Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Sermones Thesauri noui de tempore

https://hdl.handle.net/20.500.14918/461753

Dit boek is gescand in het kader van het Incunabelen project.

Een incunabel of wiegendruk is een boek of geschrift dat gedrukt is vóór 1 januari 1501. Gezien de bijzondere aard van deze vroege gedrukte werken is besloten deze uitgebreid te beschrijven en te digitaliseren.

Meer informatie over de collectie is beschikbaar op:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

Bij deze boeken wordt ook de volledige buitenkant gescand en een scan gemaakt van het geopende boek. De hierna volgende scans zijn (in volgorde waarop ze getoond worden):

- het midden van het geopende boek*
- de rug van het boek
- de kopsnede
- de frontsnede
- de staartsnede
- het achterplat

*Een deel van de banden in deze collectie bevatten meerdere titels, het is dus mogelijk dat de pagina's in deze overzichtsscan horen bij een andere titel.

This book has been digitized as part of the Incunabula project.

An incunable or incunabulum is a book, pamphlet, or broadside that was printed before January 1st 1501. Due to their special nature a project has been started to better describe and then digitize these early printed works in our collection.

More information on this collection is available here:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

The digitized version of these books includes scans of the outside of the book and a scan of the open book. The scans after this notice are (in the order in which they are shown):

- the open book (opened approximately in the middle)*
- the spine
- the head edge
- the fore edge
- the bottom edge
- the back board

*Some of the bindings in this collection contain multiple titles, therefore it is possible that this scan shows pages which belong to a different title.

tue letificaueruñ aiam meã. Tercij xpi visionem. Serñ. de ꝓtemptu mõi. O felices lacrime qs benigna absterget manꝰ ꝑditoris. De bis quinqꝫ panibus misticis. in summa Serñ. dic de stimulo amoris. Accedamus ad xpi vulnera ibi apparet eiꝰ clemẽtia. Jõ Introduc me in gazophilatiũ templi tui vt videre valeã ꝯtũ obtuleris pri p me recipe me filiũ, pdigũ vt tecũ comedã vitulũ sagi natũ in cruce assatũ. nimis ẽ sareũ cor meuz nisi mollias sanguie tuo. O bone pastor ego sũ ouis q̃ pdit. errauit, pq̃ in cruce posuisti animã tuã agnosce me ut introducas me in caulas vlnez tuoꝝ. sine enĩ morte tua mozioz. sine vulneribꝫ tuis vulneroz. Dñe, p me fecisti celũ. terrã aues pisces bestias solẽ lunã. stellas q̃ mihi oia viluerũt. hz da michi vulnera tua hec sup celũ babilitãt cor meũ. sup sidera illũinant intellectũ. sup ignem accendũt affectũ. sup aerẽ emolliũt. sup aquã fecundãt oibꝫ meliora fructibꝫ. oia inq̃m vanitas nec vlla vspiam nisi in vlneribꝫ tuis fortitudo. potiꝰ volo esse cũ latrone tecuz in cruce q̃ cũ Petro Jacobo. Johe in mõte O penitens si mare fugis cũ xpo in mõtem vtutũ ascẽde. vis ꝺescere in illiꝰ vlneribus reꝺesce. nusquã enĩ q̃ in bis tuta tibi quies. Idẽ. Quid tã efficax ad curãdũ vlnera aie sic sedula vlnez xpi meditatõ. Ibidẽ. efficacioz est moꝛs xpi i bonũ q̃ pctã in malũ Aug in ser. ó ꝑassiõe dñi. Memor ero q̃diu vixero laboz ꝙs ꝓtulit in ꝑdicãdo. fatigationũ in discurrẽdo. vigiliaꝝ iorãdo. temptõuz in ieunando. lacrimaꝝ in ꝓpatiendo. insidiarũ in colloq̃ndo. ꝓstremo quicioꝝ sputoꝝ botumq̃ simulũ q̃ abundãtius ꝓtulit Hec mihi in ore freq̃nter. in corde sp. hec mea philosophia. scire ibm & hũc crucifixũ. nichil remãsit in eo imptusum nisi lingua: hz aceto & felle amaricata vt p pctõrum exorazet & matrẽ discipulo cmẽdaret. Ex bis reliqis dẽs implere ꝺuoꝺecim cophinos. B Item duo pisces spem & timoꝛẽ significant primo timoꝛẽ q̃ timeat quis ne forte mltoties renouauerit vlnera christi pctis suis. ad deb. vi Rursum crucifigẽtes sibimetipsis filiuz dei et ostentui hãtes. Talis enĩ timoꝛ liberat et ꝑfuat a pctõ. Eccl. i. Timoꝛ dñi expellit peccatum. Scõo spem. qz dic Serñ. maioꝛ est dei misceoia q̃ quis nĩa iniq̃tas. Et si duo pisces quibꝫ alia reficiẽ sunt. scz abrenũciatõ oĩm terrenoꝝ & feruẽs ꝺesideriũ eternorum qui ambo in aq̃ vite pñtis bamo ꝺiuine grẽ capiunt. Nã sicut dic Remigi? i omelia ꝑsenti. Pisces q̃tuoꝛ hz ꝓprietates. Prima est q̃ nõ põt viuere sine aq̃. sic nec electi sin grã dei. Un Crik. Sic terra sine aq̃: sic hõ sine dei grã. Joo ps. cxlij. Alia mea sic terra sin aq̃ tibi. Qua aquã quotidie petũt electi ó nube spũsti. dicẽtes illud Isa. xlv. Rorate celi desup & nubes pluant. Scõo pisces facẽ saltũ sup aq̃m: sic electi dei ad celestia se subleuãt dicẽtes cũ apl'o ad Philipen. iij. Nostra ꝙuersatio in celis ẽ. Tercio pisces quo magꝫ fluctibꝫ tunditẽ eo magꝫ roboraẽ. sic et electi ꝺi, pficiũt ꝑ tribulatões vt dic Crik. Sic ignis flatu augeẽ. sic electi dei in tribulatione roboraẽ. Vel sic duo pisces sunt scz ꝙsideratio pmij & ꝓtẽplatio eterni suppliciꝰ Prim? piscis reꝑitur in aq̃ dulci. i. in dulcedine grẽ. Scõs in aq̃ amara. i. in amaritudine ꝓtritionis, p pctõ. Prim? trahit ad bñ agendũ. & ꝙfortat in ope bono. De q̃ Gre. Consideratio pmij minuit vim flagelli. Nã si ꝙsiderem? q̃, pmittunt in cel' vilescũt omnia q̃ sunt in terris. Scõs piscis trahit a malo ꝑ timoꝛẽ. Prouer. xvi. In timoꝛe dñi declinatur a malo.

Dominica Judica Sermo. lxx.

Tulerunt lapides iudei vt iacerẽt in eum. Joh. viij. Et legit' hodierna die, p euangelio officio C

Queriẽ cur ecclia sctã p duas hebdomadas agit memoriã passionis xpi. cuz tñ vno die scz in pascue facta ẽ. Rñdeẽ primo: qa p duob? ꝓphis scz iudeis & gentilibꝫ passus est. Ad Ro. viij. Proprio filio suo ñ pepercit? sz, p nob oĩbꝫ tra. illũ. scz ad mortẽ. Secundo qz a duobꝫ ꝓphis passus ẽ. i. a gẽtilibꝫ et iudeis. Lu. xviij. Tradet enĩ gentibꝫ & illudet & flagellabit' &c. Ecce dic. Tradet. i. a iudeis hz q̃bꝫ gentibꝫ. i. &c. Tercio qz p duas hebdomadas significãt duo testamenta: scz vetus & nouũ q̃ testant' de passione xpi. Uetus ꝑdixit eũ passuꝝ. nouũ ostendit eum

passum. Sz. d. q̃re eccia incipit mẽoriã passionis xpi in sabbato. Rñdet mgr in scolastica histo. q̃ppt reiusciatõz Lazari q̃ fcã fuit ꝓxia feria sexta ꝓcedẽti qñ põtifices & pharisei collegerũt ꝓsiliũ eo q̃ ꝺdã ex iudeis reiuscitatõez lazari viderũt & abierũt ad pharisaeos & dixerũt eis q̃ fec ihũs. Jõ in eoꝝ ꝓcilio dixerũt. qꝺ facim? qz hic hõ mlta. sig fac. si dimit. eũ sic oẽs credẽt i eũ. Unꝰ ãt ex eis cayphas noie põtifex ãnũ illiꝰ dixit Vos nescitis nec cogitatis quicq̃. Expedit vob vt vnus mo. hõ ꝙ pp. ne to. gẽs peat. Hoc aũt a seipo nõ dixit. Sz cũ essz põtifex ãni illiꝰ ꝓphauit q̃ Jhs moriturꝰ erat p gẽte. & nõ solũ p gẽte. hz vt filios dei q̃ dispsi erãt ꝙgregaret in vnũ Ab illo g̃ die cogit. inkri. eũ. g̃ eccia in hac sabbato et diebꝫ seq̃ntibꝫ vsq̃ ad vigiliam pasce in itroitu misse & in xpis. i. qꝺ historialiter notat' passio xpi. nõcanit Gla pri. Nõ q̃ iam ꝓclusuz erat morti xpi tradere q̃ finitatẽ ẽ tercia ꝑsona in dinis. & illa debonestabat' vbis liguis. i. a prauis intẽtionibꝫ iudeoꝝ. Hoc designãt ecclia & exprimit in euãgelio. Tulerũt lapides iudei. D Jn sũma euãgelij duo innuũt. Prio excellẽtia claritatis singularj. Scõo pacia hũilitatj exẽplaris. Primũ ibi. Multa ex vob ar. me ó pec. scõm ibi. demoniũ nõ hẽo. De primo di. Jn illo tpe. i. in festo scenophegie. i. cũ xps veniret in tẽplũ in medio festiuitatj. i. q̃rto die Et in vltio festiuitatis die clamabat in templo. Si qs sitit veniat & bibat. Qꝰ hoc audiol nit mlterẽ in adulterio dẽphensã. & ꝺeide se dixit lucẽ mũdi. Indignati q̃ pharisei miserũt ministros vt eũ caperẽt. et intẽdebãt eũ occidere. tũc xpc oñdit se innocẽtẽ dicens. qs ex vo. ar. me ó pctõ. q. d. fm glo. Vos vultz me occidere oñdatis igit' cãm mortiz cũ nullus sine cã dz ad mortẽ dãnari. Per hoc vocemur cũ qs false vl'iniuste imfamar. tũc laudabile ẽ q̃ se excusat. Nã tria bõa ex hoc sequunt. Primũ est q̃ innocẽtis fama ꝙfuat q̃ est marim bonũ inter res tpales. Puer. xxij Meli? est nomẽ bonũ q̃ diuitie mlte. Nõ si licitũ est boi q̃ ꝺefendat substãtiã. mltoma gis bonã famã. qz dic Aug. de cõi vita clerico. z ꝺe in ca. xij. q. i. Nolo. Propt' nos cõscientia nra nob necessaria est, ppt' vos fama nra nõ pollui: sed pollere dẽt in vobis. Due res sunt ꝙscia & fama. Conscientia necessaria est tibi fama, prio tuo. iõ subdit. Qui fidens ꝙscientie negligit famã. crudel' est vt aliqui sunt q̃ dicũt deꝰ scit qz inocẽs sum in hac cã et sic tles nolũt ꝑbare eoꝝ cãm. Cõtra tles di. apls ad Ro. xij. Prouidẽtes bõa nõ tñ coraꝫ deo: hz etiã coraꝫ oĩbꝫ hoĩb?. Scõm bonũ qꝺ ex iñ ozik' est vt detrahentis lingua refrenel' q̃ valde nociua ẽ. vt inqt Serñ. in li. de ꝓlioratoĩbꝫ Nunqꝺ nõ vipa ẽ detrahẽtj lingua q̃ letaliter tres inficit vno flatu. i. detrahentẽ & eũ cui detrahit'. & terciũ q̃ audit detractões et delectat' in eis. Est eiz lancea acutissima q̃ tres vno ictu penetrat. est ei gladius triceps. Jõ subdit Serñ. Detrahere et detrahẽtẽ audire ꝺo boꝝ dãnabiliꝰ nõ facile direriꝰ: qz vteroz portat diabolũ sub lingua. Un ps. c. detrahẽtẽ secreto, pr. suo. hoc. per. Propt' qꝺ scribit' in ca. vi. q. i. summa. Summa iniq̃tas est detrahere. qz ois q̃ detrahit fri suo hoicida ẽ. Nõ. q̃ enĩ occidit famã bonã illiꝰ? de q̃ loquit' detractiue occidit aiaz ꝓpriam & alteri?. i. audiẽtis. Jõ maledicũt pueri. xxx Maledicta generatio q̃, p dentibꝫ gladios hz. Et in ca. vi. q. i. deteriores. inqt Anaclet? papa. Deteriores sunt q̃ detrahẽtes vitã & moresꝰ coꝝ supũt q̃ substãtiã aliorũ ꝑdia q̃ diripiũt. Terciũ bonũ vt scandalũ audiẽtis euitel'. Et iõ bonũ est vt susurratoꝝ & detractoꝝ lingua refrenel'. qz scribitur Mat. xviij. Ue hoi ꝙ quẽ scãdalũ venit. Jõ di. Crik. Via agam? ne ꝓrim? scãdalizel'. Et sic xpc fec in pñti euãge. E Un iudei in tribꝫ ꝏtrahebãt sibi. Prio i vita dicẽtes eũ pctõrez. Joh. ix. Nos scim? qz hic hõ peccatoꝛ ẽ. et Mat. xi. Ecce hõ vorax & potatoꝛ vini publicanoꝝ & pctõꝝ amic?. Scõo detrahebãt doctrine sue di. Johã. viij. Testimoniũ tuũ nõ ẽ verꝫ. & vocabãt eũ seductorẽ Joh. vij. Vult? murmur erat de eo quidaz enĩ direriũt qz bonꝰ ẽ. alij vo nõ. hz seducit turbas. Jõ accusabãt eũ tãq̃ seductorẽ. Lu. xxij. Juuenum? hũc subuer. gẽ. nrãz. Tercio detrahebãt suis miracl' dicẽtes eũ in ꝏtute demoniũ ejicere demoia Lu. xi. In ꝏtute beelzebub pri. de. ejcit de. Et hic i euãgelio. demoniũ hẽs. De bis tribꝰ pfecẽ purgant se i pñti euãgelio. Ad primũ dic. qs ex vo. arguet me de pctõ Quo ad scõm dixit. Si

E. fo.
350

RARIORA

Cm

Cm

Cm

Theologia
Folio n°. 350.

607. **Petrus** de Palude, Sermones thesauri novi de tempore. Straatsburg, z. n. 1484. 2°. E. 2°. 350

Typen 1, 2 (volgens Proctor). — C II² 5411. — Pr. 421. — Zie over den drukker: E. Voulliéme, Die Inkunabeln ... der Stadt Trier (1910) p. III vlg. en Die deutschen Drucker des XV. Jahrh. (1916) p. 109 en 110, en BMC I p. 98.

In den catalogus van 1845.

Sermones Thesau
ri noui de tempore

Tabula sermonum de tempore Thesauri noui.

Abdicatio terrene occupatõis ad gratiã cõsequendã hominẽ disponit. sermone. xviij. S
Abrenunciatõem mundi plura demonstrãt. sermone. cxiiij. E.
Abrenũciare ꝓprie volũtati vtile est multis modis. cxxiij. N
Acceptõne in ꝑsonaꝝ triplex est ordo considerãdus. clxx. N
Accedũt q̃ttuor gr̃a hoĩm ad christũ q̃ ⁊ gloriã impetrãt et gr̃am. clxxiiij. k.
Accessus ad deũ fit multis modis. cviij. S. T. U
Accidie malũ. cxliij. k
Accipe munera periculosũ est q̃ttuor de causis. clxx. O
Accipe munera est rep̃hensibile tribꝰ de causis. clxx. P
Actus matrimonialis potest fieri sex modis xxxviij. U
Actus matrimonialis non est agendus quinq̃ in temporibꝰ. xxxviij. X
Actiui viri dicũt̃ aridi ꝓpt̃ q̃ttuor. lxvij. R
Accusatores multi sunt hoĩem corã deo accusantes. cxxiiij. T
Adam quali dignitate creatus sit. cxli. N.
Adam in exordio sue creatõnis indutus fuit quattuor virtutibꝰ. Ibidem P
Adam in statu innocentie licet omnia nouerat que iuste scire debebat. tamen nõ nouit xp̃m incarnandũ. iiij. k
Adducentes surdũ et mutũ ad ihm̃ fuerunt ꝯmendabiles in duobꝰ. cxxxvij. U.
Adulteriũ q̃le peccatũ sit. cxxxvi. Q. R. S
Adulteriũ puniendũ esse dicunt omnes leges. xxxviij. R
Aduersitas plus confert gratie q̃ prosperitas. xxxi. P.
Aduersitatis vtilitas. cxxxi. F
Adulatio quid sit. clxvij. T.
Adulatõis malũ. clxx. J
Aduẽtꝰ dñi multiplex est cã. vij. L. ꝑ totuꝫ.
Aduentus quare celebret̃ ꝑ q̃ttuor hebdmadas. i. B
Aduentus dñi est quadruplex. Ibidem
Aduentus xp̃i in carnem q̃uis p̃teritus. ecclesia tamẽ instituit peragendum q̃ttuor de causis. i. C
Aduentus xp̃i in carnẽ ꝯsiderare multa cõpetit. sermõe. i. F. et sex seq̃ntibꝰ ꝑ totũ.
Aduentus dñi bonis vtilis ⁊ malis damnationis occasio fuit. vij. R
Aduentus gratie p̃cellit alios duos aduentꝰ in carnẽ et iudiciũ. xvi. Z
Aduentus xp̃i ad mortẽ hoĩs. xxvij. O
Aduentũ xp̃i in carne reges et ꝓphete desiderauerũt videre et nõ viderũt. cxl. B.
Aduentus xp̃i fuit multũ necessarius. ibidẽ.
Aeris intemperiẽ deus suscitat multꝫ de causis. cxxxviij. N
Affectus est triplex q̃ reuerentiã dei in nobis habendã efficit. cxlviij. S
Ager spiritualis est triplex. xlvij. C. G. H.
Agricole compat̃ ihũs sex modis. liij. T.
Amoris alieni extirpatio confert gratiam. xviij. U
Amor sui qñ sit peccatũ. xxix. R
Amor diuinus est triplex. c. N.
Amoris triplex gradus. cxvij. Z.
Amoris p̃rogatiue. cxxxix. Y.
Amoris dei ⁊ carnalis drñtia. clvij. Z.
Amor compatur igni. clix. C.
Ambulãdũ q̃liter sit inter interp̃tatores bonorũ in malũ. cviij. Y
Amittitur res aliqua pluribꝰ de causis. xxxiiij G. H
Amicos nobis pauꝑes facere debemus. cxxviij. D. ꝑ totum.
Amicũ sibi facere aliquẽ tria sunt necessaria Ibidem. E
Amicicia maloꝝ mala. cxxxij. T.
Amicicia est triplex. cliiij. J.
Ancille quid teneantur dñis et dñabꝰ suis. xliij. T. U. X
Ancillis et seruis tenemur tria. clxxiij. H.
Angelos malos ad redimendũ deus non venit multiplici de causa. v. Z
Angeloꝝ bonoꝝ duplex est meritũ. l. E
Angeloꝝ bonoꝝ ⁊ maloꝝ differentia. lxvij. S.
Angeloꝝ officiũ. ciiij. L
Angeli gaudẽt de ꝯuersiõe pctõris. cviij. B

Angeloꝝ ordinē petens in tribꝰ est examinā dus.cix. G
Angeli seruiūt nobis in tribꝰ.cxxvi. N
Angelicis spiritibꝰ xp̄i aduentus fuit manifestus.iiij. J.
Anima cupiēs dei aduētū dꝫ esse libera a terrenis affectōibꝰ triplici rōe.xviij. S
Anima qñ sit vel nō sit illuminata quō ꝯgnosci possit.xx.ante M.
Anime mors est triplex.ibidem. O
Anima visitat̄ a deo ꝑ gr̄am sex modis.xxi. Q. R. S
Anima desponsat̄ a deo q̄drupliciter.xxi. T
Aīa est inferior sponso xp̄o tribꝰ modis.ibid̄
Anime spōsus qualis sit.xl. G
Anima sponsa xp̄i tenet̄ sibi triplicē ſuare fidem.xl. M
Anima si a sponso suo coronari voluerit oportet venire per tria.xl. T
Anime dotes.ibidem U
Anima compat̄ nauicule quinqꝫ de causis. xlv. T. vsqꝫ ad B
Aīe nauis q̄s merces portare dꝫ.xlv. X
Anima compatur vinee.xlix. M
Aīe ornatus in patria sunt septē.lij. N
Aīe maxima pena ē ꝯscīa mala.lxv. F
Anima tria nobilia nomina habꝫ.lxviij. G.
Aīa reficit̄ q̄nqꝫ panibꝰ spūalibꝰ.lix. Z
Anima corpꝰ egrediens graues patitur aduersitates.cxxx. C
Anime oculi sunt duo.cxxxix. S U X
Anime nobilitas.cxlvi. E.clxxi. U
Anima compatur nummo.clxxi. R
Aīa quō sit ad sil̄itudinē creata.ibidē T
Anime nouē sunt dignitates.clxxij. X Y
Animā suā multi hoīes paruipendūt et pro nihilo habēt.clxxij. Z. ꝑ totum
Anima qñ dicit̄ esse defuncta.clxxiiij. M
Animus ut nō delectet̄ in hoc seculo p̄t fieri ꝑ tria.lx. L. vsqꝫ ad finem
Anulus matrimonialis qual̄ sit.xxxvi. P.
Antixp̄i aduentus.ix. B
Antixp̄us quo tp̄e venturus sit Ibidem C
Antixp̄i natiuitas.ibidem D
Antixp̄s trahet ad se homīes q̄ttuor modis. ix. E
Appellatio in extremo iudicio nō fit propter tria.xiij. X
Apostoli verbū.vicꝫ.deinde nos qui viuimꝰ ꝛc̄.quid in se cōtineat.x. N
Apparuit ihūs post resurrectōnem quinq̄es lxxvi. J
Apparuit ihūs post resurrectōem in triplici forma.lxxix. D E F
Apparuit ihūs in habitu peregrino propter tria.lxxx. O
Apparitōibꝰ ꝯtingētibꝰ q̄liter quis se in talibus habere debeat.lxxxvij. R
Apparitōe spirituali qualiter se ihūs quo ad nos habeat.lxxxvij. S T.
Apis figurat xp̄i fideles.lxxviij. P T
Appropinq̄ndo xp̄o q̄s efficit̄ discipulus eiꝰ cviij. P
Appropīq̄re deo q̄l̄r dēamus.cviij. T U
Appropinq̄t nobis xp̄s multipl̄r.cxxix. G.
Aqua ⁊ ignis quō innouabunt̄ ante extremū iudiciū.x.k. L
Aqua tribulatōis et tristicie quō ꝟtitur ī vinum ꝯsolatōis.xl. Q. S
Aranee tela est medicinalis.cx. J
Arbitriū liberꝫ requirit̄ ad consequendū gratiam.xviij. P
Arbores sunt triplices.cxxij. G
Arbor bona ꝯgscit̄ mltꝫ modis.ibidē. H. J
Arbor mala excidet̄ multis modis.cxxiij. k.
Arcus yridis spiritualis.xix. H
Ardor diuinus vnde causat̄.lxxix. J. ⁊ q̄d efficiat.ibidem. k
Arguitur mūdus de peccato: iusticia ⁊ iudicio.xcij. J. ꝑ totum
Aristoteles quō apparuit cuidam suo discipulo.cxxx. D.
Arma generalia multa q̄bꝰ se hō ad resistēdū induere p̄t.lxiij. G. ꝑ totum
Asini natura.lxxiiij. L ⁊ N
Ascensus spiritualis quomodo fit.clv. O. P Q
Ascensum corꝑalem tria disponunt. clv. Q
Attentio est triplex.xciij. S
Auaricie malū.clxx. N.cxl. E.cxliij. J
Auditus tria hꝫ obiecta in vita eterna.lij. k.
Auditus est triplex.liiij. C
Aures sunt duplices.cxxxvij. D.
Beatitudinē quare oꝑtet emere ieiunijs orōibus et tribulatōibus.cxxxviij. R
Beatificari omnes petimus.cxxxix. T
Beatitudo in q̄bꝰ ꝯsistat.ibidē.⁊.clv. Q

Beatitudo est vltimatus finis ꝓpter quem homo creatus est.cxlvij.J
Benedictio est duplex.xxviij.Y
Benedictio sacerdotū non est ꝯtemnenda. ibidem Z
Beneficioꝝ dei cumulus.cxxvij.X
Beneficia dei in quibus meditanda sunt.clxi.C
Beneficia quinq; quibus anima peccatoris mortua resuscitat̄.clxxiiij.O.
Beniuolentie bonū.cxlviij.S
Blasphemie malū.clxvij.X
Bonoꝝ in finali iudicio glorificatio ⁊ multiplici eorū gaudio.xiiij.B.C.D
Bonū credit̄ quadruplici de causa.lxx.H.
Bona triplicia r̄cepit diues ī vita sua.cv.R
Bona hoīs quot et q̄lia sunt.cxxiiij.U X V
Boni dyabolū multipl̄r inq̄etant.lxvij.U.
Boni ⁊ mali ꝯueniūt in q̄ttuor.cxxxiij.X.
Boni ⁊ mali hoīes patiunt̄ penuriā septem de causis.cxlvi.H
Brachia longa ostendūt ꝯplexionis nobilitatem.cxxvij.S
Breuitas vite.cxxxij.Q
Cadere in peccatū mortale an faciliter p̄t contingi.xxvij.Q
Caritas matrimonialis qualis esse debeat.xxxvi.P
Caritas inter virū et mulierē.xxxvij.Y ⁊ Z A B
Caritas est triplex.lvi.E F G.lxxix.G H
Caritas dei qualiter dicit̄ diffundi in cor ip̄ius hominis.xcviij.X
Caritatis vtilitas.xcviij.A.clvij.Y
Caritatis bonū.clvi.R
Caritatem q̄ttuor inducunt.ibidem.S
Caritate de dei tria ponūtur in scriptura.clvij.U
Caritas quanta debet esse ad deum.clvij.Y.
Caritas dicit̄ vestis nuptialis.clxij.L.
Carnaliū delectationū refrenatio ꝯfert gr̄aꝫ xviij.U
Carnalis infectio comp̄atur lepre.xx.N.
Causa q̄druplex r̄surrectōis vniuersal̄.x.P
Cautele tres sunt q̄bꝫ munitur hō contra cogitatōes malas.clxi.X
Ceci sunt in triplici dr̄ntia.xx.k
Cecatur hō multis modis.lviij.J.k
Ceci illuminatio.lix.M
Ceci in laude dei constantia.ibidem Q
Cecus significat peccatorem q̄ttuor de caus̄. ibidem R S T
Cecos et paup̄es quare deus diu permittit viuere sup̄ terram.cxxxvij.L.
Cenam duplicē fecit ihūs.cvij.E
Cena quare dicitur cena.ibidem
Cena magna quare dicitur.ibidem F G
Centurionis humilitas.xliij.E.
Centurionis fidem quare mirabat̄ Jhesus. ibidem F
Cēturionis puer significat pctōrē.ibid̄ G.
Cereus figurat xp̄m.lxxviij.Q.⁊ plura alia ibidem S
Chorea qn̄ sit peccatū.xxxiiij.M
Cibus est quadruplex.lxij.X
Cibus est triplex.clxxvij.Y
Cibatio panum ter habet̄ in euangelio et q̄re.ibidem.
Cibo corp̄ali tria genera hoīm diu carere nō possunt.lxxxiiij.G.
Circūitus p̄ septem vicia destruunt̄.xxx.B C D F G.H
Circūitus septem sp̄ūales.lx.A vsq; G.
Circūstantie sunt tres que defedant oīa op̄a bona.xci.F.
Citatio ex iure fit tripliciter.cxxiiij.Y
Citatio dei quomodo fit.ibidem Z
Ciuitatem ihr̄lm q̄liter vidit ihūs.cxxix.H
Cogit̄ ihūs q̄ttuor modis.lxxxi.Y
Cogitationū malarū conditio.lxxxij.O.P lxxxiij.S.lxxxiiij.C.
Cogitatōes sūt mlt̄iplices.clxi.P vsq; S
Cogitationes criminose fiūt multis modis clxi.Q
Cogitatiōes male sunt reijciende multis de causis.clxi.S
Cogitatōes male vnde hēant ortū.ibidē U
Cogitare malū quare ꝓniores sumus q̄ꝫ bonum.ibidem
Cogitatōes male expellunt̄ p̄ q̄nq; .ibid̄.Y.
Cogitatōes male comp̄antur radici et tinee. ibidem ante Z
Cogitatōnes virtuose sunt quadruplices.clxi.A p̄ totum.
Cogitatōes ad dilectōnem dei incitantes q̄ sunt.clxi.C
Colliriū spirituale triplex.xx.k.L
Colliriū oculoꝝ spiritualiū.cxxxix.ante Z.

Contrionē nō habere que sit causa. et que in/ducunt contritōem. xvi. A
Cōfessio sola nō sufficit ad salutem. xvi. D.
Cōfessionē diabol⁹ ꝑsequit̄. lxvi. T. X Y Z
Cōfidendū nō est in multꝫ. cxxxij. M. ꝑ to.
Cōfidentia est q̄ntuplex. clx. F. vsq; L
Cōfidere debem⁹ in q̄ttuor. clx. k. vsq; O
Confidentia de remissione pctōꝝ orit̄ ex tri/bus. clx. L.
Cōfidentia de temptationū ereptiōe capit̄ ex tribꝫ. Ibidem. M
Cōfidentia ꝓuidētie capit̄ ex tribꝫ. ibidē. k.
Confidentia remuneratōis sumit̄ ex tribus ibidem N
Cōfidentia habita de deo ut non frustret̄ re/quirunt̄ septem. ibidem. O
Cognitio ꝓprie conditōnis humane est bona dispositio ad moriendū. ci. k.
Compassionis bonū. clxiij. B
Clementia xp̄i ꝓbatur tribꝫ rōibus. lxx. k. L ⁊ lxxiij. C.
Corꝑis xp̄i formatio quare attribuat̄ spiri/tui sancto. ij. Q.
Corꝑi xp̄i ꝯueniens fuit subiacere infirmita tibꝫ nostris ꝓpter tria. iij. Y
Corꝑa damnatoꝝ q̄liter puniantur in infer no. xiij. Z.
Corpus nostruꝫ in patria sex habet ornatus. lij. M
Corpus xp̄i post resurrectōem quō potuit in trare ad discipl̄os clausis ianuis. lxxxij. J
Corpus xp̄i post resurrectionē quō potuit es se palpabile. Ibidem. R
Corpus distortū quis habens: et pulchrius videns q̄d cogitare debet. cxxxviij. P.
Corꝑi nr̄o q̄d reddere debem⁹. clxxiij. E.
Cor mundū et ꝯscientia pura quomodo cog̃/scatur. xvi. F
Cor hoīs dicit̄ habitaculū xp̄i. xxiij. E. ⁊ q̄/modo dꝫ p̄parari. Ibidem ante H et H
Cor petit a nobis deus et nō aliud membruꝫ pluribus de causis. xxiij. F. ꝑ totum.
Cordis septem sunt exercitatōes. xxiij. G.
Cor q̄liter sursum debet leuari. lxix. Y
Cordis figura quid significet. cxlvij. M.
Cordis et dilectōis sil̄itudo aliq̄lis. clviij. A
Corrigere est vtile et necessariū. xci. C
Cornelius q̄ fide opa bona fecit. ciij. T
Cōscientia trāquilla que sit. xxiij. H
Conscientia est quintuplex. xxvij. P.
Conscientia bona est multiplex. xxvij. S
Conscientiā bonā duo faciūt. Ibidem T
Consciētie error orit̄ ex multis. Ibid̄ Q R
Cōsciētia mala ꝯpat̄ vidue. cli. R.
Cōsciētie nr̄e tria reddere debem⁹. clxxiij. F
Consolat̄ nos deus nouez modis in deserto pñie. lxi. T. vsq; A
Cōsiliū bonū q̄rēdū est a quattuor. clxx. L
Consiliū impioꝝ nō ꝑmanet. cxxxij. O
Cōsistoriū ꝯscie q̄liter sit celebrādū. cxv. L.
Contēplatiōis amenitas nō diu stare potest et quare. xxxvi. D
Contemplatiuoꝝ ꝯmēdatio. lxv. O P.
Contemplationē diuinoꝝ sex inducūt homi ni. cxiij. A. B
Cōtemplatōis q̄ttuor sunt spēs. ibidē. C. D
Cōtēplatōis ꝓprietas. clv. añ Q. clxiij. Q.
Contemptus mūdi tribꝫ exercicijs acquirit̄ cxlviij. S
Cōuersiōe pctōrꝫ gaudꝫ tota t̄nitas. cviij. A
Cōuiuia qñ sunt bona ⁊ mala. clij. T. U. X
Conuiuia ut sint sine pctō req̄runt̄ plura. c/liiij. k. ꝑ totum
Credere faciliter nō est laudabile. lxxxvij. R
Cristiani veri qui dicunt̄. cxij. E
Cristianitatis summa consistit in misericor dia et pietate. cxxvij. S.
Cristiani quō se habere debeant quo ad iude/os. cxxx. Z
Crux xp̄i apparebit in extremo iudicio. xij. J. ⁊ alia passionis instrumēta. Ibidem k.
Crucifigentes ihm̄ an peccauerūt. lxxxi. T.
Cura pctōris est culpā remouēdo. cxli. T
Custodes sepulcri dñici post resurrectōnem qualiter allocuti sunt iudeos. lxxvi. L
Damnati resurgunt in grossis corpo/ribus suis. x. O.
Damnati in instrumētis passionis xp̄i in finali iudicio punitōis obiectionem habebunt. xv. P
Damnatis nō est succurrendū nr̄is oratōni bus duabꝫ de causis. cxxiij. k
Debitores nos omnes sumus deo. ix. A
Debitum nr̄m dimittit̄ ꝑ sex. clxviij. B.
Debitoꝝ q̄ttuor sunt genera. cxxv. F. cxxvi. L.
Decie iubent̄ dari in om̄i lege. cxxxiij. A B.
Dedit se nobis de⁹ multipliciter. cxxvi. P.

Defectus nostri sunt triplices.iij.Y
Dei volũtas est multiplex.cxxiij.O P
Delectatio est maior in patria q̃ in pñti vi
ta duplici de causa.lij.F.
Demones temptãt hoĩes in agone forti⁹ q̃
in vita.et hoc ꝓpter tria.xxiiij. P
Demones q̃re vocent̃ volucres.liij.X.
Demões hĩtãt ĩ hoĩbꝫ duobꝫ modis.lxvij.b
Demones habitãt in corꝑibꝫ hũanis pñtia
liter ⁊ ꝑmãsiue nouem de caus. Ibidem.
Demoniũ quale nomẽ sit.lxx.M.
Demones gaudent de damnatõe pctõrum
sicut angeli de cõuersione.cviij.D
Demões vtꝝ velint oẽs hoĩes dãnari.ibid.
Denarius diurn⁹ repñtat eternã retributio
nem et quare.l.J.k.lij.E
Deo qui caret om̃i bono caret.xvi.B.
Deo soli seruire obligamur septẽ de causis.
cxliiij.Q
Deo tenemur reddere tria.clxxiij.H
Desideriũ est triplex.xvij.G H
Desideriũ spũale sex excitãt.xvij.J.k.L
Descẽsus p̃t capi dupliciter.xxxiij.T
Descẽdit de⁹ ad nos ꝑ decẽ g̃d⁹.xlij.N o P
Desertũ ihũs intrauit triplici de cã.lxi.Q.
Desertũ est triplex. Ibidem R D F.
Desponsatio spiritualis.xl.H.
Desperatio oritur ex tribꝫ.xliiij.M N.⁊ a
lia plura.xlv.F
Desperãs sex hꝫ defect⁹.xliiij.O.p.q.R s.
Despare hoĩem sex faciũt.lxv.J.k.L.
Detractõis malũ.lxx.d.clxiiij.B.clxvij.U
Detraxerũt iudei xp̃o in tribꝫ.lxx.E
Deuotio quid sit ꝑm Richar.i.H
Deus q̃re elegit vnũ hoĩeꝫ ⁊ nõ alteꝝ.ij.N
Deus nõ potuit videri a nobis nisi velamĩe
humanitatis.iij.T
Deus vnde venit.iij.U.
Deus quõ descẽdit.⁊ hꝫ triplꝫ.ibid.X.Y
Deus ad quos venit. Ibidem Z
Deus ad quid venit. Ibidem A.
Deus quibꝫ vijs venit. Ibidem B.
Deus venit in mundũ ꝑ quinq̃ vias.iij.B
C D E
Deus qñ venit et quo tp̃e.iiij.F
Deus incarnatus est in fine tẽpis ꝓpter sex
causas. Ibidem G.
Deus quõ et q̃liter venit.iiij.H.L.M.N
Deus in carne venit in ꝑsona ꝓpria quintu
pliciter.v.O P vsq̃ S
De⁹ pater q̃re ꝑ se in carnẽ nõ venit.v.S.
Deus laudat̃ a duobus.vi.A
Deum incarnari ꝑ se conueniens fuit ꝓpter
tria.vi.E G H et J
De⁹ ĩnotuit nobis q̃druplici v̄tute.viij.U
Deus quare ꝑmittit antixp̃i ꝑsecutões fie
ri.ix.F
Deus ꝑmittit malos cũ bonis viuere ꝑmi
xtos multis de caus.xliiij.L M N O P
Deus veniet ad iudiciũ inuitatus: manife
stus: terribilis: iratus.nõ solus sed cũ om
nibus sanctis.xi.Q.R.S
Deum non iudicare bis in idip̃m quõ intel
ligitur.xv.ante.Q.
Deus seminauit triplex semen bonuꝫ.xlvij.
C E F.
De⁹ quare dicit̃ homo et diues.cxxiiij.S.
Deus differt nostrã exauditõnem triplici d̃
causa.lxiiij.A
Deus ꝯmunicat se ꝑm omnẽ dimensionem.
lxxxvi.B
Deus dilexit nos tripliciter.c.M.O
Deum vnum et nõ plures esse ꝓbatur auto
ritate et ratõe.ciij.X.
Deus recipit pctõres multiplꝫ.cix.E F
De⁹ pr̃ oñdit suã mĩaꝫ multis modis.cx.S
Deus naturaliter ⁊ exꝑimentaliter ẽ ad mi
sericordiã ꝓnus.cxxi.T.
Deus vult saluos fieri om̃s hoĩes qd̃ osten
dit̃ in sex.cxxiij.Q.
De⁹ q̃re nos difformes creauit.cxxxviij.p.
Deus dat om̃ibꝫ entibꝫ esse.cxlvi.C.
Deus nõ fuit efficiẽs causa mortis.cl.E
Deuotõem impedientia.cvij.C
Dies extremus dicit̃ dies ire: tribulatõnis
angustie calamitatis miserie ⁊ tenebrarum
xiij.T.⁊ dies turbinis. Ibidem U.
Dies sunt septẽ in hedomada q̃ signãt septẽ
q̃ nos disponũt ad mortẽ.xxvi.J k.L M.
Diẽ festum nõ obꝑuãtes peccãt in sanctã tri
nitatem.xxxiiij.J
Diffidentie malũ.cxlvi.E
Dignitates sacerdotũ sũt nouẽ.lxxxv.T.ꝑ
totum
Digiti q̃nq̃ ĩ manu q̃d sigficẽt.cxxxvij.B.
Dilectõis vere tria sunt signa.c.L.
Dilectõis diuine magnitudo patet ex multꝫ
c.M P Q R.

Dilectōz dei plura inducūt homī.cxxiij. P
Dilectōis dei modificatio in q̄ttuor.clvi. T
Dilectōis diuīe totalitas ē duplex.clvij. U
Dilectōis necitas patz p q̄ttuor.clviij. A
Dilectōis et cordis aliqualis silitudo. Ibid
Dilectio ꝯpat igni.clix. C
Diligere deū dignū ⁊ iustū est ꝓpter duo.clvij. X
Diligenda sunt quinqꝫ ꝑm ordinē charitatꝭ.clviij. A.
Diliges deum quare dicit in futuro ⁊ nō in p̄senti.clix. D
Diliges dn̄m ꝛc. huius mandati incōpletio non ꝯstituit trāsgressores. Ibidem E
Disceptatio que fit pctōribus in finali iudicio an sit mentalis an vocalis.xiij. H
Discipuli iohānis baptiste deficiebāt in tribus.xvi. ante Z.
Discipuli euntes in emaus laudauerūt dn̄m in tribus.lxxx. P
Discipuli quare turbati ⁊ territi in manifestatōe ihū.lxxxij. H
Discipuli ihm̄ pluries loquentē nō intellexerunt duplici de causa.lxxxvij. U.
Discipuli quare nō interrogauerunt ihm̄ q̄ vadis ascendere volentē.xc. Z
Discipulꝰ xp̄i q̄ medio q̄s efficit.cviij. P.
Discretōis vtilitas.xxix. U
Discretio acquirit p humilitatē. Ibidem.
Dispositio ad mortē.ci.k.p totum
Dispensare qualiter debemus bona nostra.cxxiiij. U X
Diuitie dicunt spine ꝓpter tria.liij. Z.
Diuitias hr̄e in se nō ē malū.ciiij. C
Diuitiaꝝ abusus fit q̄dꝛupliciter.cv. S.
Diuitiarū bonaꝝ q̄ttuor sunt gn̄a.cvi. Z b.
Diuitie bene acquisite quare dicunt māmona iniq̄tatis.cxxvij. U.
Diuitie largiter date adducunt amicos.cxxviij. D.
Diuitie dicunt māmona iniq̄tatis duabꝫ d̄ causis.cxxviij. F
Diuitiarū vanitas.cxxxij. Q .clxij. H.
Diuitie ad seruiendū deo valent multipliciter.cxlv. X
Diuitijs quomodo quis seruit. Ibidem.
Diuitibus quare deꝰ non dat multos pueros.cxxxviij. P.
Diuitū tria sunt genera.ciiij. B C D F
Diues ille euangelicus a damnatōe sua se excusare non potuit.ciiij. J.
Diues ille mortuꝰ ē triplici morte.ciiij. M
Diues ille fuit in diuersis penis.qꝛ in diuersis fuit peccatis.ibidem H
Diues ille in nullo quod postulauit exauditus fuit. ibidem O
Dyabolus vocat homo.xlviij. X
Dyabolus qualiter nos impedire nit it i bn̄ operando.lvi. D.
Dyabolꝰ tēptat incipiētes de duricia pn̄ie.lxi. B. ꝓficiētes auaricia.ibidē E. ꝑfectos vana gloria.ibidem G
Dyabolus hoīem p se vexare sed nō vincere potest.lxiiij. Y
Dyabolus quare hoīs ꝯfessionem ꝑsequit.lxvi. T. X Y Z
Dyabolus habet manū cū quinqꝫ digitis q̄bus ꝯstringit guttur pctōris ne sua ꝯfiteat peccata.lxvi. A B C D.
Dyabolus ad tp̄us se subtrahit a quibusdā vt grauius p̄cipitet.lxvij. X
Dyaboli tres sunt custodie quas ꝑtransire debemus.lxix. ante T
Dyabolus ad decipiendū primū hoīem cur in aliena forma et p serpentē venit.cl. F.
Dyabolꝰ valde delectat in malis cogitatōibus.clxi. Y
Dyabolo tria reddere debemꝰ.clxxiij. C
Doctor quilibet compat soli. liij. O
Doctrina alicuiꝰ pōt esse occulta triplr. Ibidem Q
Dolere ꝓ peccatis nō sufficit sed aliud requiritur.xvi. C
Dn̄ica letare q̄re in toto eiusdē officio legūt v̄ba leticie lxviij. A. lxix. Q.
Dn̄ica letare tria habet noīa.ibidē B C.
Dn̄ica letare in peccatis adhuc iacētibꝫ ē mltum flebilis.lxviij. H.
Dn̄ica prima post octauā pasce duo habz nomina.lxxxiiij. Z.
Dn̄ice diei dignitas.clij. B
Dn̄orum fidelitas et infidelitas q̄ ad ꝑuos suos.xliij. S.
Dn̄i tenentur seruis et famulabꝫ suis q̄ttuor.xliij. Y. ⁊ A B C
Dn̄i et serui sunt equales in q̄ttuor. Ibid Z
Dn̄i ꝯtrarij qui sint q̄bus nemo seruire pōt cxliiij. N O P

Dona q̃ttuor dat spõsus ihũs aĩe.xl. J k. L.
Dona spũssancti figurant̃ ꝑ septẽ ꝓprietates ignis.xcix. F. ꝑ totum.
Dotes anime et corꝑis.xiiij. D
Dotes anime.xl. U.
Duo sunt q̃ nos expectant in futuro.clix. D
Ebdomade danielis qualiter sumende sunt.xxv. Z.
Ecclesia ꝯpat̃ nauicule.xliiij. H
Ecclesia ꝯpat̃ regno celoꝝ.xlix. k
Ecclesia sancta quare ĩ diebꝫ carnispriuij nobis passionẽ xp̃i ꝓponit.lvij. M ꝑ totum
Ecclesia vniuersalis quare sustineat bonos et malos.lviij. Y.
Ecclesia quare ꝑ duas ebdomadas agat memoriã passionis xp̃i.lxx. C
Eccĩa q̃re ꝯtinet bonos ⁊ malos.cxxxiij. X.
Ecclesia quid sit.cxlvij. k
Ecclesia ꝯpat̃ sagene misse in mare.clxij. k
Egritudo lõga ẽ mala ꝯsuetudo.cxxxvij. Y
Egritudo lõga peccati est anĩe mortꝫ certitudo.clxxiiij. J
Elemosina ẽ duplex cordis ⁊ pecũie.xxxv. v
Elemosina ꝯpat̃ tele aranee.cx. J
Elemosine necessitas ⁊ bonitas.cxxvij. S. T. ⁊.cxxxiiij. G
Electos suos deus vult tribulari.lxxxviij. J per totum.
Electi in celo existentes an videãt pctã alioꝝ cviij. C
Electõis signa.clxiiij. Y Z. ꝑ totum
Eloquentia vera non in verbis sed in veritate ꝯsistit.cxxxij. S.
Emptores et venditores festa dei violantes qualiter peccent.cxxij. C.
Emptio venditio: negociatio in se bona sunt et homini necessaria.clxxviij. C
Eruce ꝓprietas.cxxij. B
Esse est triplex.clxxvij. Y
Etates sunt sex.xxxix. B. xlix. R. ꝑ totum.
Eucaristiã irreuerẽter sumẽtes quibꝫ malis puniuntur.lxxij. Z. A.
Euagatio mentis an sit peccatũ.xciij. R.
Eua q̃re nõ horruit serpentem.cl. F
Eua quõ ꝑueĩt ad inobediẽtiã dei.ibidẽ G.
Euã q̃re dyabolꝰ primo aggressus ẽ.ibidẽ F
Euangeliũ illud. Erat ihũs eijciẽs demoniũ q̃re legit̃ dñica tercia q̃dragesime.lxvi. S.
Euãgelium de demonio quare tribꝫ dñicis legitur.lxvij. P Q
Exaltãs se hũiliabit̃ in tribꝫ.cliij. ante H.
Exaudiri differt̃ nobis sepe vtiliter.xlv. G xcv. D. ꝑ totum
Excusare se dꝫ si q̃s infamat̃ ꝓpt̃ tria.lxx. d.
Excusatio iniq̃ inuitatoꝝ ad nuptias.cvij. L
Exeq̃e mortuoꝝ q̃lr sunt ꝑagẽde.cxlix. X
Exercitatio ꝟtuose opatõis ꝯfert gratiam.xviij. X.
Extremũ iudiciũ hẽbit q̃ttuor ordĩes.xij. C
Exiuit ihũs triplr et qualiter seminauit.liij R S T
Exemplũ de comite q̃ leprosis humanitatis opa exhibuit.xli. A
Exemplũ de via salutis.xlij. ante R.
Exemplũ de seruo pigro.xliij. ante. F.
Exemplũ de anastasio qui habuit centũ demones ad obedientiã sibi.xlv. J
Exemplũ ꝑueniẽdi ad spũalẽ vitam.liij. Z.
Exempla duo de ꝯtemptu mũdi ⁊ diuitiaꝝ.lx. F
Exemplũ magne peccatricis que saluata fuit non desperãdo.lxv. ante M
Exemplũ vtile de ꝯfessiõe facienda.lxvi. E.
Exemplũ de iudeo q̃ se signo crucis in tẽplo appollinis signauit.lxviij. L
Exemplũ ꝙ nõ est acceptabiliꝰ seruitiũ deo q̃ꝫ suã passionẽ habere in memoria.lxx. O.
Exẽplũ de nõ volẽte audire ꝟbũ dei.lxxi. Q
Exemplũ cuiusdã deuote audiẽtꝫ ꝟbũ dei. q̃modo expirauit p̃ deuotõe.lxxi. U
Exemplũ d̃ resurrectõe xp̃i sepulchro clauso lxxvi. F
Exemplũ de heremita qui pascebat̃ cibo celesti q̃ ꝓpter cogitatões malas reprobus factꝰ est.lxxxij. P
Exemplũ de opibꝫ amatoꝝ mũdi.cxliiij. S.
Exemplũ de malis cogitatõibꝫ repellendis.clxi. T.
Exemplũ de eo ꝙ dyabolꝰ delectat̃ in malis cogitatõibus.clxi. Y.
Exemplũ ꝙ nemo p̃t hic gaudere cũ mũdo ⁊ illic regnare cũ xp̃o.clxiiij. ante A.
Exemplũ de infirmitatis vtilitate.clxv. H.
Exẽplũ grauitatis penaꝝ purgatorij ibidẽ J
Exemplũ ꝙ valde meritoriũ est resistere tẽptatõibus dyaboli.clxxiij. ante D
Falsarij sunt multiplices.cxxij. C.
Falsarij quare lũt cauẽdi.ibidẽ. D.

Fama est defendenda ꝓpter tria.lxx.D.
Ferculum est triplex.cvij.F.
Festū pascale rite celebrare volens octo ha/
bet facere.lxxxiiij.A ꝑ totum
Festū spiritussancti q̄ttuor nominibꝫ decora
tur.xcviij.X
Festiuitatū trāsgressio p̄t fieri q̄drupliciter.
clij.B.C.clxxviij.F
Festiuitates violantes tripliciter puniunt̄.
clij.D.
Fictio qñ est peccatum.lxxxi.Y
Fides nr̄a tria hꝫ fundamenta.xvi.Y
Fidē triplicē reddere ⁊ ſuare dēm⁹ d̄o.xl.M
Fides nostra qualis esse debeat.xliiij.J
Fideliū triplex bonū.xlvij.T
Fides nr̄a multis testimonijs est ꝯfirmata.
xcvij.U
Fides vera ꝯsistit in tribꝫ.c.S T
Fidem verbis ꝯfiteri an necessariū sit ad sa/
lutem.c.T.
Fide ꝯgnoscere ē gloriosum meritoriū ⁊ lau
de dignum.ciij.A
Fidei bonū.ibidem R S T.
Fides triplicē impetrat salutē.cl xxiiij.k
Fiducia est habenda ad deū ꝓpter tria.xciij.
O.clxxvij.Z
Filius quare incarnatus est ⁊ nō alia ꝑsona
in trinitate.v.S
Filius dei qualiter venit.v.T.X
Filius dei ꝓpter quid venit.ibidem Z
Filius dei carnē et aīam sil' sumpsit.v.U
Filius dei nō solū ꝓpter hoīes ⁊ bonos āge
los veīt.sꝫ etiā ꝓpter mr̄is dignitatē.vi.B
Filiū dei incarnari ꝑ se ꝯueniēs fuit quo ad
tria.vi.E.
Filius an solus iudicet in iudicio extremo.
xi.ante T
Filiū hominis venire in nube quid sit.xv.T
Fili⁹ peccans in pr̄em ſm iura ptiuat̄ here
ditate pr̄na.cv.Q
Filius dei est nobis misericors tripl'r.cx.T.
Fimbria saluatorꝫ q̄ sanat̄ pctōr.clxxv.Q
Finē suū debitū vnaq̄q̄ res appetit.cxliiij.m
Finis vite nr̄e compat̄ litori marꝫ.clxxij.X.
Flagella dñi patienter sustinēda sunt ꝓpter
tria.cxlviij.Q
Flent homines duplici de causa.lxij.T
Fleuit ihūs sup ciuitatē ⁊ nō villam quare.
cxxix.J
Fleuit ihūs quinquies.cxxix.k.vsq̄ Q
Flos campi xp̄us est.lxxvi.E
Fons pietatis et misericordie diffusior est
in nocte q̄ꝫ in die.cl.D
Foramina cerei pascalis figurant quiq̄ vul
nera xp̄i.lxxviij.R
Fraternitas maior est inter deum et hoīem
q̄ꝫ inter deū et angelos.i.C
Fragilitatis humane ꝯditio.cij.J
Fructus vinee spūalis.xlix.P
Fructū quē requirit a nobis de⁹.clxvij.Q.
Fura tam rem scienter emēdo g̃uiter peccat
quis qninq̄ modis.clxxviij.F
Fures diuersis modis intrant domos ut fu
rent̄.ci.C.D E
Galilea quid significet.cxliij.G
Gaudere habent tria genera hoīm i
festo spūssancti.xcviij.X
Gaudiū mdi p̄t ꝯsiderari tripl'r.lx.H.J k.
Gaudiū est triplex.lxxxviij.C.d.xciiij.Y ꝫ
Gaudiū mūdi est ꝯtemnendū triplici de cau
sa.lxxxviij.C
Gaudiū mundiale ⁊ spirituale differūt qua
drupliciter.Ibidem E.
Gaudiū spirituale nō est fallibile sed verum
triplici rōne.Ibidem H
Gloria xp̄i est triplex.lxxxi.X
Gratie efficacia et virtus.ij.L
Gratia triplex est in xp̄o.ij.R.
Gratia compatur niui.xvi.U.
Gratia quid sit.xix.Y
Gratia est triplex.ibidem Y Z A B C
Gratie aduētus est in triplici dr̄ntia.xix.E
Gratie aduētus figurat̄ in triplici apparitio
ne xp̄i post resurrectōem.xix.F.
Gratie triplex effectus.xix.G.H
Gratia ꝯgnoscit̄ ꝑ diuersa signa.xx.ꝑ totū.
Gratie lux ꝯsistit in duobꝫ.ibidem ante M
Gratia in aīa duodecim opat̄.xxij.X.ꝑ totū
Gratiā nō mereri et gr̄iam demereri q̄ ad ho
minē quid sit.xxij.Y
Gratiā triplicē a deo accipimus.xxij.C
Gratia ⁊ sapīa ꝑficit̄ duobꝫ modis.xxix.L
Gratia est thesaurus q̄ emit̄ celū.xxxv.T.
Gratia sepe vtiliter subtrahitur nobis plu/
ribus de causis.xl.R
Gratia spūssancti dicit̄ ꝯmunis.xcviij.Y
Gratia qualiter dicit̄ semp p̄sto esse.Ibidē
Gratiā recipe duo requirunt̄.c.Q

Gratiarum actōnes agere tria nos inducūt cxlij. D
Gratia dei impediť ꝑ q̄ttuor.clxij.D.
Gradus quindecim sunt quibus ascenditur ad celum.xxxv.X.ꝑ totū vsq̄ D
Gradus decem sunt ꝑ quos ad nos descēdit ihūs.xlij.N O P
Grad⁹ pacie sunt duodecim.clxix.F.ꝑ totū.
Gula q̄nq̄ modis nos temptat.lxij.Q.R.
Gule malū.ciiij.H.cxliij.k.clxvi.ante.N
Hereticos quare deus ꝑmittit oriri inter catholicos.xlvij.Q
Heretici sunt duplices.ibidem R
Hereticus compatur eruce.cxxij.B
Heretici dicunť lupi. Ibidem E
Heretici compantur vipere.ibidem E
Heretici quō sunt ꝯgnoscendi. Ibidem F.
Homo compatur pomo.i.A
Homo si non peccasset an deus incarnat⁹ fuisset.vi.F.
Homīa deo ꝯmittiť iudiciaria ptās.xi. T
Hoīm p̄paratio ad iudiciū.xiiij.G.H
Homo indignū se reddens gr̄am recipe fatue agit quadrupliciter.xix.D E.
Hō humiliare se dz triplici mō.xxv.C.
Homo ut ꝓficiat requiruntť plura.xxix.M. N O P
Hō mortuos q̄re suscitare nō p̄t.xli.Y.
Homo compať pisci.xlij. J
Hoīs miseria et dignitas.xlix.G H J
Homines in quibꝫ dyabol⁹ inhabitat sūt in septēplici differētia.lxvij.k. vsq̄ P
Homīes sunt triplices in mūdo.lxxi.P.R
Homīes in triplici statu gaudēt gaudio spirituali.lxxxviij.F.G.
Hō quō diciť nō habere gr̄az.xcviij.Y.
Homo nescit an amore vel odio dignus sit. cuius triplex est ratio. Ibidem Z
Hominū tria sunt genera differēter se habētia ad spiritūsanctū.xcix.E
Homo ⁊ nō angelus est redemptus q̄nq̄ d̄ causis.c.P
Homo de quibꝫ teneať reddere ratōez in extremis.cij.k ꝑ totum.
Homo que necessario hz ꝯgnoscere. ciij.P
Homo quidā diciť.et h̄ triplr.cvij.D
Hoīes gaudēt de ꝯuersiōe hoīs.cviij.C.
Hō bon⁹ ꝯgnosciť multis modis.cxxij.H.
Hō mal⁹ excideť multꝫ modis.cxxiij.k
Homo ne a deo maledicet tria habet attendere.cxxiiij.R
Hoīm diuersa genera qui plus ꝯfidunt ī terrenis q̄ꝫ in deū.cxxxij.M.ꝑ totum
Hominē surdū et mutū faciunt plura.cxxxvij.X.Y
Hominē deus creauit mutabilē quadruplici de causa.cxxxviij.E
Hominem quē deus sciuit casurū cur temptari ꝑmisit. Ibidem.
Hominum septē genera deū in hac vita videntiū.cxl.G.ꝑ totum.
Hominū sex genera excusantia se deseruitio dei.cxliiij.R
Hoīm quattuor genera qui ad xp̄m accedūt et gl̄iam impetrāt et gr̄am.clxxiiij.k.
Homo ꝑ peccatum incidit in quinq̄ mala. cxli.O
Homīs vulneratio spūalis.cxli.Q
Hoīs finis ad quē festinare hz.cxliiij.M
Hominis nobilitas.cxlvi.E
Homo q̄re nō pasciť absq̄ sollicitudine ⁊ labore a deo.cxlvi.F.G
Homines quare modo sūt breuioris vite q̄ꝫ ante fuerunt est multiplex causa.cxlix.Y
Hominē temptari cur de⁹ ꝑmisit.cl.F
Homo deuotus compatur aui.clv.P
Hominē quare de⁹ ita magnifice dignificauit.clxxi.T
Homicidiū q̄n est meritoriū.cxix.ante.k
Homicidiū est duplex. Ibidem.k
Homicidiū corꝑale fit q̄ttuor modis.ibidē.
Homicidiū corꝑale voluntariuz fit multis modis Ibidem.
Homicidiū spūale fit dupliciter. Ibid̄ M.
Honorē non debemus nobis impendi sed fugere.xv.M.
Hostes tres animarū habemus. lxiij.F
Humilitas qualiter sit acquirēda.i.A
Hūilitatis vere decē sunt gd⁹.xv.L M N.
Hūilitas disponit ad mētꝫ gr̄am.xvij.M
Hūilitatꝫ ve sex sūt signa.xvij.N O
Humilis verus in dignitate eleuatus non mutatur.xxv.Y
Humilitas Johānis baptiste fuit in quattuor.xxv.D
Hūiliare nos debem⁹ q̄nq̄ de caus. cliij.F
Humiliās se exaltabiť in tribꝫ.ibidē.G.
Humilitas vera stat in tribus.ibidem.

Tabula

Iactantia vitanda est pluribꝫ de causis.cxxxiij.B
Iactātia qñ ē pctm̄ mortale.ibidē.C
Ieiuniū factū ī peccato mortali valꝫ ad tria.lxi.k
Ieiuniū quare īstitutū sit.lxij.M.N.O.P.
Ieiuniū quare ꝑ quadraginta dies sit institutum.ibidem O.
Ieiuniū debet fieri q̄ttuor modis.lxij.S.T.U
Ieiunare quis teneatur.lxij.X
Ieiunare qui nō obligant̄.lxij.Y.Z.A.B.
Ieiuniū an ab vxoribꝫ sit p̄termittendū ꝓpter ꝓhibitōem viroꝝ.lxij.B
Ieiuniū an redimi possit.ibidem.
Ieiunij vtilitas.lxij.C.
Ieiuniū quale esse debeat.cxxxiij.A
Ignis ꝑmaximus p̄cedet faciē iudicꝫ in extremo iudicio.x.H.
Ignis et aqua quō innouabunt̄ añ extremū iudicium.ibidem L.
Ignis infernalis differēter punit.xiij.Y.
Ignis infernalis qualis sit.ibidem Z
Ihūs cur nō remansit in ihrl̄m parentibus scientibꝫ.xxxi.U
Ihūs quare in duodecimo anno ē in tēplo inuentus in medio doctoꝝ.xxxi.ante Z.
Ihesus in medio doctoꝝ q̄d interrogauit eos xxxi.Z
Ihūs mendicauit tribꝫ diebꝫ.xxxi.C
Ihūs ꝑditur q̄nq̄ modis.xxxiiij.G.H.N.O.P.
Ihūs inuenit̄ a quattuor generibꝫ hominū.xxxiiij.P.ꝑ totum.
Ihūs a quibꝫ concipit̄:nascit̄:nutrit̄ ⁊ confortat̄.xxxv.U
Ihesus absentat se ab homine tribus de causis.xxxv.E
Ihūs duplicē laborē habuit in mūdo.li.T.
Ihūs q̄re ieiunauit q̄dragīta diebꝫ.lij.L.
Ihūs est mgr̄ in q̄ttuor.clxx.M
Ihūs q̄d fecit in deſto ꝑ.xl.dies.lxiij.E
Ihūs quare reliquit iudeos et cōuertit se ad gentiles.lxiiij.S.
Ihūs q̄re chananee mulieri ñ rñdit.lxiiij.Z
Ihūs fuit iudeis speāl̄r ꝓmissus.lxiiij.B.
Ihūs maiorē se abrahā ꝓbat.lxx.N
Ihūs ad mortē vadēs q̄re sibi voluit regias laudes impendi.lxxiiij.H
Ihūs cur fleuit in tali honore sibi exhibito ibidem I
Ihūs post resurrectōnem vbi fuit.lxxvi.C.
Ihūs post resurrectōem q̄re nō ꝯtinue ꝯuersatus ē cū discipulis suis sic̄ añ.lxxx.L.
Ihūs q̄bꝫ apparuit pꝰ resurrectōeꝫ.lxxx.M.
Ihūs noluit ꝯgnosci a duobꝫ discipul̄ eūtibus in emaus ꝓpter tres rōes.ibidem N.
Ihūs q̄uis oīa nuda sunt oculis suis.tñ ad discipulos fecit interrogatiōes ꝓpter tria.ibidem O
Ihūs cur stetit et nō sedit in medio discipulorum.lxxxij.k
Ihūs omnia nobis est.cxxi.S
Iherusalem quibus de causis fuit fleta a domino.cxxix.H.
Ihrl̄m sex sustulit miserias.cxxx.T.U
Illuminari cupiēs a cecitate spūali q̄ttuor ī se habere oꝑtet.lix.U ꝑ totum.lx.A
Imitatio xp̄i salutifera.cxiiij.E
Incarnatio xp̄i facta est in fine tꝑis propter sex causas.iiij.G
Incarnatōe xp̄i sanati sumus a lepra peccati xlij.M.
Increpatōis ceci q̄ttuor sunt cause.lix.N.
Incipientiū clamor est miserere.lxv.G.
Incipientes libenter debent audire verbum dei triplici de causa.lxxi.R.
Indulgere inimicis nostris quinq̄ nos inducunt.clxviij.C.ꝑ totum.
Infernus dicit̄ q̄si fundū nō habēs.xiij.Y.
In inferno aliquē eē ītelligit̄ dupl̄r.ciiij.O.
Infirmitas corꝑalis nos adorare et ad deū ire compellit.xli.X.
Infirmus volens adipisci sanitatē debet facere tria.cxlij.U
Infirmitas est tolerāda patienter multis de causis.clxv.G.ꝑ totum.
Infirmis seruire est maximū opus misericordie.ibidem k
Ingratitudinis malū.cxliij.L.clxviij.A
Ingratitudo multū displicꝫ deo.cxlij.D
Iniurias ledenti dimittere quomodo placeat deo.cxxvij.C.
Immissio est duplex.xlvij.I
Innocētia est duplex.xli.H.in fine.
Inobediētia rōnalis creature merito redarguitur.xlv.H
Instrumēta passionis xp̄i quare apparebūt

in finali iudicio.xv.O
Interrogauit ihūs cecū q̄ttuor de cauſ.lix.O
Intētio qualis eſſe debeat in laborādo ꝓ vi te neceſſarijs.cv.X
Intentōis recte vtilitas.clxiiij.C
Interp̄tatores boni in maluz ꝑiculoſi ſunt. cviij.Y
Interrogatōes ſex ſunt morituris faciende. xxvi.N.
Inuidie malum.cxliij.J.
Inuenire rē aliquā et nō reddere rape eſt. ciiij.E
Inuitatoꝝ ad nuptias excuſatio iniq̄.cvij.L
Iocalia anime ſponſe xp̄i.xl.U
Iohānis bap. fuit hūilitas ī q̄ttuor.xxv.D
Iohannes euangeliſta virgo an ꝯſenſerit in actum carnalem.xxxvi.L
Ioſeph de arimathia qualiter locutus ē iu/deis poſt reſurrectōem xp̄i.lxxvi.L.
Ire ihm̄ ad patrem expediens fuit multis de cauſis.xc.A.ꝑ totum
Ira octo modis fit.cxviij.C.vſq̄ G
Ire malum.cxliij.J
Ira dei quid ſit.clxij.J
Iubilus quid ſit ſm Gregoriū.xiiij.C
Iudeoꝝ cecitas ⁊ ignorātia de aduētu meſ/ſie non excuſat̄ multis ꝓbatōibus.i.D.
Iudeoꝝ ꝑfidie ſex ſunt cauſe.ibidem E
Iudeis multa fuerunt opa inhibita in die fe ſto.xxxiiij.J.k.L
Iudei nouerūt xp̄m in iudea natū.quare eū ſamaritanū dicebant.lxx.k
Iudeoꝝ principes poſt reſurrectionē chriſti qualiter inter ſe locuti ſunt.lxxvi.L
Iudeos dn̄s noluit extirpare ſed diſpgere ꝓpter plures cauſas.cxxx.Y.
Iudei ſunt eccīe obſuati duplici de cā.ibidē
Iudeoꝝ pueri mortuis ꝑentibꝰ an ſint bapti ſandi.cxxx.B
Iudex eternus eſt incorruptibilis.xij.H
Iudeis interrogare de xp̄o p̄ ceteris hoībus decuit triplici de cauſa.xxv.A
Iudiciū ſm exteriora fallit.i.A
Iudicij extremi ſunt triplicia ſigna.viij.X.
Iudicij extremi tempus.xi.Q
Iudiciū faciendo req̄runt̄ tria.ibidem T
Iudiciariā ptātem deus ꝯmiſit hominibus et quomodo.ibidem.U
Iudiciū extremū fit ī loco ioſaphat.ibid̄ A.
Iudiciū extremū hēbit q̄ttuor ordīes.xij.C.
Iudiciū extremū duo cōtinet.ibidem.D.
Iudiciū gn̄ale q̄re deus habere vult.ibid̄.E
Iudiciū ut ſit iuſtū plura req̄runt̄.ibid̄.G.
Iudicium quibꝰ modis corrumpit̄.ibidem
Iudiciū hoīs finale p̄cedūt aliqua.xiij.L
Iudiciū finale timendū eſt ꝓpter tria.ibidez M.P
Iudiciū eſt terribile ꝓpter tria.xcij.N.
Iudiciū capit̄ multis modis.cxi.Y Z A
Iudiciū temerariū de xp̄o vnde ortū habeat ibidem.C
Iudicare ꝓximū de facili nō dēm⁹.ibid̄ D.
Iudicātes ꝓximos multipl̄r peccāt.cxi.B.
Iudiciū humanum q̄ttuor modis ꝑuertit̄. clxx.N.
Iurare nō ſed ꝑiurare ꝓhibet̄.cxv.H.
Iuſtoſ q̄re deꝰ ꝑmittit tēptari.xlvi.Y Z B
Iuſticiā hr̄e dēm⁹ ad q̄ttuor.xcij.L.ꝑ totuz
Iuſticie nobilitas.cxv.G
Iuſticie neceſſitas.ibidem.
Iuſticia ꝯmēdat̄ a nat̄a ⁊ ſcriptura.cxv.J.
Iuſticia eſt neceſſaria in vita: in morte ⁊ poſt mortem.ibidem.k
Iuſticia eſt ꝓpinqua mercedi.benedictōni ⁊ eterne ſaluti.ibidem L
Iuſticia ad ꝓximū violat̄ in tribꝰ.cxv.M.
Iuſticie opus abundantius debet eſſe ī xp̄ia/nis q̄ꝫ in ſcribis et phariſeis.⁊ h̄ in tribus cxv.N O
Iuſticia phariſeoꝝ defec̄ ī q̄ttuor.cxv.O p.
Iuſticie deſcriptio ſm Bern̄.cxvij.Z
Iuſticia ꝯſiſtit in tribꝰ.cxix.H
Iuſticia de noſtra non eſt p̄ſumendū q̄ttuor de cauſis.cxxxij.U
Iuſticia regni dei que ſit.cxlvij.k
Iuſticie vis eſt naturaliter hoībꝰ inſita.cxl/viij.P.
Iuſticia q̄d ſit.ibidē.⁊.clxvi.M.clxxiij.B
Iuſticie vtilitas.ibidem
Iuſticie operatio.ibidem.Q
Iuuenes mali cito moriuntur ꝓpter q̄ttuor. cxxxviij.k
Iuuenes cur cito moriuntur.cxlix.Z
Iuuenes mali quare cito moriunt̄.ibidē A
Laborare.v.inducūt.li.S.vſq̄.Z.
Laborare quis debet quintupliciter ut mercedē recipe mereatur.ibidem Z et A

Tabula

Laboramus triplici incõmodo.cxl.B
Laborare in festiuitatibꝫ et nõ peccare fit q̃t/tuor modis.clij.B
Lacrimarũ effectus.xxiiij.X
Lacrime sunt triplices.lxix.A.
Lacrimaꝝ ꝓ pctis effusaꝝ vtilitas.cxxix.Q
Lacrimaꝝ fontes hñt se ut fontes terrarum cxxxi.G.H
Lacrime multis de causis exiccant̃ sicut fontes.cxxxi.J
Lapis magnus quõ a sepulchro dñi fuit re/uolutus.lxxvi.B
Lazarus mendicꝰ largior fuit canibꝫ diuitis q̃ꝫ diues sibi.ciiij.k.
Lazari p̃conia et laudes.Ibidem.L
Latrie honorem exhibere ꝯtingit dupliciter lxxxvij.S.
Laudare se q̃s p̃t multis de caus̃.cxxxiij.C.
Laudari qñ quis debeat.cxxxv.H.
Legati corꝑalis et spũalis ꝓprietas.xc.S.
Leprosum q̃re ⁊ quõ ihũs tetigit cũ sit in le/ge ꝓhibitũ leprosos tãgere.xli.A
Leproso mundato q̃re inhibuit alijs dicere. xli.B.xlij.Q
Leprosi munera offerenda que sint.xli.ante C.et H
Leprosus spũalis quõ mundat̃.xli.E.ꝑ to.
Leprosi trina vice sunt mũdati a xp̃o.xlij.L
Lepra peccati mortalis ꝯꝑat̃ lepre corporali multis de causis.cxlij.Y
Leprã aĩe sanare sex req̃rũtur.cxlij.Z.A
Leprosos quare deus eos se oñdi sacerdoti/bus fecit.cxlij.C
Lepre decẽ ꝓprietates.cxliij.H.ꝑ totum
Liber mortis vite et cõscientie.ix.A
Lites et dissensiões q̃re deus ꝑmittit.viij.X
Locutõis varia genera.clxvij.T.U.X.
Locus triplex designat̃ ꝓfesso.cix.H
Loquacitas impedit ꝑfectõem.xxix.T
Lunã mutari in sanguinẽ q̃d sit.xv.añ O
Lupi ꝓprietates.cxxij.E
Luxuriosus ꝯꝑat̃ leoni ⁊ de malo luxurie. liij.X.⁊ ante A.cxl.D.cxliij.H.clxxv.Q.
Magdalene quare ihũs post resurrectionẽ primo apparuit.lxxvi.J.
Malũ est duplex pene ⁊ culpe.vi.J
Mali resurgunt in grossis corꝑibus suis nõ clarificatis.x.O
Mala nõ agere nõ sufficit ad salutẽ.xvi.E
Mala ꝑacta sepe puniunt̃ in his qui occasionem dederunt.xxxij.M.ꝑ totum.
Malũ nõ dꝫ oꝑari ex obediẽtia.xxxiij.añ T
Mali seꝑantur a bonis tripliciter.xli.D
Malum est triplex.xlvij.S
Mali homines sunt castra dyaboli ⁊ plura alia.lxv.N
Mammona q̃d sit.cxlv.U
Mãdata ꝯuãda sũt triplr̃.xcviij.Z.clxiiij.c
Mãdauit ihũs sua p̃cepta custodiri nimis. et quare.clix.E
Manꝰ pctõrꝫ ligãt̃ q̃ttuor modis.clxij.M.
Manus saluatoris est valida ad q̃ttuor.clxxiiij.L
Manus xp̃i quinq̃ꝫ habet digitos quibꝫ aĩa tacta curat̃.clxxiiij.O
Mansiones in domo dyaboli diuerse ⁊ mlte sunt.xiij.Y.
Maria virgo ut mater dei esset tripliciter se p̃parauit.vi.B
Maria quare tristabat̃ de ꝑditõe filij sciens eũ esse deũ.xxxi.Y
Maria in verbis suis ꝯmendatur multipliciter.xxxi.A.
Maria maximo dolore afficiebat̃ dum ꝑdidit filiũ triplici de causa.xxxi.B.D.E.
Maria q̃siuit pueꝝ.v.modis.xxxi.E.ꝑ totũ
Maria ꝯmẽdat̃ de mr̃nali clemẽtia.xxxij.k.
Maria quõ sustinuit absentiã filij existentis q̃draginta dies in deserto.lxiij.ante F
Maria nõ iuit ad sepulchꝝ cũ ceteris mulieribus.et quare.lxxv.S
Marie tres q̃rentes vngere ihm̃ significant tres status.lxxv.U
Maris ꝯmotio tribꝫ modis euenire solet.xliiij.k
Mare triplex dẽmꝰ ꝑtrãsire.lxix.R S T.
Marthe sanatõem occultã q̃re xp̃us manifestauit.clxxv.P.
Martiriũ marie v̄ginis maius fuit q̃ꝫ alioꝝ sanctoꝝ q̃ttuor de causis.xxviij.F.
Matrimoniũ q̃ttuor r̃ddũt bonũ.xxviij.G.
Mr̃imonij ꝯiũctio ẽ duplex.xxxvi.ante k
Mr̃imonij ꝯ̃ctꝰ dignificat̃ ꝑ tria.xxxvi.k.l
Mr̃imonij debitũ an liceat denegari.xxxvi. M §xxxvi.P
Matrimonialis charitas qualis esse debeat.
Matrimoniũ quid sit descriptiue.Ibidem.
Mr̃imonij ordo ⁊ status q̃lis sit.xxxvij.T.

Alphabetica

Matrimoniū damnantes.xxxvij.F.
Matrimonio deifico tria bona insunt.xxxvij G.H.
Matrimoniū honorauit deus octo modis. xxxviij.J
Mr̄imoniū triplex sacr̄m designat̄. ibidē. k.
Matrimoniū male ꝯtrahētes plures sunt. xxxviij.L M N O R S U.
Matrimoniū ꝯtrahēdo multe ꝑsone sunt vitande.xxxviij.N O P Q
Matrimonialis actus potest fieri sex modis xxxviij.U.
Matrimonialis actus q̄nq̄ tp̄ibꝫ nō est ꝑagendus.xxxviij.X.
Matrimonij tria sunt bona.xl.M N O
Medicus celestis veniens ad animā q̄ttuor medet̄.xxi.S
Mediū tenuit ihūs q̄druplicitet. lxxxij .L.
Mens nostra debet disponi ad tria .xxiij. k.
Mentis diuisibilitas ⁊ instabilitas impedit ꝑfectōem.xxix.Q.S.
Mentis trāquillitas causat̄ sex modis.xlv. k.L.M
Mentis porte claudunt̄ duplici repagulo .c xxxvij.D.
Mensura bona: ꝯferta: coagitata ⁊ supefflu/ens quid sit.cx.U.
Mercatoꝝ duodecim sunt genera q̄ damnātur.clxxviij.C ꝑ totum
Meritum est triplex.vi.C.
Merces eterne retributiōis tres hꝫ ꝓprietates laudabiles.lij.E
Mirabant̄ pr̄ ⁊ mr̄ ihū.et q̄re.xxviij.X
Miraculū tria faciunt.xxviij.X
Misericordes quare esse debemus.ciiij.D. clxiiij.B
Misericordie diuine dignitas et vtilitas.c/viij.X.
Miaꝫ facere multa nos mouere hn̄t.cx.k.
Misericordie vtilitas.cx.L M N
Misericordie ordo hn̄dus est.cx.O P Q
Miserēdi formā dn̄s docet.cx.R
Miseret̄ deus q̄druplicitet.cxx.O ꝑ totū.
Misericordiā dei nō om̄s capiunt.ibidē.
Misericordia dei nō habet pr̄icipiū neq̄ finē cxx.Q.
Miscōiam dei nō desiderare q̄d sit. cxxi.T.
Misericordia dei comꝑatur fonti. cxxi.U.
Miseret̄ deꝰ tribꝫ gn̄ibꝫ hoīm. cxxi.X.ꝑ to.
Misericordie nobilitas ⁊ vtilitas.cxxvij.S
Misericordie impedimentū est quintuplex. clxij.F.vsq̄ J.
Miseria hūana est triplex.cxxix.k
Miserie sex ihr̄lm.cxxx.T.U
Miseria humani generis triplex.cxl.B.
Modicū triplex.lxxxvij.Q.
Mons dicit̄ celū ⁊ ecōuerso.xlij.k.
Mortuoꝝ resurrectio.x.M
Mors anime est triplex.xx.O.
Mortis meditatio valꝫ ad mlta. xxv.E F g
Mori bn̄ ꝓcurāt septē.xxvi.k.L.M.
Mors hominis est duplex.xxx.J.
Mors hominis est triplex.cl.D.H.
Mortuos suscitare quare hō nō p̄t.xli.Y
Mortis memoria vtilis est.lxxxiiij .B.cxl ix.U.cl.G
Mortuos sepelire ē valde meritoriū.cxlix.X
Mortui q̄liter sint deflendi.cxlix.B.C
Mortuos tres suscitauit dn̄s .cl.D .⁊ q̄rtū non.Ibidem.H
Mors venit ex q̄druplici causa.lix.D.
Mortui in peccatis tribꝫ modis pn̄t suscitari a dn̄o.cl.H.
Mors spiritualis est duplex.cli.N
Mortis spiritualis et corꝑalis conditio. cli. N O P.
Mors peccatoꝝ pessima.cli.ante.R.
Mortuus in peccato mortali tāto facili⁹ re/suscitatur quāto leuius mortuus est .cli.R
Mortis signa in infirmitate spūali ⁊ corꝑali clxvi.N ꝑ totū.clxxiij.J
Mulieres p̄dicare nō debent.xxviij.J.
Mulierē chananeā q̄s docuit suffragia xp̄i petere.lxiiij.R
Mulier chananea ꝯmendat̄ q̄ttuor v̄tutibꝫ p̄claris.ibidem.U.C.D
Mulierū feruens dilectio in obsequij xp̄i assiduitate.lxxv.R.S
Mulieres primo annunciauerūt resurrectionē dominicā.lxxvi.C.
Mulieres ꝓ diuersitate partus sunt multiplices.lxxxix.R.
Mulier qualis esse debeat.cxviij.G
Multi sunt vocati pauci electi q̄ terribile sit l.R
Mundus quare purget̄ igne ante extremū iudiciū.x.J.
Mundi dispositio post finale iudiciū.xiiij.E

Mundi p̄ssure et tribulatōes vnde veniant. xliiij.k.
Mundus significat̄ ꝑ mare sex de causis. xlvi.O.P.Q.R.S.
Mundus comꝑatur foro.xlix.R.
Mundus significat̄ ꝑ hiericho.lx.Z
Mūdi gaudiū p̄t ꝯsiderari tripl'r.lx.H.J.k.
Mūdi gaudiū est ꝯtemnendū triplici de cā. lxxxviij.C
Mundus capit̄ tripliciter.xci.D.
Mundus arguit̄ de pctō iusticia et iudicio. xcij.J.ꝑ totum
Mundus assil'atur rote fortune.cv.P
Mūdus ꝯꝑatur stagno genezareth.cxij.k.
Mūdus multa mala infert.cxij.M
Mundi abrenunciatōem plura demonstrāt. cxiiij.E
Mundo tria reddere debemus.clxxiij.D
Mundi ꝯtemptus acq̄rit̄ tripliciter.cxlviij. S.clxxiij.ante E
Munus est triplex.cxix.N
Munera accipe est ꝑiculosū q̄ttuor de caus. clxx.O
Munera accipe est rep̄hensibile tribꝰ de causis.ibidem P.
Munuscl'a recipe a iudeis an liceat.cxxx.A
Murmuratōnis oꝑarioꝝ vinee duplex fuit causa.l.M
Murmurare sanctos quō fit. Ibidem. N.
Murmur est duplex. Ibidem
Murmurātes contra piam xp̄i vocatōnem. cvij.J.cviij.X.
Murmurantiū ꝯ deū fatuitas.cviij.Z
Murmurātes ꝯtra diuinā dispositionē.cxxxvij.J.per totum.
Mutus efficit̄ q̄s mlt̄ modis.cxxxvij.Z.A
Nauis dispositio moral'.xliiij.H.J.
Nauis aīe quas merces portare debet.xlv.X
Nauigare qui voluerit ne submergat̄ plura habet respicere.cxiij.U.X.Y
Nauis vite actiue ⁊ ꝯtēplatiue.cxiij.U.Z
Necessaria ad vitā eternā parauit nobis pater in christo.cvij.G.
Negociatio emptio et venditio in se bona ⁊ homini necessaria sunt.clxxviij.C
Negociatores an possint licite lucrū recipe ⁊ charius vendere q̄ꝫ emptū est. Ibidē E.
Nemo certitudinaliter scit an sit electus vel p̄scitus.clxiiij.Y.
Nicodemus post resurrectōem xp̄i intrepidus iudeis se ostendit.lxxvi.L.
Nix designat gratiam.xvi.U.
Nobilitas vnde ortū habeat.clxv.E.
Nobiles in quibꝰ ꝯgnoscunt̄. Ibidem
Nomina varia ihū xp̄i.lxxiij.B.
Nō esse aliquid intelligit̄ dupl'r.cxxxviij.G
Nouissimos quare deꝰ equales fecit primis l.O.P
Nox nobis tria demōstrat.lvij.L.
Nubere p̄t quis triplici de cā.xxxvi.R.S.
Nūcios siue legatos tres misit sctā ecclesia aduentū filij dei ad p̄parandū nos.vij.k.
Nuncij spirituales mittunt̄ ad animā adulteram ut reuertat̄.xl.H
Nūcij q̄nq̄ꝫ qui ad laborē nos vocant.lij.D
Nuncij p̄mittendi ꝑ pace cum xp̄o impetrāda.cxxvij.A.ꝑ totum.
Nuptie facte in chana galilee cuius fuerunt xxxvi.J
Nuptijs ītesse dn̄t honeste ꝑsone.xxxvi.Q
Nuptie sunt q̄ntuplices.xxxix.A.ꝑ totum.
Nuptie spirituales.xl.G
Nuptie sunt triplices ad quas inuitamur. cliij.E
Nuptie triplices crimīose.cliiij.N.in fine.
Nuptie spirituales quō celebrant̄. clxij.E.
Nuptias ad gr̄e vocamur dupl'r. Ibidē.F.
Nuptialis vestis charitas. Ibidem.L
Obedientia qualis esse debeat.xxxiij U.X.Y
Obedientie vtilitas.xxxiij.Z.A.cxliij.F.
Obedire qualiter debemus.xxxiij.X
Obiecta sensuū nr̄oꝝ in p̄ria.lij.G.ꝑ totum
Occidere seip̄um an liceat. et an ꝓ talibꝰ sit orandū.cxix.H.
Occidere aliquē in necessitate ne ip̄e occidatur an liceat Ibidem L.
Ociū q̄ꝫ ꝑiculosū sit.xlix.X.l.G.clxxiij.E.
Ociosi dicunt̄ stulti quītupliciter.v.B.vsq̄ꝫ ad finem
Oculos suos ihūs q̄ter legit̄ leuasse.lxix.Y.
Oculi aīe duo.cxxxix.S.U.X
Oculoꝝ septē differētie.cxxxix.Z.
Ocul' sp̄ualibꝰ q̄ttuor sūt vidēda.cxxxix.A.
Occultare deus tria fecit ⁊ nemini dicere. xlij.Q

Oculos suos leuauit ihũs tribus vicibus. clxxvij. U
Odores quinq̃ emanauerunt de q̃nq̃ vulneribus christi. lxxviij. R.
Officiũ pastoris est triplex. ci. G.
Officiũ regum quale sit. cxlix. U.
Olfactus in patria tria habz obiecta. lij. L.
Oliua significat pacẽ. lxxiiij. P
Onus suũ quẽq̃ portare oportet. cxxvij. S
Opera xp̃i qualia fuerunt. xvi. X
Opatio virtuosa disponit ad gratiam consequendam. xviij. X.
Opera que ex necessitate fiunt an sint meritoria. xxxiij. B
Opera multa erãt iudeis in die festo inhibita. xxxiiij. J. k. L
Opera diuina ꝑfectiora sunt opibus nature. xlv. H.
Operari debemus freq̃nter: sapienter et diligenter. cvi. Z
Opera dei sunt multiplicia que omnia bene fecit. cxxxviij. E. J
Opificem tria laudabilẽ faciũt. cxxxvij. T
Oportuit xp̃m pati ꝓpter q̃ttuor. lxxxi. U
Orandũ est fideliter. humiliter: cõgruenter ⁊ sapienter. xli. F.
Oratio que exaudiri dz plures debet habere conditões. xciij. O P. ꝑ totum.
Orationis vtilitas. xcv. B
Oratõis exauditio sepe differt̃ mltis d̃ causis. Ibidem D. ꝑ totum.
Orationis bonũ. cxxxij. L
Orare volẽs quattuor requirunt̃. cxxxiij. Y
Orãtis mens dz ascendere ꝑ tres g̃d⁹ ibid̃.
Orandũ est in tẽplo propter quattuor. ibid̃
Oratio pharisei quattuor habuit mala. cxxxiij. Z.
Oratio decem leprosoꝝ ad xp̃m qualis fuit. cxlij. D.
Oratio iustoꝝ ꝓ alijs facta valida est. clxxiiij. N
Ordinem recipere volenti septem sunt agenda. cix. F. G.
Ordinẽ angeloꝝ petẽtes in tribus sunt examinandi. cix. G.
Ordo in opibꝫ misericordie seruandus. cx. O. P. Q
Ordo miscdie q̃ad ꝓxios seruãd⁹. ibid̃ Q.
Ort⁹ xp̃i ẽ diuersus bonis et mal̃. xxviij. U
Orti cultura corꝑalis et spũalis. lxxix. E. F.
Ostiũ sacre scripture nõ est omnibꝫ aꝑtum. et quare. ci. A.
Ostendere debemus deo tria. clxxi. R.
Oues spirituales qual̃r obedire debeãt suis pastoribus. lxxxvi. O.
Ouile est multiplex. ci. Z B C H
Ouile ecclesie xp̃us intrauit duabꝫ de caus̃. ci. F
Pacem cordis habere plura req̃rũt̃. lxxxiiij. M N O.
Patientia dei est triplex. clxix. E.
Patiẽtie duodecim sunt gradus Ibidẽ F. ꝑ totum.
Pagani q̃re nõ saluant̃. ciij. T
Palme quare benedicent̃. lxxij X. Y.
Palmaꝝ die xp̃o septẽ honores fuerũt exhibiti. ⁊ feria sexta p⁹ tot vituꝑia. lxxiiij. k.
Palma q̃d significet. lxxiiij. P
Panẽ suũ diuersi diuersimode q̃rũt ⁊ acquirunt. clxxvij. Z A
Parabole q̃re dicebãt̃ a xp̃o. liij. Q. liiij. D
Parata sunt oĩa et qualia. clxij. G
Parentes xp̃i assumpserũt eũ cũ esset annorum duodecim triplici de causa. xxxi. S. T
Parẽtes ihũ q̃re nõ habuerũt respectũ suꝑ eũ cũ in ihrl̃m mãsit. xxxi. X.
Parentes sex modis debent se habere ad filios. xxxij. L N O P Q S
Partus necat̃ dupliciter. xxxviij. S
Partus corꝑaliter necat̃ q̃ttuor modis. ibid̃
Part⁹ occidit̃ spũaliter pluribꝫ modis Ibidem T
Partus corꝑalis et spũalis. lxxxix. R
Passio xp̃i tꝑe carnispriuij ꝓponit̃ nob̃ pluribꝫ de caus̃. lvij. M. ꝑ totũ. lviij. X
Passionẽ suã ihũs quare discipulis suis p̃dixit. lviij. C
Passus est xp̃us q̃ntupliciter. lxxiij. C ꝑ to.
Passio xp̃i q̃bus figurata sit. lxxxi. U.
Pastor bonus deus plura bona exhibet ouibus suis. lxxxvi. C D L M N O
Pastorẽ bonũ pl̃a req̃runt̃. ibid̃ E vsq̃ H
Pastores q̃ttuor famosiores fuerũt in veteri testamẽto. lxxxvi. H. vsq̃ k
Pastoris off iciũ est triplex. ci. G
Patimur tẽptatões varijs modis. xliiij. L.
Pauꝑes deus diligit. cxxxviij. L
Pauꝑibus quare deus p̃ ceteris hominibꝫ

Tabula

plures dat pueros.cxxxviij.O.
Pauperũ septẽ sunt genera.cv.T.U
Paupes duobꝫ modis se nutriũt.cxxvij.S
Pax figuratur ꝑ oliuam.lxxiiij.P
Pax vobis cur illud ⁊ nõ aliud verbũ xp̃us manifestãs se discipul' suis dixit.lxxxij.H.
Pax interior ⁊ exterior.lxxxij.M
Pax cordis nascit' ex tribus.lxxxiij.T
Pax est quadruplex.lxxxiiij.k
Pax habenda est cum tribus Ibidem.
Pax triplex fuit in statu innocẽtie.cxli.M
Peccator lãguens qualiter se ad medicinaꝫ celestis gratie disponere debeat.ij.J.
Peccatores ad increpatõnem iudicis in finali iudicio quid dicturi sunt.xiij.O
Peccata venialia ĩpediũt ꝑfectõem.xxix.X.
Peccatum est onus quod nec celũ nec terra nec deus portare potuerũt.xxxiiij.J.
Peccans in die festo dupliciter peccat.ibidꝫ
Peccator mortalis ꝯpatur leproso.⁊ hꝫ variis de causis.xli.C
Peccatores sepant' a bonis triplicit'.xli.D
Peccator tanq̃ leprosus mundatur quinq̃ modis.xli.E.ꝑ totum.
Peccatũ ꝯmittit' tribus modis.xlij.L
Pctõr ut saluet' tria hꝫ facere.xliiij.P
Peccatoꝝ remissionẽ q̃ttuor faciũt.lix.L.
Peccatoꝝ clamor ad deũ vtilis est.lxv.G.
Peccatũ mortale dicit' demoniũ.ibidẽ.H
Peccator mortalis muto ꝯpat'.lxvi.S
Peccatũ mortale ꝯpat' multis instrumẽtis Ibidem U
Peccator in peccatis iacẽs nõ debꝫ cessare bonũ agere ꝓpter quinq̃.lxviij.J.k.
Peccati malũ.cxli.O.clvij.ante Y.clxi.A clxxvi.R.ꝑ totum.
Peccare nõ potuit ihũs mlt̃ꝫ de caus'.lxx.G
Peccatis intricati libẽter audire debẽt v̄bꝫ dei triplici de causa.lxxi.R
Peccator ꝯpat' asino.lxxiiij.L.
Pctõr insipiẽtior ẽ azino in duobꝫ.ibidꝫ M
Pctm̃ omne ꝯp̃hendit' sub tribꝫ peccatis.xci.E.F.G.
Peccata aliena nouẽ sunt.xci.G.H
Peccatũ homini septem mala inducit.lxxxvij.Y.xcij.k
Peccatoꝝ remissio ut sortiat' effectũ triplex concurrit iudiciũ.lxxxv.S.
Peccatũ arguit' multis de causis.xcij.J
Peccator inq̃ntũ pctõr nõ exaudit'.xciij.P
Peccare in sp̃m̃sanctũ ꝯtingit tripl'.c.U.
Pctõr duo hꝫ naturã et viciũ.cviij.X
Peccata qualiter sunt puniẽda.cxvij.B.
Pctõri dant' tꝑalia nõ solũ ad necessitatem sed et ad sup̃fluitatẽ triplici rõe.cxxi.Y.
Pctã triplicia abũdabãt in ihrl'm.cxxix.R
Pctõꝝ structura instabil' et vana.cxxx.D
Peccãdi q̃ttuor sunt modi.cl.H.
Pctõr mortalis ꝑ se nõ p̃t sibi ꝓmereri g̃tiã quadruplici ratõne.clxxiiij.N
Peccator ut resuscitet' a morte pctĩ septẽ re q̃runt' necessaria.clxxiiij.O.ꝑ totum
Pedes pctõꝝ ligãt' duobꝫ modis.clxij.M.
Pena p̃ns est breuis et leuis.xlvi.A
Pena eterna quare datur ꝓ pctõ tempali.cxxxviij.R
Penitẽtia compat' vinee.xlix.L
Pnĩe dest̃ũ dẽm⁹ intrare ꝓpter tria.lxi.S
Pnĩam differre est ꝑiculosum.lxi.H J.
Peĩtẽtes hñt gaudere tripl'.lxviij.C D E
Penitẽtes reficiunt' ꝑ q̃nq̃ panes.lxviij.M.ꝑ totum
Penitẽtia ut nobis vtilis sit dꝫ habere septem ꝯditões.lxix.S.
Penitẽs figurat' ꝑ asinã ꝓpter sex.lxxiiij.n.
Penitẽs ver⁹ q̃l' eẽ dẽat.cxxxiij.D E.ꝑ to.
Perfectõeꝫ sex impediũt.xxix.O R S t v
Perfectõis q̃nq̃ sunt signa.xxix.Y Z.
Perfectoꝝ ꝯmendatio.lxv.O.
Perfecti libenter debent audire verbũ dei triplici de causa.lxxi.T
Perfectoꝝ diuersitas.cxvi.X.
Perfectio est triplex.ibidem Y.
Peregrinatio nostra ut secura sit tria sũt necessaria.lxxx.O.
Petere debemus in nomine ihũ multiplici rõe.xciiij.T vsq̃ Y
Petẽda sunt quinq̃ in nomine ihũ.ibidem
Petere nobis est necessariũ.xcv.A
Petere nos cogũt multa.ibidem B C D.
Pharisei oratõ q̃ttuor hñt mala.cxxxiij.Z
Phariseꝰ iustior fuit mlt̃ꝫ xp̃ianis.ibidꝫ A.
Phariseoꝝ malicia notat' ĩ sex.clxx.k.ꝑ to.
Philippus de pascẽda turba quare interrogatus fuit a xp̃o et nõ iudas.clxxvij.Y
Phitonissas accedentes.lxiiij.U.X.
Pietas et misericordia differũt.xcix.G.
Pisces duo ĩ euãgelio q̃d significẽt.lxix.B.

Tabula

Piscis q̃ttuor habꝫ ꝯditões. Ibidem
Piscatores duo sunt. cxij. O
Pisces q̃re nõ capiunt̃. Ibidem S.
Plangent in finali iudicio omnes gentes. sꝫ differenter. xiij. X
Porte mentis claudunt̃ duplici repagulo. cxxxvij. D
Portatores q̃ttuor in pctõ mortuoꝝ. cli. Q
Posse dei est efficax in multꝫ. xli. Y. Z
Potu an frangat̃ ieiuniũ. lxij. Y
Preparatio ad mortẽ est necessaria tribus de causis. xxiiij. O
Premittẽda ante mortẽ. xxvi. H.
Preceptũ est duplex. xlij. Q
Predestinatio et iustoꝝ vocatio differũt. clxiiij. U
Predestinationis error multiplex. ibid̃ X.
Predestinatio tria continet Ibidem.
Predicatõis xp̃i efficacia. cxij. F
Predicantiũ regula. ibidem ante O
Predicatõis piscatores quare nõ capiũt homines. cxij. R
Predicatores q̃ intẽtõe p̃dicare dñt. xvi. U
Prelatoꝝ regula. cxij. N.
Prelatis tenemur reddere tria. clxxiij. G
Presũptõis malum. cxxxij. P.
Pressurã pati quid sit. xv. R
Prĩcipũ optĩa doctrĩa ut saluẽt̃. clxxiiij. J.
Promissiões nouẽ pñiaꝫ agẽtibꝫ. lxi. A
Promissio est duplex. cxxv. F G
Proficere hoĩeꝫ pl̃a req̃rũt̃. xxix. M N o p.
Proficientiũ clamor est adiuua. lxv. M.
Proficiẽtes libenter debent audire verbũ d̃i triplici de causa. lxxi. S
Properare debemus ad xp̃m. liij. P.
Procurare ꝓpriũ ꝯmodũ cũ dispendio alterius an liceat. cxxxviij. H.
Propiciatõem dei meremur multis ex causis. cxxxv. F. ꝑ totum
Prophete p̃cipue q̃ttuor scripserũt de xp̃o. lviij. Z A B
Prosꝑitas ut in pl̃imũ ducit ĩ malũ. cv. Q
Prosꝑitatis malũ. cxxx. S. cxxxi. E
Prouidentie fiduciã debem⁹ sumere ex tribꝫ clx. k. clxxvij. Z
Prouidẽtia dei errauerũt antiq̃. clxvij. R.
Proximi sunt tres. cxx. P.
Proxim⁹ hꝫ se in triplici dr̃ntia. clxxiij. G
Proxim⁹ mal⁹ adhuc ẽ diligẽdus propter tria. clviij. A
Prudentia seculariũ. cxxvij. T
Prudens quis dicat̃. cxxx. S
Pseudo ꝓphete p̃cedẽt extremũ iudiciũ. ix. b
Pueri sunt in duplici differẽtia. xxxij. R
Pueri quõ sunt corrigendi. Ibidem
Pueri tenent̃ parentibꝫ sex. xxxiij. C
Puer cẽturiõis significat pctõrem. xliij. G
Pueri hebreoꝝ christo quinq̃ decantauerũt lxxiiij. Q
Pulsus cãpanaꝝ q̃re fit ꝯ intemperiẽ aeris cxxxviij. N
Punire peccatũ est deo alienũ. cxxi. T
Quattuor sunt videnda spiritualibꝫ oculis. cxxxix. A
Quattuor reges legunt̃ voluisse venire in ꝑadisum et nõ venerunt. cxl. C
Quadruplices sunt hoĩes qui nõ ꝑueniunt ad beatã visionẽ dei. cxl. D E
Qualia sint nobis parata. clxij. G.
Querentes in querẽdo frustrant̃ tribus de causis. xxxi. E
Querere debemus deũ pede: manu: oculo et ore. xxxi. G
Querere ꝑ ciuitatẽ vicos ⁊ plateas q̃d sit. xxxv. G
Querit̃ xp̃us varijs modis. clxxvij. X
Quidã hõ dicit̃ et hꝰ tripliciter. cvij. D
Quinq̃ sunt diligenda ſm ordinẽ charitatꝫ clviij. B
Rationẽ reddituri pri⁹ cautõeꝫ. i. cõscientiã respicere debem⁹. xv. J
Rationẽ reddere exposcet de⁹ a mlt̃is. cxxiiij. A. ꝑ totum
Ratõem reddere optet de q̃ttuor. cxxv. F
Ratõis regimen vt bene gubernet̃ tria sunt necessaria. clxvi. L M.
Ratio qualis sit que requiret̃ a nobis in die iudicij. clxvij. T. ꝑ totum.
Radices peccatoꝝ sunt tres. liiij. B
Radices tres sũt ex q̃bꝫ agim⁹ bonũ. cvi. A
Rapina quale sit peccatũ. cxxxvi. L.
Raptores peiores sunt diabolo in tribus. cxxxvi. M. N
Raptoꝝ p̃ceptores et ꝯſuatores an teneant̃ ad restitutionem Ibidem
Raptores de⁹ multipl̃r punit. cxxxvi. O p
Recidiuatõis ꝑiculũ. lxvij. Y
Recessus a deo fit mlt̃ꝫ modis. cviij. Q. R

Tabula

Recipiunt pctōres a deo multiplr. cix. E. F
Recidiuationis malū. cxlviij. R
Recōciliator qsq; duo in se dz hre. vij. L
Recōciliādi modus. cxix. N. in fine
Reddituri sum? rōes in finali iudicio de scriptura et cogitatōib. xiij. P. de vbis et operib. bñficijs et artificijs. ibiō. Q. de opibus bonis omissis. scādal' dat;. tpib; neglectis ibidē R. et omnib; malis. Jbidem S
Redire dēm? ad deū q̄ttuor modis. xc. t. V x
Redde rōem q̄d insinuet. cxxv. E
Redemit nos deus nō vna gutta sanguinis sui sed multis et quare. cxxviij. Q
Reddere quod suum est tenemur tribus. cxlviij. Q. p totum
Reddere debem? dyabolo tria. clxxiij. C
Reddere debemus mūdo tria. Jbidem D.
Reddere debem? corpi tria. Jbidem E
Reddere debem? pscientie nre tria. ibiō. F.
Reddere debem? platis nris tria. ibidē G.
Reddere debem? suis et ancill' tria. ibiō H
Reddere deo tenemur tria. Jbidem
Refrenatio carnaliū delectationū disponit ad gram consequendā. xviij. V
Regi nouo aduenienti tria genera hoim occurrere solent. i. H
Regj nri ibū xpi laudabilia pdicata. ij. k. O
Regnū dei in quo pslistat. cxxvij. S
Regnū dei est triplex. cxlvij. J. k
Regnū qō itra nos ē q̄druplr q̄rit. ibiō SJ.
Regnū dei inuenit in q̄ttuor locis. ibiō N.
Regni dei fruitōem ad acquirendū sex sunt agenda. Jbidem O
Regni dei acquisitio quid sit. cxlviij. P
Regū officiū. cxlix. V.
Reges quattuor voluerūt venire in paradisum terrestrem et nō venerunt. cxl. C
Remissiōez pctōr q̄ttuor faciūt. lix. L
Remissiōem pctōr sex agunt. lxvi. F. G.
Remissio pctōrum ut sortiat' effectū triplex pcurrit iudiciū. lxxv. S
Remediū triplex p ignātie errorē. lxxxvij. s
Remissionē offensar facilime facere plā inducunt. cxxvij. C
Rem aliquā ponderosiorē facere est magnū peccatū. clxxviij. D.
Rē furatā scienter emere peccat grauiter qn q; modis. Jbidem F
Res nulla est tam bona quin etiā possit esse damnosa. lxiiij. T
Resurrectio mortuorū. x. SJ
Resurrectio erit pfecta et totalis. nō tñ i eat dem q̄ntitate sed in eadē etate et suo ordine vnusquisq; x. O
Resurrectōis vtis cā q̄druplex. ibidem P
Resurrectio aie et corpis est duplex. xxx. J.
Resurrectio dñica primo p mlieres fuit annūciata et q̄re. lxxvi. C. § Jbidē
Resurgere ihū necessariū fuit ppt sex cās.
Resurrexit ihs multj modis. ibidē D p to.
Resurrectōem suā q̄re ihūs distulit. lxxvi. G H. lxxvij. SJ. p totum
Resurrectio xpi pbat' exemplis naturalib; et figuralib;. lxxix. Z A B
Resurrectio est triplex. ficta. impfecta et va lxxix. C D
Resurrectio spūalis quomodo manifestari debet. lxxxiij. T. p totum.
Resuscitatio pctōrj. cli. R § O P Q.
Rethe piscatoris dyaboli est sextuplex. cxij.
Reuerētia dei est dupler. cxlviij. S.
Rex magnus dr ihūs octo modis. i. G
Rex nr xpus veniēs ut clari? pgnoscat a nob interrogād? est quinq; modis. ij. P p to.
Rex nr venit cū trib;. potētia sapiētia et clementia. vi. D
Rosa papalis quid significet. lxviij. F.
Abbati festinitas ē mutata p eccias in die dñicā q̄druplici de cā. cliij. A
Sacramēta a malis sacerdotib; tradita non sunt ptemnenda. xxviij. Z.
Sacerdotib; leprosis ihūs mādauit se ostēdere et quare. xli. B G
Sacerdos nō habens spiritū sanctū an remittere possit pctm. lxxv. R
Sacerdotū dignates sūt nouē. ibiō T p to.
Sacerdos dicit' minister legis. cxli. R
Saluat' quis in vno statu qui in alio saluari nō posset. cxvi. Q
Saliua xpi quid significet. cxxvij. C
Samaritanus custos interptatur et significat xpm qui sex fecit. cxli. S
Samaria q̄d sigficet et vñ dicat'. cxliij. E F.
Sancti quomodo dicunt murmurare. l. H
Sanctū faciūt duo. cxij. C
Sapia et gra pficit' duob; modis. xxix. L
Satbane voluntas semp iniqua: sed nunq; potestas iniusta. lxvij. H.

Scriptura sacra aque compat̃. cxxi. R.
Scriptura sacra compat̃ fulmini. xiiij. A
Seculariũ prudentia. cxxvij. T.
Semen verbi dei in quibus fructificat. liij. X. p totum
Semen est triplex. lv. Z.
Seminator est triplex. lvi. B
Seminãdo sex sunt ꝯsiderãda. lvi. C. p to.
Semina tribꝰ modis rigant̃. lvi. k.
Sentẽtie ꝓlatio in iudicio finali. xiij. añ Y
Septẽ viri legũt̃ deũ vidisse ĩ hac vita. cxl. f
Septẽ sunt genera hoĩm videntiũ deũ in p̃senti vita. Ibidem G. p totũ.
Sepulchrũ xp̃i multas habꝫ ꝯditões. lxxviij. post T. p totum.
Serui q̃d teneant̃ dñis suis. xliij. T U X
Serui et dñi sunt eq̃les in q̃ttuor. xliij. Z
Serui spũales sunt angeli. xlviij. ante X
Seruire duobꝰ dñis nẽo p̃t tripl̃r. cxliiij. n.
Seruientiũ duo sunt genera. cxliiij. P
Seruire deo soli obligamur septem de causis Ibidem Q
Serui dei sumus tribus ratõibꝰ. clxvij. S.
Seruis nr̃is tenem̃ tria reddere. clxxiij. H
Sero est mors hoĩs vl̃ ꝯsũmatio secl̃i. l. D.
Serpentes quare plus mouent̃ carminibꝰ: q̃ alia aĩalia. cl. F
Sex sunt p q̃ peccat̃ in spm̃sanctũ. c. U X.
Signa extremi iudicij futuri sunt triplicia. s. p̃currentia. viij. X Y Z
Signa p̃cedent extremũ iudiciũ ꝓpter quinq̃. viij. A
Signa hmõi extremũ iudiciũ p̃cedentia exponuntur tripliciter. Ibidem B
Signa generalia s̃m Hiero. extremũ iudicium p̃uenientia. x. G
Signa ve hũilitatis sunt sex. xvij. N O
Signa pfectõis sunt quinq̃. xxix. Y Z
Signa vite corpalis et spiritualis sũt septẽ lxxxi. A. p totum.
Signa fidei mõ nõ sunt q̃renda. clxvi. L
Societas mala est vitãda. lxxxiiij. F
Societas dei ⁊ hoĩm differũt. cxxi. R. S
Solis et lune splendor nec saluat̃ nec dãnatis erit in vsum. xiiij. F.
Sol designat supiorẽ ptem rõis. xv. k.
Sol triplicia signa nobis ostẽdit. Ibidem
Solis ꝓprietas naturalis. lxxxvij. S T
Solis corpalis et spũalis opatio. cxlix. T
Solis splẽdorẽ q̃ttuor impediũt. clxij. D.
Solitaria ꝯuersatio dispoĩt ad gr̃aꝫ ꝯseq̃ndã
Sollicitudo ẽ triplex. cxlvi. D §xviij. k.
Sollicitudo fit q̃drupliciter. Ibidem E.
Spes est nobis multũ nec essaria. cij. M
Spes falsa est triplex. cl. L
Spũs malignꝰ dr̃ ĩmũdꝰ ꝓpt̃ tria. clxvij. J
Spiritus malignus quare libẽter possidꝫ homines. lxvi. Q
Spiritũ in sanctũ q̃s peccat tripl̃r. lxvi. F.
Spũs septem neq̃ores qui sunt. lxvij. Y Z.
Spũs q̃re nõ videt̃ a nobis. lxxxij. N
Spiritussanctus datus est discipulis post resurrectõem. sed differenter. lxxxv. Q.
Spiritũsanctũ ut q̃s recipiat nouẽ req̃runt̃ xcvij. L M N
Spũssancti officiũ. Ibidem O R S T
Spiritussanctus dedit triplex exempluꝫ de xp̃o. xcvij. T.
Spiritussanctus q̃n veniat nõ est certa regula danda. xcviij. B.
Spiritussanctus ad quos veniat vel nõ veniat. Ibidem C
Spiritussanctus venit in specie ignis ⁊ cõseruatur ad modum ignis. xcviij. D
Spiritussancti dona compant̃ igni ꝓpter septem. xcix. F. p totum.
Spũalia ⁊ tpalia q̃liter ꝯriant̃. cxlv. T
Spolium diaboli. lxvi. U
Sponsus xp̃us ĩ sponsa sua anima querit septem. xxi. U
Sponsus anime qualis sit. xl. G
Sponsus dat sponse anime quattuor dona. xl. J k L.
Sponsus anime ut eaꝫ desponsare possit plura facit. clxij. E.
Stadium quid sit. lxxx. N
Status tres saluandoꝝ significantur p tres marias. lxxv. U
Statuum ꝯparatio adinuicẽ p̃latoꝝ ⁊ subditorum. cxvi. R. S
Stellas cadere de celo quid sit. xv. Q.
Stellas non lucere in die sed in nocte quid sit. Ibidem R
Stultoꝝ q̃ttuor sunt gñia. lxxx. R. p totum.
Stulticia hoꝝ dicentiũ: cur deꝰ creauit hominẽ quẽ sciuit peccatuꝝ. cxxxviij. F
Supbi gloriant̃ de tribꝰ. xxv. B
Supbi compant̃ petre tripliciter. liij. Y.

Supbie malū.cvij.L M.cxxxij.k.L.cxxxiij A E.cxl.E.cxliij.H.clij.S
Supbia est duplex.cxxxvi.J.
Supbia interior est quadruplex. Ibidem.
Supbia est cauenda inter cetera vicia multis de causis.cxxxvi.k
Surdus significat peccatorē.cxxxvij.X.
Surditas spūal' causat' ex pluribꝰ.ibid X.Y
Surdi sanatio q̄liter facta sit.cxxxvij.B.C
Surgendū est cito a peccato ꝓpter tria.clxxvi.R.p totum.
Taciturnitas est triplex.clij.Y
Talentū est quintuplex.xcvi.J.cxxvi.L.p totum.
Talenta q̄nq̄ duo vel vnū.cxxvi.ante R
Tela aranee est medicinalis.cx.J
Temptatur homo a demonibꝰ in agone ꝓpt' tria.xxiiij.P
Tēptatōes demonū sūt.v.ibid P vsq̄ U
Tēptamur ab intra ⁊ ab extra.xliiij.L
Tēptari voluit ihūs in deserto q̄ttuor d̄ causis.lxi.O.
Temptatio an sit appetēda.lxiij.D
Temptant' boni q̄ttuor modis.lxvij.T
Temptationū venti q̄ttuor de stagno mūdi oriunt'.cxij.k.L M
Tēptatōis mod⁹ primi hoīs q̄s fuit.cl.F
Tēptat aliter deus.aliter hō.aliter mund⁹.aliter dyabolus.clxxvij.B
Temptatio est duplex. Ibidem
Tempus extremi iudicij.xi.Q
Tempoꝝ xp̄i quinq̄ differentie.xxxi.Q
Tempora quinq̄ sunt in quibus nō licꝫ reddere debitum.xxxviij.X
Tempus est triplex.creatōis.deuiatōis ⁊ exilij.l.B C.
Tempus ꝯsolatōis et tribulatōis est modicū ꝓpter tria.lxxxix.P
Tēpus missionis spūssancti nō fuit determinatum duplici de causa.xcvij.k.
Tempus quadruplex a principio mūdi vsq̄ ad finē.cxli.M
Tempalia an sint petenda.xciij.Q.
Tempalia nō nr̄a sꝫ dei sunt.igitur largiter expendenda.cxxiiij.R
Tpalia data sūt nob̄ ad sustētatiōꝫ.cxxvi.m
Tempalia multa quare aliquibꝰ a deo dant' cxxxviij.M.
Tpalia et spūalia qualiter ꝯriant'.cxlv.T.
Tenemur q̄ttuor psonis.cxvij.Z A B.
Testes ꝯtra peccatoreꝫ in extremo iudicio sunt multi.xij.ante J
Testimoniū pbibēt oēs ꝓphete d̄ xp̄o.lxx.J.
Thron⁹ regis regū q̄s sit.cxlvij.L.
Timor dñi p̄pat hoīem ad letius standū in finali iudicio.xv.S
Timor discipuloꝝ in periculo maris q̄re redarguit' a dño.xlv.ante H.
Timor dñi mādata dei seruat.cxxv.H
Timere deū facile est ut ostendit'.cxxv.H.
Timoris vtilitas.ibidem J.k.
Tormentoꝝ diuersitas.xlvij.T
Tractio ad xp̄m qualiter fit.ci.Y M
Trāq̄llitas mētꝫ stabilit' sex modis.xlv.k.L
Trāsire volēs ad ihrl'm.s.visionē eterne pacis tria debet facere.cxliij.E
Tria sunt q̄ occultare debem⁹ et nemini dicere.xlij.Q.
Tria debem⁹ ostēdere deo.clxxi.R
Tribulatio pl⁹ q̄ꝫ leticia ꝯfert grāꝫ.xxxi.P.
Tribulatōis et psecutōis bonū.lxxxvij.P
Tribulatōes siue passiōes aut sunt innate l' illate vel volūtarie assumpte.lxxxviij.J.o
Tribulationē ꝓxim⁹ diabolus ⁊ deus inferunt.ibidem k
Tribulatōis multiplex effect⁹.ibid L M N
Triduū.xxxv.F G
Trinitatē scrutari nō licet.ciij.U.
Trinitatē vnū deū esse.patrē ⁊ filiū ⁊ spiritūsanctū ꝓbatur in multis.ciij.X Y Z A.
Trinitas tota gaudet de ꝯuersione pctōris.cviij.A
Tristicia est triplex.lxxxvij.X.
Tristicia que ex deo est orit' ex multis.ibidē Y.p totum.
Tristant' electi dei de duobꝰ.lxxxvij.B.
Tristant' tripliciter hoīes.xcvij.P.Q.R
Tristicia matris filij vnici fuit magna multiplici de causa.cxlix.T.U
Tube due spirituales.lxxxvi.F
Turba est quadruplex.lxxiiij.L.p totum.
Turrim edificare quid sit.cxxvij.X
Venditio:emptio:negociatio in se bona sunt ⁊ hoī necessaria.clxxviij.C.
Venditor vtꝫ teneat' dicere viciuꝫ rei. Ibidem E
Vēdit se hō diabolo dupliciter.clxvij.añ Z
Venit ihūs ad tria gn̄a hoīm drn̄ter.lxxxi.ꝫ

Uēti tēptatōnū sex sūt.xlv.A B C D E F
Uerbū dei incarnari an necessariū fuit ad reparatōem generis humani.vi.E.
Uerbū illud apl'i. Deinde nos q̄ viuim⁹ ꝛc̄ q̄d in se velit.x.N.
Uerbi d̄i studiosa auditō ꝯfert gr̄a3.xviij.q
Uerbū dei audit̄ tripl'r.xx.N
Uerbū dei dicit̄ semē sex de causis. liij.U. liiij.E
Uerbū dei in quib⁹ ⁊ in quib⁹ nō fructificat. liij.X.ꝑ totum.liiij.F.ꝑ totū
Uerbū dei sepe subtrabit̄ audientib⁹ pluribus de causis.lv.k.L.
Uerbi dei nobilitas oñdit̄ ī q̄ttuor.ibid̄ M.
Uerbū dei q̄liter audiēdū sit.ibidē N.O p
Uerbū dei duodecim fructus facit in digne audientib⁹.lv.Q.vsq3 Z
Uerbū dei audiēdi forma.lvi.A.
Uerbo dei nihil vtilius instrumētaliter ad salutem.lxxi.P.lxxxiiij.G.cxl.D
Uerbū dei sepius intellectu nō ꝑcipim⁹ duplici de causa.lxxxvij.U
Uerbū dei libenter audiētes veri xp̄iani dicuntur.cxij.E.
Uerbū dei q̄re libēter ē audiēdū.cxij.G H
Uerbi diuini efficacia. Ibidem H J.
Ueritas qualiter ꝓnuncianda sit.xc.Z
Ueritas est triplex.xcvij.S
Ueritas triplex erat in xp̄o.clxx.N
Uestim̄ta q̄lia deo ꝓsternere dēm⁹.lxxiiij.o
Uestiendo se homo peccare potest mult⁹ modis.ciiij.G.
Uia triū dierum quid sit.lxi.F
Uie p̄paratio ad mortē est necessaria tribus de causis.xxiiij.O.
Uiā ꝑ multiplicē iuit ibūs ad patre3.xc.Y.
Uia q̄ ducit ad vitā q̄re dicit̄ arta.cxxij.C
Uie diuerse ꝑ quas itur ad regnū celorum. cxxiij.M
Uicioꝝ destructio.xxx.A
Uicia q̄liter se palliāt sub specie v̄tutis.xlviij.X ꝑ totum.
Uicia decem sunt que inficiūt animā lepre macula.cxliij.H
Uicijs tripliciter est resistendū.cxlviij.Q.
Uicia q̄ttuor pctōrem extra ciuitatē fideliū portātia.cl.J k L M.cli.Q
Uidua qualis esse debeat.xxviij.H
Uidere deū q̄dam disponūt.quedam impediunt.lxxxix.Q
Uidere deū duo requirunt̄.cxxxix.ante.Z.
Uillam suꝑbie quidam emunt.cvij.L
Uillici ꝑturbatio.cxxvij.S
Uinea est penitentia .et quomodo debet p̄parari.xlix.L.
Uinea anime qualiter elaborari debet.xlix. N O
Uinum dulcedinis gratie p̄t bibi sed nō ꝯtinuo haberi q̄ttuor de causis.xl.R
Uinum spiritualis gaudij et consolationis. xlix.Q
Uini immoderata assumptio tria mala facit clxv.D
Uirgo maria ut esset dei mater tripliciter se parauit.vi.B
Uir circa vxorē ꝯtrahendā quattuor h3 notare.xxxvij.T.ꝑ totum.
Uir vxorem suā ꝑcutiens an peccet mortaliter.cxviij.G
Uirtutes celi moueri quid sit.xv.S
Uirtus est merces p̄ciosa duplici de causa. xlv.U
Uirtutes ex tribulatōib⁹ generant̄.xlvi.U.
Uirtutes que nos faciūt ditiores.cvi.B
Uirtutes tres que nos custodiāt ab iniusticia.cxliij.E.
Uirtutibus quib⁹ nobilis quisq3 esse ꝯgnoscitur.clxv.E.F.
Uisus in patria celesti quattuor habet obiecta ⁊ tres nobilitates.lij.F G H J.
Uisum tria delectant.cxxxix.U.
Uisio qua xp̄us videt̄ est triplex .ibidē.U.
Uisitauit saluator noster israel trib⁹ modis ⁊ non ꝯgnouerūt.cxxx.X.
Uita hominis post mortem remanet quinq3 modis.xij.E
Uite longitudo quare ꝓmittit̄ pueris parētes honorantib⁹.xxxiij.E.
Uita virtuosa dicit̄ nauicula.xlv.U.
Uita etenra labore mereat̄ et nō dat̄ gratis. l.E.F.G
Uita eterna compat̄ denario .l.J k L
Uita eterna erit nobis omnib⁹ equalis ⁊ inequalis.l.L.Q.
Uita ē duplex actiua et ꝯtēplatiua.cxiij.T
Uitā actiuā meritorie ducere volens q̄ habeat respicere.cxiij.U
Uite breuitas.cxxxij.Q.

Tabula

Unctōis q̄druplex est effectus.xxiiij. U
Unctio extrema valet ad tria.xxvi. M
Ungentū triplex.lxxv.U.⁊ X.p totum
Uocatio iusti dependet a volūtate dei.ij.L
Uocat nos deus multis modis.cvij.H.
Uocat deꝰ multa gn̄a hoīm.clxiij.N.p totū
Uocatō iustoꝝ differt a p̄destīatōe.clxiiij. v
Uolūtas dei est duplex.ij.M
Uoluntatē patris facere debemus triplici de causa.cxxiij.L
Uolūtatē ꝓpriā sequūt̄ duo mala.ibidē M.
Uolūtati ꝓprie renūciare vtile est.ibidē N.
Uolūtas dei est multiplex.cxxiij.O P.
Uolūtas ꝑfecta ꝯsistit in tribꝰ.cxlvij.M.
Uoluptas maximū īpedimētū salutꝫ.cvij.O
Uox tube in extremo iudicio q̄d sit.x.P.
Usurarius est peior alijs pctōribꝰ in multꝫ. cxlv.Y.clxxvij.Z
Usurarij sunt duplices Ibidem Z
Usurarij plectunt̄ a iure quadruplici pena. Ibidem Z.et.clxxvij.A
Usura multꝫ modis ꝯmitiūt̄.ibidē Z A
Uulnera sua ihūs ostendit in tribus locis. lxxxij.Q
Uulneruꝫ cicatrices quare ihūs reseruauit lxxxiiij.H
Uulnera xp̄i compantur fonti.cxxi.X
Uulneratio spūalis.cxli.Q.
Uxor qualiter sit eligenda: corrigenda: diligenda ⁊ dirigēda.xxxvij.T p totum
Uxoreꝫ pulchrā vel diuitē eligere an sit peccatū. Ibidem U.
Uxor furando viro suo an peccet mortal̄r. xxxvij.C
Uxor viro debet ostendere charitatē ī tribꝰ Ibidem D E
Xp̄us est amplexandꝰ duobꝰ brachiis.i.H.
Xp̄us ē aīaꝝ magnꝰ medicꝰ.ij.J.
Xp̄us quare dicat̄ vermis Ibidem.P
Xp̄us dicit̄ messias ꝓpter miraculoꝝ opatio onem.ij.S
Xp̄us p̄ricipalius venit ad delendā originalē culpā q̄ꝫ actualē.iij.A.
Xp̄us vicit sex modis.xl.L
Xp̄o ꝯpetit iudiciaria ptās ꝑm naturā hūanam ꝓpter tria.xi.U
Xp̄us an meritis suis sit adeptus iudiciariā potestatem. Ibidem.X.
Xp̄us in qua forma iudicabit Ibidem Y
Xp̄us iudicabit in forma humana tribus de causis. Ibidem Z.
Xp̄us iudicādo apparebit in nubibꝰ.xij.B
Xp̄us qualiter veniet ad iudiciū.xij.F.G h.
Xp̄us p̄dicauit occulte et palā.xvi.ante X
Xp̄us moriēdo sex fecit.xxiiij.U X
Xp̄s sol iusticie orit̄ diuersimode.xxviij.U
Xp̄us q̄liter positus sit in ruinā ⁊ in resurrectionē multoꝝ.xxviij.A.xxx.k.
Xp̄us positus est in signū multis modis.xxviij.B C D E.xxx.L p totū
Xp̄i corpale incrementū.xxix.k.
Xp̄s an natural̄r ꝓfecerit sapientia ⁊ gratia. xxix.L
Xp̄us post baptismū cepit miracula facere et non ante.xxxi.R
Xp̄us cum esset duodecim annoꝝ subditꝰ erat parētibꝰ triplici de causa.xxxi.S T
Xp̄us cognoscitur p effectus opeꝝ suorum. xxxvi.H
Xp̄us quare venit ad seruū centurionis ⁊ n̄ ad filiū reguli.xliij.D
Xp̄us traditus est a q̄ttuor.lviij.D
Xp̄us q̄ttuor vicibꝰ fuit illusus. ibidem E F
Xp̄us qualiter flagellatus et cōsputus fuerit lviij.G.
Xp̄us qualiter illudit̄ et flagellat̄ a mal̄ christianis. Ibidem H
Xp̄us post resurrectōem quare rep̄hendit cogitatōes incredulas.lxxxij.N
Xp̄o nullus fuit nec est nec erit sil̄is.cvi.Y
Xp̄us dicit̄ optimus artifex in ope creationis.cxxxvij.T.
Ydrie sex q̄d significēt in diuers̄ nuptijs posite.xxxix.B D F.xl.P.
Ydropici ꝓprietas.clij.Z.
Ymaginē dei in nobis ꝯsiderare vtile est ꝓpter quattuor.clxxi.T.U
Ymago dei r̄lucꝫ ī tribꝰ potētijs aīe nr̄e.ibidē
Ypocrita ꝯpatur eruce.cxxij.B
Ypocrite quare sunt fugiēdi. cxxij.F.
Ypocrisis malū.cxliij.k
Zelus est triplex.xxxvi.N.O
Zelotes t̄renꝰ ob amorē puelle quā sibi cupit despōsari sex facit.clxij.E
Zizania spūaliter quid sit.xlvij.D
Zizanie supbie et ceteroꝝ viciorū.xlviij.X. p totum

Tabula

Continẽtia sermonũ istius libri indicans quõ quilis in ꝑpto reuoluat sermonẽ volitũ. et ut sciaꝫ quot sint sermones de vnaquaqꝫ dñica toti⁹ anni. Frequenter eñ ponit in hoc libro. de eadem dñica. quod semp referendũ est ad dñicam immediate ꝓcedentem. Numerus ꝓcedens in hac tabula signat ordinẽ sermonũ istius dñice de qua agitur. sequens autẽ signat ordinẽ sermonũ totius libri.

De Dominica. I. aduentus

i Dicite filie sion. i.
ij Ecce rex tuus ij
iij Ecce rex tuus iij
iiij Ecce rex tuus iiij
v Ecce rex tuus v
vi Benedictus qui venit vi
vij Ecce rex tuus vij.

Dominica. II. aduentus.

i Tunc videbunt viij.
ij Arescentibus hominibus ix
iij In terris erit ꝓssura gentiũ x.
iiij Tunc videbunt filiũ hominis xi.
v Tunc videbunt filiũ hominis xij
vi Arescentibꝫ hominibus. xiij
vij Leuate capita vra quoniã xiiij
viij Ante iudiciũ para xv

Dominica. III. aduentus

i Tu es qui venturus es xvi
ij Preparare in occursum xvij
iij Preparate corda vra dño. xviij
iiij Preparate corda vra xix.
v Euntes renũciate iobãni xx
vi Tu es qui venturus es an aliũ xxi
vij Missus est gabriel angelus xxij
viij Preparate corda vestra xxiij.

Dominica. IIII. aduentus

i Dirigite viam dñi xxiiij
ij Cuius ego non sum xxv
iij Preparare in occursum dñi xxvi
iiij Tu quis es xxvij

Dominica infra octa/uas natiuitatis xpi.

i Ecce positus est hic in xxviij
ij Puer autẽ ihũs crescebat. xxix
iij Ecce positus est hic in ruinã xxx.

Dominica infra octa/uas epiphanie

i Fili quid feciſti nobis xxxi
ij Fili quid feciſti nobis xxxij
iij Erat subditus illis xxxiij
iiij Remansit puer ihũs xxxiiij
v Pater tuus et ego xxxv

Dñica. I. post festũ epiphanie

i Manifestauit ihũs gloriã xxxvi
ij Nuptie facte sunt in chana xxxvij
iij Vocatus est ihũs xxxviij
iiij Nuptie facte sunt in chana xxxix
v Nuptie facte sunt in chana xl

Dñica. II. post epiphaniam

i Domine si tu vis potes me xli
ij Domine si vis potes me xlij
iij Dñe puer meus iacet in xliij

Dñica. III. post epiphaniã.

i Domine salua nos perimus xliiij
ij Ascendente ihũ in nauiculã xlv
iij Ecce motus magnus factus xlvi

Dñica. IIII. post epiphaniã

i Domine nonne bonũ semen xlvij
ij Domine nonne bonũ xlviij

Dñica septuagesime

i Simile est regnũ celorum xlix
ij Quid statis hic tota die l
iij Voca operarios ꝫ redde illis li.
iiij Voca oparios lij

Dominica Sexagesime

i Exit qui seminat seminare liij
ij Natum aruit qz nõ habuit liiij
iij Ortum fecit fructum lv
iiij Exit qui seminat lvi

Dominica Quinquagesime.

i Ecce ascẽdim⁹ ihrlimã lvij
ij Tradetur eñ gentibꝫ lviij
iij Respice. fides tua saluũ lix
iiij Factũ est dũ a ꝓpinquaret lx.

Dominica Quadragesime siue Inuocauit

i Ductus est ihũs in desertũ lxi
ij Et cum ieiunasset quadraginta lxij
iij Ductus est ihũs in desertum. lxiij

Dominica Reminiscere

i Miserere mei domine fili dauid lxiiij
ij Miserere mei domine lxv

Dominica Oculi

i Erat ihũs eiciens demoniũ et lxvi

Tabula

ij Cum immūdus spūs exierit lxvij

Dominica Letare

i Letare ihrlm et conuentū lxviij
ij Abijt ihūs trāſ mare galilee lxix

Dominica Judica.

i Tulerūt lapides iudei ut iacerēt lxx
ij Qui ex deo est verba dei audit lxxi

Dñica palmarū. siue Domine ne

i Benedictus q̄ venit in noīe lxxij
ij Benedictus q̄ venit lxxiij
iij Plurima aūt turba strauerūt. lxxiiij.

Dominica Pasce

i Surrexit nō est hic lxxv
ij Dixi scō subiūgitur lxxvi.
iij Quinto surrexit potēter lxxvij
iiij Emerūt aromata ut veniētes. lxxviij

Et huic adiūgitur quidā alius sermo .q̄ similiter incipit. Emerunt aromata sub eodem numero

Feria secunda pasce

i Surrexit dñs vere et lxxix
ij Surrexit dñs vere lxxx
iij Nonne oportuit xp̄m pati. ⁊ lxxxi

Feria tercia pasce.

i Pax vobis ego sum lxxxij
ij Dixi scō subiūgitur lxxxiij

Dominica prima post pasca.

i Gauisi sunt discipuli viso lxxxiiij
ij Accipite spiritūsanctū lxxxv

Dominica secunda post pasca

Bonus pastor ponit aiam lxxxvi

Dominica.III.post pasca.

i Modicū et nō videbitis lxxxvij
ij Mundus autē gaudebit lxxxviij
iij Vos autē ꝓtristabimini lxxxix

Dominica quarta post pasca

i Vado ad eum qui me misit xc
ij Cum venerit paraclitus arguet xci.
iij Cum venerit ille arguet mundū xcij

Dominica rogationū

Si quid petieritis patrem xciij

Feria secūda rogationum.

Si quid petieritis patrē xciiij

Feria tercia rogationū

Petite et accipietis xcv

Feria quarta rogationum

Petite et dabitur vobis xcvi

Dominica post ascensionem

Mittam vobis spiritum xcvij

De spiritusancto.

i Si quis diligit me sermonē xcviij.
ij Ad eum veniemus et man. xcix

Feria secunda post festū spūssancti

Sic deus dilexit mundum c

Feria tercia post festū spūssancti

Ego sum ostiū ꝑ me si quis ci.

De animabus.

Erat hōmo ex phariseis cij

De sancta trinitate

Firmiter credimus ⁊ simpliciter ciij.

Dominica prima post trinitatis.

i Homo quidam erat dives ciiij
ij Recordare fili q̄ recepisti cv
iij Homo quidam erat dives cvi

Dominica .II.post trinitatis.

Homo quidā fecit cenā magnā cvij

Dominica.III.

i Dico vobis gaudiū ē angel. cviij
ij Hic peccatores recipit cix.

Dominica.IIII.

i Estote misericordes cx
ij Nolite iudicare et nō iudicabimi cxi

Dominica.V.

i Cum turbe irruerent in ihūm cxij
ij Vidit duas naues cxiij.
iij Relictis omnib⁹ secuti cxiiij

Dominica.VI

i Nisi abūdauerit iusticia vēa. cxv
ij Nisi iusticia vēa abūdauerit. cxvi.
iij Nisi iusticia vēa abūdauerit cxvij
iiij Audistis quia dictū ē antiq̄s cxviij
v Audistis q̄ dictū est antiq̄s cxix

Dominica.VII.

i Misereor sup turbam cxx
ij Cum turba multa esset cū ihū cxxi

Dominica.VIII

i Attendite a falsis ꝓphetis cxxij
ij Omnis arbor q̄ nō facit fru. cxxiij

Dominica.IX

i Facite vobis amicos de cxxiiij
ij Redde rōem villicatōis cxxv
iij Redde rōem villicatōis cxxvi
iiij Facite vobis amicos de cxxvij
v Facite vobis amicos de cxxviij

Dominica.X

i Videns ihūs civitatem cxxix
ij Venient dies in te cxxx

iij Videns ihūs civitatem. cxxxi

Dominica.XI

i Non sum sicut ceteri hoīm cxxxij.
ij Duo hoīes ascenderūt in cxxxiij
iij Descendit iustificatus cxxxiiij
iiij Deus ꝓpicius esto mihi cxxxv.
v Non sum sicut ceteri hoīm. cxxxvi.

Dominica.XII.

i Bene omnia fecit cxxxvij
ij Bene omnia fecit cxxxviij.

Dominica.XIII.

i Beati oculi q̄ vident que cxxxix.
ij Dico vobis q̄ multi ꝓphēte cxl.
iij Homo q̄dam descēdebat cxli.

Dominica.XIIII.

i Nonne decē mūdati sunt cxlij.
ij Factū est ut iret ihūs. cxliij

Dominica.XV

i Primū q̄rite regnū dei cxliiij.
ij Non potestis deo servire et cxlv.
iij Nolite solliciti esse dicētes cxlvi.
iiij Primū q̄rite regnū dei cxlvij.
v Primū q̄rite regnū dei cxlviij

Dominica.XVI

i Misericordia motus sup eā cxlix
ij Accessit ihūs et tetigit loculū cl.
iij Ecce defunctus efferebat cli.

Dominica.XVII

i Cum invitatus fueris ad nup. clij
ij Cū invitatus fueris ad nup. cliij
iij Cum intraret ihūs cliiij.
iiij Amice ascende supius clv

Dominica.XVIII

i Diliges dñm deū tuū. clvi
ij Diliges dñm deū tuum clvij.
iij Diliges ꝓximū tuū sicut clviij
iiij Diliges dñm deū tuum clix

Dominica.XIX

i Confide fili remittunt tibi clx
ij Ut quid cogitatis mala in clxi

Dominica.XX

i Multi sunt vocati pauci vero clxij
ij Multi sunt vocati clxiij
iij Multi sunt vocati clxiiij

Dominica.XXI.

i Erat quidam regulus cuius clxv
ij Descende dñe ꝓius q̄ clxvi

Dominica.XXII

i Iratus dñs eius tradidit clxvij
ij Serue nec̄ omne debitū clxviij.
iij Patientiā habe in me et clxix

Dominica.XXIII

i Quid me temptatis ypocrite. clxx.
ij Ostēdite mihi nūmisma. clxxi
iij Cuius est hec imago ⁊ sup. clxxij.
iiij Reddite que sunt cesaris clxxiij

Dominica.XXIIII.

i Puella tibi dico surge clxxiiij
ij Confide filia. fides tua te clxxv
iij Puella tibi dico surge clxxvi.

Dominica.XXV

i Unde ememus panes ut clxxvij.
ij Unde ememus panes clxxviij

Incipiũt sermones

notabiles atq; ꝑutiles. quibꝫ ab editore suo doctore ⁊ predicatore famosissimo nomen vt Thesaurus nouus intitulent̃ inditum est

De dominica prima aduentus Sermo. I

Thema.

Dicite filie sion. ecce rex tuus venit tibi mãsuetus. Mathei. xxi.

A Plinius dic̃ i speculo naturali. Quanto pomũ altius in arbore situatũ fuerit. tãto minus est in ꝯparatõne ad inferiora. Rõ qꝛ radij solares fortius tangũt supiora q̃ꝫ inferiora. Et sic ea plꝰ exiccãt et humidũ eoꝝ ꝯsumũt. ⁊ sic minora vident̃. Moraliter ꝑ pomũ intelligit̃ homo. Nã sicut ab exteriori specie pomũ ꝟaciter iudicari nõ potest. Nã aliqꝺ exterius recẽs est. interiꝰ vero putridũ. vel apparet dulce exterius. qꝺ tñ est interius ponticũ. Sic homo ꝟm exteriorẽ apparẽtiã veraciter iudicari nõ potest. Nam qñq; quis apparet bonus exterius q̃ tamẽ est malꝰ interiꝰ Iuxta illud Eccĩ. xix. Est q̃ neq̃ter se humiliat: et interiora eiꝰ sunt plena dolo. ꝓpterea ꝓhibet dñs ꝟm exteriora iudicare nos quẽq̃ꝫ Joh. vij. Nolite iudicare ꝟm faciẽ. Et apl̃s i. Corin. iiij. Nolite iudicare añ tꝑus q̃adusq; veniat dñs. q̃ et illuminabit abscõdita tenebraꝝ ⁊ manifestabit ꝯsilia cordiũ ꝛc̃. Mõ q̃nto istud pomũ. s. homo in arbore humane nature altius in sanctitate ⁊ dignitate fuerit tãto ꝑ humilitatẽ minus apparere dꝫ. Eccl̃i. iij. Quanto maior es humilia te in omnibꝫ. ⁊ coram deo inuenies grãꝫ. Et hoc fecit moyses. Exo. iij. q̃ tante sanctitatis fuit ꝙ dñs in monte oreb ei apparuit in rubo ardẽte: ⁊ vocauit eũ bis nomine suo ꝓprio ut educerꝫ populum de egypto. Moyses tñ q̃nquies excusauit se anteq̃ꝫ vellet ducatũ suscipe. Simile etiã habet̃ in Johanne baptista. cui dñs dedit testimoniũ sanctitatis ⁊ dignitatꝫ dicẽs. Math. xi. Inter natos mulieꝝ non surrexit maior iohãne baptista. et tamẽ paruus apparuit in humilitate. cũ dixit Johã. i. Cuiꝰ ego non sum dignꝰ ut corrigiã calciamẽti eiꝰ soluam. sic ⁊ nos ꝟm illud Eccĩ. vij. Humilia valde spiritũ tuũ. Quã quidẽ humilitatẽ docuit nos xp̃us dei filius ꝟbo et exẽplo. ꝟbo Luce. xxij. Qui maior est in vobis fiat sicut minor. et q̃ ꝑcessor est sicut mĩstrator. Similiter exẽplo docuit nos hũilitatẽ in humanitatis susceptõe. iuxta illud apl̃i ad Phil̃. ij. Exinaniuit semetip̃m formã serui accipiens De quo Berñ. sup cãtica. Quis digne cõpensare ꝑt q̃nte hũilitatis sit creatorẽ celi et terre hũana carne indui. Memẽto ꝙ deꝰ ꝓ te homo factus est. dñs seruus. diues paup. ⁊ dei verbũ filius hoĩs ꝓ te fieri nõ despexit. Et si te de nihilo fecit. nõ te ꝺ nihilo redemit sed in sua benignitate ⁊ hũilitate te redimere venit. de q̃ thema. Ecce rex tuꝰ venit tibi mãsuetus. In summa ꝟboꝝ duo innuuntur. Primo aduenientis dignitas. scꝺo aduẽtus eius vtilitas. Primũ ibi. Ecce rex tuꝰ. secũdum ibi. venit tibi mãsuetus. De primo dic̃ Ecce rex tuus. B Pro quo sciendum ꝙ aduentus dñi celebrat̃ ꝑ q̃ttuor septimanas. ad significandũ ꝙ q̃ttuor sunt dñi aduẽtus. Primus est ad hoĩes. ⁊ ille est hũilis ⁊ 1
amabilis. Scꝺus est in hoĩes. ⁊ ille est dulcꝫ 2
⁊ laudabilis. Terciꝰ est ꝯtra hoĩes. ⁊ ille est 3
amarus ⁊ terribilis. Quartus est sup hoĩes 4
⁊ ille est admirabilis ⁊ horribil̃. Dixi prĩo ꝙ primus aduẽtus est ad hoĩes. qꝛ ad carnẽ. et ille est hũilis ⁊ amabil̃. Humilis. de quo ad Philip. ij. Exinaniuit semetip̃m formã serui accipis ẽin sil̃itudinẽ hoĩm factus. et habitu inuentus ut hõ Et ẽ amabilis. qꝛ nobis in ministeriũ. de q̃ Math. xx. Filius hoĩs venit ministrare ⁊ nõ ministrari. Reuera amabilis. qꝛ nobis ad salutẽ. De q̃ ysaie. xxxiij. Dñs em̃ iudex noster. dñs legifer noster dominꝰ rex nr̃ ip̃e saluabit nos. Jõ hortat̃ nos zacharias. c. ij. dicẽs. Lauda ⁊ letare filiã siõ ecce ego venio ⁊ habitabo in medio tui. Secũdus aduẽtus est in hoĩes. qꝛ in mentẽ per

gratiã. ⁊ ille est dulcis ⁊ laudabil'. De q̃ Cã/ tico⁹. v. Veniat dilectus meus in ortũ suu⁊. i. in aiam p gr̃e infusiõem. Et bẽ Bap. vij. In aias sctãs se trãsfert. De q̃ Job. xiij. Si q̃s diligit me sermonẽ meũ seruabit ⁊ pr̃ me us diliget eũ ⁊ ad eũ veniem⁹ ⁊ mansionẽ a/ pud eũ faciem⁹. Tercio aduent⁹ est ꝯ hoies ⁊ ille est amar⁹ ⁊ terribilis. q⁹ ad mortẽ. De q̃ Mat. xxiij. Vigilate q⁹ nescit⁊ q̃ hora dñs vẽtur⁹ sit. l. in mortẽ. Et bñ amar⁹. De quo Eccli. xli. O mors q̃ amara ẽ memoria tua Etiã ille aduent⁹ est terribil' ꝯ naturalẽ affe/ ctũ hois. Vñ etiã. iij. o⁹. Terribilissimũ oĩm terribiliũ est mors. Ita q⁹ xp̃s naturali affcũ dixit Mat. xxvi. Tristis ẽ aĩa mea vsq̃ ad mortẽ. Quartus aduentus est sup homies. l. ad iudiciũ cũ venerit ĩ nube. Et ille erit ad mirabilis. de q̃ Lu. xxi. Videbũt filiũ hominis veniẽtẽ in nube cũ pt̃ate magna et maiesta te. Ille erit etiã horribil'. de q̃ Mal'. vl. Ecce ego mittã vobis heliã pphetã añq̃ veniat di es dñi magn⁹ ⁊ horribil'. ⁊ Mala. iij. Quis poterit cogitare diẽ aduentus ei⁹ ⁊ q̃s stabit ad videndũ eũ. ipe emĩ q̃si ignis pflãs ⁊c. Isti q̃ttuor aduẽtus figurant p q̃ttuor xp̃us ĩ pri mo rñsorio dñice pr̃e. Prim⁹ xp̃us ẽ. Qui q̃ terrigene ⁊ filij hoĩm sil' in vnuz diues et pauꝑ. ite obuiã. et respicit primũ aduentuz cui obuiare dẽm⁹ p gr̃az actões dicẽdo. bñdi ctus q̃ venit in noĩe dñi. Deus xp̃us. Tol/ lite portas principes vr̃as ⁊c. Et respicit scõm aduentũ in mentẽ. Et vocat nos principes rõe liberi arbitrij. ut q̃ ad illũ aduentũ apiam⁹ por tas cordis nr̃i: ut pateat sibi introit⁹ p gr̃am De q̃ Appc. iij. Ego sto ad ostiũ ⁊ pulso. si q̃s audierit voc̃ meã ⁊ aperuerit mihi ianuã in/ trabo ad illũ. Tercio xp̃us ẽ. Qui regis isr̃l' intẽde. ⁊ significat tercũ aduẽtũ ad mortem quẽ debem⁹ attẽdere ⁊ p̃ oculis hr̃e. Juxta il lud Mat. xxiiij. Estote pati. q⁹ q̃ nescit⁊ hora filij hois ventur⁹ est. Quart⁹ est Glia patri ⁊ respicit q̃rtũ aduentũ ad iudiciũ. q⁹ tũc ve/ niet in gl'ia ⁊ maiestate. Post hũc xp̃um re/ incipit' rñsoriũ ad designandũ q⁹ tũc oĩa appa rebũt in iudicio q̃ a principio vsq̃ ad finẽ mũ di facta sunt. iuxta illud Eccl's. vl. Cũcta q̃ fi unt adducet dñs ad iudiciũ. p oĩ errato si/ ue bonũ sive malũ sit. De q̃ Hieron̄. Erunt oĩa facta nr̃a in frõtib⁹ nr̃is q̃si in tabula depi cta. Et sic q̃rta hebdomada raro h⁹ finez. sic dũ veniet ad iudiciũ nõ erit finis gl'ie bonor⁹ ⁊ pene malor⁹. Ut igit' sim⁹ de numero illorũ tũc sim⁹ gti de prio aduẽtu in carnẽ quẽ ho/ die pagit ecc'ia ¶ Prio q̃ sciendũ q⁹ li cet aduẽtus xp̃i in carnẽ diu ẽ pteritus: tñ ecc'ia instituit h⁹ tpus celebrãdũ seu pagẽdũ q̃ttuor de causis. Prio ut bñficiũ recolamus. Scõo ut vanã gl'iam respuam⁹. Tercio vt diligẽti⁹ pctã vitem⁹. Quarto ut feruẽti⁹ gr̃as agam⁹. Dixi prio institutũ est h⁹ tps vt bñficiũ recolam⁹. nã in h⁹ nos vltra angelos honorauit. De q̃ ad heb. ij. Nusq̃ angelos app̃hendit sed semẽ abrahe app̃hẽdit. Ex q̃ sequit⁹ q⁹ inter deũ ⁊ hoies maior est fr̃nitas q̃ inter deũ ⁊ angelos. Fraternitas q̃dẽ q̃ causa tur ex altero parentũ firma ẽ. sed q̃ causat' ex vtroq̃ maior ẽ ⁊ firmior. ⁊ angel⁹ est frater xp̃i ex parte p̃ris eterni. h⁹ vo ex pte p̃ris et mr̃is. Vñ xp̃us nunq̃ vocauit angelos fr̃es sz hoies. ps. xxi. Narrabo nomẽ tuũ fratrib⁹ meis. Ergo magna dz esse nr̃a fiducia de mi/ sericordia saluatoris. q⁹ caro ⁊ frater noster ẽ de q̃ Bern̄. Puto spnere me xp̃us nõ pt. q⁹ os ex ossib⁹ meis ⁊ caro de carne mea. Nam Gen̄. xliij. legit' Joseph in suo puuio maiorẽ pt̃ẽ dedit beniamin q̃ fuit frater ei⁹ ex vtro/ q̃ pente q̃ ceter⁊ q̃ fratres ei⁹ erãt tñ ex al/ tero pente. Sic xp̃us duplicẽ refectõem da/ bit homi. l. in diuitate ⁊ hũanitate. Angelos aũt in sua diuitate letificabit. q⁹ nõ videbunt suã naturã assumptã a deo sic nos. Scõo in stitutũ est hoc tpus vt de tãto bñficio gaude/ amus in spũ: vana mũdi gaudia respuentes eo q⁹ d. aug. Mõi gaudia sũt diaboli venena Propter q⁹ et h⁹ tpe pbibent' puuia nupti ar. ⁊ deponũt' cãtica leticie. ut Te deũ lauda m⁹. Glia in excel's. ad designandũ tristiciam ⁊ desideriũ patr. de dilatõe bn⁹ aduẽt⁹. cani tur tñ alla. ad designandũ eor⁹ spem ⁊ gaudio sam fiduciã ⁊ affectũ quẽ habuerũt ad aduen tũ incarnatõis. De q̃ zacha. ix. Exulta sat⁊ ca ptiua filia sion: iubila filia ihr'lm ecce rex tu⁹ veniet ⁊c. Merito q̃ debem⁹ gaudere ĩ spiritu q⁹ illexenit nob⁹ principal' quẽ antiq̃ spectabãt lõgo tpe desiderãtes. Vñ ysa. lxiij. Utinaz dirũpes celos ⁊ descẽderes. ⁊ Aggei. ij. Ve niet desiderat⁹ cũct⁊ gẽtib⁹. Et moyses dixit Exo. iij. Vade dñe quẽ missurus es. Et p̃s

Inclina dñe celos tuos et descẽde. In signũ huius dixit ihũs discipulis suis. Lu.x. Dico vobis q̃ multi reges ⁊ ꝓphete voluerũt videre que vos videt⁊ ⁊ nõ viderũt. Ꝟz reuera q̃ illis lõge fuit nobis ꝓpe fact⁹ est. ad Rom. xiij. Propior sal⁹ nr̃a est q̃ cũ credidimus. i. Tbi. i. Fidel fmo ⁊ oĩ acceptõe dignus. q⁹ xp̃us ihũs venit in hũc mũdũ pctores saluos facere. Et g̃ gaudẽdũ merito est. Juxta illud ad Phil. iij. Gaudete in dño. In dño inq̃ nõ in mũdo neq̃ in carne. q⁹ dic̃ Grego. Nemo p̃t hic gaudere cũ seculo ⁊ illic regnare cũ xp̃o. Et idẽ. Seculi letitia ad eterna lamẽta ꝓducit. Tercio ut diligẽtius pctã vitemus. vñ vilio. lugõ. Nũc magis sollicitari ỗ debemus ut naturã nr̃am fuem⁹ a peccato. ma gis mũda post incarnatõem q̃ añ incarnatõz erat. Una cã extũc erat. q⁹ hõ ad imaginẽ ỗi factus ẽ. Nũc aũt scỗa superaddita ẽ q̃ naturã nr̃am assumpsit. Jõ Jnno. in fmõe. Magnũ ẽ q̃ de⁹ creauit hoĩez ad silitudinẽ ⁊ imaginẽ suã ut haberet silitudinẽ dei. Maiꝰ ẽ q̃ de⁹ factus est ad imaginẽ ⁊ silitudinẽ hois. Aug. in de vꝫa reli. Demõstrauit nobis de⁹ q̃ excelsum locũ inter naturas habeat hũana natura inde q̃ hoĩbꝫ in vo hoĩe apparuit. Jõ Leo papa in f. Agĩsce o xp̃iane dignitatẽ tuam. q⁹ diuine ꝑtors factus nature. noli in veterẽ vilitatẽ degeneri conuersatõe rẽdire. Hre. Quid ẽ q̃ angeli añ aduẽtũ redẽptoris adorare nõ tacẽt. postmodũ vo adorari refugiũt: nisi q̃ nr̃am naturã quã despexerãt sup leas sumptã ꝑspiciũt. Quarto ut eo feruẽti⁹ gr̃as agamus. i. Thes. v. In oĩbꝫ gr̃as agite. Ihñ Bern. sup cãti. Discedad singula dona gr̃as agere ei pricipaliter de incarnatõe. Damas. li. iij. sniaz. In pricipio nihil ẽ maius q̃ de⁹ hõ fact⁹ ẽ. Bed. i ser. Op⁹ mirabile: op⁹ singulare: ⁊ inter oĩa ⁊ sup oĩa opa q̃ vbum caro fieret. Aug. de vbis apli. Nõ liberare tur hõ nisi de⁹ fieret hõ. Et g̃ merito ꝓ sua incarnatõe gr̃as agere debem⁹: ut fac ecclia cãtans. Gratel nũc oẽs reddam⁹ dño deo qui sua natiuitate nos liberauit de dyabolica ptã te. Nõ et volunt ꝓphẽta zacharias a q̃ verba thematiz euãgelista assumpsit. Dicite filie sion i. ciuitati ihrl̃m: ponẽdo ꝓtinẽs ꝓ ꝓtẽto per antonomasiã. ỗ est ꝓ ꝓphẽo in ihrl̃m. Ecce rex tu⁹ veniet tibi iust⁹ ⁊ saluato⁹ ⁊c. Ex q̃ habet q̃ nõ excusant iudei de retento de ciuitate ⁊ ig̃ratia sua. q⁹ nũciatũ ẽ eis ⁊ exꝑimẽto ꝓgnoscũt q̃ xp̃us ver⁹ messias venit. Nõ ꝓbat ꝓ multa ꝓbabilia in scripturꝫ. Dicio ꝓ bat ꝓ illud Gen. xlix. q̃ pr̃iarcha Jacob dũ moritur⁹ esset ⁊ bñdiceret filijs suis inter cetera dixit iude. Nõ auferet sceptꝫ de iuda. nec dux de femore ei⁹ donec veniat q̃ mittendus est. Jbi trãslatio chaldaica hz. donec veniet messias. Fuit em̃ ablatũ regnũ et dñatõ tpe herodis ascalonite. q⁹ ipe fuit alienige na i iudea. Pẽ em̃ ei⁹ fuit ydume⁹ ⁊ mẽ arabita. et ipe herodes fretus auxilio romanor̃ antigonũ auxilio parthor̃ in regno iudeor̃ suffultũ debellauit ⁊ hyrcanũ extũc regẽ iudeor̃ q̃ descẽderat a machabeis ⁊ oẽz plẽ regiã suasu sororis sue Salome dolo occidit. ⁊ ita abillo tpe vsq̃ nũc caruerẽt rege. Cũ g̃ caruerũt rege ⁊ ablatio regni fuit eis signũ ꝓdictũ de aduẽtu xp̃i. ex illo seq̃ꝫ q̃ xp̃us veit. Decũdo archãgel⁹ gabriel instruxit Danielẽ ỗ tpe aduẽtus xp̃i dicẽs Dañ. ix. Septuaginta hebdomade abbreuiate sũt sup ꝓphm meũ ⁊ sup vrbẽ tuã sanctã ut ꝓsumeat̃ ꝓuaricatio: ⁊ finẽ accipiat peccatũ ⁊ deleat̃ iniq̃tas ⁊ adducat̃ iustitia sempiterna: ⁊ impleat̃ visio ⁊ ꝓphetia: ⁊ vngat̃ sctũs sctõr̃. Nõ dictũ nõ p̃t intelligi de hebdomadis diez. q⁹. lxx. hebdomade diez nõ faciũt vnũ ꝓpletũ annũ cũ dimidio. Ꝟz oꝝtz intelligi de hebdomadis annoz: ut septẽ anni faciãt hebdomadã vnam ẽmadmodũ scriptura accipit. Leui. xxv. vbi dic̃. Numerabꝭ q̃z tibi septẽ hebdomadas annoz ⁊c. Que sil faciũt q̃dringẽtos ãnos ⁊ nonagintanouẽ ãnos. ut ptz multiplicãdo septuaginta ꝑ septẽ. Et incipiunt̃ isti ãni a. xx. anno regni artharxer f. Qui dedit licentiã neemie reedificãdi ciuitatẽ ihrl̃m ⁊ terminant̃ q̃rto ãno post passionẽ dñi. Et sic est sensus sctõm Nico. de lyra. lxx. hebdomade q̃ ꝓtinẽt q̃dringentos nonagĩta nouẽ annos abbreuiate sũt i. registrate sunt in diuina ꝓuidẽtia sup ꝓphm tuũ. s. iudaicũ. et sup vrbẽ tuã sanctã. s. ihrl̃m ⁊ ꝓsumeat̃. i. terminet̃ ꝓuaricatio: ⁊ finẽ accipiat pctm̃. s. ꝑ xp̃i passionẽ. ⁊ adducat̃ iustitia sempiterna. s. ꝑ ei⁹ ꝓdicationẽ. ⁊ impleat̃ ꝓphetia ⁊ visio de ipo ꝓdicta. ⁊ vngat̃ sctus sctõr̃. i. xp̃us dñs q̃ fm hũanitatẽ vnctus est

Sermo

oleo gre sup omnē creaturā aliam .ps.xliij. Propterea vnxit te de⁹ deus tu⁹ oleo nō materiali sz oleo leticie.i. donis spūssctī.p ꝓsortibus tuis.i.sup oēs creaturas. Tercio ꝓbatur p illud Aggei.ij. Veniet desiderat⁹ cūctis gētibꝫ.Et subdit.Magna erit glia dom⁹ istius nouissime plusq̄ prie dicit dñs.Ex q̄ autoritatē pz q̄ xp̄i aduētus in carnē est ꝑterit⁹.qz dz ibi in textu.adhuc modicū ꝛc.et veniet desideratus cūctis gētibꝫ. ꝓpheta aggeꝰ dixit ꝟ scdo anno darij regis psaꝝ.et ab eodē anno vsq̄ nūc fluxerunt q̄si mille nonaginta anni. Tantū aūt tpus nō dz in scripturis modicuz. Relinq̄t g̃ q̄ iā veit. Etiā ptz ex ꝟ qđ sequtur in autoritate allegata.Magna erit glia dom⁹ hui⁹ nouissime plusq̄ prie. vbi ꝓphetia loq̄tur de tēplo seu de domo dñi edificata p⁹ reditū ꝓphi de captiuitate babilonica et ꝑdixit gliam illi⁹ maiorē futurā q̄ fuit glia domus prime q̄ salomonē edificate. Qđ nō ꝑt intelligi ꝓpter maiores diuitias: honores: cultū et edificia aut ꝓphm cū in oīb⁹ istis fuerit secūda dom⁹ q̄si nulli⁹ reputatōis respectu prie. vt ptz Esdre.v.Etiā in prio tēplo fuit archa testamēti.de q̄ sūme gliabant.et nō legit fuisse in scdo.Propter qđ oꝑtet intelligi de maiori glia quā habuit scōm templū ex aduētu ist⁹ desiderati cūctis gētibꝫ.s.xp̄i.q̄ domū illā glificauit sua pñtia.q̄s in ea ꝑdicauit et mirabilia fecit.s.cecos videre.surdos audire.et eē q̄s a mēbrꝫgine fuit in eodē tēplo oblat⁹. De q̄bꝫ Iesaie.xij. Statim veniet ad tēplū suum dñator quē vos q̄ritis.et angel⁹ testamēti quē vos vultis.Ex q̄ patz q̄ xp̄us sua pñtia glificauit magis tēplū scōm q̄ primū fuit glificatū.Et qz illud tēplū iā dudū añ mille et q̄dringētos annos est destructū ꝓstat q̄ xp̄us ante mille q̄dringētos venit in būc mūdū.Quarto ꝓbat.Nā añ xp̄i aduētū q̄ncūq̄ trasceb̄at ꝓphe iudaico ꝓpter pctā.tūc solū puniuit eos in tpalibꝫ ut p famē et lites et captiuitatē. sz nō deseruit eos in spūalibꝫ .ut ptz in dicto vbi ex demerito vagabant.xl.annis.et adhuc habuerūt secū moysen et aarō et videt mirabilia multa.Sic in captiuitate babilonica habuerūt ꝓphetas secū.ut ezechielē: danielem: aggeū.zachariā Esdrā.Neemiā. Sz p⁹ aduentū xp̄i iā p mille et q̄dringētos annos nō habuerūt ꝓphetas q̄ ꝓphetarēt de messia .et sic totaliter eos deseruit in spūalibꝫ. De q̄ et ꝓphete locuti sunt.et nullā interiz ꝙsolatiōez habuerūt neq̄ p reges neq̄ p ꝓphetas. nec mō bñt. Et itē nec sacrificia nec hostias nec ciuitatē ihr̄lm nec templū.Relinq̄t g̃ q̄ xp̄s iā venit.et iā plebs iudaica nō est electa ꝓpls dei sz a deo reprobatus eo q̄ nō ꝙgnouerunt tpus visitatōis sue. nā si nō venisset et essz populus dei electus in tāto tpe fuisset vtiq̄ aliq̄s a deo missus q̄ de eo et eius aduētu nūciasset. Propter ꝟ g̃ nūc nō sunt in eccl̄ia. nec dicūtur iudei.i.ꝓfitētes .sz negātes eū q̄ venit. de q̄ etiā locuti sunt ꝓphete .Quinto ꝓbat hoc modo.nā q̄ncūq̄ antea fuerūt iudei sic movo sūt afflicti captiuitate ꝟ sp fuit ꝓpter eoꝝ pctā.qz añ captiuitatē in egipto peccauerunt decē fratres in ioseph.ꝓpter qđ in captiuitatē egipti ducti sunt. Sz captiuitatē babiloni cā intrauerūt ꝓpter ydolatriā.et ꝓpter occisionē ꝓphetaꝝ eos a peccatis reuocantiū.ita q̄ vnus regū ciuitatē ihr̄lm replenit sanguīe ꝓphetaꝝ.ut ꝟ manasse legit.iiij.Reg.xxi. Sz captiuitas in q̄ nunc sunt est maior oīb⁹ prioribꝫ.ergo pctm maiꝰ.et qđ est illud nisi occisio xp̄i in lege, ꝓmissi. nō em̄ legit q̄ p⁹ captiuitatē babilonicā ydolatrassent vel ꝓphetas occidissent sicut antea fecerūt. Sexto ꝓbat xp̄m verū messiā venisse.qz sacra scriptura determinat tpus aduētus ei⁹ et locū natiuitatis ei⁹.et modū veniēdi et moriēdi et miracla faciendi .De loco natiuitatis babet Micheee.v. Et tu bethleem nō es mīma in ꝓncipibꝫ iuda alias babet.puul⁹ es in milibꝫ iuda.ex te em̄ exiet dux q̄ regat ꝓphm meū isrl. De miraculis ei⁹ habet Isa.xxxv. tūc aperient oculi cecorū et aures surdoꝝ patebūt.et saliet claudus sicut ceru⁹.Quis em̄ ꝓphetaꝝ fecit ista miracula ꝑterq̄ xp̄us.igit ꝛc. ℣ Sed ꝟ .q̄ est cā ꝓfidie iudeoꝝ. cū tñ vet⁹ testamentū et eloqum ꝓphetaꝝ tā clarā vitatē catholicā testificant: et maxime de aduētu xp̄i. Rñdz Nicolaus de lyra: et allegat sex causas. Prima ē timor penurie tpaliū. Fuerūt em̄ valde cupidi et i lege eoꝝ ꝓmittit abūdātia tpaliū.qđ ipi solū ꝛcaliter intelligūt.ideo sup̄ modū ablorrent hui⁹ ꝓtrarium.i.penuriā. Secūda cā quia a cunabulis nutriuntur a suis semoribꝫ in odio xp̄i et legis xp̄iane.et ut ait Nico.de lira. Ipi oīni die xp̄icolis maledicūt i suis synagogis

Illa aũt que hoibꝫ assueta sunt a puericia sũt eis quasi in naturã ꝛsa. Tercia ē difficultas ⁊ altitudo eoꝝ q̃ in fide catholica ꝓponuntur credēda. sic̄ est trinitas ꝑsonaꝝ in natura diuina. et duarũ naturaꝝ vnio in vna ꝑsona. ⁊ ꝓceptõem xꝑi de spũlancto credere. ⁊ natiuitatē de virgine ⁊ sacrm̄ eucharistie. Que eorũ carnalis intellect⁹ nullo mõ ꝑt capere. ⁊ prohibꝫ a fidē catholica auertunt̄. et ꝑles baptisati ad vomitũ reuertunt̄. Quarta causa. qꝛ multe scripture loquũt̄ ⁊ dicũt de scõdo aduētu q̃ ipi intelligũt de ꝓmo. Et qꝛ illa vaticinia q̃ ſpectãt ad iudiciũ nõdũ vident impleta credũt xꝑm nõdũ venisse ī carne. Quita cã. qꝛ credũt messiã venturũ in mũdũ esse regẽ magnũ ⁊ tpaliter regnaturꝫ. q̃ eis restituet regnũ isrl̄ oibꝫ ꝓhis sue dñatõi subiectis. qõ nõ est in xꝑo ipletũ. iõ nõ dicũt eũ messiã. ſz in ꝺ est maxim⁹ error. Nã scõs aduēt⁹ erit in ptãte sed ꝓm⁹ fuit ī magna pauptate ⁊ bñitate ut ꝺr Zacha. ix. Exulta satis filia ſiõ iubila filia ihrl̄m. ecce rex tu⁹ veiet tibi iust⁹ et saluator et ipe pauꝫ. et ascẽdẽs sr̄ azinã: ut ipletũ fuit ī die palmaꝝ. ⁊ Isa. liij. Quis credidit auditui nr̄o et brachiũ dñi cui reuelatũ ē. Et subdit. Nõ ē spẽs ei necꝫ decor. ⁊ post paꝫ. Nos reputauimus eũ tanq̃ leprosũ ⁊c̄. Secta cã est. qꝛ oẽz scripturã de liberatõe ꝓ messiã fiẽdã ⁊ reedificatiõe ihrl̄m ⁊ tẽpli credũt de liberatõe de captiuitate romana loq̃ntem in q̃ nũc sunt ⁊ fuerũt ꝓ mille q̃dringẽtos. et q̃dragita annos. ⁊ signãter de reedificatõne ihrl̄m ⁊ tẽpli materialis ⁊ corruptibil̄. Sz scriptura loquit̄ de spũali. s. de eccl̄ia fideliũ vt clare videt Isa. lx. Ubi multa dicit ꝺ reedificatõe ihrl̄m spũali ⁊ in fine capli expit. Nõ erit tibi sol amplꝰ ad lucẽdũ ꝓ die necꝫ splẽdor lune illuminabit te. qõ vtiq̃ non põt intelligi de ciuitate terrena. subdit. Sz erit tibi dñs in lucẽ sempiternã ⁊ de⁹ tu⁹ in gl̄iam tuã. Itẽ ī eodẽ cap̄. dic̄. Nõ audiet̄ vltra iniq̃tas in terra tua. vastitas ⁊ ꝯtritio in termis tuis. Nõ ꝺ ꝓtinz ad eternã vitã. et sic error ignãtie sacre scripture ē cã indurationẽ iudeorũ. Nõ ꝓuidit zacharias et ut euãgelista assumpsit dixit. Dicite filie syõ ecce rex tu⁹ venit tibi ⁊c̄. q̃ sunt ꝛba thematis ꝓassumpti.

Nota circa incarnationẽ dñi ꝯsiderãda sũt multa. Prio q̃s venit. scõo vñ venit. tercio a q̃ venit. q̃rto ad quos venit. q̃nto ꝓpter q̃d venit. sexto qñ venit. septimo ꝙ quã viã venit. octauo quõ venit. nono ad q̃d venit. decimo q̃liter venit. vndecimo q̃re venit. duodecio cũ q̃ vel cũ q̃bꝫ venit. Tredecimo q̃bꝫ ꝓficit.

¶ Quantũ ad primũ sctã mr̄ eccl̄ia nos paratos esse cupiẽs ꝛubꝫ ꝑdicatoribꝫ ut nõ sileant. ſz publice aduentũ filij dei ī carne vniuersaliter et singulariter ꝓnũciẽt dicẽs. vos ꝑdicatores dicite filie sion. i. cuilibꝫ xꝑiano ⁊ aie fideli. Ecce rex tu⁹ venit tibi. Ecce est vnũ aduerbiũ demõstrãdi. ꝙ q̃ excitat deuotas mentes ne torpeãt ſz ut repẽte inſpicient q̃s sit ⁊ debitũ honorẽ sibi impẽdãt cũ deum ⁊ hoiem eũ esse recogſcãt. Jõ dicit rex tu⁹. Ipe ē cui oẽs ꝓphete testimoniũ phibẽt. De q̃ Dauid. Gl̄iam regni tui dicẽt ⁊ potentiã tuã loq̃nt̄. Ipe ē rex gl̄e cui ab oibꝫ creaturis debet̄ honor. de q̃. i. ad Tbi. i. Regi sc̄lorꝫ ⁊c̄. Ipe ē de q̃ ps. Rex magn⁹ sup oẽz terram q̃ respicit terrã ⁊ facit eã tremere. Ideo bern̄. in ſmõe de aduẽtu dic̄. Intuemī q̃nt⁹ sit iste q̃ ingredit̄ ad saluãdas gẽtes. ⁊ subdit. Si ꝙ sonã aduenientis intueor nõ capio excellẽtiaꝫ sue maiestatꝫ. Nã ipe ē de q̃ Apoc̄. xix. Rex regũ. ⁊ dñs dñantiũ. de q̃ et ps. Rex magn⁹ ⁊ excels⁹ sup oẽs ꝓphos ¶ Reuera magn⁹. prio in potẽtia. Eccl̄. xv. Fortis in potẽtia. ⁊. xvij. Magna ē potẽtia dei sol⁹. de quo Dañ. iiij. Ptãs ei⁹ ptãs sempiterna. ⁊. vij. Ptãs ei⁹ ptãs eterna q̃ nõ auferet̄ ⁊ regnuꝫ ei⁹ qõ nõ corrũpet̄. nã ei⁹ ptãs nõ ē dũtaxat in terra ſz ecẽ ī celo ⁊ in inferno. In celo. ps. Cui subiũt angeli. De q̃ canit eccl̄ia. Quem laudãt angeli adorãt dñatões tremũt ptãtes. Etiã ei⁹ potẽtia ē in inferno. de q̃ philip. ij. Ut in noie ihũ oẽe genu flectat̄ celestiũ terrestriũ ⁊ infernorũ. Attñ signa regalis maiestatis abscõdit sub bñana infirmitate sic̄ habemus abscõdit̄ sub ꝛmiculo ut capet dyabolũ. De q̃ ysa. xlv. Vere tu es de⁹ absc̄ditus Scõo est magn⁹ deus in sapia. De q̃ aplus ad Coloc̄. ij. In q̃ oẽs thesauri sapiẽtie ⁊ sciẽtie sunt absc̄diti. Et ps. Sapie ei⁹ nõ est numer⁹. Tercio ē magn⁹ in diuitijs. puer. viij. Necũ sunt diuitie ⁊ gl̄ia opes sup̃bie et iusticia. ps. Gl̄ia ⁊ diuitie in domo ei⁹. Ad Ro. x. Nã idẽ dñs oĩm diues in oẽs q̃ inuocant illũ. Quarto ē magn⁹ in formositate.

Sermo

De q̄ ps. Speciosus forma p̄ filijs hoim. ita ut agnes gl'iabat' dicēs. Cui⁹ pulcritudinez sol ⁊ luna mirant' q; amict⁹ lumine sic̄ vestim̄to. ps. ciij. In quē ut bēt'. i. petri. i. desiderāt angeli ꝓspicere. Quāto ē magn⁹ nobilitate. Lu. i. Et filij altissimi. et iterꝝ. Vocabit' filij dei. De cuius magnitudine scribit ambr. sup lu. in hec ẏba. ⁊ ē dictū de iobe bap. Lu. i. Erit em̄ magn⁹ coram dño. sz iobes q̄si hō magnus hic ẏo rex nr̄ q̄si de⁹ magn⁹. Late ei diffūdit' ei⁹ ẏt⁹: ñ loco claudit': nō opinōe ꝓpēdit' nō estimatōe ꝓcludit'. hec ambr. Vñ ad idē dic̄ Orig. Vide magnitudinē saluatorꝭ quō in toto orbe diffusa ē. ascēde celos. vide quō celestia replent. Descēde cogitatōe in abyssum: et vide eū illuc descēdisse. Si mūdū intueberis: ꝓsidera ope suo ipletū hic erit magn⁹. ⁊ ſ nō intellige q; antea nō fuerit magn⁹ sz q; magnitudinē sapie ⁊ scie quā filij⁹ di naturaliter habuit ab eterno. hō filij⁹ ẏgis ex tpe erat acceptur⁹: ut vna sit ꝓsona de⁹ ⁊ hō. hec glo. Vñ Bern̄. Nō est pbas dei filiū degenerē suspicari. Sz q; eiusdē subē est cū pre. ne cesse ē ut eiusdē altitudis ⁊ magnitudis pen̄ tus sit et dignitatꝭ. hec Bern̄. Sexto est magnus in actōe. q; creator oim q̄ fecit celum et terrā ⁊ oia q̄ in eis sūt. Job. i. Oia p ipm fc̄a sunt. Septio ē magn⁹ in dñatōe. ipe ei dñat' in celo ⁊ i terra. De q̄ Isa. lxvi. Celuz sedes mea ē. ⁊ terra scabellū pedū meoꝝ. Mat. vl. Data ē mihi oīs ptās i celo ⁊ in terra. iō ps. Excelsum ponā illū p regibꝫ terre. ps. lxxxviij. Reuera excellit alios reges. Prio i alioꝝ institutōe. de q̄ puer. viij. Per me reges regnāt ⁊ legum ꝓditores iusta decernūt. q; abeo ē ois ptās. Iō ait pilato Job. xix. Nō habetes ptātē i me nisi data essz desup. de quo ad Ro. xiij. Nō est em̄ ptās nisi a deo. nā ipe est q̄ deposuit potētes de sede ⁊ exal. humles Lu. i. Octauo ē magn⁹ dignitate. q; dic̄ ps Dñs ẏtutū ipe est rex gl'e. ps. xxiij. Audi si q̄is de dignitate diuīe nature tūc dr ysa. liij. Gñatoez ei⁹ q̄s enarrabit. glo. ad plenū. Dicit nāq; aug. Gñatio diuīe dignitatꝭ tanta ē q; mēs de ea cogitās defic̄ cū sit icōpbēsibil' nec sensus recipit: cū sit inuisibil'. lingua nō explicat cū sint ineffabil'. tpus nō mēsurat cum sit innumerabil'. loc⁹ eū nō capit cū sit incircūscriptibil'. scriptura eū ñ notificat cū sit inestimabilis ⁊ vota trāsgredit' cū sit incōpabilis et q; finiti ad infinitū nulla ē ꝓportio. nā moyses postulabat scire dicēs. Exo. iij. Ego vadā ad filios isr̄l' ⁊ dicā eis. de⁹ patꝝ vr̄oꝝ misit me ad vos. Si dixerint q̄ ē nomē ei⁹. q̄d dicā eis. rñdit. ego sum q̄ sū. ⁊ ait. sic dices eis. Qui ē misit me ad vos. Sup illa ẏba dicit Ber̄. Verito nomē ei⁹ dr q̄ ē. Nihil em̄ ꝓpetēti⁹ eternitati q̄ deus est dicere potuit. Si em̄ bonū est. si magnū. si sapiēs: si scīm. q̄d q̄d tale de deo dixeris in ẏbo ꝓpendit' Cōsidera igit' regez q̄ i carne venit q̄d sit fm Ber̄n. i celo. q̄d in mūdo. q̄d in hoibꝫ. q̄d i angelis. q̄d in bonis q̄d i malis: q̄d in seipo. Est em̄ celi dñator: mundi gubnator. angeloꝝ restaurator. bonoꝝ saporꝭ ⁊ odor. maloꝝ terroꝭ ⁊ horroꝭ. in se p̄cipiū ⁊ finis. ⁊ iō in celo ē laudabil'. in creaturꝭ mirabil'. in angel' desiderabilis. in hoibꝫ bonis amabil'. in mal' tolerabilis in seipo incōpbēsibil'. Et oia ꝓpbēdūt' in ei⁹ noie q̄ ē q̄ ē. cū dixit. Ego sū q̄ sū. Et rōe illi⁹ dēm⁹ reuerētia lē timoꝭ suę dignitati exhibere. q; ē de q̄ ps. Rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. psal. xliij. q; rex iō timēd⁹ ē. Et q; de⁹ iō amand⁹ ⁊ cū obedīētia p̄ceptoꝝ venerād⁹. De q̄ eccls xij. Deū time ⁊ mādata ei⁹ obserua. Ps ē oīnis hō. Idcirco euāgelista nūciat aduētū illi⁹ magni ⁊ digni regꝭ dicēs. Ecce rex tu⁹ venit tibi ꝛc. ℣ Est nāq; ꝓsuetudo vbi nou⁹ rex venit in regnū tūc solēt ei occurrere triplicel hoies. Prio malefactores ⁊ p̄scripti petētes veniā. Sic hodie pctōres insipiētes dñm xp̄o obuiare ⁊ aduētui ei⁹ petētes veniā pctōꝝ. ut fecit Semey filij⁹ gera Dauid. ij. Regū. xix. cui occurrit dicēs. Agnosco hodie pctm̄ meū ꝛc. iō hodie descēdi in occursū dño regi meo. Et sic pctōres dñm se ꝓsonaliter coram nouo rege xp̄o ꝓsternere. ⁊ veniā pctōꝝ petere. Nō d. aplus in epla ad Ro. xiij. d. Hora ē iā nos ō somno surgere. ⁊ subdit. Abiciam⁹ opa tenebraꝝ. q; ipe venit non vocare iustos sz peccatores ad pn̄iam. Secō occurrūt ciues cū muneribꝫ. Sic hodie, pficientes cū bonis operibus. q; dicit Gre. Nō satis ē mala nō agere nisi assit bonis opibꝫ insudare. De q̄ apostol⁹ ad Ro. xiij. postēꝫ dic̄. Abiciam⁹ opa tenebraꝝ. i. pctā ut nō ambulem⁹ in ꝓmelatiōibꝫ ⁊ ebrietatibꝫ. nō in cubilibꝫ et impudicicijs. non in ꝓtentōne ⁊ emulatōne. Tunc subdit.

induamur arma lucis.i. virtutis ut in die honeste ambulem⁹. Isido. Sic corp⁹ ornat̄ vestibꝫ.sic aiaꝫ vtutibꝫ. Tercō occurrūt ei ꝓgni ti ⁊ singulares amici. ℣ est ꝓtēplatiui cū dulcibꝫ affectibꝫ ⁊ aplexibꝫ ⁊ inclinatōibꝫ. Cāt. iij. Egredimī filie siō et videte regē salomōz i.xp̄m in diademate q̄ coronauit eū mē sua rē i.in carne. Et ꝓtēplatiui dicūt̄ amici ei⁹ singulares. de q̄ Gre.xxv.moꝝ. Sepe mīficos de⁹ q̄s tenere diligit ab exteriozibꝫ actōnibꝫ custodit. Hi dñt xp̄o regi occurrere ⁊ eū amplexari duobꝫ brachijs. Primū brachium lancte meditatōis.vñ Bern̄. Oīm errāti vl enā meditāti nibil dulci⁹ atq̄ tutius p̄ponit̄ q̄ imago diuīe incarnatōis. Nā deuotō ꝑm Richb. de mistico somno.ē feruida mēt̄ i deū directio. Et illa oriť ex meditatōe incarnationis. De quo.gre. Cōsidera ei⁹ hūlitatē ⁊ incarnatōem passiōez ⁊ sanguis effusiōez.⁊ pē sa p̄cij estimatōem.⁊ quenies ad deuotōnem Nā sic mel sugit̄ de fauo. sic de incarnatōne dñica deuotio. Jō p̄s. Gustate ⁊ videte q̄m suauis ē dñs.p̄s.xxxiij. Cassiod.sup p̄s. De q̄nto pl⁹ gustať dñs de tāto pl⁹ appetit̄ ⁊ sua uius degustať. Sic apertinit aug. dicēs .pre cor te fac me dñe gustare p amorē q̄ gusto p agnitōem ut sentiā p affectū q̄ sentio p intellectū .trahe me in amorē tuū totū sic̄ te de disti mihi totū.s.p incarnatiōem . Pl⁹ tibi debeo q̄ meipm totū. sed nō plus habeo nec hocipm habeo q̄ sum. Jō bern̄. Nō em̄ taz deuote vniuersa eccl̄ia p̄tem celebraret aduētū nisi lateret i eo magnū sacramentū.q̄ etiā saluator exp̄sit in vltima cena. Lu.xxij Hoc facite in meā ꝯmemoratōem.s. incarnatōis in qua cibꝫ est aie fidelis.

De eadez dominica Sermo secundus

Ecce rex tuus venit tibi mansuetus. vbi sup̄. Matb.xxi. ¶ Pbilaretus in tractatu de naturꝫ morboꝝ dicit. In ortu sol⁹ sup terrā medicina ē sumēda a lāguidis. Ratio quia in aurora omnis morbꝫ febriū lāguescit. Spūal̄r sic i ortu solis iusticie q̄ illuminat oēz hoiem venientē i hūc mūdū. Joba. i.quilibꝫ lāguens pctōr dz se disponere ad medicinā gr̄e celestꝫ. q⁹ d. Magn⁹ venit medic⁹ q⁹ vbiq̄ iacebat eg⁹. De q̄ ysa.i. Oīne caput lāguidum ⁊ oīne cor merēs.iō venit ut medic⁹. Ūñ ysa.lxi. Spiritus dñi misit me ut mederer ꝓtritos corde i.pctōres. Qua ꝑter d. Orige. in li. de ritu eccl̄iaꝝ. Per aduentū xp̄i i terris venit medicina fidelibꝫ vniuerš. Et hec medicia figurať. iij. Regū. xx. Ezechias infirmabať ⁊ misit ysaiā dñs ut tolleret massam de ficꝫ et cathaplasmaret sup vuln⁹ ⁊ sanareť. Et dedit ei signū sanitatis ut sol descēderet.x. gradibꝫ. Spūaliter p ezechiā infirmū intelligiť q̄libꝫ pctōr q̄ hic egrotat vsq̄ ad mortē. et venit ysaias qui interp̄tatur salus dñi. i.xp̄s portans massam ficoꝝ.i.corpus et aiam.posuit supra vulnus nr̄m dū nr̄am mortē ⁊ penalitatē assumpsit. De q̄ Isa.liij. Vere lāguores nr̄os ipe tulit ⁊ dolores nr̄os ipe portauit.i. Pet. ij. Quia pctā nr̄a ipe ptulit in corpe suo in signū nr̄e sanitatꝫ.sol. i.filiꝰ dei descēdit.i.infra nouē choros angelorꝝ.⁊ vltra oēs hoies se hūliauit. De q̄ gre. Cōtraria cōtrijs curant̄. Sanauit nr̄am superbiā p ei⁹ hūilitatē. De q̄ ad phil̄. ij. Exinaniuit semetipz formā serui accipies. Sanauit auariciā p ei⁹ volūtariā pauptatē. vñ. ij. Cor. viij. Qui cū diues esset ꝑter vos egenus factus ē ut vos illi⁹ inopia diuites essetꝫ. Sanauit inuidiaz p charitatē. Job.xv. Maiorē hac dilectōez nemo hz q̄ ut aiaz suā ponat q̄s p amicꝫ suis Sanauit iracundiā p māsuetudinē ⁊ pietatē Matb.xi. Discite a me q⁹ mitis sum ⁊ hūil corde. De q̄ hūilitate dic̄ thema. Ecce rex tuus venit tibi māsuet⁹. In ybis p̄missis duo i nuū. Prio excellētia dignitatꝫ .ibi.ecce rex tu⁹. Scdo benivolētia charitatꝫ .ibi.venit tibi Dixi prio innuiť excellētia dignitatis cū dr. rex tu⁹. Audistꝫ em̄ in prio fmone aliq̄ de ei⁹ dignitate.attn̄ ut amabil⁹ ⁊ deuoti⁹ possem⁹ suscipe hūc regē. R Tūc est sciendū q̄ hic rex q̄ venit i carne bz alias dignitates.i. dignas ꝓprietates seu ꝓditōnes q̄s explicat Isa.ix.c. dicēs. Nomē ei⁹ admirabil̄: psilia rius: deus fortis p̄ futuri seculi.princeps pacis. Prio est admirabil̄ in nr̄a ꝙrsiōe. Secūdo est psiliari⁹ in sue volūtatis revelatōne Tercio ē de⁹ in peccaminū remissiōe. Quarto fortis q⁹ ꝓfortat i tribulatōe. Quīto p̄ futuri secli in spei erectōe. Sexto princeps pacꝫ

in regni ꝓmissiõe. ℣ro dico q̄ rex q̄ venit
ꝺr admirabilꝭ in nr̄a ꝙuersiõe. q̄d em̄ mirabili⁹
q̄ ut sc̄ūm tho. de aḡno dic̄ mutare accidēs si
ne subiecto. ꝟt⁹ ei⁹ ⁊ pct̄m sunt accidētia hoīs
⁊ in ꝙuersiõe pctõꝝ accidētia mutanť cuꝫ ex
pctõre ꝟtuosus efficiť. ipo tñ hoīe in suba nõ
mutato. q̄ mutatio ⁊ ꝙuersio fit ꝑ gr̄am dei.
Quid mirabili⁹ q̄ ꝙ de⁹ vnū ꝙuertit ⁊ aliū
derelinq̄t. Ipo dicēte ero. xxiij. Miserebꝛ
cui voluero ⁊ clemēs ero i quē mihi placue⁹
rit. Et apl's ad ro. ix. Nõ ē volēt̄. s. hoīs sine
gr̄a dei. neq̄ currēt̄. i. opant̄ sz miserēt̄is dei
ꝙuersio. s. hoīs. q⁹ hõ ē spūs vadēs ⁊ nõ redi
ens. ps. lxxvij. scꝫ ꝑ se vadēs i pct̄m. ⁊ nõ re⁹
diēs sine gr̄a dei ad ꝙuersionē ꝑ se. Vñ ipe ꝑ
se ꝑ Osee. c. viij. dic̄. Perditio tua isr̄l ex te
tm̄m̄ō ex me autē tuū. ⁊ Jobā. xv. Sine
me nihil poteſt̄ facere ad vr̄az ꝙuersiõez. Et
idē dic̄ Aug. li. i. retra. c. xiij. q̄ volūtas ipia
nisi gr̄a dei liberet̄ a seruitute dyaboli q̄ sua fa⁹
cta est. ⁊ nisi ꝑ gr̄az ordinet̄ recte piecꝫ viue
re nõ p̄t. Jõ apl's ad ro. ix. dic̄. g̃ cui vult de⁹
miseret̄. Glo. gr̄az p̄rigēdo ⁊ quē vult idu
rat. i. īdurari ꝓmittit i pct̄is suis q̄b⁹ pl⁹ q̄ gr̄e
studꝫ adherere ℣ Vñ ꝑ intellectu missoꝝ
lira in glo. sup ꝟbo ꝓallegato apl'i dic̄. q̄ licꝫ
in effectib⁹ diuīe p̄destinatōis p̄i⁹ sit cā po⁹
steriorꝫ ꝑ modū disponētis ⁊ posteri⁹ priorꝫ
ꝑ modū finis. Sic infusio gr̄e ē ꝓpter meri⁹
tū sic̄ ꝓpter finē. ⁊ op⁹ meritoꝛū ꝓpter gl'iaz
⁊ gr̄a est p̄cipiū op⁹ meritoꝛū. ⁊ op⁹ meri
toꝛū fac̄ dignū. gr̄a tñ toti⁹ p̄destinatōis nõ
est alia cā nisi volūtas diuīa q̄ ex mera lībta⁹
te eis q̄s elegit eternal'r ad gl'iaz tp̄aliter dat
gr̄am. Et sic isti oblatā a deo gr̄az gr̄ātēr ac⁹
cipiūt. eē ipo duce ꝑ merita bonoꝝ opeꝝ gl'iā
ad quā p̄destinati sunt ꝙsequunť. Sic etiaz
nõ electi et reꝓbi nolētes p̃niaz seq̄ i pct̄m
ruūt nõ ꝓpter gr̄e dei defectū cū nõ deficiat
eis diuin⁹ instinct⁹ ad opād̄ bonū ex eo q⁹
sepi⁹ eis de⁹ suā gr̄az ut bñ agerēt obtulit. q̄
gr̄a opans siue p̄uenies ꝺr. Sz q⁹ ꝑ affectuz
liberi arbitrij ñ accipiūt illos instinct⁹ ad bñ
opandū sz abijciūt. tō eis iuste gr̄a coopans
siue subseq̄ns denegat̄ q̄ bñet coꝛ mollificare.
⁊ sic vlteri⁹ in pct̄is suis ꝙsistētes indurant̄
ex malicia sua q̄ de⁹ ꝓmittit ⁊ digne. quia
bmōi instinctū oblatū ad bñ opandū ꝓsequi
noluerūt. Hi nõ sine clpa gr̄az dei abijciūt ⁊ ꝑ
dūt: ⁊ opib⁹ suis malꝭ pati pen̄ā merenť Sz
d. ex q̄ a volūtate dei dep̄dz vocatio iusti ⁊ in
duratio pctõꝝ ut ꝑz ex p̄dict̄. g̃ iusticia siue
pct̄m nõ sunt imputāda hoī ad meritū vl' de
meritū. q⁹ ptāti dei nēo p̄t resistere. ut ꝑz in
lr̄a ad Ro. ix. Et sic viꝺr deo totū imputād̄ū
tā iusticia bonoꝝ q̄ iniusticia pctõꝝ. Rñdeo
cū glo. lire sup Paulū. i. ad Thi. ij. ⁊ i textu
ibidē. Et cū aug. sup Job. c. vi. q⁹ q̄ a vo⁹
luntate dei oīa dependēt tā ꝙuersio bonoꝛuꝫ
q̄ obstinatio ꝓmissiua maloꝝ. ꝺ q̄b⁹ d. apl's
vbi sup̄. dico tñ q⁹ de⁹ vult oēs hoīes saluos
fieri. q⁹ ipe venit in mundū q̄rere ⁊ saluū fa⁹
cere q̄ ꝑierat. Mat. ix. Sz pctōres nolunt
q̄ ipe vult. q⁹ ꝙuerti nolūt q⁹ p̃niaz vult et
ut mala derelinq̄nt ⁊ bona faciāt. Sz q⁹ ipsi
sunt indurati et obstinati sic se indignos gl'ia
⁊ dignos pena ꝓstituūt. Et sic volūtas dei bo⁹
na ꝑ volūtatē hoīs malā in effectu suo ipedit̄
ꝓpterea Aug. d. De⁹ q̄ te fecit sine te ñ te sal
uabit sine te. Vñ optz q⁹ vel't te saluū fieri sic̄
de⁹ te saluū cupit esse. ℣ Vñ ꝑ intelle
ctu p̄dictoꝝ ē sciendū q⁹ volūtas dei ē duplex
p̄ia et sc̄da. vel simplex ⁊ ꝙditionata. Volū
tas dei p̄ia ē. et ꝺr afficedēs ⁊ absoluta. ⁊ est
pietat̄ q̄ vult oēs hoīes saluos fieri. Sz vo⁹
lūtas dei sc̄da ꝺr subseq̄ns et ꝙditionata. ⁊ ē
eq̄tat̄ q̄ vult aliq̄d cōsiderat̄ circūstātijs et
ꝙditōib⁹ ꝑticularib⁹ singuloꝝ. Ista volūta⁹
te de⁹ nō vult oēs hoīes saluos fieri. q⁹ ꝺ re⁹
pugt̄ sue iusticie ⁊ eq̄tati ut salnaret illos qui
de sua volūtate nolūt saluari. nec ex dei volū⁹
tate quā adiplere noluerūt salui volunt esse.
Sz d. q̄ sunt isti. dico q⁹ ꝺi q̄ licꝫ ex eoꝝ p̄ia
volūtate q̄ ē volūtas aie ⁊ rōis salui eē cupiūt
tñ ꝑ sc̄daz q̄ ē sensualitas ⁊ carnis tā volūta⁹
ti dei prime q̄ sue ꝙuerse viuēdo ꝓdicūt. Et
sic hõ q̄tū i se ē ꝑ volūtatē suā sc̄am. s. sēsu⁹
alitatē carnis ꝓpter circūstātias pctõꝝ q̄ fm
bñplacitū eiusdē sc̄e volūtat̄ ꝓmisit. interi
mit volūtatē dei primā q̄ ipm cū elect̄ saluū
fieri voluit ad gl'iaz. Et sic de⁹ ꝑ volūtatē suā
sc̄az. s. eq̄tat̄ reddit vnicuiq̄ iuxta opa sua.
ut dic̄ apl's. i. ad Cor. iij. Unusq̄sq̄ mercedē
ꝑ. reci. fm suū labor̄ē. Et ps. Judicabit orbē
tre i eq̄tate ⁊ po. i iusticia. q⁹ malos male pdz
Mat. xxi. Et licꝫ tā i electꝫ q̄ i reꝓb⁹ fit volū
tas. nā i electꝫ fit volūtas tā p̄ia q̄ sc̄da. sz i
reꝓb⁹ tm̄ sc̄da. Vñ glo. sup. c. ix. ad Ro. q̄ ē

lire vult primo ꝛ scdo suã gl̃iam. q̃ gl̃ia sicut manifestat̃ ꝓ viã mie ꝛ pietat̃ in electꝭ q̃ vocant̃ ad gl̃iaz. ita ꝓ viã iusticie ꝛ vitat̃ ꝛ eq̃tat̃ manifestat̃ in reprob̃ q̃ relenant̃ ad penã Nã sicut gl̃ia regꝭ terrem nõ solũ relucꝭ ĩ palacio vbi habitãt milites sꝫ etiã ĩ patibulo vbi suspẽsi sunt et puniti malefici. sic voluntas diuina rõnabil̃ elegit aliq̃s ad beatitudinem in q̃bo relucꝭ sua miscdia. ꝛ aliq̃s ad penã dimittit nõ eligẽdo ad gl̃iam q̃ ex seipis ruunt in pctm̃ ꝛ in culpã suã dei nõ sequẽtes volũtatẽ. ꝛ in ip̃is suis culpis final̃ moriunt̃. et iuste a deo puniunt̃. q̃ punitio sic̃ et iustoꝝ gl̃ificatio cedit ad gl̃iam dei ℟ Sz d. q̃e vnũ eligit ꝛ nõ alteꝝ. Ad b̃ rñdet august. sup Job. dicẽs. ꝙ nõ ẽ alia rõ nisi bñplacitũ dei. Et hec ẽ rõ potissima quã etiã xp̃s reddidit. q̃ p̃ incarnatõis sue misteriũ abscõdit a sapiẽtib̃ ꝛ revelauit puul̃. ut dr Mat. xi. et Lu. x. Qr sic bñplacitũ fuit coꝝã te p̃. Hoc idẽ sentit b. Gre. xx. moꝛ. Nẽo discutere aut det cur alĩ trabit̃ ex dono et alĩ repellit̃ ex merito. nisi ꝙ sic est dei bñplacitũ. q̃ iniustũ ẽ nõ p̃t q̃ iusto dei placuit iudicio. Sz ad p̃ dicta rñdz aug. Si nõ vis errare noli interrogare. cã esse p̃t iniusta esse nõ p̃t. Nã sicut dicit lire glo. sup aplz ad Ro. Irrõnabiliter interrogat̃ ab hoie ꝙ illo q̃ nõ p̃t intelligere vicz q̃e arboꝝ folia sint tãte q̃ntitatis. et talis figure ꝛ qditõis. multominꝰ intelligere p̃t maxima opa dei. d q̃bo ẽ bonoꝝ electio et maloꝝ reprobatio. Et ut d. aug. sup Job. c. vi. ut in spãli in illis. s. reprob̃ refulgeat ordo diuie iusticie et eq̃tat̃. et in istis. s. electis appareat ĩmẽsitas diuie mie et pietat̃. Et q̃d oĩm reꝝ rõe mirabili ꝛ incõp̃hẽsibili q̃ꝫ ꝙ ad vnã vocatõis voce alĩ emẽdant̃ alĩ indurant̃. sicut ab vno et eodẽ solis radio lutũ indurescit ꝛ cera liq̃scit. O Scdo rex q̃ venit dr ꝓsiliarĩ ĩ sue volũtat̃ revelatõne. Nã postq̃ hoies ꝙ gl̃iaz ꝛ virtutẽ veteꝝ homis a pctis quertũt̃ necce ẽ eis scire volũtatẽ dei ut ip̃az impleãt ne ocio torpẽtes ad vicia relabãt̃. qr aug. in ser. prio ad frẽs heremitas dicit. Nihil viris sctis ociositate pei⁹. Ideo Gre. ĩ ome. d. Qui sca vicijs abnegare voluerit necce ẽ eis exq̃rere vtutes ĩ q̃bo crescãt Et hec ẽ va dei volũtas ut hõ ꝙ opa bona ꝛ meritoria aut̃ri⁹ q̃rat sctificatõez ꝛ salutẽ, ut babeat̃. i. ad Thes. iiij. Hec ẽ volũtas dĩ sctificatio vra. Cũ igit̃ si cũ sctis sctus. ꝛ cũ electis electꝰ esse cupis da locũ ĩ te volũtati diuine. ut et tu q̃d deꝰ velit in te velis et idẽ tibi velle ꝛ nolle cũ deo sit q̃ nõ vult mortẽ tuã Ezech. xviij. Sz sctificatõe q̃ ꝓsistit in bonis opib̃ q̃ nisi opatꝰ fuerꝭ diuie volũtati q̃ tibi bonũ ꝓsulit ꝺdicis. ꝛ ꝙ ꝓseqũs saluari nõ poterꝭ ut sup̃ dictũ ẽ ꝙ aug. Qui te creauit sine te rẽ. Jõ dic cũ apl̃o Act. ix. Dñe q̃d me vis facere. q. d. dic mihi volũtatẽ ꝛ ego obediaz Nã ut bẽat. iij. palip. xx. Cũ ig̃nꝰ q̃d agere debeꝰ solũ residui habeꝰ ut oc̃los nr̃os ad celũ leuemꝰ. dicẽdo cũ p̃s. Dñe doce me facere voluntatẽ tuã qr deꝰ meꝰ es tu. p̃s. cxl ij Tercio rex venit in carnẽ q̃ dr deꝰ ĩ peccatoꝝ remissione. Cũ em̃ nullus p̃t ꝙ se pctã dimittere nisi solꝰ deꝰ ꝟm rei huiꝰ exhibitõez datus est deꝰ. Tñ semel ut babeat̃ Mat. ix. ibũs dixit cuidã palitico. Fili dimittũt̃ tibi pctã tua. Cogitauerũt scribe et pharisei ĩtra se dicẽtes. Quis ẽ hic q̃ pctã dimittit ꝛ q̃s p̃t pctã dimittere nisi solꝰ deꝰ. Quãto venit rex q̃ dr forteꝭ. qr ip̃e fortificat nos in tribulatõib̃ nr̃is. s. q̃s nõ ꝓ ip̃o sꝫ ꝙ culpa nr̃a iustitiam̃ q̃s et ip̃e nobiscũ portat ut leuiꝰ sufferam̃ dicẽte p̃s. cũ ipo sũ ĩ tri. Tñ Abacuck iij. Dñs deꝰ meꝰ for. m. p̃s. lxxij. Ip̃e dabit for. et virtutẽ ple. sue. Jõ aplus ad Phil. iiij. ait. Oĩa possum ĩ eo q̃ me ꝓfortat. Nẽo g̃ se alicuĩ ꝟtutꝭ ut gre. ait. xxij. moza. existimet. qr si a gr̃a diuina deseraꝝ ibi enormiter cadit vbi se fortiter stare putauit. hec ille. Et iõ obsequiũ suũ ip̃e deꝰ iugũ suitutꝭ nomiat ex b̃ qr nobiscũ suffert nr̃as q̃s patiẽ tribulatõnes. Isa. xliij. Seruire me fecisti ĩ pctis tuis. pbuisti mihi laborẽ in iniq̃tatib̃ tuis. Qua ꝓpter oĩ patiẽti ꝓpter eũ dr illo Gen. xv. Noli timere qr ego ꝓtector tuꝰ ꝛ merces tua mag̃ nimis. ꝛ ysa. xliij. Noli timere qr redemi te ꝛ vocaui te noie tuo. meꝰ es tu. cũ trãsieꝭ p aq̃s tecũ ero ꝛ flumia ñ opiẽt te. cũ tibi erꝭ p ignẽ ñ ꝺburerꝭ. ꝛ flãma ñ ardebit ĩ te. Quãto rex q̃ venit dr pr̃ fuit sccli ꝓpt̃ spei erectõz cũ iubeat se dici pr̃ez. Hiere. iij. Rẽm vocab̃ me ꝛ pr̃ me igredi ñ cessab̃. Et g̃ nulli dubiũ dz eũ q̃n ad hereditatẽ sui sccli vite et̃ne nos velit ex pna caritate ꝓmouere. iõ dr Mat. vi. Sic em̃ orabitis. Pater nr̃ qui es

in cel'. vbi xps pez se magz dici voluit qz dominū. ut daret nobis fiducia sperādi i futuro seculo pnā hereditatē cū eo possidere. Sexto rex q venit. s. xps or princeps pacis. 7 hoc e term regz pacifica ꝓmissiõe 7 possessiõe q tūc fit. qñ ut Aug. ait eccl'ia militās vnie' trium phāti. nā ipe est pax nra q fecit vtraqz vnū. ad Eph'. ij. iõ ipe dixit Job. xvi. In mõdo pssuram habebitis. in me aūt pacē. In his aūt noticijs ꝓsistit pnis 7 future vite pfectio. Nam cū ꝓgnoscim⁹ deū qs ē b cogit nos a pctis cessare. De q Boe. Magna ē nob indicta necessitas cū sum⁹ añ oculos iudicij cūcta cernētis 7 cū ꝓgnoscim⁹ deū q ꝓ nobis incarnat⁹ ē b cogit nos amare eū. nihil em cogit nos ad amādū deū sic hūanitas quā xps ꝓ nob accepit. 7 quā ꝓ nobis morti impēdit. Jtē si ꝓgnoscamus deū fm ea q opatus ē in nob b cogit nos imitare eū exhortāte ap'lo q dic. Imitatores dei estote sic filij charissimi. ad eph'. v Et hec tria. s. a pctis cessare. deū amare 7 ipz imitare. pfectōem pnis 7 future vite plenissimā administrat. De q Sap'. xv. Nosse enim te ꝓsūmata iusticia est. s. hic honestatis 7 ibi felicitatis. Unde Job. xvij. Hec ē vita eterna ut ꝓgnoscāt te solū verū deū 7 quē misisti ihm xpm ℣ Ut igit possem⁹ clari⁹ ꝓgnoscere hūc regē q veīt interrogem⁹ eū cū ap'lo Paulo Act. ix. Dñe qs es. Et rñdebit illō Apoca. i. Ego sū alpha 7 o. b ē principiū 7 finis. principiū i creatōe. ad Ro. xi. Ex ipo 7 ꝓ ipm et in ipo sunt oīa. Ideo dixit Job. viij. Ego principiū q 7 loqr vob. s. in creatōe. Etiā ē finis in glificatōe ad quē oē bonū nām finaliter reducit'. vñ Aug⁹. Dñe bonū nām aut de⁹ est aut i deo ē. Jō ps. Tu es gl'ia mea tu es susceptor me⁹. Sed si adhuc diceres interrogādo qs es dñe q in carne venisti. rñdz illud. Ego sum vermis et nō hō. Et b ꝓ assumptōem carnis. qr sicut vermis ex materia generat' terre. tñ ei⁹ formatio nō fit virtute terre sed sol. ut d. Aug⁹. in li. de va religiõe. Rex nē q venit in carne sumpsit corp⁹ et carnē d terra. s. virgine maria. sz formatio ei⁹ corpis i virgine nō fuit virtute hūana sz virtute spūsci Ideo dic'. ego sum vmis 7 nō hō. idē. nō sū ut alter homo ꝓceptus 7 natus ꝓpagatōe seminis. vñ canit eccl'ia. Nō ex virili semie sz mistico spiramie. i. virtute spūsci. iō Luc'. i. Cū virgo inq'rogauit angelū. quō fiet istō qm vir nō ꝓgnco. rñdit angel⁹ Spūsctus supuenie't i te. et vir. al. ob. ti. Glo. i. ad purificādā carnē in te filio dei vniēdā. q. d. Nō qrat⁹ ordinē naturalē cū natura tūsscēdāt q agūt i te Q. Sz d. tñ dicit Aug. Opatio diuia ē ꝓmunis toti trinitati. qr opa trinitatis sūt indiuisa. q̄re tūc formatio corpis xpi attribuit' spūi sctō. Rñdz san. tho. pte. iij. Incarnatō xpi. ꝓuenit ex amore. Unde aug. Si de⁹ voies nō amasset de cel'o ad terrā nō descēdissz. Et iō ait Job. iij. Sic de⁹ dilexit mūm ut filiū suū vnigenitū darz. Sz in diuis plonis spūsctus ē amor pris et filij. Cōuenies igit' fuit ut icarnatōis op⁹ spūsctō attribuere'. Et sic ē vmis 7 nō hō. s. cōis sz singularis virtute spūsci ꝓceptus 7 nat⁹. Tercio si q̄reres qs es q veīsti i carne. Rñdz illud Can. ij. Ego flos cāpi 7 lilium ꝓvalliū. s. ob gre plenitudinē et alijs ab ipo gre cōicatiõe. Nā sic flos est plen⁹ succo. sic xps in anīa 7 i carne plen⁹ ē gra 7 vonis. De q Job. i. Vidim⁹ eū plenū gra. Jtē sic liliuz lōge 7 late spargit odorē suū. sic xps nulli petēti denegat graz. Unde iob. i. De plenitudīe ei⁹ oēs accepim⁹. R Jō aug. i li. de va re. c. xvij. dicit. Triplex ē gra i xpo. Prima est gra vniōis fm quā hūana natura null' meritis ꝓcedētibꝫ vnita fuit diuie in dei filio i vnitate plone. De q aug⁹. sup Joha. In reb⁹ ptis ordis illa sūma ē gra qp hō vnitus ē deo i vnitate plone. Et hec gra vniōis in xpo ē infinite liberalitatis et gtuitatis ita qp null⁹ eaz meruit. De quo aug. i ome. xxviij. dicit. Susceptōem illā hūanitatis nulla merita pcesserunt sed ab illa susceptōe cūcta merita incepūt. Scda est gra singularitatis q aīa xpi ꝓ ceteris scis fuit diuitate repleta. Unde ad Col'. i. In ipo ꝓplacuit. s. toti trinitati omnē plenitudinē diuitatis habitare corpaliter. Unde aug⁹. hoc ꝓbare volēs qp xpo homi nō sit datus spūs gre ad mensurā sicut alijs sanctis. sz ois gre plenitudo dic'. Hic in singulis membris corpis ē vnus sensus cōis. s. tactus. i capite vo sunt oēs sensus. ita in capite xpo sūt oēs gre. Ideo aug. in li. de va religiõe. cap'. xxxviij. ante finē. Et totū xps i ipo instanti sue cōceptōis accepit q̄d ad ratōez gratie ptinere potuerat. De alijs sanctis dictuz est i. Cor. xij. Diuisiones gratiarum sunt. De xpo vo

ðr Job.iij. Quē em̄ misit de⁹ ꝟba dei loqr̄. Nō em̄ ad mēsurā dat de⁹ spūm ⁊c. Tercia gr̄a ðr gr̄a capitj in xp̄o ſm̄ q̄ ab ipo gr̄a re/ dūdat in aliol. ſic odor a flore ſine lui diminu tōe. iō dicit illud Eccl̄. xxiiij. Trāſite ad me oēs q̄ ꝯcupiſcitis me. ⁊ a gn̄atōibꝫ meis ad/ implemī. Et Mat. xi. Venite ad me oēs qui laborat⁹ ⁊ onerati eſtis et ego reficiā vos. ſ. odore gr̄e tāct̄ flos cāpi. Dicam⁹ igit̄ oēs illud Can. i. Curremꝰ in odore vngē. tuorū.

S Quarto ſi q̄ris. q̄s es dñe q̄ venisti. Rn̄det tibi ſic mlieri circa fontē. Jobā. iij. Ego ſum meſſias q̄ loq̄r tecū. ⁊ ꝫptz ꝙ mira culoꝝ opatōz. ꝺ q̄bꝫ Job. iij. dixit nicodem⁹ Nemo ꝑt hec ſigna facere q̄ tu facꝭ niſi deus fuerit cū eo. ⁊ ꝙ ſe dixit. Job. x. q̄rētibꝫ iude is. Si tu es xp̄us dic nobis palā q̄ſcꝫ aiaꝫ nr̄am tollis. rn̄dit. Si nō facio opa pr̄ſ mei nolite mihi credere. ſi aūt facio ⁊ ſi nō vultꝭ mihi credere opibꝫ tn̄ credite q̄ ego in pr̄e: ⁊ pr̄i me ē. Quīto ſi q̄ris q̄s es q̄ venisti. rn̄/ det tibi illꝫ Job. viij. Ego ſū lux mūdi. Cui teſtimoniū ꝓbibunt Jobā. i. c. Erat lux ꝟa q̄ illuminat oēm hoiem veniētē in hūc mūdum. Ad quā lucē iubꝫ nos accedere p̄s. Accedi/ te ad eū ⁊ illuminami. Sup q̄ꝟba dic Gre. Mēs hois tot greſſibꝫ accedit ad eū q̄t bonis affectibꝫ ꝓficit: et tot ab eo abſcedit q̄t cogita tōibꝫ ꝟbis et opibꝫ ꝑccat. O q̄t ſunt hodie tales q̄ ꝙ affectatā maliciā hāc lucē fugiunt. Nꝺ ꝙquerit Jobā. iij. Venit lux in mūduꝫ ⁊ dilexerūt pl⁹ hoies tenebras q̄ꝫ lucē. erant em̄ eoꝝ mala opa. Nā oīs q̄ male agit odit lu cē ut ſunt pctōres in mortali pctō torpentes. q̄ adhuc ſūt in opibꝫ tenebraꝝ. Jō dic apls ad Ro. xiij. Abijciam⁹ opa tenebraꝝ ⁊ idu/ amur arma lucis. Et obtinebim⁹ hic gratiā: poſt vitā eternā.

De eadez dominica Sermo tercius

Ecce rex tuus venit tibi manſuet⁹ ut ſupza T Videm⁹ nāct̄ q̄ ſol nō ꝑt videri in ſua rota niſi ꝙ vapo rē vl nubem p̄ nimia eꝰ claritate. Sic ſpūal⁹ xp̄us ſol iuſticie. De q̄ ſole ſcribit Malach. vl. Orieſ vobis timētibꝫ nomē meū ſol iu/ ſticie. Hic ſol in ſua claritate diuitatꝭ ē inuiſi bilis oculꝰ coꝛpalibꝫ. De q̄ Exo. xxxiij. Non videbit me hō ⁊ viuet. qz deꝰ ſpūs ē. ſz coꝛpa libꝫ oculꝰ nihil viſibile ē niſi color vel colora/ tū q̄lis in ſe deꝰ nō ē. q̄ nec coꝛpalibꝫ oculꝰ vi ſibilꝰ. vñ. i. Job. iiij. Deū nēo vidit vnq̄ꝫ ni ſi in nubilo buanitatꝭ. De q̄ Exo. xix. Jā nūc veniā ad te in caligine nubis. i. humanitatꝭ. Hic aduēt⁹ figuratꝰ Exo. xxxiij. moyſe deſcē dēte de mōte nō potuerūt filij iſrl intēdere i fa ciē eiꝰ niſi ꝙ velamē. Spūs em̄ deꝰ deſcēdēs de mōte celi nō potuit videri a nob niſi ꝙ ve/ lamē buanitatꝭ. Nꝺ p̄uidēs Job dixit c. xix Jn carne mea videbo deū ſaluatorē meum. Nꝺ ꝙgſcēs zach. ⁊ aduētū eꝰ eē mitē i carne dixit ut euāgeliſta loco q̄ ſup̄ trāſſumpſit. Ec ce rex tuꝰ venit tibi māſuetus ⁊c. Audiſtꝭ nā q̄ꝫ de dignitate hui⁹ regis et q̄s ſit q̄ venit in carne. Nūc videdū ē vñ veīt: vl a q̄ venit ⁊ ad q̄s venit. et ꝓpter q̄d venit. ⁊ ꝙ quā viā ve nit T Quo ad primū. vñ vel a q̄ venit ꝺ deſcribit Jſa. c. xxx. Ecce nomē dñi veīt ꝺ lōginq̄. p̄s. xviij. A ſūmo celo egreſſio eiꝰ. ſ. a celo eternitatꝭ. ad q̄ꝺ ꝓpheta dauid exclamat p̄s. cxliij. Dñe inclina celos tuos ⁊ deſcēde. ⁊ Jſa. lxiiij. Utinā dirū. ce. ⁊ deſ. Et ſic ñ ve/ nit tn̄ de celo ſidereo vl aereo ſz trinitatꝭ. De q̄ celo dixit lucifer Jſa. xiij. Jn celū ꝙſcēdaꝫ ⁊ ſilis ero altiſſimo. ſz coꝛruit q̄ꝺ celū aſcēde re voluit. Ex inuidia ꝟo hoiem quē in locum ſuū altiſſimꝰ ordiauit pꝰ caſū ſuppl̄tauit. iō filiꝰ recte potuit dicere illꝫ Exo. xxx. Vidi afflictōez ꝓpli mei q̄ē i egipto. ⁊ clamorē eiꝰ audiui: et deſcēdi liberare eū nō ꝙ loci muta/ tiōz. ſz ꝙ carnis aſſumptōez. Sup q̄ aug. De ſinu pr̄is dīgt⁹ ē venire in vtez mr̄is. Sz d. deꝰ ē imutabilꝭ ⁊ oīb⁹ pñs quō potuit deſcēde re Rn̄dit ſā. tho. ⁊ mgr̄ i. iij. di. ij. Nō em̄ de ſcēdit. ſic q̄ ſm̄ diuitatē pr̄iꝰ ſolū fuerit i celo ⁊ q̄ nūc i ſuo aduētu deſeruerit celū ⁊ cepit inferi⁹ eē ſolū i t̄ra. Sz ſic eſt intelligēdū q̄ dei filiꝰ ſūmū bonū ſe būliauit ⁊ inclinauit. ⁊ ꝙ nr̄a ſalute būanā naturā ꝛcepit q̄ē q̄ſi pul nis in ꝙpatōne diuīe maieſtatꝭ. Exēplū. Si ceſar duceret filiā ignobilꝭ ruſtici diceremus eū deſcēdiſſe. licꝫ eſſz adhuc eq̄ nobilꝭ ⁊ potēs ⁊ ſic etiā ðr venisse ⁊ viſibilꝭ apparuiſſe. q̄ prius natura diuinitatꝭ erat inuiſibilis ✠

Tercio videdū eſt vñ venit et quō deſcēdit Rño de mōte excellentiſſime diuinitatis in

vallē abiecte hūanitaꝫ. ℙbil'.ij. Qui cū in forma dei esset.i. vnū i essentia cū deo pre. se ipm exinaniuit formā fui accipiens.i. valde se humiliauit ꝓpter nos.pī obediēs vsq; ad mortē.mortē aūt crucis. Ec se hūliauit ita ꝙ pentibꝫ suis q̄si mīoribꝫ obediuit. Lu.ij. Descēdit cū illis et erat subdit⁹ illis. Ber. Quis q̄ deus hoibꝫ. Ite alibi. O nouissimū z altissimū.o būile et sublime opprobriuꝫ hoim. facta est gl'ia angelorꝫ. Nā ei⁹ altitudo est in attingibil'.abyssus imꝑscrutabil'.lōgitudo interminabil'.latitudo immēsurabil'. Hec extrema hūilitaꝫ in se recepit. Mat.xi. Discite a me qr mitis sū z hūil' corde. Scdo descēdit d mōte potētie in vallē infirmitaꝫ o magna ei⁹ potētia in diuīitate. ps. lxxi. Dñabit' a mari vsq; ad mare Job.xli. Nō ē ptās supī terrā q̄ ꝓpare' ei q̄ fact⁹ est ut nullū timeret. ita ꝙ dr Hester.xiij. In ditōe tua cūcta sunt posita z nō ē q̄ tue possit resistere volūtati. Et tñ ita infirmus ꝓpter nos fact⁹ est ut z ceperit esurire fatigari pati z mori. Hec oia i hūanitate ꝓ nobis voluit sustinere. Isa.liij. Ve relāguores nr̄os ipe tulit z dolores no. ipse por. Etiā descēdit i vallē nr̄e miſie quā volūtarie assumpsit. Ugē i.iij.di.xv. Dic ei ꝓpt hoiez hō fact⁹ ē .ita ꝓpter eū hoīs defect⁹ suscepit. Suscepit ei de nr̄o ut de suo nob tribueret.ut nr̄m tolleret. Suscepit efm nr̄az vetustatē ut suā nob infūderꝫ nouitatē. Siplā ille accepit vetustatē.i.pene ut nr̄am duplā ꝓsumeret.i.pene z culpe ℣ Dē ꝙ sctūs Tho.pte.iij.q.xiiij.ar.i.dic. Cōueniēs fuit se corp⁹ assumptū a filio dei hūanis defectibꝫ subiacere et infirmitatibꝫ ꝓpter tria. Primo ad ꝓdignā pene satisfactōez. Nā vn⁹ ꝙ pctō alteri⁹ satisfac dū penā pcti alteri⁹ debitaꝫ in seipo suscipit. Hmōi aūt defect⁹ corpales.s. mores fames z sitis sunt pena pcti qd̄ i mūdū ꝙ adā ē introductū fm illud Ro.v. Per vnū hoiez pctm intrauit i hūc mōm z ꝙ pctm mors. Uñ ꝓueniēs fuit cētū ad fidē incarnatōis ꝙ hmōi penalitates i carne nr̄a suscipet vice nr̄a.fm illd Isa.liij. Vere lāguores nostros ipe tulit ꝛc. Scdo ꝓpter fidē incarnationis astruēdā. Si em sine defectibꝫ filij⁹ dei hūanā naturā assumpsiſſz videret' nō fuisse verus hō nec vrā carnē habuisse sz fātasticam. ut maichei dixerūt.iō ℙbil'.ij. Exinaniuit semetipm formā fui accipiēs in ſlitudinem hoim fa.ē z habitu inuē.ut hō. vñ z sctūs tho.q̄ dr didim⁹ ꝙ aspectū vulnerꝫ ad fidē ē reuocat⁹. Job.xx. Tercō ꝓpt exēplū pacie ꝓben dū.s.i defectibꝫ nr̄is tribulatōibꝫ z passiōibꝫ. Uñ apls ad Heb.xij. Recogitate eū q̄ talez sustinuit a pctōribꝫ ꝯdictiōez ut nō fatigemi animis vr̄is deficiētes. Dic ei sctūs Tho.ea dē.q.vbi supra.ar.iiij. Defect⁹ sūt triplices. q̄dā repugnāt ꝓfectōi scie z grē sic igrantia z ꝓnitas ad malū z difficultas ad bonū. z tales nō suscepit de⁹. Job.i. Vidim⁹ eū plenū gra z vitate. Alij sunt defect⁹ q̄ nō ꝓsequūt cōiter totā naturā hūanā ꝓpter pctm primi pētis z causant' i aliq̄bꝫ hoibꝫ ex q̄busdā ptic'aribꝫ caus. sic lep̄ palis febris: cecitas. Qui q̄dez defect⁹ causant' q̄ndq; ex culpa hoīs ut ex pctō ut ptz de Giezi.iiij. Reguz. v. z de Olia.ij. palip. xxvi. Aliq̄n ex inordinatōe vict⁹. aliq̄n ex defectu vtutis formatiue :q̄z neutr⁹ ꝓuenit xpo.qr caro ei⁹ de spū sancto ꝓcepta ē q̄ ē infinite sapie z vtutis. errare z deficere ñ valēs z ipe etiā xps nil inordinatū vite sue exercuit. Tercij defect⁹ sunt q̄ i hoibꝫ oibꝫ ꝑmūter ex pctō primor⁹ pentū inueniunt. sic mors fames sitis z hmōi xpus suscepit sic z vrā naturā hūanā assumpsit Uñ aug. i f. de vb dñi xxxvij. Cū de⁹ hēat duo bona.s. iusticiā et immortalitatē. nos duo mala.s. iniq̄tatē z mortalitatē. vtrūq; malū nō suscepit. qr alias par nobis fact⁹ fuisset z liberatōe nobis cū indiguisset. Et igit' essz ꝓprius nob dispēsatiue suscepit mortalitatē ut nob daret imortalitatē. vñ Bern. i f mōe de aduētu dñi. Illa sūma maiestas in carne voluit mori ut viuerem⁹. fuit ut regnarem⁹. exulari ut repatriarem⁹. Et dic sctūs tho.pte.iij.q.i.ar.iiij. nō solū venit ad delēdū illud pctm qd̄ traductū ē origialit a primis parentibꝫ i posteros.sz ec ad deletōem omniū pctōr⁹. q̄ postmodū supaddita sūt Si q̄n autē nō delent' hoc ē ꝓpter defectū hoim q̄ xpo n inhērēt ꝓ fidē spez et charitatē. fm illud Job.iij. Lux venit i mūdū z dilexerūt magis homines tenebras q̄ lucē. Tercō descēdit seu venit de mōte gl'ie i vallē ꝓfusibilitatis :ut ait ps. Ego sū opprobriū hoim z abiectio plebis. ps. xxi. Nam plebs iudaica sibi i opprobriū tpe passionis elegit barrabā et abiecit eū ut hēret Luce.xxiij. De quo dixit ꝙ hieremia. xxx.c.

Cõfusus sum ⁊ erubui qñ sustinui opprobri
um adolescẽtie mee. Reuera multas ꝑfusiões
sustinuit et opprobria. qz dicebãt eũ demoni
acũ. Mat. xij. ⁊ Job. viij. Itẽ voracẽ pota/
torẽ vini. peccatorũ ⁊ publicanoꝝ amicum.
Mat. xi. Ut impleat illud tota die verecun/
dia mea ꝫ me ẽ. ⁊ ꝑfusio faciei mee cooperuit
me. ps. xliij. Et debuit opprobriũ esse magnũ
ꝑ qđ totius mũdi opprobriũ deleret. Nã de
eo scriptũ est Isa. xxv. Opprobrium ppli sui
auferet ab vniuersa terra. Et sic habes vnđ
rex nr̃ venit qz de celo. ⁊ q̃ venit. qz in mũdũ.

¶ Quarto videndũ est ad q̃s venit. dicit
em̃ Zacharias Lu. i. Visitauit nos oriẽs ex
alto. Jusiurandũ qđ iurauit ad abrabã pmz
nr̃m daturũ se nobis ⁊c. Venit inqz ille cui?
nomẽ vocabit̃ emanuel qđ interpꝛat̃ nobiscũ
de? Isa. vij. Propter qđ dicit dauid ps. xlv
Suscepꝛ nr̃ de? iacob. Et posteri? ps. cxvij
Dñs memoꝛ fuit nr̃i et bñdixit nobis. Jdo
nos q̃ viuim? in gr̃a bñdicim? dño ex hinc nũc
⁊ vsqz in seculũ. qz visitauit ⁊ fecit redẽptio
nẽ plebis sue. Lu. i. Vñ bern̄. in hmõe de ad/
uentu dñi dicit. Venit vniuersitatis ꝓditoꝝ
⁊ creatoꝝ oĩm ad creaturã. venit de? et hõ ad
hoies. et ꝓpter hoies. ¶ Quito quenit
scire ad q̃d venit. Et rñdet de seipo christus
Lu. ix. Filiꝰ hois nõ venit aĩas pdere sz sal/
uare. ⁊ Matb. xviij. Venit em̃ filiꝰ hois sal/
uare qđ perierat. ⁊. i. ad Thimo. i. Xpus ihũs
venit in hũc mundũ pctoꝝes saluos facere.
Sz diceret q̃s mouẽdo q̃stionẽ vtꝝ xps pri
cipalius venerit ad delendã originalẽ culpaz
in pctoꝝibꝫ actualẽ. Et rñdeꝝ q veriꝰ pro
originali. qđ primo patz ꝑ exẽplũ seu simle qđ
nos ad intelligendũ alia intelligibilia trahit
atqz ducit. In sensibili em̃ atqz corpali me/
dicina necesse est ut medicꝰ principaliꝰ occupe
tur ꝫ cãm ⁊ radicẽ egritudis ut eã si sit cali/
da vel frigida ꝫrio suo expellat. qz hm Gre. i
ome. Frigida calidis ⁊ calida frigidis ꝫriãt̃
Nã medicꝰ q̃ causam egritudinis ignoraret
frustra laboraret. vel si curaret nõ nisi accidẽ
taliter sanaret. Cã aũt actualis pctꝫ originа
le ꝫctũ a primis pentibꝫ. qđ fuit ꝫ bonũ toti?
bũane nature. Vñ ad eiꝰ deletõez xpus rex
nr̃ venit principaliꝰ. Itẽ scđo ꝓbat̃ sic. Actio
satiffactõis dz ꝓportionari q̃ntitati culpe ex
te boni qđ corrũpit̃ ꝑ culpã. nã bonũ qđ cor
rũpit̃ ꝑ pctm̃ actuale est bonũ vnius ꝓsone.
sz peccatuz originale in primis pentibꝫ fuit
ꝫ bonũ totius nature bũane. Vđ hm pbm̃. i.
etb̃. Bonũ gẽtis ẽ diuini? q̃z bonũ vni? ho
minis qz bonũ q̃to cmuni? tãto diuini? . ꝫ
incarnatio ꝑ quã facta est satiffactio principa
li? ordinat̃ ꝫ originale pctm̃ q̃z actuale. Itez
tercio ad ꝓbatõez sui dic̃. ad satiffactõem ꝓ
pctõ actuali sufficit ꝛtual̃ actio vniuscuiusq̃z
hois. sz ꝓ pctõ originali prioꝝ pentũ req̃rit̃
ois actio totius bũane nature pdñanꝫ. igit̃
⁊c. Sed d. in oppositũ. Quãto pctm̃ ĝuius
tãto ad illud req̃rit̃ remediũ efficaci?. sz actua
le vidꝰ ĝuius qz voluntariũ. igit̃ ⁊c. Dico er
go cũ mgro in sñtijs. li. ij. di. xxxij. q. pctm̃ a/
ctuale mortale si comparet̃ ad psonã ipm cõ
mittentẽ: tũc ẽ ĝui?. ⁊ ꝑ eo grauiꝰ hõ q̃z pro
originali puniet̃. qz punit̃ pena dãni ⁊ etiam
pena sensus. sz ꝓ originali pena dãni tm̃ ⁊ si/
ne remorsu sciẽtie q̃ multũ affligit damna/
tos. Sz mortale actuale si ꝓparet̃ ad totam
bũanã naturã nõ ita ĝue est sic originale pri
moꝝ pentũ. qz nõ inficit nisi psonã q̃ ipm cõ
mittit. Xpus aũt rex nr̃ nõ venit ut redimerz
solũ vnã psonã: sz totũ gen? bumanũ. Jdciz
co principalius venit ꝫ originale pctm̃ q̃z mor
tale actuale. Quia tñ ꝑ mortẽ suã innocẽtissi
mã satiffecit de vtroq̃z: ꝓpter hoc vtq̃z ⁊ipere
nit ut et pctoꝝes de actuali ad pñiaz reuocarz
Mat. x. ⁊ Lu. v. Nõ veni vocare iustos sed
pctoꝝes ad pñiam. dicit glo. Justi ad pñiam
non vocant̃ sed ad vitã eternã. Sed pctoꝝes
prius vocant̃ ad pñiaz ut pctis priꝰ ꝑ pñiam
deposit̃. introitu regni celoꝝ efficiant̃ digni.
Itẽ venit ut ouẽ ꝓditã q̃reret. i. hoiem. Nõ
⁊ ps. ꝓtebat dicẽs. Exraui sic ouis q̃ pit̃ q̃/
re seruũ tuũ ⁊c. ps. cxviij. Vñ ipe in ꝓbola
Lu. xv. de se figurat̃ loq̃ns significauit se es/
se hoiem q̃ nonaginta nouẽ oues miserat in
deserto. i. nouẽ angeloꝝ choros i celo. qđ de/
tũ fuit ab angelis peccãtibꝫ. venitq̃z ad ouem
cẽtesimã. i. hoiez q̃rẽdũ. Vñ biere. xij. Reli
qui domũ meã. s. celestẽ. dimisi hereditatez.
i. angeloꝝ societatẽ. dedi ꝓpter te o hõ dilectã
aniaz pꝰ q̃z corpꝰ bẽbat. imo ⁊ corpꝰ dedit in
manus. i. ptãtem inimicoꝝ eius. Et hoc fecit
ut hoiem: q̃si ouẽ cẽtesimã quã pderat inue
niret. Item venit ut canit ecclesia in prio rñ
sorio de natiuitate dñi ut hoiem ꝓditum ad

Sermo

celestia reuocaret Ñ glo. sup Lu. vij. c. dic̃ sup vbo illo. exijt q̃ semiat rc̃. Decẽter xp̃s adnẽtũ suũ exitũ vocat. Eram⁹ q̃dẽ excluſi a deo. ⁊ ſic p̃denati rebelles ⁊ abiecti. Sz xp̃us exijt ad nos p assumptã bũanitatẽ nob̃ loq̃ns ⁊ viã vitaꝫ oñdens donec nos deo reconcili/ aret. vñ Hugo. Ut te hoiez releuaret vñ ceci deras ibi dignat⁹ ẽ descẽdere vbi iacebas. ⁊ ut tibi iuſte redderet q̃ ꝑdideras. ipe dig⁹t ẽ ſoluere q̃ debueras. Jõ descẽdit: ſuſcepit ſuſtinuit: redemit: vicit ⁊ reſtauranit. Descẽ dit de celo in mundũ. ſuſcepit mortalitatẽ et ſuſtinuit paſſionẽ. redemit hoiem ⁊ vicit dya bolũ. hec bug. Idcirco d. Aug. Ille iuſt⁹ ve/ nit ad nos pctõres ut ex pctõrib⁹ iuſtos face/ ret. pi⁹ venit ad ipios ut nos faceret pios. hu milis venit ad ſupbos ut nos hũiliaret. veit ſaluator ad ꝑditos ut nos in eternũ ſaluaret. Ad idẽ d. aug. in li. de ſpũ ⁊ aia. Propterea de⁹ hõ fact⁹ eſt ut oẽz hoiez in ſe btificarz. vt tota hois ꝙuerſio eſſz ad ipm. ⁊ tota ei⁹ dile ctio eſſz i illo. ita ut a ſenſu carnis videret⁹ p carnẽ. a ſenſu mẽtz videret⁹ p diuitatz ꝙtẽpla tõem. B. Sexto videndũ ẽ de semitz ⁊ de vijs p q̃s venit. Pro q̃z inueſtigatõe dice mus cũ ps. xxiij. Vias tuas dñe demonſtra mihi. ⁊ ſemitas tuas edoce me. Edoce. ſ. per ſcripturas vias ⁊ ſemitas p q̃s veniſti i car/ nẽ. Ubi sciẽdũ q⁹ p q̃nq̃z vias veit in mũdũ Prio p viã mie ⁊ pietaꝫ quã inuocauit da uid dicẽs. Veniat ſup me mia tua. Et iteruz Fiat mia tua ut ꝑſolet me. Itez. Fac cũ ſuo tuo ſm miaz tuã. Et itez. In miſericordia tua viuifica mea. ps. cxviij. ⁊ in ps. xxxij. Fiat miſericordia tua dñe ſup nos. Quẽtã freq̃n tẽ clamorẽ dñs icarnari volẽs exaudiuit: vt dicit zacharias Lu. i. Per viſcera miſericor die dei nr̃i viſitauit nos oriẽs ex alto. Apls ad Thitũ. iij. Cũ aũt benignitas ⁊ bũanitas apparuit ſaluatoris nõ ex opib⁹ iuſticie q̃ fe/ cim⁹ nos. Sz ſm ſuã miſcoiã ſaluos nos fec̃ Dicit̃ nãq̃z Isa. lxiij. Facti ſum⁹ ut imundi oẽs nos: ⁊ q̃ſi pãn⁹ mẽſtruate vniuerſe iuſti cie nr̃e. q⁹ oĩs caro corrupat viã ſuã ſup ter/ rã. Geñ. vi. Et q⁹ oẽs declinauerũt ſil̃ inuti/ les facti ſunt ut dicit ps. xiij. Nõ eſt q̃ faci/ at bonũ. nõ eſt vſq̃z ad vnũ. i. ad xp̃m q̃ ve/ nit p miſericordiã ſaluare nos. Ñ d. Aug. Quos nõ potuit ſaluare p iuſticiã: ſaluauit p ſuã miſericordiã infinitã. Hã ipe eſt q̃ dic̃ p ꝓphetã Oſee. vi. ⁊ Mat. ix. Miſericordiaz volo ⁊ nõ ſacrificiũ. Jõ ipe eſt vet⁹ ſamarita nus q̃ mift⁹ eſt vulnerato ſpoliato ſemiuiuo relicto. Lu. x. q̃ miſericordia mot⁹ infudit ole um ⁊ vinum ⁊ liniuit vulnera ei⁹ ⁊ ligauit. Ipe ẽ miſerator ⁊ miſericors. ps. lxxxv. ⁊ ite/ rũ ps. cxlũij. Miſeratões ei⁹ ſup oĩa opa ei⁹ Jõ venit p viã miſatõis. q⁹ nõ vult mortẽ peccatoris: ſz magis ut ꝙuertat⁹ et viuat. Ez/ zecb. xviij. ⁊ xxxiij. Ipe eſt q̃ dixit Job. xxxi Ab infantia mea creuit mecũ miſericordia. et de vtero matris mee egreſſa eſt mecũ. Jõ pe tere debem⁹ hãc viã dicẽdo cũ ps. Oſtẽde nobis dñe miſericordiã tuã. ps. lxxxiij. Hã ſi cut p viã miſericordie venit ad nos. ſic ⁊ no⁹ p eandẽ debem⁹ venire ad eũ. Ide q̃ Eccli. xvi. Miſericordia vnicuiq̃z ꝑpat locũ ſm merita op̃m. C Scõo venit p viã vitaꝫ. Ñ ps. Uniuerſe vie dñi miſe. ⁊ vitaſ. ps. xxiij Hã miſericordia venire ꝓmiſit. ſz veritaſ ꝓpu lit. Q, g̃ p viã vitatis venit dic̃ ps. Viã ve ritatis elegi. ps. cxviij. Ad ꝟ ut impleã p ad uentũ meũ in carnẽ q̃ ꝓmiſi patrib⁹. iuxta illud ps. Que ꝓcedũt de labijs meis nõ fa/ ciã irrita. ps. lxxxviij. Hã ipe ꝓmiſit abrahe Geñ. xxij. Per memetipm iurauí dicit dñs q⁹ feciſti hãc rẽ: ⁊ nõ ꝑpciſti filio tuo ꝓpter me. benedicam tibi et multiplicabo ſemẽ tuũ ſicut ſtellas celi. Quod iuramentũ ſolutũ eſt p aduentũ xp̃i. Sili modo ꝓmiſit dauid di/ cens. Semel iurauí in ſancto meo. ſi dauid mentiar. i. nõ mentiar ſemen eius in eternũ manebit. Et itez. Jurauí dauid ſeruo meo. vſq̃z in eternũ ꝑparabo ſemẽ tuũ. ps. lxxxvuij Quod aliter fieri nõ potuit niſi p vnionẽ ve itatis cum humanitate. eius. ſ. qui verbum caro factũ eſt ⁊ habitabit in nobis. Et quia omne ꝓmiſſum cadit in debitũ. exquo ꝓmi/ ſit. ideo ꝓmiſſuz tenuit. iurta illud Isa. xlv. In memetipo iurauí: egredietur de ore meo verbum iuſticie ⁊ venit ad nos p viam ve/ ritatis. ⁊ p banc debem⁹ redire ad eũ. iuxta illud ps. Dñe quis habitabit in tabernaculo tuo. Et rñdet. qui loquit̃ veritatem in corde ſuo D ¶ Tercio venit p viam puritaꝫ Ñ Bern. in ſermõe de aduẽtu dñi in carne Virgo beata eſt via regia. p quã ſaluator ad nos venit ꝓcedens ex ipius utero tanq̃z ſpõ

sus de thalamo suo. vñ puer. iij. Tie eꝰ vie pulcre .et oñes semite eiꝰ iuste. ꝛ signū vite est bis qui apphendunt eā et tenuerint eam. Unde Bern̄. Studeamus dilectissimi p eā viā ascēdere q̄ p ipaz ad nos venit. studeamꝰ p ipam venire ad gr̄az ipi⁹ q̄ p eā in nr̄az venit miseriā. l. p viā vitaz. de q̄ Bern̄. in li. ō xij. gdibꝫ būilitaz. Inq̄rim⁹ vitatē in nobis nolmetipos diiudicādo. in primis eoz malā patiēdo. ipaz vitatē in suipi⁹ natura mūdo corde ꝓtēplādo .Uñ sine cordis mūdicia veritatis viā attingere nō valem⁹. de quo. ij Reg. xxij. Ue⁹ immaculata via ei⁹. ꝛ merito. qz est cādor lucis eterne ꝛ speculū sine macula. Hab. vij. Sic ꝛ nos optz p viā illā ire Uñ ps. xiiij. Dñe q̄s habitabit in tabnacl̄o tuo. ꝛ rñdz. Innocēs manibꝫ ꝛ mūdo corde. Ideo mat. v. Bti mūdo corde qm̄ ipi deū vidēbūt. nō dicit mūdo corpe. qz d. Aug. ō vb⁹ ginibꝫ. Nō q̄rit de⁹ pulcrā carnē sz pulcram mentē. nā q̄ bñt mundiciā corpis ꝛ nō mētis sunt sicꝫ sepulchris dealbatis q̄ a foris appa rent hoibꝫ speciosa. int⁹ vo plena sunt omni spurcicia. Matb. xxiij. Jō petit ps. Cor mūdū crea ī me de⁹: ps. l. Et docem̄ Isa. i. Lauamī ꝛ mūdi estote .ps. Bedz puritatē manuū meaz tribuet mihi. ps. xvij. eo q̄ nihil coinq̄natū intrabit in eū. Apoca. xxi C Quarto venit p viā būilitatis. De q̄ gre. i. moza. Ut deus supbū hoīnē redimeret infinitā humilitatē assumpsit. Jō būilitas deū de celo traxit ad terrā. q̄ q̄dē būilitas fuit in vgine maria. sicut dixit Lu. i. Respexit būilitatē ancille sue. Uñ Aug. in q̄dam sermone de assumptōne dicit. Hūilitas deū hoibꝫ dedit. vitā mortalibꝫ p̄buit. celos innouauit: paradisum reseravit. aias hoīm liberauit. Sancta est marie būilitas. scala celestis .p quā deus descēdit ad terras. Nam virgīitas ꝛ castitas deo nō placuisset si nō būilitas fuisset. Ipa ei p castitatē ornauit būilitatē: ꝛ p humilitatez custodiuit castitatē. nā Gre. xxv. moza. dicit Sicut p supbiā primi pentis moꝛs intrauit ita p būilitatē marie ꝛ ihū xp̄i filij eius vite introitus pandit. Sic nos p illā viā optet puenire ad eū. De q̄ aug. Qui vult ire ad altitudinē claritatis ambulet p viā būilitatis q̄ excelsa est patria: būilis via. Et idē. Erubescat supbire būana infirmitas cū se ītūm deposuit diuina maiestas. Quīto venit p viā charitatis. de q̄ Bek. In nullo ꝓmēdauit sic deꝰ charitatē suā sic in misterio incarnatōis ꝛ passiōnis. Uñ aug. in li. de spū ꝛ aīa. Charitas est via dei ad hoīes. ꝛ hoīm ad deū. Nā p illam viā venit ad nos ꝛ factꝰ ē hō. sic nos p eādez viā ambulare debem⁹. Uñ hugo. Charitas est fons de q̄ nō cōicat alien⁹. Nā sine charitate nemo saluat. ꝛ cū charitate nemo dānat.

De eadem dominica Sermo Quartus.

Ece rex tuus venit tibi mansuetus. Matbei vbi supꝛ. Audiuistis nāq̄ de regis nr̄i aduētu q̄s sit. q̄s ē q̄ venit ꝛ vñ venit. ꝛ a q̄ venit. ꝛ ad q̄s venit. et ꝓpter q̄d venit F Hūc videndū ē sexto qñ venit. ꝛ q̄tpe. Et rñdet sicut colligit ex scripturis q̄ nō venit in tpis initio. nec in medio. sz in fine sic scriptū est Habacuc. ij. Apparebit ī finē ꝛ ñ mētiet. Si morā fecerit expecta eū qz veniēs veniet ꝛ nō tardabit. Et sic tpus aduētus sui ē vltima etas in q̄ nos sum⁹. Juxta illud apli. i. Corint. x. Hec oia in figura ꝓtingebāt illis. Scripta sunt aūt ad correptōez nostrā in q̄s fines seculoꝝ deuenerūt. q̄si dicer et. Nos sum⁹ in quos fines seculoꝝ deuenerūt. ꝛ i. Joha. ij. Filioli nouissima hoza est i. etas vltima. B est sexta. qz hoiem quē sexto die formauerat de limo terre redimere venerat in sexta etate. Jtē hoc tpus fuit tpus sui bñplaciti: sicut habet Isa. xlix. In tpe bñplacito exaudiui te. B est in die incarnatōis ꝛ in die salutis adiuui te. B est in die passiōis. Jtē hoc tempus fuit plenitudo tpis. de q̄ ad Galatbas. iiij. At vbi venit plenitudo tēporis. i. tpus diffinitū et decretū a tota trinitate pro humana redemptōne misit dñs filiū suū natum de muliere. glo. s. in carnē. factū sub lege Glo. ut legē adimpleret. ut dr Mat. v. Non veni legē soluere sed adimplere. ut eos q̄ sub lege erāt redimeret. i. sub onere legis Temp⁹ plenitudinis dicitur tēp⁹ gratie. quia a christo recepit exordium. Juxta illud. Johannis. i. Gratia ꝛ veritas per ihesum xp̄m facta est. glo. gratia super naturā. veritas super figuram facta est p ihm̄. Et hoc in fine temporis. in q̄ deum incarnari decebat. G

Sermo

Nota decuit deū incarnari in fine tpis ꝓp/ter sex causas. Primo ꝓpter diuine iusticie manifestatōem. Scdo ꝓpter morbi efficacio rē cognitōez. Tercio ꝓpter delicti ꝯgnitōez. Quarto ꝓpter egrotantiū multiplicatiōem. Quinto ꝓpter bñficij incarnatōis ꝯmenda/tōem. Sexto ꝓpter desiderij intēsiōem. De q̄bus dicit sctūs tho.ꝑte.iij.q.i.ar.vi. Primo decuit ꝓtractare incarnatōem vsq̄ in finē tē pꝰ ꝓpter diuīe iusticie manifestatōem. Nā dei iusticia est ut dicit Aug.ꝙ nullū malū im punitū maneat.ꝛ ideo pctm̄ Ade pri⁹ puni/uit.tātos clamores ꝛ tā freq̄ntes ut sup̄ visū est sustinuit.luctus et suspiria fieri ꝓmisit añ q̄ descenderet.ꝛ adā cū posteritate sua tanto tpe expectauit in limbo.ꝛ de paradiso expulsus fuit.ut sic manifestaret ꝙ diuinā iusticiā nul lum pctm̄ inultū dimitti. iuxta illud Augus. Nō stat dedecus culpe sine decore iusticie. Scdo ꝓpter morbi efficaciorē ꝯgnitōem .qz medicina nō dat infirmis q̄ estimāt se fore sa nos.nisi ꝯgnoscant se fore infirmos. Matth. ix. Non ē opus valētib⁹ medic⁹ ꝫ male ba/bētib⁹. Oīpi a pricipio nō ꝯgnouerūt ma/gnitudinē infirmitatis. Et sic fuit ꝯueniens differre salutis remediū: incarnatōem scz ꝓp ter ꝯgnitōem peccati.ut ꝯgnoscerēt ꝙ nec la cerdos nec leuita ꝑt esse pctī medic⁹. nec lex nec ꝓphete: nec sacrificiū nec holocaustū. de quo ps. Holocaustū ꝙ pctō nō postulasti.tūc dixi ecce venio.ps.xxxix. Tercio ꝓpter deli cti ꝯgnitōem.qz ex superbia fuit trāsgressio.iō necessariū fuit ut hō se būliaret: et ut ꝯgno/sceret se liberatore indigere. Et sic ꝯgnita infir mitate ꝙ peccati iugū lex exercere nō potuit ut dicit Gre.xviij.moral.lex pctā iudicauit: sed nō deleuit.hō humiliādo se clamarz quasi gratia indigeret q̄rēs auxiliū. vñ dicit Bern̄ Per superbiā a deo recessim⁹.ecōuerso ꝙ bū litatē a ꝓpinq̄mus. Unde ps. Humiliatus sum ꝛ liberauit me ps.cxiij. Et optuit deū in carnari post illa duo tpa.in q̄bus hō ꝯuict⁹ fu it de ignorātia ꝛ impotētia :ut in solo deo spes salutis haberet. Quarto decuit differri bñfi ciū incarnatōis ꝓpter egrotantiū multitudi/nē ita ꝙ tūc fieret q̄n maxime est necessarium Un̄ aug. Magn⁹ venit medic⁹ .qz ꝙ totū mū dū vbiq̄ iacebat egrot⁹.qz n̄ fuit q̄sq̄ hoīm q̄ infirmitate originalis pctī nō egrotaret.iō omnes tūc clamore valido postulabāt medi/cū. De q̄z numero fuit dauid dicēs. Mise/rere mei dñe q̄m infirmus sum:sana aiam meā qz peccaui tibi.ps.xl.q̄si d. O dñe tu nosti q̄ niā egoīpe me sanare nō possum a morbo ori ginalis culpe.iō:qz in peccatis meis ꝯcepit me mater mea. Dicit ysaias in plona oīm hoīm dicit.c.i. Oīne caput lāguidū et oīne cor me rens.ſ.fuit añ aduentū xpi. Ideo dñs in fine tpum videns afflictionē hoīm militū suū ſ.eternū ꝙ incarnationē ut sanaret eos. sic di xit moyses Deutro.vij. Auferet a te dñs om nē languorē. sicut ꝓmisit de⁹ ꝙ ysaiā. liij.ca. Vere lāguores nros ipe tulit: ꝛ dolores no/stros ipe portauit.ꝛ seq̄t. Ipe vulnerat⁹ est ꝓpter iniq̄tates nras:attrit⁹ ꝓpter scelera no stra.cui⁹ liuore sanati sumus. De q̄ Salo/mon Sap.xvi. Misericordia enim tua dñe aduenies sanabat eos.ut impleat illud Hie/re.xxx. Adducā em̄ cicatricē tibi ꝛ sanabo te a vulneribus tuis dicit dñs. Quāto em̄ aliq̄d plus negat et lōgius differt: tāto ampli⁹ desi deriū augmētat.iuxta illud ꝓuer.xiij. Spes q̄ differt affligit aiam.ꝛ lignū vite desideriuz veniēs. Un̄ si cuiuslibet amici aduētus ex ō siderio expectat merito hui⁹ amici q̄ oīm tē/pore amicus est cū desiderio expectari debez q̄ secū affert thesauros omnū grāz .ut moy/ses dixit Exo.xxxiij.oīde mihi gloriā tuam rādit dñs. Oīdam tibi oīne bonū.i.filiū dei in carne venientē.nā deus in carne veniēs tā tū vnicuiq̄ se ꝛ grām suā ꝯtulit q̄ntū ad ipm desideriū ei⁹ dilatauit. Hinc ē ꝙ se symeoni totū ad amplexandū ꝯtulit.qz toto desiderio eius pñtiā postulauit dicēs.putas videbo.pu tas durabo. putas me inueniat illa felix nati uitas. Et sic aduentus in carne differri debu it ꝓpter augmētū desiderij. vñ Aggei.ij. Ec ce veniet desideratus cunctis gentib⁹. Ideo Bern̄.inq̄t. Optet ut ignis desiderij ꝓueni at ad oēm aiam ad quā venturus est. Sexto decuit differri incarnatōem ꝓpter bñficij in/carnatōis maiorē ꝯmendatōem: qz qō q̄pli⁹ ꝛ diuti⁹ differt cum dabit ꝑciosius reputat. Ideo Innocētius in ſm one de aduētu dic. Si filius dei subito post lapsum hoīs veni/ret ꝛ deperditos reduxisset.alieꝝ vides se faci le sanatū incidisset in ingratitudīs viciuz.et maius vulnus peccati ꝯxisset q̄si nō multum

medico indiguisset. sed ꝓpijs viribꝫ et industria naturali curatio sue salutis futura fuisset. Postꝯ aũt diutina expectatõne grauitatez morbi ꝛ curatõis difficultatẽ ꝯgnuit. videns omniũ medicoꝝ spũaliũ pꝛiarchaꝝ ꝛ ꝓphetaꝝ nõ sufficere medicinã. iõ tandẽ exclamãdo ad deũ cũ ps. dixit. Sana me dñe q2 peccaui tibi. ps. xl. hec Innocẽ. Dicit nãꝯ Seneca. Utilescũt cito data. ꝛ Gre. Bonũ dei diutius differẽ ut charis habeaẽ ꝛ amabilis possideaẽ. ne ꝓtingat nobis ut filijs israel ꝓpter facilẽ ꝛ ꝯtinuũ pastũ manne. q̃ dixerunt Nume. xxi. Aia nr̃a iã nauseat sup cibo isto leuissimo. Iõ aduẽtꝰ differri debuit. ut ꝝ dignissimũ donũ gratiosius haberẽt. ¶ Septimo videndũ est quõ ꝛ q̃liter venit. nã xp̃us venit in corꝑe latẽter: potẽter clementer ꝛ bũiliter. Prio venit latẽter ut dyabolo aduentũ suũ occultaret. voluit eñ dyabolus scire tp̃us incarnatõis: natiuitatis ꝛ passionis sue ut nr̃am salutẽ impediret. Nã sic̃ dyabol9 deceptõem primoꝝ pentũ sub specie ꝓpentis occultauit. ꝛ in ꝓpente primũ hoiem decepit. sic dñs de9 rex nr̃ saluatõꝝ nr̃aꝝ ꝛ diuinitaꝫ sue potentiam diabolo latere voluit. Thob. xij. 02. Sacramentũ regꝫ abscõdere bonũ ẽ. Et ideo bñdictã suã genitricẽ ioseph desponsari ꝓmisit. dicit Orig. ut diabolo celaret incarnatõis misteriũ. Ideo apl̃us. i. Corĩ. ij. Loq̃mur dei sapientiã i misterio q̃ abscõdita est quã nemo principũ hui9 seculi. i. demonũ ꝯgnouit. glo. certitudinal2. Iõ satban multis tẽptatõibꝫ scire cupiẽs an xp̃s filiꝰ sit dei eũ temptauit Mat. iij. Si filius dei es dic ut lapides isti panes fiant. Item Statuit eũ supra pinnaculũ tẽpli et dixit ei Si filiꝰ dei es mitte te deorsum. Sed xp̃s in istis sic se exhibuit ut dyabol9 ip̃m ꝯgnoscere nõ potuit certitudinal2 etsi ꝓiecturatiue. ꝛ ꝝ ꝓpter infirmitatẽ carnis. ut dicit Mayrinus in ꝓmone: quã in ipo videraẽt. Nã videbãt eũ flentẽ in p̃sepio. Ambro. Magit infãs inter arta positus p̃sepia. Silꝛ fugientez in egiptũ Mat. ij. ꝛ eluriẽtẽ in deserto. ꝛ tñ cõiecturã fortassis ñ nullã habuerũt q̃ essꝫ de9 videẽtes signa et ꝓdigia q̃ diuinit9 faciebat ĩ populo. vñ glo. sup illud Lu. iij. Scio te q̃ sis sanctus dei. i. vehemẽter opinor. Isa. xlv Vere tu es deus absc̃onditus. De q̃ occultatõe Aug. dicit. In angusto vteri v̄ginal2 velata est ei9 maiestas. ĩ p̃sepio ꝛ pãnoꝝ vilitate absc̃onditꝰ est diuitiaꝝ immẽsitas. sub corꝑis infirmitate absc̃ondita est ei9 fortitudo et ei9 admirãda eternitas. Et merito: q2 dicit apl̃us. i. Cor. ij. Si ꝯgnouissent nunq̃ dñm gl̃ie crucifixissent. i. crucifigi suggessissent. iõ Raban9 sup illo vbo Math. xxvij. Multa p̃ vobis passa sum hodie ꝓpter eũ. dyabolus demũ intelligẽs p̃ xp̃um spolia se amissuꝝ sic̃ primo damnũ et pctm̃ p̃ mulierẽ intulerat. ita nũc p̃ mulierẽ ut impedimentũ mortis xp̃i ꝛ p̃ sequẽs saluatõis nostre suggereret studiũ applicauit ut xp̃m de manibꝫ iudeoꝝ liberaret. ¶ Sed d. Nũqd angeli latuerũt xp̃m incarnãdũ. Rñdeo. licꝫ aduẽtus saluatoris fuit oibꝫ occultus. tñ fuit angelicis spiritibꝫ manifestus. ut testaẽ apl̃s. i. ad Thi. iij. Magnũ est pietatis sacramẽtũ qõ manifestatũ est in carne: iustificatũ est in spũ: apparuit angelis. ꝛc. vbi Aug. Si fuit ꝝ pietatis sacramentũ absconditũ a seculis in deo. ut tm̃ ĩno tesceret principibꝫ et ptãtibꝫ in celestibꝫ. Huius ratio est quia omnes sunt administratorij spũs. ad Heb. i. Nõne oẽs sunt administratorij spũs missi in ministeriũ ꝓpter eos qui capiũt hereditatẽ salutis. Et ꝝ fuit incarnationis misterium. vnde optuit ipis misterium bonus aduẽtus a principio manifestari. ꝛ hec manifestatõ nõ fuit q̃ ad oẽs circũstantias in speciali. Unde dicit dyo. in de celesti gerarchia. Qui pfect9 scire cupiebãt sciebant illud Isa. lxiij. Quis ẽ iste q̃ venit de edom tinctis vestibꝫ de bosra. Edom interp̃taẽ sanguineus. bosra tribulatio. q2 sanguinolentus in tribulatõe passionis apparuit. Iõ maximus dicit. q̃ angeli ꝯgnouerũt futurã incarnationẽ nõ est dubiũ. sz latuit eos inuestigabilis ꝓceptio dñi atq̃ modus q̃liter totus manebat in omnibꝫ. necnõ in cellula v̄ginis. ¶ Sed diceres. an Adã sciuit in statu innocẽtie xp̃m incarnandũ. Rñdit Aug. ꝛ Anſ. li. Cur q̃ ꝛ quõ de9 hõ. ca. iij. in hec verba. Quõ homĩ lapsõ subueniendũ foret in ꝓsilio diuinitaꝫ latebat. et sol9 de9 nouerat q̃ ante tpa dispoſuerat q̃liter in tpe oĩa fierẽt. Qua ꝓpter si adã oĩa nouerat q̃ iuste scire debuit. diuine tñ incarnatõis ꝓsiliũ nesciuit qõ illũ añ culpã latuit. Et ꝝ rõnabiliter illũ videtur

latuisse. qz sicut sine causa nōdū vulnerato me dicina apponere. ita hoī nōdum lapso frustra incarnatōnis misteriū oīnderet. tal' q̄ppe fuerat ut si nō peccaret nunq̄ gebennā intraret. sed in innocētia ꝑmanēte solū innocentes ꝓcrearet q̄ simul essent angelor cīvos ascēsuri p̄ finē seculor. Si aūt ꝯrio mō peccaret hō: in ꝯsilio trinitat̄ statutū erat verbum qđ añ secula in sinu p̄ris manebat ut carnem ex hoīe ꝓpter hoīem assumeret qđ fieret q̄si colliriū z medicina hūani gener̄ cū q̄ deus oīa genera reparet q̄cūq̄ in celo z ī terra erāt ꝓdita. Adā g̃ ꝓpter inobedientiā morti addictus merito dolere potuit. sz multo ḡuius et miserabili? dolere potuisset z lugere si reparōis sue misteriū diuti? ignorasset. sciebat em̄ bñ qp de? angelis delinq̄ntib; nō ꝑcit. sz ut recupabiliter eos dānauit. Jō merito mlto min? sibi ꝓcendū opinari potuerat. Sic em̄ p̄im? angel? cū suis supbiēdo gnē ruinā de celo ptulit. sic hō tā gendo vetita tāto maiorē z incompabilr ḡuiorē iacturā pateret si non aduētu dñico repatōem sui ad instar angelorū dānator ꝯgnouisset. vnde diuina ꝓuidētia q̄ ab eterno lapso hoī manū porrigere disposuerat. cū vidit qm̄ totalr indiguit vī ad gr̄am redeat insinuare voluit et q̄si sub mlt̄z miserijs egrotantē spe recupande salut̄z leti ficauit. z qđāmodo pōdus instātis dolor̄z alleuiare curauit. Prio g̃ aduētus xpi hoī reuelat̄: nō aūt tp̄us. ut sic merito de instātibus miserijs valde indoluit de lōginqs salutis sue remedijs gauderet. z filijs suis q̄bus sniam mort̄z induxerat q̄si ꝯgtulādo eor ereptionē p aduentū dñi posset intimare vacit. Jtaq̄ rōem didicim? q̄re ab adā dñi p̄stolat aduētus. qz nemo aduētu dñi redimi aut saluus fieri potuit nisi q̄ ventur̄ fide p̄coḡuit z credidit et in eo spem sue redēptōis habuit hec Aug. et Anſ. ℒ Scđo venit potenter. qz ipe est fortis robore de? . cui? ire nemo p̄t resistere. et sub q̄ curuanē q̄ portant orbem Job. ix . Nā ipe pugnator ē et bellator . de q̄ Exo. xv . Dñs q̄si vir pugnator oīpotēs nomē eius. Hiere. xx. Dñs mecū ē tanq̄ bellator fortis. vñ Sap̄. xviij. Omnipotens ſmo tuus dñe exiliēs de celo a regalib; sedib; durus debellator in mediā exterminij terrā ꝓsilijt. Hic ē dauid manu fort̄z q̄ fortissimū goliam. i. dyabolū debellādo vicit. i. Regū. xvij Et ille etiā est fortior iste . de q̄ Matḥ . xij. et Lu. xi. q̄ desup veniēs de cel. s. fortē armatū i. diabolū vicit potēter. arma ei? ī q̄bꝫ ꝑfidebat abstulit: z spolia ei? distribuit. z sic ñ tm̄ ipe est ille fortior. sed z fortissimus. Job. ix. Si fortitudo q̄rit robustiss̄im? est . Nā prio vicit semetip̄m in incarnatōe formā ſui accipiēs. Scđo in natiuitate vicit angelicū et hūanū intellectū. qz ipi nō ꝯgnouerūt cogitationes dñi et nō intellexerūt ꝯsiliū ei?. Jsiche. iiij . qz Jobānes baptista hō angelicus Job. i. se dixit indignū soluere corrigiā calceamētorū. i . indignū se intelligere vniōis modū quo diuīnitas hūanitati sit ꝯiuncta. Quis vnq̄ audiuit forti? z mai? miraculū q̄ deus sit de ṽgine natus. Isa. vlt. Quis vnq̄ audiuit tale aut q̄s vidit huic sile. Tercō vicit diabolū in tēptatōe Matḥ. iiij . Quarto vicit mundū in fidei p̄dicatōe. Job. xvi. Cō fidite ego vici mundū. Quito vicit mortem in potētia. Osee. xiij . Ero mors tua o mors. Sexto vicit infernū ī patr̄ liberatiōe. Osee vbi sup̄. Morsus tu? ero inferne. z Isa . xlv Portas ereas ꝑterā z vectes ferreos ꝑfringā. Hinc ē q̄ de ipo scribit Apoca. xx. Vidi angelū de celo descēdentē. i. xp̄m. de q̄ Isa. ix. ſm interp̄tatōem septuaginta. vocabit̄ magni ꝯsilij angel? babēs clauē abyssi. i. ptātem inferni ad ligandū: z cathenā magnā in manu sua. i. penā p malis z iusticiā ineuitabilem q̄ ꝯstringit oīa z apprebēdit draconē ſpētem antiquuz q̄ est dyabol? z satbanas. glo. Draco dicit̄ ꝓpter nocēdi astutiā. ſpēs antiquus ꝓpter ꝯsuetudinē longā: qz ab initio nocere cepit. Johā. viij . Ille homicida fuit ab initio qui ē diabol? decorsuz fluēs. s. de celo in infernū. Satbanas. i. aduersari?. qz aduersat omni bono. et ligauit eū. i. priuauit eū priori potestate. Mille annis. i. toto tpe ab incarnatione vsq̄ ad finē seculi. vbi dic̄ glo. Sciēduz q̄ sil̄ in abrabā z alijs fidelib; añ tp̄us incarnatōis diabol? fuit ligat? sic in istis p̄tibus sed in bis ligauit spes futuri xp̄i. in istis ipe xp̄s aduenies ligauit. Et misit eū in abissuz i. in infernū. Jō aug. in li. Cur quō z qñ deus hō fact? . c. vi. dicit. Filj? dei voluit subtilem inimicū subtiliter expugnare. ut q̄ carnē vicerat: z qđāmodo licite possidebat. carnē q̄ nil

deberet illicite ꝓtingẽs quã tã possideret a/
mitteret.ꝛ q̃ hoiem callide illuserat ꝙ hoiem
sapiẽter subijcere.nã xps ꝙ diuinitatẽ tãcꝫ
ꝙ hamũ sub carne absc̃ditũ piscẽ .i.diabolũ
capiebat. ℣ ℟ Tercio venit clementer
vt nulli? hoim desperaret.de q̃ ℣at.xxi.Ec/
ce rex tuus venit tibi mãsuet? .i.clemẽs :mi
tis benign? et miserico?s.ꝛ iõ nulli? desperet
nã oẽs saluare veit. i. Thim̃.i. Fidel fmo ꝛ
omni acceptõe dignus.q? xps ihũs venit i
hũc mundũ ꝓccatores saluos facere. vñ ad
Titũ.iij. Apparuit benignitas ꝛ humanitas
saluatoris nr̃i ihũ xpi.iõ p̃s. lxi. Sperate in
eũ oẽs ꝯgregatões ppli.effundite coram illo
corda vr̃a.p̃s. Sperãtẽ aũt in dño miserico?
dia circũdabit. Ãn aug?.in li.de spũ et anĩa
Nemo de pietate dei diffidet.q? maio? est bi
misericordia cꝫ q̃is nr̃a mi?ia. Propterea
Cri?.in li.de repatõe et lapsu dicit. Nõ du/
bites necꝫ desperes hõ.deũ te mutare in meli
us posse.si em̃ tm̃ potuit diabol? ut a celesti/
bus ℣ tutũ fastidijs in ꝓfundũ te ducerꝫ ma
lo?.q̃nto magis p̃t de? te ad summũ bonũ et
ad ℣ tutũ apicẽ reuocare. Vult etem̃ nõ solũ
te reuocare et restituere qõ fuisti. sꝫ ꝛ beatio
rẽ multũ cꝫ pri? videbaꝫ efficere. Igitur in
hũc regẽ qui clemẽs venit clementer spera.
Cri?o.vbi supra. Spes est nr̃e salutꝫ ancho/
ra.vite nr̃e fundamtũ.dux itinerꝫ q̃ it ad celũ
ad Ro. viij. Spe ei salui facti sum? ℟
Quarto veit amãt.diligit eũ nosamore ieffa
bili. Hiere.xxxi. In caritate ꝑpetua dilexi te
ideo attraxi te miserãs. Et q? nihil erat in
hoĩe ꝓpter qõ se sparet diligendũ. ꝓpter hoc
dure cernicis ℣bis credere nõ potuit nisi trã
siret charitas in effectũ. Quia g̃ hõ dei chari
tatẽ habebat suspectã. eaten? dñs hãc suspi
tõem tulit de medio.et nõ ex op̃ib iusticie q̃
fecimus nos.sꝫ fm suã misericordiã saluos
nos fecit cũ apparuit benignitas ꝛ hũanitas
saluatoris nr̃i.ad Titũ.iij.ꝛ iõo Osee. xiij.
Diligã eos spontanee.i. sine vllo merito eo?
q? auersus est furo? me? ab eis. Iõ Berñ.in
ꝓlona illo?. Homines creati ꝛ deo ingti te /
dio affecti suspectas habebãt ꝓmissiones.di
cebãt bis q̃ dilectõem dei a dño nũciabãt.q̃/
usꝫ tollitis anĩas nr̃as .multifarie multisꝫ
modis p̃dicitis pacẽ ꝛ nõ venit.ꝓmittiꝫ bo/
na:ꝛ ecce tribulatio.datis pacẽ ꝛ nõ est pax
sponderꝫ ꝛ nõ exhibetis .℣bis ergo qnõ cre/
den?.op? est man? ꝛ opa ℣bis ꝓformare et
facere nũcios suos veridicos .si tñ ei? amici
sunt ut ipi sepe ꝓmiserũt. Ut ergo dilectõez
factis oñderet ipe in carne venit .in q̃ magnã
dilectiõem nobis exhibuit. Berñ. In nullo
sic reuelat pietas.in nullo sic apparet benigni
tas ꝛ charitas cꝫ in hũanitatis susceptione.
Aug. Quia deus hoiem ab eterno dilexit.iõ
in tpe hũanitatẽ assumpsit.ꝛ Hugo. O cha/
ritas q̃ntũ est vinculũ tuũ quo etiã de? ligari
potuit. Hoc vinculo deus tractus est de cel
ad terrã descendit ꝛ vsꝫ ad inferos. nullum
vinculũ eũ tenere potuit

De eadez dominica

Sermo Quintus

Ecce rex tu? venit tibi mansuet?.ca.
vbi supꝛ ℣ ℟ Audiuistis nancꝫ
de aduẽtu noui regis q̃liter venit.
nũc igit videndũ est q̃re in carne venit in ꝑso
na ꝓpria. Et rñdet q? potuit.decuit: ꝓmisit:
debuit:ꝛ q? dilexit. Non q? potuit. Na nul
la pura creatura satisfacere poterat ꝙ natura
humana.q? dicit sctũs.tho.ꝑte.iij.q.i.ar.ij.
Q, satisfactio ꝙ hũana natura debuit habe/
re q̃ndam efficaciã infinitã.sicut pctm̃ primi
hois habuit infinitatẽ ex infinitate diuine ma
iestatis q̃ ꝙ pctm̃ fuit offensa .q? tãta est cl'pa
q̃ntus est ille in quẽ delinq̃t.iõ satisfactio in/
finita esse debuit. Satisfactio aũt pure crea/
ture infinita esse nõ potuit.q? nihil agit vltra
gradũ sue ꝓfectõnis. Perfecta etiam satis/
factõe ꝛ ꝓdigna ꝙ q̃ndam adeq̃tõem ad recõ
pensatõem ꝯmisse culpe hominis puri satis/
factio sufficiẽs esse nõ potuit .q? tota natura
hũana erat ꝙ peccatũ corrupta.nec bonũ alu/
cuius ꝓsone vel etiã pluriũ poterat ꝙ eq̃pan/
tiã totius nature detrimentũ recõpẽsare. vñ
Roma.v. Per vnũ hoiem intrauit pctũm
in mundũ et ꝙ pctm̃ mors .ꝛ ita in oẽs hoies
mors ptransiit.in q̃ omnes peccauerũt.g̃ nul/
lus purus hõ hoc malũ potuit ꝙ suũ bonũ re/
cuparе.Ro.iij. Oẽs em̃ peccauerũt ꝛ egent
gĩa dei. Apoca.v. Ego flebã multũ.q̃m nẽo
dign? inuẽtus est aperire libꝫ.g̃ ista satisfactio
non potuit esse hom̃is sed dei. Iõ in sim bolo
niceno. Qui ꝓpter nos hoies ꝛ ꝓpter nr̃am

salutē descēdit de celis. Aug. Non ipm ō ce/lo duxerūt nr̄a merita sz nostra pcā. Jō ca nit ecclesia. O culpa nimiū btā. i. occasio satis factōis hūane nature ꝓpter quā dr̄ hūanaz naturā assumpsit. ℣ Scō decit. qz in ℣ q in ꝓpria ꝑsona venit ad nr̄am redēpti onē et satisfactionē etiā ℣ fuit ꝙueniēs. s. deū incarnari. ut dicit sctūs tho. ꝑte. iij. q. i. ar. i. q Damasce. in. iij. sniaz in ꝓncipio. ℣ Per incarnatōis misteriū mōstrat simul bonitas et sapia iustitia q potētia dei vel vtus. Bonitas ꝙdem qz nō despexit ꝓpriū plasmatis infirmi tatē. Justicia vo quoniā hoīe victo nō fecit aliū hoīem tyrannū vincere. necz vi hoīem eripuit ex morte. Sapia vo qz inuenit diffi/cilimi p̄cij solutionē decētissimā q suā sapi entiā p̄dicādo nobis manifestauit celica vba q incognita ꝓmansissent si ipa eterna sapien tia naturā hūanā in vnitate ꝑsone nō assum psisset. ℣ Potētia siue vtus infinita innotuit qz nihil est maius q̄z deū fieri hoīem. q decēs fuit deū incarnari. Dicit nāq Aug⁹. xiij. de trinitate. Quez etiā oñdam⁹ q si aliū modū fu isse deo possibilē cui⁹ ptāti oīa subiacēt eq̄lit. tñ sanāde miserie nr̄e vulnera ꝙuenientiorē aliū modū ñ fuisse nec esse optuisse. Quid eī tā necessariū fuit ad erigendā spem nostrā mē tesq̄ mortaliū q̄ditōe ipi⁹ mortalitatis abie ctas ab immortalitatis despatōe liberādas. q̄z ut dem ōstrarek nobis q̄ntī nos penderet deus q̄ntū diligeret. Quid vo buī⁹ rei tāto isto iudicio manifesti⁹ atq̄ p̄clari⁹ esse ꝑt q̄z dei filius imutabilit bon⁹ in se manēs qđ erat q a nobis et ꝓ nobis accipiens qđ nō erat p̄ ter nature sue detrimentū nostr̄ dignat⁹ est inire consortiū. Q Tercio venit qz ꝓ/misit q iuramēto se astrinxit patribꝫ daturuz saluatorē et liberatorē: ut abrahe Gen̄. xxij. Per memetipm iurauī dicit dñs. In semi/ne tuo bñdicent omnes gētes. Hoc iuramē tū impletū est in incarnatōe. iuxta illud psal. Jurauit dñs et nō penitebit eū. tu es sacer/dos in eternū. ps. cix. Nam illis duo bꝫ pro misit. s. abrae q dauid. Abrae vbi sup̄. ad ga lathas. iij. Abrae dicte sunt ꝓmissiones q se/mini ei⁹. nō dicit: et semibꝫ q̄si in multis. sz quasi in vno. et semini tuo q̄ est xp̄us. Etiam dauid ꝓmissio facta est cui dixit. De fructu ventris tui ponā sup̄ sedē tuā. ps. cxxxi. Qđ impletū ē in xp̄o. de q̄ angel⁹ dixit. Dabit illi deus sedē dauid p̄ris ei⁹ ꝛc. Lu. i. Et ibidem Recordatus est dñs misericordie sue. sic lo cutus est ad p̄res nr̄os abraam q semi ei⁹ in secula. Et sic venit: qz ꝓmisit. q qz fidelis ꝓ/missum soluit. iurta illud p̄s. Fidelis dñs in oīb⁹ vbis suis. p̄s. cxliij Quarto ve nit qz debuit. ex eo q oīe ꝓmissum licitū ca dit in debitū. vide sup̄. Quinto venit qz nos dilexit. Aug. Quia dr̄ homiez ab eterno di lexit. ideo in tpe humanitatē assumpsit. De illa dilectōe babek Hiere. xxxi. In charitate ꝑpetua dilexi te. ideo attraxi te miserās. quia nihil in hoīe erat ꝓpter qđ se diligendū spera ret. et hō dure cerucis vbis credere nō pot/tuit nisi trāsiret charitas in effectuz. q qz hō dei charitatē bēbat suspectā. ideo dñs banc suspicionē ō medio tulit dū hūanitatē assum psit. vñ Aug. de vbis dñi. Si dr̄ p̄tōres ñ amasset de cel' ad terrā nō descendisset. Jō. i. Job. iij. In ℣ apparuit charitas dei i nobis qz misit filiū suū ꝓpiciatōem ꝓ p̄ctis nostris ℣ Sed diceres. exq̄ deus pater dilexit hoīez q̄re p se nō venit sz misit filiū suū. q q̄re filij ē incarnat⁹ q nō alia ꝑsona in trinitate. Rñdet sctūs tho. ꝑte. iij. q. ij. ar. viij. q rō cō gruētie accipi ꝑt ex p̄cto primi parentz cui per incarnatōem remediū adhibek. Peccauit ei primus hō appetēdo sciam. ut patz ex vbis ꝓcedentis ꝓmittētis homi scientiā boni q mali Cui ꝙueniēs fuit ut ꝓ vbū dr̄e sapientie hō re duceret in deū: q ꝓ inordinatū appetitū scie recesserat a deo. Ipe ē filius est cui sapia at/tribuit. i. Cor. i. Nos aūt p̄dicam⁹ xp̄m dei virtutē q dei sapientiā. Jō ipe sol⁹ naturam hūanā assumpsit. Ugē vo in. iij. sniaz. di. Solus nāq filius hoīem assumpsit. qđ vti q̄z ꝙgruo ordine atq̄ alto dei sapiētia fecit ꝑ filio. ut deus q in sapiētia sua mūdum ꝙdide rat. ꝛm illud p̄s. ciij. Omia in sapiētia feciſti dñe q in celis sunt q q in terris restaurarz in eadē. Hec ē mlier euāgelica Lu. xv. q accen/dit lucernā q dragmā decimā q ꝓdita fuerat repit. Sapiētia. s. p̄ris q testā hūane infirmi tatis lumine sue diuitatis accendit. ꝓditūq hoīem reparauit noīe q imagine regis insigni tū. Sup̄ q Thomas vbi sup̄. Uerbū artifi cis. i. ꝓcep⁹ ei⁹ ē similitudo exēplarꝫ eoz q ab ar tifice fiūt. Cū vbū dei qđ ē etern⁹ cōceptus

eius similitudo est exemplaris totius creature. Et ideo sicut per participationem huius similitudinis creature sunt in propriis speciebus institute sed mobiliter. ita per unionem verbi ad creaturam non participatam sed personalem conveniens fuit reparari naturam in ordine ad eternam et immobilem perfectionem. Nam et artifex per formam artis conceptam quam artificiatum condidit. ipsum si collapsum fuerit restaurat. Et item pro alia convenientia subdit. Verbum dei est conceptus eterne sapientie a quo omnis sapientia homini derivatur. et ideo per hoc in sapientia proficit. quod est propria eius perfectio prout est rationalis quod participat verbum dei sicut discipulus instruitur per hoc quod recipit verbum magistri. Unde et Eccli. i. dicitur. Fons sapientie verbum dei in excelsis. Et ideo ad consummatam hominis perfectionem conveniens fuit ut ipsum verbum dei humane nature personaliter uniretur. ¶ Secundo respondet magister ubi supra. quod ideo filius missus est non pater. quia congruentius mitti debebat qui est ab alio quam qui a nullo est. filius autem a patre est. pater vero a nullo est. Ut enim ait Augustinus. in libro de trinitate. Non enim habet de quo sit. Sicut ergo pater genuit: filius genitus est. ita congrue pater misit filius missus est. Ab illo enim conveniente mittitur dei verbum cuius est verbum. Ab illo mittitur de quo natum est. mittitur quod genitum est. pater vero qui misit a nullo est. ideoque pater missus non est. ne si mitteret ab alio esse putaretur. Missus est ergo primo filius qui a solo patre est. deinde etiam spiritus sanctus qui est a patre et filio. sed filius solus in carne missus est. non spiritus sanctus sicut nec pater. Et pro tercia convenientia sive ratione subdit magister. quod ideo factum est. ut qui erat in divinitate dei filius. in humanitate fieret hominis filius. Non pater vel spiritus sanctus carnem induit. ne alius in divinitate esset filius alius in humanitate. et ne idem esset pater et filius. si deus pater de homine nasceretur. unde Aug. in ecclesiasticis dogmatibus. Non pater carnem assumpsit neque spiritus sanctus sed filius tantum. ut qui erat in divinitate dei filius. ipse fieret in homine hominis filius. ne filii nomen ad alterum transiret qui non esset eterna nativitate filius. Dei ergo filius hominis factus est filius natus secundum veritatem nature ex deo dei filius. et secundum veritatem nature ex homine hominis filius. ut veritas geniti non adoptione non appellatione sed in utraque nativitate filii nomen nascendo haberet: et esset verus deus et verus homo unus filius. ubi addit sanctus Tho. loco quo supra. quod potest etiam accipi ratio huius congruentie ex fine unionis qui est impletio predestinationis eorum. s. qui preordinati sunt ad celestem hereditatem quam non debetur nisi filiis secundum illud ad Ro. viii. Quod si filii et heredes etc. Et ideo congruum fuit ut per eum qui est filius naturalis homines participarent similitudinem huius filiationis secundum adoptionem sicut apostolus ibidem dicit. Quos presciuit et predestinauit conformes fieri imaginis filii eius. Ex predictis ergo ut et glo. ibidem deducit colligitur quod congruentius fuit filium dei incarnari quam aliam in divinis personam. quia homo lapsus fuit appetendo superbe similitudinem et equalitatem dei. et ideo specialiter peccauit contra dei filium cui specialiter et proprie attribuitur equalitas. Et ideo filio competebat indulgentia cui facta est iniuria. Homo etiam reparari debuit per obedientiam sicut cecidit per inobedientiam. Et quia magis filio quam alicui aliarum personarum obedire et supplicare patri convenit. ideo etiam per ceteris magis congruit filium incarnari. ita ut iure dicere potuit illud Jone. i. Propter me orta est tempestas. mittite me in mare. i. in mundum. ¶ Nunc videndum est qualiter venit. Dico primo cum magistro in iii. sententiarum. di. ii. in principio. quod venit in tota natura humana. in uno tamen indiuiduo. Et hoc ideo quia in principio tota natura humana vicio corrupta erat. ideo totam. i. carnem et animam assumpsit ut totam curaret et sanctificaret. Quod autem humane nature sive humanitatis vocabulo anima et caro intelligi debeant aperte docet Hiero. in expositione fidei catholice dicens. Sic confitemur in xpo unam filii esse personam. ut dicamus duas perfectas et integras esse naturas vel substantias. Unde ps. in persona xpi dicit de carne sua. Caro mea requiescet in spe. s. resurrectionis. ps. xv. et de anima dicit ibidem. Non derelinques animam meam in inferno. et Joh. i. Verbum caro factum est. Ideo xps de carne sua dixit Joh. vi. Caro mea verbe est cibus et sanguis meus verbe est potus. Luc. xxiiii. Palpate et videte quia spiritus carnem et ossa non habet sicut me videtis habere. Sed de anima eius Johan. x. Animam meam ponam pro ouibus meis. et potestatem habeo ponendi eam. et potestatem habeo iterum sumendi eam. et Mat. xxvi. Tristis est anima mea usque ad mortem. propterea Johannes Damasc. ait. Omnia quae in natura nostra plantauit dei verbum assumpsit. s. corpus et animam intellectualem. Totus enim totum assumpsit me. ut toti mihi salutem gratificet. quod enim inassumptibile est incurabile est. Igitur ut dicit magister ubi supra. assumpsit dei filius animam et carnem. sed carnem mediante anima. unitum est

carni p̄ medium intellectū dei ꝟbū. Tāte em̄ subtilitatis ⁊ simplicitat̄ est diuina essentia ut corpi ō limo terre formato vniri nō ꝑgru erit nisi mediāte rōnali essentia. Illa autē vnio incōprehensibilē ē in intellectu et lingua inexplicabil̄. adeo ut etiā Jobes in vtero sāctificatus se nō dignū fatebat corrigiā solue re calciamēti ei⁹. q⁹ illi⁹ vniōis modū inuestigare aliqsq; explicare nō erat sufficiēs.

¶ Sed si q̄reret q̄s vtrū ꝟbū carnē ⁊ aīmā simul assumpserit. vel an aīaz prius q̄z carnē vel carnē prius q̄z aīam. ⁊ vtr caro pri⁹ fuit in vtero ꝟginis ꝓcepta ⁊ postea assumpta. Ad ꝟ rñdeo cū mgro in sñtijs vbi supra. Veriſſime ⁊ absq; vlla ambiguitate dicit̄ ⁊ tenendū est q⁹ ex q̄ de⁹ hoiez assumpsit totū assumpsit. simulq; sibi vniuit aīam ⁊ carnem. nec caro pri⁹ fuit ꝓcepta ⁊ postmodū assumpta. sed in ꝓceptōe assumpta: ⁊ in assumptōe ꝓcepta. sicut vniuscuiusq; aīa creādo infūditur ⁊ infundēdo creat̄. Ñ sā. Aug. in li. ō fi de ad petr. Firmissime teneas ⁊ nullatenus dubites carnē xpi nō sine diuinitate ꝓceptā in vtero ꝟginis prius q̄z suscipet̄ a ꝟbo sed ipm verbū dei sue carnis acceptōe ꝓceptum ipamq; carnē ꝟbi incarnatōe ꝓceptā. Idē i li. de trini. Nō esset xp̄us dei et hoim̄ mediator nisi esset idem de⁹ et idē hō in vtroq; vn⁹ et verus. quā seruilē formā a solo filio suscepta tota trinitas cui⁹ vna est volūtas ⁊ opatio fecit. Nō g̃ in vtero ꝟginis pri⁹ caro ꝓcepta est et postmodū diuinitas venit in carnē. sed mox ut verbū venit in carnē fuata ꝟitate ꝑpie nature factū ē caro: ⁊ ꝑfectus hō: ⁊ i veritate carnis ⁊ aīe natus ē. De ꝟ etiā Gre. in mora. ait. Angelo annūciāte ⁊ spūsctō aduenīēte mox ꝟbū in vtero: mox intra vterū ꝟbū caro. Diceret q̄s cū Aug. in enchiridiō Opa trinitat̄ sunt indiuisa. sic em̄ trinū ꝑsonaꝝ est vna essentia. ita vna opatio. g̃ opus incarnatōis nō ꝓcedit vni ꝑsone sine alia. et p ꝙseqūns oēs tres ꝑsone sunt incarnate. Ad ꝟ rñdeo cū Johāne euāgelista i euāgelio suo cap̄. i. q̄ dic̄. Verbū caro factū ē. i. fil⁹ dei. nō pē nec spūsctūs. Itē ad ꝟ dico q̄ntū ad pñs cū sctō Tho. in pte. iij. q. xij. ar. iiij. q⁹ ad in carnatōem duo ꝓcurrūt. Trīo actio: ⁊ quo ad ꝟ incarnatio est cōis tribꝫ ꝑsonis. eo q⁹ sūt indiuisa opa trinitat̄. ut d. Aug. in enchiridion. Secō suppositū subsistens q̄ ad incarnatōem. ⁊ sic ꝓcedit vni ꝑsone sine alia. Exē plū si tres ꝑsone vnā induerent inter seceſtē aliq̄ actio esset in tribꝫ. indutio tñ tm̄ ꝓcederet vni soli ipam vestē induēti: ⁊ sic est in ꝑsenti Ñ mgr̄ in. iij. di. ij. in fi. dicit. Quā fuit em̄ formā a filio solo suscepta tota trinitas cui⁹ ē vna volūtas ⁊ opatio fecit. Et in fine prime distinctōis inqt. Nihil opat̄ fil⁹ sine patre ⁊ spūsancto. sed vna est hoz triū opatio indiuisa ⁊ indissimilis: ⁊ tamē filius nō pē vel spūsanct⁹ carnē assumpsit. ipaz tñ carnis assumptōem trinitas opata ē. ¶ Secō q̄rit̄ venit Sciendū dico q⁹ venit tanq̄z mediator ut offensa dei recōciliaret q̄ ꝑsignat⁹ est ī Aaron Numeri. xvij. c. legit̄. q⁹ assumpto thuribulo ⁊ igne stetit inter mortuos ⁊ viuos oīās cessare plagā ignis alieni. Sic xp̄s assūpta carne ⁊ aīa stetit inter mortuos. i. hoies p ꝑcm̄ mortuos: ⁊ viuos. i. deū oīpotentez ⁊ angelos suos oās pr̄em. p nobis. ⁊ exaudit⁹ est. p sua reuerētia. ad Hebr. i. Et sic cessare fecit plagā hoīs ⁊ irā dei pr̄is. Hic apl̄s i. ad Thi. i. Mediator dei ⁊ hoim̄ hō christ⁹ ihūs. q⁹ dedit semetipm̄ in redemptōem p nobis oīb⁹. glo. p sufficientiā licz nō p efficaciā. Hic siqdē mediator mediū ē. in q̄ duo extrema lōge a se distātia in vnū ꝙuenīūt ut de⁹ ⁊ hō vn⁹ essz xp̄us. Ñ sctūs Tho. de aqno in tercio scripti. di. xix. ar. v. et in. iij. pte sū. q. xxvi. ar. i. Xp̄us dei ⁊ hoim̄ dr mediator in q̄ntū. p oīb⁹ satisfecit. ⁊ nūc. p eis intercedit ad pr̄em ⁊ ea q̄ btitudis sunt hoīb⁹ ꝓmunicat fm q⁹ dr Joh̄. xvij. Claritatem di. glo. immortalitatis quā dedisti mihi dedi eis. glo. Dabo tecū ego deus. ⁊ vtrūq; ꝙuenit ei. q⁹ cū vtroq; ꝓmunicat cū hoīb⁹ humanitate cū deo diuinitate. et q⁹ de⁹ dona pr̄is trāsmittit hoīb⁹. Hic rex nē q̄ ut mediator venit. ⁊ reuertā. q⁹ mediū fm pb̄m sapit naturā vtroq; extremoz. ut deus de deo ex suba pr̄is añ seculā genitus. et hō de hoīe ex substātia matris in seculo nat⁹. Hic est mediator in quē deus pē omnē causam suā quā habuit aduersus hominē posuit. in quē ⁊ hō fiduciā sue recōciliatōis statuit apud pr̄em. ut ait ꝓpheta ps. xi. dicēs ex pte pr̄is. Bonā in salutari ca causam meā. ⁊ addit. p hoīe. fiducialit̄ agā in co tāq; i salutari meo. Sic itaq; ē mediator figurat⁹

ꝙ lapidez angularē. ps.cxvij. Quē reprobauerūt edificātes ⁊ factus ē in caput anguli. ꝙbinās duas ptes. i. duos pplos. ℔ ē iudeos ⁊ gētiles in vnā fidē xpiane religiōis ⁊ pfessionis. ⁊ ideo habeť ad Epde. ij. Ipe est pax nr̄a inter nos ⁊ deū iudeos ⁊ gētes faciēs vtraq; vnū in fide ⁊ moribꝫ. ⁊ mediū parietez obstaculū qđ erat inter illos. Nacerie q̄ nō stabilis vel alic? roboris soluēs inimicicias inter deū et hoiem. Itē inter iudeos et gētiles. q̄ ut dicit glo. lyre. Remouit a gētibꝫ ydolatriā quā abhorrebāt iudei. et a iudeis circūcisionē quā detestabant gētiles. ⁊ sic abstulit inimicicias. s. in carne sua assumpta ⁊ īmolata. Per īmolatōem eīm carnis sue. s. in cruce ꝙ quā destructa est ydolatria ⁊ cessauerūt legalia ⁊ nobis indulta sunt pcta ℣ Tercio venit rex noster tanq; fidelis fideiussor. q̄ nedū sua sz ⁊ seipm ꝓ nobis ad penā quaz dispposuerat obligauit et obtulit. Fideiussit eī ut habeť Isa. xlvi. dicēs. Ego feci. s. hoiem creādo et ego ferā mala ei? ipm ad pñiam expectādo. ego portabo penā quā pctis suis meruit ipm ꝓtegēdo. ⁊ saluabo si ꝙuersus fuerit ipm et eternaliter beatificādo. Soluit inq; ꝓ nobis penā q̄m ipe sine culpa sz nō sine causa suscepit penā. ut ait ps. psal. lxviij. Que nō rapui tūc. s. in cruce pendēs exoluebā. Unde apls ad Hebre. ix. Semetipm. s. obtulit immaculatū ꝓ excessu in paradiso facto. ⁊ p ℔ emūdauit ꝙscias nr̄as ab operibꝫ mortuis i. mortalibꝫ peccatz. ⁊ habilitauit nos ad seruiendū deo viuēti Nūc videndū ē ꝓpter qđ venit rex nr̄ in carnē. Rñdeť ꝙ venit ꝓpter hoies. ita canit eccl'ia in simbolo. Qui ꝓpter nos hoies et ꝓpter nr̄am salutē desc. de celis. Q̄m filius dei incarnat? ē ꝓpter hoies liberādos et ꝓpter angelos bonos ad implēdū eoz ruinā. ⁊ nō ꝓpter angelos malos: et ℔ multis de cauť. Prio rōne occasiōis. scdo rōe piditatōis. tercio rōe ꝙgnitōis. q̄rto rōe ꝙditōis. quinto rōe dispositōis. De q̄ mgr̄ i scdo di. xxi. ⁊ glo. ibidē. ⁊ sup di. v. eiusdē. ⁊ sctūs tho. in tercio scripti. di. i. q. i. artī. ij. ⁊ Alexāder de alež. in. ij. pte. q. cx. ar. vij. Primo incarnatus est ad redimendū hoies ⁊ nō angelos rōe occasiōis. q̄ hō occasiōez habuit cadēdi. iō ꝙ grām iuuari potuit ad veniam vt q̄ ꝙ alīū ceciderat ꝙ alīū erigereť. et q̄ habuit incitatorē ad malū. nō iniuste habuit reparatorē ad bonū. Dyabol? vo q̄ sine tēptatione alicuī? peccauit. ut surgerz ꝙ alīū adiuuari nō debuit nec per se potuit. ideo irremediabile pctm̄ eius extitit. Sed pctm̄ hois sicut ꝙ alīū habuit initiū ita ⁊ remedū. Secdo ratiōe ꝓclitatōis. q̄ angelica natura nō ꝓierat tota: sz ex pte ꝓstiterat. hūana vo tota perierat. ideo ne perit? pderež et angelica ruina restaurareť est redempta. Tercio rōe ꝙgnitionis. q̄ intellectus hūanus tardus est: nec subito et liq̄de ꝙgnoscit q̄d sit faciendū vel relinq̄ndū. Quarto rōe ꝙditōis. q̄ hō est infirme ꝙditōis. et peccauit ex infirmitate q̄ corpori ꝙiunctus. angel? vo ex malicia. q̄ vt ait Gre. in mora. li. v. c. vij. viij. et. ix. Angelorū spūs irremissibil? peccauerūt q̄ robusti? sta re potuerūt. hō vo ꝓpter corp? infirmū meruit veniā. iuxta illud ps. Propici? fiet peccatis eoz et nō accēdet oēz irā suā q̄ caro sūt ps. lxxvij. Et sic q̄dāmodo adam peccauit in patrē. q̄ ex q̄dam infirmitate et fragilitate hūana deliquit. Eua peccauit in filiū q̄ ex q̄dam ignorātia femīa supbiuit. Dyabol? vo peccauit in spūmsanctū q̄ appetiuit dei potētiā. Isa. xiiij. In celū ꝙscendā supra astra dei erabo soliū meū rc̄. Etiā dyabol? peccauit in spūmsanctū. q̄ ex ꝓpria malicia intumuit contra deū. ꝙ pctm̄ ei? est irremediabile. Unde Matth. xij. Quicūq; dixerit vbū ꝛ filiū hominis remittež ei. q̄ aūt dixerit ꝛ spiritū sanctū nō remittež ei neq; in hoc seculo. neq; in futuro. Quinto rōe dispositōis. q̄ hō se poterat ad grām disponere. angelus vo nō. Nam ad hoc ꝙ q̄s possit se ad grām disponere duo exiguntur. s. natura ⁊ status. Natura ut possit simul gaudere et dolere. ut patz ꝙ Aug. in li. de penitētia. ꝙ verus penitēs sp dolet ⁊ se dolere gaudet. Sed q̄ angel? mal? simplex ē q̄ nō est ꝙpositus ex carne et aīa. et sup q̄cūq; se diuertit totū se diuertit. ⁊ ita q̄m gaudet si saltē gaudere ꝑt totū gaudet. et q̄m dolz totus dolet. iō ei nō ꝙuenit ut doleat de pctō ⁊ gaudeat de dolore sz homī ꝙuenit vtrūq;. ⁊ sic angel? nō hz dispositōem ad grām rōe nature status vicz. ut ille q̄ lapsus est in talī sit statu ut se possit disponere ⁊ ꝑparare ad veniā impetrandā et grām recupandā. Sed dyabolus p? casum nō est in talī statu. q̄ ut dic̄ sanct?

Tho. vbi sup̄. Hō nō peccauit in termīo vie sue sicut angel⁹. cui ad primā electionē stat⁹ vie finitus est. Et hō ꝓsonat vbo Damascē. qui dicit. Nō hoīb⁹ mor̄ ē angelis ē casus. quia sicut hoīes post mortē nō pñt se ad gr̄az disponere. ideo q̄ nō sunt in statu merēdi. sic mali angeli q̄n̄ ceciderant extra statū merēdi fuerūt. Etiā dicit Aug⁹. Angel⁹ in lapsu desperauit. igit̄ ad gr̄am se disponere nō potuit. ꝓterea dyabol⁹ post lapsum a deo finaliter ꝺtētiatus fuit. q̄ deus sciuit eū nunq̄ posse resurgere. nō sic aūt est de hoīe. q̄ post pecca tū fuit et est adhuc in statu merēdi. q̄ ad hoc datū est hōmī pñs tp̄us ut pctm̄ plangat. ij. Cor. vi. Ecce nūc tp̄us acceptabile. Etiā hō post pctm̄ nō desperauit. sed magis misericor/ diā dei implorauit. ideo ꝺtētiatus nō fuit. q̄ deus sciuit eū posse resurgere. ergo eū nō damnauit. sed in hūanitate mīsericorditer re/ demit. ⁊ ita hō ad gr̄am se disponere potuit. Ex hoc patz q̄ venit ꝓpter hoīes redimēdos ⁊ ꝓpter angelos bonos. ut p̄ hoīes eor̄ ip̄le ret ruinā. vnde Beda in homē. Aduēt⁹ dñi in carnē nō solū fuit salus hoīm in terra. sz eē angelor̄ in celis. q̄ dū hoīes in terra saluāt eor̄ ꝓfecto numer⁹ qui sathana cadente mi/ noratus fuerat reintegrat.

De eadē dominica Sermo sextus.

Benedictus qui venit in nomīe dñi. Math. xxi. Videmus q̄ magni p̄rincipes laudant̄ ex benigni tate ⁊ largitate: sicut laudat̄ assuer⁹. Hester i. eo q̄ fuit magnific⁹ ⁊ liberal⁹: ⁊ magnificē tiā suā officialiby ⁊ cūctis p̄rincipib⁹ ⁊ pp̄lis suis exhibuit. Sp̄ualr̄ sic xp̄us rex regū dr̄ hodie laudari ex sua largitate ⁊ benignitate. sicut docuit angel⁹ Tho. xij. Bñdicite do minū celi ⁊ cor̄ā omnib⁹ viuētib⁹ cōfitemi ei s. tanq̄ benefactor̄i. q̄ fecit nobiscū misericor diā suā. Magnā eīm nobis exhibuit in creati one. maior̄ē in om̄ib⁹ creatura q̄ dñatōe. cū dixit Gen̄. i. Dñam̄ini piscib⁹ maris ⁊ vola tilib⁹ celi: ⁊ vniversis animantib⁹ q̄ mouent̄ sup̄ terrā. Maximā vo misericordiā exhibu/ it nobis in suis p̄ius collatōe ad redemptōez. Bern̄. In nullo illuxit nobis ita xp̄i pietas ⁊ liberalitas sicut in incarnatōe. vñ Augus. in li. xiij. de trini. c. penultimo. In reb⁹ p̄ tē/ por̄a ortis illa summa gr̄a est ut hō in vnitate p̄sone deo ꝓiunct⁹ est. Ecce quō nos dignifi cauit ⁊ maxima vtilitas nobis ex incarnati/ one ꝓuenit. Aug. sup̄ ps. Filius dei fact⁹ est p̄ticeps nostre mortalitatis ideo ut hō fieret p̄ticeps siue diuinitatis. Idcirco tenemur eū bñdicere. Unde gre. in mora. xxix. c. i. Tan to magis homo dei debitor̄ fuit q̄nto ip̄e p̄o illo indigna suscepit. Idcirco Ecc̄i. xliij. Be nedicētes dñm exaltate illū quantū potestis. maior̄ est eīm omni laude. Et merito. dic̄ nā/ q̄ Bern̄. in homē. Tantā nobis dulcedinē dñs in carne exhibuit. ⁊ durissimi cordis sit q̄squis q̄ eū toto affectu nō diligit ⁊ bñdicit. Idcirco oīs dicam⁹. Benedict⁹ q̄ venit in noīe dñi. de q̄ thema. B Audistis nan q̄ de aduētu reg̃ q̄re venit. s. q̄ ꝓpter hoīes ⁊ angelos bonos. adhuc est hō secūda q̄re ve nit ꝓpter vginis dignitatē: q̄ ab eterno indi uidue trinitatis cōsilio ad mīem vbi electa fuerat. et p̄electa. i. p̄ oīb⁹ alys hom̄ib⁹ electa iuxta illud Eccl̄i. xxiij. Ab initio ⁊ ante secu/ la creata sum. Et ꝓuerb. viij. Dñs possedit me ab initio viarū suarū anteq̄ q̄q̄ faceret a principio. ab eterno ordinata sum ⁊ ex anti q̄s anteq̄ terra fieret ⁊c̄. s. ad mīem dei. ⁊ ip sa p̄uenta diuina gr̄a ad h̄ opus diuine icar/ natōis q̄uis ip̄am diuinā dispositionē igno raret. tñ ip̄a gratia dei adiūcta virtutib⁹ diui/ ne se ꝓplacētie sic p̄parauit: ut eam deus ad incarnatiōis misteriū eligeret ⁊ mater verbi esset. Ip̄a eīm p̄parauit se p̄ tria ad hoc ut esset dei mater. Primo p̄ mundiciā virginitatis scō p̄ obedientiā humilitatis. tercio p̄ dili gentiā charitatis. Primo p̄ mundiciaz vi/ ginitatis ut mūd⁹ de mūda nasceret. qui eīm venit tollere peccata mūdi. cōcipi ⁊ nasci vo luit de virgine mūda. De cui⁹ mundicia di cit Eusebi⁹. Ea puritate nitebat q̄ maior sub deo intelligi nequit. Et h̄ decuit. q̄ dic̄ Orige. Nō p̄ corruptā concipi vel nasci debuit. q̄ si p̄ticeps esset pcti. pctm̄ tollere nō potuisset. Ideo amb. Deū decuit hm̄ōi natiuitas ut si nasci debuit tūc ex vgine. ⁊ si virgo concipe ⁊ parere debuit tūc deū parere debuit. Scō p̄parauit se p̄ obedientiam hūilitatis. ut ip̄a humil⁹ mē dei fieret dei oīpotēt̄. q̄ in vesti/

rio sue hūilitatis hūilem sue diuinitatꝭ re/
ste induit nře carnis ⁊ corruptibilitatꝭ. Hā
ut dicit Gre. xxvi. moza. c. xlvi. q p custodi
am hūilitatis seruāda sint indicia castitatis
vñ Bern. Licet ꝟgo beata ex ꝟginitate deo
placeret. tñ ex hūilitate mr dei facta est. Ideo
gloriaf solū de hūilitate et nō de alijs ꝟtuti/
bus. Luc. i. Respexit hūilitatem ancille sue.
Tercio pparauit se p diligentiā charitatis.
De q glo. sup. iij. sniaꝭ. di. iij. Quid ppauit
ꝟginē ad ꝛceptōem cꝫ diuinꝰ amor. Hā di
cit Hugo. Amor dei ita ardēter ⁊ singulari/
ter in corde ꝟgis cādebat ut et in corpe eius
miracula faciebat. Et qz dilectio dei in corpo
re eius nō suscepit sociū. iō in carne eiꝰ opa/
tio diuina nō habebat seqntē. Uñ cāit eccia.
Nec primā sibi visa est nec habere seqntē.
¶ Sed diceres. vtrū beata ꝟgo p ista p
paratōem meruit ꝛcipe xpm. Rñdeꝛ q tri/
plex ē meritū. s. meritū ꝛgrui q pctōr sibi me
retur grām cū se disponit ad ipam. ⁊ sic ex cō
gruo ꝛferꝛ sibi a deo. Scōm est merituꝫ di/
gni. s. cū aliquis iustus est: ⁊ p augmēto grē
petit ⁊ mereꝛ exaudiri. iuxta illud Jaco. iiij.
Hūilib⁹ dat grām. ⁊ Apoca. xlti. Qui iust?
est iustificeꝛ adhuc. et sctūs sanctificeꝛ adhuc
s. p grē augmentū. Terciū est meritū ꝛdi/
gni. qñ vicꝫ ꝛportionabilitas est in merito ⁊
pmio. ut cū qs ex tāta charitate mereꝛ tātū
pmiū vel donū. Jō dico q beata virgo ma
ria meruit ꝛcipe xpm ante annūciatōem me
rito ꝛgrui. qz ex sua puritate: hūilitate ⁊ cha
ritate se disposuit ad hoc q ꝛgrue esset mater
dñi. post annūciatōem ꝟo qñ ꝛsensit ⁊ spūssā
ctus copiose i eā descēdit. tūc meruit merito
digni ut canit ecclesia, Regina celi letare al/
leluia. qz quem meruisti portare alleluia. s. me
rito digni. Merito vero cōdigni mereri nō
potuit. quia deū incarnari omne meritū excel
lit. quia erat fundamentū omnis meriti. ut di
cit Aug. Suscepteōem illā hūilitatis merita
nulla ꝓcesserūt. s. ꝛdigna. sed ab illa suscepti/
one cuncta merita initiū ceperunt. ¶ D
Hūc videndū est cū quo vel cū quib⁹ venit
Respondeꝛ. q venit cū sua potētia: sapiētia
⁊ clemētia. Prio venit cū potentia. ut infir/
mitatē nr̄am adiuuaret. De q potētia scribit
Sap. xi. Miserer⁊ oīm qz oīa potes. Uñ di/
xit leprosus Mat. viij. Dñe si vis potes me
mūdare. Revera potens est ut dixit mr eius
Lu. i. Fecit mihi magna q potens est. Hanc
potentiā ostendit in miraculoꝝ opatione. nā
ꝓpria virtute et solo nutu et ꝟbo curauit ho/
mines. ut habeꝛ Luce. vi. Otis turba qrebat
eū tangere. qz virtus exibat de illo ⁊ sanabat
oēs. Scōo venit cū sua sapiētia. ut nr̄am ig/
rantiā informaret. Unde dicit ps. Docebo
iniquos vias tuas. psal. l. ⁊ Isa. xlviij. Ego
dñs docens te vtilia. Venit nāq cū sapiē/
tia cuius non est numer?. ps. cxlvi. et docu/
it Marci. vi. in sinagoga. ⁊ multi audiētes mi
rabanf de doctrina eius dicētes. vnde huic
hec omnia. ⁊ Joban. viij. Quō hic lr̄as scit
cum non didicit. Tercio venit cū sua miseri
cordia. ut scribit Job. xxxi. Ab infantia mea
creuit mecum miseratio. et de vtero matris
mee egressa est mecū. Ideo dicit Math. ix.
Misericordiā volo et nō sacrificiū. vñ Aug.
Deus vult saluare illos p suam misericor/
diā quos nō potuit per iusticiā. Et Ambro.
sup Lucam. Venit saluator in domū simo/
nis leprosi. i. in hunc mundū. ut p suā mise/
ricordiā maculas humani generis ablueret.
Et hoc est quod dicit aplus ad Titū. iij. Nō
ex operibus iusticie q fecimus nos. sed scōm
suā misericordiā saluos nos fecit. Quia ipe
est de q Joheł. ij. Benignus et misericors ē
patiēs et multe misericordie et pstabilis sup
malicia. Ideo boni sperare debent. ut det eis
donū gratie, mali ꝟo ut eis det indulgētiam
culpe. Dicit nāq ps. psal. xxxi. Sperantem
autē in dño misericordia circūdabit. scilicet
illius regis qui venit mansuetus. qui p suam
potentiam potuit: et p suam sapientiaꝫ sciuit
et per suam clementiā voluit misereri ut no/
bis in psenti dignareꝛ dare gratiam ⁊ in fu/
turo gloriam. ¶ Sed diceres vtrum
necessariū fuit ad repationem humani gene/
ris verbum dei incarnari. Respōdet sanct?
thomas pte. iij. questione prima. arti. ij. Ad
finem aliquē dicit aliquid esse necessariū du
pliciter. Uno modo sine quo aliquid esse nō
potest. sicut cibus est necessarius ad conser/
uationem humane vite. Alio modo p quod
melius ⁊ cōuenienti? ad aliquē finē puenit.
sicut equus est necessarius ad iter pagendū.
Primo modo deum incarnari necessarium
non fuit ad reparationem humane nature.

Sermo

Deus ẽm ꝑ omnipotentẽ ꝙtutẽ ꝓtuit naturã humanã multis aliꝭs modis repare. Secũdo aũt mõ necessariũ fuit deũ incarnari ad humane nature repatõem. Ũñ aug⁹. xiij. de trinitate. Ostẽdam⁹ aliũ q̃dez modũ deo ꝓsibilẽ defuisse cui⁹ ꝓtẽtie oĩa eq̃liter subiacẽt sed sanãde nr̃e miserie ꝙueniẽtiorẽ aliũ modum nõ fuisse nec esse oꝓtuisse. Ũñ ꝙuenientius fuit ꝙ se deũ incarnari q̃ ad tria. ſ. ad ꝓmotõem hoĩs in bono ⁊ ad remotõem a malo et q̃ntũ ad charitatẽ. Primo ꝙueniẽs ⁊ vtile fuit filiũ dei ꝙ se incarnari ꝓpter ꝓmotõz hoĩs in bono. q̃ꝺ q̃dẽ bonũ est duplex. ſ. bonũ vtutis et bonũ salutis. Bonũ vtutiꝭ ꝙsistit i q̃ttuor. ſ. in fide: ſpe: dilectõe et opatõe. et ad illa valet nobis xp̃i incarnatio. Prio q̃ꝺ ad fidẽ q̃ magis certificaꝛ ex ꝺ ꝙ deo loq̃nti credidit. iuxta illud ad Hebre. i. Multipbarie multisq̃ modis olim deꝰ loq̃ns patribꝫ in ꝓpbetis. nouissime diebꝫ istis locut⁹ est nobis in filio ⁊c̃ Ideo aug⁹. xi. de ciui. dei. Ut hõ fidenti⁹ in fide ambularet ad vitatẽ ipa veritas dei fili⁹ ꝙ se homie assumpto ꝙstituit atq̃ fũdauit fidẽ. Secõo ꝙueniẽs erat ꝙ dei fili⁹ ꝙ se veniret in carnẽ q̃ntũ ad ſpem q̃ ꝙ ꝺ maxie erigiꝭ. Ũñ aug. xiij. de tri. Nibil tã necessariũ fuit ad erigendã ſpem nr̃am q̃z ut demõstraret nobis q̃ntũ diligeret nos deꝰ. q̃ꝺ em̃ buiꝰ rei isto indicio manifestiꝰ q̃z ꝙ dei fili⁹ nature nr̃e dignatus est inire ꝙsortiuz. Et q⁹ suscepit nr̃am infirmitatẽ ex ꝺ augmentatur ſpes ⁊ fiducia nr̃a. Ũñ aug. sup ps. Exq̃ suscepit malũ tuũ ſpera ꝙ ꝓmunicet tibi bonuz suũ. Tercio ꝙueniẽs fuit q̃z tũ ad charitatẽ. q̃ ꝓ hoc maxime excitaꝛ. Ũñ Damasc. li iij. c. xxiij. Quid em̃ magis ad charitatẽ accendit q̃z ꝙ deus filio suo ꝓprio nõ pepcit. ſꝫ ꝓ nobis oĩbꝫ tradidit illũ. ſ. ꝙ incarnatõnem. in q̃ valde oñdit suã dilectõem. q̃ q̃dem dilectio fuit causa sui aduẽtus. Ũñ aug. in li. de catbezizandis rudibꝫ. Que ẽ maior cã aduẽtus dñi q̃z ut oñderet deꝰ suã dilectõem i nobis. ⁊ subdit. Si amare pigebat saltẽ reamare nõ pigeat cũ prior ipe dilexit. ¶ Sꝫ diceres. si hõ nõ peccasset vtrũ deꝰ incarnatus fuisset. Circa istã q̃stionẽ sunt opiniões doctorũ diuerse. ut sctũs thꝺ. ꝙte. iij. q. i. ar. iij. declarat. attamẽ oppositũ dicẽtes dicunt ꝙ sic. ⁊ glosant sanctũ thomã ⁊ dictũ Augus. q̃ dicunt ꝙ nõ verũ esset ꝙ non assumpsisset carnẽ passibilẽ ⁊ mortalẽ. sed carnẽ simpliciter ut ꝙ rõe illoꝝ latius declarat Bonauẽtura sup. iij. di. i. q. ij. ar. ij. De numero vo tenentiũ ꝙ sic ẽ Leo papa in li. de fide q̃ ꝺ. Putant q̃dam casum hoĩs fuisse causam incarnatõis: q̃ simpliciter fallunt. q⁹ ab eterno est ꝓdestinatũ ꝙ hõ deificaret. vnde si deꝰ non incarnaret hõ nõ deificaret. ⁊ sic ꝓdestinatio dei mutaret. Itẽ ꝙueniẽs fuit deũ incarnari etiam si hõ nõ peccasset rõe felicitatis. cũ hõ ad beatitudinẽ sit creatus. ⁊ ante ꝓtm̃ etiaꝫ ꝙ statu innocẽtie si ꝙstitisset totus nõ fuisset ꝙfecte btũs. q⁹ solũ ſm̃ animã et ꝓtẽ intellectiuam. Nã btitudo q̃ntũ ad ꝓtem intellectiuã est i intuitu deitatis assumẽtiz. Et sic ſm̃ Leonẽ. si hõ nõ peccasset adhuc deꝰ incarnatus fuisset. alias hõ impfecte beatꝰ extitisset. q⁹ sic nõ fuisset nisi ſm̃ animã beatus. aĩa vo est pars hoĩs ⁊ nõ homo. ⁊ cũ anima ⁊ corpꝰ ꝓmunicẽt sibi actões ⁊ passiones: ꝙueniẽtiꝰ est ꝙ ꝓmuniter accipiãt ꝓmia actionũ ⁊ passionũ. Et ideo sicut aĩa sanctificaꝛ ex visiõe diuinitatis. sic et corpus ex visiõe humanitatis. alias ſm̃ Hugonẽ de sanc. victore. Perpetue in opprobriũ exterioris hoĩs fuisset dictũ. vbi est deus tuus. Ideo aug⁹ exponẽs illud Johã. x. Ingrediẽ ⁊ egrediẽ ⁊ pascua inueniet. et in libro de ſpũ et aĩa dicit. Propterea deus hõ factus est ut totũ hoĩem beatificaret. ut siue hõ ingrederet intus ꝙ intellectũ. siue egrederet extra ꝙ sensum in creatore suo pascua inueniret. Pascua intus in agnitõe deitatis. pascua extra in carne saluatoris. ¶ Itẽ ꝙueniẽs fuit deũ incarnari ad ꝓbationẽ dilectõis. q⁹ ut dicit Johã. iij. Sic deꝰ dilexit mundũ ut filiũ suũ vnigenitũ daret. Ubi augustin⁹ Si deus homines nõ amaꝛ de celis ad terrã nõ descenderet. Et glo. sup Matb. dicit. Sola charitas fecit deũ incarnari. Unde planũ est ꝙ nõ minus dilexit innocentẽ naturã q̃z peccantẽ. Quapropter relinquit ꝙ eque bene fuisset incarnat⁹ ut dicit Orige. Si hõ nõ peccasset eque bene deꝰ ex nimio amore hominũ homo factus fuisset. Et idem vult Henderic⁹ de Enthꝺ in q̃stiõibꝫ psalterij allegans Augustinũ. xiij. de ciuitate dicentem. Alia multa sunt cogitanda in christi incarnatõe ꝓter absolutõnem a pctõ.

Igit̃ dato q̃ hõ nõ peccasset. ꝓpter alia deus incarnat⁹ fuisset. vicz ꝓpter ꝓmotõem hoĩs in bono. s. fide spe et charitate. H Quarto ꝯueniẽs fuit dei filiũ ꝑ se incarnari q̃ntuz ad rectã opatõem in qua se nobis in exẽpluz tribuit. Johã. xiij. Exẽplũ dedi vobis ut q̃m admodũ ego feci vobis et vos ita faciat̃. vñ Aug. in q̃dã ſmõe de natiuitate dñi. Homo seq̃ndus nõ erat. qꝛ videri nõ poterat: de⁹ seq̃ndus erat qui videri non poterat. Ut ergo exhiberet̃ homĩ: ⁊ q̃ab hoĩe videret̃ ⁊ quem homo seq̃ret̃ deus homo factus est. Vñ aug⁹ sup Johã. Xp̃us in hũanitate factus ẽ nob̃ via ad suã diuinitatẽ. Quinto ad ꝑticipationẽ diuĩtat̃ q̃d est bonũ salutis ⁊ gl̃ie q̃ ꝟe est hoĩs beatitudo et finis hũane vite. Et ad illud valet xp̃i incarnatio. Dicit em̃ Aug. in q̃dam ſmõe. Factus est de⁹ homo ut hõ fierz deus. O q̃ magna salus venit nobis ꝑ icarnatõem xp̃i. Unde anſ. Nõ est salus ĩ mundo quam nõ peꝑit humanitas saluator̃. Nã ꝑ incarnatõem eius impletũ est illud Joh. i. Dedit eis ꝑ tãtẽ filios dei fieri. Ideo Aug⁹. sup p̃s. Factus est particeps nr̃e mortalitatis: ut homo fieret ꝑticeps sue diuinitatis. ſm dictũ apl̃i ad Ro. viij. Heredes dei: coheredes autẽ xp̃i J Sexto vtile ⁊ cõueniens fuit xp̃m incarnari ꝓpter remotõem a malo quod ẽ multiplex. s. malũ pene ⁊ malũ culpe. Primo ꝓpter remotõem mali culpe. ne nosip̃os vilificarem⁹ peccãdo. Nam Aug. in li. de ꝟa religione. Deus in incarnatione nobis ostẽdit q̃ excelsum locũ inter alias creaturas hũana natura habeat. ĩ h̃ q̃ hominib̃ in ꝟo hoĩe apparuit. Ideo Leo papa in ſmone. O homo xp̃iane dignitatẽ tuã ag̃sce et diuine ꝯsors factus nature noli in veterẽ vilitatẽ degeneri ꝯuersatõe redire. Secũdo remotio mali culpe est vt tollat̃ in hoĩe p̃sumptio. qꝛ non a nobis sed ex mera gr̃a est saluatio. Unde aug. de trinitate. xiij. Gr̃a dei in nobis sine vllis p̃cedẽtib̃ merit̃ in hõmĩe xp̃o ꝯmendat̃. iuxta illud apl̃i ad Titũ. iij. Nõ ex opib̃ iusticie q̃ fecim⁹ nos sed ſm suam miſicordiã saluos nos fecit. Tercio remotio culpe est sup̃bia hoĩs q̃ maximũ impedimentũ ẽ salutis ne inhereat̃ deo. q̃ redarguitur ꝑ tãtã hũiliationẽ dei in carne. ut ibidez Aug. ait. ⁊ in li. de ꝟgĩtate. Erubescat sup̃bire hũana infirmitas cũ se ita dep̃ssit diuina maiestas. Quarto remotio mali ẽ a seruitute diaboli liberatio. iuxta illud Aug. de ꝟbis dñi. Nõ liberaret̃ hõ nisi de⁹ fieret hõ. ⁊ Johan. viij. Si filius vos liberauerit ꝟe liberi eritis. Ideo aug⁹. de trinitate. Fieri debuit sic ut diabolus iusticia hoĩs ihũ xp̃i sup̃aret̃. q̃d factũ est xp̃o satisfaciẽte ꝓ nobis. vbi hõ satisfacere debuit et nõ potuit. deus ꝟo potuit ⁊ nõ debuit. vñ op̃tebat deũ et hoĩem esse ihesum xp̃m. Ideo Leo papa in ſmone de natiuitate. Suscipit̃ a diuĩa ꝟtute infirmitas ut q̃d nr̃is remedijs ꝯgruebat. vn⁹ atq̃ idem dei mediator ⁊ hoĩm ⁊ mori ex vno ⁊ resurgere posset ex altero. nisi em̃ ver⁹ de⁹ eẽt ñ afferret remedia. nisi enim esset hõ ver⁹ nõ preberet exemplũ. Debuit g̃ fore deus ⁊ hõ q̃ cõferret remediũ et daret exemplũ bonũ operãdi et malũ vitandi.

De eadem dominica

Sermo. vij.

Ecce rex tu⁹ venit tibi mãsuet⁹. ca. vbi sup̃. R Videm⁹ qñ aliq̃s rex vel prĩceps magn⁹ ad aliquã ciuitatẽ est vẽtur⁹ nũcij p̃mittũtur nũciãtes regis aduẽtũ ut ad ip̃m reuerẽter ad suscipiendũ se p̃parẽt ⁊ disponant. Spũal̃r. Rex iste magn⁹ est ihũs xp̃s q̃ in isto tp̃e ventur⁹ ẽ in carnẽ ſm eccl̃ie repñtationẽ. Jõ nos debem⁹ reuerẽter p̃parare ad occurrendũ et suscipiẽdũ eũ. De q̃ Amos. iiij. Preparare ĩ occursum dei tui isrl̃. Jõ sctã mr̃ eccl̃ia hodie tres nũcios mittit ⁊ legatos q̃ nunciãt istu⁹ regis aduẽtũ ⁊ ad susceptõez ei⁹ nos inuitãt. scilicz apl̃m Paulũ. Zachariã ꝓphetã. Matheuz euãgelistã. Prĩo paul⁹ ĩ epl̃a hodie legatõz facit dicẽs. Quales dñt esse illi q̃ iustũ regẽ dñt suscipe. Primo dñt vigilare et nõ dormire. De quo epl̃a ad Roma. xiij. Hora est iam nos de somno surgere. scz negligentie et torporis. De quo gregorius. Nemo in itinere incolatus hui⁹ torpeat ne gl̃am et gr̃am ꝑdat. Idcirco nos apostolus excitat ad Ephe. v. Surge qui dormis in peccatis. Dicit em̃ Augustinus super psal. lxij. Somnus anime est obliuio dei. O quot sunt tales qui nõ recordantur nec memores sunt beneficij dei.

Sermo

q̄ dies gr̄e appropinq̄bit p incarnationē. ⁊ q̄ deberēt surgere a pc̄is p gr̄az actōez. q̄s arguit Salomō puer. xx. Noli diligere somnū. ne te egestas oppримat. q̄ dic̄ Leo papa. Nō torp̄tibꝰ aut dormiēt̄ibꝰ sz vigilantibꝰ ⁊ laborāt̄ibꝰ ꝓmittit̄ ꝓmiū. iuxta illud ꝓuer. viij. Qui mane vigilauerint ad me inuenīēt me. Scōus nūci⁹ ē Mathēus q̄ nūciat causam aduēt⁹ hui⁹ regis q̄ venit soluere asinā ⁊ pullū. ut habet̄. xxi. c. ei⁹. Ih̄ē iudeos ⁊ gētiles ut patebit in ꝓcessu. Tercī⁹ nūci⁹ ē Zacharias ꝓpheta qui nūciat ei⁹ dignitatē ⁊ vtilitatē ⁊ pietatē. dicēs in. c. ix. Ecce rex tu⁹ venit tibi māsuetus. de q̄ thema ℒ In summa euāgelij tria innuunt̄. Prīo innuit̄ cā sui aduētus q̄ est mltiplex ut tāgit̄ in textu Prīo ꝓpter patiētiā ⁊ recōciliatōez. de q̄ ad Ephe. ij. Ipe ē pax nr̄a q̄ fecit vtraq̄ vnum Nā añ aduētū dñi discordia fuit inter deū et hoiem. q̄d q̄rit̄ Hiere. Sustinuim⁹ pacē et nō venit: ⁊ q̄siuim⁹ bona ⁊ ecce tribulatio. in. c. viij. hr̄. dicēte⁊ pax pax ⁊ nō erat pax. ex pectauim⁹ pacē et nō erat bonū. tps medele ⁊ ecce formido. In. xiij. c. Expectauim⁹ pacē et nō est bonū: et tps curatōis ⁊ ecce turbatio. ⁊ hō p seipm se deo recōciliare ñ potuit q̄ oēs pc̄ōres erāt. iuxta illud ad Ro. iij. Oēs peccauerūt ⁊ egēt gr̄a dei. Ideo req̄rebat̄ mediator. Ih̄ē ihūs xp̄us. Nā ad recōciliatorē req̄runt̄ duo. Prīo ut habeat ꝓmunitatē. scōo autoritatē. Prīo ꝓmunitatē vt sit hō ꝓmunis habēs amiciciā vtriusq̄ ptis ne ad alterā ptez declinet. Scōo ut habeat autoritatē. ut possit arguere illū si nō vult satisfacere vel istū si nō vult satisfactōem suscipe. De quo Job. ix. Nō est q̄ vtrūq̄ valeat arguere: nec ponere manū suā in ambobus. Ideo venit in incarnatōne ꝑsona ꝓmunis q̄ habuit ꝓueniētiā cū deo ⁊ cū hoīe. Unde ad Gal. iij. Mediator vn⁹ nō est. s. nature sed duplicis. Ecclīa canit. Hemīe gigas substātie. Et nō ꝑt esse a deo reiect⁹. q̄ filius dei nec ab hoīe suspectus. q̄ frater. vñ ps. Deus dicit homī. ponam in salutari fiducialr agam in eo. ps. xi. Ideo. i. ad Thi. ij. Un⁹ mediator dei et hoim ihūs xp̄us. Ideo dicit q̄ cū appropinq̄asset ihrlīmā q̄d interp̄tat̄ visio pacis q̄ ꝓpter pacē venit. iō salomō Cantic. i. Osculet̄ me osculo oris sui. Ecclīa osculuz est signū pacis. Ideo in natiuitate cecinerūt angeli. Lu. ij. Et in terra pax hoīb⁹ bone volūtatis. ℐ ℍ Scōo venit ꝓpter nr̄am satisfactōem Nā i primis pentib⁹ offis excessim⁹. Eccles. vij. Nō ē hō iust⁹ sup terrā q̄ faciat bonuz et nō peccet. Et q̄ hō satisfacere debuit deo: et nō potuit ex eo q̄ nihil erat in eo dignū satisfactōe. q̄ a plāta pedis vsq̄ ad vticē nō est in eo sanitas. q̄ nihil boni habuit vñ satisfacere potuit. Dicit nāq̄ sctūs tho. ꝑte. iij. q. i. arti. ij. q̄ satisfactio ꝑ hūana natura debuz habere q̄ndā infinitatē sicut infinitū fuit primi hoīs pc̄m. ꝑ q̄d offensa fuit infinitas diuine maiestatis. q̄ tāta est culpa q̄ntus ille in quē peccat̄. Satisfactio vo pure creature est finita. igit̄ satisfactio puri hoīs nō potuit sufficere. Itē etiā iō q̄ oēs erāt pc̄ōres. Rom. iij. Oēs peccauerūt ⁊ egēt gr̄a dei. Idcirco Johānes fleuit Apocal. v. Ego flebā multuz q̄ nemo dign⁹ est inuētus aperire libz et videre eū. ℊ ista satisfactio nō potuit esse puri hoīs. sed dei et hoīs. Joo vo in simbolo. q̄ ꝓ nos hoies ⁊c. Ecclīa aug. Nō ipm de celo traxerūt nr̄a merita sz nr̄a pc̄ta. Ecclīa canit eccl̄ia. O c̄ pa nimiū btā. i. occasio deificatōis hūane nature ꝓpter quā deꝰ hūanitatē assumpsit. quia pc̄m nostrū fuit inobediētia. De quo Rom. v. Sicut ꝑ inobedientiā vn⁹ hoīs mlti cōstituti sunt peccatores. sic ꝑ obedientiā vn⁹ s. xp̄i iusti multi constituent̄. Et hoc figurat̄ cū dicit̄. venit bethphage q̄d interp̄tat̄ dom⁹ obediētie. quia satisfecit ꝑ suā obedientiam ad Philip. ij. Factus est obediens vsq̄ ad mortē. Bern̄. Sicut ab inobedientia omne malū venit. sic ab obediētia oīs ꝓcessit vtus ℕ ℍ Tercio venit ꝓpter nr̄am illuminatōz ut illumīaret lumine eterne vitatis. Joh. i. Erat lux va q̄ illumīat oēz hoīem venientē in hūc mūdū. Hec lux vndū erat ꝓcupita. ps. Emitte lucē tuā et veritatē tuā. ps. xlij. Lux ista est xp̄s. Joh. viij. Ego sum lux mūdi qui seq̄t̄ me nō ambulat i tenebris. sz habebit lumē vite. Et hoc notat̄ in textu cū dr. ad mōtē oliueti. Sz heu plēs hodie sunt q̄ illuminationē cupiūt. sz lucē seq̄ refugiūt. sicut ꝓquerit xp̄us Johānis. iij. Lux venit in mundum ⁊ dilexerūt homines magis tenebras q̄ lucē. Augustin⁹. Ue talibꝰ cecis oculis qui te eternū lumē nō videt. de tenebr⁹ ad tenebras

vadũt et nesciũt q̃ vel vbi corruunt ¶ Quarto venit ꝓpter pñie electõem ⁊ nobis in exẽplũ. nã ipe induit saccũ ⁊ cilicũ q̃ sũt arma pñie. i. corp⁹ bũanũ q̃ egit pñiaz. Isa. liij. Vere languores nr̃os ipe tulit ⁊ dolores nr̃os ipe portauit. Nã on⁹ xpi fuit pñia ꝑ nobis acta. de q̃ Isa. liij. Disciplina pacis nostre i. flagellũ q̃ deo ⁊ angelis recõciliati sum⁹ super eũ. qz ipe est pax nr̃a q̃ fecit vtraq; vnũ. ad Ephe. ij. Et ꝺ fecit et ptulit ut esset nobis in exemplũ. Johã. xiij. Exemplũ dedi vobis ut ⁊ vos ita faciatis. Vñ ꝑ disciplinã aduersitatis timor⁹ ⁊ ꝑ pacẽ recõciliatõis amor nobis insinuat q̃ duo sunt quasi fundamentũ et radix pñie ex q̃bꝫ oriť. in q̃bꝫ fundat: ⁊ in q̃bus nobis ei⁹ forma p̃figurat. Et sic̃ notat i textu cũ dr. misit duos discipulos dicẽs. Ite in castellũ qꝺ ẽ vos est. i. ꝓscìam remordẽtez de pctõ. Duo discipuli sunt timor ⁊ amor q̃ dñt soluere asinã. i. peccatricẽ aiaz alligatã. iõ ꝑs. Ut iumẽtũ factus sũ apud te. ꝑs. lxxij. Et itez. Cõparatus ẽ iumẽtis insipiẽtibꝫ ⁊ similis factus ẽ illis. Reuera pctores stultiores sunt asinis. Ꝓ ratio qz asinus ꝯgscit dñm suũ. ipsi vo nõ ꝓcipiũt corde q̃ de⁹ hõ fact⁹ p̃niaz egit eis in exẽplũ. Qꝺ ꝯq̃rit Isa. i. Cognouit bos possessorẽ s. ⁊ asin⁹ ꝓsepe dñi sui. israel aũt me nõ ꝯgnit: ⁊ ꝓplus me⁹ nõ intellexit. Et si q̃ eũ ꝯgnouerũt. nõ tñ eũ ut deũ glorificauerũt Ro. i. Qui cũ ꝯgnouissent deũ: ñ sicut deũ glorificauerũt aut gr̃as egerũt. sed euanuerũt in cogitatõibꝫ suis. Secꝺ qz on⁹ patiẽter suscipit licz gue. mõ aũt multi pctores leue onus nolũt portare. idcirco raro inuenit̃ ver⁹ penitẽs. Gre. Magz inueni q̃ fuauerũt innocẽtiã q̃ q̃ veram p̃niam egerint. Optet tñ ut q̃nis talis peniteat hic vel in futuro. Auguſ. Nullũ malũ impunitũ. Deutro. xxv. Pro mẽsura delicti erit plagaꝝ modus. Idcirco Berñ. Qui pfecte lenserit onus pctĩ et anie lesionẽ: nil reputabit corpis penã ⁊ laborem. Idcirco hortat̃ nos ap̃s hodie ad on⁹ p̃nie suscipiendũ. Ro. xiij. Hora est nos iã ꝺ somno surgere. Et subdit. Nõ in ꝯmesatõibꝫ et ebrietatibꝫ: non in cubilibꝫ ⁊ impudicicijs. vñ Job. vij. Tu tñ si diluculo surrexeriz ad deum ⁊ omnipotentẽ fueris dep̃catus. si mũdus ⁊ rectus incesseris statim euigilabit ad te. Exo. xvi. Mane colligebãt mãna. i. dei gr̃ã. ¶ Quinto ꝓpter pctõꝝ saluatiõnẽ. i. Tbi. i. Fidelis ꝝmo ⁊ omni acceptõne dignus. qz xp̃us ihũs venit in hũc mundum pctores saluos facere. ideo Johã. iij. Non misit deus filiũ suũ in mundũ ut iudicz mundũ. sed ut mũd⁹ saluet̃ ꝑ ipm. Vñ Luce. xv. dixit discipul'. Nescitis cui⁹ spũs sitis. non venit fili⁹ hoĩs aĩas ꝓdere siz saluare. Et notat̃ ibi. si q̃s vobis aliq̃d dixerit dicite dñi bis opus bz. s. ad gr̃e infusiõem ⁊ iustificatõem. Vel ibi: ⁊ sedit sup eã. qz sic. s. ꝑ gr̃e iustificationẽ residet sup nos. ꝓuerbi. xiij. In corde prudẽtis. i. iusti reqescz sapia ¶ Sexto venit ꝓpter scripturaꝝ impletõem. qz in scripturis impleuit promissiõem incarnatõis. Deutro. xxxi. Datuꝝ se pũlo iurauit dñs. Idcirco Lu. i. Recordat⁹ est misericordie sue. sic̃ locutus est ad pres nr̃os abrahã et semini ei⁹. Et notat̃ in textu cũ dicit. ꝺ totũ factũ est ut impleret̃ illud qꝺ dictũ est ꝑ ꝓphetã dicentẽ. Dicite filie sion. Ecce rex tu⁹ venit tibi. ⁊c.

R ¶ Item notandũ secꝺo de ꝓfectu aduẽt⁹ Sic̃ em̃ bonis su⁹ aduẽtus ꝓficit. sic malis maiorz dãnatõis occasio erit. ꝝm illꝺ Job. xv. Si nõ venissem ⁊ locut⁹ eis fuissez pctm̃ nõ hr̃ent. nũc aũt excusatõez nõ hr̃nt de pctõ suo. ⁊ Lu. ij. d. Symeõ ad mariã de ihũ. Ecce hic posit⁹ ẽ in ruinã ⁊ i resurrectõz multoꝝ in isrl'. Vñ ꝙtũ elicit̃ ex illa pte euãgelij sextu⁹ plicit̃ ꝓficit ipi⁹ aduẽt⁹. Ꝓ ratio oĩbꝫ ꝺe penitẽtibꝫ. Rõ qz ꝓpter hos maxime venit i mũdũ Mat. ix. Nõ veni vocare iustos siz pctores ad p̃niaz. ⁊ Lu. v. Pniaz agite ⁊ appropinq̃bit vob reg. ce. Vñ Beda sr̃ Cañ. sr̃ illo. ꝺbo Vent i ortũ meũ dic̃ i ꝑsona xp̃i. Veio ut errãtes corrigã ⁊ infirmitates adiuuẽ: ⁊ dubitãtes in fide ꝓfirmẽ. Et tãgit̃ ibi. Eũtes discipuli ⁊c. Dic̃ ei abire ẽ ab eo ꝙ pctm̃ recedere vt ꝺ. glo. sup illꝺ Job. vi. Abierũt retrorsũ. sic econuerso adire ẽ ꝙ p̃niaz et ꝙ viã p̃nie appropinq̃re. Secꝺo pfic̃ suis p̃ceptis obtẽperantibus. ⁊ talibꝫ dat om̃e bonũ. Deu. xxviij. Si audieriz vocẽ dñi dei tui ut facias atq; custodias oĩa mãdata ei⁹ faciet te dñs excelsiorẽ cũctis gẽtibꝫ q̃ versant̃ in terra. ⁊ veniẽt sup te vniuerse bñdictões iste ⁊ apꝑhẽdẽt te. si tñ ꝓcepta ei⁹ audieriz. Et vitat ꝙ se ꝺ. Mat. xix. Si vis vitã igredi serua mãꝺ. dei. ⁊ tãgit̃ ibi. Eũtes aũt discipli fecerũt sic̃ ꝓcepit illis ihũs.

Sermo

Tercio ꝓficit pctōribꝫ ꝓpassionē hñtibus. rō. qz tales ꝓformāt se ēntū ad ꝺ̄m xp̄o. Unde legit̄ Lu. xix. q̄ xp̄us fleuit sup ihr̄lim. Ubi dicit Fulgēt⁹ q̄ nō deflebat pulcritudinez nō altitudinē turriū. sz hoies cito in aīabꝫ et coꝛpibꝫ pituros. Uñ ad ꝺ̄m hortat aplus ad Ro. xij. Flete cū flentibꝫ. ⁊ tangit̄ ibi. Adduxerūt asinā et pullū. q̄ aīalia alienis oneribus oppimunt̄ ꝑfigurātes eos q̄ ex dei ⁊ fraterno amoꝛe alienis miseriis ꝓpatiunt̄ in q̄bus dñs sedet ꝑ internā ꝓsolatiōem. Quarto ꝓficit pauꝑibꝫ et misericordiā facientibus. Rō qz tales in ꝺ̄m imitant̄ p̄rem celestē. Luc. vi. Estote misericordes sic̄ et p̄r vr̄ misericors est. Que em̄ seminauerit hō : hec et metz̄. ad Gala. vi. Qui em̄ parce semiat ꝓce metet. ij Corin. ix. Et ꝺ̄s semen placet xp̄o q̄ est fōs misericordie. Mat. v. Beati misericordes q̄niā ipi misericordiā cōseqūnt. hoc em̄ sola est q̄ pctā delet et abluit. Uñ dic̄ Lu. xi. Quō supereſt date elemosinā ⁊ ecce oīa mūda sunt vob. Et tangit̄ ibi. Et imposuerūt sibi vestimēta sua Dicit̄ notāter sibi. qz q̄d q̄d factū pauꝑi fuerit sibi factū reputat. Mat. xxv. Quādiu feciſtis vni de bis fratribꝫ meis minimis michi feciſtis. Quito ꝓficit in suis bonis opibꝫ rectā tentōem habētibꝫ ut in eis p̄cipaliter q̄rant laudē dei. Rō qz in ꝺ̄m imitant̄ eū qui in omnibus opibꝫ gloriā p̄ris q̄siuit. Joban. viij. Ego honorifico p̄rem meū qui in celis ē. Et ꝺ̄s deo placet. nō enim vult alteri dare gl̄iam suā. Isa. xlij. Gloriā meā alteri nō dabo. Et tangit̄ ibi. ⁊ eū desup sedere fecerūt. vñ in ꝺ̄m excludit vanā gl̄iam quā quidā in suis opibꝫ q̄rūt. de quibꝫ scriptū est Mat. vi. Nō eritis ypocrite q̄ amāt ut videant̄ ab hominibus. Amē dico vobis receperūt mercedem suaz. Sexto ꝓficit pacificis. Rō qz xp̄us iō venit in mundū ut nos cū p̄re pacificaret. Epḃ. ij. Ipe enim est pax nr̄a q̄ fecit vtrūq̄ vnum. vnde Mat. v. dixit. Beati pacifici q̄m filij dei vocabunt̄. Et tangit̄ in ꝺ̄m vbo sedere qz est q̄escētis et pacē hñtis: cū d. et eū desup fecerūt sedere ¶ Tercio notandū est de aduētu ipius gr̄az actiōe. q̄q̄ em̄ teneri ad gr̄az actōes ꝓ omnibꝫ bñficijs nobis impēsis ꝟm illud. i. Thes. v. In omnibꝫ gr̄as agite. vñ Bern̄. sup cantica. Disce ad singula dona gr̄as agere deo. p̄cipaliter tñ de sua natiuitate. Unde canit ecclesia. Grates nunc omnes reddamus domino deo qui sua natiuitate nos liberauit de dyabolica potestate. Pro q̄ sciendū q̄ ad gratitudinē req̄runtur principaliter sex ꝓditōes. Prima ē q̄ debet fieri de oīb⁹. rō. qz habem⁹ ab alto oīa bona. Jaco. i. Omne datū optimū ⁊ omne donū ꝑfectum desursum est descendēs a p̄re luminū. ⁊ tangit̄ ibi. Plurima aūt turba. In cui⁹ figurā in p̄fatōe in plona totius eccl̄ie p̄mittit̄. gr̄as agamus dño deo nr̄o. Secda q̄ dz esse humilis. Rō qz in assumptōe hūanitatis ipe se ad infimū būliauit. phīlip. ij. Exinaniuit semetipm formā serui accipiens. Bern̄. Nō modica ⁊ simplex exinanitio sz vsq̄ ad carnē: crucē et mortē. Mat. xi. Discite a me qz mitis sum et humilis corde. Et tangit̄ ibi sternebant vestimēta sua in via. Et tal⁹ multū placet deo. vñ ad eam hortamur Lu. xvij. Cū feceritis oīa que p̄cepta sunt vobis dicite inutiles serui sum⁹. q̄d debuim⁹ facere fecimus. Tercia q̄ debet esse hilaris. Ratio. ij Corin. ix. Hilarē datorē diligit deus. Et tā gitur ibi. alij cedebāt ramos de arboꝛibus et sternebāt in via. Ramus cū floribus signific at hilaritatē Ad hāc hortamur Ecci. xxxv. In oīm dato hilarē fac vultū tuū. Bern̄. sup Lu. Nihil deo digne, p̄sua incarnatōe ⁊ passione referre possum⁹ q̄ꝫ q̄ gr̄as agam⁹. Benecā. Nō ē mir⁹ malū q̄ꝫ ad bñficia ingratitudo. Quarto gr̄az actio dz esse bona. vñ Bern. in q̄dam ſmōe. Nō tantū vbo. sz etiā ope et veritate exhibeamus nos ipi grates. Sz hoc aliqui oꝛe et non ope gratias agunt. De quibus Isaie. xxix. Matth. xv. Marci. vij. Hic populus labijs me honorat. Mathei. xxiij. dicunt et non faciunt. Et tangitur. Turbe autem que p̄cedebant ⁊ q̄ sequebant̄ clamabant In duplici turba coꝛ et linguā pariter designat. i. Coꝛ. i. dicens. Gratias ago deo meo Et dicit notanter ago et nō cogito vel dico. Quia dicit Bern̄. Nō gratiaz cogitatōem vel p̄latōem. sed factōem et rēem requiret a nobis deus. Quinto debet esse continua. rō Bern̄. quia amantes vident bona sibi collata a deo semp adesse et nulla p̄icula temptationis imminere. Et quia deus eis bene facere non cessat. igitur et ipi non debent cessare a gratiarum actione. Et tangitur clamabant

Cñ sicut dicit Lucas. intñ clamauerunt q̄ dam phariſei dixerũt Lu. xix. Vgẽ increpa discipulos tuos. q̄ rñdit. Dico vob. Si tacuerint tũc lapides clamabũt. Sic et nos ꝑm sententiã pial. Bñdicã dñm in omni tpe. ps. xxxiij. Quia in omni tpe bñficia ei⁹ nobis assunt. ideo Hugo de lacramẽt. li. ij. Quãto sepi⁹ gr̃a dat̃ tãto neglor ingratitudo, pbat̃. Id circo debem⁹ ꝓtinuare gr̃az actõem sic deus ꝓtinuat bñficioz suoz exhibitõnem. Sexto dz esse manifesta. Rõ ut alij excitati silr facian. De q̄ Math. v. Sic luceat lux vra coram hoibꝫ ut videãt opa vra bona et glificent patrẽ vrm q̄ in celis est. Sed heu sunt aliqui de qbꝫ Seneca. li. ij. de bñficijs dicit. Quidaz furtiue gr̃as agunt q̄li a se haberẽt et nõ a deo et ꝫ nõ est placitũ deo. qz dixit Marci. viij. Lu. xij. Qui me ꝯfessus fuerit coram hoibꝫ cõfitebor et ego eũ coram pre meo. Et sic fuerit clamãtes. Osanna filio dauid. i. salnifica. qz ꝑ incarnatõem inchoata est sal⁹ mundi. iõ publice cũ turbis ꝓcedẽtibꝫ. i. patribꝫ veterꝫ testamẽti et seqntibꝫ. i. hoibꝫ fidelibꝫ noui testamẽti dicamus. bñdictus q̄ venit in noie dñi. Et merito. qz dicit ambro. sup Lu. Nihil deo digniꝰ ꝑ sua incarnatõe et satisfactõe q̄ ut gr̃as agam⁹. et econuerso. Nihil deo displicẽtius est q̄ bñficioz suoz ingratitudo. Qua ꝓpter scribit augul. in epla ad aurelij epm. Quid melꝰ aio gerimus et ore ꝓmim⁹: et calamo scribim⁹ q̄ deo gr̃as q̄ nec dici breuiꝰ nec audiri letius. nec intelligi grandius. nec agi potest fructuosius.

Dominica secunda aduẽtus Sermo. viij

Tunc videbunt filiũ hoīs venientẽ in nube cũ ptãte magna et maiestate. Lu. xxi. Dic phũs q̄ rez vtutes ꝯgnoscunt ꝑ eaz opationes. Spũaliter. sic nos ex opa tibꝫ possumus ꝯgnoscere ei⁹ virtutẽ. s. quadruplicẽ. potentiã insupabilẽ. sapientiã imperscrutabilẽ. clementiã ineffabilẽ: et iusticiã inflexibilẽ. Deus nãq̄ sue potẽtie innotuit nobis in hũam generis creatõe et oĩm creaturarũ q̄ in celo et in terra sunt. De q̄ Gen. i. In pncipio deꝰ creauit celũ et terrã. et ps. Dia q̄ cũq̄ voluit fecit. ps. xcvij. s. in celo angelos. in terra iumẽta et hoīes. in aere volucres. in mari mõstra et pisces. vñ Job. i. Dia q̄ ipm facta sunt. Sup q̄ aug. Qualia sunt et q̄nta cũ q̄ sunt p ipius verbũ facta sunt. Scõo eꝰ sapia relucet in oĩm creaturaz nobilissima et sapientissima distinctõe. ut cũ sepauit aq̄s ab arida. aq̄s appellauit mare et aridã terrã. Et hec fecit in sua sapiẽtia. iuxta illud ps. Omnia in sapiẽtia fecisti. ps. civ. De quo Eccliasti. i. Quis dimensus ẽ sapiam dei ꝓcedẽtẽ omnia et q̄s eã inuestigauit. q. d. nullus. Tercio ei⁹ clementia ptz in nra redẽptõe et salnatiõe. de q̄ aplus ad Titũ. iij. Nõ ex opibꝫ iusticie q̄ fecim⁹ nos ꝛc. Quarto restat insup ut appareat sua iusticia in bonoz opz retributõne. qz est tãta dei iustitia ut dicit Aug. q̄ nullus bonũ irremũeratũ et nullũ malũ ipunitũ ꝓtẽ sibit. Et b̃ erit in ꝓsummatõe nouissimi iudicij. De quo ps. Cũ accepo tpus ego iustitias iudicabo. ps. lxxiij. Et b̃ erit tũc q̄n rex nr̃ veniet ad iudiciũ et incutiet bis timorem q̄ nõ ꝓpauerũt se ad primũ aduẽtũ p amorẽ. Ō q̄stbema. Tũc videbũt filiũ hoīs ꝛc. ✠

In sũma euãgelij duo innuũt. Prio terribilis creaturaz mutatio. ibi. erũt signa i sole et luna. Scõo mirabil manifestatio. ibi. tũc videbũt filiũ hoīs. Prio dic In illo tpe. s. feria tercia p palmaz. cũ xps sedebat in tẽplo: et q̄dã dixerũt ei. mgr aspice q̄lis structure. et respõdẽs ait. Veniet dies ut non relinq̄t lapis sup lapidẽ q̄ nõ destruet. Et sic eo sedẽte sup monte oliueti accesserũt discipuli ei⁹ secrete dicẽtes. dic nob q̄n hec erũt signa aduẽt⁹ et ꝯsũmatõis secli. Tũc inter cetera sig ei⁹ iudiciũ ꝓcedẽtia dixit ista fore futa. Prio q̄ scieb sic bẽt in scripturz. tũc sũt q̄dã signa die iudicij extremũ ꝓcurrẽtia. quedã ꝓcurrẽtia. et q̄ dz seqntia. Prio sũt q̄dã ꝓcurrẽtia iudiciũ et sunt multa. Primũ ẽ qđ scribit. s. lites et plia. ut bẽt Lu. xxi. Cũ videritz plia et seditiones nolite terreri. optet primũ hec fieri. sz añ nouissimũ die. sz nõdũ statim finis. s. mũdi veniet. de qbꝫ plijs et litibꝫ habet Matthei xxiiij. Surget gẽs cõtra gentẽ. s. gens iudeoz et alioz infideliũ cõtra gentẽ xpianoꝝ. Cñ gre. in. i. ome. Gentẽ contra gentẽ exurgere. eoꝝmq̄ ꝑssuras sup terram plus iam nostris tpibꝫ cernimus q̄ in codicibꝫ legim⁹

Sermo

Usq; vbicq; terraꝝ ab oriẽte vsq; ad occidẽtẽ a meridie vsq; ad septẽtrionẽ pacẽ fed⁹ inter terraꝝ dños totaliter est diminutũ. vt ꝓ omnũ terraꝝ discrimia vix iã aliqs audet viaſ aũt semitas ꝓgere. Si g̃ tot lites nẽis tribꝰ sunt ⁊ plia. q̃t erũt in futuro tpe antixp̃i qñ soluet satbanas q̃ nũc ligat⁹ ẽ ut habet Apo cal. xx. ¶ Sed d. q̃re de⁹ ꝓmittit lites ⁊ dissensiões fieri. Rñdz gre. ome. xxviij. sup luc. Peritaꝝ mũdũ multa mala p̃currẽtia denũciant ut eo min⁹ ꝓturbẽt venientia. Min⁹ em̃ iacula ferũt q̃ p̃uident et nos tolerabili⁹ mũdi mala suscipim⁹ si ꝯscientie clipeo munimur. hec Gre. Ergo dñs ⁊ redẽptor nr̃ i ad ventu suo ad iudiciũ nos paratos inuenire desiderãs. mũdo q̃ mala seq̃nt denunciat. ut nos ab eius amore ꝓpescat. Inter q̃ primuꝫ ut fiant lites et plia. Sup q̃ vbo dicit beatus Gre. Pensanda sunt vba saluatoris nr̃i per q̃ nos aliud interi⁹ aliud exteri⁹ passuros denũciat. Bella q̃ppe ad hostes ptinẽt seditões ad ciues. Ideo oñdit nos exteri⁹ ⁊ interius turbãdos. exteri⁹ p lites hostiũ. interi⁹ p seditões ciuiũ. Aliud nos fatet ab hostibꝰ aliud a fratribꝰ ꝓpti. exteri⁹ hostiũ oppssionez interi⁹ inuidiã fraty. Et g̃ dolẽter refero q̃ iam raro vel nunq̃ ẽ aliq̃ ciuitas op̃idũ vel villa. quin in ea ꝓtes se odiẽtes ⁊ opprimentes inueniant. Ergo bñ dixit q̃ añ generale iudiciũ erũt lites ⁊ dissensiões. Añ Greg. in ome. xxviij. Ultima tribulatio multꝫ tribulatõibꝰ p̃uenit et p̃ crebra mala q̃ p̃uenũt indicant mala ꝓpetua q̃ sequent. vñ Gre. Multa mala debẽt p̃currere ut mala sine fine valeant p̃nũciare. ⁊ ob hꝫ dr Mat. xxiiij. ⁊ Marci. xiij. et Lu. xxi. Tradet frater frẽz i mortez ⁊ pater filiũ. ⁊ ꝓsurgẽt filij in parẽtes ⁊ morte eos afficiẽt. Sup que Gre. i ome. xxiiij. Minorẽ dolorẽ mala faciũt q̃ ab extraneis ingerunt. Pl⁹ em̃ ea in nos tormẽta seniũt que ab illis patimur de q̃bꝰ minus p̃sumebamus. Quia cũ damna rer⁹ ⁊ corpis nos cruciant: plus amissio charitatꝫ. ¶ Scdm signũ p̃cedens iudiciũ finale est fames nõ solũ panis materialis q̃ maxime ex litibꝰ ⁊ plijs generat. sed etiã fames spũalis panis. s. verbi diuini. De prima fame. s. cibi material' que orit ex litibꝰ et plijs patet Luc. xi. Oñe regnũ in se diuisũ desolabit. Et ambro. sup Lucã. Ex ꝓcordia parue res crescũt. ex discordia magne desolabunt. Nũc añt clarius hec fames in mũdo ꝓpiri. Nã dũ inuicẽ dñi terraꝝ p̃liant alter alteri⁹ paupes ⁊ rusticos opprimit. s. spoliãdo. ⁊ depauperatis rusticis ñ dux necq; miles colit: arat: seminat necq; metit. Et dũ rustici p seipos ꝓpter dñoꝝ lites ⁊ plia depauperati hꝫ facere nõ poterũt. tandez ꝓhibente inopia nec fruct⁹ nec semina reperiunt. Et q̃d deinde nisi fames oritꝰ ⁊ caristia nõ modica. Sicut etiã ꝓpter litigantiũ dñoꝝ delicta inter subditos sepe panis ⁊ frumenti fit magna penuria. vñ ps. cvi. Posuit terrã fructiferã in salsuginem a malicia habitantium in ea. Añ figuraliter ⁊ exẽplariter vitaſ veteris testamẽti ⁊ noui patz. Nõne filij iacob q̃ ioseph fratrẽ suũ ysmahelitis vendiderũt fame septẽ annoꝝ sunt ꝓcussi. Gen. xli. ⁊ ij. Et. ij. Reg. xxi. de fame que fuit in diebus dauid regis in ihrlm tribꝰ annis ꝓpter pcm̃ saul. q̃ iniuste occiderat Gabaonitas. Et ibi dr q̃ illi de ꝓgnatõe saulis fuerũt g̃uiter percussi. Sicꝫ etiã ꝓpter peccatũ achab ⁊ Geza bel vxoris eius maledicte tpe hely e. ꝓpte q̃t tuor annis ⁊ ser mensibꝰ nec ros nec pluuia sup terrã descendit. ⁊ tũc fames facta ẽ ut habet. iij. Reg. xvij. Propter quã famẽ hely⁹ ex iussu dñi abijt i zareptã sidoniorꝫ ut pasceret a pauperem vidua. Itẽ ex obsessione ihrlm tanta fames facta erat ut etiã hoies filios suos et nepotes ꝯmederẽt. ut dicũt Egesippus ⁊ iosephus in libro de iudaico bello. Sic in futuro tpe q̃n dies nouissima iudicij approp̃iq̃bit ob peccata ⁊ demerita hoim in terra fames orietur. Et nõ solũ fames corpalis sz etiã spũalis. s. verbi dei. et specialiter tpe antixp̃i. De q̃ fame dr Amos. viij. Ecce dies veniunt dicit dñs. ⁊ emittam famẽ in terram. nõ famẽ panis necq; sitim aque. sed audiendi vbum dei. Tunc enim iudei ⁊ gentiles ꝙ quertentur ad fidẽ. Et ut dicit ꝓpheta. ps. lviij. ad vesperam. i. in vltima etate ⁊ fine mũdi famem patient ex desiderio audiendi vbũ dei. ut canes qui semp̃ sunt famelici. et ideo circũibunt ciuitatem. i. totã fideliũ ꝯmunitatem. Et si nõ fuerint saturati cibo spũali. s. verbo dei. murmurabũt nõ ꝓtra deũ sz ꝓtra seipos. Et hꝫ ioh. q̃ tpe fertilitatꝫ quo p̃dicatores fuerunt. non sunt conuersi ad deũ p fidẽ.

Z

Terciū qđ p̄cedet iudiciū finale vt ex euā gelio colligit est pest pestilētie q̄ naturaliter venire p̄t ex fame ⁊ caristia panis ⁊ cibi materialis. Nā qđ viuit idiget cibo. vt calor vital ⁊ humor radicalis ī esse ꝑseuer. Jō q̄ cibo caret ⁊ fame torquet ꝑ dep̄ditōez humidi radicalis ⁊ caloris natural infirmabit. at tñ leui supuenīēte infirmitate hō subito q̄i ex pestilētia morietur. Jtē pestilētie etiā p̄mittuntur a deo ꝓpter peccata hoīm. vt habet Genē xix. ⁊ Lu. xvij. Subita mors velut pestilētia irruit sup sodomitas. s. sulfur ⁊ ignis. Nu. xvi. Chore datan ⁊ abyron q̄ peccauerūt alienū ignē offerentes. vt dicit p̄s. cv. Apta est terra ⁊ deglutiuit dathan. Et sup congregatiōnē abyron ignis succēsus est. ⁊ ī synagoga eorū flāma cōbussit peccatores. Jtē. ij. Re. vi. Propter peccatū regis dauid eo q̄ iussit Joab ꝑ̄ta voluntatē ⁊ bñplacitū dei pp̄m numerare ī superbia tria sibi ꝓposita sūt vt vnuz eligeret. aut septē annos in terra sua pateret famē ⁊ caristiā. aut tribus mēsibus aduersarios suos fugeret. aut tribus diebus ī terra sua pestilentia grassaret. id ē. puniret. Qui elegit pestilentiā. Ideo īmisit dñs pestilentiā in israel a mane vsq̄ ad tp̄s ꝑstitutū. ⁊ mortui sunt de pplo ꝓpter peccatū dauid a dan vsq̄ Bersabee q̄ fuerūt due ciuitates. lxx. milia virorū Sic eā ꝓpter peccatū factū in petrū. vt patet Act. v. de Anania ⁊ vxore eius q̄ defraudauerunt pecuniā de agro vendito mentiētes. Et subito interierūt. Sic etiā tpe Gregorij romani ꝓpter peccatū plagati sūt cū peste iguinaria. Ideo psal. p̄s. lxxij. Subito defecerūt ⁊ perierūt ꝓpter iniquitatē suam. ⁊ sic hodie sunt multe pestilētie. Ex multo magis in nouissimis diebus erunt cū abundabit iniq̄tas ⁊ refrigescet charitas. Mat. xxiiij. Tūc videbūt homines mali q̄ a deo nō ꝑferet cito sententia vltionis. vt habet Eccls. viij. Et ideo absq̄ vllo timore perpetrabunt mala. quia dū malis morte merebūt. nō solū morte tpalez. sz etiā eternā Juxta illud ad Ro. vi. Stipēdia peccati mors. q̄ dicit p̄s. psal. liij. Viri sanguinū nō dimidiabūt dies suos. ⁊ etiā implebit ī eis illud Job. xxi. Ducūt ī bonis dies suos ⁊ in puncto ad infernū descendūt. Quartuz qđ p̄cedet diē nouissimū scribit Luc. xxi. q̄ post lites ⁊ plia seq̄tur fames post famē pestilentia. Et subiūgit. Post hec venturi sūt terrores de celo. Et hoc etiā p̄ius factū est ꝓpter peccatū in veteri testamēto. Gen. xix. Non fuit terror modicus q̄n ignis de celo cadēs quinq̄ ciuitates cōbussit Terror etiā fuit q̄n palpabiles tenebre erāt in egipto tribus diebus ⁊ noctibus vt hō non videret fratrē suū. Exodi. x. Nōne horror ⁊ terror fuit magnus q̄n helyas ꝑcepit vt ignis de celo caderet ⁊ deuoraret quinq̄genariū ⁊. l. viros suos q̄ cū eo erant. iiij. Reg. i. Et si hoc est factū ꝓpter p̄cta hoīm multo magis fiet ī fine mūdi ante diē iudicij vt impleat illud p̄s. Fulgura multiplicauit ⁊ cōturbauit eos Quintū qđ p̄cedz iudiciū erūt signa ī sole luna ⁊ stellis. A Q̄n diceres q̄re p̄recedent signa Rñdet q̄ primo ꝓpter cōpassionē. secūdo ꝓpter vltionē. tercio ꝓpter ire dei ostensionem. quarto ꝓpter finalē determinationē. quinto ꝓpter hoīm ꝑparationem. Dixi primo p̄cedēt iudiciū signa in creaturis ꝓpter compassionē. Dicit enī Chrisf. vbi paterfamilias morit oīs familia turbat. ⁊ nigrus vestibus se induit. ⁊ sic erit ī vniuerso ꝓpter humanū genus ꝓpter q̄d facta sunt oīa cū certo fine. Secūdo erūt signa ī creaturis ꝓpter vltionē. Q̄n p q̄ q̄s peccauerit p hec ⁊ puniet. Sz q̄ hō peccauit abutēdo creatura. ideo eadē creatura suis signis eū torq̄bit Q̄n Greg. Quia ī cunctis delinquim⁹ in cūctis ferimur. Nā ea q̄ recepim⁹ ab vsu naturē ad vsū vertim⁹ culpe. Nā pacē tpalez vertim⁹ ad vsū p̄raue securitatis. ita vt diligam⁹ terrena p⁹ q̄ celestē patriā. Jō subdit greg Jure restat vt simul nos oīa feriāt q̄ simul vicijs nostris subiecta fuiebāt. vt de quibus habuim⁹ illicita gaudia postmodū de ipis sentiam⁹ tormēta. Tercio ꝓpter dei ostensionez videm⁹ nanq̄ imminente guerra vbi rex vult se vindicare de inimicis. tūc oēs omagiales pati se demōstrāt pgentes cū eo. ⁊ solet p⁹ ad terrendū hostes fieri armoz oīsio. Sic simili mō oīdit creaturas minaces ꝯ peccatores erupandos. Sap. v. Et accipiet armaturā zel⁹ illi⁹. ⁊ armabit creaturā ad vltionē inimicoz. Quarto erūt signa ꝓpter finalē determinatōez. Nā sic in mūdi exordio dē⁹ fec duo luminaria magna. vt habet Gen. i. Luminare maius. s. solē vt p̄esset diei. ⁊ lumnare minus. s. lunam vt p̄esset nocti. Et stellas

posuit ī firmamēto vt lucerēt sup terrā. ⁊ sic mundū inceptū indicarēt. Sic etiā ī eis in fine mūdi immutatões fiēt vt mundū defice/re demōstrēt. Quīto ꝓpter hoīm ꝓparatōez de q̄ san. tho. Christi iudiciū signa p̄cedent vt corda hoīm moueāt. Et signis cōmoti ad futurū iudiciū ꝓparent. Jō dicit. erūt signa ī sole. Ubi Joēl. ij. Sol conuertet in tenebras ⁊ luna ī sanguinē anteq̄ veniat dies dñi magn⁹ ⁊ horribilis. Et item. Sol ⁊ luna obtenebrati sunt. ⁊ stelle retraxerūt splendorē suum Et apō. vi. Sol fact⁹ est niger sic sacc⁹ cilicin⁹ ⁊ luna tota facta est sic sanguis. ⁊ stelle de celo ceciderūt sup terrā ⁊c. Et Mat. xxiij Sol obscurabit. ⁊ luna nō dabit lumen suū ⁊ stelle cadēt de celo ⁊ virtutes celor cōmouebunt. tūc parebit signū filij hois ī celo. Jō dicit Origenes. q̄ ex fumo ignis eleuato sursum obtenebrabit supior ps aeris. Ratō ām Hiero. q̄ respectu claritatis solis iusticie nō videbit claritas solis materialis. Simili mō ⁊ luna defectum sui luminis patiet. Nā luna compat ad solē. q̄ ab eo lumē recipit. De q̄ Joēl vbi sup. Luna conuertet in sanguinem Et etiā signa erūt in stellis. De q̄ Mathēus vbi supra. Stelle cadēt de celo. Orig. Nō realiter. q̄ hoc est impossibile. ex q̄ vna stella maior est tota terra. Et si caderet totā terram operiret. ⁊ interficeret oīa viuētia sup terrā: sz q̄ ad apparentiā. q̄ erūt exalatões ignite similes purgatōib⁹ stellar q̄ sic causant etiam naturaliter. q̄ sol calore suo ⁊ virtute radiorū ī die attrahit grossas materias sursū. q̄ in nocte incendunt ab igne. ⁊ ita cadūt sup terrā vt multotiēs vident tales incensiones in nocte delcēdere sup terrā. Sz tūc tpis multiplicabunt. ita vt īnumerabiliter cadere videbunt Et nō solū in nocte sz etiā de die p̄ diuinā ordinatōez tales ardētes incēsiones cadent de aere. ⁊ nō solū in vno loco sz in multis ita q̄ iudicialis timor ⁊ tremor operiet hoīes in signū terribilis iudicij dei Jn q̄ iust⁹ iudex ihēsus xp̄s flāmis infernalib⁹ oēs incendet peccatores dānabiles. Et tales incensiones erūt magne q̄ntitatis vt q̄si stelle videant de celo cadere. ¶ Nota q̄ ꝓter istū sensū adhuc ista signa possūt tripliciter exponi. sz anagogice. tropologice. ⁊ allegorice. Primo anagogice. Sol. i. xp̄s obscurabit. De q̄ sole Malachie vltimo. Orietur timentib⁹ deus sol iusticie. Nā ām Jsid. Sicut sol est fons totius luminis cui⁹ illustratōe supiora ⁊ inferiora illuminant. sic xp̄s est lux vera q̄ illumīat omnē hoīem venientē in hūc mundū. Joh. i. Hic sol obscurabit. i. pauci repient xp̄m sequentes. sz implebit illud apli ad Titum. i. Cōfitent se nosse deū verbis. s. factis autē negant. vt sūt falsi xp̄iani. De quib⁹ Aug. ō doctrina xp̄iana. False nomen xp̄iani sortit⁹ qui xp̄m minime imitat. q̄ talis habet nomē sine re. De q̄ Apō. iij. Nomē habes q̄ vivas ⁊ mortu⁹ es. Quia scribit. i. Joh. ij. Qui dicit se manere in xp̄o. debet sicut ille ambulauit ⁊ ipe ambulare. Et luna conuertet in sanguinem + id est. eccl̄ia p̄secutōez patiet. ⁊ fiēt ī ea effusiones sanguinis. ⁊ stelle cadēt de celo. i. multi + cōuersatōez celestē deserēt ⁊ cadent p̄ infidelitatē. ⁊ implebit illud Luc. vij. ⁊ Mat⁹. xiij In tpe credūt ⁊ in tpe temptatōis recedūt. Secūdo exponit tropologice. i. moraliter sol obscurabit. i. cet⁹ p̄lator vel potestas spūalis q̄ debet splendere virtutib⁹ ⁊ sanctitate vite ⁊ alios illumīare ad cognitionez summi boni. Nā sicut a sole ꝓcedit splendor. sic a spūalibus debet procedere scientia dei. Jurta illud Malach⁹. ij. Labia sacerdotis custodiūt scientiā ⁊ legē requirēt ex ore ei⁹. q̄ angel⁹ dñi exercituū est. Et b̄ est q̄d dicit Hiero. Sacerdotum est interrogantib⁹ de lege rñdere. hic sol obscurabit. q̄ eor dignitas nō honorificabit ita sicut vocemur. Eccl̄i. vij. Honorifica sacerdotes ⁊ da illis partē sicut mandatum est tibi primitias ⁊ purgatōis. Modo b̄ iam nō fit sz ptās spūalis vilipendit ⁊ gladi⁹ spiritualis. s. excōmunicatio nō curat. Sic multi indurati ⁊ ꝓtumaces dicūt se incrassari de vulneratōe gladij spūalis. b̄ est de excōicatione. videāt tñ ne macerent in aīa. cū scriptum est ad Ro. xiij. Qui resistit ptāti ordinationi dei resistit. Ideo dicit Chrisost. sup epl̄am ad Heb. i. ⁊ habet. xi. q. iij. nemo. Nemo ꝓtemnat vincula ecclīastica. q̄ nō est homo qui ligat. sz xp̄s q̄ hanc potestatē dedit. ⁊ dños fecit hoīes esse tanti honoris. Mat⁹. xvi. Quōcunq̄ ligaueris sup terrā erit ligatum ⁊ in celis Item Mat⁹. xviij. Si aūt ecclesiā non audierit sit tibi sicut ethnicus ⁊ publicanus. Nā excōmunicatio facit hoc in re q̄d sonat ī voce

Dicit enī excōmunicatio q̄si extra cōmunionē positio. Juxta illud Aug. 7 habet. xi. q. iij. oīs. Et est Aug⁹. de vbis apli. Smone. lxxi. Omnis xp̄ian⁹ dilectissimi q̄ a sacerdotibꝫ excōmunicat satbane tradit. qz sicut in eccl̄ia est xp̄s: sic extra eccl̄iaz diabol⁹. ac p̄ꝫ quasi diabolo tradi dicit. qz ab eccl̄ie cōmunione remouet. Quapropter dicit Aug⁹. sup Jobꝫ. Nichil debet sic formidare xp̄ian⁹ q̄ꝫ a corpe xp̄i separari. ab eccl̄ia enī si separat nō est membrum ei⁹. 7 si nō est membꝫ ei⁹ nō habit spiritu ei⁹. Sm illud ad Ro. viij. Si q̄s aūt spūm xp̄i nō habet hic nō est ei⁹. Greg⁹. 7 habetur xi. q. iij. c. sentētia. Sentētia pastoris siue iusta siue iniusta fuerit timēda est. Ratōez dat Aug⁹. sup̄ ps. cij. 7 habet in Canone. xi. q. iij. q̄ iustus vbi dicit. Qui iust⁹ est 7 iniuste maledicit p̄miū sibi reddit. Hic 7 si nō tenetur ligat⁹ apud deū sentētie tñ pere debet: ne ex superbia liget q̄ p̄⁹ ex puritate p̄sciētie absolut⁹ tenebat. Post q̄ꝫ hic sol obscuratur + ꝫ est spūalis potestas vilipendit tunc sequit q̄ luna. i. potestas mūdialis vertet in sanguinē. i. p̄ncipes reges 7 mundane dñationes erūt offensores innocētis sanguinis sic vt iā plurimū verificat. de p̄ncipibꝫ illud Isa. i. Van⁹ vestre plene sūt sāguine. s. de oppssionibꝫ sanguinū. iuxta illud Eccl̄i. xxxiij. Panis egentiū vita est pauper. qui defraudat illum homo sanguinis est. Et iter. Qui aufert in sudore panē q̄si qui occidit p̄imū summ. O q̄t sunt hodie tales de ptāte seculari pauperes oppimēt. el. vt q̄queritꝫ Eccl⁹. iij. Vidi calumnias pauper 7 lacrimas innocentū 7 neminē q̄solatorē nec posse resistere eor vi olentie cunctorū exilio destitutos. De quibꝫ verificat illud Hiere. ij. In alis tuis inuent⁹ est sanguis animar pauper 7 innocētū. Alle sunt potētie 7 diuitie a quibꝫ pauper oppimunt q̄tra doctrinā Jobānis baptiste. Luc̄ iij. Neminē q̄cutiatis nec̄ calumniā faciatis. Sed p̄ncipes 7 p̄lati debēt alios a calumnia eripe sicut fecit David. i. Reg̃. xxv. 7. xxvi. 7 habet in canone. viij. q. i. oīs. Omnis qui gemebat 7 vexabat a saul fugiebat ad dauid 7 liberauit eū. Et ꝫ decet reges 7 p̄ncipes. Jurta illud. xxiij. q. v. c. Regū. Et sunt verba Hiero. sup̄ hieremiā. Regū enī est facere iudiciū 7 iusticiā 7 liberare de manu calumniantiū vi oppressos vt peregrino pupillo c̄ꝫ 7 vidue qui facilī⁹ oppimunt a potestatibꝫ p̄bere auxiliū. Et ibidez in canone. Rex inquit cipianus. Rex debet furta cohibere. adulteria punire. impios ō terra p̄dere. parricidas 7 piuros nō sinere viuere. filios suos nō sinere impie agere. Sz heu nūc oīm illorum sunt socij sequētes p̄rietates animaliū rapaciū. Qō q̄queritꝫ Zacharias. c. v. Habebant alas q̄si alas milui. Unde miluus est animal rapax. 7 designat potētes 7 diuites q̄ insidiant pauperibꝫ. Sm illud p̄s. Sedet in insidijs cū diuitibꝫ in occultis vt interficiat innocentē. Oculi ei⁹ in pauperē respiciūt. insidiat in abscōdito q̄si leo in spelūca sua. Insidiat vt rapiat pauperem ꝛc̄. ps. ix. Idcirco eis eueniet vt miluo. Hā cū miluus capit de intestinis ei⁹ pendulū aliquid extrahit. qō videtes alij milui 7 putātes q̄ alteri⁹ cuiusdā intestina p̄dā ferat accedūt 7 omnia p̄cordia ei⁹ auferūt. Sic pariter cupido diuiti intestinum extrahit cū cor eius in bonis t̄palibus ponit. Sm illud Eccl̄i. x. Auaro nichil scelestius. nichil iniqui⁹ q̄ꝫ amare pecuniā. hic ei 7 aiaz suā venalē habet quoniā in vita sua p̄iecit ītima sua. Et sic alij milui. i. alij diuites 7 potētes q̄ueniūt 7 q̄siliant q̄o cōgregata accipiāt. Et sic qui oppssit pauper p̄ potentiam 7 diuitias oppimet a potentibꝫ 7 diuitibus ditioribꝫ. vt scribit Prouer. xxij. Qui calumniat pauper vt augeat diuitias suas dabit ipe ditiori se 7 egebit. Ideo dicet Salomon Prouerb. xxij. Nō facias violentiam pauper q̄ pauper est. nec̄ p̄teras egenū i porta q̄ dñs iudicabit causam ei⁹ 7 p̄figet eos qui p̄fixerūt aiaz ei⁹. Et stelle cadēt de celo. id ē + claustrales viri cadēt de celesti vita 7 p̄uersatione ad terrena desideria 7 a spūali vita in carnalē 7 mundanā. Un̄ ps. Cōmixti sūt inter gentes 7 didicerunt opa eorū. 7 seruierūt sculptilibꝫ eor 7 factū est illis in scandalum. ps. cv. Un̄ apparet de die in diē q̄ stelle cadent de celo. i. claustrales exeūt de claustro p̄ mundū discurrētes p̄pter terrenas 7 mundi vanitates 7 carnis voluptates. vt figuratur Exodi. v. Dispsus est popul⁹ israel p̄ omnē terrā egipti ad colligendum paleas. Spūaliter popul⁹ israel. i. popul⁹ contemplatiuus scz claustrales itellecti p̄ israel. qō interp̄tat

vir videꝫ deū. ſ. per eternoꝝ contemplationē Hic diſperſus eſt p terrā egipti. i. mundi ad colligendū paleas. i. diuitias terrenas ⁊ carnis voluptates ⁊ hoīm fauores. Quos arguit Hiero. in epla ad paulinū. ⁊ habet in canone. xvi. q. i. Si cupis eſſe monach⁹ qđ dicetis. qđ facis in vrbib⁹. q̄ vtiq; nō ſunt ſoloꝝ habitacula ſz multoꝝ. Et ibidē in. c. placuit. dicit Eugeni⁹. Placuit cōmuni noſtro cōcilio vt null⁹ monachoꝝ p lucro terreno ō monaſterio exire nephādiſſimo auſu preſumat. Sit clauſtro ſuo ꝓtentus. qz ſicut piſcis ſine aq̄ caret vita. ita ſine monaſterio monachus ſedeat itaq; ſolitari⁹ ⁊ taceat. quia mundo mortu⁹ eſt. deo aūt viuit ⁊c. Tales ſunt ſtelle erratice ⁊ oīs igne eterne cōbuſtionis ſūt cōburende ſicut palee. Sz de bonis ſtellis in celo fixis. i. de monachis fixis manentib⁹ in clauſtro in ꝓtemplatōe eternoꝝ in celeſti cōuerſatōe moꝝ dicit Judicū. v. Stelle manētes in ordine ⁊ curſu ſuo pugnauerūt ꝓtra ſiſaram. i. diabolum. Tercio exponit allegorice. Erūt ſigna i ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis. Sol obſcurabit. i. charitas refrigeſcet. Mathei. xxiiij. Abundabit iniquitas ⁊ refrigeſcet charitas multoꝝ. ⁊ luna. i. fides deficiet. Juxta illud i. ad Thimo. iiij. In nouiſſimis quidē tpib⁹ diſcedēt quidā a fide. ita ꝙ dicit ſaluator Luce. xviij. Verūtamē fili⁹ hoīs veniēs putas inueniet fidē ſuper terrā. ⁊ illud Hiere. viij. Periit fides ⁊ ablata eſt de ore eoꝝ. Nō tractans Horra dicit. Falſa eſt fides iudeoꝝ. corrupta hereticoꝝ. mortua falſoꝝ xpianoꝝ Et ſtelle cadēt de celo. i. alie virtutes euaneſcent. Juxta illud Trenoꝝ. i. Egreſſus eſt a filia ſion. i. a fideli aīa oīs decor. ſ. virtutuz Nō ꝙquerit Oſee. iiij. Nō eſt veritas. non eſt miſericordia. nō eſt ſcientia dei in terra ſed maledictū mēdaciū homicidiū furtū ⁊ adulteriū inundauerūt. ⁊ ſanguis ſanguinē tetigit. Glo. Petrū pēto ⁊ noua veteribꝫ addūt

De eadem dominica

Sermo .ix.

Arescentib⁹ hominib⁹ p timore ⁊ expectatōe q̄ ſupueniēt vniuerſo orbi Luc. xxi. Eidem⁹ qz debitor videns creditorē appropinq̄ntē cū lētis ad iudiciū volentē eū iudicialiter ꝙuenire turbat. Signāter ſi nō ꝑt euadere. Spūaliter. Sic nos oīes ſum⁹ debitores clamātes. Dimitte nobis debita nra. i. pēta nra. Nā vt colligit ex ſan. tho. in. iij. q. lxxxvij. ar. ix. peccata dicunt debita. qđ Rayner⁹ i ſumma ſua de orōe dñica. c. xiij. pbat autoritate rōe ⁊ ſimilitudine. Et patz ex eo. qz inde pēta traxim⁹ qz debita n̄ ſoluim⁹. i. nō fecim⁹ qđ debuim⁹. ⁊ ob ꝺ penā pati debuim⁹. Sicut q̄ nō ſolvit pecuniā creditori ſuo in ſtatuto termino duplex incurrit debitū. ſ. debitū culpe. ex eo ꝙ n̄ ſolvit debitori. ⁊ debitū pene eo ꝙ ꝺ iuſticiaz egit. Sic in ꝓpoſito cū nos nō ſoluim⁹ debitū noſtr⁹ incurrim⁹ in duo mala. ſ. peccatū ⁊ reatū. peccatū q̄tū ad culpā. reatū q̄tuz ad penā. Ergo patet ꝙ pl⁹ petit cū dicit dimitte nobis debita noſtra q̄z ſi diceret. pēta nra qz remiſſionē culpe ⁊ pene. Nā remiſſa culpa adhuc manet reat⁹ ad penā. Idcirco ſumus debitores ⁊ creditor eſt de⁹ q̄ veniens cū lētis ꝓſciētie ꝓbat debitū. De q̄ hiero. Erunt oīa facta nra i frontib⁹ nr̄is q̄ſi in tabula depicta Hec figurant apoc. xx. Libri apti ſūt ⁊ alius liber apt⁹ eſt q̄ eſt vite ⁊ mortui iudicati ſunt ex his q̄ ſcripta ſūt in libris. Liber vite dicit gloſa eſt xp̄s q̄ tūc oīb⁹ apparebit potēs. ⁊ ſuis dabit vitā. Vel ꝓſciētia dei. qz tūc apte ſcient mali ſe nō ꝑdeſtinatos ad vitā quā i mūdo exiſtētes ſibi ꝓmittebāt. Sz libri ſūt ꝓſcientie vbi oīa ſcripta ſūt. De primo p̄s. In libro tuo oēs ſcribent. p̄s. cxxxviij. De ſcōo Daniel. vij. Judiciū ſedit ⁊ libri apti. Glo. ordo iudiciarij q̄ p merito ⁊ demerito in cōſciētia cuiuſlibet relucebit etiā ſi ꝓſciētia ſit erronea nō excuſabit. li non habuit a q̄ informari potuit. Vlñ aug. Si times iudiciū corrige ꝓſcientiā. qz dicit ſaluator Mat. x. Nichil eſt optum qđ nō revelabit. ⁊ occultū qđ nō ſciet. Et Eccl's. xlij. Cūcta q̄ fiūt adducz dñs i iudiciū. ⁊ tūc nō erit de q̄ nō celebret iuſticia. ſz q̄ nō habz i burſa luet i dorſo. Tunc implebit illō Job. xxi. Videbūt oculi ei⁹ interfectionē ſuā ⁊ de furore oīpotētis bibet. Et. c. xx. Revelabunt celi iniq̄tatē ei⁹ ⁊ terra ꝓſurget. ſ. p̄bens teſtimoniū aduerſus eū Idcirco merito erit⁹ pēt⁹res. De q̄ thema. Arescentib⁹ hoīb⁹ ⁊c. B In ſūma euāgelij duo innuunt. ꝙ Primo mūdi turbatio ſecuſſiua

ibi.in terꝛ erit ꝓssura gentiū. Audistꝛ nanq; ī ꝑmone primo.q̄lia signa p̄cedēt iudiciū.s.li tes fames pestilētie.ꝛ post pestilētiā terꝛores Nūc videndū est sertū puenīēs iudiciuꝫ qđ fiet.s.pseudo ꝓpͤe. Nā sic̄ xp̄i aduentū mul ti viri ꝛ sancti ꝓpͤe p̄cesserūt.sic antixp̄i ad uentū ad iudiciū multi falsi ꝓpͤe p̄currēt.vt habet Matͫ.xxiiij. Vnus pseudo ꝓpͤe.i. falsi p̄dicatoꝛes ꝛ doctoꝛes surgēt ꝛ seducēt mlt̄os.qm̄ abūdauit iniq̄tas refrigescet cha ritas multoꝝ quibꝰ applaudēt occulte in ꝓfes sione.ꝛ nō coꝛrigūt in p̄dicatōe maīfeste. Et exinde refrigescet multoꝝ charitas.s.sui,pri mi ꝛ dei. Sui q; p̄ccās seip̄m p̄ccatꝫ inqcit negligit dānat atq; infamat. Proximi q; ip̄z offendit ledit ꝛ scādalisat. Itē dei q; deū illo noꝛat ꝓtemnit ꝛ ad irā ꝓuocat vltōms. Un̄ ij. Pe.iij. Venīēt ī nouissimis diebꝫ ī tpe antixp̄i in deceptōe illusoꝛes.i.seductoꝛes iu xta ꝓpͤias ꝓsciētias ambulātes.q.d.nō fm veritatē ꝛ salutē ꝓprimi ambulātes.sz magis ad eoꝝ interitū.q̄s p falsā doctrinā seducent. Nō puidēs Isa.in spū dixit.c.ix. Propha doces mendaciū ipe ē cauda.i.finis añ nouis simū diē. Et subdit. Et erūt q̄ beatificāt pl̄z istū seducētes.ꝛ q̄ beatificant p̄cipitati.ꝛ bie re.v. Stupoꝛ ꝛ mirabilia facta sūt in terra.p phete ꝓpͤhetabāt mendaciū.ꝛ sacerdotes ap plaudebāt manibꝰ suis.ꝛ ꝓpͤls me⁹ dilexit ta lia. Et iō tales nō sūt audiendi. Hiere.xxiij. Nolite audire vba ꝓphaꝝ q̄ ꝓphetāt vobis ꝛ decipiūt vos.visiones coꝛdis sui loquūtur nō de oꝛe dn̄i. De quibꝰ Matͫ.vij. Attēdi te a falsis ꝓphis q̄ venīūt ad vos ī vestimētis ouiū. Ubi glo. Firma tutela salutꝫ est vocere quē fugias. Propterea.i. Jobā.iiij. Nolite oīm spiritui credere.i.oīm homini loq̄nti de spūalibꝰ.q; ꝓpͤe antixp̄i de pfundis miste riis ꝛ spūalibꝰ loquent vt suā falsitatē pallia re possint.q; ñ erūt de simplicibꝰ sz de sapiē tibꝰ. Quapropter magis piculosi⁹ simplices decipiēt Un̄ sic̄ q̄ se ī primo aduētu xp̄i oppo suerūt sāctioꝛes ꝛ sapiētioꝛes aliis videbāt scz scribe ꝛ phariseī.sic illi q̄ ī fine ēsistēt testi bus xp̄i ꝛ p̄dicatoꝛibꝰ vitatꝫ sapiētioꝛes aliis ī eccl̄ia apparebūt:sz nō sunt necq; erūt. Idco apl̄s.ij.ad Thi.iij. In nouissimis diebꝫ ista būt tpa piculosa.s.ꝓpter mlt̄itudinē pseudo ꝓphaꝝ.q; erūt hoies seipos amātes veritati resistētes specie pietatꝫ hñtes vtutē aūt eius abnegātes.ꝛ p hꝰ seducēt mlt̄os.ideo subdit Et hos devita. Naz vt dicit Aug̃.ꝛ habet.l. xxiij.di.in.c.nemo.dicit ius. Nemo quippe nocet ī eccl̄ia dei amplꝰ q̄q; q̄ querīe agēs no mē vel oꝛdinē sanctitatꝫ ꝛ sacerdotꝫ hz. Deli quentē nāq; hūc redarguere nullꝰ p̄sumit.ꝛ ī exemplū culpa vehemēter extēdit q̄ñ,p tue rentia oꝛdis p̄toꝛ honoraf. Tales nāq; al liciūt coꝛda hoīm ꝛa veritate auertūt.fm il lud apl̄i.ij.ad Thi.iij. A veritate quidē audi tū auertēt ad fabulas aūt cōuertent.i.doctri nas deceptuas De quibꝰ p̄s. Narrauerunt iniq̄ fabulatōes.sz nō vt lex tua.p̄s.cxviij.

¶ Septimū signū p̄uenīēs dei iudiciū est an tixp̄i aduent⁹ ꝛ ei⁹ ꝓsecutio. De q̄ apl̄s.ij.ad Thes.ij. Nō moueamī a sensu vro neq; ter reamini q̄si istet dies dn̄i.nec q̄s vos seducat vllo mō.qm̄ nisi venerit discessio primū ꝛ re uelat⁹ fuerit hō p̄cti fili⁹ pditōnis. Un̄ dicit Nico. de.lyra. aliq; thessaloniceñ. crediderūt iudicū ꝓpͤinquū.eo q; dixit apl̄s.i. Cho.xv Des quidē resurgem⁹ ī momēto in ictu ocu li in nouissima tuba.canet em̄ tuba ꝛ mortui resurgēt.ꝛ.i.ad Thes.iiij. Qm̄ ipse dn̄s in iussu ꝛ ī voce archāgeli ꝛ ī tuba dei descēdet de celo ꝛ mortui q̄ in xp̄o sūt resurgēt primi. deinde ꝛ nos q̄ viuim⁹ q̄ relinq̄mur simul ra piemur cū illis obuiā ī nubibꝰ xp̄o ī aera. Cre debāt g̃ hꝰ fieri tpe pauli. Jō scribit eis secū dā epl̄az dicēs ne terream ī nullꝰ revelat⁹ fue rit hō p̄ccati.i.totus p̄ccato dedit⁹. ¶ Idcirco videndū est q̄ tpe venturꝰ sit Rñde tur primo q; tpe abundātie p̄toꝝ. De q̄ Da niel.viij. Cū creuerint iniq̄tates ꝓsurget rex impudēs facie ꝛ intelligēs ꝓpͤositōes.ꝛ robo rabit fortitudo eius sz nō ī viribꝰ suis ꝛ supra quā credi pt vniuersa vastabit ꝛc. Et dignū est vt iniquꝰ venīēs iniq̄tatē iueniat nō vnā sz plures. Un̄ Osee.iiij. Nō est veritas ꝛ nō est misericoꝛdia ꝛ nō est scientia dei in terra. Maledictū mendaciū ꝛ homicidiū ꝛ furtuꝫ ꝛ adulteriū inundauerūt ī terra ꝛ sanguis sā guinē tetigit.i.pctm̄ p̄cto noua veteribꝰ ad dūt. Nā pctm̄ vnū aliud impellet.ꝛ tūc veni et iniquꝰ rex.s.antixp̄s sup malos subditos. Quia fm greg.xxv.moral.c.lix.fm merita subditoꝝ tribuunt a deo pssone regentiū. Et lx.c. Pro q̄litatibꝰ subditoꝝ disponunt acta

regenitiū ⁊ sepe ex plebū merito mutaf vita pastoꝝ. Et Mat. xxiiij. Cōm abūdabit iniq̄tas refrigescet charitas multoꝝ. Et q̄n sic creuerit iniq̄tas tūc veniet antixp̄s Secūdo veniet in tpe scismatis ⁊ discordie. ⁊ merito. q̄ saluatoꝝ nr̄ venit tpe pacis. q̄ ipse est pax nr̄a. q̄ fecit vtraq; vnū nos deo reconciliādo vt patet ad Eph. ij. ⁊ Luc. ij. Exijt edictū a cesare augusto vt describeref vniuersus orbis ita antixp̄s q̄ erit ꝓtra xp̄m in tpe scismatꝫ veniet. Vñ apl's. ij. ad thes. ij. Nisi venerit discessio primū ab ecclia a fide catholica ⁊ a romano imperio. Vñ aug⁹. Antixp̄s erit potens rex ⁊ impator. Dan. vi. Post hec aspiciebaꝫ in visiōe noctꝫ. Et ecce bestia q̄rta terribilis at q; mirabil⁹ ⁊ fortꝫ nimis. Glo. B est romanū imperiū. decē erūt cornua ei⁹. B ē decē reges erūt q̄ regēt romanū impiuꝫ. Et subdit. Et ali⁹ ꝓsurget post eos ⁊ potētior erit prioribꝫ. ⁊ tres būliabit. s. egiptioꝝ. libicū. ⁊ ethiopū vbi dicit glo. aliqs interfectꝫ alīq colla submittunt victori. vt impleat illud p̄s. Regnū ipi⁹ orbꝫ dñabit. p̄s. cij. Glo. i. oēs reges supatur⁹ est vt sol⁹ regnet. Job. xli. Per girū dentiū ei⁹ formido. Et. c. xl. Stringit caudā suā q̄si cedꝫ. Glo. q̄ arbusta trāscēdit. ita antixp̄s alios trāscendet in gloria mūdi ⁊ potētia. Jō apl's. ij. ad Thes. ij. Tm̄ vt q̄ tenꝫ teneat donec de medio fiat. dicit glo. Tm̄ ēstat vt q̄ tenet romanū impiuꝫ vel fidē xp̄i teneat donec de medio fiat. B est donec fiat recessus a fide ⁊ romano imperio. Tercio veniet antixp̄s in ist⁹ mūdi fine. ꝑm illud Apoc. xx. Liganit eū p̄ ānos mille vt nō seducat amplius gentes donec ꝓsumentf mille anni. Et post B oportꝫ illū solui modico tpe. Vbi aug⁹. p mille ānos itelligit totū tp̄s gre vsq; ad antixp̄z a Johāne incipiēdo q̄ hec vba scripsit. ⁊ a silvestro q̄ dicit alexāder sup apoc. q̄ silvester baptisauit ꝓstantinū anno dñi. ccc. xl. modo sic mille anni ꝓtrāsierūt. ⁊ antixp̄s nondū venit. ⁊ sic mille capiť hic p vniuersitate tēporū. Sic etiā capiť in p̄s. Memor fuit in seculū testamēti sui. verbi q̄ mandauit in mille generatōes. i. in oēs generatōes. Et tunc oꝝ solui sathanas q̄ crudelior erit psecutio antixp̄i bis tp̄ibꝫ q̄; ante. De q̄ Isi. li. i. c. xxvi. Quāto tp̄s breui⁹ restare sibi viderit vt damnef; tanto crudel⁹ psecutōes exercet vt q̄ se ꝓtinuo damnandū ꝓspicit socios sibi multiplicet q̄bꝫ gehēne ignibꝫ addicaf. ⁊ B erit in fine. q̄ post mortē antixp̄i nō lōge iste mūd⁹ finief. Item discipuli ei⁹ p̄dicabunt eū sic discipli xp̄i q̄s misit binos ⁊ binos ante faciez suā in omnē ciuitatē ⁊ locū q̄ ipe erat venturꝰ. vt habef Lu. x. ⁊ Mar. vi. Sic discipuli antixp̄i multi p̄cedent eū. De quibꝫ. i. Joh. ij. Et sicut audistꝫ q̄ antixp̄s venit nūc antixp̄i multi facti sūt. Et subdit infra. Quis est mēdax nisi is q̄ negat q̄m iesus est xp̄s. i. messias in lege ꝓmissus sic iudei faciūt. Et subdit. hic est antixp̄s q̄ negat patrē ⁊ filiū. Item alia glosa. Antixp̄i sūt oēs heretici ⁊ hi q̄ hoc fatentf fidē sz vita destruūt ⁊ moribꝫ corrūpunt q̄ antixp̄s dicitf ab anti q̄d est ꝓtra ⁊ xp̄s quasi ꝓtra xp̄m. Jō quicūq; veritati ecclie p̄dicāt ⁊ p̄ mandatū ei⁹ faciūt hi oēs sunt antixp̄i. Vñ Isido. li. i. de sūmo bono. c. xxvi. Quis q̄ ꝑm ꝓfessionis sue normā nō viuit aut aliter docet antixp̄s est. plericq; aūt antixp̄i tp̄a nō visuri sūt. ⁊ tēi in mēbris antixp̄i inueniendi sūt. Vñ ad p̄dicta subdit ibidē anteq; veniat antixp̄s multa iāmei⁹ mēbra p̄cesserunt ⁊ p̄ue actōis merito caput ꝓprium p̄uenerūt. Reuera nā sic caput bonoꝝ ꝓprie ē xp̄s. sic malorꝝ caput est ⁊ erit antixp̄s cū diabolo ⁊ angel⁹ ei⁹.

Nūc videndū est de natiuitate antixp̄i Dicit nāq; sanct⁹ tho. de aq̄no in suo cōpendio. li. vij. q̄ antixp̄s nascef in babilone. ⁊ dicit q̄ nascef de tribu dan. q̄ Gen. xlix. Dan coluber i via. i. antixp̄s quē de tribu dan asserunt nasciturꝫ. Vñ apoc. xiij. Vidi b̄ mari bestiam ascendentē. i. de babilone q̄d iacet sec⁹ mare. Glo. i. de vili genere. ⁊ magnā exercebit crudelitatē. q̄ ad magnā pueniet potētiā. Cū em̄ aliq̄s vilis ē sublimat⁹ crudelior oīm bn̄ natꝰ efficitf. Vñ poeta. Asperi⁹ nichil est vili dū surgit i altū. Quia nō curat si quomodo ꝓdat honorē quē pri⁹ nō habuit ⁊ nūc indign⁹ possidet. Item hic antixp̄s in vtero matris meretricis adhuc posit⁹ replebitf spiritu diaboli. iuxta illud. ij. ad Thes. ij. Cui⁹ aduent⁹ est ꝑm operatōez sathane. Nā ꝑm Dan malsce. nascef ex damnato coitu. ⁊ vocat eum bastardū. Idē aug⁹. in li. de gra. iudi. ad Bilen. Paulusq; dns veniat mundū iudicare p ignē ex formicatōe nascef ille filꝰ p̄ditōis in babilonia. Item nutrief i ciuitatibꝫ Corozaꝝ,

ꝛ bethzaida. De quibꝫ dñs Matth. xi. Ue tibi Corozayn. ve tibi bethzaida qꝛ si in thiro ꝛ sidone q̄ erāt ciuitates gentiles facte essent virtutes q̄ facte sunt in vobis ī cilicio ꝛ cinere penitētiā egissent. Et vt scribit Damasce. Occulte puer nutriet̄ a magis diuinatoribꝫ ꝛ incantatoribꝫ a quibus plene replebit̄ arte magica ꝛ oīmi falsitate ꝛ malignis spūs erūt comites ꝛ duces ei⁹. Et post b̄ veniet ī hierusalē. ꝛ circūcidet se dicēs Ego sū messias vobis missus. Judei g̃ eū tūc suscipiēt ꝛ credent in eū. Et tūc implebit̄ illud Eccls. iiij. qꝫ b̄ carcere cathenisq; īterdū q̄s egredi at̄ ad regnū ꝛ ali⁹ nat⁹ ī regno inopia ꝓmat̄. qꝛ sic ad regnū gradiet̄ antixp̄s ꝛ accept⁹ erit. ꝛ xp̄s natus ī regno fuit despect⁹. De q̄ Joh. v. Ego veni ī noīe patris mei ꝛ non accepistis me. si alī⁹ venerit ī noīe suo b̄ est antixp̄s q̄ ꝓpriam gloriā q̄ret ꝛ nō dei dicēs se esse xp̄m cū xp̄s nō sit: illū accipietꝫ. Nā suscipiēt illū iudei ꝛ reedificabūt tūc templum a romanis destructū. Et sedebit ibi mendaciter dicens se esse xp̄m deū. ꝛ b̄ ex superbia. De q̄. ij. ad Thes. ij Qui sedebit ī tēplo ꝛ extolletur sup oīne qđ dr̄ de⁹. Nā ipe ꝓgregabit reges tot⁹ terre. Juxta illud apoc. xvi. Congregabit reges ꝛ principes ꝛ pl̄os mlt̄os. ꝛ b̄ fiet in loco q̄ dr̄ hebrayce armageddon. Apoc. xvi. Et ꝓgregabit illos in locū q̄ vocabit̄ hebrayce armageddon. mons vbi fures habēt refugiū Die ro. in interp̄tatōibꝫ. Mōs est latrūculus ꝛ ipse eos oēs acceptabit. sic ad dauid fugierunt oēs q̄ oppressi fuerūt ere alieno. i. cēsu. i. Reg. xxij. Et fact⁹ est dauid eoꝝ princeps. Sic antixp̄s erit princeps oīm maloꝝ cuꝫ q̄bꝫ sedebit ꝛ regnū stabilitabit. vt habet̄ apoc. xvij. Oēs gentes ꝛ reges terre ꝛ mlti pl̄i cuꝫ fornicati sūt. s. male faciēdo. loquit̄ de babilone q̄ interp̄tat̄ ꝓfusio significās antixp̄m ꝛ q̄s libet inimicos dei ꝛ ecclie. Juxta illd̄ p̄s. cxxx Inimicos ei⁹ induā ꝓfusione Nā sic xp̄s fuit plen⁹ oīmi gr̄a ꝛ oīb⁹ virtutibꝫ. sic antixp̄s plen⁹ erit oīb⁹ vicijs. Primo erit superbus qꝛ faciet hoīes imaginē suā adorare. ꝛ destruet signa crucifixi. De q̄ apoc. xiij. Datū est ei os loq̄ns ingētia. i. magna ꝛ blasphemias Et aperiet os suū in blasphemias ad deū. blasphemare nomen eius ꝛ tabernaculum ei⁹. ꝛ eos q̄ celo habitāt ꝛ faciet vt quicū q̄ non adorauerit imaginē bestie occidet̄. Et subdit. ꝛ faciet oēs pusillos ꝛ magnos diuites ꝛ pauperes liberos ꝛ seruos habere caracterē in manu dextra aut in frontibꝫ suis. ꝛ ne q̄s possit emere aut vendere nisi habeat caracterē noīs bestie Ecce q̄sta elatio ꝛ superbia Secūdo erit luxuriosus. De q̄ Dañ. xi. Erit in ꝓcupiscētijs femine ꝛ. Jō apl's. ij. ad Thimo. iij. In nouissimis diebꝫ instabūt tpa piculosa. s. tpe ꝓpe aduentū antixp̄i. ꝛ erūt hoīes seipos amātes cupidi elati superbi blasphemi ꝛc. Quia dicit glo. hoīes ita manifeste peccabūt vt nō erubescēt adulterari. sic ia loq̄ aut comedere. Nā q̄ in p̄senti gloriant̄ ī suis malicijs. isti sūt p̄cursores antixp̄i. Sic em̄ xp̄s fuit humilim⁹ et castissim⁹. sic antixp̄s erit superbissim⁹ ꝛ luxuriosissim⁹. Et sic xp̄s habuit Johannē bap. p̄cursorē ī oīmi būlitate castitate ꝛ sanctitate sic superbi adulteri sūt p̄cursores antixp̄i Tercio erit blasphem⁹ dei ꝛ sanctoꝝ. Unde Dani. xi. Aduersus deum deoꝝ loquet̄ magnifica ꝛ blasphemabit sanctū euāgeliū. Daniel. vbi supra. Coꝝ ei⁹ aduersꝰ testamentū sanctū Jō dicit glo. ij. ad Thes. ij. Sic in xp̄o fuit plenitudo diuinitat̄: sic in antixp̄o erit plenitudo oīs malicie nequicie ꝛ iniq̄tat̄. Nā dicit mgr̄ in hist̄oria sup Dañ. in. c. q̄rte visionis. Licet antixp̄s de leminibꝫ parentū suoꝝ ꝓcipiet̄ tñ post ꝓceptū ip̄i⁹ spūs malign⁹ descendet ī vterꝫ mr̄is ei⁹ cui⁹ ꝛ tute puer deincepsnascet̄ alet̄ adolescet ꝛ fili⁹ p̄ditōnis dicetur Istud intellige sic ñ qꝫ diabol⁹ creabit eū aut aīam corpi infundet. aut obsidebit infusaꝫ. sꝫ qꝛ applicabit se vt custodiat eū sp q̄si vas p̄cium suggerēs ei oīa q̄ voluerit. De q̄ apl's ij. ad Thes. ij. Cui⁹ aduent⁹ est ſm opatōez Satbane. Quarto erit magn⁹ seductoꝝ. Unde p̄s. Sedet in insidijs vt interficiat innocentē. p̄s. ix. Et erit simulatoꝝ ꝛ bland⁹. Unde Damascen⁹. In primordijs regni sui simulabit iusticiā suā vt posset simplices ad se trahere. Unde p̄s. vbi supra. Insidiat̄ vt rapiat pauperē dū attrahit eū. Unde dicit glo. Cū blādicijs trahit eū ad se E Unde sciēdū qꝫ antixp̄s trahet hoīes q̄ttuoꝝ modis ad se. primo p falsam doctrinā. Unde p̄s. vbi supra. Insidiat̄ in absc̄dito q̄si leo qꝛ erit astut⁹ ꝛ p̄dicabit legē nouā ꝛ antequā q̄ ad peccandū cūctos licētiabit. qꝛ sic lex veritat̄ ꝛ salut̄ peccatū ꝓhibet

sic sua lex iniquitatis peccatū persuadet. Vñ ps. xx. Cōstitue dñe legislatorē. Dicit ei san. Tho. in sūma theologice veritat̄ q̄ antixps p̄dicabit ⁊ affirmabit fallis ꝓbatōibꝫ ante se nullū xp̄m. sz oēs antixpos fuisse. ⁊ asseret le gē xp̄i falsā ⁊ p̄dicatōes. ⁊ p vniversas ptes mūdi discurret eandē suā falsā doctrinā p̄di cans ⁊ seducet mlt̄os. vt dicit glo. sup̄ apoc. q̄ ipe plen⁹ erit sp̄ū maligno ⁊ dabit sign̄s se/ quacibꝫ sp̄ūm malignū. ⁊ revelabit eis scri/ pturam veteris ⁊ noui testamēti quā diabol⁹ optime scit ꝼm textuz̄ sua falsitate exponere. vt impediat̄ veritas ⁊ nō sicut sacra scriptu/ ra exponit̄ a catholicis doctoribꝫ. tūc implebi tur illud ps. Diminute sūt veritates a filijs hominū. ps. xi. Et Isa. xxix. Corruit i platea veritas ⁊ eq̄tas nō potuit ingredi. Dan. viij Prosternet̄ veritas i terra. Secūdo p falsa miracula. De q̄ apl's. ij. ad Thes. ij. Cuius est aduent⁹ ꝼm opationē satbane in oñi vir/ tute ⁊ signis ⁊ p̄digijs mendacibꝫ ⁊ in oñi se/ ductione iniquitatis. Quia nō erūt vera sed falsa signa. Unde dicit sanct⁹ Tho. Arbores subito faciet florere ꝼm apparentiā ⁊ nō exi/ stentiā. ⁊ mortuos fallaciter resurgere. Qz maligni sp̄ūs corpa mortuoz intrātes in spe cie hominū qui aliq̄n vixerūt quasi a mortuis surrexerint apparebunt ⁊ dicēt se ab antixpo suscitatos. Etiā dicit sanctus Tho. ⁊ alij doc/ tores sup̄ apocalipsim. q̄ ipe antixps in sua magica arte faciet statuā ad imaginez suam adorari ab vniversis hoīb. ⁊ illa statua loq̄/ tur ⁊ p̄dicet futura ⁊ faciet signa. vt dicitur Apoc. xiij. Faciet signa magna. videlicet ig/ nē de celo descēdere in terrā in ꝓspectu hoīm ⁊ seducet habitantes in terra p signa q̄ data sunt illi facere. Hāc antixps ⁊ sui seq̄ces p ar tem magicā. i. diabolicā deceptōnez faciet vt imagines i eccl'ia loquant̄ dicentes se fallas fuisse. vt q̄ imago petri loquet̄ ad pl'm. vos estis decepti ⁊ male credidistis. qz petr⁹ non fuit sanctus nec est. sicut vos creditis. ⁊ ima go beate virginis similiter. Et etiā sub imagi ne crucifixi occultabit̄ diabol⁹ ⁊ loquetur ad xp̄ianos dicēs. Vos decepti estis a crucifi/ xo. qz nō est filius dei. Similiter de ciborio lo/ quet̄ diabol⁹. Ego nō sum deus ⁊ homo sic vos creditis. Et multa alia similia faciet arte dia bolica. ita vt si fieri posset etiā electi dei deci/ pient̄. Ideo scribit̄ Daniel'. xi. Applicabunt̄ eis plurimi fraudulēter. ⁊ de eruditis ruent. id est. de litteratis. Et sic dicit̄ de discipul's xp̄i Mar. vlti. Illi aūt ꝓfecti p̄dicauerūt ubiq̄ dño coopante ⁊ ꝼmonē confirmante sequētibꝫ signis. sic discipuli ⁊ apl'i antixp̄i p̄dicabunt ubiq̄ falsitatē. ⁊ signis falsis confirmabūt fal/ sitatem sermonis adiuuante diabolo. Tercō p dona. Unde dicit sanct⁹ Thomas in compē/ dio. Et glo. sup̄ Daniel'. ⁊ sup̄ Apoc. q̄ an/ tixps inueniet thesauros ablcōditos ⁊ distri buet suis. De q̄ Daniel'. xi. Dominabit̄ the/ sauroz auri ⁊ argenti. ⁊ in oñibꝫ p̄ciosis egi pti. ⁊ h̄ p auxiliū diaboli. qz oñes thesauros quos auari homines foderūt in terrā diabo/ lus ostendet ei. Exq̄ colligit̄ q̄ tales homies congregantes diuitias p auariciā ⁊ fodentes eas sub terraz̄ sunt ministri diaboli ⁊ antixp̄i ⁊ faciūt se participes illi⁹ nequicie. eo q̄ anti/ xps per illas diuitias seducet multos. Un/ de Daniel'. xi. Dabit eis potestatem in mul/ tis ⁊ dividet terrā gratuito. Ubi glo. Supa bit auaricia quos nō superare potuit potētia. De quo ⁊ Daniel'. viij. In copia rez̄ omniū occidet plurimos. hoc est in abundantia tpa liuz̄. qz sicut xps venit pauper: sic ille diues. Quarto per tormenta. qz quos p̄dictis non poterit puertere. illos puersis ⁊ diris suppli cijs puertet. De quo Daniel'. ubi sup̄. Ro/ borabit̄ fortitudo eius ⁊ supradictꝫ credi potest vniversa vastabit ⁊ ꝓsperabitur ⁊ faciet ⁊ in/ terficiet robustos ⁊ pl'm sanctū ꝼm voluntа tem suā. Et in. xi. Veniet in multitudie ma/ gna. vt cōterat ⁊ interficiat plurimos. Job xxi. Post se omnē hominē. i. aliquos ex oñi bus hominibus trahet ante se innumerabiles

F Sz diceres quare deus p̄mittit talia fi eri. dico quia vt habet̄ Daniel'. viij. Robur āt datū est ei ꝓpter peccata hominū. vt apl's ij. ad Thes. ij. Cui⁹ est aduent⁹ ꝼm opatio/ nem satbane. in oñi virtute signis ⁊ p̄digijs mendacibꝫ ⁊c. Et addit. bis qui pereūt Glo sa eternaliter. eo q̄ charitatem veritatis nō re ceperunt vt salui fierent Ideo mittet illis de us operationē erroris. id est. antixp̄m vt cre/ dant mēdacio. vt iudicent̄ scilicet iudicio dā nationis oñes qui nō crediderunt veritati sz ꝓsenserunt iniquitati. Maxime autem perse quetur sanctos ⁊ iustos. Daniel'. vij. Aspici

ebam ⁊ ecce cornu illud faciebat bellū aduer/
sus sanctos. i. qui videbant̄ esse sancti. ⁊ p̄ua
luit eis ⁊ eleuabit̄ ⁊ magnificabit̄ aduersus
omnē deū. ⁊ aduersus deum deoꝝ loquet̄ ma
gnifica Daniel. xi. Vñ. ij. ad Thes. ij. Non
moueamini quasi instet dies domini. Nisi
reuelat⁹ fuerit homo peccati. s. antixp̄s filius
perditōis. s. eterne. qui aduersat̄ ⁊ extollit̄ su
per om̄e qd̄ dicit̄ de⁹ aut qd̄ colit̄ ita vt ī tem
plo dei sedeat ostendēs se tanq̄ sit de⁹. Glo
sa Augustini. Nōnulli recti⁹ dici putāt sicut
in greco est. Nō in templo. sz in templuz dei
sedeat q̄si ip̄e cū suis sit templū dei. ⁊ tūc de/
seret eū ex toto bonus angel⁹ qui ip̄m vt aliū
quēlibet hoīem ab initio sue ꝯceptōis custo/
diuit. Vñ refert san. Tho. in summa theolo/
gice veritatis. q̄ angel⁹ dñi bon⁹ dat⁹ est sibi
ad h̄ vt nō faciat tanta mala quāta vellet fa/
cere. attamē ista mala q̄ faciet de⁹ ꝑmittet iu
sto suo iudicio. q̄uis ille faciat iniquo cōsilio
qꝛ iustū dei iuditiū est vt credant mendacio
qui veritati credere noluerūt. vt ait apl's sup̄
vt iudicent̄ oēs q̄ nō crediderūt veritati ⁊c.
De q̄ ⁊ psal. lxxx. Dimisi eos s̄m desideria
cordis eoꝝ ibūt in adinuentōib⁹ suis. nā sicut
xp̄s venit missus. sic ille ꝑmissus. Dicit nan/
q̄ Aug⁹. xx. de ciuitate dei. Si antixp̄s non
veniret min⁹ appareret ei⁹ maligna potētia
⁊ bonoꝝ patiētia. Necesse ergo est vt appare
at q̄ cū xp̄o colligit ⁊ dispgit. Nā vt scribit̄
Eccl'i. xxvij. Sicut vasa figuli ꝓbat fornax
⁊ hoīes iustos temptatio tribulatōnis. De q̄
Greg. Qualis vnusquisq̄ apud se lateat il/
lata ꝯtumelia ꝓbat. Et vt dicit̄ Mat. xxiiij.
Erit tūc tribulatio magna qualis nō fuit ab
initio mūdi. q̄uis martires passi sunt pluri/
ma. hos tñ de⁹ ꝯfortauit ꝑ miracula. Hic ve
ro oppositū erit. qꝛ ip̄e tortor. s. antixp̄s mira
cula faciet. Pensem⁹ ergo q̄ta erit humane
mentis turbatio cū martyr corp⁹ tormentis
subijcit ⁊ tortor miracula facit. Nam ꝑ falsa
documēta falsamq̄ expositōez scripturaruz
vincet sapiētes hui⁹ mundi. ⁊ ꝑ secundū. scz
ostēsiones signoꝝ vincet simplices. ꝑ terciuz
scz muneꝝ largitionē decipiet auaricie serui
entes. ꝑ quartū v̄o. s. tormentoꝝ exhibitōem
subiugabit pusillanimes ⁊ timētes. ⁊ sic anti
xp̄us attrahet sibi multitudinē hoīm vt dicit̄
Apoc. xij. Cauda ei⁹ trahebat terciā partem
stellaꝝ celi. ⁊ misit eas in terrā. i. ad terrena
desideria. Trahet em̄ malos per munera. bo/
nos ꝑ tormēta. simplices ꝑ falsā doctrinaz et
miracula. Attñ nota sicut de⁹ huic mundo p̄
uidit q̄ nū q̄ esset sine lumīari ꝯtra tenebras
Nā de nocte lunā ⁊ stellas. de die solē habe/
mus ꝓ nostro adiutorio. sic in eccl'ia preuidit
de⁹ q̄ nunq̄ deficiet electz lumē gratie q̄ ꝯfor
tent̄ ⁊ illum inent̄ ꝯ tenebras malicie. Et sic
tp̄e antixp̄i crudeliora tormēta instabūt san/
ctis. sic ⁊ sancti ꝑ diuinā gr̄am fortiores erūt
⁊ sine p̄sentia aliquoꝝ sanctoꝝ ⁊ ꝓboꝝ viroꝝ
nō erūt. sz eis in adiutoriū de⁹ mittet excellē/
tissimos viros. s. enoch ⁊ helyaz de ꝑadiso q̄
ꝯuertēt ꝑuersos iudeos ad fidē xp̄i. Iuxta il
lud Malachie vlti. Ecce mittā vobis helyā
ꝓphetam anteqū veniet dies domini magn⁹
scz gaudio bonis ⁊ horribilis reprobis. ⁊ con
uertet cor patruz ad filios. ⁊ cor filiorum ad
patres. ad suscipiendum fidē saluatoris. Vñ
iudei ⁊ xp̄iani qui nūc inter se discrepāt tūc
in xp̄m ꝯsentiēt. Et h̄ est qd̄ dicitur Hiere/
mie. xxiij. In dieb⁹ illis saluabit̄ iuda ⁊ isra/
el habitabit cōfidenter. ⁊ tunc erit vnum oui
le ⁊ vnus pastor Johan. x. Unde enoch et
Helyas predicabunt omni populo. Apoca/
lipsis. xi. Dabo duob⁹ testibus meis scilicet
Enoch ⁊ Helye spūz v̄itatz ⁊ p̄dicabūt mil
le dieb⁹ ducētis ⁊. lx. sicut xp̄s amicti saccis
Dicit glo. Predicātes penitentiā ⁊ exemplo
ostendentes. Et dicit duobus. Ideo em̄ sub
binario ponitur. quia predicabunt iudeis et
xp̄ianis principaliter Et qꝛ p̄dicabunt d̄ du
plici charitate. s. dei ⁊ ꝓximi. ⁊ de duobus te
stamentis accipiēt qd̄ predicabunt. p̄s. De
medio petrarum dabunt voces. Petrarum
dicit vtriusq̄ testamēti stabilitatē insinuans
Et qꝛ veritatem predicabūt. ⁊ antixp̄i falsi/
tatem condemnabūt. Et quia in ore duorum
vel trium testiū stat om̄e verbū. Deutro. vij.
⁊ Math. xviij. Et cum finierint testimoniū
bestia. i. antixp̄s qui ascendit de abysso faciet
ꝯtra eos bellum scilicet disputationis ⁊ eoz
vincet. non sapientia: sed potētia. quoniā ip̄i
veri testes erūt ⁊ irrefragabiles ꝑ tyranniā
suam eos occidet corꝑaliter. ⁊ corpora eoruz
insepulta iacebunt in plateis hierusalem per
tres dies ⁊ dimidium. nec quispiam ausus
erit eos deponere ī monumētis ꝓpter timorē

antixpi. vt dicit sanct⁹ tho. de aquino vbi sup̄ qui b̄ non ꝓmittet ꝓpter odiū ꝓpli xpiani. vt quicūq; eos viderit formidare debeat. Tandē post tres dies ⁊ dimidiū. vt habet Apoc. xi. Spūs vite a deo. i. aīe eoꝝ intrabūt i eos ⁊ stabūt sup̄ pedes suos viuentes. īmortales tā ⁊ impassibiles ⁊ timor magn⁹ cadet super eos q̄ videbūt eos ita glorificatos ⁊ audient vocē de celo dicentē. venite huc. i. ad ꝑsortiū angeloꝝ ⁊ sanctoꝝ ⁊ ascendēt in celū in nube sic xps. Act. ij. Et iusti sū est vt q̄ xpm imitati sunt i tribulatōe p̄dicatōe ⁊ passione. ꝓformē tur illi in ascēsione. iuxta illud Matb. xxiij. ⁊ Luc. xiiij. ⁊ xviij. Qui se humiliat exaltabi tur. ⁊ cū ascendēt videbūt eos inimici eorum sc̄z visione insolita. ⁊ cū magna admiratōe ⁊ timore. Et in illa hora. s. post morte eoꝝ ⁊ assumptionē in celū fiet terremot⁹ magn⁹ ⁊ cadet decima ps ciuitatꝭ hierusalē. Glosa. i. hō q̄ ad h̄ pstitut⁹ videt vt decim⁹ ordo restau ret. vt habet in Apocalipsi. ⁊ i terremotu occident. Glo. destruent omino in inferno. vel postea nō relipiēt noīa hoīm. i. nominati ho mines q̄ habebūt tm̄ nomē ⁊ non rem. Dicit glosa. Hominū quos de⁹ pscivit ad mortem vt nō terreant quoquomodo fideles. septem milia. Glo. Sēs pfecti in malicia. Et reliq̄ sancti ⁊ electi in timore dei fiet missi. i. dimittendi ⁊ nō occident. sꝫ dabūt gloriā deo celi. Deinde vt dicit sanct⁹ Tho. de aquino vbi supra. c. xi. in fine. q̄ antixps post enoch ⁊ helye ascensum in celū regnabit. xv. diebꝫ. ⁊ in illis diebꝫ magnā diabol⁹ p antixpm tribulationē ⁊ certe maximā exercebit in ecclia. Nā vt dicit Isi. vbi sup̄. Quāto breui⁹ tps restare sibi viderit tanto maiorē terre psecutōem mouebit ꝓtra hoīes vt glorificent iusti ⁊ sordident impij ⁊ iniqui. ⁊ vt diabolo durior accrescat damnatōis sentētia erit tūc vt habet Matb. xxiiij. Tribulatō magna ex vehemētia tirānice psecutōis quā antixps exercebit que talis erit q̄lis ab initio mūdi vsq; modo nec postea imperpetuū fiet. In illis diebꝫ vt habet apoc. ix. Aliq̄ ledent p bereſim. aliq̄ p hipocrisim. aliqui p violentiā p antichristi p secutionē. Et querēt hoīes mortē. i. desiderabunt corpa mori p nimia tribulatōe ⁊ terrore ⁊ nō inuenient eā qz fugiet mors ab eis. sic Helyas. iij. Reg. xix. tpe psecutōis Jezabel vt habet Matb. xxiiij. Multi pseudoꝓphete surgēt. antixps cū membris suis ⁊ seducēt multos. Et ite. Surgēt enī pseudo xpi ⁊ pseudo ꝓphe. ⁊ dabūt signa magna. Glo. de celo in terra ⁊ pdigia sursuz in celo. Hec magna signa erūt apparētia ⁊ nō existētia. q̄ sm glo. ꝓmissione diuina fiēt ꝑ virtute diabolica vt per tribulatōez ꝓbent electi dei. Et dr Matb. xxiiij. Nisi essent abbreuiati dies illi. Nō intelligē q̄ dies tūc breuiores q̄ nūc sint. vt dic Lyra Sz dies capit h̄ ꝓ tpe tribulatōis q̄ tps erit breue. qz durabit dūtaxat p tres annos cū dimidio. vt habet Dan. xij. cū inquit Quia in tps ⁊ tpa ⁊ dimidiū tpis. i. dñabit p tps āni ⁊ tpa duoꝝ annoꝝ. ⁊ dimidiū tps id est. p dimidium annuz. ⁊ nisi abbreuiati essent dies illi nō fieret salua omis caro. i. homo Itē dicit sanct⁹ Tho. de aquino q̄ post mortē enoch ⁊ helye antixps regnabit. xv. diebꝫ. ⁊ tūc dicet se vltra nō posse cū hoīb⁹ pugnare. ꝓpter pcta eoꝝ. ⁊ finget se mortuū vt habetur Apoc. xiij. Vidi vnuz de capitib⁹ suis. sc̄z antixpm quasi occisum in morte. i. fingentez se quasi mortuū. ⁊ sic latēs p triduum postea apparebit dicēs se suscitatū. Et discipuli ei⁹ p̄dicabunt resurrectōnez ei⁹. ⁊ ipe missurus erit spūm malignū i specie ignis. iuxta illd. iij Reg. xxij. Ego ero spūs mendax in ore oīm ꝓphetaꝝ sc̄z antixpi. Et applicabunt eis plurimi fraudulēter. Daniel. xi. Quia voce diaboli loquentur varijs linguis sicut ex spiritu sancto loquebantur apli. Act. ij. Tūc vt habet Dan. xi. Veniet antixps in multitudine magna ⁊ figet tabernaculū suū. i. tronū ⁊ solium sup̄ montē inclitum. s. olivueti. ⁊ veniet ad summitatē ei⁹. ⁊ nemo auxiliabit ei nisi diabolica ptās. Glo. nisi ꝓmissiue. qz antixps ō tali monte vt dicit glo. sup̄ Apocalipsim arte magica ac virtute diabolica ascendet in aera. vt symon magus cū demonib⁹. Tunc vt habet. ij. ad Thes. ij. Revelabit ille iniqu⁹. qz nequicia ei⁹ ⁊ fallitas eius deteget quem dñs interficiet spiritu oris sui. Aug⁹. id est. virtute spūssancti. Et haymo sup̄ eadez verba. q̄ xps interficiet eū spiritu oris sui. i. iussione sua. iuxta illd Isa. xi. Spū labioꝝ eius interficiet impiū sive ꝑ se sive ꝑ michaelē archangelū. Et iubēte xpo demones ꝓmittēt cū ad terram cadere in cōspectu omnū hominū

vt impleat illud ps. Vidi impiū superalta/
tū & eleuatū sic cedros libani. & trāsiui & ecce
nō erat. q̄siui eū & nō est inuent⁹ loc⁹ ei⁹. P⁹
morte aūt antixpi vt dicit glo. sup apl̄m. ij.
ad Thes. ij. Ministri ei⁹ gaudebūt vxores
ducētes & p̄uiuia celebrātes multa & diuersi
generꝫ solacia exercētes & dicētes. licet prin
ceps noster sit mortuus. modo tū pacē habe/
mus & securitatē. & illis talia dicentibꝰ tunc
vt habet Job. xviij. Calcet super eos q̄si rex
interit⁹. Vñ ps. lvij. Veniet mors sup illos
ſꝫ inopinate. & descendēt i infernū viuentes
vt dathan & abiron Nu. xvi. viuentes. s. hic
diabolo mūdo & carni. ſꝫ nō viuētes deo mor
tui. s. peccat⁹. Itē post morte antixpi nō statiꝫ
dñs veniet ad iudiciū. ſꝫ iudei & gētes ad fi/
dē p̄uertent. & fiet vnū ouile & vnus pastor.
Vñ ap̄c. viij. dicit. Cū aperuisset septimum
sigillū factū est silentiū i celo q̄si media hora.
glo. q⁹ p⁹ morte antixpi pax erit i ecclia hora
modica. Nullā em̄ certitudinē habem⁹ q̄ztū
illud tp̄s durabit nisi p. xlv. dieb⁹ put i glosa
sup Danielē repit. Qui dies p̄cedent ad re
frigeriū sanctoꝝ. & ad penitentiā subuersoꝝ.
ſꝫ q̄ dñs post hoc ad iudiciū venturus sit ne/
mo scit nisi sol⁹ deus.

De eadem dominica

Sermo .x.

IN terris erit p̄ssura gentiū p̄ p̄fusi
one sonit⁹ maris Luc. xxi. Au
distis charissimi signa iudiciū p̄
cedentia. post ꝫ erunt signa quindena die iu
dicij p̄uenientia. De quib⁹ dicit Hiero. q⁹ eos
inuenisset in annalib⁹ iudeoꝝ. Ꝫ an sint cō
tinui illi dies. an interpolati nō exp̄ssit. Pri/
mū signū prima die q⁹ mare se eriget. xl. cubi
tis sup altitudines montiū. & erit q̄si mur⁹ in
loco stans. & oīa flumina similiter ꝫ facient.
De quo Isa. v. Ego sum dñs de⁹ tu⁹ qui cō
turbabo mare & intumescēt flumina ei⁹. Illa
eraltatio maris significat elatōez sup̄boꝝ qui
se p̄tra deū erexerūt p̄ trāsgressionē decalogi
Jō exaltatio maris erit eis in timorē & terro
rem. Vñ Isa. lvij. Impij q̄si mare feruens
qđ quiescere nō p̄t. Secūda die tm̄ in abyssū
demergēt q⁹ vix videri poss⁹t. Vñ Isa. xix.
Arescet aq̄ de mari & fluui⁹ desolabit⁹ atꝫ sic
cabit⁹. & deficiēt flumina attenuabunt⁹ & sicca/
bunt⁹ riui aggeꝝ. sic sup̄bi & voluptuosi qui in
delitijs vixerūt deprimentur. Juxta illd ap̄c.
xviij. Quantū glorificauit se & in delitijs fu
it tm̄ date ei tormentū & luctū. Terciū signū
tercia die erit q⁹ oēs bestie & belue marine cō
gregabunt⁹ sup̄ pelag⁹ & dabūt mugit⁹ suos
vsqꝫ ad celum p̄ tristicia & angustia peccatoꝝ
cōpatientes. Quarta die ardebit mare & oēs
aque. Theophil⁹. Cū alterabit⁹ sup̄ior orbis
& elementa inferiora merito cōpatient⁹ ei. q̄si
ad p̄fusionē peccatoris q̄ arsit in p̄cupiscētia
carnali. Quinta die ligna siluaꝝ & herbe da/
bunt roꝛē sāguineū sicut Sibilla p̄dixit. Vñ
poeta. Judicij signū tellus sudore madescit.
vt etiā habet Joel. ij. In diebꝰ illis effun/
dam sp̄m meū & dabo p̄digia i celo & i terra
sāguinē & ignē & vapoꝛē fumi. Similiter
habet Isa. xxiiij. Inebriabit⁹ terra sanguie
& ꝫ ad p̄fusionē hūane verecūdie q⁹ dies vlti
onis dñi ann⁹ retributōis iudicij sui. Ue tūc
illi q̄ nolut flere sup̄ se p̄ pctis. Sexta die fi
et general⁹ terremot⁹ adeo magn⁹ vt pene oīa
edificia manu facta ruēt. Ap̄c. xvi. Terre/
mot⁹ fact⁹ est magn⁹ q̄lis non fuit exq̄ hoies
fuerūt sup̄ terrā. Et p̄tritōe vel p̄cussiōe p̄te
rent⁹ q̄li de cetero nolētes pctōres tolerare.
Septima die oīs lapides scindent⁹ & oīes
mōtes adinuicē collident⁹. Vicisse. i. Et cō
sument⁹ mōtes subt⁹ eū & valles scindent⁹ sic
cera a facie ignis sic aque q̄ currūt in p̄ceps.
Vñ ps. xcvi. Mōtes sic cera fluxerūt a facie
dñi. & ꝫ i redargutōez obstinati cordis. Eccl.
iij. Cor durū male habebit in die nouissimo.
Octauo p̄gregabunt⁹ oīa volatilia in campis
vnūqđ q̄ in suo genere. & ꝫ in p̄fusionē hoīz
q̄ cū essent p̄diti rōe. vix raro aut nunq̄ ha/
buerūt tractatū de salute aīe sue. Hiere. viij.
Attēdi & auscultaui nemo qđ bonū est loquit⁹
Nona die fere de mōtibꝰ descēdentes cū hō
minib⁹ manebūt & nulli nocebūt. & ꝫ in dete/
stationē oppressoꝝ. quia viduas orphanos &
pauperes hoies violēter oppⁱsserunt. Decima
die equabit⁹ terra ad monstrandū q⁹ tp̄s ve/
niet in quo iā equa fiet oīa. ita q⁹ ampli⁹ non
sit dñs neq̄ seru⁹ potens neq̄ subditus di/
ues neq̄ pauper iurta p̄sentis vite statum
Undecima die homines de cauernis eribūt
in quibus latitabant arescentes p̄ timore

ꝛ expectatõe. vt habet Luc. xxi. q̃ supueniet vniuerso orbi. Duodecima Stelle ꝺ celo cadent. nõ ſm ſubſtãtiã: ſz ſm apparentiã. quaſi nõ velint lucere. Tredecima. omnes viuentes morientur ꝛ cũ mortuis reſurgẽt. Cõſumẽtur inquã ꝑ ignẽ ꝓflagratõis q̃ iudiciũ p̃cedz de q̃ patebit infra. Quartadecima die celuz ꝛ terra renouabunt ꝑ ignẽ. cũ ardebit celũ ꝛ terra. Quintadecima die ſz nemo ſcit qũo niſi ſol⁹ de⁹ oẽs mortui reſurgẽt aduentũ iudicis p̃ſtolãtes. ℔ Itẽ nota ꝑter p̃dicta q̃ dicta ſũt q̃ p̃cedent finale iudiciũ. Tũc ſcendũ eſt ꝙ ignis ꝑmaxim⁹ p̃cedet faciẽ iudicis. Juxta illꝺ p̃s. xcvi. Ignis ante ipm̃ p̃cedet. i. ꝓflagratõis. Nã vtute diuina oĩs ignis q̃ in terꝛ ꝛ ſup terrã eſt ꝓcurret ad ꝓflagrationẽ mũdi. i. ad ꝓſumationẽ ꝛ cõbuſtionẽ oĩz reꝛ q̃ ſup terrã ſũt. qz oẽs res corꝛpales cõbuſtibiles. vt ligna lapides ꝛ edificia. ꝛ oĩa corꝛpa iumentoꝛ ꝛ hoĩm redigent in cinerez. Vñ dicit ſan. tho. ꝙ iſte ignis aſcẽdet tantũ quantũ aq̃ diluuij vſq; ad mediũ interſticiũ aeris i locũ demonũ ibi habitantiũ. Sonẽtu. vo dicit ſup. iiij. ſnĩaꝛ. ꝙ aſcẽdet vſq; ad vltimã ſperã ignis: ſz nõ vſq; ad ſidera. Et hoc dicit ſanct⁹ tho. ꝙ iſte ignis habebit virtutẽ q̃ttuoꝛ igniũ. Primo habebit officiũ ignis infernalis reꝓbos pumẽdo. Secõ habebit officiũ ignis purgatoꝛij bonos a venialibꝫ purgãdo. Tercõ officiũ ignis terreſtꝛ oĩa vegetabilia ꝓſumẽdo. ꝛ oĩm hoĩm corꝛpa incinerãdo. Quarto hẽbit officiũ ignis elemẽtarꝛ elemẽta ſubtiliãdo ꝛ ad innouatõez diſponẽdo. Per illũ ergo ignẽ tota facies terre exuret. Dꝺ q̃ Deut. xxxij. Ignis ſuccẽſus eſt i furoꝛe meo ꝛ ardebit vſq; ad inferni nouiſſima. Deuoꝛabitq; terrã cũ germine ſuo. ꝛ montiũ fundamenta cõburet. ſic ꝙ figura bũ⁹ mũdi ꝓbit ſicut etiã factũ fuit ꝑ diluuiũ. Primũ q̃ dei iudiciũ p aquã fuit ꝓtra ardoꝛẽ luxurie q̃ tũc viguit. ſic vltimũ iudiciũ ꝑ ignẽ ꝓtra teꝓrẽ charitatis. q̃ ſeneſcẽte mũdo frigeſcit. Item in iſto igne purgabunt elemẽta. ſic ꝙ ſeparabitur ab igne vis cõbuſtibilis. ab aere obſcuritas. ab aqua frigiditas. a terra ponderoſitaſ ꝛ opacitas. Vñ Baſil⁹ ſup illud p̃s. xxviij. Vox dñi intercidẽtis flãmam ignis dicit ꝙ calidũ qz eſt aduſtiuũ ꝛ frigidũ glaciale ꝛ tenebroſũ auferent. ſpicuũ autẽ in aq̃ ꝛ lux in igne manebit. Quia ſm Aug. in oĩbꝫ elemẽtis ignobile tendit deoꝛſũ vt ardoꝛ ignis. feꝛoꝛ terre. frigiditas aque. obſcuritas aerꝛ. Illa oĩa deſcendẽt in infernũ ꝛ aſſociabunt pẽnis damnatoꝛuꝫ. Dꝺ q̃ Deut. xxxij. Ardebit vſq; ad inferni nouiſſima. Et ſanct⁹ tho. iiij. diſt. xlvij. q. vi. dicit ꝙ iſte ignis aget vtute naturali ꝛ ſupnaturali. Naturali virtute ſibi ſe habebit ad bonos ꝛ ad malos. ſ. vtroſq; inciner̃ando. Supnaturali vo virtute ꝓut ſcz eſt inſtrumentũ diuine iuſticie aget diſſimiliter q̃tũ ad ſenſũ pene. Nã ꝑ ipm̃ cruciabuntur mali. boni vo nullũ dolorẽ ſentiẽt. ſic nec pueri ſenſerãt i caminо ignis licet eoꝛ corꝛpa nõ ſeruent integra ſicut puerоꝛ ℔ Sed diceres q̃re mund⁹ eo modo turbabit. Reſpondet ſanct⁹ tho. iiij. ſcrip. diſt. xlvij. q. iiij. ſententiaꝛ ꝙ mund⁹ aliq̃ modo ꝓpter hoĩem fact⁹ eſt. Oportet g̃ q̃n hõ ſm corꝓ⁹ glorificabit ꝙ etiã alia mũdi corꝛpa ad ſtatuz mutent melioꝛẽ. vt ſit ei loc⁹ ꝓueniẽtioꝛ ꝛ aſpect⁹ delectabilioꝛ habeat. Ad ℔ añt ꝙ hõ gloriã corꝛpoꝛis ꝓſequat oportet ꝓius remouere illa q̃ glorie opponunt. q̃ ſunt duo. ſ. corꝛuptõ nature ꝛ infectio culpe. qz vt dicitur. i. Thoꝛ. xv. Necq; corꝛuptio incorꝛuptelã poſſidebit. Et ſubdit. Oportet enĩz corꝛuptibile ℔ induere incorꝛuptionẽ. ꝛ mortale ℔ imortalitatez. Et etiã a ciuitate glorie oẽs imm. mũdi foris erunt vt habet Apoc. xxi. Et g̃ oportet fieri purgationẽ ab infectõe culpe. Vñ ſanct⁹ tho. Quãuis res corꝛpales nõ pñt eſſe ſubiecte infectõi culpe ꝓprietꝫ ex culpa hoĩs quedã incõgruitas i rebꝫ corꝛpalibꝫ ꝛ corꝛuptꝫ relinquit. Et q̃tũ ad ℔ purgatõe indiget. ꝛ ℔ merito fiet ꝑ ignẽ. vt dicit ſanct⁹ tho. Quia ignis cũ ſit nobiliſſimũ elemẽtoꝛ habet ꝓprietates ſimiles ꝓprietatibꝫ glie. vt patet i luce. Secũdo qz ignis non recipit cõmixtionẽ extranei ꝓpter efficaciã vtutꝫ actiue ſic alia elemẽta. Tercio qz ſpera ignis eſt remota a nra habitatõe nec ita cõis eſt nob⁹ vſus ignis ſic terre aq̃ ꝛ aerꝛ. vñ nõ ita inficit. Et ꝑter hec maximã hz efficaciã ad purgandũ ꝛ diuidendũ ꝛ ſubtiliandũ. Itẽ poſt q̃tũ elemẽta purgabunt tũc ſequit celi ꝛ terre renouatio. ꝛa ſtatu veteri in ſtatũ nouũ mutatio ꝑ ceſſationẽ mot⁹. Et ſic mund⁹ innouabit ꝛ homo glorificabitur Vñ de ſanct⁹ tho. ſup. iiij. ſententiaꝛ. diſt. xlvij.

ponit quandã ꝓuenientiã innouãtõis dicẽs oĩa corpalia ꝓpter hoĩem facta dicunt̃ & creduntur̃. iuxta illud ꝑs. Oĩa subiecisti sub pedibus eius. ꝑs. viij. Et ipa fuiũt homini duplici ter. Uno mõ ad sustentatõez corpalis vite Alio mõ ad ꝓfectõez cognitõis diuĩe inq̃tũ hõ ꝑ ea q̃ visibilia facta sũt inuisibilia dei cognoscit. vt apls ad Ro. i. Inuisibilia enim ipi? a creatura mũdi ꝑ ea q̃ facta sũt ĩtellecta cõspiciunt̃. Innouabunt̃ ꝯ elemẽta cuz mũdo. qz primo ministerio creaturaꝝ hõ glificat? in nullo ĩdigebit. qz ei? corp? fiet incorruptibile diuina virtute id faciẽte ꝑ aĩam quã ĩmediate glorificabit. Innouat̃ etiã qz scdo ministerio nõ indigebit hõ q̃tũ ad cognitionez intellectiuã qz deũ ĩmediate illa cognitõe cognoscet. i. Cho. xiij. Nõ ꝑ speculũ in enigmate sic nũc: sz facie ad faciẽ. Sz ad hanc visionẽ essentie vt dicit san. tho. ocul? carnis attingere nõ poterit. Et iõ vt ei etiã solaciũ ꝓgrueus de visione diuinitatz tribuat̃ inspiciet̃ ab hoĩe ipa diuinitas ĩ suis effectibz spualibz et corpalibz in quibus manifestat̃ iudicia diuine maiestatz apparebũt & ꝑcipue in carne xpi. et post in corpibz beatoꝝ. & deinceps in oĩbus aliis. Et sic implebit̃ illud Isa vlt̃. Ecce ego creo celos nouos & terrã nouã & nõ erũt in memoria prioza ꝛc. Ubi sanct? tho. Hoc nõ est intelligendũ q̃ ad substantiã. qz substãtia celi & terre stabit ineternũ. Iuxta illõ ps. Fũdasti terrã & pmanet. ps. cxviij. & Eccs. i. Generatio ꝓterit & generatio aduenit. terra aũt ineternũ stat. l. q̃tũ ad substantiã. Et si terra q̃ est ignobilissimũ elementoꝝ ineternũ stabit q̃tũ ad ei? substantiã. mlto clarius datur intelligi ꝙ illa elemẽta q̃ sũt nobiliora terra. vt aq̃ aer ignis stabũt ineternũ. Iõ dicit san. tho. ꝙ illud Luce. xxi. Celum & terra trãsibũt intelligendũ est q̃ ad formã. i. in aliã formã trãsibũt. De q̃ apls. i. Cho. vij. Preterit enim figura huius mũdi. Iõ Job. apoc. xxi. dixit. Uidi celũ nouũ. i. innouatũ ꝑ ignẽ ꝓflagratõnis. & terrã nouã. primũ enim celũ & prima terra abiit. ℟ Sed diceres quõ aq̃ innouabit̃. cuꝝ nõ est cõbustibilis sz ꝑ oppositas q̃litates omino igni ꝓtraria. Rñdet aug. Licz aq̃ cõbustibilis non sit evaporabit̃ tñ ꝑ ignẽ sic ꝙ deficiet ꝑm prioẽ statũ. vnde de mari qõ est omino mater aquaꝝ exq̃ oĩa flumina de ipo fluũt dicit̃ Apoc. xxi. Mare iã nõ est. i. ꝑm prioẽ statũ deficit. qz amaritudo marĩ & grossitudo aquaꝝ auferet̃ & ĩma nebunt ꝑm substantiã meliorate & innouate. ℒ ℣ Sz diceres qõo ignis innouabit̃. si sic tũc omino deficiet. qz subtracta materia ignibili naturalis deficiet ignis. Juxta illõ poeticũ. Subtrahe lignũ foco ꝓtin? ignis abest. Sz ꝓstat ꝙ tũc deficiet materia ignibilis: cũ oĩa ꝑ ignẽ ꝓsument̃. Rñdet̃ ꝑm Glo. super apoc. Elementũ ignis innouabit̃ ꝑ seipm oẽ qõ in ipo impuꝝ est ꝓsumẽdo & purgando. qñ ignis naturaliter habet virtutẽ purgatiuã. Et sic dicit san. tho. ꝙ terra erit in supficie superiori plana & pura. siĩ vitꝝ vel cristall? Tũc implebit̃ illud Isa. xl. Oĩs vallis implebit̃. oĩs mõs & collis humiliabit̃. Et erũt prava indirecta & aspera ĩ vias planas. Aq̃ fiet sicut cristall?. aer vt celũ. ignis vt celi luminaria. Bruta em̃ aĩalia vt pisces & pecora ꝑm sanctũ Tho. dist. xlviij. q. ix. non manebunt. qz nõ habẽt ordinẽ ad incorruptionem Nam cũ innouatio mũdi ꝓpter hominẽ fiat oportet ꝙ inouationi hominis ꝓformet̃. Homo aũt innouat? de statu corruptõis in incorruptionẽ trãsiet & perpetue quietis. Unde. i. Cho. xv. Oportet corruptibile hoc induere incorruptionẽ. Et ideo mund? hõ mõ innouabit̃. vt abiecta omi corruptõe & trãsmutatõe ꝑpetuo remaneat in quiete. Uñ ad illã innouationẽ nil ordinari poterit nisi qõ habet ordinẽ ad incorruptionẽ Huiusmodi aũt sunt corpa celestia elemẽta & hoĩes. Corpa em̃ celestia ꝑm sui naturã sicut sol luna & stelle. et ã ꝑm se totũ & ꝑm ptes Elementa vero sũt quidem corruptibilia ꝑm partes. i. ꝑm eoꝝ ꝓtrias qualitates. hoc est ꝑm formã vt supra dixit. sed incorruptibilia sunt ꝑm totũ. i. substãtiam. Homines aũt corrumpunt̃ & ꝑm totũ quia separatur a corpore anima & ꝑm ptes. sed hoc ex parte materie nõ ex parte forme. l. aĩe rationalis que post corruptionẽ hoĩs manet ĩcorrupta. Aĩalia aũt bruta & plante & oĩa corpa mixta corrũpunt̃. & ꝑm totũ & ꝑm ptes & ex pte materie que formaꝝ amittit & ex pte forme que actu ñ manet. & sic nullo modo habent ordinẽ ad incorruptõez. Uñ in illa innouatõe non manebũt. Itẽ tercia ratio ĩnouationis elementoꝝ & mũdi est. qz in nouissimo

die xp̃s ventur⁹ est ad iudiciū in claritate ine
stimabili. Et q⁹ vt dicit Job. xv. Celi nō sūt
mūdi in cōspectu ei⁹ oportet vt mundent̃ ab
oñi macula corruptōis quā ꝓtraxerūt a pec
catoribꝫ vt mūdi appareāt in ꝓspectu iudicis
Si celi ⁊ elemēta q̄ ratione nō habēt sic pur
gabunt̃ q̄ ⁊ nec vitā habēt. ⁊ sic ꝓparabunt̃ in
occursū iusti iudicis vt ne aliq̄d macule i eis
appareat in q̄ displicere possint magno iudi
ci xp̃o. ¶ multo magis nos oportet purgari
ab oñi macula peccatoꝝ ne in aduētu iudicꝫ
inueniamur imundi. De q̄ Bern̄. Oñ arde
bit celū ⁊ terra. vbi apparebūt impij adulte
ri ebriosi. q̄d infelices dicturi sūt q̄ toties ad
moniti repiunt̃ impati. ¶ Nūc vero
videndū est de mortuoꝝ resurrectōe q̄ etiaꝫ
ꝓcedit aduentū xp̃i ad iudiciū. De q̄ resurre
ctione dicit san. Tho. sup. iiij. sñiaꝝ. di. xliij
q. i. in resp̃sione principali ad q̄stiunculā se
cundā. ¶ Oñ vltim⁹ finis quē etiā naturali
ter hoīes desiderāt est eterna beatitudo. ⁊ hāc
in hac vita hoīes ꝓsequi nō valebūt. Iō neces
se est ponere aliā vitā. s. ꝑpetuā in q̄ hoīes su
am vltimā ꝓfectōeꝫ ꝓsequant̃. Quā etiā re
uera ꝓsequi nō possūt nisi pri⁹ morianꝫ corpali
ter. oportet g̃ hoīes ꝓius mori anteq̄ relur
gent. De q̄ san. Tho. vbi supꝝ. q. iij. Ante re
surrectōeꝫ mori ꝓuenit ꝑm ordinē nature. nā
sic humana natura ex peccato primi parētis
in defectū necessitatꝫ moriēdi deuenit nō erit
redit⁹ ad īmortalitatē nisi morte mediante.
Hā vt scribit̃. viij. phisicoꝝ. Motus celi est
causa vite oīb inferioribꝫ reb. sic mot⁹ cor
dis tot⁹ corpis quedā vita est. sicut aūt ces
sante motu cordis oīa mēbra mortificant̃ ita
cessante motu celi nō ꝑt aliq̄ viuū remane
re i illa vita q̄ ex influētia ill⁹ mot⁹ ꝓseruat̃.
Etiā ꝓuenit diuīe iusticie q̄ humanā naturā
ꝑpeccato primi parētis dānauit vt oñes q̄
ab eo originē ducerēt infectionē peccati ori
ginalis ꝓtrahrēt. ⁊ p ꝓsequēs mortꝫ debito
res existerēt. Juxta illud Ro. v. Per vnuꝫ
hoīeꝫ peccatū intrauit i orbē ⁊ p peccatū mors
in oēs ptrāsijt. ergo oēs hoīes necesse est mo
ri anteq̄ resurgāt. De q̄ aplus ad Heb. ix.
Statutū est oñi homini semel mori. ¶
Si diceres q̄d vult ꝫ verbū apli. i. ad thes̃.
iiij. Deinde nos q̄ viuimus q̄ residui sum⁹ in
aduētu dñi nō ꝓueniem⁹ eos q̄ dormierūt Ibi
aliq̄ dixerūt q̄ xp̃o veniēte ad iudiciū aliqui
repient̃ viui. q̄ ⁊ sine morte trāsferant̃ ad sta
tū īmortalitatꝫ. Sꝫ ꝫ nō est vez vt habet̃. q̄.
Reg. xiij. Oēs morimur. Alij dixerūt q̄ il
li q̄ in aduētu xp̃i ad iudiciū viui repient̃ in
raptu illo obuiādo xp̃o in aera subito moriā
tur ⁊ statim resurgāt. nec est ꝫ tenendū. Q⁹
vt ꝓdixi ignis ꝓflagratōis purgās elementa
incinerabit corpa mixta ex elemētis q̄ ignis
p̃cedet aduentū xp̃i ad iudicium. Et sic nulli
hoīes repient̃ viui q̄ obuiēt xp̃o veniēti nisi
prius suscitent̃ ꝑ xp̃m. Juxta illud apli. i. ad
Thes̃. xv. Sicut in adā oēs moriunt̃ ita ⁊ in
xp̃o oēs viuificabunt̃. Et hec est sentētia Li
re. q̄ sicut oēs morient̃ q̄ viuūt. sic oēs simul
resurgēt q̄ mortui sunt. vt dicit apls. Oñes
quidē resurgem⁹. s. boni ⁊ mali in momento
in ictu oculi. sꝫ differēter q⁹ nō oñes immu
tabimur. s. ad beatitudinis gloriā: sed solum
electi resurgēt in corpibꝫ glorificatis. sꝫ pec
catores in suis grossis corpibꝫ sup terra ma
nebunt. ¶ Sꝫ diceres q̄o ꝑt ꝫ fieri q̄ ꝑ
mali in grossis corpibꝫ tam cito in ictu oculi
ab oībꝫ partibꝫ mūdi. s. ab oriēte occidēte me
ridie ⁊ septētrione possūt venire ad iudiciuꝫ.
Ad ꝫ respondet sanct⁹ thomas de aquino. q̄
mali ꝑ angelos dei portabunt̃ ad iudiciū. sic
habacuc portabat̃ ab angelo de iudea in babi
loniā ad lacū leonū. Item resurrectio fit in eis
dem mēbris ⁊ corpibꝫ q̄ pri⁹ habebāt. Juxta
illud Job. xix. In carne mea videbo deū sal
uatorē meū. Ubi dicit Greg⁹. Dici resurre
ctio nō potest nisi anima ad idē corp⁹ redeat
Nā resurrectio est iterata surrectio. Eiusdē
em̄ est resurgere cui⁹ est cadere. Unde resur
rectio magis corp⁹ respicit q̄ post mortē ca
dit q̄ animā que post mortez viuit. ⁊ ita si nō
esset idem corp⁹ q̄ anima resumeret tūc nō
diceretur resurrectio. sꝫ magis noui corpis
assumptio. Item nota q̄ resurrectio erit per
fecta ⁊ totalis quo ad oñia q̄ ptinent ad hu
mani corpis integritatem taꝫ quo ad mēbra
q̄ quo ad crines ⁊ alia. Nā dñs dixit Ma
thei. x. Capilli autem ⁊ capilli capitis oñes
numerati sunt. Et Luc. xxi. Et capillus ꝺ ca
pite vestro nō pibit. Et. i. ad Thes̃. xv. Mor
tui resurgent incorrupti. i. sine defectu corpa
lis integritatis. quia in malis nō erit defect⁹
mutilatōis ⁊ diminutōis membroꝝ sed bene

qualitatis ⁊ simeitatis ⁊ nigredinis. vt dicit magister. Item licet oēs resurgēt integrī corporib⁹ nō tñ in eadē q̄titate. Iz vnusq̄sq̄ resurget i illa quātitate vt dicit san. Tho. i. iiij di. xliij. q. i. ar. i. in q̄ fuisset in termīo augmē tu. si natura nō errasset i membror defectib⁹ vel superfluitatib⁹ vel defecisset a termino ante mortē post vite p̄sumptōnez. Qđ aūt superest vel deficit in hoīe reformabit diuina potentia ⁊ supplebit. Item licet nō resurgēt oēs in eadez quātitate tñ resurgēt in eadē etate. Vñ mgr in. iiij. sñia ⁊. di. xliij. c. i. i lra dicit. Nō eadē resurgēti⁹ assignat statura Iz etas. oēs em̄ illa etate resurgent in q̄ xp̄s mortuus est ⁊ resurrexit cuiuscūq̄ etatis mortui fuerint. De quo ap̄lus ad Eph̄. iiij. Donec occurramus oēs in vir⁹ p̄fectū in mensurā etatis plenitudinis xp̄i. vt iā nō simus puuli. Vbi dicit Aug⁹ nō dicit in mensurā corpis vel staturā xp̄i Iz etatis. q⁹ vnusquisq̄ recipiet suā mensurā corpis quā vel habuit in iuuentute etiā si senex obiit vel fuerat habitur⁹ si ante defūctus est. Etas ꝑo erit illa ad quā puenit cristus. s. iuuenilis vt circa. xxx. annos. Triginta em̄ duor annor⁹ ⁊ triū mensium erat etas xp̄i in q̄ xp̄s mortuus est. Item nota q⁹ vnusquisq̄ resurget in suo ordine. Sz diceres tñ dicit ap̄lus. i. ad Thes. iiij. Mortui qui in xp̄o sunt resurgēt primi. Respondet sm̄ san. tho. q⁹ primū nō dicit ordinē tp̄is Iz dignitatis. q⁹ resurget martyr⁹ vt martyr. ap̄lus vt ap̄lus. bon⁹ vt bon⁹. mal⁹ vt mal⁹. ⁊ sic non est ordo tp̄is. Sz vt habet. i. Cor. xv. Resurgem⁹ simul ⁊ semel in momento ⁊ in ictu oculi. i. in tp̄e valde breui ⁊ q̄si imp̄ceptibili. Quia collectio cinez ⁊ puluez fiet ministerio angelor p̄ motū localem in tempore q̄si imp̄ceptibili ℙ Sz diceres q̄ est causa vniuersalis resurrectōis mortuor. Respondet sanct⁹ Thomas sup. iiij. sententia ⁊. q⁹ quattuor cause cōcurrūt ad resurrectōez mortuor. s. efficiens. formalis. materialis ⁊ finalis. Prima causa efficiens est de⁹ qui est causa omniū rerū qui principaliter ⁊ effectiue opabitur resurrectionem mortuor tam bonor q̄ malor p̄ vocē tube q̄ in aduentu iudicis ab oīb⁹ audietur cui⁹ virtute excitabunt mortui de monumētis ⁊ resurgent. Vñ ps. Dabit voci sue vocē virtutis. ps. lxvij. ⁊ Job. v. Venit hora in q̄ omnes qui in monumētis sunt audiēt vocez filij dei. ⁊ q̄ audierint viuēt ⁊ p̄cedent q̄ bona fecerūt in resurrectōez vite. De q̄ voce ap̄ls i. ad Thes. iiij. Quoniā ip̄e dñs in iussu ⁊ in voce archangeli ⁊ in tuba dei descēdet de celo. Vñ sanct⁹ thomas. Vox tube est imperiū xp̄i iubētis resurgere ⁊ dicētis. Surgite mortui venite ad iudiciū. Vñ dicit in. iiij. xliij. dist. in fine ad lram. Potest p̄ hec tria in iussu voce ⁊ tuba idē signari. vt illa vox dicatur iussus quantū ad virtutē. q⁹ ei corpa mortuorū obediēt. Vox archangeli. i. xp̄i q̄ est princeps angelor q̄tū ad dignitatē p̄ferentis. Tuba q̄tū ad euidentiā. vel iussus refertur ad causā principalē. s. diuinā virtutē cui obediunt oīa. Vox archangeli ad ministeriū angelor. Sed tuba ad opationē hoīs xp̄i. Hec em̄ tria in resurrectōe opabunt. Hec tuba vt habet. i. Cor. xv. erit nouissima ⁊ notissima. i. manifesta oīm̄b⁹ ⁊ vltima q⁹ post eā ñ erit alia. Ideo Greg⁹. Tubā sonare nō est aliud nisi mūdo filiū dei demōstrare q̄ erit causa efficiens vniuersalis resurrectōnis. Secūda causa est materialis. s. puluer⁹ in q̄s corpa mortuor redacta sunt. De quib⁹ puluerib⁹ tanq̄ de materia de⁹ resuscitabit mortuos ⁊ reformabit corpa oīm hoīm sm̄ veritatē nature ⁊ integritatē membror. Quia si de⁹ de nichilo potuit oīa creare. mlto credibili⁹ ē q⁹ ip̄e de⁹ corpa hoīm eadē de materia p̄cedēti possit reformare. Etiā humiditas corpis resurget q̄ ad integritatē ipsi⁹ ptinebit. Iz hūiditas q̄ est in recedendo a perfectōne sicut superflua ⁊ alie humiditates superflue vel etiā illa q̄ ante ordinabat ad p̄fuatōez speciei sic̄ semē nō resurget. Sic etiā hūiditas que ad actū nutritiuū ptinet sic̄ lac nō resurget. sed hūiditas q̄ est incorpata mēbris ⁊ q̄ est ꝺ integritate corpis illa resurget. Erq̄ patet q⁹ nichil deficiet i materia quocūq̄ etiā puenerit quin resurget saltē qđ ptinet ad integritatez corpis vel ornatū vt capilli ⁊ vngues. Tercia causa ē formal⁹. ⁊ erit p̄iūctio aīe ⁊ corpis q⁹ i resurrectōe nouissima aīe elector dei cōiungent corpib⁹ suis. s. vt simul aīa ⁊ corpe glorificatis accipiāt a iusto iudice gloriā eterne beatitudinis. similiter ⁊ aīe damnator associabunt corpib⁹ suis vt siml in aīa ⁊ corpe cruciēt eternal⁹ i inferno. Et merito sicut meritū

ꝛ demeritū fuerūt simul in corpe ꝛ aīa. sic gloria vl̄ pena erit simul in corpe ꝛ aīa. Quarta causa erit finalis q̄ est finis vnuscuiusq̄. Finis eiꝫ electoꝝ erit eterna beatitudo in summo deo ꝓstituta q̄ dicit̄ finis sine fine. ideo qꝛ ibi terminabit̄ oīe desiderū iustoꝝ. ꝛ implebit̄ sūmo bono. ꝛ nō erit vltra qđ possit desiderari. Sz finis reprobꝝ erit eterna damnatō in inferno ꝓstituta q̄ dicit̄ finis malorꝝ. qꝛ ibi oīs malicia implebit̄. Et est finis sine fine. qꝛ eoꝝ dānatio eternaliter durabit. Sz ꝑ inter est q̄ resurrectio bonoꝝ erit ī claritate. iuxta illō apl̄i ad Phil̄. iij. Saluatorē expectam⁹ dñm nostꝝ iēm xp̄m. q̄ reformabit corp⁹ humilitatꝫ nostre ꝓfiguratū corpi claritatꝫ sue. Mali aūt resurgēt ī corpib⁹ grossis ꝛ palpabilibꝫ sine oīm mutatōe glificatōis. attn̄ ēt resurrectio bonoꝝ adhuc erit differēter: qꝛ quidaꝫ maiorē accipiēt claritatē in corpib⁹ suis. q̄dā minorē iuxta exigentiā suoꝝ meritoꝝ. Unde apl̄s. i. Chorꝝ. xv. Alia est claritas solis. alia lune. ꝛ alia claritas stellarū. stella enī a stella differt in claritate: sic ꝛ resurrectio mortuorū Ulñ Matł. xiij. Fulgebūt iusti sicut sol in regno patris eoꝝ. nō est intelligendū q̄ iusti solummodo habebūt claritatē solis vel lune vel stellaꝝ. Sz apl̄s ꝑ ꝑbū innuit q̄ minima claritas sanctoꝝ ī eterna beatitudine inestimabiliter superat claritatē solis. ita q̄ claritas solis superueniēte claritate sanctoꝝ obtenebrabit̄. sic dicit mgr̄ in. iiij. sñiaꝝ. di. xlviij. Et dicit sanct⁹ Tho. in. iiij. scrip. di. xlviij. q. vij. q̄ illa claritas causabit̄ ex redundātia glorie aīe in corp⁹ ꝛ iō ꝛm q̄ aīa erit maioris claritatꝫ ꝛm maiꝝ meritū: ita erit etiā differētia claritatis. De mal̄ vo dicit mgr̄ in. iiij. di. xlviij. ꝛ sūt verba aug̃. in enchiridion. Quicūq̄ ab illa pditōis massa q̄ pdā facta est nō liberabunt̄ ꝑ xp̄m resurgēt quidē etiā ipi vnuscuiusq̄ cū carne sua vt cū diabolo eiusq̄ angel̄ puniant̄. Utꝫ vo ipi cū vicijs ꝛ deformitatibꝫ suoꝝ corpoꝝ resurgāt quecūq̄ in eis gestauerūt in reḡendo labore q̄d op⁹ sit. Nō enī fatigare nos debet incerta eoꝝ habitudo quoꝝ erit certa ꝛ sempiterna dānatio. Sup q̄ sanct⁹ tho. in. iiij. dis. xlviij. q. viij. Auctor q̄ naturā ꝓdidit in resurrectōe naturā corpis integre repabit. Unde q̄dq̄d defect⁹ ex corruptōe vel debilitate nature siue ꝓncipioꝝ naturaliū ī corpe fuit totuz in resurrectōe remouebit̄ sicut febris lippitudo ꝛ similia. Defect⁹ aūt q̄ ex naturalibꝫ ꝓncipijs in vno corpe naturaliter ꝓsequunt̄. sic̄ ponderositas passibilitas ꝛ similia in corporibus damnatoꝝ erūt. quos defect⁹ ab electoꝝ corpibꝫ glia resurrectōis excludit. Ulñ sic̄ resurrectio electoꝝ ꝑ differētia meritoꝝ diuersificab̄it in gloria. sic etiā resurrectio malorum differēter fiet ꝛm maiorē ratem de meritoꝝ ꝛ culpaꝝ q̄ quilibet gessit in corpe suo.

De eadem dominica

Sermo .xi.

Tunc videbūt filiū hoīs venientē in nube Luc̄. xxi. Audisti de bis q̄ ꝓcedunt iudiciū. nūc videduz est primo qđ sit illud iudiciū tps. secūdo q̄ ad iudiciū sit inuitat⁹ a patribꝫ. tercio erit manifest⁹ oīnibꝫ. quarto erit irat⁹ peccatoribꝫ. quito stipat⁹ celestibꝫ ciuibꝫ. Pro primo sciēdū est videlicet qđ tps sit iudiciū vtꝫ nocte mane die vel sero. aliq̄ volūt q̄ de die ex illo qđ scribit̄. i. Chorꝝ. xv. Dies enī dñi declarabit. qꝛ in igne revelabit̄ ꝛc. Et act̄. i. Sic veniet quēadmodū vidistis eū. Aliq̄ vo media nocte. ꝛm illud Mat. xxv. Media nocte clamor fact⁹ est ꝛc. Et sic ꝑ tpe iudei dicūt q̄ ī egipto angel⁹ percussit primogenita. ꝛ filij isr̄l liberati sūt Exod. xij. Aliq̄ vo q̄ mane. ps. Mane astabo tibi ꝛ videbo. ps. v. Sz nullū illoꝝ reor certū. Marci. xiij. De die aūt illa vel hora nemo scit neq̄ angeli in celo neq̄ filius in humanitate nisi pater. Act̄. i. Nō est vestrū nosse tpa vel momēta q̄ pater posuit ī sua potestate. Ubi dicit sanct⁹ tho. in. iiij. scrip. dis. xlij. q. iij. q̄ sicut dicit Aug⁹. in libro. lxxx. q. Etas vltima humani generis q̄ incipit ab adventu dñi vsq̄ ad finē seculi quibꝫ generatōnibꝫ cōputet̄ incertū est. sic etiā senect⁹ q̄ est vltima etas hoīs cū q̄nq̄ sola tm̄ teneat temporis q̄rtū relique oēs. Hui⁹ ratio est qꝛ determinat⁹ numer⁹ futuri tpis sciri nō ꝓt nisi p revelatōez vel ꝑ naturalē ratōez. temp⁹ aūt q̄d erit vsq̄ ad resurrectōez numerari nō ꝓt naturali ratione. qꝛ simul erit resurrectō ꝛ finis mot⁹ celi. ex motu aūt celi nō ꝓt cognosci finis ei⁹ cū sit circularis. ꝛ ꝛm naturam possit imperpetuū durare. Dicit nec ꝑ revelationē

baberi ꝓtest. ideo vt oĩes sp sint soliciti ⁊ ꝑ parati ad xp̃o occurrendũ. Et ꝓpter ꝟ aplis etiã de ꝟ querẽtibꝫ rñdit. vt supꝫ Act. i. Nõ est vestr⁹ tc̃. In q̃ vt aug̃. dicit. xviij. de ci. dei Dim de hac re calcantiũ digitos resoluit et quiescere iubet. qõ eĩ aplis querentibꝫ noluit indicare nec alijs revelabit. oĩes eĩ q̃ ꝑdictũ tps numerare voluerũt. bucusq; falsiloq; sũt inuẽti. Nõ eĩ expedit scire hoĩbꝫ. Ideo Aug̃. Salubriter diẽ aduent⁹ sui dñs latere voluit vt sp sic deberem⁹ viuere ac si sp deberem⁹ iudicari vt sp timeam⁹ deũ. Quia scribit Deutro. xxiij. Iurta est dies ꝓditõnis ⁊ adesse festinant tpa. Quapropter dicit saluator Matth̃. xxiiij. Vigilate frẽs q⁹ nescitis q̃ hora dñs vr̃ venturꝰ sit. Vbi aug̃. in ꝟmone xxi. sup Matth̃. Nemo q̃rat nouissimũ diez q̃n venturꝰ sit. Sz vigilem⁹ oẽs bñ viuẽdo ne nouissima dies nos inueniat impatos. q̃lis quisq; eĩ hinc exierit i suo nouissimo die .i. morte talis in iudicio apparebit. Jõ greg. a nullo scit̃ dies nouissima. i. est incerta vt sp sit suspecta. Ideo media nocte exponit̃ ꝙ magistr⁹ in. iiij. sñiar⁹. di. xliij. i. nullo sciente. Scz cũ valde obscurꝰ erit. i. occultũ q⁹ vt ait aug̃. Media nocte nõ, ꝑ hora tpis. sz dũ nõ speratur tũc veniet dies nouissima. Scdo ad iudiciũ iusticie est xp̃s inuitat⁹ a pũbꝫ vt fec̃ David rex ⁊ ꝓpha grauipendẽs iniurias sibi ab inimicis suis illatas sciẽs in spũ dñm dixisse Deutro. xxxij. Mea est vltio. ⁊ ego retribuã eis in tpe. Istud iudiciũ sepe inuocat in psal. dicẽs. Judica iudiciũ meũ ⁊ redime me. ps cxviij. ⁊ ps. xxxiij. Expugna impugnãtes me apphende arma ⁊ scutũ ⁊ exurge in adiutoriũ michi. ⁊ ps. cxviij. Qm̃ multi sũt q̃ plequunt̃ me ⁊ tribulãt me. s. diabol⁹ ⁊ ꝓpria caro. Et iõ in ps. xlij. dicit. Judica ꝯ me dñe ⁊ discerne cãm meã de gente nõ sancta ab hoĩe iniq; ⁊ doloso. i. carnis mee desiderio eripe me q⁹ caro sepe decipe me ⁊ attrahere ad peccatũ attentat. Eripe insup me ab homĩe malo. i. a meipso. nã quocũq; me diuerto ibi vicia mea vt dicit Hugo i li. de bono ꝓsciẽtie me sequũtur. Et vbicũq; vado ꝓsciẽtia mea nõ me deserit. sz cũ vbiq; ꝑsens assit qõ facio scribit. Jõ inqt ꝓpha regi⁹ ps. xxxiij. Exurge dñe ⁊ intẽde iudicio meo. s. qõ ego facio de me ne dꝫudicer. i. damner a te. ps. cxlv. Qm̃ tu es dñs faciẽs iudiciũ oĩbꝫ iniuriã patiẽtibꝫ Et ps. lviij. Intẽde ꝯ ad visitãdas oẽs i extremo iudicio generali q̃ spẽali sigillat. m singulos nũc visitas tã in vita q; in morte ⁊ oĩes gentes. i. tã fideles q; infideles tã diuites q; paupes tã clericos q; laycos. Et q̃s inuenoris subditos ⁊ suos male viriss̃e. ⁊ ꝑlatos ⁊ dños male ꝑfuisse ⁊ instruxisse nõ miserear⁹ oĩbꝫ ⁊ spẽaliter his q̃ nũc tuã nõ faciũt voluntatẽ nec affectãt misericordiã. Qñ hi sũt q̃ misericordiã dei nõ affectãt ꝟm Christ̃. qui i peccatis pmanẽt. ⁊ alios nequiter viuere pmittunt. Etiã nõ miserear⁹ oĩbꝫ q̃ opant̃ iniq̃tatem q̃si diceret licet tu deus ⁊ dñs ꝑlatos negligẽtes ꝓpter subditoꝝ vicia punias. Ezech̃. iij. Ego sanguinẽ eoꝝ de manu tua requirã. nõ tñ subditi imunes erũt a pena. q⁹ Ezech̃. xviij. Aia q̃ peccauerit ipa morie. Itẽ dñe ñ miserearis oĩbꝫ quicũq; sunt quin punias in ꝑsenti. Bonũ eĩ sic est nõ misereri. quia meli⁹ est vt de⁹ quẽplam hic ꝙ suis delictis ⁊ peccatis puniat. vt dicit Greg. q; ꝙ eũ illic eternaliter damnet. sicut bonũ est vt cirurgicus nõ parcat carni putride: sz abscidat putridã vt saluet sanã. ergo intẽde iudicio tuo ad visitãdas oĩes gentes. Qñ lyra. Diuina ꝓuidentia extẽdit se ad oẽs tã ad iustos q; ad iniustos ad reddendũ eis ꝟm merita ⁊ demerita. Nõ igit̃ miserear⁹ oĩbꝫ qui opant̃ iniq̃tatẽ ex certa malicia ⁊ obstinatione. q⁹ tales sunt indigni misericordia. nõ etiã miserearis oĩnibꝫ inaniter pmanentibꝫ in peccat⁹. Item nõ miserearis oĩnibꝫ sed aliquibꝫ miserearis. bis nã q; q̃ nũc penitentiã agũt tũc miserebit̃ sz nõ bis tũc miserebit̃ q̃ nũc penitere ⁊ a peccato cessare ꝓtemnũt: q⁹ tũc nõ erit loc⁹ misericordie sz solũ iusticie in q̃ nulli parcet. puer bio. vi. Zel⁹ ⁊ furor illi⁹ nõ parcet in die vindicte. nec acquiescet cuiusq; ꝑcibꝫ nec recipiet ꝑ redemptõne dona plurima. q⁹ iudiciuꝫ dei est ⁊ erit ꝟm veritatẽ. i. equitatez iusticie q̃ iurta sñiaz saluatoris Matth̃. xxi. malos male perdet. Itẽ vt xp̃s veniret ad iudicium etiã in celo deliberãter affectabũt sãcti. Apocalipt̃. vi. Vidi subt⁹ altare aĩas interfectorum ꝓpter verbũ dei ⁊ ꝓpter testimoniũ q̃ habebãt. Et clamabãt voce magna. i. affectu ⁊ desiderio magno. sicut fecit Joyses Exo. xiij. Et susanna Daniel. xiij. q̃ solũ mẽteten⁹

clamabãt desiderãtes. qz desiderium hominis est clamor hoīs apud deum quẽ de⁹ exaudit. ps. Desiderium pauperum exaudiunt dñs. ps. ix. Clamabãt inquã dicẽtes. Usqz quo. i. ad tps expectas dñe. Glo. ibidẽ. Et nõ vindicas sanguinẽ nostrum de his q̃ habitãt i terra. i. sepando bonos a malis. et q̃ vterqz vadat ad loca sua boni in celũ vbi patus est eis loc⁹. Job. xiij. Vado parare vobis locũ. et Matb. xxv. Venite benedicti patris mei possidete patrum vobis regnũ a pstitutõe mũdi. et mali in infernũ vbi parat⁹ est eis loc⁹ pm eorum demerita. Act. i. Cũ iuda traditore q̃ puaricatus est vt abiret in locũ suũ. i. in infernũ. Vñ abacuc. i. Usqz quo. i. qz diu clamabo dñe et nõ exaudies. vociferabor ad te viz patiẽs et nõ saluabis qre respicis detemptores et taces deuorãte impio iustiorem se. Ecce quo desiderium sanctorum inuitat xpm venire ad iudiciũ. Tercio veniet ad iudiciũ oĩbus manifest⁹. Vñ ps. De⁹ nr manifeste veniet. s. ad iudiciũ. ps. xlix. In primo eũ aduẽtu nõ venit manifeste. sz sub nube carnis latuit. qz licet fuerit abscõditus tñ hic de⁹ noster xps. noster dico pter pformitatẽ bũane nature. b̃os de ossibus nr̃is et caro de carne nr̃a venit manifeste. Juxta illud Matb. xxiiij. Sicut fulgur exit ab oriente et apparet vsqz ad occidentez ita erit aduentus filij hominis. i. xpi manifest⁹. De⁹ inquã manifeste veniet. deus noster et nõ silebit. ps. xlix. sz se manifestabit cunctis. Primo eũ aduentu suo apparebat corã se iniuste iudicantibus. vt Caypha et pilato. vt pdixit Isa. liij. Ubi pphẽta d̃ xpo loquẽs i spũ dicit. Quasi agn⁹ corã tondẽte se obmutescet. nõ er culpa vt dicit aug. sz ex patiẽtia et non aperuit os suũ Mat. xxvi. et Luc. xxiij. Mar. xv. et Joh xix. Nõ respondit ei verbũ. Dilet modo etiaz de⁹ qztũ ad quosdã quos pmittit vinere i lasciuijs et voluptatibus p licẽtia beneplaciti sui et non dei. De quibus ps. lxc. s. mala et peccata feciſti et tacui. ps. xlix. Ab hõ silentio orat se. p phẽta liberari in psal. xxvij. dicẽs. De⁹ meus ne sileas a me. Glo. s. me nõ increpando. et assimilabor pter pcta mea q̃ facio descendẽtibus i lacũ iferni. qz vt habet zophonie. i. Dies ire dies illa dies tribulatõis et angustie dies calamitatis et miserie dies tenebraz et caliginis dies nebule et turbinis dies tube et clangoris ꝛc. Et quãto magis modo tacuerit tanto fort⁹ tũc loquet in vbo aspo. Mat. xxv. Discedite a me maledicti i ignẽ eternũ.

R Itẽ manifest⁹ veniet sicut manifeste ascẽdit. Act. i. Sic veniet quẽadmodũ vidistis eũ euntẽ in celũ. qsi sic videbitis eũ ad iudiciũ venire. Itẽ manifest⁹ apparebit vt dic⁹ gr̃ in. iiij. sñaz. di. xlviij. c. i. et ij. in lra. qz i forma sui bũana. s. iudicabit. et glorificata vt gr̃ ex vbis aug. ibidẽ in. ij. c. õducit. et omnibus apparebit i iudicio vt videãt mali i quẽ pupugerũt Apc. i. tã corpaliter occidendo q̃z spũaliter offendẽdo. qz nõ min⁹ ptemnũt eũ q̃ pcepta ptemnũt q̃z q̃ xpm crucifixerũt Et forte magis qz peccãs facit q̃ forte de⁹ ñ vult sz q̃ xpm crucifixerũt fecerũt q̃ xpus voluit Isa. liij. Oblatus est qz ipe voluit. Jõ tales solũ humanitatẽ videbũt vt timeãt. diuinitatẽ vo nõ videbũt nec gaudebũt. Vñ Isa. xxvi. Tollat impi⁹ ne videat gloriã dei. Diuinitas eũ vt dicit gr̃ vbi supra i fine primi. c. sine gaudio videri non potest q̃ gaudio mali pter eorum peccata sũt et erũt indigni q̃re diuinitatẽ iudicis. s. xpi q̃ de⁹ est nõ videbunt sz boni diuinitatis claritatẽ videbunt qz digni sunt et erũt. exq̃ sũt mũdi corde et sciẽtia pura. de quibus Mat. v. Beati mũdo corde q̃m ipi deũ videbũt. q̃z erit ipis gaudium et vita eterna. Joh. xvij. Hec est vita eterna vt cognoscãt te solũ verũ deum. Cognoscet eũ ab oĩbus. s. bonis et malis nõ eodẽ modo vt pdixi Cognoscet in q̃z dñs iudicia faciens. ps. ix. Quarto veniet ad iudiciũ terribil⁹ et irat⁹ peccatoribus. Jõ ps. ad eũ in spũ inqt Tu terribilis es et qs resistet tibi. ps. lxxv. q. d. nullus. Extũc. s. in iudicio ira tua ꝯ pctõres apparebit vt canit eccl̃ia. Dies illa dies ire dies calamitatis et miserie dies magna et amara valde. s. malis et peccatoribus. qz vt habet ad Ro. i. In illa die revelabit ira dei de celo sup omnẽ impietatẽ et iniusticiã hoim eorum q̃ veritatẽ dei i iniusticia detinẽt. Nolẽtes iuste vivere et a peccatis declinare. Vñ gr̃ vbi sup. c. ij. in fine lre. Apparebit terribilis malis et iustis mitis. Erit eũ terror malis et lumẽ iustis. Revera tũc terribilis et irat⁹ apparebit in die iudicij vt timeãt hi quorum ꝯ oculis iã timor dei nõ est q̃re ad multa pcta corruũt. Juxta illud

ꝓuerb. viij. Beat⁹ hō q̄ semꝑ est pauidus. q̄ vo mentꝫ est dure corruet ī malū. ⁊ etiā sine timore dei iustificari nō pñt. vt dicit Eccli. i. Qui sine timore dei est nō poterit iustificari. i. cū iustꝫ bñe mitē iudicē: sz iratū. Itē q̄ ī suo primo aduētu mitꝫ venit pctōribꝫ. Mat. xxi. Ecce rex tu⁹ venit tibi mansuet⁹. q̄ venit vocare pctōres ad penitentiā. Mathꝫ. ix. Sz q̄ inter malos q̄ nolūt ītelligere vt bñ agāt ps. xxxv. aliq̄ sūt. Hiere. xviij. q̄ nō agūt ꝑ pēto suo penitentiā in bꝫ tpe mansuetudinis ⁊ gre q̄bꝫ pctōribꝫ irat⁹ aduenīet ⁊ terribīl. Nā inquit ꝓpha. Si penitentiā egerit gens illa a malo suo agā ⁊ ego penitētiā sup malo q̄ cogitaui vt facerē ei. Si fecerit malū in oculis meis vt nō audiat vocē meā. penitentiā agaz sup bono q̄ locut⁹ sū vt facerē ei. ⁊ iō q̄s hic īuenerit veste charitatꝫ carere. ligatꝫ manibꝫ ⁊ pedibꝫ cū fumibꝫ pctōꝝ. vt dr ꝓuerb. v. Funibꝫ peccatoꝝ suoꝝ quisq̄ cōstringit. ꝓtrahet ī tenebras exteriores. Tūc q̄libet pctor q̄ hic deū nō timebat dicet illō ps. liij. Timor et tremor venerūt sup me ⁊ ꝓtexerunt me tenebre. s. culpe q̄ fūt causa. De oibꝫ his dic Gregori⁹ sup ezechielē. Redēptor būani generꝫ cū iudex apparuerit mitꝫ ⁊ speciosus erit iustꝫ terribīl⁹ ⁊ irat⁹ iniustꝫ. quē em mānsuetū aspicient electi: pauendū ⁊ terribilē videbūt ꝓbi. Iōq̄ electi tūc cū nō terribilē videbunt. q̄ modo terrorē ei⁹ ꝓsiderare nō cessant sz studiose ꝓsiderāt q̄ terribīl⁹ ⁊ irat⁹ ad iudicium veniet. ideo culpas suas deflēt. ⁊ nūc amorē illi⁹ ante oculos mentis ponūt ⁊ q̄tidie bona agūt ⁊ mala ptimescūt. ergo erit eis pi⁹. Vñ sanctꝫ dicit in. iiij. di. xlviij. Sic amici glia est delectabīl⁹ ⁊ ptrarijs illi⁹ odio habē. s. inimicis. sic visio claritatis ipi⁹ humanitatꝫ xpi bonis erit delectabilis q̄ in ꝑmū. malis vo ptristabilis q̄ in suppliciū. Vñ Aug⁹. Valent re. pbi omne tormētū poti⁹ sustinere q̄ facie irata iudicꝫ videre. ⁊ implebīt in eis illud Iacobꝫ. xiiij. Oculi ptabescēt ī foraminibꝫ suis Quito veniet ad iudiciū nō sol⁹ sz cū celestibus ciuibꝫ vallat⁹. De q̄ Isa. iij. Dñs ad iudiciū veniet cū senioribꝫ ꝑpli sui ⁊ principibꝫ ei⁹. Cū principibꝫ dico. i. aplis q̄ sūt noui testamēti principes. Juxta illō ps. Principes ꝑplorꝝ congregati sūt cū deo abraā. ps. xlvi. Et ps. xliij. Cōstitues eos principes sup omnē terrā. s. tecū iudicabūt ⁊ senioribꝫ. i. principibꝫ veteris testamēti bi oēs venīēt ad iudiciū cū xpo. De quo Prouerb. vlti. Nobilis ī portis. s. tam celi q̄ inferni vir eius ecclesie scz id est. xps quādo sedebit in iudicio cū senatoribꝫ terre. i. cū patribꝫ veteris ⁊ noui testamēti. ¶ Itē nō solū cum bis sz offies angeli eius venient cū eo. vt habē Mathꝫ. xxv. Cum aūt venerit filiꝰ hoīs in maiestate sua ⁊ offies angeli cū eo. Ubi Lyra dicit primo, ꝓpter iudicis honorē. secūdo, ꝓpter peccatoꝝ accusationē q̄ angeli qui fuerūt nobis ad custodiam deputati tales erūt nostri accusatores. scientes omnia mala q̄ peccatores fecerūt ipos grauiter accusabūt. iuxta illud Job. xx. Reuelabūt celi iniquitatem eius. i. ꝓsone celestes. s. angeli. Tercio angeli venīēt cuz eo ꝓpter iudicij executionē. q̄ ministerio sanctorum angeloꝝ deducent electi in celum. ꝑ malos vo angelos qui sunt ⁊ erūt ministri iustitie dei ipi mali trahent in infernū. Vñ aug⁹ de ciuitate dei. Offies angeli cuz eo venient quos aduocabit de supioribꝫ locis ad faciendū iudiciū. s. discretōis separando malos a bonis De bꝫ etiā dicit Chrisost. in omel. Oēs angeli cū xpo erūt testātes ipi q̄liter administrauerūt missi a dño ad hominū salutē. qui enim nūc eos nō suscipiūt tanq̄ a patre missos tūc in iudicio patient eos aduersarios vt iudicij executores. Quare audiat ⁊ sciat vnusq̄sq̄ vt dei amore allicias ⁊ faciat bonū. ⁊ timore iudicij terreas vt fugiat malū. Nā īmensa letitia erit bonis ⁊ bñ opantibꝫ videre vultum creatoris ⁊ redēptoris tā serenū in quē desiderant angeli ꝓspicere. i. Petri. i. In quem nūc quoq̄ nō videtes creditꝫ. credētes aūt exultabitꝫ letitia inenarrabili ⁊ glorificata reportantes finē fidei vre salutē aīa ꝝ vestrarū vt dixit saluator Luce. xxi. Respicite ⁊ levate capita vra q̄m appropinquabit redemptō vestra. Ecōuerso vo immēsus dolor erit malis ad videndū facie iudicis Malachꝫ. iij. Quis stabit ad videndū eū. Ipe em q̄si ignis ꝓflās ita vt implebīt in eis illud Apoc. vi. Dicunt montibꝫ ⁊ petris cadite sup nos. ⁊ collibꝫ cooperite nos. ⁊ abscondite nos a facie sedentis super thronū ⁊ ab ira agni. quoniā venit dies magnus ire ipsorum. ⁊ quis poterit stare. Et non mirum. Nā Hester. xv. videns regem

assuet vestib⁹ regalib⁹ indutū q̄ erat terribilis aspectu corrut & mutata est ei⁹ rosea facies in pallorē. q̄d de rege regū q̄ veniet ita seriose ad iudiciū. Item si Daniel ad aspectū angeli ita terrebat vt oēs vires ei⁹ emarcuerint Danie. x. Milites & Johes euāgelista vt habet Apoc. i. in aspectu angeli cecidit q̄si mortuus Milites & custodes sepulcri xp̄i p timore angelorum visione territi facti sunt velut mortui Matth. vlti. Multo magis erit terror malis de aspectu xp̄i in die iudicij cū apparebūt oēs angeli ei⁹ cū eo. Ideo Malach. iij. Quis poterit cogitare diē aduent⁹ ei⁹. i. p timore Un Matth. xxiiij. Sicut em̄ fulgur exit ab oriēte & paret vsq̄ in occidentē. ita erit aduentus filij hois ad iudiciū. Et dicit notāter filij hominis. i. virginis. De q̄ mḡr in. iij. di. xlviij. Potestatē dedit ei iudiciū facere q̄ filius hominis est nō q̄ ipse ex virtute hois sit iudicaturus. vel q̄ ipse sol⁹ sine patre & spūsancto iudiciū sit facturus. Sz q̄ ipse sol⁹ in forma serui iudicās bonis & malis videbit. Nā vt dic̄ augustin⁹. Licet opa trinitatis sunt indiuisa. ita vt q̄d facit vna psona facit & alia. & oēs tñ sicut sol⁹ filius carnē assumpsit humanam. ita sol⁹ iudicabit. De q̄ Joh. v. Pater nō iudicat quenq̄: sz oē iudicium dedit filio. Ubi mḡr loco q̄ supra. Nō ita est intelligendū q̄ filius sol⁹ iudicet & nō pater. sz quia forma filij humana cunctis in iudicio apparebit. nō i forma infima: sz gloriosa Judicabit aūt ex virtute diuinitatis nō sine pte & spūsancto. Et merito potestas iudiciaria attribuit filio. T Dicit nāq̄ san. tho. pte. iij. q. lix. ar. i. Ad iudiciū faciendū requirunt tria. primo potestas subditos coercēdi. Eccli. xvij. Noli q̄rere fieri iudex nisi valeas virtute irrūpere iniq̄tates. ne forte extimescas faciē potentis & ponas scandalū i agilitate tua Secūdo zeli rectitudo vt sez nō ex odio vel liuore. sz ex amore iustitie iudiciū & sententiā pferat. Juxta illud p⁹uerb. iij. Quē em̄ diligit deus corripit. & quasi pr̄ in filio cōplacet sibi. Tercio requirit sapientia secūm quā formant iudiciū. Eccli. x. Judex sapiēs iudicabit pplm suū. sz q̄ filius omnia ista habet. Primo potestatē Matth vlti. Data ē michi oīs potestas i celo & i terra. Secundo habet veritatem & zeli rectitudinē. q̄ ipse est veritas. Joh. xiiij. Ego sum via veritas & vita. Et Joh. xix. In hoc nat⁹ sū in mundum vt testimoniū phibeā veritati. Et ista due p⁹exigunt ad iudiciū. Hz terciuz ꝑtinet secūm q̄d accipit forma iudicij. q̄ ipa ratio iudicij ē lex sapiētie & veritatis secūm quā iudicat. Et q̄ filius est sapiētia genita & veritas a pte procedēs & ipm pfecte repsentās. ideo ꝑtinet iudiciaria ptās filio attribuit. De q̄ aug. de vera religione. Filius est veritas incōmutabilis & ars oīpotētis artificis. ergo autoritas iudicādi attribuit patri inquantū est principiū filij. Hz ipa ratio iudicij attribuit filio qui est ars & sapientia patris. vt sic pater oīa fecit p filiū suū inquantū est ars ei⁹ & sapiētia. ita etiā iudicat oīa p filiū suū inquantū est sapiētia & veritas ei⁹. & ita autoritas iudicādi est totius trinitatis. Hz tñ p quendā appropriatōez attribuit filio ratōe artis. q̄ ipe est ars & sapiētia patris. Et hoc designat in Daniele. c. vij. vbi primo dicit q̄ antiquus dierum sedit. & post subdit q̄ filius hois quasi venit vsq̄ ad antiquū dierum. & dedit ei potestatē & honorē regiū p q̄d dat intelligi q̄ autoritas iudicandi est apud patrē a q̄ filius recipit potestatē De quo Joh. v. Pater oīe iudiciū dedit filio q̄ filius hois est. U Pro q̄ sciendū dicit sanctus Tho. pte. iij. q. lix. ar. ij. Quāuis apō deū remaneat primaria autoritas iudicandi tñ hoib⁹ cōmittit a deo iudiciaria potestas respectu eoz q̄ ei⁹ iurisdictōi subijciunt. Juxta illud Deutro. i. Nō iustum est iuste iudicate. & post pauca subdit. q̄ dei iudiciū est cui⁹ autoritate vos iudicatis. Erq̄ em̄ xp̄us in natura humana est caput tot⁹ eccl̄ie & subiecit oīa sub pedib⁹ ei⁹. vnde ad eū etiā ptinet secūm naturā humanā iudiciaria potestas De q̄ aug. dicit. Nō ratōe nature hūane q̄ sic oēs homines haberēt hmōi potestatē. sz q̄ ad gratiā capitis quā xp̄s in humana natura ratōe vnionis cū diuina suscepit. U xp̄o cōpetit iudiciaria potestas secūm humanā naturā ꝑter tria Primo ꝑter conuenientiā & affinitatē ipsius ad hoies. Sicut em̄ deus p causas medias tā q̄ ꝑpinquiores opat effectus. ita p hoiez xp̄z iudicat hoies vt sit suauis iudiciū hoib⁹ & tolerabilis. Jō apls ad Heb. iiij. Nō habem⁹ pontificē q̄ nō possit cōpati infirmitatib⁹ nostris temptatū p oīa p similitudine absq̄ peccato. Adeam⁹ igit̄ cū fiducia ad thronum

gre ei⁹. Sc̃o q⁹ ī finali iudicio vt dic̃ aug⁹. sup Job̃. erit resurrectio corpoꝝ mortuoꝝ q̃ inscitat de⁹ p filiū hoīs. sic p eundē xp̃s suscitabit aīas inq̃tū est fili⁹ dei. Tercio q⁹ sicut dicit aug⁹. de vbis dñi. rectū erat vt iudicandi viderēt iudicē. sz boni ⁊ mali erūt iudicādi restabit igit vt in iudicio forma fui bonis ⁊ malis oñderet. Forma vo dei solis bonis seruaret. Jō mgr in. iiij. dis. xlviij. tractās illō P̄r nō iudicat quenq̃: sz oīe iudiciū dedit filio. dicit nō q⁹ fili⁹ sol⁹ iudicet ⁊ nō pater: sz forma filij bñana cunctis in iudicio apparebit ℣ Sz diceres an xp̃s meritis suis adeptus sit iudiciariā ptātez. Rñdet san. tho. pte. iij. q. lix. ar. iij. dicēs. Licibil, pbibet vnū ⁊ idez dexere alicui ex causis diuersis. sic̃ gloria corporis xp̃i resurgētis debita fuit xp̃o nō soluz ꝓpter q̃uenientiā diuinitatis ⁊ q̃gruentiā ⁊ p̄ pter gloriā aīe. sz etiā ex merito humilitatis ⁊ passionis eius. Sic sibi iudiciaria ptās hoīs xp̃o cōpetit ꝓpter diuinā psonā ⁊ ꝓpter capitis dignitatē ⁊ ꝓpter plenitudinē gre habitu alis. ⁊ cū b̄ etiā ex merito eā obtinuit. s. ut fm dei iusticiā iudex esset q̃ p dei iusticia pugnauit ⁊ vicit. Apc̃. iij. Ego vici ⁊ sedi in throno p̄ris mei. i. in iudiciaria ptāte. Sc̃m illō ps. ix. Sedisti sup thronū q̃ iudicas iusticiā. De q̃ ad Ro. ix. Jn b̄ eī xp̃s mortu⁹ est ⁊ resurrexit ut viuis ⁊ mortuis dñet. vbi dicit Alex. X̄ps p humanitatē passionis, promeruit gloriā exaltatōis. ⁊ sicut iudicat⁹ est iniuste sic iuste iudicabit ℣ Sz diceres in qua forma xp̃s iudicabit. Rñdet san. tho. in. iij. di. xlvij. dicēs. Judiciū aliq̃d dominū ī iudicando requirit. ad Ro. xiij. Tu q̃s es q̃ iudicas alienū seruū. Et ideo fm b̄ xp̃o cōpetit iudicare q⁹ dominiū sup hoīes habet Jp̃e aūt est nr̄ dñs ñ solū rōe creatōis q⁹ dñs ip̃e est de⁹ ip̃e fecit nos ⁊ nō ipi nos ps. xcix. sed etiā rōe redēptōis q̃d ei cōpetit fm bñanam naturaz. ad Ro. xiij. Jn b̄ xp̃s mortu⁹ est ⁊ resurrexit vt ⁊ viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ dñet. Ad p̄miū aūt vite eterne nobis creatōis bona nō sufficerēt nisi redēptōis bñficiū adderet, ꝓp impedimētū q̃d nature create supuenit ex pcto primi parentis. Jñ cū finale iudiciū erit, propter b̄ vt aliq̃ ad regnū admittent ⁊ aliq̃ excludent. ad regnū obtinendū nō sufficiūt dona creatōis: sz requirunt dona recreatōnis.

Et ergo ille q̃ est creator ⁊ redemptor iudicabit. xp̃s vo fm naturā humanā est redēptor ergo iudicabit fm vtrāq̃ naturā. fm diuinā naturā iudicabit aucte ordinaria. sz fm bñana naturā iudicabit aucte delegata. Jñ act. x. Jp̃e est q̃ a deo iudex ꝓstitut⁹ est viuoꝝ et mortuoꝝ Et sic appebit iudex ī forma bñana De q̃ dic̃ aug⁹. de vbis dñi. Forma illa iudicabit q̃ iudicata est. Sedebit iudex vt iudex q̃ stetit sub iudice vt re⁹. dānabit veros reos q̃ fact⁹ est falsus re⁹ De q̃ Job. xxxvi. Causa tua q̃si ip̄ij iudicata ē cām iudiciūq̃ recipies Jñ merito ī forma bñana iudicabit. ⁊ b̄ multis de causis. Z Primo ad ꝓfusionē iudeoꝝ q̃ hic dixerūt eū pctorē. Job̃. ix. Nos scim⁹ q⁹ hic hō pctōr est. Apparebit ergo eis ī bñana forma vt cognoscāt coꝝ falsitatē. ⁊ ī eis implebit illō Sap̃. v. Videntes turbabūtur timore horribili gemētes p̄ angustia spūs Et tūc nō q̃ret pilat⁹. ergo rex es tu. ⁊ iudei nō dicēt. si tu es xp̃s dic nobis palā. sz ꝓgnoscēt tūc eū deū ⁊ hoīez. Jñ san. tho. in. iij. licet nō videbūt ei⁹ diuinitatē sz solū bñanitatē. ip̄i mali tñ cognoscēt eū deū esse p signa ⁊ effect⁹. Sc̃o ad pnā reprobor q̃ videbunt se iudicari nō ab angelo sz ab hoīe. De q̃ mgr in. iiij. sñaz. dis. xlviij. dicit. malis in forma bñana apparebit vt videāt in quē pupugerūt Tercio apparebit in forma bñana ad gloriā electoꝝ. q⁹ magis erit gl'ia electis q⁹ videbūt natura sui generis excellētissime exaltata. Juxta illō Jsa. xxxiij. Regē in decore suo videbit. O q̃ delectabil' visio De q̃ ps. Videbūt recti ⁊ leta. ps. cvi. Dicit enī mgr in. iiij. Visa li diuinitatē ñ videbūt ne gaudeāt. diuinitas enī sine gaudio videri ñ pt. q⁹ dicit aug⁹. Visio btā est tota merces ⁊ vita eterna ꝓstit in ea. Juxta illō Job̃. xvij. Hec ē aūt vita eterna ut cognoscāt te solū vez deū. ⁊ illa vita priuati sūt mali ꝓpter immūdiciā pcti. q⁹ solum puri oc'li diuinitatē pnt itueri. Juxta illō mat. v. Beati mūdo corde q̃m ipsi deū videbunt

De eadem dominica

Sermo. xij.

Tunc videbūt filiū hoīs venientē in nube Luc̃. xxi. A Audistis in q̃ forma veniet ad iudiciū. Hūc vidē

dñi est vbi & in q loco erit iudiciñ. Rñdet qp
i valle iosaphat. iuxta illñ Joēl. iij. Cõgre/
gabo oēs gētes & deducã eos i vallē iosaphat
& disceptabo cũ eis. i. districte iudicabo eos.
Et ibi xps apparebit i nube. s. materiali & ad
iudiciñ descēdet sic i nube ascēdit i celñ Act.
i. Sic veniet quēadmodñ vi. eñ euntē in celñ
Et illa nubes erit lucida & clara diuīa vtute
formata & nõ vtute nature. Jõ apõc. i. Ecce
veniet cũ nubibz. & merito. qz nubes terrã ir/
rorãt & q̃si letificãt: & etiã tonitruant & fulmi/
nãt significãtes dei misericordiã & iusticiã tã
q̃z signñ visibile. mĩa eñ irrorãte q̃solabit nos.
Justicia vo terrẽte fulmiabit ꝯ pctõres
vt scribit Deut. xxxij. Si acuero vt fulgur
gladiñ meñ & arripuerit iudicium manꝰ mea
reddã vltionẽ hostibz meis. i. infidelibz. Et
bis q̃ oderũt me. i. malis xpianis retribuã. s.
penã p pctis eoz. De q̃ ps. Visitabo i vga
iniq̃tates eoz & i verbis pcta eoz. ps. lxxxviij
B Itẽ nõ cũ xps appebit i nubibz tũc boni
apparebũt i aere. Juxta illñ. i. thes. iiij. Ra/
piem cũ illis i nubibz obuiã xpo i aera. & sic sp
cũ dño erimꝰ. sz mali stabũt in terra. qz dicit
ps. Cõglutinatꝰ ẽ i terra vẽter nr. ps. xliij. qz
magz dilexerũt terrena q̃z celestia ideo i ter/
ra stabũt circũqua q̃z circa vallẽ iosaphat. qz
incredibile est qp pctõres q̃ ab initio fuerũt pos/
sent oēs intrare vallẽ iosaphat. nõ circũqua q̃z
stabũt videntes xpm. iuxta illud Apõc. i. Vi/
debit eñ oīs oculꝰ. sup q̃ dicit Bonauẽ. differẽ
ter videbũt qz boni delectabiliter. mali ter
ribiliter. Et ꝓpter sciẽtie remorsũ nõ pote/
rũt sustinere eiꝰ vultñ. Et merito i valle io/
saphat erit iudiciñ vt ibi vẽiat cũ glia iudica
turꝰ vbi fuit cũ ignominia iudicatꝰ C Vñ
ibi sic di. mgr in. iij. sen. di. xlvij. erũt q̃ttuor
ordines i iudicio. duo ordines ex pte reproz &
duo ex pte electoz. Ex pte malorz aliq̃ iudi/
cabunt & pibũt. de q̃bz Mat. xxv. Esurivi et
nõ dedistz michi mãducare. Aliq̃. s. secũdi nõ
iudicabunt & pibũt. ut illi q̃ fundamẽto fidei
caruerũt Jõ ipi vt rei damnabunt Job. iij.
Qui nõ credit iã iudicatꝰ ẽ. eoz eñ dãnatõ
toti ecclie notaẽ & iõ dicunt tũc nõ iudicari.
qz ad p̃fectñ districti iudicij cũ apta dãnat/
one sue infidelitatz accedẽt Tercij iudicabũt
& regnabũt. & sũt illi q̃ñ bona fuerũt pmixta
malis. sz bona pualuerũt. q̃ maclas pctõz la/
crimis abstergẽtes elemosinis & bonis opib
operierũt. Quibz iudex ad dextrã p̃sistẽtibz
dicet Mat. xxv. Esurivi & dedistz mihi mã.
Venite bñdi. ꝛc. Quarti nõ iudicabunt et
regnabũt ac saluabunt. vt illi q̃z opa & meri/
ta fuerũt ita p̃fecta q̃ nullis malis ac paucis
simis fuerit pmixta. vt sũt hoīes p̃fecti & etiã
quidã p baptismñ mũdati q̃ decesserũt añ vsñ
liberi arbitrij & angeli sãcti. De quibz aplus
i. ad Cor. vi. Nescitz qm̃ sãcti de hoc mundo
iudicabũt. Et iterz. Nescitz qm̃ angelos iudi
cabimꝰ q̃nto magz secularia. Nã p̃fecti iudi
cabũt alios. nõ sm̃az ferẽdo: sz iudici assisten
do assessoria dignitate Matth. xix. Vos q re
liquistz oīa i regeneratõe cũ sederit filiꝰ hoīs
in sede maiestatz sue sedebitz & vos sup sedes
duodecim iudicãtes duodecim tribus israel. i.
oēs hoīes. Juxta illud Job. xxxvi. Judiciñ
paupibz tribuit. Sup q̃ verba dicit mgr in
iiij. sen. di. xlvij. c. iij. modicñ ante finẽ. Re/
cte paupibz iudiciñ tribuit. qz q̃nto huic mũ
do despecti sũt magna bñitate tãto tũc ma/
iorꝭ culmĩe potestatz excrescẽt. Et hec iuste
erit mutatio dextre excelsi. De q̃ ps. lxxvi.
Quia hic diuites p suo libito iudicant pau/
peres sepiꝰ eos plꝰ q̃z iusticia requrit opprimẽ
tes & psequentes. Jõ in futuro iudicio pau
peres iudicabũt diuites cũ iusticia ab ipis vi
dictã exigẽtes. Et sic tota trinitas iudicabit
ordinaria ptãte. Juxta illud ps. Ipe iudica/
bit orbẽ terre i iusticia & pplos in eq̃tate. ps.
xcvij. Xps vero delegata ptãte. Apli iudica/
bũt assessoria dignitate Sz oēs electi iudica
bunt approbãdo sentẽtiã iudicij Sap. iij. Ju
dicabũt sãcti natiões & dñabunt pplis. Et mi
nus mali iudicabũt magz malos compatõne
vt habet Mat. xij. Viri niniuite surgent cũ
generatõe ista & dempnabũt eã qz penitentiã
egerũt in p̃dicatõe Jone: sz nõ filij generatõ
nis bui in p̃dicatõe xpi. & sic maiori pena sũt
digni q̃ sacramentoz abusi sunt gr̃a. qz dicit
Greg. Qui male abutit gr̃a bñ maiorꝭ seq̃/
tur culpa. & q̃ maiorẽ culpã habuerit maiorẽ
si nõ penitebit penã sustinebit. Et idẽ. xxvij.
moral. dicit. Quo q̃s melius intelligit eo tete
rius delinq̃t. Et iõ inextinguibiliter merebit
supplicñ. qz si voluisset prudẽter vitasset pec
catñ & opat⁹ fuisset opa virtuosñ. hec ille. Vñ
dicit glo. sup lucã. Ubi maior donñ sciẽtie vel

intellect⁹ ibi trāſgreſſor maiori ſubiacet cul/
pe. Et ideo q̄ vincūt peccatū ſedebūt cuz xp̄o
approbantes iudiciū. Apoc. iij. Qui vicerit
dabo ei ſedere mecū in throno meo. ſic̄ z ego
vici z ſedi cū p̄re meo i throno ei⁹. q̄z iudicā/
di principatū ex ei⁹ voluntate recipiēt. ideo i thro
no ei⁹ ſedere dicunt. ℣ Sed diceres
nōne oēs iudicabunt. Rñdet ſm san. Tho.
di. xliij. q. iij. duo ptinēt ad iudiciū. ſ. diſcuſ
ſio meritoꝝ: z retributio pmioꝝ. Quantū ad
retributionē oēs iudicabunt. ij. ad Cor. v.
Oēs em̄ nos manifeſtari oportet ante tribu
nal xp̄i vt referat vnuſquiſq; p̄pria corpis. p
ut geſſit ſiue bonū ſiue malū. ſz nō oēs iudica/
bunt quantū ad diſcuſſionē meritoꝝ. q̄z ſolū
illi iudicabunt q̄ habēt notabilē admixtionē
meritoꝝ maloꝝ. ſ. cū bonis. p̄fecti aūt q̄z non
habēt talē admixtionē q̄ diſcuſſione indigeꝝ
ideo nō iudicabunt. Itē infideles fundamen
to carēt ſalutz. q̄z i infidelibꝫ nō eſt fidei funda
mentū q̄ ſublato oīa opa ſequētia p̄fecta re/
ctitudine intentōis carēt. ergo nō habēt boni
meriti admixtionē. ideo nō iudicabunt iudi
cio diſcuſſionis. ſz tm̄ alij duo ordies vt p̄di/
ctū eſt. Judiciuz aūt q̄ eſt pena z retributio
p̄ peccatz oīb⁹ malis cōpetit ℣ Sz dice
res q̄re vult habere generale iudiciū cū qlibz
iudicat⁹ i ſpeciali poſt mortē. vt latro a textz
iudicat⁹ eſt ad vitā. Luc. xxiij. Hodie mecū
eris i paradiſo. Et diues iudicat⁹ eſt ad mortē
Luc. xvi. Mortu⁹ eſt diues z ſepult⁹ eſt i in
ferno. Et g̃ fruſtra expectat⁹ finale iudiciū. ſic̄
ſcribit Hau. i. Nō indicabit bis i idip̄m. In
quit em̄. Nō ꝓſurget duplex tribulatio. Ad
b̄ rñdet ſan. tho. p̄te. iij. q. lxx. ar. v. Judiciuz
de aliq̄ re p̄fecte dari nō p̄t añ ei⁹ ꝓſūmatōez
vt iudiciū de aliq̄ actōe q̄lis ſit p̄fecte dari ñ
p̄t anteq̄ ſit ꝓſūmata i ſe z i ſuis effectibꝫ. q̄z
mlte actōes vident vtiles q̄ ex effectibꝫ ſunt
nociue. Sic̄ eſt de boue de q̄ iudiciū perfecte
dari nō p̄t quoadūſq; ei⁹ vita terminet eo q̄
mltipliciter mutari p̄t de bono in malū. z ecō
uerſo. Vñ ad Heb. ix. Statutū eſt hoīb⁹ ſe/
mel mori. poſt b̄ aūt iudiciū. Sic licet p mor
tē vita tpalis alicui⁹ hoīs terminet ſm ſe re/
manet tm̄ in effectibꝫ. Primo remanet i me/
moriis hoīm in qb⁹ etiā qñq; ꝓtra veritatez
remanet bona fama vel mala. vt multi dicun
tur boni in mūdo q̄ apparebūt mali in iudicio
De q̄ Luc. xvi. Qđ hoīb⁹ altū eſt abhomi
natio eſt apud deū. Secūdo remanet i filijs
q̄ ſunt aliq̄lis ꝓportio patris. ſm illđ Eccli.
xxx. Mortu⁹ eſt pater illi⁹ z q̄ſi nō eſt mortu
us. ſimilē em̄ ſibi reliq̄t poſt ſe. Et ſic aliqui
pentes vituperant vel laudant ex pte filioꝝ.
z tm̄ multoꝝ bonoꝝ ſunt. mali vo filij z econ/
uerſo. z b̄ apparebit i finali iudicio q̄ nōdū
apparuit. Tercio remanet i effectibꝫ ſuorum
operꝝ ſic̄ ex deceptōe arrij z aliorꝝ hēre/
ticoꝝ pullulauit infidelitas. z mlti infecit et
hodie inficit. z ſic effectuz hmōi deluſionis
nōdū eſt finis q̄tacūq; mala creuerūt ex eis
q̄z timendū q̄ adhuc amplioza ex eis creſcēt
ex quibꝫ accidētalis eoꝝ pena augmētabitur
Sic etiaz de bonis vt de paulo z aliis ap̄lis.
ex quoꝝ doctrina fides p̄fecit z adhuc p̄fici
et. ex quibꝫ accidētale p̄miū augmentat⁹ eis i
celo. z b̄ totū apparebit i finali iudicio. z non
dū apparuit. Quarto remanet q̄tū ad corp⁹
qđ aliqñ honorifice tradit⁹ ſepulture q̄ñq; re/
linquit⁹ inſepultū z tandē incineratū reſolui/
tur oñino. Quinto q̄tum ad ea in quibꝫ hō
ſuū affectū defixit. puta i quibuſdā rebꝫ tpa/
libꝫ quoꝝ quedā citi⁹ finiunt⁹. quedā diutius
durāt. z de bis oīb⁹ p̄fecte iudiciū haberi nō
p̄t in b̄ tpe. Et ꝓpter b̄ de⁹ p̄mittit finale iu/
diciū vt manifeſte diiudicent. ℣ Itē ſci
endū eſt z videndū q̄liter veniet ad iudiciuz.
Rñdet in textu. cū poteſtate magna z maie/
ſtate. Vñ ſanct⁹ tho. in. iiij. di. xlviij. q. ij. di/
cit. Sicut i primo aduētu venit filij⁹ dei vt p
nobis ſatiſfaceret apud patrē. ita i ſecūdo ad
uentu veniet vt iuſticiā patrz exequat⁹ apud
hoīes z gloriā maieſtatis demōſtret. z ſic pri
m⁹ aduent⁹ fuit in oñſione infirmitatz z venit
ſic ſeru⁹. Secund⁹ vero aduent⁹ erit i oſten/
ſione poteſtatz z veniet vt dñs. De q̄ Iſa. xl.
Ecce dñs cū fortitudine veniet z brachiū ei⁹
dñabit⁹. Et dicit Lucas. xxi. q̄ veniet cū pote
ſtate magna z maieſtate. vbi gloſa. Per po/
teſtatē puniet malos. z p maieſtatē ꝓſolabit⁹
bonos. Jō dicit Greg. in omel. Tūc eū i po/
teſtate z i maieſtate viſuri ſūt. quē in humili/
tate poſitū audire noluerūt. tūc virtutē ei⁹ di
ſtricti ſentiēt q̄to nūc cerniceꝫ cordis ad ei⁹
patientiā nō inclināt. Tūc implebit⁹ illud in
textu. areſcētibꝫ hoīb⁹ p timore. Et dicit ho/
minibꝫ in plurali. q̄z magna erit multitudo q̄

apparebit ī iudicio. Mat. xxv. Ante cū congregabunt oēs gētes. i. tā boni q̄ mali. tā fideles q̄ infideles. tā iudei q̄ pagani. Juxta illō apli ij. Cor. v. et ad Ro. xiij. Oēs nos manifestari oportet añ tribunal xpi. Ubi dicit Lyra nec excludunt pueri q̄ in ꝓprio corpe nichil meruerūt nec demeruerūt. q̄ iudicabunt ſm ea q̄ circa eos ab aliis fūt facta vl omissa siue sint baptisati siue nō. Jō dr in symbolo Athanasij. ad cui⁹ aduentū oēs homines resurgere hñt cū corpib⁹ suis. Tā grandē multitudinē iudicādo dñs virtute diuina p angelos congregabit. Mat. xxiiij. Mittet dñs angelos suos cū tuba et voce magna et congregabūt electos suos et reprobos a quattuor ventis a fūmis celoꝝ vsq̄ ad terminos eoꝝ. et Mathē. xxv. et separabit eos abinuicē sicē pastor segregat oues ab hedis. et statuet oues quidē. i. bonos a dextris. et hedos. i. malos a sinistris. Sic vt a dextris cū oib⁹ bonis veniet Adā cū oī posteritate sua bona ī deū credēte et eū colēte. Itē Noe cū oib⁹ suis q̄ deū cū eo colebāt. Itē abraam cū oib⁹ patriarchis. Itē Isaias cū oib⁹ veris ꝓphetis. Itē Dauid cū oib⁹ bonis regib⁹. Itē bñdicta virgo cū oib⁹ sanctis virginib⁹. Item Anna vidua tēpli cū oib⁹ bonis coniugatis Itē Jobes baptista cū oib⁹ sanctis patrib⁹. Petr⁹ cū aplis. Stephan⁹ cū martiribus. Martin⁹ cū confessoribus. Et illa multitudo sanctoꝝ oīm quā nemo dinumerare poterit. vt scribitur in apoc. vij. stabit a dextris Hz a sinistris stabūt ꝓbi et mali. Caym cū oib⁹ homicidis. Lamech cū oib⁹ adulteris. Nemroth cū oib⁹ vsurarijs et raptoribus. Itē Jesi cū oib⁹ iniust⁹ mercatoribus. Simō cū oib⁹ simoniacis. Jezabel cū oīb⁹ meretricib⁹. athalia cū oib⁹ puerorū necatricib⁹. Judas ꝓditor xpi cū oib⁹ ꝓditoribus. Herodes necator pueroꝝ cū oib⁹ iniq̄s regib⁹ et principib⁹. Barrabas cū oib⁹ latronibus. Istis oib⁹ erit ve ī iudicio cū viderint filiū hois ī maiestate sua. i. in excellētia diuinitatis. quā quidē diuinitatē videbūt ī effectu licz nō ī essentia. Hec aūt maiestas erit malis terribilis. q̄ veniet inquā primo ad iudiciū cū ira implacabili. secūdo cū sapia infallibili. tercio cū potētia insuꝑabili. quarto cū iustitia inexplicabili. quinto cū verecundia intolerabili. sexto cū testimonio inuincibili. Dixi primo q̄ ad iudiciū veniet cū ira ꝑplacabili. ꝓuerb. vi. Zel⁹ et furor nō ꝑcet ī die vindicte nec acq̄escet cuiusq̄ ꝓcib⁹ nec recipiet p redemptōe dona plurima. vt dicit Hiere. xviij. Noli orare p ꝓplo isto ī bonū. q̄ gladio fame et peste ego plumā eos Nā orōes sctoꝝ ibi nō erūt q̄ si eēnt nō essent accepte p damnandis. vt habet Ezech. xiiij. Si fuerīt tres viri isti ī medio ei⁹ Noe daniel et iob. ipi iustitia sua liberabūt aias suas sz nec filios nec filias liberabūt. q̄ dicit Christ. nec parentes ibi p filijs intercedēt nec angeli sicē solebāt. Isa. xxx. Ardēs furor ei⁹ et grauis ad portandū Jō scriptura compat seriositatē iudicij leoni furiēti. ꝓuerb. xix. Sicē fremit⁹ leonis ita et ira regis. Nā leo fremitu suo facit oīs feras timere et tremere. sic xps in aduentu iudicij. Osee. xi. q̄si leo rugiet et formidabūt filij maris. i. filij hui⁹ seculi. ps. Quis nouit ptātez ire tue. et p timore tuo irā tuam dinumerare ps. lxxxix. q̄si diceret null⁹. Jō depcat Job. xiij. Quis michi dabit vt ī inferno protegas me et absc̄odas me donec ptrāseat furor tu⁹. Et ps. Dñe ne in furore tuo arguas me neq̄ ī ira tua corripias me. ps. vi. Haz hec est ira de q̄ ꝓuerb. xxvij. Ira nō habet miseri cordiā. s. liberantē. Secūdo veniet cū sapia infallibili q̄ scit oīa. Job. xlij. Scio q̄ oīa potes. et nulla latet te cogitatio. Idcirco nichil pt absc̄odi ab oculis ei⁹. Heb. iij. Oīa nuda et apta sūt oculis ei⁹. et ergo oīa reuelabunt. Mat. x. Nichil eñ est opertū q̄d nō reuelabit. et occultū q̄d nō sciat. Tercio veniet cū potētia insuꝑabili cui nemo resistere pt vl effugere. De q̄ ps. cxxxviij. Quo ibo a spiritu tuo. et q̄ a facie tua fugiā. Si ascēdero in celū tu illic es. si descēdero ad infernū ades. scz p potentiā. Jō Job. x. Nō est q̄d manu tua possit eruere. Heu q̄d faciet tūc peccator cum vt dicit Christ. nec erit resistēdi virt⁹ nec fugiēdi facultas. nec penitētie loc⁹. nec satisfactōnis tps ex angustia oīm rez nichil manet nisi luct⁹. Idcirco impotētes erūt mali ītuitu potētie iudicis. ps. Sicē cera fluit a facie ignis. sic pereāt pctores a facie dei. ps. lxvij. Et de eoꝝ impotētia scribit Isa. i. Erit fortitudo vestra q̄si fauilla stupe. et op⁹ vrm quasi scintilla. et succendet vtrūq̄ simul. et nō erit q̄ extinguat Quarto veniet cum iustitia inexplicabili. Cui ps. Just⁹ es dñe et rectū iudi-

cũ tuũ. ps. cxviij. Quia ois rectitudo ⁊ iusti
cia sua aderit iudicio. ⁊ ab eodẽ ois iniusticie
⁊ falsitatꝫ occasio ꝓcul erit mota. Dicit enim
Deut. xvi. Et ꝑ esse vox ꝑtis q̃ ad ꝑsens ad
filiũ. iudica ꝓkm iusto iudicio. Inq̃t em̃ Ju
ste q̃ iustũ est ꝓsequerꝫ. ¶ Nota bñ et
cũ studio. vt g̃ q̃libet iudiciũ sit iustũ in hoc
mũdo oꝑtet vt habeat spẽaliter ea q̃ ad iu
diciũ vt iustũ sit requirunt q̃ sũt plura. Quo
tuz quedã iudicio dẽbet adesse. quedã abesse.
Et primo adesse debet illud vt q̃ iudex ꝑci
pit ipe faciat. Ũñ dicit. In primis legẽ pate
re quã tuipe tuerꝫ. ⁊ Sap. i. Diligite iustici
am i vobis metipis. s. ꝓpne innocẽtie. q̃ iudi
catis terrã. i. hoies in terra. ne in aliq̃ verifice
tur ꝓtra vos illud Ro. ij. In quo alterꝫ iudi
cas teipm ꝯdemnas. Ũñ certe sepi⁹ ꝓtingit
ꝙ magni fures quos ingulãt ⁊ magni adul
teri quos ꝯdẽnant. ꝓpter q̃ iustũ est ut iudi
ciũ q̃libet ĩcipiat i domo dñi i seipso. Bz beu
pauci b̃ faciũt sz magꝫ ad ꝓtrariũ declinant.
De q̃b dixit dñs Matb. xxiij. Alligant em̃
onera grauia ⁊ ĩportabilia. ⁊ ponunt sup hu
meros hoim. digito aũt suo nolũt ea mouere
vt sũt maiores ciuitatũ q̃ varias mũdi exacti
ones nemoꝝ custodias ⁊ valuaꝝ ⁊ alia hmõi
sup paupes operios statuũt. sed ipi se ab eis
dẽ exonerãt extra iusticiã ⁊ eqtatẽ dei. Se
cundo vt iudex ordinẽ iurꝫ kuet ⁊ ñ ꝓmittat
nec ꝑtermittat. Deut. xvij. de rege ⁊ iudice
loquẽs dicit. Postq̃ sederit i solio regni sui
nõ eleuet cor eius in supbiã neq̃ declinet in
partẽ dextrã vel sinistrã. Tercio vt cãm veri
tatꝫ plene inuestiget. Job. xxix. Causã quã ne
scieba diligẽter inuestigabã. Quarto vt ꝑso
nã in iudicio nõ acceptet q̃ q̃ facit male facẽ
ꝓuerb. xxviij. Qui agnoscit ĩ iudicio faciez
. i. amici vl̃ potẽtis nõ bene facit iste ꝙ buccel
la panis deserit veritatẽ. Quito vt ꝯ veritatẽ
clamori ꝓkoꝝ nõ credat. Exo. xxiij. Nõ sec̃
ris turbã ad faciendũ malũ sic fecit pilat⁹ in
suo iudicio cũ xpo Mat. xxvij. nec in iudicio
plurimoꝝ acq̃escas sentẽtie ne a vero deues
Sexto vt nullas ꝓces i ꝓiudiciũ ꝓtis aduer
se admittat. Bern. Cõsilio nõ ꝓce gerenduz
est iudiciũ. vbi ei michi nõ licet facere q̃ vo
lo. q̃s locus est rogãdi. q. d. null⁹. Ũñ ꝑter
ea q̃ dicta sunt Isi. de sũmo bono in. iij. li. c.
viij. ⁊ deinceps ponit ãttuor que humanũ iu
diciũ puertere ⁊ corrũpere ꝙsueuerunt. Que
igit̃ in hũano nõ licẽt iudicio hec oẽino ex
tremo in iudicio locũ nõ habẽt. Nã vt di
cit ps. Judicia dñi vera iustificata i semetip
sa. Jõ diuino iudicio nõ inerũt. q̃ sepe i malis
iudicibꝫ rectũ iudiciũ puertere ꝙsueuerunt q̃
sũt ãttuor. vt elicit̃ ex Isido. vbi sup̃. videli
cet timor cupiditas odiũ ⁊ amor. Ũñ metri
sta. Quattuor ista timor odiũ dilectio census
Sepe solent iudicũ rectos puertere sensus.
Primo humanũ iudiciũ corrumpit̃ timore
dũ metu alicui⁹ potẽtis veritatẽ iudex expa
uescit. ideo pauid⁹ esse iudex nõ debet. ẽm il
lud Eccli. vij. Noli q̃rere fieri iudex nisi va
leas virtute irrũpere iniquitates. ne forte pti
mescas facie potẽtis. ⁊ sic veritatẽ occultes.
Ũñ Isi. vbi supra. c. lix. Qui metu ptãtis
veritatẽ occultat. iracundiã sibi celit⁹ ꝓuo
cat. q̃ pl⁹ ptimescit hoiem q̃ diuinã trepidat
indignatõem. Secundo humanũ iudiciũ se
pius corrumpit̃ munere. Eccli. xx. Exenia
⁊ dona excecãt oculos iudicũ. Jõ Exodi. xx
ij. dicit̃ iudici. Nõ accipias munera q̃ etiaz
excecãt prudẽtes ⁊ subuertũt verba iustorũ
Unde Aug. Heu vsq̃ huc adeo inoleuit cu
piditatis malũ. vt tiã ex consuetudine vendã
tur leges corrumpant̃ iura. sententia ipa ve
nalis sit. ideo apud malos iudices ꝓplus pla
cet pinguis gallina q̃ iusticia. magꝫ pecunia
q̃ innocẽtia. Unde dicit Isidor⁹. Amore cu
piditatis iaz iura nichil valent. qz neq̃ ꝓuer
biũ mũdi dicit. qui habet dare habet ⁊ regna
re. Et aliud itidẽ ꝓuerbiũ. Qui caret nũmis
den bilfft nicht dz er from ist. Sed qui dat
summis der macht wol schlecht das krum
ist. Ideo bene dicit Isidorus vbi supra. Mu
nera muneribꝫ cito corrũpit iudicez. Pauper
aũt dum nõ habet q̃d offerat nõ solũ cõtem
nitur audiri. sed etiã cõtra veritatẽ oppriml̃
ergo quia auro iusticia violat̃ nullus reus ꝓ
timescit culpã quã redimere se nũmis existi
mat. Ũñ idez ibidẽ. c. lv. Sepe mali iudices
cupiditatis cã aut differũt aut puertũt iudi
cia n̄ finiũt certa partiũ negocia q̃sq̃ mar
supia eoꝝ qui causant̃ exhauriãt. qz nõ causã
sed dona considerant. Et sicut negligentes
sunt in discussione causantiũ sic in eoꝝ dam
no soliciti sunt. ⁊ maledillis sz pe.us sibi. quia
Isidor⁹ vbi supra. ca. lvij. dicit in principio.

Sermo

Qui recte iudicat ⁊ ꝑmiū inde remuneratio
nē expectat fraudē in deū ꝓpetrat. qz iusticiā
quā grat⁊ imptiri debuit acceptōe pecunie vē
dit. bonis eñ male vtunt̄ q̄ iuste ꝑ tpali lucro
iudicāt. Et. c. lvij. dicit. Tres sūt munera ac
ceptōes q̄bꝫ iusticiā būana vanitas mutat.
fauor amicicia⁊. adulatio laudis. ⁊ corpalis
acceptio muneris. Facil⁹ aūt puertit̄ anim⁹
iudic⁊ corpali munere q̄ gē laudis q̄ fauore
Tercio humanū iudiciū corrūpit̄ odio ⁊ q̄r/
to amore. De bis duobꝫ dicit Chrisō. in hec
ꝛba. Impfect⁹ amor ⁊ odiū rectū iudicium
nō cognoscūt. vñ iudicare digne de subditis
nequeūt q̄ subditoꝝ causas odio sequunt̄ vel
amore. Iudex eñ malus q̄ ꝑsonā amici reci
pit vel inimici respuit hic quē odit solū accu/
satū etiā añ q̄ ꝓuincat̄ ꝫ ordinē veritat⁊ con
demnat licet ius dicat. Non oīs q̄ accusat̄ ſz
q̄ ꝓuincit̄ re⁹ est. Sz ira ⁊ odiū facit eū ꝑci/
pitanter i sniaz añ q̄ veraciter cognoscit cām si
ue culpā. Vñ dic Ihsō. vbi supꝝ. c. lvi. in hec
ꝛba. Furor iudic⁊ inuestigatōez vi nō valet
attingere qz mēs ei⁹ turbata furore a scruta/
tione aliena⁊ iusticie. Vñ poeta Impedit ira
aīm ne possit cernere vez. Hā sm greg. li. v.
moral. Per irā sapia ꝓdit̄ vt q̄d q̄ re ordine
agendū sit omino nesciat̄. Et nō talis q̄ ꝫ im/
micos furore feruet vel seuit i iudicio ex odio
illoꝝ ⁊ ꝓter ius amicos nonunq̄ ꝓ irrōnabi
lē patiētiā ⁊ mīn⁹ iuste suis i excessibꝫ sustinz
⁊ ꝫ iur⁊ vitatē ⁊ iusticiā sepissime ꝓcit ⁊ ig/
noscit. ⁊ in ꝺ facit ꝫ dictuz Aristo. i. etbi. Si
vitas ⁊ amic⁹ inter se dissenserint vitas est
amico ꝑferēda. qz duobꝫ vt inq̄t existētibus
amic⁊ sanctū est ꝓbonorare veritatē. ſz quicū
q̄ iudex amicū ꝑfert vitati iudiciū rectū pri/
uato corrūpit amore. Iudex aūt eter⁹ i suo
iudicio vniuersali ⁊ extremo nullo istoꝝ mo/
doꝝ ꝓt corrūpi. Prīo nō timore. qz potētissi
m⁹ est. ideo neminē timet. qz nemo sibi resi/
stere ꝓt. Job. ix. De⁹ iudex cui⁹ ire nemo re
sistere ꝓt. ⁊ sub q̄ curuant̄ q̄ portant orbē. Si
fortitudo quer̄t robustissim⁹ est. Job. xxij.
Nūq̄d timēs arguet te ⁊ veniet tecū ad iudi
ciū. q. d. ipe est fort⁊ ⁊ potēs dñs i ꝑlio ꝫ ma/
los iudices i iudicio. qz fortiter egit ⁊ poten/
tiā oñdit i celo āgelū malū eiciēdo Isa. xiij
⁊ Luc. x. ⁊ de mūdo ipm expellēdo. Job. xij.
Nūc ꝑinceps bui⁹ mūdi eiciet̄ foras ꝛc. et
i inferno ipm ligādo ⁊ captiuādo Apoc. xx.
⁊ vinctos ab ipo i fortitudie educēdo. Sic
etiā suā potētiā fortiter exercet ꝫ peccatorē i
iudicio. eo q̄ sibi a pre data est oīs ptās i celo
⁊ i terra Matb. xxviij. Ideo ad iudiciū nul/
lū timēs veniet cū ptāte magna ⁊ maiestate.
Vñ q̄to potētiores fuerint q̄ dānandi sunt
tāto seuiorē sniaz ꝑferet ꝫ eos. Sap̄. vi. Po
tentes potēter tormēta patient̄. Secūdo nō
corrūpit̄ munere. qz ditissimus est. vt ait ps.
Gloria ⁊ diuitie i domo ei⁹. ps. cxi. Et oīs
terra ē possessio ei⁹. Quia dñi est terra ⁊ ple
nitudo ei⁹. ps. xxiij. ergo ipse in suo iudicio.
ꝓuerb. vi. nō accipiet ꝑ redemptōe alicui⁹ dā
nandi munera plurima. Hā si vn⁹ dret oēs
mūdi bui⁹ opes ⁊ diuitias minimā grāz apd
iustū iudicē ꝑ eisdē nō haberet. Hā vt habet̄
ꝓuerb. xi. Nō ꝓderūt diuitie i die vltōnis.
⁊ Osee. viij. Aur⁊ argentū suū fecerūt sibi
ydola vt interierēt. ⁊ Eccli. viij. Oītos eñ
ꝓdidit aur⁊ ⁊ argentū. Erq̄ aur⁊ ⁊ argentū ñ
valebūt liberare eos. s. pctores i die furoris
dñi. q̄d tūc ꝓdesset hōmi. vt habet̄ Matb.
xvi. Si totū mundū lucret̄ aīe vero sue detri
mentū patiat̄. s. in die nouissimo. Vñ Bern̄.
Veniet dies illa in q̄ pl⁹ valebūt pura corda
q̄bꝫ ꝛba acuta. ⁊ cōscientia pura q̄bꝫ marsupia
plena. erq̄ iust⁹ iudex ꝑ alicui⁹ redemptōne
munera nō accipiat ne q̄bꝫ dona. Tercio iust⁹
eter⁹ iudex a sua rectitudine nō deducetur
amore. qz iustissim⁹ est. Nō est eñ acceptō ꝑ
sona⁊ apud deū. ad Ro. ij. ⁊ Act. x. Ideo ō
xpo dicit Hiere. xij. Just⁹ quidē tu es dñe. ⁊
qz amore nō corrumpit̄. ideo ꝓtra frēs suos
noīe ⁊ ñ re. s. malos xpianos sniaz durā, pmi/
gabit nec dabit placatōez alicꝫs sancto⁊ ꝓ
malis quē de⁹ suscipet. Sz tūc dicet vt habe
tur Isa. i. Cū multiplicaueritꝫ orōes vras ñ
exaudiā vos. qz manꝰ vestre plene sūt sangui
ne. Quarto nō corrumpit̄ odio. qz optimus
est. ideo odiū in eñ cadere nō ꝓt ⁊ peccatorē
nō puniet ex odio sed ex iusticia q̄ ꝑ mercede
meriti nulli defraudabit. sed reddet vnicui
q̄bꝫ q̄d suum est. Matb. xxi. Malos male per
det. ⁊ vineā eterne beatitudinis locabit alijs
agricolis. i. bonis ⁊ beatis. Ideo ps. Cogno/
ui dñe quia equitas iudicia tua. ps. cxviij. et
merito dicit Bern̄. Non fallitur verbis nec
flectit̄ donis. Prouerb. xi. Nō ꝓderunt di/

uitiei die vltõis. iusticia aũt liberabit a mor/
te. Quito videbũt eũ cũ verecũdia intolera/
bili. cũ eñ videbũt in gloria apparere bũles
abiectos ꝛ paupes. tũc erit illis verecũdia. ſ.
malis. De q̃ dicit aug⁹. in ſmone de aduẽtu
dñi. In illo magno metuẽdo diſtricto q̃ iu/
dicõ ſtabũt nudi miſeri ꝓtriſtati humiliati cũ
metu inclinata facie lamẽtantes cum rubo/
re ꝛ in anguſtia gementes ꝛ dicentes illud
Bap. v. Ecce hi ſunt quos aliq̃n habuim⁹ in
derilũ. ꝛ in ſimilitudinẽ improperij. nos inſen/
ſati vitã illoꝝ eſtimabam⁹ inſaniã ꝛ finẽ illo
rũ ſine honore. ecce nũc inter ſanctos ſors il/
loꝝ eſt. Et verecũdabunt̃ q̃ ipi in groſſis cor
poribꝫ ꝛ illi in glorificat̃ apparebũt. Juxta
illud Bap. iij. Fulgebũt iuſti ꝛ q̃ſi ſcintille in
arũdineto diſcurrẽt. ſ. ratõe agilitat̃. Vere/
cundabunt̃ etiã q̃ ipſi in terra ꝛ boni in aere
apparebũt. Vñ Malach. vlti. Calcabit̃ im
pios cũ fuerint cinis ſub plãta pedũ veſtrorũ
Verecundabunt̃ etiã q̃ videbũt on⁹ pctõꝝ
ſuoꝝ ſuper ſe. Hiere. ij. Quo ꝓfundit̃ fur q̃n
dep̃hendit̃. ſic ꝓfundet̃ peccator. Itẽ ꝓfundẽ
tur vt homicida q̃n cora oib⁹ ad patibulũ tra
bit̃. Vñ Ezech. xvi. Cõgregabo oẽs q̃s dile
xiſti cũ vniuerſis q̃s oderas. ꝛ nudabo igno/
miniã tuã cora eis. ꝛ videbũt omnẽ turpitu
dinẽ tuã. Itẽ ꝓfundent̃ vt leproſi de lepatõe
a mũdis. Matth. xiij. Exibunt angeli ꝛ ſepa/
bunt malos de medio iuſtoꝝ ꝛ mittẽt eos in
caminũ ignis ꝛc. p̃s. Erubeſcãt impij ꝛ dedu
cant̃ in infernũ. ps. xxx. Vñ vban⁹ ſecũd⁹
dominico grangẽſi patriarchx. diſt. xxxij. di
cit. Erubeſcãt impij ꝛ apte intelligãt iudiciũ
ſanctiſpũs. Et loquit̃ canon de clerico incõti
nentib⁹ ꝛ ꝯcubinarijs. Itẽ ꝓfundant̃ ſic ex/
cõmunicat⁹ qui ab eccl̃ia ejicit̃. Matth. xxij.
Amice qõ huc intraſti nõ habens veſtẽ nu/
ptialẽ. De q̃ ꝓfuſione Hiere. xx. Cõfundan
tur vehemẽter. q⁹ nõ intellexerũt opprobriuꝫ
ſempiternũ q̃d nunq̃ delebit̃. Serto vide/
bunt eũ cũ teſtimonio inuincibili. p̃s. Teſti
monia tua credibilia facta ſũt nimis. p̃s. xcij
¶ Sũt enim multi teſtes teſtimoniũ p̃ pec/
catorẽ phibẽtes. Prim⁹ teſtis eſt cõſcientia.
Ad ro. ij. Teſtimoniũ reddẽte illis ꝓſciẽtia
eoꝝ. Aug. Times iudiciũ corrige ꝓſcientiã
Vñ ſcribit̃ Daniel. vij. Sedit iudiciũ ꝛ ap
ti ſũt libri ꝓſciẽtie ꝛ iudicabit dñs ex his que
ſcripta erunt. ſ. in ꝓſcientijs. Apls. ij. Chor.
i. Gloria noſtra hec eſt teſtimoniũ ꝓſcientie
noſtre. Quapropter docemur. xi. q. iij. inter
verba. nõ hominũ linguas ſz ꝓſciẽtias curare
debem⁹. Secund⁹ teſtis eſt ſcriptura. Job.
v. Eſt q̃ accuſat vos moyſes. i. lex in q̃ ſperã/
tis. Terci⁹ teſtis ſunt opa. Eccli. xi. In fine
hoĩs denudatio operũ ei⁹. Apoc. xiij. Opera
eñ illoꝝ ſequunt̃ illos. p̃s. Cognoſcet̃ dñs
iudicia faciẽs ꝛ in opib⁹ manuũ ſuaꝝ comp̃/
henſus eſt peccator. ps. ix. Et hermaci⁹ cuꝫ
venerit ad poma onerat ſe cũ pomis. ꝛ cũ ve/
nerit ortulan⁹ nitit̃ effugere ꝛ nõ poteſt onuſ
excutere. Similiter ꝛ ſimea dicit̃ habere du
os fet⁹. vnũ quẽ tenerrime diligit. aliũ quem
min⁹. vnũ vult habere p̃ oculis. aliũ retro. ſz
venẽte venatore dilectũ accipit iter brachia
minus dilectũ ꝓijcit retro ſup humeros. ap
propinquante aũt venatore cũ vult min⁹ di
lectũ ꝓijcere tũc capitur ſub onere. q⁹ ille ita
fortiter adhereret ei q̃ eũ nemo p̃t abijcere. ſic
homo in ope peccati duo habz. voluptatẽ quã
semp̃ p̃ oculis vult habere ꝛ difformitatẽ vi/
litatem ꝛ penalitatem quã retro habet nõ co
gitans de eis. ꝛ cũ penalitate voluptate reli/
cta laqueis diaboli irretiet̃. Quartus teſtis
ſunt vicini quib⁹ data ſũt mala exempla Ec
cleſiaſtici. xli. De patre impio querunt̃ filij
q̃n ꝓpter illũ ſunt in opprobrio. Matth. xv
iij. Ve homini p quẽ ſcandalum venit. Ideo
docet Chr̃ſt. Omnia ita agam⁹ ne ſcandaliſe
tur primus. Et hoc fecit apls. i. Chor. viij.
Si eſca ſcãdaliſat primũ meũ nõ manduca/
bo carnes in eternũ ne fratrẽ meũ ſcandaliſez
q̃d ꝛ nos facere debem⁹ videlicet ſcandaluꝫ
vitãdo. vt docet ibidẽ. i. Cho. viij. Noli cibo
tuo p̃dere illũ p quo xp̃s mortuus eſt. Sic
enim peccãtes in q̃t in fratres ꝛ ꝑcutiẽtes cõ
ſcientiã eoꝝ infirmã in xp̃m peccat⁹. Quito
accuſabunt nos elemẽta ꝛ que in eis ſunt cõ/
tenta Chr̃ſt. Si queris q̃s te accuſabit. di/
co q̃ totus mund⁹. Job. xx. Revelabũt celi
iniquitatẽ impij. ꝛ terra conſurget aduerſus
eũ. Ecce celũ ꝛ terra quib⁹ abuſus es accu/
ſabũt te. Ratio q⁹ dicit Greg⁹. Offenſo cre
atore offendit̃ omnis creatura. Serto accu/
ſabũt peccatorẽ paſſionis xp̃i inſignia. vt crux
vulnera cicatrices claui lancea ꝛ ſpinea coro
na. Vñ Chr̃ſt. nõ erit neceſſitas accuſatoriꝫ

cū viderint crucē ⁊ īsignia passionis. de quo canit eccla. ℣ signū crucis erit ī celo cū dñs ad iudicādū venerit. Et saluator Mat. xxiiij. Tūc apparebit signū filij hoīs ī celo. i. signū crucis. ℣ Sz diceres an materialis crux xp̄i ibi apparebit cū materiali lancea. Rñdetur quidā putāt q̄ sic Et ratio eoz est. qz exq̄ elemēta ⁊ planete q̄ nō fuerūt instrumēta redemptōis nostre eternaliter manebunt f̄m suā substantiā vt p̄z dictū est. multomagis crux xp̄i claui lancea spinea ⁊ corona materialiter apparebūt ⁊ eternaliter f̄m suā substantiā manebūt licet nō f̄m formā. qz xp̄s suā benedictā crucē suos dulces clauos. suā amabilē lanceā ⁊ regalē coronā trāsformabit de veteri forma in nouitatē claritatis ⁊ clariores erūt q̄z splendor solis. ℣ Sz diceres q̄re crux xp̄i ⁊ alia instrumēta passionis apparebūt. Rñdet q̄ multiplicibꝫ de causis. Prima est ꝓpter diuinā iusticiā. vt iust⁹ iudex illi q̄ grati fuerūt merito sue passionis ⁊ victoriosa signa venerati sūt in hac vita ī illis etiā retribuet eis eterna gaudia: ⁊ malis ⁊ ingratis q̄ obliti fuerunt beneficioꝝ dei. i. passionis xp̄i det eterna supplicia. Zach. xij. Aspicient ad me quē p̄fixerūt ⁊ plangēt eū planctu q̄si vnigenitū. Jō aug. in li. de symbolo sup illud Inde venturus est iudicare vivos ⁊ mortuos. Dñs in corpe suauit cicatrices vulnerꝝ suoꝝ vt vulnera sanaret cordiū discipulorꝝ. ⁊ in iudicio hoīb⁹ exprobraret dicēs. Ecce hoīem quē crucifixistis. agnoscite lat⁹ qđ pupugistis qđ ꝓpter vos apertū est. ⁊ intrare noluistis. Videte quō redempti estis p̄cio mei sanguis Et sic ꝓpter p̄firmatōem iusticie ⁊ eternalis sentētie q̄tū ad gloriā electoꝝ ⁊ dānationez malorꝝ seruabant crux claui lancea ⁊ alia instrumēta. Secūda causa ꝓpter inestimabilis dilectōnis memoriā vt diuina beneficia eis oīa eternaliter habeant ī memoria. ⁊ videāt electi q̄ p̄ciose sunt empti ⁊ redēpti. Tercia cā ꝓpter innouatōez eternoꝝ gaudioꝝ. qz q̄n electi p̄tinue videbūt illa amabilia signa passionis xp̄i p̄tinue resultabūt ad noua gaudia eterne beatitudinis ad q̄ p crucē ⁊ passionez xp̄i puenerūt. Quarta causa ꝓpter attributiōnē honoꝝ dei ⁊ gratiaꝝ actionē. qz videbūt electi q̄ nō p̄ sua merita sz p passionē xp̄i venerunt ad gaudia eterna. ⁊ p̄ nimio amore q̄ liquefacti resultabūt in gr̄aꝝ actōes dicētes illud Apoc. xi. Grās agimus tibi dñe deꝰ nr̄ oīnipotens q̄ es ⁊ q̄ eras ⁊ q̄ venturꝰ es. qz accepisti virtutē magnā ad redimendum nos. Econuerso vo habebūt impij obiectionē dāmnatōis ⁊ punitōis ī seipis cū apparebūt īsignia passionis. Vñ aug. in ſmone ō passiōe. Crux tūc apparebit vt cognoscāt impij cām iniq̄tatis q̄ crucifixerūt dñm maiestatis Tūc dicet gentib⁹ ⁊ iudeis vt dicit Hiero. Cerne iudee manus q̄s fixeras. cerne lat⁹ Romane qđ foderas. ⁊ sic nullā iudei ⁊ gentiles habebunt excusatōis causaz. Vñ Hiero. Quid facies pctōr cū p̄tra te p̄sciētia ꝓpria loquet scriptura fatebit. accusabūt te elemēta. armabitur p̄tra te oīs creatura. crux xp̄i p̄tra te orabit. xp̄s p vulnera sua p̄tra te allegabit q̄d rñdebis. Psal. Vnta fiet labia dolosa. p̄s. xxx. Septimo accusabūt peccatorē suscepta bñficia. Greg. Quāto magis q̄s accepit in munere tanto magis obligat ī reddenda rōe. qz si crescūt dona crescūt ⁊ ratōes donoꝝ. vt habetur Mat. xxv. ⁊ Luc. xij. Oīi aūt cui multū datū est multū queret ab eo. ⁊ cui cōmendauerūt multū plus petēt ab eo. Si igit̄ pl̄a bñficia ⁊ dona naturalia tpalia vel spūalia tibi a deo sūt collata tanto maior ratio est reddēda ⁊ gratiaꝝ actio referēda. qđ si nō feceris tūc te accusabūt ī iudicio ista beneficia. ⁊ sic fiet iudeis. cōtra q̄s dicit Mat. xij. ⁊ Luc. xi. Regina austri surget ī iudicio cū generatōe ista. s. iudeoꝝ ⁊ ꝑdemnabit eā. qz venit a finib⁹ terre audire sapientiā Salomōis Et ecce plus q̄ salomon hic. s. xp̄s. Octauo accusabūt peccatores dignitates ⁊ officia. de q̄ Sap. vi. Audite reges ⁊ intelligite discite iudices finiū terre p̄bete aures q̄ potinetis multitudines ⁊ placetis vobis in turbis nationuz Quoniā data est vobis potestas a dño ⁊ virtus ab altissimo qui interrogabit opa vestra. ⁊ cogitatōes vestras scrutabit. quoniā cū essetis ministri regni illius nō recte iudicastis nec custodistis legē iusticie. neq̄ f̄m voluntatem dei ambulastis. Idcirco subdit ibidem. durissimū iudiciū fiet his qui p̄sunt quoniā potentes potēter tormēta sustinebūt. Bern̄. Veniet ad iudiciū dura allegatio pauperum clamor pupillorꝝ ⁊ viduaꝝ. tunc dicet illis. redde ratōez villicatōis tue Luc. xvi. Nono

accusabunt peccatores maligni spūs seu de/
monia. Apc. xij. Proiect⁹ est accusator fra
trū nostroꝝ q accusabat illos ante ꝯspectum
dei nostri die ac nocte. Revera accusator est
diabol⁹ De q dicit Aug⁹. Presto erit diabo
lus ⁊ objiciet nobis oia q fecim⁹ in q die pec
cauimus ⁊ in q loco. Quid opis tempꝰis cꝫ
facere debuim⁹. Et si tales q̄les, pbare nititur
inuēti fuerim⁹ exultabit noster aduersari⁹ et
dicet. Equissime iudex iudica illū meū p cul
pam q tu⁹ esse noluit p gratiā. tu⁹ p creatōez
me⁹ p damnatōez. tu⁹ p passionē: me⁹ p ab/
stractionē. tibi inobediēs: michi obediēs. qui
tuā nō est secut⁹ veritatē sz meā falsitatē qui
tecū noluit habere vitā eternā. iudica vt me/
cū habeat gehennā. Decimo accusabūt pecca
tores angeloꝝ ⁊ sanctoꝝ ꝯsortia a qbꝫ peccā/
do recesserūt. Sap. v. Stabūt iusti ī magna
ꝯstantia aduersus eos q se angustiauerūt vi/
centes illud Apc. vi. Usqꝫquo sanct⁹ ⁊ ve/
rus nō iudicas ⁊ nō vindicas sanguinē nostꝝ
de his q habitāt in terra. Undecimo accusa
būt peccatorē ꝑpetrata vicia q nūc sūt occlta
sz tūc erūt apta. Mat. xi. Nichil em̄ ē oper
tū qđ nō revelabit: ⁊ occultū qđ nō sciat. Nā
tinea vestimentoꝝ accusabit superbum. erugo
metalloꝝ accusabit auaꝝ. merces defrauda/
ta pauperꝝ accusabit tyrannū Juxta illđ Jac.
v. Divitie vre putrefacte sūt ⁊ vestimenta vra
a tineis comesta sunt. auꝝ ⁊ argentū vrm eru
ginauit. ⁊ erugo eoꝝ vobis ī testimoniuꝫ erit
⁊ mādducabit carnes vras sic ignis. ⁊ infra.
Ecce merces operarioꝝ vroꝝ q messuerūt re
giones vras defraudati sūt. ⁊ clamor eoꝝ in
aures dñi sabaoth introiuit. Jō Greg. in. v.
moral. Omnis iniquitas apud secreta iudicia
dei habet voces suas vbi peccator ō his q iā
cōmisit accusat. Duodecimo accusabit pecca
torez iudicis assistentia. De quo Hiere. xxx.
Ego sum iudex ⁊ testꝫ dicit dns. Et Mala.
iij. Ego accedā ad vos in iudicio ⁊ ero testis
velox omnibꝰ maleficis adulteris ⁊ periuris.
Nam ipe est qui dixit Naum. iij. Revelabo
pudenda tua in facie tua. ⁊ ostendā in genti/
bus nuditatē tuam ⁊ regnis ignominiā tuā.
ꝛc. Ecce quāta ꝯgeries testiū adducetur ad/
uersum peccatoꝝ collegium.

De eadem dominica

Sermo. xiij.

Arescētibꝰ hoībꝰ p timore Luc. xxi.

Cū hō debet sentētiari ad mor/
tē. tūc iuxta ꝯsuetudinē aliquaꝝ ci/
uitatū pullat cāpana ptoꝝ vel aliqua alia. ⁊
ꝑco clamat q̄ q̄uemāt ciuitatē inhabitantes
⁊ ī iudicio damnatōis plentes sint. ⁊ venū/
ciat hō p oēs vicos ⁊ plateas. Hoc audiens
ppl's ꝯgregat ī mltitudine magna. aliq veni/
unt vt sentētiā affirmēt. aliq venūt vt respi/
ciāt si damnatur⁹ euadere vellet vt retineāt.
vt sui ciuitatz. Aliq expectāt sentētiā ⁊ gau/
dent q̄ mortz causa ī eis nō fuit inuēta. reus
votimet ⁊ turbat. Spūaliter. sic pētor cū de
bet ꝯdemnari a xpo iudice sentētiari tūc au
dit cāpana. i. vox tube. i. ad Thes. xv. Canet
em̄ tuba ⁊ mortui resurgēt. Quā tubā oēs
audiēt. Job. v. Quia venit hora vt oēs q̄ in
monumētis sūt audiēt vocem filij dei. q̄ vox
erit. Surgite mortui ⁊ venite ad iudiciū Hu
ic voci oēs compebim⁹ vt figurat. Exo. xix.
Cū cepit clāgere buccina tūc ascendēt ī mon
tē. i. oēs electi in aerē. tūc mittent nūcij p to
tā ciuitatē hui⁹ mūdi ꝯuocātes pl'm ⁊ erūt
angeli vt habet Mat. xxiij. Mittet angelos
suos cū tuba ⁊ voce magna ⁊ ꝯgregabūt ele/
ctos ei⁹ a q̄ttuor ventz a sūmis celoꝝ vsqꝫ ad
termios eoꝝ tūc oēs ꝯuenīēt. Aliq venīēt vt
affirmēt sentētiā iudicz vt scabini ⁊ erūt apli
De quibꝰ Mat. xix. Sedebitis sup sedes
duodeciz iudicātes duodeciz tribꝰ israel. Ali
qui vo venīēt vt si damnatur⁹ euadere vellz
retineāt. ⁊ erūt diaboli. De quibꝰ dicit ps.
Tribulatōez ⁊ īmissiōes p āgelos malos ps.
lxxvij. Aliq venīēt ⁊ gaudebūt q̄ nō sunt in
uenti debitores mortz. ⁊ sic electi gaudebunt
de opibꝰ bonis ⁊ ō vindicta pētoꝝ. De q ps.
Letabit⁹ iustus cū viderit vindictā. ps. lvij.
Et tūc veniet iudex sedēs ī alto ferēs sīam
q̄ est xps ī nube. De q Eccli. xxiij. Ego in al
tissimis habitaui ⁊ thron⁹ meus in columna
nubis. ibi dabit sententiam sup reos peccato
res. Qui timebūt ⁊ ꝑtremiscent. iuxta illud
psal. A iudicijs enim tuis timui. psal. cxviij.
Videntes se non posse resistere furori eius ⁊
ire. Juxta illud Job. ix. Deus cui⁹ ire nemo
resistere potest. ⁊ sic formidabunt ⁊ arescēt p
timore. de q thema. Arescentibꝰ hominibus

p timore. ¶ Audiuistis q̄ sunt p̄ceden tia iudiciū finale. quis ꝛ q̄lis erit iudex. ꝛ q̄li ter ventur⁹ est. ꝛ q̄ sint testes humanoꝝ actu um. Nūc aūt videndū est cur dei iudiciuꝫ ti/ mendū est. Est em̄ timendū primo ꝓpter di/ sceptatōez. secūdo ꝓpter seriosā ratōez. tercō ꝓpter sentētie ꝓlatōez. ¶Primo merito are/ scent peccatores p timore in finali iudicio. p/ pter disceptatōez. De q̄ Joel. iij. Cōgrega/ bo oēs gentes ꝛ deducā eas ī vallē iosaphat ꝛ ibi disceptabo cū eis. Illa aūt disceptatio erit quedā increpatio ꝛ argutio. iuxta illō p̄s. Arguā te ꝛ statuā ꝓtra faciē tuā. i. ꝓscientiā. p̄s. xlix. Hiere. ij. Arguet te in malicia tua ꝛ auersio tua increpabit te. Et ꝫ idē ꝓbat in/ das ap̄s in canonica capitulo suo vnico di/ cens. Ecce veniet dn̄s in sanctis milib⁹ suis facere iudiciū ꝓtra oēs ꝛ arguere oēs im pios de oīb⁹ opib⁹ impietatis eoꝝ. ¶ Sꝫ diceres vtꝝ illa argutio seu disceptatio erit mentalis vl̄ vocal̄. Ibi aliq̄ dicūt q̄ erit mentalis. sꝫ postpositis argumētis doctores magis ꝓcordant dicētes q̄ erit mentalis et vocalis. q̄ xp̄s q̄ iudicabit est deus ꝛ hō. ideo iudicabit diuino mō ꝛ humano. ꝛ ex hoc erit magis gaudiū bonoꝝ ꝛ dolor magꝫ sensibilis reprobor⁹. Sꝫ disceptatio mentalis ꝛ increpatio erit de oīb⁹ opib⁹ nō tm̄ in generali. q̄ sicut dicit Aug⁹. xij. de ciui. dei. virtute diuina fiet vt vnicuiq̄ opa sua siue bona siue mala ad memoriā reuocent̄ ꝛ mentis intuitu mira celeritate cernent̄. vt accuset ꝓsciētia peccato rem Et de ꝫ dicit̄. i. Chor. xv. In momento in ictu oculi ī nouissima tuba. singuli em̄ iudi cabunt̄ testimoniū ꝓbibēte ꝓsciētia eoꝝ Sꝫ vocalis disceptatio vel increpatio erit singu lariter ꝛ sp̄ecialiter de opib⁹ misericordie De alijs em̄ opib⁹ nō est certū. sꝫ de illis satis pa tet Matꝫ. xxv. Esurivi ꝛ nō dedistis michi manducare. Cū oīb⁹ apparet manifeste q̄ il/ li q̄ peccata sua iuxta ꝓliū Daniel. iiij. pecca ta tua elemosinis redime ꝛ iniq̄tates tuas mi sericordijs paupeꝝ nō redimerūt indigni sūt ꝛ erūt misericordia dei. p̄s. Dispiat de terra memoria eoꝝ ꝓ eo q̄ nō est recordat⁹ facere misericordiā. p̄s. cviij. ꝛ Jac. ij. Judiciū si/ ne misericordia illi qui nō facit misericordiaꝫ Insup̄ tm̄ vt dicit aug⁹. Cū dn̄s malos obiur gando dicet in generali. Ego ꝓpter vos ꝫ ce lo descendi. vestrā carnē sine peccato suscepi vobiscū. trigintatrib⁹ ānis ꝓuersat⁹ sū. opꝓo bria multa ꝛ vitupia toleraui. capt⁹ ꝛ flagella tus fui. ꝓpter vos durā passionē sustinui. et hec oīa cognoscere noluistis. ꝛ si cognouist⁹ ꝓtempsist⁹. ꝛ me peccat⁹ vestris offendistis. Et sm̄ eundē aug⁹. x. sermone de aduētu xp̄i ad iudiciū. Christ⁹ veniēs dicet cuilibet ma/ lo xp̄iano. Cur tabernaculū q̄ꝫ in te mihi cō secraueraꝫ luxurie sordib⁹ polluisti. cur opus meū illecebra turpitudine maculasti. cur me criminū tuoꝝ cruce afflixisti. Grauior enim apud me est peccatoꝝ tuoꝝ crux q̄ꝫ illa ī qua ꝓ te pependerā. in q̄ tibi miser⁹ occidi mortē tuā. sꝫ heu tu desperisti in hoīe deū. in infirmo salutē. in via reditū. in iudice veniā. in cruce vitā. in supplicijs medicinā volui tibi medi/ camēta p̄stare peccatoꝝ ꝛ noluisti. ideo audi/ tur⁹ es cuꝫ complicib⁹ tuis. Discedite a me maledicti in ignē eternū. ¶ Sꝫ dice/ res. quid dicturi sunt miseri peccatores ī illa disceptatione ꝛ increpatōe. Respōdet aug⁹. in sermone ꝺ aduētu xp̄i ad iudiciū. poterint dicere nescim⁹ te dn̄m deū esse. te nō vidim⁹ nō misisti nobis ꝓphetas. nō dedisti patriar/ chas. exēpla sanctoꝝ nō legim⁹. ī humanita/ te tua in terra nostra non fuisti. nec nobis ali/ quis ap̄loꝝ. q̄ nec petr⁹ nec paulus p̄dicauit euāgeliste ꝛ martyres apud nos nō fuerunt quoꝝ seq̄remur exēpla. futurū iudiciū nemo p̄dixit. vestire nudū nemo mādauit. resistere libidini nemo p̄cepit. ⁊spuere auaricīā null⁹ psuasit. ignoꝛāter peccauim⁹ venīā meremur in his q̄ gessim⁹ nesciēter Hec p̄dicta possent dicere infideles ꝛ pagani. Sed hec vba eos nō excusabunt nec iuuabunt. vt ibidem dicit Aug⁹. Quia si op⁹ esset q̄ꝫ tm̄ non erit surge ret Noe iustus ꝛ diceret. Ego dn̄e ꝓpter peccata eoꝝ ne perirēt diluuiū p̄dicaui. vt isti cognoscerent que esset innocentibus salus. ꝛ que peccantibus pena. ¶Post hunc veniret Abraam ꝛ diceret. Ego pater gentiū filium meū Isaac nō ꝓtradixi offerre ꝓ victima vt isti cognoscerent vt nichil sibi iniuste ꝑ dn̄m deberēt refuare. iō vnico filio meo ꝓpf deuꝫ ꝓcere ñ statui Ego te dn̄e inbēte terrā meā ꝛ cognatoēz ꝺserui vt eēt eis in exēplū ꝓpf te dcere vicia ꝛ pēta. hīc moyses di. posꝫ. ego dixi. ñ adl̄terab⁹ neq̄ fornicatōz faciel. ec⁹ dixi

diliges prorimū tuū sicut teipm. vt charitas ad te interi⁹ abundaret. ⁊ foris p opa miseri/cordie in ꝓximū redundaret. Ego dixi. non dicas falsū testimoniū vt mēdacia cauerent. ego dixi. soli deo seruias ne ydolis ymolarēt ⁊ oīa alia salutē ꝓcepta ex pte tui ꝓposui. ⁊ hūc veniret dauid dicens. Ego te dñe p oīa nūciaui. ego cū rex essem ꝑdit⁹ ptāte cilicio in dut⁹ ⁊ cinere ꝓspsus penitēs orauī p peccatis meis vt istis exemplū darē penitētie ⁊ humi litatē. Ego dixi. Beat⁹ vir q timet dñm ⁊ q nō abijt i cōsilio impioꝝ vt te timerēt Ego di xi. Exultabūt sācti i gloria desideriū pcōꝝ pibit vt te cognoscerēt ⁊ peccare desisterent. Ego inimicē meis q me pseqbant̄ peperci vt isti misericordiā imitarent̄. ⁊ Post hec tandez vt dicit aug. xps diceret. Ego vobis regnuz celoꝝ ꝓmisi. ego latronē in cruce i exempluz penitētie suscepi. ego p vobis passus sum ne dubitaret hō p seipo pati ⁊ sustinere qō de⁹ p hoīe ptulit. q̄ oīa recipe neglexist̄ ⁊ labijs me inhonorast̄ ⁊ opib⁹ denegast̄. q̄ tūc erit ex/cusatio miseroꝝ. q. d. nulla. cū tñ erit discepta tio ardua ⁊ varia. De q̄ Job. xxxi. Quid fa/ciā cū surrexerit ad iudiciū dñs ⁊ cuꝝ q̄sierit q̄d rñdebo illi. ⁊ Dicit Anſ. Latere erit ipossibile apparere intolerabile. Et subdit O lignū aridū ⁊ inutile ⁊ eternis incēdijs di gnū. q̄d rñdebis q̄n exiget̄ a te oīne tps vsq ad ictū oculi Tūc arescēt p timore cognoscē tes illud ⁊ Prouerb. xxvij. Ira nō habet mise ricordiā nec erūpens furor. ⁊ impetū cōcitati spūs q̄s ferre poterit Secūdo iudiciū finale timendū est ꝓpter seriosā reddēdi rationem De q̄ Eccl⁹. xij. Cūcta q̄ fiūt adducet dñs i iudiciū. Reuera cūcta. ⁊ Primo adducet oēz scripturā quā trāsgressus es. De q̄ ⁊ Mat. v. Jota vnū aut vn⁹ apex nō ꝑteribit d̄ lege. iō Joh̄. v. Scrutamini scripturas q⁹ vos pu/tatis i ipis vitā eternā habere. ille testimoniū phibēt de me. Secō adducet omnē cogi tationē malā. Bap. i. In cogitatōib⁹ impij erit ī̄terrogatio. ⁊ Bap. vi. Cogitatōes scru tabit̄. Ita Gre. Sic de⁹ vias nr̄as ꝓsiderat vt minutissime cogitatōes indiscusse non re/maneāt. O q̄ tot cogitatōes vindicatiuas ⁊ luxurie ⁊ cuiuslibet immūdicie lubricas ⁊ ali as pravas i corde cū delectatōe deliberatōe ⁊ ꝓposito temerūt. q̄o rñdebunt. ergo quili bet debet custodire cor suū a pravis cogitatōi bus cogitās se de oīni tali deo rationē reddi/turū. ⁊ Hiero. in epla. Quidq̄d pudet dicere pudeat ⁊ cogitare. Nā sicut quis verecūdat̄ in factis cor̄ hoīb⁹. sic cor̄ deo in cogitatio nib⁹. q⁹ scribit̄. i. Reg. xvi. ⁊ Homo eīm videt ea q̄ parent. de⁹ aūt intuet̄ cor. ⁊ Prouerbio. iiij. Oīni custodia ꝓserua cor tuū. q⁹ ex ipso vita ꝓcedit. ⁊ Tercio adducet ad iu/diciū oīa verba. Mat⁹. xij. Oīne verbū octo sū q̄d locuti fuerint hoīes reddent rationē de eo in die iudicij. Ubi hiero. Verbū ociosum est q̄d sine vtilitate vel necessitate loquentis vel audientē ꝓfert̄. Et si d̄ talib⁹ ratio est red denda q̄d tūc de maledictis ⁊ scurrilib⁹ tur/piloquijs ⁊ vbis mendacib⁹ ⁊ detractōibus ⁊ Ideo dicet Mat. v. Sit sermo vester est est nō nō. Nā memoria extremi iudicij debet eē custos lingue. ꝑs. Dixi custodiā vias meas vt nō delinquā in lingua mea. ꝑs. xxxviij. Et itez. ⁊ Pone custodiā ori meo ⁊ ostiū circum/stantie labijs meis. Nō declines cor meū in verba malicie. ꝑs. cxl. Qz dicit Seneca Le ue est verbū. sz grauiter vulnerat. Mat⁹. xij Ex verbis tuis iustificaberis ex vbis tuis dā naberis Idcirco si q̄s cogitaret se ratōez red diturū de verbis suis nō sibi displicere debet silentiū. Quarto adducet oīnia opa bona ad iudiciū. similiter ⁊ mala. De bonis ꝑs. dicit. Cū accepero tps ego iusticias iudicabo. ꝑs. lxxiij. Hoc ꝓsiderans Job dixit. ix. c. Uere bar oīnia opa mea sciēs q⁹ nō parceres delin quēti. Quinto adducet ad iudiciū oīnia bē/ficia homini impēsa. Greg⁹. Quāto q̄s plu/ra bona recepit in munere tanto pl⁹ obligat̄ in reddēda rōe. Sexto adducet ad iudiciuz oīa artificia q̄o quicq̄ exercuerint se in bis iuste vel iniuste. verbi gra. sicut sutor de suto/ria. q̄ corīū torruit ⁊ cremauit vt firm⁹ appa reret. Sartores q̄ nouas adinuentōes vestiū adinuenerūt. pistores ⁊ fabri q̄ luū artificiū falsificauerūt. Institores q̄ male ponderaue runt. Mercatores q̄ malū ꝓ bono sciēter ven diderūt. ⁊ Dicerne q̄ mēsuras nō replent. pā nicide q̄ loca obscura querūt. ⁊ sic ꝓmos de cipiūt. pannifices q̄ pānos vltra mensurā ex tendūt ⁊ dilaniāt. Carnifices qui malas car nes tabidas ⁊ pestilētes vendūt. rustici q̄ lac ⁊ butirū falsificant. Agricole qui infideliter

agros colūt. carpentarij ⁊ muratores ⁊ alij q̄ pro denario diurno fuerūt ⁊ tres dies laborāt q̄ vno vel duobꝫ ꝓficere possent. Similiter fui ⁊ ancille q̄ infideliter dñis ⁊ dñabꝫ suis seruiūt. quid omnes tales dicent. Cū quilibet deberet sic laborare ꝓmo sicut vellet sibi fieri. vt habet Matb. vij. Omnia quecūq̄ vultis vt faciāt vobis homines ⁊ vos eadē facite illis Ihñ etiā Tbob. iiij. Cauē ab alio oderis tibi fieri vide ne tu aliq̄n alteri facies. De q̄ ⁊ apls i. Thes. iiij. Videte fratres ne q̄s supgredi atur neq̄ circūueniat fratrem in negocio q̄m vindex est dñs ō bis omnibꝫ. Ubi ꝓbibet omnem fraudē ꝓmo exhibendā. R De/ ptimo adducet ad iudiciū oīa opa bona omissa q̄ facere debuim⁹ ⁊ potuim⁹ Iz nō fecimus verbi gratia. Potuisti aliq̄n ieunare missas ⁊ sermones audire. ⁊ sine causa ex pigricia neglexisti. Potuisti aliq̄ opa in diē festatā trāsferre ⁊ in die celebri ꝓfecisti. Et opa misericordie pauperibꝫ aliq̄n exhibere potuisti ⁊ non fecisti. De bis omnibꝫ querē ratō. quia dicit Greg⁹. Nō satis est mala nō agere nisi quis studeat bonis opibꝫ insudare Juxta illō ps. Declina a malo ⁊ fac bonū. ps. xxxvi. q⁹ opa illoꝝ sequunt illos. Apc̄. xiij. Octauo adducet ad iudiciū omnia scādala. Eccli. xli. De patre impio querunt filij. q̄m ꝓpter illū dati sunt in opprobriū. s. scandali vel mali exēpli. Matb. xviij. Ue illi per quē scandalū venit. Nono adducet ad iudiciū omnia neglecta tpa Berñ. Omne temp⁹ nobis datū exiget a nobis q̄liter sit expensum. Nā quilibet redditurus est rationē de oībꝫ annis mēsibꝫ septimanis diebꝫ ⁊ omnibus momentis quibꝫ vixit. Iz fortassis ꝓ triginta annos vel q̄draginta annos viristi. ⁊ nunq̄ deo ꝓ tres annos fuisti fideliter. quid rñdebis michi. cum dicit beat⁹ hiero. Sicut nō perit capill⁹ de capite. sic nec momentū de tpe. Ideo quilibet debet tps suū vtiliter expendere. Berñ. Nichil pcioſi⁹ tpe. ⁊ heu nil hodie vili⁹ inuenit. trāseunt dies salutis. ⁊ nemo recogitat. Nā etiaz damnati in inferno cōquerent de tpe gratie inutiliter expenso. De q̄ Humbert⁹ in tractatu de septuplici timore dicit q̄ quidaz homo devotus existens in deuotōibꝫ ⁊ oratōibꝫ suis audiuit quandā vocē lugubrez ⁊ q̄ siunt quid esset. Rñdit. Ego sum vna anima damnata Et ille. Cur tam amare fles. Rñdit. Ego et oēs anime damnate de nulla re intantū dolemus sicut de tpe gratie q̄ inutiliter expendimus ⁊ peccādo cōsumpsim⁹. vbi in vna hora potuissem⁹ eternā penā euasisse. S De cimo adducet ad iudiciū oīa mala. Naū. iij. Reuelabo pudēda tua i facie tua ⁊ ostendā i gentibꝫ nuditatē tuā. ⁊ regnis ignominiam tuā quoꝝ oīm maloꝝ nulla erit misericordia. vt dicit dñs ꝓ Ezechielē ꝓphetā. Ego ꝓfrangam ⁊ nō pcet oculus meus ⁊ nō miserebor. Nā si pri⁹ ita seriosum fuit iudiciū vt totū mundū deleuerit p diluuiū. quinq̄ ciuitates p sulfur ⁊ ignē extinxit quid in iudicio exhibebit. cuz oīa ꝑterita simul collecta respectu furoris dñi in die iudicij fiēt sicut scintille respectu ignis magni. ⁊ sicut vna gutta respectu toti⁹ maris ita q̄ implebit illud in textu Luc. xxi. Virtutes celoꝝ monebunt. i. angeli Job. xxvi. Columne celi ꝓtremiscūt ⁊ pauēt. s. timore reuerentiali ad nutū ei⁹. vbi Hiero. Quid faciet virgunecula deserti cū ꝓcutit cedrus paradisi. Hūc diē tremebundū ꝓsiderās zophonias c. i. dixit. Dies illa dies ire dies tribulatōnis ⁊ angustie dies calamitatis ⁊ miserie dies tenebraruz ⁊ caliginis dies nebule ⁊ turbinis dies tube ⁊ clangoris. T De quo dicit Greg⁹. Pensate fratres charissimi extremū diē iudicij sup corda reprobꝫ quāta asperitate vidit ꝓphēta amarescere. quē tot appellationibꝫ nō valet explicare. Dicit primo dies ire. ⁊ merito. ps. Tu terribilis es ⁊ quis resistet tibi extūc ira tua. Secūdo est dies tribulatōnis ⁊ angustie. Daniel. xiij. Angustie sunt michi vndiq̄. Et sunt verba susanne de calumnia in posteꝝ suoꝝ ingemiscētis. Unō Greg⁹. ⁊ etiā Anſ. O quante angustie tunc erūt reprobis si respiciēt sursum tūc videt iudicē iratū. Si deorsum tūc vident infernum eis ꝓparatū. Si ad dextrā tūc ꝓgregationez bonoꝝ a qua debent separari. Si ad sinistrā tūc multiplicationē demonū cū quibꝫ debēt eternaliter cruciari. Si foris tunc mundū ardēntem in quo nō debēt ꝑseuerare. Si int⁹ tunc ꝓscientiā remordentē a qua ꝓpētue debēt puniri. Miser peccator sic apprehensus undiq̄ erit in angustia positus. vt dicit. i. Petri. iiij. Si iust⁹ vix saluabit impius ⁊ peccator ubi pebūt Tercio erit dies calamitatis a calamo

vacuo.qz reprobi ibi erunt vacui er gratia ꝛ miſericordia. Juxta illud Matꝫ.xxv. Clauſa eſt ianua.ſ.gre ꝛ miſericordie.qz minimaz guttulā gre nec a deo nec a ſanctꝭ pñt impetrare. Tūc implebit illud Apoc.x. Quia tēpus nō erit amplius tps.ſ.gre. Quarto erit dies miſerie. Job.xx. Oſtis dolor irruet ſuper eū.eo ꝙ dicit Beda. In inferno non eſt redemptio nec mitigatio.ſz erit triſticia cōtinua.ſm illꝫ puerb.xxv. Sicut tinea veſtimēto ꝛ vermis ligno.ita triſticia viri nocet cordi. Ō cūcta miſeria cū deficiet oīs ſpes. Job xvij. Auellabit ꝺ tabernaculo fiducia ei⁹. Magna erit miſeria memoria ptꝛitoꝝ bonoꝝ et defect⁹ eoꝝ. Luc.xvi. Recordare fili.qz recepiſti bona ī vita tua. Et ꝙquerē illud Sap. v. Quid nobis ꝓfuit ſuperbia aut diuitiarum iactantia qd ꝙtulit nobis trāſierūt oīa velut vmbra ꝛ tanq̄ nunci⁹ pcurrēs. Quīto dicit dies tenebraꝝ qz occultabit ab eis ſol iuſticie .i.xps. luna miſericordie.i.maria. ꝛ ſtelle celi .i.ſancti.qz poſt finalē ſententiā dicit mgr in iij. Nō videbūt dānati bonos.qz Mat.viij mittent in tenebras exteriores. Et ideo exteriores vt dicit mgr in.iij.di.l. Quia tūc mali penit⁹ extra lucē corpalez ꝛ ſpūalez.ſ.deuz erūt. Et poſtea ſubdit. Sz poſt iudiciū in profundioribꝫ tenebris erūt impij ꝛ nullā dei lucē videbunt cui ꝓfiteant. Vbi dicit ſan.tho. di.l.q.ij.ar.ij. ꝙ damnati ante diē iudicij videbūt beatos in gloria nō ꝺ mō ꝙ gloria eoꝝ ꝗlis ſit cognoſcāt.ſz ſolū cognoſcēt eos eſſe ī gloria quadā ineſtimabili. ꝛ ex ꝺ turbabuntur.tū ꝓpter inuidiā dolētes de felicitate boꝝ.tū ꝓpter ꝺ ꝙ ipi gloriā amiſerūt Sap. v. Videtes turbabunt timore horribili. Sz poſt diē iudicij oīno viſione beatoꝝ priuabunt.ꝛ ex ꝺ eoꝝ pena augebit.qz memoriam habebūt gloie beatoꝝ quā in iudicio vel ante viderūt.ꝛ adhuc vlteri⁹ affligent ꝙ videbūt ſe indignos reputari videre gloriā quā ſancti merent habere. Et implebit in eis illud Job xviij. Nōne lux impij extinguet nec ſplendebit flāma ignis ei⁹. Lux obtenebraſcet in tabernaculo iſti⁹ ꝛ lucerna ꝗ ſup eū eſt extīguetur. Et illꝫ Zoptome.i. Ambulabūt vt ceci qz dño peccauerūt. Et tūc ꝙquerent illꝫ thobie.v. Quale michi gaudiū erit cū ī tenebris ſedeo ꝛ lumē celi nō video ꝛ reſpiciēt ſurſuz in celū ad ſanctoꝝ auxiliū: ꝛ ad terrā ad terre nū auxiliū. ꝛ vtrobiq̄ fruſtrabunt. de ꝗ Iſa. x. Quid facietis in die viſitatōis ꝛ calamitatis ꝺ lōge veniētis. ad cui⁹ ꝓfugietis auxiliū. q.d. nullī⁹. qz null⁹ ſanct⁹ adiuuabit. ¶ Sexto dicit dies turbinis. Hiere.xxv. Turbo magn⁹ egrediebat a ſūmitate terre.ſ.finalis ſententie. ꝗ erit amara ꝛ terribilis. vt ſequit dies magna ꝛ amara valde. Magna dicit a magnitudine iudicij ꝛ iudicādoꝝ. amara valde. qz ſcribit Apoc. viij. Ue ve re habitantibus ī terra. Ue.i. amara eſt vox citatōis. ſurgite mortui. vc.i. amarioꝝ erit vox diſceptatōnis. Eſuriui ꝛ nō dediſtis michi manducare Ue.i. amariſſima erit vox ſnīe platōis. cum dicet eis. Ite maledicti ī ignem eternū.i. in vniuerſalē penā quā ſuſtinebūt. vt dicit ſan. Tho. ꝙ ignē qui eſt maxim⁹ corroſiu⁹. Nam in oculis habebūt merorē. in auribꝫ terroreꝫ in naribꝫ fetorē. in oīb⁹ mēbris intus ꝛ extra dolorē. Et tūc plangēt Zach.xij. In illa die erit planct⁹ magn⁹. Reuera magn⁹ qz familie ꝛ familie ſeorſū.i. oēs peccatores. ✠ Tūn dicit Chriſ. Plangēt iudei q̄ xp̄m crucifixerūt. plangēt gentiles ꝗ idola adorauerūt plangēt mali xp̄iani ꝗ mundū ꝛ ea ꝗm mūdo ſūt pluſq̄ deū amauerūt. carnē pl⁹ q̄ aiam̄ pecuniā pluſq̄ iuſticiā. iniquitatē pl⁹ q̄ vtutē. plangēt culpā quā cōmiſerūt. bona ꝗ omiſerūt. ſtulticiā quā nō correxerūt. gloriā quā amiſerūt. penā quā meruerūt. Plangēt in q̄ qz nulla erit eis virt⁹ ad redeundū nulla facultas ad fugiendū. null⁹ loc⁹ ad penitendū nullū tps ad ſatiſfaciendū. nulla iudicij miſericordia ad ſubueniēdū. nulla retractatio ſententie ad reuocandū nec ad appellandū alteri⁹ cuiuſpiā ſuperioris autoritas. qz appellatō fieri ñ pt ꝓpter tria ſiue trib⁹ de cauſis. Primo ꝓpter iudicij excellentiā. qz null⁹ ē iudex ꝗ excellit illū Job.v. Oīne iudiciū dedit pr̄ filio. Secundo ꝓpter criminis euidentiam. Hiero. ad pāmachiū ꝛ oceanū. Modo forſitan quidā vident deo diſſimulante peccare. ſz aderit illa dies in ꝗ oīa nīa facta q̄ſi in q̄dam tabula depicta monſtrāda ſūt deo demonibꝫ ꝛ angelis ꝛ hoībꝫ vniuerſis. Ō quātis in illa die multū expediuiſſet ſi in hac vita ꝛ mēbrorū ſenſu ꝛ vigore viſcer⁹ caruiſſent. Ō quāti tūc elingues ꝛ muti felicioꝝ loquacibꝫ erūt

O quãti pastores ⁊ rudes tunc philosophis quãti simplices ⁊ rustici tũc oratoribꝫ seu rethoribꝫ ꝓferent. quãti sensu vel intellectu hebetes tũc astutiores erũt argutijs ciceronis. hec ille. Tercio non ꝑt fieri appellatio ꝓpter tpis deficientiã. qz dicit aplus. i. Thoz. xv. In momẽto ĩ ictu oculi. ideo statiz iudex xps iustã sniaz suã executõi mandabit dicẽs electis. Venite bñdicti pcipite regnũ qđ paratz est vobis ab origine mũdi. Reprobis vo dicet. Ite maledicti ĩ ignẽ eternũ Matb. xxv. Et sic implebit illđ ps. Erubescãt impij ⁊ deducant in infernũ. ps. xxx. Erubescãt tũc qz nũc peccare nõ erubescũt. ⁊ deducant in ifernũ qđ dicit quasi sine fundo. qz dicit Greg. xxvi. moral. ℣ Recte infern⁹ dicit qi fundũ nõ habẽs. qz q illuc trahit seu rapit nũqꝫ inde liberat. ⁊ illa est pena damni. s. eterna carentia visiõis diuine. Hz diuerse sũt ⁊ erunt pene sensibiles ꝓ criminũ diuersitate. qz idẽ ignis magj ⁊ minꝰ puniet ꝓ facinoꝝ qlitate Ideo dicit Isiđ. Dilis clpa simili pena cruciabit reos. vt superbi cũ superbis. auari cũ auaris. luxuriosi cũ luxuriosis. Nã sic in vna domo dei multe mãsiones sũt gaudioꝝ. sic i domo diaboli multe sũt mãsiones penaꝝ q̃ quidẽ pene indicibiles sũt ⁊ excogitari nõ ꝑnt. Qz primo ibi erit ignis inextinguibilis. Isa. vlt. Ignis eoꝝ nõ extinguet. Sanct⁹ tho. in. iiij. di. l. q. ij. ar. iij. dicit. q qz ignis est maxie afflictiuꝰ ꝓpter hꝫ q abundat i virtute activa. ideo noie ignis ois afflictio designat vt sit vehemens. Et dicit ibidẽ q dãnati transibunt ex vehemẽtissimo caloze ad vehemẽtissimum frigꝰ. sine hꝫ q ĩ eis sit aliqđ refrigeriũ. qz passio ab exterioribꝫ nõ erit ꝓ trãsmutatõez corporis a sua pristina naturali dispositõe vt cõtraria passio ad eqlitatẽ vel temperiẽ reducẽdo refrigeriũ causet sic accidit nũc. sz erit per actõez spiritalez. sm q sensibilia agũt ꝑ sensũ ꝓut sentiunt imprimẽdo formas illas sm eẽ spiritale in organũ ⁊ nõ sm esse materiale. Secundo vermis imortalis. Isa. vbi supꝝ. Vermis eoꝝ nõ morietur. s. ꝙsciẽtie. qz nec aĩa nec corpꝰ morietur. Glo. Intꝰ ꝑ doloꝛẽ ardet ꝙscientia. foris ꝑ ardoꝛẽ cruciat gehẽna. De illo dicit san. tho. vbi supꝝ. in tñis q̃stiuncule. ij. Vermis q̃ in dãnatis ponit nõ debet itelligi esse materialis sz spiritalis q̃ est ꝙsciẽtie remorsus: q̃ dicit vermis inqꝫtũ orit ex putredine pcti ⁊ aĩaz affligit. Et aie damnatoꝝ dicunt carnes eoꝝ ꝓ eo q carni subiecte sũt. vel sm q passiones aie redundãt in corpꝰ Z De gehẽna dicit augꝰ. smone. xv. ad fratres hẽremitas. Caueam⁹ dilectissimi ne veniam⁹ ad illũ ignẽ q̃ habet cruciatõez ⁊ nullã lumis cõsolatõez. nec aliquã finalẽ terminatõez. Vñ idẽ ibidẽ dicit. licet corpa eoꝝ sũt passibilia sũt tñ ĩcorruptibilia. iõ ab igne patient. ⁊ tñ nõ ꝙsument. Vñ sic salamãdra viuit de igne materiali: sic mali ĩ igne infernali. Et erit ibi finis sine fine morꝰ guioz offi morte. sp morꝰ vsiderãtes ⁊ tñ mori ñ ꝑnt. Vbi bieto. Celũ ventilabit ⁊ exagitabit pctõres suis fulmiñbꝫ ⁊ tonitruis: aer suis fulgoribꝫ ĩcrepabit. terra suis motibꝫ excutiet eos nõ valẽs ferre pondꝰ grauissimũ peccatoꝝ. mare ꝑ suas tempestates euomet eos nõ valẽs sustinere fetorẽ pessimũ pctõꝝ Restat igit sol⁹ ignis ⁊ flãma sp comburẽs ⁊ nunqꝫ ꝙsumẽs. O mors optanda q̃qꝫ dulcis tũc esses q̃ qñqꝫ tã lamẽtabilis ⁊ amara fuisti. Te solũ desiderabũt illi q̃ te tã vehemẽter oderũt. O quant⁹ erit complosus manuũ. o quãtus gemit⁹ multoꝝ corduũ. o ĩmensus stridor dentiũ ⁊ fremit⁹ spiritũ. o ploratꝰ ⁊ vlulatꝰ mult⁹. o quant⁹ clamor ⁊ dolor in eternũ ꝑmansurꝰ q̃ sp renouabit ⁊ nunqꝫ exhauriet. De illo ploratu ⁊ fletu dicit san. tho. vbi supꝝ in tñis ad q̃stiuncula. iij. In fletu corꝑali duo inueniunt. Quoꝝ vnũ est lacrimarũ resolutio. ⁊ qꝫtuz ad hꝫ flet⁹ corꝑalis in damnatis esse nõ ꝑt. qz post diẽ iudicij quiescẽte motu primi mobilis non erit aliq̃ generatio vel corruptio vel corꝑalis alteratio. in lacrimaꝝ aũt resolutõne oportet esse illi⁹ humoris generatõnez q̃ ꝑ lacrimas distillat. Vñ qꝫtũ ad hꝫ in damnatis corꝑalis flet⁹ esse nõ poterit. Aliud qđ inuenit in corꝑali fletu est quedã cõmictio ⁊ perturbatio capitis ⁊ oculoꝝ. ⁊ qꝫtũ ad hꝫ flet⁹ in dãnatis bñ esse poterit post resurrectionẽ. Corpa em̃ damnatoꝝ nõ solũ ab exteriori affligent: sed etiã ab interiori sm q corpꝰ immutat ad passionẽ aĩe in bonũ vel malũ. Et qꝫtũ ad hꝫ flet⁹ carnis resurrectõez indicat. ⁊ rñdet delectationi culpe q̃ fuit ĩ aĩa ⁊ in corpe. O culi eoꝝ nõ aliud videbũt nisi miseriã. nec amplꝰ electoꝝ gloriã. s. in speciali videbũt. Aures eoꝝ

nichil audiēt nisi ve ⁊ tristiciā. ⁊ dicent. heu heu cur hec mala maxima futura non ꝓueni/ mꝰ cū facultas affuit ⁊ tps opportunum erat. Hūc via salutꝫ est nobis ꝓclusa ⁊ misericor/ dia denegata: ⁊ ois spes nra ablata. Nā poli/ to q esset aliqs molaris lapis adeo magnꝰ q vndiqꝫ ꝓtingeret circūferentiā celi. ⁊ q aliq̄ auicula minime q̄titatꝫ post centū mille mi/ lia annoꝝ veniēs de ꝑdicto lapide solūmodo auellerꝫ ꝓ rostꝝ q̄tū ē decima ps grani mi/ lij. ⁊ iteꝝ ꝓ centū milia annoꝝ auelleret vnaꝫ ꝑticulā similis q̄titatꝫ de lapide isto ita q ī decies centenis milibꝫ annoꝝ nō plꝰ diminu eret q̄titas lapidis nisi in magnitudīe vnꝰ ḡni milij. adhuc essent grati miseri dānati q post tā longā ꝓsumptōez totꝰ lapidis finem hēret pena eterne damnatōis. Jō Grego. in ome. xxix. Sic agēda est ꝑsentis tpis letitia vt amaritudo sequētis iudicij nunq̄ trāseat a memoria. nā memoria dei iudicij inducit ti morē sic retributio pene. Sꝫ retributio glie inducit amorē. Un in vitis patꝝ dixit quidā frater seniori. frater habeo coꝛ duꝝ nō ꝓssuꝫ emollīri. Rñdit senior. ratio qꝛ nō habes iu/ dicij memoriā. nā sicut ferꝝ calefit ⁊ liq̄scit ī igne. sic iudurat⁹ peccatoꝛ ī iudicij meditatō ne. Eccli. vij. Memorare nouissima tua ⁊ in eternū nō peccabis. Et hꝰ est q̄ dicit hiero. sive comedo sive bibo vl̄ q̄dq̄d aliud facio sp videā michi auribꝫ meis voꝛ illa terribil' inlo nare Surgite mortui veīte ad iudiciū Quo tiens diē iudicij mēte ītueoꝛ totiēs coꝛde ⁊ coꝛpe ꝓtremisco. Jtē etiā debem⁹ meditari ꝑ miū btōꝝ ⁊ gl̄iaꝫ. de q̄ in ymone seq̄nti dicē.

De eadē dominica Sermo. xliij.

Leuate capita vra qm̄ a ꝓpinq̄t re demptio vra Luc. xxi. A Com mētatoꝛ de impssionibꝫ in li. aristo. dicit. Fulmē q̄ oriē sole lucēte raro nocet sꝫ ī nocte sepi⁹ nocet. Rō qꝛ lumē solis fulmīs virtutē distrabit. vmbra aūt ipm vnit. Spi ritualiter. sic fulmē cōminatōis sacre scriptu re ī ꝑsenti vita lucēte sole misericordie nichil nocet. qꝛ nunc lumē solis. i. misericordia dei mitigat irā ei⁹ ⁊ cōminatōnez sacre scripture distrabit. Vbi gra. est terribile verbū q̄ dns cōminaē Amos. iꝛ. In gladio moꝛient oēs pctōꝛes ꝓpli mei. Hoc fulmē habebit vtutez ī nocte iudicij. sꝫ nūc ī die gre distrabit ꝓ dei misericordiā. De q̄ Ezech. xviij. Nolo moꝛ tē pctōꝛis. dedit em̄ dns homini in hꝰ tpe libe rū arbitriū q̄ sꝰ si voluerit salu⁹ erit. Eccli. xv. Apposuit tibi dns aquā ⁊ ignē. i. glorā refri/ gerij ac pnā gebēne ad q̄ voluerīs porrige manū. i. in prāte tua est elige bonū vel maluꝫ sic aūt nō erit post hāc vitā ī iudicio. nā q̄ nūc est benign⁹ tūc erit seriosus ⁊ terribil'. iō respi cian⁹ nūc ad ei⁹ benignitatē vt possim⁹ ꝓsequi ei⁹ misericordiā ⁊ gr̄aꝫ. ad q̄ hortamur ī ver/ bis ꝓpositꝫ. Leuate capita vra. i. rōez q̄ est ca put mentꝫ qm̄ appropinq̄t redēptio vra. de q̄ thema. ℣ Audiuistꝫ charissimi ꝺ seriosa rōis redditōe ⁊ de sne ꝓlatōe. ⁊ de malorꝫ damnatōe. nūc ī ꝑsenti ꝭmōe videndū est de tribꝫ. Prio de bonoꝝ glorificatōe. Secundo de mundi post iudiciū dispositōe. Tercio de hoīm q̄ ad iudiciū ꝓparatōe. Dixi primo vi/ dendū est de bonoꝝ glorificatōe. Est em̄ locꝰ glorie ⁊ felicitatꝫ eterne celū. sic locꝰ pene est infern⁹. qꝛ dic̄ aug⁹. in li. de vera religione cō/ trarioꝝ ꝓ̄rij sūt effect⁹. Et qꝛ sic virt⁹ ⁊ vicia bonū ⁊ malū sunt ꝓ̄ria. idcirco generāt ꝓ̄rios effect⁹. vt sic̄ malū mole criminū ḡuati descē dunt ad infernū. sic boni a malis oībꝫ alleuia/ ti ⁊ alienati ascendūt ī celū. ad q̄ vocanē so/ lemni sn̄ia. Venite bn̄dicti ⁊c̄. Mat. xxv. O quantū gaudiū ⁊ exultatō erit eis. Prio gau debūt q̄ debitū mortꝫ exoluerūt ⁊ denū non morianē Apoc. xxi. Mors vltra nō erit. Se cundo gaudebūt. qꝛ ꝑsentis vite miserias eua serūt q̄ possent dicere illō ps. Cōuertisti plā ctū meū in gaudiū michi. ps. xxix. Et verifi/ cabit' ꝺ eis illō Sap. iij. Justoꝝ aīe in manu dei sūt ⁊ nō tanget illos tormentū mortꝫ. Jō Isa. xxxv. Gaudiū ⁊ leticiā obtinebūt fugi/ et dolor ⁊ gemit⁹. Quia absterget de⁹ omnē lacrimā ab oculis sanctoꝝ suoꝝ. ⁊ mors vltra nō erit neq̄ luct⁹ neq̄ clamor. sic neq̄ dolor q̄ prima abierūt. Apoc. xxi. Tercio gaudebūt qꝛ mal⁹ diaboli ⁊ iferni penas evaserūt. dicē tes cū ps. Bn̄dict⁹ dns q̄ nō dedit nos in ca ptionē dentibꝫ eoꝝ. Aīa nra sic passer erepta est de laqueo venantiū ⁊c̄. ps. cxxij. Quarto gaudebūt qꝛ locū felicitatꝫ ītraverūt. Isa. xxx v. Veniēt in syon cū gaudio ⁊ leticia sempi/

terna sup caput eoꝝ in syon. i. locũ diuĩe spe culatõis. qz eis dicet Mat. xxv. Intra ĩ gau diũ dñi tui. Quito gaudebũt eo ꝙ deũ in sua mate state videbũt. Isa. xxxij. Regẽ in de co re suo videbũt. Et eiusdẽ. xxxv. Ipi videbũt decorẽ dñi z gliaz dei nr̃i. ¶ Sexto gau debũt ĩ xpi bũanitate. Job. xxxiij. videbit fa ciẽ ei? ĩ iubilo. Jubil? ꝼm beatũ greg. xxxiij. moral. dz. qñ ineffabile gaudiũ mentẽ ꝯcipitur qõ nec abscõdi nec ꝼmonibꝫ ꝑt aperi. z tñ q̃ busdã motibꝫ ꝓdire q̃uis nullis ꝓprietatibꝫ exprimat. ps. Adimplebis me leticia cũ vul tu tuo. ps. xv. z Habacuc. iij. Ego aũt in dño gaudebo z exultabo. i. extra saltabo ĩ deo ihu meo. Septimo gaudebũt de leta beatoꝝ z an gelorꝝ societate. ps. Exultẽt iusti ĩ ꝑspectu di z delectent ĩ leticia. ps. lxvij. scz angelorꝝ. et puerõ. xxviij. In exultatõe iustorꝝ mlta glia est. Et ps. Letent celi. i. angeli. z exultet ter ra. i. homines de terra creati. ps. xcv. Octauo gaudebũt ꝺ duplicitate stole. s. corpis z aie. puerõ. vlt. Oñes domestici eoꝝ vestiti sunt duplicibꝫ. Et q̃libet beat? dicere ꝑt illꝺ Isa. lxi. Gaudẽs gaudebo ĩ dño z exultabit aĩa mea ĩ deo meo. qz iduit me dñs vestimẽto sa lutꝫ q̃ ad stolã corpis z indumẽto iusticie cir cũdedit me q̃ ad stolã aie. Nono gaudebũt ꝺ totibꝫ aie q̃ ꝼm tho. in. iij. dis. xl. q. iij. ar. v. sũt tres. s. cognitio siue visio. dilectio z appẽ hensio siue fruitio. Pria dos aie est cognitio q̃ diuĩa essentia tota videt ab oĩbꝫ. sz ñ tota liter. qz infinita z incõprehensibil ꝼm se totã. vi det tñ limpidi? ab vno q̃ ab alio. z defectus erit ex pte videntiũ z ñ ex pte obiecti visibil q̃ est de?. nã dicit glo. sup illꝺ Mat. v. Bea ti mũdo corde qm ipi deũ videbũt. Quanto ocul? cordis est lucidior tãto deũ videbit cla rior. ¶ Et illa pria dos aie. s. cognitio siue visio succedit fidei. qz quẽ videm? z cognosci m? hic ꝙ fidẽ nũc z q̃si ꝙ speculũ ĩ enigmate si cut dicit apls. i. Cho. xiij. ipm cognoscem? ibi ꝙ spẽm z facie ad faciẽ Jõ biere. xxxi. Ul tra nõ docebit vir proximũ suũ z vir frẽz suum cognosce deũ. nã oẽs eũ cognoscẽt a minimo vsq̃ ad maximũ plena cognitõne. qz videbi m? deũ ĩ seipso. in nobis. z nos in ipo. Jtẽ vi debim? deũ in oĩbꝫ beatꝫ. z oẽs btõs ĩ deo. qz de? est oĩa in oĩbꝫ. i. Cho. xv. Cum subiecit sibi oĩa vt sit de? oĩa ĩ oĩbꝫ. Decũda dos est dile ctio q̃ sic ꝙstringit hoĩez cũ deo. qz deũ cũ deo diligit. z deũ z oĩa ĩ deo. z nõ min? diligit proxi mũ omnẽ q̃ seipm. hec dilectio vt dicit greg facit vt oĩa gaudia singuloꝝ sint oĩm. z gau dia oĩm sint singuloꝝ. vt etiã dicit mgr̃ in. iij. di. xlix. Nã vt dicit aug. in li. ꝺ ciui. dei. Ol te mãsiones ĩ vna domo erũt. sz varie ꝑmioꝝ dignitates. Sz vbi de? erit oĩa in oĩbꝫ erit etiã ĩ dispari claritate par gaudiũ vt qꝺ ha bũt singuli cõe sit oĩbꝫ. qz etiã glia capitꝫ oĩm erit ꝙ vinculũ charitatꝫ. Ex dis daf̃ itelligi ꝙ par gaudiũ oẽs habebũt z si disparẽ cogni tionis claritatẽ. z ꝙ charitatẽ q̃ ĩ singul erit pfecta tm̃ q̃lcq̃ gaudebit de bono alteri? q̃ntũ gauderet si in seipo haberet. Nõ tñ ideo par erit oĩm beatitudo. qz nõ oĩm cõpar cognitio Nec erit paritas gaudij q̃ntũ ad intensionẽ affectõis gaudentiũ: sz ad vniuersitatẽ reꝝ ꝺ quibꝫ gaudebit. qz de oĩi re vnde gaudebit vn? gaudebũt oẽs. Tercia dos est fruitio sũ mi boni z eiusdẽ appẽhensio ꝓut appẽhendere capit ꝙ frui vel attingere. vt dicit san. tho. nã de? sup oñe desideriũ est supabundãs suffi cientia fruitõis oĩm beatoꝝ. Decimo gaudeb bũt de totibꝫ corpis q̃ q̃ttuor sũt. s. claritas. agilitas. subtilitas. z ipassibilitas q̃ comphẽn dunt in ꝓprietatibꝫ solis. Mathꝺ. xiij. Fulge bũt iusti sic sol ĩ regno ptis eoꝝ. Nã sic sol ẽ in se clar? agilis subtilis z ipassibilis. sic erũt electi ĩ corpibꝫ glificatꝫ. Sz tñ differẽter ꝼm diuersa merita. vt dicit. i. Cho. xv. Stella eñ a stella differt ĩ claritate. sic z resurrectio mortuoꝝ. Undecimo gaudebũt de beatitudi nis z gaudij augmento z maiozitate. qz dicit mgr̃ in. iij. dist. xlix. c. fi. Sine scrupulo cre dendũ est sctõs habituros maiorẽ gloriã p? iudiciũ q̃ añ. Hiero. sup Oseã. Peracto iu dicio ampliorẽ gloriã siue claritatꝫ de? demõ strabit suis electꝫ. qz mõ bũt gaudiũ de beati tudine aie. post iudiciũ ꝺo corpis z aie. Jtez dicit mgr̃. Aliabꝺ inest natural appetit? ad cor pus q̃ appetitu retardant ne tota intentione pergãt ĩ id summũ bonũ. z sic ꝼm Bonauẽ. aia assũpto corpe nullũ habebit retardans. z ita ĩtense mouebit igit erit maꝝ gaudiũ q̃ntũ ad intensionẽ nõ augẽdo habitũ: sz removen do impedimentũ. vñ nõ facit ad augmentuz ꝑmij essential principaliter sz ex consequẽti. Unde dicit durand? ꝙ tũc ꝑmpti? expeditus

ꝛ liberꝰ aĩa videat dm̃ ꝓpter remotionẽ ĩm/pedimẽti. Et etiã vt dicit Richꝺ. ꝺ media vi/ta ꝓpter ꝓfectiorẽ modũ essendi quẽ tũc ha/bebũt. Duodecimo gaudebũt ꝓpter oĩz p̃di/ctoꝝ gaudioꝝ ꝛ magꝫ plurimoꝝ ꝓpetuã eter nitatẽ. iuxta illud Isa. lxv. Gaudebitꝫ ꝛ ex/ultabitꝫ vsq; ĩ sempiternũ. ꝛ Jo. xvi. Gaudi um vr̃m nemo tollet a vobis. ¶ Decĩ do videndũ ẽ ꝺ mũdi post iudiciũ dispositõe Ulñ dicit mgr̃ in. iiij. di. xlix. pacto iudicõ fra tres suos habebũt due ciuitatel. vna xp̃i. alia diaboli. vna bonoꝝ. alia maloꝝ. vtraq; tñ an/geloꝝ ꝛ hoĩm illꝰ voluntas istꝫ facultas nõ pote rit esse peccãdi nꝭ vlla ꝙditio moriẽdi. istꝫ in eterna vita feliciter viuentibꝫ. illꝰ infeliciter ĩ eterna morte sine moriendi ptãte durantibꝫ. qm̃ vtriq; sine fine sz ĩ btitudine isti. alꝰ alio p̃stabiliꝰ. in miseria ꝺo illi. alꝰ alio tolerabiliꝰ ꝑmanebũt. Et sũt ꝺba aug. in enchi. Et sub dit di. vl. post iudiciũ boni videbũt malos. iu xta illꝺ p̃s. Leta. iu. cũ vide. vin. sz ñ ecõuerso Ulñ licet bonitate nature electi dei miseꝛicoꝛdi aꝫ habeãt tñ auctoris sui iustitia ꝛ rectitudie ita ꝙstringent̃ vt nulla ad ẽprobos moueant̃ cõpassione. Itẽ dicit mgr̃. Post iudiciũ lux solꝫ septupliciter erit clarior. i. sic̃ lux septẽ di erũ. qꝛ ꝯtũ luxit sol ĩ prima ꝙditõe. vij. dieꝫ añ pctm̃ primi hoĩs. tm̃ lucebit post iudiciuꝫ. qꝛ ꝓpter pcta hoĩm ꝺfecit lux sideꝝ. ꝛ hãc lu cẽ recupabũt pꝰ iudiciũ. Et lux lune erit tũc sic̃ lux solꝫ. ꝛ nõ erit vicissitudo diei ꝛ noctꝫ: sz tm̃ dies erit ¶ Sz diceres tñ dicit Isa. nõ erit amplꝰ ad lucẽ dũ sol ꝙ diẽ nec splendoꝛ lune. Rñdet mgr̃ in. iiij. di. xlix. ꝙ ß est vꝛũ q̃ ad vsũ hoĩm. qꝛ nõ indigẽt bis splendoꝛibꝫ ĩ eterna btitudine. Apc̃. xxi. Ciuitas ista nõ eget sole neq; luna vt luceãt in ea. sz claritas dei illũminabit illã neq; erit ad vsũ bis q̃ sũt ĩ damnatõe. qꝛ ibi sunt tenebꝛe exteꝛioꝛes. Sz lumĩaria celi erunt sine oĩ motu. Abacuc. iij. Sol ꝛ luna steterũt ĩ habitaculo suo. qꝛ ñ ba bebũt ortũ ꝛ occasũ. Sz diceres. ꝙs erit tunc vsus lucis solꝫ ꝛ lune. Rñdet mgr̃ in. iiij. di. xl viij. Fateoꝛ me ignoꝛare. qꝛ ĩ scripturꝫ nõ me mini me legisse Dicit Bonauẽ. ad lr̃az ꝙ ad huc erũt ad gl̃iam electoꝝ. sic̃ eñ gl̃ia est regi bꝰ plures camera s ĩ palacio ꝛ pulcrã coq/nã etiã si nunq; ĩgrediaꝝ. sic electꝫ erit gl̃ia ꝛ bonoꝛ ꝙ ñ solũ aula ꝓdisi ꝛ celũ empireũ sit pulcꝝ: sz etiã ꝙ celũ sidereũ ꝛ antiquũ habi/taculũ. Sz san. tho. ꝙd dicat patet vbi sup̃ ꝺ purgatõe elemẽtoꝝ ¶ Tercio videndũ ẽ ꝺ ꝓparatõe hoĩm ad iudiciũ. quã ꝓparatõeꝫ docꝫ iesus filiꝰ Syrach Eccĩ. xviij. Añ iudi ciũ para iustitiã tibi. q̃ ꝙdẽ iustitia ꝙstitit ĩ tri bꝰ. primũ ptinet ad incipiẽtes. scõm ad ꝓfi/ciẽtes. terciũ ad ꝑfectos ¶ Pri mũ q̃ ad ĩcipiẽtes est ꝓpria iudicatio. Eccĩ. xviij. Añ iudiciũ interroga teipm̃. s. ꝺ peccatꝫ ꝛ excessibꝫ. ꝛ ĩ ꝙspectu dei ĩuenies ꝓpiciatõeꝫ qꝛ dic̃ apls. i. Cho. xi. Si nosipos ꝺijudica/remꝰ nõ vtiq; iudicaremur. Jõ anacletꝰ papa ꝛ habet ĩ canone. vi. q. i. Si oĩa ĩ ꝺ seculo vi/dicata essent locũ diuĩa iudicia nõ haberent. Rõ qꝛ habet ꝺ pe. di. iij. c. sunt plures. ¶. au toritas. Deꝰ nõ iudicabit bis ĩ idipm̃ qꝺ ĩ p̃/senti ẽ punitũ. dic̃ glo. sufficiẽter. deꝰ ĩ futuro nõ puniet. Jõ doctꝫ aug. sup epl̃a. i. ad Cho. xi. Ascẽdat hõ sup tribunal mentꝫ ꝓprie ꝙsti/tuat semetipm̃ añ faciẽ suã ꝛ ꝙsideret diligẽ/ter. assit accusatrix cogitatõ. testꝫ ꝙsciẽtia car nifex timoꝝ ꝛ iudex rõ. Exinde q̃dã sanguis aĩe penitẽtis p̃ lacrimas ꝓfluat ad vindictaꝫ vt eterne iudicꝫ ire satiffiat. Rõ qꝛ q̃ punit̃ in p̃senti nõ puniet̃ in futuro. qꝛ habet̃ ꝺ pe. di. iij. c. celeratioꝝ. ¶. bis autoritatibꝫ ĩ fi. vbi ꝺꝛ Qui ḡ semel a sacerdote ꝑ pcto punit̃. itẽ rũ ꝑ eodẽ a deo nõ puniet̃. Juxta illꝺ Nahũ i. Non ꝙsurget duplex tribulatio. Et subdit. Afflixi te ꝛ nõ affligã te vltra. ita ꝙ hõ sesꝫ iudicãs ꝛ affligẽs p̃t dicere illꝺ p̃s. Feci iu/diciũ ꝛ iustitiã ñ tradas me calũniantibꝫ me p̃s. cxviij. Decõm qꝺ requirit̃ ad ꝓparatõeꝫ ptinet ad ꝓficiẽtes. ꝛ ẽ miseꝛicoꝛdie exhibitio Mat. v. Beati misericoꝛdes. qm̃ ipi miseꝛicoꝛ diã ꝙsequent̃. s. in iudicio. Juxta illꝺ p̃s. Jo cund⁹ hõ q̃ miseret̃ ꝛ comodat disponet sꝰmo nes suos ĩ iudicio. qꝛ ĩ eternũ nõ cõmouebit̃ p̃s. cxi. qm̃ ipe iudex loquet̃ ꝑ eo allegãs illꝺ Mat. xxv. Esurui ꝛ dedistꝫ mihi mãducare Jõ p̃s. Miseꝛicoꝛdia ꝛ veritas p̃cedẽt faciem tuã. p̃s. lxxxviij. veritas. s. dijudicatõis ꝛ mi sericoꝛdia exhibitõis. Thob. iiij. Ño potu/eris ita esto misericoꝛs. ¶ Remiũ eñ bonum thesaurisas ĩ die necessitatꝫ. Eccli. xvi. Dis misericoꝛdia faciet locũ vnicuiq; sm̃ merita opꝝ. Decõuerso vꝺo ĩmisericoꝛdibꝫ habetur Jac. ij. Judiciũ sine misericoꝛdia illi q̃ ñ fac

misericordiã. Quapropter hortat nos salua tor Lu.vi. Estote misericordes sic⁊ pr vester misericors ē. qr dic Hiero. ad nepotianũ. nõ memini me legisse mala morte mortuũ q̃ se in opib⁹ misericordie exhibuisset sedulũ. D Tertiũ qõ ꝓparat hoiez ad dei iudiciũ ptinz ad ꝓemplãtes. ⁊ ẽ reuerential' timor ⁊ seruida dilectio. De qbꝫ Greg. ĩ collecta. sãcti nominis tui timorẽ ⁊ amorẽ fac nos hr̃e ppetuaz. Et merito timorẽ. qr habẽt. xi. q. i. c sacerdotib⁹ Nescim⁹ qs ĩ terribili iudicio dei q̃lis futur⁹ sit. ⁊ ergo merito timẽdũ est. qr habẽt ĩ canone. xi. q. i. xp̃ian⁹. vbi dr. Qui iudiciũ refugit apparet eũ de iusticia diffisũ. Nã in tã duꝫ iudiciũ nemo cadit nisi ꝓpter ꝓpriuz defectũ. mõ oẽs sum⁹ defectuosi. ergo oẽs debem⁹ timere. dicẽtes cũ beato hiero. quotiẽs diẽ illũ cogito totiẽs toto corde ⁊ corpe ꝓtremisco. Et nõ solũ debem⁹ hr̃e timorẽ ſz etiaz amorẽ. ps. dulc⁊ ⁊ rect⁹ dñs. vbi Cassio. Cũ audis q̃ dulc⁊ ẽ attẽde q̃ eũ diligas. cũ audis q̃ rect⁹ ẽ attẽde q̃ euz metuas. De qbꝫ duob⁹. s. timore ⁊ amore scribit Deutro. vi. Hec sunt ꝑcepta ⁊ cerimonie atq̃ iudicia q̃ mãdauit dñs de⁹ vr̃ vt timeas dñm deũ tuũ ⁊ custodias oĩa mãdata atq̃ ꝑcepta eius. D de timore. ſz d amore subdit. Audi isr̃l. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo ⁊ ex tota aĩma tua ⁊ ex tota fortitudĩe tua. Jõ aug. sup ps. cx. iudiciũ dei formidãdũ ⁊ amandũ ẽ. formidandũ malis ꝓpter penã. amandũ vo bonis ꝓpter coronam.

De eadem dominica

Sermo. xv.

Ante iudiciũ para iusticiã scribit Eccli. xviij. J Cõsuetudo ⁊ mos est cũ dispẽsator alicui⁹ dñi itelligit dñm suũ velle hr̃e rõez recipit cautõez ⁊ plegit ⁊ rectificat vt iustificet ĩ rõnis redditõe. Moraliter. In ꝑcedenti⁹ audiuim⁹ qũo dñs veniet ad iudiciũ de oĩb⁹ opib⁹ nr̃is rõez posituꝝ valde seriose ⁊ ĩ sũma iusticia. Eccls. xij. Cũcta q̃ fiũt adducet dñs ĩ iudiciũ. vt patet in ꝑcedenti fmone. Videam⁹ igit cautõz nr̃az. i. ꝓsciẽtiã. Apoc. xx. Apti sũt libri ⁊ iudicati sũt mortui ex his q̃ scripta erãt ĩ libris. i. ꝓsciẽtijs. ps. cxxxviij. In libro tuo. o. scri. De q̃ hiero. Erũt oĩa facta nr̃a q̃si ĩ tabula ꝺ picta demõstrãda tũc ꝺmonib⁹ angel⁹ ⁊ hoĩb⁹ vniuersis. Et aug. Cũ venerit dñs ⁊ illuminauerit abscõdita tenebraꝝ ⁊ manifestauerit cogitatões cordiũ tũc nichil latebit. primuz ĩ primo. nec erit qd̃ q̃sq̃ suis apiat ⁊ abscõdat alienis. Mat. x. Nichil em̃ ẽ optũ qd̃ nõ reuele. ⁊ occltũ qd̃ nõ scias. idcirco rectifica libꝫ tuũ. Aug. Si times iudiciũ corrige ꝓsciẽtiã q⁊ ꝓsciẽtia erit liber ex q̃ apparebit testimoniuz boni ⁊ mali. De q̃ apls ad Ro. ij. testimoniũ reddẽte ill' ꝓsciẽtia ipoꝫ ĩ die cũ iudicabit de⁹ occulta hoĩm. Et iõ rectifica illaz hic. qr scribit. q. Chr. i. Glia nr̃a hec ẽ testimoniuz ꝓsciẽtie nr̃e. qũo aũt ꝓsciẽtie debeãt rectificari patebit ĩ sensu mistico euãgelij. K In sũma euãgelij duo innuunt fm sensũ misticũ Prio dispositio mentẽ ꝑparãs. Secõdo ꝓditio ꝑparatõez ꝓcomitãs. Primũ patet ĩ pncipio. secundũ ibi. tunc videbũt filiũ hoĩs ⁊c. De primo dicit. erũt signa ĩ sole. i. in supiori pte rõis. Nã sic sol sua claritate illumiãt oĩa sic fm rectã rõez ordinari debẽt oĩa Ũñ Seneca. Rõ est qd̃ dãda diuinũ in hoie. et sp dep̃cat ad optima. In hac debẽrẽt fieri signa. legit⁹ eñ q⁊ triplicia signa facta sũt ĩ sole. Prio legit⁹ solez stetisse. Josue. x. Sol ꝑ Gabaon stetit donec vlcisceret⁹ gens de inimicis suis. qr legit⁹ ibi. Stetit ita q⁊ sol ĩ medio celi ⁊ nõ festinauit occũbere spacio vm⁹ diei Secũdo legit⁹ q⁊ tpe Ezechie regis sol p decẽ lineas retrogressus fuit. vt habet⁹. iij. Reg. xx. Cũ dixit Ezechias cũ infirmaret⁹ ad Jsaiã ꝓphaz Nõ erit signũ. qr dñs me sanabit. ⁊ qr ascẽdu⁹ dom⁹ sũ die tercia templũ dñi. Cui ait Jsaias. Sc erit signũ a dño q⁊ factur⁹ sit dñs fmonẽ quẽ locut⁹ ẽ. inuocauit q̃ dñm ⁊ reduxit vmbrã p lineas qbꝫ iã descẽderat ĩ horalogio achas retrorsũ decẽ gdibꝫ. Tercio signũ ĩ sole. qr legitur solẽ tpe passiõis xp̃i nõ luxisse. Mar. xv. Et facta hora sexta tenebre facte sunt p totã terrã vsq̃ in horã nonã. Moraliter. Jsta sig debẽt fore ĩ mẽte ⁊ rõe nr̃a. Primo mens et rõ nr̃a debet stare ĩ recta voluntate intentõe ⁊ desiderio. Eccli. ij. Fili accedẽs ad seruitutem dei sta ĩ iusticia ⁊ timore. dicẽdo cũ ps. Stãtes erãt pedes nr̃i. i. affectões ĩ atrijs tuis. i. in voluntate tua hierlm. ps. cxxi. Jõ baruch v. Exurge hierlm ⁊ sta in excelso. s. erecta per

fidē ⁊ spē ⁊ p̄ suspiratōez ad eternitatē. Naz habeť.ij.palm.xx. Tm̄ modo state ꝓfidēter ⁊ videbiť auxiliū dñi sup̄ vos.⁊ sic stetit maria ad monumtū nullā volēs recipe ꝓsolatōz a creatura ſz a creatore.⁊ sic nos oīe deside riū ponere debem⁹ i deo.dicēdo cū p̄s. Dñe añ te oīe desideriū meū. p̄s.xxxvij.⁊ omnē ꝓsolatōez i eo bt̄e.p̄s. Rēnuit ꝓsolari anima mea.p̄s.lxxvi.⁊ sic sequiť interfectio hostiū .i.oīm originaliū ⁊ actualiū pctōr.cū deside riū intentōez ⁊ omnē ꝓsolatōez ⁊ volūtatē in deo stabilim⁹. Ūñ Bern̄.in ſmone. Quid odit aut ꝙd punit de⁹ nisi ꝓpria volūtatē. Cesset ꝓpria volūtas ⁊ peccatū iā nō erit nec infern⁹ Secundū signū i sole est qđ retrocessit decē gradib⁹.sic nos declinādo retrocedam⁹ ad imū pfecte būilitaz Eccli.vij. Valde bumilia spūm tuū qm̄ vindicta carnis impij ignis ⁊ vermis.nā licet iudiciū dñi seriosū erit sup̄ oēs pctores. Ūñ Ro.i. Revelať em̄ ira dei de celo sup̄ omnē impietatē ⁊ iniusticiam hoim.p̄sertim tm̄ p scripturā supbis oīb⁹ minať. Et Isa.ij. Dies dñi exercituū sup̄ oēm supbū ⁊ excelsū.⁊ sup̄ omnē arrogantē ⁊ bumiliabiť. Et qz valde aduersanť deo Judith dr. Nec supbi ab initio placuerūt tibi. Ideo p̄s. Retribuet abundāter facientib⁹ supbiā p̄s.xxx. Jō scribiť.i. Pe.v. Humiliamī igit̄ sub potēti manu dei.vt exaltet vos in tpe visitatōis.s.iudicij. ℒ Et sic̄ sol retrocessit decē gdib⁹.sic sūt decē grad⁹ de būiliatō mis. Primus grad⁹ volūtarie se subderemaiori.ad Ro.xiij. Oīs aīa ptātib⁹ sublimioribus subdita sit. Nō est em̄ ptās nisi a deo.sic̄ xp̄s subdit⁹ erat p̄ri. Job.viij. Que beneplacita sunt ei facio sp̄. Et Joh.v. Nō q̄ro volūtatē meā:ſz volūtatē ei⁹ q̄ misit me p̄ris. Simil'r subdit⁹ erat mri. Luc.ij. Descendit cū eis ⁊ venit nazareth:⁊ erat subdit⁹ illis. Et iō nos hortať ad Heb.xiij. Obedite p̄positis vris et subiacete eis. ipi em̄ pervigilāt q̄si rōnez p aīabus vris reddituri. Secund⁹ grad⁹ ē se subdere minori. Ūñ xp̄s lauit pedes discipulorz Joh.xiij. Exēplū dedi vobis vt quēadmodū ego feci vobis ita ⁊ vos faciatis. de pe.di.ij si qs semel. Exercitia būilitaz sunt si se vilioribus officijs subdat ⁊ ministerijs indignioribus tradat. Tercius grad⁹ būilitaz est se p̄putare indignioꝛē viliorē ⁊ minorez oīb⁹ alijs. vt Dauid.ij.Reg.vi. Viliorfiā pl⁹ q̄ fact⁹ sū.⁊ ero būilis in oculis meis. Chrisť.in li.de duodecim gradib⁹ būilitaz. Qui vē est būilis ī dignioꝛē se reputat oīb⁹ alijs.ad phil̄p. ij. Implete gaudiū meū nichil facientes p cōtentōez nec̄ p inanē gloriā.sed i bumilitate superiores sibimmicē arbitrātes. Aug. Existimate alios esse i occulto vobis superiores q̄b⁹ i manifesto estis meliores. Bern̄. vbi supra Būilitas est virt⁹ q̄ hō vera suiipsi⁹ cognitōe sibi vilescit. Quart⁹ grad⁹ est le fateri vilez ⁊ ꝓtemptibilē esse. Isa.xlij. Narra si q̄d babes vt iustificer⁹ signāter i ꝓfessiōe. Eccī.iij. Preibitero bumilia aīaz tuā.⁊ magnato bumilia caput tuū Sz iā plures se viles cognoscūt ⁊ tm̄ fateri nolūt i ꝓfessione.⁊ b̄ est signū elatōis. de pe.di.i.c. Nō sunt. Taciturnitas criminis nascit ex supbia cordis. Nā nolunt videri tales apud hoies q̄les sunt apud deū. ſz meliores volūt videri q̄ sūt.⁊ b̄ est hipocrisis. Greg. Ubi hipocrisis regnat būilitas locū bt̄e nō valet. sine būilitate vo alicui venia spare nō licet. Nec ergo vbi taciturnitas est ꝓfessionis venia sperāda est crimis. Quintus gradus est ab alijs velle vilis reputari. Bern̄. Vere būilis vult vilis reputari non būilis p̄dicari Appetere laudē de būilitate ñ est būilitaz virt⁹ ſz subuersio. Gaudet ei vē būilis de ꝓtemptu sui.⁊ b̄ solo nōnunq̄ sup̄bus est: qz laudes ꝓtemnit. Sz iā aliqui sūt q̄ vilia de se dicūt. ſz tales reputari nolūt nec̄ ab alijs audire volūt.⁊ b̄ est hipocrisis Ūñ aug⁹.in ſmone dñi i mōte. Hipocrita est qui būilis esse nō q̄rit ſz tm̄ videri cupit.⁊ sic dum nolunt reputari ab alijs dū añ arcā saltauit.ij.Reg.vi.⁊ Greg⁹.xxvij.moral. Plus stupeo Dauid saltantē c̄ pugnantē.pugnando hostes subdidit.saltādo leip̄m vicit Ideo dixit.ero būilis ī oculis meis non alioz.q.d. q̄lez me exteri⁹ despiciēs erbibo: talē me interi⁹ attēdo. ℐ Ter⁹ honorē sibi impē dendū fugere.vt xp̄us Joh.vi. Jesus ergo cū cognouisset qz venturi essent vt raperēt eū ⁊ facerēt eū regē.fugit iterū in montē ipe soli⁹ Et beat⁹ alex⁹ fugit de edissa cū sensit honorē sibi impēdi.qz dicit beat⁹ Bern̄. Nō ē magnū būilē esse ī deiectōe.ſz magna,p̄sus ⁊ rara est virt⁹ honorata būilitas. Septim⁹ gradus est honorē impendēdū,pbibere sicut ⁊ p̄s

fecit Marci.xij.Cū surdū audire ⁊ mutum loq̄ fecit p̄cepit eis ne cui dicerēt Silr Mat. viij.de leproso curato.Vide nemini dixeris ⁊ Matb.xvij.cū clarificat⁹ fuit ī monte p̄cepit discipul'.Nemini dixerit⁊ visionē hāc.⁊ sic nos hortat' Mat.vi.Nesciat sinistra tua q̄d faciat dex tra tua.Sz bēu aliq̄ clamant vt gallina post oū incubatū.Aug⁹.Qui se laudari desiderat supbū se esse demōstrat.Octauus grad⁹ de oblato honore dolere.sic xp̄us in die palmar⁊ cū honor erat ei exhibit⁹ dum turbe q̄ p̄cedebāt ⁊ q̄ seq̄bant' clamabāt bndictus q̄ venit.vt habet Mat.xxi.Marci.xi.et Jo.xij.fleuit.Et sic nos dolere debem⁹.Cbrīso.Sapiēs cū laudat' ī facie flagellat' alias cedit' in corde.Hā ām greg.p̄fect⁹ nescit ō oblata laude gaudere sz tristat'.Hā inq̄t idē in pastoral'.Nescit laudē cuz suppetit fugere q̄ ad hāc didicit cū deest ambelare.Non⁹ grad⁹ est patiēter pati ⁊ p̄temni.Eccli.ij.Oīne q̄ ō tibi applicitū fuerit accip̄e ⁊ ī dolore fustine ⁊ ī būlitate tua patiētiā habe.qm̄ in igne p̄bat' aur⁊ ⁊ argentū.hoies vo receptibiles ī camino būlitat⁊ Jac.v.Patiētes igit' estote et vos ⁊ p̄firmate corda vra.Luc.xxi.In patiētia vra possidebit⁊ aias vras.Nō decimus grad⁹ est gaudēter pati ⁊ p̄tēni.Act.v.Et illi q̄dē ibāt gaudētes a p̄spectu p̄cilij q̄m digni habiti sūt p̄ noīe ihesu cōtumelia pati. Greg⁹.Qui gloriā hoīm nō q̄rit p̄tumeliaz nō sentit sz p̄cupiscit.Cū q̄ sic descēdūt p̄ de cē grad⁹ būlitat⁊ isti ascendūt obuiā xp̄o in aera.Bern̄.Si ascēdere desideras necesse ē vt descēdas.dicit Hyomi⁹ in ō angelica gerarchia.q̄to q̄s q̄z būlior tāto deo p̄pinq̄or.

Tercū signū ī sole legit' solē ī passione nō luxisse.sic mens nra nō lucere sz obscurari debet p̄ abdicatōez p̄pr⁊ sensus ad subiectionē alteri⁹ ⁊ nō gloriari de p̄pio sensu.vt illi qui putāt solē intelligētie nulli lucere nisi eis.de quib⁹ Leo papa.⁊ habet' .xxiij.q.v.dānatio nis sn̄a⁊ quicūq̄ meret' accip̄e si ī suo sensu volūt p̄manere null⁹ relaxare potent.Propter q̄ maledixit eis Isa.ca.v.Ve vobis q̄ sapiētes est⁊ ī oculis vestris ⁊ coram vobisme ipsis prudentes.Jō ad Ro.xij.Nolite prudentes esse apud vosmetipos.rationē ponit ad Ro.i.Dicentes em̄ se esse sapientes stulti facti sunt.Jdeo p̄uerb.xxvi.Vidisti hominē sapientē sibi videri magis illo spem habebit inlipiens.q.d.stult⁹ posset cit⁹ induci ad credendū vel imitandū q̄ talis p̄pio sensui innitentes.⁊ b̄ p̄uenit ex elatione ment⁊ Hiero. Alios imitari nolumus.q⁊ nos optimos credimus.talis nō fuit ap'l's q̄ dixit.i.Cor.ij. Nō em̄ iudicaui me scire aliq̄d inter vos nisi ihesum xp̄m ⁊ hunc crucifixū.⁊ in b̄ cognoscit' vere sicut centurio patiēte dño ihesu xp̄o Matb.xxvij.Credidit obscurato sole.⁊ sic dū p̄pr⁹ sensus nō regnat tūc cedit offe obstaculū veritatis diuine.Secūdo luna mutetur in sanguinē.sic inferior pars.s.corp⁹ multiplici mutabilitati subiecta.Job.xiij.nunq̄ in eodē statu p̄manet.mutet' in sanguinē.i.ō bet castigari ⁊ mortificari ⁊ sanguine exiccari ad Gal'.v.Qui aūt sunt xp̄i carnē suā crucifixerunt cū vicijs ⁊ p̄cupiscētijs.vt testificationē faciāt iudici crucifixo cū instrumentis passionis.vt cruce lancea.⁊ cū stigmatibus ceteris q̄z insignijs.que oīa tunc coram appa rebunt.vt habet Matb.xxiiij.Tūc apparebit signū filij hominis in celo.i.signū crucis. O Sz diceres quare apparebunt instrumenta passionis xp̄i.Respondet' q⁹ varijs ō causis.Primo p̄pter iusticiā vt iust⁹ iudex bis qui grati fuerūt retribuet eterna gaudia. ingratis vero eterna supplicia.De quibz Zacharie.xij.Et aspicient in me quē p̄fixerunt. ⁊ plangent eum planctu quasi sup vnigenitū ⁊ dolebunt sup eum vt dolere solet in morte primogeniti Jdeo aug⁹.in libro de simbolo super illud Inde venturꝰ est ⁊c.dicit.Dñs seruauit cicatrices vulnez vt vulnera cordium discipulo⁊ sanaret.⁊ in iudicio hostib⁹ exprobraret dicens.Ecce hominē quē crucifixistis ecce lat⁹ q̄ō pupugistis.q̄ō p̄pter vos aptuz est ⁊ intrare noluistis.videte quomodo redēpti estis p̄recio mei sanguinis.Secūda causa p̄pter mestimabilis dilectōis memoriā.ut diuina bñficia p̄ instrumēta passionis ostēsa eternaliter habeant' ī memoria.vt videāt electi q̄z p̄ciose sint empti ⁊ redēpti.Tercia p̄pter attributōez honor⁊ ⁊ gratiar⁊ actionē.q⁊ videbūt electi q⁹ nō p̄ sua merita sz p̄ passionē xp̄i p̄uenerūt ad eterna gaudia.⁊ referent grates Juxta illud Apoc.xi.Gratias agim⁹ tibi dñe de⁹ noster omnipotens.q⁊ accepisti virtutē tuā magnā ad redimendū.s.nos.

¶ ii Econuerso impij habebūt obiectōnem damnatōis ⁊ punitōis ī seipis. tūc cū apparebunt insignia passionis. Ihñ aug⁹. in ſmone de passione. Crux tūc apparebit vt cognoscāt pscij iniq̄tatis q⁹ crucifixerūt dñm maiestatis cū eo⁹ peccat⁹. ad Heb. vi. Rursū crucifigentes sibimetipis filiū dei O vere nulla ꝑt tūc ibi haberi excusatio. Chrisſ. Nō erit loc⁹ excusatōis cū apparebūt insignia passionis. Idcirco añ iudiciū para iusticiā. Eccl. xviij Et dic cū apl̄o ad Gal⁹. vi. Ego eīm stigmata dñi ihesu in corpe meo porto. s. ꝓ ꝓpriā punitionē. q⁹ scribit Naū. i. Nō ꝓsurget duplex tribulatio. ⁊ habet de pe. dist. iij. c. Sunt plures. §. autoritas. Nō iudicabit de⁹ bis in idipm. De bis tm̄ itelligi oportet q̄s presentia supplicia cōmutant q̄. s. penitentiā egerēt. quā ⁊ si breuē ⁊ momentaneā. tm̄ nō respuit deus Idcirco fac tibi hic iudiciū ⁊ lunā sanguineam. i. corpus sanguinolentū. i. Chor. xi. Si nosmetipos diiudicarem⁹ vti q̄z nō iudicaremur. ps. Beati q̄ custodiūt iudiciū ⁊ faciunt iusticiā ī oīi tpe. ps. cv. O Aug⁹. Bis hic peccati tui punitor tunc de⁹ erit defensor. Tercio stelle debēt cadere de celo. i. merita ⁊ opa bona deo celesti assc̄ribi. Isa. xxvi. Oīa opa nostra opat⁹ es nobis. q⁹ dicit Apl̄s. i. Chor. iij. Nō q̄ sufficientes sim⁹ cogitare aliq̄d a nobis q̄si ex nobis: sz sufficientia nostra ex deo est. Aug⁹. Quid sunt nostra merita nisi dei munera. Et merito opa bona comparantur stellis. Nā sicut stelle cū sint magne apparēt parue. sic opa nostra magna debent apparere parua Luc. xvij. Cū fecerit⁹ oīa q̄ p̄cepta sūt dicite Kui inutiles sum⁹. Ratio q⁹ nescim⁹ q̄lia apud deū sint opa vt⁹ deo acceptа vel nō. q⁹ q̄ nō hoīb⁹ altū est abominatio est apud deū Luc. xvi. Greg. Sepe iusticia nra ad examē diuine iusticie deducta iniusticia ē ⁊ sordet in districtōe iudic⁹ q̄ fulget in estimatōe opantis. q⁹ oēs iusticie nostre q̄si pannus menstruate. Isa. lxiiij. R Itē sicut stelle nō lucēt in die sz ī nocte. sic opa nostra bona in p̄senti nō debēt lucere sz in futuro. de ß Mat. vi. Attēdite ne iusticiā vestrā faciatis corā hoīb⁹ vt videamini ab eis. alioquin mercedē nō habebit⁹ apud patrē vest⁹ q̄ī cel⁹ est. Et ß ideo vt fugeret vana p̄sumptio. q⁹ dicit apl̄s. i. Chor. iij. Quid habes q̄ nō accepisti. s. de celo. ⁊. i. Paralip. xxix. tua sūt oīa ⁊ q̄ de manu tua accepimus dedimus tibi Quarto p̄ssura in terris. i. p̄ssura ꝓtritōis q̄tiens peccatū menti obiicit. ps. Dolor me⁹ in ꝓspectu meo semp. ps. xxxvij. Hiero. Nulli peccatū dimittit nisi tristicia anxiet. Quid ē eīm ꝓtritio in effectu nisi peccato⁹ expulsio et salutis inceptio. Rich⁹. de sācto victore Tūc sal⁹ peccato⁹ incipit cū q̄s ꝑ delictis ingemiscit. Et illa p̄ssura debet oriri ex tumultu soni tus maris. i. ex verecundia peccati. ps. Tota die verecūdia mea ꝫ me est. ps. xliij. ß Richard⁹ de sancto victore. q̄to verecūdia maior fuerit tanto in diuinis oculis clarius eluceſcit. Quinto arescentib⁹ hoīb⁹ p timore ⁊ sic p̄paratio ad iudicium est timor dñi. Et merito. q⁹ habet Eccl. i. Qui sine timore est nō poterit iustificari. ⁊ sic timent sancti. ps. a iudicijs enim tuis timui. ps. cxviij. Hiero. Quotiēs die illū cogito totiēs corde ⁊ corpe contremisco. Multomagis enim tremendus erit vt de⁹ iudicatur⁹ qui tremendus fuit vt homo iudicand⁹ ⁊ moritur⁹. Aug⁹. Qui ceciderūt ad vnam vocem xp̄i morituri q̄d facient ad vocem xp̄i iudicaturi. Cassiodorus sup̄ psal. dulcis ⁊ rectus dñs dicit. cū audis dulcis dilige. cū rectus time. Reuera timendum est. xi. q. i. sacerdotib⁹. Quoniaz adhuc nescim⁹ quis in terribili iudicio dei qualis futurus sit. Ut igit̄ expectetur corona ī iudicio requirit̄ sextum. s. q⁹ virtutes celo⁹ moueātur. i. virtutes regis celestis. s. xp̄i excitent. s. iusticia ⁊ misericordia. De iusticia dicit ps. Ego aūt in iusticia apparebo in ꝓspectu tuo. ps. xvi. q⁹ in districto dei iudicio vbi iusticia iudicabit iusticia ꝓdemnari nō poterit. Sed implebit̄ illud Eccl. xx. Qui opat̄ iusticiaz ipe exaltabit̄. Jō Thob. xiij. Facite iusticiā corā dño credēte⁹ q⁹ faciet vobiscū misericordiā suā. Aug⁹. Si iust⁹ essem nō timerez. q⁹ scribitur Sapientie. iij. Justorum anime in manu dei sunt. Rudolphus holgot. id est. in protectōne dei. Et non tanget illos tormentum malicie. Jdeo recte posset dicere qui se iustificauit illud psal. Feci iudiciū ⁊ iusticiaz nō tradas me calumniantib⁹ me. ps. cxviij. ⁊ iustus erit tunc benedictōni primus psal. Quoniā tu benedices iusto. psal. v. ⁊ prou. x. Benedictio dñi sup̄ caput iusti. Secunda

virtus regis celoꝝ est misericordia. ps. Mi/
sericordia ⁊ veritas p̄cedēt faciē tuā p̄s. lxxx
viij. De misericordib⁹ Mat. v. Beati mise/
ricordes q̄m ipi misericordiā cōsequent. ps.
Jocund⁹ hō qui miserē ⁊ cōmodat disponet
ſmones suos in iudicio. ps. cxi. q⁹ habebit iu
dicē prelocutorē. Mat⁹. xxv. Uenite benedi
cti patris mei ⁊c. Esurivi ⁊c. Jō Thob. iiij.
Quomodo potuerꝫ ita esto misericors Eccl.
xvi. Dis misericordia faciet locum vnicuiq⁹
ſm meritū opeꝝ suoꝝ T Dixi secundo
subiungit cognitio p̄paratōez p̄comitās. ibi.
tūc videbūt filiū hoīs venientē i nube. i. i gr̄a
q̄ est nubes lucida illuminās intellectū ⁊ irri
gans affectū. Greg⁹. Cum nos gratia diuini
respect⁹ illuminat cuncta mentꝫ nostre mani
festat absc̄dita. Et sicut nubes pluēdo fructi
ficat terram. sic dei gr̄a corda. Quare sequit
q⁹ q̄n talia videm⁹ signa fieri i sole ⁊ luna pu
to illuminatōez. s. intellect⁹ nostri p̄ peccato
rū cognitōe vt de cognitis doleam⁹. Irrigati
onē affect⁹ ad bona ⁊ salubria desiderandum
fructificatōez corditū ad bona opa i dulcedie
charitatis exercendū ⁊ filium hominis veni/
entē in nube p̄ gratiā vt iā dictū est tūc secu/
re possemus habere gaudiū ⁊ p̄fidentiaꝫ spei
De quo subdit in textu. his fieri incipiētib⁹
leuate capita vr̄a. i. corda p̄ spem redemptio
nis a peccatꝫ. q̄m appropinq̄bit redēptio vr̄a
scz a vicijs. adducit similitudinē ficulnee in
q̄ dū incipiunt fruct⁹ fieri ꝑpe est estas. ⁊ sic
nos dū incipim⁹ malū deserere ⁊ bona facere
in dulcedine charitatis q̄ designat p̄ ficū. tūc
scitote q⁹ ꝑpe est regnū dei. i. tūc meremur se
curitatē gratie ⁊ glorie. Luc. xix. Omi habē
ti dabit. q⁹ habenti gratiā dat gloria. ⁊ abūda
bit in eterna beatitudinis possessione ⁊ plena
dei fruitione. Et cū celum ⁊ terra transibunt
p̄ innouatōnez. tunc verba christi nō transi/
bunt quin reddet electis ꝓmissam beatitudi/
nis eternitatez vel celum. i. contemplatiui. ⁊
terra. i. actiui transibunt. s. in eternā requiem
Deutro. iiij. Clos transibitis ⁊ possidebitis
terrā egregiaꝫ Uerbū eternū manebit bonis
scilicet in p̄mium sempiternuꝫ. ad quos nos
p̄ducat qui sine fine vivit ⁊ regnat.

Dominica tercia ad uentus Sermo. xxi.

Tu es q̄ venturꝰ es an aliū expecta/
mus scribit Mat. xi. ⁊ Luc. vij. Et
legit in p̄sentis dñice euāgelio T
Dicit Aristo. in tercio metheororū q⁹ in mari
oceano nō cadit nix. Ratio. q⁹ ex cōmotione
vndaꝝ vapor quidā calid⁹ ascēdit a mari ver
sum aeris regionē. q̄ niuē descendentē in im/
brez trāsmittit antec̄ mari aduenīat. Spiri
tualiter p̄ niuē intelligit gr̄a dei. Nā sic nix
nascit nō i supmis regionib⁹ aeris sz infimis
Sic gr̄a dei nō supbis ⁊ altis mentib⁹: sed i
humilib⁹ generat. Jac. iiij. Deꝰ superbis resi/
stit. humilib⁹ aūt dat gr̄aꝫ. De q̄ Greg. Ni/
si humilis fuerꝫ gratiā dei nō habebis. Et sic
nix nō cadit in mari oceano. sic nec gr̄a ihesu
xp̄i habet locū i corde incredulo. De q̄ greg.
⁊ habet in canone. xxiij. q. i. q⁹ ex sola. vbi di
cit Quia nisi q⁹ soliditatē fidei tenuerit p̄sen
tiā diuinā nō cognoscit. vt patet i alio cano/
ne. xxiij. q. i. vbi Ubi sana fides nō est nō p̄t
esse iusticia. q⁹ iust⁹ ex fide vivit. Habacuc. ij.
Nec alicui⁹ gratie veritas. ibidē. c. hæretici.
Qui a fide catholica discesserūt p̄fectōez spi
ritus quā acceperāt amiserūt. Jō aug. de va
innocentia dicit. Ubi nō est agnitio veritatꝫ
eterne ibi falsa est oīnis virtus. etiā in opti/
mis moribꝰ. Sic erāt discipuli Jobis xp̄o i
creduli. Cupiēs igit iohānes eos diuine gr̄e
esse p̄ticipes misit eos ad ihesum fontez gr̄e
dicēs. Tu es qui venturꝰ es ⁊c. In summa
euangelij tria innuunt. Primo q̄stio deside
rabilis ⁊ amorosa. Secō solutio āmirabilis
⁊ vigorosa. Tercio cōmendatio laudabilis ⁊
virtuosa. primū ibi. tu es qui venturus es. se
cundū ibi. dicite iohānī. terciū ibi. illis ait illi/
tib⁹. De primo dicit. In illo tpe. Uincenti⁹
in speculo hystoriali libro. viij. c. xix. dicit B
factū fuisse. xxxi. etatis xp̄i dum incepit pu/
blice p̄dicare ⁊ miracula facere. Nā in. xxx.
āno baptisat⁹ ē a iohāne. ⁊ eodē die reuolu/
to anno B est. xxxi cōuertit aquā in vinuꝫ. vt
dicit Comestor. ⁊ in sequēti pascha. i. in pa/
scha. xxxi. anni incarcerat⁹ est iohannes. Et
post hoc in sequēti paschate. id est. xxxij. anni
decollat⁹. De qua incarceratōe loquit p̄sens
euangeliū dicēs. Cū audisset iohānes i vin/
culis. scz in que herodes eū iniecerat vt legit

Marci.vi.q2 arguebat eũ ꝓpter herodiadẽ fratris sui vxorẽ. Ecce Johãnes fuit vinct9 ꝓpter veritatẽ doctrine ⁊ zelũ iusticie. Et ꝫ cõpetit ꝓdicatoribꝫ.q2 p zelũ iusticie debẽt ex cessu3 ꝛoim corrigere.⁊ ꝫ bñt ex ꝓcepto dei. Ezechꝫ.iij. Fili ꝛois speculatorẽ dedi te dom9 isrl.⁊ audies de ore meo verbũ ⁊ annũciabis eis ex me. Et subdit. Si aũt nõ annũciaueꝛ neq3 locut9 fuer3 sanguinẽ ei9 de manu tua requirã. Ecce q3a cõminatio. Idcirco nõ dñt tacere neq3 timere. Tacere nõ debẽt.iuxta illud Isa.lviij. Clama ne cesses. q̃si tuba exalta vocẽ tuã.⁊ annũcia ꝓpl̃o meo scelera eoꝝ. nõ dicit tace sz nũcia.iuxta illud.ij.ad Thi. iiij. O portune ĩportune argue obsecra ĩcrepa ĩ omni patiẽtia ⁊ doctrina. erit enĩ tps cũ sanã doctrinã ñ sustinebũt. Sz ꝫ ꝫ ñ debẽt timere nec veritatẽ obticere.q2 dic̃ aug̃.⁊ habet̃.xi. q.iij.ĩ canone nemo ꝓtoꝝ.vbi dic̃ greg̃.melli9 ẽ ꝑ vitate pati suppliciũ q3 p adulatõe cõsequ bñficiũ.⁊ sic pass9 ẽ iob̃es ĩ vinculis in q̃ bus audiebat opa xp̃i.s.ex relatu discipulorꝝ vl̃ custodũ.nã xp̃s añ incarceratõez iobã.nõ fecit mlta miracula nisi de quersione aque ĩ vinũ.put legit̃ Joh̃.ij. Hoc fecit initiũ signorũ hiesus ĩ cbana galilee. Quidã aũt dicunt post ieiuniũ apte eũ ꝓdicasse.discipl̃os ꝙgregasse.⁊ ꝑmonẽ in mõte factũ.q2 legũt dñm⁊ discipl̃os ei9 muitatos ad nuptias. Cõmuni oꝝ tñ ⁊ veracioꝝ opinio vt dicit Comestoꝝ est dñm post illũ miraculũ discipulos vocasse occulte ⁊ occulte ꝓdicasse vsq3 ad iob̃is incarceratõez. Postea vo ꝓdicauit palã ⁊ fecit miracula mlta. Suscitauit enĩ filiũ vidue. Luc̃ vij. Et mũdauit leprosũ.⁊ sanauit seruũ centurionis Mat.viij. Et fecit miracula tanta. vt habet̃ Luc̃.v. Repleti sũt timore dicẽtes Vidim9 miracula hodie q̃ vndiq3 diuulgabat̃ ei9 fama.ita vt etiã Job̃es audiret ĩ vinculis. ✠ Erãt nã q3 opa xp̃i mirabilia ir repẽhensibilia vtilia ĩnumerabilia. Dico igit̃ q̃ opa xp̃i merito resonabãt ĩ carcere ipi iohanni Pꝛio q2 erãt mirabilia ⁊ magna. Vñ Apoc̃.xv. Magna ⁊ mirabilia sunt opa tua dñe deꝰ omps. Secũdo erãt irrepẽhensibilia q2 pfecta. Deu.xxxij. Dei pfecta sũt opa ita q̃ dicit san.thꝰ. Nunq3 sanauit aliquẽ ĩ coꝛpoꝛe quin ipm etiã sanaret ĩ aĩa Tercio fuer̃t vtilia.q2 bona iuxta illũ Dionisij Optimi ẽ optima facere. De q̃ Mar.vij. Bñ oĩa fecit Et geñ.i. Vidit q3 deꝰ cũcta q̃ fecerat ⁊ erãt valde bona. Et si aliq̃ nob̃ aliqñ videt̃ mala vel iutilia ꝫ ꝓuenit ex eo q2 nõ itelligim9. de q̃ Eccl̃s.viij. Intellexi q̃ oĩm opeꝝ dei hõ nl̃ lã possz inuenire rõez eoꝝ q̃ fiũt sub sole. Et q3to pl9 laboꝛauerit ad querẽdũ tãto min9 inueniat.⁊.c.xi. Nõ ignoras q̃ sit via spũs et q̃ rõe cõpingãt̃ ossa ĩ vẽtre ꝓgnantis. hic nescit opa dei q̃ fabricatoꝛ ẽ oĩm. Quarto erãt opa ei9 ĩnumerabilia.q2 mlta. vt patz in ope creatõis.q2 mlti ãgeli creati sũt. Vñ Dan. vij Milia miliũ ministrabunt ei ⁊ decies milies centena milia assistebãt ei Jõ Job.xxv. Nũ q̃d est numer9 militũ eius.q.d.nõ. Itẽ multi sũt demones vt dicit Haymo. Sic̃ atꝺomi ĩ sole ĩnumerabiles:sic sunt ĩ obscuro aere demones. Itẽ mlte sũt stelle. Gen̄.xv. Suspice celũ ⁊ numera stellas si potes.q.d. ñ potes Itẽ mlta sunt aĩalia. Vñ ps. Illic reptilia q̃ rũ nõ est numer9. ps.ciij. Hic mlta fuerũt xp̃i miracula. Vñ Joh̃.vl. Sũt aũt ⁊ alia mlta q̃ fecit hiesus q̃ si scribant̃ ꝙ singula nec ipm arbitroꝝ mundũ capere posse eos q̃ scribẽdi sũt libꝛos. Jõ dixit Joh̃.x. Mlta opa bona ostẽdi vob̃ ex ptre meo. Et dic̃ opa bona Revera bona.q2 dicit sanct9.thꝰ.pte.iij.q.xliij.ar.iij. Xp̃i miracula ordinabant̃ ad hoc vt virt9 diuinitat̃ agnosceret̃ ĩ ipo ad hoim salutẽ.vt dixit Joh̃.x. Opa q̃ ego facio ĩ noie ptis mei. hec testimoniũ phibẽt ꝺ me.i.ꝺ diuitate mea Jõ san.thꝰ.ibidez vbi supꝝ.ar.iij.dicit. Ea q̃ sunt ad finẽ debẽt esse ꝓportionata fini. Sed xp̃s ad hunc finẽ venit in mundũ ⁊ docebat vt hoies saluos faceret.iuxta illud Joh̃.iij. Nõ misit filiũ in mundũ vt iudicet mundu3 sz vt saluet̃ mund9 p ipm. Jõ ꝓueniens fuit vt xp̃s pticulariter hoies miraculose curãdo ostẽderet se esse vniuersalẽ ⁊ specialẽ omniũ saluatorẽ. Idcirco audiẽs iohes opa xp̃i misit duos discipulos q2 p seipz ire nõ poterat Et iõ duos misit ex discipl̃is suis. Nã plures discipl̃os habuit.q2 superioribꝫ ⁊ inferioribꝫ ꝑdicatur9 vẽit dicẽs. Tu es q̃ venturꝰ es.s.ad redimẽdũ gen9 humanũ ✠ Nota ĩ hac q̃ stione iohãnes ꝓfitet̃ tria q̃ sunt fundamẽtũ fidei ĩ xp̃o. Prio xp̃i diuinitatẽ.ibi.tu es.ꝫ eñ cõpetit diuinitati p se ⁊ a se esse.fm illud Exo.iij. Ego sum q̃ sum. Secundo confitet̃

ipi⁹ humanitatē.ibi.q̄ ventur⁹ es.l.ꝑm vati/
cinia ꝓphaꝝ. Gen.xlix. Nō auferet sceptrū
de iuda ⁊ dux de femore ei⁹ donec veniat qui
mittēd⁹ ē ipe erit expectatio gentiū. Tercio
ꝓfitet būanitatē vtilitatē.ibi.an aliū expecta
m⁹.q.d.nequaq̄ ipe em̄ saluū faciet ꝓm su
a ꝑccatꝫ eoꝝ.vt habet Mat.i. Ob quā q̄ꝫ
Jobes sciuit attn̄ itetrogauit vt dic̄ san.tho.
in.ij.ij.q.ij.ar.vij. Nō q̄liuit de aduētu xpi i
carnē q̄si b̄ ignorar et cū ipe b̄ exp̄sse ꝓfessus
fuerat dicēs Joh.i. Ego vidi ⁊ testimoniū ꝑ
hibui qz hic est filiꝰ dei. Nā ⁊ ipe añq̄ natus
p̄cognoscēs eū exultauit i vtero mris. Luc.i.
Silr nō est credendū q̄ ignorauerit eum ad
passionē ventuꝝ. Ipe em̄ digito demōstrauit
eū.p̄nuciās ei⁹ im̄molatōez futurā. Joh.i.
Ecce agn⁹ dei. Glo. īmoland⁹ ꝓ salute ꝓpli.
nā ⁊ alij etiā mīores ꝓphe b̄ nō ignorauerūt
sz añ p̄dixerūt sic̄ ꝑcipue ptz Isa.liij. Sicut
ouis ad occisionē duct⁹ ē. Et Zach.ix. Tu q̄
q̄ꝫ i sanguīe testamēti tui eduxisti vinctos tu
os de lacu in q̄ nō est aq̄ꝫ nec b̄ tenebaꝝ expli/
cite credere añq̄ essz impletū q̄.l.ꝓ seipꝫ de
beret descēdere. Vl ꝑt dici sic̄ amb. dicit sup
lucā. q̄ nō inq̄liuit ex dubitatōe seu ignoran
tia.sz magꝫ ex pietate. sic̄ petrus absit a te dñe
nō erit tibi b̄ Mat.xvi.⁊ Mar.viij. Lapsus
em̄ amorꝫ vt dicit glo.in b̄ loco fidez n̄ ipedit
talis em̄ lapsus religiosus ē.vel vt Beḋ.dic̄
Nō ait q̄ venisti sz q̄ ventur⁹ es q̄si cū ab he/
rode interficiēd⁹.⁊ ad iferna sū descēsur⁹ de
beo te nūciare iferis q̄ nūciaui supis. Vel ꝑt
dici sic̄ Chrisost. dicit. q̄ n̄ inq̄liuit qz ipe igno/
raret: sz vt ꝑ xpm satisfieret ei⁹ discipulis. q̄
vidētes ⁊ audiētes miracula xpi nūciauerūt
iobāni. vt dicit i lra. De his oīb⁹ ⁊ vt Beda
dicit. Nō simplici corde opinor. sz inuidia sti
mulāte. Et vt Chrisost. dicit. Tunc magis ad
deū erigimur cū incūbit necessitas. Et iō io/
bānes detrus⁹ i carcerē q̄n magꝫ discipli ei⁹
indigebāt hiesu. tūc mittit eos ad xpm ꝙsulē/
do vt sic ad xpꝫ venirēt ne i erroꝛe fidei ꝓma
nerēt ⁊ opa ei⁹ viderēt ⁊ certificarēt ⁊ quer
terent. Nā discipuli iobānis erāt defectuosi
i trib⁹. Ꝓpio xpo īmidebāt Joh.iij. Rabi q̄
tecū erat trās iordanē cui tu testimoniū ꝓhi/
buisti. ecce hic baptisat. ⁊ oēs venīēt ad eum
Glo. interlinial. te dimisso. q̄si dicerēt. q̄d ti/
bi videt de hac ꝓsumptōe Secūdo rudes ad
intelligendū erāt. Nā cū Jobes ꝓdicauit ō
xpi sublimitate ipi nō intellexerūt. Joh.iij.
Jpi vos mihi testimoniū ꝓhibetis q̄ dixi
nō sū ego xps. illū oportet crescere: me autē
minui. Tercio erāt īcreduli. nā sociauerūt se
pharisei ꝓtra xpm Mat.b̄. ix. Quare nos ⁊
pharisei ieiunam⁹ freq̄nter. discipuli aūt tui
nō ieiunāt. ergo iobānes cōpatiēdo illi ne in
eoꝝ ptinacia p̄manerēt post ei⁹ morte. misit
illos i ei⁹ vita ad xpm dicēs. Tu es q̄ ventu
rus es ⁊c. Nā si dixisset ad eos maioꝛ me est
estimassent q̄ i būilitate locut⁹ fuisset. ergo n̄
fuit melioꝛ mod⁹ q̄ꝫ sub specie interrogatōis
eos mittere dicēs. Tu es q̄ ventur⁹ es. Z
Ꝓpio q̄ sciendū Hodie est tercia dñica in q̄
agit̄ de aduētu in mentē ꝑ grāz. Que quidē
aduentū petit ecclia in collecta dicens. Aure
tuā q̄sum⁹ dñe benigne accōmoda ⁊ mentis
nre tenebras gra tue visitatōis illustra. Nā
aduent⁹ gre valde est desiderand⁹. qz p̄cellit
alios duos aduent⁹. s.in carnē ⁊ ad iudiciū
primo cū aduent⁹ i carnez sit soli⁹ filij i carne
mortali apparētis. Aduent⁹ aūt i mentē boīs
est toti⁹ trinitatꝫ. Joh.xiij. ad eū veniem⁹ ⁊
mansionē apud ipm faciem⁹. Secūdo qz cū
aduent⁹ i carnē ⁊ aduent⁹ ad iudiciū cōmu/
nes sint bonis ⁊ malis. Nā boni viderūt eū
i mūdo existentē similiter ⁊ mali sic̄ ⁊ phari/
sei pilat⁹ ⁊ herodes viderunt xpm in carne.
Silr i iudicio tā mali q̄ꝫ boni videbūt xpꝫ ve
nientē i nube. Sz aduent⁹ spūalis in mentē
est tm̄ bonoꝝ q̄ se ꝓparāt. qz n̄ habitabit i coꝛ/
pore subdito peccatꝫ Sap̄.i. Un̄ Haymo su/
p Johannē. dñm deū tuū susceptur⁹ in habi/
taculū cordis tui emūda p̄sciētiā tuā ab op⁹
bus mortuis ⁊ a cogitatōib⁹ sup̄fluis ⁊ immū
dis. qz mund⁹ habitatoꝛ q̄rit mundā domū.
Un̄ etiā Bern̄. sup Can̄. Gratia balsamum
puriss̄imū est ⁊ mundū. ⁊ mundū vas requi
rit. Tercio qz illi duo aduentus. s.in carnē ⁊
ad iudiciū sunt ad nos. sz ille spūalis adven/
tus est in nos. In primo aduētu venit salua/
toꝛ ad nos i celū redituꝰ. in mentē venit no/
bis p̄mansurus nisi ꝑ immūdicias op̄z nr̄oꝝ
quasi ꝓprijs motib⁹ eum expellamus. Unde
vocat emanuel Isa.vij. qđ interp̄tatur nobi
scū deus. Unde Joh.xiij. Vos aūt cogno/
scetis eū qz apud vos manebit ⁊ i vobis erit.
Seneca. Prope est deus. tecuꝫ est. in te est.

Ñ magna est securitas hominī dñm habere
in se. Et q̄ dñm habēt in se verisimile ē q̄ nō sint
sine ꝓsolatōe. Apoc. iij. Si q̄s audierit vocē
meā & aperuerit michi ianuā intrabo ad illuz
& cenabo cū illo. Bern. Dulcissim⁹ cibus aīe ē
gr̄a dei. Basilius. O dulcedo melliflua dulce
do mirāda q̄ dulcis es in meditatōe. sz dulcior
in ore. dulcissima in ꝓtemplatōe. sz supdulcis
sima in beatitudīe. q̄ dicit Mat. xxv. Omni
habēti dabit. q̄ habēti grāz dabit gloria Jō
ad istū dulcissimū aduentū debem⁹ nos ꝑpa
rare. q̄ dicit Aristot. in phisic. Forma nō in
troducit nisi materia ꝓi⁹ ꝑdispōsita Sic gr̄a
homini nō dat sine dispositōne ꝑuia. vt figu
rat Gen. viij. Per columbā q̄ dū nō inuenit
vbi quiesceret reuersa est in archā. Et sic gr̄a
nō offert homini nisi mens ei⁹ ad hāc ꝑpare
tur. Jō scribit. i. Reg. vij. ꝑparate corda ve
stra dño q̄ dū fecerim⁹ ipe sp parat⁹ est nos
p gr̄az visitare. vt dicit Aug⁹. in soliloquio.
Dñe sp te plentē exhibes sp te patū offers. si
me paratū inuenies Hā ipe desiderat nobiscū
esse. prouerb. viij. Delicie mee esse cū filijs ho
minū si saltē inuenerit ꝑparatū habitaculuz.
De q̄ Hiere. vij. Bonas facite vias vras & ꝛ
studia vra. & habitabo vobiscum in loco isto.
Amos. iiij. Preparare in occursū dñi dei tui.
Sz q̄o. licet em̄ multe sint dispositōnes ad
gr̄az. attn̄ prima & principalior est cordis mū
dificatio. Hugo in li. de bono ꝓsciētie. Deus q̄
est amator mūdicie cor pollutū peccatj nō pt
inhabitare. & Dan. i. Nō habitabit in corpe
subdito peccatj. Jō Hiere. iiij. Lana a mali
cia cor tuū hierusalē vt salua fias. sz in q̄ debes
lauare in vera ꝓnitōe. Thob. iij. In tpe tri
bulatōis peccata dimittj his qui inuocant te
Hiero. Nulli culpa delebit nisi tristicia an
ietur. A ⁊ Sz diceres. nō possū habere cō
tritionē. Ratio q̄ nō meditatj illa q̄ sūt pec
cati dāna & q̄ incitāt ad ꝓnitionē. Sz dice
res q̄ sūt. Rñdet. primū est q̄ pctor recogi
tet quē reliq̄rit. q̄ patrē suuz celestē. Deut.
xxxij. Deū q̄ te genuit dereliq̄sti. & oblit⁹ es
dñi creatoris tui. Naturalis est em̄ amor filij
ad patrē. naturalis dolor de ei⁹ offensa. mul
to magj dolendū est de offensa patris celestj.
Aug. Amand⁹ est generator. ꝑponendus est
creator. Insup dñm suū negauit. Negare ei
dñm suū tpalez magnū est opprobriū corami
hoibz. ꝗto magis turpe est negare deuz. Ñ
ad Titū. i. Cōfitent se nosse deū. factis autē
negant cū sint abominati & incredibiles. & ad
oñe op⁹ bonū reprobi. De q̄ Hiero. & habet
xi. q. iij. Estimāt vbi dicit. quotiēs mortaliter
q̄s peccat totiēs deū negat. Inquit em̄ canon
Estimāt quidā in eo tm̄ negari deū. si in psecu
tione q̄s a gentibz comprehensus se ꝓfiteri rē
nuerit xp̄ianū esse. Ecce aplus oibz q̄ puersa
sunt facti deū asserit negari. Xp̄s sapiētia est
iusticia & veritas sāctitas & fortitudo. Negat
p insipientiā sapiētia. p iniq̄tatē iusticia. per
mendaciū veritas. p turpitudinē sāctitas. p
imbecillitatē animi fortitudo. Quotiēs vin
cimur vicijs atq̄ peccatj totiēs deū negam⁹
Postremo derelinq̄t liberatorē suū. de q̄ mi
tū dolere debet q̄ se recessisse ab eo videt. qui
morte ꝓpria a morte eterna eū liberauit. Eccl.
xxix. Ingrat⁹ sensu dereliq̄t liberantē se. Exē
plū refert q̄ p quidā miles a serpēte leonē
liberauerit ipm indissolubiliter adhesisse libe
ratori suo Ecōtrario vo pctores relicto dño
deo suo adhērēt serpēti ifernali q̄ nihil habet
dare nisi q̄ ipe possidet. s. eternā dānationē
Judicū. vi. Eduxi vos ō domo seruitutj & libe
raui de manu egiptior & oīm inimicor q̄ af
fligebāt vos. Ego dñs deus vr & noluistis au
dire vocē meā. Hiere. xij. Dñe oēs q̄ te de
relinquūt confundent. Secūdo meditanda est
causa q̄re dereliq̄t deū. Hiere. ij. Quid inue
nerūt in me pres vri iniq̄tatj. q̄ elongauerūt
a me & ambulauerūt post vanitatē & vani fa
cti sunt. Ñ Holgot sup libz sapiētie dicit.
Si beneficia xp̄i cogitem⁹ & nrāz ingratitudi
nē ponderem⁹ nō est dubiū quin si vsū ratōis
habem⁹ ꝓtin⁹ occasionē pēnitētie sentiam⁹.
Ñ scribūt philosophi q̄ arpea ē auis faciē
hoīs habēs sz multū crudelis & feror intm̄ q̄
interdū fame stimulāte hoīez inuadit & occi
dit. sitiēs vo dū ad aquā volat & bibit. & faci
em suā intuēs vbi se sibi simile nup occidisse
viderit tm̄ inde dolorē ꝓcipit & patitur q̄ ex
illo q̄ñq̄ morit. Quid ergo nos mentis com
potes & ratōe vigētes faciem⁹ q̄n deū & fra
trem nostr̄ peccatis rursum crucifigimus. in
xta illud ad Heb. Rursuz crucifigentes sibi
metipis filium dei & ostentui habentes. mul
to magis dolere debem⁹ ꝑm illud Hiere. vi.
Luctū vnigeniti fac tibi planctum amarum.

Sermo

Tercio meditādū est qđ relinquit. qz cū deo ome bonū. ℟ Aug. tale bonū dr̄ est vt nemini eū deserēti bñ sit. Nā q̄ deū habet oīa habet. q̄ deo caret nihil habet. Hiere. ij. Scito ⁊ vide qz malū ⁊ amarū ē dereliq̄sse te dñm deū tuū. ⁊ non esse timorē ei⁹ apud te. Malū qz sine eo nichil bonū. amarū qz sine eo nichil dulce. Eccls. ix. Qui ī vno peccauerit multa bona pdet. Reuera mlta. qz merita electorū psortiū angelorū. participatōez sāctorū. Quarto pſiderandū est qđ meruerit qz penā inferni Ro. vi. Stipēdia em̄ peccati mors. gratia aūt dei vita eterna. Athanasius. Qui bona egerūt ibūt in vitā eternā: q̄ vo mala in ignē eternū. Quinto qđ extiterit. qz seru⁹ peccati ⁊ diaboli i. ij. Pe. ij. A q̄ qs ei⁹ superat⁹ est hui⁹ seru⁹ est. Job. xiij. Oīs q̄ facit peccatū seruus est peccati. Greg. Stultū est fugere diabolo. q̄ nullo placar̄ obsequio Aug. Val⁹ tot demonioꝝ q̄t vicioꝝ seruus est. O q̄z multi sūt hodie tales seruitores. aliq̄ seruūt ī superbia lucifero. aliq̄ mām̄one ī auaricia. Hiere. xvi. Seruietis dijs alienis die ac nocte qui nō dabūt vobis requiē. Et nisi dr̄ aduenīat per grām̄ nō recedet diabol⁹. ps. Ad nichiluz deduct⁹ est in pſpectu ei⁹ malign⁹ ps. xiij. Nā dr̄ ⁊ diabol⁹ simul nō cohabitāt sic̄ lux ⁊ tenebre. sed q̄z cito lux intrat fugant̄ tenebre. ij. Chor. vi. Que societas lucis ad tenebras. Que aūt quentio xp̄i ad belial. ⁊ dr̄ pe. di. i. c. resuscitat⁹. §. Itē vt xp̄s ait. Nemo filius dei ⁊ diaboli simul esse p̄t. Et. c. oīs. Bon⁹ ⁊ mal⁹ aliq̄s simul esse nō p̄t. Que em̄ pticipatio iusticie cū iniq̄tate. Jō dicit Aug⁹. omel. viij. sup Johānē. Dr̄ q̄ charitas ē ⁊ mortale peccatū opponunt̄. ideo nisi vicia radicit⁹ eruulla fuerunt bona plantari nō poterūt. Isa. i. Lauamini ⁊ mūdi estote. auferte malū cogitationū vestraꝝ ab oculis meis. Quiescite agere puerle ⁊c. Sap. vij. Per natōnes in aīas sāctas se trāffert Greg. Terget sordes prauꝰ opis q̄ pparat deo domū mentis. s. p ptritionē. C Dz diceres. Ego doleo de peccatis. Rñdet̄ q̄ nō sufficit nisi habeas ꝓpositū pfitendi oīa mortalia. Amb. in li. de padiso. Et habet̄ dr̄ pe. di. i. Nō p̄t quisq̄z iustificari a peccato nisi fuerit ante pfessus. Idē ibidem. ⁊ habet̄ dr̄ pe. di. i. c. serpēs. Venialis est culpa quā sequit̄ pfessio peccatoꝝ. Et Aug⁹. in li. de penitentia. Agite penitentiā q̄lis agit̄ in eccl̄ia vt oret p vobis eccl̄ia. Nemo dicat sibi occulte ago apud deū ago. nouit dr̄ qui michi ignoscit q̄ ī corde ago. Ergo sine causa dictū est q̄ soluerit⁹ in terra soluta erūt ⁊ ī celo. ergo sine causa claues date sunt eccl̄ie dei Frustram⁹ euangeliū dei. frustramus verbū xp̄i. si. pmittim⁹ nobis qđ ille negat nōne nos decipimus. Job dicit. Si erubui in pſpectu populi pēta mea pfiteri. Et est transſumptuz ex. xxxi. c. si abscondi q̄si homo peccatū meū ⁊ celaui in sinu meo iniquitatē meā. Si expaui ad multitudinē nimiā ⁊c. Itē Amb. ī sermone q̄dragesime. Ecce nūc temp⁹ acceptabile adest in q̄ pfessio a morte animā liberat. pfessio aplt padisuz. pfessio spem saluandi tribuit. his verbis ostēdit̄ qz nō merēt̄ iustificari q̄ in vita sua pēta noluerit pfiteri. Isa. xliij Narra si qđ habes vt iustificer⁹. Isa. xxxviij Recogitabo tibi oīes annos meos in amaritudine anime mee. D Dz diceres cōfessus sum nunqđ sufficit. Rñdet̄ q̄ nō. nisi habeas ꝓpositum satisfaciendi. Michee. iiij. Dole ⁊ satage filia sion. Itē dr̄ pe. di. i. c. Ecce nunc illa pfessio nos liberat que fit cū penitentia. Greg⁹. Qui ꝓpria volūtate mala cōmittit iustuz est vt per ꝓpriam penam diluat. Greg⁹. in pastorali. Si quis sciens litteras male scripserit nō sufficit q̄ vltra nō scribat sed vt male scripta deleat. Deutro. xxv. Secundū mensurā peccati erit plaga⁊ modus. Greg⁹. Nō satis est mala nō agere nisi quis studeat bonis opib⁹ abundare. C Chrisſ. Et habet̄ dr̄ pe. di. i. c. pfecta inq̄t. Perfecta penitētia cogit peccatoꝝ oīa libēter sufferre. in corde ei⁹ ptritio. in ore pfessio. in ope tota humilitas. Et aug⁹. ibidem in. c. nullus inquit. Null⁹ debite grauioris pene accipit veniam nisi qualemcunq̄z. ⁊ si longe minorem q̄z debeat soluerit penā. Ita enim impartitur a deo largitas misericordie vt non relinquat̄ iusticie disciplina. Et hoc est q̄ ad penitentiam agendā exhortamur. Luc. xiij. Nisi penitentiā habueritis omnes simul pibitis. hec em̄ sola est q̄ fm tria que in se complectit̄ scilicet contritionē cordis. pfessionem oris ⁊ satisfactionē op⁹ ab omni inquinamēto nos purgat ad quā puritatē aplus nos hortat̄. ij. Chor. vij. Mundem⁹ nos ab omni inquinamento

carnis ⁊ spūs. hec em̄ ꝑstat mundiciā cordis ⁊ spūs. quā regi? ꝓpha desiderauit. ps. l. Cor mundū crea in me deus ⁊ spūm rectū ⁊c. Et hec tandē mūdicia cordis ⁊ spūs bonitatē cō sciētie ꝓfert in q̄ charitas q̄ est finis precepti fundat. i. ad thimo. i. Finis aūt ꝑcepti ē charitas de corde puro ⁊ ꝓsciētia bona ⁊c. sine q̄ charitate oīa opa nr̄a nichil ꝓsunt. i. Cor. xiij. sicut nec sine puritate ꝓsciētie. Quapro pter ⁊ eā apl's ꝓsequi desiderauit. Act. xxiiij. In hoc ⁊ ipe studeo sine offendiculo ꝓscientiā habere ad deū ⁊ ad hoīes sp. ¶ Hz di/ Mola ceres. mundū cor ⁊ ꝓsciētia pura qūo cognoscit. Rñdet primo q̄ sic est de vino claro in vitro in q̄ videt modica festuca. sic est de mūdo corde vbi videt pua macula sic ⁊ in albo panno q̄ nō cognoscit in nigro. ergo clara cognitio ꝓprioꝝ defectuū est lignū puri cordis ⁊ pure ꝓsciētie. Greg. xxv. moral. c. v. Quāto maioris gr̄e lumē q̄s recipit tanto amplius dēprehensibilē se esse cognoscit. Quāto em̄ q̄s min⁹ videt tanto sibi min⁹ displicet. Nā bo/ni meli⁹ cognoscūt i se parua q̄ mali magna peccata. Greg. sup Ezech. Quāto pl⁹ ꝓficimus in cognitōe: tanto mag⁹ dedignamur de querso ope. Secūdo clar̄ vinū in puro vitro non turbat nec̄ maculis inficit q̄n tangit ⁊ mouet. sic est de puro corde ⁊ pura ꝓscientia ꝓuerb. xij. Nō ꝓtristabit iustū q̄dq̄d ei acci/derit. Si ergo es patiēs in aduersitatib⁹ et infirmitatib⁹ est signū puri cordis. Grego. Nemo q̄tū ꝓficiat nisi inter aduersa cognoscit. ecōtra mali murmurāt. Hugo de sancto victore Qui i aduersitatib⁹ murmurat vene num diaboli portat. Tercio vinū clar̄ q̄n in/Mola fundit̄ biblit ⁊ at bonu⁹ supersaltant. ⁊ sic boni ⁊ mundi cū tangunt̄ tribulatōib⁹ ⁊ ꝑsecutio nibus siue in verbis siue in ꝑsona siue in re/bus siue factis tunc erigunt cor ad deum. ⁊ ei oīa que patiunt̄ ex puritate cordis cū gra/tiarum actione offerūt. Et hoc erit eis valde meritoriū insup oēs cogitatōes verba ⁊ opa ⁊etiā corꝑales labores ad honorē dei ꝓferūt ⁊ salutē anime in his querunt. Gregor⁹ In omni q̄ agimus semper cor ꝑ intentionem ad celestia leuemus. ad Philip. iij. Nostra ꝓuersatio in celis est ⁊c.

De eadem dominica

Sermo. xxij.

Reparare in occursum dñi dei tui Amos. iiij. Audiuistis iā de ꝓparatōe mentis ad aduentū dñi ꝑ grāz ⁊ primo ꝑ cordis ꝓtritōez. Nūc sequit̄ secundū q̄d est ardēs mentis desideriū. De q̄ Bern⁹. Oportet q̄ ignis ōsideriꝝ pueniat ad omnē aiaz ad quā ventur⁹ est q̄ omnē rubigi nē vicioꝝ ꝓsumit. Et tunc sentiet aia cū ꝓpe sit ei dñs ei⁹ cū se ꝑcepit igne diuini amoris esse succensā. Tñ triplex est desideriū. s. na/turale ratōale ⁊ spūale. Primū est naturale q̄d ex natura habem⁹ nulla grā ⁊ nullo exercitio acquisitū. ⁊ sic oēs desideram⁹ grāz ⁊ glo riā. De q̄ Boeti⁹ in de ꝓsolatu philosophi/co. psa. ij. li. tercij. Oīs mortaliū cura q̄uis diuerso calle incedit. ad vnū tū finē beatitudi nis nitit̄ puenire. q⁹ dicit phūs in. i. ethicoꝝ. Oīa bonū appetūt. Et Boeti⁹ vbi supra subdit. Est em̄ mentib⁹ hoīm veri boni naturali/ter inserta cupiditas. Id aūt est bonū quo q̄s adepto nichil vlteri⁹ desiderare queat. q⁹ qui dē oīm bonoꝝ summū cunctaq̄ intra se bona ꝓtinēs. Cui si q̄d auferet summū esse nō pos/set. Liquet ergo b̄ esse beatitudinē statū bono rū oīm aggregatōe ꝓfectū. Hūc diuerso tra mite mortales oēs adipisci conant̄. sz ad fal sa deu⁹ error abducit. Tñ sic ebri⁹ ad domū q̄ tramite reuertat̄ ignorat. sic ebrij in deside rio peccati adeo sunt attoniti vt viā vite inue nire nequeāt. De q̄ ps. cvi. Turbati sunt et moti sunt sicut ebri⁹. ⁊ omnis sapientia eorum deuorata est. Et hec oīa ex desiderio natu/rali oriunt̄. Secundū desideriū dicit ratōna le eo q̄ ex iudicio ratōis ꝓcedit ⁊ oritur. q⁹ tūc habet fieri cū ꝑ iudiciū ratōis discurri/mus rez̄ p̄sentiā ꝑpendētes. ex q̄ desiderare incipimus que cognoscimus vicinioza saluti sicut celū plus desideram⁹ q̄ terrā. animе sa lutē plus q̄ corꝑis. eternitatē pl⁹ q̄ tpis breuitatē. ⁊ inter virtutes illas plus cupim⁹ q̄ nos faciunt sanctiores. de q̄ desiderio dicit ps. Concupiuit aia mea desiderare iustifica tiones tuas in oī tpe ps. cxviij. ⁊ alibi. de sideriū pauper exaudiuit dñs. ps. ix. Pau/peres em̄ sum⁹. q⁹ mlta desideram⁹ ⁊ pauca facim⁹ desideriū nēm raro i op⁹ ꝓferētes. q⁹ desideram⁹ esse boni: sz oīa q̄ bonitati cōferūt

nō attingim⁹. ꝙquerimur nobis gratiā deesse cū magis ipa gratia ꝙqueri posset se factores bonoꝝ opeꝝ paucos vel nullos habere. Oēs eīm habem⁹ desideriū sanctitatis qđ nō est sine gra. sz ea q̄ sanctitatē efficiūt nullaten⁹ opamur. de q̄ puerb. xiij. Vult ⁊ nō vult piger vult desiderio naturali ⁊ rationali sz nō vult spūali. ℞ Qđ ꝙquerit Bern. sup cant. Pauci p⁹ te dñe ihesu volūt ire. cū tñ nemo lit q̄ ad te nolit puenire scientib⁹ illud cunctis q̄ delectatōes sunt i dextra tua vsq̄ in finez. ꝓptim te volūt omes frui. sz nō ad te puerti. nec te volūt imitari. ꝓegnare cupiūt sz nō cōpati. Terciū desideriū est spūale qđ ꝑ tpe ⁊ loco i mentib⁹ deuotoꝝ ex ꝙsideratōe nostre inopie ac diuīe clemētie efficaciter ꝙcipitur. Et ex h̄ desiderio magna ⁊ ardua ⁊ nūis meritis oīno incōuenīētia desiderant ⁊ nō ꝙsecit. sz cū multis bonis exercitijs intimis suspirijs ⁊ fletib⁹ vberrimis maīfestat. Au. Qui lacrimās miseꝝ se ꝓfitet. illi deus miseretur. Bern. Nō sat⁹ est q̄ dei grāz ⁊ futura gaudia ꝙcupisc⁹ nisi postules cū lacrimis. Et sic ps. Gemit⁹ me⁹ a te nō est absconditus. ps. xxxvij. Et debet fieri incessanter. Greg⁹. in omel. sancta desideria dilatōe crescūt si autē dilatōe deficiūt sancta desideria nō fuerunt. Aug. Oīe desideriū meū est esse añ te. De q̄ ps. xxvi. Vnā petij a dño hanc requirā vt inhabitē i domo dñi oīb⁹ diebus vite mee. Et illud desideriū venit ꝑ grāz. De q̄ Isi⁹. de sūmo bono li. ij. c. xij. Gressus dei sunt in corde bomis interioris. q⁹ surgūt bona desideria vt mala ꝙculcent. puer. xiij. Desideriū si cōpleatur delectat aīam. talia eīm desideria sp effectus suos ꝙsequunt. puerb. x. Desideriū iustoꝝ dabit. Nā ꝟm Greg. in moral. Anime ꝟba sunt desideria. s. ad deū clamātia. Nam ꝟm aug. sup ps. Si lingua taceat corde clamat q̄ desiderat. Et sic dixit dñs ad moysen Exo. xiij. Quid clamas ad me. Nā de⁹ aliqñ nos in suspēso tenet ꝓpter augmentū desiderij. ❡ Aug⁹. de verbis dñi. Seruat tibi de⁹ qđ nō vult tā cito dare vt discas magna magne desiderare. h̄ est desideriū De q̄ Iat. v. Beati q̄ esuriūt ⁊ sitiūt iusticiaz. Et Jac. iiij. Appropiate deo. s. ꝑ desideriū. ⁊ appropinq̄bit vobis ꝑ gratiā. Vñ Aug. de correctōe ⁊ gra. Anime desideriū est gratie initium. ps. lxxvij. Desideriū eoꝝ attulit eis nō sunt fraudati a desiderio suo. s. spūali Et ad h̄ desideriū excitandū sex sunt ꝙsiderāda Primo miseria cōditōnis. eo ꝙ nulli⁹ boni opis fructū ꝑ nos facere possum⁹. Job. xv. Sine me nichil potest⁹ facere. ij. Cho. iij. Non ꝙ sufficiētes sim⁹ cogitare aliq̄d a nobis q̄si ex nobis. sz sufficiētia nostra ex deo est. Dionisius. Nichil bonū tibi nisi ab eo q̄ essentialiter bon⁹ est. Chrīs. sup mat. xū. Terra nō germinabit sine pluuia. sic nec bona voluntas sine gratia. ps. Aīa mea sicut terra sine aqua tibi ps. cxlij. Richa. li. iij. de ꝓtemplatōe. ca. vlti. Sine gra cooperante nō sufficim⁹ ad cognitōnem veritatis. nec ad opatōez virtutis. Jō aug⁹ de correctōe ⁊ gra. Dat agnoscere veraciter velle fortiter. ⁊ adipisci salubriter. i. Cho. xv. Gratia dei sū id qđ sū. q. d. a me nichil sum. Secundū est instantia hostilis impugnatōis quib⁹ nullū aliud est studiū nisi effundere sāguinem animaꝝ. ❡ Bern. Habet antiquus hostis mille nocēdi modos. Ipi eī hostes nostri sunt subtiles ⁊ astuti. ad Eph. vi. Nō est nobis colluctatio aduersus carnez et sanguinē. sz aduersus principes ⁊ potestates aduersus mūdi rectores tenebraꝝ haꝝ cōtra spiritalia nequicie in celestib⁹. i. aduersus demones q̄ infiniti sunt ⁊ sine numero. Vñ dic Haymo. Sicut atomi i sole innumerabiles sic sunt in obscuro aere demones. ⁊ nō est humane virtutis resistere illis. Job. xli. Nō est potestas sup terrā q̄ competat ei q̄ factus est vt nullū timeret. Ideo feruenti desiderio invocand⁹ est de⁹. q̄ sol⁹ aīas nīas a talib⁹ temptatōnib⁹ poterit defensare. Aug. Sola gra liberat hom⁹ a malo Bern. ō libero arbitrio Inquantū gratia dilatat intantum potestas peccati minuit. ij. Philip. iij. Oīa possum in eo q̄ me ꝙfortat. Terciū excitans desideriuz est certitudo promissionis. ipe eīm promisit salua re ⁊ auxiliari nos. ps. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiaz eū cū ipo sum in tribulatōne eripiā eū ⁊ glorificabo eum. ps. xc. Apoc. xxij. Ecce venio cito ⁊ merces mea mecum reddere vnicuiq̄ sm opa sua. ps. Fidelis dñs in oīb⁹ verbis suis. ps. cxliij. Luc. xxi. Celū ⁊ terra transibūt verba mea nō transibūt. Nā qđ veritas irrefragabilis promisit implebit. Eccli. ij. Quis invocauit eū ⁊ despexit illū. quoniam

pius et misericors est deus ⁊ remittet in die tribulatois pcā. ⁊ ptector est oib⁹ exq̄rētib⁹ se in vitate. Et ipe dixit p ps. q̄ pcedūt de labijs meis ñ faciā irrita. ps. lxxxviij. Quar tū est vtilitas exhibitois. ipo essi habito ba/ bet oīne bonū. ipe ei de se ait Ecci. xxiiij. In me ois grā vie ⁊ vitatis. ac si dicer⁊. omnis gratia vie. s. pñtis pegrinatois est in me. ois gra veritatis. s. patrie future vbi deū facie ad faciē videbim⁹ ē in me. ℒ Aug. Qui de um bz omnia babz ⁊ recedēte deo nihil babz Veniēs g̃ deus p grām ad hoiem pauperculū de se quidē pt dicere illud Gen. xxx. qđ iacob dixit ad laban. Iudicū habuisti añq̄ veni/ rē ad te nunc dines effectus es. bñdixitq̄ ti bi dn̄s ad introitū meū. Thob. x. Dia sil i te vno bñtes nō te debuim⁹ dimittere a nobis Quintū est imperfectio ꝓsolatois. nā oēs ꝓso latōes tales nihil sunt vbi deest spiritualis. Orige. Omnis ꝓsolatio meror. oīne gaudiū molestia vbi nō est dei pñtia. Et ita bō pt di cere illud Thob. v. Quale mihi gaudiū e/ rit cū in tenebris sedeo. et lumē celi nō vid⁹ o. grām. q. d. nulla est ꝓsolatio q̄ in te. Job. x vi. Consolatores onerosi oēs vos estis. Itē sustinui q̄ ꝓsolarer et non inueni. ps. lxviij. Item. renuit ꝓsolari anima mea: memor fui dei et delectatus sum. ps. lxxvi. Item. ꝓsolationes tue letificauerūt aiam meā. ps. xciij. Vz ꝺ peccatores nō cgnscūt. sicut pisces in mari nō sentiūt amaritudinē nisi gustaue/ rint aquā dulcē. sic nec bō amaritudinē pec/ cati nisi pgustauerit grām. De q̄ gre. Si q̄s iā ore cordis gustauerit q̄ sit illa dulcedo ce/ lestiū pmior. q̄ sint hymnidici chori angelo rū. q̄ sit illa visio incōpbensibilis trinitatis. huic q̄nto dulcius fit qđ intus videt. tāto in amaritudinē vtiq̄ oīne qđ foris sustinet. Gu stato enim spū desipit ois caro. Sed q̄ non placet eis grā dei ratio est q⁹ nō gustauerunt Vñ gre. His dulce est esse in mūdanis reb⁹ q̄ nō gustauerūt de celestib⁹. q⁹ q̄to minus e terna itelligit tāto delectabili⁹ in tpalib⁹ cō q̄escit. Idem gre. Vens visibilibus dedita nō pt videre inuisibilia. Et sic gustauit bēn. dicēs in soliloq̄o. O summa vitas p̄cor te: vt nō pmittas me in alio ꝓsolari q̄ in te. pe/ to ut omnia mihi amarescāt tu sol⁹ dulcescas Vxtū est dulcedo deuotois. nā ipe est tante dulcedinis qui pmittit vt̄ur⁹. ut audito so lo noie in amore et desiderio ei⁹ qs inflamet. Can. i. Oleū effusū nomē tuū. Ber. sē cāti. Mel⁹ mel in ore. melos in aure: iubilus in corde. Idē. de⁹ p grām in mentē veniens est māna omnē dulcedinē habens. Vz pctores bñt palatū febre iniq̄tatis infectū. g̃ dulcedi nē illā nō sentiūt. sed solū sani mēte ut Au/ gustin⁹ cū dixit Ꝺ Intromittz in me affectū inusitatū quē nulla lingua explicare q̄at. et sic eius grā m Bern. mutat affectū. vt nō sentiat aliud q̄ deū. Et sic opata ē dul cedinē in btō Augustino cū inq̄t. Nil me de/ lectat nisi de te audire. de te loq⁹: de te ꝓferre. Dicit enī sctūs tho. pte. iij. q. xxvij. arti. v. De q̄nto magis aliquid appropinq̄t pn̄o pn̄ cipio in quolibz genere. de tāto amplⁱ ptici/ pat effectū ei⁹. sicut de q̄nto magis aliq̄d ap/ ꝓpinq̄t ad ignē de tāto calidi⁹ fit. ⁊ sic est de grā. Jaco. iiij. Appropiate deo ⁊ appropīqua bit vobis. ps. Mibi adhērere deo bonū est. ps. lxxij. i. Corin. vi. Qui adheret deo vn⁹ spūs efficit cū eo. Terciū principale qđ req̄rit ad dispositōem grē ē mentis būliatio. Eccl. iij. Quāto magn⁹ es būilia te in oīb⁹ ⁊ cora deo inuenies grāz. Hā ipe ē q̄ dixit Isa. vl. Ad quē respiciā nisi ad pauperculū ⁊ ptritum spū et trementē smones meos. Jacobi. iiij. Deꝰ superbis resistit būlib⁹ dat grām. Ideo hortat nos Petr⁹ in pria cano. v. Hūliami sub potēti manu dei ut exaltet vos in tpe visi tatōis. Lu. xiij. Qui se hūiliat exaltabit: ut ptz in maria vgine. de qua Bern. Maria ꝺi mater facta nō fuisset nisi ita būilis extitisset. Ideo ipa sue vginitatz ⁊ oīm vtutū q̄si im/ memor: de sola būilitate gloriat. Luc. i. Re/ spexit būilitatē ancille sue. q̄si hec sola sit p ter quā digna facta sit mater. Hā ut dic Hu go in li. de archa noe. Suauis⁹ redolet coram deo būilitas infirma q̄ virt⁹ elata. Qz sm Aug. superbia omniū vtutū est inimica. De q̄ gre. xix. c. lvij. moza. Perit oīne qđ agit nisi būilitate custodiat. ideo docemur Ecci. xvij Hūilia valde spīm tuū. Rōem assignat Ori ge. Si būilis nō fueris grām spūscti nō ba bebis emittētis fontes in quallib⁹. Ber. Cū te bumilē videris certus habeto signū grē appropinq̄ntis. Et item. Ut charitas dēt bu militas merēt. qm̄ bumilib⁹ de⁹ dat gratiaz

Sermo

q̄ fuat acceptā .qz ñ recḍescit spūs eiꝰ nisi sup humilē et quietū. et insup ꝓsummat seruatā nam virtus in infirmitate.i.būilitate ꝓficit q etiā inimicā omnis gr̄e oīscḡ pcti initium i.supbiā dēijcit et debellat.hec ille

Sed diceres q̄ sunt signa ve būilitatis .Rñ det Guilhel. Primū est amoꝛ būiliū ꝓsonarum.Eccli.xiij.Omne aīal diligit sibi sile. Diligit humilis es ꝓsonas būiles diliges. Scōm signū est fuga altitudinis.nā būilitas laudes fugit sic venenū.q sicut sagittas mel litas.Hiere.ix.Sagitta vulnerās līgua eoꝝ.Et ut Ꝑmones fascinātes.Sap.iij.Fascinatio nugacitatis obscurat bona.Et sicut retia expansis gressibꝫ suis.puer.xxix.Homo qui blandis fictisḡ sermōibꝫ loq̄t amico suo retia expandit gressibꝫ eius.Et sic xp̄us qui vere erat būilis fugit volētes eum regē facere.Joban.vi.Terciū signū est amoꝛ ꝓprie vilitatis.Bern̄.Clerus humilis vult būilis reputari:nō būilis p̄dicari.et gaudet de ꝓtēptu sui.ut habemus exēplū de dauid.ij.Regū.vi.Ludaz inq̄t et vilioꝛ fiam plusḡ fact⁹ sum:q ero humilis in oculis meis.De hꝫ scribit Gre.in dyalogo de q̄dam q̄ Constātinus vocabaꝫ et fuit pue stature.Cui cū dixissꝫ q̄dam q nihil hois haberet.ille letus in amplexū illius ruit.q ex amoꝛe brachijs suis constrinxit q osculari cepit q gr̄as egere q de ipso iudicasset dicēs.tu solus es q̄ in me oc'los habuisti aptos. Et sic etiā legit de dauid. ij. Reg.xvi.Dimitte inq̄t eū ut maledicat.Crso.Qui corde est būilis indigniorē se arbitratur alijs.et nō solū libēter suscipit opꝓbria q illusiones sed etiā gaudēter.ut ꝓz Actuū v.de ap'lis.Et illi q̄dem ibāt gaudētes a conspectu p̄silij. qm̄ digni habiti sunt ꝑ nomie ihū ꝓtumeliā pati . Erq̄ būilitas ꝓtumelijs pascit ut cibo ꝓprio.Treno.iij.Saturabitur opprobrijs.q sicut se hꝫ supbia ad gl'iam. ita humilitas ad ignominiā Unde sicut supbia gaudet de gl'ia.sic būilitas gaudꝫ de ignominia.et humilitati illa sunt p̄ciosa q̄ elatōni essent vilia.Ipa em̄ sputū abominatōis q conteptus reputat q̄si auꝛ q gēmas.ut patet de scā elisabeth q̄ dū die q̄dā in platea ambularet transitū faciēs ꝑ lapides venit vetula que dā mendicās q̄ trudens eā in lutū p̄cipitauit de quo ipa leniter subridēs deo gr̄as egit.

Quartū signū ve būilitatis est si quis humilia officia libēter facit .De hꝫ habemus exemplū in abigayl.i.Reg.xxv. ꝑ q̄ cum misisset dauid ut duceret eā in vxoꝛē ipa ait.ecce famula tua sit tibi in ancillā ut lauet pedes seruoꝝ dñi mei.sicut xp̄us discipulis .Joh. xiij.nobis in exemplū ut nos indigniores reputemus alijs. ut docet Bern̄. sup cantica. Non est piculū q̄ntumcunḡ te būilies.vel q̄ntumcunḡ putes te minoꝛē cḡ sis. Est autem grāde malū hoꝛrendūḡ piculuꝫ si vel in modico plus cḡ sis te extollas.Quamobꝛez hō noli te compare maioꝛibꝫ.noli q̄dem minoꝛibꝫ.noli vero vel vni.q sic securus eris. qz ꝑ talē humilitatē hō alcēdit ad pfectōem De quo legit in vitis patꝝ.Quidā senex pfectus vt utibus oꝛauit dñm dicens.ostē de mi bi dñe q̄d sit pfectio aie et faciā.et cū req̄reꝛz consiliū a q̄dā alio sene.ille resp̄dit ei.vis facere q̄dquid dico.rñdit volo.tunc dixit .Vade et pasce poꝛcos.et fecit.quē cū alij viderēt q pasceret poꝛcos dixerūt q factus esset fatuus.sed vila humilitate sua dñs revocauit eū ad locū suū considerās eū ad pfectōem aptū quia humilitas est signū adeptōis gr̄e et ve pfectōis.Quintū humilitatis signū est cōsilijs alioꝝ acquiescere.nā q̄ consilio alioꝝ non acḍescit est signum supbie q ꝓprie extollētie. Gre.Alios plerūḡ imitari volum⁹ qz nos ipos meliores credim⁹.nā nisi q̄s meliorē se crederet nequaḡ cunctoꝝ cōsilia sue delibratōni ꝓstponeret.Et tales sunt q̄ de ꝓprio sensu gloriant q̄ putant solē intelligētie nō lucere nisi in eis solis.De quibꝫ Isa.v. Ve qui sapientes estis in oculis vris.et coꝛā vobismetipis p̄udētes. ad Ro.i. Dicētes em̄ se sapiētes stulti facti sunt.Et puer.xxvi.Vidisti hoiem sapientē sibi videri magis illo spē habebit insipiens. Sextū signū humilitatis si cōtumelias vel correctōes mansuete audit Gre.Qui gloriā non q̄rit contumeliā ñ sentit.ecōuerso vero q̄ gl'iam hoīm q̄rit correctiones audire neq̄t.Et hoc nō est signū būilitatis sz elatōis.qz dicit Gre. Nō timēt cōfundi in ꝓspectu hoīm qui solū q̄runt placere apud deū. Quāto em̄ q̄sq̄is sibi vilioꝛ tāto deo p̄ciosioꝛ.q Dyo.i de angelica gerarchia Quāto q̄sq̄s būlioꝛ:tāto deo ꝓpinquioꝛ.qz d. Bern̄.Būilitas est divine gr̄e familiaris.

De eadē dominica Sermo .xviij

Preparate corda vr̄o dn̄o.i. Reg. vij. Paristo. dicit in.ij. de anima. Actus actiuoꝝ sunt in patiēte p̄disposito. Nā oīs forma introducēda requirit materiā p̄dispositā. Spūaliter. vbi dz gratia infundi in cor oꝑtet ꝙ sit vna p̄dispositio cordis ꝑ liberū arbitriū. Dicit em̄ Damasce. li.ij. Rationalia que sunt liberi arbitrij sunt actuū suoꝝ dn̄i. Potes em̄ gr̄az suscipe vel nō suscipe. qꝛ libeꝝ arbitriū nō cogitur: ut dicit sctūs tho. in scd̄o scripti. di. xxv ar. v. saltē coactōe sufficiēti. Eccl. xv. Deus ab initio ꝯstituit hoīem et reliquit illū in manu ꝯsilij sui. adiecit mādata ⁊ p̄cepta sua. Et itē. Apposuit tibi aquā ⁊ ignē. ad qd̄ volueris porrige manū tuā. nō ꝙ saluatio stet in libero arbitrio originaliter. sed qꝛ sine libero arbitrio nō fit. Aug. Qui te creauit sine te n̄ te saluabit sine te. Et bern̄. de libero arbitrio Tolle libeꝝ arbitriū et nō est quod saluetur. ergo dispone te ad gr̄am ut possis dicere illd̄ Gen̄. xxiiij. qd̄ Rebecca dixit Eleazar seruo Abraā. Ingredere bn̄dicte dn̄i cur foris stas p̄paraui domū ⁊ locuz camelis tuis. Sic et nos p̄parare debem⁹ deo domuz cordis nr̄i. qꝛ dicit gre. ī ome. Pēsate fratres charissimi q̄nta sit solēnitas in cordis hospitio habere aduentū dei. subdit. Certe si aliquis potēs domū vr̄am intraret cū omni festinātia mundaret̄ ne fortassis q̄d esset quod oculos amici offenderet. Sic idē dicit. Tergat sordes p̄ui opis q̄ p̄pat deo domū mētis. Et h̄ est quod vult thema. Prepate corda vr̄a ꝛc. Q Audiuistis iā in prioribꝫ tria q̄ disponūt cor hoīs ad susceptionē gr̄e q̄ sunt ꝯtritio ⁊ desiderij eleuatio ⁊ mētis hūiliatio. Quartū vero disponēs mentē hominis ad aduentū gr̄e de quo nūc ad pn̄s est v̄bi dei studiosa auditio. Greg. Via dn̄i ad cor dirigit̄ cum v̄buz veritatis hūiliter audit̄. Et figurat̄ Numeri xi. Cūqꝫ descenderet nocte sup castra ros descēdebat ꝑiter et māna. Spūalr. ros est dei verbū. Deutro. xxxij. Fluat vt ros eloquium meū. Hugo. Nil ita mentez a pctō reuocat ⁊ ad gr̄am p̄parat sicut dei v̄bū. p̄s. In quo corrigit adolescētior viā suā. p̄s. cxviij. Quī tū est mentis pacificatō. Hug. in li. de archanoe. Ut aīa sit capax celestis gr̄e p̄paret se pace et trāq̄llitate. xxiiij. q. i. Audiuim⁹. Non scissuras sꝫ vnitatē amātes spm̄sctm̄ accipiunt. iuxta illud Mat. xviij. Si duo ex vobis ꝯsenserint sup terram. de om̄i re quamcūqꝫ petierint fiet illis a patre meo. Et iterum. Vbi em̄ sunt duo vel tres ꝯgregati in nomīe meo ibi sum in medio eoꝝ. Nimiꝝ cūctꝫ ostēdens se non habitare in cordibꝫ eoꝝ q̄ supbie singularitatē sequunt̄. In q̄bꝫ aūt xp̄s nō habitat in eis spūssctūs mentiū scissuras fugiēs locū nō hꝫ. ij. Thimo. ij. Seruū aūt dn̄i nō oꝑtet litigare: sꝫ mansuetū esse ad omnes. i. Corin. xi. Si q̄s aūt videt̄ ꝯtētiosus eē. nos talē ꝯsuetudinē nō habem⁹ neqꝫ eccl̄ia dei. p̄s. In pace factus est loc⁹ ei⁹. p̄s. lxxv. Ro. xij. Si fieri p̄t qd̄ ex vobis est cū oībꝫ hoībus pacē hn̄tes. Nā vbi ē pax cordis ibi est deus De q̄ apl̄us. ij. Corī. xiij. Pacē habete ⁊ de⁹ pacis ⁊ dilectōis erit vobiscū. ad Heb. xij. Pacē sequimī cū om̄ibꝫ ⁊ sanctimoniā sine q̄ nemo videbit deū. Et ideo natus est ī tp̄e pacis ad designandū ꝙ ad pacificā mentē v̄ctūrus est ꝑ gr̄am R Sextū qd̄ req̄ritur ad dispositionē gr̄e est solitaria ꝯuersatio. Osee. ij. Ducā eā in solitudinē ⁊ loq̄r ad cor ei⁹ s. ꝑ inspirationē gratie. Et hoc ptꝫ in multis Primo de moyse. Exodi. iij. Dn̄s apparuit moysi dū in solitudīe pasceret pecora. Sic ⁊ dn̄s pauit helyā in solitudine qn̄ iacuit subt̄ vnā iuniperū ⁊ dormiuit: ut legit̄. iij. Reguz xix. Itē v̄gini marie dū solitaria fuit in conclaui suo apparuit ei angel⁹ dicens. Aue gr̄a plena ꝛc. Idcirco dū ꝓ gr̄a orare volueris pete secretū cordis. Mat. vi. Tu aūt cū oraueris intra cubiculū tuū. i. interiora aīe tue per deuotōem. ⁊ clauso ostio. s. sensuū exterioruz ora p̄rem tuū q̄ est gr̄e dator ⁊ oīs boni remunerator. Unde q̄ gr̄e aduentū desiderat Trenoꝝ. iij. se debit solitarius ⁊ tacebit ⁊ leuabit se sup̄ se. Et ꝑ h̄ inuuit̄ omniū viriū aīe ꝑfecta quies ⁊ q̄etatio. Est em̄ cōis modus his q̄ ꝓfunde imaginari volunt ꝙ solitarie ꝯuersatōis habitatōem eligunt. ⁊ in se om̄es vires anime colligunt: ut sic limpidius possint speculari. Vn̄ phūs. vij. phisicoꝝ. Aīa nō in motu sed sedēdo et q̄escendo fit prudens et

sapiẽs. Sic illi q̃ de celestib⁹ cogitant ut gr̃ie dei digni sint sine q̃ nihil opari pñt boni. op tet q̃ ipi corpaliter p solitarie ꝙuersatõis habitatõem quieti sint ⁊ pacifici. Ihñ Serñ sup Cañ. O sct̃a aĩa q̃ te a pctis iã mũdasti et deo bũlia sti. sola esto ⁊ illi soli seruias: et habitatorẽ tuũ serues. quẽ tu ex oĩb⁹ elegisti fuge publicũ ⁊ omnes domesticos. secede ab amicis nõ corpe sz mẽte: nõ habitãtõe sz in tentõe ⁊ deuotõe. ut sis ꝑm illud p̃s. sicut pas ser solitarius in tecto tue custodie: ⁊ cũ xp̃o q̃ in loco deserto montẽ ascendit sol⁹ orare. Matth. xiiij. Solitarie ꝙuersatõis eligas ha bitatõem ut strepitũ mundi fugias. Seneca epla. x. ad lucillũ. Fuge mltitudinẽ: fuge pau citatẽ: fuge etiã vnũ. Audeo temetipm tibi soli credere. Nõ eñ inuenio cũ q̃ te malim es se q̃ tecũ. Inimica est eñ bonis mẽtib⁹ mul toz ꝙuersatio. Serñ. vbi sup. Bonũ ẽ cũ si lẽtio p̃stolari sapientiã. ℣ Hugo in li. de archa noe. Sopito nãq̃ terrenoz desi derioz strepitu iam ipa ꝙtinue mẽs ad q̃etem eterne pacis ꝙponit: ut capax possit esse cele stis gr̃e. Et ipa sua trãq̃llitate sapiẽtia ⁊ gr̃ia habitare nescit nisi in corde pacifico. qz illi i quib⁹ adhuc terrena p̃strepũt desideria: que sit dei gr̃a vel dei sapiẽtia nõ nouerũt. Unde Serñ. Uens assueta quieti recipit ꝙsolatio nem. s. p̃ diuine gr̃e pñtiaz. Septimũ quod disponit hoiem ad aduentũ gratie est terrene occupatõis abdicatio. Quia dicit gre. in. v. moza. De q̃nto coz p̃ terrena desideria dila tat̃. de tãto sinum cordis ad sulceptõem gr̃ie dei angustat̃. qz nequaq̃ mẽs ad supna attol lit̃ si curaz tumultib⁹ ꝙtinue in infimis occu pat̃. ideo spũalib⁹ ꝓhibet̃ secularz occupatio ij. ad Thimot. ij. Nemo militãs deo impli cet se secularib⁹ negocijs. ut ei placeat cui se ꝓbauit. Nam ꝑm Greg. Gratia dei ꝓfecte mẽti non infundit̃ nisi mẽs ab his terrenis que exteri⁹ implicãt studiose retrahat̃. Hoc ꝙsiderans aplus dixit ad Phil. iij. Sz que mihi fuerũt lucra arbitratus sum, ꝓpter xp̃m detrimẽta. ꝓpter quẽ oĩa detrimẽtũ feci ⁊ ar bitroz ut stercora ut xp̃m lucrifacerẽ. s. cũ gr̃ia sua. Et merito aĩa cupiẽs gr̃e dei aduẽtũ dz a terrenis affectõib⁹ esse libera triplici rõe Prõ qz ex nimia terrenoz affectiõe ymago aĩe rõnalis sua pulchritudine ⁊ claritate pri uatur. qz dicit sctũs Tho. q̃ ipa tollit lumen gratie p q̃d ymago aĩe illustrat̃ decorat̃ ⁊ pu rificat̃. Nimiz cũ sit q̃dam influẽtia luc̃ eter ne q̃ ꝙformel dei esse possum⁹. ꝑm illud. ij. pe tri. i. Gratia vobis ⁊ pax adimpleat̃ in ꝙgni tõe dei et xp̃i ihũ dñi nostri. p quẽ maxima ⁊ pciosa vobis ꝓmissa donauit. ut p hoc effi ciamini diuine ꝙsortes nature. fugiẽtes eius q̃ in mũdo est ꝓcupiscẽtie corruptõem. Naz sicut luna p interpositõem terre inter solez et ipaz tenebrat̃ et patit̃ eclipsim. ita imago aĩe p inordinatũ amorẽ terrenoz obfuscat̃. De quo Treno. iiij. Denigrata est sup carbões facies eoz. et nõ sunt ꝙgniti in plateis. i. in vijs ad celestẽ patriã ducẽtib⁹. Et nõ mirũ. qz dicit p̃s. Oẽs vie eius. s. dei mficordia ⁊ veritas. p̃s. xxiiij. Sed terrena amãtes ãbu lãt in vijs in q̃b⁹ est deceptio ⁊ falsitas. ut dz ꝓuer. xx. Malũ est. malũ est dic̃ ois emptor. ⁊ cũ recesserit tũc gloriabit̃. s. de deceptõe ꝓxi imi. qz dicit Leo papa. Difficile ẽ inter emẽ tis ⁊ vendentis ꝙmerciũ nõ interuenire pec catũ. ℣ Secõo ex affectõe terrenoz p̃ri uat̃ sua dignitate: ut dicit Osee. ix. Abalie nati sunt in ꝓfusionẽ: et facti sunt abominabi les sicut ea q̃ dilexerũt. Aug. Si celũ diligis celũ es. si terrã diligis terra es. si deũ de⁹ es. Nã talis vnusquisq̃ est q̃lis est sua dilectio Ex quib⁹ patz q̃nta est erubescẽtia aĩe rõnal̃ q̃ ex affectõne terrena tãta nobilitate deifor mitatis priuat̃ ⁊ sordidis reb⁹ ꝙformat̃ ⁊ vi nit̃. ⁊ nõ solũ sordidat̃. verũ etiã q̃si deũ non videat excecat̃. ut figurat̃ Thob. ij. cui cum stercora calida birundinũ oculis e⁹ inciderãt excecatus est. sic cũcta terrena q̃ ꝓpter sui im mundiciã sunt quasi stercora ut dicit aplus ꝓpter quẽ omnia detrimẽtum feci ⁊ arbitror ut stercora. Sed stercora birundinũ dicunt̃ qz veloci motu trãseũt ut birũdines volãt: et breuiter durãt. Ideo iohãnes suadet. i. Joh. ij. Nolite diligere mũdũ neq̃ ea q̃ in mũ do sunt. q̃m mũd⁹ ꝑterit ⁊ ꝙcupiscẽtia eius. Grego. Momentaneũ est q̃d delectat. s. in mũdo: eternũ q̃d cruciat in inferno. Tercio aĩa desiderãs dei gr̃am dz esse a terrenis oc cupatõib⁹ libera. qz p has priuat̃ bonoz suo rum vbertate. ut patet in ꝓbola semis spũa lis. Luce. viij. quõ ex spinis suffocatũ ẽ semẽ sic occupatio terrenoz nimia spinis ꝙparatur.

tum qz mentē sua sollicitudine pungūt ꝛ cruciant. tū qz puritatē ꝓsciētie vulnerāt. tū qz charitatis fraterne vnitatē distrahūt ꝛ dilaniāt. eo ꝙ meū ꝛ tuū generāt offne litigium. Seneca. Si ista duo, pnoia meū et tuū tolleret de medio omnia essent q̄eta. Ideo apls i. ad Thimo. vi. Qui volunt diuites fieri. glo. in ꝟ mūdo incidūt in tēptatōem. ꝙ sollicitudinē. et laqueū diaboli. ꝙ lesionē ꝓsciētie in desideria multa inutilia. Alienati. s. a mētis sue vnitate. ꝛ nociua. qz illa ad gr̄am dei ire impediūt et mergūt ꝟ oiem ad interitū et ꝙditōz. Et iō ad gr̄am ꝓseq̄ndā oꝑtz ꝙ depnāt omnē terrenorum affectionē

Octauū qō disponit ꝟ oiem ad aduentū gr̄tie est carnalis delectatōnis refrenatio. Bern̄. Impossibile est aiam repleri delicijs spūalibꝫ que subiacet delectatōibꝫ carnalibꝫ. ad Ro. viij. Qui in carne sunt deo placere non pñt. Bern̄. Erras omino si putas te spiritū susci pere ꝛ carnis ꝓsolatōibꝫ inherere. Et figuratur apte Exo. xvi. qz māna nō dabat nisi cōsumpta farina egipti. ꝙ māna eñ celestis ꝓsolatio. ꝙ farinā ꝟo terrestris ꝛ carnalis intelligi dat. Bern̄. Delicata est diuina ꝓsolatio nō dat admittētibꝫ alienā. Et item figuratur iij. Regū. iij. Nisi ꝟbisset ꝙphēta vacua vasa inuenret oleū in eis nō staret. Sic oleuz diuine gr̄e nō infundit nisi in vasa vacua a carnali delectatōe. Nonū qō disponit mentē ad aduentū gr̄e est alieni amoris extirpatio ꝛ solius dei dilectōis plantatio. ut deꝰ diligatur ꝓpter se vltra omnia. qz dicit Hilariꝰ super Jobā. Frustra erit oīs opatio: nisi soli deo impendat dilectio. Et dico vltra oīa. qz dicit Aug. Minus te amat dñe q̄ tecū aliq̄d amat qō ꝓpter te nō amat. O, aūt veniat ꝙ gr̄am ad se diligētes habeat Job. xiij. Si q̄s diligit me ꝛ pr̄ meꝰ diliget eū ꝛ ad eū veniemus ꝛc. ideo Aug. Vas es effunde qō habes ꝛ recipe qō nō habes. s. gr̄az. Si in te ē amor mūdi: non est quo intret amor dei. Eccli. ij. Diligite illū ꝛ illuminabunt corda vr̄a. s. lumine gr̄e. ✠ Aug. Qui deū puro corde desiderat necesse est ut aliena diligere nō affectet. i. Jobā. iij. Deꝰ charitas est ꝛ q̄ manet in charitate in deo manet ꝛ deꝰ i eo. Decimū qō req̄rit est ꝟ tuose opatōis exercitatio. vicz ne gr̄a vacua transeat. sed statim vt eā sensserimus ponam? ad lucrū ut digne ꝑmi eā opemur: ne obiurgemur a dño ut seruꝰ accidiosus Luce. xix. Quare nō dedisti pecuniam ad mēsam. i. ad ꝟtuosam opatōez: ꝛ ego veniēs cū vsuris vtiq̄. s. multaꝝ retributionū exegissem illā. Ideo inq̄t apls. ij. ad Cor. vi. Hortamur vos ne in vacuū gr̄am dei recipiatis. In vacuū recipit qui eā in opatōe nō ponit. Greg. Qui se a vicijs abnegat vt gr̄e diuine locū ꝑparet. hunc inq̄rende sūt ꝟtutes in quib creſcat. Ad quā gr̄am ꝛc

De eadē dominica Sermo. xix.

Preparate corda vr̄a dño. i. Regū vij. Et applicet de ꝑparatōe cordis ꝓsermonis exordio ℣ Audiuistis qz dictū est de bis q̄ disponūt hoiez ad susceptōez gratie. nūc ꝟo dicendū est de q̄ditate gr̄e ꝛ eiꝰ diuisione. Primo videndū ē q̄d sit gr̄a. ꝛ rñdet ꝑm ꝙ elicit ex Bonauentura in. ij. dis. xxvi. ad lr̄am. ꝙ gr̄a ꝑm quod ad diuersa quadrupliꝫ ꝓpat. sic etiaz quadrupliciter diffinit. Primo gr̄a cōpatur ad sui principiū. s. ad deū. tūc sic diffinit eaz Jsiō. Gratia est diuine mīsericordie donū. ꝙ quod bone volūtatis est exitus. Sed alexander sic diffinit. Gratia est forma a deo data gratis sine merito gratū faciens habentē. ꝛ opꝰ eiꝰ deo reddēs gratū. Secō gratia ꝓpatur ad suū subiectū. tūc diffinit sic ꝑm Aug. Gratia est lux aīe faciēs hominē peccatū suū agnoscere: ꝛ deū sup omnia diligere ꝛ illi firmiter adhe rere. Tercio ꝓpat ad suū oppositū: ꝛ tūc diffinit sic. Gratia est aīe iustificatio ꝛ pctōrum remissio. Quarto ꝓpat ad suū effectū. ꝛ tūc diffinit sic ꝑm Aug. Gr̄a est titulus victorie robur ꝓseuerātie. dispositio ꝓfectus: ꝛ eterni regni vnica ꝛ singularis causa. Jtē gratia ꝓpata ad suū effectū est triplex. ut dicit sctūs Tho. in prima scē. q. iij. ar. ij. et. iij. s. ꝓueniens. concomitās ꝛ ꝓficiens siue ꝓsummans. Prima gr̄a est gratia ꝓueniens. ꝛ dicit gr̄tia gr̄tis data. Et est illa in qua deꝰ aliquid opat in nobis sine nobis. Et illa est duplex. pria i generali. scda in speciali. Gratia gratis data in generali est donū creatōis et ꝓseruatōnis: qō ꝓferr̄ in generali bonis et malis. Mat. v.

Volē sūz oriri facit sup bonos et malos. et pluit sup iustos et iniustos. Nā sicut ab eo habemus esse in generali: sic ꝙ ꝑseruari.

Z Bernard⁹. Humana natura sic ꝓdita ē ut necessario habeat ꝑseruatorē quē habuit ꝓditorē. eo ꝙ ꝑm Aug. Sicut esse oīm nēm est ex nihilo. ita ad nihilū tēderet nisi de⁹ gr̄a sua ꝙ manu regimīs cōseruatet. ꝙ ex hac habēt lex nature. Secūdo gratia gratis data in ſpeciali est bonū gratis datū: qđ disponit hominē ad gratiā gratū facientē. ut bonū līgua rum. interp̄tatio sermonū. De quib⁹ aplūs. i. ad Corint. xij. Diuisiones vero gr̄arū sunt ꝙ gr̄ie sanitatū. ꝙ vtutes naturales. s. pietas timor ꝙ hmōi. que omnia sunt gratꝭ data. ps. Misericordia eius p̄ueniat me. ps. lviij. Et sic hec gratia bz tria nota. Nam vr gr̄a p̄ueniens: operās. et gr̄a gratis data. ut creatio: gubernatio: redemptio. vocatio: ꝑseruatio in esse: industria ꝙ ingeniū et similia. Et dicit g̃ tia p̄ueniens: qz in dono suo deus nos p̄uenit disponēs nr̄am voluntatē ut fiat bona ꝙ velit bonū. Unde dicit mgr̄ in. ij. di. xxvi. Voluntas hominis gr̄a p̄uenit atq; p̄parat vt fiat bona nō ut fiat volūtas. qz ante gr̄am voluntas erat sed nō erat recta aut bona volūtas. quia ꝑm Magistꝝ. Bona volūtas comitat gratiā: non gratia voluntatē. ad Roma. ix. Non est volētis. s. velle habere gratiā siue bonū velle: sed miserentis dei. De q̃ aplūs ad Phūlip. ij. Deus enim est qui opat in nobis et velle. i. bonā voluntatē: q̃ p̄uenientē gratiā in nobis disponit ꝙ gratiā comitat. Ūñ aug. ad Bonifa. scribēs inqt. Cū fides impetrat iustificatōem sicut vnicuiq; de⁹ partit⁹ est mensurā fidei. nō gratiā dei aliqđ meriti p̄cedit humani. sed ipa mereꝝ augeri ut aucta mereat: et ꝑfici volūtate comitāte nō ducente. p̄dissēq; nō p̄uia. Ecce hic apte habes ꝙ gr̄a p̄uenit bone volūtatꝭ motū. ꝙ ipa volūtas est p̄dissēq; gr̄e nō p̄uia. Itē eadē gr̄a p̄uenies dicit etiā opans. qz solū ea de⁹ in nobis opat. Etiā dicit gratia gr̄is data. qz ad b nulla merita p̄cesserūt. aplūs ad Titū. iij. Apparuit benignitas et hūanitas saluatoris nostri dei. nō ex op̄ib⁹ iusticie que fecimus nos Nam ex gratia dei redēpti sum⁹ nō ex op̄ib⁹ nr̄is. alioq̃n gratia nō esset gratia si nō esset g̃ tis data. Et hoc est qđ subdit aplūs. sed ꝑm suā misericordiā saluos nos fecit. Hec autē gratie q̃ntū ad nos ꝓtinēt nō sunt meritorie quia ꝓ eas p̄uenti sumus ꝙ de nostris meritꝭ penitus nihil habēt p̄uiū. Secūda vo gr̄a vocās cōcomitās. et illā deus operatur in nobis nō sine nobis sz nobiscū. Z Greg. Nihil valet humana industria sine adiuuāte dei gratia. Et ideo dr cooperans. qz eadē gratia nobiscū et nos cū gratia cooperamur. iō Grego. Bonū qđ agimus dei est et nostrū. Dei quidem ꝓpter p̄uenientē gratiā. nostrū qz voluntariū. ad Phūlip. ij. Deus est enī q̃ operat in nobis velle et ꝑficere. Nam ipe de⁹ adiuuat nostrā infirmitatē. ps. Auxiliū meū a dño q̃ fecit celū et terrā. ps. cxx. ꝙ Isa. xxvi. Omnia enī opa nostra operatus es nobis dñe. Nā ꝑm Crisō. sup Mat. nec gr̄a sine volūtate bonū operat. nec volūtas sine gr̄a operari p̄t. nā sicut terra nō germinat sine pluuia. sic nec hō sine gratia. Et talis dr gr̄a gratuita. qz ꝓpter adiuncta opa gr̄os nos reddit deo. Et hec cōsistit in bona hois voluntate: sancta deuotōne. dulci meditatōe. affectuosa oratōe. ꝙ in alijs op̄ibus meritorijs que deus operat nobiscum ꝙ nos cū deo gr̄a fideliter adiuuāte. Job. xv Sine me nihil potestis facere. i. sine mea g̃ tia. Et. ij. Cor. iij. Nō q̃ sufficiētes sim⁹ aliquid cogitare a nobis q̃si ex nobis. sz sufficiētia nr̄a ex deo est. q̃ ꝓ gr̄az suā nos coadiuuat in bono ope. B Ūñ aug. li. i. retractatiōnū. c. viij. Volūtas nr̄a nisi adiuuet dei g̃ tia pie recteq; viuere nō p̄t. Ideo hortatur nos aplūs ad hebr. xij. Cōtēplantes ne quis desit gratie dei. q. d. sine ea nemo mereꝝ. De hac gr̄a cooperante dicit aplūs. i. Corinth. xv Abūdantius illis oīb⁹ laborauī. nō ego sz gr̄a dei mecū. De qua etiaz gre. in li. xvi. moral. c. xxvi. Supna dei pietas p̄ius agit in nobis sine nobis: ut subsequente q̃z nostro libero arbitrio bonū qđ iā appetimus agat nobiscū quod tñ ꝓ impensam gratiā in extremo iudicio ita nobis remunerat. ac si solū a nobis. p̄cessisset. Tercia gr̄a dicit subsequens vel ꝑficiens siue ꝓsummās. illā itez de⁹ operat in nob⁹ sine nobis. Que gratia ideo sic dicta est. qz p̄ dictas gratias subsequit ꝑficit et ꝓsummat. Unde sctūs tho. cōtra gētiles. li. iij. ca. cv. Indiget homo gr̄e dei auxilio ad b ut p̄seueret in bono. ad Phūlip. i. Qui incepit in nob

opus bonū ꝓficiet.i. Petri.vl. Deꝰ omnis gratie q̄ vocauit nos in eternā gloriā suā. ipe ꝓficiet: ꝓfirmabit: solidabitq̄.de pe. dist. ij. §. euidenter. babet q̄ ꝓseuerātia in bono est dei donū. Nam inqt canō. et sunt ꝛba Aug. in li. de correctōe et gra. Propter hmōi būlitatē secreti. glo. i. ꝓpter secretā hāc dispositiōnē dei que vtilis ē. credendū est quosdā de filijs ꝓditōis nō accepto dono ꝓseuerādi vsq̄ in finē in fide q̄ ꝓ dilectōnem opaī incipe viuere. et postea cadere. Et ibidē. Virādū ē q̄re deꝰ det q̄busdā filijs ꝓditōis fidē opantē ꝑ dilectōem nec det in ea ꝓseuerātiā. Nō em̄ q̄ cepit sz q̄ ꝓseuerauerit vsq̄ in finē hic salvus erit. Mat. x. Ꝛ ut habet ibidē di. iij. Incassum. et sunt verba gre. in moza. dicēt. Incassum q̄ppe bonū agit si añ vite terminū deseraī. vbi apte innuit ꝓseuerātiā i bono esse donū dei. q̄ ꝓseuerātia ꝓsistit in toti? vite et operū virtuosoꝝ felici ꝓsummatōne et eterna glificatōne. De hac gra dr ad Roma. vi. Gratia dei vita eterna. Et merito vita eterna dicit gra. qz excedit omnino nra merita. nulla em̄ merita ei pñt ꝓdigne respōdere. ad Ro. viij. Existimo em̄ q̄ nō sunt ꝓdigne passiones huius tpis ad futurā gliam que revelabit in nobis. ¶ Bern̄. Nō sunt talia merita, ppt q̄ dat vita eterna q̄ ñ dat nisi ex dei gtia. iō qdq̄d deꝰ in nobis vltra meritū nēm tribuit gratia nominat. De his tribꝰ simul ꝓiunctis dicit aplus. i. Corin. xv. Gratia dei sū id q̄ sum. Ecce prima gra. s. ꝓuentūs opans sine gratis data. Et gra eius in me vacua ñ fuit. ecce scda. s. ꝓcomitās sive cooperās et ḡ tuita. Et gtia eius. s. ꝓficiens sive ꝓsūmans mecū. q̄si sp in me manet. s. in eterna retributione. ad Ro. iij. Omnes em̄ peccauerūt et egent gl̄ia dei. Nam sicut oīs creatura in seipa est defectibilis et indiget ꝓseruatore ut subsistat et pmaneat in esse nature. sic oīs rōnalis creatura semp gtia indiget ut sit in bono esse s. gre. Et licet er se in gtia esse nō possit nec̄ in esse gtie conseruari. tñ excusabilis non est si gram nō recipit. qz gtia gratis data semp ꝓsto est liberū arbitriū excitare. ut dicit Au. li. de pñia. Semp ꝓsto est gra si nō fuerit repulsa. Deus q̄ dō luū est sp inspirat si est q̄ recipiat. Apoca. iij. Ego sto ad ostiū et pulso: si q̄s audierit vocē meā et aperuerit mihi ianuam introibo. s. p gram. D Dicit nāq̄ sctūs tho. Deus paratus est q̄ntum in se est omnibꝰ gram dare. ad Thi. ij. Vult oīs hominēs saluos fieri. et sicut lux solis in se ē cōmunis. sic gratia dei. Job. xxv. Sup quem nō fulget lumē ei?. et Job. i. De plenitudie ei? oēs accepim?. s. primā gram gtis datam Sed aliq̄ accipiūt ad laudē dei ut boni p libꝝ rū arbitriū ꝓsentiētes. Aliq̄ vo in damnatiōnē sui. ut sunt gtie dei ꝓueniēti ꝓdicentes. qz ut dicit Damas. Rationalia q̄ sunt liberi arbitrij sunt actuū suoꝝ dñi. Richar. super Isaiam. Gra habet se ad libeꝝ arbitrium sicē sessor ad equū. Anſ. Nō non habet gratiam nō qz deus nō dat. sed qz nō non accipit. O q̄ fatue agunt tales. Primo sicut paup. cui cū auferī aure? de naribꝰ nō vult apire man? ut suscipiat et releuet inopiā suā. q̄ si crucia/tus fame morīt est de culpa sua non dantis. Sic et pctōr qz gra dei est cibꝰ aie dulcissim? q̄ quotidie offerī p deū. sed pctōr ñ vult apire os desiderij et affectus. iō morīt fame eterna li. qz sine cibo gre nemo saluari ꝑt. Secūdo nōne fatue agit vinctus. cui cū apiī carcer ñ vult exire. sic gra dei sp est pñs ut possemus liberari de carcere pcī. et nolum? eā suscipere Tercio gtia dei habet se ad peccatorē ut medicina ad infirmū. cui cū offerī medicina vt sanet si noluerit eam suscipe et morīt: nōne eius est culpa. sic gra est medicina aie sanans vulnera peccatoꝝ. quā si pctōr renuit morīt in aia. E ¶ Quarto si videnti offerī lumen et non vult apire oculos ut videat. si caditeius est culpa. sic gtia lumen est aie. Johan. iij. Lux venit in mundū. Sūt nāq̄ peccatores gre resistentes sicut nocticoraces lumini. Jobā. iij. Et dilexerūt hoīes magis tenebras q̄ lucē. erant em̄ opa eoꝝ mala. Dis em̄ q̄ male agit odit lucē ut nō arguant opa eius. Aug. Te cecis oculis qui te eternū lumen nō viderūt. Ideo hortaī nos aplus ad Heb. iiij. Adeam?! g̃ cū fiducia ad thronū gtie eius. s. ei obuiādo ut miſicordiā ꝓseq̄mur et gram inueniamus in auxilio opportuno. Tñ aduentus gre est in triplici differentia. Primus est occultus. scdus dubi?. tercius manifestus. Isti tres aduētus figurati sunt i xpo ihū qui aliq̄n in templū venit occulte. aliquā do dubie. aliq̄n manifeste. Occulte Job. vij

Vos ascendite ad diē festū hūc ego nō ascē/
dam ad diē festū istū. qz tps meū nōdū im
pletū est. ¶Post hoc ihūs nō manifeste sz q̄si
occulte ascēdit. Hāc subdit. Jā aūt die festo
mediante ascēdit ihūs in tēplū. dubie fuit in
tēplo cū dixerūt iudei Job. x. Quousq̄ ani
mā nr̄am tollis. si tu es xp̄us dic nobis palā
¶z manifeste fuit in tēplo cū fecit flagellum
de funiculis. z cepit eīcere emētes z venden
tes. Mat. xxi. ¶ Similiter illa triplex
differētia aduētus gr̄e figurat̄ in triplici ap/
paritōe xp̄i post resurrectōem tribꝫ modis di
scipulis suis apparuit. s. occulte: dubie z ma
nifeste. Occulte sub habitu pegrini eūtibꝫ in
emaus. Lu. vlti. z marie magdalene in specie
ortulani. Dubie. cū iuxta mare tyberiadis a
lijs dicētibꝫ. qz dñs est: alijs putātibꝫ fantas/
ma esse Mat. xiiij. Marci. vi. Manifeste ap
paruit cū clausis ianuis in medio discipulo
rū stetit z dixit. Pax vobis ego sum. Luce
vlti. Spūaliter. Quid g̃ in his tribꝫ ascēs: ōi
bus in templū figurat̄ nisi q̄ tribꝫ modis ad
templū aīaꝝ nostraꝝ p gr̄am venire dignat̄
Bern̄. Quidq̄d deus homi corpaliter exhi/
buit in nobis spūaliter opat̄. Idē. Dia q̄ de
saluatore legim? sunt aīaꝝ medicamia. ¶Pri
mus g̃ aduētus dei occultus ꝺr. cū sic de? in
hoīe p gr̄am habitat ut mortalia pcta nō cō/
mittat. z tñ dulcedinē affect? nō sentiat. nec
in magnis opibꝫ se exerceat. de quo ad ephꝫ.
iij. Flecto genua ad pr̄em dñi nr̄i ihū xp̄i vt
det vobis xp̄m p fidem habitare in cordibus
vestris. s. puritatē seruādo. mortalia nō ꝑmit
tendo. mō ꝫ nō p̄t esse sine gratia. De q̄ Jsi.
de sūmo bono. li. ij. c. xij. Gressus dei in hoīs
interioris corde sunt. qz surgūt bona deside/
ria ut calcent̄ mala. Cū g̃ ista in corde hoīs
fiūt sciendū est tūc esse deū p gr̄am cordi hūa
no pītem. hec ille. Bern̄. de libero arbitrio.
Vbi gr̄a ingredit̄ ptās pcti minuit̄. z Au
gust. Sola gr̄a liberant̄ hoīes a malo. Et sic
adhuc occulta est. qz in magnis opibꝫ nōdū
se exercitant. De quo p̄s. Vestigia tua non
ꝑgnoscent̄. p̄s. lxxvi. ¶ Scōus aduē/
tus est dubius. cū vicz mutatōes nouaꝝ af/
fectionū in nobis ꝑgnoscim? z sentim?. p q̄s
pctm̄ qō prius homi placuit. hodie p amarā
pñiam displicet. ꝫ certissimū est diuine pītie
signū. Quia dicit aug. in li. i. retractationū.
ca. viij. Voluntas nr̄a non liberat̄ a seruitute
dyaboli q̄ facta est serua pcti nisi p gratiā
adiuuet̄. Et sic si hō de pcatis dolet in eo q̄
fecit ꝑtra deū. ꝫ est signū gr̄e dei. Cū aug. in
li. de penitētia. Vere penitere non hoīs est sed
dei gr̄e. sed tñ dubie. qz gratia dei ē dulcis.
Sap. xij. O q̄ bonus z suauis est dñe spūs
tu? in oībꝫ. et tñ p talē gr̄am adhuc nil sen
tit̄ nisi amaritudo doloris. ꝫ est qō p Jsaiaꝝ
xxviij. dicit̄. Alienū opus eius pegrinuꝝ est
opus eius ab eo. Reuera alienū. eo q̄ gratia
est dulcis a natura. z tñ opatur ꝑtritionem z
doloꝛē in nobis. Q, aūt amaritudo pñie ex
dei pītia et nō ex nr̄a diligentia fiat. apte in/
sinuat Bern̄. dicens. Initiū reuertēdi ad do
minū est pñia. quā sine dubio opat̄ de?. quia
q̄ pri? iniquitate frigid? erat: si postmodū fer
uore penitētie accendit̄ nō dubitet aliū spūꝫ
supuenisse suū arguentē. p̄s. xlix. Arguaꝝ te
z statuā cōtra faciē tuā. s. cōscientie. ad Ro.
viij. Ipe em̄ spūs testimoniū reddit spūi no
stro q̄ sum? filij dei. qz postulat p nobis gemi
tibꝫ inenarrabilibꝫ. ꝫ est. facit hoiem gemere
p pctis. Et hic aduent? ꝑgrue ꝺr dubi? . qz
partim notus z partim ignotus. notus ex mu
tatōe mentis que ꝺaciter ꝑgnoscit̄ z sentit̄.
ignotus qz ex sui pītia pegrinā impressionem
facit. qz in anima amaritudinē. Nam ipa g̃
tia que in se est dulcis in effectu suo rem facit
amarā. s. ꝑtritionē z doloꝛem. Et hoc ortū ex
tribꝫ. ¶Primo ex accipientis inhabilitate: qui
cū maloꝝ multoꝝ sibi cōscius sit: nō p̄t aliter
spiritū sanctū accipe q̄ iratū z arguentē: licꝫ
suā naturalē dulcedinē nō relinquat. illa em̄
amaricatio nō est ex veniētis amaritudine. s.
ipius spūs p gr̄am. sed est ex infectōe recipiē
tis. sicut cū quis febricitās nobilē potum et
dulcē accipit. quē ex infectis faucibꝫ iudicat
amarū. De ꝫ Job. xvi. Ipe arguet mundū
de pcato z de iustitia z de iudicio. ¶ Se
cūda causa hunc aduentū faciēs dubi
um est gr̄e nouitas. vnde cū iudei primo ac
ceperunt manna inusitatū. ꝓpter hui? gratie
nouitatē dixerūt manhu. qō inteꝛpretatuꝝ est
quid est ꝫ. Sic mens xp̄o ꝑiuncta huius g̃
tie primicias gustans in principio, ꝓpter gra
tie nouitatē et sue expientie raritatem dicere
poterit. quid est hoc. qz non sentit solitā dulce
dinem. ¶Tercia causa est effectū qualitas.

quod ut melius intelligatur oꝑtet ꝑ similitudinem declarari. verbi gratia. Sol eniꝫ materialis cũ radios suos in nubem aquosaꝫ ꝓiicit: tres in nube aq̃ticos colores oꝑat̃ lõge dissimiles radijs suis. sicut in arcu iridis apparet. videlicꝫ viridem. glaucũ ⁊ rubeũ. q̃ꝫ coloꝝ varietas non ex initio radioꝝ solarium sed ex nube multũ aquosa ꝓuenit. Spiritualiter. sic sol iusticie deus noster. cũ primos radios gratie sue ex sui pñtia in animã mittit. quia inueĩt eã humore viciorũ et nube peccatoꝝ collectam ex vaporibꝫ infectõis peccati obumbratam. tres colores in ea apparebunt Nam ꝑ viridem colorẽ qui est ꝯgregatiuus visus intelligitur ꝯgnitio sui ip̃ius. Sed per glaucũ terror. cuius plerũq̃ signũ est ⁊ tremor de peccato. Per rubeũ v̄o verecũdia designatur. que tria in vera penitẽtia simul concurrunt et confluunt. Tercius aduentus est manifestus. nã sicut verbũ eternũ de sinu patris descendens ad nos ꝑ aduentum in carnem signis mirabilibꝫ ostendit se esse verum messiam. ut testat̃ euangeliũ Euntes renũciate iohanni ⁊c̃. Lu. vij. Sic etiã ut dic̃ Ber̃. voluit manifestare aduentũ suũ in mentẽ per signa que consimilia sunt signis corꝑalibus que oꝑatus est in humanitate in pr̃io aduentu. De quibus in sequenti iam ꝓximo s̃mone videbitur

De eadeꝫ dominica

Sermo. xx

Euntes renunciate iohanni que audistis et vidistis. ceci vident: claudi ambulant. scribit̃ Mathei. xxi. I Audistis quid est gr̃a ⁊ quotuplex ẽ. et quõ aduentus gr̃e est in triplici differẽtia. Nunc v̄o videndũ est de manifestis signis gratie q̃ accipiunt̃ ad similitudinem signoꝝ que fecit xp̃us in aduentu in carnẽ in sua humanitate. Primũ signũ est diuine ꝯgnitõnis illustratio. ⁊ notat̃ ibi. ceci vident. nã mens rationalis in puris naturalibꝫ posita est in diuinorum cognitõe quasi ceca. Vñ phũs. ij. metaphisice. Sicut oculꝰ nocticoracis hꝫ se ad lumẽ solis. ita intellectus nr̃ ad ea q̃ sũt manifestissima nature. Et multo magis mẽs rõnalis in sola natura sine gr̃a. Apoca. iij. Dicis qꝛ diues sum et locupletatus et nullꝰ egeo. et nescis quia miser ⁊ miserabilis pauꝑ nudus et cecus. Talẽ ꝯfitet̃ se aug. ix. ꝯfes. Fui inq̃t miser pauꝑ et cecus aduersus lr̃as dei mei celi mellicas. Et ideo exclamat ibidẽ dicens. Ve ve p̃terite ignorãtie in qua nõ cognoscebã te dñe. Et hꝫ non soluꝫ ꝯq̃ritur q̃ ad seip̃m: sed etiã quo ad alios dicẽs. Ve cecis oculis qui te eternũ lumen nõ vident. de tenebris ad tenebras vadũt et nesciũt vbi corruũt. vbi se existimant stare ibi cadũt. Et hꝫ ꝯtingit ex defectu luminis gratie. Vñ grego. xvij. mora. c. xxvij. Omnis vir iustus dei illuminatõe iustus est. lumen q̃ꝑpe dei est gr̃a p̃ueniẽs. que si in nr̃o corde nequaq̃ gratuito ꝯsurgeret ꝓfecto mẽs nostra in peccatoꝝ suoruꝫ tenebris obscura remaneret. Idcirco xp̃us remouet hanc cecitatẽ et illuminat peccatorẽ pñtia sue gr̃e. de quo Gre. viij. moral̃. c. lxxv. Dũ gratia suꝑni respectus illuminat cuncta et mentis nostre nobis abscõdita manifestat. ut q̃ heri se nõ ꝯgnouit hodie ꝑ lumẽ gr̃e se ꝯgnoscit et dolet. Aug. Gr̃a est lumẽ faciẽs hoĩem peccatũ suũ agnoscere: ⁊ deum suꝑ oĩa diligere ⁊ illi firmiter adherere. ⁊ sic implebit̃ illud p̃s. xlix. Deus nr̃ manifeste veniet. s. ꝑ gr̃am. R Vbi et Fulgẽtius in sermone quodã. Sicut radiꝰ solis totũ mũdũ illuminat. sic diuĩa gr̃a subita visitatõne totã mentẽ illustrat. Nã dei gr̃a habꝫ se sic̃ colliriũ. De q̃ Apoca. iij. Collirio inunge oculos tuos ut videas. hꝫ est. gr̃a inunge oculos mẽtis si cecꝰ es in aĩa ⁊ sp̃ũ. Nã triplices sũt ceci sp̃uales. aliq̃ ceci sunt qꝛ nesciũt quid vitare debeãt. alij vero nesciunt q̃d oꝑari debeant. tercij quia ignorant q̃d desiderare debeant. Ideo triplex est colliriũ cum quo debẽt oculos mentis vngere. Primũ colliriũ confectũ est ex felle piscis. ut patet Thobie. xi. quo illuminatus est senior Thobias. sic ceci spirituales q̃ nesciũt q̃d vitare debeant. debẽt ex felle piscis. i. ex amaritudine passiõis xp̃i qui fuit piscis assus dum in cruce est passus ⁊ memoria passionis illuminare oculos anĩe Berñ. Dñe vulnera et passio tua illuminãt intellectũ meuꝫ. nã ip̃e xp̃us erat q̃si lucerna in candelabro crucis posita ad illuminandũ peccatores cecos. ut testat̃ Johã. ix. Quamdiu sum in mũdo lux sum mũdi. In iudiciũ

ego in hunc mundū xpm. ut q̄ nō vident vide
ant. l. q̄d vitare debēāt. q̄ peccatū. p quo cru
cifixus et mortuus est ut dicit sc̄ūs tho. iij.
sūme. q. i. ar. iij. in p̄batōne ad p̄trariū addu
cens ꝟba aug. de ꝟbis dñi. Si hō nō peccas
set xp̄us in hūanitate passus nō fuisset. et si ñ
fuisset infirmitas nō fuisset opus medicine.
nam deꝰ p̄ ut crucifigeret vicīū crucifigi fe/
cit. p̄priū filiū suū. ecce mētis colliriū. Scōz
colliriū p̄fectū est de sputo et terra: ut ptz Jo
hā. ix. Hoc colliriū ptinet ad cecos q̄ nesciūt
q̄d opari debeant. Hā sputū de capite desce/
dens mixtū terra significat diuinitatē xp̄i v/
nitam carni in incarnatōe. Nam diuīitas in
carne ē sicut lumē in testa. De q̄ Lu. xv. Mu
lier habens dragmas decē si p̄diderit vnam
nōne accēdit lucernā et q̄rit donec inueniat.
Spūaliter. p mulierē intelligit diuina
sapiētia. q̄ p̄didit dragmā vnā. i. gen⁹ huma
nū. et accēdit lucernā: ponēs lumen diuīitat⁹
in testā hūane carnis. et q̄siuit gen⁹ hūanū
decēs in hūanitate q̄d opari debeamus ut p
ueniamus ad ei⁹ diuinitatē. Job. xiij. Exem
plū dedi vobis. ut q̄madmodū ego feci vobis
ita et vos faciatis. q̄ dicit Aug. Dīs xp̄i a/
ctio nra est instructio. Hā illuminauit nos
q̄ eramus in tenebris ignorātie ut sciamus q̄d
agere debeam⁹. Joh̄ā. i. Erat lux ꝟa illumi
nās omnē hoiez venientē in hunc mundum.
Terciū colliriū illuminās oculos corpales
est fau⁹ mellis. i. Regū. xiiij. Jonathas extē
dit summitatē virgule quā habebat in manu
et intinxit in fauū mellis. et quertit manū suā
ad os suū. et illuminati sunt oculi eius. Hoc
colliriū ptinet ad cecos spūales. q̄ nesciūt q̄d
desiderare debēāt. bi recipiāt fauū mellis. id ē
gustū diuine dulcedinis. q̄ gustata illumina
bunt oculi eoꝝ intellectuales. p̄s. Gustate et
videte q̄m suauis est dñs. p̄s. xxxiij. gustate
s. dulcedinē. p̄s. Quā magna mltitudo dul/
cedinis tue dñe. p̄s. xxx. Videte q̄ post gu/
stū ducedinis diuinitatis sequit clara visio
oculoꝝ spūaliū. ij. Corin. iiij. Ds deꝰ q̄ dix/
it de tenebris lucē splēdescere illuxit in cordi
bus nr̄is ad illuminatōem sciētie claritatis
i facie ihū xp̄i. Quia dicit aug. ix. cōfes. De
us intrat in mentez omni dulcedine dulcior.
omni claritate clarior. de pe. di. i. c. resuscitat⁹
Dicit aug. Cū em deꝰ sit vita aie ita nō nisi
deo p̄ste anima viuere valet. Habz itaq̄ aīa
deū sibi p̄stēp gr̄am. que viuēs petm suū cō
fiteat. eamq̄ vita q̄ deꝰ est inhabitat quā in/
habitādo viuere facit. Si aūt illā inhabitat
g̃ tēplū spūssancti ē facta. g̃ illuminata ē. ergo
a tenebris pctōꝝ expiata est. ergo tēplū dya
boli esse desīt q̄ ad lucē venit. respectus cuius
tenebras fugat. Ecce apte dicit ibi canon q̄
lux diuina fugat tenebras aīe. Sic fatet aug.
se illuminatū in li. p̄fessionū dicēs. Irradia/
sti. chorruscasti et fugasti cecitatē meā. s. p g̃ti
am tuā. Sed diceres. quō debeo p̄gnoscere
vtz illuminatus sum in aīa vel non. Rñdet
hugo. lux g̃tie p̄sistit in duobꝫ. s. in p̄gnitōne
veritatis et amore bonitatis. Hā p̄gnoscere
vr̄ū et amare bonū est habere lumē spūaliū
oculoꝝ. q̄ lumē petit p̄s. Illumina oc'los
meos ne vnq̄ obdormiam in morte. p̄s. xij.
Hā illa duo p̄stant hom̄i p aduētū spūalis g̃
tie. Ūñ richar. de p̄tēplatōe. li. iij. c. vl. Sine
gratia nō sufficimus ad p̄gnitōem veritatis
nec ad dilectionē ꝟtutis et bonitatis. p̄s. xxx
iij. Accedite ad eū et illuminami. s. p p̃tiam
gr̃e. 2
Scōm signū est diuine volun
tatis expletio. et tāgit ibi. claudi ambulant.
Ūñ pedes aie sunt affectus. Aug. Sicut cor
pus gradit pedib⁹: sic aia affectib⁹. Isti pedes
ex se sine gr̃a sunt tardi. imo claudi ad gradi
endū in via diuine volūtatis. De q̄ ad Ro.
ix. Nō volētis neq̄ currētis sz miserētis est
deꝰ. q̄ dicit Crisō. Sicut terra nō fructificat
sine pluuia sic nec volūtas hom̄is sine gratia
ad Ro. vij. Nō em q̄ volo bonū b̄ ago: sed
q̄ odio malū illud facio. sz aduenīēte gr̃a di
uina op⁹ bonū p̄ficit. Isid̄. Gratia dei ē do
num dei p q̄ fit expletio diuine voluntatis
Aug. de spū et lr̃a. Gratia dat ut lex imple/
at. cōstat enim hoiem aliq̄n esse tardū a lauda
bili exercicio ꝟtutū. ita q̄ dicit Bern̄. q̄ eue
nit aliq̄n lāguor animi ut legere nō libet. ora
re nō delectat. meditatōes solite nō sequunt
etiam ut tedeat aliq̄n videre alios diligentiā
exhibere. hoc totuz p̄uenit ex carentia gratie
In cui⁹ aduētu oīa illa impedimēta remoue
tur. De q̄ bern̄. sup̄ canti. Vox ut verbū in/
tus venit exp̄gefacit dormitantē aīam. ut im
pleat illud Isa. xxxv. Tūc saliet sicut cerꝰ
claudus. Quia dicit ambro. Nescit tarda
molimina spūssancti gratia. De q̄ gre. i mor.

XX.

Mens nr̄a nullo modo ad sup̄na rapit̄ nisi a terrenis separet̄ et gr̄a dei p̄ueniat̄. Terciū signū aduētus gr̄e in mentē est defectuū culpabiliū om̄imoda depuratio. ⁊ notat̄ in leprosoꝝ mundatōe. cum dicit̄ leprosi mundantur i. viuētes inordinata ꝯcupiscētia carnis cōtra rōem. ad quā homo ex carnis corruptōne inclinatus est. De q̄ Gen̄. viij. Sensus em̄ ⁊ cogitatio hūani cordis in malū ꝓna sunt ab adolescētia sua. Hāc malā ꝯcupiscentiaꝫ deprimit gr̄a dei. N De qua Bern̄. Intus in me ꝯgnoui eius p̄ntiā ex fuga viciorū carnaliū q̄ opp̄sserunt affectū. Et illa carnal̄ infectio compat̄ lepre rōe macule et immūdicie. qꝛ maculat corpus ⁊ aīam. i. Cor̄. vi. Om̄e em̄ peccatū qd̄cūq; fecerit hō extra corpus est. q̄ aūt fornicat̄ in corpus suū peccat. De q̄ Innocētius de vilitate hūane ꝯditōis Non solū fedat animā sed etiā p̄sonā. p̄s. lij Abominabiles facti sunt in iniq̄tatib⁹ suis. ita ꝙ de tali immundicia dicit Seneca. Si scirē deos ignoscituros ⁊ hoīes ignoraturos adhuc peccare dedignarer ꝓpter ei⁹ abominationē. sed adueniēte gr̄a mens de talib⁹ cōtagijs depurabit̄. Un̄ bern̄. sup̄ cātica. Gr̄a dei est ignis ardens: omnē rubiginē pctōruꝫ ꝯsumens. ⁊ figurat̄ Mat. viij. Descendens ihūs de monte leprosuꝫ mūdauit. i. immūdū peccatorē carnalē: q̄ mūdatio a nobis non est sed a deo et eius gr̄a. Sap̄. viij. Nō possum esse ꝯtinēs nisi deus det. Aug. Tu iubes cōtinentiā. da qd̄ iubes et iube q̄d vis. qꝛ ē dei donū. De quo aug. de natura īnocētie. Sic̄ sunt duo officia medicine. vicꝫ ut sanet̄ infirmitas et custodiat̄ sanitas. sic duo sunt officia gratie. s. ꝙ aufert carnis cupiditatē ⁊ facit p̄seuerātie virtutē. ideo Greg. Gustato spiritu desipit om̄is caro. Bern̄. Cū in timore dn̄i inflamaris ⁊ in affectu mutaris deuꝫ esse p̄sētē p̄ gratiā ne dubites. Quartū signū p̄ntie diuine gr̄e ꝯgnoscit̄ p̄ v̄bi dei diligētē auditionē. Lu. viij. Beati qui audiunt verbū dei ⁊ custodiunt illud. Et notat̄ ibi. surdi audiūt. Un̄ v̄bum dei audit̄ duplicit̄. Uno mō aure exteriori. Johā. viij. Qui ex deo est v̄bū dei audit. Petrus raueñ. Primordiū sanctitatis est v̄bū v̄itatis. Alio mō aure interiori. p̄s. lxxxiiij. Audiā q̄d loq̄tur ī me deus. s. aure mētis ⁊ spūs. Aug⁹. Aperi aures meas quib⁹ voces tuas audiam. et Gre. sup̄ Ezechielē. ome. i. Deus nō solū req̄rit aures corp̄is sꝫ mentis. De q̄b⁹ ⁊ Apocal. ij. et. iij. Qui habet aurem audiat q̄d spūs dicat. Richardus. Ille habet aures audiēdi q̄ habꝫ intellectū intelligendi ⁊ affectū diligēdi ea que dicunt̄ et ꝓmittunt̄. Haymo ibidem. Auris corp̄is tantū ad audiendū ꝯsistit. sꝫ aur̄ cordis simul intellectū cordis ingerit. et h̄ est ex gratie dei p̄ntia. Gre. Nisi intus sit q̄ doceat inuanū lingua doctoris laborat. Ideo Isa. xxix. Et audient in die illa surdi v̄ba libri huius. s. p̄dicatōis et inspiratōis. Et ideo auditus exterior nō est signū p̄sentie gr̄e dei sine interiori. De quo aug. Profundati in peccatis nullo mō possunt clamore extrīseco excitari nisi ex p̄sentia gratie dei audiāt verbū dei compūcti. sicut factū est Augustino in libro confessionū. Uocasti clamasti rupisti surditatē meā. Et sic illa op̄atio nō est aliud nisi emollitio cordiū ad obedientiam diuine legis ut impleat̄ illud p̄s. xvij. In auditu auris obediuit mihi. Quintū signū p̄sentie diuine ꝯgnoscit̄ p̄ interioris hominis viuificā renouatōem. qd̄ notat̄ in mortuorū suscitatione. cū dicit̄. mortui resurgūt. O Sumus enim s̄m interiorē hominē mortui tripliciter s̄m mortē triplicē anime. Prima mors ē separatio a deo que fit p̄ peccatuꝫ mortale. De qua Ezechielis. xviij. Aīa que peccauerit ipsa morietur. Et August. xiij. de ciuitate. Mors anime est cū eā deserit deus. Secunda mors est ab op̄ibus bonis ociosa vacatio. Jacobi ij. Fides si nō habeat op̄a mortua est. quādo scꝫ homo putat se sola fide saluari posse ⁊ nō curat benefacere. ⁊ hec est mors anime. Gregorius. Uera fides est que hoc qd̄ dicit verbis moribus nō cōtradicit. Tunc enim veraciter fideles sum⁹ si quod v̄bis ꝓmittimus hoc bonis operibus adimplemus. Ille eteniꝫ vere credit. Unusquisq; autē quantum credit tantū sperat. tantum amat. tantū operatur. Isidorus. Multi fide tantum christiani sunt sed op̄e a veritate xp̄iana dissentiūt Aug. de vita xp̄iana. Non solū a xp̄iano q̄ritur ut malo careat. sed ut bono se exerceat. cum etiā si nihil mali fecerit nec boni dicitur homo gehenne. ut patet de seruo inutili ⁊ nō ꝓficiēti. Math. xxv. Inutilē seruum eijcite

in tenebras exteriores. illic erit fletus ⁊ stridor dentiū ⁊c. Tercia mors est mētis ab actu ꝓtemplatōis erūnosa reuocatio. ut qñ mens hois ab actu ꝓtēplatōis reuocata tāto lāguore in seipa ꝓsternit ꝙ poti⁹ optaret mori q̄ gustata lic suauitate diuina ad carnis molestias redire. vñ Bern̄. sup Cāntica. Alia q̄ se mel in ꝓtemplatōe dulcedine diuinā gustat ut nescio an ipam gehennā ad tp⁹ expiretur horribili⁹ ⁊ penali⁹ q̄ ꝑ modico ab illa suspendi. Sed dei gra i mentē veniēs ab hac triplici morte animā resuscitat ad triplicē vitā. Nā a prima morte resuscitat aiam ad vitam gre qua aia deo recōciliat ex vnione dei p gram. ad Gal. ij. Viuo aūt iā nō ego sz vivit in me xp̄us. Heb. ix. Emūdaut ꝙsciētiā nram ab opib⁹ mortuis ad seruiendū deo viuenti. A scōa morte resurget p gram ad vitā actōis meritorie. Gre. in ome. Sic̄ animaz habitare in corpe ꝓbant sensus vitales corpis. sic gram habitare in mēte ꝓbat vita virtuosa et spūalis. Et b̄ petit p̄s. dicēs. Tu autē dñe miserere mei ⁊ resuscita me. A tercia morte resuscitat ad vitā ꝓtemplatōis. Colo. iij. Mortui estis ⁊ vita vra abscōdita ē cum xp̄o in deo. Greg. v. mora. ca. xvi. predictis vbis apli subinfert. Qui morte q̄rit gaudet cū sepulcbrū inuenit. qz q̄ mortificare le appetit valde ad inuentā requiē ꝓtēplatōis bila rescit. ut extinctus mūdo lateat. et cūctis exterioribz rez pturbatōnibz intra sinū se intimi amoris abscōdat. Unde hugo de archa noe. Mortui mūdo facti p occupationē intus viuimus deo p ꝓtemplatōem ⁊ ꝓtpales esse desistimus dū ab oīb⁹ exterioribz occupatōibz mentē suspendim⁹ ⁊ in deo figimus. Crisost. li. ij. de ꝓpūctione. Nisi pri⁹ aia terrena ꝓtēnere didicerit. nō poterit celestia ꝓtēplari. Non tamē ideo refutāda est vita actiua. Nā dicit Isido. ō summo bono. Qui pri⁹ in actiua vita ꝓficit p⁹ ad vitā ꝓtemplatiuā meli⁹ ascendit. Sicut em̄ p ꝓtemplationē amād⁹ ē de⁹ ita p actualē vitā diligēd⁹ est prim⁹. ac per hoc sicut sine vtraq̄ dilectōe salui esse nō possum⁹. sic sine vtraq̄ vita viuere nō debem⁹. Propterea dicit gre. sup ezechielē. omelia xiij. Sicut bon⁹ ordo viuēdi ē si ab actiua i ꝓtēplatiuā tendat. ita plerūq̄ vtiliter anim⁹ a ꝓtēplatiua ad actiuā reflectit. Idē. Sine ꝓtē platiua nāq̄ vita ꝓfit ad celestē patriam intrare q̄ bona q̄ ꝓfit opari nō negligunt. sine actiua vo non ꝓfit q̄ negligūt opari bona que ꝓfit. hec ergo in necessitate est. illa vo in voluntate. hec in futurite. illa in libertate. Cū maria optimā ꝓtem elegit. Martha cura nō ido reꝓhendit. qz marie q̄s laudat. qz magna sūt actiue merita q̄z ꝓtēplatiue potiora. Cū nec auferri marie ꝓs dicit eo q̄ vite actiue opa cū corpe transeunt. ꝓtēplatiue vo gaudia ex fine qualescūt. Cū Jnno. et habet extra de renū. c. nisi cū prudē. Nec putes q̄ ido martha malā ꝓtem elegerit q̄ circa plima satagebat. qz maria optimā ꝓtē elegit que nō auferet ab ea. qm̄ licet illa sit magis secura. ista tñ est magis fructifera. ⁊ licet illa sit magis suauis. hec tñ magis est vtilis. Et subdit. Quāuis simul in vnū ⁊ ꝓtēplatiu⁹ esse valeas et actiuus legislatoris exēplo q̄ nūc ascēdebat i montē. vt ibi gram dñi cū maiori cernerez libertate. nūc vo descēdebat in castra ut cū vtilitate maiori necessitatib⁹ ꝓpli ꝓuideret. Cū Bern̄. in sermone. Bonū acq̄rit q̄ dū q̄ bñ mistrauerit ꝓximo: forte meliorem q̄ vacauerit deo. sz optimū q̄ ꝓfect⁹ fuerit i vtroq̄. Unde ⁊ ipa vgo maria de ꝓtēplatiua se trāstulit ad actiuā. postq̄ sine dubio in magna ꝓtēplatōne ꝓcepto dei vbo exurgēs abiit in mōtana: vt elisabeth mīstraret Luc. i. Et b̄ q̄ dicit Bern̄. in sermōe. Alij vacent sctē ꝓtemplationi. alij dediti sint fraterne admīstratiōi. alij in amaritudine aie sue recolāt annos suos tā q̄ vulnerati dormientes in sepulcbris. Sic plane opus ē ut maria sublimiter ⁊ pie sentiat de deo. martha vo misericorditer ⁊ benigne de ꝓximo suo. Lazarus aūt būiliter ⁊ mistere de seipo. Oēs tñ ⁊ q̄libet ꝓ modulo suo ad hui⁹ vite ꝓtemplatiue ꝓfectōez atq̄ dulcedinē anhelare debemus. qz dicit Bern̄. in libro de amore. Nonnunq̄ domine clausis oculis mibi ad te inbianti immittis i os cordis mei quod non licet mibi scire. Saporem quidem sentio dulcem adeo confortantem q̄ si ꝓficeretur in me nibil vltra quererem. sed eum accipiens nullo corporis vsu. nullo anime sensu. nullo spūs intellectu me permittis aduertere quid sit. et hoc est quod dic̄ Greg. Sepe gratia ꝓtemplantē animuz ita eleuat. ut que circa ipsum sint ignoret. sicut apls. ij.

Corint.xij. Scio hoiem in xpo siue in corpe siue extra corpus nescio raptū hmōi vsq; ad terciū celū. P Sextū signū diuine p̄sentie est pauperū euangelisatio. De q̄ dic̄ textus. paupes euangelisant̄. Bern̄. Paupertas pniciosa est meritoꝝ penuria. Sed p gr̄e dei p̄ntiam homo in magnis opibus se exercitat per que ditat̄ virtutib; ⁊ merita sibi accumulat et saluat̄. Unde Isa.xxix. Paupes homines in sancto israel exultabūt. ⁊ ad Roma.v. Ubi autē abūdauit delictū supabūdauit ⁊ gratia. s. meritoꝝ. p̄s.lxvij. Parasti in dulcedine tua panpi deus. s. diuitias meritorū. Ideo dicit Raban⁹ sup Leuiticū. Gratia est ordinatrix virtutū: forma morū. dulcedo affectionū. cōmunio bonoꝝ. iterp̄tatrix dubioꝝ. excusatrix maloꝝ. doctrix omnium bonoꝝ. Ideo dei gratiā ꝯmēdat bonauētura dicēs. Gratia est dei donū p quod anima efficitur sponsa xp̄i. filia patris eterni. templuz spiritussancti. Ideo potest dici de ea illd̄ Sapientie.vij. Uenerūt autem mihi omnia bona pariter cū illa.

De eadez dominica

Sermo.xxi

Tu es qui venturus es an aliū expectamus. Math.xi. Audistis charissimi signa p̄sentialitatis gratie dei

Q Nunc v̄o videndū est quibus modis visitat deus animā p suā gratiā. Unde deus p gratiam visitat animā sex modis. Primo vt iudex incutiens timorē. Secūdo ut medicus sanās languorē. Tercio ut viator alleuians laborē. Quarto ut magister corrigens errorē. Quinto ut rex ostendens honorē. Sexto ut sponsus inflamās ad amorē. Primo veniet deus in animā ut iudex incutiēs timorem. ⁊ hoc fit in peccatoꝝ ꝯuersione quando audim⁹ vocē dei loquētis illud Isa.xlvi. Redite p̄uaricatores ad cor. Et hoc sic orit̄ cum anime peccatrici p gratiā p̄uenientē deus sic obijcit tanq̄ iustus iudex ostendens strenuā iusticiā suā qui de omni errato peccatorē adducit ad iudiciū. in quo luat om̄ia que fecit: statuens ante eū diē iudicij ⁊ penam inferni. ⁊ omnia q̄ ad timorē possunt inducere. Iste aduētus nō est dulcis sed amarus. est tamen vtilis. qr licet in se de⁹ est dulcissimus. tn̄ ꝓpter indispositā materiā ip̄e dulcis amar⁹ sentit̄. sicut ignis licet in se est lucidus. tn̄ rōe ligni viridis et humidi fumigatōnes generat sic deus p gr̄am generat fumigatōes contritionis. vnde Math.xxi. Cum intrassz ihūs ihrl̄imā ꝯmota est vniuersa ciuitas Sic de⁹ intrans in ciuitatē aīe p gratiā mouet p ꝯtritionē. Et figurat̄. iij Regū.xix. Ecce dn̄s trāsijt: ⁊ spūs grādis et fortis subuertēs mōtes ⁊ ꝯterēs petras. Spiritualiter. sic spūs g̃tie dei veniēs in mentē hoīs subuertit mōtes. i. supbas cogitatōes: ⁊ petras ꝯterit. i. induratos pctōres. De tali aduētu d̄r Exo.xx. Ueniā ad te et benedicā tibi. Et iteꝝ. Ut eniz ꝓbaret vos venit de⁹. ut terror illius esset ī vobis et nō peccaretis. Et tūc verificabit̄ spūaliter qd̄ dicit̄ Isa.x. ⁊ xiiij. Et erit in die illa auferet̄ onus eius. i. penalitas pctī de humero tuo: quantū ad pondus opatōis. et iugum eius peccati seruitus de collo tuo q̄ntū ad decorē intelligentie. i. anime. et cōputrescet iugū a facie olei. i. misericordie. Ueniet inq̄ in die illa pater p charitatē. filius p veritatem spiritussanctus p bonitatē. Per p̄ris charitatē nascit̄ pudor. p filij veritatē timor de pena. p bonitatē spūssancti spes orit̄ ꝯsequendi veniā. que tria. s. timor pudor spes sunt sūme necessaria in corde cuiuslibet penitētis. Hec tria figurant̄ p tria sata farine ex q̄bꝫ ꝯmixtꝫ fit panis subcinericeus. i. panis penitentie. Genes.xviij. Accelera tria sata sil̄e ꝯmisce. ⁊ fac subcinericeos panes. Nam timor peccatū expellit. pudor penā tempat. spes hoiez erigit. De primo Eccī.i. Timor dn̄i expellit pctm̄. De scd̄o Eusebi⁹. Uerecūdia penam tpat quā quis ꝓ peccato pati debuerat. Richard⁹ de sancto victore. Quāto v̄ecūdia maior tāto in oculis dei clarius innotescit. De tercio Ro.v. Spes nō ꝯfundit. spe em̄ salui facti sum⁹. ad Ro.viij. R Scd̄o veniet ut medic⁹ sanās lāguorē. ⁊ h̄ fit in pctōruz remissione. Eccī.xxxviij. Da locū medico et nō discedat a te. quia opa ei⁹ sunt necessaria. Hiere.xxx. Obducā eī cicatricē tibi ⁊ a vulneribꝫ tuis sanabo te. Reuera p⁹q̄ ut iudex tīorē ⁊ horrorē pene ⁊ cl̄pe īcusserit ut pctōr ag̃sceret miseriā ⁊ pctī penā. tūc veniet ut medicus infundēs vinū ⁊ oleū sic̄ samaritanus

Lu.x.id est doloris mitigatōem ꝓtra hoꝛroꝛē culpe et leticiā spiritualē cōtra timoꝛē pene in remissionē peccatoꝝ. Oleū enim lenit. vinū vo inebriat ꝙ gaudiū quia letificat coꝛ hominis. ps.ciij. atq; ita opem ꝓfert salutarē. ut quotiēs penitens ex deuota ꝓsuetudine redire voluerit ad luctū penitētie. respiciens multitudinē ⁊ magnitudinē peccatoꝝ suoꝝ volens se ꝓinde ut prius ad luctū penitentie ꝓuocare. tūc spiritus testimoniū reddit spūi nostro ꝙ sumus filij dei. ad Roma. viij. Hoc est ꝙ dimissa sunt nobis peccata nīa. ut sic nō ad triſticiā ꝟ ad leticiam moueamur ita. Et hinc est ꝙ ex persona medici dicit dñs illud Isaie. lxi. Ad annunciandū mansuetis misit me. ut mederer ꝓtritos coꝛde: ⁊ ut consolarer omnes lugētes: ut impleat illud Thob. iij. Post lacrimatōem ⁊ fletū exultationē infundis. ut magdalene ꝓtigit Lu. vij. Remittunt tibi peccata vade in pace. Ecce duo emplastra q̄ dñs verus medicus ⁊ samaritanus peccatoꝛi sanciato supponit. sed tamē ꝙ sis veniā peccatoꝝ ꝓsecutus adducēdi sunt testes. Et quia ut habet Mat. xviij. in oꝛe duoꝝ vel triū testiū stat oīe verbū. Sic et nos tres testes. fidem spem ⁊ charitatē habere debemus. Primus testis est fides veritatis. Ezechielis. xviij. Si auerterit se impius ab impietate sua quam opatus est: ⁊ egerit pñiam ab omnib⁹ peccatis suis: ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iusticiā omniū iniqtatū eius nō recoꝛdabor. Et hiere. xviij. Si penitentiā egerit gens illa a malo suo quod fecit. agam et ego penitentiā sup malo qđ cogitaui ut facerem ei. Et ꝓbat hec in coꝛde hominis peccatoꝝ remissionem. ⁊ si non ad pēnā tamē maxime q̄ ad culpam Si vo deuotus hō hoc testimonio nō ꝓtentus vlterius ꝓgredit penitēs in hoc ꝙ deliquit ⁊ satisfaciens quantū potest accedat alius testis testificans in coꝛde nostro remissionē peccatoꝝ. s. spes ex conscientia. i. Johā. iij. Si coꝛ nostꝝ nō reꝑhenderit nos fiduciā habemus ad deū. ij. ad Corint. i. Gloria nostra hec est testimoniū ꝓscientie nostre. De ꝟ testimonio Aug. Inter iustū iudicē et purā cōscientiā dicit noli timere causam tuā. Bern. Quem ꝓscientia defendit inter accusatoꝛes liber est. verūtamen hic testis dat aliquā fiduciam. nullā autē certitudinē. Qđ clare patz i. Corin. iiij. Nihil mihi cōscius sum. sed nō in hoc iustificatus sum. iudex. Qui aūt me iudicat dñs est. quasi diceret. forte habeo aliqđ occultū. et ignoꝛo qđ deus scit. Tercius testis est charitas. quod tūc ꝓtingit cū hō deuotus sequit consiliū pauli. ad Philip. iij. Que quidem retro sunt obliuiscēs. ad ea vero que ꝓꝛa sunt extēdens meipm ad destinatū ꝓsequoꝛ ad brauiū supne vocatōis dei. non ꝓtentus ꝓꝛib⁹ se totū offert in obsequiū xpi. gemens ⁊ supplicās ut deus cū eo faciat misericordiā. Ad quā suppicatōez pater misericoꝛdiaꝝ de celo mittit terciū testē charitatem in qua fundit spiritū sanctū. ad Roma. viij. Ipe enim spūs testimoniū reddit spiritui nostro ꝙ sumus filij dei. et ꝙ remissionē peccati habem⁹. i. Petri. iij. Charitas operit multitudinē pctoꝝ. Cū prim⁹ testis conscientiā alleuiat. Scōus serenat. terci⁹ assecurat. ꝓpterqđ spiritus veritatis dictus est eo ꝙ anime fideli imꝓimit veritatē. puer. x. Vniuersa delicta operit charitas. Nemo ei cū charitate damnat. Ideo desidera medicū ⁊ clama cū Hieremia. xvij. Sana me dñe ⁊ sanabor. salvū me fac et salvus ero. S

Albertus. Dñs venīēs in virtute medici q̄tuoꝛ medet ꝓ sui aduentus pñtiaz. Primo ab infirmitate ꝓseruando. hoc fit cū attenuat impugnatōes viciоꝝ. Secūdo causam infirmitatis expellendo. s. concupiscentiā carnis ⁊ oculoꝝ. Tercio sanitatē reparādo. i. vires ⁊ fortitudinē. Quarto sanitatē repatam cōseruādo. Eccī. xxxviij. Honora medicū ꝓpter sanitatē. Tercio animā ꝙ grām visitat ut viatoꝛ alleuias laboꝛē in vie ostensione ꝓducēs hoiem ꝙ huius deserti solitudinē ad terram ꝓmissionis. Hiere. xvij. Quasi colon⁹ futurus es in terra. et quasi viatoꝛ declinans ad manendū. Et hoc ꝓpter vie alienatōem ⁊ tedij amotōem: ut ita deuota ex dulci ꝓfabulatione loquēs de gaudijs celestib⁹ alacriter ꝙ currat cū discipulis euntib⁹ in emaus. Luc. vltimo. Nonne coꝛ nostꝝ ardens erat in nobis ꝛc. quod interꝑtat delideriū consiliij. cum eo eñ ꝓsiliari debem⁹. quō ꝓsideratā metabitudinis eterne attingere valeam⁹. Quatot ut mḡ coꝛrigens errorē in interna illuminatōe. puer. ij. Fili mi ne obliuiscaris legis mee ⁊ ꝑcepta mea coꝛ tuū custodiat. Bern.

Preceptoꝝ custoditio est eorum operatio. ps. cij. Memores sunt mandatoꝝ eiꝰ ad faciendũ ea. ꝓuer. xxij. Appone cor tuũ ad doctrinã meã q̃ pulcra erit tibi cũ seruaueris eam. Bern. Ipe illuminat intellectũ. accẽdit affectũ. docet effectũ. Sed vide prĩo q̃s doceat. Isa. xxviij. Quẽ docebit scientiã. ⁊ quẽ intelligere faciet auditũ. Et rñdet in ꝑsona dñi lxvi. cũ inq̃t. Ad quẽ aũt respiciã nisi ad pauꝑculũ et ꝯtritũ spiritu ⁊ tremẽtẽ ꝯmões meos. Bern. Delicata est diuina consolatio: nõ dat̃ admittẽtibꝰ alienam. Quinto veniet ut rex ostendẽs honorẽ suũ et munificentiã in beneficioꝝ largitõe. Sap. vij. Venerũt mihi omnia bona ꝑiter cum illa. s. dei gratia. nã apportat secum thesauꝝ misericordiaꝝ ⁊ v̄tutum et omniũ meritoꝝ. Sapiẽtie. vij. Infinitus est thesaurus hoĩbus. s. virtutes ⁊ merita. quibꝰ placabiles deo efficimur. ut subdit ꝓpheta. quo qui vsi sunt ꝑticipes facti sũt amicicie dei ꝓpter discipline dona ꝯmẽdati. Et dicit dona. iuxta illud Aug. Quid sũt nostra merita nisi dei dona. Sexto veniet ut spõsus inflamãs ad amorẽ in sincera dilectõe Math. xxv. Ecce sponsus venit exite obuiaꝫ ei. dicit ecce. q̃si diceret mirabile. Quid em̃ magis mirabile q̃ꝫ ꝙ deus cuius magnitudinis nõ est finis. ps. cxliiij. ad pauꝑculã animã desponsari velit ⁊ amore ꝯiungi. ut dici possit illud Exo. xiiij. State ⁊ videte magnalia que deꝰ facturus ẽ hodie. Reuera magnũ est ꝙ creator ita suauiter velit ꝯiungi sue creature. De qua suaui vnione dicit Bern. Cũ gustat̃ q̃ꝫ suauis est dñs tũc anima nõ desiderat queq̃ꝫ alia bona. sed lãguente desiderio affectat̃ solus. nescio em̃ q̃d delicatius habꝫ in se deus q̃ꝫ ꝙ anime dicit̃ sponsus. Nam sub rõe regis ad cultũ eius requirit̃ reuerẽtia et aliquid timoris. sponsus v̄o nihil q̃ꝫ ꝑatum amorẽ exigit. Sed qꝛ omnis actus diligendi ꝯsurgit ex aliqua sil̃itudine: ut dicit̃ Eccl̃ici. xiij. Om̃e aĩal diligit sibi simile. anima vero ratõnalis est ad imaginẽ dei creata ⁊ similitudinẽ. ergo nõ solũ gratuita sed naturali q̃dã inclinatõne deberet eum diligere. sicut et ipe nos. i. Johan. iiij. Ipe prior dilexit nos. Ideo bern. Quid em̃ dignũ tãto amore repẽdi poterit etiã si puluis se ad reamandũ totũ colligeret. Sũt em̃ hoĩes terra et cinis. Eccl̃i xvij. T Nã deꝰ despõsauit sibi aĩam deuotã q̃druplicĩter. Prĩo ab eterno ꝑdestinãdo. Scd̃o in fide ad sacramentũ reuocãdo Tercio ꝑ ꝑceptoꝝ subarrationem. Quarto bñficij sponsalibꝰ dotando. de q̃bus Osee. ij. Sponsabo te mihi in sempiternũ. ⁊ spõsabo te mihi in iusticia et iudicio ⁊ in mis̃icordia ⁊ miseratõibus ⁊ sponsabo te mihi in fide. Primũ ibi. in sempiternũ. scd̃m ibi. in fide. terciũ ibi. in iudicio et iusticia. quartũ ibi. in misericordia et miseratõibꝰ. Hec sponsa ẽ fidelis aĩa. De qua Sap. viij. Quesiui mihi sponsam eam assumere: ⁊ amator factus sum forme illius. vnde Bern. Quis digne pensare poterit quãto affectu nos diligat. qꝛ aĩam sponsam dicit et vocat. Nam aĩa inferior est genere. Ipe enim est infinite et inexplicabil̃ nobilitatis. Isa. liij. Generatõem eius quis enarrabit. Et quãq̃ꝫ anime fideli que ꝑ amorẽ deo inheret nulla sit compatio. Eccl̃iasti. vi. Amico fideli nulla ꝯparatio. om̃es tamẽ anime nihil sunt respectu illius sponsi. s. filij dei. ij. Corinth. vi. Que societas lucis ad tenebras. ⁊ Job. iiij. Nunq̃d hõ dei ꝯpatõe iustificabit̃ aut factore suo purior erit vir. Secũdo aĩa inferior est specie. qꝛ nulla species alicuius anime compabilis est pulcritudĩ forme sponsi. Job. xv. Celi non sunt mũdi ĩ cõspectu eius. q̃nto magis abominabilis ⁊ inutilis hõ q̃ bibit q̃si aquã iniq̃tatẽ. Tercio est inferior dignitate. q̃d em̃ digniꝰ deo Job. xi. Excelsior celo est ꝓfundior inferno. Sic q̃d indignius aĩa peccatrice q̃ infernũ meruit. et tamen deꝰ in sponsaꝫ eã sibi elegit. ut figuratur in ethiopissa quã ut scribit iosephus. ĩ. ij. li. antiquitatũ. c. v. et sil̃r Comestor in historia scolastica. li. et. c. eisdem vxorẽ duxit ꝓpter quã aaron et maria obiurgati sunt eum. Numeri. xij. Bern. sed nõ potuit eiꝰ mutare colorẽ. Christus v̄o sponsam suã nõ fedã exhibebit. sed gl̃iosam non habentẽ maculã neq̃ꝫ rugã iõ Bern. O aĩa mea vñ tibi hec gl̃ia ut dicaris dei sponsa. vtiq̃ꝫ nõ ex nr̃is meritis sed ex flagrãtia sue charitatꝫ. Sed ut aĩa digne mereat̃ esse ⁊ dici dei spõsa ꝑ vnionẽ gr̃e U Tũc sciẽdũ ꝙ xp̃us spõsus q̃rit in sua sponsa septẽ. Prĩo pulcritudinis venustatẽ. Scd̃o disciplĩe moralitatẽ. tercõ diuitiaꝝ vb̄tatẽ. Quarto corꝑis sanitatem.

Sermo

Quinto fidelitatē. sexto subiectōis hūilita/
tē. septimo cordis charitatē. Dixi prio spon/
sus querit in sponsa pulchritudis venustatē.
et sic xps sponsus in aīa q̄rit pulchritudinē et
puritatē sciētie. De q̄ aug. de vgin̄b. Nō
q̄rit de⁹ pulcrā carnē. sed pulcrā mentē. i. ad
Thes. iiij. Hec est aūt volūtas dei sctificatō
vestra. qz nō habitat in corpore subdito pec/
catis. Dap. i. Et ut dicit Hugo in li. de bono
sciē. Deus q̄ē amator mūdicie corpollutū
peccatis nō pt inhabitare. Ideo docet gre.
sup Ezech. ome. ix. Quid pdest si oēl laudēt
cū sciā accusat. aut q̄d poterit obesse si omis
nobis derogent et sola sciā bona nos defen/
dat. Ergo in omni ope tacite debet hō ad sci
entiā recurrere. Nam sm aplm. ij. ad Cor.
i. Gl'ia nra hec est testimoniū sciētie nostre
Qua ppter non confidas sup vba adulatoria
hoim qui te aliq̄n asserunt bonū. qz habet in
cano. xi. q. iij. inter vba. nō hoim linguas. sz
sciētias curare debem⁹. qz ut habet ibidem
in. c. in cūctis. et sunt vba Aug. In cūctis q̄
in hac vita aduersa puenīt sola est omnipo/
tentis dei districtio pensanda. atq̄ ad cor p/
priū semp recurrēdū ut nulli⁹ tibi līgua impli
cet vbi sciētia nō accusat. Quē em̄ sciētia
defendit liber est inter accusatōes. et liber sine
accusatōe esse nō pt. si sola que interi⁹ addīc
sciētia accuset. Ideo sicut sponsa solz faciez
suā lauare et speculū inspicere ne spōso displi
ceat. sic et aīa facere debet. iuxta illud hiere.
xxxi. Statue tibi speculā. i. sciētiā. Hugo.
Cōscientia dr quasi cordis sciētia. vbi cognō
scis teip̄m. et vides quid macule insit tibi.
Et nō sufficit solū videre maculā sz cū b de/
bes abstergere et lauare. Isa. i. Lauami mūdi
estote. Iob. Ablue te lacrimis laua te fle
tib⁹. ps. Aspges me yssopo et mūdabor. Se
cūdo requirit sponsus in sponsa disciplīe mo
ralitatē. ut sit disciplinata in vbis et in opi/
bus. Primo in vbis. Nā signū est bonita/
tis in corde disciplinate loq̄. Matth. xij. Ex
abūdantia cordis os loquit. Et aristo. q̄rto
ethicor. Qualis vnusq̄sq̄ est talia loquit et
opat et taliter viuit. Et sic mala locutio est
bonor⁹ mor corruptio. i. Cor. xv. Corrum/
punt bonos mores colloq̄a prava. ideo pbi/
be lingua tua a malo. et labia tua ne loq̄nt do
lū. ps. xxxiij. Ratio puer. xiij. Qui custodit
os suū custodit aīaz suā. et puer. xviij. Mors
et vita in manib⁹ lingue. Matth. xij. Ex ver/
bis tuis iustificaberis et ex vbis tuis dāna/
beris. Jaco. iij. Si q̄s in verbo nō offendit:
hic pfectus est vir. Item disciplinata debet
esse in moribus ut nullū scandaliset. Cris. Sic
agamus ne scandalisem⁹ primus. Matth. xviij
Ve homi p quē scandalū venit. et. i. ad Thi.
iiij. Exemplū esto fidelibus in verbo: in conver/
sōe in charitate: in fide: in castitate. et ad Ti
tum. ij. In omnib⁹ pbe teip̄m exemplū bono
rū opum. Mat. v. Luceat lux vra coram homi
nibus ut videant opa vra bona. Nam sm
greg. sup ezechielē. Qui in occulto bñ viuit
carbo est: qz paucis pficit sed solū sibi ipi. q̄
vo in publico lumen sanctitatz demōstrat la
pas est. qz in se ardet et alios lucet. q̄d collau
dat gre. in. x. moraliū. Nō arbitror psilium
melius q̄z q̄ primū tuū exēplo doceas. et dō
in omel'. Raro vel nunq̄z pdoctores ad pfiam
redirēt si nulla essent bonor exēpla q̄ mentē
eor traherent. Tercio diuitiar vbertatē. et
exe diuitie psistunt in virtutib⁹. Gre. Ve/
re diuitie nō sunt opes sz vtutes. Que q̄de
diuitie valde placēt deo sponso nro. Rich.
Alia vtutib⁹ plena est dei sponsa. trinitatz ca
thedra. Seneca. Nil vtute pstanti⁹. nil pul
crius. qz hō vtuosus est quasi de⁹ in būano
corpe hospitatus. Quarto sponsus q̄rit in spō
sa corpis sanitatē ut non sit languēs vel clau
da. Sic xp̄us querit sanitatē anime spōse hoc
que sanitas attēdit in agilitate. qz signū pfe
cte sanitatis est agilitas. ut videlicz spōsa xp̄i
sit agilis ad omnia opera bona. Eccl. xxxi. In
omnib⁹ oprib⁹ tuis esto velox. et omnis infir/
mitas nō occurret tibi. s. accidie et negligētie
Hiere. xlviij. Maledictus q̄ facit opus dei
negligenter. Ideo docemur Eccls. ix. Quō/
cūq̄z potest facere manus tua instāter opare
Quinto fidelitatem. ut vicz sit ei ita fidel q̄
nulli placere desideret nisi ei. Sic xp̄s q̄rit in
fideli aīa ut in oprib⁹ omnib⁹ eius gloriā que
rat. i. Corint. x. Sive ergo manducatis sive
bibitis sive aliud quid facitis omnia ad glo/
riā dei facite. et Isa. xlij. Gloriā meā alteri nō
dabo. Ideo docet Bern̄. In omni ope intē
de in deum et ppter deū. nam sm Augu. Si
q̄s aliquid opatur ut terrenū cōmodū adipi
scatur nō erit cor mundū. Sexto spōsus q̄rit

in ſponſa ſubiectõis ⁊ obediẽtie humilitatẽ vt ſim⁹ ei ſubiecti voluntati ei⁹ obediendo ⁊ nõ noſtrã faciẽdo. De q̃ Matẽ. xvi. Qui vult venire poſt me abneget ſemetipm. i. ꝓpriã voluntatẽ. ſm illud Eccli. xviij. Poſt concupiſcẽtias tuas nõ eas ⁊ a voluntate tua auertere. Nã dicit Euſebius in epla. Illo die bñ vixiſti in q̃ ꝓpriã voluntatẽ abnegaſti ⁊ deſideriſ tuis reſtitiſti. nã ꝓpria voluntas eſt deo valde ꝯtraria. Aug⁹. Quid odit deus aut punit niſi ꝓpriã voluntatẽ. tolle ꝓpriã voluntatẽ ⁊ non erit infern⁹. Nil ardet in inferno niſi ꝓpria voluntas dei voluntate ꝯtempta. Ideo Hiero. Tm̃ virtutibꝫ adijcies q̃tũ ꝓprie voluntati ſubtraxeris. Septimo ſponſus q̃rit in ſpõſa cordis charitatẽ. nã oĩa alia ſponſus nõ acceptaret ſi ſponſa eũ nõ diligeret. ſic xp̃s queꝛit charitatẽ in fideli aĩa. ad Col. iij. Super oĩa charitatẽ habete qđ eſt vinculũ pfectõis. Aug⁹. Charitas eſt q̃ valet ad oĩa ſine qua nichil valẽt oĩa. nã ad quid valeret cordis puritas diſcipline moralitas ⁊ obediẽtie humilitas ſi defuerit charitas Dicit nãq̃ hylarius. Fruſtra erit oĩs opatio ſi nõ adeſt dei dilectio vt teſtat apl̃s. i. ad Thym. xiij. Si habuero omnẽ fidẽ ita vt mõtes trãſferã. charitatẽ aũt nõ habuero nichil ſum. Ideo hortat nos Hugo. Quantũ potes tm̃ dilige. ptãs tua ſit menſura tua Et quantũ diligꝫ intantũ de gr̃a ⁊ gloria a ſponſo tuo obtinebis.

De eadẽ dominica Sermo. xxij.

Miſſus eſt gabriel angel⁹ a deo Luc. i. Audiuiſtꝫ de ꝓparatõe hoĩs ad aduentũ gratie ⁊ de quiditate ⁊ diuiſione eiuſdẽ. ⁊ de ſignis aduent⁹. ✠ Hñc videndũ eſt de opatõe gratie videlicet quid gratia opat̃ in aĩa. Et opatões ei⁹ innuũtur i euãgelio de annũciatõe incarnatõis xp̃i. Miſſus eſt angel⁹. Cũ gratia opat̃ iſta in anima ſcꝫ mentẽ excitat ad bona. roborat aĩam. deo vnit. mentẽ ad ſupna eleuat animã fecũdat. mentẽ purificat. pſeuerantiã efficit. peccatuꝫ exacerbat. cõſcientiã liberat. cor pulcrificat. aĩaꝫ ſecurat. timorẽ inducit. Dixi primo. dei veniẽs p gratiã mentẽ ad bonũ excitat. ⁊ tangit ibi. miſſus ẽ angel⁹. Nã ſicut dicit Richd. in li. de ꝯtemplatõe pte. v. Angel⁹ eſt diuin⁹ nunci⁹ p quẽ voluntatẽ diuinã cognoſcim⁹. ſic gratia p̃ueniẽs eſt quaſi dei nunci⁹ mentẽ hoĩs ad bonũ excitãs vt dicit Aug⁹. Gratia eſt lumẽ anime faciens hoĩem peccatũ ſuum cognoſcere. Et ille angel⁹. i. gratia p̃ueniens neceſſario p̃mittit. vt dicit Gre. xvij. moral. c. xxvij. Lumẽ quippe dei eſt gratia p̃ueniẽs q̃ ſi in nõ corde nequaq̃ gratuito ꝓſurgeꝛ pfecto mens nr̃a i peccatoꝝ ſuoꝝ tenebꝛis obſcura maneret. Jõ apl̃s mutat⁹ de pſecutore in p̃dicatorẽ dixit. i. Thoꝝ. xv. Gratia dei ſum id qđ ſum. Idcirco debet p̃cedere ⁊ mẽtem hoĩs excitare. vt figurat̃ Act. xij. Angelus aſtitit ⁊ lumẽ refulſit in habitaculo carceris ꝓcuſſoq̃ latere petri excitauit eũ dicens. ſurge velociter. Cũ ſicut angel⁹ ibi p̃ceſſit ad liberatõẽ petri de carcere. ſic gr̃a dei p̃cedere debet in aĩa affectũ ad oñe bonũ excitandum. ps. lviij. Miſericordia ei⁹ p̃ueniat me. Job xxxij. Spũs eſt in hoĩb⁹. ⁊ inſpiratio omnipotentis dat intelligentiã boni. l. ⁊ mali. boni ad opandũ. mali ad fugiendũ Dicit nanq̃ aug⁹. in li. de penitẽtia. Vere penitere nõ eſt hoĩs q̃ dei. De q̃etiã Richd. li. iiij. de cõtemplatõe Scim⁹ q̃ nichil cordis intima purgat. mentis mundiciã reparat q̃ aĩme cõpunctio quã gratia tribuit. Jõ Dyoniſius in de angelica gerarchia. c. vi. dicit. Niſi p̃cederet purgatio nõ ſequeret illuminatio. ⁊ niſi eſſet illuminatio nõ veniret ꝓſummatio. Secũdo i bono roborat ⁊ ꝓfortat. Et notat̃ ibi. gabriel. qđ interp̃tatur fortitudo dei. qui eum nunciare venerat q̃ eſt dñs fortis in p̃lio cõtra principes tenebꝛaꝝ. ſic gratia dei ꝓfortat hoĩem i bono. Aug⁹. Nolentẽ gratia p̃uenit vt velit volentẽ ſubſequit̃ vt poſſit. Ideo petit eccl̃ia in collecta. Tua nos gr̃a ſemp p̃ueniat ac ſequat̃. p̃ueniat inſpirando: ſequat̃ adiuuãdo. l. in bonum op⁹. qz dicit Aug⁹. ꝺ correctõe ⁊ gratia Gratie dei eſt q̃q̃d boni agimus. Iſa. xxvi. Oĩa opa noſtra operatus es nobis dñe. Job. xv. Sine me nichil poteſtꝫ facere. Idcirco i oĩb⁹ agendis gr̃a dei eſt inuocãda. quia dicit ſan. tho. li. iij. cõtra gentiles. Indiget homo diuine gratie auxilio vt pſeueret i bono. Et hoc eſt qđ dicit̃ ad phylipẽ. i. Qui cepit in vobis opus bonũ pficiet. Et. i. Pe. vlti. Deus autem oĩs gratie qui vocauit vos in eternam

gloriã suã in xpo ihesu modicũ passos ipe pfi ciet ꝓfirmabit solidabit ꝙz. ℔ gliderans apls dicit ad philip. iij. Oia possũ in eo ꝙme con fortat. Quã quidẽ ꝓfortatõez ĩ bono petiunt dauid in ps. lxx. Cũ defecerit virtus mea ne derelinqs me. l. ꝓ grãz tuã. ℣ Sed dicere s. nõ habeo talẽ grãz ⁊ nunciũ ꝙ me excitaret ⁊ ĩ bono ꝓfortaret. Rñdet Innocẽ. Grãz ꝓmereri nemo ꝑt qz gratꝫ dat: lz demereri ꝙz ꝑt. ideo nõ est imputãdũ homini si grãm nõ mereꝛ. lz imputãdũ est ei si grãz demereꝛ Dicit eñ aug. in li. ℔ spũ ⁊ grã. Semp ꝑsto est grã si nõ est repulsa. ⁊ si aliqñ homini nõ ꝓferꝛ causa esse ꝑt. iniusta esse nõ ꝑt. qz grã ꝑ uenies vt dic Aug. nulli vnqz defuit qui dig⁹ fuit. ℣z diceres tñ dictũ est ꝙ null⁹ eaz ꝓmereri ꝑt. Rñdet san. tho. ℔ vez est ꝙ null⁹ ℔ meꝛ grãz de ꝓdigno: lz bñ de ꝓgruo. Tercio grã aiaz vnit ⁊ deiformẽ efficit ꝑ sui vnionẽ. ⁊ notaꝛ ibi ĩ ciuitatez. Ciuitas eñ ỏz ꝙsi ciuiũ vnitas. qz facit deificã vnitatẽ. De ꝙ dicit Lincolien. sup. i. c. ãgelice gerarchie ĩ fine. Deiformitas ẽ assimilatio ꝙ fit ꝑ im mediatã ad hꝛsionẽ ipi deo. De ꝙ. i. Dio. vi. Qui adhꝛret deo vn⁹ spũs est. qz sic se habet receptibilitas nra ad ipm deũ. sic ⁊ ipe tribuit nobis ĩ pticipãdo ei⁹ pticipatõez. ꝑ hãc ei deificamur ⁊ dij dicimur. ps. lxxxi. Ego dixi dij estꝫ. Quia aũt illa vnio aie ad deũ fit per amorẽ. lz qz nihil amaꝛ ⁊ diligiꝛ vt dic aug. nisi cognitũ. ideo ad pfectã vnionẽ requiriꝛ cognitio dei ⁊ dilectio. Dyoni. Amor est virtus vnitiua amantꝫ cũ amato. Nã duo sunt in hoie ꝙbꝫ ꝑt deo adhꝛrere. s. intellect⁹ ⁊ voluntas. ꝑ intellectũ deũ apphendit. ꝑ voluntatẽ in deo quiescit ⁊ eũ diligit. ⁊ se ei assimilat. De ꝙ Hugo de archa noe. c. v. dicit. Tlis amoris est vt talẽ te ꝑ amorez necesse est esse ꝙle id est qõ amas. ⁊ cui ꝑ affectũ ꝙiungeris in ipius similitudinẽ trãsformeris. ⁊ ideo sic terrena amãdo terren⁹ efficier. sic deũ amãdo deiformis. Talis eñ vnusquisqz est ꝙlis est sua dilectio. Jõ aia est sic cera flexibiꝛ cui faciliter imago sigilli imprimiꝛ. sic dic Auer rois sup de aia. Hinc est ꝙ grã amorosa dic in cantic. v. c. Aia mea liqfacta est. s. ad suscipiendũ formã deificã vel deiformitatẽ. ꝙ deiformitas vt dicit Lincoñ. est renouatõ spũs rõnalis ⁊ cõformitas ipi⁹ ad deũ ꝓut est possibile. s. ꝑ amorẽ scientiã ⁊ opationem. ℣ Quarto mentez ad supna eleuat. ⁊ tangitur ibi galilee. nã galilea interꝑtaꝛ translmigratõ scz ꝑ feruẽs desideriũ mentẽ eleuando. Canti. iij. Que est ista ꝙ ascendit ꝑ desertũ sic virgula fumi ex aromatibꝫ mirre ⁊ thuris. Spiritualiter. ꝑ fumũ intelligiꝛ deuote mentꝫ desideriũ qõ ab igne ascẽdit. nã virgula graciꝫ ⁊ recta est. sic sanctũ desideriũ surgit ex intẽtione recta. ex aromatibꝫ mirre. i. mortificatione carnis. ⁊ thuris. i. deuotõnis intime. ⁊ vniuersi pulueris pigmẽtariꝫ. i. virtutũ ꝙlũmatõe. Et sic aĩa quasi fum⁹ ꝑ desertũ ascendit qñ ex bis ꝙ in seipsa inuenit siue bonis siue malis affectũ suũ in celestis sponsi desiderium trahit. De ꝙ Hugo in cõmento angelice gerarchie ponit exemplũ in re sensibili. sic vas cũ liquore circa ignem dũ ponitur calor ignis primo incipit illũ liquorẽ ab imo ignire postea nũc huc nũc illuc. nũc sursuz nũc deorsum iactare ⁊ paulatim sursũ attollere. ⁊ ꝙz ad summũ replere. tandẽ supius sic eleuatum ad foras cũ quadã violentia euacuare ⁊ effundere. sic humana mens diuini ignis desiderio accẽsa sepe in seipa ꝓtra seipaz feruẽs ⁊ fremẽs ⁊ estuãs sibiꝑpsi irascẽs. seipam despicies summis inbiãs ꝑ inferioꝛ ꝓemptũ ab infimis repelliꝛ. ⁊ ꝑ supnoꝛ desideriũ ad supioza trabiꝛ. ita vt ⁊ sup seipam oblita scz sui in extasi subleuata tota ad supna rapitur. Hi sunt de quibꝫ Isa. lx. Qui sunt isti ꝙ vt nubes volãt ⁊ quasi columbe ad fenestras suas. Greg⁹. Sepe gratia ꝓemplantẽ animũ ita ad supna eleuat. vt ꝙ circa ipm sint ignoret. Et talis fuit apls. ij. ad Chor. xij. Scio hoiem in xpo siue in corpe siue extra corp⁹ ne scio raptũ hmõi vsqz ad terciũ celũ. ℣ Quinto gratia dei in mentẽ veniẽs aiaz fecũdat. Et innuiꝛ ibi nazareth. nã nazareth interꝑtatur flos. ⁊ sic ex floze generaꝛ fruct⁹. sic grã opaꝛ fructuositatẽ bonoꝛ opeꝛ. Sapientie. iij. Bonoꝛ eñ laboꝛ glorioslus est fruct⁹. De ꝙ fructu Can. ij. Fruct⁹ ei⁹ dulcis guttuli meo. Et hic generatur ex dei gratia. Isi. Gratia est donum dei misericordie. ꝑ qõ fit expletio voluntatis divine. Nã sm Aug⁹. ℔ lrã ⁊ spũ. Gratia daꝛ vt lex impleaꝛ. Sexto gratia dei mentẽ purificat. ⁊ notaꝛ ibi ad virginẽ scz purissimã. ⁊ sic gratia mẽti aduenies

reddit eam puraz. vt testaꝫ Richꝫ. Quid est ꝙ purgat mentis intima nisi dei gra. qz cum gratia sit res munda nō stat in immūdis. Et qz ſm Dio. Bonū potenti⁹ est in agendo q̄ malū. Ideo ipa gratia oīa immūda repta in aīa aut ꝓsciētia expellit. vt dicit Bern̄. Intra cordis habitaculū qđ possidet minimam paleā pccati non patiꝫ residere. ſz sicut aqua pannū lauat a sordib⁹: ita diuina gratia mūdat aīam a labe peccator. ꝓpter qđ de ipa dr Ezechꝫ. xxxvi. Effundā sup vos aquā mundam. i. aduent⁹ mei gratiā. et mūdabimini ab oīb⁹ inquinamentꝫ vestris. ꝓpter quod dicit apl's ad Ro. v. Ubi abundauit delictū supabundauit et gra. ſ. ad repellendū delictuz et ad resistendū pccatꝫ. Jō dicit Bonauen. Gra est dei donū ꝙ qđ aīa efficit spūssancti templū Septimo gratia dei in mentē venīes ꝓseuerantiaz efficit. et notaꝫ ibi desponsatam viro cui nomē ioseph. ad designandū ꝙ gratia efficit virilē opositatem Ūñ ps. xxx. Viriliter agite vt ꝓfortek cor vestr. Nam aliqñ homo ita viriliter operatur ex gratia ꝙ nullo modo posset facere ex natura. vt dicit apostol⁹. i. ad Chor. xv. Abundanti⁹ illis oīb⁹ laborauī Et subdit. Nō ego ſz gra dei mecū. Jō vir dicebaꝫ ioseph qđ interptaꝫ augmētū. qz gratia menti aduenīes augmētat robur et fortitudinē ꝙtra humanā infirmitatē. De q̄ apl's ad Ro. viij. Similiter aūt et spūs adiuuat infirmitatē nostrā. Ideo dicit Aug⁹. Sancti patres inspiratōe diuina fecerūt difficilia q̄ nobis videnī qđāmodo impossibilia. et ꝙ ex dei gratia. qz dicit Greg⁹. in Moral. Qui superna deguſtat oīa inferiora eq̄nimiter portat et ꝓseueranter. qz dicit Hiero. Nō incepisse ſz ꝓfecisse virtutꝫ est. Nā dei gra est alpha et o id est. principiū et finis. principiū ꝙ ꝓuementem gratiā. finis vo ꝙ cōsummantem. Ideo de pe. di. ij. c. apl's. ſ. ꝓpter hmōi humilitatē secreti credendū est quosdā de filijs pditōis nō accepto dono ꝓseuerandi vsq̄ in finez in fide q̄ ꝙ dilectōez oꝑatur incipere viuere et postea cadere. vbi euidēter innuiꝫ ꝓseuerantiam in bono esse donū dei. ¶ Octauo gratia dei menti aduenīes pccatū exacerbat Et notaꝫ ibi. nomē virginis maria. Nā maria interptatur mare amaz. ad designanduz ꝙ dei gratia cōfert amaritudinē de pccato. Greg⁹. Quāto maiorē gratiā q̄s recipit tanto magis se repḥensibilē ī pccatꝫ cognoscit. Et gra nō solū causat amaritudinē pccati: ſz etiā mūdi et eoz q̄ in mūdo sunt vt carnis oblectamenta. Greg⁹. Gustato spiritu delipit oīs caro. Nā gra auertit desideriū a carne et a mundo et ponit in deo. Ideo non habentes dei gratiā his desidioſuz est audire de deo et ō spiritualib⁹ reb⁹. Greg⁹. Mens visibilib⁹ dedita nō ꝑt videre inuisibilia. Nā his dulce est in mūdanis reb⁹ qui nil gustauerūt de celestib⁹. ideo tales quib⁹ mundus sapit dei gratiā suscipe nequeūt. De q̄ Job. xxiij. quē mund⁹ nō ꝑt capere. Aug⁹. i. homo mundan⁹ qz dicit Chrisꝫ. Si te delectat mund⁹ ad gratiam dei es indisꝑositus. Bono gratia ī mētem aduenīes ꝓscientiam liberat vel libertat. ſcz a pccato. iuxta illō. ij. Chor. iij. Ubi spirit⁹ dñi ibi libertas. Et innuiꝫ ibi. ingressus angelus dixit Aue. Sicut em angel⁹ clausis ianuis ad mariaz ingressus est. sic gratia dei occultis vijs accedit ad humanā mentē et in cōꝑebēsibilib⁹. de q̄ Job. xxxviij. Per quā viā spargiꝫ lux. q. d. nesciꝫ. sic et nec via nosci tur ꝙ quā gratia daꝫ Ūñ gilbert⁹. Nō ꝑt dari certa regula qz ñ est nosse vestr tpa vl' momenta. qz nō est industrie ſz gre. nō inuestigationis ſz reuelatōis. De q̄ Jliō. dicit ō summo bono. Gressus dei ꝙ gratiā. ſ. sunt in cor⁹de bōis interioris. qz bona desideria surgunt vt calcenī mala. Et sicut angel⁹ liberauit petruz a catenis. Actꝫ. xij. sic gra dei liberat hominē a vicijs. De q̄ Bern̄. de libero arbitrio Ubi gratia ingreditꝫ potestas pccati minuiꝫ De q̄ et apl's ad Ro. viij. Spūs vite liberauit me a lege pccati. ꝙ est spūssancti gra ꝓferens vitā. De q̄ Bern̄. sup Cāti. ſmone. vi. Gratia tumētia corda ꝓculcat. carnalia desideria cōꝑimit. impiū iustificat. Ideo meritō dicit Aue. qz liberata ve pccati. Nam triplex ve hō incurrebat. ſ. ve culpe. ve pene. ve miserie et damnatōis eterne. Apoc. viij. Ve ve ve habitantib⁹ ī terra. ve ꝓpter culpā quā cōmisim⁹. ve ꝓpter penā quā meruim⁹. ve ꝓpter miseriā quā incidim⁹. Nā ex culpa cōmissa nō solū pena ſz etiā miseria ē subsecuta ita vt et iusti miseria tpali affligunt. Job. x. Si impi⁹ fuero ve michi est. et si iustus nō leuabo caput meū saturat⁹ afflictōne et miseria

Sz hic p gratiã in statu merendi liberamur
C Bernñ. in ſmone Intrauit hielus in qđ
dã caſtellũ dicit q triplicẽ gratiã diuinitus
accepim⁹. Primo gratiã q̃uerſionis ꝓtra ve
culpe. qz ibi culpa dimittit̃ ⁊ ex ꝓtritõe hõ ad
deũ reuertit̃. Secũdo gra3 adiutorij ꝓtra ve
miſerie. qz a miſeria eripimur dũ a deo adiu/
uamur. Tercio gram remuneratõis ꝓtra ve
eterne damnatõis. qz de eterna pena liberat̃
q̃ remunerand⁹ ad eternã gloriã dirigit̃. De
q̃ gra dicit apls ad Epõ. ij. Gratia em̃ eſtis
ſaluati p fidẽ. Et iteruz. Cui⁹ gratia ſaluati
eſtis. qui ꝓſuſcitauit ⁊ ꝓſedere fecit vos in
celeſtibꝫ in xpo ihesu Et. ij. Chor. ix. Potẽs
eſt de⁹ omnẽ gratiã abundare facere i vobis
Decimo gratia animaz pulcrificat. ⁊ tangit̃
ibi gra plena. Dicit nanq̃ Aug⁹. de vera in/
nocentia. Sicut duo ſunt officia medicine.
vnũ q̃ ſanat̃ infirmitas. aliud q̃ cuſtodiat̃ ſa/
nitas. ita ſunt duo dona gratie. ſ. peccata au/
ferre. Iſa. xlij. Ego ſũ ipe q̃ deleo iniq̃tates
tuas. ⁊ tangit̃ ibi. aue. Et ſm claritatẽ vtuz
tribuere. Et tangit̃. gratia plena Undecimo
gratia aiam ſecurat. ⁊ tangit̃ ibi. dñs tecum
Uſi merito hõ eſt ſecurus in aia qui habet dei
gratiã q̃ ꝑt dicere cũ ps. xxvi. Dñs ꝓtector
vite mee a q̃ trepidabo. q. d. a nullo. qz dicit
apls ad Ro. viij. Si deus ꝓ nobis q̃s ꝯ nos
q. d. null⁹. Et ite3 aia in gra exiſtẽs ꝑt dice/
re illud Hiere. xx. Dñs mecũ eſt tanq̃ bella
tor fortis. vbi mgr̃ Jacobꝫ. ſ. de ſancto victo
re in quodã ſmone dicit. dñs tecũ in ꝓſilio p
gratiã ſuã. tecũ in defenſionis auxilio. tecuz in
ſcientie ſecreto. tecũ in exilio. tecũ in piculo.
tecũ in corde. tecũ in ore. tecuz in ope. tecum
vbiq̃. ideo q̃ ſecur⁹ es dũ es in gra q̃cũq̃
agere volueris. Idcirco ſecuritas hec figura
tur in gedeone. Judicũ. vi. vbi venit angel⁹
ad gedeon dicens ei. dñs tecũ virox fortiſſi/
me. extũc em̃ gedeon fuit victor potentiſſim⁹
de hoſtibꝫ ſuis. ſic cũ gratia dei affuerit hõmi
ni p ei⁹ ꝓſentiã aſſecurat̃ ꝓtra oim̃ hoſtiũ ma
liciaz. Uſi greg⁹. in ſmone de apl̃is. Fortes
facti ſunt. occidi poſſunt. flecti nequeunt. q̃o
em̃ ſuſtinuiſſent ſi gratia dei eos nõ ſolidaſſz
D Duodecimo gra dei aduenies mẽti re
uerentialẽ timorẽ inducit. ⁊ innuit̃ ibi. audi/
ens maria turbata eſt in ſmone angeli. Sic
hõ p aduenientẽ dei graz inducit̃ ad dei timo
rem. iuxta illud ps. xxxiij. Timete dñm oes
ſancti ei⁹. Ratio Eccli. qz qui ſine timore eſt
nõ poterit iuſtificari. Ideo hortamur Canc.
iij. Unicuiuſq̃ enſis ſup femur ſuũ ꝓpter ti
mores nocturnos. Greg⁹. in moral. Noctur
ni timores ſunt inſidie ⁊ temptatões occulte
enſis ſup femur eſt cuſtodia pumẽs carnis il
lecebras. ad quã ⁊ p quã gratia mentẽ robo/
rat ⁊ ꝓtegit. Et qz ſancti ſemp ſunt ꝺ ſpe cer
ti ſz de temptatõe ſuſpecti. Jõ illos de⁹ ali
qualiter in timore relinquit. qz ⁊ p ꝺ magis
placẽt deo atq̃ illũ plus ſibi eroꝛabilez atq̃
ꝓficiũ habebũt. ps. cxliij. Voluntatẽ timẽ
tiũ ſe faciet. ſ. filiali timore nõ ſeruili. ⁊ depca
tionẽ eoꝛ exaudiet ⁊c. Aug⁹. Xpiani nõ ſunt
ſerui ſz liberi. i. nõ ſeruilẽ timorẽ habere debẽt
ſz filialẽ. Nã timor ſeruil̃ eſt vt canis timẽs
baculũ. Aug⁹. Uinit in hoĩe peccandi volun
tas ⁊ ſequeret̃ quidẽ op⁹ niſi eſſet impunitas
Nã qui a peccatis abſtinuit qz gehennã me/
tuit non amauit. qz timor ſeruilis caret chari
tate. iuxta illud. i. Joh. iiij. Timor nõ eſt in
charitate ſed pfecta charitas foras mittit ti/
morẽ. Ideo aug. Abſtinere a peccato ratõe
timoris penẽ liberat a morte. Ideo dei gra
nõ inducit timorẽ ſeruilẽ ſz reuerentialẽ ⁊ fi/
ialẽ. De q̃ Iſa. xi. Replebit eũ ſpũs timoris
dñi. Tredecimo gratia dei vitã eternã ꝑſtat
⁊ inuit̃ ibi. dabit illi dñs ſedẽ dauid ꝑris ei⁹
⁊ regnabit in domo Jacob in eternũ. ⁊ regni
eius nõ erit finis. ſ. in futura vita ad quã per
ducit hoĩez dei gratia. iuxta illud ad Ro. vi.
Gratia autẽ dei vita eterna. De q̃ ⁊ Bernñ.
Nõ ſunt talia merita ꝓpter q̃ dat̃ vita eter/
na niſi ex dei gratia.

De eadez dominica Sermo xxiij.

P Reparate corda veſtra dño. i. Reg
vij. Uidemus nanq̃ vbi princeps
magnus nunciatur venturus tũc hoſpes domus ꝓparat camerã ⁊ cubile amenuz
ſibi in habitaculũ. E Spiritualiter. qz
rex regũ princeps celi ⁊ terre venturus eſt p
gratiã ad nos. Idcirco ſi quereres in quo ha
bitaculo vult quieſcere. Rñdet ꝓpha ſamu/
el in hominis corde dicens. preparate corda
veſtra domino. De q̃ etiã habet Prouerbi.

xxiij. Fili pr̃ebe cor tuum michi. nõ dicit accõ
moda sz p̃bꝛ. vt nichil iuris de cetero habeas
in corde tuo. ⁊ vt nil velis nil sapias nisi q̃
deũ velle cognoscz. Hã q̃dq̃ illi offerre velis
ex isto loculo ꝓcedere debet. Primo si offers
fidẽ tũc ex corde. ad Ro. x. corde creditur ad
iusticiã. si pœnitẽtiã offers tũc ex corde. De q̃
Job xl. Cõuertimini ad me ĩ toto corde ve
stro. Si ei fructũ exhibes tũc ex corde. Deu.
x. Dilgas dño deo tuo ex toto corde tuo. si
obediẽtiã deo p̃stas tũc ex corde. Deutro. xx
vi. Hodie dñs deꝰ tuus p̃cepit tibi vt facias
mãdata hec atq̃ iudicia vt custodias ⁊ ipleas
ex toto corde tuo Si oꝛõez effundis ad dñm
tunc ex corde Judith. xiij. Ex toto corde suo
oẽs oꝛabãt deũ israel vt visitaret ꝓplm suũ. ⁊
Matth. vi. Cũ oꝛaueris intra ĩ cubiculũ tuũ
sz cordis. ⁊ clauso ostio oꝛa patrẽ tuũ in ab
scõdito. Vñ docet hiero. ⁊ habet̃ in ca. ꝺ ꝑse.
di. v. Hõ mediocriter. nõ em̃ vbis tm̃ sz cor
de oꝛandꝰ est deꝰ. Hã ſm aug. Quid ꝓdest
strepit⁹ labioꝝ vbi cor est mutũ. Si q̃ris dei
gr̃az tũc ex corde. Hiere. xxix. Cuz q̃sieritis
me ĩ toto corde vro inueniar a vobis dic̃ dñs
Si dilgz deũ tũc ex corde. Deut. vi. ⁊ Luc̃
x. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde Si cõ
fessionẽ facz tũc ex corde. iuxta illꝺ p̃s. ix. Cõ
fitebor tibi dñe in toto corde meo. Idcirco
hortat̃ nos Cant. viij. Pone me vt signacu
lũ sup cor tuũ. Idcirco req̃rit cor nostꝝ vt pa
rem⁹ ĩ eogr̃e dei hospitiũ dicẽs. ꝑparate cor
da vr̃a dño. scribit̃ loco vbi sup̃. ¶ Pro
quo sciendũ deꝰ petit cor nostꝝ ⁊ nõ aliud mẽ
bruz pluribꝫ de causis. Primo quia est spẽci
ale hospiciũ dei in q̃ habitare cupit. ad Eph.
iij. Det vobis xp̃m p fidẽ habitare in cordib
vestris. ideo cor interp̃tat̃ q̃si camera oñipo
tentis regis. Hã rex celestis delectat̃ habita
re ĩ corde hoĩs p gratiã. Prouerb. viij. De
licie mee esse cũ filijs hoĩm. Secũdo ideo pe
tit cor. qz est pncipiũ oĩm membroꝝ. Vnꝺ
Aristo. xij. li. aĩalium. Cor est pncipiũ vite
⁊ oĩs motus corpis ⁊ sensus. Et ꝓsequenter
hoĩem totũ petit deꝰ in ꝺ q̃ cor petit. ⁊ meri
to totũ hoĩez exigit qui totũ corꝑ suũ cũ oĩb
membris suis in passione sua p oĩb hoĩbꝫ
exposuit. Tercio ideo q̃ cor plenũ est sangui
ne. ergo pr̃ petit vt ⁊ filius suus sanguinẽ suũ
illuc ponat. Naz ſm Aristo. viij. ethi. simile
applaudet suo simili. Vñ q̃libet debet ĩ corde
suo hiesum cũ suis sanguineis vulneribꝫ loca
re meditãdo passionẽ eiꝰ. Vñ Berñ. in pso
na dñi in quodã sermone. O homo vide q̃ ꝑ
te patioꝝ. non est doloꝝ sicut quo crucioꝝ. ad te
clamo q̃ ꝑ te moꝛioꝝ. vide pœnas quibꝫ affici
oꝝ. vide clauos quibꝫ cõfodioꝝ. ⁊ cũ sit doloꝝ
tantꝰ exterioꝝ interioꝝ est planctꝰ grauioꝝ. cũ
tñ te ingratũ experioꝝ. Vñ etiã hiero. in epla
Conspui voluit vt nos lauaret. vclari voluit
vt vclamina culpe ⁊ ignoꝛãtie a cordibꝫ nr̃is
auferret. in capite ꝓcuti vt caput nostꝝ vt est
Ade sanitati restitueret. colaphis cedi ⁊ vꝛ
bis derideri. vt nos ei labijs ⁊ manibꝫ. i. vꝛ
bis ⁊ opibꝫ applaudarem⁹. Vñ q̃ deꝰ vult
cor sibi dari ⁊ nõ mutuari nec vendi declarat
Ysaias sup libz sapiẽtie. Illi deo mutuãt sua
corda qui ꝑ tpalia ꝑsperitate deo seruiũt. Hã
cũ ipa ꝑsperitas ipis subtrahit̃ tũc ⁊ ipi sub
trahunt deo corda sua qui ante ea sibi mutua
uerunt. Vñ ps. xlviij. Confitebitur tibi cuz
benefeceris ei. Sed non est deo pncipaliter
seruiendũ ꝑ tpalẽ remuneratõe Vnde dicit̃
in decretis remuneratõem tpalem nõ debet
quis querere ꝑ bono qꝺ egit. de pe. dist. iij. §.
Quãq̃. dicit canon. ⁊ sunt verba Grego. in
omelia. Cauenduz nobis est vt si forte aliq̃ꝺ
bonũ agim⁹ in ꝑsenti seculo remunerationez
nõ accipiam⁹. ne forte dicat̃ de nobis. Rece
perunt mercedẽ suã. Nisi em̃ diues iste aliq̃d
bom egisset vnde in ꝑsenti seculo remunerati
onẽ accepisset nequaq̃ abrahã ei diceret. Re
cepisti bona in vita tua. sz illi vendũt qui deo
seruiunt ꝑ mercede eterna quibꝫ etiã non est
amoꝝ filialis sz mercẽnarij. sz illi dant corda
sua deo qui ex sincera bonitate dei deo seruiũt
Et ꝺ desiderat ipe deus. Prouerbio. xxiij.
Prebe fili cor tuũ michi. q. ꝺ. ſm holgot. Fi
lii mi ꝑ creationẽ. fili mi ꝑ redemptionẽ p̃be
michi cor tuũ ꝑ dilectionẽ ⁊ deuotionẽ Chri
so. Merces tibi maioꝝ augeꝛ q̃ nõ spe mer
cedis oparis sz studio placendi. Vñ ipse deꝰ
nõ petit partẽ cordis sz totũ cor vult integra
liter habere. Mat. xxij. Diliges dñm deum
tuũ ex toto corde tuo. Hã falco auis genero
sa cũ diu volauerit ꝑ p̃da tunc cor ꝑ merce
de requirit. Falco est xp̃s qui ꝑ te volauit de
celo in vtez virginis. de vtero in mundũ. de
mundo ad crucem. ꝺ cruce ad limbũ. ⁊ tandẽ

Sermo

ecõuerso de mũdo ad celũ. Verito ergo sibi cor vendicat. Idcirco thema dicit. ꝓparate corda vestra ꝛc. ¶ Pro quo sciendũ In sacra scriptura septẽ inuenim⁹ de exercitatõe cordis admonitões. Primo est deo ꝓparandũ. Secũdo custodiendũ. Tercio aperiendũ. Quarto stabiliendũ. Quinto dandũ Sexto ad deũ elevandũ Septimo est scindẽdum. De septẽ exercitatõnes ꝑ septem dona spũssancti mouent. Primo dixi cor nostrũ deo est ꝓparandũ. De q̃ thema. ꝓparate corda vestra deo. s. tanq̃ domũ ĩhabitandũ. Zacharie. ij. Lauda ⁊ letare filia sion q⁹ ecce ego venio ⁊ habitabo in medio tui ait dñs. ℣ est ĩ corde qđ est in medio aĩalis De q̃ habitatõe scribit Johã. Apoc. xxi. Ecce tabernaculum dei cũ hoĩbus ⁊ habitabit cũ eis: ⁊ erit eor deus. Ut igit̃ delectabilis sit habitatio oportet primo vt mundet. Sap. i. Nõ habitabit in corpore subdito peccatis. ps. xcij. Domũ tuã dñe decet sanctitudo. Ideo hortat nos Greg⁹. in omelia. Tergat sordes praui oris q̃ ꝓparat deo domũ mentis. q⁹ dicit ps. xxi. Tu aũt in sancto habitas. Dic igit̃ cũ ps. lxxvi. Exercitabar ⁊ scopebã spũm meũ Et hoc debet fieri ꝑ donũ timoris. Eccli. ij. Qui timẽt dñm ꝑparabunt corda. ⁊ in ꝓspectu illi⁹ sanctificãt aĩas suas. Eccli. i. Timor dñi expellit peccatũ. Secũdo requirit̃ vt omet. s. vtensilibus necessarijs. nõ em̃ sufficit dom⁹ mũda si oĩno repit̃ vacua. Nã domũ vacantẽ q̃uis mundatam spũs immũdus ꝓt inhabitare. vt legitur Mat. xij. ⁊ Luc. xi. Quid aũt hospiti xpo ꝓparandũ sit figurat̃. iiij. Reg. iiij. vbi mulier sunamitis viro suo dixit de helyseo ꝓpheta animaduerto q⁹ vir dei sanct⁹ est iste q̃ trãsit ꝑ nos frequẽter faciam⁹ ei cenaculũ paruũ ⁊ ponam⁹ ei ĩ eo lectulũ ⁊ mensã ⁊ sellã ⁊ candelabr. vt cũ venerit ad nos maneat ibi Spiritualiter. Dic si vis helyseũ. i. xpm velis hospitare in cordis tui cenaculo debes ista ãttuor ei ꝓparare. Primo lectulũ. i. quietã ꝓscientiã in q̃ quiescat. ps. lxxv. In pace factus est loc⁹ ei⁹. cũ em̃ tu ꝓscientiã tuã ponis in pace tunc deũ locas in ꝓscientiã tuã quasi in lectulũ. De quo Canti. i. Lectul⁹ noster floridus. s. quiete ꝓscientie. Videm⁹ em̃ q⁹ in aqua turbida nõ resultat imago. sic cor ꝑturbatũ nec deum nec seipz ꝓt ꝓtemplari. ad Hebr. xij. Pacem sequimini cũ oĩbus ⁊ sanctimoniaz sine qua nemo videbit deum. s. in corde quiescentem. ¶ Si diceres que est trãquilla consciẽtia. Rñdet Hugo in li. de bono ꝓscientie. Conscientia tranquilla est que oĩbus est dulcis. nulli grauis. vtens amico ad gratiam inimico ad patientiã. cunctis ad benivolentiam. quibus potest ad beneficentiã. seipa ad iusticiã. Aug⁹. Fac iusticiam ⁊ habebis pacẽ ⁊ tũc habebis deũ lectũ. Luc. x. In quamcũq̃ domũ intraueritis primũ dicite pax huic domui ⁊ si ibi fuerit filius pacis requiescet sup illum pax vestra. Secũdo sellã. i. humilitatez. Ista vlti. Sup humilẽ requiescet spũs me⁹. Inquit em̃. Ad quẽ aũt respiciã nisi ad pauperculũ ⁊ ꝑtritũ spiritu ⁊ trementẽ sermones meos. Bern. Humilitas diuine gratie ẽ familiaris. Orig. Si humilis nõ fueris gram spũssancti non habebis. Eccli. vij. Humilia valde spiritum tuũ Bern. Si Maria vltra omnes se nõ humiliasset vltra oĩes exaltata ⁊ benedicta nõ fuisset! Tercio mensa est ponenda ⁊ hec est penitẽtia. Eccli. xxix. Transi hospes ⁊ orna mensam. s. penitentie. ꝑ mensale cibũ ⁊ potũ. mensale est recta intentio. Beda. Thesaur⁹ cordis est intentio. cibus est dei voluntas. Job. vij. Meus cibus est vt faciaz voluntatẽ ei⁹ qui misit me: z potus lacrime Ambro. Domine da michi lacrimas potuz. ps. lxxix. Potum dabis nobis in lacrimis. Bern. Lacrime penitentiũ sunt vinũ angelorum. Hec lacrima⁊ profulio regem Manasse ad regnũ restituit. ij. Paralip. xxxiij. Humilitas a subuersione liberauit. Jone. iij. Ezechie ter quinos annos addidit. iij. Reg. xx. Si cayn ⁊ iudas virtutes lacrima⁊ sciuissẽt desperare nõ debuissent. Bern. Nec q̃ mundus diluuio periisset si ad lacrimas confugisset O q̃ forte lacrima⁊ vinũ. Bern. O humilis lacrima tua est potentia. tuũ est regnum. vincis inuincibilem. ligas oĩ potentẽ. Ille est ornatus mense pemtentie De q̃ Ambro. in li. de penitentia. O q̃ felix est penitentia q̃ dei ad se trahit clementiã ⁊ ligat oĩpotentiam. Quarto candelabr. debes locare. i. tuũsp sius ꝓpriaz cognitionẽ habere. Bern. Scio neminẽ dignũ saluatõe sine ꝓpria cognitõne q⁹ qui seipm nõ nosci nil bene nosci. Jõ hugo. multe sunt scientie hoĩm sed nulla melior

q̄ qua homo cognoscit seipm. Et illā cognitionem ꝓpriam cōmendat Bernā. dicēs. Melius est cognoscere seipm q̄ scire cursum siderum. naturā lapidū. oīmq̄ virtutē herbarum. Aug. Bonū est scire ꝓpriam infirmitatem q̄ q̄dq̄d aliūde habes & impfecte habes & amittere potes. hec cognitio & ꝑparatio ad gratiā ꝓuenit ex dono timoris. Eccli. ij. Qui timēt deū inquirūt q̄ beneplacita sunt ei. ¶ 2 Secūdo cor ꝑparatū est fideliter custodiendū. pueꝝ. iiij. Omni custodia serua cor tuum. qm̄ ex ipo vita ꝓcedit. Nā ois stat⁹ vite nostre siue bon⁹ siue mal⁹ ex corde iudicat. De q̄. i. Reg. xvi. Homo videt q̄ parēt. deꝰ autē intuet cor. & Matth. xv. Que de corde exeūt ea coinquināt hoīes. De corde em̄ exeūt male cogitatōes &c. Bernā. A corde tanq̄ a radice ꝓcedūt bona & mala. & ergo valde est custodiendū. Eccli. xxxvi. Ubi nō est sepes diripitur possessio. sic vbi nō est custodia cordis perdet⁹ virt⁹. & hec custodia fit ꝑ donū scientie q̄ docet bonū agere & malū vitare. sine q̄ dono cor non bene custodit. Bap. xiij. Vani sunt oēs hoīes in quibꝫ nō subest scientia dei. 3 Tercio cor ꝑparatū & custoditū est deo aperiendū. De q̄. ij. Matth. i. Adapiet dīs cor vestrū i lege sua & in ꝓceptis suis. Quā aperitionē postulat dīs Canti. v. Aperi mihi soror mea amica mea. q⁹ ipe desiderat ingressū habere in cor nostr̄. Appc. iij. Ecce sto ad ostium & pulso. si q̄s aperuerit michi ianuā introibo ad illū. Cordis etiā nr̄i dispositio figurat dispositionē ad deū. Nā cor superius est latū & inferi⁹ strictū. sic cor nostr̄ q̄tum ad affectus desideria & amorē ad inferiora debet esse strictum & acutū. sz dilatatū q̄ ad superiora. dicendo cū ps. Viā mandatoꝝ tuoꝝ cucurri cū dilatasti cor meū ¶ Item sicut cor est triangulare. sic mēs nr̄a debet eē dispsita ad tria Primo ad mandatoꝝ intelligentiā Eccī. iij Que ꝓcepit tibi deꝰ illa cogita semp. Secūdo ad exequendoꝝ diligentiā. de q̄. ij. paliꝫ. xix. Cū diligētia cūcta facite. Et apls ad Colocen. iij. Quōcumq̄ facit⁹ ex animo opamini Tercio ad diuinoꝝ donoꝝ effluentiaz. De q̄ Tren. iij. Bonū est ꝑstolari cū silētio salutare dei. s. vt vigilet cor nostr̄ in desiderio & exꝑtatōe diuine ꝓsolatōis. vt aperiam⁹ q̄n̄ veniat ꝑ gratiā. Luc. xij. Beati serui illi q̄s cū venerit dīs inuenerit vigilātes vt cōfestim aperiāt ei. & hec apertio fit ꝑ donū pietatis. q̄ ad oīa vtilis est. i. ad Thimo. iiij. ad deuz vt habeamus reuerentiā. Bernā. Pietas est dei cult⁹. memoria & fiducia de dei misericordia & gratia. Et est vtilis ad nos vt habeamus serenā consciētiā. Est etiā vtilis q̄ ad ꝓximū vt ei exhibeam⁹ spūalem misericordiam. De quibꝫ oīmbꝫ dicit⁹ ad Thitū. ij. Sobrie iuste & pie viuam⁹ in hoc seculo. sobrie q̄ ad nos. iuste quo ad ꝓximos. pie q̄ ad deum. ¶ 4 Quarto cor ꝑparatuz custoditū & apertum est deo stabiliendum. Eccls. xi. In bono sit cor tuum. s. in dei voluntate amore & bona opatione vt a via dei nulla occasione retrahatur. Eccli. ij. Fili accedēs ad seruitutē dei sta in iusticia & timore & ꝑpara animā tuā ad tēptationē. de prime cor tuū & iustine. s. tēptatōes q⁹ dicit⁹ ad Heb. xiij. Optimū est gratia stabilire cor. Bernā. Nullū vnq̄ seruū dei dies & hora inueniat sine exercicij labore vl̄ studio ꝓficiendi. vel sine expientie dulcedine vel sine fruēdi gaudio. Hiero. Semp aliq̄d opis facito ne te diabol⁹ inueniat ociosum. & in via dei obiciat petram scandali & offensionis. Ecclesiastici. v. Esto firmus i via dei. Que quidē firmitas & stabilitas fit ꝑ quartū donū spūssancti scz donū fortitudinis. De q̄ greg. Fortitudo spūs est carnis delectatōnem vincere. ꝓspera mūdi spernere. ꝓprijs voluntatibus cōtradicere. & dei voluntatē fortiter pficere. 5 Quinto cor nostr̄ est deo dandum. ꝓuerb. xxiij. Prebe fili mi cor tuū michi. Regnera dignū & iustū est. q⁹ creator tu⁹ est. Jō Aug. Quis obiudicat figulo q̄ finxit se. sic & deus creauit cor tuum. Hiere. xviij. Ecce sicut lutum in manibus figuli sic vos domus israel in manu mea. Item q⁹ emptor tuus est i. Thoꝝ. vi. Empti enim estis precio magno Etiam quia amator tu⁹ est. i. Johā. iiij. In hoc est charitas nō quasi nos dilexerim⁹ deū sz q̄m ipse prior dilexit nos. & in perpetua dilectōe cor suū ꝺdit nob. ita q̄ mirat⁹ Job. c. vij Quid ē hō q⁹ magnificas eū. aut q̄d apponis erga eū cor tuū. Ber. Scio dñe vbi cor tuū ibi & thesaur⁹ sz cor tuū ē cca nos. idcirco thesaur⁹ tu⁹ sum⁹. & merito cor nr̄z tibi dare debem⁹. Thoꝺ. xij. q̄d illi ad ꝺ poterim⁹ dignū dare. q. d. quā mercedē dare poterimus. aut

quid dignū poterit esse beneficijs ꝙ me du-
xit ⁊ reduxit ⁊ a deuoratōne piscis eripuit ⁊
oībꝫ bonis ꝑ eū repleti sumꝰ. nunq̄d ꝟo ma-
iora illis fecit nobis dñs. ergo merito cor no
strū illi p̄beamꝰ. Canti. viij. Pone me sic̄ si-
gnaculū sup cor tuum. Et hec donatio cordis
debet fieri ꝑ donū ꝯsilij Greg. Donū ꝯsilij ē
habitꝰ a deo infusus q̄ mouemur ad opatōes
bonas ⁊ quo non est determinata via. Et sic
ꝯsiliū, ꝓut est donū spūssancti docet nos cor no
strū a terrenis retrahere ⁊ celestibꝫ inherere.
vt dixit dñs adolescētulo Math. xix. Uēde
oīa q̄ habes ⁊ da paupibꝫ. ⁊ habebis thesaurꝫ
in celo. ⁊ veni ⁊ seq̄re me Augꝰ. Cōsiliū spūs
sancti est vt tpalia ꝯtemnentes deo nō ꝓ ter
renis sꝫ celestibꝫ seruiamꝰ. His em̄ appropi-
quat deꝰ ꝑ gratiā qui ꝯsiliū spūssancti sequū-
tur. De q̄ ꝓuerb. viij. Ego sapiētia habito in
ꝯsilio ⁊ eruditis intersuꝫ cogitatōibꝫ. M
6 Sexto cor nostꝫ ad deū est leuandū. Treñ.
iij. Leuemꝰ corda nostra cū manibꝫ ad dñm
in celū. i. affectū cum opationibꝫ. vt Isa. c. li.
Eleuare eleuare cōsurge hierusalē. dicit bis
eleuare. s. ꝑ intellectū ⁊ affectū. iuxta illd̄ ad
Colocēses. iij. Que sursum sunt querite. s. ꝑ
intellectū. vbi xp̄s est in dextra dei sedens. q̄
sursum sunt sapite. s. ꝑ charitatis affectū nō
que sup terram. Bern̄. Impossibile est deuꝫ
vere cognoscere ⁊ nō diligere. Quapropter
Albertꝰ sup illo verbo. sursum corda. dicit le-
uandū est cor nostꝫ sursum intellectu veritatꝫ
⁊ affectu charitatis. Que quidē eleuatio fit
ꝑ donū intellectꝰ. Nā intellectus cognoscit
res nō vt res in se sꝫ sub ratōne boni vel mali
vt malū refutemus ⁊ cor ad bonū erigamus.
Hiere. xxxi. Dirige cor tuum in viā rectam
in qua ambulasti. qꝛ dicit Augꝰ. de spiritu et
anima. Intellectꝰ est vis aīe qua inuisibilia
ꝑcipit ⁊ celestia archana cognoscit. i. Choꝛ.
ij. Nobis reuelauit deꝰ ꝑ spūm suū. i. ꝑ donū
spūssancti qd̄ est intellectus. p̄s. xxxi. Intel-
lectum tibi dabo ⁊ instruam te in via ⁊c̄. scili
cet cor ad deum eleuare ⁊ a terrenis retrahe
re. N Septimo cor nostꝫ est ꝓpter de-
um scindenduꝫ. Johelis. ij. Scindite corda
vestra ⁊ nō vestimenta. Est aūt duplex scissio
vna ꝑ contritionez. alia est sepatio ab affectu
carnaliū ⁊ terrenoꝝ. ⁊ illa fit ꝑ donū sapiētie
id est. sapide scientie. Bern̄. Inuenisti sapiē
tiam si singula tibi sapiūt, ꝓut sunt. s. deus vt
deus. terra vt terra. caro vt caro. virtꝰ vt vir
tus. Nam de hoc dono sapientie dicit Isid̄.
Sapiētia tm̄ speculat̄ eterna. ⁊ in illis soluꝫ
iocundat̄ dicēs cum beato augustino. Om̄is
copia que non deꝰ meꝰ est michi penuria. h̄
etiā perpendēs beatꝰ Bern̄. dicit. Si q̄s cor
de gustauerit que sit illa dulcedo celestiuꝫ p̄-
miorū tunc omne aliud dulce amaꝝ. om̄e de
corum fedū. omnis leticia tristicia videbitur
Quapropter bene ē scindēdū ⁊ sepandū ab
amaris fedis ⁊ tristibus ⁊ applicandū ad ve
ra dulcia decora ⁊ amena. Bern̄. O amor
castus ⁊ sanctus. o dulcis affectio ⁊ amabil
o pura voluntatis intentio. eo est purior quo
de ꝓprio nichil relinquit̄. eo suauior ⁊ dulci-
or quo totū diuinuꝫ est quod sentitur. Et hec
scissio est quādo cor sepatur a malis affectōi-
bus. ratio a malis delectatōnibꝫ. memoria a
cōtagiosis inquinatōibus. voluntas a malis
inclinatōibus. anima ab inordinatis moribꝫ
cogitatōes a vanis ⁊ inutilibus imaginatōni
bus. corpus a minus necessarijs occupatōni
bus. sensus ab indisciplinatis discursibus.
Sed hec omnia in deū directa ⁊ suspensa vt
expectent beneplacitū dñi in hora beneplaciti
eius cū audierint vocē spiritꝰ spirātis cōcur
rent cōtinue ⁊ coopabunt̄ sibi in bono vt cor
acquirat deuotionē. ratō expientie suauitatē
voluntas desideriū. memoria stabilitatē fide
lem. cogitatōibus in deū collectis ⁊ sensibus
dormientibus tūc erit ꝓmptitudo dei serui-
minis ita vt dicet aīa fidelis. Canti. v. Ego
dormio ⁊ cor meū vigilat. ⁊ cū aplo ad Ga-
latas. ij. Uiuo aūt iam non ego viuit vero in
me xp̄s. ⁊. i. Col. iij. Mortui estis ⁊ vita ve-
stra abscondita est cum xp̄o in deo.

Dominica quarta ad uentus Sermo. xxiiij

Dirigite viā dñi Joh. i. Exq̄ ista
dñica pagit̄ aduentꝰ ad mortē. ⁊
qꝛ oībꝫ hoībꝫ ꝯstitutū ē semel mo
ri ⁊ post erit iudiciū. ad Heb. ix.
O Jō sūme necessaria ē vie ad mortē p̄pa
ratio tribꝫ d̄ causis. Primo ꝓpter hore mor
tis incertitudinē. Bern̄. in meditatōibꝫ. Cer
tū est ꝙ moriemur incertū est vbi q̄uo et q̄n

mors vbiqꝫ te expectat. si prudens es vbiqꝫ expecta eã. Dicit nanqꝫ Jsiõ. Nichil in rebꝫ humanis certꝰ morte. nichil incertius hora mortis. Greg⁹. In via sum⁹ qua ad patriaꝫ pgim⁹ nescim⁹ aũt hora exit⁹. Quapropter Luc. xij. Estote pati. q⁹ qua hora nõ putatis filiꝰ hoīs veniet. Secundo ꝓpter iudicij examen. Greg⁹. xxv. di. qualis. Qualis hinc qsqꝫ egredit talis i iudicio psentat. Ecc̃i. x viij Ante iudiciũ para iustificã. Et nõ debem⁹ expectare quousqꝫ iudex pulset ꝙ egritudinem q⁹ q tps senectutꝫ expectat timendũ est dñ spectat misericordiã ꝙ inueniat iustificã. hec greg⁹. Et aug⁹. Latet vna dies vt timeatur oīs dies. Tercio debem⁹ parare viã dñi ad mortẽ ꝓpter demonis tẽptatoez q frequẽter nos tẽptat ita vt etiã nomẽ inde habeat Mat. iij. Et accedẽs temptator. Nã de insidijs ei⁹ dicit. i. Pe. v. Sobrij estote & vigilate q⁹ aduersari⁹ vt diabol⁹ tanqꝫ leo rugiens circũit querẽs quẽ devoret. signãter i agone. ps. Ip si calcaneũ meũ obseruabũt. qõ est vltimum hoīs. Ꝓ Sz diceres q̃re demones temptant hoīes sic in agone mortꝭ. Rñdet ꝙ ꝓpter tria. primo q⁹ demonibꝰ ꝓstat ꝙ vnusqsqꝫ hoīm naturaliter appetit in fine bonũ. Dicit Boetiꝰ. iij. de ꝓsolatu. ps. ij. Omnis hoīes qꝫuis diuerso calle incedãt ad vnũ tñ beatitudinis finẽ nituntꝫ puenire. Est em̃ mentibꝰ hoīm naturaliter veri boni inserta cupiditas sz ad falsa deuius error abducit. Et etbicoz. i Oīa bonũ appetũt. Et ꝫ demones libẽter vellent impedire ne homo bono fine decederet. Secũdo ideo. q⁹ si hõ ibi euadit potestatẽ demonũ ampliꝰ nunqꝫ timebit eos. sz secure & libere dicere pt illud ps. cxxij. Sñdictꝰ dñs q nõ dedit nos in captiõez dentibꝰ eoz. ergo diabol⁹ q̃ habuit aliqꝫ ꝙ multos annos in sua potestate. in fine eos nõ libenter derelinquit. Tercio si obtinuerit eũ in agone amplius nũqꝫ pt eũ pdere. in ꝑsenti vo nõ est sic. q⁹ si hõ die lucrat aliquẽ cras pt eũ pdere. Si quem aũt vicerit in agone ille ad salutẽ nunqꝫ redibit. Job. vij. Qui descenderit ad inferos nõ ascendet nec reuertet vltra in domũ suã. nec cognoscet eũ amplius locꝰ ei⁹. q⁹ in inferno nulla est redemptio. Ideo vt parati simus ꝓtra ei⁹ temptatões monemur. Eccl̃i. ij. Fili ꝑpara aiaz tuã ad temptatõnez. Tñ quinqꝫ sunt temptatões ꝙ qs diabol⁹ hoīez nitit i salute sua impedire. Prima tẽptatio est de fide. nã sicut in fine mũdi tpe antixpi maxima erit ꝓsecutio fidei. sic in fine hoīs q dicit microcosmus erit maxima temptatio fidei. Rõ aug. q⁹ fides est bonoꝝ oīm fundamentũ & bũane salutis initiũ. Heb. xi. Sine fide impossibile est placere deo. q⁹ corde credit ad iusticiã. ad Ro. x. Jõ q fundamentũ destruerẽt edificatione totã salutꝭ impedirẽt. Jõ vtile est corazi firmis dicere simbolũ vt infirm⁹ admoneat & sit stabilis & firm⁹ i fide. Thob. ij. Filij sanctoꝝ sum⁹ & vitã illã expectam⁹ quã dñs dabit. est his q fidẽ suam nunqꝫ mutãt ab eo. Secũda tẽptatio est desperatio. cũ em̃ infirm⁹ cruciat dolorib⁹ i carne. tũc diabolus supaddit dolorẽ dolori. obijciẽdo hoīi pẽta sua. vt sic eũ ad desperatõez inducat. Nã diabol⁹ ad memoriã reducit hoīni in agone oia pẽta sua & districti iudicij venturaz irã vt vel sic terrore & horrore corrept⁹ citius desperet. Tñ fm Jnno. in li. de vilitate bũane ꝑditionis. Quilibet tã bon⁹ qꝫ mal⁹ anteqꝫ egrediatur de corpe videbit xp̃m in cruce positũ. boni ad ꝓsolatõez. mali vo ad confusionẽ. vt ergo bescãt se nõ esse ptices fruct⁹ redemptõnis & effusionis sanguis xpi. Appẽ. i. Videbit eũ oīs oculꝰ & q eũ pupugerũt. s. peccatꝭ. Insup diabol⁹ repsentat agonisanti quecũqꝫ vel cogitatõe vl locutõe vel opatõe inique gessit. s. in superbia gula & auaricia. & si q̃ habet iniuste acqsita & quotiens inebriat⁹ est. & sic de alijs vt i desperatõez inducere possit Et nõnunqꝫ fortassis etiã bona opa nõ vt de his ꝓsoletur sz ꝙ complacentiã & inanẽ gloriã de his inaniter psumẽs in superbia coz eius eleuetur. & sic peat. Idcirco ad temptatõem illã ꝑpara animã tuam. s. faciẽdo plura opa bona cũ humilitate. vt cũ opa bona & mala i statera illi⁹ posita fuerint bona ꝑponderent malis. Eccle/siastes. ix. Quẽcunqꝫ pt facere manus tua instanter opare. ad Gal. vi. Dũ tps habemus operemur bonum. Aug. Nõ est putãda mala mors dũ ꝑcesserit bona vita. Et sic hõ dũ ꝓnenerit ad agonẽ habeat ꝑ oculꝰ dei misericordiã & nõ despet. nã si mille milia pẽta mortalia ꝑpetrasset q̃ omino oblit⁹ fuisset. & omnia in agone cognosceret. nec vnqꝫ aliqꝫ istoruz confessus fuisset nec penitentiã egisset adhuc

desperare nõ deberet. Et si est tante fortitudi-
nis vt possit loq̃ cõfiteat̃ si habet sacerdotẽ si
nõ cõmittat deo ⁊ doleat ꝯfiteat̃q̃ corde. ps. l
Cor ꝯtritũ ⁊ hũiliatũ deꝰ ñ despicies. Bern.
Maior est dei pietas q̃ꝫ queuis iniq̃tas. Nã
oĩa nostra peccata respectu misericordie dei
sunt q̃si vna gutta r̃spectu totiꝰ maris Isid.
Nullũ est peccatũ qd̃ nõ habeat veniã p̃ter so
lum desperatõis crimẽ. Augꝰ. Mala p̃terita
nõ nocẽt si nõ placẽt. R Tercia tempta
tio. qꝛ tũc maximꝰ dolor accidit homini cũ aĩa
debet exire a corpe. sic ꝙ etiã hõ ꝑdit sensus
⁊ ꝙ p̃ amaritudine ⁊ dolore ꝑdit vires suas
qꝛ sanguis vndiq̃ ꝯfluit ad cor vt ip̃m ꝯser-
uet. qd̃ sic̃ fuit primũ viuẽs. sic erit ⁊ vltimũ
moriẽs. Jõ dicit Aristo. iij. ethicoꝝ. Terri-
bilissimũ oĩm terribiliũ est mors. Tũc eĩꝫ ne
cessariũ est vt hõ sit patiẽs. Jaco. v. Patien
tes igit̃ estote ⁊ vos: ⁊ ꝯfirmate corda vestra
qm̃ aduentꝰ dñi appropinq̃bit. Luc̃. xxi. In
patiẽtia vr̃a possidebitis aĩas vestras. Et sic̃
aĩa in patiẽtia custodit̃. sic in impatiẽtia ⁊ in
murmure ꝑdit̃. Exemplũ legit̃ de clerico in-
firmante quattuor annis q̃ in impatiẽtia ait.
deꝰ accepisti michi corpꝰ recipe ⁊ aĩaꝫ. ⁊ cuꝫ
deꝰ eũ nõ liberauit tandẽ impatiẽtia victꝰ mi
ser dixit. Accipe diabole aĩaꝫ meã. ⁊ sic mor-
tuus de eo q̃d aliud sperandũ q̃ꝫ ꝙ pro malo
voto suo eterne damnatõis effectũ ꝯsecutus
sit. Idcirco p̃para ad temptatõeꝫ aĩam tuaꝫ
ꝑ patientiã. Nã infirmitas ante mortẽ habet
se qd̃ãmodo vt purgatoriũ si tolerat̃ vt opor-
tet. Sꝫ diceres qũo infirmitates ⁊ tribulati
ones tolerant̃ vt oportet. Rñdet Henricꝰ de
hassia sup Gen̄. Tribulatões p̃sentꝫ vite to
leramꝰ vt oportet. cũ dolores ponderamꝰ ad
pc̃ta ⁊ cogitamꝰ ꝙ ⁊ grauiora ꝑpeti demeru
imꝰ ꝑ pc̃ta. ⁊ sic in hꝰ deũ laudamꝰ ꝙ ita mise
ricorditer agit. nã quos hic punit ⁊ nõ in ba-
ratro debẽt deo regratiari ꝙ hic infirmant̃ ⁊
patiunt̃ ⁊ purgatoriũ habẽt. Dicit nãq̃ gre.
Diuina dispensatõe agit̃ vt ꝓlixiori vicio ꝓ-
lixior existat egritudo. Idcirco quilibet infir
mus cogitare debet dicẽs. Ecce cũ isto corpe
cũ istis mẽbris offendisti deũ. ⁊ bene maioreꝫ
dolorẽ meruisti. Et cũ bea. aug̃. Hic seca hic
vre vt parcas ĩ futuro. Gregꝰ. Misericordi
ter adhibet deꝰ tꝑaleꝫ seueritatẽ ne ĩferat eter
nã vltionẽ. Exemplũ de illo q̃ rogauit deũ vt
tolleret eũ de isto mũdo. Venit angelꝰ dñi di
cens. missus sũ ad te elige qd̃ vis. aut duobꝫ
diebꝫ ĩ purgatorio patieris aut duobꝫ adhuc
annis infirmitatẽ tuã sustinebis. Qui cũ ele
gisset duos dies ĩ purgatorio mortuꝰ ꝓ voto
suo illic ꝑuenit. Post horã v̄o illi angelꝰ ap
parẽs quomodo haberet fideliter requisiuit
Ip̃e aũt angelũ nõ agnoscens q̃s esset inter
rogauit. Et cũ audisset qꝛ angelꝰ esset rñdit.
Nõ es angelꝰ dei qꝛ angeli dei nõ mentiunt̃
tu aũt mentitꝰ es michi dicẽs ꝙ solũ ꝑ duos
dies in purgatorio essem. nũc aũt hic fui per
multos annos. Rñdit angelꝰ. scias ꝙ nõdũ
plene ad vniꝰ hore spaciũ interfueris. tũc ille
Rogo te vt reducas me ad seculũ paratꝰ suꝫ
em̃ sustinere infirmitatẽ q̃ꝫdiu deo placuerit
solũ ꝙ huc nõ reuertar qd̃ ⁊ factũ est dispẽsa
tione diuina qui postea patienter ꝓ diffinito
tꝑe infirmitatẽ suã sustinuit atq̃ tandẽ feli-
citer mortuꝰ in pace requieuit S Quar
ta temptatio est cõplacentia suijpsiꝰ. nã cum
diabolꝰ nõ p̃t inducere hoĩem ad errorẽ fidei
ad desperationẽ vel impatientiã. tũc q̃rit ho
minẽ inducere ad cõplacentiã suijp̃iꝰ ⁊ vanã
gloriã. ꝯsiderãdo q̃ꝫ firmꝰ sit ĩ fide ⁊ patiens
in tribulatõe infirmitatꝫ Vñ Isid. Inuehit
ꝯ illos dicẽs. nõ te iactes. non te exaltes. nil
de te p̃sumas. nil tibi tribuas. q̃ꝫto q̃s maior
est in oculis suis. tanto despectior ĩ oculis dei
Idcirco homo debet esse cautꝰ. cuꝫ em̃ diabo
lus eũ temptat ꝑ arrogantiã recogitet homo
sua peccata. ⁊ cum diabolus temptat per de-
sperationem erigat cor ꝯsiderãdo dei miseri-
cordiã. ⁊ incarnatõis atq̃ passionis xp̃i me-
rita. ⁊ sic nõ desperet. sicut legit̃ de beato An-
thonio ꝙ diabolꝰ ad eũ dixit. tu vicisti me cũ
te volo exaltare tunc teip̃m deprimis. ⁊ cum
te volo deprimere tu teipsuꝫ exaltas. nullate-
nus tñ homo de ꝓprijs suis meritis cõfidat
aut p̃sumat. qꝛ ꝓpria cõplacentia est multuꝫ
nociua. T Quinta temptatio cũ q̃ plu
res decipit est occupatio tꝑalium. ⁊ est malũ
signuꝫ. nã sicut puluis iniectus oculis corpo-
ralibꝫ facit hoĩem deprimere visũ ⁊ qd̃ãmo-
do cecutire. sic occupatio tꝑaliuꝫ impedit ne
hõ oculos mentꝫ sue ad deum eleuare queat.
Et ideo homo debet illam deponere in agone
Vnde scotus sup. iiij. sententiarum. Cum se
infirmꝰ videt moriendũ tunc plene ꝯsentire

debet in mortē ac si p se mortē elegisset. penaz mortis sic patienter sustinēdo. nā illa pena latisfactio quedā est, p venialibꝫ pticulariter z p aliquibꝫ mortalibꝫ q̄ vel oblit⁹ fuit vel q̄ nondū satisfactōibꝫ p̄missis ad plenū expurgauit. et cogitare debet q̄ p tp̄ali bono habebit vitaz eternā, p amicis beatoz at q̄ sanctoz ꝓsortium. Sz diceres est ne malū signū cū aliquis inuit⁹ moriē. Rñdeō. Si hō sentit se ad mortem nō dispositū. q̄ adhuc habet pua merita ideo libēter diuti⁹ viuere vellet vt se ad mortem meli⁹ disponeret. sic nō est malum. Sz si ideo inuit⁹ moriē eo q̄ debet separari a voluptatibꝫ carnis z a gaudijs mūdi. z ideo vellet libenter diuti⁹ viuere. vt posset in illis amplius delectari. ꝟ est malū z reꝓhensibile signū Jō valde reꝓhensibiles sunt illi quibꝫ si q̄s in infirmitate dicit q̄ debēt se ꝓparare ad mortez sez p̄fessionē z sacramentoz p̄ceptōez. qui respondēt. ego spero me nō moriturz. z iter ꝟ q̄ extūc nō moriarz. nunq̄d nō debes penitere z te deo reconciliari. Et nescis forsitan q̄ ista infirmitas sit tibi ex demerito peccati. sic ille ꝟ q̄ Joh. v. q̄ triginta octo annis iacuit circa piscinā. cui dixit dñs. vade noli amplius peccare ne deteri⁹ tibi cōtingat. z si nullum scis graue cōmissuz tūc forsitā p bonū omissuz nō nunq̄ graviter deliqsti. q̄ nunc in te deus animaduertit z punit. nā cū asin⁹ flagellatur elicit vel q̄ male iuerit z sinistre vl nimis tarde. Et sic cū te de⁹ flagellat in infirmitate tūc cogita vel q̄ male egisti vel tard⁹ z negligēs i bonis opibꝫ z deo ingrat⁹ de beneficijs suis fuisti. Nā z sic infirmabatur Ezechias. iiij. Reg. xx. ex eo q̄ nō cecinit canticū dño cū liberauit eū de manibꝫ inimicoz. Isa. xxxviij. Sz deu nūc cū infirmi aliq̄s de sacramentis ꝓcipiendis adhortant p̄sertim de sacra vncti one dicunt. nō possuz habere vnctionē. q̄ tūc habebo temptationē. ꝟ est hereticū sentire. cū dixit Jacob⁹. v. c. in canonica. Infirmatur quis ex vobis ducat p̄sbiteros ecclie. z orēt sup eū vngētes eū oleo in noīe dñi. z oratō fidei saluabit infirmū z alleuiabit eū dñs. z si i peccatz est dimittent ei. Ita ñ sanct⁹ tho. super iiij. sñia z. di. xxiij. q. i. ar. ij. ¶ Quadruplex est effectus vnctōnis. Prim⁹ z princi palis est sanatio spūalis ꝓtra debilitatē que in nobis relinquit ex peccato. ꝓtra quā hō roborat p ꝟ sacramentū. q̄ ibi ꝓfert gra ex qua homo roboratur. Secundus est sanitas corporis. hanc tñ non inducit nisi fm q̄ expedit z ordinatōez habet ad finē principalē. s. spūalem sanatōez. Tercius effect⁹ est ad deuotionem exequendā. z quart⁹ ad felicioꝛē transitum in celū. vnde sicut vita xp̄i debet esse exēplar nostre vite. ita mors nostre mortz Aug. Oīs xp̄i actio nīa est instructio. xp̄s em̄ quicq̄ fecit i cruce moriēdo. Primo orauit illuz psalmuz. Deꝰ deꝰ me⁹ respice in me vsq̄ ad illū. In te dñe speraui: z vsq̄ ad illū verbum In manꝰ tuas dñe cōmēdo spūm meū. Sic z nos. si nō ore tñ corde. ut dicit Jsiō. de summo bono. Veli⁹ est orare corde sine sono vocis. q̄ ore sine intuitu mentz. Secundo clamauit sic q̄ terra tremuit. petre scisse sūt. z sic nos corde. i. desiderio. Greg. Anime verba sunt desideria ad deum clamātia. Et ꝟ est q̄ dñs ad moysen ait Exo. xiiij. Quid clamas ad me dicēdo cū ap̄lo phil. i. Cupio dissolui z esse cū xp̄o. Tercio xp̄s i cruce cū lacrimis plorauit. z sic nos flere debemus p peccatis. Aug⁹. Qui lacrimis misez se ꝓfitet illi deus misereꝰ ✠ Primo em̄ lacrime mundāt Jsiō. Penitētis lacrime apud deū reputantur p baptismate. Aug. Lacrime sunt testes doloris z penitētie. Sedo impetrāt. Chrisꝰ. Nemo ad deū flens accessit q̄ nō impetrauit q̄d postulauit. Tercio āgelos letificāt Ber. sup Cant. Lacrime penitentiū angelos letificāt. Quarto boīes saluāt. Amb. in eramen. O dñe da michi lacrimas petri z nō leticiā peccatoz. Nā lacrima regem manasseu ad regnū restituit. ij. paralipo. xxxiij. ninivitas a subuersione liberauit Jone. iij. Ezechie ter quinos annos adiecit. iiij. Reg. xx. Si cayn z iudas virtutē lacrimaz sciuissent desperare nō debuissent. Bern. Neq̄ mund⁹ diluuio pisset si ad lacrimas ꝓfugisset. Quarto xp̄s i cruce p inimicis orauit Luc. xxiij. sic z nos inimicis nīis z in nos delinquētibꝫ. Luce. vi. Dimittite z dimittemini. Et iterz diligite inimicos vīos. bñfacite his q̄ vos oderīt Mat. vi. Si aūt nō dimiseritis hoībꝫ pcta eoz nec pr̄ vr̄ dimittet vob pcta vīa. Aug. Unusq̄sq̄ talē idulgentiā accipiet a deo qualē faciet proximo Mat⁹. vij. Marci. iiij. Eadē mensura qua mēsi fueritis rc̄. Amb. Indignum

est illi deū esse ꝓpiciū q̄ crudelis est in ꝓximū Quinto xp̄s testamentū ꝑdidit. qz matrē discipulo cōmendauit. vestimēta crucifixorib⁹ z nobis suū corp⁹. z sic nos. Ūñ aug. de cōi vita clericoꝝ ꝑmone. ij. z habeā. xiij. q. ij. si q̄s Si q̄s habet vnū filiū putet xp̄m alterū. Si duos habet putet xp̄m terciū. Si decē vnde cimū xp̄m faciat. Sexto ī cruce spūm tradi/dit. z sic nos. ideo crucis signū iugiter in vsu z memoria habere debem⁹. meditādo xp̄m cru/cifixū ꝓ nobis ꝑcatorib⁹. qz dicit Eusebi⁹. Nulla est sal⁹ corpis z aīe nisi in felicissima xp̄i passione. Ideo Bern̄. Deficiente michi sanitate z iusticia succurrit michi passio tua.

De eadem dominica

Sermo. xxv.

Cuius ego nō sum dignus vt soluā ei⁹ corrigiā calciamēti Joh̄. i. Di cit Aristo. in li. de aīalib⁹. Auis ha/bens multas plumas cū se eleuat in aere non mouet eas. ¶ Sp̄ualiter. Sic hō in vtu te ꝓfect⁹ eleuat⁹ ī altitudine dignitatis ñ mu/tat alas humilitatis sz fix⁹ est. De q̄ dicit gre/gor⁹. Perfect⁹ nescit ꝺ oblata laude gaude re: sz pl⁹ tristat. nā hec est ꝓprietas vere humi litatis Christi. Qui corde est būilis indignioꝝ se reputat alijs. Bern̄. Humilitas est virtus qua homo verissima cognitōe sibi ꝑ ꝑpi vilescit Talis fuit Dauid. ij. Reg. vi. q̄ derisus fu/it ab vxore sua micol. z ꝺ parui pendēs dauid dixit. Vilior fiā cē fact⁹ sū. z ero humilis in oculis meis. O cē pauci sunt tales. de quib⁹ Bern̄. in epla ad eugenū papā. Bona z re/cta facere z inutilē se reputare apud paucos inuenit. Et idē supmissus est dicit. Non est magnū humilē esse ī detectōe. sz magna z ra/ra virt⁹ est honorata būilitas q̄ fuit ī iobāne baptista. Nā iudei attribuebāt sibi honorem estimātes q̄ esset xp̄s. ipe aūt seip̄m vilifica/uit q̄ ꝺ ē magnū imo maximū būilitatis signū De q̄ dicit Rich̄. de mistico somno. Humil est q̄ seip̄m veraciter ꝓtemnit. būilior q̄ se cō temni ab alijs nō refugit. humilim⁹ q̄ hono/rat z tñ ꝓtemni ꝓcupiscit. Et talis fuit beat⁹ Jobes q̄ dixit. nō sū dign⁹ ꝛc. De q̄ thoma In sūma euāgelij duo innuunt. Primo io/hannis ꝓfectio ī testimonij veritate. ibi. cō fessus est z nō negauit. Secūdo nunciatur batio ex opprobrij humilitate. ibi. q̄d ergo ba ptisas. De primo dicit In illo tpe. Ag̃ in scola. hyspo. dicit q̄ fuit añ baptismū xp̄i vel in tpe in q̄ finite sūt figure mosayce legis z ve ritas noue legis incepit. s. q̄ñ iobes bap. duce spūsancto venit de deserto ī betbaniā galilee circa iordanē ꝑdicās nouā z inauditā doctri/nā. s. Agite penitētiā appropinq̄bit vobis reg/nū celoꝝ. De q̄ saluator Math̄. xi. z Luce xvi. Lex z ꝓphe vsq̄ ad iohannē ex eo regnū dei euāgelizat. z ois ī illud vim facit. In illo tpe. s. cū baptisauit mlt⁹ ī iordane ꝑparans dño plebē ꝑfectā ad recipiēdū baptismū xp̄i in plenitudine gratiaꝝ. In illo tpe. s. cuz ois genera ꝑcatoꝝ venerūt ex oib⁹ gentib⁹ z re gionib⁹ circūiacentib⁹ ad iohannē interroga tes eū. q̄d ergo faciem⁹ vt saluemur Luc. iij. Et cū sic mltitudo veneraret ne israelite q̄ erāt in capitali ciuitate ī iudea a turba despicerē tur miserūt iudei ab hierosolimis sacerdotes z leuitas ad iohannē. Thomas ī scripto sup iohannē tpe ꝑdicatōis iohānis fuit opinio fa mosa in hierusalē vbi vigebat legis studiū z ꝓphaꝝ q̄ temp⁹ aduent⁹ messie aut esset pro pinquū aut iā transactū q̄b habebant ex scri/pturis ꝓphēticis z maxime Daniel. ix Septuaginta ebdomade sunt abbreuiate sup ꝓplm tuū z sup vrbē tuā sanctā z ꝓsumet̄ ꝓuaricatio z finem accipiat ꝑcatū vt dele atur iniquitas z adducatur iusticia q̄b nō ꝑ test intelligi de ebdomadis diez. qz septuagi ta ebdomade nō faciūt cōplete vnū annū cuz dimidio. Sz oportet intelligi de ebdomadis annoꝝ. vt sz septē anni faciant vnam ebdo/madam z erūt quadringētinonaginta. vt pa tet mltiplicādo. lxx. ꝑ septē. z tales abbrevia te. i. regristrate sunt ī diuina prudentia super ꝓpulū tuū. s. Iudaicum. z ꝓsumet̄ ꝓuarica/tio z delebit̄ iniqtas scilicet ꝑ passionem xp̄i vt impleat̄ ꝓphetia z vngat̄ sanctussanctoꝝ id est. xp̄s ꝑ humanitatē vnct⁹ oleo gratie .i. donis spūssancti. Et ibidē. Et deficiet hos/tia z sacrificiū. z erit in tēplo abominatio de/solatōis ꝛc. q. d. Cū venerit sanctussanctoꝝ cessabit vnctio vra. Sic̄ moti sunt ꝑ illud Gen̄. xlix. Nō auferet̄ sceptr⁹ ꝺ iuda ꝛc. vbi chaldaica trāslatio hz. donec veniat messias. mō tpe iobānis nō habuerūt regē ꝓpriū. nā

vsq3 ad transmigrationem babilonis babue
rũt reges de tribu iuda. ⁊ postea duces sic3o
robabel ⁊ alios vt etiã narrat. b. Aug. xviij.
de ci. dei. vsq3 ad herodẽ. q̃ regnante nat9 est
christ9. ⁊ hic prim9 fuit alienigena quẽ in re/
gẽ susceperũt. ⁊ sic expectabãt messiã ĩ ꝓmo
futurũ. Etiã ipi ꝓ tũc valde timuerũt eo q̃
pphete acriter minati sunt illis q̃ messiã non
suscipererẽt. Vñ Daniel. ix. Post hebdoma/
das. lxij. occidet christ9. ⁊ nõ erit pl's eius
qui eũ negatur9 est. Et deutro. xviij. Joy/
ses mĩãdo dixit, pphetã de gẽte tua ⁊ de fra
tribꝫ tuis sicut me suscitabit tibi dñs de9 tu/
us ipm audies. Et iterũ. Prophetã suscita
bo eis de medio fratrũ suoꝝ sile tui ⁊ ponã v/
ba mea ĩ ore ei9. loq̃turq3 ad eos oĩa q̃ pcep
to illi. Qui aũt verba ei9 q̃ loquetur in noie
meo audire noluerit ego vlto9 existaz. Sic'r
Johãnes seriose arguebat iudeos. Luce. iij.
Genimina viperarũz q̃s oñdit vob fugere a
ventura ira. Et viderũt iohãnis baptiste mi
rabilẽ natiuitatẽ ⁊ ꝓgenici nobilitatẽ. q9 pa/
rentes ei9 erãt de tribu aaron sacerdotali. et
etiã attẽderũt ei9 excellẽtem sanctitatẽ. ideo
moti sunt ad opinandũ eũ esse christũ. Et su/
per hoc volẽtes scire veritatẽ miserũt hone/
stos nuncios. sc3 sacerdotes ⁊ leuitas. ⁊ hoc
fecerũt iudei. A Vñ licz ad offis ptine/
bat interrogare de christo. q9 vt dic̃. sanct.
tho. secũda scde. q. ij. ar. vij. q̃ null9 saluat9
est sine fide explicita vel implicita mediato/
ris. Aggei. ij. Veniet desiderat9 cũctis gen
tibꝫ. Signãter tñ iudei debebãt interrogare
de christo. primo iõ q9 patribꝫ eoꝝ ꝓmissus
est. sc3 abrahe ⁊ semini ei9 Gene. xxij. In se/
mini tuo bñdicẽtur oẽs gentes terre. Sc̃o
q9 ex eis nascitur9 erat. Nũeri. xxiiij. Orie
stella ex iacob Johã. iij. Salus ex iudeis ẽ
Tercio quia singulariter ad eos missus est.
Matth. xv. Nõ suz missus nisi ad oues que
perũt dom9 israel. ⁊ de ãnto maiorẽ bono/
rẽ bonitatẽ ⁊ dignitatẽ de9 eis exhibuit deta
to sunt peiores. roma. iij. Ubi ẽ gl'iatõ tua. q
d. nullibi. Vñ ⁊ subdit. excluſa ẽ p legẽ fidei
nã singulariter elegit eos dñs ⁊ singularia bon̄
eis exhibuit. Isa. v. Quid ẽ q̃d vltra facere
debui vinee mee ⁊ nõ feci. Ipi aũt ingrati e/
rãt. Act. vij. Vos sp̃ restitistis sp̃ui sancto sic̃
pres vri ⁊ vos. Crisꝰ. q tã notabiles nũcios
miserunt hoc fraudulenter fecerũt. q9 per B
volebãt eũ allicere vt faterek se eẽ xp̃m q9 di
splicebat eis q̃ xp̃m seipo p̃ferebat. q9 iudei
exteriora dũtaxat videbãt in iohãne. ex quo
pater eius erat sacerdos ⁊ bene educatus ⁊
bũanoꝝ q̃dãmõ actuum atq3 moꝝ dispector
in xp̃o vo videbãt ꝑtũ sc3 gen9 bũile Mat.
xij. Nõne hic ẽ fabri fili9 ⁊ vitã xp̃i videbãt
cõmunem Mat. xi. Ueit fili9 hois mãducãs
⁊ bibẽs ⁊ dicũt. Ecce hõ vorax potatorꝝ vini
publicanoꝝ ⁊ peccatoꝝ amic9. Jõ dixit eis.
Joh. vij. Nolite iudicare ſm faciẽ sz iustum
iudiciũ iudicate. Nã bẽ extra de scrutinio ĩ
ordie faciẽdo. c. ex pte. Quilibz illũ quem in
dignũ eẽ ñ nouit dignũ estimare dz. Et de p
sump. c. dudũ. De q̃libz bonum presumit ur
quia quilibet prima facie p̃sumitur ydoneus
nisi aliud in ꝑtũ oñdat. mõ ipi nil mali inue
nerũt in xp̃o. ⁊ tñ iudicauerũt errãtes iohãnẽ
nobiliorẽ. ⁊ sic aliq nõnunq3 siniſtro atq3 te/
merario iudicio vnũ ꝓfundũt aliũ laudãt. cũ
tñ ꝓprio iudicio de se ipo nullus certus sit. Jõ
apl's. i. Cori. iiij. inqt. Nec3 memetipz iudi
co. nihil eĩ mihi ꝓsci9 sum sz ñ ĩ hoc iustifica/
tus sum. Et gre. in. xiij. moza. c. xlij. Qui se
metipz pri9 ñ iudicat q̃d in alio rectũ iudicet
ignorat. Et si nouit fortasse p auditũ q̃ recte
iudicare debeat recte tñ iudicare aliena meri
ta nõ valet cui cõsciẽtia innocẽtie ꝓprie nul
laz iudicij regla p̃bet. Crisꝰ. Alteri9 mẽtẽ iu/
dicare summa ẽ difficultas, put etiaz bẽtur
in canone. xi. q. iij. graue. ⁊ sunt verba Gre.
Graue satis ẽ ⁊ indecẽs vt in re dubia certa
detur sentẽtia. vt feceꝝt iudei iudicãtes xp̃z
mĩorez iohãne. q̃d nos vitare debem9 vt di/
cet Aug. sup. iob. Si suspitiões vitare non
possum9 q9 hoĩes sum9. iudicia tñ sine diffi/
nitiua snĩa ptinere debem9 nosipos interro/
gando. q9 dr Eccl. xxxi. Intellige q̃ sunt ꝓpri
mi tui ex teipo. Matt. vij. ⁊ di. i. bũanũ gẽ9
Oĩa q̃cũq3 vultz vt faciẽt vob hoĩes ⁊ vos
eadẽ facite illi. Bern̄. A te tua ꝓsideratõ icipi
at ne frustra ertẽdaris ad alia. nã bõ q̃ seipm
ignorat bz se sic̃ ille q̃ sine fundamento edificat
Bern̄. q̃d ꝑdest si prudẽs fueris ⁊ tibi ñ fue/
ris. q̃d ꝑdest si oĩa noueris ⁊ teipz nescieris
ñ g̃ sapiẽs ẽ q̃ sibi ipi sapiẽs ñ ẽ. Et posito ca/
su q̃ scires te meliorẽ, prio tuo ꝓt manifestos
offect9 q̃ eẽnt ĩ eo ⁊ ñ in te. tñ nesc3 q̃l tu vl'ipe

Sermo

cras futurus sit. Quia Bernñ. dicit ad eugenñ papã. Noli nimis credere affectui tuo Nil bonñ tam firmñ est animo qđ negligẽtia tpe ñ abolescat. nã vtrũqꝫ fieri pt scz de ỏteri ori melior. et de meliori ỏterior. Jõ dic̃ Aug. in. x. ꝓfess. Nemo securꝰ ẽ in hac vita quem tota tẽptatio dimittat. Qua ꝓpt dicꝫ apls. i. Corin. x. Qui se existimat stare videat ne cadat. Sicꝛ ad ro. xi. Noli altũ sapẽ. s. de te ipo sꝫ time sic fecit Jobã. de q̃ subdit̃ ꝓfessus est et nõ negauit. ꝓfessus ẽ nõ suꝫ ego christꝰ Vñ de tribꝰ requisit q̃ maxie glie apỏ elatos reputanꝫ tãto magis se bũliãs q̃nto magis eñ reputabãt. ñ rñdebit intẽtioni eoꝝ B Vñ superbi gliãꝫ de ẽbo. scz dignitate sctitate et sapie claritate. et illa tria fuerãt attributa iobã ni. sꝫ tñ de nllo gliabat nc aliqỏ illoꝝ triũ acceptauit. Pro quo fuit sibi allata magna dignitas vicꝫ an eẽt xps. Et rñdit nõ sum. Scỏo magñ sctitas cũ interrogaueñt. Quid g. belyas es tu. nã de sctitate helye bẽt. iij. regũ. xvij. qꝫ orauit vt nõ plueret tribꝰ ãnis et sex mẽsibꝰ et ita factũ ẽ. Rñdꝫ ñ suꝫ q̃i dicerꝫ. nolite mihi tãtã sanctitatẽ attribuere. dic̃ sanc. Tho. Quidã heretici dicebãt vnã aiaꝫ trãsire de vno corpe ad aliud. sic aiam helie estimabãt intrasse in corpꝰ Job. sed ita non est Sꝫ. d. tñ ỏr Mat. xi. Si vultis recipere ipe ẽ belyas q̃ vẽturꝰ ẽ. Rñdet. s. tho. sup iobã. qꝫ B est vm prio q̃tũ ad officiũ. nã sic̃ officium belye ẽ qꝫ p̃cedat aduẽtũ scỏꝫ xpi scz ad iudiciũ vt bẽt Malachie vl. Ecce ego mittã vob belyã ꝓphetã ⁊c. ita iobãnis officiuꝫ erat p̃ire primũ aduẽtũ xpi. Lu. i. Ipe p̃ibit añ illũ in spũ et virtute belye. Scỏo q̃tuꝫ ad viuẽdi modũ. qz sic̃ belyas austere vixit in dẽsto. vt bẽtur. iij. reg. i. qꝫ fuit vir pilosus et zona pellicea circa renes eiꝰ accinctꝰ. sic et iobã. austere vixit in dẽsto. Tercio q̃ad vitatis zelũ. qz de belya bẽt. iij. Regũ. xix. zelozelat ꝰ suꝫ ꝓ dño ỏo exercituũ. et sic̃ iobã. repbẽdit herodẽ ꝓ peccato Lu. iij. sic helias arguit regẽ achab. vt bẽtur. iij. re. xvij. sꝫ non fuit belyas q̃ ad ꝓsonã. Tercio iobi fuit attributa sapie claritas interrogãtes eũ qđ g. ꝓphetaꝰ es tu. rñdit. ñ sũ scz illeq̃ vos putatꝫ De q̃ moyses ỏ. Deutro. xviij. Prophetã de gẽte tua et de fratribꝰ tuis sic̃ me suscitabit tibi dñs deꝰ tuꝰ ipm audies. C Vñ misticeꝫ iobã. itelligit̃ qlibꝫ hõ exñs in gra q̃ ỏz frãgere elatoꝝ et seipꝫ bũliare negãdo se xpꝫ id est gra vnctuꝫ. et qꝫ nulli se eqparet in gra quã etiã bũlitatẽ docet Bernñ. Nolite comparare maioribꝰ. Scỏo debet se negare beliaz i. pfectũ in opatiõe scz qꝫ pfectoꝝ virorꝝ studia nõdũ imitari cepit. qz d. augu. semꝑ tibi displiceat id qỏ es si vis peruenire ad id qỏ nõ es. nã vbi tibi placuisti ibi defecisti. Tercio debet se negare ꝓphetã. i. qꝫ nõdũ pfectionẽ doctrine et sciẽtie dei p̃cepit. De q̃ augꝰ. sup ps. xlix. Quãtũcunqꝫ pfecerimꝰ nemo dicat sufficit mihi qui dicit sufficit tibi delit. Jõ augu. semꝑ adde semꝑ ambula sꝑ pfice. Bernñ. Sapiẽtis est cõsiliũ. Quãto magnꝰ es bũlia te in omnibꝰ. Sapie vero p̃ceptuꝫ est. q̃ maiorẽ vim fiat sicut minor. Idẽ. Nõ est piculũ q̃tũcunqꝫ te bũlies vel q̃tũcunqꝫ putes te minorẽ q̃ sis. Est aũt grãde malũ horr ẽdũqꝫ piculũ se vl in modico plus q̃ sis te ertollas. Dicigit̃ iobãnes seipm vilificauit. de q̃ subdit̃. dixerũt ei q̃s es vt rñsuꝫ demꝰ bijs q̃ nos miserũt. qđ dicis de teipso. rñdit. Ego vox clamãtis i deserto D Ecce bũlitas iobãnis attẽdit̃ in q̃ttuor. Prio bũliauit se in suo eẽ scỏo in origine. tercio in bitatiõe. q̃rto in doctrine p̃dicatione. Primo bũliauit se in suo eẽ cũ dixit. ego vox. et non ego sum hõ. q. d. vox trãsit et verbũ pmanet. sic quidq̃d cernitis in me nihil ẽ respectu eiꝰ de q̃ queritis ille pficiet. ego deficiaꝫ. Jobã. iij. Illũ oportet crescere me aũt minui. Secũdo q̃ad originẽ cũ inq̃t clamãtis. q. d. vox ñ est suũ pius sed alterius scz clamãtis. q̃ sm suum bñplacitũ pt formare vocẽ. sic et ego non sum a meipso sed ab eo qui me misit. Tercio seipm vilificauit q̃ ad bitatiõem ibi in dẽsto q. d. si vellẽ habere bonorẽ tũc q̃rerẽ bitationẽ in ciuitatibꝰ vel villis. sed ego habito in dẽsto bonorẽ fugiẽs. Quarto in doctrine p̃dicatiõe quã nõ sibi et suo sensui ascripsit. sed ysaie ꝓphete dicẽs. dirigite viã dñi sic̃ dixit ysaias ꝓpheta. Ecce allegauit illuꝫ q̃ fuit minor eo sanctitate et sapia. Nã si ille fuit ꝓphetaꝰ iste plus. si ille fuit sanctus iste sanctior. Matt. xi. Inter natos mulierꝫ non surrexit maior iobãne baptista. Et dixit. dirigite viam dñi. Vñ qz et hec ẽ q̃rta dñica aduẽtꝰ in q̃ agit̃ de aduẽtu ad mortẽ. iõ et nos ad hũc ꝓpa

XXV

re debem?. Seneca. Uelientē mortē nemo hilaris accipit nisi q̄ se ad illā ꝓparat. Eccī. xiij. Ante obitū tuū opare iusticiā q̄m nō ē apud inferos inuenire cibū. iō Seneca. An te senectutē cogitaui vt bñ viuerē vt in sene ctute bñ morerer. q̄ dr Apoca. xiij. Opa eī illoꝝ sequūtur illos. ¶ Ideo nota quō nos ad mortē ꝓparare debeam?. Prīo p iugē mortis meditatiōez q̄ dicit Hiero. summa ꝓbetia est meditatio mortis assidua. q̄ tal' meditatio retrahit a malo boīez ꝛ pducit ad bonū. primo retrahit boīez a malo Eccī. vij Memorare nouissima ꝛ in eternū nō pecca bis. Uñ aug. in li. exhortationuz. Nihil ad eo reuocat boīem a peccato nisi freq̄ns mor tis meditatio. Prīo reuocat boīem a superbia Eccī. x. Quid superbis terra ꝛ cinis nā pauo vilis pēnis superbit ꝛ totā caudaz extēdit. sed vilis pedibꝫ glaucis deponit totā pēnarū. sic bō viso suo fine se hūliat. Iō augu. de verb dñi. Agnoscat se bō mortalē ꝛ frāgat elatōez Gre. despecti iacebūt in putredie. qui hic tu mescebāt in vanitate. Qua ꝓpter dic Job. ꝓtiarcha ibr'limitan?. ꝓsuetudo erat impato rū q̄ñ electi erāt tūc prīo die coronatiōis ve nit latomus ferēs tres vel quattuor petras marmoreas. interrogans de q̄ genere mar moꝝ vellet sibi fieri monumētū Gre. Uñ bo mini fastus ꝛ superbia cui? ꝓcept? culpa. nasci miseria. viuere pena. mori angustia est ¶ Secūdo ꝓpara te p memoriā mortis. q̄ me moria mortis trahit boīez ab auaricia Hie ro. Omnia facile ꝓtēnit q̄ se moriturū nouе rit. Quid eñ pdest bēe decez tunicas ꝛ mil le florenos cū omnia relinq̄s Job. xxvij. Di ues cum dormierit nihil secum auferet. Et. i. Thimo. vi. Nihil eñ intulim? in būc mun dū baud dubiū. q̄ nec auferre q̄d possumus Job. i. Nudus egressus sum de vtero mris mee ꝛ nudus reuertar illuc Bern̄. Nūdus inerorabilē ꝓstituit sibi iamtorē q̄ nil sinit de portare. vbi Ambro. Nō sunt boīs bona q̄ se cū ferre nō ꝓt. sz sola elemosina q̄ est comes defunctoꝝ. Tercio mēoria mortz trahit ho minē a carnis delicijs. q̄ bō erit cib⁹ vermi um. q̄re g̃ ita delicate nutrit corp? q̄d in bre ui erit ꝑmū cib⁹ Job. xvij. Putredini dixi pē me? es mater mea ꝛ soroꝝ mea ꝑmib⁹ Ec clesiastici. x. Cū eñ morieť bō hereditabit ꝑ pentes bestias ꝛ vermes. faciat g̃ bō rōnalis q̄d facit bestia brutal'. vt sez cauda. i. mortis memoria expellat muscas. i. cogitationes im mūdas Gre. Quid sit carnis substātia testā tur sepulchra. nā nihil ita valet ad domandū carnis desideria. q̄ꝫ hoc q̄ quis diligit vt q̄ le sit duz mortuuz fuerit penlet ¶ Item mortis memoria nō solū a malo retrahit sed etiā ad bonū. pmouet Gre. valde se exercitat in bono ope qui semꝑ cogitat de extremo fi ne. Nam primo inducit elemosinarū largita tē vt patet in alexādro magno q̄ vt cognouit q̄ morereť diuisit regnū in partes pueris su is. sic memoria mortis facit cōdere testamē tum ꝛ elemosinā dare cū cognoscit bō secuz hec illa assumere nō posse. Unde Petr? ra uen̄. Si hic māsurus es hic repone. si illic i tur? ibi colloca. Et meli? est dare in vita q̄ꝫ post mortē. Sicut eñ vna cādela plus lucet añ faciē q̄ꝫ tres post tergū. sic elemosina in vi ta facta melioꝝ ē q̄ꝫ p? mortē. Rōez dat san. tho. q̄ in vita bēt ratiōem merēdi ꝛ liberan di. post mortē vo solū liberādi eo q̄ post mor tem nō restat meritū. Idcirco bonū ē vt bō in vita ordinz ꝛ cōdat testamētū vt dixit lu cia mti. Ad hoc bōiem hortatur meditatio mortis. Secundo mortis memoria inducit ad bonū. q̄ ad penitētie opositatem. vt patz de Ezechia rege. iiij. Regū. xx. Cuz audiuit q̄ decret mori dicēte ꝓpheta ysaia. p̄cipe do mui tue morieris eñ tu ꝛ nō viues. incepit flere. Sili' rex niniue audita p̄minatiōe ione indut? ē sacco ꝛ sedit in cinere Joñ. iij. Et sic bō de quāto medit̄ mortē vicinorē de tā to ad penitētiā ꝛ ad alia opa bōa se exhibz so licitiorē. Stult? ē viator si nō festinat q̄ñ vi det noctē appropinq̄re ꝛ pōtē eleuari. ꝛ ad huc longe est a ciuitate vel hospitio. Quia dicit gre. Stultū est in tali statu viuere in q̄ quis nō audet mori. Idcirco si homo rite de morte meditareť vticꝫ relinqueret maluz ꝛ faceret bonū. vnde legit̄ exemplū in li. de do no timoris q̄ cū quidā miles flagicios⁹ nl' lam penitentiā ab alexādro papa vellet susci pere dedit ei anuluz suū vt illū ꝑ penitentia portaret tali condictione adiecta q̄ q̄ñ anulū inspiceret de morte sua cogitaret. ꝛ quo mō retributionē post mortē operū suoꝝ recipet. quod cū pluribus diebꝫ feciſſet emollitū est

cor eius ita q̄ rediēs ad papaz dixit q̄ pat⁹ esset penitētiā q̄ntūcunq; magnā facere.

De eadem dominica. Sermo. xxvi

PReparare in occursum dñi dei tui scribit Amos. iiij. Videm⁹ q̄ viator volēs pegre, pficisci p viā dispē diosam ⁊ lōgam ordinat ea q̄ req̄rūtur ad sustentatiōez ¶ Spūaliter. sic nos oēs sum⁹ viatores. vt dicit ap̄s ad Hebre. xiij. Nō em̄ hēm⁹ hic manētez ciuitatē sz futurā inq̄rim⁹ vt etiā dicit Gre. In via sum⁹ q̄ ad patriā pgim⁹. ⁊ nescim⁹ horam exit⁹. Idcir co ad illā disponere nos debem⁹ p opatiōem bonor operū. iuxta illud aug. nō ē mors ma la putāda vbi p̄cesserit bōa vita. Similiter ⁊ Seneca dicit. nō p̄t male mori q̄ bñ vixe/rit. Quapter p̄patio bonor opū ad securi/tatez ist⁹ vie ē p̄mittēda q̄d vult nām thē/ma p̄parare in occursum ⁊c. scribit loco vbi sup̄. Hec q̄rta dñica vt audiuistis rep̄sentat quartū aduentū dñi sez ad mortē. de q̄ dicit thema p̄parate. Audiuistis quō dictū est q̄ p̄ia p̄patō dz cē mortis meditatō ad quam meditatiōem hortat nos Ber̄n. in q̄dā sermo ne dicēs. O hō omni die ⁊ hora ad mortē te dispone. cogita te iā esse mortuū cū te scis de necessitate moriturum. Dicit notanter om̄i die ad mortē te dispone. ¶ Sūt ei. vij dies in ebdomada q̄ designāt septez q̄ nos disponunt ad mortē. ¶ Prima est dies domi/nica que est prima dierum ⁊ significat fidei cōfessiōem q̄ est prima vtutū. vt hētur in. c. xxv. q. i. c. prima salus vbi dr. Prima salus est recte fidei regulam custodire ⁊ a statutis patrū nullatenus deuiare. rō q⁹ fides est fun/damētū salutis vt hētur. i. ad Corin. iij. Fū damentum em̄ aliud nemo p̄t ponere p̄ter il/lud q̄d positū est q̄ est xp̄s ihesus. i. fides ie/su christi. vt etiā dicit aug. de fide ad petrum Fides est oīm bonor fundamētū ⁊ būane sa lutis initiū. Jō ap̄s ad Hebre. xi. Sine fi/de aūt impossibile est placere deo. nā sicut ex tra archā noe nullus vixit in diluuio sz oīs pierūt. sic extra fidē catholicam nullus salua tur. vt hēt in. c. xxiiij. q. i. alien⁹. vbi dr. Ali en⁹ ē q̄ppian⁹ ē. bost⁹ ē. ñ p̄t hre deū p̄tez q̄ nō tenet ecc̄lie vnitatē. Quia dicit ad. ro. ⁊ Corde creditur ad iusticiā ore aūt p̄fessio fit ad salutē. Et merito fidei p̄fessio figurat⁹ per diē dñicū q̄ dr dies solis vulgariter dersonne tag. q⁹ sicut sole nihil clari⁹ in ista mūdo q̄ oēs act⁹ nr̄os illūiat atq; sine errore ad finē desti/natū nos dirigit. sic ⁊ fides catholica in q̄ bō finaliter p̄seuerat in morte sine erroris falla cia p̄ducit hoiem ad claritatē visiōis diuine De q̄ Thobie. ij. Vitā expectam⁹ quam dē/datur⁹ est his q̄ fidē suam nūq; mutāt ab eo. De q̄ etiam hētur Mar. vl. Qui crediderit ⁊ baptisat⁹ fuerit salu⁹ erit. q̄ vero nō credi/derit cōdemnabit. Et iō diabolus maxie im pugnat fidē in morte hoīs. vt hēt de. s. euse/bio. Idcirco salubre est morētib⁹ vt stabiliē tur in fide ⁊ etiā cautela ⁊ testimoniū facien/dū est de p̄seuerātia in fine q⁹ dr. i. Petri. v. Cui resistite fortes i fide. eo q̄ sm Aug. nō est maior hui⁹ mūdi fuba q̄q; fides catholica Et dñs in euāgelio Matt. x. Omis q̄ cōfitebit coram hoīb⁹. cōfitebor ⁊ ego eū coram pa tre meo q̄ in cel⁹ est. Scōa dies in vulgari dr. lunedi montag. ⁊ significat peccati cognitiōez vt hō seip̄m admoneat in p̄scia sua de oīb⁹ excessib⁹ suis q⁹ p̄scia erit testis in dei iudicio. De q̄ ap̄s ad Ro. ij. Testimoniū reddēte illis cō sciētia ipor. nā cū in teste inuenitur aliq̄d fal/sitatis totū testimoniū falsificatur. ⁊ sic erit post mortē. ita q̄ dic Jacob⁹ in canonica. c. ij. Quicūq; aūt totā legē seruauerit. offendat aūt in vno fact⁹ est oīm reus. Quapter seip̄z hō dz admonere in cōscia vt docet Bernar. Vitā tuam q̄tidiana discussiōe examina. at/tēde diligēter q̄le tū p̄fecies q̄le tū defecies ⁊ q̄l es in moribus qual⁹ in sanctimoniis q̄lis in actiōi/bus vel affectiōibus ⁊ q̄le tū deo silis vel dissimilis de q̄ etiā dic Aug. in li. de penitētia. Cōsider ret penitēs q̄litatē ⁊ q̄titatē in loco in tpe. in p̄seuerantia in varietate. in cōdicione p̄sone vel q̄le fecerit intētione seu q̄li impulsus fue rit tēptatiōe quam ⁊ si q̄n̄ p̄uenerit ⁊ de ip̄i⁹ vicij multiplici executiōe atq; bis singul⁹ q̄q; tū potest fideli discussiōe immoretur ⁊ sentiat modū crimis purgās lachrimis oēm q̄litā/tem vicij defleat vtutē qua interim caruit. dolendū est em̄ nō solū q⁹ peccauerit sz q⁹ vtu/tes se priuauit. vt dicit mgr in. iij. sentē. di. xxvi. In oī em̄ peccato mortali ē auersio a bo

tō opter q̄ in r:missiōe sit actual' ꝓuersio mē
tis ad deū. ⁊ ad hoc expedit q̄ bō in cōscia sua
cōsideret qd fecit qd pdidit ⁊ quē offēdit. nā
inq̄t aug. Dis q̄ discussiōez ꝓscie sue amisit
in ꝓiculū vgit. ⁊ hec dies q̄ dr admonitōnis
ꝓprie montag. hz nom̄ a luna q̄ dr dies lūe
qr sic luna illūiat noctē. sic ꝓscia serena aiaz
qr dicit aug. sup̄ gen̄. Leticia bōe ꝓscie ē pa
disus aie. Et bug. ī li. de bono ꝓscie. Cōsciē
tia bōa ē titulus religiōis. tēplū salomōis. a
ger bñdictiōis. ort⁹ deliciarū. gaudiū ange
lor. thesaur⁹ regis. arca federis aula dei. hita
culū spūsscti. Idcirco bñ req̄rit ad mortis p̄
dispositiōez. vt homo habeat consciētie di
scussionē. Haz sic luna crescente crescūt aq̄
sic crescēte cognitiōe ꝓscie ꝓcrescūt cūcta ne
cessaria saluti. de q̄ loq̄t hern̄. d. Nil iocūdi⁹
nil securi⁹ bōa ꝓsciētia. pūgat cor⁹. trabat
mūd⁹. terreat diabol⁹ illa sp̄ē secura Hugo
Sic ver⁹ bō ñ p̄t eē sine aia. sic nᶜ vere peni
tēs sine discussiōe cōscie. q̄ ꝓpter req̄ritur vt
bō moneat seip̄z. ⁊ faciat mūdū deo hitaculū
cōscie. De q̄ hern̄. in ꝑmōe. Bonū parat deo
hitaculū q̄ mūdat ⁊ abstergit ꝓsciētie sue ma
culā. sic q̄ nᶜ rō ꝺcepta nec voluntas quer sa
sit nec mēoria inq̄nata. ℟ Tercia dies
vulgariᵗ zistag. q̄i dies fuitij. ⁊ dr dies mar
tis q̄ dr de⁹ belli ad denotādū q̄ bō moriens
magnū dz hr̄e bellū in seip̄o de eo q̄ deo non
fuimt ⁊ timere dz illud q̄d dicet inutili suo.
Matt. xxv. Inutilē fuū. ꝑcite in tēbras ex
teriores. Etiā lugere debz ⁊ dolere. ꝑm illud
Hiere. vi. Luctū vnigeīti fac tibi plāctū a
marū. Reuera amarū. qr dr ad hebre. x. Hor
rēdū ē incidere in man⁹ dei viuētis. Et hec
dies dr admonitiōis ꝓscie. q̄ dic bu. Dice
dificaᵗ cōscia bōa q̄n bō punit p̄terita. ⁊ re
fugit ꝓmittet puniēda. ⁊ si pctm̄ sētit ñ ꝓsētit
sz itim̄ dolz īcētū ī ꝓscia se cognoscit qr facilᵗ cul
pa q̄ cognoscitur corrigiᵗ p̄ contritiōez. Nam il
la p̄t pctōr dimissiōez. Thobie. iij. Tpe tri
bulatiōis pctā dimittz his q̄ inuocāt te. Haz
si eēnt mille milia pctā ꝓtritō va vlet illa. vt
hēt ezech. xviij. Si ip⁹ egerit pniaz ab oīb⁹
pctis suis q̄ opat⁹ ē ⁊ custodierit oīa p̄cepta
mea ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iusticiā oīm iniqtatū
ei⁹ q̄s opat⁹ ē nō recordabor. qr d. p̄s. l. Sa
crificiū deo spūs ꝓtribulat⁹. Quarta dies dr
mitwoch. Et dicit mit woch q̄si cū hoc vigi
la. qr ñ suffic dolor de ꝓmisso nisi ꝓpōat vigi
lāter vitare pctā sic cor⁹ vulneratū ñ p̄t sā
nari q̄diu ferrū ⁊ lesiōis offendiculū in vul
nere residz. sic nᶜ aia cū mala vlūtate. vt hē
tur. xv. q. i. c. q̄ aūt. Ex vlūtate pctā, pcedūt
⁊ in. c. vlq̄ ad deo. Et sūt verba aug. ī li. retrac.
Vsq̄ ad deo pctm̄ vlūtariū malū ē vt nullo
mō pctm̄ sit si ñ sit vlūtariū. g̃ eō req̄ritur ad
p̄niaz vt bō vigilet in bōa vlūtate ⁊ ꝓpōto
abstinēdi a pctō. qr d. gre. in ome. Ambulā
iesus ⁊c. Nil offerᵗ deo digni⁹ bōa vlūtate
nā añ dei oculos ñ ē vacua mā⁹ a mūere cuz
arca cordis sit plēa bōa vlūtate. Et hec q̄r
ta dies dr dies mercurij Mercuri⁹ interp̄ta
tur illūiās occursu signi illūiās sz q̄d min⁹ ē
in visu. bō em̄ in occursu signi bōe vlūtatis
illūiabiᵗ si sibi ipi mior ē in visu. i. estimatiōe
⁊ reputatiōe. nā bō miorare ⁊ hūiliare se dz
ñ ꝓfidēs in suis ꝓprijs meritis. Lu. xvij. Cū
feceritis oīa q̄ p̄ceptā sūt wb dicite fui inu
tiles sum⁹. Isi. Nō te extollas nil de te p̄su
mas. rōez d. gre. Quito em̄ magis q̄s se erigit
tāto pfūdi⁹ cadit. 5. Quint⁹ dies vulgariᵗ
dr dūnerstag. qr vt in nob euanescat fulm̄ i
re ⁊ odij. tonitruū calūnie ⁊ impropery fra
gor ⁊ ict⁹ vltiōis vindicte ⁊ p̄secutiōis ton̄
re dz ⁊ sonare in auribz ꝓscie nr̄e tonitr⁹ ille
terrific⁹ de q̄ Lu. vi. Dimittite ⁊ dimittemi.
⁊ Mat. vi. Si ñ dimiseritis hoib⁹ nec p̄ vr̄
dimittz wob pctā vr̄a. qr d. aug. Unusq̄sq̄z ta
lē indulgētiā accipiet a deo q̄lē faciet ꝓprio. g̃
dimittite ex cord⁹ inimicicias. qr dr ad Ephe
iiij. Sol ñ occidat sup̄ iracūdiā vr̄am. ⁊ hec
dies vocaᵗ dies iouis cui⁹ interp̄tatō ē dñs
sepās. ei⁹ nāq̄z ꝓprium ē ꝓcordare planetas.
⁊ sic tu añ mortē debes reconciliari fratri tuo.
Mat. v. Esto ꝓpitius aduersario tuo cito dū
es ī via. nā dñs ñ vult acceptare oblatiōez si
ne reconciliatiōe. ꝺ q̄ Mat. v. Si offers munꝰ
tuū añ altare. ⁊ ibi recordat⁹ fueris qr fr̄ tu⁹
hz aliq̄d aduersū te. relinq̄ ibi mun⁹ tuum añ
altare. ⁊ vade pri⁹ reconciliari fr̄i tuo. ⁊ Eccl.
xxviij. Relinq̄ ꝓprio tuo noceti te ⁊ tūc dep̄
cāti tibi pctā soluēt. 6. Sexta dies vulgariter
dr frytag. p quā innuit corpal' ⁊ spūal' exone
ratio ꝓprie libertatis. vñ corpal' exonerato
debet fieri a curis tpalib⁹ ⁊ ab oīmi solicitudie
terrenor. ꝑm illd ad phil'. iiij. Nihil soliciti
sitis sz in oī oroe ⁊ obsecratiōe cū grārum acti

Sermo

nota de infirmis

one ꝓtitiões vre innotescāt apō deū. de q̄e/
tiā dr. i. ꝑt. v. Oēz solicitudiez vraz ꝓiciē
tes in deū qm̄ ipi cura ē de vobis. Itē spūal
eronerato dz fieri ī oneribꝫ pctoꝝ. ad hebre.
xiij. deponētes oē pōd⁹ ⁊ circūstās nos pctm̄
s. p scīoꝝ eccl̄ie ꝓceptiōez ⁊ ꝓfessiōez qr dr. ⁊
Joh. i. Si ꝓfiteam̄ pctā nra fidel⁹ ē ⁊ iust⁹ vt
remittat. ⁊ si l'r ꝓfectā vnctiōez vt hēt Ja. v
in cano. Infirmat' q̄s ex vob inducat p̄bite/
ros eccl'ie vt orēt sup eū vngētes eum oleo in
noīe dn̄i. Et oō fidei saluabit infirmū. ⁊ alle
uiabit eū dn̄s. ⁊ si in pctis ē dimittēt ei ¶
Ex dbo vbis hētur q̄ extrema vnctio dr
ad tria. ꝓmo ad celerē liberatiōez ⁊ ꝓfectiōez
⁊ de purgatorio. ⁊ notat' ibi. oō fidei salua/
bit infirmū. Scdo ad alleuiatiōez. ibi. alleui
abit eū dn̄s. Tercio ad pctoꝝ dimissiōez. ibi
si in pctis sit dimittētur ei. ⁊ hec dies sexta
dr dies veneris q̄ interp̄tat' dea amoris. ad de
signāduz q̄ bō isto die dz meditari āorē dei
sibi expoītū. ⁊ dr in vulgari fryetag. qr debz se
bō liberare ab oibꝫ illicite acq̄sitis. alias ī car
cerē mittet' ⁊ ñ exibit q̄usq̄ reddz nouissimū
q̄drātē. de q̄ d. aug. Qui iniuste tenet obolū
tenet' a diabolo. ⁊ nisi q̄s exonerauerit se ab il
licito acq̄sito bono nūq̄ vaz p̄tagere p̄niam
vt hēt' in cañ. xiij. q. vi. Si res. ⁊ sunt vba
aug. ī ep'la ad macedoniū. Si res aliena ꝓp
ter quā pctm̄ ē reddi possit ⁊ ñ reddit'. p̄nia
nō agit' sz sil'atur. qr d. aug. Pctm̄ ñ dimitti
tur nisi ablatū restituat'. Septimus dies dr
vulgariter sonobēt. p quā designat' deuota
pseuerātia in bono. sic q̄ usq̄ ad sero. i. finez
vite pseuerare debem⁹. mat. x. Qui pseuera.
usq̄ ī finē. hic salu⁹ erit. ⁊ iste dies vocat' dies
saturni q̄ ē oibꝫ plāctis tardior. nā sol sel'in ā
no ptrāsit celū. luna in q̄ttuor ebdomadis. sz
saturn⁹ in. xxx. ānis ⁊ sic dies sabbati ē dies
in ebdamoda final'. ad denotādū q̄ ī sole mie
dei dēm⁹ hūil'r pseuerare cogitādo q̄ maior
est dei mia q̄q̄ q̄uis nra mikia vt d. bern̄. Jō
bortat' nos leo ꝑpa. ⁊ hēt' in. c. de. pe. di. vij.
nemo. Nemo ē despād⁹ dn̄i hic corpe ē ꝓsti/
tut⁹. qr ñ nūq̄ q̄d difficētia etatis differt' cō
silio maturiore pficit'. Rōez d. aug. q̄ omia
nra pctā ad dei miam ꝓpata sunt q̄i vna gut
ta respcū toti⁹ maris. ad hebre. x. Nolite a/
mittere ꝓfidētiā vraz q̄ magnā hz remūerā/
tōez ℍ ¶ Cū assistētes infirmo in agōe
volētes illi mīstrare ad salutem aie⁹ dñt infir
mo ser interrogatiōes ꝓponere. vt d. Ant'. ad
q̄ si ꝓfecte rñdz signū ē. q̄ sit ō nūero saluādo
rū. Primū est q̄ q̄rat oia q̄ dogmatisat sctā
m̄ eccl'ia. signāter. xij. articl'os fidei. vbi si ñ
vacillauerit sz intrepid⁹ crediderit ⁊ gaudz
mori ī eaō fide ⁊ in ea saluari sperat ē bonuz
signū. qr hēt' Joh. xi. Si crediderīs videbis
gl'iaz dei. Scōm signū de q̄ q̄rat ē si recogno
scit se gemebūd⁹ ⁊ suspiriosus offendisse cre
atorē suū ore corde ⁊ ope. qr ꝑ ē bonū signuz.
qr d. bern̄. sup. Cañ. Scio neiem posse salua
ri sine sui cognitiōe. qr ex illa oritur hūilitas
⁊ tior dn̄i. Tercium ē q̄d q̄rat. si voleat de ꝑ q̄
deū offendit peccādo ñ tñ ex timore mortis
vl'pene inferni vl'tiore extremi iudicij sine a
missiōis celi sz ex charitate. qr tenem̄ deū sup
oia diligere. ⁊ q̄ eū ita ḡuiter offendit q̄ sibi
oia bon̄ fec̄ ⁊ marie charitatē oñdit. iuxta il/
lud Joh. xv. Maiorē hac dilec. nēo hz q̄q̄ vt
aiaz suā po. q̄s, p ami. s. Ipe aūt po. aiaz suā, p
inimicis. de q̄ ap'ls ad ro. v. Cū inimici eē⁹
recōciliati sum⁹ ꝺo q̄ mortē filij ei⁹. mō hūc
pctōr offēdit. g̃ ex charitate volere dz q̄ ob/
ligat' eū diligere ñ ex tiore q̄i seip̄m nō deū q̄/
rēs. aō etiā vt si hēt aliq̄ pctā ñ ꝓfessa libē
ter illa ob sui āorē ꝓfiteri vellet. q̄ d. Lu. xv.
ij. Ite oñdite vos sacerdotibꝫ. ⁊ q̄ nil vellet
abscōdere. qr d. hugo. Cū charitate nēo dā/
natur. ⁊ sine charitate nēo saluat'. Quartū ⁊
de q̄ q̄rat ē vt si q̄ñ ꝓualescat ⁊ supuiuat ꝓpo
nat vitā suaz effidare ⁊ ampli⁹ ex puersa vo/
lūtate ñ ptēdat mortal'r peccare. qr ⁊ hoc sig/
nū bonū Lu. ij. Et ī tra p. bo. bo. vo. gre. Nō
est vacua man⁹ a mūere vbi arca cordis est
pleñ bon̄ voluntate. Quītū q̄d inkroget infir
mū ē si oibꝫ inimicis suis indulsit. ⁊ si cui abstu/
lisz res famā vl' psonā ei⁹ quōlibz lesisz. si ⁊
incq̄tū sciret ꝑm posse suū restituere vellet est
signū bonū. qr sine his ñ ē sal⁹. nā sal⁹ comu
zachei facta ē Lu. xix. qr ad hmōi. pmptū ac
q̄ patū se exhibuit d. Si q̄d aliquē defrau/
dauī reddo q̄drupli. Sextū ē q̄d q̄rat. Cre
dis q̄ p te mortu⁹ ē dn̄s n. ie. chri. dei fili⁹ ī
būanitate. ⁊ ītē credis te ñ posse saluari sine
ei⁹ morte. nā ī ei⁹ morte ꝓsistit oim boz sal⁹.
tē etiā bortari dz infirm⁹ q̄ q̄aduscq̄ aīa in se
sit ⁊ ī vita sb̄sistat in sola morte xp̄i suā fidu/
ciā ꝓstituat. vt q̄talibꝫ tēptatiōe infestetur

nec de suis meritis presumat nec pro magnitudine et multitudine scelerum suorum de misericordia dei desperet. vnde si obijciatur sibi iudicium dei dicat. domine tuam amaram mortem et passionem obijcio inter me et iudicium tuum. quia dicit Eusebi. nulla salus cernitur vbi passio xpi a memoria elongatur. eo quod secundum hiero. per passionis xpi auxilium hominis data est salus et remedium. Jo. Crisostomus. Tribularer nimium et desperarem si non passione christi animarer.

De eadem dominica. Sermo. xxvij.

Tu quis es. scribitur Job. i. In hac dominica agitur de aduentu xpi ad mortem hominis cuiuslibet. O Ad quem aduentum debemus esse singulis diebus parati Lu. xij. Estote parati quia qua hora non putatis filius hominis veniet. Jo. aug. de cura pro mortuis agenda. Si nescis qua hora veniet vigila semper vt paratum te inueniat. et interroga teipsum dicens quis es tu scilicet in conscientia tua. quod docet iesus filius sirach. Eccli. xxxij. precurre prior in domum tuam. i. conscientiam. dicit tuam et non alienam. illic auocare scilicet ab omnibus exterioribus et illic lude pro lucro anime tue te exercendo. et age conceptiones tuas in scripturarum meditatione eas sobrie ventilando. non in delictis inanibus scilicet superuacuis et curiosis et verbo superbo. i. ne superba cogitatio surripiat. quasi sufficientes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis. gre. Curiositas est exteriora a se inuestigare et se ignorare. imo non solum curiositas sed et fatuitas Eccli. xxi. Pes fatui facilis in domum proximi. Hugo. multe conscientie hominum sed nulla melior quam quod homo cognoscat seipsum. Nam sicut domus est tenebrosa sine lumine. sic homo sine cognitione luminis conscientie. Jo. augu. Omnis homo qui discussionem sue conscientie amisit in periculum vergit. ideo quilibet preparare seuolens ad mortem dicat. tu quis es seipsum interrogans in conscientia. ro quia conscientia erit testis in iudicio Ro. ij. Testimonium reddente illis conscientia ipsorum. Et. ij. Corin. i. Gloria nostra hec est testimonium conscientie nostre. Jo. xi. q. iij. c. inter verba dicit gre. Non hominum linguas sed conscientias nostras curare debemus. nam cum in teste inuenitur aliquid falsitatis totum testimonium derobo rabitur. vt patet. iij. q. ix. pura. et est Ambrosi. Pura et simplex testimonij series intimanda est. plerumque testis dum ad seriem gestorum aliquid de suo adijcit totam testimonij fidem partis mendacio decolorat. Et sic erit in iudicio dei post mortem. Jaco. ij. Quicumque totam legem seruauerit offendat autem in vno factus est omnium reus. Jo. dic teipsum interrogando in conscientia. tu quis es. de quo thema P Nota quintuplex est conscientia. Prima est dilatata. istorum scilicet qui non ponderant nisi grossiora peccata mortalia. sed de communibus peccatis non curant. sunt enim qui non curant falsa iuramenta nisi solennia. Contra quos dicit. san. tho. secunda. ij. Quicumque scienter iurat mendaciter peccat mortaliter Item luxuriam non curant nec ebrietatem. nec quod in festiuitatibus laborant et chorisant Cassiodorus. Quid boni acquiri putatur vbi conscientia perditur. aut quo posset homo proficere qui amisit discussionem conscientie. nam cum videris arborem florere fecunditas ex radice proueniet. similiter autem cum aruerit defectus ipse ex radice pestilente aboritur. sic est et de conscientia. Bernardus Fortitudo tua fiducia tua decor et splendor conscientie. hug. li. ij. de arra anime. Conscientia est liber signatus in die iudicij aperiendus. vbi nil opertum quod non reuelabitur. aug. Si times iudicium corrige conscientiam. Secunda conscientia est nimis stricta. quam habent illi qui faciunt eis peccata vbi non sunt. vt calcare super calamo per modum crucis iacente in terris aut nimiam effundendo aquam in lotione. et quod in se nullum est peccatum aut vix veniale hoc per talem conscientiam strictam et erroneam fit mortale. ideo habetur xxviij. q. i. c. omnes. §. ex his. Omne quod contra conscientiam fit edificat ad gehennam. Vbi ambro. Peccatum est quod aliter fit quam probatum est. Et aug. super eundem locum. Omne quod aliter fit quam probatur peccatum est. Dicit namque. s. tho. prima secunde. q. xix. ar. v. Credens se ad aliquid teneri et non faciens incurrit contemptum rationis. Nam dicit in responsione ad secundum argumentum quando ratio errans proponit aliquid vt preceptum dei. tunc idem est contenere dictamen rationis et preceptum dei. et ideo peccat. quia facit id quod putat et dictat peccatum. ideo sicut periculosum est habere nimis latam conscientiam. sic est inquietum habere nimis strictam. nam conscientia est domus in qua in hac vita quiescimus et futura. Jo. videndum est ne erronee fabricetur non nimis late nec nimis stricte Nam Matt. vij. Vir sapiens domum suam edificat super firmam petram. petra autem est doctrina xpi et sanctorum doctorum. Et ideo videamus quod teneamus medium. quia medium est in omnibus laudabile vt inquit. Arist. ij. ethi. Licet enim timere debeamus. attamen non minus etiam sperare in deum. vt non sinat nos facilius cadere in peccatum. Q Sed dicit potest ne

homo facile cadere in pctm̃ mortale. Rñdet̃ q̃ hō q̃ hz ꝓpositū cauēdi oia pcta mortalia z deo fuiēdi. tal̃ ñ facile peccat mortaliter qz d. Richar. Mortale pctm̃ ñ pt cōmitti sine grādi corruptiōe sui. siue sine graui lesione primi z sine magō ꝓtēptu dei. hz illi q̃ sine tīo/re dei viuūt peccāt mortalit̃. nā si bibūt ñ cu rāt inebriari si ꝓmouētur oia volūt vindica/re. siemūt vl̃ vēdunt ex astu quōlibz pñt lu/cro studēt z tl̃es facile peccāt. Hz d. vñ ori tur erronea ꝙscia. rñdet̃ ex multis. primo ex inspiratiōe diabolica. nā cū diabol⁹ ñ pt boi/nē aliq̃ ad manifesta pcta mortalia induce re vt in blasphemiā lu xurię supbiā tē nitit̃ eum inducere ad ꝙscietiā erroneā z in ꝓplexibili/tatē z sic indetat z impedit eū in bonis opib⁹ q̃ nec orare nec ꝓtēplari libz ei. gre. diabolus assidue tēptat vt saltē tedio vicat. Secō ori tur ex negligētia q̃n nesciūt q̃d eligē dū vl̃ de clinādū z in tali casu hz hō hīe recursū ad de um z ad passiōem xpi. ps. cxlij. Doce me facere vo. t. z. ij. palip. xx. Cū igram⁹ q̃d agere de/beam⁹ hoc solum habemus residui vt oculos nr̄os erigam⁹ ad te. Tercio ex negligētia cū quis negligit q̃rere z interrogare sciētificos z cōscientiosos sicut nicodem⁹ nocte ad ihesū venit. Job. iij. Jō. de utro. xxxij. Interroga ꝑem tuū z annūciabit tibi. maiores tuos et dicēt tibi. Quarto ex supbia q̃n vicz homo ñ būliat intellectū suū vt melioribz z litterā tioribz velit credere. ij. corin. x. In captiuita tē redigētes omnē intellectū in obsequz xpi sic q̃ litteratis z discretis plus debz credere q̃z sibi. Et sic fec̃. b. aug. q̃ de se scribit in. iij. li. cōfessio. Et q̃d mihi ꝑderat q̃ oēs libros artiū q̃s leberales vocāt. tē neqssim⁹ malarū cupiditatū fu⁹ p meipz legi z intelleri q̃scū/q̃z legere potui z gaudebā in eis z nesciebaz vñ eēt q̃d q̃d ibi vcrū z certū eēt. Horū cēm bēbaz ad lumē z ad ea q̃ illūmant̃ facie. Cū ipa facies mea q̃ illūiata cernebā ñ illūiabar̃ quidq̃d de arte loq̃ndi z disserēdi. quidq̃d de dimēsiōib⁹ figurarū z de musicis z de nu meris sine magō difficultate nllo homine tra dente intelleri. vbi plane ꝓfitetur q̃ oēs ar tes liberales q̃ etiā a studiosis z igenio⁹ nō nūq̃z difficillime intelligi pñt per seipm sine doctore didicerit. Et qz ingenio z intellect⁹ acumine vigēs ꝛonib⁹ ñturalib⁹ q̃b⁹ plerūq̃z errorē suū defensando innitebatur fidez ori/thodoxaz ꝓfēdere ñ potuit credere z bap tisari distulit. Hz postq̃z in ꝓdicatiōe. s. am bro. se būiliauit z intellectū suuz captiuauit ab erroribz quersus est. q̃d si ñ feciſſz in erro re pmāſſz. Jō q̃ ñ vult errare, ꝓprie opinio ni ñ nimis innitat̃ neq̃z ꝓprio motu quidq̃d decreuerit faciat. hz informatiōibz z cōsilijs magis pitor acq̃escat Eccī. xxxij. Fili sine cō silio nihil facias. z post factū non penitebis Quito cōtingit error ꝙscietie ex singularita te q̃ homo seqns ꝓpriū sensuz ñ cōformat se alijs nec seqtur viā alioz bonoz boīm. ps. lxxix. Singularis fer⁹ depast⁹ ē eā. Jō gilber tus. sic ē vn⁹ gradus būilitatis vicz q̃n q̃s ñ declinat a cmūi via bonoz. sic etiā ē grad⁹ supbie singularez vitā ducere. Jō. ps. cxxx. Non ambulaui in magnis neq̃z in mirabili/bz sup me. puer. x. Qui ambulat simplicit̃ ambulat cōfidēter. exēplū. Quidā voluit vi uere sine omnib⁹ peccatis etiaz venialib⁹. vt in statu innocētie z noluit vestib⁹ indui trāsi ens in hremū. postea tandē cū muscę pūge/rent z molestarēt eū indignat⁹ incidit in in/discretā tristiciaz z ꝙsequenter in desperatio/nez. Hz rediēs demū ad frēs adiut⁹ oron/bz z informationib⁹ surrexit z infirmitatē su am cognouit. de q̃ Eccs. vij. Nō ē em̃ hō iu st⁹ sup terrā q̃ faciat bonū z ñ peccz. z puer. xxiij. Septies in die cadz iust⁹ z resurget. Eccs. vij. Noli eē iust⁹ mlt̄ neq̃z plus sapi as q̃z necē ē ne obstupescas. Sexto cōtingit error cōsciētie ex affectu inordinato vicz cū quis nimis aliquid appetit tūc a rectitudine deuiat Seneca. Perit omne iudiciū cū res trāsit in affectū. Sic eua errauit in cōsciētia qz cupiuit deiscīam dicēte serpēte eritis si cut dij Crisō. Nimi⁹ amor z nimiū odiū per uertit omne iudiciū. qz dicit arist. in de ania Appetibile sp mouet intellectū sub rōe boni siue hoc bonū sit vez vel apparēs. Itē diligē ter est cauendū ab affectu inordinato ad cor pales siue tpales res. qz p talē affectū vt se pissime erram⁹ z ad opa mala, plabim̃. Pro uer. xiij. Errāt qui opant̃ malū. Septimo cōtingit error cōsciētie ex pusillanimitate q̃n q̃s timet ñ timenda vel plus timet q̃z debz. ps. xiij. Trepidauerūt timore vbi non erat ti/mor. Nam timor indiscretus facit hominez

pusillanimẽ. Eccĩ.vij. Noli eẽ pusillanim? in aĩo tuo. Et Ysaie.xxxv. Dicite pusillanimis ꝓfortamĩ ⁊ nolite timere. nã pusillanimitas qñ supat boiem ducit eũ in desperatõnẽ. ps.xxx. Viriliter agite ⁊ ꝓfortet? cor vr̃m Nõ em̃ de adiutorio ⁊ auxilio dei diffidere debem?. ꝫ sperare in miꝛicordiã ei?. qz sperãtẽ in dño miꝛicordia circũdabit ps. xxxi.

R ⁋ Octauo oriť ꝓscie error ex ꝓpleribilitate q̃ bõ credit se inter duo peccata positũ q̃z alterũz impossibile sit euz posse vitare. nã perplexibilitas ẽ mltũ nociua. ps.xli. Abyssus abyssũz inuocat. Ysi. de sum. bo. li. q̃. c. xxvi. Abyssũz abyssũz inuocare ẽ de indicio sue ꝓscie ire ad iudiciũ ꝑdẽnatiõis ꝓpetue in voce catbaractarũ. i. in ꝑdicaciõe sctõz g̃ bõ debet deponere ꝓplexibilitatẽ ⁊ erroneã conscietiã iuxta ꝓsiliũ ꝓfessoris Lu.xi. Si oculus tuus fuerit simplex. i. ꝓscietia totũ cor? lucidũ erit. Si aũt neq̃z fuerit. i. erronea totũ cor? tenebrosuz erit. Tercia ꝓscietia est cõturbata. ⁊ illã bñt q̃ volũt de peccato desperare in miꝛicordia dei. ⁊ hoc ẽ pessimũ Ysi. de sum. bo. desperatio est peior omni peccato Hiero. Plus peccauit iudas desperãdo q̃z xp̃m tradẽdo. Jõ null? desperare debz Bernardus Maior est dei pietas q̃ quis nr̃a iniq̃tas. nam miꝛicordia dei est infinita Augu. Quid quero nõ ignoscit cũ effusio sanguinis etiã auerť ig̃scebať Ezechiel. xviij. Si aũt impi? egerit penitẽtiaz ab oĩbz peccatis suis oĩm iniq̃tatũ ei? q̃s opat? est nõ recordabor. ſz q̃ bẽt pturbatã ꝓsciam nõ bẽt ꝓfidẽtiã in miꝛicordiã dei. ⁊ peccata nõ dimittuntur ei Ambro. Nõ põt agere pniam q̃ ñ sperat indulgẽtiã Gre. Penitẽcia q̃ ex fiducia ñ ꝓcedit ſterił manet. Quarta ꝓscietia est peruersa quaz bñt illi q̃ pua pctã põderãt ⁊ magna nõ curãt. ⁊ talẽ habuerũt pharisei Mat thei. xxiij. Ve vobis scribe ⁊ pharisei q̃ decimatis mentã anetũ ⁊ ciminũ. ⁊ relinq̃tis que grauiora sunt legis iudiciuz miam ⁊ fidem. Quita ẽ ꝓscietia inq̃nata ⁊ rea. De q̃ Bernñ Carcer aĩe ẽ rea ꝓscietia. ⁊ Ysi. li. q̃. de sum. bo. c. xxvi. Humana cõdicio dñ de diuerť vicissitudinibz mẽtẽ pturbat iã penas ꝓscientie patiť. Dia fugit hõ pter cor suũ. non em̃ pt a se quisq̃z recedere. Ubicũq̃z ei abierit reatus sui cõscia illuz nõ derelinq̃t. q̃uis hũana iudicia subterfugiat oĩs q̃ male agit. iudiciũ tñ cõscietie effugere nõ pt. Nam ⁊ si alĩs celat qđ agit sibi tñ celare ñ pt. q̃ plane nouit malũ eẽ q̃d gessit. duplex g̃ fit iudiciũ in eo. qz ⁊ hic sue ꝓscie reatu punit. ⁊ illic ꝓpetuali pena dãnať. Jõ hugo in li. de bono ꝓscie. Nõ ẽ grauior pena q̃z torq̃ns ⁊ remordẽs ꝓscia. ⁊ Seneca. Rea ꝓscia nunq̃z est secura ℣ Serta est ꝓscia laudabil? ⁊ bona. ⁊ illã bñt boni boies. Et illa est mltipler. nã alia est bona. alia recta. ⁊ alia trãquilla. Pria dr bona. de q̃ hugo. Bona ꝓscia ẽ vbi est puritas in cor de. veritas in ore. sinceritas iusticie in ope cũ bonũ meditatiõ. verũ loquiñ iustũ opatiõ. De tali ꝓscia loq̃tur Bernñ. Nihil iocũdius nil eq̃ securi? bona ꝓscietia. pũgat cor p?. trabat mũdus. terreat diabol?. illa sp est secura Jõ aug. sup genñ. Leticia bõe cõscie paditus est anime. Scda est cõscia recta. De q̃ hugo de bono cõsciẽtie. Recta ꝓscia ẽ vbi ꝓpriũ peccatũ displicet ⁊ alieno nõ ꝓsentiť. Tercia ẽ cõscia trãquilla q̃ oĩbz est dulcis nulli grauis vtẽs amico ad gr̃am inimico ad pacĩam. cũctj ad beniuolẽciã. q̃bz põt ad benificẽtiã. Id circo iterroga teipz. tu qs es sez cõscia. Nã dic Hugo. mlti sunt q̃ q̃rũt sapiẽtiã pauci vero conscientiam. Sed tamñ salua sapiẽtie reuerentia vtil? ẽ recurrere ad ꝓscietiaz q̃z ad sapientiã vel sciam. nisi sapia sit tal' que edificet ad ꝓscietiã. naz tũc impleť cor scientia cũ illustrať ꝓscientia. Et subdit. Sit igitur cõscia pura vt ꝓducat dẽ ad cordis hospitium sit solicita circa fidele obsequz ne tãta mala testas recuset cordis gremiũ soli do intẽdat nec ab eo recedat. qz dic Bernñ. nũq̃z nascit va leticia nisi ex pura ⁊ bõa cõscia. T Hz d. quõ puenaz ad bonã ⁊ purã ꝓsciam. ñdet Bernñ. Duo faciũt ad bõam ꝓsciam. ꝺ pteritis malis penitere ⁊ a futuris abstinere hug. Puni pterita ⁊ fuge futura. et si pctm̃ sentz ñ cõsentias. ⁊ erit pura ꝓscia. iõ Ysido. Vis nũq̃z eẽ trist? bñ viue. nã bõa ⁊ vtuosa vita sp hz gaudiũ ex ꝓscia. Vñ legiť exẽplũ Fuit in puincia anglie in cõuentu fratrũ ordinis ꝑdicatoꝝ quidã iuuenis ft valde devot? q̃m villa q̃dam ad quã exierat in domo fratrũ minoꝝ infirmabať ad mortez. ⁊ pñtibz ẽ hz frib manu sua oculos clausit ⁊ pleno ore risit. cui suprior astãs d. cur risisz. rñdit

Sermo

Quia venit sanctus Haymūdus rex noster ⁊ martir. ⁊ ecce tota dom⁹ replet angel'. ⁊ iterū intēlus risit dicēs dña aduenit salutemus eā. ⁊ cū dixissent oēs salue regina ait infirm⁹. o q̄ gratāter acceptauit btā v̄go hāc salutatiōez ⁊ ipa gaudēs subrisit. Post hoc frater infirm⁹ oculos ad ostiū dirigēs vultu mutato ī pallorez ait. mō dñs nr̄ Jesus xp̄s adueit ad iudicādū me. ⁊ fact⁹ ī agonia tāq̄ duct⁹ ad iudiciū in oīb⁹ mēbris pri⁹ mortuis tm̄ cōtremuit ⁊ tm̄ sudauit vt sic̄ testat' p̄dict⁹ prior vir ad tergēdū sudorē vult⁹ illi⁹ sufficerz ⁊ q̄i corā iudice ꝑstitut⁹ cū oīm tīore disceptabat dicēs. Aliqñ vērū est. aliqñ ñ est ita. aliquādo beatā v̄ginē interpellauit ne discederz ab eo aliqñ accusantes ꝑstāter redarguit. tandē inquit inter cetera. Bone ieſu cōdona mihi hoc modicū. cui suprior ait. quid est hoc frater charissime. cōputant' ne peccata modica int' magn̄. Heu inq̄t ita grauissime gemēs. Cuz aūt moneret' a supriore vt nullo mō diffideret etiā si angelus de celo aliud suaderet q̄z saluator nr̄ mirificorz esset rñdit infirm⁹ vultu exhilerato. reuera mirificorz est. ⁊ postea expirauit.

Dominica infra octauas natiuitatis christi

Sermo. xxviij.

Ecce posit⁹ est hic in ruinam ⁊ in resurrectiōem multorz in israel. Scribitur Luce. ij. c. ⁊ legit' in p̄ntis dñice euangelio. Q Eidem⁹ q̄ oz to sole materiali boies diuersimode dispositi diuersimode se bñt ad ei⁹ splēdorē. primo sani in visu ei⁹ lūine naturaliter delectātur. De q̄ Eccs. xi. dulce lum̄ ⁊ delectabile est oculi videre solem scz sanis. Sed si q̄ oculis sunt lippiētes his cōtrariat' claritas sol' ⁊ inde turbātur Augu. Oculis egris odiosa est lux. Spūaliter. Per solē intelligit' christus Malachie. vl. Et orietis vob timētibus nomē meū sol iusticie. Ort⁹ huius solis aliqb⁹ est gaudiū ⁊ leticia vt angel' ⁊ bonis hoīb⁹. De quo hētur Luce. ij. Ecce enī euāgelizo vobis gaudiū magnū q̄d erit omni plo p̄ctim tam bonis hoīb⁹ vt pastoribus q̄ erāt laudantes ⁊ magnificātes dēū in oīb⁹ q̄ audierūt ⁊ viderūt Lu. ij. Malis vo cū lippiētib⁹ oculi erat ort⁹ hui⁹ solis tristicia ⁊ ꝓtas vt herodi ⁊ scribis in bierl'm Matt. ij. Audiēs aūt hero des rex turbat⁹ est et oīs bierl'ma cū illo. Et hoc cognoscēs symeon in spū q̄ lūine celico dato ad reuelatiōem gentiū aliq̄ ꝓpter eorū cecitatē ⁊ puersam vol̄tatē eēnt moriturī in peccato. aliq̄ vo eēnt resurrecturi p opa iusticie ⁊ christū v̄m lum̄ secuturi. ꝓp̄ hoc ꝓphetauit mīi ei⁹ bñdicte de ⁊ puero ⁊ sole iusticie dicēs. ecce pōit⁹ ē hic in ruinam. In summa euāgelij tria innuūt'. Prio stupēdū ꝓdigiū insolite visiōis. Scdo futuroz plagaz acerbe passiōis. Tercio v̄tuosaz testimoniū ꝓphetice exp̄ssiōis. primū ibi. erāt p̄ ⁊ mat'. Scōm ibi. ⁊ bñdixit illi symeō. Terciū ibi. erat anna pphetissa. De prio dic̄. In il. t. s. cū christ⁹ p̄ntat⁹ erat in tēplū. Et symeō recepit eū in vlnas suas. tūc erāt p̄ ⁊ mr̄ mirātes. p̄. scz putatiū⁹. Luc̄. iij. Putabat' filius ioseph. q̄z nutrici⁹ Eberhardus. Est p̄ hic cure. ⁊ mr̄. scz v̄go Maria scz vera ⁊ sola mr̄. Isi. ix. ethimo. Mr̄ dr̄ q̄i materiā admīstrās ⁊ sic dr̄ ei⁹ purissimo sanguīe formatū ē corp⁹ pueri v̄tute spūssancti. Et hoc ē ꝯ valētinū hereticū manichēū ⁊ nestborū ⁊ plres alios hereticos. vbi vn⁹ eoz dixit eū assūpsisse corp⁹ alienū. alt' corp⁹ celeste seu de celo apportasse. q̄ oēs falsi locuti sunt. q̄z dic̄ ap'lus ad Gala. iiij. Misit dr̄ filiū suū factū ex mliere ꝓpter q̄d maria v̄a mr̄ ei⁹ erat q̄ materiā administraut. subdit. Et erat p̄ ei⁹ ⁊ mr̄ mirātes Ex Sz d. quō mirabāt'. cū dic̄ phūs. i. metha. ⁊ ij. posteri. Mirari ē cāz rei ignorare. mō ipi bñ sciebāt eū fore dm. ⁊ ea q̄ facta fuerūt sciebāt diuina v̄tute fore facta quō tūc mirabāt'. Rñdet' q̄ ñ mirabant' tanq̄ ignārates eū ee dū sz mirabāt' q̄ tā cito alijs innotuerat q̄d se soli scire putabāt. vti pastoribus regib⁹ ⁊ simeōi. Et hoc vult Orige. ī omelia dicēs Cōgregem⁹ ī vnū ea q̄ in ortu ihesu dicta ⁊ facta sunt. ⁊ sciemus singula digna admiratione. Mirabat' g̃ d bis q̄ audierat ab elisabz dicēte. Vnde mihi hoc vt mr̄ dñi mei veniat ad me. ⁊ q̄ puer iobā. clausus ī vtero exultabat in aduētu saluatoris. Jo dic̄. erāt mirātes d bis q̄ dicebant' de illo scz de exultatiōne āgeloz nato dño. de aduētu pastoz tam subito

ad ꝑsepiū .ꝛ magoꝝ reuerentia. Jn hoc di/
uinā potentiā ꝛ pietatē ambo laudātes. deuz
admirabilē in opibꝫ suis glificabant. Dicit
nanqꝫ sanctꝰ Tho. ꝑte. i. q. cv. articul. vij.
ꝛ iqrto scripti. dist. xvij. ar. i. q. i. in resp̃so
ꝓncipali ad miracl̃z tria req̃rũtur. ꝓmo ꝙ ex
cedat facultatē nature. scõdo ꝙ sit rarũ. quia
qđ est vsitatũ nl̃lus miraf̃ vt solẽ oriri ꝛ lege
tũ mlt̃iplicatiões fieri ex paucis granis. qz
hoc est gñale. sz mlt̃iplicatõ panũ fuit mira/
culũ Jobã. vi. qz rarũ. Tercio ꝙ habeat cau
saz oĩbꝫ occultã mõ ista oĩa fuerit hic. Prio
cõcept⁹ et ꝑtus virginis. qz ꝑ naturam fuit
ꝙ virgo cõcepit ꝛ ꝑpit deũ ꝛ boĩem. De q̃
Gerñ. in ꝑmõe. Op⁹ mirabile op⁹ singl̃are
inf̃ oĩa ꝛ sup oĩa opa ꝙ de⁹ ꝛ hõ in vnã ꝙue/
nerit ꝑsonaz. Secũdo req̃ritur ad miracl̃m
ꝙ sit op⁹ rarũ. Et sic dicit hic Gerñ. i ꝑmõe
de vigilia natiuitatis xp̃i. A seculo nõ est au
ditũ ꝙ sublimitas ꝛ vilitas ꝙuenerit in vnũ
Nihil deo sublimi⁹. ꝛ tñ de⁹ descẽdit in imũ
Jdeo admirãs Jsaias. c. vl. dicit Quis vn
qꝫ audiuit tale. ꝛ q̃s vidit huic simile. Gerñ.
ꝙ virgo fuit sine grauamĩe grauida ꝑpit si/
ne dolore. Sol nat⁹ de stella. ꝑ filia. crea
tor ꝺ creatura. Tercio req̃ritur ad miraculũ
ꝙ habeat causam oĩbꝫ occultã. ꝛ sic Ambro/
sius. ꝺ hereticos dicit. Hũanum excedit sen
sum ꝛ intelligẽtiam. nõ capit ratio sz fidelis
ꝑfessio scrutari nõ licz supna misteria sed sci/
re. ꝛ sic erant admirantes de. pdigio insolite
cognitiõis. Dixi secũdo subiũgit futuroꝝ ꝑ/
sagiũ acerbe sz passionis. ibi. ꝛ bñdixit ill̃ ẽ
symeõ sz puero marie ꝛ ioseph. quia veit in
spũ in tẽplũ cũ inducerẽt puerũ Jesum ¶
Sed. d. tñ dicit apl̃s ꝙ minoꝝ a maiori be
nedicit̃ ꝛ nõ ecõuerso. quõ g̃ symeon bñdixit
chr̃istũ ꝛ mariã maiores se. Respõdetur. nõ
est iqueniẽs aliq̃m ꝑsonã minorẽ eẽ merito
ꝛ maiorẽ officio. ꝛ sic maior officio licz sit mi
nor merito potest dare bñdictionem maiori
merito. Et licet Maria virgo fuit maior sy/
meõe merito fuit tñ minor officio. ꝛ benedice
re ẽ officiũ sacerdotis. Hã vt bẽtur in cano
ne. i. q. i. dictũ ẽ. Sacerdotes nosm̃ dñi inuo
cãt. dñs aũt bñdictiõem ꝓstat. Tanta est
enim dignitas sacerdotalis officij vel ordi/
nis vt quãuis aliquis sit bone meriti nõ tam̃
possit benedicere nisi fuerit ordinat⁹. vt offici
um ministerij exhibeat. dei autez est effectum
tribuere bñdictionis. Jdcirco benedictio sa/
cerdotis est ex officio ꝛ si nõ ex merito. Naz
dictũ est a dño in numeris vos ponite. id est.
inuocate nosm̃ meũ sup filios isr̃l. Ego dñs be
nedicã eos vt gr̃az traditã ꝙ ministeriuz ordi/
nati trãffundãt boĩbꝫ. nec volũtas sacerdotz
obeẽ aut ꝓdesse possit. sz meritũ bñdictiõem
poscẽtis. Sed. d. qđ tũc de xp̃o q̃ erat sacer/
dos ſm ordiem melchisedech. quõ g̃ bñdixit
it ei symeõ. Rñdeꝛ. duplex est bñdictõ. vna
gr̃e dñatiõis. alia laudis ꝛ gr̃arũactiõis. Pri
mo ꝛ principaliter solus deus bñdicit. quia
ipe dat ꝛ opatur gratiã in homine vt allega
tum est supra. i. q. i. dictũ est. sz sacerdos mi/
nisterialiter. Secũda igitur benedictiõe sz
laudis ꝛ gratiarumactiõis benedixit xp̃o ad
significandũ ꝙ adimplete essent ꝛ adimple
ri deberent in eo benedictiões omniũ gentiũ
Ex hoc aũt ꝙ maria licet maior merito rece
pit benedictionẽ a symeone elicitur ꝙ bene/
dictio sacerdotũ nõ est ꝓtẽnẽda. ¶ De
q̃ Gre. papa. i. q. i. c. mlti. inquit. Multi se/
culariũ hominũ cũ plus sacerdotũ vitam q̃z
suam discutiũt in magnũ contemptionis di
uinoꝝ sacramentoꝝ crimen incurrũt. Na/
gna eñ trabe vulneratos habentes oculos
eamq̃z negligentes festucam tenuem in alio
rum cõspiciunt oculis quaz dũ incaute festi/
nant euellere erroris in fouea dilabuntur.
Unde fit vt nõ solum dicta ab eis respuant
sed quod deteri⁹ est diuina etiaz misteria cõ/
temnant. vt nec corpis ꝙmunionẽ aut sang
uinis eoꝝ ministerio cõfectam assumant pu/
tantes hanc minus eẽ sanctificatam si illoꝝ
fiat officio quoꝝ vita eoꝝ oculis videtur ig
nobilis. hẽu q̃z in magnũ laqueum incidunt
vt diuina ꝛ occulta misteria plus ab aliis sã
ctificata posse fieri credant. cum vnus idẽq̃z
spiritussanctus in ecclesia diffusus ꝙ totũ or
bem terrarũ incõprehensibiliter ea misteria
ꝛ occ̃lte atq̃z inuisibiliter opetur ꝛ operando
sanctificet. ꝛ benedicẽdo benedicat. Ex quo
patet ꝙ sacramenta a malis sacerdotibꝫ tra
dita nõ sunt ꝓtẽnẽda interim ꝙ tolerant̃ ab
eccia. rõez subdit qz siue ꝙ bonos siue ꝙ ma/
los mĩstros intra eccĩaz dispẽset̃ sacẽm tñ ẽ
qz spũsctus mistice illõ viuificat nec bonoꝝ
opibꝫ nec bonoꝝ meritis dispẽsatoꝝ ampli/

anꝫ nec maloꝝ attenuãtur. qz nec q̃ plãtat ẽ aliq̃d necꝫ q̃ rigat sz qui incremẽtũ dat deus. Et in capło significasti dicit fabianꝰ papa. O miseros boies q̃ bos intuẽdo christũ obliui scũtur. q̃ mło afi ꝓdixit vt legi dei potius obtẽperetur cꝫ imitãdi videant illi q̃ ea que dicũt non faciũt. Et in. c. non ꝯles dicit Nicolaus papa. Non ꝯles sacerdotes dñi sunt. sed q̃d de dño loquãtur est vobis magnope prouidendũ. Nec in vicarijs petri vobis est attẽdendũ q̃d sint. sed quid ꝑ correctiõe ecclesiaꝫ. quid ꝑ nostra salute satagãt. Et in. c. dñs dicit aug. Vemito sacramẽtis dei nihil obesse mozes maloꝝ hominũ q̃ vel illa vel ſi sint vl' minꝰ facta sint. Et. c. seq̃nti idem dic. Nos dicimꝰ tle cuicꝫ sacrificiũ fieri q̃lis accedit vt offerat q̃lis accedit vt sumat: itacꝫ si offerat deo malꝰ q̃ accipiat inde bonꝰ. tale cuicꝫ est qualisq̃scꝫ fuerit. qꝛoia mũda mundis. Et ibidẽ in. c. necꝫ. §. Cũ vita. dicit august. Cũ vita sacerdotũ eucharistie necessaria esse dicit. nõ cõsecratiõi sed effectui intelligendũ est. Nõ em̃ effectũ salutis cõfert ei quẽ merita faciũt indignũ. Ex q̃ patet q̃ effectus sacramẽti q̃ ad cõpticipãtes q̃ lumentes illud de manu inimici sacerdotis q̃ mali. nõ dependet ex merito illius q̃d est ꝯ aliq̃s qui iudicãt sacerdotũ vitã q̃ spernũt eoꝝ officiũ q̃ ꝓceptũ nõ attẽdentes xpi doctrinaz Matt. xxiij. Omnia q̃cũcꝫ dixerint vobis ſuate et facite. Cui cõsonat Nicolaus papa. q̃ habet in canone. i. q. i. nõ quales. Nõ quales sacerdotes. sed quid de dño dicãt attendendũ est. Et signãter in officio misse nõ est attẽdendꝰ excessus suꝰ sed officiũ ei⁹. Quia hẽturi canone de cõse. di. ij. panis. Sacerdos nõ ꝑficit verbis suis sed saluatoris. Nã inq̃t Ambro. Vbi aũt sacramẽtũ cõficit. iaz nõ suis ſmonibꝫ sacerdos sz vtitur ſmonibꝫ christi. q̃ sic maioꝛ est in officio. licet tu vel alia q̃uis ꝑsona maioꝛ sis merito. Nã sacramẽta in se nõ sunt deteriora ratiõe male vite ei⁹. De quo Aug. Vemito sacramẽtis nihil deesse ob mores maloꝝ hominũ. Idcirco est respiciẽdus ad eoꝝ officiũ q̃ nõ ad meritũ. de q̃ Gre. ad mauriciũ impatorẽ. q̃ hẽtur in canone. xi. q. i. sacerdotibꝫ. Sacerdotibꝫ debetur honoꝛ ratiõe ei⁹ cuiꝰ sunt ſui. Inq̃t ei. Sacerdotibꝫ aũt nõ ex terrena ptãte dñs nr̃ citꝰ indignet sed excellenti ꝓsideratiõe ꝓpter eum cuiꝰ ſui sunteis ita dñetur vt etiã debitã reuerẽtiaz impẽdat. Nã aliq̃n in diuinis eloq̃is dij alicꝰ ãgeli vocant Moyses dicit. Exodi. xxij. Dijs non detrabes. vt nũc sepe aliqui dicũt q̃ faciunt ex odio. habetur ei in canone. xi. q. i. Sunt plurimi. vbi dicit Gre. Peius maluz nõ estimo cꝫ xpianos suis inuidere sacerdotibꝫ. Et in. c. Sacerdotes dixit Theleſphorus papa. Sacerdotes q̃ ꝓprio ore coꝛpus dñi conficiũt ab omnibꝫ sunt obediendi q̃ timendi nõ dilacerãdi aut detrabendi. qz a quibꝫ se dñi ꝓpłs benedici saluari q̃ instrui cupit nullatenꝰ arguere debet. nec vulgꝰ in eoꝝ accusatiõez suscipi. populus em̃ ab eis docẽdus est q̃ corripiẽdus nõ ipi ab eo. quia discipulus nõ est sup magistrũ. Quia vt habetur. xciij. di. sacerdotes. Sacerdotes sunt lumẽ ꝓpłi. Tunc subdit in textu. Et dixit ad mariã matrẽ ei⁹. nõ ioseph. cum nõ haberet partem in puero. qz solũ fuit nutricius ei⁹ q̃ pater putatiuus Luc. iij. Non verus. sz maria que est vera q̃ sola mater. Et qz ꝑcognouit ipm̃ ioseph foze moriturũ ante xpi passionez. ideo solã mkem in hac ꝓphetia alloquit que erat consocia sue passiõis. dicens. Ecce positus est hic in ruinã q̃ in resurrectiõez multoꝝ in israel. A Reuera multoꝝ. Primo positus est in resurrectiõez humiliũ q̃ ruinã supboꝝ. De quo dic maria mater eius in cantico Luce. i. Depsuit potẽtes de sede q̃c. Nã ipe est humiliũ erectoꝛ q̃ supboꝝ ꝓstratoꝛ. Eccl. x. Sedes ducũ superborꝝ destruxit deus q̃ sedere fecit mites ꝑ eis. Ipe em̃ superbos iudeos humiliauit. q̃ gentiles humiles exaltauit. Unde ro. xi. Cecitas cõtigit ex ꝑte in israel donec plenitudo gentiuz intraret. Secũdo positus est in ruinã sz nõ credẽtiũ q̃ in resurrectiõem fideliũ. q. d. multi erũt in israel q̃ non credẽt in ipm̃. ipe eis erit ꝓcasionẽ in ruinã. Ubi oꝛige. inibi nõ dicit oꝛiginẽ causatiõis sed ꝓsecutiõis. nõ q̃ xpus sit causa ruine aliquoꝝ. sed bene est causa q̃ aliqui resurgũt Crisꝰ. Sic sol oculos debiles ledit sanos delectat. vt dictũ est in themate sic bõa dispositõ ẽ cã delectatiõis. lesiõis vo dispositõ mala De bõa dispositiõe q̃ ẽ a xpo hẽt Job. xi. Ego suz resur. q̃ vi. De mala dispositiõe quã hñt boies a seipis hẽt Job. ij.

Qui male agit odit lucem. ⁊ sic eoꝝ malicia est causa ruine. sicut lapis iacēs in via nō est causa lesionis sed inprouidētia trāseuntis. qz neqnaqꝫ lapidē tangeret si esset ꝓuidus. nam sex sunt q̄ prestāt occasionē ruine ⁊ sex genera hominū sunt que grauiter peccāt et cadūt. quere in pte estiuali dñice none. in ℟/ mōe eplari q̄ incipitur. Qui se existimat stare. Tercio positus est in ruinā viciorꝝ ⁊ in resurrectiōem virtutū. qz ꝑ vitam suā sanctā ⁊ virtuosam destruxit regnū peccati. ⁊ plantauit regnū virtutū. Ruit enim superbia in eius humilitate. ruit auaricia in eius pauptate. ruit luxus in eiꝰ castitate. ruit inuidia in eiꝰ benignitate. gula in tpantia ⁊ sobrietate. ira i patiētia ⁊ mititate. Accidia in eiꝰ vigilantia ⁊ laboꝝ assiduitate. qz intrauit cunitates ⁊ castella extirpās vicia ⁊ plātans virtutes. Et hinc est q̄ a pleriscꝫ ⁊ maxime a peccatoribus mitas sustinuit ꝓtradictiones. ad Hebre. xij. Recogitate enī euꝝ q̄ talez sustinuit a peccatoribꝰ aduersuꝫ semetipm ꝓtradictionem ſm qđ ꝓphetatū fuit a simeone. vt sequitur in lra. ⁊ in signū cui ꝓtradicetur B Vbi sciendū q̄ primo positꝰ est nobis in signū puritatis in ꝓceptiōe. De quo Ysaie. vij. Dabit dñs ipse vobis signū. Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filiuꝫ ⁊c. Vñ sicut corpaliter non est cōceptus nisi in virginali vētre. sic nec spūaliter ꝓcipit. nisi in casta mente. ⁊ hē virginitas Marie nō fuisset signū frugiferū nobis ⁊ salutiferum sine fructu ꝓlis. ita nec castitas sine fructu boni operis. Idcirco qui vult spūaliter christū suscipe debet esse pur? corde. Matth. v. Beati mūdo corde q̄m ipsi deū videbūt. vel etiā qui vult eū suscipe sacramētaliter debet esse mūdus. Nūeri. xviij Qui mūdus est in domo tua vescet eis. dixit enī achimelech sacerdos ad dauid. i. Regū. xxi. Cū petiuit panē ab eo. Nō habeo laicos panes ad manū sed tantū panē sanctuz Si mūdi sunt pueri marie a mulieribꝰ manducēt. Vbi dicit Hieronim⁹. ⁊ habet in canone. xxxiij. q. iiij. sciatis. Si panes ꝓpositionis ab his qui vxores suas tetigerāt ꝓmedi non poterāt. quātomagis panis ille qui d̄ celo descēdit non pōt ab hijs q̄ pauloante cōiugalibꝰ besere cōplexibꝰ violari atqꝫ ꝓtingi Et ergo tpe quo sacramentaliter christū suscipere debemus puri esse debem⁹ a carnalibꝰ desideriis. vt habet ex cōcilio elibertano. de. cōse. di. ij. Omnis homo ante sacrā cōmunionē abstinere debet a ꝓpria vxore triduo quatuoꝝ aut quinqꝫ aut sex aut septez diebꝰ. Dicit glo. quātum in se est sez q̄ non exigat. Et dicit ibi Bern̄. in glo. q̄ exactꝰ etiaz ꝑ q̄libz tpe reddere debet si petitur. vt habetur. xxxij q. v. si dicat. Et rationem puritatis assignat Ambrosiꝰ. dicēs. Qui pollutꝰ accedit nō lotum corpus christi lacerat sed totā trinitatē corpi christi a diuctaz inbonorat. Sed huic puritati ꝓtradicūt luxuriosi. Eccli. xxi. Audiuit luxuriosus ⁊ displicebit illi. Gerēs signū immūdicie. Ezechiel. xvi. Ad oē caput vie edificasti tibi signū ꝓstitutiōis tue. Propē q̄d tales non sunt admittendi Matth. vij. Nolite sanctū dare canibꝰ. neqꝫ mittatis margaritas vestras ante porcos. Crisost. Porci sunt q̄ scenose libidini deseruiūt. Vnde dicit san. tho. Vēs vt deo applicet necesse est vt purificetur. C ¶ Secūdo positus est in signū humilitatis in incarnatiōe. De q̄ Phi lip. ij. Exinanuit semetipꝫ formā serui accipiens. Hā dñs oīm factꝰ est seruus. Et q̄ aperuit linguas ꝓphetarū factꝰ est infās. De hō signū humilitatis dicit angelꝰ pastoribꝰ Luc. ij. Et hoc vob signū inuenietis infantē pānis inuolutū. ⁊ positū in presepio. Et nō solū i incarnatiōe ⁊ natiuitate. sz in oīm conuersatiōe sua inuenit hō signū humilitatis Matth. xi. Discite a me q̄z mitis sum ⁊ humil corde. Aug. Erubescat superbire bona infirmitas cū se ita despsit diuina maiestas. Sz huic sig̃ ꝓtradicunt superbi. ꝓpter qđ nō sunt de curia eiꝰ sez christi regis. ps. c. Nō habitabit in medio domꝰ mee q̄ facit superbiam. Judith. ix. Nec superbi ab initio placuerūt tibi. sed humiliū ⁊ māsuetoꝝ spūs tibi placuit depcatio. Vide igit signū humilitatis q̄ secum apportauit in natiuitate. Natꝰ est enī puer ⁊ infans. puer q̄ nondū alta cogitare sufficit cōtra superbiā alta de se cogitātiū. Infans ꝓtra superbiā oris ⁊ locutiōis inuolutꝰ pānis ⁊ fascia circūligatꝰ ꝓtra superbiam in actu vl̄ in icessu pedū. D ¶ Tercio positꝰ est in signū pauptatis. qz i vita sua ñ habuit vbi caput recliaret. Matth. viij. Vulpes foueas habēt ⁊ volucres celi nidos filiꝰ aūt hois ñ habz vbi caput suū reclinet. vnde

natus est in stabulo ⁊ posit⁹ in ꝓsepio Bern̄. Vide q̄ pauꝑ ꝓ te fact⁹ ē. si rex vbi aula vbi thron⁹. vbi curia vbi regal⁹ familia. aula ei⁹ stabulū thron⁹ ꝓsepiū. familia bos ⁊ asin⁹. ⁊ ho. O bō q̄d solicit⁹ es ō ꝛgali edificō cū de⁹ tuus iacꝫ in ꝓsepio. q̄d cogitas de ꝑcioso ve/ stimento cū de⁹ tu⁹ idut⁹ ē vili pānículo. Quid laboꝛas de cliētū collegio cū saluatoꝛ tuus ia/ cet cū boue ⁊ asino. Huic signo ꝓtradicunt auari q̄ execrant⁹ pauptatē. ⁊ dū ñ sufficiunt infinita bona. Eccs. v. Auar⁹ nō implebitur pecunia. ⁊ q̄ amat diuitias fructū nō capiet ex eis. tales ñ sunt de familia hui⁹ noui regꝫ nati. ad Ephe. v. Scitote itelligētes q⁹ oīs auar⁹ q⁹ ē ydoloꝝ fuit⁹ ñ hēt hereditatē in regno xp̄i ⁊ dei. Quarto approbauit ⁊ p̄it⁹ est in signū credulitatis q⁹ eēt vere messias Isa. xxxv. De⁹ ipe veniet ⁊ saluabit nos. tunc aperientur oculi cecoꝝ ⁊ aures surdoꝝ pate būt. tūc saliet claud⁹ sic ceru⁹. ⁊ apta erit lin/ ua mutoꝝ. hec signa mlti cognouerūt ⁊ credi/ derūt vt nicodem⁹ q̄ dixit Joh̄. iij. Rabi sci/ mꝰ q⁹ a deo veniſti mgr̄. nemo enī potest hec signa facere q̄ tu facis nisi de⁹ fuerit cū eo. nā ⁊ signa ⁊ opa illi⁹ dedert testimoniū ei⁹ dei/ tatis. Joh̄. x. Opa q̄ ego facio i nomine p̄ris mei hec testimoniū ꝓhibēt de me. Et si mihi nō vultis credere opib⁹ credite. Hꝫ ꝓfidi iu/ dei ill⁹ signis ꝓtradicebāt ascribētes ea demo nijs. Lu. xi. In beelzebub p̄cipe demonioꝝ eijcit demonia. Et cū ꝓpter signa ꝓsequntes vsq̄ ad mortē. Joh̄. xi. Quid facim⁹ hic hō mlta sign̄ facit. si dimittim⁹ eū sic oēs credēt. in eū. ꝓpter q⁹ sunt filij dānatiōis. Isa. xlv. Ue q̄ ꝓtradicūt fictoꝝ suo E Quīto po/ sit⁹ ē in signū charitatis. scī cruce Job. xvi. Cōfregit me ⁊ posuit sibi q̄ i signū circūde/ dit me lāceis suis scz ꝑ⁹ iudeoꝝ. Hā pas/ sio xp̄i i cruce fuit signū pacꝫ ⁊ charitatis. de q̄ ad ephe. ij. Ipe enī ē pax nr̄a. glo. Inter iudeos gētes ⁊ deū q̄ fecit vtraq̄ glo. vtrū/ q̄ ꝑ⁹m. vnū. glo. in fide ⁊ moribꝫ. soluēs imi micicias i carne sua. glo. assumpta ⁊ imolata legem mādatoꝝ. glo. q̄ntū ad ea q̄ mādabat i. carnales obseruātias ñ q̄tuꝫ ad veritatem quā ꝓsignabāt euacuās decretis. glo. p̄cep/ tis euāgelij q̄ ex rōe sunt vt duos. prī⁹. s. diui sos p legē ꝓdat i semetipo i fide scz ei⁹ i vno nouo hoīe. se solo scz faciēs pacem destructis s. inimicicijs vt reco͡ciliet ābos positos. s. in vno coꝛpe eccie. s. deo. p crucē iterficiēs imi micicias. nā p hō ꝛcciliauit ho. q⁹ ꝓ pēto se ob tulit ⁊ p euāgeliū illūiauit. Ecce signū chari tatis. hoc signū figuratur. Exo. xij. Erit añ. sanguis vob in signū. nec erit i vob plaga di spdēs. ⁊ sic sanguis christi effusus i cruce ē lignū charitatis ⁊ salutis nr̄e. Ro. v. Cōmē dat aūt charitatē suā de⁹ i nobis. Cū enī imi/ mici eēm⁹ reco͡ciliati sum⁹ deo p mortē filij eius. Hꝫ huic signo ꝓtradixerūt iudei Jar xv. xp̄s rex isr̄l descēdat nūc ō cruce vt videa m⁹ ⁊ credā⁹. Silr̄ Lu. xxiij. Alios saluos fe cit se saluū faciat si hic est christ⁹ dei electus Et sic hodie quidaꝫ maliciose habentes cha racteres diaboli scz per inuidiam iram ⁊ odi um cōtradicunt signo charitatis. sine qua ta men nullus saluatur vt dicit apostol⁹. i. Co/ rinth̄. xiij. Si charitatem non habuero ni/ hil sum. Similiter huic signo charitatis christi contradicunt ingrati qui non medi/ tantur passionem christi gratanter. Ideo lō/ ge est a talib⁹ salus. vt dicit Eusebius. Nul la est salus coꝛpoꝛis et anime sine felicissima christi passione. Dic igitur cum apostolo ad Galathas. ij. Christo confixus sum cruci. q⁹ hoc est signuꝫ thau. Ezechiel. ix. Assecurās hominē vt canit eccl̄ia. hoc cōtra signū nul lum stat piculuꝫ. Sed de ingratis cōtradicē tib⁹ implebitur illō ps. lxxij. Turbabuntur qui habitant terminos scz infidelitatis ⁊ in/ gratitudinis a signis tuis scz passionis in iu dicio. Aug. in sermone de passiōe. a ꝑparebit tunc signū crucis vt cognoscant ⁊ sciant con scij iniq̄tatis q⁹ crucifixerunt dñm maiesta/ tis. tūc subdit. Et tuam ipsius aīaꝫ pertransi bit gladius doloꝛis. id est doloꝛ passiōis Ori genes. Nulla hystoria dicit⁹ gīnē gladio oc cisam alias diceretur ptransibit coꝛp⁹. ideo dicit Bern̄. hoc ē intelligendū de gladio spi rit⁹ scz verbo christi. dū dixit in cruce illud. Joh̄. xix. Mulier ecce fili⁹ tuus. Ex illo ei verbo cognouit se se pari a xp̄o. Beda. Qua nis Maria credidit ipm mortē supaturum resurrecturūq̄ tñ non potuit filiū videre cru cifigi sine affectu doloꝛis materni. Et iō dic Damasce. Doloꝛes q̄s virgo pariēdo effu/ git tempe passionis sustinuit F Et ex hō patꝫ q⁹ mai⁹ erat marturiū btē v̄gis q̄ alioꝝ

sctõz.primo qz fuit martiriũ amoris.sz alio/
rũ fidei sz maior ẽ charitas ꝯ fides.i.Corin.
xiij.Maior horz charitas. Scõo alij vulne
rati sũt in corpe.ipa voi aia. Tercio alij ali
is instrumẽtis.qñ xps cruci affix⁹ ꝓfossus est
clauis corona spinea z lancea. Quarto alij
post xpm.sz ipa cũ xpo z in xpo.z in eisdẽ icti/
bus qbz xps. Vl aliꝝ exponꝝ ꝑm Crisꝝ. Aia
ipi⁹ tua exñtẽ.i.quã reputas z diligis vt tu
am.qz tibi p amorẽ ineffabilẽ colligata ptrã
suit gladi⁹.i.passio qñ crucifigeꝝ z vulnera
bitur ĩ cruce. Dicẽ Symõ de cassia.nc ad ma
tris impfectiõez cedit qꝫ hũaitas volet ita a
cute,p filio.quẽ,p oibz hoibz innocẽter z in/
iuste morti traditũ vidit pati ĩ carne quã de
se receperat.z apte videbat se ĩ passiõe sui fi/
lij redimi q̃ nec aliter potuisset z ipa saluari
cuius erat immaculata z sine originali ꝯcep/
ta tñ indiguit redẽptiõe ñ rõe pcti qꝺ infuit
sz rõe peccati qꝺ infuisz.si ex singulari gra p
tuata ñ fuisz. Et seqꝝ.vt reuelẽt ex mlt⁹ cor
dibz cogitatiões. Symõ de cassia. Credẽtiũ
z ñ credẽtiũ iustoz z iniqz diligẽtiũ z odiẽ
tiũ.ibi reuelabiꝝ auaricia iude.malicia sacer
dotũ.z odiũ iudeoz.incõstãtia pilati. pusil/
lanimitas petri.z alioz militũ neqcia.ibi re/
uel ata fiet dilectio marie magdalene q̃ sta/
bat iuxta crucẽ iesu. Sikr z marie mris eius
cũ iob.nã passio xpi discernit reprobos z ele
ctos. Symõ de cassia. Ecce quõ beat⁹ syme/
on allocut⁹ ẽ beatã vginẽ q̃lia ,ꝑhetauit de
,ple vt p⁹ ,pspera ulico aduersa z dulcibz ama
ra socia haberet vt discam⁹ ĩ mre z de filio in
ter ipa mũdi opa vicissitudies fortune diuer
sas eqnimiter ferre z ꝓpeti.vicz vt tribz foz/
tuitis meditem̃ aduersitatũ. Eccl.xi. In die
bonoz ne immemor sis maloz.z econuerso si
venũt aduersitates sis memor bonoz pri⁹ a
deo pceptoz. Dicendo cũ Job.ij. Si bona
suscepim⁹ de manu dñi mala aũt qre nõ susti/
neam⁹.rẽ.i.dñs dedit dñs abstulit.sic dño
placuit ita factũ est sit nom̃ dñi bñdictũ. Sic
z fecit mr̃ dñi.vt dicit Symõ de cassia. Ag
nosce hũilitatẽ marie q̃ nõ vt mũdi regina z
mr̃ regis eterni sz vt discipula suscepit verba
symeõis de ,ꝑhetia nõ stomachãs vbũ non
dedignãs auditũ.eqnimiter tristia z leta su/
scepit.vrecũda facie.moribz ꝓpta.omissa oi
tñsiõe atz repbẽsiõe vboz vt darz oibz audiẽ
tibz vbũ tut⁹ z hũilitat⁹ forma vt ic õtradctẽ au
diaꝝ q̃ de xpo dicunt.lxc ille. ¶ Dixi tertio
imuit vbũ tuosuz testimõiũ ,ꝑhetice expsiõis
cũ subdit.z erat ãna ,ꝑhetissa filia fanuel de
tribu aser. Vñ Remigi⁹ ,ꝑhetauit syneõ.,p
hetauit eli sabet ꝯiugata.,ꝑhetauerat z vir/
go maria.z ne alqs ser⁹ desit aut gen⁹ ,ꝑhe/
tauit piter z anna vidua. Ambro. Xps venit
saluare oẽs stat⁹ hoim.iõ ab oibz statibz vole
bat habere testimoniũ. Subdit.z hec,pcesse
rat in diebz mltis. Hic ꝓmẽdat eam mltipli
citer. Bꝛio ad seipam.qz sic̃ ,pfecit etate tẽ/
poris sic z moꝛũ maturitate,puer.iiij. Justo
rũ semita q̃ lux splẽdes,pcedit z crescit vsqꝫ
ad pfectũ diẽ. Scõo ꝓmẽdat q̃ ad ,primũ z
q̃ ad statũ mr̃imonialẽ ¶ Scõm qꝫ q̃t
tuoz ꝯditiões reqrũtur ad bonũ matrimoni
um. Primo pacifica conuersatio. Eccl.xxv
In tribz placitũ ẽ spiritui meo q̃ sunt ,pba/
ta coraꝫ deo z hoibz ꝯcordia fratrũ z amoz,pri
moz.vir z mlr bene sibi cõsentiẽtes .Et ta/
le suit mr̃imoniũ bui⁹ mlieris sancte cũ sub/
dit.hec virerat cũ viro rẽ.sz pacifice .nam
si fuisset discordia inter eos nõ fuisset vita sz
mors..Eccl.xxx. Melioz est mors qꝫ vita a
mara. Vñ q̃dã phũs dixit. Vxoz aut est ꝓpe
tuũ refrigeriũ aut eternũ tormentũ. Vñ q̃d/
q̃d bibũt aut comedũt non ,pficit eis. Ideo
scribit.,puer.xv. Melꝝ ẽ vocari ad olera cũ
charitate qꝫ ad vitulum saginatũ cum odio.
Et.xxv. Melius est sedere in angulo toma/
tis qꝫ cũ muliere litigiosa z in domo ꝯmuni
Et.xxvij. Tecta pstillãtia in die frigoris et
litigiosa mlr compant. Qui retinet eã q̃ q̃
ventũ teneat z oleũ dextere sue euacuat. Se
cũda cõditio matrimonij est fides thoz.qz
nulli debz mlr ꝓmiscerꝝ qꝫ viro suo.z hoc no
tatur in textu.cum inquit cuz viro suo quasi
nõ alieno. Tercia ꝯditio est ꝑpetuũ ligamẽ
qꝺ ñ dissoluiꝝ nisi p mortẽ alteri⁹.i.Corĩ.vij
Vlr alligata ẽ legi qꝫto tpe vir ei⁹ viuit.q
si dormierit vir ei⁹ liberata ẽ.Et b tãgiꝝ ĩ lra
cũ 6or ãnis.vij.l.qꝫdiu vir virerat. Quarta
cõditõ decoraꝫ mr̃imoniũ ẽ qñ incipit a vgĩ
tate eo qꝺ ñ ẽ mr̃imoniũ vidnarũ ita decoꝝ si
cut vginũ exq̃ cũ tribz atqꝫ corrupt⁹ ꝯbẽtes
inhabiles p sacris ordibz suscipiẽdis effici/
unt.nec bñdicunt bñdictiõe sacerdotali. Et
si aliqs sacerdotũ bñdixerit scõas nuptias.

talis est suspensus a beneficio ⁊ officio vt ha
betur de scis nup. c. capellanū. Dicit alexā
der tertius capellanū quē cū bñdictiōe secun
da ꝓstituerit mrimonia celebrasse ab officio
bñficio q̄ suspēsus cū karū tuarū testimonio
ad sedē aplicā nllatenꝰ detinare postponas
Nō em debent bñdici scde nuptie ad exorta
tiōez ꝓtinētie. ⁊ sic mrimoniū huius mlieris
sancte incepit a carnis integritate. Tercio
cōmēdat ex pte dei cū subditur. ⁊ hec vidua
vsq̄ ad ānos. lxxxiij. ⁊ b̄ ē magnū donū dei
Sap̄. viij. Sciui qm aliter ñ possuz eē cōti
nēs nisi deꝰ det Nā tle ē donū cui vix est sile
Eccī. xxvi. Dis ei pōderatō nō est digñ cō
tinētz aie. Dc ꝙ ambro. in li. de officio. nō ml
tū inferioris ꝛtutis ē a ꝙugio abstinere qđ
aliqñ delectauit q̄ ꝙugij delectam̄ta nescire
In b̄ ꝛgibꝫ facilꝰ est abstinere qz delectam̄
ta carnis incēsiua nō nouerūt. ℣ Tūc
ponit ꝙditiōes pficiētes statū vidualē. Prio
debēt eē ad deū affectuose vt oēm spem suaz
ꝓficiant in deū. i. Thimo. v. Que vere vi
dua est ⁊ desolata speret in deū. eo em q̄ pri
uata ē b̄ūano solatio bēat refugiū ad dei au
xiliū dicēdo cū Hester. xiiij. Deꝰ fortis super
oēs exaudi vocē eaz ꝙ nllam aliā spem b̄nt
Nā ipe deꝰ ē psolator viduarū ⁊ pupillorum
ps. lxvij. Turbabūtur a facie eiꝰ pris orpha
norz ⁊ iudicis viduarū. Nā deꝰ vindicat in
urias eis illatas. Eccī. xxxv. Nōne lacrime
vidue ad maxil. dei cē. a maxilla em ascēdūt
vsq̄ ad celū. ⁊ dns exauditor nō delectabit
in illꝫ exaudiat. Ibidē. Nō despiciet pces
pupilli nec viduā si effundat loq̄lā gemitus
Exo. xxij. Vidue ⁊ pupillo non nocebitis. si
leseritis eos vociferabūtur ad me. ⁊ ego au
diā clamorē eorz. ⁊ indignabitur furor me⁹
pcutiāq̄ vos gladio ⁊ erūt vxores vre vidue
⁊ filij vri pupilli. ps. cxlv. Pupillū ⁊ vidu
am suscipiet. Jō recursum debent habere ad
deū. Et sic fecit ista de q̄ in textu. q̄ nō disce
debat ꝺ tēplo die ac nocte. nō q̄ ibi dormiret
Dicit Symō de cassia. sed corei versabat
circa tēplū ⁊ circa doctrinā auditā in tēplo.
⁊ circa oroes q̄s fundebat ad deū de templo
cordis sui. Juxta illꝺ. i. Thimo. v. Que vere
vidua ē instet obsecratiōibꝫ ⁊ oratiōibꝫ die
ac nocte. augu. Quānis ad oēs xp̄icolas ora
re ptineat. ñ specialꝫ cura oratiōis ꝙpetit vi
duis. Secūdo debent eē annose. i. Thimo. v.
Vidua eligatur nō minꝰ. xl. annoz ꝙ fuerit
vnius viri vxor. Glo. qz secūde nuptie sm lr
ā videtur eē signū incōtinētiū. et pōit tpis
antiqtatē. qz piculosuz est quersari cū vidu
is iuueibꝫ vt dic apls ibidē. Adolescētiores
aut viduas ꝺuita. Nō qz i eis vigz ignis ꝙupi
scētie. Jō dic Jsi. ī li. soliloq̄oz. Si vis a fo
nicatiōe eē tutꝰ esto a mlieris colloq̄o ⁊ visi
tatiōe discretꝰ qz iuxta ꝓpētē pōit⁹ nō diu
eris illesus. Cū igne posit⁹ ⁊ si sis ferreꝰ ali
qñ dissolueris. prim⁹ piculo diu tutꝰ ñ eris
Et Hiero. Ferreas ñtes libido domat. Jō
Si iuuenes cū mlieribꝫ bitēt nō deerit vi
scariū diaboli. Propter qđ ꝓsulit apls iuni
oribꝫ viduis nubere dicēs. i. Thimo. v. Vo
lo g̃ iuniores viduas nubere filios procreare
matresfamilias eē. nullā occasiōem dare ad
uersario. ⁊ sic hec vidua fuit ānosa plurimuz
tpe. qz octogitaquattuor annis in viduitate
vixerat. ⁊ septē annis fuit in mrimonio q̄ eti
am vt puto ad minꝰ fuit in. xiij. anno añ ma
trimoniū ꝓtractū. ⁊ sic erat. c. ⁊. iiij. annoruz
Tercio nō debēt esse deliciose. i. Thimo. v.
Nā q̄ in delicijs ē viuēs mortua ē scz mol
liter viuēdo iocādo laute ⁊ crapulose quinā
do. Bern̄. In delicijs piclitatur castitas. in
diuitijs būlitas. Jō subdit in textu. Jeiu
nijs fruens deo. Dicēdo cū apl̄o. i. Corint.
ix. Castigo corpꝰ meū ⁊ in ꝛtutem redigo.
Dicit em Hugo de sancto victore. Parca
vita occidit vicia. libidinez extinguit. virtu
tes nutrit. animū roborat. ⁊ mentem ad cele
stia eleuat. Jō ambro. in li. de viduis. Esto
mulier vidua temperans casta ⁊ abstinēs a
vino. Nā si iudith vina bibisset cū adultero
dormiuisset scz oloserne. Hiero. et habetur.
xxxv. di. venter. Cēter mero estuās cito spu
mat in libidinē. Quarto debent esse studiose
in bonis opibus. Be ꝙ in textu. obsecratio
nibus seruiens die ac nocte. nō eniz debent
ociari. Hiero. Semp aliquid opis facito ne
te diabolus inueniat ociosuz. Aug. Ociosi
tas sine dei timore est magistra nequicie. cui
cōsonat Eccī. xxxiij. Multam malicia docu
it ociositas. Job. v. Homo ad laborez nasci
tur ⁊ auis ad volatū. Nam ociosus nō est di
gnus pane quo vescitur. De quo. ij. ad. thes.
iij. Si quis non vult opari nec manducet. ⁊

positō q̄ nō indigeres tamē ꝓpter paupes laborare deberes. vt elemosinā abūdāti? ꝑstarel. vt fecerīt bed vig; ⁊ elisabz. Inq̄t ei aug. in li. de vita christiana. Illā elemosinā deus approbat quā q̄s de iust; laboribꝫ admīstrat. Subdit. Et hec ipa hora supueniēs scz cuz Symeō accepit puerū in manibꝫ ⁊ bñdixit cōfitebat dño ⁊ regratiabat q̄ ꝓpleta essent oīa misteria legis q̄ de xp̄o p ꝓphetas erant dicta. Et loq̄batur de ipo Symon de cassia q̄ erāt adimpleta vota sanctoꝝ iusta desideria patrū. ⁊ q̄ eēt redēptor ⁊ saluator oīm et hoc in ꝓmūi. De q̄ subditur. omibꝫ q̄ expectabāt redēptionem isrl. ¶ Sed diceres. cur hic euāgelista nō exprimit ꝓphetiā m'kieris in speciali. sicut exp̄ssit ꝓphetiā symeonis rñdetur ad denotādū q̄ nō ē officiū m'kieruz publice predicare. De q̄ apls. i. Corin. xiiij Mlieres in ecclesijs taceāt ñ em̄ ꝓmittit eis loq̄ sed subditas eē. Turpe est em̄ m'kieri loq̄ in eccl'ia. Et de. cō. di. iiij. m'r. Mulier q̄uis docta ⁊ sancta in q̄uētu virorꝫ docere nō ꝑsumat. Similiter. i. Thimo. ij. Docere autez m'kieri nō ꝓmitto. Jō nō narrat ei? ꝓphetiaz in speciali sz in generali. Seq̄tur. Et vt perfecerūt oīa fm legē dñi. scz Maria ⁊ ioseph reuersi sunt in galileā in ciuitatē suaz nazareth Simō de cassia. Cui de bethleē unde ascēderūt in hierusalē ibi p̄uēti partu p dies. xl. mā serūt q̄ scz puer q̄uenit in templū in ciuitatem hierusalem.

De eadem dominica Sermo xxix.

Puer aūt Jesus crescebat ⁊ ꝓfortabatur plen? sapiētia. ⁊ gra dei erat in illo Lu. ij. In vbis ꝓmissis duo innuūtur. Primo ꝓponit corpale christi incremētū. ibi. puer Jesus crescebat. Secūdo subiūgitur ei? spūale ꝓplemētū ibi. plen? sapiētia. ⁊ gra dei erat in illo. ¶ De p̄mo dic. puer Jesus crescebat scz corpaliē. Fuit ei legi naturali subiect?. eo q̄ ad modū alioꝝ puerorꝫ succreuit p augmētū scz mēbrorꝫ. et cōfortabat vigore scz corpis. nāliez potuisset ex ipo vtero mensurā ꝓplete etatis ⁊ perfecti roboris assumpsisse. tñ noluit ne crederet fantasma esse ⁊ nō vez corp? bre. q̄ sic subito appareret tā magnū. Tñ sic nō semp volu it miracula facere dū ambulauit in terris. sz etiā legi naturali subiici voluit p̄terq̄z ī bijs que sunt culpe. ne ei? vera hūanitas verteret in dubiū vt putaret fantasma vt dic leo papa in fmōe de epiphania. sicut em̄ vera erāt testimonia q̄ ipm dei filiū ꝓbabāt. sic ⁊ ꝓbatissimū debebat esse testimoniū quod ꝓbarz nostre carnis veram suscepisse naturam. Jō de puerilibus cōdictionibꝫ nihil deficere debuit. De quo apls. Hebreo. ij. Debuit per omnia fratribꝫ assimilari. Ne vero quis imaginaretur eum ita creuisse fm aiaz sicut creuit fm corp?. Ideo dixi scdo subiūgitur spūale eius cōplementum id est perfectio spiritus siue aie dicēs. plenus sapiētia. scz quantum ad perfectiōez intellect?. ⁊ gratia dei erat cū illo quātū ad plenitudinē effect?. ¶ Sed diceres. an etiā christus creuit ⁊ perfecit naturaliter in sapientia ⁊ gratia. Respōdet san. tho. iij. q. xi. arti. ij. In sapiētia ⁊ gratia potest aliq̄s ꝓficere dupliciē. Uno mō scdm habitū sapiētie ⁊ gratie. put scz ipe habitus scientie siue sapientie augeē. ⁊ sic christus nō ꝓfecit neq̄z creuit. quia dicit Beda q̄ in eo habitat omis plenitudo diuinitatis corporaliter. ⁊ sic fuit primo die ita plen? gratia ⁊ sapiētia sicut in tricesimo āno. Alio modo fm effectus sapiētie ⁊ gratie inquantum aliquis fm eundem ⁊ equalez scientie habitum primo minora alijs demōstrat ⁊ postea maiora ⁊ subtiliora opa ⁊ virtuosiora facit. hoc autem secūdo mō manifestum est q̄ christus ꝓfecit sapientia ⁊ gratia sicut etate. quia fm ꝓcessum etatis ꝓfectiora opa faciebat vt se verū hominē demōstraret. Et in hoc etiaz ꝓfectiōis exemplū nobis dedit Joban. xiij. Exemplū enim dedi vobis vt vos ita faciatz Dicit enīz aug. de doctrina christiana. Omnis christi actio nra est instructio vt si christus in nobis est cōceptus et a nobis natus. quia spūaliter vt dicit Leo papa. per affectū bonū concipitur ⁊ p effectū nascitur. oportet etiam q̄ crescat ⁊ cōfortet. scz per augmētuz bonoꝝ opeꝝ ⁊ ꝓfectū qz dic Bern. Alii in eodē statu eē diu ꝓcedit aut ꝓficiēdo surgit aut deficiēdo ī inferiora labit. Figurat hoc. Gen. xxviij. vbi iacob vidit scalā ō terra ad celum se protendentē. ⁊ vidit in ea an-

gelos ascendentes ⁊ descendẽtes. Spũaliť ¶ Per scalã intelligitur vita spũalis que debz de terra ꝓtẽdi ad celũ. ad Philip. iij. Nra aũt ꝓuersatio in celis est. ⁊ ꝙ angelos intelligũť fideles xp̃icole q̃ ascẽdũt ⁊ dscẽdũt. i. ꝓficiũt ⁊ dficiũt. Bernũ. O monache ꝓficere nõ vis. q̃ vis deficere. Dic igiť cuz ps. xvi. Perfice gressus meos in semitis tuis. Super q̃ dic Cassiodo. Nemo incipit vt stet hz ad hoc vt ꝓficiscatur. Jõ Seneca. ante oia in vita tua cogita an ꝓficis vl̃ deficis ¶ Pro q̃ sciendũ. multa sunt q̃ reqũuntur ad hoc vt homo ꝓficiat. Primũ est vt hõ se vilissimũ reputet ⁊ imꝑfectissimũ. Vñ Aug⁹. Summa ꝓfectio christiane religiõis est vt quãtũ homo in hac vita ꝓficiat. intantũ se deficere putare debeat. Ratio q⁹ stat⁹ pñtis vite est quedã via q̃ ad patriaz pgim⁹ vt dicit Gregor. sed via nũq̃ ꝓficitur nisi adepto termino. Hinc est ꝙ totus termin⁹ pñsentis vite debet esse in ꝓficiendo ⁊ nõ deficiẽdo. De quo ꝓuer. iiij. Justoꝝ semita quasi lux splendẽs ꝓcedit ⁊ crescit vsq̃ ad pfectũ diem. sic ⁊ vita spũalis. Jõ ꝓpriaz vilitatẽ cognoscere nos doz saluator Lu. xvij. Cũ feceritis oia que ꝓcepta sunt vobis dicite serui inutiles sumus. Eccĩ. iij. Quãto magnus es humilia te in oĩbz ⁊ coram deo inuenies gram. Quia dic Bernũ. Qui deo placere desiderat necce est vt sibi displiceat. Hoc feč cẽturio Matt. viij. Dñe nõ sum dign⁹ vt intres sub tectũ meũ. Et fact⁹ est ita magn⁹ coram deo. ꝙ christus collaudauit eũ dicẽs. Dico vob nõ inueni tantã fidẽ in israel. ⁊ hoc abrahã silit fecit seipz vilificãs dicẽs Gen. xviij. Quia semel cepi loq̃r ad dñm deũ meũ cũ sim puluis ⁊ cinis cui ait. Nõ celare potero abrahã que gestur⁹ sum cũ futur⁹ sit in gentez magnam ac robustissimaz ⁊ bñdicende sunt in eo oẽs natiões terre. Sic vilificauit se moyses Exodi. iij. Quis sum ego vt vadã ad pharaonẽ ⁊ educã filios isrl̃ de egipto. ꝓpter hoc fecit eũ dñs ꝓcipez ⁊ ducem ꝓpli sui israel. Jõ dic Augu. de verbis dñi. Semp tibi displiceat q̃d es si vis puenire ad id q̃d nõ es Sed ecõuerso. Si tibi videtur magnũ esse q̃d egisti ⁊ placet tibiꝑi scias i hoc defecisse ⁊ deo displicuisse Augu. Ubi tibi placuisti ibi defecisti. nõ ergo reputa magnũ ꝙ deo seruis. quia obligaris sub ꝑna dãnatiõis Isai. lx. Gens ⁊ regnũ quod nõ seruierit tibi ꝑibit. sed hoc reputa magnũ ꝙ te vult habere insufficientẽ seruũ. Ideo legitur in vitas patrũ. ꝙ quidã frater interrogauit senez q̃d essz quo q̃s magis hic ꝓficere ⁊ deo placere possz Cui senex bũilltas. Quãtũ e ñ q̃s se hic bũi liauerit intantũ coram deo ꝓficit. ¶ Secũdum q̃d reqũitur est ꝙ verbũ dei diligenter audiat quia valde cooꝑať ad ꝓfectionem vtutũ. Deutro. xxxij. Concrelcat vt pluuia doctrina mea. fluat vt ros eloq̃z meum. nam sicut pluuia facit terrã germinare ⁊ germina crescere ⁊ ꝓficere. sic verbũ dei. vt scribitur Isaie. lv. Quõ descẽdit ymber et nix de celo ⁊ illic vltra nõ reuertitur. sed inebriat terrã ⁊ infundit eam ⁊ germinare eam facit. ⁊ dat semẽ serenti ⁊ panẽ cõmedenti. sic erit verbũ meũ q̃d egredietur de ore meo nõ reuertetur ad me vacuũ sed faciet quecunq̃ volui ⁊ ꝓsperabitur in bijs ad que misi illud Ideo Hugo li. i. de anima. Nihil ita hominẽ a malo reuocat. a peccato excitat. ad bonũ adiuuat sicut verbũ dei. Sed heu mlti sunt hodie nibilipẽdẽtes illd. putãtes se sine verbo dei ꝓficere posse i virtutibz q̃d nisi plura prius audiuisses vel legisses q̃ ⁊ nonnunq̃ ad memoriã reuocares rarũ atq̃ difficile eẽ arbitroz Job. viij. Nunq̃d virere ꝑt scirp⁹ absq̃ humore. aut crescere cbarectũ sine aq̃ quasi diceret nõ. ⁊ sic nec hõ in vtutibz sine dei verbo. ꝓpter quod scribitur. Eccĩ. ij. Fili accedens ad seruitutem dei inclina aurez tuam ⁊ suscipe verba intellectus. vt crescat in nouissimo vita tua. nam sicut sine cibo nõ potest aliquis crescere ⁊ augmentum suscipere corꝑaliter. sic nec sine verbo spiritualiter. Petrus rauen. Cibus mentis est verbum veritatis. nam sicut verbũ eternuz est pabulum angelorũ. sic verbũ dei pdicatũ est cibus animarũ. Deutro. viij. ⁊ Matthei. iiij. Nõ in solo pane viuit homo. sed in oĩ verbo q̃ ꝓcedit ab ore dei. Cui cõsonat Bap. xvi. Nõ natiuitatis fructus pascunt homines sed sermo tuus bos q̃ in te credidert cõfuat ¶ Tercium quod requiriť ad ꝓfectum hominis est ꝙ correctiones libenter suscipiat. De q̃ Berñ. Non est ꝓtemnenda correctio. q⁹ est aĩe sanitas ⁊ via dei ad aiaz.

De quo sapiens dicit, ꝓuer. xv. Qui abijcit disciplinā despicit aīam suā. qui aūt acq̄escit increpatiōibꝫ possessor est cordis. Et iterum Auris q̄ audit increpatiōes vite ī medio sapiētū ꝯmorabitur. Nā correctio habꝫ se sic cardo. De q̄ Bartholome⁹ ī de ꝓprietatibꝫ rerū li. iij. Cardo licꝫ in se sit spinosa. tñ succus ei⁹ est san⁹. ⁊ valet ꝯ calorē intēsum. sic ⁊ correctio ꝯtra vicia. est eñ vt virga aarō. Nūeri. xvij. que frōduit ⁊ floruit. sic ⁊ correctio facit hōem cessare a vicijs ⁊ florere in v̄tutibꝫ. ita ꝙ suscipiēs eā posset dicere illud. p̄s. xxij. Virga tua ⁊ bacul⁹ tuus ip̄a me cōsolata sunt scꝫ ad meliorātiōeꝫ vite. dic̄ nāqꝫ Crisost. Increpatio hominē religiosuꝫ facit religiosiorē. Quare igitur deficit religio. qꝛ nō suscipitur correctio. ⁊ idcirco nō ꝓficiūt. sꝫ deficiūt. Prouer. xv. Qui increpationes odit morietur. P Quartuꝫ qd̄ req̄rit ad ꝓfectū hominis est vt deū p̄ oc̄lis habeat De q̄ Thobie. iiij. Omnibꝫ diebꝫ vite tue in mēte habeto deū. Videmus eñ de familia dom⁹ ꝙ si pr̄ familias p̄ñs fuerit operosiores sunt ⁊ diligētiores in faciēdis q̄ꝫ alias. ⁊ in dimittēdis magis verecūdi ⁊ cautiores. sic ⁊ nosip̄i semꝑ ⁊ vbiqꝫ deū p̄ ocul' habentes q̄ vbilibet ⁊ semꝑ presens est vidēs nostras cogitatiōes locutiones ⁊ opatiōes. Jō Bohetius de consolatu Magna indicta est nobis necessitas ꝓbitatis cum cuncta agam⁹ ante oculos iudicis cūcta cernētis. Idcirco debemus timere Ecc̄i. xxv. Si nō in timore dñi tenueris te instanter cito sb̄uertetur domus tua. Jō ꝓuer. xxviij. Beat⁹ hō qui semꝑ est pauidus q̄ vero mētis est dure corruet in malū. Ratio qꝛ timor dñi ꝯsuat hominē in gr̄a ⁊ augm̄tat bona opa Ecc̄i. xv. Qui timet deum faciet bona. De q̄ Bern̄. In veritate nil didici ita efficax ad gratiā dei ꝓmerendā cōsuandam ⁊ nutriendā. sicut nō alta sape sed timere. Quintū qd̄ req̄ritur est vt passiōeꝫ xp̄i m̄te gerat. dicēdo cū ap̄lo ad Galathas vi. Ego eñ stigmata dñi Jesu in corpe meo porto. Nā passio christi facit hoīeꝫ ꝓficere in singul' v̄tutibꝫ. De q̄ Bern̄. Si vis hō de v̄tute in v̄tutē ꝓgredi. si vis de gratia ī gratiam ꝓmoueri. de bono in meli⁹ ꝓficere. passiōes christi recordare. Dicit eñ Bonauē. Nil eñ ita illūiat intellectū. accēdit affectum. mouet ad dilectiōem. opatur ad vniuersalem sanctificatiōem sicut passio christi

Q Item nota. sic̄ quinqꝫ sunt q̄ ꝓmouent hominē ad ꝑfectiōem sic ecōuerso sex sunt q̄ impediūt ꝑfectiōem. Primū est mentis diuisibilitas. ⁊ talis vt dicet̄ de te illud. Genes. xlix. Effusus es vt aq̄ non crescas. Nā sicut aq̄ que fluit hincinde ⁊ dispgit̄ nūq̄ꝫ efficitur magna. Sic anim⁹ nimis diffusus nō ꝓficit. Unde sunt aliq̄ qui varias sibi faciūt occupatiōes oīa volūt arguere. etiam si bona sint. eo ꝙ nō s̄m eoꝝ affectū. facta volūt ⁊ omnia scrutari ⁊ ꝑq̄rūt aliq̄ñ ea que plus nocent animis eoꝝ q̄ꝫ ꝓsunt. Et etiaꝫ illi q̄ nimis soliciti sunt de p̄sentibꝫ necessarijs tales enim excludūt spūꝫ dei. qui req̄rit cor quietū ꝓut hortat̄ nos ap̄l's p̄ria ad Thimo ij. Obsecro igitur primū omnium fieri obsecratiōes orationes postulationes gratiarum actiōes ꝓ omnibꝫ hominibꝫ vt quietā ⁊ trāquillam vitam agamus. Et p̄ria Petri. iij. Sed qui abscōditus est cordis homo in incorruptibilitate quieti ⁊ modesti spūs qui ē in cōspectu dei locuples. vt figuratur etiam Genes. vij. Colūba nō inueniens vbi quiesceret pes ei⁹ reuersa est in arcā. sic ⁊ spūssanctus in celū. Nam spūssanct⁹ nō potest quiescere nisi in eo q̄ est hūilis corde ⁊ qui s̄uat mandata dei Isaie vlti. Ad quē aūt respiciā nisi ad pauꝑculum ⁊ cōtritum spiritu ⁊ trem̄tem s̄mōes meos. ⁊ in eo q̄ habet dilectiōem dei. Johā. xiiij. Si quis diligit me. ad eum veniem⁹ ⁊ māsiōem apud eū faciemus. Si autē diuisus es in dilectiōe nūc ad mūdum nūc ad carnē. dicit Augu. Non ꝓficere potest diuisus in vtramqꝫ ⁊ merito deficit qui se sepat ab eo qui eū fecit. sicut monachi qui corpe in claustro. ⁊ animo sunt in mūdo. tales deficiūt ⁊ nō ꝓficiūt. Ideo Augu. et habetur in canone. xlvij. di. q̄ꝫtūlibet. Simpliciter aūt fateor charitati v̄re coram dño d̄o nostro qui testis est sup aīam meam ex quo deo s̄uire cepi. qm̄ difficile sum exptus meliores q̄ꝫ qui in monasterijs ꝓfecerunt. ita nō sum peiores exptus q̄ꝫ qui in monasterijs defecerūt. Ideo tales deberēt esse animo recollecti ⁊ nō distincti. ij. Thimothei. ij. Nemo militans deo implicat se negocijs secularibꝫ vt ei placeat. Nam si se dedicauit deo mēteꝫ

suam habeat apud deū. Et hieronim⁹ ad pau
linū ⁊ habet̄. xvi. q. i. si cupis. inquit. Si cu/
pis esse qd̄ diceris monach⁹. i. solus. quid fa
cis in vrbib⁹ que vtiq; nō sunt soloꝝ habita
cula sed mlt̄oꝝ. R Secundū quod im
pedit ꝑfectiōem est pusillanimitas. q̄ assimi/
latur hiemi. hiems em̄ nō ꝑmittit exire gra/
mina nec flores de terra ⁊ de arboribus. ⁊ sic
multi ex pusillanimitate nō audēt facere bo/
na. ꝓuer. xviij. Pigrū deijcit timor. Et orit̄
tal' timor ex īordinato amore ad corp⁹ quia
em̄ timēt corp⁹ nimiū aggrauare non audēt
vigilare ieiunare. mane surgere sed diu ster
tere. Et tales nō ꝓficere sed magis deficere
dicūtur. Gre. Ibi spūs deficit vbi caro qui
escit. Ideo. Ecc̄i. vij. Noli eē pusillanimis
in animo tuo. sed ꝓ fortib⁹ ⁊ magnis aggre/
diēdis spem ⁊ fiduciā in deo pone. Ratio q̄
dicit hugo in libro de fine orandi. Anima q̄
in ꝓprijs virib⁹ diffidit in deū se cōuertit. eo
q̄ scribitur Isaie. xl. Qui sperāt in dño mu/
tabūt fortitudinē currēt ⁊ non laborabūt am
bulabunt ⁊ nō deficiēt. dicentes cū apl'o ad.
philippen. iiij. Oīa possum in eo q̄ me confor
tat. Sed diceres. Utruz amor sui etiam sit
mortale peccatū. Rñdet mgr̄ Hermān⁹ de
Scildicz q̄ nō. nisi amor sui crescat in ꝯtēp
tū dei. ⁊ p̄ceptis ei⁹ vel ecclesie vt cū q̄s non
vult ieiunare quādo eccl'ia p̄cipit vel surge/
re dñico die ad missam ⁊ ad audienduz ver/
bū dei. tunc est mortale vt habet̄ de cōsecra.
di. i. c. missas. ⁊. c. sequēti. cū ad celebrādas
ex cōcilio agathensi. Missas die dñica secu
laribꝰ totas audire speciali ordine p̄cipimus
ita vt añ benedictiōem sacerdotis ꝓpl's egre
di nō p̄sumat. quod si fecerint ab ep̄o publi/
ce ꝯfundātur. Et dic̄ glo. Hoc dico p̄ceptū
esse. vñ contra p̄ceptuz faciunt qui diebꝰ do
minicis nō audiūt missam nisi aliq̄ necessi/
tas cogat. Et ibi in. c. omnes fideles. ex ca/
none apostoloꝝ. Omnes fideles qui ꝯueni
unt in solennitatib⁹ sacris ad ecclesiā ⁊ scrip
turas apl'oꝝ euāgelium audiant. Qui autē
nō ꝑseuerant in orōne vsq;dum missa ꝑaga
tur velut inquietudines ecclesie cōmouētes
cōuenit ꝯmūione priuari. Et. c. seq̄nti. ex cō
cilio cartaginensi q̄rto. Sacerdote verbum
in ecclesia facienti qui egressus de auditorio
fuerit excōmunicetur. Dic̄ glo. Qui egress⁹
quasi minus literatum ꝯtemnens. S
Tercium quod impedit ꝑfectiōem est men/
tis instabilitas. cum hoc nūc vult nunc illō
cras reliquū. atq; nūc incipit aliquod bonuz
sed cito deserit. De quo Bern̄. Qui alicubi
tendit si viaz verā tenuerit cito ꝑueniet ⁊ iti
neri finem faciet. Sed si multas vias aggre
ditur errat nec laboris faciet finē. quia error
non habet finez. Dicit nanq; wilhelmus pa
risiensis. Sicut clauum quem videmus mo
rari siue moueri euellere temptam⁹ ⁊ nō euz
qui firmiter stat. sic diabolus tales instabiles
citius temptat quos nutantes considerat.
Ideo legitur Ezechiel'. i. Sicut quattuor
aīalia ibant ⁊ nō reuertebant̄ cū ambularent
sic nos q̄ recepim⁹ doctrinā quattuor euan/
gelioꝝ s̄m Gre. sup Ezechielem a terrenis
ad celestia eam⁹ ad terrestia nō reuertētes.
Quia scribitur Lu. ix. Nemo mittēs manū
suam ad aratrū ⁊ respiciens retro aptus est
regno dei. Nō em̄ simus sicut vxor loth que
respiciēs retro cōtra mādatū ei datū cōuer/
sa est in statuā salis. nam sicut terra salsa nō
est fertilis sed sterilis. sic ⁊ ꝑ instabilitatem
homo efficitur inutilis. Iō apl'us hortatur
nos ad Galathas. vi. Bonū faciētes nō de/
ficiam⁹ Hiero. Nō incepisse sz ꝑfecisse virt
tutis est T Quartū est verbositas illa
impedit ꝑfectionem. p̄s. cxxxix. Vir linguo/
sus ñ dirigetur in terra. i. nō ꝓficiet Job. xi.
Nunquid vir verbosus iustificabitur. quasi
diceret. nō. q̄ multitudo verboꝝ inducit pec
catū. ꝓuer. x. In mlt̄iloq̄o nō deerit peccatuz
ꝓpter qd̄ scribitur. ꝓuer. xiij. Qui custodit
os suū custodit aīam suam. qui aūt incōside/
ratus est ad loq̄ndū sentiet mala. Iō in reli/
gione hñt statutū q̄ in primo anno discāt ta
cere. Nā scribit̄ Jacobi. i. Si q̄s aūt putat
se religiosum esse nō refrenans linguam sed
seducens cor suum huius vana est religio.
propter quod Arsenio volenti proficere di/
ctum est de celo. fuge tace quiesce. Ideo Ja
cobi. i. Sit autez omnis homo velox ad au/
diendum ⁊ tardus ad loquendū. nam silen/
tium valde deseruit ad perfectionem Jacobi.
iij. Si quis in verbo non offendit hic ꝑfectus
est vir. Idcirco agathon vt legitur in vitas/
patrum. tribus annis lapidem in ore porta/
uit vt disceret tacere. Dicit nanq; Bern̄.

Leuis est ſmo sed grauiter vulnerat. Quia si malus est inducit damnationem. si bonus iustificationem. Matthei. xij. Ex verbis tuis iustificaberis et ex verbis tuis condemnaberis. Ideo apostolus ad epheseos. iiij. Omnis sermo malus de ore vestro nõ procedat. Dic igitur cum. psal. cxl. Pone dñe custodiam ori meo ⁊ ostium circũstantie labijs meis Et hoc ideo quia scribitur ꝓuer. xiij. Qui custodit os suũ custodit animã suam. Exemplũ de hoc quomõ taciturnitas ⁊ silentium causat ꝑfectiõez. Fuit q̃dã miles iã ãnosus q̃ consumpsit temp⁹ suũ crimĩose ⁊ inutiliter in seculo tandẽ cogitans meliorare vitam suaz ⁊ residuũ vite ĩ seruitio dei ꝯsummere misit laborare ꝓ eo corã quodã abbate cistercienſ mõasterij vt susciꝑetur in claustrũ ⁊ finxit se mutũ q̃i non posset loq̃ qui ⁊ ꝑ intercessores fuit suscept⁹ ab abbate. ⁊ ingressus claustruz tenuit silentiũ ꝑ mltos annos. factũ est vt q̃daz heremita mitteret ad abbatem mõasterij vt veniẽs audiret ꝯfessiõez ei⁹ ⁊ afferret secũ sacramẽta qꝛ eẽt moritur⁹. tc̃ abbas assũpsit secuz hũc fratrẽ mutũ ferentẽ tintinabulũ q̃s sic ꝑgẽtes ad heremũ q̃daz latro in silua audiẽs sonũ tintinnabuli secut⁹ est vsq̃ ad cellã heremite stãs foras. Cũq̃ ipe heremita p⁹ cõfessiõem recepisset christi sacramẽta latro cõpũct⁹ videns illi⁹ deuotiõem dixit O vtinã essem in statu tuo. Quod heremita audiẽs rñdit elate. Recte q̃dem h̃ ⁊ bene desiderare posses. Et statim obmutuit heremita ⁊ mortu⁹ est. q̃d cum ille frater audisset ⁊ vidisset amare flere cepit. Illis aũt abbate scz cũ fratre redeũtibꝫ ad monasteriuz in via cucurrit post eos hic latro cursu vehemẽti ⁊ cadens ꝑ arborẽ in via iacẽtez. frangẽs collũ mortu⁹ ẽ. tũc ille frater tacẽs cepit ridere vltra modũ. q̃d attẽdens abbas tũc mltum cõmot⁹ fuit. ⁊ veniẽs ad claustrũ vocauit fratrẽ dicẽs. ꝑcipio tibi sb̃ obediẽtia ꝑstita vt si scis loq̃ dicas mihi. at ille territus rñdit imo scio sz finxi me mutũ ꝓpter ꝓfectũ virtutũ. vlteri⁹ ꝑcepit sub obediẽtia vt rñderet cur fleuissz in obitu heremite. ⁊ cur risisset de subitanea q̃i morte latronis. at ille rñdit ideo qꝛ vidi aĩam heremite ꝑ demones duci ad infernũ ꝓpter verba elationis ad latronem prolata ⁊ animã latronis duci per angelos ad celuz q̃ cucurrit ad nos nõ intẽtione spoliandi sed cõfitendi. qꝛ ꝯtritus decessit ⁊ in bono ꝓposito. quã quidẽ cognitiõez ⁊ reuelationem habuisse ꝑ silentiuz frater ille atq̃ meruisse credit̃. Isaie. xxx. In silẽtio ⁊ spe erit fortitudo vr̃a. Iõ refert Vale. li. vij. c. ij. de sapiẽter dictis aut factꝫ ꝙ xenocrates phũs. cuz maledico q̃rundã ſmoni summo silẽtio interesset vno ex hijs querẽte. cur solus linguã suam cohiberet. quia dixisse me inquit aliquãdo peni tuit tacuisse nunq̃. V Quinto etiam impedit ꝑfectiõem discretiõis defectibilitas. Quia ſm Berñ. Discretõ ẽ auriga virtutuz. Idẽ sup cantica discretio omni v̄tuti ordinez ꝑstat. moduz tribuit ⁊ decorem. discretio nõ solũ est virtus sed ⁊ quedã moderatrix virtutũ ordinatrixq̃ affectuuz. Iõ dicit Cassian⁹ in collatiõibus patrũ ꝙ antiqui pr̃es venerũt ad anthoniũ querẽtes inter se. Quenam virtus hominez ad ꝑfectionem recto tramite veheret vt diaboli insidias euitaret. Et respondit. quisq̃ quod sibi videbatur vnus dixit. vigilia ⁊ sobrietas. alter ieiuniũ ⁊ castigatio. tertius humilis oratio. Quart⁹ pauꝑtas ⁊ obedientia. Quintus pietas ⁊ misericordia. qꝛ in iudicio christus miſicordie recordabit̃. Sed beat⁹ Anthoni⁹ dixit. Hec oĩa q̃dez necessaria sunt sz discretio magis que est v̄tus principal̃. De qua Isido. in li. de sinonimis. quidq̃d cũ discretiõe fit v̄tus est. quidquid sine discretiõe viciuz. Sed diceres quõ acq̃ritur. Rñdet Cassianus. ꝑ solam hũilitatem vt hõ in hijs se subijciat spũali patri ⁊ discreto ꝑlato in q̃bus ipe dubius est vt sic alijs discretis plus credat q̃ sibiꝑi ne scz habeat ꝓpriũ sensuz de seipõ ꝑsumens quia tales nõ ꝓficiũt sz magis deficiunt Judith. vi. Presumẽtes de se ⁊ de sua virtute gloriantes hũilias. Tales et plerũq̃ irreꝑabiliter cadũt incorrigibil̃ em̃ sentẽtia damnatiõis relaxari nõ ꝑt. vt habet̃ in canõe. xxiiij. q. ij. dãnatiõis. Damnatõis sentẽtiã quicũq̃ meret̃ accipe si in suo sensu voluerit ꝑmanere nll̃us relaxare poterit X

Sextum impediẽs ꝑfectionem est vanitas seu venialiũ pluralitas. quã qui homo ñ studet vitare citi⁹ cadet in mortale peccatũ. Eccs. xix. Qui spernit id est negligit modica paulatim decidet. i. defluet in maiora. vbi

Gre. Qui minima neglexerit nō repente sz paulatim cadit. Sed diceres quō venialia impediūt pfectiōem. rñdetur. qz peccata venialia disponūt ad mortale vt ptz p san. tho in pma scōe. q. lxxxviij. ar. iij. nā pfectus homīs ꝓsistit in feruore charitatis quē venialia diminuūt sicut aq̄ feruorē ignis, z ventus estum solis. sz mortale extinguit totā charitatem. ideo aliq̄ tepescūt notabiliter ꝓpter venialia. ꝓpter qd̄ dicit augu. sup epla Joh. ome. i. Peccata levia ꝓtēnere nō debes sed cū attendis ingemiscere. Rōem assignat. venialia licet nō occidūt animā tñ quibusdā pustell' maculāt z deformāt. ideo bō pficere volēs inquātum pt venialia vitare debet. Gre. Vitasti grandia vide ne obruaris ab arena. Aug. Minuta ē arena sz si mlta fuerit ꝓmit z opprimit. ℣ ℣ Sed si diceres. Volo vitare occasiōes illoz quinq̄ pfectū impediētiū z sollicite studiū adhibere ad illas quinq̄ cōdictiōes pfectū inducentiū quō tūc possiz cognoscere an pficio vel deficio. Rñdet. qn̄q̄ sunt signa pfectiōis. primū est vehemens pficiendi desideriū. Matth. v. Beati q̄ esuriūt z sitiūt iusticiam. i. valde desiderāt Ambro. Affectus opi nō nomē imponit Augu. Nō respicit de? qd̄ es sz quid esse desideras sgiē tota vita christiani hoīs dz esse desiderium. qz sm Aug. Ubi desideriū finit ibi non est ꝓfect? sz defect?. Idcirco bō ꝓ deficisse z deficere se reputz in opib bonis. z q̄tumcūq̄ plura facit adhuc tñ semp dz desideriū bne plura opandi qz dicit Bern̄. Ubi incipis nolle eē melior ibi desinis esse bon? Beneca. Meliores esse nolum? quia optimos nos esse putam?. qz q bō pficiendi desiderio nō fruet causat sepissime ex ꝓsumptione ꝓprie pfectiōis seu ꝓbitatis Aug. Multos a pfectiōis firmitate impedit ꝓprie pfectiōis ꝓsumptio. nā sicut stomachus viscositate plenus appetitū amittit. sic q̄ pfectū se credit ꝓficere nō curat. Decōm signū pfectiōs est omniū in aduersitatib ꝓximoz ꝓpassio vt vicz dēs eoz miserias reputet esse suas. De quo Gre. q̄to q̄s magis pfect? fuerit tāto plus dolores sentit alienos. sicut fuerat Job. xxxi Flebā q̄ndā sup eo q̄ afflict? erat z ꝓpatiebatur aīa mea paupi. z. c. xix. Oculs fui ceco et pes claudo qz ex illo ꝓbat dilectiōis ꝓritas quā ad ꝓximū bne debem? q̄ q̄s ꝓpatitur patientib. z ꝓgaudet letātib Ro. xij. Gaude te cū gaudētib flete cū flētib. z q̄ ista ꝓpassione caret nō ꝓficit Gre. Perfectus nō est q̄ impfectū sustinere ñ pt. Tertiū signū, pfectiōis ē vi dilectō ad Ephe. iiij. Vitatē faciētes i charitate crescam? i illo p oia q̄ ē caput xps nā cū bō i charitate crescit tūc ve ꝓficit Aug. tal' ē vnusq̄sq̄ q̄l' est dilectō sua qz sidilectō ē magn̄ ipe magn?. sic pua ipe meret dici pu?. iō apls ad phil. i. Hoc oro vt charitas vra mag̃ ac mag̃ abūdet ℣ ℣ Quartū ē in tribulatiōe pacia Gre. Nēo q̄tū, pficit nisi inter aduersa ꝓgnoscit. Nā si vere amat tūc patiēter tribulatiōes tolerat Hiero Ver? z sctūs amor impaciaz ñ bz fall? amor cito opprimit. i. Cor. i. Charitas ñ irritatur ñ cogitat malū. Et itez. Charitas oia suffert bertñ. Ubi ē amor ñ ē labor sz sapor. vt ptz de s. andrea q̄ videns crucē dixit. Secur? z gaudēs vrio ad te. Sike d. s. laurētio. Qui dixit carbōes tui ksrigerūt mñ pstāt. z d. s. Tiburtio q̄ ait. videt mihi q̄ sup roseos flores ꝓcedās. gre. Qual' vnusq̄sq̄ apd̄ se lateat illata ꝓtumelia, ꝓbat sic ei sup̄bi d bonoribz sic plerūq̄ būiles d sua dspectiōe gratulāt. Quātum signū pfectiōis ē in tribulatiōe gratiarū actio. sic ei th? verū i igne redolz fictū vo fetet. sic bōi in tribulatiōib gras agūt vt bēt Job. i. q̄ i vrijs tribulatiōb exīsi dixit. sic dño placuit ita factū ē sit nom̄ dñi bñdictū Gre. i. v. moza. c. cvi. Animas d pcussiōe mmurat q̄d aliud q̄ iusticiā feriēt accusat. z li. ij. c. xxxiij. Si iusta placere bo scim? patiāt nulla nisi q̄ domio placuerit possum?. iusta sūt cūcta q̄ patimur. z valde iniusti si de iusta passiōe murmuram?. Dz ficti fetēt ꝓ impaciaz Gre. i. v moza. c. i. Cū valō occulta sint iudicia diuina cū mal' male ē. icertū valō ē vtrū illos idcirco aduersa feriāt vt ab eōis supplicijs coerceātia d̄fendāt. an d eoz pena icipiat. vt q̄q̄ ꝓplēda eos ad vltia gehēne tormēta ꝓducat. Quia vt idē dicit in li. ir. c. cv. Nonnūq̄ p mala presentia irrogare iam tormēta sequētia incipit. Isidorus de summo bono li. iij. c. ij. Omnis divina pcussio et afflictō aut purgatio vite pntis ē aut initium pene sequētis Naz quibusdam flagella in hac vita inchoāt z in eterna pcussiōe ꝓdurant. Un̄ p moysen

dñs dicit. Ignis exardescit in ira mea ⁊ ardebit vsq; ad inferni nouissima. Et in ps. Operatur sicut dyploide ꝓfusiõe sua. Dyplois duplex vestimẽtũ q̃ figurat. ĩduũtur q̃ ⁊ tpali pena ⁊ eterna mirabiliter dãnabunt. Idcirco nõ solũ in ꝓsperitate sz etiã in aduersitate debem⁹ deo gras agere. qz nõnunq; accepti us est deo in aduersis q; in ꝓsperis. Eccs. vij. Melior ẽ ira risu. i. pl⁹ placz ĩ aduersitate qz ꝑ tristiciã vult⁹ corrigit animꝰ delinquẽtz. Et hoc est qd ibidẽ dicit. Cor sapientiũ vbi tristicia ẽ ⁊ cor stultor⁹ vbi leticia. Quia etiam plerũ q; bõ securior est. qz cautior in aduersitate q; ꝓsperitate. qz Augu. in li. de patientia dic. Cautior fuit iob in tribulatiõibꝫ q; adam in memoribꝫ. Iste victꝰ in delicijs. iste vicit in pẽnis. Nã sicut rose crescũt inter spinas sic electi inter tẽptationũ ꝓssuras. Ideo Crisꝰ. in tractatu de simbolo. Admoneo vos vt in oibꝫ bñdicatis dñm. si venerit mala bñdicite ⁊ dissoluẽtur. Si bona pseuerate vt in malis. Vñ augu. in li. de achademic. Si exceptꝰ es a passione flagellor⁹ exceptꝰ es a numero filior⁹. flagellat enim deꝰ omnẽ filiũ quez diligit. Quia dic idẽ in enchiridion. deꝰ est adeo bonus vt nõ permittit maluz quin vult elicere bonum.

De eadez dominica

Sermo. xxx.

Ecce hic posit⁹ est in ruinã ⁊ in resurrectiõez mlt⁹ in isrl ⁊ in signũ cui cõtradicet. Lu. ij. In ꝓmissis verbꝫ tria innuũtur q̃ dñs opat in nobis. Primũ est vicior⁹ destructio vigorosa. Secũdũ virtutũ ꝓstructio amorosa. Tertiũ tẽptationuz cõsecutio malicios. primũ ibi. Ecce posit⁹ ẽ hic in ruinã. scõm ibi. ⁊ in resurrectiõem mlt⁹ in isrl. tertiũ ibi. ⁊ in signũ cui ꝯdicet.

A De primo dicit. ecce posit⁹ est hic in ruinã. vt reat⁹ diuat. ⁊ quidq̃d male ꝯ deuz erectũ fuerat dissipet et dispdet. Vñ Isaie. xix. Ecce dñs ascẽdet sup nubẽ leuem. i. assumet carnẽ a ꝓccatis immunem ⁊ ingredietꝰ egiptũ. i. in hũc mũduz vicijs tenebrosum ⁊ mouebunt simulachra egipti. i. ruẽt vicia et ꝓccata q̃bꝫ hũana natura erat subiecta. sicut ad pñtiã arce dagõ corruit, pnus in terraz. i. Regũ. v. ⁊ hoc etiã figuratuz est Josue. vi. vbi dicit q̃ ĩ septimo circũitu arce muri hiericbo corruert. Spũaliter. hiericbo interp̃tatur luna ⁊ significat corp⁹ nr̃m. nã luna obscuratur q̃tiẽs int eã ⁊ solẽ terra se obicit. ita ⁊ caro nra cũ ñ sit obediẽs v̄bo in terrenis rebꝫ obscurata sordescit. muri ei⁹ sunt vicia q̃bꝫ ipi mali erigũt ꝯ deũ. Vñ Job. xv. Cucurrit aduersus deũ erecto collo B Cũ arca igit. i. xp̃o in q̃ oẽs thesauri sapiẽ ⁊ scientie sunt abscõditi. Coloc. ij. filij isrl. i. fideles dñi facere. vij. circũit⁹ ⁊ ruẽt muri hiericbo i. vicia. Prim⁹ circũit⁹ ẽ ꝓdieratõ ei⁹ incarnatiõis. q̃ altitudo celi bũliauit se ad imuz. qz dñs celi factꝰ est hu⁹ in terris. scõm illud philip. ij. Exinaniuit semetipm formã huiacipiẽs. in q̃ filiꝰ dei filius fabri voluit reputari. Matth. xiij. ⁊. Mar. vi. Et p hoc destruxit superbiã vt nõ apponat sevltra magnificare homo super terraz vt scribitur psal. ix. Augꝰ Eru desicat superbire humana infirmitas cũ se ita deꝑessit diuina maiestas. Sed adimplere debet illud. Isaie. ij. Et incuruauit se homo et humiliatus est vir. quod si factum non fuerit ruet superbus in profunduz inferni. puer. xvij. Qui altam facit domum suaz querit ruinaz. ita qñ cor abiecto humilitatis fundamento nimis eleuatur ad ruinã dispõitur scz inferni. Aug. Si quem superbũ esse vides filiũ diaboli nõ dubites. Job. xli. Ipe rer est sup omnes filios superbie. Propterea ad hnmilitatẽ hortam̃ Eccl. vij. Humilia val de spũm tuũ. exemplo xp̃i Matth. xi. Discite a me quia mitis sum ⁊ hũil corde. C Secundus circũitus est consideratio natiuitatis in qua celi ⁊ terre dño sicut alibi vspiã non erat locus sic nec in diuersorio. qz ille cuius est terra ⁊ plenitudo eius vilibꝫ pãnis inuolutus in pl̃epio collocabat. Et p hoc destruit auariciam. cuz deus factꝰ est paup vt homo fieret diues. Vnde. ij. Corinth. x. viij. Scitis gratiã dñi nostri Jesu xp̃i qm̃ ꝓpter vos egenus factus est cũ esset diues vt illius inopia vos diuites essetis scz in diuitijs spũalibus. De quibus puer. x. Benedictio dñi diuites facit scz in virtutibꝫ ⁊ meritis. Ore. Vere diuitie nõ sunt opes sed vtutes quas qui habet est in deo diues. Sed sunt pleri q; illas diuitias spũales nõ curãtes sz tpalibꝫ

atq; transitorijs auare insistẽtes. sibipsis in ruinã criminis ⁊ dãnationis. i. Thimo. vi. Qui volũt diuites fieri incidũt in tẽptationes ⁊ ĩ laqueũ diaboli ⁊ desideria multa et inutilia q̃ mergũt homines in interitũ ⁊ pditiõem. dicit qui volũt nõ q̃ diuitias habent. Glosa licet diuitias habere ꝙ non inhærere scilicet per cordis concupiscentiam. Bernñ. Plus nocet ꝓcupiscẽtia q̃ substãtia. Jõ ps. lxi. diuitie si affluãt nolite cor apponere. Nã scõm Gre. Cor ⁊ nõ substãtiã pẽsat de⁹, ꝓpter hoc dicit Bernñ. Christ⁹ paup nasci voluit. paup vixit. paup obijt. Et ꝫ in ruinã auaricie et destructiõem ei⁹. D ¶ Tertio circũcisus est circũcisio quã voluit in illo mẽbro sustinere in q̃ primũ, ptho plast⁹ sensit inordinatiõem. Et in hoc destruxit luxuriã q̃ maculat corp⁹ ⁊ aiam. i. Corin. vi. Omne peccatũ q̃cũq; fecerit hõ extra corp⁹ est. q̃ aũt fornicatur in corp⁹ suũ peccat. Cui cõsonat Jsido. ⁊ hẽtur in canone. xxxij. q. vij. Nõ solũ. Inter cetera septẽ vicia viciũ fornicatiõis maximuꝫ scel⁹ est. qz ꝓ carnis immũdiciã tẽplũ dei violat. q̃ vinci nõ ꝑt nisi hõ mortificet carnẽ suaꝫ scz ꝓ castigatiõem. i. Corin. ix. Castigo corpus meũ ⁊ in seruitutẽ redigo. Eccle. xi. Malicia horę oblitionẽ facit luxurie magne Gre Vuln⁹ corpis sanat vuln⁹ mẽtis. Jõ saluator Lu. xij. Sint lũbi vẽi pcincti Gre. in omelia. Lũbos pcingim⁹ cũ carnis luxuriam coarctam⁹, ꝓpterq; dicẽ Hugo in li. de sacramentis. Totis conatibꝫ insistere debem⁹ vt carnez spũi sbdam⁹. q; si nõ fecerimm⁹ erit nob causa ruine a via salutis Ro. viij. Qui ĩ carne sunt deo placere nõ pñt. nã dicit Augu. de ciuitate dei. Luxuria ẽ deo ⁊ oĩz virtutũ inimica. ꝓpter q; voluit circũcidi vt fuientes vo deberẽt illã p rigorẽ discipline euellere. eo ꝙ dicẽ Gre. Luxuria si semel mẽtem occupauerit vix bona cogitare ꝓmittit E ¶ Quart⁹ circũit⁹ ẽ ꝟsideratõ baptismatis cũ ñ solũ ipz baptisma iobãnis approbat sed etiã suscipit ⁊ ipm iobãnem ad turbas mlti pliciter ꝓmẽdauit. p hoc destruxit inuidiã q̃ tabescit, ꝓpter alioꝝ famã Aug. Inuidia ẽ dolor felicitatis aliene. qz bonũ hoĩs sine lesiõe videre nõ põt. Jõ Eccĩ. xiij. Nequã est oculus inuidi. hẽt se effñ inuidia sicẽ bubo. cui⁹ oculi nõ sustinẽt luñ sol. Aug. Oculis egris odiosa ẽ lux q̃ puris ẽ amabil. Sic inuidis oculis splendor felicitatis aliene. Jõ optabat eis illos Seneca dicẽs. Utinã oculos inuidi haberẽt in oĩbꝫ ciuitatibꝫ vt de oĩm felicitatibꝫ torq̃rẽt. Nõ ex vicio credo ꝙz ne ad ꝓspera quecq; nimiũ affect⁹ illa ꝓtenere. aduersitates vo eq̃nimiter tolerare assueseret. Nam quãta feliciũ sunt gaudia tãta inuidoꝝ torq̃ntia. Hãc etiã euellere debem⁹ si ñ volum⁹ ad infernũ descẽdere. qz ẽ peccatũ diabolicum. Sapiẽ. ij. Inuidia diaboli mors introiuit ĩ orbẽ terrarũ imitãt eã illũ q̃ sunt ex pte illi⁹. Vbi aug. Diabol⁹ vidit ⁊ iuidit hoĩez ad eũ nã vitã creatũ. quã pdidit, ꝓpẽ superbie peccatũ. ⁊ eũ ad peccãdũ tẽptauit. Jõ dicẽ Rudolfus bolgot. Frater sepe inuidia ẽ toxicũ charitatis. nisi eĩ illa eẽt qlibꝫ gauderet de bono alteri⁹ ⁊ de malo doleret q̃ ẽ ꝓpriũ charitatis. Vñ augu. sup Jobã. iij. Tolle inuidiam ⁊ tuũ est q̃ habeo vl q̃ ago. tolle inuidiã ⁊ meũ erit q̃d q̃d hẽs vel agis. vbi eĩ ẽ inuidia fratern⁹ amor eẽ nõ potest. Secundo dicẽ bolgot. Inuidia ẽ ostiũ iniq̃tatis. p hãc enim mors intrauit in orbẽ. p hanc occisus est abel a cayn. iacob tribulatus ab esau. Joseph ẽ vẽdit⁹ a fratribus. dauid psecutus a saul. xp̃us a iudeis. Matth. xxvij. Sciebat enim pilatus ꝙz p inuidiã tradidissent eũ Jdeo. i. ꝑtri. ij. Deponẽtes igit⁹ omnẽ malicia ⁊ omnẽ dolũ sil'ationes ⁊ inuidias ⁊c.

F ¶ Quintus circũit⁹ est cõsideratio ieiunioꝝ christi. quibꝫ se. xl. diebus ꝓtinuis macerauit. Et p hũc destruxit gulam p quã primus homo pdidit paradisi gloriã. tẽptatus p diaboli inuidiã. De quo ambro. ⁊ habẽtur in canone. xxxv. di. Malum gule ẽ principiuꝫ omnis mali. nã inquit. Eoul; nemo pua ricari nouerat cuꝫ adhuc orta nõ esset. q̃ prima est p̃uaricatio. indictũ est ieiunium abstinẽtie ꝙz lex a dño ad p̃uaricatio legis a diabolo. culpa p cibum. latebra post cibũ. cognitio infirmitatis in cibo. firmitatis virtus in ieiunio. Serpẽs suadet gule. dñs ieiunare docet. Itaq; gula a paradiso regnantẽ expulit abstinentia ad paradisum reuocauit errantez. Nam ex gula magnũ malũ secutum est quia nostra p̃uaricatio ⁊ miseria ⁊ denicq; xp̃i passio. De quo sanct. tho. in pte. iij. q. i. artl. iij. allegans. aug⁹. de verbis dñi exponentem il

lud Luc.xix. Uenit filiꝰ hoīs q̄rere ⁊ saluū facere ⁊c. Si bō nō peccasset filios hominis nō uīsset. Et.i. Thimo.i. supꝛ ubo. Christꝰ uenit in hūc mūdū ⁊c. dic glo. tolle morbos. tolle uulnera. ⁊ nlla ē causa medicine. Ideo exclamat Bern. O bō agnosce q̄s grauia sūt uulnera, p q̄bꝰ necē fuit xp̄m dn̄m uulnerari ⁊ si nō fuisset ad mortē ⁊ pꝛa obediētiā creatoris christꝰ ex obediētia non fuisset passus mortē, ꝓpter qđ dixit. Luc.xxi. Attēdite uobis ne forte grauētur corda ūra crapula ⁊ ebrietate ⁊ supueniat in uos repētina dies illa. Quia dicit in ruinā maledictiōis Isaie. v. Ue uobis q̄ potētes estis ad bibēdū uinum ⁊ uiri fortes ad miscēdā ebrietatē. Et iterū. Ue uob q̄ cōsurgitis mane ad ebrietatē sectandā ⁊ potandū usq̄ ad uespam ut uino estuetis. Et luce.vi. Ue uob q̄ saturati estis sc̄z gulose q̄m esurietis. Ecce quō deus maledixit gulositati. Iō ꝓuer.xxiij. Noli eē in conuiuijs potatoꝝ neq̄ in cōmessatiōibꝰ eoꝝ qui carnes ad uescēdū cōferūt. q̄ uacantes potibꝰ ⁊ dantes simbola ꝓsumūtur. Et sub hoc Cui ue. cuiꝰ pīi ue. cui rixe. cui fouee. cui sine causa uulnera. cui suffossio oculoꝝ. nōne hīs qui ꝓmorātur in uino ⁊ studēt calicibꝰ epotā dis. G S extꝰ circūitꝰ est ꝓsideratō labꝝ q̄bꝰ strēnue xp̄us officiū suū exercuit p dicādo ⁊ discurrēdo de ciuitate in ciuitatem ābulādo. ut hī Lu.iiij. q̄ iesus egressus ibat in templū locū ⁊ turbe req̄rebāt eū ⁊ uenerunt usq̄ ad ip̄m. ⁊ detinebāt illū ne discederet ab eis. q̄bꝰ ille ait. q̄ ⁊ alijs ciuitatibꝰ oportꝫ me euāgelizare regnū dei. q̄ iō missus fuꝫ ⁊c. Ecce studiū laboꝝ suoꝝ. ⁊ hoc ꝑ accidiā. ps. lxxxvij. In laboribꝰ a iuuētute mea. Nob dās exēplū. ij. Thimo. ij. Labora sic bonus miles christi iesu. Isaie.xlix. Precabuisti mihi laborem in iniq̄tatibꝰ tuis. Iō subdit ibidē. Reduc me in memoriā ⁊ iudicem sil. narra si qđ habes ut iustificeris. q̄i diceret. utrū sit aliq̄ similitudo laboris mei ⁊ tui. Bern. Totū tibi suaue erit ⁊ nō graue. q̄d q̄d agis uel pateris si actiōes ⁊ passiones christi collegeris. Aug. Quidq̄d christꝰ i terra gessit totū disciplina morū fuit Job.xiij. Exēplū eīm dedi uobis ut quēadmodū ego feci uobis ita uos faciatis. Et rō ē naturalis ꝓprietas. Job.v. Hō ad laborem nascitur. ideo hō accidiosus non est dignus pane quo uescitur. ij. Thes. iij. Si quis non uult operari nec manducet. scilicz panem in regno celoꝝ. Dixit enim saluatoꝝ. Matthxi.xxv. Inutilem seruum ēpti cite in tenebras exteriores. H Septimus circumitus est cōsideratio passionuꝫ cōuiciorum sputoꝝ colaphoꝝ ⁊ clauoꝝ in quibus omnibus quasi agnus coram tondēte obmutuit. Isaie.liij. patienter sustinens. In hꝫ ōstruxit irā que nullā sinit sustinere iniuriaꝫ. Bern. quid inflāmaris ad uerbi flatum quod nec carnem uulnerat nec mentem inquinat. cuꝫ saluatoꝝ tuus tot et tanta sine cōtradictione sustinuit. De quo. i. Petri. ij Quia et christus passus est ꝓ nobis uobis relinquens exemplum ut sequamini uestigia eius. Et subdit. Qui cum malediceret non maledicebat. cū pateretur nō ꝓminabat sc̄z ad deprimendum irā. quia dic augu. Iracūdia est multoꝝ uiciorū ianua. ut testat Salomō ꝓuer.xxix. Qui ad indignādū facilis ēierit ad peccandū ꝓcliuior. q̄ uir iracūd ꝓuocat rixas, ꝓpterea tardiores ad iram esse debemus. sicut hortat nos Jacobꝰ in canonica sua. i. Sit aūt omnis homo tardus ad irā. q̄ ira uiri iustitiā nō operatur. Ad hoc etiam hortat nos aplūs. Ro. xij. Mihi uindicta ⁊ ego retribuā dic dn̄s. Et itē. Recordare passiōis christi ⁊ quecūq̄ accidūt leuius ferens. Gre. Si passio xp̄i intuet nil tam graue qđ nō equo aīo sustinetur. Ad hos circuitus muri corruūt uiciorū. De q̄ dic tauru. Que superbia sanari p̄t si būilitate dei nō sanetur. q̄ auaricia sanari p̄t. si patiētia fi ij dei nō sanetur. Naꝫ xp̄i uita est cōtra uicia medicina. Sed notādū q̄ destructis muris Jericho iosue ⁊ hētur. vi. ca. ip̄ius imp̄cat est dicens. maledictus uir coram dn̄o qui suscitauerit ⁊ edificauerit ciuitatē Jericho In primogenito suo fundamenta illius iaciat ⁊ in nouissimo liberoꝝ ponat portas eius. Spiritualiter. In primogenito fundamēta iacit qui ꝓpter amorē carnis timorez dei perdit. q̄ dicit p̄s. cx. Initiū sapientie est timor dn̄i. In nouissimo liberoꝝ portas ponit qui ad extrema uite ueniens spem salutis amittit ꝓuer. ix. Mortuo boue impio nulla erit ultra spes. I Dixi scdo innuitur cōstructio amorosa. cū subditur. ⁊ in resurrectiōez mꝰ

rorũz in ísrael. hec est resurrectio grē. De q̄ Apoc. xx. Beat⁹ est sanct⁹ qui habet partez in resurrectiõe prīa. Dic enī duplex ē mors hoīs scz spūal' ⁊ corpal'. Prīa spūal'. ⁊ ē aīe sepatõ a deo. Secūda corpal' ē aīe sepatio a corpe. ita duplex ē rsurrectõ aīe scz ⁊ corpis Resurrectiõez aīe opat⁹ ē xp̄s i primo aduē tu. Resurrectiõem vo corpis pficiet i secū/ do. qz sic corp⁹ in resurrectiõe sua vitā ⁊ sen sum recipiet. ita ⁊ aīa in resurrectiõe sua a pec cato cognitiõez ⁊ dilectiõez dei recipiet. Et hec cognitio est sensus. Sapiē. i. Sentite de dño i bonitate. i. intimo affectu cordis stude atis eū agnoscere. Ratõ Aug⁹. Nihil amat nisi cognitū. Inuisa q̄dē amare possumus i/ cognita vo nūq̄. Jõ Sapien. xv. Nosse te cõsummata iusticia ē. ⁊ scire iusticiā ⁊ vtu/ tez tuā. radix ē immortalitatis qz a cognitio ne dei, pcedit dilectõ. ⁊ dilectõ ipa ē vita aīe Aug⁹. Vita aīe amor ē. q̄ nõ amat mortu⁹ ē i. Joh. iij. Nos scim⁹ qm̄ translati sumus de morte ad vitā. qm̄ diligim⁹ frēs. Nā exerci/ tatio charitatis est signū spūal' resurrectiõis Grego. in moralib⁹. Habitare aīaz in corpe pbāt vitales sensus ita habitare animā i bo pbat vita spūalis. q̄ pcedit ex charitate. Jõ Bern̄. Fōs vite charitas nec viuere dicam q̄ nõ bz illā. Et sic opat' in nob⁹ xp̄s resurre/ ctiõem aīe a morte culpe p infusionem grē ⁊ charitatis spūssancti. Ro. v. Charitas dei diffusa ē in cordib⁹ nīis p spūm sanctū q̄ da/ tus ē nobis. Roma. vi. Gratia dei vita eter na in xp̄o iesu dño nr̄o. Et tps gratie incipit a xp̄o. Joh. i. Grā ⁊ veritas p iesum christū facta ē. ⁊ p conseq̄ns resurrectõ a morte aīe. Et sic potⁱ ē in resurrectionem mltoz imo oim q̄ntū ē ex se. nā ipe dixit Matt. xi. Veni te ad me oēs q̄ laboratis ⁊ onerati estis. et e/ go reficiā vos. Dicit oēs. qz habet de conse. di. iiij. c. Nec quenq̄. Spūssanctus nõ di/ mēsurat' sz sup credētes tot⁹ infundit'. naz si dies eq̄liter oīb⁹ nascit'. ⁊ si sol sup oēs pari luce eq̄liter diffunditur. q̄ntomagis xp̄s sol ⁊ dies ver⁹ in eccl'ia sua lumē vite eterne pa ri eq̄litate largitur Et sic grā dei est cōmūis oīb⁹ si saltē oēs essent susceptiui Aug⁹. in li. de sex q̄stiõib⁹. Nulli vnq̄ defuit q̄ dignus fuit qz aliq̄ p eoz malicīā reddūt se indignos ppter qō euāgelista dicit. Posit⁹ ē in resur/ rectiõem mltoz nõ oīm ℟ Dixi tertō innuitur temptationum consecutio malicio/ sa. ibi. et in signum cui contradicetur. quia q̄ statim xp̄s in nobis pgrām incipit habita/ re moz maligni spūs querūt eū in nobis extī guere. ⁊ ppositum boni opis impedire. Qō figuratū est. q̄. Regū. v. Cuz audierūt phi/ listīm q⁹ vnxissent dauid in regē sup israel ascenderūt vniuersi vt q̄rerēt dauid. Simi/ lit Apocalip. xij. Draco stetit ante mulierē que paritura erat. vt cū pepisset filium eius devoraret. Et sic bodie diabolica temptatio instat vt xp̄o regi nouiter nato resistat. qz di cit Bern̄. Quidq̄d diligit' a deo impugnat' a diabolo. Et hoc innuit' in textu cū dicit. po situs est in signū cui contradicet' ℒ Ho ta christ⁹ mltipliciter nob⁹ positus est in sig/ nuz. Et primo in signū castitatis ⁊ pudicicie in conceptiõe ⁊ in matris gremio. Un̄ Isaie vij. Dabit dñs ipe vobis signuz. Ecce vir/ go cõcipiet ⁊ pariet filiū. Cuius etiā concep tionis signū figuraliter pcessit Judicū. vi. in vellere gedeonis. Cui⁹ meminit ppheta di/ cens. ps. lxxi. Descēdet sicut pluuia i vellus Ubi cassiodor⁹. Christus quē nil posset in/ stinere si vellet manifesta potestate cognosci voluit leniter in vtero virginis sine aliq̄ stre pitu vt pluuia in vell⁹ descēdere. vt magis oīderet virtutē si eā tēperasset. Lana em̄ ac cipiendo vl' reddendo aquā nō rūpitur. inte gra manet. sic deus in virginem. Ipa nanq̄ virgo maria sine corruptiõe xp̄m pcepit ⁊ si ne dolore pepit. Bern̄. Virgo maria fuit si/ ne grauamīe grauida. ⁊ sine dolore puerpa. Et sic spūaliter habem⁹ in xp̄o exēplū ac sig num sanctimonie vite ⁊ incorruptiõis mozū vt p cogitatiões salubres ⁊ affectiones san/ ctas pceptas pgnātes voluntate bona pturia mus opatiões pudicas ⁊ castas. Exodi. xxv Inspice ⁊ fac ꝑm exēplar quod tibi in mon/ te mõstratum est. Et qz xp̄i vita est exēplar vite humane. ideo pcipitur moysi Exo. xiij. Erit q̄si signū in manu tua et quasi monimē tum ante oculos tuos. q̄si diceret. appensuz ob recordatiõem. vt ꝑm illud omnem vitā ⁊ actus tuos dirigas. sic ille q̄ ad signū mittit sagittā. nā ⁊ tal' vt recti⁹ sagittet vnū oculū claudit. ita ⁊ nos vt metā p̄fixā ecne btūdis ad quā tēdim⁹ infallibiliē attingamus vbe/

mus claudere sinistrū oculū ne exorbitātes nimiū ꝺflectam⁹ ad tpalia. Sed dextro apto attēti⁹ atq; expediti⁹ intueam̄ ad xp̄z. Sed huic signo castitatis ꝓtradicūt luxuriosi qui nō amāt puritatē sz̄ ꝺitatē. Jolxl.i. Cōpu truerūt vt iumenta i stercore suo ℣ Se/cūdo pōit⁹ est in signū pauptatis ⁊ indigen/tie i tēpoꝛali generatiōe cū mā reclinauit euz in p̄sepio. Lu.ij. Et boc vob signū. inuenietz infātē pānis inuolutū ⁊ positū in p̄sepio q; n̄ erat ei loc⁹ in diuersorio. In q̄ notat pauper tas ñ esm̄ erat inuolut⁹ sericis sz̄ pānicul. Sz huic signo ꝓtradicūt auari diuites q̄ arguūt dn̄m cū nō succedūt eis tpalia ad uolūtatez Ysaie xlv. Ue q̄ ꝓtradicit fictori suo testa de lamīs tre. Hā hīc testa decocta ē i igne. sica uari ex igne auaricie. De q̄bꝫ ad epb. v. scito te intelligētes q̄ oīs auar⁹ q̄ ē ydolorꝫ ꝺ uit⁹ ñ hz hereditatē i regno xp̄i ⁊ dei. Et mat ci.x. Facili⁹ est camelū p foramē ac⁹ trāsire q̄ diuitē intrare in regnū dei. Tercio pōit⁹ est in signū penalitatis e patiētie seu obediē/tie. ⁊ ℔ in cruce. Treno ꝛ. ij Tetēdit arcū su/um sz̄ p̄s iudaic⁹ q̄ querli sunt in arcū pra uū. ps. lxxvij. ⁊ Treno ꝛ. iiij. Posuit me q̄i signū ad sagittā q̄ nō mouet licz̄ pcuciatur. ⁊ sic xp̄s im mot⁹ fuit i cruce. i. patiēs. Sed huic signo ꝓtradixerūt fallaces iudei dicen/tes alios saluos fecit seip̄m ñ pōt saluū face/re. Lu. xxiij. Et implebit in eis illud. Ysaie. xli. Peribūt viri q̄ ꝓtradicūt tibi. Ex q̄ patz iudeos eē in mario pclo pōtos vt dic ap̄s ad Ro. x. Ad ult̄m aūt dicit. Tota die expan di man⁹ meas ad pp̄m nō credētez ⁊ ꝓtra/dicētem mihi. Ut scribit oziginal̄r. Isa. lxv Uocaui ⁊ nō rñdistis mihi. locut⁹ suz ⁊ nō audistis ⁊ faciebatis malū in oculis meis ⁊ q̄ nolui eligistis. ꝓpter hec dic dn̄s de⁹. Ecce serui mei ꝓmedent. et vos esurietis. ecce serui mei bibent ⁊ vos sitietis. serui mei leta/būtur ⁊ vos ꝓfundimi ℍ Quar to posit⁹ ē in signū trāquillitatis ⁊ pacis ac cō cordie i sepulcro. Matth. xij. Sicut Jonas fuit in ventre ceti trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹. ita filius hois fuit in corde terre. aia sz̄ in lim/bo. corp⁹ in sepulcro. vñ In pace fact⁹ ē lo/cus ei⁹ ps. lxxv. Huic sig̃ ꝓtradicūt ꝓtentio si. De q̄bꝫ Jaco. iij. Ubi zelus ⁊ ꝓtentio ibi incōstantia ⁊ oīe op⁹ pūm. qz̄ boc non decet xp̄ianū. ij. Thimo. ij. Seruū aūt dn̄i nō op tet litigare sz̄ māsuetū esse ad oēs. Jo. i. Co/rin. i. Nō sint vob̄ scismata. Et. i. Corin. xiij Nō em̄ dissensiōis est de⁹ sz̄ pacis. Quinto pōit⁹ est in signū dn̄atōis ⁊ victorie in celo. Ysaie. xlix. Ecce leuabo ad gētes manū me/am ⁊ ad pp̄los exaltabo signū meū. boc factū est in ascēsiōe cū eleuat⁹ in celū benedixit eis Actuū. i. Et ꝑmisit victoriok̄ sedez cōregna tionis Apocalipk̄. iij. Qui vicerit dabo ei se dere mecū in throno meo. Sz̄ huic sig̃ ꝓtra/dicūt infideles dicētes Lu. xix. Nolumus hūc regnare sup nos. ℚ Sexto pōit⁹ est in signū differētie ⁊ distinctionis in cordi/bus fideliū q̄ distinguūtur filij dei a filijs dia boli. Cli ps. iiij. Signatū est sup nos lumē vultus tui dn̄e. boc est signū charitatis Au gust. Sola charitas est q̄ distinguit inter fi lios dei ⁊ filios diaboli. Et dicit lumē vult⁹ tui. quia charitas est que ꝑducit omnia ad fa ciem dei De quo Rabanus. Charitas ē lux anime ꝑducēs eā ad visionem lucis eterne Ipa est signum thau. quod signū siquis ba/buerit ab angelo pcutienti tut⁹ erit Ezechie lis. ix. Et boc signum dumtaxat boni habent Quia hugo in li. charitatis dicit. Charitas est fons ꝓpri⁹ de q̄ non ꝓmūicat alienus. Et huic signo contradicunt mali p̄ peccatū mor tale. Quia dicit aug. ome. viij. sup Joban. Charitas et peccatuz mortale opponūtur ni si vnum radicitus euulsuz fuerit. reliquū plā tari nō poterit. Idem de malis dicitur Job. xxiij Ipi fuerunt rebelles lumini nescierunt vias eius. nec reuersi sunt per semitas illius ꝓpter q̄ intrant tenebras damnatiōis eter ne. Propter quod dicit ap̄lus ad Coloce. iij. Sup omnia aūt bec charitatem habete. Ratō aug. quia cū charitate nemo damnat et sine charitate nemo saluatur.

Dominica infra octa uas epiphanie Ser mo tricesimusprimus

Fili quid feciſti nobis pater tuus et ego dolētes q̄rebamus te. Lu. ij. Et legit in p̄fatis dn̄ice eua⁹ P Hilaret⁹ in tractatu

Sermo

de crist dicit. Herbe vniuerse r radices arbo
rū maioris sunt virtutis in hyeme qz estate.
Ratō naturāl. qr i estate tot⁹ succ⁹ virtusqz
earū excrescit in folia in flores r in fruct⁹. Iz
in hyeme intus manet r ptrahit r vnit. vt e/
tiā habet Galien⁹ in antidotario suo. Et ꝓm
pbm. Omis virt⁹ vnita fortior est seipa di
spsa. Moraliter. p herbas boies intelligunt
qui sunt maioris virtutis r gre tpe hyemis.
id ē tribulatiōis r angustie qz tpe estatis. i.
felicitatis r affluētie humane. nā mlto plu/
res sunt q̄ clamāt ad dēū tpe tribulatiōis et
angnstie r exaudiūtur r inueniūt illū salua/
torē pot⁹ qz tpe leticie. ps. xlix. Inuoca me
in die tribulatiōis eruam te r honorificabis
me. qr in tribulatis tota virt⁹ est in mēte. et
nullā cōsolatiōem habēt exteri⁹. r sic deuo/
tus clamāt. qr ñ habēt impedimētū dilecti/
onis mūdane. vt inqt apl's .ij. Corinthx. xij.
Cū infirmor tūc potēs sum. Dixit em Cassia/
nus in li. collationū. Nō in mūdani ꝓsolati
one dulcoris sz in amaritudie penitētie r do/
loris infundit dēsideriū celestis amoris. Et
hic beata Maria in tribulatiōe posita dixit.
Fili q̄d fecisti nobis de q̄ thema. In summa
euāgelij duo innuūtur. primo pueri Jesu a/
missio q̄ fuit doloris r anxietatis. Secūdo
amissi reinuētio q̄ fuit stupōris r alacritatis.
primū ibi cū fact⁹ esset. rc. scōm ibi factū est
post triduū rc. De primo dic. cū factus esset
Jesus annoꝝ. xij. ¶ Cū legūtur quib⁹
dāntie tpm de christo. Prio legit qp sunt
vni⁹ dei de virgine nat⁹. Luc. ij. Hodie na
tus est nob⁹ saluator. Scdo legitur fuisse. viij
dierū. Luc. ij. Postqz cōsummati sunt dies
viij. Tertio legit fuisse. xl. dierū qñ fuit i tem
plū psentat⁹. Luc. ij. Postqz impleti sunt di/
es purgatiōis marie. Quarto legit fuisse. xij
annoꝝ. sicut i euāgelio hodierno. Quinto le/
git fuisse. xxx. annoꝝ qñ a Jobāne i iordane
baptisatus ē. Luc. iij. Ipe Jesus erat incipi
ens q̄si annoꝝ. xxx. Dic. Crisо. ab etate chri/
sti dieī tricesime vsqz ad. xij. annū non legit
christū quicqz fecisse liīt a xij. anno vsqz ad
tricesimuz nil legitur. qr in. xxx. āno baptisa
tus est r in. xxxi. anno conuertit aquā in vi/
nū. Ex q̄ seqtur qp falsus ē liber de infātia sal
uatoris dicēs christū i infantia miracla fecis
se. R ¶ Quod ē ptra. Cris. Nicolaū de
lyra. r. s. tho. q̄ dicit pte. iij. q. xliij. ar. iij. qp
miracla ordinār ad duo. s. ad sue doctrine cō
firmatiōez. r ad sue diuinitatis manifestatiōez
r q̄ntū ad vtrūqz queiens fuit differre opati
onē miracloꝝ vsqz p⁹ baptis mū. Primū de
clarat. nā qr miracla erāt sue doctrine ꝓfir/
matiua. ꝓfirmatō aūt doctne nō ꝑcedit actuz
docēdi. Iz magis seqr. ad ꝑdicatiōem aūt li/
ue doctnā requrit etas pfecta saltē de ꝓgru/
tate. vbi q̄ nūc agit. igit rc. Perfectō aūt eta/
tis ē. xxx. annoꝝ. ppt qđ ioseph recepit regi/
mē egipti in tali etate. Gene. xli. dauid fuit
xxx ānoꝝ cū regnare cepit. ij. regū. v. Ezechi
el incepit i. xxx. āno ꝓphetisare. Ezech. i. Jō
queniēs fuit vt xps añ .xxx. annū ñ doceret.
r p ꝓseqns nec fec miracla sue doctrine ꝓfir/
matiua. Secūdo idē ondit inqz tū miracla e
rāt sue diuinitatis manifestatiua paris eñ est
piculi. dicit. Nicolaus de ly. si negek in xpo
vera hūanitas sicut si negek i eo vera diuitas
Sz si fecisz miracla i puericia. tūc in dubio
fuisz ei⁹ hūanitas an eēt vra⁹ hō. Et sic ei⁹
incarnatō fulpecta fuisz r fortasse putarek fā
tastica. Et q̄ fuit ꝓgnū tps expectare dēmi
natū. Jō Crik. Si i puericia miracla fecisz
tūc ñ idiguisset ꝑcursore eū manifestāte. Qua
se manifestassz p miracloꝝ opatōez. neqz nūc
in. xij. āno fuissent mirati. neqz i. xxxi. anno.
Lu. v. Dicētes vidim⁹ mirabilia hodie. et
tñ tpe baptismi erat icognit⁹ iudeis. Job. i.
Medi⁹ vrm stetit quē vos nescitis r p ꝓseqns
miracla ñ fec i puericia. vt dic Jacobi li. de
infātia saluatoris. Jō euāgeliste nihil dicūt e
uz fecisse añ. xij. ānū. Sz subdit. alcēdētibus ill
in hierlm ꝓm consuetudiez diei festi. Judei
ei i āno ter bībāt festa solēnia. vt ptz. Exodi
xxiij. Tribo vicibus p singlos ānos mihi festa
celebrabitis. s. pascha pētbecboste r tabnacu
loꝝ qđ alio nole vr sebenophegia pñs ak fuit
festuitas pasche Subdit alcēdēt maria r io
seph r recepēt iesuz cū eis i. xij. āno. s. ꝓm būa
nitatē. q̄ fuit ekn⁹ ꝓm diuitatē S Etas/
sūpsēt eū i. xij. āno. kplici ō cā. primo. qr i il
la etate icipit rō florere r bō ognoscere r dif
ferētiā bre inē bonum r malū. ri tali etate sa
pietia boīs luczi facie ei⁹. r ognoscit q̄ erit
i futuro. puer. xx. ex studijs suis itelligit puer
li mūda r recta sint opa ei⁹. Poeta. Curnū
se prebet quod ad vncum crescere debet

Et sic christus cũ esset sapiẽtia eterni patris innotescere voluit mũdo audiẽs doctores et interrogãs. Secũdo iõ qꝛ in hoc dedit exẽplũ iuuẽibꝫ portare iugũ dñi ab adolescẽtia et seruire dño in iuuẽtute Eccs. xij. Memẽto creatoris tui ĩ diebꝫ iuuẽtutꝫ tue añq̃ ve/niat tpus afflictõis et appropinquẽt anni de quibꝫ dicas. Nõ mihi placẽt. qꝛ seruiciũ iu/uenũ valde deo placet. nã sicut noui fructus dulciores sunt antiquis. et sic bona opa iu/uenũ Trenoꝝ. iij. Bonũ est viro cũ portaue rit iugũ ab adolescẽtia sua. Idcirco noli ex/pectare ed senectutẽ. qꝛ tales vt cõmuniter in malicia assuescũt et ĩdurati in eo ꝑseuerãt ꝓuer. xxij. Prouerbiũ est adolescens iuxta viã suã etiã cũ senuerit ñ recedet ab ea. De quo hiere. xiij. Si mutare ꝑt ethiops pellem suã aut pardꝰ varietates suas. et vos poteri/tis bñfacere cũ didiceritꝫ malũ T Ter cio in duodecĩo anno receperũt eũ in tẽpluꝫ vt in hoc doceant̃ ꝑentes informare filios a iuuẽtute deo seruire. deũ timere. mãdata eiꝰ seruare. ecclesias visitare. festa celebrare. si/cut habetur Daniel. xiij. ꝺ susanna filia hel/chie. cũ ꝑntes illius essent iusti docuerũt fili am suã scdm legẽ moysi timere deũ. Iõ eccĩ vij. Filij tibi sunt erudi illos et curua illos a puericia eoꝝ. Iuxta illud ps. xxxiij. Venite filij audite me timorẽ dñi docebo vos. Hoc ꝑcepit dñs Deutro. iiij. docebis ea scꝫ prece pta mea filios tuos et nepotes tuos. Hoc fe cit Thobias. c. iiij. Fili oĩbꝫ diebꝫ vite tue in mente habeto deũ ⁊ caue ne aliqñ peccato ꝯsentias et ꝑtermittas ꝑcepta dei nr̃i. Eccs xij. Deũ time ⁊ mandata eiꝰ obserua. et hoc in iuuentute. quia tũc habet se sicut virgula que faciliter potest flecti siue ad dexterã siue ad sinistrã. ⁊ quo flectit̃ illuc crescit. sed post q̃ facta fuerit arbor magna tũc faciliꝰ frangi tur q̃ flectit̃. Dicit enĩ Ruptus holgot sup librũ sapĩe. Omne peccatũ incurabiliꝰ est in sene q̃ in iuuene: et hꝫ ꝓpt̃ ꝯsuetudinez. Vñ arist. vij. eth. Faciliꝰ ẽ mutare nat̃aꝫ q̃ ꝯsue tudĩez. ꝓpt̃ qꝺ exclamat Helinãdꝰ. O infe lix ꝯsuetudo peccandi q̃nto magis peccat tan to minꝰ intelligit. Augꝰ. in omelia. Omne peccatũ ꝯsuetudine vilescit. ⁊ fit quasi nullũ sit. Idem sup ps. Confitemini. Ligatus pra ua ꝯsuetudine facere nequit bonũ qꝺ nouit.

Ideo Seneca in epl'a. Mali mala sua quod maloꝝ vltimũ est amant. Tunc aũt consum mata infelicitas vbi turpia non solum dele/ctant sed etiã placent et desinit esse remedio locus: vbi que fuerunt vicia mores fiũt. Et alius quidã. Peccata hõim senũ ꝑdicantur in quid sꝫ iuuenũ in quale. Et Tulliꝰ in phi li ꝓpĩc. Omne malũ nascens facile reprimit̃ inueteratũ vero plerũq̃ fit robustius. Se/neca in li. de moribus. Educatio et discipli na mores facit. id sapit q̃sq̃ qꝺ didicit. Bo na itaq̃ ꝯsuetudo excutiat quod mala insti/tuit. Idcirco a iuuẽtute sunt informandi pu eri ad seruitiũ dei vt fecit maria hic in puero hiesu. Tunc subdit in textu. consũmatis di ebus scꝫ. vij. redierũt. Ecce deuotio ꝑ vij. dies manserũt in ihrl'm in festiuitate. nobis in exemplũ ante diuini offitij complemẽtuꝫ non debere exire de ecclesia. vt habet̃ ex con cilio aureli. de conse. di. i. cum ad celebran/das. dicit ius. Cum ad celebrandas missas in dei nõie cõuenerit populꝰ nõ discedat añ q̃ misse solennitas compleat̃. et bñdictõem a sacerdote accipiat. Sed heu aliq̃ sũt vt mo nachus quẽ diabolꝰ traxit de ecclesia. vt ha bet̃ in vita sancti bñdicti qui non expectant bñdictionẽ in qua est dei effectus vt habet̃ ĩ canone. i. q. i. dictũ est. Sacerdotis est bñdi cere. sed dei est effectũ bñdictionis tribuere Inquit aug. in li. questionũ veteris et noui test. Quãta aũt dignitas sit sacerdotal' offi/cij vel ordinis hinc aduertamꝰ Dictũ est aũt de nequissimo Caypha interfectore saluato ris inter cetera. hoc aũt a semetipo nõ dixit sed cum esset pontifex sacer. an. il. ꝓphetauit ꝑ quod ostendit̃ spm̃ sanctũ gratiaꝝ datorẽ nõ ꝑsonam sequi digni vel indigni sed ordi/nem tradicõis. vt q̃uis aliquis boni meriti sit non tñ possit bñdicere nisi fuerit ordinatꝰ vt officium ministerij exibeat. dei aũt est effe ctum tribuere bñdictõis. Sequit̃. cum redi rent remansit puer hiesus in ihrl'm et nõ co gnouerũt ꝑntes eius. U Sed d. cur ñ remansit hiesus scientibus ꝑntibus Rñdet̃ primo. quia nõ ꝑmisissent eũ stare in medio doctoꝝ timentes ne archelaus filiꝰ herodis faceret in puero quod cogitauit facere pater eius herodes. Secũdo dedit doctrinã puerꝫ si hñt inspiratõem diuinã ꝓntrãdi religioẽz:

tunc non solū ignorantib⁹ ꝓntibus sz etiam ꝓhibentibus possunt religionē ingredi. De quo Hiero. ad nepocianū Si pater ꝛ mater iacēt sup limina dom⁹ per calcatū pergе pēz et mrem et ꝓfuge ad xpm. Aug⁹. Amādus ē genitor ꝓponendus creator. Hā scrib⁹ Ma thei. x. Qui amat prem vel mrem plus qꝫ me nō est me dign⁹. Sed tñ in ingressu religio/ nis hoc est obseruandū. dic̄ san. tho. scda. ij. q. clxxxix. ar. vi. Si pentes non sunt positi in magna necessitate et penuria. Si aūt in ta li necessitate sunt q nō pūt ꝓmode sustentari sine labore ac subsidio filij tūc debet manere i seculo et ꝓdere pentib⁹. Nam si iā esset in claustro adhuc cū licentia ꝓlati posset labora re ymo deberet si sciret vt iuuaret parentes. Si aūt non indiget subsidio tūc pōt ingredi religionez sine scitu ꝛ volūtate pentū. Nam mandatū dei est. honora prēz ꝛ mrez. Exo. xx. Et hic honor nō tm ꝓsistit in exterior⁹ si gno exhibitōis reuerētie sed etiā i ope sustē/ tatōis et beneficētie. Eccl. iij. Male fame est qui derelinquit patrē scz in necessitate. si aūt nō ē nccitas pentū tal' tūc dictū Hiero. vbi sup̄ hz ꝓgressum. Propter hoc ille rep̄hen/ dit Mathei. viij. cui dixit dns seqre me. At il le. dne ꝓmitte me primū ire ꝛ sepelire patrez meū. cui iesus ait. dimitte mortuos sepeli/ re mortuos suos. vbi gorra. Dimitte mor/ tuos culpe sepelire mortuos nature. qr bene fuerūt alij sepeliētes prēm ei⁹. Ne ille igit' i pediret in vocatōne sua amore amicoꝝ. Di/ xit ei. tu vade ꝛ ānuntia regnū dei. Jō ꝓpter illaz doctrinā remānsit puer iesus in ihrlm. Subdit in textu. ꝛ nō ꝓgnouerūt pentes ei⁹

X Hz diceres qđo potuit hoc fieri q non habuerūt respectū sup eum. Rñdit venerabi lis Beda. Mos erat iudeoꝝ q femīe ambu labāt seorsum ꝛ mares seorsum. ꝛ nō fuerūt tales ḡles nūc nō tpe plerūqꝫ omēs se exhi bent qui in reliq̄arū ꝓcessionib⁹ ꝛ letanijs ꝛ alijs quibuslibz ꝓgrinatōibus ad sanctoꝝ li mina tēdētes a dyabolo seducti: ꝛ vt verecor magis ꝓpria malicia obstricti ꝓcidūt omēm deuotōnē passim atqꝫ gregatim cū mulieri/ bus incedētes loquūtur in via de vanitati/ b⁹ ꝛ carnalib⁹ q magis accēdunt amore car/ nis qꝫ spūs. De quo ꝓuer. vi. Nunq̄d pōt hō abscōdere ignē i sinu suo vt vestimēta illi⁹ nō ardeāt. sic q ingredit' ad vxorez ꝓximi nō erit mundus cū tetigerit eā. Dic̄ em̄ Aug⁹. in li. de singularitate mulierꝝ. De carbonib⁹ scintille desiliūt. de ferro rubigo nutrit'. sic ꝛ mulier effundit ꝓcupiscētie pestilētiā. Pro/ pter quod inqt Hiero. Nō credo viro q di cit se illesum abire a quersatōe mulierꝝ. Idē ꝛ hētur di. xxxij. c. bolpitiolū. Non pōt toto corde habitare cū deo qui femīarū accessib⁹ copulat'. Femina ꝓsciētiā secū ꝓiter habitā/ tis exurit. Ideo Eccl. ix. Auerte faciē tuaz a muliere compta. ꝛ ne circūspicias speciem alienam. ꝓpter speciē mulierꝝ multi pierunt. Hiero. Gladi⁹ igneus species mulieris. Et idē in c. vbi sup̄. Nunq̄ de mulierū forma disputes. femīe nomē tuū nesciant. scias quā benevides quersantē mēte dilige nō corpali freqntia. qr bonū ē bōi mulierē nō tangere. i. corin. vij. Dicit em̄ cassian⁹ in li. collatōnū Quales oratores volum⁹ inuenire tles añ oro nē oportz ꝓparari. mō ē valde inepta ꝓpara tio tal' collocutio ꝛ quersatio virorꝝ ꝛ mulie rū. ideo ꝓ more iudeorꝝ tūc seorsum viri seor sum ꝛ mulieres incedebāt. pueri aūt potue/ rūt ire cū vtroqꝫ parēte. ido subdit. Remā sit puer iesus in ihrlm ꝛ nō ꝓgnouerūt pa/ rētes ei⁹. estimantes aūt illū eē in comitatu Maria em̄ estimabat eū esse in comitatu vi/ rorū ꝛ ioseph estimabat cū fore in comitatu mulierū. ꝛ venerūt iter vnū dieī. Nā primo die vt sequit' requirebāt eū inter ꝓgnatos ꝛ notos. Secundo die nō inuenientes regressi sunt in hierlm. tercia die requentes eū. q̄rta aūt die ꝓtigit vt sequit'. Et factū est post tri/ duū inuenerūt eū in tēplo ꝛc. Requirebant em̄ eū qr timebāt ne ab archelao filio herodis occideret' in adolescentia sua. Cōsidera igit' q̄ntis vulneribꝫ cor virginis marie sauciatū fuit. O quot suspiria lamenta ꝛ anxietates habuit. Tūc em̄ in pte ꝓcognouit q̄lis futu/ rus dolor esset separacōis xpi morientis. Jure igitur potuit dicere illud Geñ. xxxvij. Pu/ er nō ꝓparz ꝛ ego q̄ ibo. Ideo dolorosa redijt in ihrlm vndiqꝫ q̄rens illū. Et ita verificatū in ea fuit qđ scrib⁹ Cant. iij. Quesiui quē di ligit aīa mea et nō inueni scz inter cognatos ꝛ notos. surgā ꝛ circūibo ciuitatē ꝓ vicos et plateas. q̄rēs quē diligit aīa mea Y Hz d. q̄re maria ita valde tristabatur de ꝓditōe

filij sciēs eū verū deū qui pdinō posset. Rñ/
det Symon de cassia. ille dolor fuit rōe absē
tie filij quia ei⁹ pñtia fuit illi ita gaudiosa v/
tute deitatis q̄ lucebat in facie ei⁹. q̄ recte di
cere potuit illō Can. ij. Vox enim tua dulcis
et facies tua decora Hāc ipe erat in quē pres
vter testamti prospicere cōsiderabāt. dicētes
oīa de nob faciēt. et sal. erim⁹. ps. lxxix. Ipe
erat de q̄ ps. xliij. Speciosus forma p filijs
hominū. Etiā ex nimia humilitate tristabat
estimās se nō tātam diligētiā adhibuisse sic
debuit ad tam pciosuz thesaurū custodiēduz
et nō ita reuerēter se erga eum exhibuisse sic
deceret. et ideo putauit se amisisse eū ppter in
dignitatē sui. ¶ Dixi secūdo subiūgit ei⁹ re
inuētio q̄ fuit stupōris et alacritat̄. ibi factuz
est post triduū scz quarto die inuenerūt euz
in tēplo in medio doctor⁹. Et cū factū fuit in
duodecīo anno etatis suc ad significādū pri/
mo q̄ ipe esset q. xij. tribꝰ israel eduxisset de
egipto. Secūdo ad significādum q̄ ipe esset
electur⁹. xij. apostolos ad docendū oēs gen/
tes. Audiētem illos et interrogātem. Ecce
sapiētia prius audiuit. post hoc interrogauit
iuxta illud. Eccī. xi. Priusq̄ audias ne re/
spondeas verbū. Rō puer. xviij. Qui prius
respondit q̄ audiat stultū se esse demōstrat. et
cōfusiōe dignū. ideo prius christ⁹ audiuit p⁹
hoc interrogauit. Z Sed diceres. q̄d
interrogauit. rñdet de questionibus legis.
Quia scribit Hiero. i epla ad paulinū. duo
decim annos saluator impleuerat et in tēplo
sedens prudēter de q̄stionibꝰ legis interro/
gauit. et forsan erat de christo an venisset vel i
primo ventur⁹ esset. Et dixit mater illi⁹ ad
illū. nō pater. q̄ nihil ptinebat ad eū q̄ so/
lum erat nutricius et pater cure. scz ipa mater
erat mater vera. mater intacta mē benedicta
mater, inuiolata q̄ sm Origenē eū portauit
cū omni suauitate. eū peperit in virginali pu
ritate. nutriuit lacte virgineo cū dulcissima
familiaritate. Fili q̄d fecisti nobis. q̄i dice/
ret. quare hoc fecisti vt nobis nescientibꝰ re/
maneres. peto fili hoc mihi indica vt dolor
meus ex hac re ꝯcept⁹ valeat mitigari. A
¶ Nota hic beata virgo cōmendatur in ver/
bis multipliciter. Primo in pietate. q̄ dulci
ter corripuit et allocuta fuit filiū ei⁹. nobis in
exēplū q̄ dulci locutiōe non in furore debe/
mus loq̄ vn⁹ alteri. Eccī. vi. Verbuz dulce
multiplicat amicos et mitigat inimicos. Eti
am in corrigēdo debet hō exhibere pietatem
verboz. ps. cxl. Corripiet me iust⁹ in mīa. nā
sicut in archa testamti fuit virga aarō et mā/
na ad Hebre. ix. Sic sm Gre. in pastorali
in pectore correctoz debet esse virga correpti
onis et māna dulcedinis nō furiole inclamā/
do vel pcutiēdo ad. Epe. vi. Patres noli/
te ad iracūdiā, puocare filios vros sed educa
te illos in disciplina et correptione dñi. leni/
ter scz et cū māsuetudīe ne fiāt amaro aīo, ppt
durā castigatiōem. Seneca. Generosus ē
anim⁹ bois q̄ faciliter ducit q̄z trahitur du/
ris scz increpatiōibꝰ. Ideo apls ad Gala/
thas. vi. Fratres. et si ꝓoccupatus fuerit hō
in aliq̄ delicto vos q̄ spūales estis huiusmōi
instruite in spū lenitatis. cōsiderās teipz ne
et tu tēpter̄. Ratio q̄ dic Grego. pl⁹ i corri
gēdis agit benignitas q̄z seueritas. caritas q̄z
pīas. Et sic bīa virgo dulciter alloq̄batur filiū.
Secūdo ꝓmēdat ei⁹ colloq̄ū a paucitate. cū
additur. q̄d fecisti nobis et nil ampli⁹ addidit
nec verbū iterauit. Ideo de ea legitur. Cañ.
iiij. Fauus distillās labia tua sponsa. Glosa
Labia virginis cōpant fauo mell' ppter dul
cedinem affabilitatis. sed fauo distillanti pp/
ter paucitatem. Sciebat scripturam in Pro/
uer. x. In multiloquio nō deerit peccatuz. q̄
aūt moderatur labia sua prudētissimus est.
q̄ leue est pferre verbū sed graue reuocare.
Ideo puer. xiij. Qui custodit os suuz custo/
dit animā suā. qui aūt incōsiderat⁹ est ad lo/
quendū sentiet mala. quia vt habetur Eccī.
xx. Qui multis vtitur verbis ledit animam
suā. Tertio ꝓmendatur a verboz humilita/
te q̄n dixit. pater et ego ꝓponens sibi ioseph
Et in hoc dedit exemplum ceteris mulieri/
bus honorādi viros suos sicut scriptum est.
Hester. i. Cuncte vxores tam maiorū q̄z mi/
norum deferant maritis suis honorē. Ratio
apli ad Epheseos. v. Vir caput ē mulieris.
Sed heu alique ꝑsumentes nōnunq̄z de no/
bilitate generis Vl' diuitijs si quas appor/
tant maritos paruipendūt plus honorātes
canē dicētes. Ecce canis mē eeb et vir meus
veniūt canē cū alacritate in signū acceptiōis
sed virū cū gemitu et nota suspirij in signum
detestatiōis, pferētes quos et sic nō solū pui/

pendunt sed etiam vilipendūt. dicentes eos nō esse dignos thoro suo. cuz tñ vir quilibet origine nature ꝑfectiōe et sex⁹ ip̄ius nobilitate dignior mlto sit muliere. q̄ et si pulcra sit q̄d aliud q̄z sentina putris margine venustata. de cuius vilitate ꝓuer. xi. Circul⁹ aureus in naribꝫ suis mulier pulcra ⁊ fatua. Vñ dicit Gorra sup lucā. Vir nō ꝓpter mulierē sed mulier ꝓpter virū creata est. Vñ. ꝓpter quod vnūquodq̄z tale ⁊ ip̄m magis. i. posterioꝝ. Nō sic fecit Maria que q̄z omni laude dignissima. vt dicit Gre. Nō immemor fuit scripture. Ecc̄i. iij. Quāto magn⁹ es humilia te in omnibꝫ et corā deo inuenies grāz Secūdo ponitur in exēplū nobis marie dolor ꝙ vehem̄ter dolere debem⁹ cū Jesum salutē nr̄am amittim⁹ ꝑ peccatū. Nam ip̄a dicit. dolentes q̄rebam⁹ te. sic ⁊ nos Hiere. vi Luctū vnigeniti fac tibi planctū amaꝝ. Sz heu aliq̄ plus iam dolēt de amissiōe tꝑaliū q̄z eterne salutis. Vñ Bern̄. Cadit asina est q̄ subleuat. ꝑit aīa no est qui adiuuat. debem⁹ em̄ Jesum q̄rere cū dolore ⁊ penitētia. De q̄ idem. Quō inueniaz te o bone Jesu in gaudio. cū mater tua vix inuenerit te cū dolore et tristicia dicēs. dolentes querebam⁹ te.

B Pro q̄ sciēdū Maria dolore maximo afficiebat̄ triplici de causa. Prima ꝓpter puerū cuius inopie ꝯpatiebatur dicēs illd̄ qd̄ beatus Bern̄. scribit in omelia sup p̄ñti euāgelio. ꝑ illd̄ triduū vbi eras bone Jesu. quis tibi ministrauit cibū aut potū aut hospitium. Respōdet. vt ꝑ oīa ꝯformares te nr̄e paup̄tati. ⁊ om̄s in te humanas miserias suscipe/res q̄i vn⁹ de turba pauperū. ⁊ ip̄e per ostia mēdicabas. Quis dabit me buccellarū tuarū ꝑticipē fieri vel saltē diuini illi⁹ edulij reliq̄ijs saginari. Vñ si vocē istius pueri pulsantis ad ostiū mēdicādo audiuisset potuisset dixisse illud. Cañ. ij. Vox dilecti mei. Sonz vox tua in auribꝫ meis. vox enim tua dulcis. O vere admiranda dignatio ꝙ ille q̄ eadem die infinita milia angeloꝝ pauerat in celo. ⁊ de cuius coq̄na nō solū oēs homīes sed ⁊ volucres celi bestie terre ⁊ pisces maris eodem die plenissime pasti erāt ip̄e vt mendicus ab alijs q̄ vesceret̄ corrogabat. iuxta illud. p̄s. xxxix. Ego aūt mēdic⁹ sum ⁊ paup. C

Vñ s̄m Bern̄. tribꝫ diebꝫ mendicabat christus. Prima die diuitibꝫ in exemplū ꝙ totū sibi estimabit factū. qd̄ ip̄i suis paupibꝫ faciūt siue bonū siue malū. Exempluz de beato martino. q̄ cū vestisset pauperē corā angelis suis christ⁹ ab eo sese vestitū fuisse ostendit. Et de beato Gregorio q̄ christū ī forma pauperis hospitio recepit. Matth. x. Qui vos recipit me recipit. ⁊ q̄ me recipit recipit euz qui me misit. Et Matthei. xxij. Quādiu fecistis vni de his fratribꝫ meis mīmis mihi fecistis. Et dicit Quam diu innuens subsidia charitatiua ⁊ beneficia frequētanda fore ⁊ ꝑ consequens accelerāda. q̄z qui intermittit n̄ freq̄ntat sed nō ꝓtrahēda. Ecc̄i. iiij. Cor inopis ne afflixeris ⁊ nō ꝓtrahas datū angustianti. rogatiōem ꝯtribulati ne abijcias. ⁊ nō auertas faciē tuā ab egeno. Nā vt scribitur Job. xxxvi. Judiciū paupibꝫ tribuit. Vñ quidq̄d habebūt glorie diuites in regno celorū habebūt de gloria pauperū. Luc̄. vi. Ipsoꝝ em̄ est regnum celoꝝ. Vnde sicut aduocatis et eoꝝ clientulis ab impetitoribꝫ dant̄ munera vt in iudicio ꝓ eis aduocēt. ita christus suadet diuitibꝫ dare paupibꝫ. q̄m qui facit mīam feneratur ꝓximo suo. Ecc̄i. xxix. Et luce. xvi. Facite vobis amicos de māmona iniq̄tatis. vt cū defeceritis recipiant vos in et̄na tabernacula. p̄s. cxi. Jocūdus homo qui miseretur ⁊ ꝯmodat disponet sermones suos in iudicio. Nā christ⁹ qui est iudex erit eoꝝ ꝓcurator dicēs Matth. xxv. Venite benedicti patris mei possidete paratum vobis regnū a cōstitutiōe mūdi. Secūdo die mendicauit christ⁹ paupibꝫ in solamē. vt ꝓpter ip̄m volūtariam paup̄tatem eligētes inter mūdi aduersitates nō deficerēt nec inter notos mendicare erubescerēt. Vnde in regula sancti Francisci d̄r. non oportet eos verecūdari. q̄z dñs Jesus mendicauit. Vñ sciens multos futuros qui mendicitatē impugnarent ip̄e suo exemplo eam commēdauit. vñ dicebat Luce. ix. Vulpes foueas habent et volucres celi nidos fili⁹ aūt hominis nō habet vbi caput suū reclinet. Quo exemplo dedit magnū solaciū iuuenibꝫ mūdi qui mundum in iuuētute sua abnegātes paup̄tatē volūtariā amplectunt̄ exēplo sui regis sub q̄ militāt. sicut em̄ fili⁹ regis ī exi[illegible] posit⁹ illos milites coheredes in regno suo facit cū reuertit̄

qui cuz ipso voluntarium exilium patiuntur
sic ⁊ fecit christꝰ talibꝫ pauperibꝫ. Luce.xxij.
Vos estis qui ꝑmãsistis mecũ in tẽptatiõi-
bus meis. Et ego dispono vobis sicut dispo
suit mihi pater meꝰ regnum. Et qꝛ difficili-
mum est diuitibꝫ mendicare exẽplo duoꝝ in
uenũ in legẽda Johãnis euangeliste. Ideo
dñs in exẽplũ ⁊ solaciũ eis seip̃m p̃buit. imo
et in defensorẽ ⁊ ꝓtectorem. Deutro.xxxij.
Sicut aq̃la ꝓuocãs ad volãdũ pullos suos
⁊ sup̃ eos volitãs expãdit alas suas ⁊ assump
sit eũ atq̃ portauit in humeris suis. sic ⁊ chri
stus paupes. Sophonie iij. Derelinquã in
medio tui ꝓplm̃ paupem ⁊ egenũ ⁊ sperabũt
in nomĩe dñi. qm̃ ip̃i pascẽtur ⁊ accubabũt ⁊
non erit qui exterreat. Tertio die mendica
uit toti mũdo in remediũ vt sua inopia face-
ret nos eternaꝝ diuitiarũ heredes. ij. Cori.
viij. Scitis gr̃am dñi nr̃i Jesu christi qm̃
ꝓpter vos egenꝰ factꝰ est cũ esset diues vt il
lius inopia vos diuites essetis. Vbi glosa.
diuites sunt oẽs in christũ paupem creden-
tes thesaurꝰ in regno celoꝝ. i. visio dei abscõ
dita erat in agro corp̃is christi. quasi sub ter
ra humanitatis latens deꝰ. Isaye.xlv. Vere
tu es deꝰ abscõditꝰ deus israel saluator. Ip̃e
em̃ ẽ archiminerariꝰ q̃ ad nos ad modũ igno
bilis mõtani fossoris puta erarij vel metalla
rij thezaurũ hũc nobilissimũ ⁊ p̃ciosissimũ tu
lit ĩuolutũ terra ⁊ ad modũ mercatoris in ha
bitu paup̃is ꝑ terras ꝑiculosas. Sed ista mi
nera purificata fuit igne passiõis in cruce cũ
aptus fuit nobis iste thesaurꝰ diuine visio-
nis. saccũ em̃ plenũ mĩa ⁊ antidotis sp̃ualibꝫ
misit deus pater in incarnatiõe scindẽdũ in
passione. Sed diceres tñ habetur oppositum
Deutro.xv. Omnino indigẽs ⁊ mẽdicꝰ nõ
erit inter vos. Item August. super p̃s.cviij.
Persecutꝰ est hominẽ inopẽ ⁊ mendicũ. di
cit nũq̃ se legisse christum mẽdicasse. Et de
augustino dicit volusianꝰ legi dei deesse qd̃
cõtingit augustinũ ignorare. nec ambrosius
nec gregorius alicubi hoc dicũt. Et hieroni-
mꝰ. locꝰ ab autoritate negatiue ĩ sacra scrip-
tura tenet. ⁊ dicit. quidq̃d non aucte sacre
scp̃ture ꝓbat̃ eadem leuitate cõtẽnit̃ qua ꝓ
batur. Et salomõ ꝓuer.xxx. Mendicitatem
et diuitias ne dederis mihi. tribue tãtum vi
ctui meo necessaria. qui tamẽ loquit̃ ex in-
stinctu sp̃ũssancti. similiter ecclesia sancta in
stituit nullũ debere ꝓmoueri in sacerdotez ni
si fuerit ꝓuisus in temporalibꝫ ꝓpter euitare
mendicitatẽ. de p̃ben. ⁊ digni. c. nõ liceat. ⁊ c.
ep̃us. ⁊ de. eta. ⁊ quali. ĩ or. p̃fici. c. accepimꝰ
Item mẽdicitas generat inuidiã ⁊ discordi
am vt videtur inter paupes. Ad oĩa ista ⁊ ad
plura alia argum̃ta rñdet sanctꝰ tho. soluẽs
illa vnica rñsiõe in li. iij. cõtra gẽtiles. xxvi.
vij. viij. ix. ⁊. xxx. capi. dicens. Illa oĩa sunt
vera de paup̃tate coacta verecũda ⁊ scãdalo
sa nõ aũt volũtaria. Sed volũtaria pauper-
tas est bona ducẽs ad ꝑfectiõez ⁊ ab ecc̃ia cõ
firmata ⁊ religiões desup̃ fundate. ⁊ illã pau
p̃tatem ⁊ mendicitatẽ christus in hoc triduo
p̃tulit ⁊ exhibuit.. D Secundo doluit
beata virgo in triduo ꝓpter seip̃am. timebat
enim ne ꝑampliꝰ forsitan digna fuisset tanti
regis aspectu gratioso ⁊ alloq̃o sicut priꝰ ta-
ctũ est ex sermone Bernardi qui incipitur
Signũ magnũ. vbi dicit ꝙ beata virgo ma-
iorem delectatiõem habuit ex eiꝰ intuitu q̃ꝫ
habuerũt primi parẽtes ex amenitate ꝑadisi
qm̃ fructus huiꝰ virginis excessit oẽs fructꝰ
ꝑadisi. qꝛ dicit alexander sup̃ cantica. ⁊ pie
credẽdũ est ꝙ mater Jesu pluries est admis
sa cõtemplari intuitiue diuinitatẽ filij. qꝛ di
uĩtas redũdabat ⁊ resplẽdebat in carne ⁊ qꝛ
timuit ꝙ talẽ leticiã amisit doluit. Tertio do
lebat omnẽ populũ quem ꝑ christũ liberan-
dum audiuerat ⁊ saluãdum. iuxta dictũ an-
gelicum Matthei. i. Ipse em̃ saluũ faciet po
pulũ suũ a peccatis eoꝝ. Criso. Ip̃a putabat
ꝙ ad celos ascẽdisset. vñ cõpatiẽs virgo hu
mano generi potuit dicere illd̃. Trenoꝝ. iij.
Diuisiões aq̃ꝝ deduxit oculus meꝰ in cõtri-
tione filie populi mei E Tertio beata v̄
go ponit̃ nobis in exẽplũ solliciti op̃is. cũ d̃r
querebamꝰ te. Vñ beata virgo q̃siuit puerũ
festinãter qꝛ statim nobis in exẽplũ vt non
tardaremꝰ. Isaie. lv. Querite dñz dũ inue-
niri p̃t inuocate eũ dũ ꝓpe est scz in p̃nti tp̃e
nõ expectãdo vsq̃ ad senũ vel vsq̃ ad mor
tem ne claudat̃ vobis ianua vt fatuis virgi-
nibꝫ. Matth. xxv. Nouissime v̄o venerunt
et reliq̃ virgines dicẽtes. dñe dñe aperi no-
bis. At ille scz sponsus rñdẽs ait. Amen di-
co vobis nescio vos. nam qui querit florem
in hyeme siue in nocte non inuenit. sic ⁊ qui

deum gratiaz ꝛ miſericordiam poſt mortem
¶ Prouer. v. Qui mane vigilauerit ad me in
uenīet me Cipriaꝰ de duodecim abuſioni-
bus. Sicut fructꝰ non inuenīt vbi flos non
apparuerit. ſic nec poſt hanc vitam qꝫ in pñ
ti nō queſiſti. patz illud. Luc. xvi. de diuite q̄
queſiuit mīam poſt hāc vitā dicēs. pater a-
braam miſerere mei ꝛ mitte laſarū vt intin-
gat extremū digiti ſui in aquā vt refrigeret
linguā meaz. qz crucior in hac flāma. ſed mi
ſericordiā nō inuenit. qz hic nō queſiuit. Ju
diciū eīm ſine mīa illi q̄ nō facit mīaz. Jacobi
ij. ad galathas. vi. Que eīm ſeminauerit hō
hec ꝛ metet. Reſtat igiꝫ vt q̄lis quiſq; in fu-
turo eſſe velit ꝛ debeat talez in pñti ſe exhibe-
at. Et ſi in futuro velis eſſe circa deū quere
eū. Bern. ſup. Cātica. Attēde tres eſſe cau-
ſas quib; querētes fruſtrari ſolent. Cuz aut
non in tempe querūt. aut non mō quo opor-
tet aut nō vbi oportet. Vñ Iſaie. lv. Que-
rite dñm dū inueniri poteſt. Erit enim abſq;
dubio tps cū inueniri nō poterit. Gregori.
xviij. moraliū. c. xx. Clamorez eius anguſtie
tempe dñs nō audit qui trāquillitatis tem-
pore in p̄ceptis iuis clamātem dominū non
audiūt Et. ca. xxi. Hinc etenim ꝑphēta ait.
Querite dñm dū inueniri poteſt. iuocate eū
dū ꝓpe eſt. Modo eīm nō videtur dñs et ꝓpe
eſt. tunc videbitur ꝛ ꝓpe nō erit. nec dū in iu
dicio apparuit. ꝛ ſi queritur inuenitur. Naz
miro mō cū in iudicio apparuerit ꝛ videri po
teſt ꝛ nō inueniri. Preſens ergo tempꝰ eſt
in quo eū querere debemus ꝛ inuenire poſſu
mus. ij. Corinth. vi. Ecce nūc tps acceptabi
le ecce nūc dieſ ſalutis. Ide q̄ ad Galathas
vi. Ergo dū tempus habem⁹ operemur bonuz
Poſt hoc enim erit tempꝰ in quo opari nō
poſſumus. Apoca. x. Jurauit angelꝰ p viuen
tem in ſecula ſeculoꝝ ꝛc. qz tempꝰ nō erit am
plius ſez mīe ſed iuſticie. ¶ Secūdo q̄ſi
uit eū diligēter inter cognatos ꝛ notos. ꝛ vi
ceuerſa pergens in hieruſalem iterum ꝛ ite-
rum querens eum. Sic et nos ꝛ primo qui
dem ſicut diligēter querit fontem cuius vo-
mꝰ ardet. Amos. v. Querite dñm ꝛ viuite
ne forte cōburaꝫ vt ignis dom⁹ ioſeph id eſt
cor peccatoris. quod igne diaboli accēditur
Vicbre. vi. Adhuc ignis in domo impij. O
q̄ horribilis incēdiarij ē diabol⁹. nā prunaſ
ardere facit anhelitꝰ ei⁹ Job. xli. Halitus ei⁹
prunas ardere facit. ꝛ flāma de ore eius egre
ditur. Qui hūc ignē extinguere vult querat
fontem mīe ſcz chriſtū dicendo cum. ps. xli.
Sitiuit aī a mea ad deū fontē viuū. Secun
do queram⁹ diligēter vt famelic⁹ panē. Jo
hānis. vi. Ego ſum panis vite. panis enim
dei eſt qui de celo deſcēdit ꝛ dat vitam mun
do. Iſte cōfortat nos in via qua ad patriam
pergimus. vt figuratur. iij. Regū. xix. Hely
as cōfortat⁹ pane ſubcinericio ambulauit in
fortitudīe cibi illi⁹ xl. diebꝫ ꝛ xl. noctibꝫq;
ad mōtem dei oreb. hūc panē debem⁹ hic q̄-
rere ne in via moriamur fame. Marci. viij.
Si dimiſero eos ieiunos in domū ſuā deſi-
cient in via. ps. ciij. Panis cor hominis cō
firmet. Tercio diligēter vt moriēd⁹ vitam.
Johānis. xiiij. Ego ſum via veritas ꝛ vita.
Et qui hac vita carz morti appropīquat. De
quo. ij. Paralipo. xv. Si quis nō q̄ſierit do
minū deū iſrael moriatur a minimo vſq; ad
maximū. a viro vſq; ad mulierem. Ideo ps
lxviij. Querite dominū ꝛ viuet aīa vra. bern̄
Nil dignius ad querēduz. nil dulcius ad in
veniendum. nec vtilius ad habendum q̄ do
minū Jeſum. Sapientie. ij. Venerunt mihi
omnia bona pariter cuz illa ſcilicet ſapientia
diuina. Trenoꝝ. iij. Bonus eſt dom⁹ ſpe
rantib; in eum anime querenti illū. ¶
Ideo diligēter debemus querere pede manu
oculo ꝛ ore. Primo pede id eſt affectu. ij. Pa
ralip. xv. In tota voluntate queſierūt eum et
inuenerunt. Grego. Qui perfecte deum de-
ſiderat illuz habet quem amat. Secūdo ma-
nu. id eſt operatione. pſal. lxxvi. Deum ex q̄
ſiui manibus meis. Quia dicit ambro. in li
bro de officijs. ꝛ habetur. lxxxvi. diſt. non ſa-
tis. Non ſatis eſt bene velle niſi adſit bene fa-
cere. neq; ſatis eſt iterum benefacere niſi ex
bono fonte procedat. hoc eſt ex bona volunta
te pficiſcatur. Tercio debemus querere o-
culo inſpiciendo ſcripturas et vitas patrum.
Joh. v. Scrutamī ſcripturas quia vos ꝑ u-
tatis in ipſis vitam eternā habere et ille ſunt
que teſtimonium perhibent ō me. ij. Thimo.
iij. Omnis ſcriptura diuinitus inſpirata u-
tilis eſt ad docendum ad arguendum ad cor

ripiendum ad erudiendum in iusticia vt per
fectus sit homo ad omne opus bonuz instru
ctus. Quarto debem⁹ christuz querere cum
Maria ore ⁊ prudenter. qꝛ in templo nõ in
theatro nõ in corea nec mũdiali solacio. qꝛ
vt elicitur ex Job. xxviij. Vbi q̃s inuenitur
ibi est loc⁹ eius. Et ibidem. Sapientia vbi
inuenitur. et quis est loc⁹ intelligẽtie. Sub
dit. non inuenit̃ in terra suauiter viuentiuz.
vt quesiuit eũ sponsa. Cantico. iij. In lectu
lo meo ꝑ noctẽ q̃siui quẽ diligit aĩa mea q̃si
ui ⁊ nõ inueni. Ecce dicit in lectulo mũdane
scꝫ et male delectatiõis. et subdit. et ꝑ noctẽ
praue et vane concupiscẽtie non inueni.
H Quinto cũ humilitate et reuerẽter. qꝛ
suꝑbis inueniendũ se non p̃bet sed resistit et
abscõdit se. Resistit Jacobi. iiij. De⁹ suꝑb
resistit. humilib⁹ aũt dat gr̃am. Abscondit.
Matth. xi. Abscõdisti hec a sapiẽtib⁹ et pru
dentib⁹ ⁊ reuelasti ea ꝑuulis. imo ⁊ illos co
adesse secũ nõ admittit. Job. xxviij. Mare
loquitur. nõ est mecũ. id est mens superba q̃
intumescit vt mare. Isaie. lvij. Impij qua
si mare feruens qđ quiescere non potest. ⁊ iõ
suꝑbi nõ inueniũt eũ Judith. ix. Nec super
bi ab initio placuerunt tibi. Sapiẽtie. i. In
simplicitate cordis q̃rite illũ. Subdit Job
xxviij. Abyssus dicit nõ est in me. id est aua
ricia que est quasi sine fundamẽto. Eccs. v.
Auar⁹ nõ implebitur pecunia. Et tales simi
liter nõ inueniũt eum. ad Epheseos. v. Aua
rus quod est ydoloꝝ seruit⁹ nõ habet heredi
tatẽ in regno christi ⁊ dei. Eccĩ. x. Auaro ni
hil est scelestius. Que em̃ ꝑticipatio iusticie
cũ iniquitate. ij. Corinthe. vi. Scribitur em̃
xlvij. dist. sicut hij. Mens auari semel vin
culis cupiditatis astricta semꝑ auruz semꝑ
argentũ videt. semꝑ reddit⁹ cõputat. grati⁹
intuetur aurũ q̃ꝫ solẽ. ⁊ ꝑ cõsequens plus q̃
rit aurũ q̃ꝫ deũ. qꝛ subditur ibidẽ. Ip̃a eius
oratio ⁊ supplicatiõ ad deũ aurũ querit. Sꝫ
vbi queritur humiliter ⁊ reuerẽter ibi inue
nitur scꝫ in templo. i. hominis corde ꝑ deuo
tam ⁊ humilẽ oratiõem. August. Si oratio
pura ⁊ humilis fuerit non vacua redibit sed
impetrat quod postulat ⁊ inuenit qđ querit.
p̃s. x. Dominus in tẽplo sancto suo. nam ibi
inuenit eũ mater ei⁹ in medio doctoꝝ. Et se
quitur. Stupebant autẽ omnes q̃ eũ audie
bant suꝑ prudentia ⁊ responsis eius. Audie
bant dico scꝫ ita sublimia loquentem. De q̃
Sapientie. viij. Juuenis et acut⁹ inueniar
in iudicio et in cõspectu potẽtũ admirabilis
ero. ⁊ facies principũ mirabãtur in me. Ta
centem me sustinebunt loquentem me respi
cient. ⁊ sermocionantem me plura man⁹ ori
suo imponẽt. Beda. Diuina lingua prudẽ
tiam prodebat sed infirmitatez humanitas
pretendebat. Tũc subdit. Et videntes scili
cet mater et ioseph mirati sunt. I Sed
diceres tamen sciuerũt eum deuz quomodo
tunc mirati sunt de prudentia eius. Respõ
detur. q̃ de prudentia ⁊ potentia eius mini
me dubitauerũt. sed nesciebant quando vel
qua etate suam sapientiam esset ostensurus.
eo q̃ scriptum est Job. xij. In antiquis est
sapientia ⁊ in multo tempe prudẽtia. Et sic
qꝛ de tempore ostensionis sue prudẽtie non
erant instructi. ideo mirabantur dicentes.
Fili quid fecisti nobis vt remaneres nobis
ignorantib⁹. Ecce pater tuus ⁊ ego dolẽtes
querebamus te. Symon de cassia. Anxia e
rat mater de filio sed cum reperit eum alta a
gentem in templo in doctoꝝ medio sedentez
stupebat et exultabat. Et non impediuit ver
ba doctorũ suis sermonib⁹ sed filio p̃buit au
ditum. Finitisq̃ verbis eũ primo alloq̃tur.

De eadem dominica

Sermo. xxxij.

Fili quid fecisti nobis pater tuus et
ego dolentes querebam⁹ te ⁊c̃. Luc̃
ij. In residuo textu huius euange
lij duo innuuntur. Primo matris commen
datio de maternali clementia. Secundo filij
collaudatio de filiali obediẽtia. Primuz ibi
Fili quid fecisti nobis. secũdum ibi. descen
dit cum illis. K Dixi primo cõmendat̃
maria de maternali clementia. cum dicit fili
Filius enim dicitur a filos grece quod est a
mor latine. Symõ de cassia. Ipsa videns
⁊ audiens tantam sapientiam ⁊ prudẽtiam
sedentis in medio doctoꝝ non potuit ampli⁹
continere affectum quin in verba excessiui
amoris prorumperet et fortassis non solum
ex auditu sapiẽtie et prudẽtie eius sed ⁊ ex
amore quo nihil efficatius ad prouocanduz

materna viscera q̄ verbum filij dicens. Fili quid feciſti nobis. pie interrogans animum ſue manſionis. quid. id eſt ꝓpter quid q̄ ſciebat q̄ ſine cauſa nō remāſit. feciſti nobis. q̄ſi diceret. nos nō fecimus. quia non fuit noſtra negligētia. ſed tua voluntas ⁊ prudentia. Et ait ad illos. quid eſt q̄ me q̄rebatis. Nō eſt verbū indignantis ſed humiliter ſe excuſantis. Symō de caſſia. quaſi diceret credi/tis me errare an non potius q̄ venerim homines ſaluare. nunquid tu mater audiſti ab angelo. Ecce concipies in vtero ⁊ paries filium ⁊ vocabis nomē eius Jeſus. hic erit magnus ⁊ filius altiſſimi vocabit. nūquid tu Joſeph angelica oracula accepiſti. quod in ea natū eſt de ſpiritu ſancto ē. Si igitur hominem purū me creditis. non mirū q̄ me queritis. q̄ faciliter omnis homo errat niſi deus eum dirigat. Si autem me deū creditis ⁊ q̄ritis humanitate veſtitū quid voletis querēdo. deū errare nō poteſt. nec ſine ratione aliquid etiā minimū facit. Quid ergo ē q̄ me querebatis neſciebatis quia in his que patris mei ſunt oportet me eē. quaſi diceret. Deſcendi de celo non vt faciam voluntatem meā ſed eius q̄ miſit me patris. q̄ſi diceret. Patius debeo reſpicere eū cuius ſum eternus filius ſcōm naturam diuinaz q̄ te cui? ſum filius temporal. ſcōm naturā humanā. Nobis in exēplum q̄ oportet deo magis obedire q̄ hominib. Actuū. v. Et Auguſtinus. Amād? eſt genitor ſed p̄ponēdus creator. Et ipſi nō intellexerūt verbuz quod locutus eſt ad eos Ratio hede. q̄ non fuerunt attenti ex quo de ſua loquebatur diuinitate. tum quia prius non conſueti. tum quia ita vehemēter erant gauſi de inuentione q̄ non perceperūt mente verba eius. tum quia ex vehemēti admiratione rei facti erant quaſi extra ſe rapti q̄ illa verba conſiderare non valuerunt. L

¶ Elicitur ergo ex illo textu euangelij quo modo ſe parentes debeant habere erga filios eorum. Primo tenētur eos inducere ad dei ſeruitium ⁊ ad eius cognitionem. Eccleſiaſtici. vij. Filij tibi ſunt. erudi illos ſcilicet bona ſalutaria docēdo p̄ſertim pat noſter. ſymbolū et dei mandata vt ſeruent illa. quia ſine eis adulto nō eſt ſalus. Matthei. xix. Si vis ad vitam ingredi ſerua mandata. Et vt libēter viſitent eccleſiaz et verbum dei audiant exemplo chriſti qui cuz eſſet. xij. annoꝝ ibat tempore feſtiuitatū conſueto cum parentibo in hieruſalem. quia ſm Gregoriū. Cibus animę eſt verbū veritatis et non dūtaxat debent eos inducere ad bonū faciendum. ſed etiam ad malū vitandum. vt habeant deum pre oculis et timeant eum. vt dixit Thobias filio ſuo Thobie. iiij. Fili omnib. diebus vite tue in mente habeto deū. Et caue ne aliqñ peccato conſentias et preternuttas precepta dei noſtri. Sed diceres quando pueri tenētur ad obſeruatiōem preceptoꝝ et ad ſciendum ea et quando poſſu nt peccare mortaliter Reſpondetur quādo habent vſum rationis q̄ poſſunt diſcernere bonū et malū et q̄ poſſunt intelligere quid ſit in preceptis prohibitum. De quo Auguſt. Cuz homo incipit doli eſſe capax et preceptoꝝ dei habere intellectuz. tūc et incipit poſſe peccare. Sed quā diu rationis vſum non habet ſecure vivit q̄ nullo modo poteſt peccare mortaliter. et perdere vitam eternam ſaltem baptiſat? ante vſum rationis. Unde Bernardus. Nihil ē q̄ timeamus dum rationis facultatem et voluntatem liberi arbitrij non habeamus ſaltem in renatis qui anteq̄ renaſcerētur egēt ſubuētione chriſti. Similiter eſt intelligendum de naturaliter ſtultis qui nūq̄ vſum rationis habuerunt tales omnes ſi moriunt habent vitam eternam ex meritis chriſti.

¶ Sed diceres tamen dicit Auguſtin? Nullum malum impunitum. quis tunc iſta mala opera lugebit que iſti pueri et naturaliter ſtulti committunt. Reſpondetur q̄ illi q̄ ſcienter occaſionem dant eis ad talia opera. verbi gratia. ſicut qui ſcienter ꝓuocant ſtultum ad iram vel inebriant ex ꝓpoſito vt maledicat. vel qui iubet eum maledicere vel male facere reus erit. Similiter qui iubet puerum maledicere qui non intelligit re? eſt. ſed quando incipit vſum rationis habere et bonum a malo diſcernere tunc incipit peccare. et ſic vnus citius q̄ alter. et quando incipit peccare tunc peccat primo venialiter. De q̄ Iſidorus de ſummo bono. Quemadmodum ad culmē tendentes non a ſummis inchoant ſed a modicis vt ad altiora pertingant. ita q̄ delabuntur ad vicia. Unde Gregorius in

moral. In vnoqq lapsu a mūmis semp incipitur et succrescētibꝫ defectibꝫ ad grauiora ꝓuenitur. ¶ Secudo debent parentes informare pueros quomō se debent habere ad ꝓximos. Et sunt duo que debent exhibere, primo. scz pietatē ⁊ fidelitatem. ¶ Prio pietatē. vt sint pauperibꝫ misericordes. Luc vi. Estote misericordes sicut ⁊ pater vr misericors est. Et ad ephes. iiij. Estote aūt inuicem benigni ⁊ misericordes donantes inuicem sicut ds in christo donauit vob. Ratio Hieronimi ad nepocia. Nō iueni legisse me aliquē mala morte mortuuz q̄ in operibꝫ misericordie se exhibuit sedulū. ¶ Propt qđ docuit thobias filiū suum. Thobie. iij. Ex substantia tua fac elemosinam. ⁊ noli auerte re faciem ab vllo paupere. ita eñ fiet vt nō a te auertatur facies domini. Et cū hoc etiaz informent eos vt nō derideant pauperes. et vt cecis ducatuz p̄stent. ¶ Prouerbio. xxviij Qui dat pauperi nō indigebit. qui despicit deprecantem sustinebit penuriā. Sic thobias docuit filiū suum Thobie. iij. Quomodo potueris ita esto misericors. si mltū tibi fuerit abundanter tribue. si exiguū. etiam libenter impartiri stude. p̄miū eniz tibi bonū thesaurisas in die necessitatis. quoniam elemosina ab omni peccato et a morte liberat. ⁊ non patietur animā ire in tenebras. fiducia magna erit cora summo deo elemosina omnibꝫ facientibꝫ eam. ¶ Tercio doceant parentes filios quomodo se debeant habere ad se ipsos scilicet caste pie ⁊ sobrie viuendo. ad Titum. ij. Sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuamus in hoc seculo. ¶ Primo iuste quo ad primum tenendo fidelitatem. Et ptinet ad membrum prius dictum q̄ videlicet informēt eos vt sint fideles ꝓximis non inferētes damna in rebus neqz in fama. ¶ Primo in rebꝫ. Exo. xx. Non furtum facies. quia tenetur ad restitutiōem. etiam si alicui reciperet manum plenam cum graminibus contra voluntatez suam vel si in pecoribꝫ deprasceret. simile est de fructibꝫ et pomis. Augustinus. ¶ Peccatuz non dimittitur nisi ablatum restituat. Nec vnqz veram potes agere penitentiam nisi restituas si habes. xiiij. q. vi. Si res. Si res aliena ꝓpter quam peccatum est reddi possit ⁊ non redditur. penitentia non agitur sed simulatur. Si autem veraciter agitur nō remittitur peccatum nisi restituatur ablatum. Et sunt verba Aug⁹. in epla ad macedonū Secūdo nō in fama. vi. q. i. Deteriores. inqt anaclet⁹ ꝓpa Deteriores sunt ꝺ doctoꝝ vitā moresqz corrūpūt q̄ qđ substantias alioꝝ p̄ diaqz diripiunt. Ipsi eniz ea que extra nos sunt licet nostra sint auferunt. Nostri quoqz detractores et morum corruptores siue qui aduersum nos armātur. proprie nosipsos decipiunt. et ideo iuste infames sunt. et merito ab ecclesia extores fiunt. Et in. ca. sequenti dicit Alexander. Summa iniqtas est detrahere. Unde scriptum est. Omnis qui detrahit fratri suo homicida est. et omnis homicida non habet partem in regno christi et dei. Secundo iuste quo ad seipsum vt continenter et caste viuant et innocentiam suam deo offerant. quia habetur in canone. xxxiij. q. v. Tunc saluabitur. Parentibus cedet ad salutem vt moneant filios ad seruandam virginitatem. vt quod non habent in seipsis diligant in filijs. Inquit enim ibi Hieronim⁹ Tunc saluabitur mulier si illos genuerit filios qui permansuri sunt virgines si quod ipsa perdidit acquirat in liberis et damnū radicis et carnem in flore compenset et pomis. Et carnem. glosa. id est corruptionē sue carnis. flore ⁊ pomis. id ē filijs q̄ dicuntur flos et poma sicut mater radix. Et sic thobias docuit filium suum. c. iiij. Attende tibi fili mi ab omni fornicatiōe. Ratio ad ephesios. vi Omnis fornicator ⁊ immūdus nō habet hereditatē in regno christi ⁊ dei. ⁊. i. Corinthe. vi. Adulteri ⁊ fornicatores regnū dei nō possidebunt. Item informent eos vt pie viuāt i. Thimoth. iiij. Pietas ad omnia vtilis ē maxime ad p̄missionē vite eterne. vt subdit Promissionem habens vite que nunc est et future. Item vt sobrij sint. ad Titū. ij. Iuuenes similiter exhortare vt sobrij sint. Ratō quia dicit Seneca. Ebrius est omnium viciorum seruus. Et apostolus ad Ephesios. v. Nolite inebriari vino in quo est luxuria. Aug⁹. Ebrietas est omnium viciorum mater. genitrix omnium culparum ⁊ radix criminū Jō Isaie. v. Ue qui potētes estis ad bibendū vinū ⁊ viri fortes ad sectādā ebrietatē qz ebrietas excecat p̄sciaz ⁊ expellit rōez. xv. q

q.i.sane. Et sunt verba ambrosij in li. de pa-
triarchis. Sane diximꝰ vitandā ebrietatez
per quā crimina cauere nō possumꝰ. Nam q̄
sobrij cauemꝰ ꝑ ebrietatem ignorantes cō-
mittimꝰ. nesciūt quid loquantur q̄ nimio vi
no indulgent. iacent sepulti. P Quar-
to tenētur eis p̄bere bonū exemplum. ad Ti
tum.ij. In omnibꝫ teip̄m p̄be exemplū bono
rū operū. qꝛ dicit. Cesarius. Quāta exēpla
humilitatis ⁊ virtutis oñdis tanta paterna
bona in celis possidebis. Sed heu iam multi
informāt eos potiꝰ chorisare sup̄bire vestes
preciosas illis ad elatiōem emūt vt cū pom-
pa ornatiores ad choreas accedāt. De qui-
bus ⁊ wilhelmus lugd̄. Qui filias suas or
nāt vt eas ad choreas mittāt q̄si vestucam
vngūt vt meliꝰ ardeat. Et Ouidius. Deci-
pim̄ cultu auro gēmisq̄ tegūtur. Pars mi
nima est ipsa puella sui. Aliq̄ vero sunt pa-
rentes qui filios suos inebriant ⁊ crapulose
viuendo malū exemplū eis p̄rebent. De tali
bus dicit Grego. Tot est dignus mortibus
quot mala exempla trāsmittit. Q Quī
to tenentur ꝑentes filios suos corrigere. qꝛ
non sufficit ꝙ informent eos in bono. sed op̄
tet etiam vt corrigant eos virgis de malo si
excedant. Prouerbio.xiij. Qui ꝑcit virge
odit filiū suū. qui autez diligit illū instanter
erudit. Ecclesiastici.xxx. Qui diligit filium
assiduat ei flagella vt letet̄ in nouissimo suo.
Naz omnia peccata que filij ꝑpetrant sub o-
bedientia parentū de his parentes reddent
ratiōem. Aduertant igitur parentes qui licz
bone vite sint quo ad se. ob negligētiaz tamē
discipline erga filios suos nonnūq̄ demere
ri et offensam dei incurrere possunt. Ad Ro-
manos.i. Digni sunt morte non solū qui ea
faciūt sed etiam qui consentiunt facientibꝫ.
verbi gratia. si mater et pater non peccassent
mortaliter. sed ꝑmittūt filiū ⁊ filiaz quos ad-
huc in potestate habent peccare mortali-
ter et non corrigūt. ⁊ si sic sine penitentia mo
riuntur eternaliter damnantur. vt etiaz ha-
betur de hereticis.c. qui alios. Qui alios ab
errore non reuocat dū potest seip̄m errare
demonstrat. vt factum est de hely sacerdote
i. Regū.ij. qui audiuit ꝙ filij sui īhoneste se
habebant in templo ⁊ quomodo dormiebāt
cum mulieribus que obseruabant ad ostia
templi. sed lente corripuit eos dicens. Non
est bona fama quam audio vt transgredi fa
ciatis populum domini. Vñ dicit Ru per-
tus holgot. sup̄ libruz sapientie. Hely sacer-
dos ꝓptet negligentiam castigandi filios su
os damnatꝰ est. Cui cōsonat Beda. Hely fi
lios delinquentes ferire noluit. ideo seip̄z a-
pud deū crudeli damnatiōe ꝑcussit. Sz di-
cunt aliq̄ ego diligo eos tenerrime. nec rige-
scere. possum vt q̄ꝫtumlibet parū disciplina-
rem illos. respōdeo tibi. hoc nō est charitas
sed infirmitas. vt habet̄ in canone.xxiij.q.v
non putes. Et est Aug. Non putes te tūc a-
mare seruū tuū quando eū non cedis. aut tūc
amare filiū tuū qñ ei non das disciplinam.
aut tūc amare vicinū tuū quando eū non cor
rigis. Non est ista charitas sed lāguor. Fer
ueat charitas ad emendandū. ad corrigēdū
si sunt boni mores delectent. si autem sint ma
li emendent̄. Idem ad lothariū ibidez in.c.
Qui vicijs nutriendis parcit ⁊ fauet ne con
tristet peccantium voluntates. tam nō est mi
sericors q̄ꝫ qui non vult cultruz rape puero
ne audiat plorātem. et non timet ne vulnera
tum doleat vel extinctum. et ibidez. q.iiij.c
debet homo. §. mali. dicit august. ad donatū
presbiterū. Mali sunt ꝓhibendi a malo ⁊ co-
gendi ad bonuz. Et in.c. si ea. inquit idē. Si
ea quibus deus vehementer offenditur in se
qui vel vlcisci differimus ad irascendū vtiq̄
diuinitatꝫ patientiā ꝓuocamꝰ. ⁊ in.c. q̄d cru
dele. Nō est vere dilectiōis signū vbi dimit
titur peccatū impunitū. Exemplo moysi qui
ꝓ ydolatris ex dilectiōe orauit. ⁊ tamē ex ze
lo dei peccatū in nōnullis gladio puniuit. Ex
odi.xxxij. et in.c. ip̄a pietas aug. ait. Bonifa
cio. Molestus est medicus furenti frenetico
⁊ pater indisciplinato filio. ille ligādo. iste ce
dēdo. sz ambo diligēdo. Si autē illos negli
gant ⁊ ꝑire ꝑmittāt ista potius falsa mansue
tudo est crudelitas R Sz diceres quo
modo pueri sunt corrigendi. Respondet̄ ꝙ
sunt in duplici differentia. Primi sunt boni
⁊ peccāt qñdoq̄ ex fragilitate. Ecclesiastes.
vij. Non est enim homo iustus in terra q̄ fa
ciat bonum ⁊ non peccet. scilicz venialiter. ta-
les sunt cum benignitate corrigēdi exemplo
marie. Luc.ij. Fili q̄d fecisti nobis. Secūdi
vero sunt p̄ui ⁊ obstinati. ⁊ correctio mitꝫ nō

ꝓficit in eis. Ideo tales sunt corrigẽdi cum aspera virga. Prouerbio. xxiij. Noli subtrahere a puero disciplinã. si em̃ ꝑcusseris eũ virga ñ morietꝫ tu ꝟga ꝑcuties eũ et aĩaz eiꝰ de inferno liberabis. Ergo qñ audis puerũ tuũ iurare blasfemare debes eũ cuz aspa ꝟga bñ discipliare. ĩ hoc em̃ letificabis deũ et mrẽz eius. et oẽs sanctos. ⁊ tibi mereberis coronã vite. Sed dicũt aliq̃ adhuc insipiens ẽ. Audi quid dicit Salomõ. ꝓuerbio. xxij. Stulticia colligata est in corde pueri. ⁊ virga discipline fugabit eaz. Nã ex correctiõe sentit se male egisse ⁊ postea cauebit. Sin autez rides tũc estimabit se bene fecisse et assuescet. Ideo Eccs. vij. Melior est ira risu qꝛ ꝑ tristiciam vultus corrigitur animꝰ delinq̃ntis. Nam oportet ꝙ pueri corrigãtur qꝛ natura humana est infecta ꝑ originale peccatũ et inclinata ad malũ. Genes. viij. Sensus enim et cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescẽtia sua. Et qñ puer agit ꝟm inclinatiõem nature tũc assuescit ⁊ solidabitꝫ ex ꝯsuetudine in malis quã postmodũ vix potest deponere. Prouerbio. xxij. Adolescens iuxta viã suam. etiam cũ senuerit non recedet ab ea. verbi gr̃a. cũ aliquis semel irascitꝫ et postmodũ iterũ atq̃ iterũ. sic tandẽ assuescit. et fit homo iracũdꝰ. similiter si mẽtitur crebrius vel furatur assuescit ⁊ fit mendax et fur. Cui etiam si ꝑmiseris ꝓpriã voluntatem fit vagꝰ ⁊ indomitꝰ. iõ. Eccĩ. xxx. Equus indomitꝰ euadet durꝰ ⁊ filius remissus euadet ꝑceps. curua ceruicẽ eiꝰ ⁊ tũde latera eius dũ infans est. quasi dicerz. noli expectare seniũ. Et hꝰ est ꝯtra illos q̃ blandicijs lactãt et deliniũt illos colludũt et ꝓ q̃buslibet insolẽtijs arridẽt dicẽtes ab quid hoc puer ẽ. De quibꝰ in ꝓuerb. vbi sup̃. Lacta filiũ tuum et pauentem te faciet. Lude cũ eo ⁊ cõtristabit te. Nõ corrideas illi ne doleas et in nouissimo obstupescent dentes tui. Nõ em̃ sic relinquẽdi sunt sue volũtati vt ocio et vanitatibꝰ torpescãt. sed rigide ꝓ viribꝰ ⁊ capacitate ad opa duriora exercẽdi. Ibidem. Nõ des illi potestatẽ in iuuẽtute. ⁊ ne despicias cogitatꝰ illiꝰ. Doce filiũ tuũ ⁊ opare in illo ne in turpitudinem illius offendas. Itẽ sunt alij stolidi seniores bestijs q̃ pueros pedibꝰ calcant trudũt ad caput ꝑcuciũt ⁊ fatuos nõnunq̃ faciũt quibꝰ ⁊ plerũq̃ horrisonis verbis maledicũt in hoc deũ grauiter offendẽtes. Contra q̃s. Ro. xij. Bñdicite ⁊ nolite maledicere. Ratio apl̃i. i. Thimoth. iiij. Omnis creatura dei bona. ꝓpter qꝺ nec irrationali creature dei licet maledicere ⁊ mltominꝰ hominibꝰ vel parentes filijs. qꝛ apl̃s. i. Corin. vi. Enumeratis plerisq̃ alijs etiã de maledicis dicit regnũ dei nõ possidebũt. Scribit nãq̃ Cesarius exẽplum de quodam puero quem diabolus cũ corpore abstulit ꝓpter maledictiõen parentũ ꝙ ampliꝰ parẽtes illũ nunq̃ viderũt. ⁊ hoc deus ꝑmisit in terrorẽ aliorũ parentũ ne pueris maledicãt. S Sexto parẽtes tenentur filijs ĩ hereditatem res iustas relinq̃re. ꝑs. xxxvi. Meliꝰ ẽ modicuz iusto sup̃ diuitias peccatoruz multas. Sed heu iam plures mẽtiũtur ⁊ fallũt emendo ⁊ vendẽdo ⁊ iniuste ꝯgregando ⁊ acquirendo qꝺ relinquant filijs in hereditatem se damnantes et filios saltem scientes. quia facientes et consentientes pari pena constringantꝫ vt habetur de offi. iudi. dele. c. i. lxxxvi. di. c. facientis. xxvij. q. i. c. viduas. ⁊. xvij. q. iiij. c. omnes. Cui consonat apostolus. Roma. i. Non solum qui ea faciunt sed etiã qui cõsentiunt facientibus digni sunt morte. et fiet tunc vna perpetua altercatio in inferno inter eos vt verificetꝫ illꝺ. Eccĩ. xli. De pr̃e impio querũtur filij qm̃ ꝓpter illũ sunt ĩ opprobriũ De quo legitꝫ exemplũ. Quidaz vsurarius habuit duos filios quorũ vnus compũctus ex quodã sermone dixit patri. pater si moreremur in ista vita moriemur vtiq̃ in corpe ⁊ aĩa. ergo redde vnicuiq̃ qꝺ debes. Cui patꝫ et aliꝰ frater. vis tu esse ꝯfessor noster. vade si mori volueris ⁊ nos ꝑmanebimꝰ in bonis nr̃is qui tacuit ⁊ heremũ intrauit ⁊ omnia reliq̃t illꝫ ⁊ paupem vitam duxit. tandem pater moriebatur ⁊ post aliquot dies frater. Intelligens autẽ heremita eorũ mortẽ voluit scire eorum statũ ⁊ petijt deum vt sibi reuelaretur Cui vna dierũ in oratiõe cõstituto apparuit angelus dñi dicens ei. veni ⁊ ostendam tibi eos. ⁊ duxit eũ in mõtem dicens. si vis videre patrẽ et fratrẽ tuuz oñdam tibi eos. At ille. volo. ⁊ vidit vallẽ mõtis fumigãtẽ ⁊ foueã

valde ꝓfundam ⁊ igneam. in qua primo vi
dit patrē suū bulientem in igne sicut pisuz in
vna olla magna clamātem. ve ve maledicta
hora ī qua natus sum. Quē cū audisset here
mita tremuit ⁊ dixit. Pater mi es tu hic. q̄
rñdit sum. sed bñ tibi ꝙ timuisti deū et caui
sti illam spelūcam ⁊ penā. ⁊ interim ꝙ loq̄ba
tur cū patre venit frater natando in igne sur/
sum sicut pisum in olla. ⁊ cepit frater maledi/
cere pr̄i dicēs maledicte tu qꝛ iniuste acq̄sita
sup̄ me hereditasti. ecōuerso pr̄ maledictus
es tu qꝛ ꝓpter te feci acq̄rēdo ⁊ tenendo hec
bona iniusta ⁊ eterno bono me priuaui. a q̄bꝫ
interrogauit heremita si aliqua suffragia pos/
sent eis ꝓdesse q̄ dixerūt nō. qꝛ in inferno nl̄
la est redēptio. Et sic cum magno eiulatu re/
cesserūt ad penā infernalē. heremita vero pe
nitētiam maiorē egit in cōspectu dñi q̄ꝫ pri/
us. ⁊ sic saluat⁹ est a pena. Ideo Eccī. v. No
li anxius esse in diuitijs iniq̄s. nihil em̄ ꝓde/
rint in die obductiōis ⁊ vindicte. Fac igit̄ si
cut ille pater fecit q̄ etiā multa bona acq̄siuit
per phas et nephas mēdacia ⁊ deceptiōes.
Cū audisset semel p̄dicare illud dictū augu/
stini. Si tenes obolū minus iuste acq̄situ te/
neris a diabolo. at ille cōpūct⁹ ꝑpendens mē
te cepit hereditates vendere ⁊ vsuras recep
tas restituere his quos sciuit. ꝓ ignoratis
vero cepit elemosinas p̄bere pauperibꝫ. hoc
videns ei⁹ fili⁹ ꝙ pater ita dispgeret patri/
moniū. cepit alloq̄ pr̄em quid faceret an vel/
let eū priuare hereditate pr̄na. Rñdit pater
Fili dilig⁊ me. rñdit fili⁹ imo. Rñdit pater.
pone digitū in ignē. cui filius. quare hoc. cui
pater. fac ī signū dilectiōis mee. At ille appli
cuit digitū ad ignē sed cito retraxit. cui pater
adhuc semel pone digitū in ignē. cui filius.
⁊ quid ꝓdesset vobis ꝙ ego cōburerem digi
tū meū. Cui pater. Si nō vis cōburere digi/
tū ꝓpter me ⁊ q̄re tūc ego debeo tradere cor/
pus ⁊ aīaz in ignē eternū ꝓpter te. si dimiso
tibi hereditates male acq̄sitas male mihi.

De eadem dominica

Sermo. xxxiij.

Erat subditus illis. Luc̄. ij. Istud ē
secūdū membrum p̄dicte visionis.
in quo dixi innuitur filij collaudatio de filiali
obedientia. De quo subdit in textu. descēdit
cū illis ⁊c̄. T Unde descēsus potest ca
pi dupliciter. Uno mō quo ad situ et rem ge
stā. Alio mō quo ad misticū intellectū. Pri
mus est descēsus corporal̄. qꝛ nazareth situ
est in valle r̄spectu hierusalē. Secūd⁹ est mi
sticus et spiritual̄. scꝫ descēsus vere humili/
tat⁊. De q̄ dic̄ Bern̄. ī s̄mōe d̄ ascēsiōe Si
ascendere desideras nc̄c̄e ē vt descēdas. i. te
veraciter humilies Symō de cassia. Nisi a/
nim⁹ hominis ad yma descēderit ab altitu/
dine sui cordis et ab arce elatiōis ⁊ ꝓprie re
putatiōis nō habebit virtutē vere humilia/
tiōis. qꝛ s̄m Grego. Humilitas est virtus
qua homo verissima cognitiōe sibiip̄i vilescit
Ideo Criso. Descēdit cū q̄bꝫ prius ascende
rat scꝫ cū ioseph ⁊ maria. Simon de cassia.
Ex hoc magna dignitas virginibꝫ est orta ꝙ
christus duabꝫ virginibꝫ est subditus scꝫ ma
rie ⁊ ioseph. ad oñdendū ꝙ christus illis obe
diuit. ⁊ illorū cōpleuit desideria. qui se puri
tati et mūdicie tradiderūt. ⁊ illis vult esse fa
miliaris. sicut amicus amico. Prouerbio.
xxij. Qui diligit cordis mūdiciā ꝓpter gr̄az
labiorum suorum habebit amicum regem.
Sed diceres quo descendit. Respondetur
ꝙ in nazareth. Symō de cassia. Ecce naza/
reth ē monasteriū ⁊ cenobiū christi vbi chri
stus dei fili⁹ ab om̄i mūdo visibili segregat⁹
quasi monachus obedientiam p̄stitit. Et me
rito in nazareth. qꝛ interp̄tat̄ flos. U
Unde florida in odoribꝫ florida in aspectibꝫ
debet esse obedientia. Nam sicut flos est in
medio inter germen et fructum. quia germē
precedit fructum et florem sequitur fructus
Spiritualiter. Sic germen est bona volun/
tas vel desiderium et ordinate vite initium.
Unde Hieronimus in epistola contra rufi/
num. et habetur. lvi. dist. in. ca. nasci. Nō ī
seminibus sed in voluntate nascentis causa
viciorum est atq̄ virtutum. Voluntas em̄
hominis est initium vicij et virtutis. Bo/
na voluntas est origo virtutis. sed mala est
origo vicij. Et post germen sequitur flos id
est. post voluntatem sequitur obedientia ope
rationis bone. Unde. lxxxvi. distinct. c. non
satis. Et est ambrosius. in libro de officijs.

Non satis est bene velle. sed ꝛ benefacere. ne ꝯ satis est iterū bñfacere. nisi id ex bono fonte procedat. ꝯ ē ex bña voluntate pficiscat. Do būc florē opationis bone seqtur fructꝰ vite eꝫne. Grego. Obedientia est clauis paradisi. via celi. Hāc christꝰ nobis demōstrauit. cū subdit in textu. Et erat subditꝰ illꝭ. Bernardꝰ. quis qbꝫ deus homnibꝫ. Jesus marie ꝛ ioseph. Jdez. Disce ꝙ homo obedire. disce terra subdi. disce pulvis obtpare parētibꝫ ꝛ superioribꝫ tuis. Ro. xiij. Dis aīa potestatibꝫ sublimioribꝫ sūbdita sit. non est em̄ potestas nisi a deo. Jdeo. i. Regū. xv. Nūqd vult deus holocausta aut victimas. ꝛ nō potius vt obediatur voci dñi. Melior est em̄ obedientia ꝯ victima. Ratio gregorij. In victima aliena caro. in obedientia vero propria voluntas mactaī qz dicit. Hugo. Obedientia est virtus qua homo ꝓpria voluntate postposita omnino amplectit inūcta opa adimplere. Et ambrosius. Inductio obediētie debet eē obediētia Jesu christi. qz nō solū deo patri p omnia obediuit dicēs. Johānis. viij. Que bñplacita sunt ei facio semp. Et Matth. xxvi Fiat voluntas tua. Et iterū. Veruntamē non sicut ego volo sed sicut tu. Sed etiaz obedit hominibꝫ scz marie et ioseph. Basilius i libro religionū dicit ꝙ laborē corporeū a parentibꝫ sibi inūctū humiliter et reuerēter sustinuit. sic ꝛ nos ꝑlatis ꝛ parentibꝫ nris obedire debem⁹ in ordine ad deū. Ro. xiij. Nō est potestas nisi a deo. q̄ aūt sunt a deo ordinata sūt. Itaqꝫ q̄ resistit potestati dei ordinatiōi resistit. ✠ Cū de obediētia loq̄ndo ꝙliderare debem⁹. primo formalitatē. secundo eius vtilitatē. Primo formalitatē scz in qua forma debem⁹ obedire. ꝛ circa eā septez nobis necessarie obseruāda occurrūt. Primo ꝙ obediētia debet esse voluntaria. vt dicam⁹ cū Paulo. Actuū. ix. Dñe q̄d me vis facere. ꝛ nō cū murmure. vt qđ inbeī inuite faciam⁹. Aug⁹. Nemo inuit⁹ bñfacit nec potest esse bonū qđ facit. Jdeo sanctus bñdictus in regula. Hūc obediētia est acceptabilꝭ deo et boīb⁹ qñ sī quid iubet nō cū murmure sed voluntarie pficit. Secūdo debet esse pura scz ꝓpter deū. Bern̄. Intēde in deū ꝛ ꝓpter deū. Inqt em̄ sup. Cañ. Intēdere nō in deum sed in seculū secularis aīe est. Intendere quāsi in deū ꝛ nō ꝓpter deū ypocrite est intēdere aliud ꝯ in deum. sed ꝓpter deum. nō marie sed marthe op⁹ est. Intendere aūt in deū ꝓpter solū deū hoc plane est marie non intētionis biptite. sed habere faciem pulcerrimā sicut turturis. pudica em̄ avis est. ꝛ cōuersatio ei⁹ nō cū multis sed solitaria sedet ꝛ gemit. nam intētio est oculus aīe. Matthei. vi. Si oculus tuus. i. intētio simplex fuerit totū corp⁹ lucidū erit. i. op⁹. Jdeo scribitur i. Petri. ij. Subiecti estote omni humane creature ꝓpter deū. sive regi sicut ꝑcellenti. sive ducibꝫ tanꝯ ab eo missis. Certo iocunda. vt nō ex tristicia aut necessitate obediat sicut symō Cyreneus in angaria christi crucem portet. sed gaudēs cū sancto andrea crucem suscipiat. ij. Corinth. ix. Hilarē datorez diligit deus. Cū legit in vitas patrū. Quidam volēs intrare religionē q̄siuit a q̄dā patre quō se deberet habere. Et respōdit tu et asin⁹ vnū estote. sicut asin⁹ indifferēter qđcūq̄ onus recipit pacifice. sic vir religiosus onera sibi imposita portare debet ꝛ imponēda non renuere. ¶ Quarto debet esse simplex nō discutiēdo voluntatem ꝑlatorum nec inq̄rēdo cur ꝛ q̄re aut ad quid vnūquodꝯ fieri debeat. De q̄ Bern̄. Multos inquit videm⁹ multas facere q̄ stiēes q̄re hoc ꝛ vñ venerit quis hoc consilium dederit unde murmuratio excusatio impassibilitas simulatō ꝛ amicorum cōuocatio oritur. Jdeo Matth. x Estote simplices sicut columbe ꝛ non duplices. Jacobi. i. Vir duplex animo inconstans est in omnibus vijs suis. Quinto debet esse recta scilicet ꝙ non sit contra deum. Actuū. v. Magis obedire oportet deo ꝯ hominibus. Sexto debet esse festina. Augustinus. Pauēdū est ne mora transiens periculum contrahat. Velociter enim currit sermo dei et velocem desiderat auditorem. Nec dubium est quin ampliorem mereatur gratiaz q̄ se paratū exhibz ante mādatum. ꝯ qui post mandatum satagit obedire. Jdez. Hic vere obedit qui mox vt quid imperatum fuerit adimplere studeat. nam verus obediens mādatū nō ꝓcrastinat sz pat aures auditui. man⁹ opi pedes itinerī se totū int⁹ colligit vt mādatū pagat dicēs cū ps. lvi. Paratū cor meū deꝰ paratū cor meū Ubi dic. Bern̄.

in quodam sermone in capite ieiunij. Para
tū ad aspa. patū ad hūilia. patū ad aduersa.
paratū ad sublimia paratū ad vniuersa que/
cūq; p̄ceptis. Septimo debet esse firma. i. p/
seuerās. Eccī. v. Esto firm⁹ ī via dñi Bern̄
ad verā obedientiā exigit̄ vt sit patiēs in cor
de ⁊ p̄seuerās in ope. Matthei. x. Qui p̄se/
uerauerit vsq; in finē hic saluus erit. Et sic
christus incepit obedire in iuuētute ⁊ p̄seue
rauit vsq; ad mortē. ad philip̄p. ij. Humilia
uit semetip̄m fact⁹ obediēs vsq; ad mortem
mortē aūt crucis. Vbi bern̄. Memētote fra
tres christ⁹ ne p̄deret obediētiam p̄didit vi/
tam. sic ⁊ q̄libet religiosus p̄lato suo obediat
loco dei. Luc̄. x. Qui vos audit me audit. et
qui vos spernit me spernit. Bern̄. Quidq̄d
vice dei p̄cipit hō quod tñ non sit certum di
splicere deo haud secus omnino accipiendū
est q̄ si p̄ciperet deus. Ergo religiosi gaudēt
ac p̄mpte obedire debent suis p̄latis. nā obe/
dientia replet hominem v̄tutib⁹. Gre. Obe
dientia sola est virtus que ceteras virtutes
menti inserit insertasq; custodit ⁊ p̄fectas fa
cit. Aug⁹. Obediētia est in creatura ratio/
nali sub potestate dei degenti verissima virt⁹
mat̄ quoq; custosq; v̄tutū. Z Scd̄o
debem⁹ cōsiderare obedtētie vtilitatez. Et
prima est q̄ obediētia inducit operū melio/
rationem. verbi gratia. Si proponeres ma/
ius bonum facere ⁊ ex obedientia precepto/
ris faceres minus illud minus est plus me/
ritorium. ⁊ illud maius nil valeret contra
obedientiam. De quo Augustinus. Me
lior est vna obediētia q̄ v̄tutes oēs. q̄ om/
nia opa virtutum sine obediētia sunt vicia.
Cui cōsonat bernard⁹ de noua militia. Nec
studium bone actionis nec ociū sancte con/
templatiōis nec penitētis lachrima valet si/
ne obediētia. Ideo bern̄. collaudat vere obe
dientem dicēs. Ille optim⁹ est qui p̄ virib⁹
in oīb⁹ licitis obedit ⁊ nō ꝯtradicit suis supi
orib⁹. Secūda vtilitas obediētie ē q̄ causat
oratiōis exauditiōnem De quo Gregori⁹.
Si obediētes fuerim⁹ p̄positis nr̄is. deus
obediet oratiōib⁹ nr̄is. Exēplū. Senex mi/
sit puerū nouiciū ad hauriēdū aquā. at ille iu
uenis ex obediētia accelerauit ad fontem. ⁊
oblit⁹ est funiculi cū q̄ hauriret. anxiatusq;
ī seip̄o n̄ audēs reuerti sine aq̄. ⁊ p̄cipiēs aq̄
dixit. Ascende vt de te haurire valeam ne
inueniar fili⁹ inobediētie. ⁊ subito aq̄ ascen/
dit. ⁊ ille hausit. ⁊ ex obedientia apportauit.
Ideo aug⁹. inq̄t. Citius auditur vna oratio
obediētis q̄ decem milia contemptoris.
A Tertia vtilitas obedientie est q̄ facit
miraculorū opatiōem. De q̄ scribit Grego.
in dyalog. q̄ sanct⁹ bn̄dict⁹ vidēs in spiritu
placidū puerū submersurū mādauit mauro
monacho vt cito curreret ad subueniēdum
at ille p̄ceptis abbatis bn̄dicti obtēperās ⁊ ci
to currēs p̄rexit sup aq̄s sicut sup terraz ⁊ p̄
capillos extraxit puerū. Ideo Aug⁹. Obe/
diētia est origo oīs boni atq; p̄fectio. Item
aliud exēplū in vitaspatrū. Johānes q̄ fuit
abbatis pauli discipul⁹ vir magne obediētie
fuit. Erat aūt ī q̄dā loco nemoroso vbi ⁊ lee/
na pessima habitauit. Vidēs aūt circa ip̄m
locū senex stercora ip̄ius leene dixit Johā/
ni. Vade ⁊ affer stercora illa. Et ille dixit ei.
Et q̄d faciā abba p̄pter leenā illā. Senex au
tem subridēs dixit ei. Si venerit cōtra te li/
ga eaz ⁊ affer huc. Perrexit g̃ fr̄ illuc vespere
⁊ ecce venit leena sup ip̄m. Ille aūt scd̄m ver
bū senis impetū fecit sup eā. vt tenerz eā Fu
git aūt leena ⁊ seq̄bat̄ eā ille dicēs. Expecta
q̄ abbas me⁹ dixit vt ligē te. ⁊ tenēs eā alli
gauit. Senex autem expectādo euz diutius
sedebat. ⁊ tribulatiōe affligebatur magna. ⁊
ecce tarde venit. ⁊ habebat leenam illā liga
tam. quod cum vidisset senex admiratus est
Volens autem humiliare illum cecidit eum
et dixit. Stulte canem fatuū adduxisti mihi
soluit autem eam statim senex. ⁊ dimisit redi
re ad locum suuz. Quarto operatur merito/
rum augmentatōnem ⁊ accumulatōez. quia
frequenter meretur. quia si surgit dormit ta/
cet vel loquitur ex obedientia semp̄ meretur
De quo Anshelm⁹ in libro de similitudini/
bus. Talis nō priuatur mercede sed quotti
die ad bona stimulatur. B Sed dice/
res. hoc fit ex necessitate q̄ non habet meri/
tum. quia dicit Augustin⁹. Operuz nostro/
rum repromissor nō vult in ope suo tepiduz
despicit fastidiosum. ⁊ recusat coactum. Re/
spondet idem. felix necessitas q̄ ad meliora
compellit. Et subdit ibidem. Nō te peniteat
īmo gaudere debes tibi nō licere quod cum
detrim̄to licuisset scz cum detrimento meriti

XXXIII

Quia dic̃ ide. Illū die te viriſſe cōputa in q̃ uolūtatem ꝓpriam abnegaſti et deſideriꝭ tuis reſt. tuiſti qm̃ illū ſine tranſgreſſione pdu xiſti. Tm̃ legit erēplū in vitaſpm̃ q venerūt quattuor fratres de ſcithi veſtiti pelliceis tu nicis ad abbatē pambo. r narraverūt vnuſq̃ q̃ virtutē alteri⁹ nō pñte eo de q̃ loquebat̃. Dum⁹ ex eis multū ieiunauit. ſecūdus mul tū orauit. terti⁹ nil poſſedit. q̃rt⁹ in. xxij. an nis nunq̃ fecit ſuā uolūtatē ſed ſp ſub obedi entia ſenioꝝ fuit. Reſpōdit aūt eis abbas pambo. q̃rta virt⁹ maior eſt oībus. q⁹ quilibz alioꝝ ꝓpriam uolūtatē retinuit. hic aūt uolū tatē ſuā abſcidit. et aliene uolūtatis ſe ſeruū fecit. ergo magis fecit. Anſelm⁹ in li. de ſimi litudinib⁹. ſic qui dat arborē cum fructu pl⁹ dat q̃ qui dat fructū ſolū. ſic q̃ renūtiat pro prie uolūtati et facit opus ex obediētia plati plus dat deo q̃ ſi faceret ex ꝓprio arbitrio. Quinto obediētia cooperat̃ ad regni dei in greſſionē Greg. Obedientia eſt claus paradi ſi. via celi. Sicut em̃ p inobedientiaz electi ſum⁹ de paradiſo: ſic per obedientiā reingredi meremur. Tm̃ ſicut tres magi Matth. ij. p aliam uiā reuerſi ſunt in regionē ſuā. ſic noſ p obediētie uiā. Aug. ſup ps. Sola obedien tia tenet palmā ſicut inobediētia ruinā. Idem Obediētia eſt origo oīm⁹ boni atq̃ pfectio Econuerſo inobedientia eſt origo omīs mali. Aug⁹. O q̃ deteſtabile eſt uiciū inobediētie quia p inobedientiaz angel⁹ de celo homo de paradiſo cecidit. Saul regnū ꝓdidit. populus iſrahel regnū r gētē amiſit. Qualis aūt obe dientia eſſe debeat dicit Gregor⁹ et habet̃ xi. q. iij. cap. quid ergo. Sciendum eſt q nō q̃ per obedientiam malum fieri debz. Aliq̃n autem debz p obedientiaz bonum quod agit̃ intermitti. Nec q̃ em̃ mala in paradiſo arbor ex titit quam deus hoī ne contingeret interdi xit. ſed vt meli⁹ homo per obediētie meritum bene conditus creſceret. dignum fuerat vt etiā a bono ꝓhiberetur. quatin⁹ tanto veriuſ hoc quod ageret virtus eſſet quāto r a bono ceſſans autori ſuo ſe ſubditū et humilem ex hiberet. Cui conſonat aug⁹. dicens Sic te nendus eſt modus obediētie vt malis i ma lo non conſentias et bonis in bono non con tradicas. Idcirco capiam⁹ xpm in exemplū q⁹ dic̃ aug⁹. Nō ſolū xpi ꝛba nobis ſunt in documentū ſed et opa. nam ſi xp̃us erat obe diens pentibus multomagis nos Joh. xiij. Exemplum dedi vobis vt et vos ita faciatis. ſcz obedientiā exhibendo pentibus C Sciendū pueri tenent̃ pentibus ſex. Pri mo tenētur eis corpaliter ſeruire. ſcz ducen do portādo. leuādo ſi indigent. ſi videlz defe ctuoſi vel infirmi ſunt. Eccī. iij. Qui timet deum honorat parētes. et quaſi dñis ſerui et his qui ſe genuerūt. Nam et ipi ſeruiēt tibi cum eras imbecillis portādo ducēdo et eleuādo. Ideo Eccī. vij. Memento q̃m niſi per illos natus non fuiſſes et retribue illis. quō et illi tibi. Nec vnq̃ tamē potes ad con dignum ſatisfacere illis. De quo Ariſtot. ix. ethic. Dijs magiſtris et parētib⁹ non poteſt reddi equualēs. deo qui nos creauit. magi ſtris qui nos docuerunt. pentib⁹ qui nos ge nuerūt condignā recompenſatōez facere nō poſſum⁹. ergo quilibet noſtrū debet recorda re quāto labore educat⁹ eſt. Thob. iij. Ho norē babebis matri tue oīb⁹ diebus vite tue: memor eſſe debes que et quāta picu la ꝓpeſſa ſit ꝓpter te in vtero ſuo. Propter quod adamantin⁹ ſup ꝓuerbia dicit. Ma ior iniquitas eſt offendiſſe matrē q̃ patrem quia maiora obſequia exhibuit et picula tu lit. Eccī. vij. Honora patrē tuū et gemitus matris ne obliniſcaris. Secūdo tenentur eos in corde diligere. quia habēt ab illis cē Eccleſiaſtici. vij. Memento quoniā niſi per illos natus non fuiſſes. Hiero. Memorare parentum ſub quorum manib⁹ ſuſcepiſti in crementū. ſit tibi vita illoꝝ quaſi tua. Cō tra hoc faciūt qui parētes odiunt. et optant eis morte vt haberēt hereditatē aut vt ſine reprehenſione ꝑm ſuam voluntatem viuerēt quod eſt valde reprehenſibile r grande pecca tum Ratio quia dicitur in canonica. i. Joh. iij. Qui non diligit fratrez manet in morte. Per fratrē itelligitur quilibz ꝓximus. Nūquid et amplius parentes noſtros diligere te nemur. Ideo Baſili⁹ dicit. Parentes no ſtros vt ꝓpria viſcera diligere debem⁹? D Tercio tenētur eis dulciter rīdere et reue rēter. q⁹ ab illis habēt documentū. Eccī. iij. In ore r ſermone et omni pacīa honora pa trē tuū vt ſupueniat tibi bñdictō a deo. r bñ dictio illi⁹ in nouiſſimo manet. naz bñdictio

patris firmat domus filioꝝ. maledictio aũt matris eradicat fundamẽta. Quibꝰ ꝺeu ſũt ali qui qui inhoneſte et inuerecũde reſpondent pntibꝰ. Et vt ſcribit Matth. v. Qui dixerit fratri ſuo racha reꝰ erit concilio. Qui aũt dixerit fatue reꝰ erit gehenne ignis. Quid aũt de his qui pntes fatuiſant et verbis moleſtãt De quibꝰ Eccl. iij. Vale fame eſt q̃ derelinquit patrẽ et eſt maledictꝰ a deo qui exaſperat matrẽ. Et de his q̃ aliqñ ſubſãnatiue loquũtur pntibus. puer. xxx. Oculũ qui ſubſãnat pr̃em et qui deſpicit ptum mr̃is ſue ſuffodiãt eũ corui de torrentibꝰ et comedãt eũ filij aquile. Eccl. iij. Ne glorieris in ꝓtumelia pr̃is tui Non eſt enim eſt tibi gl̃ia ſed confuſio. Et ſubdit Gloria enim hõis ex honore pr̃is ſui et dedecus filij pr̃ ſine honore. Quibus iam q̃ deterius ſunt et aliq̃ qui maledicũt pentibꝰ. Exo. xxi. Qui maledixerit pr̃i ſuo vl̃ mr̃i morte moriatur. Et ibidez q̃ deteſtabiliſſimũ eſt. Qui percuſſerit pr̃em ſuũ aut mr̃em morte moriat. ¶ Quarto tenent eis in tpalibus ſubuenire, ꝓpter corꝓale nutrimẽtũ q̃ acceꝑunt abeis. Hiero. Foueat parentũ ſenectꝰ et factis eorũ viciſſitudo reddat. Propter q̃ dñs exprobrauit iudeis Matth. xv. Quare vos trãſgredimini mandata dei ꝓpter traditõem vr̃az Nam deꝰ dixit. honora pr̃em et matrẽ. Et q̃ maledixerit pr̃i vel mr̃i morte moriat. Vos aũt dicitis. Quicunq; dixerit pr̃i vel matri mun⁹ q̃cunq; eſt ex me ꝓderit tibi. et nõ honorificabit pr̃em ſuũ aut matrẽ ſuam. Et irritũ feciſtis mandatũ dei ꝓpter traditionẽ vr̃am. Ideo Eccl. iij. Qui honorat patrẽ ſuũ vita viuet longiori. Et exo. xx. Honora pr̃z tuũ et matrem tuã vt ſis longeuus ſup terrã ¶ Sed diceres quare longitudo vite, promittit eis. Rñdet ſanctus tho. ſcõa ſcõe. q. cxvi. ar. v. in reſponſis ad quartũ. quia gratꝰ fuit beneficio vite. i. deo ꝓmittit ſibi lõgeuitas vite. Exemplũ refert Valerius maxim⁹ li. v. de pietate erga pentes dicens. Sanguinis ingenui mulierẽ ptor apud tribunal ſuũ capitali crimine dãnatam triũuiro in carcere necandã tradidit quã receptaz is qui cuſtodiebat miſericordia motꝰ non protinꝰ ſtrãgulauit. aditũ quoq; ad eam filie ſue ſed diligẽter excuſſe ne quid cibi inferret dedit. exiſtimãs futurũ vt inedia ꝓſumeretur. Cũ autez pl̃es iam dies intercederẽt ſecũ ipe querẽs quidnã eſſet quo tam diu ſuſtentaret. Curioſius obſeruata filia aãduertit illam exerto vbere famem matris lactis ſui ſubſidio lenientem. Que tam admirabilis ſpectaculi nouitas ab ipo ad triũuirũ: a triũuiro ad ptorẽ a ptore ad ꝓſiliũ iudicũ plata remiſſionẽ pene mulieri impetrauit. Quo ergo non penetrat aut q̃d nõ excogitat pietas. que in carcere ſeruãde genitricis nouã ratõem inuenit. Quid enim tã inuſitatũ. quid tã inauditum q̃ matrem vberibus nate alitam. putaret aliq̃s hoc ꝓtra rez naturam factũ niſi diligere pentes prima nature lex eſſet. ¶ Quito tenẽtur eis obedire in oibus licitis rebꝰ ſignãter in his q̃ ptinent ad ſalutẽ. ſcz ad eccleſiam ire: miſſam et verbũ dei audire: ſurgere maturi⁹ et citius ire dormitũ. De quo apl̃s ad eph̃x. vi. Filij obedite pentibꝰ vr̃is i dño .i. in licitis. et nõ in his que ſunt contra deũ. Matth. x. Qui amat pr̃em aut matrez plus q̃ me nõ eſt me dign⁹. Aug⁹. Mandus eſt generatoꝛ ſed ꝓponendus eſt creatoꝛ. Et illud exemplũ obediẽtie accipe debem⁹ a xp̃o q̃ deſcẽdit cũ illis et erat ſubditus eis ¶ Dexto tenẽtur defunctis pentibꝰ ſubuenire cũ oroibꝰ et elemoſinis Eccl. iij. Elemoſina patris nõ erit in obliuiõe ſcz coram deo. Nã ſubdit. nã. p peccato mr̃is reſtituetur tibi bonũ et in iuſtitia edificabit tibi. et in die tribulationis. ꝓmemorabit tui. et ſicut in ſereno glacies ſoluẽtur peccata tua. Sed eã quidaz ſunt qui obliuiſcũtur pentum ſuoꝝ vt et illi coraz deo de eis ꝓquerũt. Cm illo Job. xix. Quare me pſequimini ſicut deꝰ et carnibꝰ meis ſaturami. quia de labꝛibꝰ parentũ laute viuũt et illoꝝ nõ recordant. Ps. xxx. Obliuioni datus ſum tanq̃ mortuꝰ a corde. nã tales non ſunt viri xp̃iani qz xp̃m nõ imitãtur q̃ bonauit mẽm in vita: in morte: et poſt mortẽ. i vita erat ei ſubditꝰ vt hic. in morte ꝓmiſit eã iohãni. Job. xix. Ecce mater tua. poſt mortẽ recepit eam corꝓore et aĩa in celuz. Ps. cxxxi. Surge dñe in requiẽ tuã tu et arca ſanctificationis tue. Ideo de talibus dicit Aug⁹. de vita xp̃iana. Falſe chriſtiani nomen ſortiũt qui chriſtũ minime imitatur. quia dicit Johannes in cano. i. ſui. ij. Qui dicit ſe in xp̃o manere debet ſicut ille ambulauit et ipe ãbulare.

De eadem dominica Sermo.xxxiiij.

REmansit puer Jhūs in hierusalē ⁊ nō cognouerūt p̄entes ei⁹. Lu. ij. In verbis p̄missis duo tangunt Primo pueri Jhū amissio lacrimabil'.ibi. Remānsit puer ihs. Scō ei⁹ remuētio admirabil'.ibi.ingressi sūt ⁊c. De p̄mo dic̄.remānsit puer ihs i hierl̄. ¶ Nota res aliq̄ solet amitti plibꝫ de causis Primo p̄ improuidentiā cū nō diligent̄ p̄spicit̄.sic̄ cuꝫ īprouide ostia dom⁹ siue cubicli apti mittūt Spiritualit̄: vt sunt q̄nq̄ sensus nr̄i cū isti nō claudunt̄. Naū.ij. porte fluminoꝝ.i.oculoꝝ aperte sūt ⁊ miles captiu⁹ abduct⁹ ē.i.xp̄us perdit̄ et grā eius. Hiere.ix. Ascendit mors p̄ fenestras nr̄as. Et hoc p̄cipit Trenoꝝ.iij. Oculus me⁹ depdat⁹ ē aiam meā.iō volēti cōseruare xp̄m ⁊ grām ei⁹ consulit pphā Isaias c.xxvi. Vade pple me⁹ intra in cubicula tua claude ostia tua sup te. De q̄ Greg.i moral'. Ut mēs sit mūda a cogitatōe ōp̄rimēdi sūt oculi q̄si raptores ad culpā.oculi enī sunt p̄cipia tela libidinis.aspectus enī oculoꝝ mētez homis ⁊ cor vulnerat. Job.xxxi. Pepigi fedus cū oculis meis vt ne cogitarē q̄dē de virgine. Greg. Si eua lignū vetitū nō intuita incaute respexisset neq̄ tetigisset. Ideo ps.cxviij. Auerte oculos meos ne videāt vanitatem. Et Eccī.ix. Auerte faciē tuā a muliere cōpta ⁊ ne circūspicias spēm alienā: p̄pt̄ speciem mulieris multi p̄ierūt. Greg. gladi⁹ igneus spēs mulieris. Prouer.vij. Vlctos vulneratos dicit. ⁊ fortissimi quiq̄ interfecti sunt ab ea. vt Adam Samson Dauid Salomō. Vñ poeta. Adam samsonē dauid regem et salomonē. Mulier decepit q̄s mō tutus erit Ergo clause sint porte oculoꝝ Augustin⁹ ī ēgl'a ⁊ d̄ fide xp̄iana. Et dr̄.xxxij.q.v.c.Nec solo. Impudicus oculus impudici cordis est nūcius. ¶ Scō pdic̄ Jhesus p̄ vanā leticiā q̄ cōiter exercet̄ in festiuitatibꝫ in quibꝫ boies solēt laute viuere: edēdo bibendo chorisādo. Exo.xxxij. Sedit p⁹ pul⁹ māducare ⁊ bibere ⁊ surrexerūt ludere Et sic adhuc hodie fit ī festiuitatibꝫ.pl⁹ ei respiciūt ad delicata fercla q̄ ad dīna officia Isaie.v. Ue q̄ p̄surgitis mane ad ebrietatē sectandā ⁊ potandū vsq̄ ad vesp̄am vt vinū estuet̄. Cithara ⁊ lira ⁊ timpanū ⁊ tibia in cōuiuijs vr̄is ⁊ op⁹ dñi nō respicitis.festiuitates enī sūt institute ad aiar̄ salutē.nō ad crapulositatē ⁊ ad leticiar̄ vanitatē in q̄bus pdic̄ ihs. Nam Maria nō pdidit ihm̄ ī fuga in egiptū: sz ī festiuitatib⁹. Sic ⁊ q̄ plures sunt hodie q̄ habuerūt ihm̄ p̄ verā pēnitentiā portantes eū ad festiuitatē.sed tandē pdiderūt euꝫ p̄ gulā ebrietatē ⁊ ludoꝝ vanitatē. Et figurat̄ per natale festum herodis. Mar.vi. in q̄ Jobes decollat̄.i.hō grā p̄uat̄. Johānes enī interp̄tat̄ dñi gratia. De tali festiuitate scribit̄ Isa.i. Solēnitates vestras odiuit aīa mea. ¶ Nota sic̄ multa opa erāt inhibita iudeis in die festo.sic ⁊ nobis mistice. Prio ñ dr̄ueūt onera portare. Hiere.xvij. Nolite portare onera in die sabbati i.peccare mortl'r. Glo.onera portat qui p̄sciam suam pctis mortalibꝫ aggrauat. ps.xxxvij. Quōm iniq̄tates mee supgresse sūt ca.meū ⁊ sic̄ on⁹ gra.ḡua.sūt sup me Reuera pēm ē on⁹ ḡue. Nā fortissima ⁊ firmissima nō potuerūt ꝫ onus portare. Primo nō celū.q⁹ dū angeli peccauerūt statim celū illos sufferre nō potuit sz dēcidere p̄misit. Luc̄.x. Videbā satbanā sic̄ fulgur de celo cadentez Scō firma ē terra.ps.cxviij. Fūdasti terraz ⁊ p̄manet. Eccs.i. Generatio p̄terit et generatio aduenit.terra aūt ineternū stat.et tñ nō potuit pēm sustinere sz dirupta est.⁊ apiens os suū dēuorauit dathan abyron et filios chore. Nūeri.xvi. Tercio fortissim⁹ est de⁹. Job.ix. Si fortitudo q̄r̄t̄ robustissimus ē: ⁊ tñ nō potuit pctm̄ ac pctōres portare Hiere.xxij. Clos estis onus.pleriq̄ textus hñt Ut quid vob on⁹ p̄sciam vos dic̄ dñs. Et Mathꝫ.vij. Discedite a me oēs qui opam̄ iniq̄tatē. Et xxv. Discedite a me maledicti ī ignē eternū. Et pctm̄ mortl'e est maximū q̄d violat̄ festiuitatē.q⁹ hō vt dic̄ sc̄s Tho.sc̄da sc̄de.q.cxij.arti.q̄rto.in rōnis ad terciū argumētū.pl⁹ impedit̄ a rebꝫ dīnis p̄ opus peccati q̄ p̄ aliud op⁹ corple q̄cūq̄. Propter q̄d dic̄ Alexā. de balis p̄te tercia q.xxxij.mēbro.v.ar.ij. Qui pctm̄ mortl'e in die festo cōmittit dulpl'r peccat. Prio facit mortl'e. Scō peccat̄ p̄ obfuātiā festiuitatꝫ

Et hō in mortli pstitut⁹ nō pt deo digne f/ uire Job.viij. Omnis q facit pctm̄ seruus est peccati. Quis tūc ē dñs ei⁹ nisi dyabol⁹.ij. Petri ij. A q quis superat⁹ est hui⁹ ⁊ seru⁹ est Aug. Peccator tot demonior⁹ seruus est q̄t vicior⁹. Idcirco q violāt festiuitatē diei do minice peccāt prio in patrē c⁹ potētia die do minico celū ⁊ terrā ⁊ angl'os creauit Scdo in filiū c⁹ sapīa mūdu s redempt⁹ ē. Or dñi/ co die hō natus est: ⁊ dñico die resurrexit a mortuis. Ipi aūt dñico die peccādo occidūt aīas suas. Sap.xvi. Homo aūt occidit q̄dē p maliciā aīam suā. Tercō peccāt in spm̄sanc tū.qz tali die in mōm missus ē. Et sic cōse/ q̄nter ingrati sunt creatori redemptori ⁊ cō solatori eor⁹. Idcirco onera pcī deponere de bemus p ꝓtritōem ⁊ pfessionē in die festo.

R Scdo fuit eis inhibitū ne accenderēt ignē.sic ⁊ nos spūaliter ignē rancoris et ira cundie. Ad eph.iiij. Sol nō occidat sup⁹ ira cundiā vrām. Nā dñica dies dr q̄i dies re/ conciliatōis.quō aūt potes recōciliari deo si irascer⁹ fratri tuo.nequaq̄. Matth.v. Si offers mun⁹ tuū ad altare.⁊ recordat⁹ fueris quia frater tuus habet aliquid aduersus te. relinque ibi mun⁹tuū ante altare ⁊ vade pri us recōciliari fratri tuo.⁊ tūc veniēs offeres munus tuū. Aug. Indignū enī est illi deum esse,ppiciū qui crudel' est in pxīm. Tercio fu it phibitum nō colligere ligna die sabbati. Numeri.xv. Quidā collegit ligna die sabba ti.quē ꝓphensum obtulerūt Moysi ⁊ aarō: et vniuerse mlt̄itudini q̄ ⁊ nescierēt q̄d face/ re deberent cuz eo.cōsuluerunt aūt dñm. At dñs dixit. Morte moriat homo iste.obruat eū lapidib⁹ ois turba extra castra. Spūali ter. Ligna in sabbato colligit qui ūtilitates et vanitates in die festo exercet. Et hoc nō conuenit xp̄iano.qz dic̄ Apollonius.⁊ habe tur de ꝓsecra.di.iij.c.ieiunia. Die dominico nihil aliud agendū est nisi deo vacāduz.nul la opatō in illa die sancta agat.nisi tm̄ hym nis ⁊ psalmis ⁊ cāticis spiritualib⁹ dies illa transigat.ps.xcix. In hymnis cfitemī illi. Et ad Colocē.iij. Psalmis hymnis ⁊ canti cis spūalib⁹ in grā cantātes in cordib⁹ vestr⁹ deo ⁊ ñ inutilia exercere vt serta facere ⁊ cri nalia ⁊ choreas instituere:qz in his de facili fit abusus.⁊ sunt incitamēta vanitatis ⁊ la/ scivie. Un̄ ex gcilio tol.iiij.⁊ hī de ꝓse.dist. iij.c. Irreligiosa consuetudo est quā vulgus p sanctor⁹ solēnitates agere cōsuevit. ppli q dñt diuīa officia attendere saltatōib⁹ turpi/ bus inuigilāt.cātica nō soluz mala canētes sed ⁊ religios⁹ officijs pstrepūt Hec etenī vt ab oīb⁹ ꝓuicijs depellat sacerdotū ⁊ iudi cū a gcilio sctō cure ꝓmittit. Tales eī hmōi lasciuijs ⁊ vanitatib⁹ intēti cū inutili seruo mercedē accipiēt. De q̄ Mat.xxv. Inutilez seruū eijcite ī tenebras exteriores. illic erit fle tus ⁊ stridor dentiū. Quarto phibitum fuit eis vuas ⁊ torcularia calcare in die festo. vt elicit̄ Neemie.xiij. Vidi in iuda calcantes torcl'aria in sabbato.voibel. Uuas calcat q̄ spūalia bona quipendit.⁊ hoc nō est faciēdū in festiuitatib⁹: sz magī spūalib⁹ bonis insistē dum vti p̄dicatōib⁹ ꝓutib⁹ ⁊ regl'arib⁹ di sciplinis.vt hī de vita ⁊ hone.cleri.cū deco rem.vbi phibent̄ quidā ludi ⁊ ludibria q̄ in eccl'ia cū leuitate fieri ꝓsueuert ⁊ nōnūq̄ ad huc fiunt. Quinto fuit eis phibitū nil eme/ re ⁊ nō coquere .voilbelm⁹. Cibos emit qui ad hoc vacat vt ocl'os ⁊ ventrez pascat. De quib⁹ Isa.xxij. Ecce gaudiū ⁊ leticia occide re vitulos.iugulare arietes.comedere car/ nes ⁊ bibere vinū .comedam⁹ igī ⁊ bibam⁹ cras enī morie. ecce crapula ⁊ gulositas est eor⁹ festiuitas vt dictū ē supra vbi pdic̄ ib⁹ Ideo luc.xxi. Attēdite vobis ne forte corda vestra grauent̄ crapula et ebrietate. Eccī.xx xvij. Propt̄ crapulā mlti obierūt.qui aut̄ abstinens est adiciet vitam. L Sexto prohibitū fuit eis debita repetere. voilbel/ mus. Debita repetit qui iniurias ad memo riam reuocat ad vindicāduz. Eccī.xxviij. Qui vindicari vlt a dño inueniet vindictā et pctā illius seruās seruabit. Deutro.xxxij Mea est vltio ⁊ ego rtribuā eis ī tpe. Aug. Non attende iniuriā sz remissionis gratiā. De qua Eccī.xxviij. Relinque ꝓximo tuo nocenti te. ⁊ tunc dēpcanti tibi pctā soluent̄ Aug⁹. Unusq̄sq̄ talē indulgentiā accipiet a dño qualē faciet ꝓximo. Septimo fuit phi bitū vltra mille passus nō currere. voilbel. Ultra mille passus vadit qui illicitz actib⁹ discurrit ⁊ exorbitat vt chorisantes. De qui bus Aug.in lib.de decē cordis. Heli⁹ face/ ret vir q̄ vtilr laborareti agro,q̄ q̄ existit

sedicioſus in theatro. vt allegat ec̃ sc̃s tho. sc̃da sc̃de. q. cxxij. in reſpõſis ad tertiũ. Melius. i. min⁹ malũ eſſet capiendo ꝓpatruum imꝓpꝛie q̃ filie eoꝝ lanam texerẽt q̃ꝫ tota die impudice ſaltarẽt. qꝛ ſcribit̃ in canõe de ꝓſe. di. iij. irreligioſa. In feſtiuitatibꝫ pbibẽ di ſũt laici ꝓ ſacerdotes a chorea ꝝ ſaltatõibꝫ ℣ Saltatorum. id. eſt chorea ſp̃s pc̃tm. Rñdet Albertus in. iiij. di. xvi. Chorea in ſe nõ eſt mala ſed etiã ꝑt bñ ⁊ male fieri. Tñ triplici ꝺ cã põt male fieri. Primo ſi fiat ad ꝓuocandũ libidinẽ vl̃ aliq̃d hmõi. Scõ ſi nõ ꝓueniat ꝓſonis vt clericis ⁊ religioſ. Tercio ſi fit in tẽpe nõ ꝓgruo vt tpe pnĩe. Si vero fit chorea cauſa alicui⁹ honeſte leticie vtputa ꝓpter aduentũ dñi terre principis regis. vl̃ nuptiaꝝ rite celebrataꝝ. vel ꝓpter triũphum ꝺ inimicos reipublice ⁊ in tpe ꝓgruo ⁊ ꝓſois ꝺbitis: ⁊ alĩs circũſtantijs ñ eſt illicitũ. Attamẽ dic̃ ſc̃tus tho. sc̃da. ij. q. lxxxix. ar. ij. aliquid ꝑm ſe eſt licitũ q̃ꝺ ꝓ accidẽs rõne eius qui abutit̃ fit illicitũ vt iurare: ſic ⁊ chorea. te. qꝛ ẽ cauſa mꝝtoꝝ vicioꝝ. iõ Hiero. Nõ credo viro ſi dic̃ ſe illeſum euaſiſſe a ſpectaculis mulierũ: vt Dauid cui ex viſu Berſabee orta eſt mala ꝓcupiſcentia. ij. Regũ. xi. iõ de talibꝫ ſiniſtre gaudentibꝫ in feſtiuitatibus ſcribit̃ Amos. v. Odiui ⁊ ꝓiecī feſtiuitates vr̃as: q̃i diceret. veſtre ſunt nõ mee.

L Tercio ꝓdic̃ Ibs ꝓ occupatõem alienam. qꝛ dum ꝓntes ei⁹ receſſerũt ab ibl̃m immiſcuerũt ſe turbis. tũc in turba ꝓdideꝛt ibm. et ſic ꝺ q̃ recedit a tranquillitate coꝛdis veniẽs ad vulgũ nõ timẽtẽ dẽ ſimilis efficit̃ illis. iõ Eccĩ. xviij. Ne oblecteris in turbis. qꝛ dicit Sen̄. quo maioꝛ ẽ cui cõmiſcemur in tanto maioꝛi pic̃o verſamur. Et huius hẽmus figuraꝝ. Exo. xvi. Filij iſrael nõ receperũt mãna in egipto: ſꝫ in deſerto. Spũaliter. ſic ⁊ nos dulcedinẽ dñe ꝓſolationis nõ in occupatõe hominũ ſed in ſolitudine interne quietis ⁊ trãquillitatis. Simile habeꝛ. iij. Reg. xvij. Helias in ſolitudine delicate paſcebat̃ mãe ⁊ ſero: qꝛ carne ⁊ panem q̃ corui deferebãt: ſed cũ ſint inter turbas vix hũit cipũ aque ⁊ buccellã panis. Ex q̃ intelligi dat̃ q̃ multotiẽs dñs in ſecreto adeſt nobis ꝓ dulcedinẽ diuine pñtie quã nob exhibet. quã ꝓtinus in publico nob ſ̃btrahit

Seneca. Quotiens inter homines fui minor homo redij. Naz dic̃ in epl̃a. vij. Ego certe ꝓficior imbecillitatẽ meã. Nunq̃ moreſ q̃s extuli refero. aliq̃d er eo q̃ꝺ compoſui turbatur. aliquid ex his q̃ fugaui redij. Inimica ẽ multoꝝ conuerſatõ. nemo nõ aliq̃ꝺ nobis vicĩ aut cõmodat aut imꝑmit aut neſcientibus allimit. Propter q̃ꝺ hortat̃ ſeipz. Bernard⁹. O aĩma mea ſola eſto vt illi ſoli placere poſſis quẽ ſolũ elegeris. O Quanto amittit̃ ihs ꝓ vanam fiduciã ⁊ eſtimatiõz ꝓpriam. ſic Maria eſtimabat eũ eſſe in comitatu virorũ. ⁊ Joſeph in comitatu mulierũ. ſic ⁊ aliqui ſunt nõ habentes ſolicitũ ſpectũ ad ſalutẽ ſuã eſtimãtes ſe oĩno ſecuros. Eccleſiaſtes vij. Sũt impij qui ita ſecuri ſũt quaſi iuſtoꝝ facta habeãt. Et ſubdit. ſed hoc vaniſſimũ iudico. Reuera vanũ eſt. Aug⁹. x. confeſ. Nemo ſecur⁹ ĩ hac vita. Job. vij Militia eſt vita hominis ſup terrã. Bernar. Ubiq̃ bella vndiq̃ temptamẽta nũq̃ ſecuritas. Idcirco debemus eſſe in timore. De quo Gregorio. in moralibꝫ. Nil ſecuri⁹ q̃ cuz ſpe ſemp timere dicẽdo cũ pſal. xxxi. Firma lo ſup te oculos meos. Quia dicit gregori⁹ ij. moral. c. xcvij. Sepe quẽ temptatiõis certamẽ ſupare nõ valuit ſecuritas ſua deteriuſ ꝓſtrauit. Nam dũ laſſum ſe quiſq̃ in ocio remittit. diſſolutã mentẽ coꝛruptoꝛi ꝓſtituit Quinto amittit̃ Ihs ꝓ ignorantiã. ⁊ notatur in ℔. ⁊ nõ cognouerũt ꝓntes ei⁹. Spiritualiter. Sic ſepe amittit homo ihm ꝓ ignorantiã ſue ſalutis. Iſa. v. Propterea populus me⁹ captiu⁹ ductꝰ ẽ qꝛ nõ habuit ſcientiã. Nam ſic infirmitas ẽ ꝑiculoſa q̃ ignoratur vt dicit Aug⁹. ſup pſal. xxviij Non ẽ inſanabilioꝛ eo qui ſibi ſan⁹ videt̃ ⁊ non eſt. qꝛ talis medicũ ñ requirit. ⁊ ſic qui ẽ ignorãs ſue ſalutis. ideo Greg. ⁊ hẽ in canõe. xxxviij diſ. qui ea. Qui ea q̃ dei ſunt ſapiũt a dño ſapiunt̃. et qui ea q̃ dei ſunt neſciũt: a dño neſciunt̃. Et apl̃s ꝑma ad Corin. xiij. Si q̃s ignoꝛat. ignoꝛabit̃. Dicit nãq̃ ſc̃s Thõas prima ſc̃de. q. lxvi. arti. iij. ⁊. iiij Ignorantia iuris nullũ excuſat ſaltẽ vincibil̃. De q̃ Auguſtin⁹. Nõ omĩs ignorãs immunis a ꝑna Ille ignorãs ꝑt accuſari qui q̃ꝺ diſceret nõ inuenit. nõ illi qui hũtes a q̃ diſcerẽt operam nõ dederũt. iõ Greg. in. xxxij. moral. ca. lxv.

Error dñi vtus credit difficilliter emendat qz tanto tardi9 mẽs viciũ suũ defert ẽnto ꝟ qđ ꝓpetrat nõ erubescit. ⁊ ẽnto ꝑ vtutis speciem decepta ꝓmioꝝ etiã de eo retributõem querit. Ecce ꝑ ignorantiã ihs amittit. Dixi scđo inuit ei9 reinuentio admirabil. cuz đz. post triduum inuenerunt eum in templo.

P ¶ Cñ ihs inuenit a ẽtuoꝝ generibꝫ hoīnũ. Primo a simpliciter viuentib9. Scđo ab humiliter penitẽtibꝫ. Tercio a viriliter sustinentib9. Quarto a dulciter diligentibꝫ Dixi ꝓmo inuenit a simplr viuẽtibꝫ. Sap. .i. In simplicitate cordis ẽrite eũ :qñ inuenit ab his qui nõ tẽptant illũ. Apparet aũt eis qui fidẽ bñt in illuz. Cñ simplicitas cordis est puritas intẽtionis vbi nulla ẽ duplicitas interi9 :nec falsitas exterius: sz totalr cor cõuertit in deũ nec reflectit in suũ cõmodũ vl fauorẽ hoīm. Hiere. xxix. Queretz me et inuenietis cũ quesieritis me in toto corde vrõ inueniar a vob. Et dic in toto. i. integro nõ eflexo: vt sunt inocẽtes ⁊ simplr viuẽtes vt fuerũt pastores. Lu. ij. Inuenerũt infantẽ in ꝓsepio positũ ⁊ reuersi sũt glificãtes ⁊ laudantes deũ. Jo. puer. x. Qui ãbulat simplr ambulat confidenter. Et matb. x. Estote simplices sic colũbe q sũt sine felle. ⁊ sic nos sine dolo. Prouer. iij. Cũ simplicibꝫ sermocinatio eius. Q ¶ Scđo inuenit ab humilr penitentibꝫ. Cui9 figura Genes. ij. in terra eulath vbi inuenit bdellũ ⁊ nascit auz optimũ. Eulath interptat dolẽs. nã in anio cõtrito nascit auz excellẽtis dñitatz qđ factũ est ꝑcium nre redemptõis. Bdellium est arbor aromatica c9 lacrima lucida gustui amara boni odoris. sic ⁊ ꝓtritio ⁊ dolor de pctis est suauis odor in ꝓspectu dñi. psal. l. Sacrificiũ đo spũs ꝓtribulat9. ⁊ ibi inuenit Ihs Nam sic ꝑ pctm̃ pdit ⁊ subtrabit se ⁊ abscõdit a nob. vt bñ Deu. xxxij. Prouocauerũt eũ filij sui ⁊ filie: ⁊ ait: abscondã faciẽ meam ab eis. ita ꝓtritõem queri debet. Michee iij. Dole ⁊ satbage filia syon q̃si ꝓturiẽs. sicut enĩ dolor ꝓturiẽtis obliuiscit facit toti9 mũdãe iocũditatis suauitatẽ. sic amaritudo ꝓtritiõis retrabit penitentẽ a voluptate carnis. Here. vi. Luctũ vnigeniti fac tibi plancti cũ amaz. Reuera amar9 dz esse planct9. qz amissio ihũ amittit oñe bonũ. Aug9. Qui deum habet oĩa hz. qui deo caret nichil hz. Omnis enim dulcedo sine deo ẽ amaritudo Hiere. ij. Scito qz malũ ⁊ amaz ẽ reliqsse te dñm deũ tuũ. ꝓpter qđ cũ dolore dz quere: ⁊ tũc inuenit. Et sic inuenit eũ mr ei9 Maria dicẽs dolẽtes q̃rebam9 te. Bern. Nullus speret xpm inuenire gaudẽdo quẽ mater ei9 vix inuenit dolẽdo. Dic igit cũ ps. lxviij Ego sum paup ⁊ dolẽs sal9 tua de9 suscepit me. Hugo đ scõ victore. Tũc sal9 bois uncipit cuz veraciter ꝑ pctis ingemiscit. Et tunc etiã dñs ihs inuenit. Dan. iij. In aio ꝓtrito ⁊ spũ hũilitatz suscipiam̃ a te. R ¶ Tercio inuenit a viriliter sustinẽtibꝫ. scz iugũz dñi. Mat. xi. Tollite iugũ meũ sup vos ⁊ inuenietz redẽm aiabꝫ vrīs. Requies vbiq̃ q̃ritur: sed in solo deo inuenit ⁊ alr nullubi. nõ in mđo. nõ in purgatorio. sz solũ in celo empireo vbi est dñe faciei fruitio. Aug. in lib. ꝓsec. Requiescite in đo ⁊ quieti eritz. nõ est enĩ hic requies vbi q̃ritis eaz. Querite eum quẽ queritz: sz nõ est vbi q̃ritis. btãm eã vi tam q̃ritis in regiõe mortz. sz ñ est illic. Idẽ Dñe feciſti nos ad te ⁊ inquietũ est cor nr̃m donec requiescat in te. Et merito patiẽter sustineam9 iugũ laboris eius. qz post laborẽ sequit requies. Eccli. li. Modicũ laborani ⁊ inueni michi mltã requiẽ. modicũ ei est quic quid hic sustinet. respectu quietz eterne q̃ sequit. Et isti sz patiẽtes inuenĩt xpm cũ regibus i mr̃is gremio. Mat. ij. Inuenerũt puerũ cũ Maria mre eius: qz magi patiẽter et volũtarie iugũ dñi subierũt q̃rendo eũ. ⁊ parati erãt pati ꝑ eo. ꝓfitẽtes eũ regẽ iudeoꝝ corã Herode crudelissimo rege: vt det nob sustinendi ⁊ patiẽdi exemplum. Job. xvij. Quis mihi tribuat vt cognoscã ⁊ inueniaz illũ. ⁊ veniã vsq̃ ad solũ ei9. i. crucẽ vl supplicium vbi xpus suũ oñdit regnum. S Quarto inuenit a dulciter diligẽtibꝫ. puer bioꝝ. viij. Ego diligẽtes me diligo. ⁊ q̃ mane vigilauerit ad me: inueniẽt me. Jđo maria inuenit Ihm. qz ex dilectõe nimia mane venit cũ adhuc tenebre essent ad monumtũ Sic etiã inuenit eũ sponsa q̃ similiter cum dilectõis feruore q̃siuit eũ. Cant. iij. Num quẽ diligit aia mea vidistis. Paululũ cum transissem eos inuenit quẽ diligit aĩa mea Et sic Maria Jobis. xx. auerla ab angelis

vidit Jhm.qz aīma diligēs reiectis creaturis ad creatorē cōuersa cū būlitate ⁊ deuotione penetrat celū ⁊ inuenit ihm. Isti scz sic diligentes cū sponsa inuenūt ihm cū sodalibus ī secreto colloquio. Cant. vi. Quis mihi det te frēz meū sugentē vbera mātis mee vt inueniā te foris ⁊ deosculer ⁊ iā me nemo despiciet. Inuenīt enī p dilectōem. i. Joh. iiij. Dei caritas ē ⁊ q manet in caritate ī deo manet ⁊ de⁹ in eo. Et talē nemo despiciet. qz dic̄ Aug. Cū caritate nemo dānat̄. sine caritate nemo saluatur Idcirco habe caritatem veraz ⁊ hēbis deū. ad Eph. iij. In caritate radicati ⁊ fūdati. Rō romāoz. viij. Scim⁹ qm̄ diligentib⁹ deū omīa cooperant̄ in bonū.

De eadem dominica Sermo. xxxv.

Pater tuus ⁊ ego dolētes q̄rebam⁹ te. Lu. ij. ¶ De quanto thesaurus dignioz ⁊ p̄ciosioz. tanto in eius p̄ditione tristicia oriē maioz. Spūal'r. Sic gratia dei est magnus thesaur⁹ sine quo nō emīt regnū celoz. Mat. xxv. Omī hāti dabīt ⁊ abundabit. Glo. habenti gratiā dabitur gloria. ⁊ abūdabit totius beatitudinis adeptione. Quia dic̄ Aug. de natura ⁊ grā. Sine gratia nec infantes nec etate grādes seruari possunt. Jdeo si iste thesaurus pdiē per peccatū magna debet esse boīm tristicia. De quo Petrus de tharentbasia sup li. ij. sniaz. In voluntate mentis plus dz dispicere peccatū q̄z amissio omīs rei tempalis. Et dicit in voluntate non in sensualitate: qz euenit aliq̄n q̄ p tempali damno plus mouetur sensualitas. sed in voluntate debet esse talis dolor Ratio. quia sicut deus debet nobis sup omīa placere. sic amissio grē eius super oīa displicere. eo q̄ dic̄ Aug⁹. in enchiridion. Sola grā discernit redemptos a perditis. Idcirco amissa dolēter requiri debet sicut Maria q̄siuit filiū dicēs. Pater tuus et ego ꝛc̄. In summa euāgelij duo tangūtur. Primo pueri Jhu amissio doloroſa. Secōo eius reinuentio gaudiosa. Primum patz in p̄cipio. scōm ibi. factū est p⁹ triduū De primo dic̄. cum factus essz ibs annoz̄ duodecim. ¶ Nota mistice. Boni et p̄fecti ⁊ p̄templatiui boies cōceperūt Jhm p bonā voluntatē. ⁊ peperūt p bonā opationem. educauerūt ⁊ cibauerūt xp̄m p voluntatis diuine executōem. creuit ⁊ confortat⁹ est p sustinētiam ⁊ patientie fortē tolerationem q̄uscz factus ē annoz duodecim. i. vscz cū p̄fecerūt ad. xij. fructus spūs. De quib⁹ apl'us ad Galathas. v. Fruct⁹ spūssancti caritas scz dei. gaudiū de puritate conscientie. pax id ē p̄cordia p̄primoz. patientia scz in aduersis. longanimitas. id ē pseuerantia. bonitas. id ē dulcedo mētis ad p̄rimū. benignitas ignita scz bonitas in largitōe bonoz. mā suetudo scz in verbis. fides id ē vt p̄rimus in eo confidat. modestia id ē ponere moduz in factis ⁊ dictis. cōtinentia scz ab illicitis: castitas id ē recte vti licitis. Hi sunt duodecim fruct⁹. Apōc. vlti. In ligno vite. i. in homine p̄templatiuo. Vel sic duodeci annoz̄ iesus est. cum habes pfecte exercitatōnem duodeciz opez̄ misc̄ie. scz sex corpaliū: ⁊ sex spūalium. De quib⁹ in canone. xlv. di. ⁊ sūt verba Augustini. Due sunt elemosine. vna cordis: alia pecunie. Elemosina cordis multo maior est q̄z elemosina corpis. Caritatis elemosina sine terrena substātia sufficit. Illa vo que corpaliter dar̄ si sine benigno cor̄de tribuīt oīno nō sufficit Elemosine siue misericordie cordis hītur in h̄ metro Consule castiga solare remitte fer oral. et habenī scōa scōe. q. xxxij. ar. ij. Simil'r ⁊ corpalis elemosine opa habenī in hoc vsu. Vsito cibo poto tego colligo condo. Attamē elemosina spiritual' maior est q̄z corpalis vt in canōe vbi sup̄. nisi in certo casu vt tpe sūme necessitatz De quo Tho. loco q̄ sup̄. ar. iij. Puta magz esse pascendū fame morientē q̄z docendum. Amb. Si nō pauisti occidisti. Et sic cum hō in illis p̄fectus ē: tūc ibus saluator duodeci annoz̄ est. et ascendit cū talib⁹ p̄templatiuis et p̄fectis in ihrlm. scz cū gustare eos facit in p̄templatōe hierarchicū amorē: quia de⁹ est liberalis in suis bonis. Nam his qui sibi fideliter seruīt nō vult celare archana siue interne dulcedis quin velit eis aliq̄liter cōmunicare. vt patz in Moyse iacob ⁊ in abraā cū aliqua bona p̄fecerūt statim cōsolabanī diuina p̄nsia. Vñ moyses visa gl'ia dñi facies eius adeo resplēduit vt ⁊ filij isrl'n nō possent

intueri eum. qua ꝓpter velamẽ posuit sup faciem suã Exo. xxxiij. Similr ⁊ Jacob. Genesis xxxij. dixit. vidi dñm facie ad faciem. Vñ damasce. li. ij. c. iiij. Quia deus bonꝰ est et sup bonus nõ est ꝙtentus ꝙtemplatiõe sui ipi?: sz ex abũdãtia bonitatis sue voluit nos facere ꝓticipes sui. quos ex nõ esse ad esse ꝙduxit. Propter qõ exclamat Anshelmꝰ dicens. O altitudo bonitatis tue deꝰ. videtur vñ sis misericors ⁊ nõ quidẽ. cernit vñ flumen manat sz nõ ꝑspicitur. naz de plenitudine bonitatis est. qz cum pctõrib⁹ pius. ⁊ in altitudine bonitatis tue latet. qua rõne boc ẽ. Idcirco gustemus suauitatẽ bonitatis eius et ascendam⁹ in ihrlm de qua ad Galathas iiij. Illa aũt q̃ sursum est ihrlm libera ẽ que est mater nostra. ✠ Pro quo sciendu⁹ ꝙ sicut ꝙndecim gradib⁹ ascendebat in templum materiale ⁊ corporale in hierusalez. sic spiritualiter. xv. sunt gradus quib⁹ fit ascensus in hierusalẽ celestem. ps. lxxxiij. Ascẽsiones in corde suo disposuit in valle lacrimaꝝ in loco quẽ posuit. Prim⁹ grad⁹ ẽ nolle peccare mortalr. Ecci. xxi. Fili peccasti. nõ adij cies iterũ. sed de pristinis deprecare vt tibi dimittãtur. qz mortaliter peccare nõ est ascẽdere in hierusalẽ. sed descendere in babilonẽ id est in ꝓfusionẽ eternã. ij. Corinꝯ. vi. Que participatio iusticie cũ iniquitate. aut q̃ societas luci ad tenebras. que aũt ꝙuẽtio xpi ad belial. quasi diceret nulla. Secũdus gradus est occasiones pctõꝝ vitare. vt locũ. tempus ꝑsonã. quia occasio nõnunq̃ facit furem. qz occasiones peccandi inducũt ad peccatũ. vt dissolutiões vanitates curiositates. Sz dicetes quid est curiositas. Respondet Anshelmus in libro de similitudinib⁹. est diligẽtia ꝑscrutandi ea que scire nulla est vtilitas Sic dyna filia Jacob egressa vt viderz mulieres regiõis samarie. oppssa est a Sychen filio Emor. Propter qõ dixit Sara ꝙ vitasset curiositates et leuitates. Thobie. iij. Tu scis dñe ꝙ nunq̃ cũ ludẽtib⁹ miscuime neq̃ cum his qui in leuitatib⁹ ambulãt participem me ꝑbui. Naz licet leuitas vanitas dissolutio ⁊ huiusmõi non iudicent aliq̃ndo magnũ peccatũ. tamẽ impedimẽto sunt ꝓfectui ⁊ cõtemplationi. Aug⁹. sup canonicam Johãnis omelia prima. Peccata leuia noli contemnere. sed cum attendis ingemisce. Rationẽ ponit Bernñ. in li. õ ꝑceptis. Pec cata venialia licet nõ occidant animã: tamẽ pustulis ꝙrẽda scabie deformãt sic musca cibum. ⁊ sicut pulvis impedit in visiõe clara ipm oculũ. De quo Jsidor⁹ de summo bono. Oculus quẽ pulvis clauserit alta cõspicere nõ poterit. Sic ⁊ venialia etiam impediunt visionẽ diuinã nisi aĩma ab his purgetur. Apocalipꝝ. xxi. Nec intrabit in eam aliquid coinquinatũ. Mathei. v. Beati mũdo corde. De quo etiaz habẽ in ca. de ꝛse. dist. iij. nõ potest. Et sunt verba Chrisosto. Nõ potest ꝺs vite celestis grãm accipe nisi purgatus fuerit ab omni sorde peccati sz mortali ⁊ veniali. Anshel. in orõnibus nõ reputas paruũ quod exonerat deũ. ✠ Tercius gradus est correctões libenter suscipere: ⁊ cũ amore etiã a minimo. Bernñ. Nõ est ꝙtemnẽda correctio: qz est aĩe sanitas ⁊ via dei ad animã. Propter quod dic̃ Chriso. sup Mathẽũ. Increpatõ discipline religio sz hominẽ facit religiosiorẽ. Quart⁹: malũ exemplũ non ꝓbere. Chriso. Omnia agamus ne scandalizẽ ꝓmus. et Mat. xviij. Ve homini ꝑ quem scandalũ venit. Symon de cassia. Vbi in sacra scriptura est eterna damnatio. Propter qõ hortaꝝ ad philippẽ. ij. Sitis sine rep̃hensione in medio natõnis prave ⁊ puerse. Et. i. petri. ij. Cõuersatõem vestrã inter gentes hñtes bonã. scõm doctrinam saluatoris. Mat. v. Sic luceat lux vestra coram hom̃ibus vt videant opa vestra bona ⁊ glificent patrẽ vestrũ qui in celis est Dicit coram hom̃ibus. quia nõ est ꝓfectõis solum in occulto: sed etiã in publico. Gregorius. qui in occulto bene viuit carbo est. q̃ autẽ lumẽ sanctitatis demonstrat lampas ẽ quia sibi ardet ⁊ alijs lucet. Nã scõm Chrisostomũ. Tantũ lucere vanũ est. tm̃ ardere parum est: sed lucere ⁊ ardere bonũ et perfectum est. ✠ Quintus gradus est vnicuiq̃ misc̃diam impendere cui ꝑt. Thobie. iiij. Quõ potueris ita esto misericors. Ratio ꝓuerbior. iij. Misericordia ⁊ veritas non te deserant circũda eas gutturi tuo ⁊ describe illi tabulis cordis tui: ⁊ inuenies grãm ⁊ disciplinã bonam corã deo ⁊ hoibus. Bernar. Parum ꝓficit qui alteri ꝓdesse non cupit.

Sextus grad⁹ est oblatos honores non diligere. nã honores nõ querere nec petere est incipientiũ. sed nõ diligere cũ offerunt̃ est p ficientiũ. Bern̄. Non est magnũ gl'az mũdi nõ petere. sz est magnũ cũ offert̃ delicioſe nõ ſuſcipe. sic̄ Heſter. c. xuij. dixit. Tu ſcis neceſſitatẽ meã: qz abominer ſignum ſuꝑbie et gl'e mee. qõ ẽ ſuꝑ caput meũ. s. corona regni Septim⁹ gradus est deum p̃ oculis ſemper habere. Thob. iiij. Omnib⁹ diebꝫ vite tue i mente habeto deũ. qz p hoc vitat malũ et diligentius agit bonũ. Hã ut inqt Boeci⁹ de ꝓſolatu philoſophico. Magna indicta ẽ nobis neceſſitas ꝓbitatis cũ cuncta agam⁹ añ oculos iudicis cũcta cernentis. qz ex hõ orit timor eius qui retrabit a malo. Eccl. i. Timor dñi expellit pctm. Prouer. xxviij. Beatus hõ qui semp ẽ pauid⁹. Rõem dic̄ Bernardus. In veritate nil didici ita efficax ad grãm dei ꝓmerendã nutriendã ꝓſeruandã: ſicut nõ alta ſape ſz timere. A Octau⁹ gradus viliozẽ ſe omnib⁹ reputare. sic̄ fecit apl's. i. Cozin. xv. Ego ſum minim⁹ apl'oꝝ et nõ ſum dignus vocari apoſtol⁹. Chryſo. Qui vero corde est humilis indigniozẽ reputat ſe aliꝭs. Naz ꝓfecti nõ magnũ eſtimãt qꝫ ſeruiunt deo. ſed hoc marie reputãt qꝫ deus dignatur eos optare in ſeruos. Et hoc facit hominẽ aſcendere in ihrlm ſurſum. De q Dyonſius d angelica gerarchia. Quanto quiſq; in ſe humilior tanto deo ꝓpinquior. Nonus grad⁹ est conſolatões mũdi fugere dicendo cũ pſal. lxxxvi. Rẽnuit ꝓſolari aĩa mea memor fui dei et delectatus ſuz. Talis fuit Auguſtin⁹ in ſoliloquio. petẽs et dicẽs O ſumma veritas vnum p̃cor a te. ut in nullo me cõſolari ꝓmittas qꝫ in te. peto ut omĩa michi amareſcãt et tu ſolus dulceſcas. qz cõſolatio mũdi aufert homini cõſolatõem dei De quo Aug⁹. in libro ꝓfeſſionũ. Gaudiũ diuĩe dulcedinis nõ guſtas ſi carnali ac mũdiali cõſolationi cõſentias. Decim⁹ gradus est nulli malũ ꝓ malo reddere. Prouerbi. xx. Ne dicas reddam malũ ꝓ malo expecta dominũ et liberabit te. Nam ipe dixit Deuteronomij. xxxij. Mea ẽ vltio et ego retribuã. Idcirco ſcribit̃ Leuit. xix. Non q̃raſ vltõez nec memor eris iniurie. Eccl. xxviij. Qui vindicari vlt a dño inueniet vindictã et peccata illius ſeruãs ſuabit. B Undecimus gradus odiẽtes diligere. Mat. v. Diligite inimicos vr̃os et bñfacite his qui oderunt vos. Auguſtin⁹. Magnificẽtiſſime bonitatis est diligere inimicũ. Ideo apl's ad Romanos. xij. Si eſurierit inimic⁹ tuus ciba illũ: ſi ſitit potum da illi. Oz ſcõm Remigiũ. ꝓfectio dilectõis vltra dilectõem inimicoꝝ non ꝓt ſe extẽdere. Aug⁹. Dilige inimicos et eris dei amicus. et dicet̃ tibi. amice aſcende ſupius. Luce. xiiij. Et erit tibi gl'ia. Duodecim⁹ gradus est tribulatõem lete ſuſcipere. Jaco. i. Oẽ gaudiũ frẽs exiſtimate cum in temptatões varias incideritis. ꝓbatio enĩ fidei veſtre patientiã operatur. patientia aũt opus ꝓfectũ habz: vt ſitis ꝓfecti et integri in nullo deficientes. Luc̄. xxi. In patientia veſtra poſſidebitis aĩmas vr̃as. sz in vita eterna. Greg. Tanto ſpes ſolicitor ſurgit. quãto quis grauiora ptulit. Oz̃ cognoſcentes apl'i Actuũ. v. Ibant gaudẽtes a cõſpectu concilij: qm̃ digni ſunt habiti ꝓ nomine Jheſu contumeliã pati. Tredecim⁹ gradus ẽ frequẽter orõm inſiſtere. qz inter oĩa exercicia ſpũalia nichil magis habilitat mẽtem ad aſcẽdendũ qꝫ oratio. Dicit enim damaſcen⁹. Oz̃ō est mẽtis in dũ eleuatio. Auguſtin⁹. Deus ſpiritus est: et ſcõm ſpũm feriur in deum qõ est in homĩe ſuꝑemũ et optimũ. Propter qõ dicit Hieronim⁹. Dic̄ militi ſine armis ad bella procedere nõ cõuenit. sic nec chriſtiano ſine orõne. Luc̄. xviij. Quoniã oportet ſp orare et nõ deficere. dic̄ Gloſa Semp orat qui nõ ceſſat benefacere C Quartuſdecim⁹ gradus est deũ alte deſiderare. dicẽdo cum p̃s. Dñe ante te omne deſiderium meum. nam ſi vobis deficit orãdo. nõ tamẽ deficere debet mẽte deſiderãdo. Quia dicit Greg. in moralib⁹. libro. ij. c. xi. Animarũ verba ſunt ipa deſideria. Et ſcõm Auguſtinũ ſup pſalmiſtã. Si lingua taceat qui deſiderat corde clamat. ſicut fecit Moyſes cui tacenti et deſiderãti dictũ est. Exo. xiiij Quid clama ſad me. pſal. ix. Deſiderium pauperum exaudiuit dñs. Quintuſdecim⁹ gradus est ꝓ mẽtis exceſſum gloriã dei cõtemplari. pſal. lxxxiij. Videbit̃ deus deoꝝ i ſion id est in cõtẽplatione diuine eſſentie. Job. xvij. Hec est vita eterna vt cognoſcãt te ſo

lum verū deum ⁊ quē misisti Ihesum christum. Ideo quicūq; ascendere vult in iherusalem celestem in contemplatōe: nunc debet se exercitare. Quia dicit Fortunat? Ne quaq; se deus devote anime applicat ⁊ inclinat nisi in presenti totam se erigat. Ideo dicitur devotis animabꝫ illud quod dictum ē filijs isrl'. Nūeri. xiij. Ascēdite p̄ meridionalem plagam. id est p̄ feruidam dilectionem quia contemplatio includit in se cognitionē et dilectōem. Richardus. Scōm mēsuram dilectionis dispensatur modus manifestatōnis. Et sic per contemplatōnem. scilicet debemus explorare terram celestis iherusalē. Quia scribitur in figura Deutronomij. xi. Terra autē ad quā ingredieris possidendā nō est sicut terra egipti. id est huius mundi sed fluit lacte et melle. quia ibi erit fruitio diuinitatis ⁊ būamitat̄. Ber. Plenū erit omni dulcedine videre hominē et bonis conditorem. Idcirco ascendam? nūc. Quia dicit Hugo. Quanto magis crescit mētis ascensio. tanto ⁊ dei cognitio. ibi etiam agit' leticia solennitatis eterne. Psal. lxxv. Diem festum agent tibi. Hanc ascensionem cōtemplationis eterne debemus hic incipere in cōtemplatione amenitatis spiritualis. Quia dicit Richardus libro. i. de ꝓtemplatione. Quid dulci? ⁊ iocundi? q̄ gustare ⁊ videre q̄m suauis ē dñs. D Subdit' ꝓsūmatis oīby redierūt. sic a ꝓtemplatiōe celestiuꝫ viri sancti nōnunq; ad seipsos redeunt ⁊ ad actus corporales. nam amenitas contemplationis nō diu potest stare. Ratio prima. qa talis gustus dulcedinis est merces laboris. Et ergo per quēdam gūstum ostendit' amatoribus: sed nō plene cōmunicatur. quia hic est status laboris ⁊ non quietis. quia dicit Gregorius. Plerunq; qui plus in contemplatōne rapitur cōtingit vt amplius in temptationibꝫ fatigetur. Sicut quibusdaꝫ sepe bene proficientibꝫ cōtingere solet. quoꝝ mentem dum aut cōpunctio afficit. aut contemplatō supsemetipam rapit. statim etiā temptatio sequit'. ne de his ad q̄ rapitur extollatur. Ratio secūda. quia si diu staret tunc exterior homo deficeret ⁊ morere'. quia ī tali gustu consolatōnis spiritus diuidit' ab anima. De quo Richard?. Nichil in creaturis bac diuisione mirabilius cernit'. vbi illud quod essentialiter est vnum atq; indiuiduū. i seipsum ēdam ꝓticione secernitur. Anima enim quodāmodo quid animale est remanet. spiritus spirituale ⁊ ad summa euolat. et si ibi diu staret animalitas deficeret ⁊ corpus morere'. Unde Gregorius. v. moraliū capitulo. xcij. sup illud Job. xiij. Et cum spiritus me presente trāsiret inquit. Nobis pñtibus spiritus transit quā do inuisibilia cognoscimus et tamē hec nō solide: sed raptim videm?. Nec enim in suauitate contemplatōis intime diu mēs figitur. quia ad semetipsam immensitate luminis reuerberata reuocatur. Cunq; internā dulcedinem degustat amore estuat. ire sup semetipsam nititur. sed ab infirmitatis sue tenebras fracta relabit'. ⁊ magna virtute. pficiens videt quam videre nō possit hoc quod ardēter diligit. nec tamē ardenter diligeret nisi aliquaten? videret. Nō ergo stat sed trāsit spiritus. quia supnā lucē nostra nobis contemplatio ⁊ inbiantib? apparit et mox infirmātibꝫ abscondit. Tercia rō quia continuatio talis gustus proprium est beatis nō viatoribus. Quia dicit Gregori? super Ezechielē. Contēplantis hic amoris diuini flāmis aliquatenus ardemus. sed ibi plenarie ardebimus: vbi videbimus quem amamus. ignis enim eius in syon. id est in speculatōe vl' ꝓtēplatōe sz camin? in iherusalē. Is fit cum de cōtemplatione quis descendit in actionē. his etenim tūc vita ⁊ actio apparēt esse laboriosa. Tales etiam putant Ihesum esse in comitatu: quādo post gustum celestiū cōsummāt opera magis ardua. et intelligūt q̄ ex se non sufficiūt sine eius presentia ⁊ cooperatione. sicut Magdalena que pond? corporis christi volebat portare. Iohannis. xx. Si sustulisti eum: dicito michi vbi posuisti eum: et ego eum tollam. Sed tunc primo ꝓcipiunt se perdidisse eum quādo percipiunt difficultare in bono ope. ¶ Quibus christus absentat se triplici ō causa. Primo vt amor probet'. nam quāto a nobis deus dilector est: tanto in amissione maior dolor. Secundo vt desiderium augeat'. Gregori? Sancta desideria dilatione crescunt. et ani

mam capaciorem reddūt. Tercio ut gra ma iorē. Johannis. xvi. Expedit vobis vt ego vadam. quia alias mēs tali dulcedine con/tenta que modica est ad futurā gloriam mi/nus vtilis efficerē sicut Petrus. Mathei xvij. Bonum est nos hic esse: nesciēs quid diceret. Sed quādo subtrahit se: tunc actio laboriosior constantior labor et deo gratior et desiderij feruētius erigitur. Sed Jhesum taliter perditum tales sepe querunt inter cognatos et notos scilicet dum querunt satagere et sufficere sese credūt ad ardua opera per industriam proprie rationis vl' consortatio/nes humane consolatōnis vel laute cibationis. sed Jhesum minime inuenīūt. dum sic recurrūt ad vana et trāsitoria subsidia. Job xxviij. Non inuenīt in terra suauiter viuentium. Bernard? Delicata est diuina consolatio non datur admittētibus alienam. Nā sicut Petrus ambulās sup mare. Mathē. xiiij. cepit mergi quia dubitauit. sic et christ? fideles suos temptatōibus nōnunq̄m succūbere permittit docēdo q̄ omnē fiduciam in co habeant: et nichil de humane nature ratōne viribus cōsilio vl' auxilio p̄sumāt. sed reuertantur in iherusalez sicut Maria et Joseph Et ꝺ̄ fit cū i difficultate arduoz totaz spem in deum ponūt. dicendo cū psal. cxx. Leuaui oculos meos in montes vnde veniet auxilium michi. Chrisostom?. Voluntas debet ad deum erigi et gratiam implorare. Nam sicut terra sine pluuia. sic homo sine dei gra

F Et quesierūt post triduum. Primus dies est cognitio effectuū exterior scz in creaturis. et eum querere per vestigia. de quo ad Romanos. i. Inuisibilia enī ipsius a creatura mundi p̄ ea que facta sunt intellecta cōspiciunt. Nam clarus est sol. clarior est eius factor. Si delectabil' est creatura multo magis creator. Bap. xiiij. Si virtutez et opera eorum mirati sunt. intelligant ab illis: quoniam qui hec facit fortior est illis. A magnitudine enī speciei et creature cognoscibiliter poterit creator horz videri Sed sic quesitus non inuenīt. quia omne quod creatum est: potest hominē ad deum dirigere. sed nō deum presentare. Augustin?. v. libro confessionū Interrogaui mare celum solē lunam et stellas. Rñderunt. Non sum? deus tuus. ipse fecit nos et nō ipsi nos Sunt enīz quasi radij sui splendoris et bonitatis de quo Bernardus super Cantica. Tanta formaruz varietas in rebus creatis quasi quidā radij diuinitatis. Secund? dies in quo querīt: est inuestigatō p̄ scripturas. Johānis. v. Scrutamini scripturas. quia vos putatis in ipis vitam eternam habere. et ille sunt que testimoniū phibent de me. nam scriptura sacra ē lux demonstrās nobis viaz. Propter quod dicit Dyonisius libro. i. celestis gerarchie. Impossibile est nobis lucere deum et lumen diuinum. nisi sub velamīe scripturaz. Jō dicit Chrisostom? sup Mathēū sup illo verbo Omnia parata sunt. in sacra scriptura reperiunt oīa salutē concernētia. ignorās inuenit quod discat. cōtumax quod timeat laborās quod sperat. querēs q̄d desiderat. Et sic qui querit inuenit eū quem quesiuit in medio doctorum G Tercius dies in quo queritur est imago tua et anima tua. Quia dicit Augustin? de spiritu et anima. Inter res a deo factas aīma est deo proxima. Et ergo in anima est querēdus dicendo cū sponsa canticoz. iij. Surgam et circūibo ciuitatē. id est aīam p̄ vicos et plateas q̄ram quē diligit anima mea. Per ciuitatē ꝺ̄ fit q̄n seipsam diligēter inquirit q̄d sit p̄ culpā. quid fuit p̄ gratiaz aut q̄d sit p̄ negligentiā. q̄d p̄ repatōis bñficentiā. Tūc aūt querit p̄ vicos et plateas dilectū quē ōsiderat q̄n querit intra se q̄d afficiat suū affectū: quid ei? occupet intellectum. et sic querēdo inuenit se in rebus vanis occupari. et illoz turpi dilectōe affici: et quē querit dilectū minime inuenit. Tunc se quīt. inuenerūt me custodes ciuitatis. i. angeli. ps. xc. Angelis suis mandauit de te vt custodiant te in oībus vijs tuis. Illi inueniunt animā tali mō querentē quādo suis ministrijs succurrūt. Percusserunt me. id ē timorē diuinū incusserūt. Job. xi. Verebar oīa opa mea sciens q̄ nō p̄ceres delinq̄nti Vulnerauerūt me. scz iaculis compunctōis Tulerunt palliū meuz. id est facūt me oīa tēpalia respuere et cōtemnere. Ad philippenses. iij. Omnia detrimētū feci et arbitroz vt stercora vt xp̄m lucrifaciā. Quarta dies est transitoria transcēdere. Dyonisi?. Hoc fit cū p̄ mentis excessum homo ab omnibus

terrenis absolutis sursum fert ad diuini ful
goris supsubstantialē radiuz. et ibi inuenit.
Fortunatus. nequaq̄ deus deuote aīme se
applicat ⁊ inclinat. nisi totam se erigat in cō//
templatione. Ideo subdit in canticis. paulu
lum cū pertāsissem inueni. quem diligit aīa.
Paululū sunt omnia transitoria. que nichil
sunt ad comparatōnem dei ⁊ eternorū. tunc
inuenitur in medio doctoꝝ cum exultat ani
mus clarescit intellectus. cor letificat. mens
iocundat. desideriū bonū augmētatur. Hu//
go. Ille est dilectus anime qui visitauit te.
venit inuisibilis vt te tangat te moueat. nō
vt totus se infundat. sed vt gaudiū prebeat.
non vt desideriū impleat. sed vt affectū tra//
hat. et sic manet cum illis subditus eis. quā//
do eos conseruat in gratia. et perficit volūta
tes eorum. ipsis augendo virtutes cōtinuan
do vt finaliter ꝑseuerent. Et tunc implebit
in deuota anima illud Richardi de sctō vi
ctore. Ad omnē laborē hilarescit laborat nec
lasscescit. festinat nec deficit. lacerat ⁊ nescit
deridetur ⁊ non aduertit. qui talis hic Ihe//
sum inuenit.

Dominica prima post festum Epiphanie. Sermo. xxxvi.

Manifestauit Ihesus glam suam
Scribit Johis. ij. capitulo. Et
legitur in pñtis domīce euange//
lio. H Dicit Aristotiles.
q̄ causa cognoscit ꝑ effectū. Spiritualiter.
Sic christus deus qui ē causa omniū bonoꝝ
Johānis. i. Omnia ꝑ ipm facta sunt. ⁊ cog//
nitus est ꝑ effectus operum suoꝝ. Primo
in eo q̄ bonus est cognit⁹ ꝑ effectuz. Marci
vij. Bene omnia fecit. Secundo q̄ potens
quia mirabilia fecit. Luce. v. Repleti sunt ti
more dicentes. quia vidimus mirabilia ho
die. Tercio q̄ deus est. quia fecit magnalia
⁊ hominib⁹ impossibilia. Johānis xv. Si
opera non fecissem eis que nemo alius fecit.
peccatū non haberent. Dicit enim sanctus
Thomas ꝑte tercia. q. xliiij. articlo. iiij. Si
gna et miracula christi ordinabant ad hoc
vt virtus diuītatis in ipo cognosceretur ad
salutē. Et. q. xliij. articlo. iij. Miracla facta
sunt a christo propter confirmatōem doctri//
ne eius. et ad ostendendū virtutē diuinam
in ipo. Propter qd dicit Johis. x. Si non
facio opera patris mei nolite michi credere.
si autē facio: et si michi nō vltis credere ope
ribus credite vt cognoscatis et credatis. qa
in me est pater ⁊ ego in patre. Et sic primo
gloria diuinitatis cognoscebatur in christo
per effectū mirabilem. quia conuertit aquā
in vinū. De quo thema. Manifestauit Ihs
gloriam suam. ¶ In summa euangelij duo
innuūtur. Primo preparatio conuiuij nu//
ptialis. Scdo vocatio conuiuaꝝ salutaris.
Primū ibi. Nuptie facte sunt in chana ga//
lilee. Secundū ibi. et erat mater hiesu ibi.
De primo dicit. in illo tempe scz anno. xxxi.
etatis christi post ānū baptismi postq̄ Ihs
ostensus fuit testimonio Johānis dicentis.
Ecce agn⁹ dei stantis cū duob⁹ discipulis.
qui primo seq̄bant statim post Ihesum. et
vnus fuit Andreas qui inueniēs frēm suuz
Petrū dixit ei. Inuenim⁹ messiam. quod ē
interpretatū christus ⁊ adduxit eum ad ihe
sum. Johis. i. Post hoc secundo die xp̄us
vocauit Philippū dicens. Sequere me. et
statim secutus est eū. ⁊ Philippus adduxit
nathanael. Et sic tercia die quo dixerat Jo
hānes baptista. Ecce agn⁹ dei. tūc facte sunt
nuptie ī chana galilee. J Sz diceres
Cuius fuerūt nuptie. Rñdet Hieronimus
in prologo sup Johannē. q̄ Johis euange
geliste in his vbis: hic est discipul⁹ quē vo
lentē nubere vocauit Ihs a nuptijs. Hoc si
militer testat eccl'ia canendo ⁊ legendo. Jo//
hānes ihu xp̄i mltū dilecte vgo. Tu eius
amore carnalē ꝑentē reliquisti. Tu lene cō//
iugis pect⁹ respuisti messiā secut⁹. Ido dic
Amb. Non videt verisile q̄ Maria fuisset
ibi. nisi mltū attinuisset. De sponsa vero aliq̄
dicūt q̄ fuissz Maria magdalēa. sz nō vide
tur verisile: qr erat nobil ⁊ diues. Johes ve
ro fili⁹ piscatorꝫ ⁊ paup. Et pauptas in defe
ctu vini in nuptijs oñdit. Magdalēa igit cū
fuit diues ⁊ Martha ꝓuida nō neglexissent
q̄ vinū dfecissz. Et g̊ nō videt q̄ fuerit ma
gdalena. Attñ que fuerit euāgelista obticuit
idcirco nob de hoc q̄rere multū et sollicitos

esse nō licet. Sz.d.tamē Amb. dicit virginitas ē integritas corpis cū ꝓposito ꝑtinentie mētis.quō tunc Jobes exñs ygo voluit nubere ⁊ cōsentire in actū carnis. Rñdeť ꝙ nullo mō ꝓsensit absolute:sz spiritusco ꝓmisit vti Maria mē xpi. Unde xpus vocauit Jobem añ copulā carnalē ad dēsignduz id quod dic̄ mgr in.iij.di.xxvij. ꝙ vni psonarū licet etiā mōasteriū intrare ⁊ religionem eligere āte copulā carnalē. vt refert Hiero. de Machario:ꝙ machari⁹ inter xpi beremitas ꝑcipu⁹.celebrato nuptiaꝝ cōmunio cum vespe thalamū esset ingressur⁹ ex vxe egrediens trās matinā petijt ⁊ beremi solitudinez sibi elegit. Beat⁹ etiā Alexius simil̄r ex nuptys dīna grā vocatus sponsam deseruit Simil̄r legit̄ de fratre regis vngarie cui apparuit btā ygo vt legit̄ in miracul̄ de conceptione btē virginis. Et hoc est vez ante cō summatōem matrimonij. Ratio qz dic̄ sanctus tho. in q̄rto dist. xxvij.q.i.ar.iij.questiuncula.ij.in responso principali. Sic duplex est cōiunctio matrimonij .sez spūal' ⁊ carnalis. Spiritualis fit ꝑ ꝓsensum animoꝝ q̄ matrimoniū incipit ⁊ inchoat.carnalis ꝑ cōmixtionē sexuū q̄ matrimoniū cōsūmat.xxvij.q.ij.c.Qua ꝓpter. Sic duplex est mors dissoluēs hanc duplicē cōiunctionē sez spūal' et carnalis. Spūalis qua hō morit̄ mundo. ꝑ ingressuz sez religionis.hec soluere potest cōiunctōez spūalem q̄ est in mātimonio inicia to. Sed mors carnis soluit cōiunctiōez carnalē ⁊ matrimoniū cōsummatū. Idcirco matrimoniū inchoatū pōt solui ꝑ ingressum religiōis vl' ꝑ emissionē solennis voti castitatis in manus ꝓlati quasi astringēdo se alicui religioni. Illa vo ꝓsona que in seculo manet: potest cōtrahere cū alia: vt dicit sanct⁹ tho. sup q̄rto vbi sup̄.q̄stiuncula.ij.in responso principali.⁊ habet̄ in canone de cōuer. cōiugali.c.vez. R ¶ Item dicit tercia die nuptie facte sunt ad dēnotādum ꝙ tres speciales dies id ē conditōes requiruntur ad digham cōtractionem matrimonij. Primus dies est publicatio corā ecclesia: vt habet̄ in canōe.xxx.q.v.c.ij.null⁹ fidelis cuiuscunq; cōditionis sit occulte nuptias faciat.sed accepta bñdictione a sacerdote publice nubat in dño. Et bē de clādestina desponsatiōe.c. cum inhibitio.vbi dicit̄.Clamdestina mātimonia pēnit⁹ inhibem⁹ ꝓhibentes etiam ne ḋs sacerdos talib⁹ interesse ꝑsumat. Glosa. Clādestinū matrimoniū est qđ fit nondū ꝑmissa denunciatōe ꝓpter impedimētum. Et alijs duob⁹ modis :videlicz cū non habent̄ testes.⁊ quando nō fit cuz solennitate.vide ibidem de cōiugijs tam clā contractis.vide xxx.q.v.ca.Si quis.§.hijs ita.vbi dicitur ꝙ talia nō negantur esse cōiugia. nec iubent̄ dissolui.veruntamē ꝓhibent̄. ⁊ quare vide ibidem. Scōs dies ꝙ dz fieri ꝑ verba clara et mānifesta ⁊ de ꝑnti vt duco te in meā. Hāc dicit sctūs Thomas in quarto dist.xxvij.q.i.arti.ij.questiuncula.ij.in responso principali. Cōsensus tacitus interior solus nō facit mātimoniū sed requirit̄ exp̄ssio verborum omne enī sacramētum est res sensibilis.hec autez exp̄ssio fit cōuenientissime per verba de presenti si saltē possunt loqui.nichilominus potest fieri ꝑ lras inter ꝑsonas absentes vl' per amicos inter mutos. ⁊ qđ dicit̄ de spon.c.tue fraternitati ꝙ mātimoniuz in veritate cōtrahit̄ ꝑ ꝓsensum viri ⁊ mlieris legitimū Et h̄ vez est q̄ntū ad hoc ꝙ talis consensus causat verbi exp̄ssionē. Uñ sicut ⁊ ibidē sub dic̄. Necessaria sunt q̄ntū ad eccl̄iam verba cōsensum exprimentia quantū ad potentes loqui.vl' signa ⁊ nutus quātum ad mutos ⁊ hoc respicit id qđ supra dicebat̄ legittimū. vt patz in Glo.sup eodē capitl'o Et ñ debēt esse verba sophistica et deceptoria. ¶ Sz.d.quid tūc de his qui circūuenūt ygines ⁊ mlieres ꝓmittēdo ore ⁊ denotādo cor de solū vt fallant̄. Rñdeť nō est mātimoniuz corā deo sz corā eccl̄ia.et tales informādi sūt vt de nouo cōsentiāt ⁊ copulent̄. Qui autez aliqñ copulant̄ ⁊ nō ꝓsentiūt corde: sed solū ꝓpter pntes annuūt se copulari.piculosū est de talib⁹.nam nō est matrimoniū interim ꝙ nō est ꝓsensus.⁊ signanter si repugnāt. Sz diceres.quid tunc de his qui tacēt ⁊ non respondent. Rñdeť.q tacet cōsentire videtur. vt habet̄ de ꝑsump. Nōne.⁊.xxvij.di.c.dia conus. Tercia dies est cōscientia serena per confessionez clarificata ut non sit in peccato mortali. Dicit enī sanct⁹ Thōas in.iij.dis. xxvi.ꝙ illis qui ꝓtrabūt digne sez intentiōe ꝓlis ad cultū diuinū,procreande dat̄ h̄ sacrū

in remediū ad excusandū coitū. ꝛ facꝫ illō eē
venīale vl' etiā nullū pctm vel eē meritorū.
qō alꝫ essꝫ mortle. Dicꝫ enī dist. q̄ supra. q. i.
arti. iiij. q̄ actꝰ matrimonial' sp̄ est pctm. vl'
meritorī? in eo qui grāꝫ hꝫ. Si enī ad actū
mīmonialē virtus inducat. vl' iusticie vt de
bitū reddat. vl' religionis vt ꝓples ad cultuꝫ
dei ꝓceed' est meritorī?. Si aūt moueat libi
do sistens infra bona mīmonij: vt sꝫ nullo
mō ad aliā accedere vellet ē pctm venīale. si
vero extra bona mīmonij efferat' vt sꝫ cum
quacūq; mlīere id facere ꝓponeret est pctm
mortle. Ut aūt matrimoniū meritorū sit hꝫ
nō pōt esse sine dono grē. q̄ vt elicit' ex sctō
Tho. in. iiij. di. xxxi. q. ij. arti. i. ꝛ. ij. in rñsis
principalib'. ad actū meritorū tria req̄runt'
sꝫ status merētis ꝛ forma intentōis ꝛ bone
stas opis. hec oīa pñt esse in actu cōiugali
qui fit in caritatē ꝛ intentiōe ꝓfis ꝓceande
ad laudē dei. vl' intentōe reddendi debitū. iō
actus iste p̄ fieri meritorī?. cū ad ip̄m perti
neat vꝫtus iusticie. sꝫ vt debituꝫ reddat. vel
virtus religiōis vt ꝓples ꝓceed' ad laudem
dei. Ideo aug?. ō bono cōiugij. Redde debi
tum ꝛ ꝓsanctificatiōe reputabit' tibi. ¶
Hꝫ. d. quid si exigit' in festiuitatib' vl' die
bus ieiunioꝝ. Rñdet' exact? sp̄ dꝫ reddere:
nisi caute ꝛ sine adulterij ꝑiculo possꝫ differ
re. q̄ dicꝫ Apls. i. Corin. vij. Mulier sui cor
poris ptātem nō hꝫ sed vir. simlr vir pote/
statez sui corpis nō hꝫ sed mlr. Ideo subdit
apls ibidē. Nolite fraudari inuicē nisi forte
ex consensu ad tps vt vacetis orōni: ꝛ iterū
reuertimini in idip̄m ne temptet vos satha
nas ꝓpter incōtinētiam vestrā. Et hieroni
m? in sermōe. ꝛ hꝫ. xxxij. q. iij. c. i. Sciatis
frēs quoniā quicūq; vxoꝝ debitū reddit va
care non pt orōnib' nec de carnib? agni co
medere debet. Aug. ꝛ habet' ibidē c. ij. Quo/
tiēscūq; aut dies nataꝝ dñi aut relique fe/
stiuitates aduenerint nō solū ab infidelium
cōcubinaꝝ ꝓsortio. sꝫ etiā a ꝓp̄ijs vxoribus
abstinere debem?. Amb. in sermōe q̄dam de
aduentu dicit. Etiā diebꝫ ieiunioꝝ a ꝓp̄ijs
vxoribꝫ abstinēdū. et hꝫ vbi sup̄. c. iij. ꝛ iiij.
Et de illa materia ibidē conseq̄nter plenius
videre poteris. ꝓpter quod dicit Ruptus
volgot. Quando vnū illoꝝ duoꝝ mouet cō
iuges ad actum matrimonialē sꝫ religio pro
lis vel iusticia reddēdi debitū. tūc talis actꝰ
semp̄ est meritorī?. g̃ requirit' q̄ hō etiā sit i
statu merēdi sꝫ in grā sine mortli pctō. Hꝫ
diceres. tamē dicꝫ Hiero. ꝛ habet' in canone
xxxij. q. ij. connubia q̄ i illo tpe recedit sp̄ns
etiā a ꝓphetis. ibi rñdet sctꝰ Tho. q̄ hoc est
verꝫ q̄ ad actū ꝓphetādi. ñ aūt merēdi. q̄ pt
meritorie fieri ¶ Tūc deinceps denomi
nat locū nuptiaꝝ dicēs i cbana galilee. Cha
na interp̄tat' zelus. id est amor. q̄ in amore
debent viuere. Est aūt zelus tripler. sꝫ inor
dinatus tepidus ꝛ ordinat?. Primus inor
dinatus q̄n sꝫ ē nimi?: est zelotbipia. sꝫ cū
diligūt se solū ꝓpter fedā delectatōez carnis
Hic zelus ꝓhibet'. Eccī. ix. Nō zeles muli
erem sinus tui ne oñdat sup̄ te maliciam do
ctrine nequā. Et hꝫ fit cū sentit se diligi soluꝫ
ꝓpter carnis delectatōem ꝛ formā decoram
Nam tūc petit dñationē in virū. Eccī. xxvi
Dolor cordis ꝛ luctus mlr zelotbipa. Señ.
Amor deformis est obliuio rationis. Ideo
Eccī. ix. Propter spēm mulierꝫ mlti ꝓcer.
et spēm mlieris aliene mlti admirati repro/
bi facti sunt. Nam herodes ꝓpter herodia/
dem ꝓsecut? est frēm ꝛ occidit Johānez. Et
sic hodie multi diligūt mlieres ꝓpter fedaꝫ
voluptatē. ꝛ hoc mulieres cōsiderantes blan
dicijs ꝛ minis extorquere nitūtur et habere
volunt sp̄ciosa ornamēta ꝛ mltiplicia quib?
viros vsq; adeo ercoriāt: vt nōnunq; depau
perent' ꝛ efficiant' raptores latrones ꝛ fures
Et hic talis amor mltū detestabil' est. Nam
mulier fornicaria ꝛ adultera ita diligit'. Di
cit enī Hieto. ꝛ hꝫ in canōe. xxxij. q. iij: ori/
go. Et est hiero. cō iouinianū. Nihil est fe/
dius q̄ vxorē amare q̄si adulterā. Et ibidē
Sextus in sentētijs ait. Adulter ē in suam
vxorē ardētior amator. in aliena quippe vxo
re omis amor turpis ē in sua nimi?. Jō leo
papa. Ducere pulcrā nō est pctm dū nō que
ris carnis voluptatē in illa sed vtutē. Eccī.
xxvi. Gratia sup̄ grām mlier sancta et pudo
rata. Ideo docet Chrisꝫ. Juuenis si vxorem
ducere volueris: noli q̄rere diuitē sꝫ bñ mo
rigerataꝫ. q̄ boni mores faciūt diuitias. sed
diuitie nunq; faciūt bonos mores. Glosiosi
or ē pauꝑ morigerata q̄ diues ip̄udica. Ꝓ
uerbioꝝ. xiij. Sapiens mlr edificat domū
suā insipiēs exstructā quoq; mānb' destruet

Dcōs zelus ē tepidus. scz cū vna persona scit vl' nouerit aliā fornicantē vl' adultrantē ⁊ dissimulat. ille nō est verus amor vt scribit' in canōe. xxiij. q. v. Nō putes. non ē amor sed lāguor. vbi prauī mores ñ corrigūtur. Cū q̄s marit⁹ corrigere debeat vxorem suā: nō tñ dz in eā seuire. vt bē' d' quer. cōiuga. c. duduū. De correctōe adultere dic' Crisō. sup Matth. ⁊ bē'. xxxij. q. i. c. sic crudel' fatuus ē ⁊ iniq⁹ qui retinet meretricē. pro uerb'. xviij. Qui tenet adulteraz stult⁹ est ⁊ insipiēs. et plura vide. xxxij. q. i. capitul' seqntibꝫ. Aug. Done corrige ad deū currere noli cū eo pire. q⁹ scribit' puer. xxvij. Melior ē manifesta correctio q̄ amor absc̄ōdit⁹. Ter cius zel⁹ est ordinat⁹. De q̄ apl's. Viri diligite vxores vr̄as sic' xp's ecc̄iam. s. ordinate ꝓpter salutē. Ad eph'. v. vtez. Un⁹ q̄sq̄ vxorem suā sic' seip̄m diligat. Seip̄m aūt quisq̄ diligere dz ad salutem. sic ⁊ etiā vxorem Dz iam oppositū videt' in multis qui ita viuūt sic' cattus cū mure vbi enī nō est de⁹ ibi nō est caritas. Dicit enim Aug⁹. de laude caritatis. Caritas ita familiaris est deo vt ibi deus esse nolit vbi caritas nō fuerit. i. Joh'. iij. Deus caritas est. Et ista caritas q̄ debet inter eos esse figurat' in hoc q⁹ de⁹ formauit mulierē de costa viri. De quo Ambros⁹ in libro de padiso. ⁊ bē' in canōe. xxxij. q. v. nc illud. Nec illud ociosum est q⁹ nō de eadem terra de qua plasmat⁹ est Adam. sed de ip⁹ Ade costa facta sit mulier vt sciremus vnaz in viro ⁊ muliere corp⁹ esse naturā. Glosa dicit ibidē. Nō de pede formata est mul'r ne omīno videret' famula. nec de capite. ne omnino videret' dña. sed de costa a latere vt collateral' tanq̄ eq̄lis ⁊ sozor videret'. Attamē dicit Aug⁹. in lib'. questionū Genes'. ⁊ bē' in canone. xxxij. q. v. est ordo. Est ordo naturalis in hoibus vt femie seruiāt viris scilicz inlicitis ⁊ hōestis causis. Q⁹ dictū est Eue Gen̄. iij. Sub pt̄ate viri eris. Et ad ephe. v. Mulieres suis viris subdite sint sic' dño quoniā vir caput est mul'rⁱ. Que quidē subiectio figurat' in vitta siue velamie. De quo Jsidorus. lib'. ij. de officijs. ⁊ bē'. xxx. q. v. c. Femine dū maritant' ideo velantur vt noueriut se viris subesse. et hoc in caritate.

Qualis aūt illa matrimonial' caritas fore debeat figurat' in anulo: qui ꝓ arra de sponsatōis dat'. vt xxx. q. v. c. Nostrates. et c. Femine. Primo est vnicus ad designādū q⁹ amor dz esse vnic⁹ vnice. sed nūc quelibz vult br̄e seruitorē familiarē calamistratū crinibus et vestibꝫ muliebriter excultū. De qbꝫ Ouidi⁹. Sint procul a nob' iuuenes vt femine compti. Fine coli modico forma virilis amat. Et verendu⁹ ne houisatorē ⁊ viri sui corriualē. Cōtra q̄ dic' Amb'. in li. d' padiso Non duo viri facti a p̄ncipio nec̄ due mulieres. sz primū vir: deinde mul'r vnā naturā volēs ꝓstituere. Sedo anul⁹ est aure⁹. nam sic' aur̄ excedit alia metalla oīa: sic amor ille oēm amorē corpalē. Gen̄. ij. hoc ē os ex ossibus meis ⁊ caro de carne mea. Propter hoc homo reliquet patrem ⁊ mrēm ⁊ adherebit vxori sue. vbi Richardus de media villa. vir vxorē debet pl⁹ diligere: sz p̄ntes honorare. Tercio anul⁹ ē rotund⁹ ad designduz ꝑpetuitatē ⁊ stabilitatē amoris. Matth. xix. Quos deus ꝓiunxit hō nō sepat. Dic' enim Theodor⁹. ⁊ bē'. xxvij. q. ij. §. Hos autem. Matrimoniū est viri ⁊ mulieris cōiunctio individuā vite ꝓsuetudinē retinēs. De q̄. i. Corin. vij. Precipio non ego sz dñs vxorē a viro nō discedere. Et vir vxorē nō dimittat. Quarto anul⁹ iste in q̄rto digito locat' q⁹ dic' Jsid'. in li. de officijs. ⁊ bē'. xxx. q. v. c. Femine in fine. Eo digito vena sanguis ad cor ꝓgredit' ad, designdū q⁹ ille amor debet esse cordialis. nō verbo ⁊ lingua tñ: sz corde ⁊ ope ac veritate. i. Joh'is. iij. Filioli mei ñ diligam⁹ verbis nec lingua: sz ope ⁊ veritate. Quīto anul⁹ seip̄m deponere nō p̄t nec̄ digitus ille in quo est: sz altera man⁹ vl' digitus. Sic existentes in mr̄imonio cōsummato seip̄os nō possunt autoritate ꝓpria dimittere vt dic' Petrus de tharētasia sup. iij. sent. di. xxv. Nisi causa fornicatōnis quo ad thor̄ si ei ꝓstat de fornicatōe nō aūt q⁹ ad thorum ⁊ habitatōz simul' nisi iudicio eccl'e. Nā xxxij. q. ij. siue. §. in hoc capitulo bē'. Siue ob cām siue nulla existēte causa nō liceat alicui sua autoritate vxorē dimittere. Dico in matrimonio ꝓsummato. quia in matrimonio iniciato ingressus religionis p̄ votuz solenne castitatis separat. De quo Eusebius papa. ⁊ bē'. xxvij. q. ij. c. desponsatā puellā nō

licet pentibꝰ alteri tradere. licꝫ tñ illi mõaste rium ingredere. ℚ Dixi scõo innuit vocatio cõuiuaꝝ salutaris. cũ subdit. et erat mr̃ ihesu ibi. Vocatꝰ est aũt ihs ad nuptias et discipuli eiꝰ. Hic innuit qꝫ honeste psone ad nuptias sunt vocãde. Eccĩ. xlj. Si bñfeceris scito cui feceris. da bono. et nõ recepe ris peccatorẽ. Bñfac hũli ⁊ nõ dederis impio vt aliqui faciũt qui ioculatores recipiũt et paupes expellunt. Isa. v. Citbara ⁊ lyra tĩpanũ ⁊ tybia ĩ cõuiuijs vr̃is ⁊ opꝰ dñi nõ respicitis. Nã themelicis venatoribꝰ ⁊ hystrionibꝰ dare est demõibus imolare. Themelici dicunt qui in publicꝫ instrumẽtis cantant. l. athletas. ff. de his q̃ infa. no. De qbꝰ xcij. di. c. in sancta. Greg. Plerũqꝫ fit dum blanda vox q̃rit̃ egrua vita negligat̃. ⁊ deuꝫ moribꝰ stimulat qui pplm voce dlectat. De histrionibꝰ dic̃ Aug. sup iobãnẽ. ⁊ hr̃. lxxxvi. dis. c. Donare res suas histrionibꝰ viciũ est immane nõ virtꝰ. De venatoribꝰ idẽ ibidem. Qui venatori tribuit nõ homĩ donat: sed arti nequissime. Nã si homo tantũ esset non ei donares. honoras in eo viciũ non naturam. Propter qꝺ dñs docet in euãgelio Luc̃. xiiij. Cum facis cuiuiũ: voca paupes: debiles: claudos: cecos: ⁊ btũs eris. qꝫ bis si suppleueris defectũ vini poteris impetrare vinũ gratie. psal. ix. desiderium pauperum exaudiuit dñs. Uñ xps volebat eẽ in nuptijs. ad excludendũ errorẽ hereticoꝝ q̃ negauerũt nuptias tanqꝫ illicitas: vt Eraclite. Thaciani ⁊ marcioniste. Cõtra qs muebit venerabil̃ dñs Beda. Si nuptijs rite celebratꝫ culpa ineſſet nequaqꝫ xps adesset. Bernar. Omni spurcicia habenas larat qui nuptias damnat vt pfati heretici. Contra qs dicit apls. i. Corin. vij. Si accepis vxorẽ non peccasti. ⁊ si nupserit virgo nõ peccabit. Et illi heretici dicũt mulierẽ damnari si pregnãs vel in partu morit̃. quod est falsum. qꝫ deus honorauit mrem in mltis que cõtinent̃ in his metris. Autor postqꝫ locus temp⁹ salutatio virgo. Christus discipuli signũ factuꝫ quasi primũ. Expositõeꝫ horꝝ vlium vide in seqnti sermõe. ℞ Sciendũ qꝺ tres personę dscribunt̃ fuisse hic in nuptijs. scꝫ xps Maria ⁊ discipuli. ad notandũ qꝺ triplici de causa põt quis nubere vt dicit Isiõ. Primo, propter filiorꝝ generatõem. ⁊ illa de cã fuit mrimoniũ institutũ in paradiso. qꝫ dictũ est Ade et Eue. Gen̄. j. Crescite ⁊ multiplicamini. Et illa est potissima causa nubendi. et valde meritoria. Isidorꝰ. Matrimoniũ dr quasi matris munũ. i. officiũ. ⁊ Ambro. sup Lu. et hr̃ in canone. xxxij. q. ij. Pudor. Pudor est femis non habere pmiũ nuptiarꝝ. Et subdit. Qui g̃ nõ causa procreande sobolis sed explende libidinis sibi innicẽ copulant̃ nõ tanꝫ ꝓiuges qꝫ fornicarij videnť. innuens qꝺ pcipua causa nubendi dr esse intẽtio, plis. Glo. ibidẽ. Magnũ pmiũ est scꝫ mlieribꝰ cõcipere et conceptũ tueri ⁊ educare. Nã omẽs labores vigilia ⁊ dura vestigia remunerãtur et computant̃ tibi ad salutẽ. i. Thimo. ij. Saluatur mulier p filiorꝝ generatõem Et sic bis nuptijs adest ihs bñdictus fructus virginis et excusat̃ actus matrimonialis p hoc ab oi peccato. De quo august. de bono ꝓiugij Cõiugalis cõcubitus generãdi causa non habet culpam. Sed gratia cõcupiscentie faciande ꝓpter thorꝝ fidẽ venialẽ habet culpã. ⁊ hoc in exigente: in reddẽte vo nullam ℬ Secundo potest quis nubere ꝓpter solatiuꝫ: vt vnus alteri solaciũ exhibeat sin̄ aliqua carnali cõmixtiõe. ⁊ tle fuit mrimoniũ inter mariam ⁊ ioseph. Nam dic̃ mgr̃ in. iij. di. xxvi. c. vltio. ⁊ di. xxviij. c. vlti. Et dist. xxx. c. ij. qꝺ pfectũ fuit matrimoniũ dñi Maria ꝓfessit in maritalẽ societatem nõ in carnalẽ copulã De quo etiã vide. xxvij. q. ij. c. Institutum et seqntibus. ⁊ in. c. sufficiat: ⁊. c. Coniunx. Aug⁹. Perfectũ fuit mẽte: qꝫ p consensum contrahit̃ matrimoniũ: vt habet̃ de spon. c. ó francia. ⁊. xxvij. q ij. c. Sufficiat. et sic adest Maria vt vir infirmus possit cõtrahere ꝓpter solaciũ ac ministeriũ sibi exhibendum qꝫ scribit̃ Eccĩ. xxxvi. Ubi ñ est mlr ingemiscit egẽs. Tercio ꝓpter remediũ vt hõ excusetur a pctõ mortli ꝓpter fidẽ thorꝝ. qꝫ alias actus venere⁹ extra thoꝝ sp est peccatũ mortale. psal. lxxij. Perdes oẽs q̃ fornicant̃ abste. Ideo apls. i. Corin. vij: Uelꝰ ẽ nubere qꝫ vri. id est qꝫ concupiscẽtia superari vt vicioz incõtinentie cohibeatur De quo Aug: in libro ó bono ꝓiugij. et habet̃. xxxij. q. ij. scribit. Cõiuges sunt qui cã solius incõtinentie sibiinuicẽ copulant̃. Nam cõtinentia nõ est

omīb⁹ data. De quo Matth. xix. Nō oēs capiūt verbū istud. sed quib⁹ datū est sc̄z vt se castrarēt ꝓp regnū celoꝝ. sc̄z qui ꝑt capere capiat. nā est singulare dei donū. De q̄ sapiē viij. Nō possum aliter esse ꝯtinēs nisi deus det. ideo Aug. Dā ne iubes ꝯtinētiam: da q̄ iubes: & iube quidq̄d vis.

De eadem dominica

Sermo. xxxvij.

Nuptie facte sunt in Chana galilee. Joh. ij. In summa euāgelij tria innuūt. Prīo quinq̄ nuptiarū celebritas. scō loci ꝯgruitas. tercio quinariꝰ dignitas. Primū ibi nuptie facte sūt. Secundū ibi. in chana galilee. Tercium ibi. et erat mr̄ iesu ibi. De primo dic̄. nuptie facte sunt. ¶ Nota ex q̄ hoc euāgeliū fac̄ mētionē de mr̄imonio: tūc pl̄a sunt ꝓsideranda in ꝫ statu. Cōsuetū est nāq̄ religiosi ad mi⁹ sol. in āno legere regl̄am sic & expedit ꝓfectis in ordīe matrimoniali vl̄ volētib⁹ intrare in hūc ordīez tribulatū iura & legē mr̄imonij ſm q̄ vl̄ quā vitā suā instituētes iuste et sancte apō deū. honeste & laudabil̄r apō homīes. honorifice & reuerēter apō seipos viuere valeāt. Et dixi tribulatū. De q̄ tribulatiōe loquit̄ apl̄s. i. Corin. vij. Tribulatōez carnis hēbūt hmōi. Que tribulatio ꝑfigurat̄ p vinū & aquā. i. penalitates & gaudiū tēporale. ysa. i. Vinū tuū mixtū est aq̄. Attamē xp̄s in cōuiuio nuptiali mutauit aq̄m i vinū sic oīs eoꝝ tribulatio mutabit̄ in vinū cōsolatōis si ordīate viuēt. vt possint dicere cuz psal. xciij. Scōm mr̄titudinē dolorū meoꝝ i corde meo ꝯsolatōes tue letificauerūt aīmaz meā. Ut igīt ꝯsolatōem ꝯseqūt dic̄ Ruptus holgot sr̄ Sapie. Accedēs ad matrimoniū vir q̄tuor dz notare circa vxorē. Primo q̄l̄r eligenda. Scō q̄liter corrigēda. Tercio q̄liter dirigenda. Quarto qual̄r diligenda. De primo sc̄z qualiter sit eligēda. q̄ discrete nō subito nec p̄cipitāter rapienda. tal̄ enī feruor in principio parit penaz in futuro Exemplū genes. xxxiij. de Sichem filio Emor qui ad p̄mū respectū dyne filie Jacob eā rapuit & p tāto amore lāguit & mori voluit nisi eā ducere posset: q̄ & fec̄ tāto feruore insaniēs q̄p e⁹ amore se & ꝓpm̄ suū circūcidi p̄misit: ob c⁹ facti p̄cipitatōem interfect⁹ est cū oīi ꝓpl̄o suo p fres dyne. Nō igīt in eligenda vxore habeat̄ respect⁹ tal̄ ad formā vl̄ ad speciē mr̄icis. Seneca. Amor forme mulieris est oblivio rōnis. Eccl̄i. ix. Propt̄ speciē mulieris mr̄ti perierūt. nec ad diuitias. sed ad bonos mores. prouer. xiij. Sapiēs mr̄ edificat domū suā. insipiēs extructā q̄z mānibus destruet. ¶ Sed diceres. Est ne pctm̄ q̄ hō eligit pulcrā vl̄ diuitē. Rñdetur Si iste sunt cause secūdarie dūmō principaliter intendūt. plem vl̄ vitare fornicatiōem nō est pctm̄. Si aūt principal̄r intēdit pl̄critudinē ꝓpter fedā delectatōz vl̄ pecuniaz ad sitim auaricie saciandā & sedandā: iste appetit⁹ posset esse ita accēsus & intēsus q̄ eēt pec catū mortale. De pulcritudine bī. geñ. xxix. vbi Jacob videns q̄ rachel esset pulcra dixit ad Laban. septē annos seruiā tibi p Rachel. De diuitijs fit mētio. xxxij. q. ij. solz q̄ri. vbi de cōcubinarijs dr̄. Si aliquā sibi ad temp⁹ adhibuerit donec aliā dignā honoribus vl̄ suis facultatib⁹ inueniat. i. diuitijs. q̄ multa sunt onera mr̄imonij ꝓ q̄b⁹ sustentandis requirit̄ pecunia & expensa. vt habet̄ de dona. ꝓpter nuptias. c. p litteras. & xxx. q. v. c. nullū. vbi dr̄. Nullū sine dote fiat cōiugiū De quo ibidē in pl̄ibus. c. Idcirco p̄suppositis causis principalib⁹ vl̄ vna illaꝝ p̄suppositā melius ē ꝯtrahere cū ꝑuge morigerata q̄z cum diuite nō ꝓbata in moribus. Unde Valer⁹ maxim⁹. li. vi. c. ij. de sapienter dictis aut factis. Unice filie p̄ Themistocles ꝯsulebat. vtꝝ eā paupi sc̄z ornato. an locupleti parum probato collocaret. Cui is. Valo inq̄t virū pecunia q̄z pecuniā viro indigentē Quo dicto stultū monuit vt genez potius q̄z diuitias generi legeret. quasi diceret. vir paup & discret⁹ debitis laboribus cū modica substantia poterit vxorē suā nutrire: sed pecuniosus & indiscretus etiaz habita cito perdit. & sic nc̄ sibimetipsi nc̄ illi tādē poterit subuenire. sic etiaz eligenda est bona & morigerata q̄z diues et indisciplinata. Eccl̄i. xxvi. Mulieris bone beat⁹ vir. numer⁹ enim annorum illoꝝ duplex. Naz intantū est gratiosuz bene nubere q̄ teste Salomōe donū dei ꝓprie reputat̄. puer. xix. Domus et diuitie

dank a pentib⁹.a dño aũt ꝓprie vxor prudẽs
Econuerso vero ibiꝫ scribit. Tecta iugiter
pstillantia litigiosa mlr.qz nõ bz requiẽ.p⁹
uerb.xxi. Veli⁹ ẽ bitare in terra deserta q̃
cũ mliere rixosa ⁊ iracũda.iõ eligẽda ẽ discre
ta.puer.xvij. Qui iuenit mulierẽ bonã inue
nit bonũ:⁊ hauriet iocũditatẽ a dño Qui ãt
expellit mulierẽ bonam expellit bona. ✠
Scõo videndũ est q̃liter sit dirigenda .qz
mãsuete ⁊ nõ cũ tirãnica austeritate.vbis ⁊
nõ verberib⁹.amore nõ dolore.dulcedine nõ
amaritudine.Colocẽ.iiij. Viri diligite vxo
res vras ⁊ nolite esse amari ad illas.Cõtra
hoc faciũt q̃ nunq̃ aliq̃ verbũ amicabile lo
quunt suis vxoribꝫ. Jaco.iij. Ubi zel⁹ ⁊ con
tentio ibi incõstantia ⁊ oñe op⁹ prauũ. Eccl̃i
iij. Fili in mãsuetudine opa tua pfice. et sup
hoim gl̃iam diligeris.ps.xxxvi. Mansueti
hereditabũt terrã. Tercio videndũ est qua
liter corrigẽda qz secrete nõ cũ pfusione vel
verecũdia.nõ publice vel ꝓtemptibiliter.sic fe
cit sctũs Job.qui vxorẽ suã licz pessimã ar⸗
guebat secrete ⁊ modeste. Quasi inq̃t vna ẽ
stultis mulieribꝫ locuta es. Job .ij.nõ dixit
q̃ sint stulta sz q̃i vna ex stultis.Ecce secre⸗
te arguebat ⁊ discrete Crisᵗ.Occltũ peccatũ
in publico arguere nõ ẽ corripe sz diffamare
Hiero. Boni rectoris ⁊ correctoris est vt
magis studeat p pietatẽ errorez euellere q̃
p austeritatẽ in foueã indignatõis ⁊ ranco⸗
ris ꝓpellere. Jõ ad Heb.ix.dr: q̃ in arca te
stamẽti erat mãna ⁊ virga Aaron. Dic̃ gre
gor⁹ in pastorali ad designandũ q̃ in corde
correptoris dz esse virga correctõis ⁊ mãna
dulcedinis. Et dr̃ in canone.xlv.di.c.Licet
Et sunt vba Leõis pape.licz nõnunq̃ acci
dat q̃ in talibꝫ sũt reprehendẽda pson⁹.pl⁹
tñ erga corrigendos agat benivolẽtia q̃ seue
ritas.plus cohortatio q̃ ꝓminatio.pl⁹ cari
tas q̃ potestas. ✠ Quarto videndũ est
qualr sit diligẽda: qz ꝓplete. ista completio
caritatis ⁊ amicicie inr viz ⁊ mulierẽ dz cẽ
triplr vt exꝑssit apls ad Eph̃.v. Dño p di
lectõem xpi ad eccl̃iam q̃ fuit mater.dicens.
Viri diligite vxores vras sic xps dilexit
eccl̃iam:⁊ seipm tradidit p ea. Scõo p dile
ctionẽ viri ad corp⁹ ꝓprium dicẽs. viri debent
diligere vxores suas vt corpa sua. Tercio p
dilectõem viri ad seipm.ibi vnusq̃q̃ vxorẽ
suã sicut seipm diligat. Et h̃ innuit in scõo
mẽbro in q̃ viri.scõo innuit loci ꝓprietas.qz
nuptie facte sunt in chana galilee figuraliter.
Chana interpr̃tat zelus id ẽ amor.ita q̃ vna
psona aliã nec vbo nec facto cõtristari debet.
Unde multa sunt q̃ viros ad talẽ amorem
vxor inducere dñt.primũ xpi exemplaritas
ad Eph̃.v. Viri diligite vxores vras sicut
xps eccl̃iaz. Hec silitudo pt attẽdi in duobꝫ
Primo sic xps fudit sanguineũ sudorẽ pro
eccl̃ia.sic tu debes effũdere sudorẽ vt nutrias
vxorẽ.Gen̄.iij. In sudore vult⁹ tui vescẽris
pane tuo.dixit dñs Ade ⁊ nõ Eue. Hoc est
cõtra aliq̃s qui volunt de vxoribꝫ bñ viuere
ꝓpellentes nõnunq̃ ad questũ illicitũ.quib⁹
deus inuñxit vt in dolore pareãt filios. Se
cundo ẽ silitudo in hoc q̃ xps ꝓ salute eccl̃ie
mortu⁹ ẽ.et sic tu debes ꝓsiderare salutẽ vxo
ris tue. Scõm mouẽs ad dilectõem coniu
gis ẽ corpis vnitas. Matth.xix. Erũt duo i
carne vna.qz corp⁹ mulieris est corp⁹ viri:
prima Corin.vij. Mulier sui corpis ptãtem
nõ bz:sed vir.vñ dz eam amare tãq̃ corp⁹
ꝓprium. Ad eph̃.v. Viri dñt diligere vxo⸗
res suas vt corpa sua.subdit ibidẽ qui vxorẽ
suã diligit seipm diligit. nemo enī vnq̃ car
nem suã odio hũit sz nutrit ⁊ fouet eã. ⁊ sic
viri vxores quia vnum corp⁹. ✠ Ter
cio est arboris ꝓformitas. Hã vir ⁊ mlr sũt
velut vna arbor.sic planta ⁊ ram⁹ qui plante
inserit vnã arborẽ efficiũt. ⁊ vnũ fructũ fe⸗
runt ⁊ neuter eoz est sufficiens ad ferẽdum
fructũ illũ.sic nec vir nec mlr sufficiẽt ẽ ad ge
nerandũ ꝓlem.⁊ q̃ dñt amore inuicẽ adhe⸗
rere sic ramus adheret plante. Mat.xix. Jã
non sunt duo sz vna caro. Quartũ est penes
diuisibilitas.qz vir ꝓpr vxorẽ relinq̃t patrẽ
et mrem ⁊ oes ꝓpinq̃s ⁊ adheret ei. ⁊ econ
tra vxor viro.gen̄.ij. Propr h̃ hõ relinq̃t pa
trẽ ⁊ mrem. Uñ vir infidelr agit si hãc non
amat:cũ scribit Eccl̃i.xxxiij. Si est tibi fu⁹
fidelr sit tibi q̃i aia tua:mlto magis vxor fidelr
q̃ tibi a deo datr. puer.xix. Dom⁹ ⁊ diuicie
dank a pentib⁹.a dño ãt ꝓprie vxor prudẽs
Quintũ mouẽs ad dilectõz est amicoz ⁊ cari
tas. videlicet q̃ cõsanguinei cõiugũ ꝓpter
iugũ eoz mutuo se amẽt. Uñ q̃q̃ patria
tota ac regio ad cõcordiã reducit ꝓpr duas
psonas matrimonialiter cõiunctas. Unde

et miꝫ est ꝙ seipi tales nō amant ꝓpter ꝙs tot se amāt. et miꝫ est quō inter illas ꝓso/nas ꝑt esse discordia. cū tot puicie ꝓcordēt ⁊ amēt se ꝓpter eas. nā ꝓpter qō vnūquod ꝙꝫ tle ⁊ illud magis. i. posterioꝫ. ¶ Sertū est dom⁹ curiositas. qz vxor est de/cor dom⁹ Eccī. xxvi. Sicut sol oriēs i mōo in altissimis dei sic mlieris bone spēs in or/nameētū domus ei⁹. puer. xij. Mulier dili/gēs corona ē viro suo. Ideo eccī. xxvi. Gīa sup gīam mlier sctā ⁊ pudorata. Septimū est auxilij notabilitas. qz data ē viro in ad/iutoriū Geñ. ij. Faciam⁹ ei adiutoriū simi/le sibi. ipa enī vxor iuuat viꝫ in plis ꝓpe/atiōe ⁊ educatōe ⁊ dom⁹ gubernatōe. ⁊ i bo/noꝫ tpalīū multiplicatōe ⁊ ꝙseruatōe Eccī. xxvi. Qui possidet mulierē bonaꝫ inchoat possessionē. et qō ampli⁹ est iuuat ad saluati onē. i. Corin. vij. Sactificat⁹ est vir infidel' per mlierē fidelē. Octauū est creatōis fōta litas. qz mlier est formata de costa viri. Non luit eā de⁹ formare ex limo sic viꝫ. imo de carne ⁊ osse viri. Nā geñ. ij. Dñs immsit so/porē in adā. et rapt⁹ est adā in spū ⁊ interfu/it curie celesti. ⁊ ibi agnouit ꝟtutē mīmo/nij ⁊ cui⁹ rei eēt sacramētū. et erat adā tūc corpe in padiso terrestri mente vo in padi/so celesti. Unde euigilās spū ꝓphetico eru/ctauit ꝫ nūc os ex ossibꝫ meis ⁊ caro de car ne mea. et hec vocabitur virago. qz de viro sumpta est. Et ꝫ ideo vt eā tāq̄ seipm ama ret. eo ꝙ de ipo facta ē. ¶ Nonū inci tās ꝓuges ad amorē est dei placibilitas. qz bñplacitū est deo in amore ipoꝝ mutuo. de quo Eccī. xxv. In tribus bñplacitū est spūi meo q̄ sunt ꝓbata corā deo ⁊ hoīb⁹. Con/cordia fratrū ⁊ amor ꝓximoꝝ ⁊ vir ⁊ mulier bñ sibi ꝓsentiētes. sz vbi dissentiūt ⁊ dis/corditer viuūt sic duo galli in ede ibi nō est deus Hugo. Charitas deo ita familiaris ē vt de⁹ esse ibi nolit vbi charitas non fuerit Et dz talis esse charitas vt dic̄ Ruptus holgot sup li. Sap̄. ꝙ ipa vxor in omīb⁹ dz ita bñ sollicita esse q̄ ad neccia vite sic ipe vir Quia dctū xpi est. matb. xix. Jā nō duo sz vna caro et sic vnū mēbꝝ ꝓpatitur cuz alio sic vir cū vxore ⁊ econuerso vxor cū viro. Cōtra ꝫ faciūt aliq̄ viri q̄ vadūt ad tabernā nō curātes de vxore vel filijs q̄d comedant vel bibāt ⁊ cū iacta negligētie cartiludijs ⁊ taxillis bona sua dilapidāt. ⁊ hoc nō est ho/nestū nec deificū. Similiter faciūt cōtra ꝫ aliq̄ mlieres q̄ furātur viris bōa. et illa fur ta male expēdūt sz in superbia ꝓ peplis ⁊ cī gulis ꝓpandis. taceo ꝙ nōnūq̄ lenonib⁹ su is ipēdūt. ¶ Sed diceres. vtrū mor/taliter ꝓccet mlier furādo marito suo. Re spōdeo. Si male expēderit sz ad peccandū vt si darꝫ amatorib⁹ suis ad alliciēdū illos ad turpē actū sic peccaret mortlr Siliter q̄ recipet munuscula ꝓpter talē turpē actū te neꝫ in foro ꝙscie restituere marito ipius mu lieris. Si aūt furaꝫ viro ꝓco q̄ recludit oīa bona nullā ptātē ꝓmittēs vxori sic̄ nec an cille. et illa q̄ sic furaꝫ vtlr expēderit ad ne cessitatē dom⁹ puerorꝫ vel familie vel ad bo norē dei. nō optet eā ꝙscīam de hoc bre li ñ infert dānū notabile marito. qz eis dñt eē oīa ꝓmuma ⁊ cor vnū ⁊ aīa vna in signū ⁊ euidētiā mutue charitatis Actuū. iiij. ¶ Sed diceres. quō vxor dz ostendere viro charitatē. Rñdeꝫ in trib⁹. Primo in hoc ꝙ vxor dz bonorare viꝫ sic maria ioseph Lu ce ij. Cōtra hoc faciūt q̄ viros suos ꝓtem/nūt ꝓpter pauptatē vel antiqtatē. vnō btā ꝟgo licet esset pulcra iuuenis ⁊ nobil'. nō tñ ꝓtēpsit ioseph pauperem Scōo in hoc ꝙ dz obedire suo marito. ad Ephe. v. Mulieres viris suis subdite sint sic dño. nā de⁹ ꝫ im/iūxit eue Geñ. iij. sub ptāte viri eris. ergo mlier existēs inobediēs viro suo ptinaciter peccat mortlr vt dic̄ Hiero. ⁊ habeꝫ in cano ne. xxxiij. q. v. cū caput. Cū caput mlieris vir sit. caput aūt viri xps. ergo q̄cūq̄ vxor nō subijciꝫ viro suo hoc ē capiti suo eiusdē crimīs rea ē cui⁹ ⁊ vir si nō subijciꝫ ca/piti suo sz deo. ¶ Tercio in hoc ꝙ dz eū timere. ad Ephe. v. Uxor timeat viꝫ su um nō timore filij ꝓpter ꝟbera vitāda. sed amore filiali ne eū ꝓmoueat ad irā. posito enī ꝙ nūq̄ eā ꝓcutiat. attamē debet time/re ei⁹ indignatōem. et hoc figuraꝫ in vela/mie Jlido. in li. de officijs. Et hētur in ca/none. femine. xxx. q. v. Et xxxiij. q. v. c. mu lier. Femie dū maritātur ideo velanꝫ vt no uerit se subdita esse ⁊ h̄ūiles. et nō ꝓpter ꝟ lūtatis loq̄ntes opprobriose viris suis qō nō dz fieri. nā mlieres dñt esse mites. ideo

Sermo

bñt lenes voces ⁊ ligãt collũ cũ ꝓplis in signũ q̃ vulciter dñt rñdere viris Eccĩ.xxv. Nõ est ira sup̃ irã mulieris.sed vt tali viro qui talẽ mlierẽ hz.et si haberẽt oẽz substantiã mũdi nihil esset si nõ viuũt in charitate puer.xvij. Melior ẽ buccella sicca cũ gaudio cũ dom̃ plena victimis cũ iurgio Sed diceres.si vir ꝓcuteret talẽ mulierẽ malignã an ꝓccaret mortl̃r. Rñdet.si causa correctõnis eã ꝓcusserit ⁊ moderate nõ ꝓccat mortl̃r.q̃ supior habet corrigere inferiorẽ sed vir ẽ caput mulieris.i.Corin.xi.igit̃ nõ Si aũt marit̃ ex ira ⁊ inuidia vxorẽ suã ꝓcutit ⁊ sine causa rationabili ꝑcutit ꝓccat. sicut faciũt hỹ q̃ qñ offendũtur in tabernis ⁊ ludis vemẽtes domũ volũt se vindicare ĩ vxoribꝫ. ℣ Dixi.tercio immut̃ ꝓmissa/rũ dignitas.cũ subdit.erat mater ihesu ibi. vocat̃ est aũt ⁊ ihesus ⁊ discipuli eius ad nuptias.ihesus voluit interesse nuptijs ad excludendũ errorẽ hereticoꝝ qui dicunt̃ thaciani.et q̃ de secta fuerũt marcionis q̃ damnãt nuptias ⁊ statũ mtimonialẽ.Cõtra q̃s dic̃ apl̃s.i.Corin.vij. Qui matrimonio iũgit vginẽ suã bñ facit. Similiter ⁊ Matth. xix.phariseis interrogãtibꝫ an licz dimittere vxorẽ q̃cunq̃ de causa dñs rñdit. Quos deꝰ ꝓmixit homo nõ sepat. ostẽdẽs manifeste matrimoniũ esse a deo nõ abhoies sepandũ. Cuius autoritatis intellectũ vide .iij. q.ij.c.q̃s de?. Patet ergo q̃ matrimoniuz est bonũ. Itẽ scribit Lu.i. de duabꝫ ꝑsonis in matrimonio ꝓstitutis.scz de zacharia Et elisabet hỹ vxore eiꝰ qui erãt ambo iusti ante deũ intẽdẽtes oĩibꝫ mãdatis ⁊ iustificationibꝫ sine q̃rela ⁊ q̃ ãgel? Gabriel nũciauit zacharie dicẽs. Elisabeth vxor tua pariet tibi filiũ.et post pauca subdit.spũsancto replebit̃ ex vtero matris sue.ideo nõ est matrimoniũ malũ in q̃ sancti hoies fuerũt. Itẽ apl̃s.i.Corin.vij. Mulier alligata ẽ legi q̃diu vir eiꝰ viuit q̃ si dormierit vir eiꝰ libera ẽ ⁊ nubat cui vult in dño.ergo etiã secũde nuptie sunt licite.ideo de huiusmodi errore scribit apl̃s.i.Thimo.iij. In nouissimis tpibꝫ discedẽt quidã a fide attẽdentes spiritibꝫ erroris ⁊ doctrinis demoniorꝝ in ypocrisi loq̃ntiũ mẽdaciũ ⁊ cauteriatam habẽtiũ suã pscĩam,phibẽtiũ nubere ⁊c. Et est hereſ.ideo voluit xp̃s interesse ad ostẽdendũ hoc sacramẽtũ saluificũ ⁊ non criminosum vt dixerũt thaciani Si eñ nuptijs rite celebratis culpa adesset nũq̃ xp̃s interesset. ¶ Notãter dico rite celebratz vnde tres ꝓsone fuerũt descripte hic ĩ matrimonio.scz ihesus maria ⁊ discipuli.ad denotandũ q̃ tria bona dñt esse in mtimonio deifico.scz fides ꝓles ⁊ sacramẽtũ vt dicit magister in.iij.di.xxxi. Primũ est fides. Aug̃. Ne pt? viculũ ꝙiugale cum alio vel alia coeatur .sed sibi mutuo teneant fidem ꝓmissam.hoc enĩ est essentiale ꝙiugij.ad breues.xij. Honorabile ꝙnubiũ ⁊ thoꝝ immaculat̃.Et sic fides hic fm Ruptũ bol. sup̃ li. Sapie non ẽ virt? theologica sz moralis q̃ scz neuter alteri corꝑ suũ deneget nec alij ꝓcedat iuxta sponsionẽ.Sed ꝑ hoc bonũ faciũt adulteri q̃ gũiter peccãt.nã adulteriũ graue ẽ,puer.vi Non grãdis ẽ culpa cũ q̃s furat̃ fuerit.furat̃ enĩ vt esurientẽ impleat animã.Qui aũt adulterẽ ꝓpt̃ coꝝdis inopiã pdit aĩam suã.Secõm bonuz est ꝓles vt amãter suscipiat̃ ⁊ religiose educatur.nã dñt ꝙuenire causa gñationis prolis eos honeste ꝙcipiẽdo ⁊ religiose nutriẽdo scz in articulis fidei.in bonis moribꝫ.et ꝑceptis dei vt hic incipiãt deũ laudare ⁊ in futuro tandẽ cũ angelis in eterna glia ꝙtinuare possint.Sed heu in mltis iã ꝙtrariũ est qui non,plẽ sed voluptatẽ q̃rũt qui etiã alicui impediũt ne ꝙcipiãt vel pariãt.De quibus Thobie.vi.Dixit angel? thobie iuniori.Audi me ⁊ ostendã tibi q̃ sunt q̃bꝫ ꝑualere ꝑt demoniũ.hỹ nãq̃ q̃ ita ꝙiugiũ suscipiũt vt deũ a se ⁊ a sua mẽte excludãt ⁊ sue libidini ita vacẽt sic̃ equꝰ ⁊ mulꝰ in quibꝫ nõ est intellect? hz ptãtẽ demoniũ sup̃ eos.ps xxxi.Nolite fieri sicut equꝰ ⁊ mulꝰ ⁊c.Et hz bonũ habere sufficit in affectu ⁊ intẽtione. dato q̃ nũq̃ habeaẽ ꝓles.sic̃ steriles. sufficit enĩ affectus si deficit effect?.ij.Cori.viij Voluntas si ꝓmpta sit scõm id q̃ habet accepta ẽ.q̃ deꝰ forsitan nõ dat tibi ventris fructꝰ corꝑales vt exercites te ferẽdo ⁊ generãdo spũales fructꝰ bonoꝝ opm.. Terciũ bonũ est sacramẽtũ vt ꝙiugũ non separeſ. De q̃ apl̃s.i.Corin.vij. His qui in matrimonio sunt ꝑcipio nõ ego sed dñs vxorẽ

a viro nõ discedere. Et propter hoc q̃ vir vxorem non dimittat dic̃ notãter discedere.i. longe abire sine volũtate vxoris. q2 sic̃ ꝑsensu nõ hñt pegrinationes nec ꝓtinẽtiaz vouere. ℞ Et dicit mgr̃ in.iiij. di.xxi c.ij. Hec tria bona nõ offe ꝑiugiũ comitantur. Primũ fides debet in adulteris.sed adhuc eq̃ bñ est ꝑiugiũ. Aug. de bono ꝑiugij. Que enĩ adultera ẽ nõ ideo ꝑiux nõ ẽ.si enĩ ꝑiunx nõ esset adultera nõ foret.q̃ q2 adulterũ fit culpa ꝑmittit.sacramentũ vo non cassat.ſz ꝑ bonũ ꝓlis nõ oĩb adest.nec omnes qui,plẽ hñt bonuz,plis hñt.vt q̃ causa hereditatis possidende vel causa solacij habendi,plẽ hñt. Vnde si hẽs multos filios educatos ad ꝓlacentiã mõi nõ ad cultũ dei ,plem habes ſz nõ bonũ ,plis. Quia bonuz ,plis ẽ vt religiose informet ad cultũ dei .at tamẽ ꝑ ꝑiugiũ est. Terciũ sacramẽtũ semp manet ſcz vinculũ ꝑiugale.ita vt etiã interuenięte diuortio fornicatõis causa ꝑiugal vinculi firmitas nõ soluit ſcz q̃ alter posset nubere.ſz dñt ambo sic manere etiã leprositate interuenięte vt patet de ꝑiugio leprosoz.hec tria actũ carnalẽ excusant.

De eadem dominica Sermo.xxxviij.

Vocatus est iesus ad nuptias ꝑ discipuli eius. Joh.ij. ℣ Scię dũ ex q̃ predicta vba faciũt mẽtõez de matrimonio tũc adhuc duo sunt ꝓsiderãda de p̃dicto statu.prio ei9 dignitas.secundo male in eo viuẽtiũ ꝑ ꝓtrabẽtiũ dãnabilitas. Dixi prio attẽdenda ẽ dignitas matrimonij.q2 ẽ stat9 honorabilis.ad Heb.xiij. honorabile cõiugiũ thor9 ĩmaculat9 ,ppter qđ dñs de9 in multis honorauit istũ statũ. vt habet in hijs vsibus. Auctor postq̃ locus tps saluatio vgo. Christ9 discipuli signuz factũ q̃q̃ primũ. Prio honorauit hũc statũ in institutõe.q2 de9 ꝑ se hũc ordinẽ instituit. Alij enĩ ordines instituti sunt ab hominibus.vt dñico.augustino.frãcisco. Sed ordo matrimonialis ꝑ sacerdotalis a dño deo Vnde iactãter aliq̃ loquũtur religiosi de fundatoribus eoz vt ille vel ille sanct9 instituit.tuũ aũt ordinẽ sanct9 sanctoz primit9 fundauit. Scdo honorauit in loci dignificatõe.q2 nõ in vili loco.nõ in angulo vl̃ stabulo.ſz in padiso loco ameniſſimo. Tercio in tpis determinatõe.q2 tpe innocentie et nõ pt9 hois lapsum.ſz dũ adhuc nullũ fuit hois peccatũ. Quarto in ꝓfuatiõe ſcz in arca noe dũ oẽs perierũt in diluuio vgines ꝑ vidue tũc cõfuauit q̃ttuor paria hoĩm ĩ statu matrimonij existẽtes. Quito in mris desponsatõe eo q̃ mrem despõsare voluit. Vnde dic̃ Aug9.q̃ pfectũ fuit mrimoniũ ĩter mariã ꝑ ioseph mẽtis sanctitate nõ carnis corruptibilitate. Dicit enĩ magister in.iij. di. xxx.c.ij. Consensit maria in maritalẽ societatẽ ſz nõ in carnalẽ copulã q2 vginitatẽ seruare volebat. Aug9. Proposuit se fuaturã votũ vginitatis in corde ſz ipm votũ nõ expressit ore.subiecit se diuine dispositõi.ꝑ seueraturã vginẽ nisi de9 aliter reuelaret. postea vo simul cũ ioseph labijs expressit. ꝑ vtraq̃ ꝓsona in vginitate pmanſit .et sic fuit pfectũ matrimoniũ. Dicit enĩ Aug9. ꝑ magister.in.iiij.di.xxx. Et habet.xxvij.q.ij capi.institutũ. Osme nuptiarũ bonũ impletũ est in parẽtibz xpi.ſcz fides,ples ꝑ sacramentũ. Proles cũ ognoscim9 ihesum xpm dñm nostrũ. Fides q2 nullũ adulterium.sacramentũ q2 nullũ diuortiũ. Sol9 nuptial9 ocubit9 ibi non fuit. Ideo Aug. Sanctiora sunt ꝑiugia pari voto ꝓtinẽtiũ ꝓstricta.ꝑ sic fuit in ioseph ꝑ maria. Sexto honorauit in associatõe in eo q̃ ihesus ꝑ mater ei9 ꝑ discipuli fuerũt in nuptijs ꝓtra errorẽ. Thaci anoz qui nuptias dãnãt ꝑ creatoz insultãt qui eas instituit. Septio opatõe.eo q̃ primũ signũ est in ꝑiuuio nuptiali opatus De q̃ text9.hoc initiũ signoz fecit ihesus. Ex q̃ patet q̃ ille liber ẽ apocrifus qui intitulat de infantia saluatoris. Jtẽ in ope ei9 pfectõe eo q̃ mutauit aquã ĩ vinũ bonũ vt patet in textu. Quasi vinũ bonum vsq̃q̃ adhuc Quia scribit Deut.xxxij. Dei pfecta sunt opa.et Crisosto. Diuina sp meliora sunt q̃q̃ pt facere natã. Et fuit vinũ rubeũ. Vñ canit ecclesia. Aque rubescũt ydrie vinũq̃ iussa fundere. Octauo honorauit hũc ordinẽ in sanctificatõe.ad Ephe.v. Sacramentũ hoc magnũ est q2 magnã habet sanctificatõem vt patet de bigamis.cap'lo.debitũ.

nota de matrimonio

vbi dicit iobānes andree in glo. ℟ Triplex enī sacramētū dēsignat in matrimonio carnali copla ꝙsummato ꝑm tria q̄ in ipso ꝓtingūt. ℣ Primū est ipa ꝙiūctio animoꝝ in pria despōsatōe dñi alter p mutuū ꝙsensum ꝙsentit in alterā. et significat ꝙiūctionem et vnionē aie fidelis p dilectōz ad deuz. De q̄ .i. Cozin. vi. Qui adheret deo scz p dilectiōnē vn⁹ spūs ē. id est efficit cū eo. Scōm scz ꝙsummatio matrimonij q̄ fit per ꝙiuncti onē cozpm significat vnionē būane nature ad deū que ē facta in vtero v̄ginali p incarnatōem verbi. De q̄ matb. xxij. Simile est regnū celoꝝ homini regi q̄ fecit nuptias filio suo. ꝑs. xviij. Tanq̄ spōsus ꝓcedens de thalamo suo. Terciū scilicet qñ vnico mātrimōio vna vnico viro copulat significat vnionē ecclesie ex oīb⁹ gētib⁹ vni viro scz christo. ad Ephe. v. Sacramentū hoc magnū est. ego aūt dico in xp̄o et in eccīa. Istō sacramētū nō hz locū in secūdis nuptijs. et per ꝙs nec in pluribus. vide ibidē. Et iō dr sacramētū q̄si sacre rei signū scz fidelis aie ecclesie et būane nate cū deo. ℒ Dixi secundo notāda ē male ꝓtrabētiū vel in hoc statu viuētū dānabilitas. licet enī status ē dign⁹ et honorabilis. tñ septē sunt gña ꝙiugū que dānātur nisi egerit pniam vt figuratur Thobie. vi. ō filia raguelis q̄ fuit tradita septē viris intellige successiue. qui oēs a demonio interfecti sunt. ℣ Primi sunt qui mala intētōe nupserit. Dic enī Gre. xxviij. moraliū. Intētio prestat fundamētum opi nostro. hē enī in canone. lxi. di. miram Vir bono pagūtur exitu q̄ mala sunt inchoata pncipio. Item. Viciosa intētio viciosam facit aiam. ergo si alīq̄s esset in matrimonio ꝙstitut⁹ qui mala intētione ꝓtraxisset ꝑ fiteri de hoc deberet et penitere vt deū placaret. et plagā iracūdie ab eo auerteret Et qualis debeat esse intētio habet supra in sermone. ℣ Nō scz causa prolis causa vitande fornicatōis vel solacij habēdi licet nō haberet intētōem ꝓmiscēdi. Dicit enī mgr in secūdo sniarū. di. xl. c. i. Act⁹ simpliciter mali sunt qui querūtam intētōz hūt. Et etiā alexander papa vt hr in cano. xv. q. vi. si a sacerdotib⁹. Nō tm̄ sunt attēdenda q̄ fiūt q̄ntū quo aīo fiāt. glo. ibidē. ℣ Potius ē attendenda causa facti q̄z ipm factū in se. ℣ Secūdi sunt q̄ ꝓtra interdictū ecclesie contrahūt sine licētia supioris vt tpe. phibito ab ecclesia. qz dicit magister in. iiij. di. xxxij. capō. vlti. In celebrādis nuptijs obseruanda sunt tpa. Que aūt sint ista habet in ca. xxxiij. q. iij. Non optet. q̄. Non optet a septuagesima vsq̄ ad octauā pasce et tribus hebdomadis ante festiuitatē sancti iohan. et ab aduētu dñi vsq̄ post epiphaniā nuptias celebrare. qō si factū fuerit sepenē. Similiter de ferijs. ca. Capellano. a rogatōib⁹ vsq̄ ad festū trinitatis. et hoc ē mādatū ecclesie Grego. ℣ Peccatū paganitatis incurrit q̄ ecclesie sancte p inobedientiā ꝓtradic. Simil⁹ sanc. Tho. scōa scōe. q. x. arti. xij. ℣ Maximā hz auctoritatē ecclesie ꝙsuetudo que ab oīb⁹ ē emulāda. qz et ipa doctrina catholicoꝝ doctoꝝ ab ecclesia auctoritatem habet Unde magis standū est auctoritati ecclesie q̄z auctoritati vel augustini vel hieronimi vel cuiuscūq̄ doctoris. hec ibi. Et di. xl. quis nescit. innocenti⁹. Quis nesciat q⁹ ab oīb⁹ dz obseruari qō sancta romana tenet ecclesia. Nā qui eccīam non audierit sit sic ethnic⁹ et publican⁹ Mat. xviij. Et tles significātur p scōm virū zare a dyabolo occisum. qz habet. xxiij. q. i. c. alienus. Alienus et ꝓban⁹ est et nō hz deū patrē qui ecclesie nō tenet vnitatē. Ideo Eccs. iij. Oia tps habet. Est enī amplexādi et tps longe fieri ab amplexib⁹. ℣ Tercij sunt qui cōtrahūt cū ꝙsonis cū quib⁹ ꝓtrahere nō dñt Unde multe sunt ꝙsone vitāde in ꝓtractōe matrimonij. Pria ꝙsona ē ꝓgnata vsq̄ ad quartā gñatōez inclusiue hz ex vna parte in quīta linea ꝙsanguinitatis ex alia vero i secunda vel tercia possunt ꝙiūgi. Si vo sint ex vtraq̄ parte in q̄rta nō possunt. vt habetur de ꝙsangui. et affi. c. nō dz. Scōa ꝙsona est affinis vsq̄ ad q̄rtā lineā inclusiue vt soror vxoris tue ꝓcubine tue filia neptis et pnep tis. similiter frater mariti filius fratris mariti nepos. pnepos cū his matrimonium ꝙiūgere nō debes vt ptz de ꝙsanguini. et affinitate. c. Nō sup his. et. c. nō dz. Unde si vir ꝓcubuerit cuz cognata vxoris sue añq̄ duceret eā in vxorē vel vxor ecōuerso cū cognato viri si manifestuz hoc fuerit impedit

contrahēdum. de ꝙsangui. et affi. ca. super eo. Et dirimit ꝙtractū. de eo qui cogno. cō/sang. vxoris sue. c. fraternitatis. Si vo pt? nō dirimit ante ꝙtractū matrimoniū vt ha/betur eodē iam sup̄. primo. c. discretōem. et ca/plo vlti. Itē si parētes pueros post sexte/nū cōiungūt. et vna ꝑsona moriť anteq̄ cō/uemāt. licet nunq̄ se carnaliter cognouerit. viuēs nō p̄t ꝙtrahere cū cognata mortue vs/q̄ ad q̄rtā lineā. vt patet de despōsatione impu. c. cōtinebať. ❧ Tercia ꝑso/na in ꝙgnatōe spūali et ꝫ p̄t fieri q̄tuor mo/dis. Primo si vxor tua post ꝙtractū matri/moniū aliquā leuauit de sacro fonte. tūc p? mortē vxoris illā tu nō potes accipere. nec vxor tua illū quē tu leuasti potest. tñ alios filios cōpatris tui ducere potes in vxorem vel vxor tua alios filios. de cogna. spi. ca. i. Idē intellige de illa quā tua vxor tenuit ad cōfirmationē quā tu ducere post mortē vx/oris nō potes. Similiter ecōuerso de vxo/re q̄ nō p̄t ducere illū quē tu tenuisti ad cō/firmatōem. q? cōiuges ꝯmunicāt sibi inui/cē actōes. xxx. q. iij. sciscitať. et. ca. si quis ex vno. et de cogna. spi. c. martinus. Item eandē puellā quā tu leuasti de fonte vel q̄m tenuisti ad cōfirmatōem nō p̄t filius tu? du/cere in vxorē. nec filia tua filiū illū. vt p̄z. xxx. q. iij. pictaciū. Sexus modus p̄ter carna/lem vel matrē pueri leuati nō debes duce/re vt de cogna. spiritu. cap̄. martinus. sicut nec filiolus vel filiola matrē suā vel patrem suū spiritualē. xxx. q. i. de eo. Tercius mo/dus nō potes aliquē filiū vel filiā illi? acci/pere in vxorē vel marituz qui te leuauit de fonte siue p?? habuerit siue post. de cogna. spi. c. tua nos. et. xxx. q. iij. nō optet. Quar/tus modus. nūq̄ potes filiū vel filiā illi? du/cere qui te baptisauit siue sacerdos siue lay/cus. vt p̄z de cogna. spiri. ca. vlti. Et. xxx. q. iij. ca. si quis ex vno. Nec filiū nec filiaz illius cui es confessus. q? spūalis frater vel sorōr tua ē. vt dicit Nicolaus papa. xxx. q. i. oēs q̄s in penitētia suscepim? hoc vltimū Nec filiū vel filiā ꝛc̄. Salua reuerētia edi/toris cassum ē ꝛ inane. Et allegatio ad ꝫ p/bandū. de. xxx. q. i. ca. omnis imptinēs dicit canon Oēs q̄s in penitētia suscipimus ita nostri spūales sunt filij vt ꝛ ipi q̄s vť nobis suscipiētibꝫ vel sub trine mersionis vocabu/lo mergētibꝫ. vnda sacri baptismatis rege/nerauit. ꝓbat iste canon attinētiā spūalē in/ter ꝙfessorē ꝛ filiū vel filiā penitētialē. sz nō inter illū vel illā penitētialē ꝛ filiū cōfessorꝫ Vide glosam ibi sup̄ aduerbio vt q̄ dicit vt nō notat omnimodā similitudinē nisi quo ad ip̄m sacerdotē qui suscipit in penitētiā. filiꝰ enī ei? bñ ꝓtest ducere quā pater recepit ad pnīam. Et alludit glo. de cogna. spi. cap̄. vlti. ꝑ finē. vide ibidē. ❧ Quarta ꝑsone oēs de quibꝫ. xxvij. q. i. c. vt lex q̄ se obligauerūt ad ꝙtinētiā. vt subdyaconi. dy/aconi ꝛ claustrales oēs cuiuscūq̄ cōditōis vel ordinis approbati p sedē apostolicā vi/triusq̄ sexus si ꝙtraxerit dñm separari alioquī dānabūtur ex cōsilio triburiensi. xxvij. q. i. vginē que se deo ꝓsecrauit. Similiter om/nes castitatē deo vouētes siue sint vgines siue vidue vtriusq̄ sexus siue beguine siue i/cluse. xxvij. q. i. nuptiarū. vouētibꝫ nō soluz nubere sed velle nubere dānabile est. Ideo Aug?. in li. de cōflictu viciorꝫ. xxxij. q. i. nu/bendi. Nubēdi licētia illis nō concedit qui cōtinētes vel vgines esse decreuerunt. Et canone seq̄nti. Si nupserit adulteris eē pe/iores manifestū est. Nō si tñ factum fuerit sciēter aut negligēter stabit matrimoniū co/rā ecclesia si votuz fuerit simplex q? votum simplex matrimoniū impedit ꝙtrahēdū sed nō dirimit ꝙtractū ita ꝛ habitus sine ꝓfessi/one accept?. vt qui cle. vel vx. contrab. ꝓpos. ca. ꝓsuluit. et ca. rursus. Secus ē aūt de vo/to solenni q̄ impedit cōtrahēdū ꝛ dirimit ꝙtractū. eodem q̄ sup̄. ca. meminim?. Sed qualē pnīam agere debes req̄re a cōfessore tuo qui si prudēs ē te expediat. sz debiti pe/tenti potestatē pdidisti. Exact? aūt redde/re debes ꝛ sp cū dolore. ❧ Quinta ꝑ/sona cū q̄ ꝙtrahere nō ꝫ sunt oēs in matrimo/nio q̄p vel q̄rū viri vel vxores sunt viue q̄z diu nō est cert? vir de morte vxoris vel vx/or de morte viri nō dz aliū ducere. vt habeť xxxij. q. vij. ꝑ totū. Et de sexus nup. c. dñis. Quarti q̄ dānanť nisi penituerit sunt q̄ iur/giose viuūt sic catꝰ cū catulť edētes silť pa/nē. Hi sunt vt sidera errātia q̄ nūq̄z cū celo ꝯcordāt. de qbꝫ in canonica iude. Hi sunt sidera errātia qbꝫ ꝓcella tenebraꝝ fluata ē

in eternū Jacobi.iij. Ubi zel⁹ ⁊ ꝓtentio ibi incōstātia ⁊ oīne op⁹ prauū. qz ibi ñ est de⁹ vbi nō est caritas ⁊ pax. ps.lxxv. In pace fact⁹ est loc⁹ ei⁹. Jdeo apls.ij. Corint. vlti. Pacē habete ⁊ de⁹ pacis ⁊ dilectionis erit vobiscū. vbi ꝙūgit tria. scz deū dilectōem ⁊ pacez Jsath.v. Beati pacifici qñ filij dei vocabūtur. Litigiosi vo ac discordes sunt filij dyaboli Mat.xij. Qui ñ est mecū ꝫ me ē ⁊ qui nō ꝯgregat mecū spargit. Sed ve pti que ē in culpa. ps.xiij. Contritio ⁊ infelicitas in vijs eoꝝ ⁊ viā pacis nō ꝯgnouerūt neqz etiā in furo hēbūt. Jdeo docet aplus Hebre.xij. Pacē seqmini cū oīby ⁊ sanctimoniā sine q̄ nēo videbit deū. Sz iaz dicūt se excusando nō est culpa mea. audi si alter ꝙūgū est malus iracūdus impatiens venenosus vt ꝓpēs discors ⁊ ptētiosus vt dyabolus in inferno. tūc altera ps vel ꝑsona deberet esse patiēs blanda pia ⁊ affabil⁹ ⁊ oēs molestias q̄s perpeterē deo offerre ꝓ peccatis suis. et sic illa ps mala purgaret patiētē a peccatis ⁊ esset hic dyabolus et tortor illi⁹ vt in futuro alij dyaboli atqz veri tortores nullā ptātē in eo exercerēt. naum pio Nō punit de⁹ bis in idipm. afflixit te amplius nō affligā. et nō ꝙsurget duplex tribulatio Jacobi.v. Patiētes estote ⁊ vos cōfirmate corda vestra. qz Lu .xxi . In patiētia vestra possidebitis aīas vestras. Sed quādo vna ꝑsona alteri maledicit est graue peccatū .i. Corinth. vi. Neqz maledici regnū dei possidebūt. Ad hāc ꝯcordiā valeret vt pares nuberēt nobil⁹ nobili iuuenis iuueni. Aristo.i. de gñatōe ⁊ corruptōne. Similia se bñ ꝯpatiūtur Eccī.xiij. Oīne animal diligit sibi simile. sic ⁊ oīs hō ꝓximū sibi. Sz q̄ñ nobilis ducit ignobilē. paup diuitē tūc obijciūt sibiinuicē dissimilitudinē dicēdo. nō es me dign⁹. Jdeo Genē. ij. dixit deus. Faciam⁹ ei adiutoriū simile sibi. R

Quīti q̄ dānant sunt q̄ matrimoniū violāt prima Corinth. vi. Neqz fornicarij neqz adulteri regnū dei possidebūt. Et deutr.xxiij Nō erit meretrix ḋ filiabꝫ israel nec scortator de filijs israel. Adulteris etiam tpalis mors ex sīa dñi inflicta est Deutro.xxij. Si dormierit vir cū vxore alteri⁹. vterqz morietur .i. adulter ⁊ adultera. Detestabiliores itaqz sunt et abominabiliores qui accedunt ad vxores ꝓximorum suorum puta fratris vel patris. nam tales sunt maledicti Deutr.xxvij. maledict⁹ qui dormit cum vxore patris sui. Et talibꝫ non bñ succedet. Unde oēs leges dicūt adulteriū punīēdū Primo lex moysi deutr.xxij. Uterqz morte moriat. Jdeo Genē.xx. dñs ꝙminatus ē abimelech mortē ꝓpter vxorez abrae. et.ij. Reg.xij. Dauid dictū est. nō recedat gladius de domo tua vsqz in sempiternū. Secūdo lex euāgelica Mat.xix. Dico aūt vob⁹ q̄ q̄cūqz dimiserit vxorē suaz nisi ob fornicatōem ⁊ aliā duxerit mechat. et qui dimissam duxerit mechat. Tercio lex aplica .ad Hebre.xiij. Fornicatores ⁊ adulteros iudicabit dñs. et dicet eis illud Apo.vlti. Foris canes venefici ⁊ impudici. Dicit enī Richardus de media villa sup q̄rto sentē. q̄ muli er adultera tripliciter peccat Primo ꝓ furtū. in eo q̄ falsos heredes substituit ⁊ furat viro ⁊ veris hēredibꝫ hereditatē. Secūdo peccat ꝓ mēdaciū qz frangit fidē ꝓmissam. Tercio ꝓtra omnē legē dei vñ licet aliquādo ꝓpter multiplicatōz humani generis ad cultū dei dedicandū licitū fuit viro hēre plures vxores. vt ptz de abrāā ⁊ iacob. nunqz tñ in lege diuina decuit vnā mulierē plures viros hēre. Jdeo innocen. papa. et hē. xxxij q. v. xp̄iana. Christiana religio adulteriū in vtroqz sexu pari rōne ꝑdēnat scz q̄ntum ad fractōz fidei sz mlier vltra q̄ntū ad bonū ꝓlis. Jdcirco adulteri magnā pēnā habebūt vt ptz in exēplo q̄ scribit Helynād⁹. Fuit q̄dā carbonari⁹ paup sz religiose ac bene viuēs. et comiti dño suo mltū familiaris. hic dū q̄dā nocte vigilādo custodiret fossam suam carbonificā ex toto incēsam q̄dā mulier appaxuit sibi nuda currēs. et pt⁹ eā quidaz ī eq̄ nigro eq̄tās enagmato gladio vt fugientē apprehēderet mlierē que dū fugiens fossam circūiret ꝓpbēsa est ab eo ⁊ gladio perfossa statī corruit q̄i mortua. quā ille ꝓiecit in ignē ⁊ ꝑbustā rursuz extraxit. ⁊ posuit añ se sup equū ⁊ abijt. hꝫ aūt cū pluribꝫ vicibꝫ ⁊ noctibꝫ ostēsuz illi eēt ille tādē comiti predicto rē ex ordie enarrauit. at cōes vna cuz carbonario ad p̄dictū locū ventes q̄dam nocte. et sic dictū illi erat totū videns apprehen

so eq̃stro cũ recedere vellet q̃siuit q̃s esset. tũc ille inq̃t. ego suz vr̃ miles. et hec vtor il li⁹ militis quẽ ꝓ meo amore iterfecit vt eo liberi⁹ meo ꝓcubitu frueret nũc ãbo mortui ium⁹. et q̃ sero in ipa scz morte penituimus nũc aũt tl'e tormẽtũ patiñ ꝛ pamph⁹ ipa q̃ singul' noctib⁹ a me interficit̃ ꝛ deuorit̃. tãtũ cñ dolorẽ patit̃ in ictu gladij q̃ eã ferio quã tũ vnq̃ alios in morte passus ẽ. ꝛ maiorem inde ꝑbustionẽ. Ad ꝟ comes. q̃s ẽ equ⁹ ille sup quẽ sedes. rñdit dyabolus est q̃ nos tor quet. At comes. posset ne ꝟb alios succurrere. rñdit imo ꝓ missas oꝝoes ꝛ elemosinas Ecce quõ sil' peccãtes sil' puniũtur Sap. xi Per q̃ q̃s peccat p hec ꝛ torq̃tur. ℣ Secundi q̃ dãnant̃ sunt q̃ ptũ necãt. Et ꝟ duplicit̃ scz corpal⁹ ℓ spũal⁹. Corpal⁹ q̃ttuor modis. Prio cũ sterilitatẽ procurãt ꝓpter penaz part⁹. De q̃b⁹ aug⁹. de nuptijs ꝛ concupiscentijs. ꝛ hr̃. xxxij. q. ij. c. aliq̃ñ. ꝛ ꝺ boici. c. sicalios. Secꝺo dũ in vtero fet⁹ nõdũ viuificatus expellit̃. nõ dico occidit̃. Qz dic̃ aug⁹. in li. q̃ vc. ꝛ noui. testa. Et hr̃. xxxij. q. ij. c. moyses. et in li. q̃stionũ Exo. ꝛ hr̃ vbi sup̃. c. q̃ꝺo. ꝛ mgr̃ in. iij. di. xxxi. Informe puerpetuũ alaz nõ hz. Cñ primũ optet domũ ꝓparari. ꝛ tũc hĩtatorez induci Hiero. ad algasiã. ꝛ hr̃ xxxij. q. ij. c. sic semia. ꝛ mgr̃ vbi supra. Semia paulati formant̃ in vtero. ꝛ tãdiu nõ reputat̃ homicidiũ donec elemẽta ꝓfecta suas imagies mẽbraq̃ recipiũt. Unꝺ ꝟsus. Tres sunt in lacte dies bis sunt in sanguine trini. bissem carnẽ ter semi mẽbra figurãt. Tercio cũ occidit̃ viuificat⁹ vel ꝺlẽdo ꝓaborsuz. de q̃b⁹. ij. q. iij. c. anduistis. ꝛ vide ibi glo. sup ꝟbo alborum. vl'iam natũ op primẽdo ꝛ suffocãdo ex negligẽtia. c. q̃ sup̃. vel ex furoris malicia ꝛ ira. de q̃bus extra de his q̃ fi. oc. p totũ ꝑteq̃ in vltio. vbi de oppssis ꝓ negligẽtiã hr̃. Quarto cũ in loco deponit̃ vbi morit̃. ꝺ q̃b⁹ extra de infan. ꝛ langui. expositz ꝓ totũ. Cñ nulla bestia sil'e faciat aliẽos ut scribit̃ hiere. xvij. peꝛꝺix fouet q̃ ñ pepit. imo vt legit̃ in bistorijs Cirꝛ regẽ pserꝛ lupa lactauit. Jꝺo q̃ritur Crisꝰ. dicẽs. Hll'a in ꝟ mꝺo bestia peior mulier mala Eccĩ. xxv Breuis ois malicia supra malicią ml'ier. ℣ Secꝺo aliq̃ occidũt ptũ spũal⁹. Et ꝟ ml'tz modis. Prio cũ in baptismo negligũt. ꝛ tũc ñ erit eis sal⁹ Job. iij Nisi q̃s renat⁹ fuerit ex aq̃ ꝛ spũsctõ nõ pt introire in regnũ dei. Et hr̃ in cano. ꝺ pscr̃. di. iij. nulla. Et sũt ꝟba aug. ꝺ bap. puulorum Nulla ꝑter baptismũ sal⁹ pnittit̃ infantib⁹ qꝛ ifantes si p sacrameñtũ qꝺ ad ꝟ dinit⁹ ẽ in statutũ in credẽtiũ nũex nõ tñseũt in tenebris manẽt. ꝛ pñt ꝓgri illꝺ Treno. vlti. Cecidit corona capitis nr̃i ꝓpterea mestũ factũ ẽ in dolore cor nr̃m. Ideo cõtenebrati sunt ocl'i nr̃i. Secꝺo cũ filios ꝛ filias nõ corrigũt male faciẽtes sz placẽt eis ꝟba mẽdosa scurrilia deceptoria. q̃ q̃ñ audiũt tacẽt. ꝛ ut hr̃ ꝺ p sump. c. nõne. q̃ tacz ꝓsentire videt̃. Et faciens ꝛ ꝓsentiẽs eadẽ pẽa ꝓstrigunt̃. ut hr̃ de offi. delega. c. i. Et apl's ad Ro. i. Nõ solũ q̃ agũt scz male digni sunt morte. sz eã q̃ ꝓsentiunt faciẽtib⁹ ut ꝓntes Et posito q̃ pr̃ ꝛ mr̃ nũq̃ ꝑ se peccasset mortl'r si sciãt vel videãt filiũ vel filiã peccare mortl'r si ñ corrigãt eternal'r dãnãt̃ nisi penituerit. ꝛ hr̃ de hereti. c. q̃ alios. Qui alios dũ pt ab errore ñ reuocat seipm errare demõstrat. Tercio cũ malũ exemplũ pbẽt ꝓ inhonestã querelatoz. Gregoꝛ. Tot mortib⁹ q̃s dign⁹ ẽ q̃t mala exẽpla ad posteros trñsmittit. ut ꝓ superbiã accidiã choleratoz inebriat oz ꝛ ipietatẽ q̃ ad pauperes. Heteẽ cernẽtes filij a parẽtib⁹ lequũt̃ plerũq̃ vestigia eoꝝ in omnismodi crimiñ. Et sic iplebit̃ illꝺ. ps. cv. Jmolauerũt filios ꝛ filias suas demonijs. Et deu. xxxij. Jmolauerũt demonijs ꝛ nõ deo Quarto occidũt pueros suos cũ iniusta bõa eis ĩ hereditatẽ relinquũt Jar. xvij Tradet pr̃ filiũ in mortẽ scz cũ filiꝰ sciẽter possidet bõa a pre male acq̃sita Aug. Si tenes obolũ tenerꝛ a dyabolo ps xxxvi. Qeli⁹ ẽ modicũ iusto sup diuitias pctoꝝ mltas nc̃. Qz tl'es parẽtes ꝺãnãt seipos ꝛ pueros Eccĩ. xli. De pre ipio q̃rũt̃ filij qm̃ ꝓpter illũ sunt in opprobrio. Exẽpluz ponit arnol. in li. narratõnũ. q̃ fuit q̃daz miles bone vite q̃ infirmat⁹ obijt ꝛ ali⁹ q̃dã de uot⁹ hõ rapt⁹ in extasi vidit eũdẽ militẽ in q̃dã scala in inferno statẽ. ꝛ q̃siunt ab eo. cur in tl'ib⁹ penis staret cũ tñ nõ fuisset raptor sz libẽter ieiunasset orasset ꝛ laudabile testamẽtũ pt⁹ se reliquisset. rñdit mileꝰ q̃ solũ ꝓpter aliq̃ bõa q̃ ab ãtiq̃s tpib⁹ eẽnt ab eccĩa parrochiali alienata ꝓ suos ãcessores. ꝛ qꝛ illa

bona ecclesie nō restituit ꝫ ea scienter posse/
dit ideo ꝛ dicim⁹ iā esset in ordine in scala il
la locat⁹. prim⁹ vo in infimo. et addidit ḡt/
ḡt de parētela mea illa bona sciēter possidēt
ad hāc scalā puenīēt vbi nulla est redēptio
ꝫ eterna dānatio. ¶ Septimi q̄ in ma
trimonio ꝓstituti dānantur sunt q̄ in timore
dei nō viuūt Ecci. i. Qui sine timore ē ñ po/
terit iustificari. ut aliq̄ viuētes bestialr in ma/
trimonio ꝛ actibꝫ ei⁹ sic equ⁹ ꝛ mul⁹ in im/
pudicicia. Nam act⁹ mātimonialr p̄t fieri sex
modis. Prīo causa ꝓlis, pcreāde ad cultuz
dei. hoc mō ē op⁹ pietatis ꝛ nullū pctm̄ : sed
magis meritoriū Aug. Cōiugal' ꝓcubit⁹ ge
nerādi gr̄a nō bz culpā. Debita cā reddendi
debitū. hoc mō est act⁹ iusticie. i. Corin. vij.
Uxori vir debitū reddat. similiter aūt et uxor
viro. Et sic ite⁊ si fit ꝓpter debitū nō peccat.
Aug. de bono ꝓiugij. Redde debitū ꝛ p̄ san
ctificatōe reputabit' tibi. vt dr̄. xxxiij. q. v. c
Si dicat Alias si ex ꝓcēptu dimitteret pec
caret grauiter. Tercio fit cā fornicatōis vi/
tāde nō in se ꝫ in ipa ꝓiuge. et hic act⁹ etiā ē
licit⁹ ꝛ nullū peccatū. Quarto cā delectatio
nis satiāde. et tūc distīguit'. vel illā delecta/
tōem exercet affectu maritali aut fornicato
rio. Si affectu maritali utpote q̄ eam nō co
gnosceret si uxor ei⁹ nō esset. sic soluz peccat
venialiter. Si aūt affectu fornicatorio vtpo
te q̄ etiā ꝓgnoscere vellet si uxor ei⁹ nō eēt
tūc peccat mortalr. qz tūc ist⁹ delectatōis af/
fect⁹ p̄ponit' ipi deo. vide. xxxij. q. iiij. c. libe
ror. Quīto ꝓmittit' impetuose ex sola libidi/
ne, puenīēs. metas honestatis ꝛ rōnis transi/
gredīēs vt causa satiāde libidinis p mere/
tricias blādicies. et cū vtūtur calidis ꝛ incē
siuis vt potētiores sint in actu. Et si q̄s niti
tur facere cū nō appetit neq̄ exigit' tūc pec/
cat credo mortalr. Serto cū ꝫ nat̄az vel vsū
nat̄alē ꝓgnoscit tūc mortalissime peccat. au
gusti. Valde detestabile ē mlier accīcta gla/
dio vir fuso. Istud pctm̄ clamitat in celū p
pter enormitatē. Et inter oēs ſpecies luxu/
rie ē pessima. nā quīq̄ sunt ſpecies luxurie.
scz fornicatio adulteriū stupr⁊ incest⁹ ꝛ pctm̄
ꝓtra naturā. vñ Gre. Grauissime peccāt ad
ulteri. ſz graui⁹ incestuosi. ſz oēs trāscēdūt
ꝓtra naturā peccātes. q̄d ē mai⁹ q̄q̄ cū quis
cū ꝓpria mīe delinq̄ret Aug. de adulterinis
ꝓiugiis. Et bñ. xxxij. q. vij. c. adulterij. inq̄t.
Adulterij malū vicit fornicatōz. vicit aūt ē
ab incestu Deus ē enī cū mīe q̄q̄ cū aliena
vxore ꝓcumbere. ſz oīm hoꝛ ē pessimū q̄d cō
tra naturā fit. Vide ibidē ꝛ alios tres cano
nes seq̄ntes. ¶ Itē nō solum sine debi
more viuūt in ope ſz etiā tpe. Nā q̄q̄ sunt
tpa in quibꝫ ab actu matrimoniali abstinen
dū est. primū tps q̄dragesimale. xxxij. q. iij.
c. nō optet. Qz legit' in capite ieunij. illud
Joel. ij. Egrediet' ſponsus de cubili suo. et
ſpōsa de thalamo suo. Nā sic quis ieunat
a cibo coꝛpali sic etiā a delectatōne carnali.
Scōm ē tps q̄ttuoꝛ tpm ꝛ dies rogatōnuz
Aug. tpe ꝓcessionis ꝛ ieuniorꝫ nō ſz ꝓiugi/
bus puenire. xxxij. q. iij. c. christiano. qua
tūc abstinendū ē ab illicitis vt facili⁹ impe/
tret q̄d postulat'. Tercū est tps sacroꝛ die
rū ꝛ sacrarū noctiū. eadē qua. s. c. q̄tiē scū/
q̄ Exēplū ponit in dyalogo Gre. q̄ q̄dam
legittima a viro suo ꝓgnita sabbato i nocte
ꝛ cū die dñico, pcessiom se iūgeret a dyabo/
lo coꝛā offm ꝓlo multū vexabat' et toꝛq̄bat'.
Quartū est tps infirmitatis femiaꝛ. i. tem/
poꝛe mēstrui Hiero. qz tūc ꝓcipiū tur pueri
leprosi. Ideo, phibet'. di. v. c. vlti. ad ꝓcubi
tū mlieris mēstruate accedere. Quintuz est
tps puerperij. c. eo. q̄ supꝛ. Aug. ex hoc effici
untur mlieres steriles. qz semē viri cuz san
guine mortificat'. Et hoc maxīe ꝓfigit infra
dece dies si ꝓcreāt. et hoc valde absurduz
est cum bestie irratōnales obseruāt tps. Si/
militer etiā tpe impꝛgnatōis ꝛ vicino ptu.
Sz diceres. an etiā tpe pregnatōis p̄t red/
di vel exigi debitū. Rñdet pet⁹ de tharanta
sia supꝛ ḡto suiaꝛ. Si eē p̄t sine periculo ab
oꝛ⁹ reddi p̄t. ꝛ eē sine pctō exigi qz vius ma
trimonij nō ē tm̄ in officiū ſz etiā in remedi
um. Si vo periculū esset in puero existenti
in vtero nō dz exigi neq̄ reddi. qz mātimoni
um pricipalius ē institutū in officiū q̄q̄ in re
medū. Itē dic̄ Aug. q̄ tpe menstruu pueri
ꝓcepti efficiūtur epilentici ceci claudi stulti.
ꝛ obsessi a demonibꝫ. et tūc patebūt peccata
parentū in pueris. ¶ Sed diceres an
peccāt ꝓiuges in reddēdo debitū in solenni
tatibꝫ ꝛ ieuniis. Rñdet' fm Raymūdum.
exact⁹ omni tpe dz reddere nisi caute ꝛ sine
periculo posset differre ꝛ nō peccat. Sed q̄

exigit in festiuitatibꝫ ꝯcupiscētia ductꝰ sine ꝓceptu tpis vel ordinatōnis ecclesie peccat venialiter. si vo ꝑtinaciter exigit peccat mortaliter. sz nō illa ꝑsona q̄ reddit. cū potiꝰ vel let ob reuerētiā dei ⁊ sctōꝝ abstinere. g̃ acriter sunt arguēdi isti obstinaces qui temere exigūt debitū illis diebꝫ sine timore dei. de hoc etiā vide. xxxiij. q. iij. p totū. De illis scribit Thobie. vi. Hi nāq̄ qui ꝓpinguz ita suscipiūt vt deū a se ⁊ a sua mēte excludant ⁊ sue libidini ita vacēt sic̄ equꝰ ⁊ mulꝰ in q̄bus nō est intellectꝰ hz ptātē demonū sup eos. Octaui vo sunt qui matrimoniū ꝓtrabūt recta intētōe ⁊ in dei amore et timore viuūt vt docuit āgelꝰ rapbael Thobiā iunioꝛē thobie. vi. Tu aūt accipies virginē cū timore dñi amore filioꝝ magis q̄z libidine ductꝰ vt in semīe abrae bñdictōez in filijs ꝙseq̄ris. Sed illi qui male ꝓtrabunt et male viuūt sine dei timore ⁊ amore nō habebūt filios bonos. ps. xxxvi. Iniusti puniēt ⁊ semē impioꝝ peribit Sap. iij. Ab iniq̄ thoro semē extermīabit. Et. c. iiij. Ex iniqs omnes filij qui nascentur testes sunt nequicie aduersus parētes interrogatione sua.

De eadem dominica Sermo. xxxix.

Nuptie facte sunt in chana galilee. Joh. ij. Ad ꝓro q̄ sciendū quī tuplices sunt nuptie. prime incarnatōis. scde redēptōis. tercie dānatōis. q̄rte spūal' vnionis. quīte eternal' glificatōnis De q̄bꝫ mat. xxij. Simile est regnū celoꝝ homini regi. i. deo patri qui fecit nuptias filio suo. s. vnēdo sibi naturā būanā. In q̄bꝫ nuptijs filiꝰ dei est spōsus. ps. xxiij. Tanq̄z spōsus dñs. et humana nata spōsa ysa. lxi. Induit me vestimētis salutis ⁊ indumēto iusticie circūdedit me q̄si spōsum decoratū corona sc̄z gl'ie ornatū monilibꝫ suis sc̄z gr̃e quia magna gr̃a est facta būano generi q̄ deꝰ est bō factꝰ. De q̄ aug. In rebꝫ p tps ortis illa sūma est gr̃a q̄ deꝰ homī ꝙiunctꝰ est in vnitate ꝑsone. Silꝛ ⁊ magna gl'ia ita vt āgeli se ampliꝰ fm gr̃e. noluerīt ꝓmittere ab homīibus adorari. Thalamus istarū nuptiaꝝ fuit vterus vgīnalis. paranīphus angel'us. Hemptie inciate sunt in patriarchis ⁊ ꝓphetis. In patriarchis ꝓfigurate vt in rubo moysi ardente Exo. iij. In vga aaron frondenti Nume. xvij. In ꝓphetis vo ratificate q̄z p scripturā ꝓphetica exp̄sse ysa. vij. Ecce virgo ꝙcipiet ⁊ pariet filiū. Fuerūt in vltimis tpibꝫ ꝙsummate p incarnatōz. dū vgo Maria ꝑbuit ꝙsensum ipi paranīphо angelo dicēs Lu. i. Fiat mihi fm vbū tuū. Itē hr nuptie facte sunt in chana galilee. qđ interꝑta tur zelꝰ q̄z in zelo ⁊ dilectōe dei. ad eph̄e. ij. Propter nimiā caritatē suaz q̄ dilexit nos deꝰ filiū suū misit in similitudinē carnis peccati. Ad ro. viij. q̄z verā carnez assumpsit tñ pctm̄ nō habuit. ideo eius caro fuit carni peccati similis. Ideo apl'us dic̄ in similitudinē carnis. et dicit ex caritate. Vnde dic̄ Augusti. de catheſisandis pueris. Que maioꝛ causa incarnatōis q̄z vt oñderet dilectōz suā in nobis. Et subdit. Si amare pigeat saltē nō reamare. Et Oroſius. Si bō nō peccasset adhuc deꝰ ex nimio amore bō factꝰ fuisset. dic̄ nāq̄z glo. sup mat. Sola caritas fec̄ xp̄m incarnari. Planū g̃ est q̄ nō minꝰ aīaz dilexisset innocētē q̄z peccatricē. Jō hz aliq doctoꝛes dicāt q̄ si fuisset incarnatꝰ. b̄ itelligе q̄ passibilē natam nō assūpsisset adhuc tñ assumpsisset būanā natam. q̄z mītem ꝓvidauit ab eterno Eccī. xxiij. Ab initō ⁊ ante secl'a creata sum. Aug. Si deꝰ pctōres nō amaret de cel'o ad terrā nō descēderet. Ecce zelus. Iste nuptie facte sunt tercia die. id est in tercio tēpoꝛe Beda. Non tēpore nate nec̄ tpe legis mosaice. hz in tpe gr̃e Huius figura habet' hester. i. Quia āno tercio regni sui fec̄ assuer rex grāde ꝙiuiū. mistice sic ⁊ xp̄us q̄si despōsauit sibi humanam naturā. De hoc tempoꝛe dicit apl's ad Galatas. iiij. At vbi venit plenitudo tpis misit deus filiū suū factuz ex mulierе ⁊c̄. Itē anulus subarratōis quo subarrauit sponsaz suit dignificatō būane nature ex vnīōe ad diuinā o q̄z tū est dignificata p vnīōez ditat' qđ ec̄ ñ imerito mirat' iob vij. dicēs. q̄d est bō q̄z mag. eū. Itē iocalia nuptiaꝝ fuerīt gaudium āgeloꝝ ⁊ celest̄ exercit' Luce. ij. Et subito facta est cū angelo mlt'itudo militie celestis laudātiū ⁊ dicētiū gl'ia in altissimis deo vin

Sermo

terra pax hoĩb bõe volũtatis. Ecce pax nũ ciat de celo hoĩb qz in nuptijs ꝓtrabit amicicia ex pte vtriusq; et sic ꝑ incarnatõz dei facti sum⁹ amici dei. Serñ. Puto q̃ me nõ ꝑt spernere xp̃s qz caro de carne mea z os ꝺ ossibꝫ meis. Itẽ iste nuptie facte sunt in chana galilee. Galilea enĩ interp̃tat trãsmigtio z recte qz de⁹ trãsmigrauit de celis ad terraz Baruth.iij. Pt⁹ hec in terris visus z cum hoĩb⁹ quersat⁹ ẽ Joh.xvi. Exiui a pr̃e z veni in mũm. In istis nuptijs fuit maria ꝓfectiẽs ꝓcipiẽs z pariẽs fuit z iesus bñdictus fruct⁹ vẽtris ei⁹. et discipuli. i. choz⁹ ꝺ tutũ sz pauptas hũilitas castitas Lu.ij. Inueni etis infantẽ pãnis inuolutũ z positũ in p̃sepio. Ibi fuer̃t sex ydrie. i. sex etates. Prima ab adã vsq; ad noe. Scda a noe vsq; ad abrahã. Tercia ab abrahã vsq; ad moysen. Quarta a moyse vsq; ad dauid. Quinta a dauid vsq; ad xp̃m. Et in xp̃o incepit sexta etas. In bis ydrijs fuit aq̃ sacre scripture Ecclesia.xv. Aq̃ sapie salutaris potabit illum. Ex bis ydrijs purificauer̃t Ies nõ plene. qz nihil ad pfectũ adduxit lex. ad Heb.vij. Sed postq̃ venit xp̃s ꝑ incarnatõz ille adduxit pfectõz purificatõis ut inqt matb.v Nõ veni soluere legẽ sz adimplere. Ipe eĩ mutauit aq̃m in vinũ sz cũ verificauit figurã z in veritatẽ quertit. i. Corinth.x. Omnia in figura ꝓtigebãt illi. Et sicaq̃ scripture erat insipida qz figura. Sz nũc ꝑ xp̃m in gr̃a z veritate gustãtibꝫ facta ẽ vinũ. vt scribit Job .i. Gr̃a z veritas ꝑ iesum xp̃m facta ẽ. Ihõ dixit iesus Mat.iij. Sic enĩ decet nos adimplere omnẽ iusticiã. ¶ Dixi scõ q̃ secunde nuptie sunt redẽptõis Ap̃o.xix. Venerũt nuptie agni z vxor ei⁹ preparauit se. Ne sunt nuptie xp̃i z eccie militãtis in quibus xp̃s despõsauit sibi ecclesiã catholicam ꝑ vtuosam redẽptõz in die passionis Cãti. iij. Egredimini filie syon venite z videte regẽ salomonẽ in diademate q̃ corõnauit euz mater sua in die despõsatõnis illius. mater sua fuit gẽs iudayca q̃ corõnauit eũ corona spinea. isto die cũ agn⁹ dei immolat⁹ ẽ in cruce ibi xp̃s erat spõsus: z eccl̃ia spõsa q̃ dicere potuit illud Exo.iiij. Spõsus sanguinuz tu mihi es. qui acq̃sisti eã suo sanguĩe. nã sicut de latere ade eua facta ẽ sic de latere xp̃i eccl̃ia. Et ecõuerso alloquit eã xp̃s sponsus ei⁹ Canti.iiij. Quã pulcre sunt mãme tue sozoz mea spõsa. mãme ex quibꝫ lac fluit nutriẽs puulos ẽ doctrina fidei catholice Cãtico.iiij. Duo vbera tua sic̃ duo hinnuli capree. gemelli sz vetus z nouũ testamẽtũ. i. Corin.iij. Tanq̃ puul⁹ in xp̃o lac vobis potũ dedi Thalam⁹ istarũ nuptiarũ fuit lignũ crucis in q̃ xp̃s requenit. phil.ij. Exinaniuit semetipm formã serui accipiẽs fact⁹ obediẽs vsq; ad mortẽ mortẽ aũt crucis. Paranimph⁹ istarũ nuptiarũ p̃t esse q̃libet p̃dicator annũciãs redẽptõz bũani generis ꝑ passionẽ xp̃i ꝓpletã. Iste nuptie fuerũt initiate in passiõe q̃ sanguinẽ fudit. ratificate in resurrectõe. q̃ eccl̃iã a vicio culpe absoluit. cõsummate in ascensiõe q̃ nat̃am nr̃am in celũ introduxit. Ista nuptia iusticia causa fuit. nã qz hõ peccauerat z culpa fm viã iusticie merer̃ penã. idcirco dei filius ꝓ culpa bũani generis. ꝑ q̃ satisfaciẽdo nõ fuerat genus bũanũ sufficiẽs penã in suo corpe portare voluit. i. Pe.ij. Pctã nr̃a ipe ptulit in corpe suo sup lignum. Idcirco collaudãdo xp̃i passionẽ dicere possum⁹ illõ Sap̃.xiiij. Bñdictũ lignũ ꝑ q̃ fit iusticia. ista nuptiarũ anul⁹ fuit sanguis quez fudit ꝑ nobis. Ap̃o. i. Dilexit nos z lauit nos a pctis nr̃is in languĩe suo. O q̃ preciosus anul⁹. i. pe. .i. Sciẽtes q̃ nõ corruptibilibꝫ auro vel argẽto redẽpti estis de quersatõe pr̃ne traditionis sz p̃cioso sanguine q̃si agni immaculati christi z incontaminati. Itẽ iocalia istarũ nuptiarũ sunt septẽ sacramẽta que fluxerũt de latere xp̃i dormiẽtis in cruce. In bis nuptijs amicicia cõtracta fuit. qz ira dei p̃tis mitigata Romanoz. v. Cuz inimici essem⁹ reconciliati sumus deo per mortẽ filij ei⁹.

¶ Iste nuptie fuer̃t tercia die facte in tercia etate ñ in puericia nec in adolescẽtia sz in virili etate. i. in xxxiij. ãno etatis sue corpal. in rubustioze sz etate. Iste nuptie facte sũt in chana. i. in zelo qz in zelo amoz Job.iij. Sic enĩ de⁹ dilexit mũm vt filiũ suũ vnigenitum daret Job.xiij. Cũ dilexisset suos q̃ erãt in mundo vsq; in finem dilexit eos. nam in fine vite maximam dilectionẽ nobis exhibuit sustinendo mortem vilissimã Bernard⁹. Nescio quõ me de⁹ diligeret nisi ꝑ me mo

ri eligeret. Et in galilea qd̄ interp̄tat̄ trans
migratio. qr iesus xp̄s transmigrauit de h̄
mdo ad patrē Joh. xiij. Sciēs iesus qr ve
nit hora ei⁹ vt trāseat de hoc mdo ad patrē
In his nuptijs fuit Christus Maria ⁊ dis
cipuli. Christus dolens et patiens. prima.
Petri. ij. Crist⁹ passus ē ꝓ nobis. Maria
plorās ⁊ ꝯdolēs Johan. xix. Stabat iuxta
crucē iesu mater ei⁹. discipuli formidantes
⁊ fugiētes. mat. xxvi. Tūc discipuli oēs re
licto eo fugierūt. Fuerūt ibi sex ydrie. id est
sex hoīm electoꝝ gr̄a in ꝓuidētia dīna Pri
mo patriarche xp̄z ⁊ redēptōem ei⁹ deside
rātes. Scdo ꝓphete eū nūciantes. Tercio
apl̄i xp̄m demōstrātes. Quarto martires
ꝓ xp̄o moriētes. Quīto ꝯfessores carnez ꝓ
xp̄o macerātes. Sexto v̄gines ꝓpter xp̄m
ꝯtinētes. In his om̄ib⁹ ydrijs fuit aq̄ tribu
latōnis. qr nulli generi patuit ingressus ad
celū. Sed in his nuptijs aq̄ in vinū muta
ta ē. qr tribulatio in gaudiū. et ianue celi pa
tefacte sunt. De q̄ Hebre. x. Habētes fidu
ciā in introitu sctōꝝ in sanguine xp̄i. E
Tercio sunt nuptie dānatiōis scz dyaboli
⁊ anīe peccatricis. Et figurat̄. i. Macha. ix.
Filij iābri fecerūt nuptias ducētes spōsam
ex madaba filiā vni⁹ de magnis p̄ricipib⁹
chanaan. Et sic pctōres ꝯtrahūt ꝑ cōcupi
scētiā prauā cū dyabolo. in quib⁹ dyabolus
est spōsus. aīa peccatrix spōsa. Jambri ma
re lacescēs vel dies amaricās interp̄tat̄. Et
significat dyabolū q̄ est mare lacescens ꝓ
pter tēptatōnū suarū pericl'a diuersa Dies
amaricās. qr oīa ip̄ius oblectamēta tandez
in die vltōis in amaritudinē v̄tēt̄ Tl'is du
cit spōsam ex madaba qd̄ interp̄tat̄ mensu
rā veniētē sustollēs. Et ē aīa peccatrix que
quaslibet tēptatōes a dyabolo veniētes suf
fert ⁊ acceptat. Filiā vni⁹ magni de p̄ricipi
bus chanaan. i. peccatoris qui dona gratui
ta plurima possidet ⁊ gratiā abijciēdo emu
lat̄. Interp̄tat̄ enī chanaan possidēs donuz
vel emulator gr̄e. Ille nupt ie initiāt̄ in tē
ptatōe. ratificant̄ in delectatōe. ꝯsummant̄
in ꝯsensu ⁊ volūtate. Bern̄. Nō sua ptās sz
nr̄a volūtas mācipat nos dyabolo. Et fiūt
tercia die. Pr̄ia dies cogitatio mala. Se
cūda delectatio. Tercia ꝯsensus ⁊ volūtas.
xv. q. i. c. i. Ex volūtate pctā ꝓcedūt q̄ libe
ro mētis arbitrio ⁊ deliquēdi ꝓposito ꝯmit
tūtur. Aug⁹. O q̄z parua ē ꝯcubit⁹ hora ꝓ
qua ꝑdit̄ vita eterna. Reuera ꝑua. Greg.
Momētaneū qd̄ delectat. eternū qd̄ cruci
at. He nuptie fiūt in chana. i. in zelo mali
cie. Aug⁹. Talis ē vnusquisqz q̄lis ē sua di
lectio. Si terrā diligis terra es. si deū: de⁹
es. ergo si maliciā diligis mal⁹ es. Quia se
cundū Aug⁹. Nihil facit hoīes bonos vel
malos. nisi boni vel mali mores. Et fiunt in
galilea. i. transmigratōe. qr ꝑ tales nuptias
transit̄ de deo ad dyabolū. de libertate ad ser
uitutē. de gloria ī cōfusionē Phil'. iij. Glo
ria in ꝯfusione eoꝝ qui terrena sapiunt. In
his nuptijs ꝯtrahit̄ amicicia carnis. Ro.
viij. Qui in carne sunt deo placere n̄ possūt
Similiter amicicia mūdi. De q̄ Jaco. iiij.
Adulteri nescitis qr amicicia hui⁹ mdi ini
mica ē dei. F In his nuptijs sunt sex
ydrie id ē miserie. Prima ydria ē maledi
ctio. p̄s. cxviij. Maledicti qui declinant a
mādatis tuis Ecc̄i. xli. Ve vobis viri impij
qui dereliquistis legem dn̄i altissimi. si nati
fueritis in maledictōe nascemini. et si mor
tui fueritis. in maledictōe erit ꝑs vr̄a. Se
cunda ē remorsus ꝯscīe. Aug⁹. Oīs inor
dinat⁹ anim⁹ est sibijpsi pena. Sapīe. xvij.
Timida nequicia dat testīoniū ꝯdēnatōni
Hugo in li. de bono ꝯscīe. Que g̃uior pena
q̄z remordēs ꝯscīa q̄cunqz abierit reat⁹ sue
ꝯscīe eū nō dereliq̄t oīa p̄t hō fugere p̄ter cō
scīam suā. Tercia ydria ē ignorātia penitē
tie Johe. ij. Quis scit si ꝯuertat̄ ⁊ ignoscat
deus Osee. xiij. Perditio tua ex te israhel
tantūmō in me auxiliū tuū. Nam hō p̄t ꝑ se
cadere in puteū sed nō exire nisi adiut⁹. p̄s
xciij. Nisi dn̄s adiuuit me paulominus ha
bitasset in inferno anīa mea. Quarta ydria
est dyaboli seruitus Johānis octauo. Om
nis qui facit peccatum seruus est peccati. et
dn̄s eius est dyabolus Augusti. Tot demo
niorum quis seruus est quot viciorum. Et
scda Petri. ij. A quo quis supatus ē hui⁹
⁊ seruus est. Quinta ydria ē mors anime.
ad Romanos. vi. Stipendia peccati mors
Nā Sapīe. xvi. Homo ꝑ maliciā occidit
animā suā. nunc animam ⁊ post hanc vitam
erūt in eterna morte. Ideo scribit̄ Ecclesi
xxi. Quasi rumphea bis acuta om̄is iniqu

tas plage illi⁹ nō est sanitas. Sexta ydria est exhereditatio regni celoꝝ ⁊ eternal⁹ damp̃natio. ysa. lx. Iniq̃tates vr̃e diuiserūt inter vos ⁊ deū vestrū ⁊ pcta vestra abscōderūt faciē eius a vobis ne exaudiret. ysa. xv. Tollatur impi⁹ ne videat gl̃iam dei ꝑmissionez lxx. In bis nuptijs aq̃ miseriarū ꝙuertunt in vinū nō leticie sz gehēnal⁹ pene. De quo Deute. xxxij. Vua eoꝝ vua fellis ⁊ botrus amarissim⁹. Fel draconū vinū eoꝝ ⁊ venenū aspidū insanabile. De bis nuptijs. i. macha. x. Conuerse sunt nuptie in luctū ⁊ vox musicoꝝ ipoꝝ in lamētū.

De eadem dominica Sermo. xl.

In Nuptie facte sunt in chana galilee. Joh. ij. Audiuistis de tribo nuptijs in p̃cedēti ꝑmone. ¶ Hunc vero videndū est de nuptijs spūalib⁹ vnionis sc̄z dei ⁊ fidelis aie. Sapie. viij. Hāc amaui ⁊ exq̃siui eā a iuuētute mea. et quesiui sp̄sam mihi eā assumere ⁊ amator fact⁹ sū forme illius. Reuera amauit de⁹ aīam tuaz atz meā. De q̃ amore Exodi. xv. Ego sum dn̄s de⁹ tu⁹ fortis zelotes. Nā ipe sponsus anīe ē rex regū. ⁊ tñ fact⁹ est ꝺuus, ꝓpter illi⁹ amorē ad Philip. ij. Exinaniuit semetipsuz formā ꝺui accipiēs. Berñ. Erat dei om̄ipotētis fili⁹ ⁊ fact⁹ est ꝺuus. Scōo erat omnipotētissim⁹. Matth. xlvi. Data ē mihi om̄is ptās in celo ⁊ in terra. ⁊ fact⁹ est infirmus. ysaie. liij. Vulnerat⁹ est ꝓpter iniq̃tates nr̄as. attrit⁹ est ꝓpter scelera nr̄a. Et ibidē desiderauim⁹ eū despectū ⁊ nouissimū virorū virū plenū dolorib⁹ ⁊ sciētē infirmitatē. Tercio erat ditissim⁹ ⁊ factus est paup. ij. Corint. viij. Scitis enī gr̄am dn̄i nr̄i ihesu xp̄i q̃m ꝓpter vos egen⁹ fact⁹ est. cū eēt dives vt illi⁹ inopia vos diuites esset⁊ Quarto erat speciosissim⁹. de q̃ ps. xliij. Speciosus forma p̄ filijs hoim. Et sapīc. vij. Candor ē enī lucis eterne ⁊ speculū sine macula di maiestatis ⁊ ymago illi⁹. Et fact⁹ est dis formis ꝓpter iniq̃tates aiarū nr̄arū. ysa. liij Nō est ispecies ei neq̃ decor ⁊ vidim⁹ eū et nō erat aspect⁹. Et nos putauim⁹ eū quasi leprosum ⁊ ꝑcussum a deo ⁊ humiliatū. In bis nuptijs q̃ prius erat ancilla nūc ē dn̄a. prius ad pedes iacuerat nūc est regina a dextris. qđ mirat⁹ iob. vij. Quid ē hō qz magnificas eū. aut quid apponis erga eū cor tuum Et berñ. Unde tibi aīa būana vñ tibi h̄ vnde tibi tanta gloria vt mereaꝛis dici dei sponsa. Ipse enī est in quē desiderāt angeli ꝓspicere. i. Pet. i. Quid retribues dn̄o ꝓ omnib⁹ q̃ retribuit tibi. vt sis socia mense. socia regni sui. socia thalami vt introducat te rex in cubiculū suū. ¶ Unde despon satio istarū nuptiaꝝ fit in baptismo in suscep tōe fidei. De q̃ Osee. ij. Sponsabo te mihi in fide. Cui ꝓsonat ap̄l⁹. scōa Corint. xi. Desponsi vos vni viro virginē castā exhibere xp̄o Etiā parvuli in fide deo desponsantur. et qz infantes ꝑ se nō possunt fari. ideo ꝑ fideiussores se obligāt in assensuz fidei vel le deo adhxrere sc̄z ꝑ patrinos. Unde aug⁹ vt habet̄ de ꝓsecratōe. di. iij. Vos añ om̄ia tam viros q̃z mlieres qui filios i baptismo susc epistis moneo vt vos cognoscatis fideiussores apud deū extitisse, p illis q̃s visi est⁊ de sacra fonte suscipere. Ideo dicunt. Abrenūcio satbane p̄ompa de p̃nti. Et si infās moriat̄ in tali despōsatōe statī ad celū euolat. ⁊ hoc fed⁹ stat vsq̃z ad discretōis ānos. Sed iā multi rūpūt sedus ⁊ adulterātes dyabolo inhxrēt. dicētes illud iob. xxi. Recede a nobis sciaz viarū tuarū nolum⁹. Sz adhuc tñ deus sp̄ōsus noster ē ita misericors ꝙ dirigit ad nos nūcios vt renouem⁹ fedus pristinū dātes sibi adhuc ꝓsensuz. Et hij sunt nūcij. Prum⁹ ē sacra scripta. de q̃ Richar. Uerbū dei ē diuin⁹ nūci⁹. ꝑ qđ volūtatem dei ꝓgnoscim⁹. Scōs est quilibet p̄dicator. ad Titū. ij. Tu aūt loq̃re ⁊ exhortare q̃ decēt sanā doctrinā. Tercio sp̄ōsus ꝑ se veni⁊ et ꝑ inspiratōz dicēs Canti. vi. Reuertere reuertere sunāitis reuertere reuertere. Quater dicit reuertere sc̄z de mala cogitatōe. locutōe. opatōe. ⁊ ꝓsuetudine. recordare creatōis. redēptōis. dilectōnis ⁊ glificatōnis Recordare q̃ ꝓnus sum ad recipiendū te. de q̃ Hiere. iij. Si dimiserit vir vxorē suā et recedens abeo duxerit virum alterum. nunquid reuertetur ad eā vltra. nūquid nō polluta erit ⁊ ꝓtaminata mulier illa. Tu autem fornicata es cū amatoribus multis. tñ

reuertere ad me dicit dñs. Aug⁹. O q̄ largissima ē dei misc̄dia. nā pc̄catorē patiēter expectat. benigne reuocat. hilariter suscipit plene ignoscit. gratiā tribuit ī gratia ꝓfuat ꝓfuādo coronat. hec ille. ergo aīa q̄ est dei spōsa cū attēderit spōsum ita benignū q̄ velit oēs excessus ei⁹ ita benigne remittere ⁊ ꝓdonare. sic ꝓmisit Ezech. xviij. Si auerterit se impi⁹ ab impietate sua ām opat⁹ ē. ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iusticiā oīm iniq̄tatū eius nō recordabor. si tūc renūciet oīm̄ priorib⁹ amatoribus ⁊ adulteris. ⁊ toto cordis affectu ad spōsum dēū se ꝙuertēs. ⁊ casto se illi amore vniēs ꝓmiserit illū solū amare se velle ⁊ illi soli placere. ¶ Tūc pi⁹ dñs spōsus scz deus q̄ttuor dōa dat sponse suo. prīo dat monile ad decorē pectoris. Sc̄do anulū ad decorē manuū. Tercio coronam ad decorā capitis. Quarto ornatū ad cultū toci⁹ corpis. Dixi primo dat monile ad decorē pectoris. i. ꝓsciēt ie puritatē. i. Ite salo. iiij. Hec ē volūtas dei sanctificatō vra Quid enī amplius ornat aīam q̄ puritas. Isa. lxi. Quasi spōsam ornatā monilib⁹ suis. Bern̄. Quid dulci⁹ q̄d accepti⁹ pura ꝓsciētia. trahat mōs. terreat dyabol⁹. impugnet caro tūc hō sp ē secur⁹. Ideo scribitur in ca. xi. q. iij. inter vba laudantū siue vituperātiū nō hoīm linguas sz ꝓsciētias curare debem⁹ Socrates enī dic̄. ꝓsciētiā plus q̄ famā attēde. fallere potes famā: ꝓsciētiā rato vel nūq̄. Sc̄do dat anulū ad decorē manuū. hoc ē meritū bonoꝝ opm. vt pater filio ꝓdigo. Lu. xv. Cito ꝓferte stolā primā. ⁊ induite illū. id ē vestē interioris puritatis. ⁊ date anulū in manū ei⁹. i. date ei gratiam operandi hōa meritorie ⁊ calciamēta ī pedes ei⁹. i. sanctoꝝ exēpla imitando. pedes enim sunt affectus ⁊ intellect⁹. Crisosto. Calciamenta de pellib⁹ mortuoꝝ aīaliū conficiūtur. sic nos sanctoꝝ patrū vestigia q̄ mortui sunt sequi debem⁹ Ambro. Sanctoꝝ vita est nob⁹ viuēdi norma. q̄d si fecerim⁹ verificabit̄ de nobis illud Cāti. vij. Quā pulcri sunt gressus tui in calciamētis filia p̄cipis. ¶ Tercio dat decorē capitis. id ē coronaz in capite. Isa. lxi. Quasi sponsum decoratum corona id ē vita ꝓtēplatiua. nā sic caput est p̄cipale mēbr⁹ sic mēs ⁊ ratio vt dic̄ plato est q̄d bonū ⁊ optimū in hoīe Huic capiti. i. mēti imponit̄ corona cū ornat̄ vita ꝓtēplatiua. Bern̄. Tunc aīa ē valde decorata. cū in deuotōe sublimata deū vidicit ꝓtēplari. tūc p̄t dicere illud Ezech. xvi. Dedi coronā d corīs ī capite tuo. Et bñ ꝓtēplatiua vita dicitur corona. q⁹ corona ē summū ī capite. sic ⁊ ꝑm origenē vita ꝓtēplatiua ē optimū ⁊ sūmū bonū q̄d homī ꝓferri p̄t in hac vita. vt ptz Lu. x. Maria optimā ptē elegit que nō auferet̄ ab ea Orige. Que ē ps optia quā elegit Maria nisi gustare ⁊ videre q̄m suauis ē dñs in hac vita. ¶ Quarto dat ornatū toti⁹ corpis id ē amictū vtutū Isa. lxi. Induit me vestimētis salutis. id ē vtutib⁹. Isido. Sic corp⁹ decorat̄ vestibus. sic aīa vtutib⁹. cū vicz implet̄ illud .ps. lxxxiij Ibūt de vtute in vtutē. scz cū hō inuenit se castū benignū būilē misericordē. hec sunt em̄ vestes nuptiales q̄b⁹ hō decorat⁹ regalibus nuptijs dign⁹ bēbit̄. Hugo. O q̄ sublimis ⁊ decora ē aīa vestib⁹ vtutum ornata. Isido. Aīa vtutib⁹ plena ē trinitatis cathedra. et has vestes vtutū dat spōsus de⁹ et null⁹ alter. Aug⁹. Virt⁹ ē tam nobilis effectus vt null⁹ operet̄ eā in nob⁹ nisi de⁹. ad galathas. iij. Qui tribuit vobis spūm operat̄ vtutes in vobis. Itē iste nuptie spūales fiūt tercia die. i. post ꝓtritionē ꝓfessionez ⁊ satisfactionē. Ideo Bern̄. in sermone de epipbania. Omnes nos ad spūales nuptias vocati sumus. Quid tibi anima mea cū dei gratia nisi vt merearis esse ei⁹ sponsa. Itē thalam⁹ barū nuptiarū est pura ꝓsciētia. Paranimphus ē bona inspiratio inducēs aiam̄ ad ꝓiūctoz sui spōsi p gram q̄ immittit̄ a deo Actu. xvij. Ipse dat omnib⁹ vitā ⁊ inspiratōem. Iste nuptie initiātur in bona cogitatōe. ratificātur in bōa volūtate. cōsummātur in ꝓfecta opatione. Itē celebrātur ī chana. i. zelo ⁊ amore. q⁹ nibil ē q̄ ita cōnectit aiam̄ deo spōso suo sicut zel⁹. De quo Bern̄. Nulla alia cōnectio queritur inter sponsum ⁊ sponsam q̄ amari ⁊ amare. Ulñ Moyses Deute. vi. Audi israel ⁊ obserua vt facias q̄ precepit tibi dñs ⁊ bene sit tibi. ⁊ multipliceris āplius. diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo ⁊ ex tota aīa tua ⁊ ex tota fortitudine tua. Idcirco Math. xxij. legis-

doctori interrogāti. Agē qđ est magnū mā datū in lege rñdit dñs. Diliges dñz de. tu. tc. Hugo de laudō caritatis. Dilige et fac q̄c quidvis. subdit rōez. qz caritas ē fōs ꝓpri? de q̄ nō ꝓmūicat alien?. Ideo ad Colo. iij. Sup oīa caritatē habete qđ ē vīculū pfe/ctōis. bern. Quāto ardēti? diligim? tāto serem? eū videbim?. et tanto principalius eum habebimus. i. Johan. iiij. Deus cari tas ē et q̄ ma. in cari. in deo ma. et de? in eo. Bern. Quid p̄cios? q̄ de? caritas ē. q̄d se curi? q̄ qui ī caritate manet ī do manet. q̄d iocūdi?. et de? in deo. Itē iocalia hab nu/ptiar sunt septē dōa. ss. Itē fiunt in galilea .i. trāsmigratōe qz sic delpōsati migrāt do er roze ad vitatē. de vicijs ad vtutē. de vna vtute ī aliā. Bern. In via dei nō ꝓgredi ē egredi In bis nu. dñt eē q̄uiue iesus maria et discipli. maria. i. amaritudo ꝓpūctōis. ie sus. i. spes salut; et discipli. i. vtutes ꝓcomi tātes. qz nō sufficit spes sine opatiōe bona. Bern. Sperare sine meritis nō ē spes sz p̄/sūptio. qz dic mgr in iij. di. xxvi. c. i. Spes est certa expectatio future bītudis veniēs ex dei gr̄a et meritis p̄cedētib. ¶ Itē no ta sic dic mgr in iij. di. xxxi. c. i q dñt esse tria bōa mrimonij cozpal. scz fides ꝓles et sacm ētū. sic etiā in mrimonio spūali. ꝓpio fides vt neuter aliēo thoro misceat et macu let. Sic spūal; aīa q̄ est xpi spōsa tenet xpo triplicē fidē. Pria ē vt solū deū sinceroz ca sto corde diligam? et aliū amorē nō admitta mus. Bern. Nō caste diligit deū q̄ aliquid diligit p̄ter eū. Un q̄tiēs alicjs mortl; pec/cat tociēs aīa ei? efficit adultera. negās spō sum. De q̄ biero. et hī ca. xi. q. iij. estimant Estimāt qđā in eo tm deū negari si in plecu tōe q̄s a gētib ꝓbensus se ꝓfiteri renuerit xpianū esse. Ecce apl's oīb q̄ puersa sunt fa ctis deū asserit negari. Christus sapia ē iu/sticia et vitas sanctitas fortitudo. Negat p insipiētiā sapiā. p iniq̄tatē iusticia. p men daciū vitas. p turpitudinē sanctitas. p ībe cillitatē anī fortitudo. q̄tiēscunq̄ vicijs vi/cijs atq̄ peccatis tociēs deū negam? Scōa fides ē vt oīa bona nob a deo tradita ad suū bñplacitū fidelt erpēdam?. ad Ro. xij. Ob secro vos p miscōiaz dei vt exhibeatis coz/pora vra hostiā viuētē sanctā deo placentē vt ꝓbetis q̄ sit vol̄tas dei bona bñ placēs. et ꝓfecta. Tercia fides est vt ei? gloriā oīb opib nostris q̄ram?. i. Cor̄. x. Oia in gl̄iaz dei facite. Istā triplicē fidē dēm? ei exhibe re. Eccs. xij. Funicul? triplex difficile rūpi tur. ¶ Scōm bonū matrimonij ē bo nū ꝓlis. scz bonoz opm. nā sic de bono coz/porali scribit. i. thimo. ij. saluabit mulier p gñatōz filioz. sic de spūali p gñatōz bonorū opm. Et sicut mlieres pariūt cū dolore. iob xvi. Mulier cū parit tristiciā hz. cū aūt pe/perit nō meminit p̄ssure. sic ē de ptu bonorū opm. Bern. prio videt intolerabile. deinō nō tā graue. pt? leue et delectabile. et imple/bit illud psal. xvi. Saturati sunt filijs. i. bo nis opib pleni. nā sicut ꝓles ē ymago parē tū. sic et in bonis opib reducet ymago boni/tatis nostre Est nā q̄ bonū argumētū illud ē opus bonū ergo habuit bonū opificē. Job. x. Opa q̄ ego facio testionū phibēt de me. Phūs. q̄lis vnusquisq̄ ē tl'ia opat. Aug?. Tot germis ꝓles er te gignis q̄t bōa opa et vtutū exercitia de te ꝓfers. Mat. vij. A fru ctib eoz cognoscetis eos. Sz de ill' qui ste/rilitatē ꝓcurāt veneno demonis qui dissolu ti sunt corde dicētes illud Sap. ij. Eriguū et cū tedio est tps vite nostre et ñ est refrige/riū in fine boīs. et nō est q̄ agnitus reuersus sit ab inferis. fruamur bonis q̄ sunt. nēo ex/ors sit luxurie nostre. tales nūq̄ ꝓcipiūt p bonā voluntatē. et nūq̄ pariūt p opis ꝓfe/ctū. De quib Eccī. ij. Ue dissolutis corde qui nō credūt deo. et ideo nō ꝓtegētur ab eo Ue illis q̄ filios suos occidūt p reciduatio nē in mortl'ia. De quib Osee. ix. Ephraiz educet ad interfectōz filios suos. Ephraim crescēs vel adauct? figurat eos q̄ nōnunq̄ bona opa pariūt plurima sz nō ꝓmanēt ī in nocētia et gr̄a sed reciduātes mortificāt illa De quib Eccī. ij. Ue bis qui pdiderūt su stinētiam et qui dereliq̄runt vias rectas et di nerterūt in vias prauas. et quid faciēt cū i/spicere ceperit dñs Itē aliqui ꝓcipiūt et nō pariūt. Isa. xxxvij. Uenerūt filij vsq̄ ad par tū et vt? nō est pariēdi. sic illi q̄ bñt vol̄ta/tē ociosam. puer. xiij. Ult et nō vult piger vult cogitatōne nō vult opatōe. De quib in canone. lxxxvi. di. Nō est satis bñ velle sedet bñ facere. neq̄ satis ē iterū bñ facere

misi id ex bono fōte pcedat. ℣ est ex bona v
lūtate pficiscaī. ℣ ℣ Tercīū bonū est
sacramētū .i. insepabilitas .i. Corinth. vij.
bis q̄ mīmonio iūcti sunt p̄cipio nō ego sz
dñs vxorē a viro nō discedere. ⁊ vir vxorē
nō dimittat. Sic nos nō debem⁹ deū dere/
linq̄re Hiere. xvij. Dñe oēs q̄ te derelinquūt
confundent̄ recedētes a te in terra scribent̄.
dic igit̄ cū sponsa .i. fideli aīa. illud Can. iij.
Tenui eū p fidē spē ⁊ caritatē nec dimit/
tā donec introducā eū in domū mātis mee.
et in cubiculum genitricis mee id est donec
perfecte impleantur in patria hoc fecit a/
pls ad Ro. viij. Certus sū ei q̄ nec mors
nec vita nec āgeli nec creatā alia pote
rit nos separe a caritate dei. Et pauī añ ℣
Quis g̃ separabit nos a caritate dei tribula
tio an angustia an fames an nuditas an pe
riculū ⁊c. q. d. nullū hoc. Hugo. Poti⁹ po
tuisset q̄s separe aīam a corpe q̄ vnifica
bat q̄ ab illo quē diligebat. De his tribus
bonis scribit ℣ Osee. ij. Sponsabo te mihi in
fide, sz q̄ ad primū. Secōo sponsabo te mihi
in iustitia sz q̄ ad secōm bonū. Tercio spon
sabo te mihi in sempiternū sz q̄ ad sacrām
tū insepabil̄ adhesionis. ℣ Nota in
his inptijs dñt esse ser ydrie. id ē ser gñā
meditationū que dz hīe penitēs. p̄io me/
ditādo mēoriā offensiōis Jacobi secundo.
In multis offendimus oēs. reuera omnes
puer. xx. Quis p̄t dicere mōm ē cor meuz
pur⁹ sum a pctō. q. d. null⁹. ps. xiij. Oēs ō
clinauerūt simul inutiles facti sunt. In hac
ydria dz esse a q̄ p̄tritōis. ps. cxviij Exitus
aq̄z deduxerūt oculi mei q̄ nō custodierūt
legē tuā. Secōa ydria ē dolor fraterne trās
gressionis. Hiere. ix. In omī fratre suo nō
habeat fiduciā. q̄ oīs frater supplātās sup/
plātabit. hāc ydriā dz īplere aq̄ lacrimarū
caritatis. hiere. ix. Quis dabit capiti meo
aq̄m. et oculis meis fontē lacrimarū ⁊ plo/
rabo die ⁊ nocte interfectos filie ppli mei.
Tercia ydria ē pñs aduersitas Job. xvij.
hec locut⁹ sum vobis vt in me pacē habea/
tis in mūdo pressurā habebitis Eccs. ij. Cūcti
dies ei⁹ doloribus ⁊ erūnis pleni sunt nec p
noctē mēte requiescit. hāc īplet aq̄ tribulatōis
Treñ. i. Ploratās plorauit i nocte ⁊ lacrime
ei⁹ in maxillis ei⁹. nō est q̄ p̄solet eā ex oīb⁹
caris ei⁹ Quarta ydria ē timor gehēne hāc
implēt aq̄ p̄uctōis. ps. vi. Lacrimis meis
stratū meū rigabo. et sequit̄. Turbat⁹ ē a fu
rore oculi⁹ me⁹. et sic Ezechias. Isa. xxxviij
vtēs se ad parietē fleuit amare Ratio q⁹ di
xit. Ecce in dimidio dieꝝ meoꝝ vadam ad
portas inferi. ps. xcij. Nisi q⁹ dñs adiuuit
me paulomin⁹ habitasset in inferno aīa mea.
Quīta ydria tēpestas tēptationū carnaliuz.
Roma. vij. Scio q⁹ nō habitat in me. hoc ē in
carne mea bonū. nō enī q̄ volo bonū hoc fa
cio sed q̄ nolo malū hoc ago. Hāc ydriaz
implet aq̄ spūs afflictōis. ex q̄ enī caro tēpta
tur spūs affligit̄ plenūq̄ vsq̄ ad lacrimas.
iuxta illud Math. ij. Rachel plorans filios
suos noluit p̄solari. q⁹ nō sunt imo q̄ diu in
feriores vires nō subijciunt̄ spūi vt filie ma
tri rachel plorare nō desinit. Sexta ydria ē
ignorātia finis Eccs. ix. Nescit hō finē suuz
℣ si hō nō haberet maiorē tristiciā tūc illa
esset maxīa causa tribulatōis cū ignorare fi
nalē pmāsionē Eccs. ix. Nescit hō vtrū a/
more an odio dignus sit nescit an erit a dex/
tris vel a sinistris in finali iudicio. xi. q. i. sa/
cer. adhuc nescim⁹ q̄s in terribili iudicio di
q̄l futur⁹ sit. Tū hāc ydriā īpleri dz aq̄ di/
uine refocillatōis. ps. lxxix. Cibab nos pane
lacrimaꝝ ⁊ potū dab nobis lacrimas in mē
sura. ℣ Dz oēs tristicie istaꝝ idriaꝝ p̄
cipue btē virgīs querent̄ in vinū p̄solatōis
dīne. ps. cij. vinū leti. cor ho. math. v. Bti
q̄ lugēt q̄m ipi p̄solabūt̄ Isa. vl. Quō si cui
mī blādiat̄ ita ⁊ ego p̄solabor vos Vistice
aūt mē iesu. i. va cognitio dz ad ihm̄ ēcurre/
re īsufficiētiā ōmōstrādo ⁊ maīfestādo. Dz
ihūs ñ dignat̄ nīaz īopiā supplere nisi vi/
derit in nob obediēdi pmptā volūtatē q⁹ tl⁹
accepta ē. ij. Cor. viij. Et ℣ ē q̄ dic̄ i textu
Quid mihi ⁊ tibi mr. nōdū vēit hora mea
.i. ñ ad tuū nutū sz ad meā volūtatē ⁊ mīaz
ptinet. Q⁹ dic̄ san. tho. Hō p̄t demereri g̃
tiā nō tū ex p̄digno mereri licz bñ de congruo
Tūc maria .i. ipa va cognitio rōis dz ad mi
nistros recurrere .i. ad appetitū volūtat̄. et
ad alias vires aīe inferiores dicēs. q̄cq̄d
dixerit vob facite. i. pmpti estote obedire ī
oīb⁹. ℟ Bern̄. In hoc statu positi ri
nū dulcedinis gr̃e possem⁹ bibere sed nō cō
tinuo habere. Ratio p̄ria. q⁹ est merces labo

ris. ideo p gustū viatoribꝫ ostēdit̄ sꝫ nō ple
ne ꝯmūicat̄. Scd̄a ratio qꝛ si staret tl̄is cō
solatio ⁊ dulcedo tūc hō interior totꝰ absor
bet̄ ⁊ deficeret ⁊ moreret̄. qꝛ in tali gustu ꝯ
solatōis spūs diuidit̄ ab aīa. ad Hebre. iiij
Viuus ē ſmo dei ⁊ efficax et penetrabilior
om̄i gladio anticipi ⁊ ꝑtingēs vsqꝫ ad diui
sionē anīe ⁊ spūs ꝯpagij quoqꝫ ac medulla
rū ⁊ discretor cogitatōnū ⁊ intentionū cor
dis. et sic p talē diuisionē si diu staret anīa
litas deficeret ⁊ corpꝰ moreret̄. Tercia rō
vt meritū in nobis nō deficiat sed augeatur
Quia illud tps dīne ꝯsolatōis ⁊ gustꝰ ha
bet se nō p modū meriti sed p̄mij. ergo nec̄e
est vt tale tps nō diu ꝑmaneat vt hō citiꝰ
ad statū laboris ⁊ meriti remittat̄. nā talis
gustꝰ debet excitare nr̄m desideriū ⁊ nō sp
occupare. Quarta ratio qꝛ ꝯtinuatio cele
stiū ꝯsolatōnū est ꝓpriū solū beatis nō viato
ribꝫ. idcirco ad plurimū tpis deficit vinuꝫ
dulcedinis ⁊ gr̄e vt desideriū amoris auge
atur. qꝛ dolor rei ꝑdite iudicat q̄ntū sint a
mata possessa. ergo nō debemꝰ cessare a bo
nis opibus sed magis obedire. psal. xxxvi.
Subditꝰ esto dn̄o ⁊ ora illū. S Cum
enī videt deꝰ nr̄am animi ꝓmptitudinē ad
obediendū tūc mandat sex ydrias īplere aq̄
id est deficiēte dulcedine ꝯsolatōis siue cō
tēplatōis incipe opa actōis in sex opibus
miscd̄ie ad leuandū aīam Luce. xi. Qd̄ su
perest date elemosinā ⁊ oīa mūda sunt vobis
Itē sic aq̄ nō est tāti saporis sicut vinū. sic
nec actio ita dulcis sic ꝯtemplatio Orige
nes. Contēplatio hꝫ ꝑfectissimas delectati
ones annexas. qui terrenis inhaeret inuenit
amaritudinē. qui aūt celestibꝫ inuenit dul
cedinē Augꝰ. Actiua vita indigēti subueīt
ꝯtēplatiua aūt nullū inuenit indigentē. id
circo reple sex ydrias ad summū. id est iu
xta facultatē Tobie iiij. Quō potueris ita
esto misericors. q. d. in opibꝫ misericordie
studiose te exerceat. Architriclinꝰ est supe
rior ps ratōis. sed tūc hauritꝰ ⁊ fert̄ archi
triclino qn̄ opꝰ bonū ꝯformat̄ recte rationi
Tūc aūt gustat aquā vinū factū. cū volun
tas inuenit in opibꝫ ꝑactis q̄ndā suauita
tē ⁊ saporē dīne dulcedinis. iuxta illud p̄s.
xciij. Scd̄m multitudinē doloꝝ meoꝝ ꝯso
latōes tue letificauerūt aīam meā Bernar.

Pre dulcedine charitatis hō efficit̄ hila
ris. laborat ⁊ nō latescit vel lassascit flagel
lat̄ ⁊ nō sentit. deridet̄ ⁊ nō aduertit. Hoc
architriclinus. i. supior ps rōnis sentiens
mirat̄ dicēs. Om̄is hō primū bonū vinuꝫ
ponit ⁊ cū inebriati fuerīt id qd̄ deteriꝰ est
hoc est mūdialis ꝯsolatio prīo bona apparꝫ
in fine ad deteriꝰ sp declinat ⁊ prauā se de
mōstrat. ꝓuer. xiiij. Extrema gaudij luctus
occupat Gre. Momētaneū est qd̄ delēctat
eternū qd̄ cruciat Lu. vi. Ve vobis qui ri
detis nūc qꝛ lugebitis ⁊ flebitis. seā tu ſua
sti bonū vinū vsqꝫ adhuc. i. ꝯsolatōnes gr̄e
tue nūc tribuis ex ꝑte degustādas sed tunc
in eterna btītudīe ad plenū ꝑfruēdas Hoc
vnū dulcedīs gr̄e solꝰ iesus tribuit Bern.
O bone iesu tu es fons vite indeficiens hu
mana corda reficiēs. ad te currit hō sitiens.
qꝛ tu es solus ei merces sufficiēs Joh. xv.
Ego sum vitis vera dās vinū gr̄e qd̄ letifi
cat cor hoīs Cāti. v. Bibite amici mei ⁊ in
ebriamī charissimi scꝫ a vīo celestis suauita
tis. Hoc vino inebriatꝰ fuit Petrꝰ. math.
xvij dicēs. Bonū est nos hic esse nesciens
quid diceret p̄ ebrietate spūs. T Qui
te sunt nuptie eternal̄ gl̄ificatōnis. de quibꝫ
Apo. xix. Gaudeamꝰ ⁊ exultemꝰ ⁊ demus
gloriā ei qm̄ venerūt nuptie agni. Ad has nu
ptias īuitam̄ Cāti. iiij. Veni de libano spō
sa mea veni de libāo veni coronaberis Ter
dicit veni. qꝛ añq̄ aīa coronet̄ optet p tria
venire ad coronā saltē que aliq̄ pctā ꝯmisit
Prīo p amarā ꝯtritionē Trenoꝝ. ij. Ma
gna enim velut mare ꝯtritio tua q̄s medebi
tur tui. Scd̄o p purā ꝯfessionē. ꝓuerbi. xx
viij. Qui abscōdit scelera sua nō diriget̄. q̄
aūt ꝯfessus fuerit ⁊ reliq̄rit ea miscd̄iam cō
seq̄tur. Tercio p perfectā satisfactōeꝫ Apo
ca. xxi. Nec intrabit in eā aliquid coinq̄na
tū. Figura huiꝰ hester. iiij. qꝛ nō lꝫ indutuꝫ
sacco intrare aulam regis assueri. Ad has
nuptias solū intrāt btī Apo. xix. Beati qui
ad cenā nuptiarū agni vocati sunt. q̄les fu
erūt prudētes v̄gines q̄ ꝑate intrauerūt cū
spōso ad nuptias Math. xxv. Thalamus
haꝝ nuptiaꝝ est celū Isa. lxvi. Celū mihi
sedes est. Paranīphus est sacra scriptura
nobis denūciās īmēsitatē gl̄ie ꝑadisi. i. Co
rinthi. ij. Quod oculus nō vidit nec auris

audiuit: nec in cor hominis ascendit q̄ preparauit deus his qui diligūt illū. ¶ De nuptie inuitantur p̄ grām. ratificant̄ p̄ p̄seuerantiam. p̄summant̄ p̄ gl̄iam. ¶ Psal. lxxxiij. Etenim bñdictionē dabit legislator scz q̄ntum a grām ibunt de virtute in v̄tutē. scz q̄ntū ad p̄seuerantiā videbit̄ deus deor̄ in syon. s. q̄ntū ad gl̄iam. ¶ Vocalia hab̄ nuptiar̄ sūt septē dotes totū hoīem adornātes tres ex parte anime. s. clara visio tentio et fruitio. visio fidem euacuās. firma tentio spem certificans suauis fruitio caritatē p̄ficiens. Corpi dat̄ claritas q̄ expellit obscuritatē. subtilitas cōtra obtusitatē. agilitas p̄ grauedinē impassibilitas auferēs mortalitatē. ¶ De nuptie fiunt tercia die. ¶ Prima est natiuitas. scōa vita. tercia mors. Eccs. vij. Melior ē dies mortis die natiuitatis. Exodi. xxxij. Nō videbit me hō q̄ viuet. ¶ De nuptie celebrantur in chana. i. dilectione. Aug. Nō numerositas op̄r̄. nō diuturnitas tēpor̄. sz maior caritas auget meritū q̄ p̄miū. Itē in galilea. i. transmigratōe. q̄r pri⁹ oz transmigrare de b mūdo ad p̄ēm. ¶ Hiere. xlij. Translata est oīs iuda trāsmigratōe p̄fecta. licet enī mali trāsmigrent̄ nō tñ trāsmigtione p̄fecta sz imperfecta. q̄r nō ad gl̄iam sz ad penā. Itē in istis nuptiis sex ydrie implete sūt. id ē oēs potentie aīe p̄fici ent̄ celestib⁹ delicijs. Cū dicit Orosius sup̄ ps. cij. Qui replet in bonis ō sideriū tuū vt be q̄ erāt suscepti ue pri⁹ erroris meroris q̄ doloris tanc̄ ydrie q̄ vasa. tūc implebunt̄ vino exultatōis q̄ btē fruitiōis. ibi enī deus absterget oēm lacrimā ab oculis eor̄: q̄ mors vltra non erit: nec̄ luctus nec̄ clamor nec̄ dolor erit vltra q̄ prima abierunt. ¶ Appē. xxi. Et sic aq̄ conuertit̄ ī vinū q̄r tribulatio in gaudiū. q̄r Isa. xxxv. Gaudium q̄ leticiā obtinebunt q̄ fugiet dolor et gemitus.

Dominica. ij. post epiphaniam Sermo. xli

DOmine si tu vis potes me mūdare. Matb. viij. Mar. i. q̄ Luc. v. In summa euāgelij tria inuuntur. Prīo lepr̄osi affectuosa oratio. Secōo ei⁹ gtiosa mundatio. Tercio subiungit̄ p̄alitici amorosa curatō. ¶ Primū ibi. Dñe si tu vis q̄c. Secōz ibi extēdens manū tetigit eū. Terciū ibi veniā q̄ curabo eū. ℣ De primo dic̄. In illo tpe scz cū ibus p̄dicauit in mōte Tabor octo beatitudies anno scz primo siue p̄dicatiōis vbi docuit oēm p̄fectōem. cū descēdisset de monte scz tabor. nam boni magistri mos ē doctrinā suam factis a p̄probare. hinc est q̄ cū saluator cōpleuisset p̄monē suū in mōte vt dic̄ Aug. Vox descēdit ad oratōem signor̄. Idcirco subditur. Secute sūt eū turbe multe. Orige. Aliq̄ p̄pter caritatē. aliqui p̄pter doctrinā. aliqui p̄pter admiratōz. aliq̄ p̄pter infirmitatū curationē. Subdit. Ecce leprosus venies adorabat eū. Iste leprosus nō fuerat in mōte. sz fuit de his q̄ expectabāt x̄pi descensū in pede montis. audiebat enī solam doctrinā et credebat q̄ talis sapia absq̄ oī potētia nō essz Idcirco mīt̄ p̄mēdata est fides ist⁹ leprosi quia adhuc nullo facto miracl̄o ex sola fama doctrine credidit. Nr dic̄ mgr̄ in hist oria. q̄ mūdato leprosi ē primū signū q̄ d x̄pc orat⁹ē exq̄ apte p̄dicare cepit. q̄ dicit venies adorabat eū. Ecce infirmitas fuit cā adoratōis q̄ accessus ad x̄pum. sic q̄ hodie de⁹ plagat aliq̄n hoīem infirmitatib⁹ q̄ doloribus vt accedat ad eū. p̄s. xv. Multiplicate sūt infirmitates eor̄ postea acceleraueruṅ scz ad p̄fessionē. Aug⁹. Felix necessitas q̄ ad meliora p̄pellit. Eccl. xxxi. Infirmitas gulis sobriā fac̄ aīam. Exēplum legit̄ de q̄dā nobili qui inuidebat religiosis. ad quē tandē correptū quadā infirmitate venit quidā religiosus p̄solans eū quez ille petiuit vt p̄ eo oraret. q̄ ille religiosus in quo statu essz deuotior et magis sine pctō exquisiuit. q̄ rndit infirmus. in infirmitate. cui religiosus. p̄seruat vos deus in statu meliori. Ideo Hugo de sancto victore. De⁹ mīt̄os flagellat infirmitate ne peccent. vtilius enī z est frangi doloribus ad salutē: q̄z vti sanitate q̄ incolumitate ad dānationē. et sic factum ē btō Hieronimo q̄ si nō fuissz infirmitate flagellat⁹: nō fuisset sacre scripture ita attētus. ideo ¶ Psal. lxxxij. Imple facies eor̄ ignominia q̄ q̄rent nomē tuū dñe. Tūc ait. Dñe si vis potes me mūdare. q̄si diceret. voluntas tua ē op⁹ tuū. Ecce q̄z sapiēter orauit. nō auditus doctrinā in mōte vbi doct⁹ fuisset ora

tionem dñicam. scz ℣ater nr̄ ⁊c. fiat voluntas tua ⁊c. ⁊ tñ dixit si vis. Crisᵹ. ꝙsi diceret. Non dubito tuā volūtatē ad oē opus bonū patum: sed nescio an expediat michi sanitas corpalis. nō si vis potes me mūdare. ꝙi dicere. tu es ille de quo. Job. xiij. Quis p̄t facere mūm de immūdo: nōne tu ꝙ sol⁹ es. credo ꝙ tu es qui mūdasti Naaman. ꝓ Helizeū. iiij. Reg. v. ⁊ sororē moysi Mīriā. xij. potes ergo. non dicit si deū rogaueris. scz si vis potes: ꝙi diceret. tuū posse est valde efficax in multis. ℣ Tbi ꝓ efficacia ei⁹ sciendū. ꝙ posse eius primo est principale. scdo singulare. tercio virtuale. ꝙrto vniuersale. quinto eternale. sexto laudabile. septimo ineffabile. Dixi prio ꝙ ei⁹ posse est p̄ncipale. sic ꝙ nullam bz anteceſſionē nllo indigēs adiutorio. Job. xli. Quis p̄t resistere vultui meo ⁊ ꝙs ām dedit mihi ⁊ reddā ei. ꝙi d. nullus. Isaie xliij. Ego dñs faciēs oīa extendēs celos solus. ad Ro. xi. Quis prior dedit illi ⁊ retribuet ei qm̄ ex ipo ⁊ ꝓ ipm ⁊ in ipso sunt oīa Ecce posse ei⁹ est principale. Scdo ei⁹ posse est singlare nō habēs adequationē. Dañ. iij. Necᵹ enī est alius de⁹ ꝙ possit ita saluare. et Jaco. iiij. Un⁹ ē legislator ⁊ iudex qui p̄t perdere ⁊ saluare. Hanc singularitatē exprimit Psal. lxxxviij. Dñe de⁹ virtutū quis similis tibi potēs es dñe. Glo. interlineal. Tu es te alij de te. ⁊ veritas tua in circūitu tuo. et hoc est qd̄ dicit Deutro. iij. necᵹ enī est ali⁹ deus vel i celo vl in terra ꝙ possit facere opa tua. et ꝙpari fortitudini tue. Sic ꝙ de⁹ i suo posse nullū p̄t hre similē vl eqlem. Tercō ei⁹ posse est virtuale. sic ꝙ nō bz contradictōem. Daniel. iij. Juxta volūtatē enī suā facit taz in virtutib⁹ celi ᵹ in hītatorib⁹ terre. ⁊ non ē qui resistat manui eius. ⁊ dicat ei ꝙre fecisti Glosa. nichil mḡt mediū inter op⁹ ⁊ p̄ceptum. volūtas enī ptās ē. Qz sic dīna voluntas nō pōt impediri: sic nec cogi. sic nec etiā divina ptās. Quarto ei⁹ posse est vniuersale qd̄ non bz limitatōem. Ubi eius potentia nō ē artata vt tm̄ possit ⁊ ñ plus sic nra: qz est infinita. Ubi si ꝙrit quare bō non p̄t suscitare mortuū. Rñdet ꝓpter limitatiōem potētie: qz ad hoc se ñ extendit. scz de⁹ p̄t tā celestia ᵹ terrestria. vt patz Mat. vlti. Data ē mihi oīs ptās in celo ⁊ in terra. Habet enim posse tam supᵹ spūalia ᵹ corpalia. Matb. x. Timete eū qui p̄t ⁊ aiam ⁊ corp⁹ pdere i gehennā. Luc. i. Non erit impossibile apd deū oē vbū. Ratō. qz cū virtus divina maxime sit vnita. ⁊ qd̄ maxie est vnitū est infinitum vt dz in lib. de causis. Omis virtus vnita pl⁹ est infinita. Hinc ē ꝙ dīna potentia vniuersaliter p̄t. Et ꝓpter hō oīs scriptura p̄cipuat ipm omnipotentē. Exo. xv. Omnipotēs nomē eius. Dicit aūt oīpotens. qz ei nō pō ꝙuenire coactio ab alio agente. Una ipe est de ꝙ apls. i. Thimot. vi. Solus potens rex regū et dñs dñantiū. Z Quinto ei⁹ posse ē eternale ñ bñs interruptōem. nō sic de ptāte humana. eccl. x. Quid superbis terra ⁊ cinis Et ite. Omnis potētatus breuis vita rex hodie cras morief. nō est āt talis ptās dīna Exodi. xv. Dñs regnabit in eternū ⁊ vltra. Et daniel. vij. Potestas ei⁹: ptās eterna ꝙ nō auferet ⁊ regnū eius qd̄ non corrūpetur Luc. i. Regni eius nō erit finis. Sexto ei⁹ posse est laudabile: qz nō bz redargutionem quis enī deū arguere p̄t: ꝙ aliter potuit facere ⁊ non fecit. Job. xi. Si subuerterit omia vel in vnū coartauerit ꝙ p̄dicet ei. vel quis dicere ei pōt. cur ita facis. non ḡ dz diminuz posse argui sed laudari ⁊ p̄dicari. ps. cxliij. Generatio ⁊ gñatio laudabit opa tua ⁊ potuā ꝓnun. Septimo eius posse est ineffabile quia nō bz ꝙpbensionē. qz diuinū posse ē infinitū. Et infinitū scdm Damasce. est quod nec loco nec tpe nec intellectu circumscribit Et ita impossibile est dī potentiā compbendere. Basilius. Plus potest deus facere ᵹ possis cogitare. Psal. cv. Quis loquet potētias dñi aut quis auditas faciet omnes laudes eius. quasi d. nullus. Job. xi. Excelsior celo est ⁊ qd̄ facies. profundior inferno. ⁊ vñ cognosces forsitan vestigia eius ꝙpbendes: et vsᵹ ad pfectū omnipotentē repies. Verito ḡ ille leprosus ad diuinū posse recurrit dicēs. Dñe si vis potes me mūdare. ¶ Z

Dixi scdo tangit eius gratiosa mundatio cum subdit i textu. Et extēdens Jbs manū tetigit eū. Theophilus. Humanitas xpi fuit instrumētū diuinitatis. Sed diceres. nūquid dñs fecit ꝙ legez q̄ ꝓbibet tangi lepra Leuit. xiij. Rñdet Crisost⁹. ꝙ non. quia lex inbibuit tāgere lepros ne tangēs inficeretur

lepra. dñs aũt a lepra non potuit infici sz manu eius sancta ⁊ tactu potuit mundare leprosos. Scõo tetigit eũ dicit Origenes: vt ostẽderet q̃ peccato alterius nullꝰ inquinaꝛ qui non ꝓsentit. qz oĩa mũda mũdis vt dicẽ Apostolus ad Tytũ. i. Tercio vt dicẽ Origenes tetigit eum vt doceret nos neminẽ spernere ꝓpter corpis infirmitatẽ. qõ est contra quosdam qui leprosos abominanꝛ vt refert Cantor parisienꝭ de quodã sacerdote leprosorum qui in muro fecit foramẽ ꝑ quod audiuit cõfessiones ipsoꝝ ⁊ porrigebat illis corpꝰ dñi Cui tandẽ contigit ex ꝓmissione diuina q̃ ꝓ ulla facie sue ⁊ corpis quaz vertebat ad leprosos mãsit sana. alia vero infecta tota fuit lepra. ideo nõ sunt ꝓtemnẽdi. est nanq̃ valde meritoriũ eis famulari. Vñ legiꝛ in lib. naratõnũ q̃ quidã comes campanie Theobaldus nomine cũ mag̃ duotõe tugurio leprosorum visitabat. añ cꝰ etiã castꝝ in tugurriolo q̃ daz lutidus ⁊ squalidꝰ iacebat leprosus. cuiꝰ domũ mltocies intrãs eius pedes lauabat. ⁊ crebro elemosinã suam dabat. post hoc ignorãte comite leprosus ille mortuus ẽ ⁊ sepultus. Contigit aũt post hoc die q̃dam pdictũ comitẽ añ predictũ tugurioluz ptranlire ⁊ intrãs vt antea ꝙsueuit ꝛuenit q̃ndã in habitu leprosi sedere estimãs hũc eundez forẽ quẽ prius sepius bñficijs dc limbat qz nõ sciuit de eiꝰ obitu. tũc ipse comes solita officia ei exhibẽs. mirã sensit fragrantiã odoris dulcedinemq̃ mẽtis. Cui exeunti dixit quedã dña. Dñe scitis q̃ iste leprosus mortuꝰ est et in tali loco sepultꝰ. quo audito mirabatur in ipso cogitans scriptũ. Matb. xxv. Quãdiu fecistis vni de his fratribꝰ meis mĩmis mihi fecistis. Et grãs agens deo cui prefert. aliter seruire meruit. cui pluries seruiuit ĩ mẽbris suis. iõ ⁊ ipemet dñs leprosum tetigit dicẽs: ne mirũ hoꝛroꝛẽ de lepra habeamus. ⁊ dixit volo mũdare. i. sis mũdatus Hieto. est verbuz impatiui modi. Subdit. et confestim mũdatus est a lepra sua. Origenes. Ex eo q̃ non tardauit credere: nõ tardauit christus eũ saluare. Et quia non distulit confessionẽ: nõ differebat xp̃s saluationẽ

B Et ait illi Ihesus. vide nemini dixeris Inhibuit pluribꝰ ꝺ causis Prio fm Crisꝰ. quia non erat tempꝰ opera christi predicare quia hoc apostolis ꝓmittendũ ab eterno ꝓuidit ⁊ disposuit. Secundo scõm Ambrosiũ: nobis ĩ exemplũ. ne q̃amus gl'iam ꝺ bonis operibꝰ. Mat. vi. Nesciat sinistra tua quid faciat dextra tua. Tercio ne dicerent alĩ. ecce sacerdotibꝰ ꝺtrahit honorẽ ⁊ ascribit sibi Et subdit vade ⁊ ostende te sacerdoti. Pluribus de causis primo ideo. licet ipe essz mũdatus. tamen nõ reputabaꝛ mundus. nec cũ alijs habitare poterat sine iudicõ sacerdotũ Secunda causa vt dicit Origenes vt sacerdotes cognoscerẽt vt non virtute ⁊ consuetudine legis: sed ex speciali gratia dei esset sanatus. Tercia cã ꝓpter preceptũ Leuitici. xiiij. De quo in tertio. Et offer munꝰ tuũ qꝺ precepit Moyses in testimoniũ illis. s. in testimoniũ mundicie Christo. Vt si postmodũ vellent eũ expellere diceret eis munera a me quasi a mundato accepistis. quomõ me nũc quasi immũdum expellitis. Sed diceres. q̃ fuerũt munera ꝑ leprosuz offerenda. Rñdetur q̃ mundatus a lepra bis offerebat. Primo anteq̃ castra ingrederet offerebat duos passeres vinos cuz ligno cedrino vermiculoq̃ ⁊ ysopo ⁊ postea die octaua duos agnos si erat diues. vl' vnũ si erat paup. De q̃ ritu ⁊ modo oblatiõis habeꝛ Leuitici. xiiij. C Moraliter. Per hunc leprosum significatur quilibet in pctõ mortali positus. De quo Haymo. Inuisibilis lepra est conscientia vl' anima peccatis inquinata. Et hoc variis de causis. Prima sicut lepra ẽ morbus contagiosus. ita q̃ vnus inficit alũ corpal'r. sic vnus pctõr alĩũ spũaliter. Eccli. xiij. Qui tetigerit picẽ inquinabiꝛ ab ea. Et ibidem. Si cõmunicabit lupꝰ agno aliq̃n sic peccator iusto. Et sic ꝑiculosum est cõmanere talibus spiritualit leprosis. quia nõ solũ alios inficiunt opibus. sed etiã verbis. prima Cantꝝ. xv. Corrumpunt mores bonos colloquia prava. ideo dñs dixit populo suo Numeri. xvi. Recedite a tabernaculi impioꝝ ⁊ nolite tangere q̃ ad eos ꝓtinent. ne inuoluamini in peccatis eoꝝ. Prouer. xiij. Qui cũ sapientibus gradit sapiẽs erit. amicꝰ aũt stultoꝝ similis effi cietur. Secõo lepra ẽ morbꝰ nocuus ꝑ alijs morbis. qz ceteri morbi corrũpũt ptẽ corpis tantũ. lepra autẽ totũ corpus inficit. sic ⁊ peccatuz est valde nociuũ. quia corpus et aiam

corrumpit ideo valde timendum. Eccī.xxi.
Quasi a facie colubri fuge pctm̄: qr inducit
mortē. Ezech.xviij. Anima q̄ peccauerit ip̄a
morietur. Et ad ro.vi. Stipēdia pctī mors.
Tercio ē morbus sitibūdus. qr ardor ē inte
rius. Sic ⁊ pctōr in mortali ardet in ꝯcupi
scentia praua. Prouer.xiij. Venter impioꝝ
insaturabil'. Nā sicut sctī vadūt de v̄tute in
virtutē. sic praui de vicio in viciū. Gregori⁹
Pctm̄ qd̄ ꝑ pnīam nō diluit' mox suo pon
dere ad aliud trahit. vt hr̄ de Cayn Gene.
iiij. qui in lepra ire erga frēz suū Abel exarsit
et vsq̄ ad homicidiū ꝑuenit. Quarto lepra
est morbus fetid⁹ ⁊ abominabilis. ⁊ ideo le
prosi ab alijs sepant'. D Sic peccato//
res sunt abomīabiles ⁊ fetentes ⁊ sepant' a
bonis tripliciter. Primo q̄ ad locū. qr deus
quattuor loca fecit. s. celū paradisum terrā et
infernū. in celo tl'es leprosi stare non pñt. qr
nō intrabit ibi aliquid coinquinatū aut abo
minationē faciens. Apoc.xxi. Nō in paradi
so: qr q̄cito in Adam fuit inuenta lepra pec
cati statim fuit eiectus. Gen.iij. Nec ī ter//
ra. psal'.xvij. Vt lutū plateaꝝ delebo eos. Et
scdi Reg.xxij. Delebo eos vt puluerē terre
q̄si lutū plateaꝝ ꝯminuā eos atz ꝯfringā Id
circo solū restat eis infernus q̄ est locus feti
dus. p̄s.x. Ignis ⁊ sulphur ⁊ spūs ꝓcellaꝝ
pars calicis eoꝝ Secūdo sepant' a bonis q̄n
tum ad meritū. qr nullā ꝑticipationē habēt
meritoꝝ in ecclesia militanti. ij. Corint.vi.
Que societas lucis ad tenebras. que aūt cō
uentio xp̄i ad belial. quasi dicerz nulla. Ter
cio separant' a bonis quantū ad consortium.
De his tribus hr̄ Mat.xiij. Exibūt angeli
et sepabunt malos de medio iustoꝝ. ecce se//
paratio q̄ntū ad ꝯsortiuz. ⁊ mittēt eos in ca
minū ignis. Ecce sepatio quātum ad locum
ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū. Ecce separa
tio quantū ad meritū ⁊ p̄miū. Ideo. p̄s.xiij
Abomīabiles facti sunt in iniquitatib⁹ suis.
Aug. Deus nō abominat' fetidissimū canez
sicut vnū hoīem peccatorē. Exemplū de an
gelo ambulante cū sene quodā ad sepeliēdū
corp⁹ vni⁹ p̄ris mortui in deserto quo cū ve
nissent heremita obstruxit nares in ꝯspectu
mortui quia fetebat iam cadauer. Angelus
vero nō: post sepulturā v̄o ambulātes ⁊ re//
grediētes ad cellā senis in via obuiauit eis
adolescens quidā floridus ⁊ sanūs. ad cuius
conspectū angelus obstruxit nares ⁊ faciem
auertit q̄usq̄ ꝑtransiuit. Interrogauit igit'
senex cur iam abhorreret corā sano adolescē
te: ⁊ nō prius abhorruisset fetorē cadaueris
mortui. estimauit enī eū fore hoīem ⁊ nō an
gelū. Rn̄dit. peccatores fetent corā deo ⁊ an
gelis. ⁊ talis est adolescens iste. ⁊ statiz eua//
nuit ab ocl'is eius. Ideo Gamfredus in no
ua poetria. Pessima res viciū nil eque ꝑni
ciosuz. quia causat dei odiū. Eccī.xij. Altissi
mus odio hz pctōres. Anselm⁹ in orōnib⁹.
O q̄ amara ⁊ mala. ymo pessima res ē pec
catum. faciles habet actus. sed valde difficī
les exitus. quia eternaliter a deo sepat. Ma//
thei vij. ⁊ Psal'.vi. Discedite a me om̄es
qui opamini iniquitatē. E Videam⁹
igitur nūc de mō curationis. si fuerimus le
prosi spūales quō nunc debeamus mūdari.
Rn̄det'. primo ꝑ passionis meditationem.
nam omēs eramus leprosi ⁊ immūdi. Pro
uer.xx. Quis p̄t dicere mūduz est cor meū.
purus sum a peccato. Et null⁹ poterat mun
dare nos nisi filius dei descēdens de monte
celi ꝑ incarnatōem. Joh.viij. Si fili⁹ vos
liberauerit vere liberi eritis. Idcirco omēs
ꝓphete ⁊ electi expectabant ei⁹ descensum de
mōte celi. ysa.lxiiij. Vtinā dirūperes celos
⁊ descenderes. ⁊ Psal'.cxliij. Dn̄e inclina ce
los tuos ⁊ descende. Bern̄. Oportebat xp̄m
descendere vt nos doceremur ascendere Et
sic eius descēsus ad incarnatōem ⁊ passiōez
ac sanguīs effusionē opat' nostrā mūdatōez
Apoc.i. Lauit nos a peccatis nostris in san
guine suo Aug⁹. de vita xp̄iana. Si christi
passio abesset. nemo ad deuz spem hr̄e posset
Secundo ꝑ appropinquatōem. quia lepro//
sus veniens appropīquauit ei. sic ⁊ nos. Ja
cobi.iiij. Appropiate deo ⁊ appropinq̄bit vo
bis. scz ꝑ conformatiōem volūtatis. Dic enī
Aug. in lib. de baptismo. Adiutor noster de
us dicit'. nec adiuuare vl't nisi hō sponte age
re conet'. i. Corint.iij. Dei enī sum⁹ adiuto
res. Tercio ꝑ deuotam orōnē. iacobi.i. Si
quis vestꝝ indiget postulet a deo qui dat om
nibus affluēter ⁊ nō improperat ⁊ dabit' ei.
Isid. Oratio preualet omnibus malis.
F ¶ Hoc ꝯsiderans iste leprosus orauit
fideliter humiliter congruenter ⁊ sapienter.

Primo fidelr sine besitatõe. Jaco.i. Postu let aũt in fide nibil besitãs. nõ vt Petr⁹ qui petiuit a xpo ut iuberet eũ tre sup aq̃s ⁊ besi/ tauit ⁊ cepit mergi. Mat.xiiij. Cui dñs. mo dice fidei q̃re dubitasti. Ille vo oranit oĩ dubio se moto. sic ⁊ nos ad Heb.x. Nolite amittere ꝓfidentiã vrã q̃ magnã hz remu nerationẽ. Bern̄. Quantũ pdez fiducie in dño posuerz tñ obtinebis. Scdo oranit bu milr sine elatõne. Qz scribit Mat.i. Genu flexo adoranit eũ. sic ⁊ nos Judit.viij. Expe ctem⁹ bũiles ꝓsolatõz e⁹. Amb. Qui ĩ oõe eraudiri desiderat. necesse est vt pompã a se remoueat. qz dic̃ psal. Respexit ĩ oõez bũi/ liũ ⁊c̃. Aug. Oõ si bũilis ⁊ pura fuerit va cua nõ redibit. Tercio oranit ꝑgrue̅ter sine errore qz posuit volũtatẽ suã in volũtatẽ dei dicẽs. Dñe si vis. nob in exemplũ q⁹ dẽm⁹ petere ꝑm volũtatẽ dei.i. iobis.v. Hec est fi ducia quã hẽm⁹ ad deũ. qz q̃cũq̃z petierim⁹ ꝑm voluntatẽ ei⁹ audit nos. iõ xp̃us docuit nos hoc ꝟbo ⁊ facto. verbo Mat.vi. Sic g̃ vos orabitz Pat̃ nr̄ ⁊c̃. ibi. fiat volũtas tua Similr ⁊ facto i mõte olineti Mat.vi. Pr̄ si possibile ẽ trãseat a me calix iste. verũtñ nõ sic̃ ego volo sz sic̃ tu. Et p⁹ itez euz sermõz orãs subdit. fiat volũtas tua. Nã medic⁹ nõ dat egro oẽ quod ꝺsiderat. sz qꝺ sibi ꝑdest. sic ⁊ de⁹. Añ dic̃ Isiꝺ. de sum. bo. Sepe de⁹ nõ audit ad volũtatẽ sz ad vtilitatẽ. vt patz ꝺ scto Paulo. q̃. Corin. xij. Dat⁹ ẽ mibi sti mul⁹ carnis mee: angel⁹ satbane vt me cola pbiset. ꝓpter qꝺ ter dñm rogaui vt discede/ ret a me. ⁊ tamẽ nõ fuit eraudit⁹. qz tempta tio carnis ad aĩe salutẽ sibi fuerat vtilis. ꝺ circo dixit si vis. Quarto oranit sapienter cũ infirmitatis ꝓfessione. qz ꝓfessus ẽ immũ dicią suã nob in exemplũ vt pr⁹ ꝓficeamur deinde orem⁹ vt docemur. Jaco.v. Cõfite/ mini alterutz pctã vrã ⁊ orate ꝑ inuicez vt saluemi. Ecce doctz primo ꝓfiteri. deiñ orare quia scribit. i Joh.iij. Si cor nostz nõ rep/ bẽderit nos fiduciã bẽmus ad deũ: ⁊ qꝺqꝺ petierim⁹ accipiemus ab eo. iõ Cassian⁹ ĩ li. collationũ vt nr̄a oõ possit ad deũ ascẽdere nullo vicioz grauer pondere. nã dic̃ Criso. sup Math. Qui peccat ⁊ orat: nõ orat sed illudit. sic̃ milites geniculãtes añ ilłm ⁊ ipz colapbisantes. ¶ Quarto mũdari debe mus a lepra spũali ꝑ sacerdotũ ostensiõez. qz ihesus dixit ei. vade ⁊ oñde te sacerdotibus licet enĩ iã fuit mũdatus: tamẽ iussit eũ acce dere ad sacerdotes. Ratõ hr̄ de pe.di.i.c.ex bis. ℈. demq̃z. ℣. moysi. inquit. Moysi q̃z p cepit dñs vt lepra sacerdoti oñderet ⁊ iuxta eius arbitriũ sepata: ei⁹ iudicio cõtaminaret vl mũdaret qz pctã sacerdotibꝰ dñt reuelari Fuit enĩ figura q⁹ licet mũdatus sit ꝑ ꝓtritõ nem tñ dz se oñdere sacerdotib⁹ in ꝓfessione de pe.di.i. agite. Agite pniam q̃lis agit in ec clesia. vt ꝑ vobis oret eccl̃ia. nẽo dicat sibi oc culte ago apꝰ deũ ago nouit de⁹ qui mibi ig noscit q̃ in corde ago. g̃ sine cã dictũ ẽ. Que soluerit̃ in terra: soluta erũt ⁊ in celo. g̃ sin̄ causa claues date sunt eccl̃ie dei. cũ dixit sal uator Matb. xvi. Tibi dabo claues regni ce lor. qꝺcũq̃z soluer̄ sup terrã erit solutũ et in celis. Similr ⁊ Mat. xviij. Quecũ q̃z al ligaueritis sup terrã. erũt ligata ⁊ ĩ celo ⁊ q̃ cunq̃z soluerit̃ sup terrã erũt soluta ⁊ in cel̃. Frustram⁹ igit euãgelũ dei: frustramus ꝟbum xp̃i si ꝓmittim⁹ ꝟbis qꝺ ille negat nõ ne nos decipimus. idcirco Aug. de vꝺa ⁊ fal sa pn̄ia. c.ix. Cur iussit ihus discipulos La/ zarum soluere cũ potuit eũ solo ꝟbo soluere sicut ⁊ suscitare. nõ alia rõne q̃z q⁹ ille qui re suscitatus ẽ a morte aĩme ꝑ ꝓtritionẽ. manet ligatus ad eternã damnatõem si ex cõtem/ ptu nõ fecerit oris ꝓfessionẽ nec recepit a sa cerdote absolutõem. iõ Amb. in li. de padiso et hr̄ de pe. di.i.c. non pt dicit. Non potest quisq̃z a pctõ iustificari nisi pctĩ̃ fuerit ante ꝓfessus. ¶ Quinto mũdari debemus a lepra aĩe ꝑ oblatõem. de q̃ textus offer mu nus tuũ quod p̃cepit Moyses in lege. Leui tici. xiiij. scz duos passeres ⁊ lignũ cedrinum vermiculũq̃z ⁊ ysopũ ⁊ vnũ ex passerib⁹ imo lari iubebit in vase fictili sup aq̃s viuentes. aliũ aũt viuũ cum ligno cedrino. ⁊ cocco et ysopo tinget ĩ sanguĩe passeris imolati quo aspget illũ qui mũdatus ẽ septies. Spũalr. Passer dictus est a patiendo. duo passeres sunt dolor ꝓtritõis ⁊ castigatõis scz q̃ anima ꝓpunctione ⁊ corp⁹ castigatõe affligit. Si chee. iiij. Dole ⁊ tatage filia sion q̃ pturiẽs quia sacrificiũ deo spũs ꝓtribulatus. vt dic̃ psal. l. Lignũ cedrinũ qꝺ ẽ imputrescibile ẽ firmũ ꝓpositũ nõ peccandi. Johānis quito.

Sanus fact⁹ es iam noli peccare ne deteri⁹ tibi aliquid ꝓtingat. Vermiculus siue coc/cus rubei coloris est pudor ꝓfessionis. Ro. vi. Quē g̃ fructū habuistis tūc i illis in q̃b nūc erubescitis. ysopus qui tollit tumorē pul monis est būilitas penitētie. Dañ. iij. In aīmo ⁊ spū būilitatis suscipiamur. Aque vi ue sunt dona spūssancti. de quib⁹ Joh⁹. vij Qui credit in me flumīa de ventre ei⁹ fluēt aque viue. Hoc aūt dixit de spū quē accep/turi erāt credētes in eū. Itē leuitici. xiiij. ꝺr ꝙ lepros⁹ offerebat duos agnos īmaculatos et significāt duplicē īnocentiā. Primā nul lū oppримēdo. scōaz miseꝛ nō deserēdo. Di ri prima innocētia est nullū miseꝛ oppримē/do. Lu. iij. Neminē ꝯcutiatis neq̃ calūniā faciatis. puerb. xxij. Nō facias violentiam paupi. q⁹ iudicabit dñs cām ei⁹. Scōa est miseꝛ ñ deserēdo. Eccī. vij. Ne desis plorā tibus in ꝙsolatōe. Lu. v. Oīmi petenti te tri bue. Amb. ⁊ bē in canōe. lxxxvi. dis. Pasce fame morientē. quisq̃s enī pascendo hoiem seruare poteris si nō paueris occidisti.

De eadem dominica Sermo xlij.

Domine si vis ꝑtes me mundare Mat. viij. ¶ Dic̄ pb̄s libro vi. animaliū. Pisces ó mari nata liter tendūt sursum ꝓter dulcedinē aquaꝛ. Spūal⁹. Per pisces intelligunt hoīes. Abac. i. Facies hoīes q̄i pisces maris. q̄ dū sunt in mari b⁹ seculi nō sentiūt amaritudi nē. de q̄ Job. xvi. In mūdo pressurā hēbitis. Eccs. ij. Cuncti dies ei⁹ doloribꝰ ⁊ erūnis pleni sunt nec ꝑ noctē mēte requiescit. Sꝛ si tenderēt sursum ad deū ibi reperirent dulce dinē. psal. xxxiij. Gustate ⁊ vidēte q̄m suauis est dñs. Et gustata illa dulcedie deifica sen tient primo amaritudinē maris. i. b⁹ mūdi amaritudinē. Greg. sup Ezech⁹. Dulce est esse in rebꝰ humanis ⁊ mūdanis. sed ei q̄dē qui adhuc de celestibꝰ gaudia nūl⁹ gustauit quia q̄nto min⁹ eterna intelligit. tanto dele/ctabili⁹ in tp̄alibꝰ ꝙquiescit. Sꝛ gustato spi ritu. i. spūali dulcedine desipit omīs caro. et sic ille lepros⁹ ꝙsiderās ꝙ nullā ꝙsolatōem veram potuit hē in b⁹ seculo. etiā in q̄cunq̄ hoīe querit se total⁹ ad suuꝫ creatorē ilꝫm nobis ī exemplū vt scribit. ij. palipo. xx. Cuꝫ ignoram⁹ q̄d agere debeam⁹ hoc soluꝫ hēm⁹ residui vt oc̄los nrōs dirigam⁹ ad te. vt do cet aug. li Gen. Deo te totū ꝑmitte ⁊ domi nio eius te subijce nihil tibi euenire ꝑmittit quin tibi ꝓfit. ⁊ sic lepros⁹ fecit dicēs dño Si vis ꝑtes me mūdare. ℟ In hōbis ꝑmissis duo tangunt. Primo xp̄i descensio amoꝛosa. scō eius inditio ḡtiosa Primum ibi. Cū descendissꝫ ibs ó mōte. scōm ibi. vi de vt nemini dixeris. De ꝓmo dic̄. Cuꝫ de scendisset ibs ó mōte. Mistice. Mons de q̄ dñs descēdit: est celū. de q̄ Psal. lxvij. mōs dei mons pinguis. i. plen⁹ eterna felicitate et oīm dulcedie. mons in q̄ bñplacitū est deo habitare in eo. vñ cū descendissꝫ de illo. Ber nard⁹. nō locū mutādo sed carnē assumēdo. tūc secute sunt eū turbe multe. nā pri⁹ nō pō teramus eū sequi. quia inuisibil⁹ ꝑm diuini/tatē anteq̄ hō nat⁹. sꝫ post descensum in val lem nīe miserie. tūc inuenit lepros⁹. i. totū genus hūanū lepra pcti maculatū. Prouer. xx. Quis ꝑt dicere: mūdū est cor meū. pur⁹ sum a pcto. et ad Ro. iij. Oīs peccauerūt ⁊ egent gl̄ia dei. ℣ Vñ legitur ꝙ xp̄us trina vice lepros⁹ mūdauit. Primo ist⁹ b⁹ scō Symonē lepros⁹m. de q̄ Mat. xxvi. ⁊ Marci. xiiij. Tercio decē lepros⁹. Lu. xvij ad denotādū ꝙ lepra pcti est tripler sine cō mittit⁹ tribꝰ mōis vt dicit Greg. ⁊ bē de pe. di. ij. c. sciendū. Nā aut ignorātia aut infir/mitate aut studio ꝓpetrat. et ḡm⁹ quidē in/firmitate q̄z ignorantia. sꝫ m⁹to forti⁹ studio q̄z infirmitate peccat. Ignorātia peccauit pau lus vt ꝑ se fatet. i. Thimo. i. Blasphemus fui ⁊ ꝑsecutor ⁊ ꝓtumelios⁹. sꝫ miserēdo dei ꝑsecutus sū. q⁹ ignorās feci in incredulitate sed ignorātia eū nō excusasset. vt dic̄ Aug⁹. ⁊ bē. xxxvij. di. c. nō omīs. inq̄t. Non omīs ignorās īmunis est a pena. Ille enī ignorās pōt accusari a pene qui q̄d discere nō īuenit illis aūt hoc ignosci nō poterit qui hñtes a q̄ discerent operā nō dederūt. Ideo Bern⁹. de xij. ḡdibꝰ būilitatis. Frustra sibi blandiunt de ignorātia q̄ vt leui⁹ peccēt liberi⁹ igrant. de talibꝰ dic̄ Greg. ⁊ bē. xxxviij. di. Qui ea Qui ea q̄ dei sunt nesciūt: a dño nesciuntur. Paulo attestāte qui ait. Si quis ignorat

XLII

ignorabiť.i.Corin.xiiij. Scdi peccāt p hūa nā infirmitatē sciētes bñ q malū ē q peccant et tñ ex mētis leuitate 7 carnis infirmitate cito cēptati succūbūt. De q.i.Cor.xi. Inter vos mlti infirmi et imbecilles 7 dormiūt mlti.i. pigri 7 debiles sunt ad resistendū. Talť fuit ꝑetr⁹ q dixit Lu.xxij. Dñe paratus sū tecū in carcerē 7 in mortē ire.7 anteq̄ gallus bis cantauit ter dñm negauit. Tertij peccāt ex malicia q malū bñ ꝓgnoscūt 7 facilť resistere possent sz nolūt.ꝓuer.ij. Letanť cū malefecerint.7 exultāt in rebꝫ pessimis. Talť fuit iudas q ex malicia ihm vendidit. Mat.xxvi. Ho pctm̄ qđ fit p ignorantiā dñs petitus facilť remittere vult. cuiꝰ figura babeť in sanatione leprosi. Hilr pctm̄ qđ fit p infirmitatē qđ figurať p sanationē palitici. sz pctm̄ quod fit p maliciā difficilię.ome tñ peccatū q̄ntumcūq̄ magnū p pniam ꝑt deleri. de q Isiđ. Nulla ē culpa q̄ nō bz veniā nisi desperatōis crimē. Hđ ꝓbat damascē.sic Si alq̄ maxīe crucifixiōis crimē qđ fuit maximū q2 vita xp̄i fuit qđā optim. g̃ mors ipsius innocēs quid pessimū.sz illđ remediabile fuit.vt dic̄ Gre.xxiiij.q.i.si petr⁹.q dñs restituit aurē malcho quā ꝑetr⁹ volēs p̄cussit. in boc significās etiā ipos si q̄uertent̄ posse saluari q̄ in passiōe xp̄i vulnerati sunt. eo q oē pctm̄ in misterio fidei ablutť.iō Augustꝰ. Quid q̄rso nō ignoscit cū sanguis effusio xp̄i ig̃scebať. Hā dñs dixit p ezechi.xviij. nolo mortē pctōris sz vt magꝫ q̄uertat̄ 7 viuat. Hj Propter qđ descēdit đ mōte videns nostrā miseriā.Exo.iij. Vidi afflictionē ꝑpli mei q est i egipto.i.in tenebris peccatoꝝ 7 sciens dolorez eius descēdi ut liberē eos. Hā ab bac lepra pcti nō potuim⁹ libera ri q̄uenienti⁹ q̄ꝫ p descēsuꝫ incarnatōis xp̄i de quo Aug.de vb dñi. Hō liberaretť hō nisi de⁹fieret hō. De tali descensu dic̄ ps.lxxi. Descendet sic̄ pluuia in vell⁹.i.leniter 7 imperceptibilť in vteꝝ vgis sine lesione. nam sicut vellus nō rumpit dic̄ glo.sed manz integra.sic 7 in vgie bñdicta māsit oīmoda integritas.q2 māsit vgo añ ptum in partu 7 p⁹ ptū. Et subdit psal. Sic stillicidia stillā tia sup terrā.s.ad nos lauandū ab īmūdicia nostra. Hic descensus figurať Isa.xxxviij. Cū Ezechias rex infirmabať.dñs volēs lanare eū vt ꝓdixit p ysaiā ꝓpbam fecit in signum saluatōis q reuersus est sol decē lineis p gradus p q̄s descenderat. Spūalit. Per Ezechiā intelligit Adam 7 filij eius 7 totū genus būanū qđ erat infirmū. Isa.i. Omne caput lāguidū 7 oē cor merēs a planta pedis vsq̄ ad verticē nō est i eo sanitas. Et recte significať p Ezechiā qui interp̄tať adiut⁹. quia vnusquisq̄ nostꝝ vere poterit dicere illud psal.xciij. Nisi q2 dñs adiuuit me paulomin⁹ habitasset in inferno aīa mea.iō clamat Hieremias.xvij. Sana me dñe et sanabor. saluū fac me 7 salu⁹ ero. Et psal.vi. Miserere mei dñe q̄m infirmus sum sana me dñe q̄m ꝓturbata sūt oīa ossa mea. H Sed in signū miseratōis dei 7 sanatōis nostre sol.i. chr̄istus filiꝰ dei. De q Malach.iiij. Orietť vobis timētib⁹ nomē meū sol iusticie. Hic descendit decē gradib⁹. Primus g̃dus est: q descendit a patria in exiliū huiꝰ mundi. De quo Job.xvi. Exiui a pr̄e 7 veni in mūdum. Et ꝓpter nostrā salutē vt caniť in simbolo. descendit de celis: vt implereť illđ ysa. xliij. Propter vos emisi in babilonē. glosa: Filiū sz in mūdū cōfusum pctō. Ecce q̄nta caritas. de q prima Job.iij. In boc apparuit caritas dei in nob q̄m filiū suū vnigenitum misit deus in mđm vt viuam⁹ ꝑ eum. de q etiā caritate dic̄ Bern̄. O inestimabilis dilectio caritatis vt in carceris horroꝝ descēdit altitudo diuitatis. Scdus gradus q2 descendit de dominio in seruitiū. Phylipē.ij. Exinaniuit semetipm formā serui accipiens sz ad ministrāduz. Mat.xx. nō venit filius homis ministrari sed mīstrare. Et b fuitiū exhibuit nob tribꝰ annis q̄rens illđ Isaie. xliij. Seruire me fecisti i pctis tuis. Idcir co viceversa debem⁹ sibi seruire. q2 scribitur Isaie.lx. Gens 7 regnū qđ nō seruierit tibi peribit 7 gentes solitudine vastabunť. Tercius grad⁹est q descendit đ diuitijs in paupertatē. ij.Corin.viij. Scitis grām dñi nri iesu xp̄i.q̄m ꝓpter vos egenus factus ē cū esset diues.vt illius inopia vos diuites esse tis.nam ita paup fuit q non hꝫet vbi caput suum reclinaret. Mat.viij. Vulpes foueas hñt 7 volucres celi nidos .filius aūt homis non bz vbi caput suū reclinet. Bernardus In initio pauꝫ. in medio pauper. in termio

paup. In initio: q̄ ponit̄ in stabulo. In medio: q̄ caret ꝓpria domo. in fine: q̄ sepultus in tumulo alieno nobis in exemplū: vt sustinerem⁹ pauptatē patiēter Vatī. v. Beati pauperes spū: qm̄ ipoꝝ ē re. ce. Auguſt. Pauptate emit̄ regnū celoꝝ ideo. Ber. Pauper nat⁹ fuit: paup vixit: paup obijt Quartus grad⁹ q̄ descēdit de potentia i infirmitatem. ipe est enī qui dixit Mat. vlti. Data ē mihi oīs ptās in celo ⁊ in terra. Ille enīz a deo infirmabat̄ in baulatōe crucis vt angariarent Symonē cyreneū vt iuuaret eū portare crucē suam. Et hāc infirmitatē suscepit ꝓpter nos. ysa. liij. Vere lāguores nr̄os ipse tulit ⁊ dolores nr̄os ipe portauit. Idcirco si q̄ dolores passus fuer̄ in capite cogita quō ipe sustinuit p nob ꝓtradictōes ⁊ dolores intolerabiles etiaz in oībus mēbris. de q̄ ad Hebre. xij. Recogitate eū qui talē sustinuit aduersus semetipm ꝯdictōem vt ne fatigemini animis vr̄is deficiētes. Et de doloribus ysa. liij. Vulnerat⁹ ē ꝓpter iniq̄tates nr̄as attritus ē ꝓpter sclelera nr̄a. Bern. Bon⁹ miles sua nō sentit dū reg̃ intuet̄ vulnera. nā nihil est qđ pateris si respicis qđ p te biberit rex tuus in patibulo crucis. O Quīto descendit de gl̄ia in ignominiā. de q̄ gl̄ia Johānis. i. Vidim⁹ gl̄iaz ei⁹ q̄i vnigeniti a patre. ita q̄ angeli nō cessant eū gl̄ificare dicentes illō Isa. vi. Sanctus sctūs scr̄s dn̄s deus exercituū plena ē oīs terra gl̄ia ei⁹. Ecce ille descendit in ignominiā q̄ illata ē ei a iudeis ⁊ bis ⁊ factis eū irridendo ⁊ faciē eius velando colaphisando dicendo prophetisa nob xp̄e q̄s est q̄ te pcussit: coronam in capite eius ponēdo de spinis ⁊ genuflectēdo dicentes. aue rex iudeoꝝ ⁊ eū viliter tractādo Nō ysa. vidit in spū dicēs. liij. Vidim⁹ eū et nō erat aspectus. desideraui⁹ eū despectū ⁊ nouissimū viroꝝ ⁊ nos putauimus eū q̄ leprosū. nō est species ei neq̄ decor. nob i documētum vt si deridem⁹ ⁊ dehonestamur innocenter offeram⁹ sibi in ignominiā suaz quia dic̄ apls ad Heb. xiij. Ihs vt sanctificaret pp̄m p suū sanguinē extra portā pass⁹ est. Exeam⁹ g̃ fide ⁊ caritate ad eū imitāduz extra castra delicias scz ⁊ voluptates improperiū crucis. s. portātes. i. patiētes vt ipe Ozscribit̄ Lu. vi Nō est discipul⁹ sup mgr̄m q̄ fectus aūt oīs erit si sit sic̄ mgr̄ eius. Et iob. xv. Nō est ku⁹ maioz dño suo si me psecuti sunt ⁊ vos pseqūt̄. Dic̄ enī Seneca i li. de moribus. Nōdū felix es si te turba nō irridet Quātū enī maiorē dehonestationē ꝓpter eū recipim⁹ intātū maiorē gl̄iam in celis ab eo habebim⁹. q̄ ipe dixit. Mat. v. Beati estis cū maledixerint vob ⁊ psecuti vos fuerint ⁊ dixerint oē malū aduersum vos mētientes ꝓpter me. gaudete ⁊ exultate qm̄ merces vr̄a copiosa ē in celis. Sexto descendit ō sapia in stulticiā. Ipe enī est in q̄ oēs thesauri sapie ⁊ scientie sūt abscōditi. ad Colocē. ij. Ipe ē enī sapia dei p̄r̄is. Sz heu vt stult⁹ reputat⁹ est nunc in veste alba ab Herode nūcī veste regia ⁊ purpurea in domo pilati. Ecce quō vt stultus derisus fuit. Septimo descendit de pulcritudīe in deformitatē. fuit enī speciosus forma p̄ filijs hoīm. vt dic̄ ps. xliij. Et ꝑma Petri. i. In quē desiderāt angeli ꝓspicere. Sz vide deformitatē sputū ⁊ cruorem in facie et alapaꝝ liuorē. Treñ. iij. Dabit percutienti se maxillā saturabit̄ obprobrijs ⁊ in maxillis lacrimas. Treñ. i. Lacrime eius in maxillis e⁹. Isa. l. Corpus meū dedi percutientibus: genas meas vellentibus. faciem meā nō auerti ab increpātib⁹ ⁊ ꝓspuētibus in me. Ecce quō ille de q̄ scribit̄ sapie. vij. Candor est lucis eterne ⁊ speculum sine macula ita deformis fact⁹ est. Idcirco ꝓpter ipm vitare debemus ornamēta sup flua decoris ad placēduz hoīb⁹. ps. lij. Qui hominibus placēt ꝓfusi sunt q̄m de⁹ sprevit eos. Et ad Galat. i. Si adhuc hoīb⁹ placerē ku⁹ dei nō essem.

P Octauo descendit de leticia in tristiciā ⁊ de requie i laborē. De leticia in tristicia. nā in mōte celi ē leticia. ysaie. li. Leticia sempiterna sup capita eoꝝ. Gaudiū ⁊ leticiā tenebūt fugiet dolor ⁊ gemit⁹. Hic vo i valle miserie nullum gaudiū vꝝ sz erumna et miseria. Eccs. ij. Cuncti dies ei⁹ doloribus et erūnis pleni sūt. Et puer. xiiij. Risus dolore miscebit̄ ⁊ extrema gaudij luctus occupat. ꝓpter qđ dic̄ Aug. Clor oīs hoīs a plorātu incipit antecz̄ loqui valeat miseriā ꝑpetat. Sic ⁊ xp̄s in hūc mōm natus. de q̄ Sap. vij. Primā vocem similem omnibus emisit plorans. Et Ambrosius. Vagit infans inter arta positus p̄sepia. Nam nun

q̄ triſſe ſed bñ fleuiſſe legit. Et de huius vi
te triſticia conqueſtus eſt. Matth. xxvi. Tri
ſtis eſt anima mea vſq; ad mortē. Si igitur
in triſticia ⁊ anxietate corporaliter ſiue ſpiri
tualr fueris ī patiētia offer ei in triſticiā ſuā
Ipe ei eſt q̄ dixit. triſticia vā vertet in gau
diū ⁊ gaudiū vrm nēo tollet a vob. iob. xvi.
Idcirco patiēter ē tolerāda ꝓpter futurā cō
ſolatōez. ps. xciij. Scōm mltitudinē dolor
meor ꝓſolatōes tue letificauerūt aiam meā.
Modicū enī ⁊ breue ē b tps tribulatiōis. i.
Petri. i. Modicū nūc ſi oportet ꝓtriſtari ī va
rijs temptatōib. Expedit ei vt tribulemur
vt apls ibidē dic. vt ꝓbatio fidei noſtre pre
cioſior ſit auro q̄ ꝓ ignē ꝓbat. Et act. xiiij.
Per mltas tribulatōes oz nos intra. ī re. d.
Nō enī ſunt ꝓdigne paſſiōes b̄ tpis ad fu
turā gl̄iam q̄ reuelabit in nob. Et itē de re
quie in labore deſcēdit. in monte enī celi eſt
requies. Apoc. xiiij. Amodo iam dic ſpūs
vt requeſcāt a laboribus ſuis Iſa. lvij. Requi
em tibi dabit dñs de? tu? ſp. iz deſcendit in
labore yſa. xlij. Prebuiſti mihi labore ī iniq
tatib? tuis. et ꝓgrit ps. lxxxvij. In laboribus
a iuuētute mea. Nā ita laborauit ꝓ ſalute no
ſtra. Johānis. iiij. q̄ fatigat? ex itinere ſede
bat ſupra fontē in exēplū ⁊ ꝓſolationēb⁹ q̄
fatigant ex bonis opib⁹ ⁊ ex fideli labore et
iuſto. qz dic ps. cxxvij. Labores manuū tua
rū qz māducab: bēs es ⁊ be. t. e. De ocioſis
vo dic apls. ij. Thes. iij. Si q̄s nō vult opa
ri nec māducet. Nono deſcendit de vita in
mortē. Iſa. liij. Tradidit in mortē aiam ſuā
id eſt vitā ſuā. ſ. cū ſe voluntarie inimicis ſu
is obuiā dedit dicēs. Quē q̄ritis Ego ſum
Job. xviij. hoc ꝑdixit Hieremias in ꝓſona
xp̄i Hieremie xij. Reliqui domū meā: dimi
ſi hereditatē meā. dedi dilectā aiam meā in
manū inimicor eius. ſ. ad occidendū. Ecce
q̄nta caritas ad nos. Mat. xx. Filj? hoīs ve
nit dare aiam ſuā redemptōnem ꝓ multis.
ymo ꝓ omnib⁹. Scūs Tho. hoc eſt verū q̄
ad ſufficientiā nō aūt q̄ ad efficientiā Ideo
Apls. i. Corin. xv. Dic in Adam oēs mo
riunt ita ⁊ in xp̄o oēs viuificabūt. Si igit
times mortē recordare quō ſe būliauit ꝓ te
vſq; ad mortē. mortē autē crucis. ⁊ quomō
ꝑ mortē ſuam te viuificauit ⁊ iuſtificauit. de
quo ad Romāos. v. Sicut ꝑ vnius delictū
mors ſcz regnauit in oēs homines in cōdemna
tionem. ſic ꝓ vni? iuſticiā abundātia gr̄e. ſ.
et donatōis regnabit in oēs homines in iu
ſticatōem vite. Decimo deſcendit de morte
crucis in limbū. Eccī. li. Et vita mea appropi
quās erat inferno deorſum. ⁊ b vt redimerz
eos q̄ bñplacitū ⁊ volūtatem ei? adimpleue
rāt De quo Zacharie. ix. Tu in ſanguīe te
ſtamēti tui emiſiſti vinctos tuos de lacu in
quo nō eſt aq̄. qz alias ꝑ neminē liberari po
terāt. vt vidit iob̄es in Apocalipſi. c. v. Ne
mo poterat ſoluere libz ⁊ aperire ſeptē ſigna
cula eius. Spūaliter. Libz ſcz redēptionis
et ſepties fundere ſanguinē. niſi agn? qui oc
ciſus ē Leo de tribu iuda. ideo dixit iobānis
viij. Si filj? vos liberauerit vere liberi eritis
Sic tu ſi times infernū recordare mortis ⁊ d
ſcenſus eius ad inferos. qz ipe ē de q̄ apls
ad Coloceñ. i. Eripuit nos de ptāte tenebra
rū ⁊ trāſtulit in regnū filij dilectōis ſue in q̄
habem? redemptōem ⁊ remiſſionē pctorum
De quo Hiero. Per paſſionis xp̄i auxiliū
data ē homini ſal? ⁊ remediū. Et ꝑ lignū ce
drinū. i. ꝑ lignū ſctē crucis obtulit duos paſ
seres. i. duplicē naturā. ſ. diuinā ⁊ hūanam
vna ſunt occiſa ſcz hūana. dīna vo euolauit.
id ē impaſſibiliter ꝓmāſit. ideo apls ad Heb.
vltio. Ihs vt ſanctificaret ꝑ ſuū ſanguinez
ꝓpm extra portā paſſus ē. et ad Tytum. ij.
Dedit ſemetipm ꝓ nob vt nos redimeret
ab oīni iniq̄tate ⁊ mūdarz ſibi ꝓpm accepti
bilem. nam ſic Naaman leprosus ad prece
ptuū helizei ſepties ſe lauit ī iordanis flumi
ne. iiij. Reg. v. et mūdat? eſt. Sic nos ꝑ ſe
ptuplicez effuſſionē ſanguis xp̄i loti ſum? ⁊
mundati. Apocalipſ xxo. Lauit nos a pec
catis noſtris in ſanguine ſuo. Q Di
xi ſecundo tangit eius inhibitio gratioſa. cū
ſubdit. Vide vt nemini dixeris. Sed dice
res. Cur inhibuit. ⁊ tamen bene ſciuit q̄ nō
obticeret. vt ſcribit Marci. i. Egreſſus ce
pit predicare ⁊ diffamare ſermonē. an etiā
mundatus peccauit in eo q̄ nō tacuit. Re
ſpondetur. duplex eſt p̄ceptum. quoddaz ob
ligationis: aliud inſtructōis. Obligationis
eſt q̄ vult dñs oīno vt ſeruet vt ſunt p̄cepta
decalogi. ſed p̄ceptum inſtructōis vbi dñs
hoc non vult fieri quod p̄cepit. ſed quod ꝑ
ipz ſignificauit: vt ī ꝓpoſito. vbi ſignificauit

nostra bona opa nõ debere diuulgari ꝓpter vanã gl'iam. Pro q̃ sciendũ. tria sunt que occultare debemus vt nemini dicam⁹ in publico. Prima mala q̃ gessim⁹ ne ꝓxĩos inficiam⁹. Deutro. xxiij. Egesta humo operies vt sint castra tua sancta ⁊ nichil in eis appareat feditatis. Spũal'r. Immũdicie vicioꝝ opiende sunt. i. occultande ne castra societatis corrũpant' vt aliq̃ faciũt. De quib⁹ psal. xiij. Sepulcꝝ patẽs est guttur eoꝝ linguis suis dolose agebãt. i. publice ⁊ inuerecunde loquũtur de vicijs carnis. Isa. iij. Peccatũ suũ quasi sodoma p̃dicauerũt nec absconderunt gl'iantes. s. in malicia. Prouerb. ij. Letant' cũ malefecerint ⁊ exultãt ĩ reb⁹ pessimis Psal. li. Quid gl'iaris in malicia. Reuera nõ est gl'ia sed infamia ⁊ ignominia ⁊ damnatõis causa. Leui. xv. Occident' in conspectu populi eo ꝙ turpitudinẽ suã mutuo reuelauerint scꝫ in ꝯplacẽtia. Sꝫ deo reuelãda ẽ scꝫ in displicentia. scd̃m illd̃ psal. Reuelabo dño viã tuã nõ in publico ne alij scãdalizentur ⁊ ad malũ incitent'. Dic' enĩ Greg. Maliciosa est gl'iatio q̃ pctõrez facit ad peccãdũ audaciorẽ. Scd̃m qd̃ debem⁹ occultare est malũ ꝓximoꝝ ne ip̃os infamem⁹. Ecc̃i. xix. Audisti v̄bu ꝫ aduersus ꝓxĩm tuũ cõmoriat' in te fidens. qm̃ nõ te dirũpet. Sꝫ aliq̃ sunt sicut scribit'. Ecc̃i. xix. Sic' sagitta infixa femori canis. sic v̄bum in ore stulti. Nam canis sagittat⁹ vix expectat q̃usqꝫ euellat' sagitta. sic aliq̃ difficulter expectãt si aliq̃ mala de ꝓximo audiũt quin statĩ reuelẽt. ⁊ tales sũt fraudulẽti. Prouer. xi. Qui ambulãt fraudulẽter reuelant archana. qui aũt fidelis est celat amici ꝯmissum. Et iterꝫ subdit. ꝓuerb. xxv. Que vider̃t oculi tui ne ꝓferas cito in iurgio: ne postea emẽdare nõ possis cũ dehonestaueris amicũ tuũ. Idcirco p̃uidendũ ẽ homini q̃d loq̃tur. Scriptũ ẽ enĩ ꝓuer. xiij. Qui custodit os suũ custodit animã suã. qui autẽ incõsiderat⁹ est ad loq̃ndũ sentiet mala Et subdit Impius eĩꝫ ꝯfũdit ⁊ ꝯfundet'. Idcirco taciturnitas aliq̃n bõa eẽt. eo ꝙ dic' ambrosius li. de officijs. q̃ꝫplures vidi loquẽdo pctm̃ incidisse vix q̃nq̃ꝫ tacendo. nam nosse tacere difficili⁹ est q̃ꝫ loqui. Jõ Greg. sup lucam. Rarior virtus tacẽdi est q̃ꝫloq̃di. Propter qd̃ Catho dic'. nam nulli tacuisse nocet nocet esse locutũ. Jõ legit' in vitaspatꝝ. Abbas Arsenius duꝫ adhuc secularis esset: petiuit sibi ostendi viã salutꝫ a dño. Et audiuit vocẽ dicentẽ sibi. Arseni fuge: luge: tace: et quiesce. Fuge mdm̃. luge pctm̃. tace vniuscuiusqꝫ reatũ. ⁊ quiesce a secl'i tumultu. Qd̃ ⁊ fecit transferens se ad religionẽ. R

Tercio debem⁹ occultare bona q̃ fecimus ne de eis vanã gl'iam capiam⁹: vt de ieiunio elemosina ⁊ de omni opere bono. Primo de ieiunio docet domin⁹. Math. vi. Cum ieiunaueritis nolite fieri sicut ypocrite tristes. exterminãt enĩ facies suas vt appareant hominibus ieiunãtes: Tu aũt cũ ieiunas vnge caput tuũ ⁊ faciem tuam laua. ne videaris hominibus ieiunãs. sed patri tuo qui est in absconso. ⁊ pater tuus qui videt in abscõso reddet tibi. Secũdo de elemosina. Math. vi. Cum facis elemosinã noli añ te tuba canere: sic' ypocrite faciũt in sinagogis et in vicis vt honorificẽtur ab hoĩbus. Te aũt faciente elemosinã. nesciat sinistra tua q̃d faciat dextera tua vt sit elemosina tua in abscondito ⁊ pater tu⁹ qui videt in abscõdito reddet tibi. Tercio de om̃i bono ope scribit'. Mat. vi. Attendite ne iusticiã vrãm faciatis corã homĩb⁹ vt videamini ab eis alioquin mercedeꝫ nõ habebitis apud patrẽ vestꝝ qui in celis est. Hieronim⁹. Nomine iusticie omnes virtutes comp̃hendunt' que sunt abscõdende recte sicut lumẽ a vento scꝫ vane gl'ie. Dicit enĩ Chrisost. sup epl'am ad Hebreos Vana gl'ia omniũ vicioruꝫ mater est. Ideo Thob. xij. Sacramentũ regis abscondere bonũ est. Et ido offeramus bona opa nostra domino deo in secreto. iuxta illud Isaie. iiij. Secretũ meũ mihi secretũ meũ mihi duplicat secretum: ad denotandũ ꝙ interi⁹ ꝑ intentõem: ⁊ exterius ꝑ opatõem q̃ramus dei honorẽ. Greg. Opus fiat in publico ⁊ intẽtio maneat in occulto.

De adẽ dominica.

Sermo. xliij.

Domine puer meus iacet in domo paliticꝰ ⁊ male torq̃tur. Mat. viij. S In sũma euãg. duo innuunt'

Primo humilis oratio ipsius Centuriōis
Secundo libera exauditio christi saluatorꝫ.
Primū patet in principio. secundū ibi. veni
am ⁊ curabo eum. De primo dicit. In illo
tempe scꝫ cum descendisset ihus de monte
et sanauit leprosum tūc intrauit in ciuitatem
capharnaū que erat metropolis galilee. ⁊ ac
cessit ad eū Centurio. Uñ centurio ē nomen
dignitatis ei⁹ q̄ sup centū milites hꝫ ptātē.
Aug. Hic accessit pl⁹ mēte q̄ corpe rogās
eū. s. p seniores vt hr̄ Lu. vij. dicētes: qꝛ di
gnū est vt illi ꝯdescēdas ⁊ qd̄ petit p̄stes di
ligit enī gentē nrām ⁊ synagogā ipe edifica
uit nob. Nā p se ad ihm nō iuit reputās se
indignū loqui cū xp̄o: cū abraā. Geñ. xviij.
Loquar ad dñꝫ deū meū cū sim puluis ⁊ ci
nis. dicēs. Dñe puer me⁹ iacꝫ in domo pa
liticus. puer id ē ꝟu⁹ quē diligo sic pueruꝫ
meū Eccī. xxxiij. Si ē tibi ꝟuus bon⁹ sit tibi
q̄si aīa tua. Et dic̄ iacet ī domo: nō in hospi
tali vl' in platea sic faciunt mali dñi q̄ ꝟuos
reijciūt cū ceperint infirmari. Cōtra q̄s inue
hit Senec̄ dicēs. Serui sunt hūiles amici
iō dñt amicabil'r tractari. qd̄ ⁊ ille fecit alle
gās d̄fectū ei⁹ dicēs. male torq̄tur. vbi Ori
genes. Attēde inq̄t caritatē ⁊ bonitatē Cen
turionis. qui tā instāter rogat p ꝟuo ac si eēt
filius ei⁹. q. d. iste est ꝟuus me⁹: ego ꝟuus
creatoris. iste hꝫ me ī terris dñm: ego dñm
in celis. si ei nō misereor: quō mei dñs mi
serebit̄. si ei nō subuenero: quō subueniet mi
chi dñs. Et vt dic̄ Rabban⁹. Omīa ista cū
dolore enarrauit vt āgustias demōstraret ⁊
dñm ꝯmoueret vt ei misereret̄. T Uñ
notare hic deñt dñi quid teneant̄ ꝟuis ⁊ ecō
uerso serui q̄d teneant̄ dñis. Primo ꝟui te
nent̄ dñis fidelitatis ꝯstantiā. scd̄o obedien
tiā. tercio reuerētiaꝫ. q̄rto intētionē rectam.
Dixit primo q̄ serui tenent̄ dñis suis fideli
tatis ꝯstātiā vt sint fideles damna dñoꝝ p̄
custodiētes. ⁊ bona eoꝝ augmētantes. inq̄n
tum p̄nt: ⁊ fidel'r laborātes in eoꝝ absentia:
sicut ⁊ in eoꝝ p̄ntia. De q̄ apl's ad ephe. vi.
Nō ad ocl'm ꝟuientes q̄i hoībꝫ placeatis. sꝫ
vt serui xp̄i facientes volūtatē dñi ex aīo cū
bona voluntate ꝟuientes sic dño ⁊ nō hoībꝫ
Et q̄ñ sic fidel'r laborāt ⁊ in grā sunt. tūc xp̄c
p se erit p̄miū eoꝝ. Geñ. xv. Ego ero mer
ces tua mag̃ nimis. Sꝫ heu iam ꝯ h̄ faciūt
qui laborāt in p̄ntia dñoꝝ: ⁊ q̄ñ dorsum ver
tunt desistūt ⁊ colloquunt̄ sil' inutilia. ⁊ ocu
lis vagis circumq̄q̄ respiciunt. ⁊ sic laborē
negligūt. Contra q̄s dic̄ saluator Mat. vij.
Omnia q̄cunq̄ vultis vt faciāt vob hoīes
et vos facite illis. Nō velles enī vt d̄trahe
retur tibi q̄d de mercede ꝓmissa. g̃ nec tu de
trahere debes de labore debito. Eccī. xxxi.
Intellige q̄ sunt ꝓximi tui ex teip̄o. Itez ꝯ
hanc fidelitatē faciūt q̄ bona dñoꝝ comedūt
secrete ⁊ furāt̄ ⁊ alijs tribuūt. vt p eis labo
rent. quod si fecerint sine ꝯsensu dñoꝝ tenen
tur ad restitutōez. qꝛ dic̄ Aug. Peccatū nō
dimittit̄ nisi restituat̄ ablatū. Et hr̄. xij. q. ij
c. Fraternitas. ⁊. xiiij. q. vi. Si res aliena. ⁊
liiij. dist. c. Generalis. U Sꝫ si q̄ras
an famuli vl' ancille p̄nt dare elemosinaꝫ de
rebꝫ dñoꝝ. Rñdet scr̄s Tho. sup. iiij. di. xv
q. ij. arti. v. in rñsis ad q̄stiunculā terciā di.
q̄ sine ꝯsensu dñoꝝ nihil notabile dare p̄nt
vt oua: carnes: caseos: nisi essent reliquie q̄
perirēt vt panē ⁊ huiusmōi. que nō inferūt
sensibile nocumētum. Luc̄. xi. Quod super
est date elemosinā. Nam reliquie si dantur
pauperibꝫ ⁊ scierint dñi si nō est ꝯtrarium do
minis. sed libenter vident: tūc peccāt fami
lie q̄ sinunt pire talia ꝓpter pigriciā de quo
posset paup ꝯtentari. Johis. vi. Colligite q̄
supauerāt fragmēta ne peant. deberent eniꝫ
pensare dictū saluatoris. Mat. xxv. Quam
diu fecistis vni d̄ fratribꝫ meis mīmis: mi
chi fecistis. Et sic recipiēdus ē ab eis paup
cecus claud⁹. ac si xp̄s staret in foribꝫ. Et ta
libus famulis ac famulab⁹ meli⁹ ꝓsperabi
tur. Prouer. xviij. Qui dat paupi nō indi
gebit. qui aūt despicit dep̄cantes penuria in
sustinebit. vt sepius cōtingit in seruis ⁊ an
cillis qui paupes despiciūt ⁊ canibꝫ tribuūt
quod ⁊ ip̄i post hoc in penuria comederēt si
haberent. iuxta illud Lu. vi. Eadem mēsura
qua mēsi fueritis remeciet̄ vobis. Ideo Hu
go. Quid peius q̄ q̄ paupes frēs superbo
oculo despiciam⁹. Propter quod Petrus
rauēnēs Da pauperi vt det tibi de⁹. Secun
do serui ⁊ ācille tenent̄ obedientiā dominis
in licitis causis. De quo apostol⁹ ad Ephe
seos. vi. Serui obedite dominis carnalibus
cum timore et tremore: in simplicitate cor
dis vestri sicut christo. non recalcitrantes

et ad iracundiã, puocãtes. ſz bñplacitã voluntatẽ quã cognoſcitis faciẽtes obedienter. de quo apl's ad Ro. xiij. Omis aĩa poteſtatibꝫ ſublimioꝛibꝫ ſubdita ſit. Nõ eſt eĩz ptãs niſi a deo. Itaq; q̃ poteſtati reſiſtit dei ordinatiõi reſiſtit. Nã ſcõm bẽm Tho. inobediẽtia eſt pctm̃ mortale. cũ inferioꝛ ſubtrahit ſuperioꝛi ex ptinacia qõ ei tenet̃ exordinatiõe dei. dicit ex ptinacia. i. ex ꝓpꝛio ſenſu ⁊ malicia. Contra qõ dic̃ apl's ad Gal'. vi. Per caritatez ſpũs ſuite inuicẽ. plus amoꝛe q̃z timore. Ideo dixit angel' ad agar ancillã Sare. Geñ. xvi. Reuertere ad dñam tuã ⁊ humiliare ſub manu illi'. ✠ Tercio ſerui et ancille tenet̃ dominis reuerẽtiã. Malacℏ. i. Si dñs ego ſum vbi eſt timor me'? Nam reuerẽtialẽ timoꝛẽ tenent̃ ſerui dñis nõ oblique detrahere dicẽdo. ille dñs vl' dña parcus ẽ vel pca: talis vel tal' qꝛ dicit ꝑs. c. Detrahentẽ ſecrete, ꝓximo ſuo bũc ꝓſequebar. Habet̃ eniz in canõe. vi. q. i. ſũma iniquitas eſt detrahere. Uñ ſcriptũ eſt. Omis qui detrahit fratri ſuo homicida ẽ. ⁊ oĩs homicida nõ bz ꝓtem in regno xpi ⁊ dei. iõ Bernard' inquit detractoꝛ et libens auditoꝛ vterq; portat diabolũ. ille in lingua hic ĩ auribꝫ. Quarto ſerui ⁊ ancille dñi bẽ intentõem rectam vt deũ p̃ oculi habeãt. ⁊ fructiũ ad deũ referãt Ad ephe. vi. Cũ bona voluntate ſeruientes ſicut dño ⁊ nõ hominibus. Uñ Greg. Omne bonũ quod agim' ſp ꝓ intẽtionẽ ad celeſtia leuem'. Debent enĩ ſerui ⁊ ancille meditari q̃ dñs deus vocauit eos ad hunc ſtatũ. ideo benivole dñi ſuſtinere, ꝓpter deũ. dicendo cũ apl'o. ij. Corin. vi. In omnibꝫ exhibeam' nos ſicut dei miſtros. Et dñi mane ſurgere ⁊ orare: et diebꝫ feſtiuis miſſã audire vl' in domo orare ſi nõ pñt miſſam audire ⁊ ſe deo ꝓmendare. Quia dic̃ pſal. ciij. In omni loco dñatõnis eius bñdic aĩa mea dño. Et ſic tunc dñi ſuite hoĩbus in ordine ad deũ. tũc enĩ merẽtur in laboꝛibus ſuis. De q̃ apl's ad Galat. vi. Quicũq; hanc regulã ſecuti fuerint pax ſup illos ⁊ miſcoꝛdia. ✠ Nota q̃ vicemi ſa dñi ⁊ dñe tenent̃ famul' ⁊ famulabꝫ etiam q̃tuoꝛ. ꝓpꝛio, puiſionẽ. ſcõdo dilectõz. tercõ coꝛrectõz q̃rto ꝓpaſſionẽ. Ꝓpꝛio, puiſionẽ ſcz necceſſariã ĩ cibo ⁊ potu. qꝛ eãdẽ fidelitatẽ tenẽtur dñi ſuis ſic̃ ſui dñis. ad Epheſeos vi. Et vos domini eadem facite illis. Nam famuloꝛ eſt eſſe ſollicitos quõ bene ⁊ fideliter ſeruiant. dominoꝛ vo eſt videre q̃ ſui ⁊ ancille neceſſariã habeant ſuſtentatõem. Sicut tenent̃ de p̃cio, puidere tpe ſuo. Tho. iij. Et merces mercẽnarij tui apũd te oĩno nõ remaneat. ſed ſtatim ei mercedẽ reſtitue. q. d. eodem die q̃ opatus ẽ tibi redde illi. qꝛ non reddere benemerito mercedẽ eſt vnuz pctm̃ de q̃tuoꝛ in celũ clamãtiũ Jaco. v. Ecce merces opatioꝛ q̃ fraudata ẽ a vobis clamat et clamoꝛ eoꝛ in aures dñi ſabaoth introiuit. O quot ſunt hodie tales qui violẽter tenẽt mercedẽ ſeruientiũ eis. talis violẽtia iudicabitur a deo. Prouer. xxij. non facias violẽtiam pauperi qꝛ paup eſt. dñs enĩ iudicabit cãm eius. ⁊ ꝓfiget eos q̃ ꝓfixerũt aĩam eius Eſt enĩ defraudatio mercedis quodãmodo ſimil' homicidio. Eccl. xxxiij. Qui effundit ſanguinẽ ⁊ q̃ fraudẽ fac̃ mercẽnario fratres ſunt. Scõdo dñi ⁊ dñe tenent̃ famul' ⁊ famulabus ſuis dilectionẽ. videlicz vt ſint caritatiui: hũles ac benigni ad eos. Uñ ad ephe. vi. Remittẽtes minas ſciẽtes. qꝛ et illoꝛ dominus ⁊ veſter in celis eſt. nam quilibet dñs dz pius eſſe ſuis ſuis ſicut deũ vult ſibi clementẽ ⁊ piũ bre. Uñ Geñ. Sic cũ inferioꝛi viuas quẽadmodũ ſupioꝛẽ tecũ viuere vel'. Contra ꝛ facũt aliq; iracũdi raro amicabl'ia verba loq̃ntes famul'. ꝑ q̃s ſcribit̃ Eccl. iiij. noli eſſe ſic̃ leo in domo tua euertẽs domeſticos tuos. ⁊ oppꝛimẽs ſubiectos tibi. ✠ Ratio qꝛ ſui ac dñi ſunt ſil'es ac eq̃les in q̃tuoꝛ. Ꝓpꝛio rõe pꝛicipij. qꝛ ab vno dño oẽs ſum' creati. Job. xxxij. Ecce ⁊ me ſic̃ ⁊ te fecit deus ⁊ de eodẽ luto ego q̃z formatus ſum Genet̃. i. Formauit deus hoĩem de limo terre. iõ ſcribit̃ Sap̃. vij. nemo ex regib' aliud habuit natiuitat' initiũ. Habemus enĩ vnũ ſpũalez patrẽ ſcz deũ. ps. xxix. Ipſe fec̃ nos ⁊ nõ ipſi nos. Et vnũ patrẽ carnalẽ. ſ. Adam Propter qõ dic̃ dñs Matℏ. xxiij. Unus ẽ pater veſter qui in celis ẽ. Oẽs vos fratres eſtis. q̃ nõ ſunt deſpiciendi. Scõdo dñi et ſerui equales ſunt ex parte medij. quia omnes ſum' mortales in hac vita miſerabili. ij. Regũ. xiij. Omnes moꝛiẽ ⁊ quaſi aque dilabimur que nõ reuertuntur. ſicut dominus: ſic ⁊ ſuus. Quia dicit apl's ad Hebꝛeos. ix.

Statutū est hoibus semel mori. Jtē oēs sum⁹ breuis vite. Job. xiiij. Breues dies hoīs sunt. s. diuitū pauper dñor⁹ ⁊ seruorū. et vnusquisq; p̄t dicere cū Job. vij. Vent⁹ est vita mea. Jdcirco noli extolli. Eccī. xxxij. Rectorē te posuer̄t: noli extolli. sz esto in illis q̄si vn⁹ ex illis. ne dicat tibi sic dictuz ē diuiti. lu. xij. Stulte hac nocte aīaz tuā repetent a te. que aūt parasti cuius erūt. Jdcirco nō remittat⁹ te sup dñio tuo. Eccī. x. Rex hō die ē: ⁊ cras morie. vade igit ⁊ respice ossa mortuor⁹ ⁊ vide q̄ sit dīstia inter dominū ⁊ seruū. Greg. Nescio q̄ ⁊ qualis sit dīstia cū oīmibus sit corruptio vna. Jdeo Eccl̄iastici x. Omnis potentatus breuis vita. A Tercio eq̄les sunt domini ⁊ serui ex parte finis: q⁹ oīs in terrā reuertētur ⁊ incinerabunt. Eccī. xli. Oīmia q̄ de terra sunt in terram conuertent. sicut dñs sic ⁊ fu⁹ vnusq;q; potest dicere illō Job. xvij. Putredini dixi p̄ mens es mē mea ⁊ sorori mea vermibus. iō Eccī. x. Quid superbis terra ⁊ cinis. ideo Aug⁹. inq̄t. O hō agnosce te mortalez ⁊ franges elationē. Eccī. vij. In oīb⁹ operibus tuis meōrare nouissima tua ⁊ ieternū nō peccabis. Quarto sūt similes ex pte fori. q⁹ omnes sumus hic forenses. Jn hoc em̄ mūdo oēs possumus emere vitā eternam nostris bonis opibus fruus sicut dñs. Q⁹ dicit Aug. in p̄sona dei. Venale habeo q̄d vitam eternaz. sz q̄ tm̄ valet quantū habes Jtem sub eodē iudice oīs stabimus. ij. Corinc̄. x. Oēs nos manifestari oportet aī tribunal xp̄i. vt referat vn⁹q;q; p̄pria corpis p̄out gessit sive bonū sive malū. Q⁹ scribitur Actuū. x. Nō est acceptor p̄sonarum deus: sed in oīmi gente q̄ timet eū ⁊ opat iusticiaz acceptus est illi. De quo apl's ad Ephe. vi. Unusquisq; q̄cunq; fecerit bonū hoc recipiet a dño sive seru⁹ sive liber. Jdcirco dñs vl' dña nō debet nomiare diabolū nec dicere in nomie ip̄ius fac hoc vl' illud q̄d dico tibi. Exemplū scribit Greg. in dialogo: q̄ quidā noie Stephan⁹ de itinere remēs dixit suo. Veni dyabole ⁊ excalcia me. A cui⁹ vocē mox corrigie calciorum sunt solute. ⁊ in sūma velocitate ceperūt se dissoluere. ex quo apte cognouit q̄ mor ille quem noauit affuit. cui immediate ait. recede miser recede. quia nō tibi locut⁹ sū: sz famulo meo. et recessit. ergo in ira ñ est noiandus. neq; familiaris p̄sona est despicienda. q⁹ ita bñ est in via salutis sic ⁊ tu. Eccī. xxxij. Si tibi sit fu⁹ bon⁹. sit tibi q̄si aīa tua q̄ frēm sic eū tracta. B Tercio dñi tenent fuis correctōem si delinquūt dñt em̄ cogitare q̄ tenent reddere rōnē p̄ ip̄is. si ḡuiter peccāt in domibo ip̄or. q⁹ scribit ī canōe de hereti. c. qui alios. Qui alios ab erroze nō reuocat dū potest seip̄m errare demōstrat. ideo dñi ⁊ dñe fam'los ⁊ fam'las tenent instruere vt ieiunēt: missas audiāt et p̄siteantur ⁊ eucharistiā ad minus sel' in anno recipiāt ⁊ vt v̄bū dei audiāt. q̄d si nō fecerint dñt eos arguere. alias culpa redūdabit in eos. vt scribit. xxiij. q. iij. c. Qui potest Qui p̄t obuiare ⁊ p̄turbare puersos ⁊ nō facit. nihil aliud est q̄ fauere impietati eorum nec caret scrupulo societatis occulte q̄ manifesto facinori desinit obuiare. Bern̄. Silere est p̄sentire quē possis arguere. Et de illis q̄ p̄sentiūt in malū. Nā scribit ad Ro. i. Non solū qui agūt. sz qui p̄sentiūt digni sunt morte. Cui p̄sonat canon. xi. q. iij. q̄ p̄sentit. Qui p̄sentit peccantibo erit apud deū ⁊ homines maledict⁹. Jdeo apl's ij. Timo. iij. Justa opportune importune argue obsecra. increpa in omni patiētia ⁊ doctrina. Quia scribitur Jacobi. v. Qui conuerti fecerit peccatorem ab erroze vie sue saluabit aīam eius a morte.

C Quarto tenētur dñi seruis suis p̄passionem si sunt infirmi ⁊ defectuosi. i. Corinc̄. xi. Si quid patit vnū mēbr⁹ p̄patiunt omia membra. quia si pes patit oculus respicit: manus tangit. Sic ⁊ nos debem⁹ condolere p̄ximis. quia inuicez frēs sumus. ⁊ cū gloriat vnū membr⁹: congaudent omia membra. vt dicit Apostol⁹ ibidē. Sic ⁊ nos Romano. xij. Gaudete cum gaudentibo flete cum flentibus. Dicit em̄ Hieronim⁹. Hoc vult deus vt vnusquisq; alterius angustias sentire debeam⁹ vt p̄rias. i. Jobā. iij. Qui viderit frēm suū necessitatē hre ⁊ clauserit viscera sua ab eo. quō caritas dei manet ī eo. q̄ si diceret. nullo mō. Q⁹ dic idē in canonica prima ip̄ius. iij. Qui nō diligit frēm suum quē videt. deū quē nō videt quō diligere p̄t Jdeo Greg. Vinus p̄rimum amare cōuincitur qui p̄rimo in necessitate nō compatit

Sermo

Idcirco Centurio ille veram habuit caritatem ad seruū suum. qđ ꝓbat ex compassiõe infirmitatis sue. ℣ Dixi scđo innuit liberalis erauditio xpi saluatoris. Cum subdit. Veniã ⁊ curabo eum. Sz. d. Quare voluit venire ad seruū Centurionis ⁊ non ad filiū reguli. De q̃ iohãnis. iiij. Rñdet nob in exemplū. ne essem⁹ acceptores ꝑsonaruz. Jaco. ij. Nolite in ꝑsonaꝝ acceptõe habere fidez dñi nr̃i Jhu xpi. Eteni si introierit in cõuentū vestꝝ viranulū aureū bñs in veste candida. introierit aũt paup in habitu sordido. ⁊ intendatis in eū qui indutus est ꝑclara veste ⁊ dixeritis. tu sede hic. pauꝑi autem dicatis. tu sta illic. nõne iudicatis apud vos metipsos ⁊ facti estis iudices cogitationum iniquaꝝ. O quociẽs fit hoc vt ꝙquer̃. In nocẽtius. Clamat paup ⁊ null⁹ audit. loquitur diues ⁊ q̃libet applaudet. Jaco. ij. Si ꝑsonas accipitis pctm̃ op̃amini redarguti a lege q̃si trãsgressores. Idcirco xp̃s dedit nobis hic exemplū qꝑ nõ dẽm⁹ spernere seruilẽ ꝑsonã in hoc qꝑ ad filiū reguli trãsire noluit etiã petit⁹ hic aũt ad suū ieiũm trãsiturum exhibuit. ℇ Rñdit Centurio. Dñe nõ sum dign⁹ vt intres sub tectū meū. Ecce humilitas. Orige. q̃si d. nõ sum dignus aspectu nec accessu nr̃o introitu. q̃si. d. Moyses reputauit se indignū in alloq̃ntia ꝙbꝝ ⁊ faciali apparẽtia coꝝ terreno rege dicẽs. Quis ego sũ vt vadã ad pharaonẽ. Exo. iij. Quõ igit̃ ego sũ dign⁹ tua pñtia. Item Hieremias in vtero mr̃is sctificat⁹ dixit capitl̃o. i. A a. a. dñe deus nescio loq̃. Quõ tunc ego peccatis indurat⁹ te suscipiã. q̃ nõ sum dignus qz alienigena ego sum ⁊ gentilis. Idolatra effusor sanguinis ⁊ accinct⁹ gladio. sed tãtũ dic verbo ⁊ sanabit̃ puer me⁹. q. d. tu es verbum patris. De quo ps. vi. Misit verbũ suum ⁊ sanauit eos. Ecce quãta fides. credidit enĩ ipm fore ꝙbq̃ pñtẽ. talis fides nõ fuit in regulo Johãnis. iiij. qui ait. Dñe descende priusq̃ moriat̃ filius me⁹. hic aũt dixit. tantũ dic verbo. Origenes. O beate miles vbi legisti qđ dic̃ psalmista. Verbo dñi celi firmati sũt. Sic igit̃ ⁊ tu q̃si debes suscipere sacẽm dic: Dñe nõ sum dign⁹. qz tu humilis ego superbus tu fili⁹ virgis: ego luxuriosus tu pius ⁊ mitis: ego rancorosus. ij. Corinth. vi. Que participatio iusticie cum iniquitate: aut q̃ societas lucis ad tenebras. q̃ aũt cõuentio xpi ad belial. sic pctõris ad xp̃m. Crisosto. In eo qꝑ centurio se dixit indignũ regno celoꝝ. ꝓfirmauit dictũ suum prudenti argumẽtatõe dicẽs. Nam ego sum hõ sub potestate ꝓstitutus. scz impatoris bñs sub me milites. ⁊ dico huic: vade: ⁊ vadit. alteri: veni: ⁊ venit. ⁊ seruo meo fac hc̃: ⁊ facit. Aug⁹. vt arguat ꝙ locũ a maiori. sic ego hõ: tu de⁹. et ego sub potestate ꝓstitutus habeo ptãtem quanto magꝭ tu potes cui suũt oĩs ptãtes dicere infirmitati. vade ⁊ recedit. Ecce centurio collaudat suos suos de obediẽtia. cum dicit: dico suo meo fac ⁊ facit. vade ⁊ vadit quia obedientia maxime pertinet ad seruilez ꝑsonã. Berñ. Verus obediẽs mãdatũ non ꝓcrastinat nõ facit surdam aurẽ vt interroget rõnẽ: cur hoc ad quid debet. Aug⁹. Hic est obediẽs suus q̃ mox vt impatũ quid fuerit adimplere studet. nõ vt ille piger seruus Cui ait dñs. surge vide si pluit. qui vocans canẽ qui exteri⁹ custodiebat atriũ dom⁹ tangebat eum si humidus esset ⁊ inuenies eum liccũ rñdit dño non pluit. Scđo dixit dñs. Surge ⁊ vide si ignẽ habeam⁹. Sed ille iacẽs vocauit cattũ quez sentiebat calidũ. Rñdit sic. Tercio dñs dixit. surge aperi fenestras. at ille iacendo rñdit. nõ est opus qz beri de sero reliqui eas aptas. Ecce tardus ⁊ inobediens suus Cũ scribit̃. i. Reg. xv. Melior est obedientia q̃ victima. ⁊ obediẽtes sui ⁊ ancille eraudiunt̃ a deo in orationibꝰ suis. Gregori⁹. Si obediẽtes fueritis ꝓpositis vr̃is deus obediet oronibꝰ vr̃is. Et aug. Citi⁹ auditur vna oratio obediẽtis q̃ x. milia ꝓemptoris. Ideo docz Petr⁹ in prima canõica sua. ij. Serui subditi estote in omni timore dominis vestris. nõ solũ bonis ⁊ modestis. sz etiã discolis. non autẽ in bis q̃ sunt mala. Augustin⁹. Sic tenẽdus ẽ mod⁹ obediẽtie vt malis in malo nõ consentias. ⁊ bonis i bono nõ ꝓtradicas. Si enĩ dñs ꝑceperit furari vl̃ dña amasiũ intromittere nõ faciat ne tres animas interficiat suã sz ⁊ illoꝝ. Eo qꝑ scribitur Actu. v. Obedire oportet deo magis q̃ hoĩbꝰ. ℣ Audiens aũt Jhs miratus est. Sed diceres. quõ mirabat̃ cuz dic̃ philosophus. Mirari est cãm rei ignorare. ipe

autē sciebat q̄d esset in boīe. Joh. ij. Rñdet
ꝺm Aug⁹. Miratus ē dñs. i. nob mirādum
esse significauit. Fides enī ipa miranda erat
Et ideo Crīs. ad modū mirātis se bñt. vt
nos instrueret vt simlr banc admiraremur
Et seq̄ntib⁹ se dixit. Amē amē dico vob: nō
inueni tantā fidē in isr̄l. Bz. d. si fides istius
fuit maior fide patriarchar̄ ꝓphetaruz aut
apl̄oz ⁊ btē ꝟginis. Rñdet ꝺm Aug. ⁊ ibe
tonimū. q̄ verbū xp̄i intelligendū est de p̄e
sentibus ⁊ nō de oīb⁹ retro. vti de p̄triarchis
et ꝓphetis q̄ fuerūt fidei nostre principium.
nec tñ de oībus p̄ntibus. Vl ꝺm Crīs. intel/
ligīt quo ad statū suū. sicut enī si rusticus lo
quīt sapiēter magꝭ mirandū est q̄z de philo/
sopho. Sic ꝙ statu illi⁹ Centuriōis nō erat
eq̄le cōsuetū siue ꝯmune in dēū credere. ⁊ gē
tilez esse. Vel ꝺm eundē intelligendū est q̄z
tum ad Origenē. qz alīj visis p̄bus signis
crediderūt. Iste vo nullo miraclo viso: sed
solo audito credidit. ideo ꝓdixit dñs futurā
fidē et saluatōez gentiū quā Centurio iste p̄
figurauit inquiēs. Dico aūt vobis q̄ multi
nō oñs. qz nō oēs obedīūt euāgelio. Ro. x.
Vlemēt ab oriēte ⁊ occidēte ⁊ ex oī pte mū
di sez ad fidem ⁊ vnitatem eccl̄e. ⁊ recūbent
id ē requiescēt cū Abraam ysaac et iacob. q̄
rum fidē imitati sunt in regno celoz vbi est
visio dei ⁊ abūdātia oīs boni. Filij aūt regni
Hiero. Judei ī quib⁹ dñs regnauit eiciēt
in tenebras exteriores. sicut enī fidei priua/
tio est tenebre interiores. sic ⁊ tenebre infer
nales dicūtur exteriores. illa enī est terra te
nebrosa. Job. x. Et opta mortis caligīe ter/
ra miserie ⁊ tenebraꝝ. vbi vmbra mortis et
null⁹ ordo sz sempitern⁹ horror inhabitat. ibi
erit fletus et stridor dentiū. Glo. dentes stri
dent qui hic de edacitate gaudebāt. Luc. vi.
Ve vobis q̄ ridetz nūc: qz lugebitis ⁊ flebi
tis. Haymo. Fletus erit ꝺ ardore ⁊ fumo ig
nis inferni. stridor aūt de frigore. Job. xxiiij
Ad nimiū calorē trāsient ab aq̄s nuiū. Sa
piētie. xi. Per q̄ q̄s peccat ꝙ hec et punietur
Tūc ihs dixit centurioni. vade fiat tibi sez
grā sic credidisti. sez solo vbo absq̄ corpali
p̄sentia serui tui sanatio. Subdit. Et sanatus
est puer in illa hora. ꝓfecto in illa hora q̄ xp̄s
ꝓtulit hoc vbū fiat. quo etiā verbo oia crea/
ta sunt. Geñ. i. Fiat lux. Rabban⁹. Consi de
ra quātum valz vnicuiq̄ fides ꝓpria cū tñ
valuit ꝺuo fides aliena. ¶ Morale.
Per istū puer ¶ turionis significat pctōr
in mortli pctō ꝓstitutus q̄ est palitic⁹ spūali
ter sez q̄tuor ꝓditōes q̄ de illo in lra īnuun
tur. Primo qz fuit seru⁹. sic ⁊ pctm in serui
tutē dyaboli redigit. Job. viij. Qui facit
peccatū ꝺuus est peccati. scda Petri. ij. A q̄
quis superatus ē hui⁹ ⁊ seru⁹ est. sed pctōr est
a diabolo superat⁹. ⁊ ꝙ ꝓseq̄ns dyaboli seru⁹.
Aug. Pctōr tot dēmonior seru⁹ est: quot vi
ciorum. vt impleatur illud Hieremie. xvij.
Seruire te faciā inimicis tuis ī terra quā ig/
noras. Scōm malū in palitico est q̄ ē impō
tens ad laborandū. ⁊ significat in b̄ q̄ iacuit
iacētes enī nihil opant̄. ⁊ sic peccatoz in mor
tali exñs nō potest aliq̄ō op⁹ meritoriū opa/
ri. Ezech. xviij Si averterit se iustus a iusti
cia ⁊ fecerit iniq̄tatē: oēs iusticie ei⁹ q̄s fece
rat si recordabunt̄. ideo scribit̄ in Cāone de
ꝓse. di. v. nihil. i. Nichil ꝓdest ieiunare ho
mini ⁊ orare nisi mēs retrahat̄ ab iniq̄tate.
Ecclesiastes. ix. Qui in vno peccaverit mul
ta bona perdet. Gregor⁹. Nichil a deo acce
ptat̄ quod ꝙ pctm maculat̄. Terciū malum
est dissolutio ⁊ trēor mēbroꝝ. Sic ⁊ pctōres
sunt si dñt dare elemosinā ⁊ ablata restitue
re timēt ne deficiant. Similr ieiunare timēt
ne corpus attenuet̄. ps. xiij. Trepidaverunt
timore vbi non erat timor. Job. vi. Qui ti
mēt pruinā cadet sup eos nix. Quartū malū
est afflictio spūs. ⁊ notat̄ in boc cuz ꝺr male
torq̄tur. Revera omīs pctōr male torquet̄.
Aug. libro. i. ꝓfessionū. Justissi⁹ dñe ⁊ ita est
q̄ omnis inordinat⁹ anim⁹ est sibipsi pena
et hoc ꝓpter vermē ꝓscientie. q̄ sp pungit ⁊
rodit. Isa. vl. Vermis eoꝝ ū morietur. Sap.
xvij. Semp ꝓsumit seua pturbata cōsciētia
Hugo de bono ꝓscie. Nulla guior pena nisi
remordens ꝓscia. Ratio Isiꝺ. li. ij. de summo
bono. Ubicunq̄ hō abierit reatus sue ꝓscien
tie eū non derelinq̄t. omnia ꝑt fugere ꝑter cor
suū. quod a seipo non ꝑt recedere. ⁊ qui hic
reatu sue consciētie punit̄ illic ꝑpetua pena
damnat̄. Unde psal. xli. Abissus abissum invo/
cat ī voce cataractaꝝ tuaꝝ. Glo. Abissus ꝓ
scientie invocat abissum dānatiōis ꝑpetue in
voce cataractaꝝ tuaꝝ. id est in ꝑdicatione
sanctorum.

Dominica tercia post Epiphaniã Sermo xliij.

Domine salua nos ꝓim⁹. Matb. viij. et legit̃ in ꝑñtis dñice euãgelio. ¶ In summa euãgelij tria innunt̃. Primo maris inundatio ꝑiculosa. Scõo discipulo⁹ ꝺepcatio affectuosa. Tercio xꝑi opatio ꝟtuosa. Primũ ibi. ascẽdente ibũ in nauicl'az: ecce mot⁹ magnus ꝛc. Scõm ibi. accesserũt discipuli dicentes. Dñe salua nos ꝓim⁹. Terciũ ibi. surgens imperauit vẽtis. De primo dic̃. In illo tpe scz primo ãno ꝑdicatõis xꝑi post descensum de mõte. ⁊ postꝙ curasset leprosum et paliticũ suũ Centurionis ⁊ plres alios infirmos vt refert Mat be⁹. Tunc videꝫ turbas mltas circa se. ⁊ qꝫ ipse voluit declinare ab eis. iussit ire discipulos trans fretũ ⁊ ipe siml' cũ eis ascẽdit in nauim nob in exemplũ vt dic̃ Crisost. vt nihil debeam⁹ facere ad ostẽtationẽ. sz sp declinare turbaꝫ importũitatẽ Ascendit igit̃ in nauiculã. Orige. Cũ magꝫ miracl'a op⁹ esset in terra trãsiuit ad mare: vt ⁊ ibi miracl'a faceret q̃tenus se nõ tantuꝫ dñm terre sed ⁊ maris demõstraret. Crisso. Voluit vti ministerio nauis trãsfretãdo cũ tñ posset siccis etiã pedib⁹ ꝓtrãsire. sz noluit vt se verã naturã bñanã demõstraret habere Justice. Nauicula est eccl'ia in principio ⁊ in fine arta in medio lata. ita arta in fine. ꝙ dicitur Lu. xviij. Filius hominis veniens putas inueniet fidẽ sup̃ terrã. Sine hac naui nemo ꝑt venire de mari b⁹ secl'i ad portũ salutꝫ vt scribit̃ Actuũ. xxvij. Nisi bi in naui mãserint vos salui fieri nõ potestis. i. in fide catholica. De quo Aug. ꝺ fide ad petꝫ. Firmiter crede neminẽ posse saluari sine fide eccie Jõ subdit. Secuti sũt eũ discipuli eius. sic ⁊ nos oẽs debem⁹ xꝑm sequi. qꝫ dic̃ Aug⁹. de vita xꝑiana. Xꝑiani nomen frustra sortit̃ qui xꝑm mime imitat̃. Lu. xiij. Qui nõ baiulat crucẽ suã ⁊ venit post me: nõ ꝑt me⁹ eẽ discipulus. sz mlti iã sequũt xꝑm in nauicl'a fidei ore nõ aũt ope. iõ apl's ad Tytũ. i. Confitentur se nosse dũ factis aũt negãt cũ sint abominati ⁊ incredibiles. ⁊ ad oẽ op⁹ bonũ reꝓbi. vbi Grego. Quid ꝓdest ꝙ deo fide iungimur: moribꝫ aũt disiungimũr. ¶ Videm⁹ enim ꝙ nauis ꝑiclitat̃ qñ nõ est integra sic ⁊ hõ est in ꝑiculo: qñ nõ hz integrã fidem in principio medio ⁊ fine. In ꝑncipio debz esse integra. i. in corde nõ delitando. Jaco. i. In fide nihil delitãs. qui enim delitat similis est fluctui maris. q̃ a vento movet̃ ⁊ circũfertur. Scribit̃ enim de here. c. dubi⁹. Dubi⁹ in fiõ infidelis est. Sil'r debz eẽ integra in medio scz ore ꝓfitẽdo. ad Ro. x. Corõ creditur ad iusticiã: ore aũt ꝓfessio fit ad salutẽ. scz si interroget̃ õ fide vt ꝓfiteat̃ vt dic̃ Glo. ordinaria Non ꝓfecte credit q̃ nõ ꝓfitet̃ id qõ credit. Peccatũ enim fuit Petro ore negare cũ crederet corde. cur enim lacrimis diluit qõ ore negauerat: si saluti sufficiebat qõ corde tenebat. Veritas enim ⁊ credenda est ⁊ loq̃nda. iõ dic̃ Matbe. x. Omis q̃ ꝓfitebit̃ me coram hoib⁹ cõfitebor ⁊ ego eũ coram pre meo. q̃ aũt negauerit me coram hoib⁹ negabo ⁊ ego eũ coram pre meo qui in celis est. Jõ scribit̃ de sum. tri. ⁊ fide ca. c. Firmit̃. Firmiter credim⁹ scz corde ⁊ simpliciter cõfitem̃ scz ore. Hec etiã nauicula debz esse integra in fine scz ope implendo. Isido. Beatus vir q̃ recte credit ⁊ recte credendo bñ vivit. De bac igit̃ nauicula dic̃ Athanasius. Quã nisi quisq̃ integrã inuiolatamq̃ seruauerit: absq̃ dubio meternũ ꝑibit. Jõ ita firmi deberem⁹ esse in hac nauicl'a: ꝙ ꝑ nullam ꝓturbatiõem ab ea recederem⁹. ut bñ in canõe. xxiij. q. i. A recta. Dicit Lucius papa A recta fide ⁊ aplico tramite ꝓpter vllã ꝓturbationẽ nolite recedere. Tũc iõdit. Ecce motus magn⁹ factus est in mari. nõ natural'r sed diuina dispositiõe ac ꝓuidentia ad oñendum ꝙ esset ipe. De q̃ psal'. lxxiij. Qui ꝓturbas ꝑfundũ maris sonũ fluctuũ eius. ¶ Unde ꝓmotio maris trib⁹ mõis solꝫ euenire. Primo a causa superiori. ꝟ est a stellis ⁊ motu planetaꝝ. Scõo a cã inferiori. ꝟ est a ꝓfundo maris q̃n mare nimis feruet. Tercio a cã media. hoc est a vẽto mare ꝓcuciẽte Spiritual'r Mare est secl'm. nã sic in mari pisces maiores deuorãt minores. sic in hoc mõdo divites ⁊ potentes opprimũt pauperes. Jaco. ij. Nõne divites ꝑ potẽtiã opprimũt vos. Itẽ sic in mari raro trãquillitas est sic in ꝑñti seculo. Eccs

.ij. Cũcti dies eius doloribꝫ ⁊ erũnis pleni sunt. Et dñs in euãgelio Joh̃.xvi. Ut in me pacẽ hãeatis in mõdo pressurã hãbitis. nã ⁊ inundatões tribulationũ in mõdo recte eisdẽ modis causant̃ qbꝫ motões in mari. Et primo a causa supioze. i. a deo pmittẽte. sic̃ ℣aul⁹ a deo pcussus ẽ. Act. ix. Secõ ab inferiori: id ẽ a tirãno psequente vt dixit saluator mat. xxiij. Ecce ego mitto ad vos pphas ⁊ sapiẽtes ⁊ scribas. ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis ⁊ ex eis flagellabitis in synagogis vestris et psequmini de ciuitate in ciuitatẽ. Tercio a cã media. i. a demonũ seueritate q̃ hĩtant in tenebrosis nubibꝫ q̃ nõnunq̃ descẽdunt infestare nos. sic̃ diabol⁹ pcussit Job. vt hẽ. c. i. ipsi⁹ vlcere pessimo. de his tribꝫ dr mat. vij. descendit pluuia ⁊ venert flumĩa ⁊ flauerũt venti: ⁊ irruert in domũ illã ⁊ ñ cecidit. Ũñ p pluuiã q̃ de celo descendit significat̃ aduersitas a deo. p flumĩa q̃ p terrã fluũt itelligit̃ psecutio tirãnica. p ventũ q̃ ab aere venit tẽptatõ diabolica. ℣er hmõi tẽptationes licz iustus patiat̃ ⁊ infestet̃. nõ tñ ad nocumẽtũ sed ad salutẽ. i. Corin. x. Fidel⁹ aũt de⁹ ẽ qui nõ patiet̃ vos tẽptari sup id qõ potestis. sed faciet cũ temptatiõe ꝓuentũ. i. moderamen ad vtilitatẽ vt possitꝫ sustinere. ℒ Nota bas inundatões tẽptationũ discipuli xpi sustinent aliq̃n ab extra in corpe ⁊ in rebꝫ sic martires. ⁊ adhuc plẽs in infirmitate paupertate ⁊ psecutõe. ij. Thi. iij. Omẽs q̃ pie volũt viuere in xpo. psecutõem patient̃. Aliq̃ vo patiunt̃ ab intra. ⁊ hẽ diuersimode vt dic̃ ps xxxij. Multe tribulatões iustoꝝ. Nã primo ptingit q̃ hõ q̃nq̃ incidit in indiscretã tristiciã. vt si interrogaret̃ nesciret qd sibi obesset ℍãc tristiciã dauid exp⁹ dixit. xli. Quare tristis es aĩa mea ⁊ q̃re ꝓturbas me ℍec tristicia ẽ valde nociua q̃n boiem supat. nazrabit boiem ab incepto bono ⁊ facit ei tediũ. Tali enĩ tristicie deberet hõ virilit̃ resistere. psal. xxx. Virilit̃ agite ⁊ pfortet̃ cor vestrũ. Et letã mẽtẽ deberet hõ suscipe ex beneficio passionis. resurrectõis. ascensiõis ⁊ aliis meritꝫ xpi. de qbꝫ ℍeb. Ubi deficiũt merita mea ibi supplẽt tua. nã talis tristicia nocet corpi ⁊ aĩe. puer. xvij. Spũs tristis exicat ossa. Exemplũ de q̃dam pdicatore q̃ ita tristis existebat q̃ ipm tedebat legere orare et quecq̃ bona agere. Cũ sic sederet tristis apparuit ei xp̃c dicẽs. Surge ⁊ plãge passionẽ meã ⁊ liberaberis. ⁊ ita fecit ⁊ liberatus ẽ. Secõa temptatio ab intra ẽ hesitatõ fidei catholice et despatio de dei miscõia ⁊ spũs blas femie ꝺ deũ ⁊ sctõs. ⁊ tẽptatio occidendi seipm Et q̃dam pplexitas q̃rulose pscientie. ℑ

Sz. d. vñ orit̃ q̃ incipit q̃s dubitare ỽ dei miscõia q̃ nunq̃ debeat saluari. Rñdetur ex tribꝫ. Primo q̃ nõ ponderant qd deus ẽ in seipo. Secõ quid pctm̃. Tercio qd ꝓtritio De primo sciẽdũ q̃ de⁹ ẽ summũ bonũ. ⁊ ita misericors q̃ patus ẽ pctõrem suscipe sic̃ fidelis mr̃ vnicũ filiũ si videret illũ in ignẽ cecidisse. pata esset celeriter eripe. mlto ãplius patus est de⁹ peccatores eripe ⁊ ad grãz suscipe. Et si possibile esset q̃ vnus pctor oim hoim peccata haberet. adhuc dei mia in infinitũ maior est. Serñ. Sic̃ scintilla in medio marꝫ. sic oĩs malicia hoĩm ad dei miscõiã pparata. Sz. d. vnde venit hẽ q̃ deus tã magnis ⁊ mltis pctõribꝫ ẽ misericors. Rñdet̃ nõ ex suo merito: sz ex sua essentiali bonitate de q̃ Marci. x. Nemo bonus nisi vn⁹ deus. scz essentiali bõitate. psal. cxvij. Confitemini dño qm̃ bon⁹: qm̃ in seculm mia ei⁹. Et qñ sic pctores incipiũt cogitare bonitatẽ dei ⁊ q̃ deus ñ indiget nri sz ex infinita bõitate misereret nri. tũc cor pctoris liq̃scit ⁊ cognoscit q̃ deo nunq̃ ad plenũ regtiari poterit. tunc pctor incipit diligere deũ ⁊ magꝫ qñq̃ erit acceptior deo cẽ qui nunq̃ mortal⁹ peccauit. sz sp segniter vixit. et tales sic erũt sepius feruentiores ceteris. Et sic tunc implebit̃ illõ Ro. v. Ubi aũt abundauit delictũ supabũdauit et grã. Gre. Fit plerũq̃ deo amore gtior ardens p⁹ culpã cẽ securitate torpens p innocentiã. vt patz de Maria magd̃. ⁊ Paulo.

℞ Secõ ꝓuenit tal⁹ tristicia ex eo q̃ nõ ponderãt quid sit pctm̃. Nã pctm̃ stat in hoc q̃ hõ premeditate ⁊ volũtarie pter ꝺictiõz rationis se auertit a deo ex ỽliberato ꝓposito Ecõuerso si hõ hret tot occurrẽtes cogitatões q̃t sunt arene maris q̃ ⁊ tã male essent q̃ etiã vix cor imaginari posset siue ỽ deo siue ỽ sanctis siue de hoĩb⁹ siue de alijs creaturꝫ. Etiã si hõ hret p longuz temp⁹ vt p annũ et citra si reluctaret ⁊ nõ staret sup illas voluntarie cũ deliberato aĩmo. tunc nõ essz pctm̃ mortle

Nota

Sermo

De quo Greg. Non est cogitatio tam im/
munda q̄ mētē polluat si rō nō ꝓsenserit. Sz
adhuc eis ꝺ lꝫ forsitan est scrupul? dicentes
an tunc qñ sagitta male cogitatōis a diabolo
vl aliunde intentata vlneret: qñ vicz hmōi
subito ꝓoccupat? hō cū aliq̄li delectatōe ca
dit sup illō qꝺ icidit. ⁊ sic suuipi? obliuiscit
q̄ nō immediate se auertit. tūc enī plericz ti
mēt q̄ cū volūtate ⁊ rōe lꝫ factū sit. ⁊ q̄ sic sui
met oblīti pctm̄ mortale ꝓmiserint. quib⁹ re
spondet nō sic. Sz rō hominis ꝓuenit cū ta/
libus sagittis cogitationū antecz rō rite seip
sam aduertit. Cū aūt aduertit cū deliberatōe
tūc a prio ꝓt recipe vl respuere. ⁊ q̄ ꝓsequ⁹
peccare. de q̄ Bern. Pōt inimic⁹ excitare
temptatōis motū in te est si velis dare ꝓsen
sum. g̃ boni hoīes nō dñt nimiū turbari ꝺ ta
libus cogitatōib⁹ incidentib⁹. qz ſm Aug⁹.
de vera religiōe. nihil pctm̄ nisi voluntariū.
nam inobedientia vl ꝓcupiscentia nō bz cul
pam in corpe nō ꝓsentientis. xv. q. i. c. Si
cōcupiscentia. Et Richꝺ. dic. Pctm̄ mortle
non ꝓt ꝓmitti sine grandi temptatōe sui sīn
grauī lesione, primi ⁊ sine ꝓtemptu dei. nā
sensualitas nō peccat mortlr. nisi cū ꝓsensu
rōnis. sic nec Eue pctm̄ nocuisset sine cōsen
su ade. Tercō, puenit ex eo q̄ nō pensant q̄d
sit ꝓtritio et pnīa. nā ꝓtritio est virt? q̄ delet
homi pctā cū est vera. ps. l. Cor ꝓtritū ⁊ hu
miliatū de? ñ ꝺspicies. Crisꝰ. Peccata ꝓte/
rita nō ꝓdemnāt si nō placēt sed displicent
et etiā est dictū Augusti. dicēz. non nocent
ꝓterita si nō placent. ¶ Attñ sciendū
q̄ tales hoīes hñt sex defectus. Primus est
q̄ nō capiūt informatōem ⁊ vix credūt q̄b⁹
credere tenēt. ⁊ hoc puenit ex nimia impssi
one cordiali in q̄ sp sine intermissione stant.
et q̄nto pl⁹ de illis loquunt: tanto plus defe
ctus illi crescūt. Illi debent eligere ꝓfesso
rem doctū ⁊ discretū qui hoc hēt ex rōne ⁊
scriptura: cui crederēt sine oī dubio. heb. xi.
Credere oportz accedentē ad deū. tales etiaz
accepta informatōe cōsiliū ꝓfessoꝝ et instru
ctoꝝ suoꝝ sequi oportet. Nam de? hoc requ⁹
ab eis in extremo iudcio si scilicz nolūt sequi
Et si inuitant, ꝓuīs cōceptibus. hoc eiz est
signū elate mētis. Isa. xij. Si nō crediderī
tis nō ꝓmanebitis scz in salute. Secūs defe
ctus ē q̄ hñt indiscretū timorē. timēt enī et
appet eis q̄ nunq̄z recte ꝓfiteant: q̄ntūcūq̄z
etiā diligenter ꝓfessiōz fecerint. et sic nūq̄z
hñt cor quietū. ⁊ lꝫ orāt ex illo. qz nesciūt q̄d
teneant ꝓfiteri. qz mortlia ex ꝓcepto venia/
lia in generali. ⁊ incidentales cogitatōes ex
ꝓsilio. Thō bēt in vitalspatz. Nil sic allidit
vtutez demonū sic ꝓfessio cogitationū. ideo
scōm Aug. Peccator ꝺz duo facere. Pri/
mo ꝺz studiū adhibere vt meditet oīm pec/
catoꝝ q̄ fecit cogitatōe. locutōe ⁊ opatōe in
q̄ntū pōt. Secꝺo ꝺz exorare deum vt det sibi
ꝓgnoscere sua pctā. qz libenter vellz ea ꝓfite
ri si sciret. Tūc deus ex sua misc̄dia dat illi
ꝓgscere sua pctā. aut ꝺulget illi oīa q̄ scit ⁊ q̄
nescit Et sic q̄n pctor suā diligētiā fec sic ac
cedens ad ꝓfessiōz oīno ꝺz spare totalē oīm
remissionē. alias nō ꝓsequit⁹ misc̄diā. Amb.
non pōt agere vera pniam q̄ nō spauerit in/
dulgentiā: etiā si centies ꝓfiteret. Cui conso
nat Aug. Penitētia q̄ nō ꝓcedit ex fiducia
est sterilis et sine mia. ¶ Terci? defect? ē
q̄ tles volūt hz̄ stat? sui certitudiez an sint
sine pctō mortli vl nō qꝺ nullus certidina/
liter scire ꝓt nisi ex speciali dīna reuelatione
Eccs. ix. nescit homo vtz amore an odio di
gnus est. Ergo sufficere deberet eis examen
ꝓprie ꝓscientie si nō inuenirēt scrupulū. naz
deus vult vnūquēq̄z nostrū incertū esse vt
humiliem? nos ⁊ stem? q̄tidie in timore ꝺi
Eccī. xxvij. Si nō in timore dñi teneri, te
instanter cito subuertet dom⁹ tua. Bernar.
Cōnexa sūt timor ⁊ religio nec ꝓt stare vnū
sine reliq̄. ꝓpter qꝺ dicit ꝓuer. xxviij. Bea
tus hō q̄ sp ē pauid⁹. naz si hō sciret se certū
esse de grā: tūc posset se extollere ⁊ ex elatōe
mētis gui? cadere. Eccs. ix. Oia in futurū
reseruant incerta eo q̄ vniuersa eque eueni
ant iusto ⁊ impio. s. fortunū ⁊ diffortuniū.
¶ Quartus defect? est: q̄ aliqui faciūt
aliq̄n ꝺ deū murmuratōem. ⁊ hoc ꝓuenit ex
mag̃ temptatōe in q̄ sp stant. ⁊ tūc recalci/
trant ⁊ ꝺicūt deo murmurādo cur deus p
mittat hoc sup eos: nesciētes dictū Augus.
in enchiridion. De? summe bon? nullū per
mittit malū quin vlt elicere bonū. Sz tales
ex q̄ nō sunt multū exercitati in alīs tribu/
latōibus. idcirco hñt se sic inuenis equ⁹ qui
ligat ad currū. Primo currit cū impetu pu/
tans se ꝓ lꝫ euadere posse. sed postz fatigat?

fuerit videns q̄ aliter esse nō p̄t. tūc passim et quiete vadit. sic fit ꝛ illis. q̄diu enī sūt ī pugna ꝑ hmōi temptatōes amare valde fe/runt illas ꝛ nimiū turbanť q̄s tñ ꝓpeti eos optet vsq̄ dū miserico/rs deus sic respiciat eoꝝ labōrē ꝛ patiētiā. qz ipe scit qñ eis expe/diat vt liberenť atz q̄ eos alleuet. ḡ nl me lius q̄ patiēter ꝛ hūil/r flagellū sustineāt et se dignos iudicēt: vt sic ꝑ excessi bꝰ flagel lenť spantes eis eē bonū. ꝛ sic ꝺ necitate ꝝ tutē faciāt. Aug. Intellige deū eē medicū. tribulatōem ꝝ medicamētū. Scit enī cele stis medic⁹ q̄d dat⁹ ꝛ q̄d subtract⁹ sit. dat⁹ ad ꝓsolationē. ꝛ subtract⁹ ad exer citatōem. Idcirco ꝓmitte deo. Eccī. ij. Fili p̄para aīam tuā ad temptatōez. ꝛ oē q̄d tibi applicitū fuerit accipe et in doloꝛe sustine ꝛ ī būlitate tua paciam habe. luc. xxi. In pacīa vrā possi. aīas vrās. ℟ Quitus defec tus eoꝝ ē q̄ stāt sup̄ temptatōne ꝑ ratiocī/nationē ꝛ sp̄ disputādo q̄i sua industria atq̄ viribꝰ ꝓpr̄js velint ꝛ possint resistere. Et tñ nihil ē q̄ ampli⁹ noceat eis. qz sic ratiocinā do augeť temptatio. potuit enī se total/r auer tere deberēt ꝛ aliq̄d boni cogitare de passiōe xp̄i. gaudijs celi ꝛ penis inferni. et nihil co/gitare de aggrauatōe. qz non ē illis nociū ū. sed magis ꝓficuū si est rōni eoꝝ. ꝛ volūtati contrariū ꝛ pot⁹ vellēt esse suppōrtati si pos/sent. ꝛ ꝑ ꝓseq̄ns ñ ē pctū. xv. q. i. c. i. Ex vo luntate pctā ꝓcedūt q̄ libero mētis arbitrio et delinq̄ndi ꝓposito ꝓmittunť. Ūñ ꝛ nō nisi ex cōsensu ꝓscīa fit rea. mō ex q̄ igit̄ nō est ꝓ sensus in illis. tē etiā nlla vl̄ modica ē culpa nec aliq̄ consequit̄ pena. Aug⁹. Nō sentit q̄ non ꝓsentit. i. nō sentit penā qui ñ ꝓsentit ad culpā. Jō fatue agit qui ꝑ rōem desuper stat et ꝓscīam suā grauat. ℣ Sext⁹ defec/tus q̄ impedit̄ deuotio in illis. qz de quanto temp⁹ ē sanct⁹ ꝛ libentius deuotōem hēnt vt se ad deū deuote darēt tanto min⁹ deuo/tionē bñt. et illa tribulatio: tūc maioꝛ est q̄ alio tp̄e. ꝛ sic accidit q̄ vnuꝫ Pater. nē non p̄t oꝛare sine tali incidentali cogitatōe. ꝛ ex inde turbati ꝛ amaricati dicūt cū importuni tate q̄d me iuuit oꝛō talis sine deuotōe. ꝛ sic tūc total/r dimittūt. ꝛ in hoc malefaciunt. qz consentiūt diabolo q̄ hoc q̄rit q̄ posit hoiem in spūali op̄e ip̄edire. nā hō ex eo ñ ꝺz dimit tere oꝛōnes ꝛ alia bona op̄a. Isi⁹. Omnibꝰ malꝫ pualet oꝛō. q̄tiens igit̄ hō tangit̄ vicio. debz subsequi oꝛō. nā q̄ ꝺficit hmī in ꝺuo tione hoc implet labor pugne. eo q̄ tē oꝛōis labor ex tedio plus afficiat ꝛ durioꝛ ingues/cat. vbi tñ si oꝛando ꝛ sic pugndo p̄stiteris: magis mereberis. Gre. Vnius meritū est bene pati q̄ bñ agere. ꝛ sic licz nō habeas de/uotionē: tñ habes desideriuz in q̄ clamas ad deū. q̄ vt exaudiaris sufficit. p̄s. ix. Deside riū pauꝝm exaudiuit dñs. Gre. in moralibꝰ Desideria sūt aīe ꝝba ad deū clamātia. Cui consonat Aug. sup̄ p̄s. Et si lingua taceat q̄ desiderat coꝛde clamat. sicut Moyses Exo. xiiij. Cui dixit dñs quid clamas ad me cuz tñ nō oꝛe clamaret: sz corde desideraret. sicut etiā nōnunq̄ infirm⁹ in agōe iacēs nesciēs loqui attamē ex desiderij intentōe exaudit̄.

De adē dominica.

Sermo. xlv.

Ascendente Jh̄u in nauiculā secuti sunt eū discipl̄i eius. Matb. viij. In summa euāgelij duo innuūtur Primo difficultas magni ꝑiculi. Secūdo necessitas postulati auxilij. primū ibi. Ascen dente ih̄u in nauiculā fact⁹ ē mot⁹ magnus in mari. scōm ibi. dñe salua nos p̄im⁹. De p̄mo dic̄. ascēdente ih̄u ī nauiculā. ℣ Moral/r. Per nauiculā intelligit̄ aīa deuota ꝝtutibꝰ oꝛnata. q̄ ꝺr nauis ꝓuer. xxxi. Facta est q̄si nauis institoris de longe portās panē suū. Glo. sic nauis onerata de bonis q̄ in pa tria sua sunt trāsit ꝑ mare vt illis venditis cariora ad domū suaz deferat. sic aīa deuota virtutū diuitijs hic onerati ꝺz ꝛ trāsire per mare bui⁹ sec̄i vt ꝛcipiat meliora ꝛ cariora in vita eterna. qz scribit̄ Matb. xxv. Omni bñti dabit̄. Glo. habenti merita ꝝtutū dabi tur p̄miū meritoꝝ ꝛ bonoꝝ op̄m. Nota me/rito aīa ꝝtuosa figurat̄ ꝑ nauiculā q̄nq̄ de causis. Prīo ꝓpter figure q̄litatē. qz nauicu la in extremis ē arta. in medio lata. Sic vi/ta hoīs ꝝtuosi est difficil⁹ in principio. Ma the. vij. Arta ē via q̄ ducit ad vitā. In fine stricta qz diabol⁹ maxīe insidiat̄ fini iusti. p̄s xxxvi. Subuabit pctōr iustū. i. insidias ponet Hiero. Preste erit diabol⁹ obijcies omia q̄

fecimus. Juxta illud Eccl.xi. In fine bois denudatõ opm illi⁹. Bz in medio ẽ lata.gregori⁹. Via dñi in arto inchoaf itinere. sz in amoris dulcedine dilatat. De q puer.iiij. Ducã te p semitas eqtatis.qs cũ ingressus fueris nõ artabunt gressus tui ⁊ currẽs nõ hẽbis offendiculm. ¶ Scõo vita vtuosa vr nauicla ꝓpter vecture cõmoditatem vel pciositatẽ.nã sicut nauicula ẽ vilis ⁊ fragilis materia. tñ merces pciosa deferf in ea sic ⁊ nos in aĩa.ij. Cor.iiij. Habem⁹ thesaurũ istũ in vasis fictilibꝫ scz thesaurꝫ virtutũ puer.xxi.thesaur⁹ desiderabil' ĩ hĩtaclo iusti Reuera vtus ẽ merces pciosa duplici ẽ cã Primo ex pte dãtis.qr de⁹ ẽ qui dat. Aug. Tale bonũ est vtus vt null⁹ opef eã in nob nisi de⁹. Ad Gal'.iij. Qui ẽtribuit vob spm ⁊ opaf virtutes ĩ vob. Nã a nobismetipis bẽ nõ possum⁹. Bern̄. Incassuz laborat in acquisitõe vtutũ q aliũde qrit qꝫ a dño. psal. xxxij. Spũ oris e⁹ ois vt⁹ cor. ꝓpter qõ et psal.lxxix. De⁹ vtutũ conuerte nos: ipe enim opaf virtutes in nob.qr ab ipo ois vtus p cedit ⁊ daf. Sap.vi. Data est nob ptãs et virtus ab altissimo. Scõo ex pte recipiẽtis qr solũ bonis daf ⁊ amicis dei. Vr dic aug. de libero arbitrio. Virtus ẽ bona qlitas mentis q recte viuit: q nemo male vtf. mõ mali nõ recte viuũt.igit virtutib⁹ carẽt. Cetera enĩ bona naturalia.corpalia ⁊ tpalia malꝫ pstanf. vtutes vo nõ. Aug. Ista bona naturalia et tpalia voluit de⁹ esse ꝓmunia vt non validi⁹ appetanf cũ mali illa bõe cernuntur Illa aũt spũalia dẽm⁹ feruẽter qrere q sunt bonoꝫ ꝓpie. Hie. Vere divitie nõ sũt opes sz vtutes. ✠ Cum bis mercibꝫ dẽm⁹ ĝuare naniculã nrãm vt figuraf.iij. Reg.ix et.ij.paliꝑ.viij. Classis regis salomõis ibat sel'p tres ãnos in tharsis: afferẽs aut argẽtũ ⁊ dentes elephãtũ symeas ⁊ pauos. Spiritual'r. Sic anima vtuosa que ẽ navis salomõis.i.xpi dr ire in tharsim: qõ interptaf exploratio gaudij: ⁊ significat ꝓtemplationẽ celestẽ.⁊ dr inde apportare primo aut caritatis. Apoc.iij. Suadeo tibi emere a me aurũ ignitũ ꝓbatũ vt locuples fias. Scõo argentũ bone querelatõis.i. Petr.ij. Cõuersationẽ vrãm inter gẽtes hãtes bonã. Tercio dentes elephantũ.i.ꝓtinentiã.qr elephas cõ cupiscentiã carnis nõ hz. Unde suppositus denti elephantis pãnus ⁊ ignis delup ñ cõburit pann⁹.ita etiã hõ virtuosus ab igne ꝓ cupiscẽtie manet illesus.ysa.xliij. Cũ ambulaueris in igne nõ ꝓbureris ⁊ flãma ñ ardebit in te. Quarto simeas.i.imitatões sctõr .i.Cor.xi. Imitatores mei estote sic ego xpi Crisо.sr Mat. Que iusticia ẽ sctõs colere ⁊ sctõr vitã nõ imitari. Nã iõ celebrant festa scõr. vt imitem vitã eor Quito pauos.i. prudentiã custodiẽdi vitã virtuosã.nã pauo hz incessum furtiuũ ⁊ sigficat absõsionẽ boꝝ opm. Mat.vi. Nesciat sinistra tua qd faciat dex.tua. Itẽ pauo hz pennas oculatas et sigficat circũspectõem. Apoc.iiij. Animalia qtuor erant plena oculꝫ añ ⁊ retro. Et sic nos circumspecti debem⁹ esse in omi vita nostra Bern̄. Vitã tuã qtidiana discussiõe examina ⁊ vide qntũ deficias aut ꝓficias. ꝟ Tercio aia virtuosa vr nauicla ꝓpf formalitatez Nam sic forma nauis hec ẽ: vt inferius est clausa: supi⁹apta.⁊ sic boni ⁊ virtuosi hoies dñt esse inferi⁹clausi p ꝓtemptũ mũdanoꝝ. ꝓme Job.ij. Nolite diligere mõm neqꝫ ea q in mõdo sũt. Aug.in ẽmõe dñi d mõte. Si te delectat mõs ip es imũdus. ad Ro.xij. Nolite ꝓformari huic sclo. Propter qõ dicit Amb.de fuga scli. Qui salvus esse desiderat supra mũdũ ascẽdat. ysa.xxxij Formido fouea ⁊ laqe⁹ sup te qui habitator es terre Ergo nauicla supi⁹ dr esse apta.i. mẽs nra ad dei eleuata. Colocẽ.iij. Que sursuz sunt sapite.nõ que sup terrã.q.d.sz celestia desiderate.qr dic Greg. Eternoꝝ desideria ⁊ suspiria introducũt nos ad eterna gaudia.

Z ¶ Quarto vita virtuosa vr nauicla ꝓpf finis ⁊ exit⁹ sui ĩcertitudinẽ. nã sicut nauta existẽs in mari ignorat vtr ad portũ cuz bonis nauicule pueniat.et sic hõ qntũcũqꝫ virtuosus existat nescit an pseueret final'r an p ventũ temptatõis succũbat. eccs.ix. Nescit hõ finẽ suũ.sed sicut pisces capiunf hamo et aues laqo ꝓphẽdunf.sic capiunf homies in tẽpe inalo.i.Cor.x. Qui se existimat stare videat ne cadat. Ubi Amb. Nõ mir q hõ cecidit ex q angel⁹cecidit. ꝓpf qõ dicit salomon Eccs.ix. sunt iusti atqꝫ sapientes ⁊ opa eoꝝ in manu dei sũt. Idcirco nauta nõ confidit intãtum d tranquillitate temꝑis ⁊ aure

quin vadat ad portū vnum pt. Sic nō aliqs dz ꝓfidere in fortitudie virtuositate ⁊ iuuentute sua quin dz tendere ad portū salutis aie ⁊ timere naufragiū ⁊ casum Augus. Nemo secur⁹ in hac vita q̄ tota tēptatio noīat. vt ꝙ fieri poterit ex malo melior: ⁊ ex bono ōtentior. ꝓpter qđ vnusq̄sq; portū salutis appropinq̄re dz dū tps hz penitēdi ⁊ bñ agendi. Eccs. v. Ne dixeris ē mihi sufficiēs vita. nā miscōia ⁊ ira ab illo cito ꝓmāt. ⁊ in pctōres respicit ira illi⁹ iō apls ad Gal. vi. Dū tps hēmus opemur bonū. ¶ Quinto vita virtuosa ōr nauicula ꝓpter obortā tēpestatē. De q̄ subdit. Ecce motus magn⁹ fact⁹ est in mari. Licz xp̄us erat in nauicula ⁊ discipuli. nichilomin⁹ tñ orta ē tempestas. sic quanq; ⁊ in aīa virtuosa est xp̄c. Matb. vl. Ecce ego vobiscū sum oīb⁹ diebus vsq; ad ꝯsummatōz scli. Et Amb. in li. ō officiꝝ Iustus nūq; solus ē quin sp cū deo ē. Et discipuli secuti sunt eū. i. grā ⁊ merita oīm sctōr⁹ Psal. xxxvi. nō vidi iustū derelictū. s. a grā ⁊ meritis. attamē mot⁹ magn⁹ fact⁹ ē. i. temptatio ⁊ impugtio. De q̄ Innocēti⁹. Scio neminē in hac pegrinatōe viuere posse sine tēptatōe. Et Gre. Plerūq; q̄nto sunt maiores in grā tanto maior ꝓmittit sup eos temptatio. ita ꝙ plerūq; ab interiori ⁊ ab exteriori insurgūt venti tēptationū. Prim⁹ vent⁹ ab interiori ē. cū aīe ꝛtuose subtrabit spūal consolatio. ps. ciij. Auferes spīm eor⁹ ⁊ deficient. i. spūalē consolatōem Ūñ dic glo. super illud Treno⁹. i. Nō est q̄ ꝯsoletur eā ex oīb⁹ caris ei⁹. Frustra nanq; q̄rit ꝯsolatōem exterius q̄ spūalem pdit interi⁹. Nā tales pñt conq̄ri illō Origenis sup Cant. Heu q̄ abūt gaudiū meū. vbi latet amor meus. vbi ē dulcedo cordis mei. als q̄dez oē gaudiū reputat molestiā qui caret spūali leticia ⁊ ꝯsolatōe. sicut Maria magd. vt dic Greg. in omelia. Stabat foris ploras cū nō inueit ibm nihil curās consolatōem angelor⁹. q. d. onerosi sūt michi angeli q̄ ⁊ si ꝯsolent tamē grauāt me. nō enī quero creaturā sz creatorē Sic ⁊ ꝛtuosa anīa si hret ꝯsolatōem interiorē facilius posset oēs tēptatōes superare. psal. cxvij. Dñs mihi adiutor ⁊ ego despiciā oēs inimicos meos. Et ite⁹. xxvi. Si ꝯsistāt aduersū me castra. i. multitudo tēptationū nō timebit cor meū. Et tali singulari refugio subtracto hō quodāmō inermis: sic arūdo exponit q̄ si singul⁹ ventulis quib⁹ ⁊ in diuersum agitat: incuruat. ⁊ nōnūq; ꝙquassat. Ūñ Aug. i li. de viduis. Deuotio fac trāsgredi fortitudinē nature ⁊ mētis infirmitatē. ita ꝙ ola suffert ꝓ dulcedinē deuotōis. de q̄ Gre. i omel. Si nos virtus deuotōis in intimis afficit omis strepit⁹ prauę suggestiōis obmutescit. ¶ Secūdus ventus interior est boni tediatio ⁊ ꝙsequit primū. qz dīna ꝯsolatōe subtracta et deuotione extincta hō attediat legere: orare ⁊ alia q̄cunq; bona opa facere. ⁊ fit somnolentus meditatōes solitas nō inueit in ꝛbo dei dormit. psal. cvi. Omnē escā abominata est aīa eor⁹. Hanc tēptationē sen⁹ Gerū. sentiens dixit. Inuadit me quidā languor aīme et mētis ebetudo ⁊ insolita q̄dā inertia. i. q̄dam attediatio spūs. nō suz vt beri ⁊ nudipustercius. exaruit cor meū: coagulatū est sic lac. factū est sicut terra sine aq̄ nō cōpungit ad lacrīas. legere nō libet. orare nō delectat. meditatōes solitas nō inuenio. ad op⁹ manuum piger. ad vigilias somnolētus. ad iram preceps. ad odiū pertinax. lingua ꝓcax. Hec temptatio orit ex prima. vt patet in figura Exo. xvi. Post murmuratōez de defectu aq̄ in dcto. qui defectus aque significat ōfectū dīne ꝯsolationis sequit murmur de manna. id ē de bono ope Ūñ numeri. xxi. Locutus ē ꝓpl⁹ ꝺ dñm ⁊ moysen. Cur eduxisti nos de egipto vt morerem in solitudine. deest pais non sunt aque. anīa nra nauseat sup cibo isto leuissimo. ¶ Tercius vent⁹ interior ē mala cogitatio de carnalib⁹. Job. xvij. Cogitatōes mee dissipate sūt cor. cor m. Qz cū spūs deficit in ꝯsolatōib⁹. tūc caro incipit ipsa lescere. iuxta illud. Caro ꝓcupiscit aduersus spm̄. spūs aūt aduersus carnē. Ad galat. v. Hec enī sibi inuicem aduersant. signāter q̄n spūs ita tepet: tūc caro feruet. tūc enī rite posset aīa ꝛtuosa ꝙri cū apl⁹ Ro⁹. vij. Scio q̄ nō habitat in me. i. in carne mea bonū. nā velle adiacet mihi. pficere aūt bonū nō inuenio. Nō enī qđ volo bonū ago: sz qđ nolo malum hoc ago. et tal⁹ mali impugnatio est aīme virtuose mag afflictio. ¶ Quart⁹ ventus est corpalis ⁊ exterior plecutio Et fit quādo hō ex bñ gestis tāq̄ mal⁹ corripit. ⁊ ab eēlib⁹

contemnit.ab inferiobꝰ vilipendit.ab omnibus irridet.ꝛ q̄cunq; se diuertit oculꝫ būlis atōis se videt ꝑculcatū.psal.xxx. Audiui vituperationē multoꝝ ꝓmorātiū in circūitu.sicut Job.xxx. Nūc derident me iuniores tpe q̄rū nō dignabar patres ponere cū canibꝰ gregꝫ mei. Et sic orit tempestas marꝫ mag̃.i.q̄dictio sensualitatis. ¶ Dixi scdō subiungitur necessitas postulati auxilij. ibi tūc discipli ac cedentes .i. ratō mēoria ꝛ voluntas excitāt dñm dicētes. Dñe salua nos ꝑim⁹. Hiero. Premunit iusti ꝛ clamāt vt clamātes exaudiant ꝛ exauditi dū gl̄ificēt. Jhū. Quotiēs homo tangit vicio ꝺz subsequū orō. Sz dñs aliqñ dormit:qz exaudire tardat. Gre. Alto consilio oīpotēs de⁹ sanctos ei⁹ aduersarioꝝ psecutōibꝰ punit ꝛ differt exaudire ad voluntatē vt exaudiat ad meritū. Et ex hac auditō ne ꝑter spem in longū ꝓtensa subito aliq̄ndo animū intrat pfidia. ℭ Et ē quint⁹ ventus hoīs mētez exagitās ꝛ pturbās q̄ homo ita tēptat⁹ dicit intra se. est ne deus mecū. cū oīs lingua clamet deū misericordē atz placabilem. ꝛ qđ magꝫ ē vt Aug. dic. De⁹ patior est dare q̄ nos accipe. ꝛ ego clamo ꝑto oro exauditiōem tū nō sentio. Et si talꝫ cogitatio durat. tūc subintrat alia de occulta ꝛ inscrutabili dei ꝓuidentia. De q̄ apls ad Ro.ix. Cui vult miserē:ꝛ quē vult indurat. qđ exponēs Greg. dic qz alius vsq; in finē in bono ꝑseuerat. ꝛ in fine corruens ab illo dāna tionis laqueū incidit. ꝛ alius in malo sp vixit ꝛ in fine ꝑ pniam resurgit. vt bō paul⁹ mēte dicat. fortassis vas tact⁹ sū in cōtumeliā nō miserebit mei de⁹. nō sum ꝑdestinat⁹ ꝛ ꝓuisus ad vitā. ideo nō videbo dñm deū i terra viuētiū. ex quibꝰ tunc furtiue subintrat. ℭ ¶ Sextus vent⁹ tēptationis despatio sz Iste vent⁹ mētē hoīs nō vt priores exagitat incuruat ꝛ cōcutit. sz totaliter quassat: dilacerat ꝛ subuertit ita q̄ hō incipit cogitare. O tu cares deuotōe ꝛ oī spūali ꝺsolatōe habes tedū in omī bono. habes varias tēptiones et psecutōes. clamas q̄tidie ad deū et ñ exaudit. ꝛ sic quasi furtiue inmittit despatōis temptatio. vt nisi essem de abiectis ꝛ ꝓuisis ad mortē sempiternā:nisi essez de nūero reꝓbōrū vtiq; de⁹ nō exhiberet se ita implacabilē et duꝝ erga me. O fortissim⁹ ē talis ventus et maxia būane mētis tēptatō: horrida nāq; impietas ē despare de dei bonitate. qz. xxvi. .q.vi.c. cognouim⁹. Dicit Celestin⁹ papa. Horrem⁹ fateor tāte impietatis aliquē reperiri. vt de dei pietate despet q̄si nō possit adse q̄s tpe ꝓcurrēti succurrere. Reuera horrida. qz dic Jhū. Nil ita offendit deū sicut despatōis crimē: qz excludit boiem a ꝺi grā Jhū. Nulla ē culpa q̄ nō hz venīā nisi despratiōis crimē. et Aug. De spatio venie ē certissima mors aie. Idcirco ꝑ hūc ventū tēptationis diuersimode cogita illud psal. cxlviij Miseratōes ei⁹ sup oīa opa ei⁹. et Sap̃.xi. Misereris oīm qz oīa potes ꝛ dñs dixit per ꝓphām ezechiel.xviij. Nolo mortē pctōris. ꝛ Greg. sup ezech. Maior ē dei pietas q̄ ꝙ uis nrā iniq̄tas. ℭ Et dñs vō differt exaudire vt nos ꝓbet. vbi si in ꝓbatōe pseuerabim⁹ merita nrā crescēt. Jaco.i. Bt̄us vir q̄ suffert tēptatōz. qz cū ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronā vite quā repromisit de⁹ diligētibus se. Si aūt vacillauerim⁹ dicet nob sic dixit discipulis. Quid timidi estis modice fidei. q.d. Si haberetis fidē nō timeretis. Est g̃ necessaria fortitudo fidei in ꝑicul q̄ de⁹ in nos ad ꝓbatōz nrāz ꝓmittit. ifideles ei ñ sic tēptant vt fideles q̄ fidē xpi suscepērit. Thobie.xij. Qz accept⁹ eras deo necesse erat vt tēptatio ꝓbaret te. ps.xxxiij. Multe tribulatōes iust oꝝ. et de bis oīb⁹ liberabit eos dñs. Eccī.ij. Respicite filij natōes hoīm ꝛ scitote:qz null⁹ spauit i dño ꝛ confusus est. Quis enī ꝓmānsit in mādatis eius ꝛ derelict⁹ ē. aut q̄s inuocauit illū ꝛ despexit eū. q̄. d. nullus

Sz. d. q̄re redarguunt discipli cū timere in ꝑiculo mortis sit naturale. ꝛ timor naturalis nō videt in se pctm̄ ꝓtinere. Rñdit Crisosto. q̄ in hoc redarguūt. qz hēbant indecētem opinionē. s. q̄ xp̃s suscitat⁹ a somno posset impare ventis ꝛ mari plus q̄ dormiens Ubi timor naturalꝫ ñ redarguit in eis. sz modicitas fidei. Ubi Orige. in ꝑsona xp̃i alloq̄ns discipulos dic. Si potentē me cognouistis sup terrā q̄re nō creditis: q̄ etiā in mari potens sum. q̄ enī pusillū credit arguet. qui aūt nihil credit ꝺemnabit. ℭ ¶ Dixi tercō innuit tranquillitas diuini imp̄ij. cū sūdit. Surgēs ibs impauit ventis et facta ē tranquillitas ī mari. Crisost. nō successiue sic solet

fieri in mari mō naturali. Et subito et statī cessauit hꝰ ꝓmotio ⁊ tāta erat trāquillitas facta qualꝫ nō fuit ab initio creatōis marꝫ vt nᶜ vestigiū ꝓmotōis apperet. qꝫ opa dīna sunt pfectōza ꝯ̄ nate. Deutro. xxxij. Dei pfecta sunt opa. Symō ō cassia. Arguunt merito create rōnales q̄ inobedientes sūt deo. ex q̄ insensibilia obediūt creatori. imo ñ solū creatori sz ⁊ hoī, ꝑ̄ obedientiā suatā ad deū. Et ita obediunt Helie ignis. iij. Reg. i. qꝫ ipe dño obediuit. ⁊ ipius iussu ī nō reuerētes fecit incendiū. qꝫ ipe erat obediēs deo ⁊ ñ illi. Et tu igit̄ si obediēs fueris deo poteris de celo ignē aduocare in cōsumptōz pctōꝝ tuoꝝ. Lu. xij. Ignē veni mittere ī terrā. ⁊ qd volo nisi vt accendat̄. Itē corui erāt helie subditi. sic et demōes subijciunt̄ ve deo subiectis. puer. xi. Vir obediēs loquetur victoriam. ¶ Qualꝫ fuit magnꝰ monachꝰ Anastasiꝰ q̄ centū demōes legit̄ babuisse. xl. ānis ad tēptatō nē. qs pꝰ resistentiā tanti tpis būit ad obedientiā ⁊ subiectōz. ita q̄ ad eiꝰ ꝓceptū cētū mōachis fecerūt cenobiū cū oibꝰ officinis. i. deputatis locꝫ ad officiū eoꝝ ptinētibꝫ. aqs etiā a lōge ꝓ aqueductꝰ subterraneos ducētes. ex q̄ facto ñ solū instructiōi ad obedientiā sz etiā ad paciam tenendā in aduersis. Orige. i ome. Dedit nob dñs doctrinā vt in oi tribulatōe ⁊ ptumelia paciam bēamꝰ stabiles simꝰ. fidē nō deseramꝰ. ⁊ si ois ille mōs tanꝯ mare ebulliat. ⁊ si oēs demōes ꝯ nos seuiāt. ⁊ si oēs ꝓcipatus ⁊ ptātes hui mōi ꝓcitent̄ ⁊ ī tumore iracūdie spumēt ⁊ furiēt ꝯ elatos nolite timere. nolite deficere. omēs enī quotq̄t in nauicla fidei ꝓ būc vndosum naufragū ꝓcellosum atz tēpestuosū mōz nauigant. si qñ ī scopulos ꝓsecutōuz impigāt. si qñ sirtim ⁊ caribdim tēptationū diuersarū incidāt atz demū si opilagimbꝫ. i. pplexitatibus pcitabūdi penitꝰ nolunt̄. nccē bīt ad dīnū ꝓfugere auxiliū Et si dñs dormiat pio somno nrām paciam expectās vl impioꝝ petitētiā ⁊ puersiōem accedāt ad eū alacriter dicentes cū ꝓpba ps. xlij. Exurge q̄re obdormis dñe: exurge dñe adiuua nos ⁊ redime nos ꝑ̄ nomē tuū. Cui ꝓcordat symō ō casia. Venti validi sūt hꝰ scli potētes mōm velut mare vndiq̄ seuis molestijs ꝓcitātes q̄ nullo supiori arcētur. ⁊ ꝯ̄ quis bēant quē iuste vereri debeāt. tñ ꝓ aīmi puersitatē ꝓtemnūt. maxie cū iniq̄tas male agendi accepit facultatē. ⁊ velut ventoꝝ flatus būana ptāte recludi nō pñt. His solis dñs cominat̄ ut a mal̄ inferēdis reliliāt. aut iustā deinde sustineant vltionē. Quis pt impare boim cordibus nisi solꝰ ille. cui data ē ois ptās ī celo ⁊ ī terra. Vat. vl. Aut q̄s pt immutare corda boim nisi solꝰ deꝰ q̄ ꝓdidit. Nā impatores ac terrem dñi mlta ipatores fieri corda boim nō mutāt. ꝯ̄ quis mutata videant̄ cū eoꝝ iussa ꝓpleant̄. ℟ Subdit̄. Et statī facta ē trāquillitas magꝫ. Hic ꝓsiderādū ē quō causet̄ tranqllitas in aīa seu vita boīs pꝰ tēpestatem tēptatōnis. Et sciendū ē. q̄ sic fuerit sex venti tēptationū impugntes. Sic ⁊ sex conditōibꝫ ꝓsiderat̄ et stabilit̄ ipa trāquillitas mētis. Prio ex pura ꝓscia. qꝫ ex vulnerata ꝓscia sp inquietatio surgit ⁊ turbatō. Sap. xvij. Semp ꝑsumit seua pturbata ꝓscia. de q̄ Leui. xxvi. Terrebit eos sonitꝰ folij volātis. sic pura cōsciētia ꝑstat tranqllitatē. De q̄ Aug. Inter purā ꝓsciam ⁊ iustū iudicē nō timebis sz suauiter requiesces. puer. iij. Si dormieris ñ timebis quiescesq ⁊ suauis erit somnus tuꝰ. ne paueas repētino terrore ⁊ irruētes tibi potētias ipioꝝ. dñs enī erit in latere tuo. Ber. Nil melius: nil iocūdius: nil securius bona ꝓscia. pūgat corpꝰ trabat mūdꝰ. terreat diabolꝰ illa sp secura ē. ℟ Secō ex meritoꝝ opulētia. sic ei paterfamilias quiete et secure viuit cū domui sue ō necessarijs sufficiēter est ꝓuisū: sic bō qui in bonis cōscientie cōportauit et reposuit diuitias mltas virtutū securꝰ q̄escit. ō bis Job. xxi. Domꝰ eoꝝ secure ⁊ pacate ⁊ nō ē virga dei sup illos ⁊ Isa. xxxij. Erit opꝰ iusticie pax et cultꝰ iusticie silentiū ⁊ securitas vsq̄ in sempiternū. Et talis pt dicere illō Lu. xij. Aia mea habes mlta bona requiesce. Tercō ex odoris virtutū fragrantia. cū interi sentit plenū virtutibus ꝓuer. xxv. Variis odoribꝫ delectat̄ cor. Nā virtutes ꝓ modū herbaꝝ sparguntꝫ odorē deuotiōis. Phus. iij. ethi. Virtꝰ cū ꝓfecte possit deꝰ delectat aīm possessorꝫ. Quarto ex leta ꝓfidentia mēs bñ sibi conscia q̄cunq̄ oculos sue ꝓsideratōis vertit testimoniū salutis sue inuenit. Propt̄ qꝫ vocatōem suā cū gaudio ꝑstolat̄. puer. x. Expectatō iustoꝝ leticia. In

q̃ leta expectatõne stetit patriarcha Jacob. Gen̄.xlix. Salutare tuũ expectabo dñe. naz qui bñ fuiũt secure expectant p̃miũ. Judith viij. Expectemus humiles consolationem eius.s. bñdã p̃ morte. ij. Cor.v. Scimus qm̃ si terrestris dom̃ nr̃a h̃ bitatõis dissoluaf̃ q̃ edificatõem ex deo hẽamus domũ nõ manufactã in cel̃. Dic̃ ei Hugo de sct̃o vic. Leta p̃fidentia est ex ꝟtutũ p̃scia imota mẽte inter aduersa fibiip̃i ꝓstare. Nã fm̃ bern̄. Cũ in fide ꝛ spe eius quẽ amat firmaf̃ p̃scia Quid supest q̃s p̃stolari coronã cũ patiẽtia ℣ Quito ex illumĩata intelligẽtia. p q̃m oĩa bona et mala imponere numero ꝛ mẽsura sub debita estimatõis regula ponderãtur vt p̃ p̃fectus in bono se teneat ꝛ a mal̃ se elõget p q̃m intelligentiã illumĩatã. tũc omnia tpalia iudicanf̃ vilia. bñtib̃ ea nõ inuidebimus nec turbabimur si ea non possidemus. De hac illũinata intelligẽtia dic̃ ap̃lus ad Gal̃. Quicũq; banc regulã p̃secuti fuerint pax sup illos ꝛ mscdia. Hec illũinata intelligentia valde adiuuat. Eccs.i. Dedi cor meum vt sciẽ prudentiã atq; doctrinã errores q̃s ꝛ stulticiã. Et agnoui q̃ in bis q̃z.s. tpalibꝰ esset labor ꝛ afflictio spũs. Sexto ex interiori p̃uenĩẽtia. s. cũ oĩa interioza nr̃a in bonũ reducunf̃. scz cũ voluntas subiicit rõni spũs dñatur ꝛ caro ancillaf̃. Prouer.xviij. Fratꝛ qui adiuuaf̃ a fratre q̃i ciuitas firma. nã cũ ita p̃cordãt nbil turbidũ in p̃sciaz intrare p̃mittũt. p q̃ pax et trãquillitas lacereꝰ. vbi aũt inter se dissentiũt: dei dissentit ab eis. i. Cor.xiiij. Nõ est dissensionis deꝰ sz pacis. ꝓpter q̃ docet. ij Cor.vl. Pacẽ bẽte ꝛ deꝰ pacis ꝛ dilectõis erit vobiscũ. Sic oĩs tẽpestas tẽptationũ mutaf̃ in trãquillitatẽ. sicut de Job.c. vltio legit̃. Bñdixit dñs nouissimis iob magꝭ q̃s p̃ncipio ei⁹. Nã iob in p̃ncipio diuitijs vallaf̃. in medio diuersis castigationibꝰ flagellaf̃. vltimo ei⁹ substãtia duplicaf̃. ℣ Exemplũ ponit socc⁹ de q̃dã quẽ a p̃ncipio dñs multis p̃solatõib⁹ votauit inter q̃s cũ q̃dam vice ozõis sue tpe magne deuotionis affectu se in deũ suspendisse. appuit ei xp̃c expansis manibꝰ in cruce ꝛ solutꝭ manibꝰ amplexat⁹ est eũ di. Cõstans esto et viriliter age. q̃z ego tecũ sum. nec derelinquã te Et hoc dicto disp̃uit. nec lõge post ecce motus magn⁹ temptatiõnũ boiem dei inuasit ita crudelissime: vt pene in oibus ꝟtutis et religionis bitum abiicere decreuisset. Erat aũt iste ozdo tẽptationũ vt ab eo p̃gnouim⁹ viua voce. Primo enĩ sustinuit carnis temptatõez q̃ p̃ triẽniũ durans mutata ẽ in aliã grauiorẽ scz in incredulitatis impugtionez. que ita acriter in eũ desecit vt solius rõnis vix scintilla remaneret. q̃z hmõi p̃fidie q̃ntũ poterat resistebat. deũ ꝛ futurã vitã male credidit delitando. cui successit desp̃atõnis vastatio vt se de numero crederet̃ reprobozuz estimãs vt fixa dei sup eum staret dãnatõnis sentẽtia. p̃ quã nec bona sua remũeraret nec mala relaxaret: sz ineternũ dãnaret. In bis omnib⁹ tñ q̃ntũ poterat nõ min⁹ in boĩs operibus se exercebat. Que mala oĩa cũ iam perm̃ita tpa p̃durassent: illuxit dies redẽptõis noue que malozũ oĩm ꝛ miseriaꝝ tenebras tanq̃ solis radi⁹ nebule caliginẽ dissipauit Venit enĩ deus plen⁹ bñdictõe ꝛ in momẽto ꝛ in ictu oculi oẽs miserias p̃ius p̃pessas p̃ virtutẽ sue illustratiõis deliniuit sic̃ et p̃t. etiã si mille ãnis durassent. ꝛ p̃ ineffabilem exhibitõem suiip̃ius recõpensauit p̃ vitaꝭ sue. p̃missionẽ p̃firmãs boiem. vt ex illo momento vsq; ineternũ nunq̃ ab eo vellet advn⁹ puncti spaciũ separari. Et hoc p̃missuz mille vicib⁹ signis ac p̃digijs p̃firmauit.

De eadem dominica Sermo.xlvi.

Ecce motus magn⁹ factus ẽ in mari ita vt nauicula operiret̃ fluctibus. Matb̃. viij. In summa euãgelij duo innuunt̃. Prio p̃motio marꝭ piculosa. scdo sedatio eius miraculosa. Primũ ptz in principio. scdm ibi. surgẽs imp̃auit ventis. De primo dicit. Ecce mot⁹ magn⁹ fact⁹ est in mari. ℣ Greg. Gesta in sacra scriptura significãt nob aliq̃ faciẽda. Cui consonat Bern̄. dicẽs. Omnia q̃ de saluatore legimus sunt animaꝝ medicamia. Et sic h̃ legit̃ de motu maris ꝛ ei⁹ inundatõne. Et sigficat boĩm temptatões q̃s patiũtur in mari hui⁹ seculi. psal.lxxvi. In mari vie tue ꝛ semite

tue in aquis multis. Et bene pñs seculū signi
ficat p mare sex de causis. Primo in mari ñ
est mansionis locālitas. Sic et in ꝟ mōdo ñ est
diuturna habitatio habenda. ad Heb. xiij.
Non bēm⁹ hic manētē ciuitatē: sed futurā
inquirimus. Habet enī Job. xxvij. Nescio
q̄diu subsistā: et si post modicū tollat me fa
ctor me⁹. Aug. Hō in pñti vita ē sic hospes
in domo aliena. vbi cū paterfamilias preci
pit: oportz vt ereat. sic et nos in ꝟ mōdo. Greg.
In via sum⁹ q̄ ad patriā pgimus: nescimus
horā exitus. Eccē. ix. Nescit hō finem suū.
Sz. d. cur deus finē nostr̄ nos ignorare vo
luit. Rñdet Aug. Latet vltim⁹ dies vt obs
uent oēs dies. Scdo i mari ē flux⁹
velocitatis. et sic ī ꝟ secl'o vite brevitat. Job
xiij. Breues dies hoīs sūt. Revera breues
nā vita nīa ꝓpat hīs reb⁹ q̄ modicū durāt
Primo vmbre. psal. cxliij. Hō ra. sicis fac.
est dies ei⁹ sic vmbra pte. Sap. v. Quid
nobis pfuit superbia vite aut diuitiar̄ iactā
tia quid contulit nob. transierūt oīa illa ve
lut vmbra et tanq̄ nunci⁹ pcurrēs. Secū do
ꝓparat fenū. psal. cij. Hō sicut fenū dies ei⁹
tanq̄ flos agri sic efflorebit. Mat. vi. Fenū
quod hodie ē: cras in clibanū mittit. Isaie
xl. Omis caro fenū et ois gl'ia eius q̄si flos
agri Sic et hō hodie viuit: cras moritr̄ sicut
flos. vt dic̄ ps. lxxxix. Mane floreat et trāse
at vespe decidat induret et arescat. sic et hō.
Tercō ꝓpat fluuio seu aq̄ fluēti. ij. reg. xiij.
Omis mortuī et q̄si aq̄ delabīm in terrā que
nō reuertunt̄. Quarto compat vento. Job
vij. Memēto q⁹ vent⁹ est vita mea. Quinto
ꝓpatur vapori. Jaco. iiij. Que ē enī vita ve
stra. Vapor ē ad modicū parēs. et deinceps
extermiabit̄. hōo Job. vij. nichil ei sūt dies
mei. Et ps. lxxxix. Que p nichilo bñt̄ eorū
anni erūt. Jō scribit̄ Eccī. xviij. Ne oblecte
ris in modicis: vt fec̄ dines. Luc. xij. q̄ dixit
Anima mea habes mlta bona posita in ānos
plīmos requesce. comede. bibe. epulare. nescie
bat enī rīsum a deo sibi dandū. Stulte hac
nocte aīam tuā repetūt a te: q̄ aūt parasti cui⁹
erūt. Ecce velocitas cursus vite. Aug. Vita
nīa nichil aliud est nisi cursus ad mortē. Gre.
Quot horas pagimus tot passus ad mortē
appropinq̄m⁹. Eccī. v. Ne dixeris est mihi
suff'iciens vita. Hō tardes cōuerti ad dñm
et ne differas de die in diem. subito enī ve
niet ira dñi et in tpe vindicte disp̄det te.
Q ℣ Tercio in mari ē mltiplicitas aq̄rum
Eccē. i. Omnia flumīa intrāt in mare: et mare
nō redūdat. Et sic in mōdo ē miseria⁊ diuer
sitas. Treñ. ij. Magna enī velut mare ꝓtri
tio tua. i. miseria. Eccē. ij. Cūcti dies ei⁹ do
loribꝰ et erūnis pleni. Et sic aq̄ maris sunt
amare. sic et amaritudo tribulationū ē omī
hominī. Job. iij. Hō natus de muliere breui
viuēs tpe re. mul. miseriis. Et marie infide
lib⁹ et pctōribꝰ. Eccī. xli. Ve vob viri impij
q̄ dereliq̄stis legē dñi altissimi. Et si nati fu
erit⁊ in maledictōe nascemī. Et si mortui in
male. erit ps v. ecce miseria. R Quar
to in mari ē aute instabilitat. psal. Qui descē
dunt mare in nauibꝰ facientes opatōes in aq̄s
mltis Ipi viderūt opa dñi et mirabilia ei⁹ in
pfundo. dixit et stetit spūs pcelle et exaltati
sunt fluct⁹ eius. Sic et in ꝟ mōdo magē est in
stabilitas. nā qui mō san⁹ tūc infirmus. nūc
dives tūc paup. iam let⁹ cito tristis erit. Et
qui mō viu⁹: post ꝟ statī morte perit. Eccī. x
Rex hodie ē et cras moriet̄. vt p̄z. i. Macꝰ.
xi. Rex ptholome⁹ imposuit sibi duo dya
demata et tercia die mortu⁹ est. Ideo scribit̄
ysa. lij. Ego dñs deus tu⁹ qui ꝓturbo mare.
et intumet cūt fluctus eius. Nā tūc ꝓturbat
mare: q̄n statū hominis mutabilē facit. Et flu
ctus intumescūt q̄n hō ab vno statu in aliud
mutat̄. Iob. xiij. Qui q̄si flos egredit̄ et ꝓteri
tur et fugit velut vmbra et nūq̄ in eodē sta
tu pmanet. donec pueiat ad litt⁹ celestis pa
trie. Johis xvi. in me pacē in mūdo autem
pressurā habebitis. Figurat̄ ꝟ Iohis vlt̄. xp̄o
stante in littore discipuli laborauerūt in mari
donec vocati a xp̄o venerūt ad litt⁹. et ibi dis
cubuerūt cū ipo. Sic mō xp̄s in littore est.
id est securitate celestis patrie. nos vero ī in
stabilitate buī mūdi et labore. Aug. Domīe
fecisti nos ad te inquietū est cor nostr̄ donec
requiescat ī te. Et sic nauicla est vita nostra
que in mari buī seculi laboriosa ē donec p
ueniam⁹ ad littus glorie. Grego. Vita nīa
nauiganti similis est: stat iacet ad littus tēdit
sic et nos. Ꝟ ℣ Quīto in mari est nauis
periculositas. sicut conq̄ritur apl's. ij. Cor.
xi. Nocte et die in profundo maris fui. in pe
riculis fluminum. sic nos in hoc mūdo ne

scim⁹ an vnq̄ ad p̄tū veniam⁹ cū diuitijs virtutū. Eccē.ix. Nescit hō vtr amore an odio dei dign⁹ sit.ibiō. Sūt iusti ⁊ opa eor in manu dei. Jō.i.Cor.x. Qui se existimat stare videat ne cadat. Idcirco nauta nō intā tū p̄fidit de tpis ⁊ aure trāquillitate q̄n vadat ad p̄tū duz p̄t. Sic nec aliq̄s fidel' dz cōfidere in virtuositate iuuētute ⁊ fortitudine.sz dū tps hēm⁹ opemur bonū.ad Gal. vi. Vr dic Aug⁹. Nēo secur⁹ in hac pegrinatōe q̄ tota temptatō noīat.vtrūq̄ enī fieri p̄t ex malo melior ⁊ ex bono deterior. Sexto in mari ē horribil' tēpestas.ps.lxviij. Veni in altitudinē mar ⁊ tēpestas dimersit me.sic et in mō ē tēpestas tēptationū. de q̄ Aug̃. ipse. In hac pegrinatōne nēo p̄t viuere sine temptatōe. Nā si tēptat⁹ ē xp̄s nūq̄d ⁊ xp̄ianus. Jobis.xv. Si me plecuti sūt ⁊ vos p̄seq̄nt.nō ē hu⁹ maior dño suo.psal.xxxiij.mlte tribulatōes iustor. Si iustor q̄d tē pctōr T ¶ Sz.d.cur p̄mittit de⁹ tot tēptatōnes sup virtuosos fideles ac iustos. Rūdet̄ primo vt a pctis purgent̄. Thob.i. In tpe tribulatōis pctā dimittis his q̄ inuocāt te Nā ptraria ptrarijs curant̄. vt pctā p carnalem dulcedinē ⁊ delectatōez ppetrata p tribulationē et amaritudinē expiant̄. de q̄ Gerna. Vult vt flagellemur ut a pctis mūdem̄.⁊ sic flagellata fuit Maria sor moysi lepra. Numeri.xij. vt a pctō murmuris mūdaret̄. Jō Gerñ. Qō flagellū ḡno lima ferro fornax auro.hoc fac̄ tribulatio iusto. Idē. Sic̄ per amar̄ pcm̄ in p̄fectōis quiet̄ ad gaudiū sanitat̄.sic de⁹ q̄ sūme bon⁹ē ⁊ summe nos diligit tribulatōem sup nos ad purgatōr ⁊ sanitatē aīe p̄mittit. Jō Aug. Memēto deū esse medicū ⁊ tribulatōr medicamētū. Scōo ut virtutib⁹ diten̄t sine q̄bo nemo adult⁹ videbit deū.nō enī ei fit rex glie in celo:nisi sit ei rex virtutū in hac vita.pl⁹ enī mereť ⁊ tuos⁹ in vno die q̄ vicios⁹ in mille ānis. Nā pl⁹ valet vn⁹ lapis p̄ciosus vtputa sapbir⁹ vel smaragd⁹ q̄ cētū plaustra silicū. Vñ nulla aīa adulti hois placz ō nisi sit ⁊tutibo ornata. Cassiod. Alia ⁊tutibo plena ē trinitat̄ cathedra. Vl Sz q̄ ⁊tutes ex tribulatōibo generē̄t.ptz ex p̄cipuis virtutibo ut caritate būlitate ⁊ pacia.sine q̄bo nulli hoī erit sal⁹. qō p singula trāscurrēti patz. Nēo sine caritate nō est sal⁹. Amb. Sic̄ sine via nemo p uenit q̄ tendit.sic nec sine caritate.i.Cor.xiij. Si caritatē nō habuero nihil sum. Et illa nascit̄ ex tribulatōe. de q̄ Aug. Sic̄ panis in camīo decoct⁹.⁊ subito extract⁹ calorē ignis adhuc in se p̄tinet. sic caritas de camino tribulatōis. Idē q̄nto ꝑ deo affligim̄ artius tāto deū efficatius amam⁹. Jō Gze. Sic̄ ignis a flatu p̄mit̄ vt crescat ita flatu tribulatiōis caritas crescit. Hui⁹ assigt rōem bēs Gerñ. Vult ꝑditor nr̄ alto q̄dez ꝑsilio .sz salubri oēm fidelē tribulatōibo exerceri.vt cuz defecerit hō subueniat de⁹.⁊ vt deus sic dignū est ab hoie vener̄ ⁊ p̄ seq̄ns adamet̄. Scōo sine būlitate nō est sal⁹. Mat.xviij. Nisi efficiami sic̄ pueri:n̄ intrabit̄ i reg.ce. Sz tribulatio efficit būlitatē.qr qui flagellat vt male opans necessario būliat̄.ij.Corinc.xij. Ne magnitudo ꝛuelationū extollat me: dat⁹ est michi stimul⁹ carnis mee angelus satbane vt me colaphiset. vbi Gregor⁹ Diuina dispensatōe agit̄ ne mēs splēdens ⁊tutibo extollat̄. Flagellatōnibo tradit̄ vt būliet̄.. X Tercio sine pacia nō est salus.ad Heb.x. Pacia vob necessaria est vt volūtatē dei facientes reportetis,p̄missionē ⁊ illā efficit tribulatō. Ro.v. Tribulatō patientiā opat̄.pacia aūt ,pbatōem.,pbatō⁊o spem.spes aut̄ non confundit.qr inq̄t Greg. tāto spes solidior surgit:q̄to maiora quis,p illo ptulit. Tercio vt boni manifestent̄.mlti enī credunt̄ boni:būles ⁊ patiētes tpe pacis ⁊ pſpitatis: sed q̄n tangunt̄ et mouent̄ tribulatōibo: tūc noti erūt sibi ⁊ etiam aliis Deutro.xiij. Tēptat vos dñs de⁹ vr vt palā fiat vtr diligatz eū an n̄. Et in figura illi⁹ dixit ysaac ad Jacob. Geñ.xxvij. accede ad me huc vt tangā te fili mi: ⁊ pbem vtr sis filius me⁹ Esau an nō. Et hāc cām allegant dyabol⁹ de Job dicēs.c.i. Nūq̄d frustra timet iob deū.nōne tu vallasti eū ac domū eius vniuersamq̄ substātiā p circūitū opib⁹ manuū eius būdixisti. Sz extende paululū manū tuā ⁊ tange cūcta q̄ possidet nisi i facie benedixerit tibi. Et.c.ij. Mitte manū tuaz ⁊ tāge os ei⁹ ⁊ carnē ei⁹. tūc videb⁹ q̄ in facie būdicat tibi. Et sic tribulant̄ boni vt aliis innotescāt.sīt mali vt aliis noti fiāt.quia mali ex tribulatōibus efficiūtur peiores et boni

meliores.q̃ seip̃os malos estimauerit ⁊ timu erũt. Unde psal. Filij effrẽ intẽdẽtes ⁊ mit. ar cũ conuersi sũt in die belli. Et sunt hi de qbꝫ Lu. viij. Ad tps credũt ⁊ in tpe tẽptatiõis recedũt. Et Gre. de tibꝫ inquit. pena interro gat si ds vaciter deũ amet. Et subdit. Qual' vnusq̃qꝫ apd se lateat illata ꝑtumelia ꝓbat.

℣ Quarto vt amici dei ꝓbent. Scribit enĩ Eccĩ. xxx. Qui diligit filiũ assiduat ei fla gella. Et ꝓuer. iij. Quẽ diligit dñs corripit ⁊ q̃i pt̃ in filio ꝓplacet sibi. vt patz i Thob. c. xij. Cui dixit angel⁹ raphael. Qz accept⁹ eras deo. necẽ fuit vt temptatio ꝓbaret te. optz enĩ dilectos dei tẽptari. Judith. viij. Oẽs q̃ placuerũt deo p multas tribulatões trãsierũt fideles. et Apoca. iij. Ego ds amo arguo ⁊ castigo. nõ dic igit̃. dñs dereliq̃t me nc̃ sp estima tribulatõis illatõez ꝓuenire ex ira dei sz etiã ex paternali dilectiõe signãter iustis q̃ nõ gunt̃ exceserũt. ad Heb. xij. Quẽ diligit dñs castigat. Flagellat aũt oẽm filiũ quẽ dilligit Et subdit. in disciplĩa psecuerate tanq̃ filijs vob offert se de⁹. ds enĩ fili⁹ quẽ nõ corripit pr̃. q̃ si extra disciplinã estis. g̃ adulteri ⁊ ñ filij estis. ꝓpter qd dic̃ Berñ. Nullũ testimoniũ credibili⁹ in hac vita q̃ correctio. Quã ꝓsiderauit ꝓpha dicẽs Corri piet me iust⁹ i misericordia. ps. cxl. Z Quĩ/ to vt a penis purgatorij soluet̃. qz nõ ẽ tam iust⁹ alicꝫs quin faciat aliq̃ñ aliq̃ mala. vt hr̃ Eccs. vij. Nõ ẽ hõ iust⁹ i terra q̃ faciat bo. ⁊ nõ peccet. Jõ vlt de⁹ aliq̃ñ boiem b̃ puni ri ne in futuro puniat̃. vt ipleat̃ illd̃ Naũ. i. Afflixi te ⁊ nõ affligã te vltra. Nõ ꝓsurget duplex ẽbulatõ. Et ẽ signũ magne mie: vt p breuissimas pẽas ⁊ quasi absoluat nos a ma gnis ⁊ lõgis purgatorij. Dic̃ eiz Berñ. Li cet innũerabilia martires passi sũt tormẽta. tñ tal' pena nũq̃ est inuẽta sic̃ pena purgato/ rij. iõ apls. ij. Cor. iiij. Id qd in pñti est mo mẽtaneũ ⁊ leue tribulatõis sup̃ modũ in sb limitate eternũ glie pond⁹ operat̃ in nob. A Ecce apls ꝺ pñti pena dic̃ duo. Prio q̃ sit breuis. scdo q̃ sit leuis. Prio breuis qz mo mẽtanea respectu pene purgatorij. qz de illa pẽa de q̃ possz hõ se hic̃ hac vita expedire i spacõ vni⁹ diei erit forte i purgatorio p spa ciũ vni⁹ ãni. Ezech. xij. Fili hois die ĩq̃m p anno dedi tibi. vt factũ est filijs isrl̃ q̃ abu si bñficijs dei in deserto viã quã potuissent p fecisse p. xl. dies ꝓfecerũt p. xl. ãnos. Nũeri xiiij. Ann⁹ p die imputabit̃. ⁊. xl. ãnis reci pietz iuq̃tates vras ⁊ scietis vltõem meaz Ecce q̃ longa pena purgatorij. Scdo dicit q̃ pñs pena sit leuis. sz purgatorij valꝺ gra uis. De q̃ Aug. Grauẽ esse in purgatorio q̃diu pt̃ oculo⁹ claudi ⁊ aperiri. q̃ ois pẽa quã sustinuit Laurẽtius in craticla. Et Hiero. Leuissima pẽa purgatorij ẽ acerbior q̃ oiz martiz tormẽta. Propt̃ ꝺ patiẽter dẽrem⁹ pati tribulatões. dicẽdo cũ Aug⁹. Hic seca hic vre tñ vt pcas in futuro. qz tribulatio ẽ purgatoriũ iustoz. De q̃ Ber̃. Ad hoc est tribulatio electoz vt purgati securi⁹ trãseãt ad regnũ celoz. B Berto vt oñdat q̃ discrete mali in fuko puniant̃. Greg. Si fla gellat ds amat. quõ feriet ds eternal'r dãnat ⁊ qz sicut dic̃ ꝓpha. multe tribulatões iustoz ps. xxxiij. Quãte tẽ erũt impioz. q̃ hic nihil pati volũt. p xp̃o quoz via in hoc mõdo pspe rat̃. vt scribit̃ Job. xxi. Domus eoz secure sunt ⁊ pacate. ⁊ nõ est virga dei sup illos. te nent timpanũ ⁊ citharã ⁊ gaudẽt ad sonitũ organi. ducũt in bonis dies suos. ⁊ in pũcto ad infernũ descẽdunt. Ibi tũc implet̃ illud ysa. vlt. Vermis eoz nõ morietur̃ ignis eoz nõ extinguet̃. hoc g̃ hic dñt ꝓtemplari boni et patiẽter tribulatões pati. Septio vt pre/ mia eoz augmẽtent̃. qz dic̃ Amb. Quãto maior tribulatio tanto vberior erit cõsolatio vt impleat̃ illd̃ psal. xciij. Secũm multitudiẽz dolorum meorum in corde meo ꝓsolatões tue letificauerũt aiam meã. Cui cõsonat apl⁹. ij. Cor. i. Sic̃ abundãt passiões xp̃i in nobis ita ⁊ p xp̃m abundat cõsolatio nrã. nam duo sunt principia merẽdi scz agere ⁊ pati. agere bona ⁊ pati mala illata. sed actio nrã breuis ⁊ exilis. Propter qd dic̃ Gre. Magis me ritoriũ ẽ bñ pati q̃ bñ agere. iõ Jacobi. i. hr̃ Bs vir q̃ suffert temptatõem. qz cũ ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronã vite quã repromisit. deus diligentib⁹ se Ad quam.

Dominica quarta post festũ Epiphanie Sermo. xlvij.

Sermo

Domine nõne bonũ semẽ seminasti i agro tuo. Uñ g̃ hz zizaniã. Matĥ. xiij. In sũma euãgelij duo innuũt. Primo creatoris bonitas ⁊ clemẽtia i seminando. Scõo ei⁹ longanimitas ⁊ pacientia in expectãdo. Primũ patz in principio. scõz ibi. sinite vtrũq; crescere. ¶ De primo dic̃. In illo tpe scz cũ ihs sederet secus mare ⁊ congregate sunt ad eum turbe multe. tũc ascendit ihs in nauiculã ⁊ oĩs turba stabat in littore. et locut⁹ est eis mlta in pabol' inter q̃ dixit. Sile est regnũ ce. hoi seminãti bonũ semẽ in agro suo. quasi dicerz. Simile est de statu pñtis eccie sicut ꝺ hoĩe seminãti bonũ semẽ in agz suũ. ita ꝙ sit sili'tudo nõ ꝓ sone ad psonã. sed rei facte ad statũ ecc'e. Spũal'r. Hic hõ est xps dñs de⁹ nr̃ q̃ seminauit bonũ semẽ in triplici agro. Primo in padiso. scõo i mõo. tercio in aĩa cuiuslibz hoĩs. Prim⁹ ager est padisus vbi seminauit bonũ semẽ. s. gen⁹ hũanũ puz ⁊ innocẽs absq; culpa. Eccĩ. v. Deꝰ ab initio pstituit hoĩnẽ rectũ scz ⁊ reliquit illũ in manu cõsilij sui. Ruptus Bolgot Deus dedit hoĩ orig̃inalẽ innocẽtiã qua sp se ⁊ suos custodire potuit ꝙ nũq; sustinuisset infirmitatẽ ab intrinseco. nec lesionẽ ab extrinseco. fuit enĩ sine penalitatibus vt dic̃ Ilir̃. Si hõ innocenter viueret ignis eũ nõ vreret. nec aq̃ submergeret. nc̃ spinaz aculei nocerẽt. nec oĩa q̃ nocent mortalibꝫ impedirẽt. Aug. in li. q̃stiõuz veteris ⁊ noui testa. Homo q̃diu nõ peccaret immortalitate vigeret. Cui ꝓsonat Gre. Hõ fuerat sic creat⁹ ⁊ in padiso posit⁹: vt si se ad ꝓditoris sui obedientiã vinculo caritatis astringeret ad celestẽ patriã ⁊ angelorz societatẽ sine morte carnis transiret. ¶ Hz quid factũ est cũ dormirẽt hoĩes. i. adã et eua negligẽtes existerẽt et improuidi ꝺ salute sua nõ attẽdentes ad ꝓceptũ dei. venit i/micus. i. dyabol⁹. et vt quẽadmodũ inquit Aug. Dyabol⁹ vidit ⁊ inuidit. vidit hoĩem ad possidendũ regnũ celorz creatũ. inuidit illi bonũ qꝺ ipe ꝓdidit. Et supseminauit zizaniã in medio tritici. i. pctm̃ suasit hoi innocẽti. Et sic habent due cause semiatõis zizanie ex ẽ culpe. s. hoĩs negligẽtia ⁊ demõis malicia. de q̃ Gen̄. iij. Serpens erat calidior omnibꝫ aĩantibꝫ terre q̃ dixit ad mulierẽ. Cur precepit vobis deus ne comederetis ex oĩ ligno paradisi. Cui rñdit eua. Ne forte moriamur. Ecce quõ dormiuit intellect⁹ ei⁹. Magister in. ij. di. xxi. Qꝺ deus affirmauit mulier q̃i ambigendo illꝺ dixit ne forte. diabol⁹ negauit dicẽs. Naq̃q; moriemi. Uñ qz mulier hoc qꝺ dñs affirmauit ipa i dubio posuit. in hoc dedit occasionẽ serpenti vlteri⁹ tẽptandi ⁊ dolositati sue. Que g̃ dubitauit ab affirmante recessit et negãti appropinq̃uit. Jõ subiũxit. neq̃q; moriemi. Deĩ. O neq̃q; neq̃q; vbi ẽ tuũ neq̃q; Nõne iplet illꝺ. ij. Regũ. xiij. Oẽs moriñi ⁊ q̃i aq̃ delabimur. Jõ Aug. ꝙ hoc nequaq; innocẽtiã deo g̃tam cõuertit in culpã. hũilẽ deo debitã fuitutẽ vertit in supbiã dicẽdo. eritis sic dij. ñ poterat aliud dicere nisi qꝺ in seipo erpt⁹ fuit. Naz ipe dixit illꝺ ysa. xiij. In celũ ascendam sup/pra astra dei exaltabo soliũ meũ ascendã sup altitudinẽ nubiũ: simil' ero altissimo. ipe iuuit supbiã ex q̃ primo orta ẽ filia scz inuidia. Sap̃. ij. Inuidia diaboli mors introiuit in orbem terraz. ¶ Scõo de⁹ hoĩem sapiẽtẽ seminauit ⁊ creauit. qz Adam noticiam dei hñit. cui⁹ pñtiam q̃i interiori aspiratõne ꝓtemplabat. nõ tñ ita excellẽter sic̃ illi in patria. nec ita in enigmate sic̃ mõ nos i via. Ergo bñs Tho. dic̃ ꝙ adam mediũ tenuit i cognitõne dei q̃ ad nos qui sum⁹ in hõ mõo ⁊ q̃ ad illos q̃ iã sunt in patria. Itẽ adã ꝓgnouit res factas ⁊ creatas. qz eis nomĩa imposuit Et noĩa q̃dez dñt natur̃ rez ꝓgruere. Et sic fm. s. Tho. adã sciuit naturas oĩm anialiũ herbarz: lapidũ: arborz ⁊ oĩm rez visibilium Tũc venit inimicus diabol⁹ di. Eritis sicut dij scientes bonũ ⁊ malũ. ⁊ ꝙ hoc seminauit zizaniã ignorãtie. vt impleret illud psal. xlvij. Homo cũ in honore esz nõ intellexit. ꝓparatus ẽ iumẽtis insipientibꝫ ⁊ simil' factus ẽ illis. Deĩ. Si iumẽta loqui possent dicerẽt adam q̃i vn⁹ ex nobis factus ẽ. Themisti⁹ Ea que scim⁹ mĩma sũt respectu eorz q̃ ignoramus. ¶ Tercio creauit hominẽ potẽtem. Gene. i. Dominamini piscib⁹ maris ⁊ volatilibꝫ celi. Psal. viij. Oĩa subiecisti sub pedibꝫ ei⁹. Hz nũc mĩma aĩalia vt cinifes ⁊ pulices nos ledũt ⁊ mordẽt. Cur hec dic̃. s. Tho. Inobediẽtia eorz orit̃ ex inobedientia hoĩs ad deũ. Ideo subdit in textu.

Cū creuisſz herba .i. gen⁹ būanū ⁊ fructū ſe ciſſet. ſ. p multiplicatōz pſonaꝝ. tē appuit zizania .i. ioꝺediēcia carnis ad ſpm̄ ⁊ incliatio ad malū ac boni tediū. Ro. vij. Scio enī q̄ nō bītat i me. hoc ē in carne mea bonū. ⁊ Geñ. viij. Sensus et cogitatio būani cordis pna sunt ad malū ab adoleſcētia ſua. Rō Berñ. Talē inuenit hō inferi⁹ ſuū q̄lem ſe exhibu it ſuperiori ſuo. Jꝺoꝝ nō obediūt nob creaſe qꝛ nos nō fuim⁹ obediētes G Secꝺus ager mꝺs. in hoc agro ſemīauit de⁹ bonū ſe mē. ſ. ꝟbū ꝟitatis. Lu. viij. Semē eſt ꝟbū dei. Iſa. i. Niſi reliquiſſet nobis dñs semē q̄ ſodoma fuiſſem⁹: ⁊ q̄ gomoꝛra ſil'es eſſe mus qꝛ vani ſūt oēs hoīes in quib⁹ ñ ſubeſt ſcia dei. Bap. xiij. Jō venit filⁱ⁹ dei in carne docens viā ꝟitatis. Job. xviij. Ego in hoc natus ſū: ⁊ in hoc veni in mūdū vt teſtimo nīū pꝺibeā veritati. Sz cū dꝛmirēt hoīes Aug. hoc eſt cū negligēter agerēt p̄poſiti ec cleſie ñ attēdentes nec vigilātes ſup gregē ſuū. O q̄ piculoſus ē ſomn⁹ negligētie p̄la toꝝ. vt dē in canōe. xl. di. ſi ꝓpria. negligētia p̄latoꝝ cedit in diſcrimē ſubditoꝝ. Propt̄ q̄ ꝺ petr⁹ fuit ſingl'ariter repheſus ꝺ ſomno. Mat. xiij. Symō ꝺꝛmis. ⁊. xxvi. Sic nō potuiſti vna hꝛa vigilare mecū. Et licz' alij etiā ꝺꝛmierēt. tñ ſingl'ariter alloquit̄ Petrū qꝛ caput alioꝝ ē ⁊ paſtoꝛ ouiū cui non ꝓpetit ꝺꝛmire. ps. cxx. Nō ꝺꝛmitabit neq̄ ꝺꝛmiet q̄ cuſtodit iſrl̄ ⁊c. Rō berñ. Qꝛ nō ꝺꝛ mitabit neq̄ ꝺꝛmiet q̄ impugnat iſrl̄. Jꝺo Jacob qui erat paſtoꝛ ouiū dixit ad Laban. Geñ. xxxi. Fugit ſomn⁹ ab ocul'⁹ meis. Dicit enī Gre. in regiſtro. Nō p̄t eē excuſatio pa ſtoꝛis ſi lup⁹ rapit ones ⁊ paſtoꝛ neſcit. Jō ſcribit̄ Lu. ij. Erāt paſtoꝛes vigilātes ⁊ cu ſtodiēt es vigilias noct⁹ ſup gregē ſuū. Se quit̄. Venit inimic⁹ eius. i. diabol⁹ ⁊ ſuperſe mīauit zizaniā in medio tritici. Aug⁹. qꝛ int̄ ꝺoctrinā ꝟitatis īmiſcuit fallaciā errꝛis. qꝛ mēdax ē ⁊ p̄ē ei⁹. Job. viij. Dic enī ſemen ꝟitat⁹ ē a ſpūſcto. ſic ſemē falſitatis a diabo lo. Job. viij. Qui ab initio i veritate ñ ſtetit qꝛ nō eſt veritas in eo. ⁊ cū loquit̄ mēdaciū: ex ꝓpꝛijs loquit̄. Jō dic̄ Amb. ⁊ dē in canōe xxij. q. v. cauete. inqt Amb. Cauete frēs mē daciū. Oēs enī qui amāt mēdaciū filij ſūt diaboli: ſic heretici ⁊ mali xp̄iani. Mēdaciū enī eſt ſe xp̄ianū dicere ⁊ opa xp̄i nō facere H Tercⁱ⁹ ager ē aīa qui eſt ager ꝓpⁱ⁹ dei Ezech. xviij. Oēs aīe mee ſunt vt aīa p̄ris ita ⁊ aīa filij mea ē. In hoc agro ſemīat de⁹ ſemē virtutū. Ose. ij. Seminabo mihi eaz in terrā p infuſionē ſcz grē ⁊ virtutū. ⁊ miſe rebꝛ eius q̄ fuit abſq̄ miſcōia. Et eiuſdem x. Seminate vob ꝟitatē et iuſticiā in obſer uatione. ſ. p̄ceptoꝝ metite in oꝛe miſcōie p̄ mīū eterne retributōis. pmittētis ⁊ innova te vob nouale. i. nouū coꝛ facite. Propterea Deutro. xi. Ponite hec verba in cordib⁹ ⁊ aīmis vr̄is ⁊ ſuſpendite ea p ſigno in manī bus ⁊ inter oc'los vr̄os collocate. Docete fili os veſtroſ vt illa meditent̄ ⁊ nō ꝓeāt p pec cata. Scribit̄ enī. i. Job. iij. Dis q̄ natus ē ex deo pctm̄ nō fac̄ qm̄ ip⁹ semē manet i eo. Sz cū dꝛmirēt homines. i. dū ocio vacāt q̄ dꝛmiētes ⁊ nō exercēt opa virtutū: tūc ve nit inimic⁹. i. diabol⁹ q̄ nō dꝛmit. Job. xxx qui me comedūt nō dꝛmiūt. i. demōes qui nos temptāt. Gre. Diabol⁹ cōtinue tēptat vt ſaltem tedio vincat. Et ſic ſemīat in agro aīe semē vicioꝝ. ſ. p ſuggeſtionē. nō aūt per immiſſionē. Berñ. Demonū eſt mala ſug gerere nō ingerere. noſtꝝ ꝟo nō ꝓſentire.

J Sz. ꝺ. tñ ſcribit̄ iob⁹ xiij. Cū diabol⁹ iā miſiſſz in coꝛ inde vt traderet eū. Rñdet Beda ⁊ ſcēs Tho. ſup. ij. diſ. viij. arti. v. q̄ immiſſio p̄t intelligi dupl'r. Uno mō intrin ſecus īmittēdo ⁊ imprimēdo. ⁊ ſic ñ p̄t īmit tere qꝛ hoc ſolū deo ⁊ bonis angel' ꝓpetit in q̄ntū lumē intellect⁹ nr̄i agentis ꝓfirmatur p intellectuale lumē ip̄oꝝ. Alio mō intrinſe cuſ excitādo. ⁊ ſic bñ immittit. Nā fantaſma ta ꝓponit ⁊ lumini intellect⁹ p̄ñtat. Sz aīma hoīs p̄t ſuſcip̄e talia fantaſmata vl' reſpuere Et ſic īmittit p modū excitātis: nō aūt p mo dū cauſe principal' agentꝛ. qꝛ nō p̄t illabi mē ti ſed ſol⁹ de⁹ p̄t cogitatōes īmittere ⁊ hoīs intellectū ⁊ affectū formare. Nā dicit ſcūs Tho. vbi ſup̄. q̄ demones imprimere p̄ñt in fantaſiā. Sz angeli boni in ītellectū. Do lus aūt de⁹ in volūtatē. ⁊ ſic diaboli ſemina tio eſt vicioꝝ ſuggeſtio ſignāter ⁊ magꝛ pl⁹ q̄ñ mēs hominis dꝛmit ⁊ ociat̄. Eccl. xxxiij. Multā malicīā docuit ociſitaſ. Hiero. Sē per aliq̄d opis facito ne te diabol⁹ inueniat ociſum. Jō ſubdit. Et cū creuiſſet herba .i.

cum ania ex semie vtutū verbā bone affectō nis ⁊ fructū recte opatōis ꝓducit. tē appet zizania. id ē diuersitas viciox in medio tritici. i. vtutū. Eccs. vij. Nō est hō sup terrā q̄ faciat bonū ⁊ nō peccet. Nā hostis nr̄ fraudulēt? ē. ij. Corin. xi. Ipe satbanas trāsfigurat se ī angelū luc̄. nā inter semia vtutū occultat vicia. nā nullū est viciū quin ꝑt se occultare sb̄ ꝑtextu vtutis. vt dic̄ Gre. ī. xxij. c. lxiij. moza. Hostis nr̄ tal̄ē fallacie vt cū pas virtutes fingat. vt aliq̄n vnde q̄s expectat ꝓmia iueniat eterna tormēta. vt patebit ī seq̄nti ꝓmone. R Dixi scdo subiungit ei? lōganimitas ⁊ pacia in expectando. Ibi accedentes aūt ꝓ. pat̄familias dixerunt ei. Et hoc nō dicūt interrogādo ꝑ modū dubitatōis sz ꝑ modū admiratōis ⁊ dolor̄. domine nōne bonū semē seminasti in agro tuo. Unde g̃. i. q̄ autoritate hz zizaniā. Et ait illis. inimic? hō hoc fec̄. i. diabol? ⁊ hō rōne inimicicie quā hz ad hoiem q̄ ꝑ antifrasim. vnd nō vt simpliciter hō. sed inimic? hō. q̄ ꝑt ista duo noia sc̄z inimic? ⁊ hō ꝑ copulam distingui. vt q̄ dicat̄ inimicus ⁊ homo. Et tē ꝑ inimicū intelligit̄ diabol? ⁊ ꝑ hominē hō consentiēs. Unde xps exponendo hāc ꝓabolā nō dicit inimic? homo est diabol?. sz ait inimicus hō supsemīauit zizaniā. i. inimic? qui est diabol? ⁊ ipe hō hoc faciūt. dyabol? enī suggerit fallitatē ⁊ vicia. sed hō ꝑ liber arbtriū his ꝓsentit. Et sic ont̄ zizania falsitatis et malicie. Subdit. Dixer̄t g̃ serui ei?. vis imus ⁊ colligem? ea. Et ait. nō. ne forte colligentes zizaniā eradicetis sil̄ ⁊ triticū. Ecce q̄ntū paterfamilias amat triticū q̄ permisit malū semē inimici esse in agro suo. solū ꝓp̄ hoc ne triticū eradicaret̄. Et subdit̄ vtriusq̄ semis cremēti oportūa expectatio dicēs. Sinite vtraq̄ crescere vsq̄ ad messem. i. vsq̄ ad diē iudicij. tūc exibūt angeli ⁊ sepabunt malos de medio iustox. ecce dei pietas q̄ domin? ꝓmittit malos cū bōis viuere in ecc̄ia De q̄ greg̃. xx. moza. c. crir. Sic in area sūt palee et triticū. sic in ecc̄ia sunt boni ⁊ mali. Sed. d. tū apls dic̄. i. Corit. v. Auferte malū ex vob̄ipsis. ⁊ Exo. xxij. Maleficos ne patieris viuere. Ad hō rñdet̄ ꝙm Aug. Hiero. ⁊ Gregoriū. ⁊ vide. xxij. q. iij. ꝑ totū. Ubi discerni ꝑt boni a mal̄ ⁊ fieri ꝑt sine scandalo ⁊ lesione bonox. ⁊ vbi ꝓcl̄m scismatis nō timet̄ faciēda est sequestratio. ita vt mali de medio tollant̄ ⁊ a bonis auferant̄. Dec? aūt vbi zizania ñ plene discernit̄ a tritico. q̄ docet hic dñs nō cito sentētiā ꝓferendā ee: sz deo iudici reseruandū. L Sz. d. Cur permittit de? in ecc̄ia sc̄ā malos viuere cum bonis ꝑmixtos. Rñdet Aug. q̄ multis ō causis Primo ꝓpter exercitatōem. vicz vt boni exerciteñt ⁊ purgēt̄ ꝑ malos. ij. Thi. iij. Oēs qui pie volunt viuere in xpo psecutionē patient̄. p̄s. xxxij. Multe tribulatōes iustox vbi dic̄ glo. Qui nō patit̄ iust? ñ ꝓbat̄. Dixit enī ibus Job. xv. Si me psecuti sunt et vos pseq̄nt̄. Et hec psecutio fit aliq̄n verbo irridendo. detrabēdo. maledicēdo. aliq̄n fit ī rebus ⁊ psonis bonox. boīs spoliādo illos ⁊ ꝑcutiendo. ⁊ sic tūc boni ꝑ pacīam beatificant̄ Mat. v. Beati estis cū maledixerīt vobis homines ⁊ psecuti vos fuerint. ⁊ dixerīt oē malū aduersum vos mētientes ꝓp̄t me. Ergo mali homines sunt vtiles etiā si nō saluant̄. q̄ purgant bonos a rubigine viciox. ⁊ ꝓparant eos ad ꝓcipiendū coronas martirij Gre. Ad hō est tribulatio electox vt purgati secure trāseant ad reg̃ celox. quō enī eēnt tot martires si nō fuissent tot psecutores. Dic̄ enī apl̄us ij. Thim. ij. Nēo coronab̄ nisi legitime certauerit. Quō eīz Stephan? fuisset coronat? nisi fuisset a prauis iudeis lapidat?. sic ⁊ petrus si nō fuissz a Nerone crucifix?. sic ⁊ laurenti? si ñ fuisset a Decio martirisat?. Idcirco mali sunt tolerādi. xxiij. q. iij. Tu bonus tolera malū. Nā ⁊ xps iudam cū sciret furez esse tolerauit: ⁊ ad p̄dicandū misit eīq̄ cum alijs eucharistiā dedit. Dic̄ enī Gre. xx. moraliū. ⁊ hē. xxiij. q. iij. c. Hec autē. Abel esse renuit quē Cayn malicia nō exercet. Secundo ꝓpter bonox glificationē. naz magna erit glia bonis q̄ inter malos bñ vixer̄t Unde Loth cōmendat̄ q̄ inter malos innocenter vixit. Similiter Noe Genes. vi. Cū omnis caro corruperat viam suā. tunc Noe vir fuit pfectus ⁊ iust?. Hoc etiā docet apl̄s? Phil̄p. ij. Sitis sine reprehensiōe ī medio natōnis prauе ⁊ puerse. nā sic vituperabile est inter bonos male viuere sic econuerso inter malos bñ viuere laudabile est Et erit eis gratia magna ī futuro: qui inc̄ iracūdos

mites. inter luxuriosos mūdi vixerūt. Unde Eccī. xxxi. Bt̄s vir qui potuit trāsgredi ⁊ ñ est transgressus. q̄s est hic ⁊ laudabim⁹ eū. Ideo Greg. xx. moral'. Hi v̄aciter boni sūt qui in boitate inter malos ꝑsistūt. Nā petr⁹ apl's laudat Loth. ij. canōice sue. ij. Aspectu ⁊ auditu iust⁹ erat hītans apd̄ eos q̄ de die in diē aīam iustā iniquis opib⁹ cruciabant Et de talib⁹ bonis p̄t dici illd̄ Cañ. ij. Sic̄ lilium inter spinas. sic amica mea int̄ filias. N Tercio deus sinit malos cū bonis viuere ꝓpter eoꝝ correctionē ⁊ melioratōnem. De q̄ Aug⁹. Oīs malus ideo viuit vt aut corrigat̄ ⁊ emendet̄. aut vt bonus exerceat̄ Jō deus tolerat eos aliqñ diu ꝓpter eoꝝ cōuersionē. vt oñdat eis suā miserationē Isa. xx. Propterea expectat vos dñs ut misereat̄ vestri. nā si statī eos deleret. tunc appareret ei⁹ iusticia ⁊ nō miscdia. Jō psal. cij. Lōganimis ⁊ mlt̄ū misicors. Sap̄. xi. Dissimulas pctā hoīm ꝓpter pnīam. De q̄ dissimulatione loquit̄ Bern̄. sr̄ psal. Miscdia dñi dicens. O q̄ magna est miscdia tua dñe. ego peccabā tu dissimulabas. ego nō ꝯtinebam a sceleribus. tu ꝯtinebas a verberibus. ego ꝓlongabam iniquitatē. tu v̄o pietatē: ⁊ h̄ ꝓpt̄ pnīam. ad Ro. ij. Ignoras qm̄ benignitas dei ad pnīam te adducit. O Quarto vt nō habeant mali excusatōnem si nō ꝯuertant̄. q2 ꝑ visum ⁊ auditū hñt exemplū a bonis vt dic̄ Isid̄. Ad cōuersionē maloꝝ multum ꝓdest cōuersatio exempli bonoꝝ Et si ñ sequunt̄ bona exēpla bonoꝝ. maiorē inde habebunt dānatōem. ido Gre. Nemo longanimitatē eius ꝯtemnat. quia q̄nto diuti⁹ expectat tanto duri⁹ feriet. Idem. crescente ꝯtumacia merito dz crescere ⁊ pena. Eccī. q̄nto Ne tardes conuerti ad dñm nec differas d̄ die in diē. subito eīz veniet ira dñi. ⁊ in tpe vindicte dispdet te. s. dānatōe inferni. Tūc incipiūt dicere illd̄ Sap̄. v. Hi sunt q̄s aliqñ habuimus in derisum ⁊ in sil'itudinē imꝓperij. nos insensati vitā illoꝝ estimabam⁹ insaniā. ⁊ finez illoꝝ sine honore. Ecce quō ꝯputati sūt inter filios dei ⁊ inter sctōs sors illoꝝ est. g̃ errauim⁹ a via v̄itatis. ⁊ lumen iusticie nō luxit nobis. Quid nob̄ ꝓfuit supbia vite aut diuitiaꝝ iactantia q̄d ꝯtulit nobis. trāsierūt oīa illa velut vmbra et tanq̄m nuncius p̄currēs. P Quīto: mali viuunt cuz bonis ꝓpter hoc vt eis diuti⁹ ꝑcet ꝓpter associationē bonoꝝ. Nā si dñs pepcisset sodome ⁊ gomorre. ⁊ alijs ciuitatib⁹ ꝓpt̄ decē iustos si in illis q̄nq̄ ciuitatib⁹ ⁊ in oī regiōe circūiacenti fuissent. vt hr̄ Gen̄. xix. Multo magꝫ ꝑcet mal' ꝓpter sanctitatē multoꝝ bonoꝝ. Unde quilibet mal⁹ dz regtiari d̄o et bonis homīb⁹. ꝓpter quoꝝ associationem deus vitā sibi tādiu ꝓlongat. De h̄ subdit ī textu dicēs. Ne forte colligētes zizaniā eradicetis siml' ⁊ triticū. Multi enī sunt hodie zizania cras pñt fieri triticū. Unde Leo papa et hr̄ de pe. di. vij. c. nemo. Nemo ē desperandus dū in h̄ corpe est ꝯstitut⁹ q2 nōnūq̄ q̄d diffidentia etatis differt̄ ꝯsilio maturiore ꝑficit̄. ido scribit̄ in Canōe. xxiiij. q. i. quisq̄s Propter malos boni nō sunt deserēdi. Nā inq̄t Aug. ibid̄. Nōnullos toleram⁹ q̄s corrigere vl' punire nō possum⁹. neq̄ ꝓpter paleaz relinquim⁹ areā dñi. neq̄ ꝓpter pisces malos rūpim⁹ retia dñi. nec ꝓpter hedos in fine segregandos deserim⁹ gregem dñi. iō ab initio dñs ꝑmisit habitare ⁊ viuere malos cū boīs. Nā inq̄t Greg. in. xx. mora. c. cxix. Adā duos filios hūit Abel ⁊ Cayn. gen̄. iiij. Unus bon⁹ alter malus. Noe cū trib⁹ filijs in archa erat. s. Cham Sem ⁊ iaphet duo boni ⁊ disciplinati. terci⁹ reprobus et irrisor pr̄is. Gen̄. ix. Deind̄ Abraam hūit duos filios scz ysaac ⁊ ysmaelē. ysaac bonus et ysmael mal⁹. Gen̄. xxi. Deinde ysaac duos filios habuit Jacob ⁊ Esau. vn⁹ electus a deo alter reprobat⁹. Gen̄. xxv. De quib⁹ etiā Malach̄. i. Jacob dilexi. Esau aūt odio habui. Deiñ etiā xp̄s duodecim disciplos elegit. vn⁹ ex his scz Judas mal⁹. De quo Joh̄is. vi. Nonne ego vos duodecī elegi et vnus ex vob̄ dyabolus ē. Sic hodie permiscent̄ boni malis sicut vrtice cuz rosis inorto. auꝝ cū cupro. stannū cū argēto in agro fex cū vino ī doleo. palea cū grano in horreo sic ⁊ mali cū bonis in hoc mdo ad exercitiū virtutū ⁊ patiētie. nam inquit Greg. xx. moraliū. c. cxix. Patiēs ñ est q̄ aliēa mala eq̄nimiter nō tolerat. ip̄e sibi ꝑ impaciam testis est. q2 a boni plenitudīe lōge distat. Ezech̄. ij. Fili hoīs ne timeas qm̄ increduli ⁊ sb̄uersores sūt tecū ⁊ cū scorpionib⁹ habitas.

Sermo

Q Sz.d.quare ꝓmittit deus hereticos oriri inter catholicos. Dicit apls.i.Corinꝯ. xi. Oportet hereses esse. vbi dic Nicolaus d lyra. z b duplici vtilitate. Primã assignat apls ibid. Vt qui ꝓbati sunt scz xpiani et fideles apd deũ manifesti fiãt scz apud hoies Scda vtilitas allegaꝫ ꝑ Aug. z bꝫ in canone. xxiij. q. iij. c. vlt. iõ diuina ꝓuidẽtia mittos hereticos diuersi erroris esse ꝓmittit. vt cũ nos interrogãt ea q̃ nescim9. sic discutiam9 pigriciã z diuinas scripturas cupiam9. De9 enĩ adeo bonus ẽ vt dic Aug. q nullũ malũ ꝓmittit quin bonũ elicere velit. z sic tãq̃ paterfamilias ꝓmisit zizaniã bussitaꝝ ac vicleuistaꝝ ad inquisitõem vitatis sacraꝝ scripturaꝝ. Nã si d agro aĩe euellerenꝯ omnes temptatões diabolice eradicareꝯ triticũ. id est multe vtutes. ij. Corin. xij. Virtus in infirmitate pficit. Uñ ꝓpter hãc cãm stimul9 carnis nõ fuit ablat9 ab apl9: scz rñsum accepit a xpo. sufficit tibi grã mea. Itẽ si de agro ecclie auferenꝯ oẽs mali hoies multũ triticũ eradicareꝯ. i. meritũ bonoꝝ q̃ a mal9 ꝓsequuntur z ꝑ patientiã merenꝯ vitã eternã. Item si de agro mũdi colligerenꝯ oĩa zizania. id ẽ errores z false intelligentie scripte sacre eradicareꝯ studiũ z inuestigatõ vitatis. iõ bene dicit sinite vtraq̃ crescere vsq̃ ad messem.

R Uñ duplices sunt hereticí scz occulti et manifesti. Occulti ex sola suspitiõe. illi nõ sunt statiz interficiendi. Rõ prima: q9 eccia iudicat de mãifestis. Scda rõ: q9 si sic tunc q̃ñq̃ viri fideles possent suspicari tles z interfici. Tercia rõ q9 tales possunt adhuc cõuerti z bõi fieri. Alij sunt mãifesti ꝓtinaces et incorrigibiles z ꝓuicti. z bi sunt interficiẽ di. Deutro. xiij. Precepit dñs ꝑ Moysen Si tibi voluerit ꝓsuadere frater tũ9 dicens Eam9 et seruanus dijs alienis q̃s ignoras tu z ꝑres tui. nõ acquiescas ei nc audies euz neq̃ ꝑcat ei oculus tu9 vt miserearis z occultes euz. scz statim interficias eũ Exo. xxij. Maleficos ne patieris viuere. scz bi sũt pessimi. Uñ Hiero. z bꝫ. xxiij. q. iij. resecande. dicit. Resecande sunt carnes putride z scabiosa ouis a caulis repellẽda. ne tota dom9 massa z corp9 z pecora ardeant corrũpantur putrescãt intereãt. Arrius i alexandria vna scintilla fuit. sed q̃m nõ statim oppressus est ꝑ totũ orbem flãma eius ꝓpulata est. Jõ sicut lupi nõ sunt ꝓmittẽdi in medio ouiũ sb spe vt in oues cõuertanꝯ: nc faces ardentes in medio arboꝝ. vt in arbores fructiferas cõuertanꝯ: nec leprosi in medio sanorũ vt sani efficianꝯ Sic nec hereticí manifesti in eccia z cetu fideliũ. Textus añt hic loquiꝯ de occultis. Quid g̃ de ipis fiet p9 morte subdit. In tpe messis dicã messoribꝫ. i. angelꝯ. colligite primũ zizania z alligate ea in fasciculos ad ꝙburendũ. triticũ añt ꝙgregate in horreũ meũ. S Ex q̃ colligiꝯ triplex malum Primũ est a bonis sepatio. Mat. xiij. Exibunt angeli z sepabunt malos de medio ustoꝝ z mittẽt eos i caminũ ignis ibi erit fletus z stridor dentiũ. Mathe. xxv. Sepabit eos ab inuicez sicut pastor segregat oues ab hedis: z singnter a facie dñi. Isa. xxvi. Tollatur impi9 ne videat gl̃iam dei. O q̃nta pena. Nã oẽs pene nõ pñt ꝙparari huic pene q̃ mali nõ pñt faciẽ dñi videre. Scdz malũ est oĩm malorum colligatio. Mat. xxij. Ligatis manib9 z pedibꝫ eius mittite eũ in tenebras exteriores. Et tangiꝯ in textu cũ dr. alligate in fasciculos. s. vsurarios cũ vsurarijs. adulteros cũ adulteris. Deutro. xxv. Pro mensura pctĩ erit plagaꝝ mod9. O q̃ infelix cõsortium. O miserrimi fasciculi vt implebiꝯ illud Isa. i. Ue genti peccatrici populo graui iniquitate semini nequã filijs sceleratis. Qui enĩ fuerũt similes in culpa: silles erũt z in pena. Zach. xij. Plãget terra. s. infernalis. familie z familie seorsũ: z mulieres eorum seorsum. Uñ tñc erit familia hereticorum seorsum. familia luxuriosorum seorsum. Tercium malũ est crudelꝯ tormẽtoꝝ afflictio. cum inq̃t ibi erit fletus z stridor dentiũ. flet9 ꝓpter nimiũ calorẽ. stridor ꝓpter nimiũ frig9 Job. xxiij. Ad nimiũ calorẽ trãsiet ab aq̃s niuium Nã ipoꝝ balneuz erit fluui9 igne9. in quo iurta q̃ntitatẽ delictoꝝ erit diuersitas tormẽtoꝝ. T Nõ figuratũ est Ezech. xlvij. Mensus est cubit9 mille. z traduxit me ꝑ aquã vsq̃ ad talos. Rursusq̃ mẽsus est mille z traduxit ꝑ aq̃m vsq̃ ad genua. Et rursus mẽsus est mille z traduxit me ꝑ aq̃m vsq̃ ad renes. Et mẽsus ẽ mille torrentẽ quẽ nõ potui ꝑtransire. Ecce hic ꝓpha ponit diuersam mensuratõnem. Uñ quidã sunt qui

nouiter inceperũt peccare ⁊ sine penitẽtia decesserunt .et isti ponuntur in hoc fluuio vsq; ad talos. Alij qui continue vsq; ad peius processerunt bi vsq; ad genua . Alij autẽ qui in omnib⁹ peccatis tam spiritua/libus. vt superbia. inuidia. q; carnalibus vt luxuria se immiscuerũt et delectati sunt bi vsq; ad renes. Alij vero qui sup pecca/ta propria alios p bereſim ⁊ errores a deo recedere fecerũt. imo compulerũt. bij vsq; ad caput ⁊ supra caput. quia sicut se nostro capiti christo scilicz opposuerũt iustum est. vt pena eorũ super caput eorum ascendat. Et tangit ibi. Alligate fasciculos ad com burendũ non ad consumẽdum. quia illa vi ta penalis est perpetua. Isaie. vltio. Ver/mis eorũ non morietur ⁊ ignis eorũ non ex/tinguetur. Tunc conuerso fideles habe/bunt triplex bonũ. Primo sanctorũ cõmu nitatem . et tangit ibi. Triticum congre/gate. id est electos qui triturati sunt flagel/lis ⁊ tribulatiõibus . ita vt in eis nulla sit palea macule. Secũdo habebũt a tempesta te securitatẽ. et tangitur ibi .in horreum vbi ventus nocere nõ potest. Tercõ habebũt dei pſentialitatẽ . et tangit ibi . meum. qua/si diceret. semp pſentem me habebũt con/templates meam diuinitatẽ ⁊ humanitatẽ Juxta illud Johãnis .x. Ingredietur ⁊ egre dietur ⁊ pascua inueniet quod prestare di gnetur.

De eadez dominica Sermo. xlviij.

Domine nõne bonũ semen semina sti in agro tuo. vnde ergo habet zizania. Matb. xiij. Ait Dy onisius dicit. Optimi est optima facere. sed deus est optim⁹: qz essentialiter bonus Marci .x. Nemo bonus nisi vn⁹ deus. Ni colaus de lyra. essentiali bonitate. Et sic p consequẽs omnia que ꝓcedunt ab eo bona sunt. Genes. i. Vidit deus cũcta q̃ fecerat et erant valde bona. Dicit magister in .ij. distinc. iij. Non enim potuit creator optim⁹ esse mali auctor. Ideo Deutro. xxxij. Dei perfecta sunt opa. Dicit enim philosophus. Effectus sequit suã causam. sed deus ẽ cau sa omniũ bonorũ: vt inquit Dyonisius. ni chil bonũ nisi ab eo qui essentialiter bonus est. Et sic ipe est seminator boni seminis in agro humani cordis. De quo thema. Do/mine nõne bonũ semẽ seminasti in agro tuo vnde ergo habet zizania . Et ait inimicus homo hoc fecit. In summa verboz duo innuũtur. Primo seruorũ querulosa inter rogatio. Secũdo subiũgitur patrisfamili as lacrimosa respõsio. Primũ patz in prin cipio. secundũ ibi. ait illis inimicus homo hoc fecit. De primo dicit. domine nõne bo num semẽ seminasti in agro tuo. Serui sũt angeli non querũt per modum dubitatõis sed p modũ doloris et admirationis. non erat enim dubitatio quin bonũ semẽ ipe se/minauerat. Dicit enim magister in .ij. dis. iij. Totum bonũ est quod ex ipo est. Jdo mi rantur. Unde ergo id ẽ quo auctore habet zizania. nam nichil est malũ creatum. Au gustin⁹ in enchiridion. Deus cuz est sum/me bonus nichil malũ sinit esse in suis ope ribus. Jdeo scribit Jsidor⁹ de summo bo. libro. i. capitl'o. ij. Malũ non est a deo crea tum: sed a diabolo inuentũ. ✠ Dixi secundo subiũgitur patrisfamilias doloro/sa responsio. ibi. ait illis inimic⁹ homo hoc fecit: hoc est dyabolus. Chrisostom⁹ dicit. Inimicus homo ꝓpter iacturam quam in fert homibus. Uexatõ autẽ diaboli aduer sus nos est principiũ mali semis. Uocat autẽ diabolus homo p psal. ix. Exurge do mine nõ confortet homo. Et dictus est ini micus homo: propter inimiciciã quaz ha/bet aduersus hominẽ. ille superseminauit zi zaniam viciorum cõtrariã virtutibus sub spe cie virtutis. De quo Gregor⁹ xxxij. mora lium .c. lxiij. Hostis nostri malicia tanta arte se palliat et plerũq; ante decepte mẽ/tis oculos culpas virtutes fingat. vt inde quisq; quasi expectet premia. vnde dign⁹ est eterna inuenire tormẽta. ⁊ vt discurra/mus per singlas virtutes ⁊ vicia. Primo zizania supbie semini triplicis virtutis se interserit. quia vt dicit Augustin⁹. Quecũq; iniquitas in malis operib⁹ exercet vt fiat

superbia vero etiam bonis opibus insidiatur vt pereant. Primo inserit se sub specie virtutis humilitatis dū quis de ꝯtemptu vane glorie. vt de sorde gloriat̄ ⁊ in seipso extollitur. De quo Aug⁹. Sepe homo de contemptu gl̄ie in seip̄o vanius gloriatur. Et est illa eius occultatio tanto ꝑiculosior quanto magis sub specie sanctitatis ⁊ religionis latens plus decipit. vt dicit Aug⁹. in .x. confes. Tales licet alijs placere non querāt tamē de seipsis sibi placere affectāt Unde tales sibiipsis placentes deo multū displicent. Exemplū de sancto Anthonio. Cum quadā vice sibi incidit ꝙ nullus monachoꝝ tanto tempe deo seruiuisset in heremo quo se etiā estimabat ceteris sanctiorem. Propter quod voce de celo lapsa audiuit aliū multo meliorez fore in heremo. quez etiā accedere iussus fuit scilicz sctūm Paulū primum heremitā. De talibus dicitur Ecc̄i.xix. Est qui nequiter humiliat se. interiora autē eius plena sunt dolo. Et est ypocrisis et simulatio deceptoria. Mathei.vij. Attendite a falsis ꝓphetis qui ad vos veniūt in vestimētis ouiū ⁊c̄. V

Scdo zizania supbie interserit se sub specie iusticie. dum quis sub zelo iusticie aliorum dicta vel facta rep̄hendit. more pharisei qui facta publicani redarguit ⁊ seip̄m false iustificauit. Luc̄.xviij. Et sic aliorū facta considerātes vitaz illoꝝ maculant seipsos purificāt. alios accusant seip̄os excusāt Et sic sub specie zeli rep̄hendunt alios in se confidētes tanq̄ iusti confundūt alios. vt dicit Grego.xxxij.moral'.clamorosa voce. Credentes se hoc agere ex amore veritatis. cū tamē agit̄ ex tumore supbie ⁊ presumptōnis: aut odij vel latentis inuidie. Propter quod necessariū est istam occultationē diligenter considerare. Tercio zyzania supbie interserit se sub specie profectus ꝓximi siue tempalis siue spiritualis. Grego .xxiiij.moraliū.c.liiij. Elatio alios ex rebus secularibꝰ: alios vero ex sp̄ualibꝰ possidet. Tempalis cū quis dicit se p̄esse velle vt valeat ꝓdesse. Unde dicit Greg. xxxi.moraliū.c.xcix. Inanis enī gl̄ia deuictum cor quasi ex rōne solet exhortari. d. debes maiora appetere: vt quo ptāte valuerꝫ multos excedere. eo etiam valeas multis ꝓdesse. Spiritualis etiā dum in actibꝰ spiritualibus quos quis ꝓ salute alioꝝ exercet: vt gratia p̄dicationis ⁊ doctrine vl' alicuius boni operis qđ quis in publico ꝓ exemplo alioꝝ facit appetitus laudis humāe vel elatio ꝓprie complacētie se admiscet. sicut btūs Gregorius de seipso refert in fine moraliū dicēs. Ad me intrinsec⁹ rediens. dum ip̄am subtiliter radicē mee intentōis inspicio. deo quidē ex eo summo opere placere voluisse cognosco. sed eidē intentioni qua đo placere studeo furtim se nescio quō intentio humāe laudis interserit. Sic enī sepe intentōem nostrā duz ante oculos dei recte incipit̄ occulte subiuncta ⁊ eam velut in itinere cōprehendens intentio humane laudis assequit̄ sicut necessitate quidē cib⁹ sumitur. sed in ip̄o esu dū furtim gula surrepit delectatio ꝑmiscetur. Uñ plerūq̄ cōtingit vt refectionē corꝑis quā salutꝫ causa cepimus cū nimia auiditate ꝑmiscet̄ cum sumimus causa voluptatis expleamus. Sed talem elationē incidentē statim milites christi expellūt dicentes. propter te nō incepi nec ꝓpter te dimittam. Z

Secundo dicendū est đ zizania auaricie quā diabolus interserit sub semīe triplicꝫ virtutꝫ. Primo sb specie ꝓuidentie. cū fingit se quis ꝯgregare solū vt necessitati sue ⁊ aliorū ꝓuideat. Uñ Grego.xxxi.moral'. capitl'o xcix. Auaricia deuictū animū quasi ex ratōe solet exhortari dicēs. Ualde sine culpa est ꝙ quedā habenda concupiscis q̄ non multiplicari appetis sed egere ꝑtimescis. Secūdo zizania auaricie se interserit sub specie pietatis. cū quis fingit se nō alit̄ appetere vel tenere tempalia nisi vt habeat vnde pauꝑibus vl' suis cognatis eroget. hoc viciū est repellendū. Quia dicit Gre. Nemo potest quieto corde et feruido deo seruire: nisi cupiditatē auaricie que est radix omniū maloꝝ studeat fundit⁹ a corde extirpare. Tercio sub specie liberalitatis et etiaz paupertatis. Uñ aliquis sub specie liberalitatis ficte dat alijs ꝓpter retributōz vt sibi maiora redonent̄. Et etiam apparet

in illis qui intrant religionez. ⁊ dimittunt pauca tempalia vt maiora in religione vl' prelaturas assequãtur. De talibus potest dici illud Math. xxiij. Ve vobis scribis ⁊ pharisei: quia similes estis sepulcris dealbatis que foris apparent hominibus speciosa. intus vero plena sunt ossibus mortuoꝝ ⁊ omni spurcicia. Et sic tales foris pretendunt paupertatẽ. interius intendũt auariciam. Et tales scõm Hieronimũ sunt diciores in pauptate q̃ fuerũt sub locupletatione diaboli. Plerunq; etiã se interserit auaricia sub specie abstinẽtie. duz quis male comedit ꝓpter parcitatẽ. Unde Greg. xxxij. moraliũ. c. lxiiij. Nõnunq; tenacitas pximonia putatur cum graue sit viciũ non tribuere virtus creditur accepta retinere. A Tercio videndũ est de zizania luxurie. que se etiaz interserit sub specie triplicis virtutis. Primo sub specie charitatis ⁊ amicicie. dum quis ꝓtendit se afficiex charitate ⁊ vera amicicia ad aliquam personã. quam tamẽ carnali concupiscẽtia diligit. sicut August. in. ij. libro ꝓfessiõuz. confiteꝛ se fecisse dicẽs. Et quid erat quod me delectabat nisi amare ⁊ amari. sed non tenebaꝛ modus ab animo vsq; ad animũ. quatenus luminosus ẽ limes amicicie. sed exalabanꝛ nebule de limosa cõcupiscentia carnis ⁊ scatebra pubertatis ⁊ obnubilabãt atq; obfuscabant coꝛ meum ut nõ discerneretur serenitas dilectionis a caligine libidinis. Secundo sub specie affabilitatis vl' familiaritatis dum quis se affabilẽ exhibet alicui psone. Naz ⁊ nimia familiaritas inficitur sepe veneno carnalis voluptatis. Eccl. ix. Colloquiũ illius quasi ignis ardescit. vt conꝛitur Augustin⁹ vbi iam supra dicens. exalabanꝛ nebule de limosa concupiscentia carnis et obnubilabãt atq; obfuscabant coꝛ meum. Tercio luxuria interserit se sub specie sanctitatis dum quis ꝓtendit ad aliquã personã plus alijs inclinari ꝓpter eius sanctitatẽ ⁊ virtuositatẽ relucẽtem. Sed sub hoc coloꝛe sepe surrepit viscus libidinis. Uñ Aug⁹. de cohabitatiõe clericoꝝ et mulieꝝ sic. Nõ minus femine timende sunt: quia religiose existunt. quia quanto religiosoꝛes tanto citius alliciũt. Plerunq; enĩ sub pretextu sanctitatis latz viscus libidinis. quomõ autẽ istis tribus modis ista zizania subtiliter surrepat. idez Augustin⁹ oñdit dicens. Amoꝛ spiritualꝛ per latentem surreptiõem scz instinctũ diabolicum. quandoq; generat amorẽ affectuosum ⁊ affectuosus obsequiosũ. obsequiosus autẽ generat familiarẽ. Qui consistit in hꝫ homo cum persona deuota desiderat habere priuata colloquia et cõuictus familiares. et iste amoꝛ familiaris contaminat diuinum amorẽ ⁊ disponit mentẽ ad amoꝛez carnalẽ. qđ etiam sepe contingit in viris pfectis. vt ibidem Aug⁹. dicit in libro đ singularitate clericoꝝ. Crede michi expertus loquoꝛ. multos de peste nimie familiaritatis mulierũ cecidisse reperi. qui erant q̃si cedrus libani. de quoꝝ casu nichil minus suspicabar q̃ Hieronimi ⁊ Ambrosij im pudica turpitudine. B Quarto videndũ est đ zizania inuidie ⁊ odij que etiã a diabolo inseritur sub triplici virtutũ specie. Primo sub specie caritatis dum quis inuidet alteri de bonis sibi diuinitus collatis asserens q̃ hoc ideo faciat. quia timeat q̃ talia bona saluti eius non expediãt sicut illi qui prohibent deuotos ne nimis se in meditationib⁹ sanctis vl' contẽplatõne exerceant. ⁊ tamẽ nõ mouentur ad hoc nisi ex fomite inuidie Secũdo occultat se sub specie falsa fraterne caritatis. quod maxie apparet in istis qui ex speciali affectu sic sunt ad aliquas psonas vel ad aliquẽ ordinem inclinati q̃ moleste ferũt si alijs psonis aut ordinib⁹ aliquid ꝓmodi ꝓueniat aut bonoꝝ. et isti frequẽter exterminãt bonũ alioꝝ ordinum vel psonarũ quod relucet siue in conuersatõe exemplari. siue in doctrina salutari. quod inde cõtingit quia timẽt q̃ ex hac vtilitate statui illoꝝ derogeꝛ ad quos magis inclinanꝛ ex affectõne singulari. Tercõ se occultat inuidia sub specie zeli ⁊ rectitudinis. dum quilibet acriter reꝓbendit alios: vel etiã vituperat vicia illoꝝ ꝓtendẽs hꝫ se facere ex zelo iusticie: ⁊ ex detestatione viciꝝ cum tamẽ plerunq; hoc ꝓueniat ex fomite odij q̃ inuident alijs in hoc

q̄ sibi parificant̄. vl' q̄ ip̄os excellūt. ido p̄
rep̄hensiones arduas alios vilificāt vt ip̄i
singulares appareant. ⁊ est vna occultatō
scd̄m Grego. nimis p̄iculosa. quia s̄m eū/
dem est difficil' ad cognoscendū vl' repellē/
dum. quia dicit idē in. xxxij. moraliū. c. lxv
Error qui virtus creditur difficile emen
datur. quia sepe dum homo credit exercere
virtuosum actuz potius exercet viciosum.
Unde Greg. In vlciscendis vicijs crude
litas plerūq̄ ex odio agit̄ ⁊ iusticia putat̄.
C ¶ Quinto videndū est de zizania gule
quā diabol⁹ etiā semīat sub triplici v̄tutū
specie. Primo sub specie g̃titudinis dono/
rū dei. duz q̄s gulositati s̄uit dicēs cibaria
esse a deo creata allegās dictū Greg. xxxi.
moral'. c. xcix. Deus ad esum omnia munda
condidit. ⁊ qui satiari cibo respuit quid ali
ud q̄ muneri concesso contradicit. August.
in libro de conflictu vicioꝝ quasi cōsimilia
verba ponit. Secundo sub specie necessita
tis. quia scd̄m August. in. x. confessionuz.
Sepe fit incertū homī an ad necessitatem
corp̄is cibum petat. an voluptaria et falsa
fallacia cupiditatis ministeriū suū expetat.
Et sic scd̄z Grego. in. xxx. mora. c. lxi. Sic
voluptas sub necessitate se palliat vt vix eā
perfectus quisq̄z discernat. Facile autem
est dep̄hendere cum voluptas eius necessi
tatem p̄uenit. Sz valde est difficile discer
nere cum ī ip̄o esu necessario se occulta sub
iūgit. Tercio adhuc p̄iculosius se occultat
sub specie abstinētie vl' moderositatis Pri
mo vt quādo quis ieiunat. vt postea dele/
ctabilius comedat. Secundo cū quis sub
specie abstinētie vl' temp̄antie a delectabili
bus cibis abstinet vt grossis ac vilibus im
moderatius se ingurgitet. Quia scd̄m gre
goriū in. xxx. ca. lix. Neq̄ enim cibus sed
appetitus in vicō est. vnde lautiores cibos
plerunq̄ sine culpa sumimus: et abiectio/
res sine reatu consciētie degustam⁹. Hinc
est q̄ Esau primatū p̄ lenticulam perdidit
et Helias in heremo virtutē spiritus car/
nes edendo seruauit. Unde Bern̄. in apo
logetic̄. suo. Meli⁹ est exiguo sanguine ad
vsū vesci q̄ vicioso legumine ad ructuz sa
tiari. D Sexto videndū est de ziza/
nia ire que a dyabolo inserit̄ sub specie tri/
plicis virtutis. Primo sub spē zeli ⁊ iusti
cie. Unde Grego. xxvi. moraliū. Plerun
q̄ mētem sub obtentu iusticie ire immani
tas vastat. ⁊ dum quasi seuit zelo rectitudi
nis rabiem explet furorꝫ iusteq̄ facere esti/
mat quidquid ira nequiter dictat. cui con/
sonat quod dicit. xxxij. c. lxxiiij. Plerunq̄
in vlciscendis vicijs crudelitas agitur et
iusticia putat̄ atq̄ immoderata ira iusti ze
li meritū creditur. ⁊ cum a distortis mori/
bus peccantes caute dirigi debeāt violēta
inflexione frangunt̄. Secundo sub spe/
cie caritatis ⁊ vtilitatis. cum quis preten
dit se proximo irasci p̄ suo bono sed plerun
q̄ decipit̄. Quia dicit Grego. v. moraliū
c. cxxvi. Ira cum insequētium culpas inse
quitur nō debet mēti quasi domina preire:
sed velut ancilla ad obsequiū parata a ra/
tionis tergo nunq̄m recedat. Quia scd̄m
Grego. in moralib⁹ libro. v. ca. cxxv. Alia
est ira quā impatiētia excitat. et alia quam
zelus format. illa ex vicō hec ex virtute ge
neratur. illa viciū mentis oculum excecat.
hec autē per zelum turbat vt altiora ī cōmo
tione nō videat q̄ bñ prius tranquilla cer
nebat. Si ergo nobis ⁊ proximis peccāti/
bus irascim̄ nō peccamus sed benefacim⁹.
Bern̄. Non irasci vbi ir ascendum est. est
nolle emēdare pctm̄. pl⁹ eque irasci q̄ ira
scendū est. est pctm̄ pctō addere. Tercō oc
cultat̄ sub specie mānsuetudīs ⁊ patiētie. et
ꝯtingit cū quidā vt se g̃uius vlciscant̄ ta/
cendo ⁊ nihil loq̄ndo affabilitatē ⁊ familia
ritatē p̄ximo subtrahūt ⁊ in hoc vl' ipsum
magis ꝯmouere moliūtur vl' intendūt sibi
vtilē veritatē subtrahere vt ex hoc p̄xim⁹
maius incurrat nocumētū. Unde Grego.
in moralib⁹. v. c. cxxi. Aliq̄n ira p̄turbato
a īmo q̄i ex iudicio silentiū indicit. ⁊ q̄ se fo
ras p̄ linguā nō exprimit. int⁹ deteri⁹ igne
scit. vt irat⁹ quisq̄ collocutōem suā p̄ximo
subtrahat. ⁊ nil dicēdo q̄ sit auersus dicat
Et sic iratus q̄nq̄ p̄ taciturnitatez p̄ximo
subtrahit qd̄ ad salutē ei⁹ p̄tinet. E
¶ Septimo videndū de zizania accidie. q̄
sil'r inserit̄ a diabolo sub specie triplicꝫ v̄tu
tis. Primo sub specie discretōis. dū quis

quasi ex ratiõe se fingit cessare a bono ope: ne vltra vires fatiget. et vt salus corporis ad diuinũ seruitiuz conseruet. Vñ Greg. xxxij. moraliũ. c. lxiiij. Plerunqz pigricia quasi cõtinentia quietis attenditur. ⁊ cum grauis culpe sit recta studiose nõ agere magne vtutis meritum credit tantũ a praua actione cessare. Et hoc expressius declarat beatus Aug⁹. in libro de ꝯflictu viciorũz ⁊ virtutum dicẽs. Accidia ⁊ ignauia dicũt si lectioni cõtinuato studio insistis oculoꝝ caliginẽ incurris. Si indesinẽter lacrimas fuderis. ipos etiã oculos amittis. si quotidiano labore te afficis ad op⁹ spirituale qñ surges. Secundo sub specie humilitatis. et vitande ypocrisis. dũ quis a bonis operibus abstinet. ne de hoc vana gl'ia sibi surrepat. ne vl' ab alijs laudet. ne vl' ab alijs ypocrita reputet. et sic sub specie humilitatis latet accidia. Tercio sub spẽ ꝑfectionis alioꝝ operum. dũ quis a virtutũ exercitio et opibus pietatis se subtrahit vt melius vacari possit contẽplationi. Sed tales plerunqz decipiunt cum ꝑfectio vite contemplatiue ꝑ virtutũ exercitia non impeditur sed potius ꝓmouet. Quia dicit Prosper de vita contẽplatiua. Sicut ociuz corꝑale infert multiplicitatẽ viciorũ. Juxta illud Eccĩ. xxxiij. Multã maliciã docuit ociositas. Sic virtuosa occupatio multiplices fert fructus spũalis suauitatis. F Preter hec septem vicioꝝ genera ad que vidẽtur omĩa vicia reduci. De quibusdã etiam alijs specialiter inducit beatus Gregorius xxxij. moraliũ. capitl'o. lxiiij. dicẽs. Plerũqz dissoluta remissio quasi mansuetudo ac pietas habetur. vt dum plus q̃z decet delinquẽtibus temporal'r parcitur ad eteran supplicia crudeliter reseruant. nõnunq̃z effusio misericordia credit. ⁊ dum male seruare culpa sit peius spargi quod acceptũ est nõ timet. sepe maloꝝ ꝑtinacia cõstantia dicit. ⁊ dum mẽs a prauitate sua flecti nõ patitur. quasi ex recti defensione gloriatur Plerunqz inquietudo spũs vigilãs solicitudo nominat. ⁊ cũ quietem quisqz nõ tolerat agendo que appetit vtutis dbite implere se exercitiũ putat. Sepe ad ea q̃ agẽda sunt incauta p̃cipitatio laudandi studij feruor credit. ⁊ cum desideratũ bonum in tempestiua actõne corrũpit eo agi melius quo celeri⁹ estimat. Sepe accelerandi boni tarditas consiliũ putat. ⁊ cũ expectatur vt ex ꝓtractione ꝓficiat. hoc insidiãs mora supplantat. Dum igit culpa velut virtus aspicit. necessario pensandũ est q̃z tanto tardius mẽs viciũ suum deserit. quanto hoc qd̃ ꝑpetrat nõ erubescit. ⁊ quãto etiã ꝑ virtutis speciẽ decepta. p̃mioꝝ etiam d̃ eo retributionẽ querit. Facile autẽ culpa corrigitur que agnoscit ⁊ erubescit. quia esse culpa sentitur. hec Gregorius.

Dominica septuagesime. ¶ Sermo. xlix

Simile est regnũ celoꝝ homini patrifamilias: qui exijt primo mãe conducere operarios in vineam suam. Math. xx. G Introductio'. Vnaqueqz mulier habet cõpatientiã cum considerat filioꝝ penuriã ⁊ miseriaz. Sic legit in figura d̃ ml'iere chananea Math. xv. Spiritualiter. Sic sancta mater eccl'ia hodie ad memoriã reuocat penuriã ⁊ miseriam hũani generis in quam incidim⁹ per pctm̃ primoꝝ parentũ. vt habetur Gen. i. ij. ⁊. iij. capitul' quã hodie legere consueuit prout continet historia p̃ntis dñice: vbi ꝓponit primo hũani generis dignitas et excellentia. ⁊ deniqz subiungit ꝓpter casum vilitas ⁊ miseria. quam p̃cipue ad memoriam reuocat ⁊ deplangit. sicut ostẽdit primo introit⁹ misse vbi d̃r Circumdederũt me gemitus mortis ⁊c. Et merito: q̃z primo in statu innocẽtie eramus in gratia dei in fauore ⁊ in eius amicicia. nũc vo in ira: odio ⁊ in inimicicia ipi⁹. De quo Eccĩ. xli. Ve vobis viri impij q̃ dereliquistis legez altissimi. si nati fueritis in maledictõe nascemini. ⁊ si mortui fueritis in maledictõe erit pars vestra. Nã dicit apl'us ad Eph. ij. Eramus natura filij ire. Jõ Eccĩ. xij. Altissimus odio habet pctõres. Et ꝓuer. xv. Abominatio est domino via impij. Propter hoc g̃ hodie deponitur canticũ diuine

laudis scilicꝫ Alleluia. qꝛ indigni sum⁹ ad diuinā laudem. Eccī. xv. Non est speciosa laus in ore peccatoris. nec solū cecidimus in odiū dei sed etiā angeloꝝ. Idcirco etiaꝫ ꝺponitur canticū angelicum scꝫ Gloria in excelſ. ymo etiam meruim⁹ iram ⁊ odiuꝫ totius celestis curie. Et ideo etiā amplius non canit̄ Te deuꝫ laudam⁹ vsqꝫ in diem resurrectōnis. H Secundo in statu innocentie habuim⁹ immortalitatē. id est posse nō mori. quo durante homo etiā nec pati quōlibet nec ferro ledi nec veneno poterat. De quo Isidor⁹. Si homo innocenter viueret ignis eum nō vreret: aqua non submergeret. nec spinarū aculei nocerent. nec omīa que nocent mortalibus impedirent Sicut declarat sctūs Thomas parte .i. q. xcvij. arti. iiij. Et dicit ꝙ hec potentia duplicē habebat causaꝫ vnā ad intra. ⁊ hec est anime ad corpus ordinatio que manebat tam diu q̄ꝫdiu anīa nō sepabatur a suo principio scꝫ deo. Aliā ab extra scꝫ lignū vite. quod natural'r habebat effectū conseruare corpus in sanitate. I Tercio habuit homo in paradiso amenitateꝫ. Unde Damascen⁹. Paradisus est locus voluptatis floribus consit⁹. odore plenus. amenitate repletus. vbi vniuerse pulcritudines forme sensibilis supexcedūt humanā intelligentiam. vbi nec frigus nec estus. sed aer miro modo tempatus. vbi omnis fructus dulcis ad vescendū. omne obiectū pulcruꝫ et delectabile ad videndū. Ecce hanc amenitatē hunc locū delectabilissimū homo ꝑdidit ꝑ pctm̄ primoꝝ parentū. Quarto habuit spei securitatē. s. transferēdi de terrestri paradiso in celestem. vbi nec vnq̄m sensisset homo mortis acerbitatē. sed cuꝫ dño placuisset viuēs translatus fuisset ad eternam requiē. ⁊ de hoc fuisset hō cert⁹. ⁊ ꝑuenisset illuc sine omni dolore ⁊ fatigatione. nūc aūt nemo certus est. Eccs. ix. Nescit homo vtrū amore an odio dign⁹ sit. Et iō oportet nos semp ⁊ in omnibꝫ timere. Iō canitur in aliquibꝫ locis nūc hymn⁹ Dies absoluti p̄tereunt ⁊c̄. Propter hoc etiā ꝓhibetur celebritas nuptiarū. De quo in canōe. xxxiij. q. iiij. non. ex Ilerdensi consilio. Non oꝑtꝫ a septuagesima vsqꝫ in octauas pasce nuptias celebrare. quod si factū fuerit sepent̄. Glo. ad temp⁹. extra de matrimo. ꝯtrac̄. cōtra inter. ec. littere. Et idē etiam habet̄ de ferijs. c. capellan⁹. Id ideꝫ etiam sentit magister in. iiij. dist. xxxij. ca. vltimo. Et sanctus Tho. sup eadē. quia animus coniugū multū occupat̄ ex nouitate circa carneꝫ. Etiam in nuptijs multe dissolute leticie solent fieri. idcirco merito nunc ꝓhibētur. vbi homo memorari debet potius doloris ⁊ tristicie q̄ꝫ exultatōis consolationis ⁊ leticie. Bern̄. Nō eiecit dominus hoīem extra paradisum vt hic paradisum faceret: sed vt peniteret ⁊ spūalem vitā in dei timore ⁊ ſuitō ducer et ⁊ hoc notāt verba thematis vbi supra K In summa euangelij p̄ntis duo tangunt̄. Primo diuine pietatis fastigiū. qꝺ ꝓbat general' vocatio. ⁊ tangit̄ ibi Simile ē regnū celoruꝫ. Secūdo subiungit̄ supne largitatis p̄sagium. qꝺ ꝓbat liberal' premiatio. ibi. voca operarios. De primo dic̄ in illo tpe scꝫ cū xp̄c dixit discipul' suis ꝙ diuites difficile intrarent in regnū celoꝝ. Et petr⁹ interrogauit de p̄mio dicens. Ecce nos reliquim⁹ oīa: et secuti sumus te. quid g̊ erit nob. Rn̄dit Vos qui secuti estis me sedebitis sup sedes ⁊c̄. Et oīs q̄ reliq̄rit patrē ⁊c̄. centuplū accipiet ⁊ vitā eternā possidebit. Sed hoc valꝺ difficile ē: ⁊ solū ꝑfectoꝝ: neqꝫ ex eo sua ineffabil' benignitas et miscꝺia lucide cognosceret̄. Idcirco in p̄nti euāgelio ostēdit quō quilibet indifferēs possit possidere regnū dei. ⁊ hoc declarat in p̄ntis euāgelij ꝑabola di. Sil'e ē regnū celoꝝ. id ē militās eccl'ia ⁊ ꝯgregatio fideliū. Et bn̄ eccl'ia sancta regnū celorū dicit̄. qꝛ in ea ⁊ non alibi ad regnū celoꝝ ꝑuenit̄. vt hr̄ in canōe. xxiiij. q. i. alien⁹. Alienus ē. ꝓfan⁹ est. hostis est: ⁊ non p̄t hr̄e deuꝫ prēm qui vniuersal' ecclesie nō tenet vnitatē. Et infra ibidem capitl'o quicūqꝫ. Quicūqꝫ ab vnitate fiꝺi vel societatꝫ apl'i Petri quolibꝫ mō seip̄m segregauerint. tales nec vinculis pctōrum absolui: nec ianuā p̄nt regni celestis ingredi. Tunc sequit̄. homini patrifamilias. i. deo patri q̄ ꝺr hō rōe pietatꝫ. ⁊ p̄familias

ratione gubernatōis. De quo Boetius de cōsolatu. Tu pater ꝓuidentia tua cūcta gubernas. Sequit̄. Qui exijt primo mane ꝯducere operarios in vineā suaꝫ. Mane id est a principio creatōnis ⁊ ī prima etate q̄ est ab Adam vsq̄ ad Noe. ibi primo exijt conducere oparios ⁊c̄. Gre. Exitus ille nō est per loci mutatōem sed per pietatis diffusionē in creatura ratiōali conducere operarios in vineam suā. L Nota ꝑ vineam hic primo intelligit̄ penitētia: ⁊ merito. Nam sicut scd̄m omēs etates mūdi operarij ad vineam vocant̄. sicut dicit apostolus ad Ro. iij Om̄es peccauerūt ⁊ egēt gloria dei. sic ⁊ om̄es debent intrare vineaꝫ penitētie. iiij. Regū. xix Plantate vineas id est penitētiam agite: ⁊ comedite fructū earum. Math. iij. Facite fructū dignuꝫ penitentie Ista vinea cōtinet in se agrū cordis. De quo August. in libro de salutaribus documētis. Cor nostrū est ager christi quem excolimus cū celestibus doctrinis ⁊ disciplinis: vt floreat virtutibus. Hec ḡ vinea id ē penitētia ad modū vinee primo foditur. Nam multi sunt fossores huius vinee. Primus est pudor. Ro. vi. Queꝫ fructū habuistis tūc in quibus nunc erubescitis. Sed duplex est erubescētia siue pudor vt dicit̄ Ecc̄i. iiij. Pro anima tua nō cōfundaris dicere verū. Et subdit Est enī confusio adducēs peccatū ⁊ est confusio adducens gloriā ⁊ grām. De qua ad ꝓpositum. Secund⁹ fossor est dolor. Jobelis. ij Scindite corda vestra ⁊ nō vestimenta vestra. Tercius fossor est amor: quia quātuꝫ diligis tantū operaris. Secundo vinea electa pastinat̄ ⁊ occatur tempe hiemis: vt dicit Lucianus. Sic ⁊ vinea penitētial̄ per humilē confessionē. Et bene ꝑ ꝯfessiōꝫ pastinatio vel occatio intelligit̄. quia ꝑ eaꝫ dyabolo omnia peccata nostra celantur. Tercio erigūt̄ palmites scꝫ tempe veris. Et spūaliter in ꝓposito: hoc fit ꝑ spem remissionis peccatorū quam quilibet ꝯfitēs atq̄ penitens habere debet August. Penitentia que nō ꝓcedit ex fiducia sterilis est et infructuosa ⁊ sine misericordia. Quarto ligatur ꝑ timorē. Ecc̄i. xxvij. Si non in timore domini tenueris te instāter cito subuertetur domus tua. Quinto sepitur per diligentē et firmam custodiam. Ecc̄i. xxi. Fili peccasti. non adijcies iterū. sed de pristinis depcare vt tibi dimittātur. Et quasi a facie colubri fuge pctm̄. Quia dicitur Ecc̄i. xxxiiij. Qui baptisat̄ a mortuo. ⁊ iterum tangit eū quid prodest lauatio eius. Sic homo qui ieiunat in peccatis suis iterum ea faciens quid ꝓficit humiliando se orōnem eius quis exaudiet. Sexto torcular in eo fodit̄ scꝫ ꝑ passionis xp̄i meditationē. Cū homo cogitat q̄ deus ꝓprio filio suo non pepercit. sed eū pro peccatis alienis tamdiu cruciari voluit. Quid d̄ miseris peccatorib⁹ erit qui nō ꝓ alienis sed ꝓ prijs excessibus ad penā obligātur. In tali ergo torculari ad vltionē vua p̄mitur et vinū formatur lacrimaꝝ. De quo Bern̄. Lacrime penitentiū sunt vinū angeloruꝫ. M Etiam per vineā hic potest intelligi anima siue spūalis vita. Et merito anīa per vineam intelligit̄. Primo ꝓpter p̄ciositatem. nō est enim exile quid vinea. quia multo p̄cio oportꝫ ꝯpari. et sic anima rationalis est magni precij. Et quanti precij sit dicit Bern̄. Tāto p̄cio deus pr̄ estimauit vineā anime vt pro ea suum vnigenitū daret. ⁊ diabol⁹ ꝓ ea totū orbē offerret. Mathei. iiij. Hec omīa tibi dabo si cadēs ado. me. voluit enī ibi emere vineā aīme. Et de hac p̄ciositate dic̄ etiā Hugo. O aīa deus tuus elegit te ex oī bꝫ. amauit te p̄ omnibꝫ et ad imaginē suā creauit vt mēoriale suū semp esset apud te. Ideo d̄r Hieremie. ij. Ego plātaui te vineā meā ele. Reuera electam qꝛ alias eaꝫ nō redemisset. i. Coꝝ. vi. Empti estis p̄cio mag̃. i. Petri. i. Non corruptibilib⁹ auro ⁊ argē. redēpti estis sꝫ p̄cioso sāg. q̄i agni īma. xp̄i ⁊ incōta. Ber̄. in meditatōib⁹ Totus siquidē ille mund⁹ ad vni⁹ anīe p̄ciū estimari nō p̄t. Scd̄o aīma ꝯpatur vinee. nā vinea ꝯstat ex mlt̄ꝫ vitibus. ⁊ sic anīa ex mlt̄is potentijs quibꝫ eā deus adornauit scꝫ intellectu: memoria: ⁊ volūtate. potentia rationali: irascibili et cōcupiscibili. Tercio aīma d̄r vinea propter facilē lesionē. nam vinea valde facil̄r

ledit̃.sic ⁊ aĩma. Job.xv. Ledet̃ q̃si vinea in primo flore botrus ei⁹. Nã d̃r Eccs.ix. Qui in vno peccauerit mlta bona perdet. Et Jaco.ij. Quicũq; totã legẽ seruauerit offendat aũt in vno factus ẽ oĩm reus. Quarto: vinea d̃r aĩma siue spũalis vita propter laboriositatẽ. oportet nanq; habere magnuz laborem.et sic in spirituali vita vt infra patebit. N Hec ergo vinea scilicz aĩma ad modum vinee primo sepitur ne bruta intrent hoc est sacra scriptura. De quo Hugo. Nichil est ꝙ sic hominẽ contra temptatiões roborat et ad omne bonũ inducit.sicut continuũ studium sacre scripture Vñ Greg.sr̃ ezechielẽ ome. iij. Uniuersa nr̃a munitio cõsistit in sacro eloquio. Propter qd̃ dicit̃ Mat.xxi. Hõ erat paterfamilias qui plãtauit vineam ⁊ sepem circũdedit ei. Eccĩ.xxxi. Ubi non ẽ seps diripiet̃ possessio. sic ⁊ vbi doctrina spnit̃ nichil boni custodit̃. Sap̃.xiij. Vani sunt oẽs hoĩes in quib⁹ nõ subest sciẽtia dei Scd̃o hec vinea fodit̃.s.p ꝯfessionẽ ⁊ dei timorẽ p quẽ oẽs lapides.s.duricie pctõrum ⁊ spine diuitiaꝝ male acquisitaꝝ. sil'r vepres vicioꝝ extirpant̃. De quo Eccĩ.i. Timor dñi expellit pctm̃. Naz qui sine timore est nõ poterit iustificari. Tercio ãputatur.sic ⁊ aĩma ab om̃i opere prauo. ab oĩ ꝟbo vicioso.ab oĩ ꝑuersa cogitatõe ⁊ volũtate. Job.xv Oẽm palmitẽ inime ñ ferentem fructũ tollet.et oẽm qui fert fructum purgabit: vt fructũ plus afferat. Nam vinea neglecta q̃ tpe suo nõ putat̃.i. p̃scindit̃ siluestris efficitur.sic ⁊ aĩma.i. Corinth.ij. Animalis hõ nõ ꝑcipit ea q̃ sunt spũs dei Quarto appodiat̃.s. p exempla sctõꝝ. sic enĩ vites siue palmites sup palos infixos innitũt̃.sic incipiẽtes sup ꝑfectos Et ligat̃ p cõtinuatõem boni ꝓpositi. De quo psal̃ lxxix. Respice de celo ⁊ vide ⁊ visita vineam istã ⁊ ꝑfice eã quã plãtauit dextera tua id ẽ ꝑfice quidq̃d inspirasti. ⁊ quidq̃d sctĩ exemplificãt. O Quinto ꝓpaginatur Et hoc fit in edificatõe ꝓximoꝝ. de q̃ psal. lxxix. Extendit palmites suos vsq; ad mare. ⁊ vsq; ad flumẽ ꝓpagines ei⁹. Palmites primi fuerũt apl'i. Job.xv. Ego suz vitis ⁊ vos palmites. ⁊ hi in omnẽ terraz se extenderũt p doctrinã ⁊ vite cõuersatõem Sic ⁊ quilibet fidelis p ꝯuersationem suã bonam q̃ntũ sibi est possibile. De quo.i.pe. ij. Conuersatiõem vrãm inter gentes habentes bonã. Sexto reflectit̃ ne palmites erecti nimiũ crescant.sic ⁊ aĩma debet reflecti p humilitatẽ. Luc̃.xvij. Cum feceritis omnia que p̃cepta sunt dicite inutiles serui sum⁹. Et merito.qr nescim⁹ vtꝝ tantaz diligentiã fecim⁹ q̃ntam facere debuimus nec scimus vtꝝ deo accepta sunt vel non. bene ergo requiritur humilitas.quia dicit Grego. Perit omne qd̃ agit̃ nisi hũilitate custodiat̃. Septimo in ista vinea debet esse torcular hoc est recordatio dñice passionis. De quo Isa.lxiij. Torcular calcaui solus. Et merito passio xp̃i dicit̃ torcular. quia sicut torcular ex lignis construit̃. sic passio xp̃i ex ligno crucis ꝑfecta est. d̃ quo Greg. Salus hũani generis ꝓuenit ex ligno crucis. Etiaz operarij vinee nõnunq̃ ꝓpter inundatõis ymbriũ ad torcular confugiũt.sic homĩes angustiati ⁊ ꝑturbati ꝓcellis aduersitatũ ad lignum crucis. De q̃ Isid̃.de summo bo. Quicunq; ꝓcellis mũdi inuolueris lignũ ascende crucis ⁊ liberaberis. Et Rabanus. Crux christi est peccatorum remissio pietatis exhibitõ.infirmoꝝ sanatio ⁊ mestoꝝ consolatio. P Vinea ergo talis sic ordinata primo producit bonas gẽmas.he sunt cogitatiões bone.nam sicut gẽme sunt origo oĩm fructuũ sic cogitatões bone bonoꝝ opeꝝ. ⁊ sicut vitis nõ ꝓducit tm̃ gẽmas sed etiã ex humore celesti.sic nc̃ vir iust⁹ cogitatões bonas ⁊ salubres sine irroratione g̃tie.sic̃ dicitur Sap̃.v. Cogitatio eoꝝ scz bona apud altissimũ.qr dic̃ apl's.ij.Coꝝ.iij. Nõ ꝙ sufficiẽtes sim⁹ cogitare aliq̃d a nobis tanq̃ ex nob.sz sufficiẽtia nr̃a ex deo ẽ. Secũdo ꝓducit flores.i.bonas volũtates. Vñ sic̃ ex gẽmis nascũt̃ flores.sic ex cogitatõibus bonis bone volũtates. Et sic̃ flores s̃m Crisost.nõ pñt ꝓcedere nisi p̃cedent gemme. sic nec possumus habere bonam voluntatez sine preuia bona cogitatõe Et sic̃ dic̃ Crisostomus. Sicut flores apd̃ homĩes sunt

odorifere. sic bone voluntates apud deum sunt suaues. Tercio producit vuas bonas id est fructus bonoꝝ operum. Nam sicut vue bone ꝓcedunt ex bonis floribus. sic bona operatō ex bonis voluntatibꝰ De q̄ Ecclesiastici. xxiiij. Flores mei fructus honoris ⁊ honestatis. Etiam sicut vue intrinsecus sunt plene humore. sic opera nostra debent esse plena humore deuotiōis ⁊ caritatis. Q Ex talibus ergo fructibꝰ seq̄tur vinū spiritualis gaudij ⁊ consolatiōis Nam sicut vinū naturaliter cor hominis letificat. sic ⁊ bona opa in caritate ⁊ deuotione facta hic letificant ꝑ grām ⁊ deinde per eternam consolationē. Hoc vinū vindemiatur p̄mitur ⁊ colligit̄ scꝫ pꝰ mortem et in cellario celestis patrie collocat̄. Canticoꝝ. ij. Introduxit me rex in cellā vinariam. Et tūc perfecte illud gustabitur. sed certe si ad maturitatē venire debet: oportet ꝙ in ea scꝫ vinea ponant̄ custodes scꝫ angeli: prelati et p̄dicatores: qui clament id est clamare debent cōtra vulpeculas paruas. id ē demonū temptatōnes qui demoliuntur vineas cum sunt in flore. et p̄gnantes in maturitate. De quibus Canti. ij. Capite nobis vulpes paruulas que demoliuntur vineas. Nam vinea nostra floruit Et de isto clamore dicitur. Isa. lviij. Clama ne cesses quasi tuba exalta vocē tuam Et merito clamare debet. quia dicit Greg̃ Tot mortibus prelati digni sunt quot animas perire vident ⁊ corrigere negligunt. quia d̄ omnibꝰ oportet eos reddere rōem. R Ad propositū. Sic g̃ paterfamilias hoc est deus pater exijt primo mane h̄ est in prima mūdi etate vl' in p̄ma etate hoīs. hoc ē in puericia: q̄ incipit qñ hō primo est dolicapax. et illiꝰ etatis certus terminꝰ poni nō potest. ⁊ merito significat̄ ꝑ mane. nā sicut tūc sol primo oriri incipit. sic intellectus ⁊ discretio ratōnis in talibus hoībus. Mane ergo cōducit operarios ī vineā suā id ē hortat̄ ad pn̄iam siue ad sp̄ualē vitam In hac p̄ma etate intrauit bt̄s Nicolaus et bt̄s Joh̄es bap. de quo canit ecc̄ia. Antra deserti teneris sub ānis ⁊c̄. Sequitur Et ꝯuentiōe facta ex denario diurno misit operarios in vineā suaꝫ. Crisosto. Cōuentio siue conductio est vite eterne ꝓmissio que scꝫ vita eterna ꝑ denariū diurnum significat̄: vt infra patebit. Subdit. Et egressus circa horā terciam. hoc est in secunda mūdi etate q̄ fuit a Noe vsqꝫ ad Abrahā Vel potest hora tercia dici ⁊ intelligi scd̄a etas homīs. hoc est iuuētus siue adolescētia. ⁊ incipit a tredecimo āno. ⁊ durat vsqꝫ ad. xxiiij. scd̄m aūt alios vsqꝫ ad. xxx. ānū. Et significat̄ illa etas per terciam horā. qꝛ tali hora sol ē calidior ⁊ altior. sic ⁊ hō fortior est viribꝰ. ⁊ altior in cognitōe sua Sequit̄. Vidit alios. s. oparios stātes in foro ociosos. Crisꝰ. ꝑ foꝝ mds significat̄. nam sic̄ in foro causant̄ ⁊ exoriunt̄ inuidie ⁊ cōtentiōes ⁊ diuerse res venales īueniunt̄. sic in foro mdi aīe hoīm venales exponunt̄ Aliq̄ enī vendūt eā ꝓ modica delectatōne. sic̄ carnales ⁊ gulosi. aliq̄ ꝓ fallacibꝰ diuicijs vt auari. aliqui ꝓ honoribꝰ trāsitorijs vt superbi. ⁊ sic de alijs. Et inq̄t ociosos. i. siñ bonoꝝ opm exercitō ⁊ ꝓfectu vt maxīe homībꝰ in hac etate ꝯstitutis ꝯtingit in q̄ magis sunt dissoluti salutē aīme nō aduertentes. Et illis dixit. Ite ⁊ vos in vineam q̄si diceret. ite liberi ⁊ ñ coacti. vt etiā sitis de numero penitētiū aut de nūero sp̄ualeꝫ vitā ducētiū. Et qd̄ iustū fuerit dabo vob̄ nō ꝯuenit cū illis de p̄cio. sꝫ tm̄ ꝓmisit eis qd̄ iustū fuerit. qꝛ r̄tribuet vnicuiqꝫ iuxta opa sua. Mat. xvi. Sb̄dit. Illi aūt abierūt et liberꝫ arbitriū volūtati dīne ꝯformauerūt et hoc valde laudabile est Juxta illd̄ Trenoꝝ. iij. Bonū est viro cū portauerit iugū dñi ab adolescētia. nā quācūqꝫ viā tūc ap p̄hēdit in illa vt in plurimū manet. Juxta illud ꝓuerb̄. xxij. Adolescens iuxta viam suaꝫ etiā cū senuerit nō recedet ab ea. Hac hora intrauit bt̄us Joh̄es euang. quē volentē nubere vocauit dñs a nuptijs: vt dic̄ Hieronimꝰ. S Sequitur. Iterum autē exijt circa sextā ⁊ nonā horam. ⁊ fecit similiter scꝫ vocando ad penitētiaꝫ siue ad spiritualem vitam. Per sextam horaꝫ intelligit̄ tercia etas mūdi q̄ fuit ab Abrahā vsqꝫ ad Moysen. cui circūcisio data ē. Vl' dicit̄ tercia etas hoīs q̄ incipit a. xxiiij. vel

scom alios a triceſimo anno ⁊ durat vſq; ad quinq̃geſimũ annũ. Hec etas dicit̃ viri lis. et merito ſignificat̃ p ſextã horã. qz tũc ſol eſt calidiſſim⁹ ⁊ lucidiſſim⁹. ⁊ ſic hoies in tali etate lucidiſſimi ſunt in cognitiõe ra tionis: ⁊ calidiſſimi deberẽt eſſe in dei ſeruitõ ſed iã hodie oppoſitũ experit̃. vt q̃ deberẽt eſſe lucidiores: ſũt obſcuriores peccatoꝝ vicijs obtenebrati. ita vt verificat̃ de eis illud Mat. xxvij. Ab ſexta ãt hora tenebre facte ſunt ſup vniuerſam terrã vſq; ad horã nonã. qz ſol ſcz rõnis obſcurat⁹ eſt. qz dicit Aug⁹. de ciuitate dei. Pauciſſimi ſunt qui tãte felicitatis ſint vt ab ineũte etatis ſue adoleſcẽtia nulla dãnabilia cõmiſerũt. Et ſi hoc de adoleſcẽtia: quid tũc de his q̃ ſupra adoleſcẽtiã ad maiorẽ ſtatum etatis venerunt. cũ dr. i. Job. is. v. Totus mũdus i maligno poſitus eſt. Per nona uero horã quarta etas mundi intelligitur. cui lex decem p̃ceptoꝝ data eſt ⁊ duraut a Moyſe vſq; ad xp̃m. Vel ſignificat̃ q̃rta etas hoĩs que dicit̃ ſenectus. et incipit a quinq̃geſimo anno: ⁊ durat vſq; ad. lxx. et bene hec etas none hore compatur. qz tũc ſol incipit declinare ad occaſum ⁊ calorem ſuum mitigare. ſic tempe ſenectutis mors appropinquat: ⁊ ſenſus hoĩs debilitant̃ Attamẽ licet tunc multũ ſol deſcenderit. tamen adhuc eſt calid⁹. ſic tales antiqui licz ꝑpe mortẽ ſint. tñ p̃ñt adhuc p calidaz penitentiam recuperare quidq̃d in iuuẽtute dereliquerũt. ⁊ ſic adhuc poſſunt ducere ſpiritualẽ vitã. Greg. Tãto quis cautior dz eſſe in ſuo regimĩe: q̃nto ꝓiectior eſt etate ſed iã raro in tali etate ꝓſtituti hoc faciunt qz tunc videnᵗ ſibiipis ſapientes ⁊ corrigi nolũt nec correctões aduertũt. ſed inueterati ſunt in eoꝝ malicia ſiue mala conſuetudine. Greg. Difficile valde ſurgit quẽ moles praue ꝓſuetudis p̃mit. Dicit nãq; are ſtoteles Difficile eſt conſueta relinq̃re. Jõ Hiere. xiij. Si mutare p̃t ethiops pellẽ ſuam: ⁊ pardus varietates ſuas. ⁊ vos poteritis benefacere cũ didiceritis malũ. ⁊ ſic piculoſum ẽ expectare ad tale temp⁹ ⁊ ad talez etatẽ. qz tunc raro reperit̃ q̃ hoĩes in vineam intrẽt et in ea fideliter laborent. Et hoc dat intelligere in littera. quia non dr q̃ abierũt ſicut de his qui ad terciam horã vocati erãt. ſed tantũ dicit̃ ⁊ fecit ſimiliter ſcz eis ſuam bonitatẽ oñendo in vocatõne et premij ꝓmiſſione. Ul Sequitur. Circa vndecimã vo horam ite; exijt et inuenit alios ſtãtes. Per hanc horã vltima etas mũdi intelligit̃. que eſt a tpe p̃dicationis xp̃i ⁊ durat vſq; ad finẽ mũdi. vbi cõtinuatur lex euãgelica ⁊ aplica. Vel etiam intelligit̃ vltima etas hoĩs que dicitur decrepitus. ⁊ durat vſq; ad obitũ hoĩs Vel etiã p vltimã etatez põt ꝺ intelligi extremitas vite cuuſlibet hoĩs. Ecce mira dei bonitas. quia in quacũq; etate quis ad eum conuertit̃: et in quacũq; hora parat⁹ eſt eum ſuſcipere. Juxta illud Ezechielis xviij. In quacũq; hora peccator ingemuerit omniũ iniquitatũ ſuarũ nõ recordabor. Et bene tales per vndecimã diei horam ſignificant̃. quia tunc ſol cito deſcendit. ⁊ ſic breuiſmõi hoĩes in tali etate cito p mortem terminãtur. modicũ enim temp⁹ illis ſupereſt vt libero arbitrio ad bonũ vtant̃. vt ſcz luceant p bona opa. quia dic̃ Berñ. Mors iuuembꝰ eſt in inſidijs. ſenibus autem ⁊ decrepitis eſt in ianuis. ⁊ ſic valꝺ periculoſuz eſt expectare ad tale temp⁹. Tñ licet deus p grãm taliuz hominũ preceps acceptet. tamẽ valde piculoſum ẽ ⁊ incertum. quia vt cõmuniter talis eſt finis qualia fuerunt principiũ ⁊ mediũ vt dicit Ariſto. i etbicj. Tñ aug. ⁊ habet̃ trãſumptiue de pe. di. vij. c. Si q̃s poſit⁹. Et etiã mgr i diſtin. xx. liij. li. ſnia;. Si quis in vltima neceſſitate poſit⁹ voluerit accipe penitẽtiã et accipit. ⁊ mox recõciliabit̃ ⁊ hinc vadit Obdit. Fateor vob nõ illi negam⁹ q̃ petit. ſz nõ p̃ſumim⁹ q̃ bñ hinc exeat. Sed ſi ſecurus hinc exierit ego neſcio. penitẽtiaz dare poſſumus ſecuritatẽ autem dare non poſſumus. nunquid dico damnabitur. ſed nec dico liberabitur. Vlis a dubio liberari Vlis quod incertum eſt euadere. age penitentiam dum ſanus es. ſi ſic agis: dico tibi quia ſecurus es. quia penitentiam egiſti eo tempore quo peccare potuiſti. Si autem vis agere pniam q̃n iam peccare non

potes. peccata dimiserũt te. non tu peccata
Nam plerũq; tales ex necessitate penitent
et timore pene ⁊ non ex libera voluntate ⁊
amore dei ⁊ iusticie. ideo ꝑiculosuꝫ est cuꝫ
talib⁹. X Et hoc satis dat intelligere
saluator in textu. vnde cũ om̃ibus conuen
tionẽ facit ꝓmittẽs eis dare quod iustũ ẽ.
Illos v̄o increpat ociosos dicens. Quid
hic statis tota die ociosi. Grego. Qui vs/
q; ad vltimã etateꝫ vite sue deo seruire ne
glexerit vsq; ad vndecimã horaꝫ ociosus
stetit. Chris. Ociosi stant qui mũdo carni
et diabolo seruiũt ⁊ nõ deo. Ideo dic̃ quid
statis. q̃si diceret: in statu ꝑiculoso estis in
quo saluari nequitis. hic scꝫ in loco trãsito/
rio. i. Iob̄is. ij. Mũd⁹ trãsit ⁊ ꝯcupiscen/
tia eius. Et hic. i. in loco incauto. Eccs. ix.
Nescit hõ finẽ suũ tota die. i. ꝑ om̃e tẽp⁹
vite vr̃e. i. Paralipo. xxix. Dies nr̃i quasi
vmbra sup terrã ⁊ nulla ẽ mora. Et dic̃ to
ta die ociosi. qꝛ inq̃t Greg. Om̃e tempus
vite hoĩs ẽ dies laboris. Iob̄. ix. Me opor
tet opari opa eius q̃ me misit donec dies ẽ
id ẽ tp̄s merẽdi. ⁊ sic merito increpãdo di
cit talib⁹. q̃d statis hic tota die ocõsi. qꝛ d̄r
ꝓuer. xij. Qui sectat̄ ociũ stultissimus est
Et merito. qꝛ ut dicit̄ Prouer. xx. Propt̄
frigus interne. s. caritatis piger. i. ocio tor
pens arare noluit vineã scꝫ penitẽtial' vite.
mẽdicabit g̊ estate infernalis incẽdij. ⁊ non
dabit̄ ei. habebit quideꝫ ꝑtem cum diuite
epulone qui nec vnã stillã aq̃ impetrare po
terat. Sed quid homĩes ociosi respondeãt
dicit in textu. nemo nos conduxit. O q̃ pe
riculosuꝫ est ociũ. ĩmo ꝑiculosissimũ ad ta
le temp⁹ expectare. qꝛ tũc homĩes plerũq;
ad tantã cordis miseriã ꝑueniũt: ꝙ omĩno
a dei seruicio se excusant. dicentes: nemo
nos conduxit. i. grãm spũalis vite tribuit
siue penitendi. qd̄ tñ falsum est. Apoca. iij.
Emulare ergo et pnĩam age. Ecce sto ad
ostiũ ⁊ pulso: si quis audierit vocem meã
et apparuerit mihi ianuam intrabo ad illũ
⁊ cenabo cũ illo ⁊ ip̄e mecum. Aug. Deus
quod suũ est semp inspirat. ⁊ sanctus Tho
mas ꝯtra gentiles libro. iij. ca. cliiij. versus
finem. Deus q̃ntum in se est ꝑatus est da
re omnib⁹ grãm. i. Thimoth̄. ij. Vult om
nes homĩes saluos fieri ⁊ ad agnitionẽ ve
nire. August. Pronior est ad dandum q̃
ad accipiendũ. Dicit nanq; sanct⁹ Tho/
mas vbi sup̄. Illi soli gratia dei priuantur
qui in seip̄is gratie impedimẽtuꝫ p̄stant et
operant̄. De quo Iob. xxiiij. Ip̄i fuerũt re
belles lumini. id est grẽ diuine. Habent se
enim huiusmõi sicut illi qui claudũt oc'los
ad lumẽ solis. ⁊ sic inexcusabiles sunt. Ta
les etiam raro sero vl' nunq̃m cõuertent̄ vt
penitẽtiam agant. nunq̃m vl' raro merẽtur
p̄mium eterne retributõis. Naꝫ in tota sa
cra scriptura tantũ de vno mãifeste legim⁹
sicut de latrone. Luc̃. xxiij. Non debent tñ
tales desꝑare q̃diu tenent̄ in hac vita. qꝛ
adhuc saluator vult eos habere in vinea.
quia ⁊ hic eis dixit. Ite ⁊ vos in vineam
meã. Et quia illos vocat ad vineaꝫ nulli
dubium quin etiã his ⁊ si sero cõuersis ve
lit dare mercedẽ. Sed vnde h̄ nisi ex eius
sola bonitate ⁊ ineffabili misericordia ꝓue
nit. Et tantũ de primo principali. Y
Item volens dimittere textum euange
lij ⁊ tantũ spiritualiter ꝓcedere siue sensu
mistico debet post expositiõem vinee. id est
anime siue spũalis vite ut supra mane. ter
ciam: nonã ⁊ vndecimã horas sic exponere
Hore enim etates interioris hoĩs sunt.
Prima etas ẽ puericia que cũ lacte nutrit̄
id est ruditate fidei ⁊ doctrine. Ad heb. v
Facti estis quibus lacte opus sit. non soli/
do cibo. id ẽ subtili doctrina. Et denotat h̄
homines simplices ⁊ rurales qui sunt tan
q̃ paruuli. Et talib⁹ simplex doctrina mi/
nistranda est. i. Corinth̄. i. Tanq̃m paruul'
in xp̄o lac vobis potũ dedi non escam. Nã
subtilis doctrina in rudibus nõ edificat sꝫ
potius in errorem mittit ⁊ in tedium. Id
circo dicit̄. xliij. dist. cap̄. Dispensatio. §.
pariter quoq; obseruare debet sacerdos ne
indignis ⁊ nõ intelligentib⁹ secreta miste
ria sua p̄dicatione reserare incipiat. qui eĩꝫ
docet ea que ab auditoribus intelligi non
valent. non eorum vtilitate sed sui ostenta
tione facit. et ibidẽ. c. sit rector. Et sũt v̄ba
Gregorij in pastorali. Sit rector discret⁹
et vtilis in v̄bo scꝫ vt ea ꝓferat que ab au
diẽtib⁹ intelligi possint ⁊ ĩ eis fructificare

Scda etas interioris homis est iuuēt⁹ siue adolescentia. Et est ꝑm Augustinum cum homo incipit aliq̄d meminisse de deo et obliuiscit̄ hūana ⁊ tendit ad dīna. vt dicere possit cū Apl'o philipē.iij. Que retro sunt obliuiscēs. ad ea v̄o que sunt priora ex tendēs meip̄m. ad destinatuꝫ ꝑsequor. ad brauiū supne vocationis in Christo ihesu. Retro sunt tempalia et terrena. priora v̄o sunt celestia. Et hoc requirit spūalis vita. Nam spiritualis est qui spiritū habet rectorem ⁊ scdm eum viuit. Spiritus autem tendit ad celestia. Nec mir. si hō spiritual' terrena obliuiscit̄ et ad celestia tendit. Et bene significat̄ per iuuentutē. quia tunc homines abijciūt cibū exilem et simplicem ⁊ appetunt fortiorē. sic ⁊ in ꝓposito.

Tercia etas interioris homis est etas virilis. August. Cum aīma intrinsecus roboratur ⁊ ꝑ arbitriū domiat̄ vicijs ⁊ reprimit ea vt dicere possit ex animi constantia illud. ad Romāos.viij. Certus sum quia neq̄ mors neq̄ vita poterit me separare a caritate christi. ⁊ hoc potest fieri ꝑ assistentiam diuine gratie. scdm illud Philip̄.iiij Omnia possum ī eo qui me ꝯfortat. Et habet fieri cum spūs per diuinas consolatōes ita dulcorat̄ vt totus mūdus sibi amarescat. ⁊ tribulatōes ⁊ angustias quaslibꝫ patienter sufferat. talis omnibꝫ homībus bñ vtit̄. inimico ad grām. amico ad benificentiam. omnibꝫ ad beniuolentiā ⁊ proficit in prosperis ⁊ aduersis. Illi sine amore temporalia assunt ⁊ sine dolore recedūt Et merito huiusmodi homīes his qui sunt in virili sexu comparātur. quia tunc hoīes sunt fortiores. Et sic maxima fortitudo est cum homo aīmo suo dominat̄ vt presens etas requirit. De quo Prouerb.xvi. Melior est q̄ dominat̄ aīo suo expugnatore vrbiū.

Quarta etas homīs interioris comparatur senectuti. quia sicut tunc homo petit quietē ⁊ non multū laborat. sic ⁊ anima pacata ⁊ ex omni parte tranquilla regnās sup oēs vires quiescit ⁊ efficit̄ q̄i regnū dī vbi verus loc⁹ est quietis. Et h̄ est q̄d dicit̄ Luce.xvij. Regnū dei intra vos ē. Quinta etas homīs interioris ꝯparat̄ decrepite etati. quia tūc hōmo fantasiat̄ ⁊ nō existit circa se. sic anīa in tali etate oēm animū suum habet suspensum. et frequēter fantasiat̄ de celestibus. ⁊ ex nimia dulcedīe quasi ab animo alienat̄: ꝙ nec audit nec videt nec sentit. De quo Grego. Cum mēs sit inuisibilibus dedita non potest videre visibilia. Hij etiā tā auide habent animū ad deū erectum ꝙ q̄si displicet eis totus mundus et totum q̄d in mūdo agitur. In tali etate fuit btūs Augustin⁹. Unde de ip̄o legitur et ipse per se scribit in libro cōfessionū. Displicebat michi quidq̄d agebam in seculo pre dulcedine tui deus me⁹. Et iterū. Nil me delectat nisi de te audire. de te loqui. de te ꝯferre. ⁊ tales ita intime inspiciūt mercedem scꝫ deum ꝙ obliuiscunt̄ laboris. de quo Bern̄. Labor meus vix est vni⁹ hore. et si amplius nō sentio pre amore. Sꝫ heu pauci reperiunt̄ in tali etate ⁊ amore. ideo bene cōuenit ⁊ locum hic habet illud quod in fine euangelij ponit̄. scꝫ Multi sunt vocati: pauci v̄o electi. Nam domin⁹ ꝑatus esset plurib⁹ dare suam gratiā vt ad tante perfectōis gradum ꝑuenire possent: si ꝑ liberū arbitriū se ad hoc habilitarent. Supplicemus ergo omnes humiliter vt nobis ex sua ineffabili clementia dignet̄ prestare tantā grām vt saltem in fine obitus in vinea vere penitētie aut spiritualis vite inueniamur. Et sic premiū eterne vite obtineamus quod nobis prestare dignet̄ ⁊c.

De eadeꝫ dominica Sermo.i.

Quid statis hic tota die ociosi Mathei.xx. B Introductō. hodie sancta mater ecclesia rep̄sentat tria tempa. scꝫ temp⁹ creationis. deuiationis ⁊ ꝑegrinationis. Primo tempus creatōis. Propter hoc ergo hodie ī matutinis incipit legere librum Genes: vbi notatur magna dignitas humane creature. quia ad imaginē ⁊ similitudinē dei facta ē Genes.i. Et dicit̄ ibidē ꝙ dn̄s constituit hominem dominū om̄is creature dicens.

Dominamini piscibꝰ maris ⁊ volatilibus celi ⁊c̄. Et quoniā posuit eū in paradiso voluptatis. Secundo representat tempꝰ deuiationis siue p̄uaricatiōis primoꝝ ꝑentū ꝑ q̄s omnes nos venimꝰ in tribulatiōes ⁊ miserias: quia primo ꝑdidimꝰ bonuꝫ nature. natura enī nostra corrupta est per eos ⁊ viciata. ⁊ dn̄ium creaturaꝝ diminutū ex q̄ oꝑtet nos timere creaturas. ⁊ nūc etiā varias in natura habemꝰ tribulatōes. idcirco in hmōi rei signū eccl'a deponit canticū nature. Te deū laudamꝰ. sed ꝙ veniāt tante tribulatōes a pctīs testat̄ Grego. dicens Si nō adesset iniquitas nulla noceret aduersitas. Scd̄o ꝑdidimꝰ bona grē. Nam oēs fuissemꝰ in grā nati. nūc autē in ira nascimur. Ephe. ij. Eramus natura filij ire. Id̄o deponit hodie canticū gratie. scꝫ gl'ia in excelsis. ꝑ qd̄ ꝑ angelos dei pax hoībus est nūciata. Lu. i. Quia d̄r Isa. xlviij. Nō est pax impijs dic̄ dominꝰ. Tercio ꝑdidimꝰ bona gl'ie quia securi fuissemꝰ de gloria eterne felicitatis. de q̄ Grego. Si se homo ad obedientiā vincul' caritatis astrinxisset ad celestē patriam ⁊ ad angeloꝝ societatē sine morte carnis trāsisset sed ꝑ primorum ꝑentum nostroꝝ excessum priuati sumus. Ideo eccl'ia deponit cāticū gl'ie scꝫ alleluia quod ab angelis in celo primo est cantatū. Idcirco eccīa in anniuersario totiꝰ hūane nature in officō misse incipit a cantico. qd̄ ꝓ mortuis ꝑ ānū cantari solꝫ vicꝫ Circumdederūt me gemitꝰ mortis ⁊c̄. ¶ Tercio hodie eccl'ia repn̄tat tempꝰ exilij et peregrinatōis totius hūani generis. qd̄ incepit ab Adam. ⁊ durat vsqꝫ in finez mundi omnes enī sumus in hac valle lacrimaruꝫ qui debueramꝰ esse in ꝑadiso ⁊ in celo. ⁊ sumus ibi locati tanq̄ꝫ viatores tēdentes ad patriā celestis vite. ⁊ h̄ ꝑ viā pnie. In signum cuiꝰ cantatū ē heri in vesꝑis s̄m aliquos ep̄atus hymnuꝰ. Dies absoluti p̄tereunt ⁊c̄. Et adhuc in signuꝫ illiꝰ etiā tres penitētes ꝯtinuāt hodie diuinū officiū. scꝫ Dauid introitū. Paulꝰ epl'am. Mathеus euāgeliū. Propt̄ hoc etiā eccl'ia sctā vt dictū est hodie deponit oīa cantica leticie. ⁊ legit collectā ꝓ pctīs ad designdū ꝙ vana leticia ē postponēda. ⁊ salubris tristicia assumēda. s. dolor ꝓ pctīs. iō etiā ꝓhibet̄ solennitas nuptiaꝝ. vbi mlte dissolutōnes exercent̄. ⁊ hoc ea de causa vt hō facilius inclinet̄ ad pnīam. Ea etiam de causa pn̄s euangeliū ad legendū ordinat̄. quid enī magis ad pnīam allicit q̄ꝫ dei benigtas: teste apl'o ad Ro. ij. An ignoras qm̄ benigtas dei ad pnīam te adducit. Nō hec benignitas manifeste oñditur in pn̄ti euāgelio. vbi dn̄s non tm̄ vocat ad pnīam q̄ ꝑ vineā significatur vt sup̄ audiuistis. sed etiā intrare cōpellit q̄si obiurgādo dicēs. quid statis hic tota die ociosi. Audiuistis carissimi qualit̄ in pn̄ti euāgelio innuit̄ iudiciū dīne miserationis. qd̄ ptꝫ ex benigna vocatōne. de q̄ dixi. vbi supra. ¶ Scd̄o innuit̄ p̄sagium dīne siue sup̄ne largitatis. qd̄ ꝓbatur ex liberali p̄miatōe. de q̄ subdit. Cum sero factū essꝫ. Per sero intellige mortē cuiuslibet homīs vl' consummatiōem mūdi que erit in futuro iudicō. Et dicit̄ sero. primo ideo. quia sicut homīes tempore serotino cessant operari. sic ⁊ in morte siue in iudicō Johānis. ix. Oportꝫ opari donec dies est veniet nox quādo nemo operari potest Secundo dicit̄ sero ideo. quia tūc vadūt homines ad domum. aues ad niduꝫ. vulpes ad foueas suas. sic in iudicō quilibet vadit ad hospiciū suum scd̄m merituꝫ suū. De quo Athanasius. Qui bona egerūt ibunt in vitam eternā. qui v̄o mala in ignē eternum. Tercio dicit̄ sero. quia tūc dat̄ merces operario qui visa mercede obliuiscit̄ laboris sui. sic ⁊ electi cum viderint mercedē eterne retributiōis quia dicit̄ Apocalips̄. xxi. Absterget deus omnē lacrimā ab ocul' eorum. ⁊ mors vltra nō erit ⁊c̄. Sequit̄ dic̄ dominus vinee. id est deus pr̄ ꝓcuratori suo id ē filio suo qui nostrā ꝓcurauit salutē Voca operarios ⁊ redde illis mercedem qꝛ dic̄ Leo papa. Nō ociantibꝰ nec torpentibus: sꝫ laborātibꝰ ꝓmittit̄ p̄miū. vñ Grego. in omel'. Frēs carissimi mores vestros inspicite. ⁊ si iā dei oparij estꝫ attēdite. penset vnusq̄sqꝫ q̄d egit ⁊ ꝯsideret si in vinea dn̄i laboret cū solū dei oparij accipiēt mercedē vite eterne. De quo textus vbi supra

Sed d. tamē dicit magister in. ij. di. 1. q principalis cā creatōis creture rōnal' est beatitudo celestis quā dñs celestis pol set homi dare gratis 7 sine meritis. sz qua re aliter non vult nisi vt operemur dicens. Voca operarios 7c. 7 sic vult vt mercedem vite eterne labore mereamur. Et hoc ppt multa. Primo propter felicitatis sublimitatē 7 excellentiā. Si enī gratis dare. tūc non cum tanta gratiarūactione possideret. quā/to enī plura fideles patiunt tanto cum ma iori gaudio 7 gratiarūactione suscipiūt liberationem. Quod enī facilr dat etiam faci le ponderat 7 minus reputat. Secundo, propter angelo 7 dignitatez. quia deus āgelis gratis noluit dare beatitudinē. sz p merit multo magis homībus. Sed quereres. q fuerūt merita angelo 7. Respondet sanct' Thomas sup. ij. sentētia 7. Veritū angelo rum bono 7 est dupler sez resistentia mali 7 adhesio boni p dilectōem. et sic meruerūt confirmari in eterna felicitate q vltra ca/dere nō possunt Idcirco qui cū angelis vlt possidere vitam eternā: oportet vt opibus iusticie illō, pmereat. De quo Augustin? Quilibet homo nō potest pmereri diuici/as huius seculi sine labore. et si tu vis sine laboribus puenire ad eterna gaudia o ho/mo erras. idcirco laborare debes. Quia di cit magister in. ij. dist. i. Rationalis creatu ra ad hoc creata est vt deū qui est summū bonū intelligeret intelligēdo amaret: amā do bene viueret. bene viuendo possideret. possidēdo eternaliter frueret. Et sic labora/re debemus deum p intellectū cognoscēdo per voluntatē eum amando. Et per memo riam ei eternaliter inherēdo. ¶ Ter cio ppter bonoris maioritatē. quia maior bonor erit electis pprijs meritis gl'iam ac quisisse q̄ gratis accepisse Et iō pueri post baptismū decedētes in mīmo pmio erunt eo q de, pprijs nihil būt q̄ qđ būt de meri tis xpi. Propter quod dicit Apoca. xiij. Opa enī illo 7 sequūt illos. 7 Matth. xvi. Reddet vnicui q̄ sm opa sua. Greg. Ad magā pmia nō puenit nisi per magnos labo res. qz scribit Job. v. Hō ad laborē nascit 7 auis ad volatū. Quarto ppter dei iusti/ciā 7 equitatē. nā retributio vite eterne est effectus iusticie. Qz dat p ope iusticie. iō ad diuinā iusticiā ptinet vt pri? opa pfici ant'. deinde dat pmiuz. Quinto ppter xpi equiualētiā. s. vt assimilemur xpo q̄ labora/uit. de q̄ Isa. xliij. Prebuisti mihi laborē i iniq̄tatib tuis. ps. lxxvij. In laboribus a iuuētute mea. iōo Isa. xlij. Reduc me in mēoriā 7 iudicemur sil'. q. d. vt 7 sit aliq̄ si/militudo mei 7 tui laboris. Si enī gue tibi fuerit mane surgere 7 vigilare. cogita quō xps, p te sepi? pnoctauit in oratōne. si tibi dis plicuerit cibus exilis cogita quō p te ciba/tus ē felle ī cruce. ps. lxviij. Dederūt ī escā meā fel. Si tibi sit gue dure iacere: cogi/ta lectū crucis quō expānsus fuit. vbi etiaz q̄ caput suū reclinaret nō būit. Matth. viij Vulpes foueas būt 7 volucres celi nidos fili? āt hois ñ bz vbi caput suū reclet. Di citur enī Mat. x. Nō est discipl? sup magi strū n' fu? supra dñm. Si tibi sit gnis fa/tigatō laboris capitis: pedū 7 manuū. cogita capitis sui coronationē. manuū 7 pedū p fo ratōez 7 ei? in eisdē dolorē. Bern. Totū tibi suaue erit quidq̄d agis vl' pateris si ac/tiōes et passiōes xpi collegeris. Idē. Ideo xps man? suas oñdet post resurrectōz im, p perādo si nō feceris q̄ ipe fecit. Dicit enīz Judicū. ix. Nō me vidistis facere cito fa/cite. De q̄ ad philip. ij. Hoc sentite in vob q̄ 7 in xpo ihu. Et. i. Joh. ij. Qui dic se ī xpo manere dz sic 7 ille ābulauit 7 ipe am bulare. ¶ Sexto ppt ociositatis ma liciā. Eccī. xxxiij. Multā malicia docuit oci ositas. Nā quē diabol? ociosum inuenit hūc in ope suo ponit. Prout figurat Exodi v. Pharao videns filios istl' ociosos imposu it eis on? paleas colligere ad elaborādū la teres. Jō Hiero. Sp aliq̄d boni opis faci to ne te diabol? inueniat ociosū. Nā dic. s. Bern. Ociū est sentina vicioz: vt ptz in Salomōe 7 dyna. Lu. xi. 7 Mat. xij. Dia bolus inuenit domū vacātē assumpsit septē spūs nequiores se 7 bitauit in ea. Ideo di cit Hiero. Quantū aufers tibi de ocio tm̄ de loco. Job Eccī. xiij. Añ obitum opare iusticiā qm̄ nō ē apd īferos inuenire cibuz. Et eccliastes. ix. Quodcūq̄ potest facere

man⁹ tua instanter operare: q̄z nec op⁹ nec ratio nec sapiētia nec scientia erit apd̄ infe ros quo tu properas. Jd̄o de ociosis dicit Psal. lxxij. In laborib⁹ hominū non sunt et cū homībus nō flagellabunt̄. sed cū de monib⁹. psal. xlviij. Laborabit ineternū et viuet adhuc in finem. Naz ficulnea infru ctuosa. Math. xxi. fuit maledicta. et Math. xv. Seruū inutilem eijcite in tenebras ex teriores. Et Math. vij. Om̄is arbor que non facit fructū bonū: excidetur et in ignez mittet̄. Et ideo August. dicit. Audite desi des ⁊ negligentes qui speratis in hoc salua ri q̄ christiani appellamini. non v̄ba sz ope ra saluant hominē. p̄s. cxxvij. Labores ma nuum tuarū quia māducabis ⁊c̄. H

Septimo ꝓpter mercedis magnificen tiam. De quo August. Si te terreat labor respice mercedē. Grego. Consideratio pre mij minuit vim flagelli. Chrisost. Si tem pestas nautis si vulnera militibus. si frigo ra agricultorib⁹ ꝓpter tempale premiū le uia sunt quāto magis ꝓpter p̄miū eternum Grego. Si considerem⁹ que ꝓmittunt̄ in celis vilescunt omīa que sunt in terris Id circo dicit. Voca operarios et redde illis mercedē. Seq̄tur. Incipiēs a nouissimis vsq̄z ad primos. id est om̄ibus redde mer cedem tam his qui nouissime laborauerūt q̄z illis qui primo mane vineā penitentie si ue spūalis vite ingressi sunt. Subdit. Cū venissent ergo scz ꝓ recipienda mercede q̄ circa horam vndecimā venerāt. id ē circa finē vite sue acceperūt singulos denarios: id est vite eterne retributōnem. J

Que significat̄ ꝑ denariū. Primo ꝓpter bonitatis comparatōem. naz denarijs pōt homo sibi compare quecūq̄z vite sue sunt necessaria. Propter qd̄ dicit philosophus in ethicis. Numismata sunt inuenta com municatōis gratia. nā nūmis compantur omnia. Eccs. x. Pecunie obediunt omnia sic ⁊ in deo omīa habem⁹ vt dicit August. Qui deū habet omnia habet. Et Thobie x. Omnia in te vno habentes. Bernard⁹. O ciuitas celestis cōtinens totū quod de lectat. Dicit nanq̄z Aug⁹. In eterna vita est possessio oīm bonoꝝ exclusio oīm malo rum. ibi implebit̄ illud psal. cij. Replet in bonis desideriū tuū. Ideo dicit ibid̄ Oro sius. Replebit oēs sensus interiores ⁊ ex teriores celestibus delicijs. Primo reple bit visum. Bernar. Plenū erit omni dul cedine videre hoīem ⁊ homīs conditorem. Auditū celestibus melodijs. Apocal. xiiij. Vocez quā audiui sicut cytharedoꝝ citha risantiuz in citharis suis. ⁊ cantabāt quasi canticum nouū. et capitl̄o. iiij. Requiē nō habeant die ac nocte dicentia Sanct⁹ san ctus sctūs dominus deus omnipotēs ⁊c̄. Jd̄o Thob. xiij. Per vicos eius alleluia cantabit̄. Gustū suauitate fruitōis diuini tatis et hūanitatis. sic etiam tactum ⁊ olfa ctum. De quo Canticoꝝ. iiij. Odor vngē toꝝ tuoꝝ sup oīa aromata. Itez oēs vires aīme quia ratio replebit̄ lumine. volūtas dilectione. memoria fruitiōe. K

Se cundo compatur denario ꝓpter subtilita tis supscriptōem vel ꝓpter decoris specio sitatem. quia vita eterna est subtilis in co gnitione omniū rerum. Grego. Quid ē qd̄ non vident qui te videntē omīa vidēt. Hiere. xxxi. Non docebit vir vltra ꝓxīm suū ⁊ vir frēm suū dicēs. agnosce dn̄m oēs enī cognoscēt me a mīmo vsq̄z ad maximū Ideo dicit Bern̄. Ibi magistꝝ semel vi disse est oīa didicisse. Vel d̄r subtilis q̄ ad decorem: sic ⁊ vita eterna. ibi enī erit pul critudo sempiterna sine om̄i difformitate. sanitas sine om̄i infirmitate. vita sine mor te. gaudiū sine tristicia. ibi pulcritudinem omēs a fonte pulcritudinis accipiēt. Naz septem dotes accipiēt quatuor corporis ⁊ tres aīme. ibi sicut sol fulgebūt. et auro ru tilātiores erūt. Tercio compat̄ vita eter na denario in circulari transfiguratiōe. que significat eternitatē que non habet finem. Eccī. xviij. Merces dn̄i manet ineternuz. Et psal. lxxxiij. Beati qui hītant in domo tua dn̄e ⁊c̄. et iteꝝ p̄s. cxliiij. Regnū ei⁹ re gnū oīz sclōꝝ. ⁊ Dan̄. iij. Regnū ei⁹ regnū sempit̄nū. Jō ysa. li. Leticia sempit̄na sup capita ip̄oꝝ. Quarto ꝓpter imagīs re gis retentionē. sic ⁊ vita eterna retinet ima ginem dei. Jobis. xvij. Hec est vita eter na vt cognoscant te solum verum deum ⁊

quem misisti Hiesum xp̄m.ij.Corinth.iij.
Nos reuelata facie gloriā dn̄i speculātes
in eandē imaginē transformamur a clarita
te in claritatē. L Iste denarius et
vita eterna erit equalis nobis omnibus ⁊
etiā inequalis. Primo equalis quo ad du
rationem.de quo dicit August. ⁊ magister
in.iiij.in dis. xlix. Una eternitas cōcludit
omnes electos.quia nullus altero diutius
viuet sed simul ineternū. Sapīe.v. Iusti
in perpetuū viuent.Secundo erit equalis
quo ad obiectionē. quia deus est obiectum
anime.humanitas v̄o obiectuz corporis.
De quo dicitur ysaie.xxxiij. Regem in de
core suo videbit.⁊ hec erit merces Gene.
xv.Noli timere. ego ero merces tua ma/
gna nimis.Aug.Hec est plena beatitudo
videre illū qui te fecit: saluauit ⁊ glorifica/
uit.videbis cognoscendo.amabis fruēdo:
laudabis eternaliter possidēdo Tercō erit
equalis quo ad appetitus sacietatē.Psal.
xvi.Satiabor cū apparuerit gloria tua. di
cit nanq̄ magister in.iiij.dist.xlix Beatuz
esse est omīa habere que homo vult. Et in
hoc est vnus magis beat⁹ q̄ alter quia qui
libet de hoc summo bono fruitur ad plenaz
sufficientiā.et vltra nichil appetit:nc appe
tere potest.et sic erit equalis quo ad satura
tionē. Or dicit Boecius.iij.de consolatu.
Beatitudo est status omniū bonoꝝ aggre
gatōne pfectus. Quarto erit equalis quo
ad rerum vniuersitatē de quib⁹ gaudebūt
Nam de hijs rebus maiores et minores
gaudebūt.scz de clarissima visione diuinita
tis ⁊ hūanitatis.et d̄ d̄lectabili societate an
gelorum et beatorū. et de euasione omnium
periculoꝝ huius mundi.⁊ de eterna dam/
natione.de potentia patris in qua erūt po
tentes. De sapientia filij.in qua lucebunt
sapientes.De bonitate spūssancti in qua af
fluent dulcedine diuine fruitōis.ita q̄ etiā
posset oriri murmur admiratōis.de bonita
te ⁊ largitate dulcedīs dei.q̄ scilicet ꝓ par/
uis meritis inestimabl'ia bona tribuit.De
quo dicit textus. Primi autē arbitrati sūt
q̄ essent plus accepturi.acceperūt autez ⁊
ipsi singulos denarios.id ē vite eterne re/
tributionē. M Subdit.Et accipien
tes murmurabāt aduersus patrēfa.dicētes
Hij nouissimi vna hora fecerunt: id est
laborauerūt.et pares nobis illos fecisti.s.
in premio.qui portauim⁹ pondus diei.id ē
sustinuim⁹ ponderosum laborem totius vi
te in opibus iusticie.⁊ estus id est cōcupi/
scentie vel tēptationū.vbi nota. duplicem
hi videnť causam murmuratiōis habere vi
delicz q̄ in remuneratōe erant vltimi. cuz
tamē fuissent priores in ope.⁊ q̄ equale p̄/
miū non eque laborantib⁹ erat datum. Sz
omissa prima causa soluz murmurāt ꝓpter
secūdā dicētes hi nouissimi ⁊c. Et ista pos
set eē vox eoꝝ qui a puericia vsq̄ in senec/
tutem deo seruierūt.id est ad finē vite ⁊ su
stinuerunt pondus laboris diei id ē penitē
tie ⁊ estus .i.temptationū si nō plus p̄mij
consequūtur q̄ hi qui in senectute deficien
te calore etatis inceperūt. Similiter etiaz
cōqueri possent antiqui patres.vicz Noe:
Abraham. ysaac ⁊ Iacob. si nō reciperent
plus p̄mij q̄ homīes pn̄tis tempis.ip̄i eīz
sustinuerūt magnos labores et estus temp/
tationū.nunc v̄o mund⁹ q̄i antiqu⁹ est ⁊ de
ficiūt delectamēta ip̄ius. et ideo p̄senti tem
pore nō vritur tātis estib⁹. Et licet ita sit.
nō tamē habent iustā causam murmurādi
vt statī infra dicet̄ N Sed diceres
Quō sancti dicunť murmurare. cuz dicit
Grego.Nemo murmurās regnū dei acci/
pit.Ad h̄ rn̄det primo Chriso.q̄ n̄ oportet
ea que in parabolis dicunť scd̄m totuz qd̄
dicit̄ inuestigare.sed intentiōez ꝓpter q̄m
posita est intelligere.Un̄ ista silitudo mur
muris nō est trāsferenda ad eos qui beati
sunt.nec intelligūtur murmurare ex īuidia
sed vt on̄dat̄ et intelligat̄ hos tanto poti/
tos esse honore q̄ inuidia exind̄ alijs gene
rari posset si possibile essz.Scd̄o rn̄det gre
gori⁹.q̄ antiqui prēs licz fuerūt magni me
riti.tn̄ moriētes ꝯducti ad regnū n̄ sūt sz ex/
pectauerūt vsq̄ ad xp̄m.⁊ hoc est eis mur/
murasse.Nam dilatio talis q̄ occasio q̄dā/
mō murmuratōis esse potuit q̄ ⁊ nob̄ tāq̄
nouissimis ꝑ xp̄m ablata ē ꝓ ip̄a murmu/
ratione reputat̄.Nunc v̄o qui fidel'r labo
rant in vinea dn̄i mox vt exeūt a corpe du
cūtur ad regnū.⁊ inde eis occasio q̄dam/

modo murmuris oblata videretur nisi ex
summa pfectõe fraterne caritatis in deũ or
dinate q̃ quis de bono alterius tanq̃ de suo
gaudet tolleret. Tercio pt dici q̃ duplex ē
murm̃ scz q̃stiõis ⁊ admiratõis. vñ btũ non
murmurãt q̃rẽdo sz admirãdo murmura/
re dicũtur. Posset etiã q̃rto dici q̃ illa mur
muratio intelligẽda ē p sinodochen. de pri/
mis enĩ accipientib9 quidã nõ oẽs murmu/
rasse intelligẽdũ est. colligit̃ enĩz p illud qõ
sequtur. Amice nõ facio tibi iniuriã. Potest
etiã illud accipi de malis q̃ in pncipio q̃dez
boni fuerũt sz nõ sic vsq̃ ad finẽ pstiterũt ta
les enĩ premio primati murmurãt. sz non illi
qui denariũ acceperũt. tales enĩ nõ murmu/
rãt neq̃ murmurare dicũtur. Si tñ aliquis
putaret ibi eẽ murmur attẽdat quõ murm̃
tollerẽ̃ pueniẽtib9 rñsiomb9 Q Sz di
ceres. vñ puenit q̃ deus nouissimos eq̃les
facit primis. Rñdet̃ primo ex absoluta di au
ctoritate quã nẽo audet arguere neq̃ pt. qz
nẽo maior deo Hester. xiij. In ditione tua
cũcta sunt posita. Et tãgit̃ cũ subdit. At ille
scz pfamilias rñdẽs vni illoꝝ ei scz qui for/
te magis se ingerebat dixit. amice nõ facio
tibi iniuriã. q. d. ideo a duersum me ffimura
re nõ debes. glo. non facit iniuriam alteri q̃
dat ei qõ pmiserat. hic ⁊ pfamilias in pñti.
Vlñ dicit. nõne ex denario diurno puemsti
mecũ. et ideo non teneor tibi pl9 dare. tolle
qõ tuũ est ⁊ vade scz pter9. qz recepisti mer
cedẽ tuã. volo aũt huic nouissimo dare sic ⁊
tibi. Vlñ sicut sola voluntas dei est causa in p
ductõe rer. sic etiam in remũeratõe. ⁊ sic nõ
potest locũ hr̃e murmuratio. Scdo puenit
ex sapie dei pfunditate quã nẽo arguere pt.
Vlñ Gre. Dei9 in puidẽtia sua nõ tallit̃ ipse
ei scit iuste remũerare electos ⁊ nõ errat coe
quando nouissimos primis. De q̃ Ro. xi.
O altitudo diuitiarũ sapie ⁊ scie dei q̃ incõ
prehẽsibilia sunt iudicia ei9 ⁊c. Quis enim
vult se intromittere de pfunditate sapie ei9
Job. xi. Excelsior celo quid facies. pfundi/
or inferno ⁊ vñ cognosces Isa. xl. nec est in
uestigatio sapie ei9. Et tãgit̃ ibi vbi dr. Tol
le qõ tuũ est. ipe enĩ scit q̃ntũ quisq̃ meruit.
Tercio puenit ex bñplacita ei9 voluntate.
Mat. xi. Ita pr̃ qñ sic placitũ fuit añ te. et
tangit̃ ibi. An nõ lz mihi facere qõ volo. q̃si
diceret. vti q̃ Hester. xiij. Nõ est qui possit
resistere volũtati tue Isa. xlvi. Ego sum de9
⁊ nõ ē vltra me de9. nec ē qui similis sit mei
psiliũ meũ stabit. et ois volũtas mea fiet scz
in remũerãdo. Q Quarto, puenit ex i
explicabli sua bõitate q̃ se largiter effudit su
per omnẽ creaturã. ⁊ maxie sup electos sine
oĩ merito. Et tangit̃ ibi Si ocl9 tu9 neq̃
est qz ego bon9 sum. q. d. Si hec murmura/
tio ex inuidia, pcederet viciosa esset. Greg.
Neq̃ dr in litera nõ, pter culpã. sz pter p
sideratõis ineq̃litatẽ. qz ois nra iusticia ex
psideratõe diuine iusticie nulli9 ē meriti. qz
ois remuneratõ q̃tũlibet iusti nõ ex merito
pdigni sz de pgruo ex infinitate sue miscõie
pcedit. Et hoc ē qõ dicit̃. qz ego bon9. i. illa
remũeratio ex mea volũtate ⁊ bonitate pce
dit. De q̃ Aug. sup Job. De9 cũ immorta
litatẽ tribuit dona sua coronat. non merita
nra. q̃re ex rõne ptra ipm murmurare nõ possu
mus Dicit nãq̃ Isi. li. i. de summo bono.
Omnis iusticia bt̃oꝝ respectu iusticie dei in/
iusticia videt̃. Et Job. xv. Quid est bõ q̃
immaculat9 sit ⁊ vt iust9 appareat natus de
muliere. Ideo dic̃ in lra. Si ocul9 tu9 neq̃
fuerit ego bon9 sum Job. xiij. Numquid bõ
di ppatõe iustificabit̃. Scribit̃ enĩ Job. xv
Celi nõ sunt mũdi in psptu eius. et Mar. x.
Nemo bonus nisi vn9 deus. subdit. Sic erit
nouissimi primi. et primi nouissimi Crisost.
h addit vt eos audiores faceret q̃ in vltia
senectute quertũt̃ ne existimarent se minus
habituros. oẽs enĩ celestis regni mercedez
accipiẽt. i. abũdantẽ remũeratõez qui in vi
nea spũalis vite inuẽti fuerit. nã ⁊ tantã re
muneratõz babebũt q̃ dicit Aug. Maius
est sanctoꝝ premiũ q̃ eoꝝ desideriũ Aug9.
Fide nõ capit̃ spe nõ attingit̃. caritate nõ ap/
phẽdit̃ desideria tñs gredit̃. acquiri pt estia
ri ñ pt. iõ Crisost. Nihil bõi q̃ntũcũq̃ exiguũ
fuerit despicier̃ apd iustũ iudicẽ. et Matth.
x. Quicũq̃ potũ dederit vni ex minimis istis
calicẽ aq̃ frigide nõ pdet mercedẽ suã. Ec/
ce q̃nta largitas remũeratõis. Et hoc valõ
dz inducere ⁊ trahere boies ad laborẽ.
Q Ubi nota q̃tuis ita sit q̃ pmũ erit eq̃
le primoꝝ ⁊ nouissimoꝝ vt sup audistis. erit
tñ ineq̃le q̃ ad capacitatẽ ⁊ fulgorẽ. vñ q̃to
magis capaciores boies hic in terris fuerit

diuine gratie. tãto erit in futuro capaciores diuine glorie. In simili. sicut duo vasa plẽa vnũ maiꝰ aliud miꝰ ambo sunt plena. vnũ tñ magis ꝓtinet reliquo. sic ꝛ in electis erit. Itẽ q̃nto quis magis hic in caritate dei arserit. tãto ibi clarior erit. Deq̃ Aug. Quanto ardẽtiꝰ diligim⁹ tãto sereniꝰ videbimus i. Corin. xv. Alia ẽ claritas solis alia lune ꝛ alia stellarũ. stella enĩ a stella differt in claritate. sic ꝛ resurrectio mortuoꝝ. Ecce in his ꝟbis manifeste meritorũ diuersitatẽ expримit. Cñ multi sunt stulti boies qui ex cõsolatõe ꝟboꝝ saluatoris accipiũt excusatõez in dei fuitio ꝛ volũt expectare vsq̃ ad senũ ex eo q̃ saluatoꝛ ꝓmittit eis dare eq̃lẽ mercedẽ cũ primis. et sic hoc qꝫ ꝟz eis ad cõsolatõz hoc ipi accipiũt nõnũq̃ ad eterne dam natõis occasionẽ. nulli enĩ dubiũ quin dyabolus illis hoc suggerat. et ꝓ hoc in maxio periculo eos ponit. et q̃si cathena ꝛ funiculo indissolubili ꝓstrigit. cũ ꝟz Eccs. ix. Nescit hõ finẽ suũ. ℟ Et ꝓpter hoc ipe saluatoꝛ �concludendo ꝓbolã ꝛ pñtis euãgelij hystoriã addit aliquid terribile dicẽs. Multi sunt vocati pauci ꝟo electi. Cñ Isiõ. li. ij. de summo bono. Multi recipiũt fidẽ sz opere dissentiũt. et ad Titũ. i. Cõfitent se nosse deũ factis aũt negãt. Et sic multi sunt vocati ad fidem pauci ꝟo electi ad eternã gloriã Itẽ multi sunt q̃ peccãt. pauci ꝟo q̃ pniam agũt Iere. viij. Nullus ẽ qui agat pniam sup ꝓcto suo Ambro. Faciliꝰ inuenit q̃ seruauit innocẽtiã q̃ rerã egerit pniam. Et figurat ꝟ i pluribꝫ locis sacre scripe. ꝓio geñ. vij. Totꝰ mõs. i. boies in mõdo periẽt tẽpore diluuij. et tñ octo boies a tãta multitudine in archa noe fuerũt ꝓseruati. sic Geñ. xix. Quinq̃ ciuitates ꝑierũt. et tñ ãttuoꝛ boies fuerũt saluati scz Loth cũ vxore ꝛ filiabus. nec tñ ꝛ hij ãttuoꝛ finaliꝛ saluabant. qꝛ vxor Loth ꝓpter inobediẽtiã ꝟsa ẽ in statuaz salis vt patet ibidẽ. Itẽ sexcẽta tria milia virorũ quigẽti ꝛ ãdragita exierũt terrã egipti Nu. i. et tñ duo scz Josue ꝛ caleph venerũt i terrã ꝓmissionis. vt Nũeri. xxvij. ꝛ hoc ꝓpter rebellionẽ. et sic maxia ꝑs nõ obedit preceptis dei. Sic iterũ legit. exo. xxxij. Cũ filij israhel fecissent sculptile ꝛ adorassent illud. Moyses descendẽs de mõte vindicare sceleris dixit ad duodecim tribꝫ israel. Si q̃s ẽ dñi iũgat mihi. Congregatiq̃ sunt ad eum oẽs filij leui. Et sic ex duodecim tribꝫ tantũ vna accessit. Sic etiã legit Hester. ij. Vt te ꝟgines accesserẽt ad assuerũ sz solũ hester est electa Gre. Vnusquisq̃ pensare ꝺz vt de se nõ plumat eo q̃ ad fidẽ vocatꝰ ẽ. quia vtrũ electꝰ sit ad eternã gloriã ignorat Mat. vij. Lata porta ꝛ spaciosa via est que ducit ad ꝑditionẽ ꝛ multi sunt qui intrãt ꝑ eaz. q̃ angusta porta ꝛ arta via est q̃ ducit ad vitaz et pauci sunt qui inueniũt eã. Et paulopost ait ibidem. Nõ oĩs qui dicit mihi dñe dñe: intrabit in regnũ celoꝝ. sed qui facit volũtatẽ patris mei qui in celis est. ipe intrabit in regnũ celo. Implorem⁹ ergo ꝛ nos gratiaz dei vt simus de nũero illoꝝ qõ nobis ꝓesta re dignetur.

De eadem dominica Sermo. li.

Voca opariosꝛ redde illis mercedẽ incipiens a nouissimis vsq̃ ad primos Mat. xx. S In sũma ꝟboꝝ duo tangunt. ꝓio hortat nos ad laborẽ. ibi. voca opariꝰ. Scõo subiungit laboris rõem. ibi redde illis mercedẽ. Stulti enĩ sunt qui ꝓ tali mercede laborare nolunt sed illud ꝑ ociũ negligũt. de ꝓio dicit. Voca opariꝰ. Cñ quiq̃ sunt q̃ nos inducunt ꝛ hortant ad laborẽ. primũ est naꝰalis ꝓprietas Job. v Homo ad laborẽ nascit ꝛ auis ad volatũ. Idcirco ociosus ꝓtra naturalem ꝓprietatẽ facit nec dignꝰ est pane q̃ rescitur q̃. Thes. iij. Si quis nõ vult opari nec mã ducet. Et sic nec mãducabis cibũ regni celorũ in ocio Eccl. xiij. Añ obitũ tuũ opare iusticiã qꝛ nõ est apud inferos inuenire cibuz Et patet ꝟ de diuite epulone Lu. xvi. Propter quod dicit. eccs. ix. Quodcũq̃ ꝓt face re manus tua instãter opare qꝛ nec opꝰ nec ratio nec sapia nec scia est apd̃ inferos quo tu ꝓperas sed hic est locus laboris ꝛ nõ alibi. Ideo Lu. xij. Seruus qui ꝓgnouit volũtatẽ dñi ꝛ nõ fecit ꝑm voluntatẽ eiꝰ plagis vapulabit multis. et Lu. xiij. figuratur hoc in ficulnea q̃ nõ fecit fructũ quã paterfamilias fecit sꝑcidi ꝙ terrã gratis nõ occuparet.

Et Math. vij. Omnis arbor que nõ facit fructũ excidet̃ ⁊ in ignẽ mittet̃. Et Math. xxv Seruũ inutilẽ eijcite in tenebras exte. illic erit fletus ⁊ stridor dentiũ. T Scdo hortatur nos ad laborẽ tpis breuitas Job xiiij. Breues dies hoĩs sunt. Omne enĩ tps pñtis vite quasi nihil est. ps. Tãq̃ dies hesterna q̃ preterijt ⁊ custodia in nocte q̃ ꝓ nihilo hñtur eoꝝ ãni erũt Job. vij. Nihil enĩ sunt dies mei Jacobi. iiij. Que est enĩ vita nostra vapor ad modicũ parẽs et deinceps exterminabit̃ Pro. xxviij. Ne glorieris ĩ crastinũ ignorãs quid supuẽtura pariat dies. Si ergo hoc sollicite cõsideraueris nũc nihil graue erit tibi quicquid agere debueris qꝛ totũ in morte finit̃ ⁊ mors cito appropinquat. Et hoc ẽ qd̃ d̃r Ecc̃. xiiij. Memor esto qm̃ mors nõ tardat Bern. Quid in rebus hũanis morte certiꝰ q̃d incertiꝰ hora mortis. et Gre. sup Ezechielẽ. Cõditor nr̃ diẽ mortis incognitã esse voluit ut dũ ignorat̃ sp ꝓxima esse credat̃. Et tanto quis feruẽtior sit in opatõe q̃to incertior in euocatione. Considera ergo quõ in morte iacebis. Quid ꝓdesset si habuisses fortitudinẽ samsonis. pulcritudinẽ absolonis. prudentiam salomonis. potentiã octauiani. diuitias cresi. longeuitatẽ enoch ⁊ helye. Ex his omnibꝫ nil tecuꝫ feras nisi tm̃ bona ⁊ mala q̃ fecisti Apo. xiiij. Opa enĩ illoꝝ sequũtur illos. augusti. Adã si adhuc viueret et hodie moreret̃ quid illi longitudo vite ꝓfuisset nisi opa fuissent eũ secuta. ij. Corin. v. Vnusquisq̃ referꝫ ꝓpria corpis ꝓut gessit siue bonũ siue malũ. Idcirco ad Gala. vi. Duꝫ tps habemus opemur bonũ. nã que hõ seminauerit hec ⁊ metet. et cũ tps breue est implebitur in nobis illud Ecc̃i. vlti. Modicũ laboraui ⁊ inueni mihi multã requiẽ. V Tercio hortat̃ nos ad laborẽ xp̃i exẽplaritas Isaie xliij. Prebuisti mihi laborẽ in iniq̃tatibus tuis. q. d. Iniq̃tatibꝫ tuis coegisti me descẽdere ꝑ incarnatõꝫ ⁊ assumere corpꝰ hũanuꝫ in q̃ laborare potui. ps. lxxxvij. In laboribꝫ a iuuẽtute mea. Idcirco ysa. vbi sup̃ dicit̃. Reduc me in mẽoriã scꝫ quõ laborauerĩ. iõ ⁊ tu labora Job. xiij. Exẽplũ dedi vobis vt quẽadmodũ ego feci ⁊ vos ita faciatis. Sꝫ quales ip̃e filiꝰ dei habuit labores. Dico q̃ spũales ⁊ corpales. spũales. qꝛ dyabolicis tẽptatõnibꝫ fortiter restitit ⁊ varijs virtutibus se adornauit. etiã laborauit corpe. quia nullũ tps ꝑtrãsiuit ociose. Ideo Ber. ĩ meditacõibꝫ hortat̃ nos ad eiꝰ imitatõꝫ dicẽs In omnibꝫ v̄tutibꝫ bonis opibꝫ ⁊ moribꝫ sp ꝓpone tibi illd̃ clarissimũ speculũ ⁊ exẽplar scꝫ vitã ⁊ mores dñi nr̃i iesu xp̃i q̃ ad h̃ de celo a deo pr̃e nobis missus ẽ. vt nos p̃iret in via v̄tutũ ⁊ legẽ vite ⁊ discipline suo exẽplo daret. vt sicut ad imaginem eiꝰ naturaliter creati sumꝰ. ita ad moꝝ similitudinẽ per imitatõꝫ v̄tutis ꝓ nostra possibilitate ei cõformemur. quãto aũt quisq̃ se ꝑ imitatõem v̄tutũ ei ꝯformare studuit tãto ei in patria ⁊ gloria eternitatis ꝓpinquior erit hec ille Et subdit. describe ergo tibi in corde tuo vitam mores ⁊ actꝰ eiꝰ. q̃ hũiliter se habuit ĩ omni ꝯuersatõe. q̃ modestꝰ fuit in edẽdo ⁊ bibendo. q̃ patiẽs in omnibꝫ aduersitatibꝫ. q̃ sobrius ad vigilias. q̃ diligẽs ad or̃oes. q̃ sollicitꝰ ad labores corpales ⁊ spũales. ambulauit ⁊ p̃dicauit. et oẽs dyabolicas tẽptatões deuicit. et ad vltimũ seip̃m totaliter pro nostra salute in ara crucis obtulit vt a nob̃ oẽ tediũ auferret. Nos igit̃ exẽplo suo similiter laborare debemꝰ si mercedẽ eterne felicitatis obtinere desideramꝰ. X Quarto hortat̃ ⁊ inducit nos ad laborẽ futuri laboris penalitas. si enĩ futuros labores et penas euadere velis. hic labora. Vñ de laboribus dicit. ps. Laborabit in eternũ hic scilicet in pñti seculo ⁊ viuet adhuc vsq̃ in finẽ Vel p̃t referri hoc dictũ ad dãnatos cũ dicit ps. Laborabit in eternũ scꝫ in penis. ⁊ viuet adhuc in finem. id ẽ nõ erit finis laborꝫ ⁊ pene ip̃oꝝ. Ab his igit̃ penis eternis per pñtẽ laborẽ liberari possumꝰ vt dicit Gre. dũ labore trãsitorio atterimur. a ꝑpetuo labore liberamur. Sed ociosi pigri ⁊ steriles ĩ bonis opibꝫ excident̃ sicut arbor infructuosa ps. lxxij. In labore hominũ nõ sunt ⁊ cuꝫ hominibꝫ nõ flagellabũtur. glo. sed cũ d̃monibꝫ vt impleat̃ in talibꝫ illud Mat. xxij. Ligatis manibꝫ ⁊ pedibꝫ eiꝰ mittite eũ in tenebras exteriores. ibi erit fletꝰ ⁊ stridor dẽtiũ Qui enĩ hic manꝰ ⁊ pedes habuit ligatos ĩ bonis opibꝫ eterna dãnatõe meretur ligari vñ nec solũ ꝑ laborẽ bonoꝝ meret̃ hõ a tali

bus penis liberari sz etiam per aduersitatis aut infirmitatis patientē toleratōez q̄ nō solum hoīem a pena dānatōis eterne eripit sz etiā a pena purgatorij. ⁊ statī aīaz sic tribulatōibus purgatā ad eternā gloriā faciūt euolare Gre. Misericorditer deus adhibet presentē seueritatē ne inferat eternā vltiōez et calamitatē. Sic p ꝯtrariū hic quibusdaz p/cit, vt in eternū feriat. aliq̄s. vo ferit vt in eternū parcat. Et hi sunt q̄ licet nō meruerīt intātū hic cruciari tñ libēter hic cruciāt̄. vt xp̄o se ꝯformēt. idcirco q̄i ꝯclusiue dic̄ Isi. Totū leue ē qd̄ hic laboras ⁊ pateris si eternas penas ⁊ labores ꝯsideraueris Mat. xi. Jugū meū suaue. ⁊ on⁹ meū leue Aristo. Finiti ad infinitū nulla ē ꝓporcio. Idcirco ad tp̄s quidē hic laborem⁹ vt sic eternos cruciatus euadere valeam⁹ ⁊ mercedē mereri possim⁹ eternā. ij. Cori. iiij. Id enī qd̄ ī pñti momētaneū est ⁊ leue tribulatōis nostre supra modū in sublimitate eternū glie pōdus opatur in nobis. V Quīto hortat̄ nos ad laborē mercedis magnanimitas. nā dieta videt̄ breuis mercēnario si scit se magnaz ꝯsequi mercedē. De q̄ Gre. Consideratō p̄mij minuit vim flagelli. et Aug. Si terreat labor respice mercedē. Quia dicit Isid. de summo bono. Qui vite future p̄mia diligēter cogitat om̄ia mala pñtis vite eq̄nimiter portat Ro. viij. Nō sunt ꝯdigne passiones hui⁹ tp̄is ad futurā gloriā In simili ergo d̄r Jaco. v. Ecce agricola expectat p̄ciosuz fructū terre patiēter ferēs donec accipiat tēporaneū ⁊ serotinū q̄re igitur nos nō magis ꝓ eterno Hiero. Null⁹ labor durus. nullum tp̄s longū q̄ gloria eternitatis acquirit̄.

X Sz diceres. audio ꝙ vtiq̄z laborare teneor. et nūc ꝯsidero q̄ sunt q̄ ad hoc hortantur. Dic igit̄ etiā q̄liter ad hoc laborare debeā vt possim obtinere mercedē. dico ꝙ quī tupliciter. Prīo celeriter absq̄z ꝯtradictōe Ecc̄i. xxxi. In om̄ib⁹ opib⁹ tuis esto velox. Et merito. qz tp̄s multū breue ē qd̄ hēm⁹. De q̄ phūs. iiij. phisicoꝝ. Nihil hēm⁹ de tēpore nisi nūc. ij. Corin. vi. Ecce nūc tp̄s acceptabile. Et apl's ad Gala. vi. Dū tp̄s habem⁹ opemur bonū scz celeriter sine tardatione. ne tp̄s pdam⁹ qd̄ in eternū recuperare nō possumus. Scd̄o abundanter sine diminutōe. i. Corin. ix Abūdetis in omne op⁹ bonū. Ista abūdātia in bono ope est qñ corpus ⁊ anīa ponūtur in ope dei. nā qui nobis oīa dedit ex om̄ib⁹ ei seruiamus ⁊ cū facultas deficit saltē bonā voluntatē ei offeramus. Ecc̄s. x. Melius ē qui opatur ⁊ abūdat in om̄ib⁹ q̄z qui gloriat̄ ⁊ eget pane. Et sic beatus Paul⁹ laborauit. i. Corin. xv. Abūdantius om̄ib⁹ laboraui. Tercio sapiēter ⁊ cum discretōne Ro. xij. Rationabile sit obsequium vr̄m. Et hoc satis datur intelligi Leui. ij. vbi p̄cipitur in omni sacrificio offerri sal. per qd̄ sapiētia siue discretio significat̄. quia dicit Hiero. De rapina holocaustū offert q̄ corpus immoderate castigat. et sapiēter dz fieri qñ fit in caritate. fatue aūt qñ in scelere mortali. Ideo. ij. Joh. vnico. Videte vosmetip̄os ne pdatis qd̄ opati estis. Et h̄ cōtingit illis qui sunt in mortali crimine. de q̄bus verificatur illud Sap̄. iij. Vacua ē spes eoꝝ ⁊ laborauerīt sine fructu scz salutis eterne. saltē hñdo respectū ad statū eoꝝ. i. inquātū sunt peccatores. Sic etiā locum hz illud Isa. lix. Telas aranee texuerīt. Sicut enīz aranea in texendo telā totā se euiscerat ⁊ sine fructu laborat. sic tales insipiētes laboratores. et ideo ibidē subdit̄. Opa eoꝝ inutilia. A Quarto fideliter sine alienatione. de q̄ Joh. in. iij. cano. sua siue epl'a dicit. Charissime fideliter facis quicquid operaris in fr̄es Nā d̄r hiere. xlviij. Maledict⁹ qui facit opus dñi fraudulenter. i. negligenter ⁊ desidiose. fideliter aūt opatur q̄ in ope suo honorē dei intēdit edificatōez ꝓximi et salutē ꝓpriā. Et merito primo honorē dei qz ip̄e de⁹ om̄ia bona sua in nobis opat̄. ysaie. xxvi. Omnia opa nostra opatus es nobis. Nos enī coadiutores dei sumus. vt dic̄ apostolus. i. Corin. iij. Et sic in ope vult habere medietatē scz honorē Isa. xlij. Gloriam meā alteri nō dabo. Idcirco. i. Corin. x Siue māducatis siue bibitis vel aliud quid facitis. om̄ia ad gloriā dei facite. Sed q̄ ad scd̄m scz edificatōem ꝓximi. i. Corīth. xiiij. Omnia ad edificatōz fiāt. Quo ad terciuz dicit. i. Cori. v. Om̄ia vr̄a in charitate fiāt ⁊ sic sunt salutaria. Quinto debemus laborare pseuerāter sine cessatōe. ad Golat. vi. Bonū faciētes nō deficiamus. Et Luc. ix.

Nemo mittēs manū suā ad aratrū ⁊ respi//
ciēs retro aptus est regno dei. Et hoc figu
rat̄ in veteri lege vbi caput cū cauda offerri
p̄cipiebat̄. vt patet Leui. iiij. i. iuuēt⁹ cum se
nio Ecci. xi. Mane semina semē tuū ⁊ vespe
re nō cesset manus tua. i. p̄ricipiū cū fine. nā
dicit Gre. Incassum bonū agit̄ si ante vite
terminū deserat̄ Mat. x. Qui p̄seuerauerit
vsq; in finē hic salu⁹ erit. Et hoc ad primuz
vbi dixi q̄ in v̄bis p̄missis ip̄e saluator nos
hortat̄ ad laborē sup̄addēdo qualiter labo//
rare debem⁹. B Dixi scd̄o subiungit̄
in p̄missis v̄bis laboris ratio. ibi redde illis
mercedē. vñ stulti sunt qui non laborant vt
mercedē accipiāt. Prouer. xij. Qui sectat̄
ociū stultissimus ē. Reuera stultissim⁹ q̄r p̄
ociū dat locū dyabolo Mat. xij. qui inueni//
ens domū vacātē hītat ibi. Propter qd̄ di
cit Hiero. Semp̄ aliq̄d op̄is facito ne te di
abolus inueniat ociosum. et ad Ephe. iiij.
Nolite locuz dare dyabolo. Si enim hic ei
locū dam⁹ ibi cū eo locū habebim⁹. s. in in//
ferno. q̄r infernus d̄r loc⁹ ociosoꝝ hominuz
tales enī nō p̄nt h̄re locū in celo. q̄r hic dicit
voca op̄arios. nec in p̄adiso Gen̄. ij. Posu
it de⁹ adā in p̄adisum. vt op̄aret̄ ⁊ custodi//
ret illā. neq; in terra. q̄r ē loc⁹ laboris Job.
v. Hō ad laborē nascit̄ ⁊ auis ad volatum.
Et iteꝝ Job. vij. Militia ē vita hoīs super
terrā. Merito igit̄ ꝯuenit eis locus in infer
no. Scd̄o stulti sunt ociosi. q̄r libere se dant
hostib⁹ sine defensione Bern̄. Ociū ē senti//
na omniū vicioꝝ. sicut enī in sentina sord̄s
recipiunt̄ in nauib⁹ marinis. sic cor ociosi q̄i
oēs sordes recipit vicioꝝ. primo luxurie vt
ptz de dauid. ij Re. xi. qui dū fuit occupat⁹
in bellis ꝯtinēs fuit. tp̄e vero ocij adulteri//
um ꝯmisit. Itē salomō circa occupationem
edificatōis tēpli nō fuit infatuatus amore
mulierū. Neq; ociū tale viciū solū p̄ducit.
sed et multa alia Bern̄. Ociositas ē mater
nugaꝝ. nouerca v̄tutū Ecci. xxxiij. Multaz
maliciam docuit ociositas. C Ter//
cio stulti sunt qui preciosissimū thesaurū p̄
dūt. hoc ē tp̄s de q̄ dicit Bern̄. in meditati
onib⁹. Oīs siquidē res aliena ē nobis. tp̄s
tm̄ nr̄m ē hoc est nobis datū ad meritū. et ē
thesaurus p̄ciosissimus sicut dicit Ber Ni
hil p̄ciosius tp̄e Propter qd̄ dic̄ Crisost. sup̄
Math. Nulli rei magis parcēdū est q̄ tem
pori. q̄r aurū ⁊ argentū si p̄dideris recupa//
re poteris. tp̄s v̄o p̄teritū nūq̄. Sz iaz hoc
ociosi mīme aduertūt. sicut conq̄ritur beat⁹
Bern̄. dicēs. Dies salutis tm̄ seūt sz nēo re//
cogitat. et ideo tales hoīes ociosi mortuis ꝯ
p̄ant̄. Vñ seneca in epl̄a ad Lucillū. Ociū
sine literat̄a mors ē. ⁊ viui hoīs sepultura.
sicut enī sepult⁹ est sine om̄i fructu ⁊ immo//
bilis sic talis. Quarto tales stulti sunt quia
oēs gr̄a diuina se priuāt. Cassia. Mēs ocio
si nihil cogitare nouit q̄ de escis ⁊ de vētre
Vñ s̄m Bern̄. ociosus deo mortu⁹ est ⁊ dy
abolo viuit. Et Gre. in. v. mora. De quan//
to cor per terrena desideria dilatat̄. de tāto
ad susceptōem gr̄e d̄i angustat̄. Etiaz tales
qui sic ocio sunt intenti ⁊ carnaliter viuunt
nūq̄ h̄nt animū dispositū qui p̄fecte ad de
um p̄ desideriū sanctū eleuari possit. qd̄ ne//
cessario req̄rit̄ ad gr̄e susceptōem sicut dicit
Bern̄. Op̄tet q̄ ignis desiderij preueniat
ad omnē aīam ad quā vētur⁹ est dn̄s p̄ gra//
tiā. Quīto ⁊ vltīo merito celestis premij se
priuāt. q̄r dic̄ Leo papa. nō ociātib⁹ nō tor//
pētib⁹ sz laborātib⁹ dat̄ merces. Et hec vl//
tima ⁊ finalis causa laboris ē merces eterna
quā dn̄s laborātib⁹ p̄mittit vbi sup̄ cū dici
tur in themate. voca op̄arios et redde illis
mercedē. Et hec fuerūt v̄ba deuotiōib⁹ ve
stris p̄posita. Satagite igit̄ carissimi vt d.
san. Petr⁹. i. Pe. ij. Si bn̄faciētes patien//
ter sustinetis hec ē gr̄a apud deū. in hoc enī
vocati estis q̄r ⁊ xp̄s passus ē p̄ nobis vobis
relinquēs exēplū ⁊c̄. vt sic p̄ bonā op̄atōez
vocatōem vestrā faciatis p̄fectuosam ⁊ me
ritoriā Ecc̄i. li. Op̄amini opus vr̄m añ tem
pus ⁊ dabit vobis mercedē vr̄am in tēpore
suo. ⁊ sic obtinebitis gr̄am om̄ipotētis d̄i in
hoc seculo ⁊ in futuro efficiemini p̄ticipes
eterne gl̄ie. ad quā nos ⁊c̄.

De adem dominica Sermo. lij

Voca op̄arios et redde illis merce//
dem Math. xx. D Nota su//
per v̄bo voca op̄arios. d. aliq̄s qui
bus modis tm̄ vocat me. R̄ndet̄ quinq; mo
dis ⁊ nūcijs. Primo mō seu prim⁹ nūcius

est omnis creatura que sibi seruit ⁊ obedit. Job.xij. Interroga iumēta ⁊ docebūt te.et volatilia celi ⁊ indicabūt tibi.loq̄re terre et rñdebit tibi scz per productionē flor ⁊ fructuum.et narrabūt pisces maris Aug. Celum terra mare ⁊ omnia q̄ in eis sunt deū autorē suū pfitent ⁊ docēt tc. Bern. Cūcta pspera ⁊ aduersa sunt ad amorē dei vrgētia. Secūdus nūcius est scriptura sacra que vocando nos nō tantū clamat sed ⁊ coartat Eccs.xij Verba sapientū sicut stimuli Eccl.xij. In nouissimo cognosces vba mea.et in ꝓmonibus meis stimuleris Ro.xv. Quecūq̄ scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt Johannis.v. Scrutamini scripturas quia vos putatis in ipis vitā eternam hre .ij. ad Thi.iij. Oīis scriptura diuinitus inspirata est vtilis ad docendū ⁊ arguendū. Tercius nūcius est ratio ꝑua q̄ nūq̄ in homine quiescit sed semper bona suggerit. Vñ Aristo.i.ethi. Ratio sp depcat ad optia. Propter qđ Bern. Inexcusabilis offis hō qui nō diligit dñm deū.intus ei innata ē nāa. vt totū illi se offerat a q̄ totū hz quod existit Quart⁹ nūcius est mūdana aduersitas.gregorius. Mala q̄ nos hic ꝑmūt ad deū ire cōpellūt. ps.xv. Multiplicate sunt infirmitates eor postea acceleraverūt. Figurat hoc in ezechia de q̄ Isa.xxxviij Quintus nūci⁹ est ꝑmij magnitudo qđ satis declarat text⁹ dicēs. Cū sero esset dixit dñs vinee pcuratori suo. Voca oparios ⁊ redde illis mercedem Matth.xx. In summa vbor tāguntur duo. Primo opariorꝫ vocatio generalis. ibi. voca oparios. Secđo eorꝫ apremiatio liberalis.ibi et redde illis mercedē. De primo dicit.voca oparios nō ociosos nō torpētes sed oparios qui in vinea dñi opati sunt opera iusticie ⁊ vtutis. Sed q.cur de⁹ gratis nō vult dare ꝑmiū salutis cū vt sic esset magis liberalis.sz vult q̄ debemus cooperari vt dicit apls.i.Corin.iij Dei enī coadiutores sumus Et Aug.qui te creauit sine te nō vult te saluare sine te. Illius rei aliq̄t cause posite sunt in precedenti ꝓmone seu rōes quas vide ibidem.p hac prima pte ꝓmonis. ¶ Dixi secđo tangit eorꝫ apremiatō liberalis ibi.et redde illis mercedē. Hec merces est denari⁹ diurnus: vita eterna est illa merces de qua Sap.x. Reddet de⁹ mercedē laborꝫ suorꝫ iustis tc Vbi nota merces ista hz tres ꝓditōes laudabiles.primo deseruitur faciliter. Secđo possidet ꝑbēnter. Tercio persoluitur liberaliter Primo dico q̄ deseruitur faciliter Isai.x. Quicūq̄ dederit calicem aque frigide.nō dicit vini vel cereuisie.nec aq̄ calide sed frigide qđ facile est habenduz Subdit.amē dico vobis.nō perdet mercedē suā. Vnde Aug⁹. Dñe venale habes regnū celor discipuli totū ꝓ eo dederūt quod habuerūt. Zache⁹ medietatē bonor suorū. vidua paupcula p duo era emit. Et dic Augusti.sup.ps.lxij. Si quid vis ⁊ nō potes: deus factū ꝓputat. Et sic etiā solū volūtate bona ꝓpatur.vbi facultas opis deficit. Nā dicit idē sup illud ps.cxi. In mādatis eius volet nimis. Sufficit voluntas si pficiendi mādati deest facultas. Secđo possidet pbenditer Eccl.xviij. Merces dñi māet in eternū. O si quis haberet pxidē nō deficientē q̄tū eā diligeret.sz sic est đ mercede eterna Vñ Eccl.ij. Qui timetis dñm credite illi nō euacuabitur merces vra.qz nō est transitoria sed sempiterna Aug. O merces regnū q̄ sempiternū.cuius lux vitas .lex caritas cuius modus eternitas.hec ille. Tercio p solut liberaliter Isai.v. Gaudete ⁊ exultate qñ merces vra copiosa ē in celis. ps. cij. Replet in bonis desideriū tuū. sup quo dicit Orosius. Replebit oēs sensus interiores ⁊ exteriores celestib⁹ delitijs. quilibet enī sensus suo gratissimo fruet obiecto sine oīi impedimēto. Nā fieri nō pt q̄ hic intā tū delectaremur sicut in patria. Et hoc duplici de causa. Prima ex pte nostri. qz sensuales potentie sunt debiles ita q̄ excellens sensibile corrūpit sensuz.sicut claritas solis lune vel stellarū oculos.albedo enī visuz disgregat. Dicūt aliqui mgri q̄ in statu innocētie tāta fuit delectatio in visione vnius stelle sicut nūc est delectatio de visione solis vel de sono vnius venti.sicut de alicuius optie melodie.et hūc defectū ꝓ pctō incurrimus vt etiā nos aīalia irrōnabilia in sensib⁹ excellunt. Vñ nos aper auditu pcellit.aranea tactu vultur odoratu.linx visu.simea gustu Et iō nūc nō possum⁹ multū delectari. Secūda causa.qz nō bēmus tā delectabilia ob

iecta in via sicut in patria manifeste de hoc ptz p experiētiā. Attn specificabo p singulos sensus q̄tū est possibile. Visus duplex habz obiectū. Primū obiectū ē xps sm naturaz būamitatis Job. xix. In carne mea videbo deū. vñ sicut ipe sm deitatē est pfectissimuz obiectū mētis. sic sm būanitatez obiectum corporeis oculis Job. x. Ingrediet̄ et egredietur et pascua inueniet. de q̄ Aug. Duo sunt sensus in hoīe. interior et exterior. et vterq; bonū suū hz in q̄ reficit̄. interior in pēplatione deitatis. exterior in pēplatōe būanitatis. Propter qđ dicit leo papa in li. ō fide. Deus fact⁹ est hō vt totū hoīem btificaret. Illud igit̄ obiectū tā fulgidū et tā pclarū est q̄ ois alia claritas solis lune et stellarū et omniū elemētoz est q̄si calam⁹ ardēs respectu totiꝰ vniuersi ardētis. Jō Bern̄. Plenum erit oīm dulcedine videre hoīem et hoīs creatorē. Et nimirū q̄ oēs electi et āgeli fruētur in eū inspicere desiderāt. nec de eis aspectu vnq̄ satiari pñt Bern̄. O btā visio videre xp̄m in seipo in nobis et nos in xp̄o felici iocūditate. ¶ Scōm obiectuz visus ē visio oīm electoz. Hec visio etiā valde delectabil̄ erit. naz qlibz erit pulcrior sole Mat. xiij. Fulgebūt iusti sic sol. Et vt dicitur Isa. xxx. Sol erit septuplr clarior q̄z nūc ē. ibi ergo videbim⁹ beatā v̄ginē Petrū Paulū Johānē sanctā katherinā barbarā et horotheaz cē. oēsq; alios electos. Et videbim⁹ q̄tū quilibet in amore ardescit. et q̄tū glificat⁹ quilibet existat. ibi quilibet intuebit̄ patrē et matrē de quibꝰ plenā notitiā hēbit q̄z clari sint. et quēlibet aliū cum q̄ conuersat⁹ fuit. et sciet qđ fecit. Cū sup illud Apo. xxi. Tanq̄z vitrū plucidū. dicit glosa. Sicut in vitro videt̄ quicq̄d ē in eo. ita q̄cquid ē seu existit in cordibꝰ hoīm videbitur p̄ro aspectu. Vnde q̄ Gre. in moza. Vnusquisq; mētē ab alteri⁹ oculis mēbroz corpulentia nō abscōdet. Et sic nō tm̄ ista corpa pulcida videbūt. sed etiā corda. et hoc magnam pfert delectatōz. Sed d. ex q̄ quilibet videbit ibi pr̄em et matrē et filios cē. et cū ex natura plus eos bic diligat an ne tl̄is inclinatio remanebit. vt pp̄ioꝛes plus diligant̄. Sic sili mō videmus hic vt vn⁹ plus ad vnum q̄z ad aliū inclinat̄. vtrū etiā hec ibi remaneat affectio. Ad hoc dubiū rñdet Isi. et dicit q̄ nō. q̄z in patria ē pfecta pformitas voluntatis dīne et nre. Et sic plus diligūt illos q̄ deo pp̄inquiores sunt. q̄z hmōi inclinatō fit rōe pplexiōis q̄ oriť ex motu corpm. et tl̄is mot⁹ tūc nō remanebit. vt dicit bonauētura. et sic etiā talis inclinatio cessabit. ℞ Terciū obiectū visus ē claritas celoz et elemētoz q̄ pt⁹ extremū iudiciū remanebūt et glificabunť. Erit tūc sicut dic̄ mḡr in sentētijs. et hr̄ etiā Isa. xxx. Lux lune sicut lux sol. et sol septuplr clarior. Quia etiā elemēta renouabunť et purgabunť vt in suo esse purissimo existāt et in se etiā claritatē pp̄riā hēbūt. Terra aūt vt dicit Richar. tm̄ in superficie sua illūminabit̄. dic̄ enī. Si in luo pfundo illuminaret̄ impij ad lumē illud videret. ꝑ vilione illa sunt indigni. Est enī sm̄ pmunē opinionē infern⁹ in cētro terre et distata a superficie terre tria milia et ducēta et quinq̄ginta miliaria. q̄tus ergo superficies terre clara sit. illa tm̄ claritas nō hic erit ad vsuz btōz in p̄ria Apo. xxi. Claritas illa nō eget sole neq; luna ꝑ agn⁹ dei illūminabit illā. Et Isaie. lx. Non erit āpli⁹ sol ad lucēdū p die nec splēdor lune illūminabit. ꝑ erit tibi dñs in lucē sempiternā. Sz d. q̄s erit tūc vsus lucis dic̄ mḡr in. iij. di. xlviij. sep̄m hō ignorare. Sed rñdet Rich. q̄ ista claritas nō erit in vsuz necessitatis corpal̄. ꝑ erit in vsum vtilitatis spūal̄ ad hōdū delectatōz in specie create et ad contēplandū dm̄ in lucis effectu. Et pp̄ter hāc cām pt⁹ extremū iudiciū lux erit vtl̄. Magna enī erit delectatō corpa ista celestiaz elemēta tā pura et clara intueri. ¶ Quartū obiectū ē q̄ videbūt dānatos in inferno. et ibi gaudebūt de pnaz cuasiōe et iusticie dei executōe. ps. lvij. Letabit̄ iustus cū viderit vindictā. Sz d. quō letanť de vidicta cum oēs pfecti sint in caritate nec possint habere odiū in cordibꝰ suis. dicit mḡr in. iij. di. l. q̄ nulla ꝑpassiōe mouēť et allegat Gre. dicētē Justoz aīe et si i boītate nate sue miscōiaz hñt iā tūc tm̄ auctoris sui iusticie p̄iucte tanta rectitudīe pstrīgunť vt nll̄a ad reprobos ꝑpassiōe moueant̄. et sic videnť delectari de vidicta nō quidē ex odio ꝑ ex dīna iusticia. et sic patēt illa q̄ttuoz obiecta visus. Et nota vlterius q̄ iste sensus visus tres habebit

nobilitates. Prīa q̄ nulla indīſpoſitio ſitu alis aut diſtātia obiecti ei⁹ actū impedit. vi/dēt enī ſimul ⁊ ſemel ſurſuz ⁊ deorſum. Rō enī nobilitatis hui⁹ eſt. q⁹ talis īmutatio nō ſequit legē nāe ſz imperiū uolūtatis aīe cui corp⁹ ad plenū obedit ⁊ q⁹ etiā ibi de⁹ agit ſupnaīr. Scōa nobilitas potētie uiſiue ē q̄ plures act⁹ ſibi ſil' ineſſe p̄nt. ita q̄ ſimul uidēt btām ūginē ⁊ xp̄m. alias ſeq̄ret cū fa/cie xp̄i inſpicerēt q̄ man⁹ nō uiderent. Rō hui⁹ ē q⁹ potēcia ſolū intētionaīr īmutatur. Tercia potēcia ē q̄ nō min⁹ delectaī ita ui/dere imppetuū q̄z in p̄ſo in eis delectabaī. rō q⁹ cū corpale induit incorruptōez tūc eti/am induit īmutabilitatē. ℟ Nam ſen/ſus audit⁹ etiā tria ꝑ ꝓſolatōe ſua hēbit ob/iecta. Primū erit uox xp̄i ꝓcedēs a diuino ore xp̄i. Que quidē ſic in ſe delectabilior fit auribꝫ dulcior. Sz d. q̄d eis loq̄tur. Rñde tur. Eleīte bñdicti ⁊c ut dr Mat. xxv. Sed dicit Rich. q̄ hēbit ſe xp̄s ad electos ſic an/geli ſupiores ad inferiores. bñt enī ſe angeli ſupiores a d inferiores ſic dic Dyo. de cele. gerarchia. c. iiij. ſm triplicē actū purgāt il/lūināt pficiūt. purgāt a neſciētia. q⁹ faciunt eos id ſcire q̄d p̄ri⁹ ignorabāt. Et ſic xp̄us. nā ſic dic in tpe nos de dīna ueritate naīali/ter ⁊ p̄miracla inſtruxit ita ⁊ āpli⁹ ꝑpalabit Nā dixit ad diſcipl'os Joh. xvi. Adhuc m'l/ta habeo uobis dicere ſz nō poteſtis portare modo. Tunc ergo abiles erimus ita q̄ no/biſ archana dei dic inſcrutabilia p̄opalabit q̄ꝫ enī angeli pt⁹ ꝑfirmatōz ſp nudaz dei eſſentiā videīt tñ dei archana, p̄funda fun/dit⁹ nō intelleīt. ſic dicit hiero. de sacro incarnatōis plene hoc nō eſſe intellectū ab angelis uſq̄ pt⁹ paſſionē xp̄i ſicut ꝓbat per inq̄ſitōz quā feceīt mīores angeli in aſcēſio ne ſic ſcribiī Ija. lxiij. Quis ē q̄ ueīt de edō ⁊c. p̄s. Quis ē iſte rex glie. Et ſic xp̄s nobi ſcū de dīna ſapia potētia ⁊ bōitate locutōem hēbit ⁊ purgabit a neſciētia Scōo xp̄us in ſuo lumīe lumē intellect⁹ noſtri cōfortabit. Tercio pficiet. q⁹ oēs potētie ſine eo ſunt ī/pfecte. Sic enī primū obiectuz erit uox q̄ ſumme deſiderās fidelis aīa clamat Canti. ij. Oñ de mihi facīē tuā ſonet uox tua ī auri bꝫ meis uox eī tua dulcis⁊ facies tua ōcora Scōm obiectū audit⁹ erit uox angelorum De q̄ yſa. vi. Et clamabat alter ad alterū. et dicebāt ſanct⁹ ſan. ſcūs dñs de⁹ exercituuz Sz d. quō poſſum⁹ būc ſonū corpalibꝫ au/ribꝫ audire. Rñdeī. ñ erim⁹ mīn⁹ abiles ad būc ſonū in p̄ria q̄ꝫ fuerīt paſtores q̄ in nati/uitate xp̄i audieīt āgelos canētes gl'ria ī ex. Lu. ij. Vultis enī ſanctis p̄ſtauit hoc de⁹ ī via ut marie magdalene q̄ ab his ꝓcibꝫ ci/bata ē. xxx. ānis in deſerto. Sic būs gre. re/gina celi. Sic eī legiī de bto ſenerino ut pz in legēda ſci Hiero. Terciū obiectū audit⁹ eſt uox oīm electorz. de q̄ ps. cxlix. Exultatō nes dei in gutture eorz. Aug. Corda in līgue nō ceſſabūt laudare dñ. Sz d. quō pt igiī eſſe uox uocalis cū celū nō capit peregrinas imp̄ſſiōes. Rñdeī q̄ celū nihil obſtat nec ſo nū impedit. ſz ſicut uox dulci⁹ ſonat in argē/to q̄ꝫ in plūbo. et dulci⁹ in ſolido q̄ꝫ in p̄ioſo ſic in celo dulci⁹ ſonabit cuz ſit nobilioris et clarioris materie. Nā ponit pitagoras q̄ ex motibꝫ ſpherarz ⁊ celorz cauſaī nunc dulciſſi/m⁹ ſon⁹ ſz hic nō audiī ꝓpter diſtātiam. Ad argumētū tñ q̄ celū nō recipit pegrinas im/p̄ſſiones corruptibilitatis. tñ lucis aut ſoni bñ recipit. cū talis nō corrūpat ſz magis per ficiat. ⁊ q̄ꝫ ibi nō ſit aer intrīſec⁹ genera/bilis ⁊ corruptibilis ē tñ qui ſufficit ad p̄fe ctionē uocis. Et ſic erīt etiā in celo uocales uoces q̄ maximā cauſabūt audit⁹ ui deetati onē. ℒ Nota de ſenſu odorat⁹ aliqbꝫ ui deī q̄ in corpibꝫ glorioſ nō ſit aliq̄s odor q⁹ cū pura ſint ſic eleīta ī ſua ſpera odorē ñ ha bēt. Dic enī Ariſto. de ſenſu ⁊ ſenſa. q̄ odor nō ſit niſi de ſicco in būore impreſſo. ideo ele/mēta pura nō bñt odorē. ſic ⁊ de corpibꝫ glo rioſ. Jtē odor ꝑ hēdiī cū q̄dā finali euapo ratōe q̄. a corpe odorifero reſoluiī. ſz tūc in nulla corpali creaīa erit talis reſolutio. q⁹ ñ pt ſtare tñis cū impaſſibilitate. ⁊ ſic videtur q̄ in btis nō erit odor. Ad hoc rñdeī q̄ ois q̄litas tūc in maxima ꝓportōe erit. eritq̄ ibi ſiccū ⁊ hūidū in optimo ſui eſſe. igiī in maxi mo odore erūt. Ad ſcōm rñdet Rich. q̄ fi/nalis euaporatio nō eſt p̄ſe nccia. q⁹ ſm eun dem talis immutatio olfact⁹ aut alteri⁹ ſen/ſus in p̄ria nō erit naturalis ita q̄ fiat natu/ralis trāſmutatio uel receptō. q⁹ hoc impaſ ſibilitati repugnat. Sed bñ eſt ibi receptio ⁊ immutatio intentionalis q̄ ſpecies recipit

et delectatõz inducit ꝛ pficit. Sic ergo pri/
mũ obiectũ olfact⁹ erit odor, pcedẽs a corpe
xpi. Sic enim corp⁹ xpi in luce ꝛ colore alia
corpa excedit. ita etiã in odore suaui. qz ele/
mẽta ꝛ qualitates in eo sunt in maxima pro
portõe. Scõm obiectũ hẽbim⁹ a corpibus
oĩm electoꝝ. et erit mira redolẽtia suauitaꝫ
Terciũ obiectũ odorat⁹ hẽbim⁹ ꝙ influxũ
diuinũ. tm̃ de sensu gustus non inueni q̃ qđ
dicit san. tho. in. iiij. scripti. di. xlviij. q. ij. ar.
i. i rm̃. principali. ad q̃stiunculã. iiij. ꝙ gust⁹
nõ erit ibi in actu ita ꝙ immutet ab aliq̃ cibo
vel potu sumpto. nisi forte dicat ꝙ erit gust⁹
ibi in actu ꝙ immutatõz lingue ab aliqua hu
midita te adiũcta De sensu tactus iste sẽsus
in pria actu suo perficiẽ ne dicatur ồ sanctus
illud qđ de sculptilibꝫ prophẽta dixit in ps
cxiij. Aures hm̃t ꝛ nõ audiẽt pedes hm̃t ꝛ nõ
ambu. ¶ Et nota ꝙ maiori ꝙsolatõne
ꝛ delectatõe oĩm sensuũ tã interioꝝ q̃ exte/
rioꝝ ꝙ tũc erit etiã inestimabilis ornat⁹ aie
ꝛ corpis. Prim⁹ ornatus corpis erit pul/
chritudo corpis sine oĩm diffoꝛmitate absq̃
oĩm defectu incõpabilis. qz tũc tlis erit pul
critudo corpis ꝙ corpus vniuscuiusq̃ qua/
si sol fulgebit Mat. xiij. Et tũc sol erit septu
pliciter clarioꝝ q̃ nũc ẽ vt dictũ est ꝛc̃. Se/
cũdus ornat⁹ corpis ẽ velocitas Aug. de ci
u. dei. c. xxxv. Vbi volet spũs ibi. ptin⁹ erit
ꝛ corpus. Corp⁹ enĩ totalr subiectetur aiẽ
ꝛ erit sine oĩm grauitate. Terci⁹ ornat⁹ erit
libertas. intm̃ erimus liberi ꝙ nil nos poterit
impedire ꝙ si volum⁹ poterim⁹ ptransire ig
nẽ infernalem cũ eis ptãs tũc euacuaẽ. nec
vlla erit fuitus nisi ad deũ. et licet liberi sũt
tm̃ omnino nihil mali volũt. Quart⁹ ornat⁹
erit foꝛtitudo. intm̃ erimus foꝛtes vt nihil ẽ
qđ mouere nõ possimus. dicit enĩ Dionisi.
in li. de dĩnis noĩbꝫ. equales angelis erim⁹.
sed di absq̃ fatigatõne celũ mouẽt. vt vult
Aristo. nã si dyabol⁹ ita foꝛtis ẽ ꝙ aerẽ mo
ueat. vẽtos excitet ꝛ terre motũ. cur g̃ ñ plu
ra tũc aĩa gl̃ificata facere possit. ps Nihil ồ
est ti. eũ. Quitus ornat⁹ est sanitas. ibi nul
la erit infirmitas Apo. xxi. mors vltra non
erit. Sext⁹ ornat⁹ iocunditas sine meroꝛe
Isa. li. Leticia sempiterna sup capita eoruꝫ
gaudiũ ꝛ leticiã tenebũt. fugiet doloꝝ ꝛ geni
tus egoipe ꝙsolabꝫ eos. Septim⁹ ornat⁹
erit vict⁹ sine omni sollicitudine Luce. xxij.
Ego dispono vobis sicut disposuit mihi pa/
ter me⁹ regnũ vt edatis ꝛ bibatis sup men/
sam meã in regno meo. Octau⁹ sunt diui/
tie sine omni deficiẽtia ꝛ paucitate. ps. cxi.
Gl̃ia ꝛ diuitie in domo ei⁹. Non⁹ ornat⁹ se
curitas sine oĩm terroꝛe. Isa. xxxij. Sede/
bit pp̃l⁹ me⁹ in pulcritudie pacis. in taber/
naculi fiducie ꝛ in reqe opulẽta. ¶ Sic
etiã multi sunt ornat⁹ ꝛ fruct⁹ aiẽ. primus
est sapia sine erroꝛe Aug. de ciui. dei. li. xxij.
Ibi esse nẽm nõ bẽbit defectõem nosse nẽm
nõ habebit erroꝛẽ Berñ. Ibi magistrum se
mel vidisse est oĩa didicisse. Secũdus ami/
cicia sine emulatõe. ibi. dñs enĩ plus diligꝫ
nos q̃ nosipsi nos. dabit enĩ se dñs totũ tibi
ac si oẽs derelinq̃ret ꝛ solũ occuparet⁹ tecuꝫ
Et etiam ecõuerso plus eum amabimus q̃
nosipos Anſ. Etiam vnusquisq̃ intantum
diliget aliũ sicut seipm. Et tantuꝫ gaudebit
de alieno sicut de ꝓprio gaudio Tercius est
par sine dissensione. ita ꝙ nullus bẽbit vel/
le diuersum a alio sed oẽs vnius voluntа/
tis erimus. Quartus est gloria sine abiecti
one que tanta ẽ ꝙ ab humano intellectu ca/
pi nõ ꝑt. ps. Nimis honorati sunt amici tui
deus. Nonne honoꝝ magnus est ꝙ cum taꝫ
pulcra societate in eternũ manebũt. et tam
ameno loco ꝛ fulgido impetuũ habitabunt
Quint⁹ fruct⁹ securitas sine oĩ timoꝛe ibi eĩ
in eternũ securi erim⁹ Sapie. iij. Justoꝝ
aiẽ in manu dei sunt ꝛ nõ tanget illos toꝛ/
mentũ malicie. ipi ei experimẽtaliter ꝙgno/
scent ꝙ sunt ꝙfirmati. ita ꝙ peccare nõ pñt.
ipi legẽt infatigabiliter in libro vite quod ẽ
ipm̃ verbum in quo sunt indelibiliter scripti.
Ipi exprient̃ in deifico obiecto ꝙ sunt inse/
parabiliter deo vniti. sm̃ illud Isaie. xxxij. Et
erit ibi op⁹ iustitie pax ꝛ cult⁹ iustitie silen
tiũ ꝛ securitas vsq̃ in sempiternũ. Sext⁹ ẽ
leticia sine meroꝛe ps. xv. Adimplebis me
leticia cũ vultu tuo Ber. Tãta ẽ ibi leticia
ꝙ in ꝓpatõe ei⁹ omnis alia iocũditas meroꝝ.
oĩs suauitas doloꝝ. oĩs dulcedo acerbitas.
oĩs decoꝝ horribilitas Aug. Tãta ẽ iocũdi
tas vite eterne in vi visione clara vt eã si ñ
liceret ibi ꝓmanere ãpli⁹ q̃ vn⁹ diei hora
ꝓpter hoc innũerabiles delicie b⁹ vite ꝙtẽ
nerent̃ Gre. Si ꝙsideram⁹ q̃ ꝓmittũtur in

Sermo

celis vilescũt oĩa q̃ hñtur in terris. Septi/
mus ẽ sufficiẽtia sine diminutõe. aug. Illic
erit oĩs sufficiẽtia sine oĩni indigẽtia. qz ſm
Boe. ij. de ꝓsolatu. Mĩtudo ẽ stat⁹ omniuz
bonoꝝ aggregatõe pfect⁹. naz ſm mgrm in
iij. di. xlix. beat⁹ nõ est nisi q̃ bz oĩa q̃ vult et
nihil vult mali. Hã q̃cq̃d amabĩ aderit. nc
de siderabit q̃ nõ aderit Aug. ō ciuitate ōi
ꝺ ãnta erit felicitas vbi nullũ latz bonũ. nĩ
lũ aderit malũ. Hã ſm Crisĩ. sup mat. Ma
ius erit iusto⁹ ꝑmiũ q̃ omne eoꝝ de sideriũ.
i. Corĩ. ij. Nec ocul⁹ vidit nec auz audiuit
nec in cor hoĩs ascẽdit q̃ ꝓparauit de⁹ diligẽ.
tibus. Remia celestia sunt tã magna q̃ ñ
pñt mẽsurari. tã mlta q̃ neq̃ũt nũerari. tã co
piosa q̃ nõ pñt termĩari. tã ꝑciosa q̃ nõ pñt
estĩmari. Ecce hec merces de q̃ textus vbi the
ma. voca oparios z redde illis mercedẽ. ad
quã q̃dã nos ꝓducere et adiuuare dignet q̃
est bñdict⁹ in secla seculoꝝ amẽ.

Dominica sexagesi me Sermo lij

Exijt qui seminat semĩare semẽ suum
Luce. viij. Mat. xiij. et Mar. iij.

Videmus q̃ sol ẽ vnus z tñ
splendor eius influens in illa inferiora aliq̃
deliccat. aliqua liquefacit. aliqua indurat.
et hoc nõ est ex parte solis q̃ de se ẽ vnus et
vniformiter agit. sz ex parte influẽtiã recipi
entis. vbi ꝑ diuersitate taliũ effectuũ repe/
ritur diuersitas dispositõnũ. Spũaliter. sol
id est bonus doctor. de q̃ Dañ. xij. Qui aũt
docti fuerĩt fulgebũt q̃si splendor firmamen
ti z q̃ ad iusticiã erudiũt multos quasi stelle
in ꝑpetuas eternitates. Quilibet ergo th̃is
doctor q̃ntũ in se ẽ eq̃liter docz oĉs sz doctri
nam eius nõ oĉs eq̃liter suscipiũt. et hoc nõ
est ex pte sui sz ex pte dispolitõis recipiẽtiũ
vñ sic lux sol' descẽdẽs sup tres tabulas di/
recte aptatas vnã aureã aliã argẽteã. terciã
ligneã. illa lux solis q̃ntũ ẽ ex se eq̃liter illũ/
nat eas. sz ipe nõ recipiũt lumẽ solis eq̃liter
sic de⁹ q̃ntũ ẽ de se gratiã suam pat⁹ est omni
bus dare quare nullus excusare se poterit si
gratiam a deo nõ acceperit. qz nõ est culpa
dantis. sz illi⁹ q̃ se ad recipiẽdũ nõ disponit
sicut dic̃ Ian. Tho. in tercio contra gẽtiles
c. clij. Nam si bon⁹ pictor debet facere pul
crã imaginẽ reqrit subiectũ prediſpositũ in
quo possint colores recipi. Et hoc est qđ di
cit phũs. Act⁹ actiuoꝝ sunt in patiẽte pre/
dispolito. et materia debite dispolita dz esse
ꝓ introductõe forme vt cera liquida pro si
gilli ipressiõe. sic z cor ad suscipiẽdũ verbuz
dei. Et figuratur in historia hodierna cum
hoĩes fuerũt indurati Gen̄. vij. Omnis ca
ro corruperat viã suã sup terrã. tũc perierũt
in diluuio. sed fructuosi scz quattuor parua
fuerũt ꝓtecti in archa. Idcirco ad fructifi/
candũ debet nos inducere tps quod hodie
est inceptũ quod dz sexagesima ad designã/
dũ q̃ in sex operibz misericordie z .x. precep/
tis debemus nos exercitare Et durat hoc
tps vsq̃z ad q̃rtã ferã post pascha vbi cant̃
introitus. Venite bñdicti patris mei ꝛc̃. per
hec enĩ vt sup̃ dixi sex opa misc̃die z decẽ p̃
cepta meremur audire hanc vocẽ. sed qz ni/
hil est qđ magis ꝓsit in his q̃z dei verbũ idcir
co illud sollicite z cũ summa diligẽtia debe
mus audire. et ad hoc corda nr̃a aptare vt ĩ
nobis fructificet de quo est historia presen/
tis euangelij. ℣ In summa euãgelij
duo tãguntur. Prio xpi predicatio amorosa.
ibi. cũ turba mlta. Scõo discipulorum inter/
rogatio fructuosa. ibi. interrogauerũt aũt eum
Dicit ergo dicit. In illo tpe scz cũ xps iter fa/
ciẽs ꝑ ciuitates z castella predicabat regnũ
dei. Et hic inter cetera erĩs de domo q̃dam
vbi ꝑdicauit discipulis z turbis. venit lec⁹
mare z cũ turba plurima conueniret. Ecce
turba. nõ diuites nõ potẽtes sicut et adhuc
hodie fit. i. Corin. i. Videte vocatiõez vr̃am
fratres qz nõ multi sapiẽtes ſm carnem nõ
multi potẽtes. nõ multi nobiles sed q̃ stulta
sunt mũdi. elegit de⁹ vt confundat sapiẽtes z
infirma mũdi elegit de⁹ vt confundat fortia ꝛc̃.
vt impleat illud Prouer. ij. Cum simplici
bus ſmocinatio eius. de diuitibz enĩ vnum
habuit scz zacheum. de potentibz z nobilibz
vnuz habuit scz Joseph ab aromathia qui
fuit nobilis de curio. de sapiẽtibz etiã vnuz
habuit scz nicodemũ Job. iij. Idcirco dicit
Job. vij. Nunquid aliquis ex principibus
credidit in eũ. q. d. nullus. sed turba Aug⁹.
Principes z reges de quãto altiores de tan
to ad malũ ꝓniores. i. esdre ix. man⁹ principũ

ꝛ magiſtratuū fuit in hac tranſgreſſione pri
ma. ſic etiã prĩores erunt in pena. De quo
Iſi. de ſummo bono. li. iiij. De quãto nti
dioꝛes hic in purpura regali. de tãto deſpe
ctioꝛes in flama infernali. Ideo Prouer. x
Qui ambulat ſimpliciter ãbulat cõfidenter
ſicut turba vt ſubdit. De ciuitatibus ꝓpera
bãt ad ieſum. et ꝓ hoc innuitur gl̃oſitas ſi
ue famoſitas p̃dicatõis xp̃i. qꝛ nõ tm̃ de vil
lis ſꝫ etiã de ciuitatibꝫ ꝓperabant ad illum.
Prõ tãcꝫ infirmi ad medicũ clemẽtiſſimũ
vt curarent. Ipe enĩ erat medicus ille de q̃
Mat. ix. Nõ eſt op⁹ valentibꝫ medic⁹ ſꝫ ma
le hãtibꝫ. Scõo ad ipm̃ ꝓperabãt vt impe
riti ad mgr̃m ſapientiſſimũ a q̃ illuminarent
p̃s. Accedite ad eũ ꝛ illuminamini. Tercio
vt oues eſurientes ad bonũ paſtorẽ. nam ipe
eſt de quo Johã. x. Ego ſum paſtoꝛ bonus
dic̃ Math. Tũc aſcendit ieſus in nauiculã
ꝛ oĩs turba ſtabat in litoꝛe. ꝛ locutus eſt eis
multa in pabolis. Lucas vo volens ꝓmane
re circa p̃ntẽ biſtoꝛiã dicit. locutus ẽ dicẽs
ꝓ ſimilitudinẽ. ℚ Sed diceres tamẽ
vꝛ Job. xviij. In occulto locut⁹ ſum nihil
Rñdet ſan. Tho. pte. iij. q. xlij. ar. iij. q̃ doc
trina alicui⁹ p̃t eſſe occulta tripliciter Pri
mo quãtũ ad intẽtionẽ docẽtis. et hoc du
pliciter. Primo qꝛ nõ vult manifeſtare ex
inuidia quod in xp̃o locũ nõ habuit Sapie
vij. Sine fictõne didici ſcꝫ ſapiẽtiã. et ſine
inuidia ꝓmunico ꝛ honeſtatẽ illius non ab
ſcondo. Reuera quia ipe fuit lucerna Ma
thei. v. Nemo accẽdens lucernã ponat ſub
modio neq̃ in abſcondito. ꝛ ſic hoc dixit de
alĩs ꝓ ſeip̃m poti⁹ fecit. Secũdo hoc cõtin
git ꝓpter inhoneſtatẽ eoꝛ q̃ docenẽ. vt dicit
Aug. ſup̃ Job. q̃ quedã ſunt mala q̃ poꝛta
re nõ p̃t qualiſcunq̃ pudoꝛ humanus. Do
ctrina aũt xp̃i nõ ẽ neq̃ de erroꝛe neq̃ de i
mũdicia ꝛ ꝓ oĩs non occulta. Alio mõ ꝛ ſe
cũdo p̃cipaliter vꝛ occulta. qꝛ paucis ꝓpo
nẽ ꝛ ſic iterum xp̃i doctrina nõ fuit occulta.
Job. xviij. Ego palã locut⁹ ſum mũdo. ego
ſp̃ docui in ſi[illegible]goga ꝛ in tẽplo vbi oĩs iudei
ꝓuenĩũt. Tercio q̃tũ ad modũ docẽdi. ꝛ ſic
xp̃s quedã turbis loq̃batur in occulto para
bolis vtendo. et hoc nõ ſine rõe. Prõ enĩ
ſic fecit vt hoĩes ſtudioſius ad ſpiritualẽ in
telligentiam alliceret. in obſcuris enĩ ſolent
ſe hoĩes exercitare ꝛ nõnũq̃ maĩfeſta ſper
nere. Scõo vt eo melius rudibꝫ ꝛ ſimplici
bus veritatẽ infigeret quo facili⁹ ꝛ ꝓmodo
lius p̃ exẽpla docerẽtur. Tercio ꝑm Criſo.
vt ꝓgnitionẽ veritatis infidelibꝫ ꝛ indignis
occultaret. Et hãc rõem infra tãgit in textu
Sic ergo locutus eſt p̃ ſimilitudinẽ dicẽs.
Exĩt qui ſeminat. Vnde congrue ſequitur
euãgelium de ſemine poſt euangelium de vi
nea. vt habeamus panẽ quo reficiamur in
vinea laboꝛantes. ℟ Et ꝓ ſeminato
rẽ hic intelligitur xp̃s qui exĩt ſeminare tri
pliciter. Prõ exiuit a patre ꝓ eternã gene
ratõem Ecci. xxiiij. Ego ex oꝛe altiſſimi ꝓ
dini. Ille exit⁹ nõ eſt ꝓ motũ localẽ ſꝫ ꝓ ema
natõem p̃ſonalẽ Et ſic primo ſeminauit an
gelos in celo. qnod ſemẽ cecidit ſecus viam
ſcꝫ ꝓ ſuꝑbiam. quia via xp̃s eſt. Johã. xiiij.
Ego ſum via veritas ꝛ vita. modo dyabo
lus vt vꝛ Job. viij. ab initio in veritate non
ſtetit. qꝛ mendax eſt ꝛ pater eius. Et ſic ce
cidit ſecus viã quãdo aſſimilari voluit altiſ
ſimo ſcꝫ ſatori ſuo. Vnde q̃ yſaie. xiiij. Super
aſtra dei exaltabo ſoliũ meũ. et ſimilis ero al
tiſſimo. Sꝫ qñ hoc factũ ſit dicit ſan. Tho.
pte. i. Statim poſt primũ inſtãs angeli pec
caueriũt ꝓ ſuꝑbiã. ideo cõculcati ſunt ꝓ di
uinã ſapiẽtiã tanq̃ ſemẽ ſecus viam. Vnde q̃
Ecci. xxiiij. Omniũ excellentiũ et ſublimiũ
colla virtute calcaui. et volucres celi. i. ela
te cogitões comederũt id eſt ꝓſumpſerunt
id. Propter qõ dicit. yſa. xiiij. Quomodo
cecidiſti de celo lucifer qui mane oriebaris.
Lu. x. Vidi ſathanã quaſi fulgur cadentẽ
de celo. et Aug. xi. de ciuitate dei. Angelica
creatura quã deus condidit dignitate nate
p̃cedit. ſicut dicit Berñ. ſup̃ cantica Si de
us ſic egit cũ angelo ſuꝑbiẽte quid faciet de
me terra ꝛ cinere. Poſt hoc ſeminauit pri
mos parẽtes in paradiſo tan ꝑ aliud ſemen
Illud cecidit ſuꝑ petrã ſcꝫ ſcientiã filij ap̃e
tẽdo. qui petra vꝛ. i. Corinth. x. Petra autẽ
erat xp̃s. et Math. xvi. Super hãc petram
edificabo ꝛc. volentes eſſe ſapiẽtes ſicut dij
ſcꝫ ſciẽtes bonũ ꝛ malũ Geñ. iij. Et natũ aru
it ſcꝫ ꝓ ſuggeſtionẽ diabolicã. quia nõ habu
it humoꝛẽ ſcꝫ gratie ſiue radicẽ ſcꝫ charita
tis. ℣ Secundo exiuit de ſinu patris
in mundũ ꝓ incarnatõem Johã. xvi. Exiui

a patre ⁊ veni in m̄dm. vbi secū attulit semē celeste scz diuītatē ⁊ animā. ⁊ seminauit illd̄ in terrā optimā. hoc est in cor gloriosissime v̄ginis Marie. de quo p̄s. lxxxiiij. Bñdixisti dñe terrā tuā auertisti captiuitatē iacob id ē hūani generis. De hac terra d̄r Ezech. xxxvi. Terra illa inculta facta ē ortus voluptatis. hec est terra illa inculta. i. intacta. de qua ꝓcesserūt flores rosarū ⁊ lilia conualliū Canti. i. id est varia ornamēta virtutū Hec est terra illa in qua semen nostre redemptionis seminatū est Gene. xxij. In semīe tuo benedicētur om̄es gētes. Si eniz illa terra nō germinasset ⁊ semen illud nō produxisset totus mundus ꝑditus fuisset Hec est igitur illa terra de qua p̄s. lxxxiiij. Veritas de terra orta est. id est filius dei. Hoc ē benedictū semē de quo panis celestis factus est: omne delectamentū in se continens Johānis. vi Ego sum panis viu⁹ qui de celo descendi. si quis māducauerit ex hoc pane viuet ineternū. Tercio exijt in m̄dm de vtero virginis ꝑ natiuitatē Barut. iij. Post hec in terris visus ē ⁊ cū hoīb⁹ ꝯuersat⁹ est. T Ibi exijt tāq̄ agricola. vt agrū m̄di incultū id ē desertum excoleret. Et dico tanq̄ agricola Zacha. xiij. Hō agricola ego sum. Reuera agricole ꝯpari p̄t. prīo qr agricola est ꝑsona hūilis ⁊ vilis q̄dāmmō reputat̄ a ciuib⁹ ⁊ ab alijs ⁊ sepius irridetur vt dicitur Job xij. Deridetur iusti simplicitas. sic ⁊ xp̄s potuit dici agricola. quia sic humilem ⁊ vilez in hūanitate se exhibuit vt quasi fatuus ⁊ insipiens a iudeis ⁊ gētilib⁹ illuderet̄ Lu. xxiij O tā vilis estimabatur vt ⁊ cum sceleratis reputaret̄. ysa. liij. et cum sceleratis reputatus est. Secundo agricola vestib⁹ sordidis ⁊ q̄i exilibus induit̄. sic xp̄us vilitatē humane ꝯditionis induit. De quo Phil. ij. Habitu inuētus vt homo. Et zacha. iij. Et hiesus indutus erat vestib⁹ sordidis nō culpe sz pene. Et hoc existens in ope suo. Sed ī die festo: hoc est in die gloriose resurrectionis sue vbi opus nr̄e redemptōnis ꝯpleuit. induit vestē claritatis. vt impleret̄ in eo illud zacharie. iij. Auferte vestimenta sordida ab eo ⁊ induite eū mutatorijs. Tercio vt plurimū agricola vadit nudis pedib⁹ ⁊ fatigat̄ aliqñ etiā equitat sz raro nisi in negocio. sic filius dei nudis pedib⁹ vt frequēter ambulauit. etiā vsq̄ ad fatigatōz Joh. iiij. Jesus fatigat⁹ ex itinere sedit sup̄ fontē. hiere. xiiij. Quasi colon⁹ fatigat⁹ ē in terra. ⁊ q̄i vir vagus ⁊ bñ vag⁹ qr paup ꝓpriā domū non habuit Mat. viij. Vulpes voueas hñt ⁊ volucres celi nidos ⁊c. Etiā tñ aliquando sed ꝑ raro equitauit. vt in die palmarum in asina Math. xxi. Quarto dicitur agricola. quia agricola est laborator ex eo ꝙ labor in calle manuū ei⁹ cognoscitur. sic ⁊ xp̄s Johā. xx. Infer digitū tuū huc. et vide manus meas nō madefactas sudore sz cruore nō habētes duriciā calloꝝ sz fixuram clauoꝝ. p̄s. ix. Tu laborē ⁊ dolorē ꝯsideras scz humani generis vt tradas eos in manus tuas. Quinto agricola per se trahit ⁊ portat aratrū. Et sic xp̄s aratrum sancte crucis portauit ⁊ tenuit Deniq̄ boues suos innexit aratro. id ē discipulos dicēs Math. xi. Tollite iugū meū sup̄ vos. quia duos ⁊ duos misit ꝓpter fructum vite Joh. xv. Posui vos vt eatis ⁊ fructuz afferatis. Hos etiam boues agitat stimulo sue exhortationis Math. x. Nolite timere eos qui occidūt corpus. aīam aūt occidere nō pñt. Et iterū Luc. xij. Nolite timere pusillus grex scz eos qui tm̄ hñt corpus occidere nec in aīa quicq̄ pñt facere. Sexto comparatur agricole. qr agricola mittit equos cū rastro ad occādū terre semīa. sic ⁊ ip̄e quattuor euāgelistas q̄ semē suū in terra humani generis seminatū abscōderēt. Hic ergo agricola ꝑ se exijt primo. qr ip̄e habuit terre noticiā Joh. ij. Ip̄e sciebat q̄d esset in homine. etiā ꝓpter terre maliciā. i. Johan. v. Tot⁹ mundus in maligno positus est. U Exijt. dico prīo seminare semē suū. id est v̄bum dei. Quod d̄r semē ex sex causis. Primo qr in semine est calor naturalis q̄ planta nutrit̄. Sic ⁊ in v̄bo d̄i. Prouer. xxx. Oīs s̄mo dei ignitus. p̄s. cxviij. Ignitū eloquiū tuū vehementer Hieremie. xxiij. Nūquid nō v̄ba mea q̄si ignis. Et ideo si peccatores frigidi īflamari vellent tunc verbū dei audire deberēt Et si corda eoꝝ adhuc apta eēnt absq̄ dubio inflamarentur sicut discipuli. Lu. vlti. Nonne cor nostrū ardēs erat ī nobis dū loqueretur nobis in via ⁊ apiret nobis scripturas. Scdo qr in semine est v̄tus

nutrimẽtalis.sic ꝛ ꝟbũ dei pascit ꝛ sustẽtat Deu.viij.ꝛ Math.iiij. Nõ in solo pãe vi/ uit homo ꝫ de omni ꝟbo qđ ꝛc. Et iđo qui hũc cibum sumere abhorrẽt eterne mortis periculum formidari dñt.vt dicit Greg.et Mat.xi. Ueruntamẽ dico vobis.qꝛ remissi us erit terre sodomoꝝ in die iudicij ꝯ tibi intelligẽs quamlibet ciuitatẽ vel ꝓlm qui verbũ dei audire noluit neꝯ suscepit. Ter/ cio quia in semine est ratõ semialis.vnũ enĩ semen generatur ex alio.ꝛ sic verbũ dei ge/ nerat hominẽ. De quo Jacobi.i. Uolũta/ rie nos genuit ꝟbo veritatis. Et sic beatus Aug.genitus est deo ex verbo dei qđ audi/ uit a btõ Ambro. Et ꝫ est qđ dic̃ ps. cxviij in quo corrigit adolescentioꝝ viam suã. Et subdit in custodiẽdo ꝟmones tuos qꝛ ꝟbũ dei emollit corda Canti.i. Ania mea liq̃fa/ cta est. In ꝟbo enĩ dei deus loquit. Quar/ to quia in semine est virt? penetrabilis.sic ꝛ verbũ dei mentẽ hominis penetrat etiã vs ꝯ ad diuisionẽ spiritus Hebre.iiij. Uiu? est ꝟmo dei ꝛ efficax ꝛ penetrabilioꝝ omni gla dio ancipite Aug.de spũ ꝛ ania. Nihil hac diuisione mirabilius ꝯ vbi duo essentialit vnita realiter distinguũtur.ꝛ hoc fit qñq̃ per ꝟbũ dei vbi ania q̃ naturaliter corpori inclinatur.p ꝟbũ dei qñq̃ ita penetrat ꝙ intan/ tũ ꝓtrariat corpi ac si ab ipo realiter diuisa esset. Quãto in semine est fructuum pluralitas.sic ꝛ in ꝟbo dei Ro.x. Fides ex auditu auditus aũt p verbũ xpi.ꝛ ibidem quõ autẽ audiẽt sine predicãte.q.d.nequaq̃. Sexto in semine modus fructificãdi est dissimilis sic ꝛ verbũ dei nõ in omnib̃ proficit. ✠ Nam quantũ ex litera elicitur quattuoꝝ ge/ nera hominũ ponũtur vbi tamen tm̃ in vno fructificat.qđ subdit innuẽs euãgelista di/ cẽs.aliud cecidit sec? viã Gre. Uia ẽ mẽs malarũ cogitationũ sedulo meatu trita ꝛ a/ refacta. Et per hoc significantur luxuriosi. Isa.li. Posuisti vt terrã corpus tuũ ꝛ qua si viã tm̃ seruientib̃.i.demonib̃.sic hi faciũt qui in nullo volũt resistere nullã hñtes clausurã nec in oculis nec in auribꝫ ꝛ in talium cordib̃ nõ ꝑt fructificare dei ꝟbũ ꝫ illud audiãt tm̃ mĩme aduertũt.i.Cori.ij. Animalis homo nõ percipit ea que sunt spiritus dei Eccĩ.xxi Audiuit luxuriosus ꝛ displicebit illi ꝛ ꝓpici et illud post tergũ suũ. habent enim se tales sicut leones vt dicit Crisꝯ. Si leoni ostẽdis campũ floridũ nõ aduertit .quia ñ flores.ꝫ carnes appetit.sic talib̃ nõ placet virtutuꝫ ordinatio sed carnis delectatio. Unde de lu xuria dic̃ Gre.in moꝛali. Si luxuria semel mẽtẽ occupauerit vir bonũ cogitare ꝓmit/ tit. Idẽ ebetat sensum.ꝓfundit intellectuꝫ. maculat volũtatẽ.obscurat mẽoriã .excecat rõem. Ideo Math.vij. Neꝯ mittatꝭ mar garitas vras añ porcos ne forte ꝑculcẽt eas pedib̃ suis Crisꝯ. Porci sunt qui vitã suam scenose libidini mãcipãt. Tales enĩ ꝟbum ꝓdicationis ꝑculcãt ꝛ vilipẽdunt pedib̃ su is.i.affectib̃ ꝑtẽptoꝝ veritatis. Unñ Be/ da in epla. Nihil ita mortiferũ sic luxuria. Osee.iiij. Fornicatio ꝛ vinũ ꝛ ebrietas au/ ferũt cor. Et Hiero.sup Math. Fornicatõ uertit sensum.debilitat animum.de rõna/ li hoie facit brutũ Isi.in li.de summo bono. Cõsuetudo luxurie moꝛs ẽ aĩe. Quapter bꝛ hic de semine qꝛ si in taliũ corda ceciderit Gre. Dupliciter perit.qꝛ tm̃ situ cogitatõm ꝑculcat ꝛ volucres celi ꝙmedũt illud .id est demones illud ꝑsumũt p prauã suggestiõeꝫ ne ꝓficiat eis ad salutẽ. Unde per volucres demones hic significãtur. Primo ꝓpter na ture agilitatẽ.qꝛ adhuc citius ꝯ volucres volãt ꝙ multa loca. Scõo ꝓpter aeris inha bitatõeꝫ.ipi ei habitãt in aere caliginoso tã ꝯ at homi in sole. Tercio ꝓpter eorum sub/ tilitatẽ. Unde aues multum subtiliter colli gunt grana de terra.sic ꝛ demones verbum dei de cordib̃ hoim.sed volens eis resistere debet ponere formidines vt fit in ortis.pas/ sionẽ scꝫ xpi ꝙ quã sunt devicti Crisꝯ. Ubi si gnũ crucifixi cũ fide ꝛ devotione interceſſe/ rit tibi inimicus nihil nocebit. ✠ Scõi in quib̃ ꝟbũ dei nõ fructificat sunt superbi de quib̃ subdit ĩ litera.aliud supra petrã.i. cor superbũ cecidit ꝛ natũ arurit qꝛ nõ habuit humoreĩ scꝫ gratie Jacobi.iiij. Deus super bis resistit.hũilib̃ aũt dat gratiã. Sic dici tur Mar.iiij. Nõ hẽbat altitudinẽ terre.i. ꝓfunditatẽ hũilitatis.altũ capiendo,p pro fundo Job.xij. Putei? est altus.i.ꝓfundꝰ. Unñ ꝙ petrã notant superbi. Primo qꝛ petra naturaliter ẽ dura.sic ꝛ superbia inter alia vicia maxie obdurat corda ꝛ rebelles facit vitati,

vt impleatur in eis illud Hiere.v. Induraverũt facies suas supꝑ petrã ⁊ noluerunt reuerti. nõ timẽtes illud Eccĩ.iij. Cor durum male habebit in die nouissimo. i. in morte et iudicio Bernñ. ad eugeniũ papã. Cor durũ est qđ nec ꝓpũctõe scindit. nec pietate mollitur. nec mouet ꝓcibꝫ. nec minis cedit et flagellis indurat. ingtũ ad bñficia. infirmuz ad ꝓfilia. inuerecũdũ ad iudicia. temerariũ ad ardua. obliuiscẽs ꝑterita. negligẽs ꝑsentia nõ prouidens futura. qđ ⁊ nec deum timet nec hoĩes vereť. nec mirũ si tle finaliter male bẽbit. Et ꝓmuniter sunt corda supbozum ita dura vt locũ apud eos hz illud Job. xli. Cor eiꝰ indurabitur quasi lapis ⁊ strigetur quasi malleatoris incus Crisť. Sicut lapis sup quẽ pluuia cadit balneatur foris. intus tñ siccus existit. Sic tales ab extra quãdo cꝫ ostẽdunt aliquã bonitatẽ ꝟbũ dei audiẽ do. intus tñ in ariditate cordis sui ꝓmanẽt ⁊ sic ꝟbũ dei nõ ꝓt in eis fructificare. Secũ do qz petra naťaliter est frigida. sic ⁊ tales ꝺficiũt in calore charitatis scz dei ⁊ ꝓximi ita ꝙ in eis implet illud Hiere. vi. Sicut frigidã facit cisterna aquã suã. sic frigidã fecit maliciã suã. Tercio qz petra est ponderosa sic ⁊ supbia tã ponderosa fuit in angelis malꝯ celũ eã tenere nõ potuit Lu. x. Clidebã satbanã quasi fulgur de celo cadentẽ scz ꝓpter ponderositatẽ supbie sue Gre. Supbi infima petũt cũ sep ceteris extollũt Sic igitur scdo ꝟbũ dei in supbis fructificare non ꝓt Eccĩ. xliij. Frigidus vẽtus aquilo. glosa dyabolus ⁊ ꝓcella suggestiõis eiꝰ. flauit scz suggerẽdo. et gelauit paulatĩ frigore scz pfidie. cristallus ab aqua. Glo. peccator indurat. ℣ Tercij sunt auari in qbꝫ semen nõ fructificat. De quibꝫ subdit in textu aliud cecidit inter spinas. i. inter auarã mentẽ q̃ totã solicitudinẽ ⁊ omnẽ amorẽ ponit ĩ tẽ ꝓralibꝫ diuitijs ⁊ nõ in ꝟtutibꝫ celestibus Et bñ diuitie spine dicunť ꝓpter tria. ꝓmo. qz sic spine pulcre florẽt sz amaros fructꝰ cũ aculeis ⁊ stimulis ꝓducit Ber. sic auari diuites ad tps florẽt ⁊ in eternũ ardẽt sic ꝓz in diuite epulõe Lu. vi. Secdo qz corda lacerãt ꝓ solicitudies Gre. Diuitie spine sũt qz solicitudinibꝫ mentẽ lacerãt scz cum spe acquirẽdi cura retinendi et timore ꝓdendi. Aug. Diuitias inueniſti. requiẽ ꝓdidisti scilicet mẽtis in deo. Dicit enĩ Gre. in mora. Cũ mẽs ꝓ varia distrahit a deo retrabitur Tercio qz sic in spinis ꝟmes bĩtãt. sic in diuitijs vicia multa Eccĩ. xi. Si diues fuerz nõ eris immunis a delicto Crisť. Diuitiarũ seqla ẽ voluptas arrogãtia ⁊ luxuria. q̃ oia impediũt viã salutis. Et sic dicit in textu. ⁊ simul exorte sunt spine scz diuitiarũ ⁊ suffocauerũt illud Gre. Fallacia diuitiarũ suffocat dei ꝟbũ. Exẽplũ in Giezi. iiij. Regũ. v Qui multa bona a ꝓpheta helizeo audiuit. ⁊ tñ ꝓ spinas auaricie suffocabať. cũ a Naaman syro ꝓ volũtatẽ dei occulte munꝰ accepit. sic ananias ⁊ zaphira Act. v. qui ab apostolis multa bõa audieť. sic ⁊ iudas q̃ a xꝓo multa audiuit. hz spine auaricie totum suffocauerũt. Idcirco Eccĩ. x. Nil est iniquiꝰ cꝫ amare pecuniã. Nã amor diuitiarũ ⁊ solicitudo cogitatõnũ impedit in spũali vita. Vñ legiť exẽplũ in vitas patrũ. ꝙ abbas Isaac fratribꝫ pcõtantibꝫ q̃liter homo ad spũalez vitã possit peruenire. Rñdit. non nisi expulsa varietate cogitõnũ. sunt enĩ cogitatões ⁊ vicioꝝ pũctiones in triplici drñtia. aut enim sunt circa bonũ honorabile qñ vicz quis nimis sollicitꝰ est de honoribꝫ. ⁊ sic est supbia. aut circa bonũ vtile. vt sunt tpalia bona. sic est auaricia. aut circa bonũ delectabile. ⁊ sic est luxuria. Hec ſm Innocẽ. omnẽ etatem corrũpit. omnẽ sexũ confundit. oẽm ordinẽ soluit. ℣ Quartũ genus hominũ sunt boni bũiles deuoti ⁊ attẽti ⁊ tãgiť ibi. aliud cecidit in terrã bonã. ⁊ exortũ fecit fructũ centuplum ⁊ abundantẽ. Et hi sunt in triplici drñtia ⁊ ſm hoc triplex eoꝝ fructus cõsideraťsicut innuit lẽa Marci. iiij. loquẽs de eadem pabola dicit. qđ cecidit in terrã bonaz dabat fructũ aliud triceſimũ. aliud sexagesimũ. aliud cẽteſimũ. Hzmi igitur in quibꝫ verbũ dei ꝓfert fructũ triceſimũ sunt hi qui habẽt fidem cũ obseruantia decẽ preceptorũ. Secũdi in quibꝫ ꝓfert sexageſimũ fructũ sunt obſuãtes decalogũ cuz sex opibus miſcdie. i. qui vltra hoc exercent se in opibꝫ miſericordie ⁊ pietatis. Tercij hz in quibꝫ ꝓducit centeſimũ sunt hij qui seruant decalogũ ⁊ consilia. vt sunt qui oĩa ꝓpter deuz reliquũt ⁊ dñm sequũť. De quibꝫ Mat. xix

Amē dico vobis q̄ vos qui reliquistis oīa. et secuti estis me cētuplū accipietis ⁊ vitam eternaz possidebitis. Et ſm q̄ bō magis se disponit ad suscipiendū semē scz v̄bum dei. ſm hoc magis ī eo fructificat. Implorem⁹ ergo ⁊ nos diuinū auxiliū vt in illoz boīm societate inueniamur. vt sic obtineam⁹ gr̄iā in p̄nti ⁊ gloriā in futuro. ad quaz nos ꝛc.

De eadem dominica Sermo. liiij.

Natū arnit. qz nō habuit humorem. Lu. viij. Dicūt naturales q̄ fructus sequit naturam radicis. vbi igit radix mala ē ibi ñ crescūt boni fruct⁹ Spūaliter. Tres sunt radices pctōz. p̄ma radix est malicia. vt q̄ñ quis volūtarie ⁊ sciēter ꝑ ꝓsciaz malū opat Jacobi. i. Peccatū cū ꝓsummatū fuerit generat mortem. Et sic Cayn ex malicia peccauit qz cū deliberatione occidit abel fratrē suū Gen̄. iiij. Et sic dr Exodi. xxxij. de filijs israel. Peccauit populus iste pctm̄ maximū. glo. qz voluntarie vitulum fecerūt ⁊ adorauerūt sculptile. xv. q. i. c. i. §. ex voluntate. Ex voluntate nascit pctm̄. Et licet oīa peccatū large capiendo dr volūtariū tm̄ magis ꝓprie q̄ fit ex ꝓposito directe ꝓtra ꝓsciam. tale dr peccatum in spm̄sanctū cui bonitas attribuit Matb. xij Qui peccauerit in spiritū sanctū nō remittetur ei neq̄ in hoc seculo neq̄ in futuro. id ē difficulter remittet Hiero. Deus ē ī corde peccare p̄ deliberatōz q̄ in ope p̄ participatōz. Scda radix est negligētia. et fit ex mnia pigricia in inquirēdo De tali dr. lxxxiij di. c. nihil. Negligētia est eruditōis nouerca Richar. Inquātū negligis intantū decrescis ⁊ post tergū vadis. Et in figura bn̄ mutrix mypbiboseth dormiendo puer neglexit vt clam occideret. ij. Re. iiij. Sic ⁊ sepe homo in aīa p negligētiam occidit. Qua ꝓpter dr Nūe. v. Qui p negligētiā trāsgressi fuerit mandatū dñi ꝓfitebūtur pctm̄ suum q. d. ne ⁊ maius crescat ⁊ facilius aiam perdat. Eo q̄ dicit aug. Nullū pctm̄ adeo parui quī crescat neglectū. Tercia radix est ignorātia crassa. i. Cor̄. xiiij. Si quis ignorat ignorabit. Nemo enī insanabilior ē: q̄z qui infirmus ⁊ ignorat ⁊ sibi sanus videt. De q̄ bus. p̄s. xxxv. noluit intelligere vt bñ ageret De talib⁹ habet. xxxviij. di. c. Ignorātia ē mater cūctoz errorz. et ibidē. Qui ea q̄ dei sunt nesciūt a dño nesciunt. Et sic in his tribus semē dei arescit. De q̄ thema. natū aruit vt supra. ¶ Expedita p̄ma p̄te ſmonis p̄ntis euāgelij. dixi scdo tangit discipuloz interrogatio fructuosa. vñ cū xp̄us p̄dicationi sue pabolaz ꝓposuisset. subdit euāgelista in textu. Hec dicēs clamabat. Et in h̄ notat magnitudo affectus xp̄i in p̄dicādo clamor enī ille erat signum magni affectus. Aug. ix. cōfessionū. clamauit dictis ⁊ factis. voce ⁊ vita. clamauit p̄dicando. clamauit orando. clamauit lazarū resuscitādo. tandem clamauit moriēdo Et adhuc q̄tidie in celis existēs clamat ad nos. iuxta illud. p̄s. xvij. Intonuit de celo dñs ⁊ altissimus dedit vocē suā. Et est vox illa de q̄ Mat. xi. Venite ad me oēs qui laboratis ⁊ onerati estis et ego reficiaz vos. Summo enī studio affectat nostrā salutē Gen̄. Quicquid p̄tinet ad salutē ꝓcludit dei v̄bū. Idcirco ⁊ elevata voce clamauit qui dudum p̄ ꝓphetam dixerat Iere. xxij. Terra terra terra audi v̄bū domini. vt sic q̄z nccm̄ sit illud audire oñdat Nō ⁊ satis clare ex sequenti litera declarat dicēs. Qui habet aures audiēdi audiat. q. d. Qui hz potētias aīe ad intelligendū aptas audiat. i. taliter eas apponat vt q̄ misticē ⁊ pabolice dr intelligat. et tūc intellecta obediēter ꝓpleat. In his igit v̄bis triplicē innuit auditū. Unus est auditus exterior ī corpe. et dr sensitiuus auditus. Et tāgitur ibi. qui hz aures. s. exteriores. Alius est interior in mente. et dicitur auditus intellectiu⁹. et est cum homo q̄ exterius audit intus intelligēdo suscipit. Tercius est auditus effectiuus. vt cū homo q̄ exterius audit ⁊ interius intelligit effectualiter ad factū ꝓducit. Et hunc voluit in hoc sensu apponi ipe saluator vt supra audiuistis. ¶ Sequtur nūc interrogatio discipuloz de pabola ꝓposita. Interrogabāt aūt eū nō anno tēptandi sicut legisdoctores Luce. x. sed aio addiscēdi Et hoc ostēdit in eo q̄ dicit discipuli eius. Ex q̄ enī erāt discipuli tūc discere desiderabant

Et interrogabant eū tanq̄ magīm veritatis sapientē z erpt̄ū. Et interrogabāt vt dicit Beda nō stati. hz cū esset singularis in domo vt ꝺr Marci. iiij. In q̄ instruimur si intelligentiā diuinoꝝ secretoꝝ ꝑsequi volum⁹. tūc sepositis terrēoꝝ tumultuū curis domū dei. .i. scripturā occulte penetrādo oādo z meditādo intrare debem⁹? Sic igit̄ interrogabāt. Quare i ꝓbolis loq̄ris eis. q. ꝺ. Que est hec ꝓbola. et quid ꝑ eā significat̄. Quibus ipe dixit. Quia vobis datū est nē. Ecce delectabilis trīsio vobis scz credentibꝫ vobis būilibꝫ. vobis obediētibꝫ z mihi dilectis vobis mꝺo abiectis. vobis simplicibꝫ et bñ volentibꝫ dignis discipulis meis datū ē nosse misteriū regni celoꝝ. datū est scz diuinitus nosse misteriū .i. secretū z occultū regni ce. siue dei. i. sacre scripe q̄ ꝺr regnum dei. eo q̄ per hāc voluntas dei reuelat̄. Et secundū eā faciētes ad regnū dei ꝓducit. Ce quit̄. ceteris aūt in ꝓbolis. hoc ē indignis siue ad hāc minus aptis in ꝓbolis. i. simplitudinibꝫ ꝓgruis. Et hec est causa vna quare xp̄s q̄nq̄ obscure. ꝓcessit in doctrina sua. vt dicit san. Tho. ꝑte tercia. q. xlij. arti. iij. vt malis misteriū diuinū occultaret q̄si bis qui indigni essent. Et hoc etiā tangit in lra cū dicit. vt videtes. i. videre se reputantes nō videāt scz ſm veritatē. vel sic. videntes exteri⁹ būanitatē nō videāt. i. nō ꝓgnoscāt intus diuinitatē. De quibꝫ ꝑs. cxij. Oculos bñt z nō videbūt. et audiētes scz exteri⁹ vbū ꝓdicatōis mee nō audiūt interi⁹ neq̄ intelligūt scz sensum spūalez ꝑ salute sua Et ex hoc arguit̄ q̄ plures sunt qui verbuz dei suscipiūt z audiūt. nō tamē oēs semp eo sensu q̄ eis ꝓficit ad salutē. q⁹ nō sunt digni

¶ Nūc ꝓcedit in textu ad exꝑsitōez parabole dicēs. Semē est vbū dei. Ecce ipa diuina veritas exponēs verbū dei semen dicit et quis ausus ē ꝓtradicere. Et merito q̄ tuoꝝ de causis. Prio ꝓpter spargēdi similitudinē. q⁹ sicut semē prio manu accipitur z postea spargit̄. sic z verbū dei primo ꝺr manu. i. ope accipi z postea spargi sicut xp̄s fec̄ Act. i. Cepit ihesus facere z docere Leo papa. Efficacioꝝ est vox exēpli q̄z vbi. Propter quod dicit apostolus ad Romanos. ij. Qui alium doces teipsum non doces. Qui predicas non furandum furaris. qui dicis non mechandum mecharis. qui in lege gloriaris ꝑ preuaricatōz legis deū inbonoras. Existias aūt hoc ō bō qui iudicas eos q̄ talia agūt z facis ea. q⁹ tu effugies iudiciuz dei. q. ꝺ. neq̄q̄. Et ibidē. In quo alīū iudicas teipm ꝓdēnas. Et hoc est q̄ dic̄ Cyp. et in cano. xl. di. c. multi. vbi inter cetera dicit. in iudicio enī sedes. siquidē bene vixerī z bñ docueris ꝓfm instruis. si bñ docueris et male vixeris tui solius ꝓdēpnator eris. Nam bñ viuendo z bñ docendo ꝓfm instruis quō viuere debeat. bñ aūt docēdo ꝓfm z male viuēdo deū instruis quō te ꝓdemnare debeat. Ideo Bern̄. O res iniq̄. res mōstruosa. līgua magniloqua. man⁹ ociosa. Et Mat. v. Qui fecerit z docuerit hic magn⁹ vocabit̄ in regno celoꝝ. Scōo verbū dei ꝺr semē ꝓpter fructificādi vtilitatē q⁹ sic semē seminatū fructificat Isa. lv. Verbuz quod egredie̅t de ore meo nō reuertet̄ ad me vacuū sz faciet quecūq̄ volui z ꝓsperabitur in bis ad q̄ misi illud Deu. xxxij. Fluat vt ros eloquiū meū Et ysa. vbi sup̄ Quō descēdit ymber z nix de celo. et illic nō reuertit̄. sz inebriat terrā z infundit eā. z eā germinare facit. et dat semē serēti z panē comedenti. sic erit vbū meū qđ egredit̄ de ore meo. Et licet non in oīb⁹ fructificet tñ in aliquibus. Et si etiā ñ stati fructificz tñ fructificat ꝑ suo. sicut semē q̄n in terrā ꝓicit̄ non statim fructū facit sed fruct⁹ patiēter expectat̄. nec etiā qui semīat cert⁹ est q̄ fruct⁹ sequat̄. nihilominus tñ seminat. sic z fidelis predicatoꝝ ꝺz spem hāe de fructu licet statim expimētaliter ipm ꝓsequi nō cognoscat. cū fiducia tñ ꝺz illū expectare. Tercio ꝓpter reficiendi necitatē. nā vbū dei necio requirit̄ ad refectōem anie Mat. iiij. Non in solo pane viuit homo sed in omni vbo qđ ꝓcedit ab ore dei. Et sicut panis ē cib⁹ corpis: sic verbū dei est cibus mētis. De q̄ Gre. sup Ezech. Cibus mētis est vbū vitatis. Itē sicut corpus nō ꝑt viuere sine corꝑali cibo sic aia sin̄ vi vbo ysa. i. Nisi dñs exercituū reliq̄sz nobis semē q̄si sodoma fuissem⁹. Ideo Gre. Oēs qui viā vite desiderāt vbū vitatis audire dñt. Sicut ergo se hz cib⁹ corpis ad corꝑ. sic cib⁹ mētis ad aiam Cñ si quis cibū corpis

fastidit vel eū retinere nō ꝑt signū est mortꝫ sicut dicit Greg. Eterne mortꝫ periculū for midate si cibū exhortatōis accipitꝫ ⁊ ī ventre memorie nō retinetꝫ. intellige ex negligētia vel inaduertētia Etiā sicut cibꝰ corpi nocet q̄ nō digerit. sic ꝟbū dei qñ ope nō implet. Gre. Vel? est aīaꝫ eternaliter cū deo victurā pabulo ꝟbi dei reficere q̄ carnē moritura nutrire. Quarto ꝓpter ꝓficitatōis simulitudinē. Sic em̄ semē ī oīm terra nō fructificat. sic ꝟbū dei ī oīm mēte ⁊ aīa. ¶ Audiuistꝫ em̄ iā sup̄ in p̄cedēti ꝟmone q̄ ꝙt tuor sunt genera hoīm. ⁊ ī vno tm̄ fructū ꝓducit. Hec eadē ī sequēti lra exposītone ipe saluator declarat dicēs. q̄ cecidit sec? viaꝫ hi sunt ⁊c. Ubi sciendū q̄ ꝙtū ex lra elicit ad huc ꝙttuor sunt gña hoīm q̄ ꝙtidie currūt ad p̄dicatōeꝫ nūq̄ tm̄ ꝓficiūt ad salutꝫ ꝓfectuꝫ nisi soli q̄rti. Primi sūt mūdanis conversatōibus ⁊ delectatōibꝰ implicati. hi intelligunt q semē q̄ cecidit sec? viā vbi est cōis trāsitus hoīm. taliū em̄ mētes sunt plene mundanis delectatōibꝰ. ⁊ sic ꝟbū dei ī cordibꝰ eoꝝ locū hre nō ꝑt. de quoꝝ numero vt cōiter sūt luxuriosi ⁊ lasciui. q̄ licet verbū dei aliq̄n audiant tm̄ eis nō placet: sꝫ potꝰ displicet ⁊ parū aduertūt. Et venit ꝺ etiā a dyabolica vexatōne in interitū aīaꝫ suaꝫ. Dicit q̄ cecidit ⁊ ñ ꝓfecit. ꝺ em̄ esset nō qua insipiētia sator is ꝓficere semē vbi fructū spare nō posset. De q̄ tert?. q̄ cecidit sec? viā. i. in cor vanitatibꝰ mūdanis ⁊ delectatōibꝰ implicatū. Hi sunt q̄ audiūt. i. hec est ꝓditio illoꝝ. q̄ aliq̄n ꝟbū dei audiūt. Glo. sꝫ nō faciūt. ⁊ si q̄n audiūt venit dyabol?. s. ꝓ malā suggestionē ⁊ tollit ꝟbū de cordibꝰ eoꝝ. i. labi facit illud a mēoria. ⁊ facit eos inaduertētes vel in mēoriam reducit mūdanas vanitates ⁊ delectatōes Quare subdit ī tertu. ne credētes salui fiāt Ipse em̄ dyabol? valde invidet saluti hominum. sꝫ q̄ sal? nostra stat ī fide formata. mō fides sicut dicit apl's ex auditu. audit? ꝓ verbū xp̄i. ad Ro. x. Et ideo nimiꝝ si dyabol? ꝺ impedit. q̄ summo studio conat nos a deo eternaliter separe. O carnales hoīes vtinā aduerteretꝫ. O luxuriosi vtinā hec ꝟba insonarēt mētibꝰ vr̄is. vt saltē de cetero vitā vestrā ꝓ ꝟba dei emēdaretis. sꝫ prochdolor multi viā ꝓditōis vadūt. Et sic infernus vt plurimū luxuriosis est repletꝰ. Unde dicit Ysi. de summo bo. magis ꝓ corruptionē luxurie gen? humanū dyabolo subdit q̄ ꝓ q̄cunq̄ aliud. Et q̄re ꝺ. q̄ nō aduertūt illud q̄ eis dicit ꝓ salute aīaꝫ suaꝫ. videlicet q dyabol? tollit verbū de cordibꝰ eoꝝ ne credētes salui fiāt. ¶ Secūdi sunt ꝓpter sensus ꝓtinacia obstinati. ⁊ hi significant ꝑ semen q̄ cecidit supra petrā. Sūt em̄ nōnulli q̄ ⁊ si libēter p̄dicatōes audiūt intm̄ tm̄ sūt in ꝓpio sensu ⁊ ꝓpria voluntate obstinati q audita cordicit? recipe nequeūt. Et tales si interdū bonū ꝓpositū ꝙpiūt. fructū tm̄ boni operis nō attingūt. Et hui? est duplex causa Una est animi obstinatio. Un̄ Bern̄. Qui cōs ꝓprie voluntati innitēs finē aliquē humanū quadā intentōe sua p̄constituit illū tunc plerūq̄ ita figit aīo q ꝑ nullā p̄dicatōeꝫ vl' psuasionē ab eo p̄t euelli. Bern̄. Sūme religionis subuersio. ⁊ venenū insanabile obstinatio. Et de his est vertisīle prouerbiū q̄ vulgariter ꝺr Lup? dicit. ouis ouis. Un̄ dicit idē doctor btūs Bern̄. in quodā ꝟmone Ita ineffican est ꝟmo ī corde obstinati q nl' la ad eū penetrare valeat benivolētia moniti onis. Et cā obstinacie hui? innuit q durici am petre sup̄ quā q̄dq̄d seminat arescit. q̄ ñ hz humorē. s. grē. Alia cā est carentia charitatꝫ. ⁊ ꝺ declarat ī textu cū dicit. q̄ sup̄ petrā cecidit. i. sup̄ corda p̄posa malicīosa ſdurata. hi sunt q̄ cū audierint cū gaudio suscipiunt ꝟbū. Glo. sꝫ ñ ꝑseverāt. hi radices charitatꝫ nō hūt. Et hec ê tota cā q̄re ī ꝟbo dei nō ꝑseverāt neq̄ ī eo ꝓficiūt q̄. s. carēt radice charitatꝫ. Subdit. ad tps credūt. ⁊ in tpe temptatōis recedūt. Si ꝺr eis q̄ placz credūt. li ꝟbo q̄ ꝓtrariū est ⁊ displicet. tūc aurē obturātes ⁊ auertētes tanq̄ nō audissent frustra illud p̄terire faciunt. ⁊ dato q qñq̄ bonū ꝓpositū ꝙpiāt tm̄ ad factū raro ꝓducūt. ut dicit Greg. in omel. Multi sunt q̄ cū ꝟba ꝓtra auaricīā audiūt detestant. rerūq̄ oīm ꝓtemptū laudāt. sꝫ cū anim? videt q̄ ꝙpiscit obliuiscit q̄ laudabat. Multi cū ꝟba ꝓtra luxuriā audiūt pollutōnes carnis nō solū perpetrare abhorrēt. imo etiā perpetratas erubescūt. Sꝫ mox vt carnis ſpecies

eoꝝ oculis appareat mẽs ad desideriũ ille celebritatẽ rapiẽ. Ratio qꝛ nõ sunt in charitate radicati. Eph. iij. In charitate radicati ⁊ fundati. ℔ Tercij sunt viciosis pũctoibꝫ ⁊ noxijs cogitatõibꝫ instigati q̃ intelligunt̃ ꝙ semẽ qđ cecidit inter spinas vñ de talibꝫ loquẽs Isa. in figura destructõis babilonis. c. xxxiij. Orient in domibꝫ eiꝰ spine ⁊ vrtice. Sup q̃ ꝛbo diẽ. Greg. in moral. Quid ꝙ spinas nisi viciꝝ punctões. qđ ꝙ vrticas nisi viciꝝ pruritꝰ accipimꝰ. In domibꝫ babilonis spine ⁊ vrtice pullulãt. qꝛ ĩ ꝓfusione mẽtis desideria cogitatõnũ surgũt q̃ exasperãt. ⁊ opeꝝ peccata q̃ pungũt. Et sic ortꝰ spinaꝝ ⁊ vrticaꝝ sunt signũ desolatõnis ⁊ destructõis. sic hmõi occupatio malaꝝ cogitationũ est signũ malũ. qꝛ vt sepius eternedam natõis cũ ꝙ penitẽtiã tales non euellũtur. ⁊ tales spine ⁊ vrtice impediũt verbum dei in cordibꝫ hoĩm. qꝛ cũ oriri ceperit suffocant illud. Et hoc declarat cũ subdit in textu qđ autez cecidit inter spinas. i. in coꝛ tantis malaꝝ cogitationũ ⁊ vanaꝝ occupationuꝫ punctionibꝫ occupatũ. hi sunt qui cũ audiẽrint. s. dei verbũ ꝓfluetis solicitudinibꝫ. s. curaꝝ exterioꝝ inutiliũ de diuitijs voluptatibꝫ ⁊ desideriꝫ carnalibꝫ vite scilicet carnalis euntes a loco. s. p̃dicationis ad sua negocia suffocãt illud ⁊ non referunt fructũ. Etĩ hoc tangit auaros ⁊ carnales hoĩes qui habẽt se sicut Chriſt. dicit. sicut vas aceto plenũ. cui immittit̃ gutta mellis que quasi nichil est. Greg. Cogitatões importune mentis gutture strangulãt. vt dum bonũ desiderium ad coꝛ intrare non sinunt quasi aditũ. s. vitalis flatꝰ retant. ℣ Quarti sunt bonis opibus exercitati qui intelligunt̃ ꝙ mentẽ bonã id est mentẽ bonis opibꝫ cultã ⁊ spiritualibꝫ charismatibꝫ impinguatã. hi sursum tendũt neq̃ alia de causa verbũ dei audiũt q̃ vt inde doceant̃ qualiter deo seruiãt. ⁊ in quo sibi displiceãt. ⁊ vt ꝓsolent̃ illo quẽ amant. ⁊ delectent̃ in eo quẽ toto corde desiderãt. in talibꝫ eñ mentibꝫ fructũ facit dei verbũ centuplum. per quẽ intelligit̃ omnimoda perfectio attingibilis in hac vita. quia denarius preceptoꝝ ductus in denariũ consilioꝝ efficit centenariuꝫ spiritualis perfectionis. De talibꝫ dicit sequẽs textꝰ ꝓcludendo. qđ aũt in terrã bonam cecidit. hi sunt qui corde bono. s. ꝙ naturaꝫ ⁊ optimo. s. ꝙ gratiã. vel sic bono. i. in coꝛ qđ intendit verbũ audire vt illud intelligat. ⁊ optimo. i. qđ intendit ꝑm illud opari. retinẽt. s. illud diligẽter in memoria. ⁊ fructũ afferũt in patientia. id est. vsq̃ ad finẽ perseuerãtes: patiẽter expectãt fructum. i. cõsolationẽ eternoꝝ bonoꝝ. quẽ per accumulationẽ bonoꝝ operꝝ meruerũt.

De eadez dominica. Sermo. lv.

ORtũ fecit fructũ centuplũ Lu. viij ℟ Introductio. q̃re verbuꝫ dei sepius subtrahit̃ audiẽtibꝫ. dico ꝙ hoc ꝓuenit pluribꝫ de causis. vel saltẽ duabꝫ principalibꝫ. ℣ Duma ex parte p̃dicantium. qꝛ illi de seipsis p̃sumũt ꝓpter qđ debẽt esse hũiles. qꝛ dicit p̃s. lxxij. valles abundabũt frumẽto Matth. xi. Cõfiteoꝛ tibi pater dñe celi ⁊ terre. qꝛ abscõdisti hec a sapiẽtibꝫ ⁊ prudentibꝫ ⁊ reuelasti ea paruulis. i. hũilibꝫ de seipsis nõ p̃sumẽtibꝫ. De talibꝫ eñ scribit̃ Judith. vi. ℣ Presumẽtes de se ⁊ de sua virtute gloriãtes hũilias in ꝓposito. i. grãꝫ p̃dicãdi subtrahis. p̃s. cxviij. Declaratõ ꝑmonũ tuoꝝ illũinat ⁊ intellectũ dat paruulis. Ecce dicit paruulis. i. his qui dei gloriã ⁊ nõ suã ꝓpriam laudẽ querũt. Et merito. qꝛ hõ nõ habet a seipso sꝫ a deo. Jaco. i. ℣ Omne datũ optimũ ⁊ omne donũ ꝑfectũ desursuꝫ est descendẽs a patre luminũ. ℣ Propter qđ dicit Eccẽs. vij Dixi sapiẽs efficiar. ⁊ ipa lõge recessit a me multo magꝫ q̃ erat. Aug. in li. đ ciui. dei. ⁊ hẽ trãssumptiue. xxvi. q. vj. c. q̃ sine. vbi đꝛ. Qui sine dꝰa sapiẽtia existimat se prudentẽ fieri posse ñ prudẽs sꝫ stultꝰ i cecitate noxia ⁊ demẽs ꝑmanebit. nimiꝝ si dꝰbũ dei talibꝫ subtrahit̃. Etiã subtrahit̃ q̃ñq̃ ex eo ꝙ talesꝰ firmã fiduciã in dño nõ ponũt. Sic legit̃ in vita san. Bern. cũ cãtica exponeret ⁊ quedã dꝰba diuinitꝰ data sibi retineret timẽs ne ĩ crastinũ haberet qđ diceret. facta est ad eum vox dicẽs. Quãdiu retinebis ista nõ habebis alia. Idcirco đꝛ Jaco. i. Si qs indiget sapia postulet a deo qui dat omnibꝫ affluẽter

postulet aũt i fide nihil hesitãs. Etiã ꝓpter maculã vicioꝝ nõnũqꝫ subtrahit gr̃a p̃dicã di. Gre. Hccẽ est vt vacillet lingua vbi est egra ꝓscia. His igit̃ de causis vbũ dei p̃dicã tibꝰ subtrahit̃. Et sic p ꝓphs nec in audiẽtibꝰ ꝑt fructũ ꝓducere ¶ Scõdo verbũ dei subtrahit̃ ex pte audiẽtiũ ꝓpter eoꝝ indigni tatẽ. De q̃ ezech. iij. Liguã tuã adherere fa/ ciã palato tuo q̃ eris mut⁹. qz dom⁹ exasperãs ẽ. i. ꝓphs indisposit⁹. q̃ ꝫ ꝑtigit qñ ꝑpulus ẽ immũd⁹ nec ꝓponẽs se meliorare tles enĩ sa piẽtia nõ inhabitat. Sap̃. i. In malinolã aiam nõ intrabit spũs sapie. Et i figura legit̃. Ge nes. viij. qꝫ cũ colũba mitteret ó archa q̃ nõ inueniret vbi reqesceret reuersa ẽ in archã. ꝓ ter qó ór Mat. ix. Nec mittũt vinũ nouũ in vtres veteres. Etiã hoies qñqꝫ sũt incredu li. qz nõ credũt vbo dei vt dicit Isa. liij. Do mine qs credidit auditui nr̃o Etiã hoiel qñqꝫ sũt ingti Ezech. ¶ Nõ ẽ dign⁹ dãdis q̃ nõ agit gr̃as de datis. q̃ sic sepi⁹ ꝓpter viciũ ingtitu dis silr̃ q̃ alia vicia vt iuꝑ vbũ dei ipis sub/ trahit̃ Nimiꝝ g̃ si fructũ ñ ꝓducit. de q̃ the ma. ortũ fecit fructũ centuplũ. Phs ꝑmo i duas diuidit̃ ptes. In pria dicere intẽdo ꝺ nobilitate semĩs. i. vbi dei q̃ aliter sit audiẽ dũ In scõa de fructibꝰ q̃ puenũt ex auditu vbi dei. Dixi prio ꝙsiderandũ esse semis. i. vbi dei nobilitatẽ. ¶ Vbi sciẽdũ no/ bilitas vbi dei oñdit̃ ex ãttuoꝝ. Primo ex pte illi⁹ q̃ ꝺ administrat. q̃ ẽ ipse de⁹. De q̃ Exo. iiij. volẽs mittere moysen ad filios isr̃l dixit. ego ero i ore tuo. docebo qꝫ te q̃d loq̃/ ris. q̃ Hiere. i. Ecce dedi vba mea i ore tuo Et Mat. x. nõ enĩ vos estis q̃ loq̃mini sꝫ spũs ꝑris vr̃i q̃ loquit̃ in vob. Et Job. xiij. Ipe spũs suggeret vobis oia. Et ps. lxvij. Phs dabit vbũ euãgelizantibꝰ. ꝓpter qó ór Lu. x. Qui vos audit me audit. q̃ vos spnit me spnit. Scõdo nobilitas hui⁹ semĩs patet iꝺ q̃ vbũ eternũ assũpsit in seipo ꝺ officiuz vt sez de⁹ loq̃ret nobis p filiũ. Heb. i. Multi/ phrie mr̃tisqꝫ modis olim de⁹ loquẽs pr̃ibꝰ in ꝓphis: nouissime diebꝰ istis locut⁹ est no bis i filio. de q̃ text⁹ euãgelij. Exijt q̃ semĩat semĩare semẽ suũ. i. doctrinã quã sm diuini tatem a nullo recepit. sz alij receperũt ab eo Tercio ex ꝺ q̃ semĩatores vbi dei pre alijs honorificat Mat. v. Qui fecerit q̃ docuerit hic magn⁹ vocabit̃ in regno celoꝝ. Dañ. xij Qui docti fuerint fulgebũt q̃si splendor firmamẽti. q̃ q̃ ad iusticiã eruditi multos q̃si stelle in ꝓpetuas eternitates. ecce qñ ꝺ ho norẽ eoꝝ p alijs hoibꝰ exprimit. Videam⁹ igit̃ qñ primos semĩatores. i. aplos hono/ rauit. ꝓstituit eĩ eos principes sup oẽm ter rã. sic ecclia i himno canit. vos seculi iusti iu dices q̃ va mũdi lumina q̃. Etiã ipe p eos mũdi sapiẽtiã q̃ potẽtiã subiugauit. Secũ. Licet magna fuerũt diuina miracula in terris ꝺ tñ vnũ sup oia emicuit q̃ i pauc⁹ simplici bus mũdi altitudinẽ sibi subiugauit. ꝓpter qó ille celest⁹ discipul⁹ paul⁹ dic. i. Thim. ij. Qui bñ ꝓsunt ꝓsbiteri duplici honore di gni habeant̃. maxie q̃ laborãt i vbo q̃ doctri/ na. Quarto oñdit̃ dignitas hui⁹ semĩs i eo q̃ audiẽtes verbũ dei excellentissime beatos dicit. Luc. xi. Cũ sancta mulier vocẽ suam extolleret dicẽs. Beat⁹ venter q̃ te portauit Ihesus rñdit. Beati qui audiũt verbũ dei q̃ custodiũt illud. q. d. Et bi similiter beatifi cant̃ qui audiũt verbũ dei ad modũ genitri/ cis mee. Ecce magna dignitas ¶ Pro pter qó est sciendũ q̃liter audiendũ sit vt su pra determinare. ꝓmisi. dico q̃ quadruplici ter. Prio devote q̃ reverenter. qz de ore dei ꝓcedit. vt supꝝ audiuistis. ideo cũ summa de/ votõe q̃ reverẽtia illud audire debem⁹. pro/ pter qó ór Ezech. iij. Fili hoĩs dom⁹ israel nolũt audire te. qz nolũt audire me. vide qꝫ graviter accepit ꝺ. Qñ cũ tanta reverentia debet suscipi verbũ xp̃i sicut corp⁹ xp̃i. qz di cit Au. q̃ hr̃ i ca. i. q. i. interrogo Interrogo vos fratres dicite mihi q̃d vobis pl⁹ esse vi deť corp⁹ xp̃i an verbũ xp̃i. si vultis verum rñdere hoc dicere ꝺbetis q̃ nõ sit verbũ dei minus qꝫ corp⁹ xp̃i. q̃ ideo q̃ta solicitudĩe observem⁹ qñ nobis corp⁹ xp̃i ministrat̃ vt nil ex ipo de manibꝰ nostris in terrã cadat. tanta solicitudine observem⁹ ne vbũ dei qó nobis erogat̃ dũ aliud cogitamus aut loqui mur de puro corde deprecat. qz nõ min⁹ reus erit qui verbũ dei negligẽter audierit qꝫ ille qui corpus xp̃i sua negligẽtia in terrã cade/ re ꝑmiserit ¶ Scõdo debem⁹ illud au dire memoriter Jaco. i. In mansuetudine

suscipite insitū verbū qđ pt saluare aīas ve/
stras. Greg. in omel. Verba dei q̄ aure su/
scipitis mēte retinete. cib⁹ em̄ mētis est ver
bū dei. Et sic accept⁹ cib⁹ stomacho languē
te nō recipit̄ 3 abhorret̄. sic q̄n audit⁹ sermo
in ventre memorie nō retinet̄. Subdit Sz
quisq3 alimēta nō retinet. pfecto de ei⁹ vita
desperat̄. eterne ergo mortis periculū formi
date si cibū sancte exhortatōis accipitis. sed
verbū vite 7 alimēta iusticie in memoria nō
tenetz. O terribile verbū. Et 3 plerūq3 ac/
cidit illis q̄ statim q̄n surgūt dant se ad fabu
las vel ad alia inutilia. 7 nūq3 auditū verbū
in cordibus suis ruminat̄. 7 3 est valde picu/
losuz. intellige si ita fit ex negligētia. Unde
Hiero. negligētia ptemptū parit. haud du/
biū. ptempt⁹ eternā damnatōnez. ℣
Tercio audiēdū est solicite 7 obediēter. Ja
cobi. i. Estote factores v̄bi dei 7 nō audito
res tm̄ fallētes vosmetipos. vñ seipos deci
piūt q̄ verbū dei audiūt 7 ope nō adimplēt
ad Ro. ij. Nō em̄ auditores legis iusti sunt
apud deū sed factores legz iustificabunt̄. bi
v̄o q̄ audiūt 7 nō faciūt nichil aliud agunt
q3 q magis irā dei sup se puocāt. Luc. xij.
Serus⁹ sciēs volūtatē dñi 7 nō faciēs pla/
gis vapulabit multis. Idcirco valde minat̄
ipe saluator inobediētibus 7 obstinatz hoibus
Isai. xi. Ue tibi corozaiz. ve tibi bethzaida
qz si in tyro 7 sydone facte essent virtutes q̄
facte sunt i vobis olim ī cinere 7 cilicio peni/
tentiā egissent. virtutes autē q̄ facte sunt in
his ciuitatibus sunt p̄dicatio xp̄i 7 discipulo/
rū 7 opatio miraculoz q̄ minime hi aduer/
tebāt. sic 7 hodie plures faciūt. Miracla tm̄
nūc fieri nō puenit nec est necē. qz veritas fi
dei tā satis manifestata ē fm quā debēt hoies
ambulare si eandē maledictōez nolūt incur
rere. Unde subdit ibidē saluator dicēs. Uerū
tm̄ dico vobis. qz tyro 7 sydoni 3 est hoibus
gentilibus remissi⁹ erit ī die iudicij q3 vobis
scz q̄ sanā doctrinā habuistis 7 fm eā nō am
bulastis. debet q̄ dei verbum ita audiri vt ei
obediat̄ 7 auditū custodiat̄ 7 ope adimpleat̄
Lu. xi. Beati q̄ audiūt v̄bū dei 7 custodiūt
illud. Unde Beda. Hi v̄bū dei custodiunt q̄
aure audiūt mēte recondēt 7 ope adimplēt
Quarto audiēdū est benivole 7 libēter. 7 3
ꝓpter fruct⁹ mltiplices. tot em̄ 7 tantos fru
ct⁹ ī hoie pfert q̄ illud sic̄ dz audit. q̄ vrisi/
cari poterit ī eo illud Sap. vij. Uenerūt mi
chi oīa bona pariter cū illa. s. sapia 7 doctrina
q̄ in v̄bo dei homini mīstrat̄. Et 3 est qđ tā/
git thema. ortū fecit fructū centuplū. i. abun
dantē. in q̄ tangit̄ secundū p̄cipale hui⁹ ser
monis. vbi dixi scđo p̄sideradū eē de fructi
b⁹ v̄bi dei. ℣ Ubi sciendū q3tū ex sa
cr3 scriptur3 colligit̄ v̄bū dei p̄cipue. xij. fru
ct⁹ pducit. si digne 7 reuerēter audit̄. Pri/
mo pascit 7 sustētat. Nā sic̄ v̄bū eternū est
pabulū angeloz. sic v̄bū dei est cibus aīaz vt
dic̄ Greg. 7 innuit saluator Matb. iiij. Nō
ī solo pane viuit hō sz in o. v. 2c̄. ꝓpter qđ dr
Sap. xvi. Nō fruct⁹ natiuitatis pascūt hoies
sz fmo tu⁹ hos q̄ in te crediderint p̄fuat. sic
ei cibus corpalis pascit 7 nutrit corp⁹. sic cibus
spūalis aīaz. 7 non solū pascit sz etiā potat 7
inebriat. qz ē fons sapie. Ecci. i. Fons sapie
v̄bū dei ī excelsis. Et hiere. xxiij. Fact⁹ sum
sic vir ebrius 7 q̄si hō madid⁹ a vino a facie
dñi 7 a facie v̄boz sctōz. Hoc vino inebria
ti erāt apli vt eos iudei ebrios reputarent.
Act. Uerbi dei gust⁹ inebriauit eos. Et sic
hodie adhuc ita hoiez inebriat vt ad oēm la
borē hilarescit laborat 7 non fatiscit. irridet̄
7 nō aduertit. 7 sic cibus 7 pot⁹ hī in v̄bo dei.
qđ req̄rit̄ 7 sufficit ad nutrimentū. ℟
Scđo aīaz mūdificat Joh. xv. Jā vos mū
di est3 ꝓpter sm̄onē quē locut⁹ sum vob. Et
3 ptingit tripliciter. Prio qz v̄bū dei ē spe/
culū q̄ hō cognoscit pctm̄ suū 7 maculas aīe
sue. Gre. sic ī speculo p̄sideraī macla corpis
sic in v̄bo dei patefiūt sordes aīe. Etiā ex eo
mūdificat. qz p verbū dei dat̄ gra audiēdi il
lud p qđ hō mūdat̄. Exēplū patz ī vita san
cti pauli primi heremite. q̄ quadā vice cōsti
tut⁹ in eccl̄ia vidit hoies intrātes ecclesiam
inter q̄s vidit vnū nigrū 7 tenebrosum sicut
carbonē 7 demones ducebāt eū catenatuz
7 vinctū gaudētes letātes 7 saltantes. 7 an
geli seq̄bant̄ eū tristes 7 flētes. cūq3 darz se
ad orōem 7 fleuit p eo qđ viderat. surgens
ab orōe vidit eū pulcz clazz 7 solutū 7 ange/
los letātes circa eū 7 demones remotos cō
fusos 7 flentes. 7 reuelatū erat ei ab angelo
dei q̄ ille peccator p verbū dei cōtritus esset

ꝙ mundat⁹ ab oñi ꝓccato ¶ Tercio fecundat Isa.lv. Quēadmodū im ber ꝙ nix dēscēdit de celo ꝙ illic vltra nō reuertit sed inebriat terrā ꝙ ifundit eā ꝙ germinare eā fa cit. sic erit ꝝbū meū qđ egrediet de ore meo nō reuertet ad me vacuū. sz faciet quecūq; volui ꝙ psperabit in his ad q̄ misi illud Deu. xxxij. Fluat vt ros eloquiū meū. Et figurat Nu.xvi. vbi legit ꝙ cū manna ꝓiter ros de scēdebat. ꝙ idcirco semini compat. qđ licet diu taceat in terra tñ post aliq̄ tpa germinat ꝙ fructificat. sic verbū dei in corde hominis Quarto sanat Sap̄.xvi. Neq; herba neq; malagma sz ꝝmo tu⁹ dñe qui sanat oīa. ꝙ sic ꝝbo vsus fuit xp̄s nō herba. Mat. viij. vo lo. mūdare dixit leprosо. p̄s. cxviij. In quo corrigit adolescētior vīā suā in cust. ser. tu. Exēplū illi⁹ legit ꝙ fuit comes lubric⁹ ꝙ su perbo ꝙ ptigit ꝙ quadā die solenni ecclesiaz intrauit ꝙ ꝝbū dei audiuit. ꝙ sic iter cetera p̄dicator dixit de dei mīsericordia ꝙ recitauit illud. Ezech̄.xviij. In q̄cunq; hora pēctor ī gemuerit oīm iniq̄tatū suar nō recordabor ꝙ ille ad seip̄m reuersus mīsericordiā dei im plorauit vt sibi idulgeret pēcta sua. qz ei am pli⁹ vsq; ad mortē ꝑfuit re ꝓponeret qđ ꝙ fe cit. qz seculum deseruit ꝙ religionē intrauit. vbi laudabil⁹ vitā finiuit. post obitū ꝙo suū inuentū est sup̄ sepulcro suo scriptū aureis lr̄is illud p̄s. cxvi. Misit ꝝbū suū ꝙ sana. eū. ¶ Quito viuificat Prouer.x. Vena vi te os iusti. Job. vi. Verba q̄ locut⁹ sū spūs ꝙ vita sunt. i. vitā gr̄e ꝙ gl̄ie ꝓferūt. Oñ sic pisces diu viuere nō p̄nt sine aq̄: sic nec hoīes sine dei ꝝbo. Prouer.xiij. Lex sapiētis fōs vite vt declinet ꝙs a ruina mortis. Et b̄ est qđ dicit saluator Job. viij. Si ꝙs ꝝmonem meū ꝑuauerit mortē nō videbit in eternuz. Sexto penetrat Heb.iiij. Viu⁹ est ꝝmo dei ꝙ penetrabilior oñi gladio ācipiti. penetrat essi vsq; ad interiora sic dicit ap̄ls ibidē cū subdit. ptingēs vsq; ad diuisionē spirit⁹ et aie. Et b̄ pulcre declarat autor de spū et aīa dicēs. Nichil ī creatur hac diuisiōe mira bili⁹ cernit vbi illud qđ essentialiter vnū ē ac indiuisibile ī seip̄o quadā ꝓticione diui dit. nec em̄ in hoīe alia est essentia spūs atq; alia hoīs: sz vna eadē substātia simplic; na ture. nō em̄ b̄ gemio vocabulo gemia substā tia intelligit. sz ad distinctōez ponit gemina vis eiusdē substātie. vna supior ꝙ spūz. alia iferior ꝙ aīaz designat. In hac itaq; diuisio ne aīa ꝙ qđ aīale ē remanet ī imo. spūs autē ꝙ qđ spūale ē euolat ad sūma. ab infimis di uidit. ad sūma leuat. ab aīa scindit ꝙ deo iū git. ita ꝙ implet illud. i. Cor. vi. Qui adhe ret deo vn⁹ spūs efficit cū eo. ¶ Septi mo inflamat p̄s. cxviij. Ignitū eloquiū tuū vehemēter. Hiere.xxiij. Nunqđ ꝝba mea sūt q̄si ignis ardēs. ꝙ puer.xxx. Vis ꝝmo dei ignit⁹ clipe⁹ ē oīb⁹ sperātib⁹ in se. qz pctōres frigidos ī amore q̄si ignitos facit. Lu.xxiiij. Nōne cor nr̄m ardēs erat ī nobis dū lo. no bis ī via ꝛc̄. Octauo mollificat. qz mentē ri gidā ꝙ aridā ī deuotōe ī soluit. sepe ei accidit vt q̄ alias sūt frigidi audiēdo ꝝbū dei lique scūt. p̄s. cxlvij. Emittet ꝝbū suū ꝙ liq̄. ea. f. s. e. ꝙ flu. aq̄. sz deuotōis. Figurat b̄ iudicū ij. Cū loq̄ret angel⁹ dñi ꝝba eleuauerūt filij isr̄l voces suas ꝙ fleuerūt. sic etiā legit. iij. Et dre vl. Cū esdras docebat pl̄m legē dñi oēs flebāt cū audissent legē. hāc mollificatōz ex pta spōsa Can. v. dic̄. Aīa mea liq̄facta ꝛc̄. Nono illūinat p̄s. cxviij. Declaratō ꝝmo. t. il. Et itez. Lucerna pedib⁹ m. ꝝbū tuū. et lumē semitis meis. sic ḡ ille ñ offendit q̄ i lu ce ābulat. sic nec ille q̄ ꝝm ꝝbū dei opat. ¶ Decimo dulcorat ꝙ delectat. p̄s. cxviij. q̄ dulcia fauc⁹ m. elo. t. Sz tñ hāc dulcedi nē ñ oēs sentiūt. Au. Nō sentiūt hāc dulce dinē q̄ hñt palatū febre iniq̄tatis ifectū Sūt ei mīti vt rustic⁹ ille q̄ trāsiēs iter apothecal apō montē pessulanū ꝙ ferre ñ potuit odorē suauē sz ifirmabat q̄si mortu⁹ Cū āt medici apportarēt sibi electuaria ñ gustauit nec sur rexit. sz his ꝓsideratis q̄dā apposuit naribus ei⁹ sterc⁹ ꝙ ꝓfortat⁹ ē. sic ē ꝝbo pctoribus ꝙ ꝝbo dei Sūt ei aliq̄ pctōres vt buso ñ valētes susti nere odorē bonū ꝙ suauē vinee florētis. sic nr̄ tales dei ꝝbū. qz ñ sūt ad b̄ dispositi. ipm ei dei ꝝbū vt dr̄ Sap̄.xvi. est māna omne dele ctamētū ꝙ oēz sapore suauitatis hñs. Hoc sa puit petro Job. vi. Dñe ad quē ibim⁹? ꝝba vite eterne habes. Etiā sapuit Marie mag dalene q̄ sedula sedebat secus pedes dñi et audiebat ꝝba illi⁹. Lu.x. ¶ Undecio

armat hoiez.ſ.cõtra vicia ⁊ pcta.ipe em̃ est glad.ꝰ ſpũs vt dr ad Eph.vi. Assumite gladiũ ſpũs qđ est verbũ dei. Sicut em̃ gladio pugnat ꝓtra hostes:sic verbo dei ꝓtra dyabolicas temptatões. De ℔ gladio dic̃ ps.xliiij Accingere gladio tuo sup femur tuũ potentissime.⁊ loquit de tali gladio de q̃ dr exẽplariter Zachab.xvi.i visiõe iude cui apparuit Hieremias,pmittẽs ei victoriã ⁊ porrigẽs gladiũ aureũ dicẽs ei. Accipe gladiũ sanctũ munꝰ a deo in q̃ deiicies oẽs aduersarios tuos.qđ ⁊ fecit Et dicit i eodẽ.c. Armauit Judas suos nõ clipei ⁊ haste munitõe:ꝫ sermonibꝫ optimis ⁊ exhortatõibꝫ. Ipz etiã verbũ dei hz se vt scutũ. De q̃ ps.xc. Scuto circũdabit te veritas eiꝰ. Et sic dici merek armatura spũs Eph.vi. Accipite armaturaz dei vt possitis resistere i die malo. Duodecimo saluat Petrꝰ Raphaẽ. Salutꝫ initiũ est verbũ veritatꝫ.imo ⁊ ꝓsummatio salutꝫ Lu.xi. Beati q̃ audiũt verbũ dei ⁊c. Idcirco dr Jac.i. In mãsuetudie suscipite insitũ verbũ qđ pot saluare aias vras. Hiero. Nullũ maiꝰ eterne ꝑdestinatõnis signũ q̃ diligẽter audire dei verbũ. Di duodecim fructꝰ pñt designari ꝑ duodecim fructꝰ ligni vite. Prouerb.iij Sapia lignũ vite bis q̃ apphendũt eã.⁊ q̃ tenuerint eã beati. Merito igit cõclusiue dr illud sup in themate.ortũ fecit fructũ centuplũ. A Volẽs latiꝰ deducere ꝓsentẽ materiã pt ita dicere triplex est semẽ. Primuz dr semẽ scie Prouer.xv. Labia sapiẽtũ diſseminabũt sciaz Et ℔ semẽ si dz fructificare tũc dz irrigari pluuia gra. Isa.xxx. Dabitur pluuia semi tuo vbicũq̃ seminaueris i terra Et merito. Si em̃ hec pluuia nõ descẽderit tũc semẽ exarescet. De q̃ Greg. Nisi intꝰ sit q̃ doceat inuanũ lingua doctoris laborat. Itẽ hic semẽ abscõdit.sic verbũ dei dz abscõdi ⁊ diligẽter seruari.ps.cxviij. In corde meo abscõdi eloquia tua Et merito.qz ex vno gno huiꝰ semis vberior q̃libz fructꝰ colligit vñ colligẽs eternaliter reficit eo ꝙ q̃libz vnũ verbũ est occasio salutꝫ.⁊ hz nõ statim.tñ q̃libz post decẽ aut vigiti annos fructificat. Et hic multũ vtile ẽ ⁊ mercede dignũ seminare ℔ semẽ.qz dr Jac.v. Qui puerti fecerit pctorez ab erroze vie sue saluabit aiam eiꝰ a morte Dz q̃ illud semẽ fructuose volueris seminare dz ad modũ seminãtis prꝰ illũ i manũ recipe ⁊ postea spargere.exẽplo saluatoris Act.i. Cepit ibus facere ⁊ docere.alias nõ ꝓficit sibi ad meritũ.ad Ro.ij. Qui alitũ doces teipm nõ doces.q̃ ꝓdicas nõ furandũ furaris.qui dicis nõ mechãduz mecharis ⁊c. Existimas aũt ℔ o hõ q̃ iudicas eos q̃ talia agũt ⁊ facis ea qz effugies iudiciũ dei.ꝓpter qđ inexcusabilis es o hõ oĩs q̃ iudicas.in q̃ei iudicas alterꝫ teipm ꝯdẽnas.vt sup dixi i secundo ꝓmone pñtis euãgelij circa declaratiõnẽ verboꝝ.semẽ ẽ verbũ dei. Scõm est semẽ pñie.ũ q̃ ps.cxxv. Qui semiat in la.in exul. metet. Quot em̃ motꝰ ꝓtritõis habueris.⁊ q̃t lacrimas ꝓtritõis effuderis.tot pñie semina iacis.⁊ tũc illa semia metes i exultatõe ⁊ in retributõe. Mat.iiij. Pñiaz agite appropinq̃.em̃ reg.ce. Hoc semẽ angeli metẽt gaudendo Luc.xv. Gaudiũ erit i celo sup vno pec.pe.agẽ. Hoc semẽ valde ꝓriũ ẽ dyabolo Q̃n Isi.tãto dyabolꝰ acriꝰ sent q̃to se citius expellendũ cognoscit.ſz volẽs ℔ semẽ seminare audacter dz exire ⁊ fortiter pseuerare.nec dyabolũ pmittere se ipedire si fructuz a semie volueris obtinere.⁊ dz exire primo a pura meditatõe siue cogitatõe ⁊ a pura conſuetudie.iuxta illud Isa.lij. Exite inde pollutũ nolite tãgere.ſz dyabolꝰ hz se circa tales sic circa filios isrl pharao se habuit. Exodi.v.qui primo dixit moysi ⁊ aaron.nescio dñm ⁊ isrl nõ dimittã. Recipe illud i secũdo mẽbro pñtis ꝓmonis.vbi dixi ꝑsiderandũ esse de puritate semis. Terciũ est semẽ iusticie.de q̃ latiꝰ i seq̃nti ꝓmone tractabit Et circa illud semẽ ser sunt ꝑsiderãda vt patz ꝓm ordinẽ ꝓmõis. Vl dicas ꝙ ℔ semiare verbꝰ sextupliciter. videlicet tpaliter.elegãter ordinãter abundãter.sapiẽter.⁊ vtiliter.

De eadez dominica. Sermo.lvi.

Axit q̃ semiat semiare semẽ suũ Lu.viij. A In summa euangelij duo tãguntꝰ. Prio cuiusdã parabole ꝓpositio.ibi.exit q̃ semiat ⁊c. Scõo eiusdẽ a saluatore expositio.ibi.semẽ ẽ verbũ dei.de

primo dicit. In illo tpe. s. cū xp̄us exiuit de domo in q̄ p̄dicauit discipulis & turbis. & venit sec⁹ mare & sedit. vt sup̄ dictū est. Cum plurima turba ꝓuenirz & ꝺ ciuitatibꝫ ꝓperarēt ad ill̄m vt audirēt eū. Hic oñdit forma audiendi ꝟbū dei. Ꝓrio em̄ req̄rit ꝓcordia vnitatz. q̄ ibi erat plima turba q̄ ꝓuenit. sic & nos ꝓcorditer ꝓuenire debem⁹ ad audiēdū ꝟbū dei. & maxīe ī festiuitatibꝫ. ad ꝟ em̄ obligamur sub p̄cepto eccīe. vt hꝫ de ꝓse. di. i. c. oēs. Oēs fideles q̄ ꝓuenūt ī festiuitatibꝫ sacrz ad eccl̄iaz & scripturas apl̄oꝝ & enāgeliū audiāt. Et statiz ibidē ī seq̄nti canōe ꝺr Sacerdote ꝟbū. s. p̄dicatōis in eccīa faciente q̄ egressus de auditorio fuerit sine rōabili salte cā excōicet. Scōm est ꝓmptitudo bone volūtatz vt ꝓmpti sim⁹ ad implēdū q̄ nobis ex ꝓte dei ī ꝟbo diuīo p̄cipiunt. q̄ ꝺr Ro. ij. Nō em̄ auditores legis iusti sūt apꝺ deū sꝫ factores legis iustificabunt. & ꝟ tangit cū ꝺr. & de ciuitatibꝫ ꝓperarēt. i. de ꝓpr̄ijs voluntatibꝫ. Ro. xiiij. Nemo em̄ nr̄m sibi vivit & nemo sibi moritur. Terciū ē recta intentio eternoꝝ. & tangit ibi ad ill̄m. i. ad salutz datorē. & sic nos ꝙ rectā intentōez debem⁹ ordinare auditū ꝟbi ad nr̄az salutē. tūc dixit eis ꝙ similitudinē. Exīt q̄ seminat semiare semē suū. ℣ In p̄cedēti ꝓmone audiuistis ꝙ triplex ē semē. s. semē scie. semē p̄ñie. & semē iusticie. ꝺ prio semie dictū ē ꝟbi sup̄ ꝙ aūt p̄ñia semen ꝺr plꝫ etiā posset ostēdi rōnibꝫ. sz locū ad p̄ñs nō hz. Sz ꝓ tercio ꝙ opa iusticie semini compar̄ relucet ī fertilitate & fructuositate. sic ē̄z semē ī terrā bonā semiatū plūmū fructū affert. sic hō meret ꝙ opa iusticie. Iap̄. iij. Bonoꝝ laboꝝ gl̄iosus ē fruct⁹. Sic etiā triplex ē semiator. prim⁹ de⁹ p̄r̄ vel etiā dei filī⁹. ꝺ q̄ sup̄. Scōs q̄libz p̄dicator fidel̄ cui autoritas seminādi cōmittit. Terci⁹ q̄libet xp̄ian⁹. de q̄ ad ꝓpositū sup ꝟbo. exīt q̄ semiat semiare se. suū. Serñ. oīa q̄ de xp̄o legim⁹ ī sac̄ scriptura sunt aiaꝝ medicamia. eo ꝙ dic̄ Ore. xp̄i opa legunt̄ sic facta vt designēt ī nob aliq̄ facienda. Audiuistis igit̄ q̄o xp̄s dei fili⁹ exiens de sinu p̄ris ī hūc mūdū semiauit nob ꝟbū vitatis & q̄ dem⁹ nos recipe illud semē & semiare ī terrā nr̄am. ℣ est semē iusticie. de q̄ Osee. x. Semiate vob ī iusticia & metite in ore miser icordie. q̄ cū ℣ semē semiauerit ī terrā suā ñ ꝓt mori fame et̄na. p̄s. xxxvi. Nō vidi iustū derelictū nec semē ei⁹ q̄rēs panē. puer. xi. Justicia rectoꝝ l̄iberabit eos. & ibidē. Nō ꝓderit diuitie ī die vltōis sz iusticia liberabit a morte s. et̄na. nā km hiero. Justia ē gñal̄ vt⁹ cō phendēs oēs ꝟtutes. & sic aliq̄ seminat puritatē cordis & corpis. aliq̄ humilitatē. aliq̄ pacīaz aliq̄ miam & pietatē. de his igit̄ metet vitā eternā. puer. xi. semīanti iusticiā merces fidel̄. Et ad Gal̄. vi. Nolite errare de⁹ ñ irridet̄ q̄ cūq̄ ℣ semiauerit hec & metet. vñ errat q̄ dicūt. si ꝺr eo saluari saluabor ec̄ q̄dq̄ egero. Clñ aug⁹. & hꝫ ī ca. xxiij. q. iij. c. vad̄ ire. iqt aug⁹. Clad̄ ire nūq̄ de⁹ redderz iteritū si ñ spōtaneū inueniret hō hre pctm̄. q̄ nᵉ de⁹ pec cāti hoī iuste īferret irā si hō ex p̄destinatōe dei ceciditz ī cl̄pā. ñ g̃ necitatē fac̄ correctōnis l̄ obduratōis dina p̄destinatio seu p̄scia cū bōi ꝙ g̃az corrigant̄ & libo arbitrio malipeāt. p̄destinato g̃ ñ sine ope nro bono erit. Clñ apl̄s. i. Cor. iij. Dei em̄ coadiu. sum⁹. q̄ nisi sic frustra apōc. xiiij. ill̄ diceret Opa em̄ il. seq̄n. e. & ij. Co. v. Oēs ei nos manifestari. o. añ tri. xp̄i vt referat vnusq̄sq̄ ꝓpria corꝓut gessit sive bonū sive ma. & Mat. xvi. Filī⁹ hois vēturꝰ est ī gl̄ia p̄tis sui. & tūc reddet vnicuiq̄ km. o. e. Dic̄ g̃ be. greg⁹. ī dyalogoli. i. p̄destiatio ē mkt̄z cā stādi. nemī cā labēdi dēm⁹ igit̄ sil̄ cū deo opari. Au. Qui te creauit sine te ñ vult saluare te sine te ℭ ꝓro deductōe vlteriori igit̄ p̄ñt̄z materie sex dico breuit̄ fore ꝓsiderāda. ℣ primū ē tpis ꝓgrui tas. ℣ ē q̄ñ. s. dēam⁹ icipe semiare opa iustie dico oī tpe vite ℣ ē ī iuuētute adolescētia & senectute. ꝺ q̄ Eccs. xi. Mane semia semē. t. & vespe ñ cel. m. tua. & Exo. xxiij. Sex ānis semiabis t̄rā tuā & ꝓgre. frugel ei⁹. q̄ꝺ expo. gre. ꝺ. ꝙ sex dieꝝ circl̄m sive ānoꝝ iubem oē tps q̄ viuim⁹ semiare. & bē. Seruñ dei nec dies nᵉ hora ptereat nᵉ aliq̄ inueniat nisi vl̄ in exercitij labore vl̄ ī, pficiēdi studio vl̄ ī exp̄tie dulcedie vl̄ fruēdi gaudio. vñ q̄ paupta te, phibit⁹ semiare nō p̄t triticū. i. nobiliorē actū spūs semiet siliginē. i. min⁹ nobilē actū exerceat. & sic faciat vt sp̄ inueniat ī ope seminādi. Ad idē san. ber. sic inqt. neq̄q̄ sufficit

semel ⁊ scđo opari id qđ bonū ē nisi incessanter addas noua prioribꝫ. ⁊ bꝫ ē qđ đr Eccs. ix. Quēcūqꝫ pt facere manu tua instā. opē. qr nec opꝰ. s. seminādi nec rō. s. excusandi erit apđ inferos q tu ppe. Ber̄. Quō tibi sōnias, puē turā merēdi facultatē vticꝫ tps hyemis nō est aptū ad seminādū. ⁊ Mat. xxuij. Orate vt ñ fiat fuga vra hyeme. Solū igit bꝫ tps gruit q corpꝰ ⁊ aīa simꝫ manēt q postcꝫ pꝰ mortē a seinuicē diuidunt. tūc em̄ nec corpꝰ sine aīa. nec aīa sine corpe pt quicqꝫ semīare Idcirco Ecci. iij. Fili ꝓcua tps. ⁊ ad Gal. vi. Dū tps h.o.b. ¶ Scđo ꝓsiderā da ē semis puritas. i. q semē đz esse puꝝ bꝫ est sine pcto mortali. ps. xvij. Ām puritatez manu. me. re. m. Et Leui. xix. Agꝝ tuū ñ seres diuerso semīe. s. bona malis miscendo. Gre. Nulla bōa acceptant q̄ maloꝝ admixtione maculant. Isa. i. Quiescite puerse agere ⁊ discite bñ facere. pri em̄ malū cpe omīno est extirpādū. deinde semē iusticie seminandū. Et bꝫ ē qđ đr Osee. x. Innouate vobis nouale ⁊ nolite serere sup̄ spinas. ⁊ bꝫ notat ibi Exit q semīat rc̄. Exit. s. q semīat a pura cogitatōe imaginatōe ⁊ locutōne. qr đr in cano. lxxxvi. di. ñ sat. inqt Amb. Nō sat ē bñ velle ⁊ bñ facere. nec sat est iteꝝ bñ facere nisi id ex bono fonte. i. bona volūtate ꝓficiscat. i. ex puro corde. qr đr ꝓuer. xxij. Qui semīat iniqtatē metet mala. Idcirco Isa. lij. Exite inde pollutū nolite tāgere ⁊ tā dyabol bñ alios ꝓmittit exire. vt figurat Exo. v. in pharaone q dixit primo non dimittā. scđo nō lōge abeat. tercio ite ⁊ parvulos relinqte. ūrto ⁊ pecora dimittat. sic dyabol ñ sinit nos prio exire a pcto. qr acriores dolores dyabolo iferre nō possum⁹ cū q penitēdo mactas vicioꝝ deleam⁹. Scđo ⁊ alios exire ꝓmittit tñ vult vt ñ lōge abeant vt de talibꝫ đr Lu. viij. ad tps credūt ⁊ i tpe tē. re. Tercio vult vt paulos relinquāt. i. cogitatōes ⁊ meditatōnes de pctis cōmissis. Aug. Nullū scel⁹ tā abominabile sic de pteritis pctis reminiscēdo gaudere. ūrto vult vt saltē pecora dimittam⁹. i. bestia les appetitus. qbꝫ ūsi sume nos tenet ⁊ trahit ad pcta. ⁊ si volum⁹ vtiliter semīare opa iusticie ab oibꝫ his dēm⁹ exire. ¶ Tercio ꝓsiderā da ē semis q̄litas vicꝫ q semē sit duꝝ ⁊ calore sol' arefactū. sic ⁊ nra semīa. i. opa. Greg. Quecūqꝫ agim⁹ siue cogitatōes siue locutōnes siue opatōes dñt eē dura ⁊ fortia ⁊ calore charitatꝫ arefacta. i. Cor. xvi. Oia vra. s. opa i charitate fiāt. Et bꝫ đr Leui. ij. Si obtulerꝫ mun⁹ primitiaꝝ frugū tuaꝝ dño de spicis adhuc virētibꝫ torrebis eas igne. s. charitatꝫ. Et Ber. Opa nra i feruore charitatꝫ sūt agēda ⁊ tūc fructū cētuplū đ se gignunt Circa qđ nota q sic triplex ē charitas sic eē fruct⁹ ꝓuenies ex charitate. ¶ Dria ē charitas tepida. s. cū hō dū diligit ⁊ de⁹ i eo q amo rē hītat. ita q relinqt pctm̄ ⁊ bonū facē ꝛz adhuc sic singlares grās nūme sentit. De quo Ber. De⁹ freqnter iuste adest ad meritū ñ āt ad solatiū. id vtil⁹ iste tō iocūd⁹ q hī de⁹. De qbꝫ. i. pe. i. Alias vras castificātes i obedietia charitatꝫ. Et opus ex tali charitate factū facē fructū triceſimū Et hi sūt i tali charitate q hñt fidē trinitatꝫ ⁊ ābulāt i p̄ceptꝫ dei q̄ sine charitate ⁊ dei grā iplere ñ pñt. Joh. xv. Sine me nichil po. fa. ¶ Scđa charitas ē calida. s. cū hō tāgit tali grā vt iā dulcedinē sentiat ⁊ oēm affectū suū ad deū dirigat ⁊ erigat ⁊ ab oī qđ nō ē de⁹ revocet. De qbꝫ Gre. viij. li. mo. c. lxix. Sūt nōnulli iusꝫ q ad compūctēdū culmē pfectōis accincti dū altiora iteri⁹ appetūt exteri⁹ cūcta derelinquūt. q rebꝫ hītis se nudāt grā bonoꝝ exspoliāt. q interꝝ deliderio p assiduitatez se ītimi merorꝝ afficiūt hēe de exterioribꝫ ꝓsolatōez nolūt dicētes illō ps. lxxij. Quid ei michi ē i celo ⁊ a te qđ volui sup̄ terrā. defecit caro mea ⁊ cor meū de⁹ cordis mei. ⁊ ps mea de⁹ ineternū. q. d. celū ñ curo. terrā dedignor. solū deū meū ūro. Et sic apls Phil. iij. ppt quē oīa detrimētū feci ⁊ arbitror vt stercora vt xp̄m lucrifaciā. Nā ꝓcupiscētia ⁊ ꝓsolatō tpaliū maxie ip̄edit būc charitatꝫ gdū. de q aug. ⁊ hī. lxxxiij. q̄stionū q. xxxvi. Charitatꝫ venenū ē spes adipiscēdaꝝ ⁊ retinēdaꝝ rex tpaliū. Nā. i. Cor. xiij. Charitas ñ q̄rit q sua sūt. Au. Quantū q̄s despicit tm̄ diligit. ⁊ Cāti. viij. Si dederit hō oēz sbam dom⁹ sue ꝓ dilectōe q̄si nihil despiciet eā. ac si dicerꝫ. tāta ē spes sue dilectōis q nichil ei pfecte eq̄ri poterit. nec poterit hī tāta solacia

a tpalibꝫ ꝗ̄ta ī deo. Dicit tñ Gre. viij. mo. de talibꝫ. Ad culmē pfectōis tendūt q̄ ꝓpter deū oīa derelinquūt. Inistꝫ semē iustie ꝓducit fructū serageſimū. nā hi hñt fidē trinitatis cū obſuātia mādatoꝝ. ⁊ vltra ꝫ exercēt se oī diligētia in ser opibꝫ miscōie. ¶ Tercia charitas ē feruida. ſ. cū cor ebullit et seipꝫ ꝙsumit. ſ. p̄ nimio desiderio p̄ deū. De talī nūero fuit dauid p̄ pñiaz. vt mq̄t ī p̄s. xli. Quēadmodū desiderat cer. ad fon. aq̄ꝝ ita de. a. m. ad te de⁹. Et sic tles nūc gemēdo nūc attediādo ad deū suspirāt. Quo ad p̄mū dic̄ Fulgēti⁹ in q̄dā ſmōe. Ubi ē dilectōis thesaur⁹: ibi seq̄t cogitatōis affect⁹. i. desideriū amorosū. Sz q̄ ad scōm d. Richꝫ. li. iij. de ꝙtēplatōe. Amāti oīs mora nimis lōga vt ptz ī iob Job. x. Tedet aīaz meā vite mee. Greg. ix. mo. Pēs vita ī corde vilescit cū dīn⁹ amor ī corde dulcescit Ratō ſm Gre. q̄ p̄tior ē spūs vbi amat ꝗ̄ vbi aīat ⁊ sic seq̄t extaſ. i. excess⁹ mēt⁹. Dioni. li. iij. de di. no. Amor ī deū tendēs ñ ꝑmittit amatorē eē suīp̄i⁹. taſ ꝓducit fructū cēteſimū. i. pfectōez. iducit ⁊ dispositōez pfectōis amoris q̄ ad deū ⁊ ꝓximū. Job. xv. Posui vos vt eatis ⁊ fru. affe. ⁊ fru. vt ma. Et Lu. viij. Fructū afferūt ī patiētia. q̄ tles ō nllo tpali tristāt. puer. xij. Nō ꝙtristabit iustū q̄cq̄d ei acciderit Gre. Dū ī ꝺo amore req̄scim⁹ sensū dolorꝫ ñ recipim⁹. Heb. x. Patia vob necia ē vt volūtatē dei faciētes reportetis ꝓmissionē. Ipa eī custodit fructū vsq̄ ad diē messis. ſm q̄ diuersitatē charitatis ē diuersitas pacie. Pria charitas req̄rit paciaz talē vt q̄s patiēter toleret aduersa. Brig. volūtarie patiēdo ꝓbat q̄lsq̄ q̄ vacit amat. Se cūda req̄rit talē paciaz vt nichil nisi deū timeat. Mat. x. Nolite timere eos q̄ oc. cor. Tercia vo charitas tātā hz paciaz vt ec̄q̄ aduersa q̄s letāter portet. ⁊ de nllo tpali dāno ꝙtristet. ⁊ etiā ſm diuersitatē charitatis diuersi fructꝰ oriunt. de q̄ Aug. ad macedo. Nichil fac̄ bonos vl malos nisi boni vl mali amores. taſ ei vnusq̄sq̄ ē q̄lis sua dilectio. Sic q̄ semē dz eē arefactū calore charitatis. ¶ Quarto ꝙsiderāda ē semis q̄ntitas ꝫ est q̄tū hō dz semiare. dico q̄ tñ q̄ntū pt Dic̄ ei apls. ij. Co. ix. Qui pce semiat pce ⁊ metet. ⁊ q̄ semiat ī bñdictōibꝫ de bñdictōibꝫ ⁊ metet. Item. Modica semis detractio ñ modicū messis ē ꝺtrimētū. ⁊ sic si opa nra minuūt paulatī etiā gēmis corona nra priuat. q⁹ ꝺr Leui. xxvij. Iuxta mēsurā seminis estimabit pcm. ⁊ ad Gal. vi. Que hō semiauerit hec ⁊ metet. Sic q̄ abūdāter demetem⁹ semiare. i. iuxta ome posse nrm. Col. i. Fructificātes ī oī ope bono cū abūdātia. Et ꝫ ē q̄ ꝺcuit thobias filiū suū. Thob. iij. Si mltū tibi fuerit abūdāter tribue. ꝫ est si tibi magna adest facultas abūdāter semina semē tuū. ¶ Quīto ꝙsiderāda ē agri fertilitas. nā vbi ager ñ est fertil ibi labor seminantis frustrat. sic ē ⁊ de nō ope. Quidā em̄ seminat sec⁹ viā. i. ī ꝓpria cōplacētia. ⁊ ꝫ pit Au. Ubi tibi placuisti: ibi defecisti Lu. xvij Cū fecerit⁹ oīa q̄ p̄cepta sūt vob dicite inutiles sm̄ sum⁹. Rō ad Gal. vi. Qui semiat ī carne ꝺ carne metet corruptōnez. Quidā inter spinas. i. iter cupiditates mōi. ⁊ sūt hi q̄ oīa q̄ agūt terrena cupiditate faciūt. In talibus iplebit illō Hiere. xij. Semiauerūt triticū ⁊ spinas messuerūt. oīa ei bona ꝓpter cupiditatē mōi facta sūt tā q̄ spine respectu tritici. q̄lis aūt seges inde surgit oñdit apls. i. Thi. vi. Qui volūt diuites fieri incidūt ī tē ptatōez ⁊ ī laqueū dyaboli. Alij sup̄ petrā. i. in apparētia hoīm ꝓpter fauorē humanū. de qbꝫ Aggei. i. Seminastꝫ multū ⁊ intulistis paz vāe laudis. Reuera paz. Chrisſ. Quid est laus hoīm nisi son⁹ verboꝝ trāseuntium Osee. viij. Ventū seminabāt ⁊ turbinē metent. i. opa vacua seminabāt ⁊ eterna supplicia metēt. Sz alij in terrā bonā. i. in spū. ſ. q̄ cogitatōes meditatōes exercitatōes ⁊ opationes referūt ad aīe salutē nō ad ꝓpriā cōplacentiā nec ad auariciā. neq̄ ad hūanā laudē De qbꝫ ad Gal. vi. Qui semiat ī spū ꝺ spū metet vitā eternaz. Sz q̄lis seges sequit hr ad Gal. vi. Fruct⁹ spūs sunt charitas gaudiū pax patiētia lōganimitas benignitas bonitas. ⁊ sic ꝺ alijs. q̄ tales segetes hz dz libēter expectare fructū. Jac. v. Patiētes estote frēs vsq̄ ad aduētū dñi. ecce agricola expectat p̄ciosū fructū terre patiēter ferēs do nec accipiat tpaneū ⁊ serotinū. ¶ Sexto ꝙsiderāda ē pluuie necitas. vñ tribꝫ modis

semīa rigant. ꝓio aq̄ infusiõe vt vicz tpe siccitatz olera ꝓfundant. ⁊ sigficat lacrimas cõpassiõis cū aquā putealē de corde ferim⁹ .s. cū nudos ⁊ iopes fame ⁊ siti marcētes cognoscim⁹ ⁊ necessitatē eoꝝ deflem⁹. Serñ. Sūt lacrime pietatz q̄s sibi ꝓficit aīa de necessitatibꝫ paupꝝ. de anxietatibꝫ opp̄ssoꝝ de oibꝫ miserijs miseroꝝ. Job. xxx. Flebam quondā sup eo q̄ afflict⁹ erat ⁊ aīa mea cōpatiebat paupi Et ꝟ vocz ap̄ls ad Ro. xij. Flete cū flentibꝫ gaudete cū gaudētibꝫ. Scdo pluuia ꝙ irrigatõe. i. lacrimis deuotõis. xp̄i. Et ꝟ cū i vasculo pectoris crebre meditatões ꝓtrite ⁊ igne desideriꝫ ꝺcocte ⁊ demū oleo leticie ipinguate i lacrimas resoluūt. ps. cxxv Qui semīat i lacri. ꝛc. Tercio semīa rigant roris humectatõe q̄ ros cadit i silētio nllo sciēte nec sentiente. ⁊ significat ꝙ ꝟ occulta spūssancti missio q̄ cū mittit ⁊ inspirat ei⁹ de stigia minime cognoscunt Juxta illud Joh. iij. Spūs vbi vult spirat ⁊ vo. e. au. sed nescis vnde veni. aut q̄ va. Et ps. cxlvij. Flauit spūs ei⁹ ⁊ fluent aq̄. s. lacrimaꝝ ⁊ amoris. Sic g̃ semīa iustie irrigant vt crescāt ⁊ fructū ꝓferāt ad ꝓfectõez. Sz tñ ꝓpie loq̄ndo ꝟ semē ñ possim⁹ hr̄e i granario nr̄o. Sz ioseph. i. iust⁹ dñi ꝟ ē xp̄s ibs. vel ioseph. i. augmētum vl apositio. i. gr̃a spūssancti ꝓcurat ꝺ area regis. i. dat illō ꝺ clemētia dei p̄ris. Isa. xxvi dñe oīa opa nr̄a opat⁹ es nob. Et sic debem⁹ facere ꝟm illō q̄ ioseph postulauit cui semīnis fuit ꝓcuratio ⁊ dispēsatio a rege cōmissa Gen. xlvij. Accipite semīa ⁊ serite agros vt fruges hr̄e possitz. quintā ptē regi dabitz. q̄t tuoꝝ reliq̄s ꝓmitto vobis. p̄ia ps ē ꝓsecutõ venie. scda ēmissio pene. tercia augmētū gr̃e q̄rta meritū vite eterne. hr̄e sunt ꝓtes nr̄e. Sz scribit ꝓpter. vlti. Date ei de fructu manuū suaꝝ. ⁊ hec ē quita ps q̄ ē gl̃ia ⁊ ho nor. ⁊ hec soli deo tribuēda ē. Isa. xlij. Gloriā meā alteri ñ dabo. Serñ. In oīm ope tuo da tibi humilitatē ⁊ deo clemētiā. i. Thi. ij. Soli deo ho nor ⁊ gl̃ia. Sic g̃ facientes obtinebim⁹ fructū eterne beatitudinis. quā nobis ꝛc

Dominica quinquagesime. Sermo. lvij.

Ecce ascendim⁹ hierl̃imaz ⁊ ꝓsūma bunt oīa q̄ scripta sunt ꝺ filio hois ꝙ ꝓphas Lu. xviij. mar. x. mat. xx.

L Introductio iohānici⁹ ysagoge. iij. li. ꝺ regimīe sanitatz dic̃. Claudēde sunt fenestre de sero ⁊ ianue ⁊ int⁹ lumē accēdi ꝺz. Fenestre sunt claudēde ꝓpter aerē. nā eralatões corrupte q̄s sol surs̄ū traxerat deorsum i nocte cadūt ⁊ inficit aer ⁊ ille tūc nocumētū ꝓstat corpi ⁊ corrūpit sanitatē hoīs Justice ꝙ noctē intelligunt isti tres dies vltimi in carnispriuio. ita ꝙ locū hr̄e ꝓt nūc illō. iob. xvij Die vterūt i noctē. patz ꝟ ex vulgari⁹q̄ dicunt quasi vasa noctis. Etiā ꝓpter opa q̄ in bis cōmittunt Job. iij. Qui male agit odit lucē. i. xp̄z. Et q̄ q̄ ita sit ꝙ sic ꝺz. i. Joh. v Tot⁹ mund⁹ in maligno posit⁹ est. ꝟ tñ his diebꝫ plus q̄ ꝙ totius anni circulū reperit ita ꝙ nunc plene poterit impleri in eis illud Sap. ij. Excecauit eos malicia eoꝝ. Et sic hi dies poti⁹ noctes q̄ dies dici poterūt. q̄ carēt vera luce. i. xp̄o. q̄ de seipo dicit Joh. viij. Ego sum lux mūdi. qui seqtur me ñ ambulat i tenebris. Qui igit̃ peccat hac luce caret. i. Joh. iij. Omis q̄ peccat nō videt deū nec cognouit eū. Jō fenestre. i. quiq̄ sensus claudēde sūt. q̄ ꝺz hiere. ir. Ascendit moꝝ ꝙ fenestras nr̄as. Et sic intrinsec⁹ accendē dū ē lumē. s. xp̄i passio. ꝙ q̄m illūinant mēi tenebre. vt dic̃ Gre. Dei⁹ q̄ crucē ascēdisti ⁊ mēi tenebras illūinasti. Nā xp̄s in cruce hūit se vt lucerna i alto posita vt mōm illustraret. Jō Serñ. Quid tā efficax ad depurandū aīe vulnera. ad purgandū mētis actē sicut xp̄i vulnerꝝ meditatio sedula Jō hodie nobis ꝓponit. de q̄ thema vbi supra Jn summa hui⁹ euāgelij sancta mr̄ eccl̃ia duo nob i sinuat Primo ꝓponit venerabilē xp̄i passionē. ibi. tradet ei gētibꝫ Scdo subiūgit mirabilē ceci illūinatōz. ibi. ⁊ factū ē cū approp̄iaret iericho cec⁹ sedebat. se. viā Ꝟ Quo ad primū q̄rit. q̄re sct̃a mr̄ eccl̃ia nob hodie xp̄i passiōz ꝓponit. dico ꝙ illi⁹ plen sūt cāe. Pria ē vt vt⁹ passiōis xp̄i notificet. Jn hac ei die icipit quinq̄gesima ⁊ termīat i pascate. ⁊ ē tal⁹ nūer⁹. s. quinq̄gesim⁹ nūer⁹ iubilei. Jn q̄ primo fiebat remissio debitoꝝ. ⁊ sic debita nr̄a soluta sunt ꝙ xp̄i passionē. oīs quidem

eram⁹ debitores diuine iusticie ex reatu cō tracto p originale pcm̄.ℓ debitū ipe dei filius soluebat p nobis.ps.lxviij.que nō rapui tūc exoluebā.Hugo.Et satisfactō corrūde ret culpe dns passus est die eodē eadē hora .s.ferta q adā peccauit.t in eisdē mēbris mi⁹ ctat⁹ in qbꝫ hō delectat̄.Scdo qr tūc vēdi⁹ tores ad vēdita reuertebant̄:t sic nos vēdi ti sum⁹ p pcta.ps.xv.Tu es q restitues he reditatē meā michi.p passionē em̄ xpi resti tuti sum⁹ t redēpti.De q Isa.lij.Gratis ve nūdati estis t sine argēto redimemi.i.De.i. Nō corruptibilibꝫ auro t argēto redempti estis ꝫ pcioso san.ag.im.t incōta.ihesu xpi. Tercio etiā tūc fui q se ad fuitutē obliga bāt penit⁹ liberi remittebant̄.sic t nos q sub fuitute dyabolica eram⁹ p passionē xpi libe rati sumus Apc̄.v.occisus es t redemisti nos deo i sanguie.t.Nō t ipe añ passionem suā dixit Joh̄.viij.Si filius vos liberauerit vere liberi eritis.Quarto tūc etiā i iubileo.s. fugitiui recipiebant̄.sic t nos expulsi a facie dei p passionē xpi i celestē patriā recipimur. Ro.v.Justificati in sanguine ipi⁹ salui eri m⁹ ab ira p ipm.Et sic merito in psenti dñi ca q quinq̄gesima dr p quā ān⁹ iubile⁹ signi ficat passio xpi ꝓponit̄.qr ea q in iubileo re mittebant̄.de qbꝫ Leui.xxv.oia in figura fi ebāt.sz i vtute t passione xpi impleta sunt. ¶ Scdo ꝓponit xpi passio ut gra redem ptōis eo fideli⁹ custodiat̄.ois ei res q̄to ca rius emit tāto tuti⁹ custodit̄.cū ℊ gra redē ptōis care sit empta.i.Cor.vi.Empti.e.p. ma.Renera magno pcio.qr p sanguinē xpi Jō maxīa cautela dr custodiri Heb.x.Ir⁹ ritā qs faciēs legē moysi sine vlla miserātōe sub duobꝫ vel tribꝫ testibꝫ morit̄.q̄to magꝫ q sanguinē xpi conculcauerit t demeritꝫ suis i dignū se fecerit tante grē ptcipatōe.ꝓpter qd exclamat Aug.O mūde immūde noli teipm pdere quē dei filius ita care voluit libe⁹ rare.noli ꝓpter vile viciū tuū amittere bñfi ciū attēde pciū t cū morte xpi totū mundū appēde.nā vt dicit Amb.Pl⁹ doluit vulne ra tua q̄ sua.pl⁹ nostrā infirmitatē q̄ suaꝫ mortē.nā sitim nre salutis clamauit de cruce ¶ Tercio vt armatura defensionis a no bis assumat̄.Nā tpe guerre bnes assumūt arma pti⁹ q̄ tpe pacis.sic t nūc in futura quadragesima appropinquat tps vbi inter nos t dyabolū debet pliū t pflict⁹ instaura⁹ ri similiter inter vicia t virtutes.ideo neces saria est nobis armatura q̄ est xpi passio.i. De.iiij.Xpo in carne passo t vos eadē co⁹ gitatōe armamini.Dicit nāq̄ Orig.Tan ta est virt⁹ passiōis xpi.vt si in corde ꝓtinue teneat̄ t p oculis habeat̄ nulla libido supare possit aut nequicia dyabolice fraudis.qr di cit Ber.Memoria crucifixi crucifigit viciū Et subdit.Nusq̄ habitatio tutior:nec fecū ditas maior q̄ in xpi passione ibi discit sup bus humilitatē.ibi studet ꝓtumax obedien⁹ tiā.qr ipe Phil.ij.factus obediens vsq̄ ad mortē.ibi auar⁹ videt largitatē.qr mud⁹ cru ci est affix⁹.luxuriosus ꝓtinentiā.qr ut dicit ps.xxi.Aruit tanq̄ testa virt⁹ mea.Inui⁹ dus charitatē.qr ille etiā p inimicis passus est t in cruce p eis orauit.Luc.xxiij.Pa⁹ ter dimitte illis.nō em̄ sciūt q̄d faciūt.Gu⁹ losus abstinentiā.qr felle t aceto potatus est iracundus mansuetudinē.qr vt dr Isa.lij. Sicut ouis ad occisionē ducet̄.accidiosus pronitatē.qr dixit iude Johā.xiij.q̄d facis fac citi⁹?. ¶ Quarto vt sentētia vltio⁹ nis timeat̄.Si em̄ xps in quo nulla culpa fuit tam acriter est afflict⁹?.quid nobis erit q̄ hodie cū gaudio peccam⁹?.Luc.xxiij.Si in viridi ligno hec faciūt in arido quid fiet.Ro. viij.Proprio filio suo nō pepcit Ubi Ber. Si nō pepcit filio nunq̄d parcet figmento aut neq̄ seruo.Si passus est innocēs mul to magis seruus nocēs nisi satisfaciat Gre. Si sine flagello nō exijt q̄ sine pcto venit.q̄ modo flagello digni non erūt qui in peccato virerūt.q aūt ex hoc mūdo sine flagello non exiuit lucide ad sensum apparet.qr ipe dixit Luce.xxiij.Nōne hec oportuit xpm pati t ita.s.p passionē intrare in gloriā suā.Et iō Eccl.v.ne dixeris peccaui.t quid michi ac cidit triste.altissim⁹ em̄ est patiēs reddito⁹. De ꝓpciatu peccato⁹ noli esse sine metu ne q̄ adijcias peccatū sup peccatū.t ne dicas miseratio dñi magna est multitudinis pecca to⁹ meo⁹ miserebit̄.misericordia em̄ t ira ab illo cito approximant t in peccatores respi⁹ cit ira illi⁹.ad tps em̄ hic parcet vt in eternū

ibi feriat. Ro. ij. Sm duriciã tuã ⁊ impenitẽs cor thesaurizas tibi irã i die ire ⁊ revelationis iusti iudicij dei. q̃ reddet vnicuiq̃ sm opa ei⁹. ℞ Quito vt leticia dissolutionis temperet. Cñ nõ ꝑt multũ gaudere qui audit õ morte patr̃ aut fratr̃ aut alteri⁹ amici. sic ⁊ dñ mund⁹ gaudet boni meditãt passionẽ dñicaz ⁊ cõpatiunt. Joh. xv. Gaudus gaudebit vos aũt ꝓtristabimini. Aug. Cisa xp̃i passione. q̃s tã dur⁹ est ⁊ delicios⁹ vt ñ abstineat. q̃s tã iracund⁹ vt nõ ꝓdoleat. cũ dixit sextus pitagoric⁹. ℞ Cis sal⁹ corpis ⁊ aie cõsistit in acerbissima xp̃i passione. nec i eo aliq̃ cognatio ⁊ fidelitas oñdit q̃ xp̃o passo nõ cõpatit. Gen̄. xxxvij. Caro em̄ ⁊ frater nr̃ est. Ostẽdit g̃ nobis sancta mater eccl̃ia tunicã eius sanguinolentã. vt nos ad fletũ ⁊ cõpassiõez ꝓuocet. ⁊ sic a vanis leticijs ⁊ dissolutõibꝫ retrahat. ne cũ homicidis suis amicicijs contraham⁹ ℞ Sexto vt gulositatis malicia ostendat. s. q̃ mala sit. Ambro. ⁊ habet in cano. xxxv. di. c. sexto die. Malũ gule est p̃incipiũ oñis mali. ex hoc malo secuta est nostra ꝑuaricatio. inq̃t em̄ Eous q̃ nemo ꝑuaricari nouerat cũ adhuc orta nõ esset que prima est ꝑuaricatio. Deinde ⁊ ex illa secuta est xp̃i amarissima passio. De quo Ber̄n. ℞ hõ agnosce q̃ nobilis est aũma tua ⁊ q̃ grauia fuerẽt ei⁹ vulnera. ꝑ quibꝫ xp̃m dñm nr̃e fuit vulnerari. Si em̄ hec non fuissent ad mortẽ sempiternã ꝑ eoz remedio dei filius de sinu patr̃ descẽdes nunq̃ talia sustinuisset sic dicit san. Tho. ꝑte. iij. Si hõ non peccasset xp̃s in hũanitate passus nõ fuisset igit̃ ꝓpter pcta nr̃a passus est. vt dr̃ Isa. liij. Vulnerat⁹ est ꝓpter iniq̃tates nr̃as. attrit⁹ est ꝓpter scelera nr̃a. Que aũt ⁊ q̃lia passus sit cogitem⁹ ⁊ si nõ alia ponderare volumus ponderem⁹ illa q̃ se passur̃ ꝑdixit ⁊ in veritate passus est. videlicet traditionẽ illusionez flagellatõez ꝓsputõez ⁊ irrisionẽ. Traditus ergo est ver⁹ dei fili⁹ ꝑ iniq̃ssimis peccatoribus a dilecto discipulo suo cui multa ⁊ maxima bona exhibuit crudelissimis latrombꝫ Ber̄n. Quis poterit sine gemitu trãsire pcogitans qualiter hac hora crudeles homici de nephãdas man⁹ miecerũt in ihm̃ ligantes ⁊ funẽ in collo ap̃onẽtes ⁊ ducẽtes tanq̃ furẽ ⁊ latronez. primũ ad annã. deinde ad cayphã. o q̃liter illusus est flagellat⁹ ⁊ ꝓsputus Multũ terribile ⁊ valde lacrimosuz cogitare ẽ q̃ talis ⁊ tantus sic dehonestat̃ ⁊ penaliter affligit̃. sic q̃ nll̃a ps corpis sui integra remaneret. ⁊ quo sup hec oña ad maiorẽ detestatõez ꝓsput⁹ fuit. ita vt sputũ purulentũ cũ sanguie misceat̃ q̃ nõ appareret i eo spꝫ cies neq̃ decor. ita q̃ dixit pilatus. Ecce hõ q. d. videte ⁊ ꝓsiderate q̃lis sit an hõ vel q̃d sit. ecce vult⁹ ei⁹ manat sanguie. maxille ei⁹ ex alapis sunt tumide. gene ei⁹ incipiũt palescere ꝑ doloris magnitudie. tanta em̄ i hoc passus est q̃ fidelis dici nõ poterit qui ꝺ cogitans abundãtissimis lacrimis ñ deplorat Sz q̃d dico õ occisiõe. nõ ẽ occisus cõmuni morte: sz morte turpissima Sap̃. ij. Morte turpissima ꝓdemnem⁹ eum. Hec mors fuit crucifixio. Deutro. xxi. Maledict⁹ a deo ẽ q̃ pendet in ligno. Qualiter vo ipe suspẽsus sit ꝑm q̃ ibi dicit Simõ de cassia. Nicolaus de lyra. Bonauẽtura. ⁊ modũ crucifixionis vide circa passionẽ. Et vere non est hõ sz bestia q̃ ꝺ doloroso animo ñ recogitat. Aduerte ergo hec oña q⁹ passus est ꝓpter pcta nr̃a ⁊ ꝓpter excessus nr̃os. Ber̄. Cõsideret vnus quisq̃ q̃tũ peccatũ summe maiestati displicuit vt vnigenitũ filiũ suũ tradi voluit ignominiose passioni ⁊ morti ⁊ dedec⁹ pct̃oz sustinere. Et subdit ibidẽ. Cõsidera ergo q̃tũ summã maiestatẽ offendis q̃ p⁹ tale iudiciũ eũ ꝓtenis ⁊ q̃tũ i te est eundẽ filiũ itez crucifigis. Cñ dicit idẽ doctor san. Ber̄n. Nõ mirz si ꝓtra te ois creatura clamat q̃ crucẽ bñficijs es ingrat⁹. si possibile esset terra diceret posset. quare tã nequissimũ sustineo. aqua quare non suffoco eũ ⁊ submergo. aer quare nõ deficio. ignis quare ipm nõ cõburo. infernus q̃re eũ eternaliter nõ absorbeo Causa ergo potissima q̃re nunc eccl̃ia xp̃i passionẽ ꝓponit ẽ vt a vicijs retrahamur ⁊ g̃uitatẽ põderem⁹ sceleris. nũc em̄ grauissima crimina magz q̃ alio tpe abundãt. ℣ Septima causa est vt dña notificatõnis habeat. s. inter filios dei ⁊ dyaboli. Hã dicit Aug. et habet ꝺ pe. di. i. c. resuscitat⁹. ℣. Itẽ vt christus ait. Cuius opa quisq̃ facit ei⁹ fili⁹ esse

ꝓhibeꝫ. Hec ſnīa ſimilis eſt ſentētie ſaluato
tis q̄ dixit iudeis Joh. viij. Vos ex patre
dyabolo eſtꝭ. ⁊ deſideria patrꝭ veſtri vultꝭ fa
cere. Probet g̈ ſe vnuſquiſq; cui⁹ filius ſit
ex opib⁹ ſuis an. ſ. faciat opa xp̄i vel dyaboli
Et itē cui ſuiat ⁊ cui militet xp̄o. ſ. vel dya
bolo deo aut mūdo Mat. vi. Nemo p̄t du
obꝰ dn̄is ſuire. ps. lij. qui hoīb⁹ placēt ꝓfu
ſi ſunt qm̄ de⁹ ſprevit eos. ij. Thi. ij. Nemo
mīlitās deo implicet ſe ſecularib⁹ negocijs
Idcirco eccīa paſſionē xp̄i ꝓpoit. vt inter fi
lios dei ⁊ dyaboli diſcernet. Grego. xx. mo
ral. Nō pctōres voluptates eſtimant iuſti
penā putāt. ¶ Octauo vt ꝓfortatō ex
citatōis ſumat q⁹ nūc ꝓxima feria q̄rta eſt
initiū q̄dragesime: in q̄ xp̄iani bellū intrant
ꝓtra carnē mundū ⁊ dyabolū cū ieunio ora
tione ⁊ elemoſina ꝙ largitōe. Et facere talia
ꝓpter humanā fragilitatē eſt homini valde
arduū ⁊ difficile. ideo ſancta mater eccl'ia ꝓ
ponit eis xp̄i paſſionē. vt ex hac animent. q⁹
dicit Bern̄. Non⁹ miles vulnera ſua ñ ſen
tit dū regis vulnera intuet. Si ergo graue
tibi eſt ieiunare ꝓſidera qūo ⁊ ipe ieiunauit
ſi delectaris in cibis ⁊ potib⁹ vide qūo ipſe
ꝓ te potat⁹ eſt felle ⁊ aceto. Si em̄ mille an
nis in pane ⁊ aqua ieiunares vnicā illā ce
nā ei ſoluere non valeres. Si tedet te orare
ꝓſidera qūo ipe ꝓ te vſq; ad effuſionē ſan
guinei ſudoris orauit. Si pigeat te elemoſi
nā dare. qualiter ipe nud⁹ in cruce pepēdit
ꝓſidera. vt oñderet ꝙ tpalia ñ tenaciter ſer
uarem⁹. nudos tegeremus. eſurientes alere
mus Et iā appropinquat tps acceptabile in
q̄ hoīes corda ſua aptare ⁊ p̄parare deo debe
rent ⁊ obuiā ei ire. ⁊ ipm de cordib⁹ ſuis nō
expellere. iā em̄ dn̄is caſtra dyaboli vult ex
pugnare fame ⁊ ſiti. Sz deus ipſi nūc magis
munīt ⁊ replēt. ⁊ ſic inimico ꝓpria arma ad
miniſtrāt. ita ꝙ ſeruāt eis caſtra. q̄ſq; vſq;
ad ramos palmar⁹ ⁊ vltra ſic ꝙ in eis imple
tur illud Prouerb. i. Vſq;quo ſtulti ea que
noria ſunt cupiēt. neſciētes illud Prouer.
xix. Parata ſunt derſoribꝰ iudicia ⁊ mallei
percutiētes ſtultor⁹ corpib⁹. et Sap. xi. Per
que quis peccat ꝑ hec ⁊ torqueꝫ. nūc em̄ re
plent delicijs: tūc replebunt ſupplicijs. hic
nolūtad deū querti: ibi ſua facie eternaliter
carebūt. hic nō placet eis querſatio bonorū
ibi cū demonib⁹ ſocietatē habebūt. De q̄b⁹
dicit Sap. xvij. Perſone triſtes illis appa
rentes pauorē illis p̄ſtabunt. quor etiā hor
rido p̄ aſpectu ⁊ p̄ timore poſſent deficere et
mori ſi poſſibile eſſet. Hic nolūt lugere pro
peccatis ſuis ⁊ veraciter querti. ibi vt dicit
Job. xx. Luget. ſ. peccator omnia q̄ fecit. nec
tamē ꝓſumet: nūc viuūt in vanitatib⁹ ⁊ diſ
ſolutionib⁹. imo ſi poſſibile eſſet hic ſemp vi
uere deſiderarēt. tūc vero vt dicit Apoc. ix.
In diebꝰ illis querēt hoīes mortē ⁊ non in
uenient eaz. ⁊ deſiderabunt mori ⁊ fugiet ab
eis. ¶ Sed vt legimus in euangelio.
cū diſcipulis ſuis xp̄s de paſſione ſua p̄dica
ret dicit euangeliſta in textu. ipſi horum ni
chil intellexerūt. ſic et hodie accidit q̄dquid
dicit ad ſalutē anime mundani non aduer
tunt. Impleturq; in eis illud Sap. ij. Ex
cecauit em̄ oculos malicia eorum. ps. xxxv.
Noluit intelligere vt bñ ageret. Implebit
ſi⁹ vt timendū eſt in eis illud p̄s. lviij. Ce
niat mors ſup illos ⁊ deſcendant in infernū
viuētes id eſt viuere deſiderātes. Quia di
citur Prouer. xxviij. Qui mentis eſt dure
corruet in malū. Et Sap. xvi. Oportebat
em̄ illis ſine excuſatione quidem ſuperueni
re interitū exercentib⁹ tirannidē. Et iterum
i. Thes. v. Cum dixerint pax et ſecuritas
tunc repentin⁹ ſupueniet eis interit⁹. Vos
ergo charissimi cordibus veſtris imprimite
⁊ deū ſuper oīa diligite. auertentes mētes
veſtras ab oīni vanitate ⁊ nequicia ambulā
tes in dei timore incedentes in mandatis ⁊
iuſtificationib⁹ ⁊ ſic habebitis gratiā omni
potentis dei in hoc ſeculo. ⁊ in futuro efficie
mini p̄ticipes eterne glorie. ad quā nos per
ducat qui eſt benedict⁹ in ſecula.

De eadez dominica. Sermo. lviij.

Flagellabitur et conſpuet Lu. xviij.

¶ Introductio. queritur quare
eccleſia iſto tpe conſuevit legere hoc euangeliū
ſcilicet de paſſione xp̄i. Reſpondet ꝙ hoc fit
p̄cipue tribus de cauſis. Primo vt a vicijs

filios suos retraberet. Scõo vt hic differẽ tiã inter filios dei ⁊ dyaboli oñderet. Tercõ vt ptra futura bella nos animaret. Hec oĩa q̃re in tribo mẽbris p̃cedent; iã ,primi sermonis. In sũma verboꝝ duo innuunt. ¶Primo passio xp̃i venerãda humane culpe purgatiua. ibi. assumpsit. Scõo illuminatio ceci ertollẽda diuĩe potẽtie declaratiua. ibi. factũ est cũ appropinq̃ret iericho. De prio dicit In illo tpe. s. cũ saluator noster appropi quante vltimo pascate vite sue tpalis erat ascẽsurus a galilea hierosolimã ĩ eodẽ festo pasce ad patrẽduz; p nobis. cũ esset ĩ ,pcinctu vie ascẽdendi tũc assũpsit duodecĩ discipl̃os suos. xp̃s eñ itur⁹ ad passionẽ recepit oñes discipl̃os suos secũ. ⁊ aduit eis passionẽ suã itur⁹ vo ad trãsfiguratõez accepit tñ tres secũ. Et ꝟ ideo ad significandũ q̃ oẽs vocauit ad imitatõez passionis. De q̃. i. ¶De. ij. Xp̃s passus est ,p nobis vob relinquẽs exẽplũ. vt seq̃mini vestigia ei⁹. vobis. s. oñibꝫ. Et Mat. xvi. Si q̃s vult venire post me abneget semetip̃m ⁊ tollat crucẽ suã. s; iã pauci sunt q̃ se sic habẽt vt fructũ passionis xp̃i p cipiãt q̃ est eterna glorificatio. ⁊ ꝟ impedĩtibꝫ peccatis. De q̃ mat. vij. q̃ angusta porta ⁊ arta est via q̃ ducit ad vitã ⁊ pauci sunt qui inueniũt eã. qz tribulatõ ⁊ passio est via ⁊ porta p quã pauci intrãt. Et in figura illi⁹ dicit Gerñ. Christ⁹ tpe passionis fleuit qz passio ei⁹ oĩbꝫ ad salutẽ fuit sufficiẽs. in pauc̃is tñ effectũ habuit. ¶ Etiã protunc recepit omnes simul secũ vicz duodecim inter quos etiã fuit iudas. sic ⁊ nũc sustinet bonos ⁊ malos ad designandũ q̃ vniuersalis ecclesia in hac vita ĩ se habet bonos ⁊ malos Et ꝟ ideo ꝯm Aug. vt boni p malicĩã malorum exerceant. nã ꝟ ab initio mũdi fieri cõ sueuit. Uñ beat⁹ Greg. xx. moral. c. crix. In eccl̃ia sic in area sunt triticũ ⁊ palee. vñ adã prim⁹ hõ duos filios habuit. quoꝝ vn⁹ electus. s. abel. alter reprobꝫ fuit. s. Cayn. Geñ. iiij. Deinde noe cũ tribꝫ filijs ĩ arcba erat. scz Sem Cham ⁊ Japhet. duo boni ⁊ verecundi. terci⁹ reprobꝫ irrisor patr; Geñ. ix. Deinde abrãã habuit duos ysaac ⁊ ismael Isaac bon⁹. Ismael mal⁹. Geñ. xxi. Deinde Isaac habuit iacob ⁊ esau. vnus electus alter reprobat⁹ Geñ. xxv. ⁊ Malacꝫ. i. Dilexi iacob esau aũt odio habui. Deinde ibs xp̃s duodecim discipulos elegit ⁊ ne improbati manerẽt vn⁹ mal⁹ permixt⁹ est. s. iudas Joh. vi. Nõne ego vos duodecim elegi. et vnus ex vobis dyabol⁹ est. Sic hodie mali permiscenť bonis vt ip̃i boni probenť Quia dicit Greg. vbi sup̃. c. cxx. ¶Hi veraciter boni sunt qui ĩ bonitate ꝑsistere etiã inter malos possunt. ¶Propter q̃ dr̃ in cano. xxiij. q. iiij. Tu bon⁹. ⁊ sunt verba Aug̃. Tu bonus tolera malũ. sic̃ xp̃s iudã cũ sciret furẽ esse tolerauit ⁊ ad p̃dicandũ misit. etq̃ cũ alijs eucharistiã dedit. Greg⁹. xx. moral. c. crix. Abel esse renuit quẽ malicia cayn nõ exercz Et sic sum⁹ sacerdos ĩter bonos discipl̃os vnũ malũ habuit. ad designãdũ illud q̃ dr̃ in cano. xxiij. q. i. Quisq̃s. ,pter malos boni nõ sunt deserẽdi. Inquit eñ Aug. Nonnullos toleram⁹ quos corrigere vel punire nõ possum⁹. neq̃ ,pter paleã relinquimus areã dñi. neq̃ ,pter pisces malos rũpimus retia dñi. neq̃ ,pter hedos in fine separandos deserim⁹ gregẽ dñi. neq̃ ,pter vasa facta in ꝓtumeliã migram⁹ de domo dñi. Jõ Ezech̃. ij. dixit dñs. Fili hois ne timeas q̃ñ increduli ⁊ subuersores sunt tecũ ⁊ cũ scorpionibus habitas. hinc est q̃ ¶Petrus vitã Loth cõmendauit qui inter pessimos immocenter vixit. cui⁹ mens quotidie maloꝝ malicia cruciabať. Hã dicit Greg. xx. mora. c. crix. Null⁹ quippe ꝑfect⁹ est qui inter ,primoꝝ mala patiẽs nõ est Qui eñ eq̃mĩter aliena mala nõ tolerat ip̃e sibi p impatiẽtiã testis est qz a boni plenitudine longe distat. Sic eñ rosa q̃ redolet crescit cum spina que pungit. sic boni inter malos Can. ij. Sicut lilĩũ inter spinas: sic amica mea inter filias. ¶Propter q̃ dr̃ ¶Phil'. ij. Sitis sine reprehensione in medio natõis praue ⁊ puerse inter quos lucetis sicut luminaria in mundo verbũ vite ꝓtinentes ad gloriã meã ĩ die xp̃i Et sic etiã ceteris narrauit misteriũ passionis dicẽs. Ecce Uñ ĩ scriptura vbicũq̃ ꝑmitť hoc aduerbiũ ecce designat aliq̃d notabile. ⁊ sic illa duo p̃dicta sunt notanda. ascẽdẽns hierosolimã. qz ĩ hierl'm debuit mori Luce. xiij. Hõ capit pire ,pphetã extra hierl'm.

qꝛ ibi erat locꝰ oblatõis Deuꝯ.xij. Ad locũ quẽ elegerit dñs deꝰ vester ꝺ cunctꝭ tribubꝫ vrīs vt ponat nomẽ suũ ibi.ꝛ habitet in eo venietis ꝛ offeretꝭ i loco illo olocausta et victimas vrās decimas ꝛ primicias ꝛ vota ac ꝯ donaria ꝛc.ꝛ ꝺ fuit notabile. Z Sequiꝯ.Et ꝓsummabunꝯ oia q̃ scripta sunt per ꝓphās de filio bois.i. de xp̃o qui fuit filiꝰ virginis matꝭ sine patre i terris. Dicit oñia. Eñ ꝓphete p̃cipue q̃ttuor scripserũt de xp̃o scz qũo esset nascituꝝ.q̃d esset actuꝝ.quid passuꝝ.ꝛ q̃d receptuꝝ. Primo qũo eẽt nascituꝝ Balaam Nu.xxiij. Orieꝯ stella ex iacob ꝛ ꝓsurget vga de israꝯ. Et Isa.vij. Ecce vgo p̃cipiet ꝛ pariet filiũ ꝛ vocabiꝯ nomẽ ei⁹ emanuel. Et itez.xi. Egrediet virga de radice yesse ꝛ flos de radice ei⁹ ascẽdet.ꝛ super eã requiescet spũs dñi. Aggeꝰ. Veniet desideratꝰ cunctis gentibꝫ Aggei.ij. Secũdo scripserũt ꝓphete quid actuꝝ esset in terra. qꝛ p̃dicaturꝰ oibꝫ gentibꝫ viã salutis eterne vt implereꝯ illud Isa.xi. Repleta est terra sciẽtia domini sicut aqua maris operientis. ꝛ Isa.lxi. Spũs dñi sup me eo ꝙ vnxerit me ad annunciandũ mãsuetis misit me vt mederer ꝓtritis corde ꝛ predicarẽ captiuis indulgentiã clausis apertionẽ ꝛc. Ideo eñ venit dñs vt sermones mirabiles ꝓphetaꝝ ꝓfirmaret. Idcirco eñ ꝓphete hoc p̃dixerũt Isa.xxxv. Deus ipse veniet ꝛ saluabit nos tunc aperienꝯ oculi cecoꝝ ꝛ aures surdoꝝ patebunt.tunc saliet sicut ceruꝰ claudus.et apta erit lingua mutoꝝ ꝛc. Eñ p̃dicatores nõnunq̃ in sacro eloquio ꝓphete dicunꝯ sicut dicit Moyses de xp̃o Deutero.xviij. filios israel. Prophetã de gente tua ꝛ ꝺ fratribus tuis sicut me suscitabit tibi dñs deꝰ tuꝰ ipm audies. A Tercio quid passurus esset Isa.i. A plãta pedis vsq̃ ad verticem nõ est in eo sanitas. Et Isa.l. Corpꝰ meum dedi p̃cutientibꝫ.genas meas vellentibꝫ.faciẽ meã nõ auerti ab increpantibꝫ ꝛ ꝓspuentibus in me. Itẽ Treñ.iij. Dabit p̃cutienti se in maxilla saturabitur opprobriis. Eñde singula tormẽta xp̃i per ꝓphetas ꝓphetata et ꝓscripta sunt. Ad vltimũ tñ dicit Dañ.ix. Occideꝯ xp̃s ꝛ nõ erit eius ꝓpls qui eũ negaturꝰ est. Nã ab initio ante omnẽ scriptuꝝ ram mors ꝛ passio xp̃i figurata est. Simon de cassia. Noẽ cũ Eua formauit de latere Ade dormiẽtis p̃figurauit xp̃i passionẽ Itẽ in Abel iusto Geñ.iiij. qui in agro cuꝝ fuste ligni occisus. In Noe q̃ saluauit genus humanũ in archa lignea. Geñ.vij. Itẽ noe inuenit vitẽ ꝛ plantauit vineam ꝛ bibit ex ea vt inebriatꝰ nudareꝯ ꝛ a cham irrideretur. Geñ.ix. Et sic xp̃s nudatꝰ est in cruce a iudeis. Itẽ in ꝓgrinatõe ꝛ imolatõe Abrae q̃ ã libẽs fecit ꝺ filio Geñ.xxij. Aries inter vꝛpes pendẽs imolatꝰ est ꝛ Isaac liberatꝰ. Itẽ in Esau Jacob ꝙsequente Geñ.xxvij. In Joseph venditꝰ a fratribus ex inuidia. Geñ.xxxvij. Itẽ in agno paschali. Exo.xij. Cuiꝰ sanguis ad expiatõeꝫ ꝓpuli fuit Sic ꝛ fin apl̃m ad Heb.ix. Sanguis xp̃i mundauit �conscientiã nostrã ab operibꝫ mortuis. Itẽ Nu.xxi. in serpẽte eneo ad cuiꝰ aspectũ sanabaꝯ a morsibꝫ serpentũ. Itẽ in morte Aaron summi sacerdotis in mõte. Nu.xx. Itẽ in domo meretricis raab ꝙ coccineũ filum p q̃ꝺ signuꝫ est saluata. Et sic eccl̃ia de gentibꝫ ꝙ sanguineꝫ xp̃i. Hec figura habetur Josue.ij. Itẽ in samsone q̃ fortitudine priuatꝰ a dalida plures occidit in morte q̃ꝫ in vita Judicũ.xvi. Itẽ.i. Reg.xix. in dauid iusto qui ꝙsecutus est a Saul sine causa. et sic xp̃s a iudeis. Itẽ dauid quinq̃ lapidibꝫ interfecit Goliaz.ibidẽ.xvij. Itẽ.ij Reg. iij. Abner gloriosus ꝓnceps dolose occisus est a Joab qui dixit ei in dolo salue mi frater Itẽ.iij. Re.xvij. duo ligna collegit vidua. Itẽ.iij. Reg.xix. in helya qui dũ ꝙsecutꝰ est ab achab ꝛ Jezabel dormiuit sub iunipero. Itẽ.iiij. Reg.v. Naaman leprosus septies lotꝰ in iordane mundatꝰ est. sic xp̃s septies i sanguine.ꝛ sic figurabat xp̃i morteẽ. Itẽ Jonas in naufragio Jone.i. Itẽ michꝫas ꝓsecutus.iij. Reg.xxij.ij.pali.xviij. zacharias occisus inter templum ꝛ altare Mat.xxiij. Isaias ꝙ medũ sectus serra lignea vt dicit magister in scolastica hystoria in ꝓtinuatõe sup q̃rto reguꝫ de vita manasses. Et in oĩm illoꝝ ꝙsecutõe mors innocens xp̃i figurata est. etiã in eoꝝ ꝓphetatione ꝛ scriptis est roborata ꝛ exemplificata. vñ filij israel ꝓphetauerũt Geñ.xlvij. Sal⁹ nostra i manu tua

dñe. Itē moyses in Deut. xxviij. Erit vita tua q̄si pendēs añ te. Et dauid. xxi. Fodert manꝰ meas ⁊ pedes meos Et salomō Sap. xiij. Bñdictū est em̄ lignū p q̄ fit iusticia. Sap. ij. Circūueniamꝰ iustū q̄m ptrariꝰ est opib⁹ nr̄is. ⁊ morte turpissima pdemnemꝰ eū Isa. xxij. Dabo clauē domus dauid sup humer⁹ ei⁹. ⁊ aperiet ⁊ nō erit q̄ claudat ⁊ claudet ⁊ nō erit q̄ aperiat. Hiere. xi. Ego q̄si agnus mansuet⁹ q̄ portat ad victimā Job. ij. In monte syon ⁊ in hierusalē erit saluatio. Itē amos. ij. Sup trib⁹ sceleribꝫ isrl ⁊ sup q̄ttuor non p̄uertā eū. eo q⁹ vendiderit p argēto iustū. Et sic ꝑphe figurabāt multiplici ter xpi passionē. ¶ Quarto q̄d recep/tur⁹ erat. q⁹ gloriā resurrectōis sue ⁊ eternū regnū sup oēs creaturas. erit ei⁹ sepulc⁹ ei⁹ gloriosū. Isa. xi. Et iter. lvij. A facie malicie collect⁹ est iust⁹. s. p resurrectōe. ⁊ veniet par. s. eterna. ⁊ req̄iescet i cubili suo. s. in dextera patrꝭ. Dañ. vij. Potās ei⁹ ptās eterna q̄ nō auferet ⁊c. Osee. vi. Percutiet filium suū in hūanitate ⁊ curabit nos ⁊ viuificabit nos post duos dies. in die tercia scz resurrectōis suscitabit nos. ⁊ viuem⁹ in cōspectu eius. Ecce q̄ clare locuti sunt de resurrectōe. Propter q̄d dicit Petr⁹ Actuū. x. Huic oēs ꝓphete testimoniū phibent. Et b̄ est q⁹ ipemet xp̄s dixit in p̄nti euāgelio. Cō summabunt oīa q̄ scripta sunt de filio hoīs. duo prima iā p̄summata erāt. restabāt vltima duo adhuc p̄summanda. s. passio ⁊ resurrectio ¶ Scz diceres. cur de⁹ nunciauit ⁊ p̄dixit discipulis passionē suā. Rñdet primo ideo. vt ex b̄ animati min⁹ timerēt. q⁹ dicit Greg. Jacula p̄uisa minus nocent Scdo vt resurrectōem suā citi⁹ crederent vt cū viderēt vnū. s. passionē: aliud citi⁹ crederēt. s. resurrectōez Tercio vt ex b̄ cognoscerēt eū volūtarie pati. Et sic dicit Chrisost. sup ꝟba. et p̄summabunt ⁊c. q̄si diceret. videte q⁹ volūtarie vado ad mortē cū videritis me in cruce pendentē ne desperetis diffidentes. s. in mea diuinitate. q⁹ libere vado ad mortē q̄d nō est humanū. ⁊ scio formā et modū passiōis mee nec tñ abhorreo. Quarto p̄dixit eis passionē suā vt sepi⁹ eā meditarent. ⁊ nō solū ipi. scz nos idē faceremus. Heb. xij. Recogitate eū qui talē sustinuit a peccatorib⁹ aduersus semetipm̄ p̄tradictionē. Eccl. xxix. Grām fideiussoris tui ne obliuiscaꝰ. dedit em̄ p te aīaz suā. Ber. Quotidiana boīs lectio debz esse dñice passionis meditatio. Rōez dicit Chrisost. q⁹ oīs sal⁹ nostra i morte xp̄i est posita. iō iugiter ē meditanda. Q̄d fecit Bern. dicēs. Memor ero q̄diu vixero laboꝝ q̄s ptulit in p̄dicādo. fatigationū in discurrēdo. vigiliaꝝ in orādo. temptationū in ieiunādo. lacrimaꝝ i cōpatiendo. insidiaꝝ i colloquēdo. post p̄uicioruꝫ sputoꝝ subsannationū exp̄obrationū. bonū q̄ similiū q̄ p eū abūdanti⁹ transierūt. Hec meditari dixi sapiētiā. Et venera summā sapient. ā p̄fert. ꝓpter q̄d. i. Cor. ij. Nō em̄ iudicaui me scire aliq̄d iter vos nisi ihm xp̄m ⁊ hūc crucifixū ¶ Ad p̄positū enumerat nūc ea q̄ passur⁹ esset. cū iubdit Tradet em̄ gentib⁹. traditus est a q̄ttuor. Primo a dilectōe paterna. de q̄ Ro. viij. Proprio filio suo nō pepcit de⁹. sz p nobis ⁊c. ⁊ hoc ex immēsitate amoris quē habuit misericors dñs ad gen⁹ humanū. Scdo a filij obedientia. De q̄ Eph. v. Tradidit semetipm̄ pro nobis oblationē ⁊ hostiā deo patri in odorē suauitatis. Et b̄ p̄ssim⁹ dñs noster ibs xp̄s etiā fecit ex amore generis humani. ⁊ q̄ maxime a filiali obedientia fecit. vt dr Phil. ij. Humiliauit semetipm̄ factꝰ obediens vsq̄ ad mortē. Tercio a iude auaricia Mat. xxvi. Quid vultis michi dare ⁊ ego vob⁹ eū tradā. Ex q̄ igit̄ postulauit pecuniā signū notabile est q⁹ ex sola auaricia fecit. o miserabile vicium auaricia. Amb. Quid miserabili⁹ q̄ deū relinq̄re ꝓpter nummū ⁊c. Aug. in ꝑmone. Auar⁹ aliq̄ aliq̄d lucret seipm̄ perdit. aī q̄ capit capit. Hoc vilissimū vicium. filium boīs tradidit in man⁹ pēcoꝝ. Quarto tradit⁹ est ex sacerdotū ⁊ principū inuidia Mat. xxvij. Sciebat em̄. s. pilat⁹ q⁹ p inuidiā tradidissent eū. ꝓpt̄ q̄d dicebāt pilato Jo. xviij Si nō esset b̄ malefactor nō tibi tradidissem⁹ eū. nō habuert em̄ in eū aliquā cām iustā Ad vltimū pylat⁹ tradidit eū timore terreni imperij Job. xix. Tūc g̃ tradidit eis illū vt crucifigeret. Ecce vnū op⁹ a diuersis diuersa intentōe factū. ⁊ b̄ sup ꝟbo. tradet em̄ gētib⁹.

E Subdit.et illudetur ꝗttuor etiã vicibꝫ legim? eũ illusum.pmo in domo cayphe in sero captiuitatis sue multiplr. De ꝗ Lu. xxiij. Viri ꝗ tenebãt eũ illudebãt ei cedẽtes. et velauerũt eũ ⁊ pcutiebãt facie eius. Scõo illusus ẽ in domo herodis. De ꝗ lu. xxiij. Spreuit illũ herodes cũ exercitu suo.⁊ illusit indutũ veste alba. Tercio illusus est in ptorio pt? flagellatõꝫ De ꝗ Mar. xv. Postꝙ flagellat̃ sent eũ duxerũt eũ intra in atriũ ptorij.⁊ cõuocant totã cohortẽ ⁊ induũt eũ purpura.⁊ imponũt ei plectẽtes coronã spineã.⁊ ce. salu. eũ ⁊c. F Quarto illusus est in cruce De ꝗ Luc. xxiij. Deridebãt eũ pncipes dicentes. alios saluos fecit se saluum faciat.si hic est xps dei electꝰ. Illudebãt aũt ei ⁊ milites accedẽtes ⁊ acetũ offerẽtes ei dicẽtes Si tu es rex israel saluũ te fac. Et mat. xxvij Idipm aũt ⁊ latrones qui crucifixi erãt cuꝫ eo improperabãt ei. Et ibidẽ ór. Pretereũtes blasphemabãt eũ mouẽtes capita sua ⁊ dicẽtes. Vach qui destruis tẽplũ dei ⁊c. O q̃ lis illusio. G Sequit ⁊ flagellabitur. Pmo in maxillis in domo cayphe p alapas Scõo in collo colaphisantes. Tercio in capite arũdine pcutiẽtes. Quarto in toto coꝛpoꝛe flagellis foꝛte vsꝙ ad intima costarũ in toꝛquẽtes. vt implerẽ illud Isa. i. A plãta pedis vsꝙ ad verticẽ nõ est in eo sanitas Et iterũ Isa. liij. Nõ est species ei necꝙ decoꝛ et nos putauimus eũ q̃ leprosum ⁊ pcussum a deo ⁊ bũiliatũ. Sequtur Et ꝓspuer̃. Pmo ꝓsput? est in sero sue captiuitatis in domo cayphe. Scõo mane anteꝙ eũ pñtarẽt pilato vt dicit Ber̃. Tercio ꝓsputus ẽ vt pie credendũ est in domo herodis. Quarto pt? flagellatõꝫ in atrio ptorij vbi sanguis cũ sputo miscebatur. et ipe tanꝙ leprosus reputabat vt pz supꝫ in auctoritate Isai. Subdit. Et postꝙ flagellauerũt.s. in toto coꝛpe vsꝙ ad extremũ puniẽdo ⁊ debilitãdo tũc occidentẽ nõ ꝓmuni morte sz singulari Sapiẽ. ij. Morte turpissima ꝓdẽnemus eũ. Sup quo exclamat btus Ber. O opprobriũ hominũ ⁊ vere abiectio plebis. libertas captiuoꝛ traditur. gloria angeloꝛ illuditur. Speculuz sine macula ⁊ candoꝛ lucis eterne ꝓspuitur. deus celi ⁊ terre flagellatur. vita viuẽtũ moritur homo innocẽs debebat tradi. et tãꝙ tñ sgresꝰ soꝛ captiuari. tanꝙ stultus veste innocentie priuatus illudi. et tanꝙ ꝓpter excessum mãdatoꝛ dei flagellari. tanꝙ ignominiosus cõspui. tanꝙ reus occidi. sz dei filius ex immẽsitate dilectõnis p genere hũano oĩa hec pro oñibꝫ voluit sustinere ⁊ sustinuit. captiuatus est vt nos a captiuitate liberaret, illusus est ⁊ ꝓsputus vt nos mũdaret ⁊ clarificaret. occisus vt a moꝛte eterna nos redimeret ⁊ cetera. Subdit. et tercia die resurget. hoc addit ne discipuli audita eius moꝛte a tristicia absoꝛbeãtur. H Subdit. et ipi hoꝛ nihil intellexerũt. et erat ꝛbũ istud absconditum ab eis ⁊ nõ intelligebãt q̃ dicebãtur. literali sensu p̃termisso q̃ ad pñs ipi hoꝛ nihil intellexerũt. O q̃t sunt hodie tales qui non sentiunt neꝙ intelligũt verbũ. i. monẽ a mariss̃ime passionis xp̃i. in quibꝫ impletur hodie illud ps. lxxxi. Nescierũt neꝙ intellexerũt. in tenebris ambulãt. bñ in tenebris ambulant. qꝛ excecauit eos malicia eoꝛuz. hi hodie traduũt illudũt flagellant ꝓspuũt occidũt eũ. que enĩ exhibebãt sibi iudei coꝛpaliter hec ipi et maioꝛa his spũaliter exhibẽt nã tradũt eum p auariciã inuidiã ⁊ odiũ. illudũt eum in mẽbris suis. hoc est in his qui in deuotiõe se exercẽt. etiã illudũt p alienas vestes quibꝫ nũc abutũtur. vir sꝫ veste muliebꝛi. mulier veste sꝫ virili. qđ est maximũ peccatũ. De ꝗ Deutro. xxij. Nõ induet̃ mulier veste virili neꝙ vir vtet̃ veste feminea. Abominabilis enĩ apud deũ est qui facit hoc. Sopho. i. Visita bo supꝫ oẽs qui iduti sunt veste pegrina. Flagellat̃ hodie a tyrãnis qui mẽbꝛa xp̃i persequũtur. etiã flagellat̃ a gulosis ⁊ luxuriosis. qui deliciose tractãt coꝛpa sua ꝓtra penalitates ꝗs in toto coꝛpe suo perpessus est Cõspuitur p velamẽ faciei ab his qui portãt larualles facies pmutãtes se viri in facies mulieꝝ ⁊ ecõtra. Etiã ꝓspuit̃ p detractões ⁊ ꝛba cõtumeliosa ⁊ opprobꝛiosa. Occidit̃ ab his q̃ mortalia peccata penetrãt. aut ꝓfessa p reciduatõem resumũt. De quibꝫ dicit apls ad Hebꝛe. vi. Rursum crucifigẽtes sibimetipsis filiũ dei ⁊ ostentui hñtes. i. in derisuz. nõne ridiculũ facit de xp̃o qui quãtũ in se ẽ tꝫ facit q̃ dei filius illusus derisus ⁊ passus fuit Aug. Reus moꝛtis xp̃i est qui male viuẽdo virtutẽ passionis xp̃i euacuat. J Sed

vnde,puenit eis tãta malicia.dico q̃ ex ce/citate ſua.nã excecati ſunt in ĩterioꝛibꝫ oculꝰ ſuis ꝛ amittũt viſum ad modũ cecoꝛũ.Pꝛi/mo p̃ eruẽtem oculoꝝ.oculi enĩ ĩteꝛioꝛes vt dicit Beꝛñ.ſunt intellectus ꝛ affectꝰ.hi eis eruũtur p̃ dyabolũ.ij.Coꝛinth.iiij.Deꝰ huius ſeculi excecauit mẽtes infidelũ vt nõ fulgeat illũinatio euangelij glozie xp̃i.et ſic hodie ceci ſunt.Aliqui duobꝫ oculis qui ſcꝫ nec vident xp̃i paſſionẽ p̃ ĩtellectũ nec̃ p̃ affe ctum ita vt impleatur in eis illud.p̃s.xxxv. Noluit intelligere vt bene ageret.Aliq̃ ca/rẽt dextro oculo qui ẽ affectus.ſm Beꝛñ.q̃ ſcꝫ bñ habẽt intellectũ ſed nõ amoꝛoſuꝫ affe ctũ ad xp̃m.qꝛ dyabolus ſic ĩpedit eos.Se/cũdo excecati ſunt a caloꝛe ignis p̃aue cõcu piſcentie p̃s.lvij.Supcecidit ignis et non viderũt ſolem.ignis inoꝛdinati amoꝛis eſtu at in eis vt ſolem iuſticie inſpicere non p̃nt. Aug.Si in te eſt amoꝛ mũdi nõ eſt q̃ intrat amoꝛ dei ꝛc̃.Tercio excecati ſunt a ſupfluo humoꝛe.i.repletione gule.Propter qõ di/citur eccl̃i.xxxvij.noli auidus eſſe ĩ oĩi epu/latõe.et nõ te effundas ſup̃ omnẽ eſcã.Pꝛo pter enĩ crapulã multi obierũt Glo.i.peꝛie/rũt in coꝛpe ꝛ aĩa ꝛ adhuc p̃eũt.Quapꝛop ter Lu.xxi.Attẽdite ne forte grauentur coꝛ/da vr̃a crapula ꝛ ebrietate.Ipa enĩ crapula traxit diuitẽ ad eternas tenebꝛas Luc̃.xvi. Et hoc ſimilibꝫ adhuc p̃t accidere. ℟ Quarto ſunt excecati puluere motu tẽpeſtu oſo ꝛ dyabolico ſaltantiũ ꝛ choꝛiſantiũ exci tato.et nõ tm̃ excecati ſed ꝛ obſurdati.clãgo re boꝛꝛiſono ꝛ dyabolico tybiarũ buccinarũ alioꝛũq̃ muſicaliũ inſtrumẽtoꝝ excitantiuꝫ ad laſciuias ꝛ ĩeptas ducẽtiũ choꝛeas ꝛ leti cias diſſolutas nõ attẽdentes xp̃i fletũ.De q̃ Hebꝛe.v.Qui in diebꝫ carnis ſue preces ſupplicationeſq̃ ad eũ qui poſſit illũ ſaluum facere a moꝛte cũ clamoꝛe valido ꝛ lacrimis offerens exaudit̃ eſt,p̃ ſua reuerẽtia Amos vi.Bibẽtes vinũ in fialis ꝛ optimis vngẽ/tis delibuti nihil ꝑpatiebãtur ſup̃ cõtritõne ioſeph.De talibꝫ Lu.vi.Ve vobis qui ride tis nũc q̃m lugebitis ꝛ flebitis.Quis ꝛ vellet guſtare cibũ quẽ aliquis ſanctoꝝ maledixiſ/ſet.Sꝛ ſanctus ſctõꝝ hũc cibũ et mõi vani tatẽ ꝛ ꝑſolatõꝝ maledixit Lu.vi.Ve vobis diuitibꝫ qui hic habetis ꝑſolatõẽꝝ vr̃az.Id circo magna ſtultícia ẽ letari vel delectari i eo Propter qõ dicit Aug.Gaudiũ mũdi eſt gaudiũ freneticoꝝ infirmitatẽ ſuã nõ co/gnoſcẽtiũ.de quo infra dicet̃ latius.De tali/bus ergo cecis dicit Aug.in li.de libero arbi trio.Ve eis dñe qui ſe auertũt a tuo lumine ꝛ delectãtur in carnali opeꝛe:ve eiſ dñe qui te eternũ lumẽ nõ vident.de tenebꝛis ad tene/bꝛas vadũt ꝛ neſciũt vbi coꝛruũt.Ideo ſup/ponitur hodie oculis eoꝝ a ſancta matre ec/cleſia collirium paſſiõis xp̃i vt illũinent̃ Tho bias enĩ de felle piſcis illũinat̃ eſt Tho.xi. Sic ꝛ hodie qui libet peccatoꝛ illuminari p̃t p̃ meditatõem acerbe paſſionis xp̃i De qua Beꝛñ.Paſſio tua dñe ſup̃ ſolem illuminat intellectũ.et ſup̃ ignẽ accẽdit affectũ.Ideo Aug.O hõ attẽde ꝛ quãtũ vales recogita: quid p̃ te datũ eſt.p̃ te gloꝛia patris illudit̃ ſpeculũ ſine macula ꝑſpuit̃.agn̄ innocẽs li/gno ſuſpẽditur.mgr̃.p̃ te cedit̃.ſalus vulne/rat̃.medic̄ infirmat̃.fons ſitim patit̃.vita p̃ te moꝛit̃ ꝛc̃.Hoc cogitem̄.hoc aduerte/mus.ꝛ ſupplicemus miſericoꝛdiſſimuꝫ dñm vt dignet̃ nos hic illũiare p̃ gratiã ꝛ in futu/ro per gloꝛiam.

De eadem dominica Sermo.lix.

℟ Eſpice fides tua ſaluũ te fecit Luc̃ ꝛ xviij. ¶ Introductio.hodier/na dñica vocat̃ dñica quinquageſi/me.et ſignificat tps p̃nie ꝛ remiſſionis.nam quinquageſim̄ annus erat iubile? qꝛ tũc de bita remittebãtur.Sic ꝛ p̃ p̃niam fit remiſ/ſio culpe.De q̃ ezechi.xviij.Conuertimini ꝛ agite p̃niam ab oĩibꝫ iniq̃tatibꝫ vr̃is.et ñ erit vobis in ruinã iniq̃tas.Attamẽ vt me/reat̃ aliquis ſiue impetret remiſſionẽ pecca toꝝ ſuoꝝ quattuoꝛ req̃runt̃ vt dicit s.Tho. prima ſcẽe.q.cxiij.ar.vi.et.viij.Primũ eſt aſſiſtentia gratie diuine ſcꝫ gr̃a p̃uenies mo/ues liberũ arbitriũ Job.xv.Sine me nihil poteſtis facere.et.ij.Coꝛ.iij.Nõ q̃ ſufficiẽ tes ſim̄ cogitare aliq̃d a nob̃ tãq̃ ex nobis Jõ clamat hodie eccl̃ia p̃ tali gr̃a in introitu Eſto mihi in deũ p̃tectoꝛẽ.et in locũ refugij vt ſaluũ me facias.Scõo requiritur ipſum liberũ arbitriũ vt ꝑſentiat ꝛ gratiaꝫ recipiat

et bonū velit. Nā ſm Damaſce. li. ij. c. xxvij Rōnabilia q̄ ſunt liberi arbitrij ſunt actuuz ſuoꝝ dñi. ⁊ ſic p̄ñt ſuſcipe gratiā vel reiȷcere Propter qđ dicit aug. Qui te creauit ſine te nō te ſaluabit ſine te. Ideo etiam hodie ecclesia liberū arbitriū applicat p̄ vehemēs deſiderū in collecta dicēs. P̄ces nr̄as q̄ſumus dñe clemēter exaudi. atq; a pctō ⁊ vīculis abſolutos gaudiū fac nos bḣe ꝑpetuuz. Tercio requirit caritas. i. Pe. iiij. Caritas opit multitudinē pctō ⁊. nā p̄ña ⁊ q̄q; alia opa bona ſine caritate nō ꝓſunt ad ſalutem directe loquendo. Et hoc notat in epl'a hodierna vbi dicit apl's i. Cozin. xiij Si linguis hominū loq̄r ⁊ angelo ⁊ c̄. caritatez aūt nō habuero nihil ſum ⁊c̄. Quarto req̄rit fides ſic poſtulauit xp̄s a paralitico Matth. ix. dicēs. Confide fili remittūtur tibi pcta tua ad Heb. xi. Sine fide impoſſibile eſt placere deo. Hāc habuit iſte cecus q̄ clamauit miſerere mei fili dauid cui ieſus. Reſpice fides tua ſaluū te fec̄. Audiuiſtis carissimi in p̄ma pte euāgelij de paſſione xp̄i q̄ eſt hūane culpe purgatiua. ¶ Dixi ſcdo innuit cecī illūinatio. q̄ eſt diuine potētie declaratiua. de q̄ in textu loquēs euāgeliſta dicit. Et factū eſt ſcz in aſcēſu dñi cuz diſcipul' in ibrl'm. cū appropinq̄ret hierichō fuit vbs iuxta iordanē ad octo miliaria ſita inter galileā ⁊ ibrl'm. et ſic in via hūit dñs introire ciuitatē illā. Hiero. vt ibi añ paſſionez ſuā multos male bñtes ſanaret vt euidentiꝰ vtiꝰ diuinitatis eius ꝓgnoſceret paſſionis imminente tpe. Cū igit̄ huic ciuitati approp̄inq̄ret. cecus quidā ſedebat ſecus viā mendicās. Ecce miſerabilis perſona infiema ceca ⁊ pauprima. q̄ ſedebat currere ñ potuit ⁊ mē dicabat Cū audiſſet turbā p̄tereūtē ſcz ex tumultu. Multa enī turba xp̄m p̄cedebat ⁊ ſeq̄bat ⁊ q̄q; marie ꝑe iericho vbi fuit dctū ⁊ ñ fuit ſecurū ꝓpter multitudinē latronū. et ſic ibi q̄uenerūt multi tā ꝓpter tūſitus ſecuritatē q̄q; etiā ꝓpter famā xp̄i ⁊ p̄dicatōz. ſiḳ ⁊ miraculoꝝ eius celebritatē. Interrogauit quid hoc eſſet admirās tumultū tranſeūtiū. Iuſpicatus fuit forte aliquē magnū p̄cipez ibi ire a q̄ꝑeret elemoſinā. et bñ ita potuit ſuſpicari. Ibi enī tūſibat p̄ceps p̄cipū rex regū ⁊ dñs dñantiū. Dic ergo interrogati dixerūt ei ſcz ceco ꝓdolētes eius miſerie. q̄ ieſus nazarenus tranſiret ⁊ p̄cipalis in turba eſſet. Nazarenū eū vocabāt: qz in nazareth ꝓcept⁹ ⁊ nutrit⁹ erat. Intelligēs igit̄ q̄ ieſus ibi trāſiret exclamauit voce magna dicens. Hieſu fili dauid miſerere mei Crīſ. ad cecū Quis te docuit o hō nūquid ꝓlegiſti libros qz p̄uat⁹ fuiſti lumīb⁹. vñ ergo noſti lumināre mihi. dicit Crīſ. Hic cecus nihil ſanuz hēbat niſi vocē. et q̄ pedib⁹ nō potuit voce ſequebat dicēs. ieſu. i. ſaluator fili dauid. p̄fitet in hoc deū ⁊ hoīem Cirillus. hic cec⁹ qz fuit nutritus in iudaiſmo nō ignorabat q̄ d̄ ꝓgenie dauid naſci debuit. Allegat ergo egeſtatē ſuā ⁊ dicit. miſerere mei Crīſ. q. d. miſabilis perſona ſum. tu de ꝓgenie dauid q̄ in ſua miſericordia ꝓſecut⁹ eſt regni ſedē in ſecula .i. Mach. ij. Tu ergo ſm nafam fili dauid q̄ hō. ꝓ bonū⁹ fact⁹ es hoīs miſabilis miſerere. ¶ Sequitur. et q̄ p̄ibāt increpabant eū vt taceret. Quadruplex p̄t esse cauſa illi⁹ increpatōnis. Pria vt dicit Orige. qz illi q̄ credebāt nolebāt vt ꝑtēptibili noīe diceret fili⁹ dauid ſz poti⁹ filius dei. Scda vt dicit. Crīſ. qz indignū reputabāt vt xp̄m magnificaret paupes ⁊ deſpecte p̄ſone. Superbi enim cū indignatōe clamorē pauꝑm audiūt. Tercia cauſa vt dicit hilari⁹ q̄ſtū ad nō credētes audiebāt ei ab eo q̄d ipi negabāt nō credere nūt eū cuiuſpiā poſſe miſereri aut facere miracula Quarta potuit esse cauſa qz p̄dicabat pl'o etiā in vīs ambulādo. et ꝑdiebāt populus p̄ clamorē in audiēdo doctrinā xp̄i q̄ꝓpter increpabāt eū vt taceret. Sequitur textus. Ipe vo multo magis clamabat ſcz ñ obſtāte repugnātia increpātiū. Fili dauid miſerere mei. Ecce ſp iterat fidē. vtrāq; p̄fitet naturā. fili dauid. ſ. ſm q̄ hō. miſerere mei ſm q̄ de⁹: ꝓprīū enī dei ē miſereri creaſe quā cōdidit. ps. crluij. Miſatōes eius ſup̄ omnia opa ei⁹. Sic enī crebri⁹ replicauit vbū Ambro. Optuit hūc tādiu clamare donec ſtrepitū turbe viceret. Dimittit aūt ꝓpter breuitatē nomē ieſu. iz ad mēoriā ducit generiſ ſui dauitici miſericordiā ⁊ dignitatē. vt eū facilius inclinet ad miſcōiam allegās ſuā miſeriam. miſerere mei. q. d. nō q̄ro peccuniā ſz miſericordiā. potuit in q̄q; dicere. cum p̄s. xxxv. Miſerere mei dñe q̄ſi inops ⁊ pauꝑ ſuz ego Stās aūt ielus Hiero. Quia cecus eū ſeq

nō poterat. ideo dñs stat ⁊ eū adduci iubet. in
hoc oñdens suā ineffabilē bonitatē ⁊ clemē-
tiā iussit eū ad se adduci vt ꝓpter instātē cla-
morē ⁊ ꝓfessionē suā occasionē eū sanādi ha
beat Crisᵏ. Qui eū prius fide tetigerat corpe
appropīquat. ❡ Et cū approp̄inquassz
interrogauit eū scz ihesus. quid tibi vis faciā
q. d. pete securꝰ. patus sum dare. Interroga-
uit Crisᵏ. ❡ dñe quid interrogas tu q̄ corda
hoim nosti. rñdit. Interrogat nō vt insciꝰ.
sz vt cecꝰ ad petendū magis inflamaretᵏ ⁊ vt
miraculū eundētiꝰ fieret. Dicit etiā Jorda-
nus. Interrogauit p̄cipue ꝯtuor de causis.
Prima ꝯm bilariū vt scirēt astātes q̄ nō pe
tebat pecuniā sz diuinā efficaciā. tanq̄ a deo
Scōa ꝯm Ambro. vt credamꝰ nō nisi ꝓfitē
tē fidē posse saluari. Tercia ꝯm Crisᵏ. vt dū
ceci xp̄m filiū dei ꝓfitentᵏ ꝓfundantᵏ iudei vi
dētes q̄ eū tm̄ hominē putāt. Quarta ꝯm eū
dē ne calūniatores veritatis fidei sicut iudei
possent dicere vt de ceco nato dixerūt. non ē
hic sz sibi silis. ❡ Voluit idcirco deus
vt cecꝰ prio defectū nate oñderet vt sic ma
nifeste gratiā maiestatis cognosceret. Jdeo
interrogauit ille q̄ oīa nouit. At ille. s. q̄ erat
cecꝰ. dixit scz ihesu. Dñe ut videā Crisᵏ. nō di
xit fili dauid. sz dñe. qz filius dauid p̄t mise-
reri sz nō cecos illūinare. qđ p̄t filius dei fa-
cere q̄ est omniū dñs. nec dixit tūc vt prius
miserere mei ꝓpter totā fiduciā quā habuit
in ihesu de recup̄atōe visus. vñ ex q̄ notifica-
uit defectū tūc qz credidit sp̄erauit ꝓsequen
ter etiā sue largitatis se ꝓsequi effectū. At ie
sus dixit illi scz simili v̄bo efficacissimo sicut
in creatōe mūdi. fiat: et factū est. Respice. ec-
ce nō apposuit manū nec vngētū sz solo vni
co v̄bo sanauit eū. tāte enī efficacie fuit ver
bū suū qđ omnino redūdabit in crimē perfi-
die iudeoꝝ. Quis vnq̄ ꝓphetarū tāte v̄tu-
tis in suis v̄bis fuit: vere nullus Crisᵏ Quid
receperit medicꝰ ab eo cui collata est sanitas
innuitᵏ in textu. fides tua saluū te fecit. i. cau
sa salutis fuit. ❡ Sequitᵏ ⁊ ꝓfestim vi-
dit qz nō distulit fidē. ideo saluator nō distu
lit sanatōem. Subdit. et seq̄batᵏ illū magnifi
cās deū. i. magnū ipm̄ ꝓnunciauit ⁊ lauda
uit. nō magnitudine corpis sz virtutis. ⁊ hoc
fuit signū ꝓfecte illūinatōis. Dicit enī Ciril
lus q̄ ille cecꝰ a duplici cecitate liberabatur
scz corpali ⁊ intellectuali. neq̄ enī vere glori
ficasset eū vt deū nisi vere vidisset. Querit.
Crisᵏ. Cur xp̄s demoniacū curatū sequi vo-
lentē, pbibet. cecū aūt illūinatū nō pbibet
Rñdet: illū mittit p̄conē vt ex sua ꝓsciētia be
nefactorē p̄dicet. cecū vo permittit seq̄ ibrli
mā ad passionē, pfecturus. vt recētē baben-
tes miraculi mētōez nō existimarēt eū ex in-
firmitate ⁊ impotētia sz potius misc̄ōia pati.
Et sic seq̄batᵏ cecꝰ magnificās deū tāta con
stātia vt ⁊ oēs alios ad laudē ⁊ ad gloriā dei
ꝓuocaret. De q̄ textus. Et omnis plebs vt vi
dit scz qđ factū erat dedit laudē deo scz glo-
rificādo potētiā eius ⁊ ꝓgratulādo ceco. Ex
hoc elicitᵏ q̄ nō solū cecꝰ illūinatꝰ est. sz omnis
plebs illūinata ē. vt aliquid diuinuz in xp̄o
cognosceret. ℟ Juste p hūc cecū q̄-
libet peccatorꝰ q̄ in mortli crimīe ē intelligitᵏ p
pter ꝯtuor malas ꝓditiōes sue infirmitatis
erat enī cecꝰ bitās in biericho sedēs secus vi
am ⁊ mēdicās. Dño in hoc q̄ caruit visu si
gnificatᵏ piculosus statꝰ peccatoris q̄ non vi
det sup̄ se deū iudicātē. añ se demonē trahē
tē. post se mortē insequētē. infra se infernum
expectātē. ita q̄ verificatᵏ in eis illud Jsaie.
xlviij. Nescierūt neq̄ intellexerūt neq̄ cogno
scūt neq̄ sentiūt nescierūt scz deū sup̄ se. ne-
q̄ intellexerūt demonē trahētē ante se. non
ꝓgnoscūt mortē pt̄ neq̄ sentiūt infernū in-
fra se Zoph. i Ambulabūt vt ceci qz dño pec
cauerūt. et hoc est signū magni periculi. qz ti
mēdū est dū in tli cecitate pmanēt qđ imple
atur in eis illud. i. Thes. v Cū dixerint pax
⁊ securitas tūc repētinus supueniet eis inte
ritus sicut dolor in vtero p̄gnātis ⁊ nō effugiēt
Scōo cecꝰ ille significat pctōrē rōe loci. qz
habitat in biericho. Nā biericho luna inter
p̄tatur. et p lunā defectus significatᵏ. atq; ideo
p hoc datᵏ intelligi q̄ in peccatore multi sunt
defectꝰ. s. gr̄e caritatis misc̄ōie ⁊ pietatis. et
sic de alijs. deficiūt enī omni bono. p̄s. xxxvi.
Deficiētes quēadmodū fumꝰ deficiēt. de-
ficiētes scz in gratia ⁊ v̄tutib; in p̄ti. quem
admodū fumꝰ deficiēt in fuco igne infernali
ꝓcremādi. Quia enī nō sunt in gr̄a. ideo nil
boni est eis meritoriū vite eterne. Nec pro
sunt eis bona aliena. qz caritate carēt q̄ com
municat omnia omnib;. qz nō q̄rit q̄ sua sunt.
. i. Cor. xiij. Et sic verificatᵏ in eis illō ꝓuer.

xliij Miseros facꝫ ꝓphos ꝓpter peccatū in pñti miserabiliores in futuro. S Tercio cecꝰ significat pctōrē rōe sitꝰ. qꝛ sedit se. viā. sic ꝫ pctōres ita vt bēat locū in eis illud. puer. ij. Relinquūt iter rectū ꝫ ābulāt ꝑ vias tenebrosas ipi enī viā salutis derelīquūt. i. mādatoꝛuꝫ dei. qđ ꝓhibet dñs Deutr. v. dicēs. Nō declinabitꝭ neqꝫ ad dexterā neqꝫ ad sinistrā sed ꝑ viā quā ꝑcepit dñs deꝰ vr ābulabitis Ad dexterā declinat q̄ ꝑ. ꝓsperitatē sh̄ seculi ab obseruātia dī mādatoꝝ recedit. sic ad sinistrā q̄. ꝓpter aduersitates a deo se auertit. S Dz difficile valde ē sic extra viā ambulare. nā in talibꝫ extra viā salutis ābulātibꝫ implebit illō Sap. v. vbi q̄rēs in inferno. Errauimus a via veritatis ꝫ iusticie lumē nō luxit nobis ꝫ sol intelligētie nō ē ortꝰ nobis. lassati sumus in via iniq̄tatis ꝫ pditōis. ꝫ ābulauimꝰ vias difficiles. viā aūt dñi ignoꝛauimꝰ. qđ ꝓuit nobis superbia aut diuitiarū iactātia qđ ꝓtulit nobis. transierunt oīa illa velut vmbra et tanqꝫ nuncius p̄recurrens. ꝫ tanqꝫ nauis que pertransijt fluctuantem aquā cuiꝰ cuꝝ ꝑterierit nō ē vestigiū inuenire. ꝫ virtutis q̄dez nullū signū valuimꝰ ondere. in malignitate aūt nr̄a ꝓsumpti sumꝰ T Quarto significat pctōr ꝑ hūc cecū ꝓpter stat ꝰ q̄litatē. qꝛ mēdicꝰ est. Sñ sicut mēdicꝰ q̄rit panē hostiatim ꝫ de inuētis nō satiat. sic pctōr in delideriis. q̄sqꝫ in gñe suo auar ꝰ in pecūia sine delicijs. superbꝰ in bonoꝛibꝫ. luxuriosus ꝫ gulosus in carnis voluptatibꝫ. sic iracūd ꝰ ꝫ inuidus. in rācoꝛe ꝫ odio ꝫ sic de aliis Sic. n. ignis qꝫto plura ligna recipit tāto plura cupit. sic talibꝫ accidit ita ꝙ vificat in eoꝝ appetitu. illō Eccl. xxiij. Qui edūt me adhuc esuriēt. et q̄ bibūt me adhuc sitiēt. hic volunt satiari delicijs ꝫ malis desideriis suis q̄ q̄ funiculū pꝰ se trahūt pctīi. ꝫm illud Isa. v Ve q̄ trahitꝭ iniq̄tatē in funiculꝰ vanitatis. et q̄si viculum plaustri pctīi. ps. cxl. Desideriū pctōꝝ peribit. sz eterna tādē pena eos ꝓstrūget Deutr. xxv. Pro mēsura pctī erit ꝫ plagaꝝ modus U Volēs igit a tāli cecitate liberari dz ad modum illi ꝰ ceci in q̄ttuoꝛ se exhibere. Prīo dz dīnā inuocare misericordiam. nā q̄libet pctōr est extra statū gr̄e in ira dei. et sic ex oībꝫ suis iustificari nō ꝓterit. et ideo dz recurrere ad dei misericordiam cuiꝰ ꝓprīū est pctōres iustificare dicēs illud ps. l vi. Miserere mei deꝰ miserere mei qm̄ in te confidit aīa mea. ꝓpe est vt dicit ps. cxliij. est omnibꝫ inuocātibꝫ eum in veritate. Cūqꝫ ergo inuocauerit ꝫ gr̄aꝝ dñi senserit vltra cū apl̄s dicat illud. i. Cor. xv Gr̄a dei sum id qđ sum. q. d. nō ex opibꝫ meis sz ex gr̄a dei iter salutis suscepi Reuera sicut dic̄ apl̄s ad Thitū. iij. Non ex opibꝫ iusticie q̄ fecim ꝰ nos sed ꝫm misericordiam saluos nos fecit. Secdo pctōr dīnā misericordiam inuocādo dz a se oīa impedimēta remouere. et no tandū cū ōr. et q̄ ꝑterībāt increpabāt eū vt taceret. ipe vo multomagis clamabat. Isti ꝑtereuntes ꝫ pctōrē impedientes ne sua oīo exauditā sunt vane cogitatōes. dēonū illusiōes. carnales occupatōes. De qbꝫ Ier. Turbe q̄ oꝛōem impediūt sunt desideria carnalium suggestiōes demonū. affectꝰ vindicte inimicoꝝ. De his q̄rit Hiere. Treñ. iij. dicens opposuisti nubē ne trāseat oīo. talia igit impedimēta q̄ntū possibile est dz a se remouere ad deū toto mētis affectu fortiter ꝫ ꝓstanter clamare exēplo illi ꝰ ceci. X Tercio dz ad deū accedere. Sñ in euāgelio iussit eū ad se adduci. hic aūt accessus fit ꝑ hūilitatē. q̄ enī coꝛā deo se hūliat hic ad deū accedit. et q̄nto magis se hūliat tanto plus deo appꝛopiquat. hos enī clemēter ꝫ exoꝛabiliter respicit ps. ci. Respexit in oīoez hūm. ꝫ ñ spꝛeuit. p. coꝝ Et iterū. cxxxvij. Excelsus dñs ꝫ hūlia re. ꝫ alta a lōge cognoscit. hos exaltat bis tribuit gr̄aꝝ suā figurat in mphibosetb filio ionathe. de q̄. ij. Reg. ix. q̄ ꝓcidit se seu corruit in faciē coꝛaꝝ dauid. cui rex ne timeas qꝛ faciēs faciam in te misericordiam ꝛc. q̄ adoꝛās eū dixit. qs ego suꝝ seruus tuꝰ q̄si respexit sup canē mortuū simile mei. Sz qđ meruit ꝑ hmōi hūilitatē ibi scribit oīa q̄ fuerūt saul regis q̄ fuit occisus ī bello meruit obtinere ꝫ omnē familiā eiꝰ ꝫ sedere sine locū hr̄e in mēsa dō ꝛc. Ecce q̄nta exaltatio. sic gratiā meruit rex Achab. cui dñs ꝑ ꝓphetā heliā maximā plagā ꝓminatꝰ fuerat ꝓpter iniq̄tates suas pessimas. vt hr̄. iij. Reg. xxi. Sz hūliauit se coꝝ deo. et nō dixit dñs ad ꝓphetā. nōne vidisti achab coꝝ me hūliatū. qꝛ igit hūliatꝰ est mei cā nō inducā malū in diebꝰ eiꝰ ꝛc Ipa igitur superbia vt dic̄ Gre. sup illud. Si mei nō fuerit dñati. est primū viciū recedētibꝫ a dño deo. ꝫ vl

timũ redeũtibꝫ ad deũ. alijs vicijs in fugam
ꝙuerſ ſola ſuꝑbia in cãpo manet, ꝓpter quod
dicit Criſ. Tolle hoc viciũ vt nõ velint bo
mines apparere ſcz meliores coraz hoĩbꝫ q̃z
coraz deo ⁊ ſine labore oĩa vicia reſecẽtur.

¶ Quarto pcõ omiſſis oĩibꝫ dz a deo
lumẽ vine gr̃e poſtulare. vñ cec⁹ cũ xp̃s eũz
interrogauit q̃d ſibi vellet vt faceret oĩbꝫ p̃
termiſſis dixit. dñe ut videã. ſic ⁊ nos lumen
gr̃e dẽm⁹ poſtulare. Et merito q⁹ dicit aug.
nec infãtes nec etate grãdes ſaluari queũt
ſine dei gr̃a. Cñ Gre. in mo. li. xvij. c. xxvij.
lumẽ q̃ppe dei eſt gratia p̃uenies q̃ ſi in nr̃o
corde neq̃z gratuito ꝙſurgeret, pfecto mẽs
nr̃a in pcõꝝ ſuoꝝ tenebris obſcura remane
ret Aug. Gr̃a dei ẽ lumẽ aĩe faciẽs hominẽ
pctm̃ ſuũ cognoſcere ⁊ deũ ſup oĩa diligere.
⁊ ei firmiter adherere. Et iteruz de correcti
one ⁊ gratia. Gratie dei ẽ q̃cq̃d bñ agimus
ipa nolentẽ p̃uenit vt velit, volentẽ ſequit vt
poſſit ad bona opanda ſeu pficiẽda ⁊ mala vi
tãda. Gratia dei nr̃cia eſt. imo nec aliter dat̃
vita eterna q̃z ex dei gratia. ita q⁹ dic̃ Berñ.
nõ ſunt talia merita, ꝓterq̃ dat̃ vita eterna
niſi ex dei gratia. Jõ merito a deo eſt p̃ omi
bus poſtulãda. Sẽtiẽs aũt diuinã gratiam
p̃ntialiter in deteſtatõe ſcz vicioꝝ ⁊ opatiõe
vtutũ p̃t ſe exp̃im ẽtaliter q̃i ex hoc ꝙgnoſce
re illũinatũ. q̃propter tñis dz reddere glori
am deo ipm laudãdo ⁊ glorificãdo ⁊c. Sup
plicem⁹ vt ⁊ ipe hodie dignet illũinare ocu
los mẽtis nr̃e vt mereamur ipm hic videre
p gratiã ⁊ in futo p gl̃oriã ſempit̃ern ã.

De eadem dominica Sermo. lx

Factũ eſt dũ approp̃iaret iericho ce
c⁹ ſedebat ſec⁹ viã Lu. xviij. ¶
Audiuiſtis ſup̃ in prio kmone pre
ſentis euãgelij vbi dixi q⁹ duo in euãgelio tã
gũtur. Prio, ꝓponit xp̃s ſuã paſſionẽ Scdo
ſubiũgit ceci illũinatõez. Quare paſſio criſti
nobis hoc tempore ꝓponitur audiuiſtis ibi.
reſtat mõ videre de ceci illũinatõe. De q̃ in
tertu. Et factũ eſt cũ approp̃inq̃ret iericho
Juſtice iericho interp̃tat̃ luna vel defect⁹
et ſignificat mõm iſtũ q̃ deficit oĩi bono. i.
Job. v. Tot⁹ mõs in maligno poſitus ẽ ¶ p
ꝓpinquãs ergo ieſus iericho. i. mõdo ſcz per
incarnatõz bñanũ gen⁹ q⁹ cecũ fuit p lumẽ
ſue gratie illũinauit. Et hoc ẽ q⁹ dz Joh. ix.
q̃diu ſum in mõdo lux ſum mõi. Sz q̃d ẽ mũ
dus ꝓtrar⁹ ei fuit ⁊ ipm nõ recepit. Joh. i.
In mõdo erat. et mõs p ipm fact⁹ eſt ⁊ m. eũ
ñ ꝙgno. Joh. iij. Lux venit in mõm. et dilex
erũt bo. ma. te. q̃z lucẽ. Idcirco q̃ vult deus
clare ꝙgnoſcere in lumĩe gratie dz mũdũ in
corde luo, ꝓſternere. ut pulcre figuratũ eſt p
iericho Joſue. vi. vbi dñs dixit ad filios iſ
rael. Circũite vrbẽ cũcti bellatores ſel̃ p diẽ
ſic facietis ſex diebꝫ. ſeptẽ aũt die ſacerdo
tes tollẽt ſeptẽ buccinas q̃tũ vius ẽ in tubi
leo. et p̃cedẽt arcã federis. ſeptieſq̃z circũi
bitis ciuitatẽ. et ſacerdotes clãgẽt buccinis
Cũq̃z inſonuerit vox tube lõgioz atz cõciſioz
id ẽ magis ꝓfract⁹ ⁊ in auribꝫ veſtris incre
puerit. ꝓclamabit omnis ꝑ⁹ vociferatione
maxĩa ⁊ muri fundit⁹ corruẽt ciuitatis ¶
Spũaliter. ſic nos ſi volum⁹ ſpũaliter illũi
nari ⁊ deũ p fidẽ cognoſcere ⁊ ei p amorẽ ad
herere. faciamus p⁹ mõm in cordibꝫ nr̃is
ruere. Et hoc fieri dz q̃ñ facim⁹ ſeptẽ circũi
tus. i. ꝓſideratões diligẽter pluſtrates ⁊ ꝓſi
derates eius miſerias ⁊ ſalſas neq̃cias. et hic
abſq̃z dubio tot⁹ in corde nr̃o corruet. Hõ
mus circũit⁹. i. ꝓſideratio eſt dei inimicicia
Jaco. iiij. Quicũq̃z voluerit amic⁹ eſſe ſecu
li huius inimic⁹ dei ꝓſtituit̃. Idcirco. i. Joh
bã. ij. Nolite diligere mõm neq̃z ea q̃ in mũ
do ſunt Si q̃s diligit mõm nõ eſt caritas pa
tris in eo, ꝓpter hoc dicit b. Jaco. q̃li obiur
gãdo amatores mõi. iiij. ca. Adulteri ſcz qui
vxũ ſpõſum aiarũ veſtrarũ deũ non curatis
neſcitis q⁹ amicicia b⁹ mõi inimica ẽ dei. rõ
q⁹. i. Joh. ij. Oñeq̃ eſt in mõdo ꝙcupiſcen
tia carnis eſt ⁊ ꝙcupiſcẽtia oculoꝝ ⁊ ſuꝑbia
vite. hec req̃rũt mõi amatores. modo p hec
tria nullo mõ deo placere poſſumus. neq̃z in
his habere ꝓplacẽtiã ⁊ amiciciã ſuã nõ p car
nis ꝙcupiam Ro. viij. Qui in carne ſunt dõ
placere nõ p̃nt. et. i. Cor̃. xv. Caro ⁊ ſanguis
regnũ dei poſſidere nõ p̃nt. Nõ etiã p auari
ciã q̃ p ꝙcupiam ocl̃oꝝ ſignificat̃. Q⁹ ſcribi
tur Eccl̃i. viij. Multos pdidit aurũ ⁊ argen
tũ. i. Cor̃. vi. Neq̃z auari regnũ dei poſſide
bũt. neq̃z poſſum⁹ ei p ſuꝑbiã placere Judit
ix. Nec ſuꝑbi ab initio placuerũt tibi Eccl̃i. x

LX

Odibilis coꝝ deo ⁊ hoīb⁹ ſuꝑbia. Quid ergo mirū ꝙ q̄ eſt amic⁹ mōi inimic⁹ dei ꝓſti tuit Aug. Si in te ē amoꝝ mōi nō erit quo ī trat amoꝝ dei Satis terribile ē q̄ vult aduer tere bñ inimiciciā dei nec aliq̄d piculoſius eē ꝓterit. ℬ Scōs circūit⁹ .i. ꝓſidera tio ē aīe macula. Qui eſſ mōo fuit ⁊ eū ñ di li. ñ ꝑt eē ſine ma. eccī. xiij. Qui tetigerit pi cē inq̄nabit ab ea Aug. in fmōe dñi in mōte Si te dilectat mōs ſp es immūd⁹ ꝓpter q̄ō ⁊ deo ñ māciparis. q̄ ꝺr. ij. Tbi. ij. Deo mi litās ꝺo ꝛplicat ſe ſecl̄aribꝫ negocijs. rō q̄ ꝺ. Crīſ. ſup mat. Sic arbor iuxta viam poſita difficulter ꝑt fruct⁹ ſuare ad maturitatem. ita difficulter ē vix ī mōo poſitū iuſticiā ſua re imaculatā. ꝓpter q̄ō ꝺ. ābro. Qui ſaluus eē deſiderat ſup mōm aſcēdat. ſi coꝛpe eſt in mōo coꝛde ſit in celo ⁊ mōo ñ adhereat. ℭ Tercia ꝓſideratō ſiue circūit⁹ eſt va et pura fallacia, puer. vlti. Fallax gīa ⁊ vana eſt pul critudo Aug. ad vꝛoſcoꝝ. Nōus ſi cui arri det fallit ⁊ ī pīclo pōit Reuera ī pericło. q̄ ut ſup audiuiſtis facit hoīez inimicū dei. diffoꝛ mat aīam ⁊ vltra hoc ꝓuat dīna ꝓſolatōne. de q̄ Aug. Juſtū ē dñeꝛt dimittat te q̄ ī alio vult ꝓſolari ꝑterq̄ ī te Jſa. lxvij. Coāguſta tū ē ſtratū ita ꝙ alter decidat. et Sap. xiij. Creaſe dei ī odiū facte ſūt ⁊ in tēptatōem et muſcipl'aꝝ pedib⁹ inſipiētiū. ita ꝙ fallūtur ꝑ gaudiū in creaſis ⁊ mōo. q̄ꝑopter di. Aug. Gaudiū mōi ē gaudiū ſreneticoꝝ īfirmitatē ſuā ñ ꝙgnoſcētū. et iteꝝ. ſecl̄i leticia nihil q̄ꝫ īpunita malicia Hiero. Si mōs aꝑiretur cultro vitatis nihil inueniret in eo niſi falſi tas: nā q̄cq̄d mōi ē aut ē ꝓñs aut ꝑteritū aut futurū. li ꝑteritū nihil ē. ſi futurū incertū eſt ſi ꝓñs inſtabile ē. Ecce falſitas. Jdeo Aug⁹ in fmōe dñi ī mōte O mōe īmūde quantos decepiſti q̄ꝫ mlt⁹ ſeduxiſti Ber. O ſeculuꝫ neq̄ꝫ ita nos facis tuos amicos vt cōſtituas nos dei inimicos fallax ⁊ falſus ē mūdus. ex teri⁹ aure⁹ interi⁹ lute⁹. ℭ Quart⁹ cir cūit⁹ ſiue q̄rta ꝓſideratō ē. q̄ oīa trīſitoria. ꝺ q̄. i. Job. ij. Trāſit mōs ⁊ ꝓcu. e⁹. ꝺ. Bern̄. vbi ſūt amatoꝛes mūdi q̄ añ tpa fuerūt. vbi ri ſus vbi iactātia. vbi inanis gl'ia q̄d ex eis re mānſit niſi cineres ⁊ vmes. p̄s. lxxvij. Defece rūt in vani. di. coꝝ. ber. vbi ſūt q̄ theſaurisa uerūt auꝝ ⁊ argētū in aurib⁹ celi ludūt: delcē derēt: ⁊ alij in locū eoꝝ ſurrexerūt. ſꝫ heu ꝳ no luerūt ꝙgnoſcere ſic nec noſ nūc ꝙgnoſcere vo lum⁹. ubi dicēt illō Sap. v. Gemētes p̄ an guſtia ſpūs intra ſe pñiam agētes. Quid nob ꝓfuit ſuꝑbia aut diuitiaꝝ iactātia. q̄d ꝓtulit nobis trīſierūt oīa illa velut vmbra ⁊ tanq̄ꝫ na uis ꝑcurrēs q̄ ꝓtriſijt fluctuātē aq̄m cui⁹ cuꝫ ꝑterierit ñ ē inuenire veſtigiū neq̄ ſemitaꝫ carine illi⁹ in fluctib⁹. Jdcirco mūd⁹ depīgi tur ſub forma rote volubilis. q̄ hodie dines cras pauꝑ hodie ſan⁹ cras infirm⁹ erit. Et ꝳ ē q̄ ꝺ. hoe. li. ij. de ꝓſo. ꝓſa. i. Nōus ꝺr area fortūe. inq̄t en̄ Eq̄ aīo tolerare oꝑtet q̄cq̄d ī tra fortūe areā gerit cū ſel'iugo ei⁹ colla ſub miſeris. Et ibidē ꝓſa. iij. Audim⁹ ꝓtinuo ro tā volubili oꝛde vſam⁹ infima ſūmis ſūma in fimis mutare gaudem⁹. ḡ ñ ē ꝓfidēdū in ea. Jō. i. Tbi. iij. Diuitib⁹ ḅ⁹ ſecl̄i ꝑcipe ñ ſubli me ſape neq̄ ſpe. ī in. di. alias dicet eis illud Jſa. xxxvi. Cōfidis ſup bacꝫ arūdineū cō fractū. ℭ Quīt⁹ circūit⁹ ſiue quīta ꝓſide ratō. q̄ ē penalitatib⁹ ꝑmixta. Vñ Gre. De ſpicied⁹ eſt mūd⁹ ec̄ ſi nob blādiret ⁊ reb⁹ ꝓ ſperis demulceret. ſꝫ q̄ tot flagell' depīmit tot aduerſitatib⁹ flagellat. tot dolores q̄tidie ingemiat. q̄d aliud niſi vt nō diligaſ clamat. q̄ nll'a va leticia neq̄ ſecura ꝓſolatō repīt ī eo. Jnno. ī li. de vili. hu. ꝓdi. dic̄. Quis vn q̄ꝫ vnicā diē ī ſua delectātōe duxit iocundam quē ī aliq̄ ꝑte diei rō ꝓicīe l'ipet⁹ ire. l'mot⁹ ꝙ cupīe ñ ꝑturbet. aut liuoꝝ iudicie ā ardoꝝ auari cie aut ꝛpetinū diffoꝛtuniū ſp ei⁹ ianē leticiā triſtitia rēpētina ſuccedit incipit a gaudio ⁊ deſinit i meroꝛe. ita ꝙ īpleaſ illō. puer. xiij. Riſus doloꝛe miſcebit ⁊ ex gau. lu. oc. ꝳ ſalo mō exp⁹ inq̄t Eccs. i. Vidi cūcta q̄ ſub ſole fiūt. et ecce vni va. ⁊ af. ſpūs ⁊ ſtatī ca. ſeq̄n. Eccs. ij. Dixi ḡ ī coꝛde meo vadā ⁊ affluā ꝺ licijs ⁊ fruar bōis magnificaui opa mea. edi ficaui mihi dom⁹: plātaui vineas. feci oꝛtos ⁊ pomeria ⁊ ꝙſeui ea cūcti generis arboꝛib⁹ ⁊ extruxi mihi piſcinas aq̄ꝫ vt irrigarē ſiluā lignoꝝ germinātiū poſſedi ſuos ⁊ ancillas: mlt⁹ q̄ꝫ familiā. coaceruaui mihi auꝝ ⁊ argē tū ⁊ ſubſtātias regū ⁊ ꝓuīciarū. feci mihi can toꝛes ⁊ cātatrices ⁊ delicias filioꝝ hoīm. ꝑ pauca oīa q̄ deſideraueꝛt ocl'i mei ñ negaui eis nec ꝓhibui coꝛ meū q̄n oī voluptate fru ꝛet cūq̄ me ꝙuertiſſem ad vniuerſa opa que

fecerit man⁹ mee ⁊ labores in q̄bꝫ frustra su/
dauerā vidi ī oībꝫ vanitatē ⁊ afflictōz animi
⁊ nihil ꝓmanere sub sole.⁊ dic̄ ibidē.risū re
putaui errorē.⁊ gaudio dixi q̄d frustra me ō
cipis.ber. Nō ē vior miria cū mōi leticia. iō
ps.xlij.q̄ admirās iq̄t. Fili boim vt quid di.
va.⁊ q̄ri.mē. ¶ Sext⁹ circūit⁹ siue ꝑside
ratō ē remūeratō mala.ꝑ oīb⁹ enī fuit⁹ ni
hil sinit deportare.ber.mōs inerozabilē cō/
stituit ianitorē nihil deportare sinit. dic̄ enīz
ps.lxxv. Dormierūt somnū s.⁊ nihil inue. viri
di.ī ma.s. Et itez ps.xlviij. Ne timueris cū
di.fac.fu.hō ⁊ cū mul.fue.gl'a d. e. q̄m cū ite
rierit ñ sumet oīa neq̄ des.cū eo gl'a ei⁹. Et
dato q̄ ī oīb⁹ delicijs ⁊ vanitatib⁹ cōsūpserit
dies suos ⁊ ad mod cedri libani ī gl'a ⁊ hono
re iuxta oēz mūdi ꝓcupiaz vixerit q̄d recipiet
ꝑ p̄cio.nā iurta vulgare ꝓuerbiū p̄ciū mūdi
est son⁹ cāpane.ps.ix.ꝓpt mēoria eoz cū so.
Exēplū q̄ ad sextū circūitū legit̄ de q̄dā max
imo soldano inter sarracēos q̄ dū mori ōbu
it fec̄ sibi apportari sudariū suū ⁊ illo appēso
ī lācea fec̄ ꝑ oēs deferri plateas ⁊ p̄conis vo
ce clamari.ecce soldanū ī oīb⁹ suis diuitijs.
sic eē legit̄ de q̄dā duce lotarīgie q̄ cū essz in
extremis respicies dom⁹ suas ⁊ palacia dix
it.o dñe de⁹ q̄ ꝓtēnēd⁹ ē iste mōs.ego q̄ tot
palacia būi ⁊ domos ⁊ in tot locis hospitari
potui.nescio q̄s me hac nocte hospicio r̄cipi
et.nec vbi hospitari debeo stult⁹ q̄ laborat ⁊
ñ bz spare p̄ciū.sic amatores mūdi ꝑ nihilo
laborāt vl'q̄ ꝑ merito quo ⁊ eterna mercedē
se priuāt. ¶ Septia ꝓsideratio siue circū
it⁹ ē dānatio eterna.de q̄ Job.xxi. Tenēt ti
panū ⁊ cytharā ⁊ gaudz ad sonitum organi.
ducūt ī bōis dies suos.et ī pūcto ad infernū
descēdūt.ipleb̄it enī in eis illō.i. Habacu.ix.
Cōuersē sūt nuptie eoz ī luctū.vox musicoz
eoz ī lam̄tū Gre.nēo ꝑt hic gaudere cū secu
lo ⁊ ibi regnare cū xp̄o.p̄tia gaudia sequūt̄
eterna lamēta.affirmat hoc idē sn̄ia saluato
ris Lu.vi.d.xx vob q̄ hic ridetis q̄m luge/
bitis ⁊ flebitis.Ecce q̄z apte saluator mūda
no maledicit gaudio. Jō Aug. Gaudia mōi
sūt venena diaboli Crisō. Miser ē mōs mi-
rimi q̄ eū sequūt̄.sp mūdana opa excluserūt
boiez ab eterna vita. Si g̃ amatores mōi di
ligēter hoc aduerterēt ablq̄ dubio mōs in
eoz cordib⁹ tot⁹ corrueret. ¶ Szd.cir
ca p̄dicta audio q̄ ꝓcl'osuz ē gaudiū mōi et
producit boiez ad eternā dānatōz.an sp vl' qō
libet gaudiū mōi sit dānabile l' aliq̄n ⁊ aliq̄n
nō. Rñdet̄.gaudiū mōi ꝑt ꝓsiderari dupliciter. ¶ Prio rōe obiecti vt q̄n q̄s letatur de illo
q̄ō de se ē malū ⁊ viciosū mortl'e vl' trahens
ad mortē.tl'e ē pctm̄ vt hi de q̄bꝫ puer.ij.leta
tur cū malefecerīt ⁊ exultāt ī rebꝫ pessimis.si
cut faciūt q̄z maxie hi q̄ exultāt ⁊ iactāt se de
sceleribꝫ ꝓpetratis. ¶ Poeta. Dupliciter pec
cat q̄ se de crimīe iactat vl' gaudēt de illo ō q̄
poti⁹ dolere deberēt.s.de q̄libet mortl'i pctō.
tūc sp ē mortl'e si fit cū ꝓposito ⁊ excludit a vi
ta eterna Eccī.xix. Qui iocūdat̄ in malicia
denotabit̄.i. delebit̄ de lib. vite. ps.li. Quid
gl'aris ī malicia. Et subdit. ꝓterea de⁹ ōstru
at te ī finē euellet ⁊ emigrabit te de taberna/
culo tuo ⁊ radicē tuā de terra viuēt̄ū. ¶
Secō ꝓsiderat̄ rōe ꝓximi q̄z ē ei ī nocumen
tū vl' ꝓtēptū ꝑ verū. vñ plerūq̄z ad irā inci/
tat̄ ⁊ maledicit. Et hoc sepi⁹ ꝓuigit ⁊ mltipli
citer. Et hoc iterū ē dānabile.q̄z ē ꝯ caritatē
ꝓximi.tho.b. iij. Qō ab alio oderis tibi fieri
vide ne tu aliq̄n alteri facias Eccī.xxxi. In
telligе q̄ sūt ꝓximi tui ex teipo.et dato q̄ nō
facias ei dānū sz solū ī ꝓtēptū ⁊ verū molia
ris q̄ō illi obuersat̄ ⁊ ꝓuoces ꝑ hoc eū ad ira
scēdū ⁊ maledicēdū. Regl'a iuris. Qō q̄s ꝑ
aliū fac̄ ꝑ se videt̄ fecisse. Etiā q̄ dat occasio
nē dāni ꝑ se dānū fecisse reputat̄. Etiā ī no
tabil'e scādalizat ꝑ hmōi gaudiū ꝓximū pec/
cat mortl'r Mat.xviij. Vle homi ꝑ quē ven
dalū venit. ¶ Tercio ꝓsiderat̄ rōne finis
vt si ordinet̄ ī malū finē aut magnā ⁊ inordi
natā bēat ꝓplacētiā ī hoc gaudio.tūc itez ꝑ
mortl'i reputa t̄.q̄z dic̄ Aug. et hr̄ in can̄. di.
xxv.c.vnū.§.crimīs. Nullū pctm̄ adeo venī
ale ē q̄ō ñ fiat crimīale.i. crimīale dū placet
intelligе eq̄ deo vl' sup deū.nā q̄to maioz est
delectatō.tāto fortioz erit cruciatō. De quo
Apo.xviij. q̄tū glificauit se ⁊ in delicijs fuit
tm̄ date illi tormētū ⁊ luctū. ¶ Sōt m̄ mūda
nū gaudiū ita exerceri q̄ ñ fiat ibi aliq̄d ꝓtra
dei ⁊ ꝓximi caritatē.et sic ē venīale vt di.s.
Tho.q̄z dignū venia. Etiam posset q̄s letari
aut aliquā vanitatē exercere vt aliquē tristē
releuaret.vel etiā seipm̄ ad modicū recrea/
ret.et sic bonū ē ⁊ licitū. vñ Aristo.ī ethicis.
Nō indiget aliq̄li recreatōe ꝓpter mltos labo

res. sicut puer. xvij. Anim⁹ gaudẽs etatem florida facit ſpūs triſtis exiccat oſſa. ℒ Sz quō poſſuz reſtrigere animū meū vt nō lectet tm̄ in hoc ſeclo. Rñdet p tria etiā hoc fieri pt. ℣ Pmo dem⁹ meditari vbi ſum⁹. qz i hoc ſeculo z in loco periculoſo Aug. de afflictu vicioz. dicī corde tuo. vñ vēit tibi cā tāte letitie. nūqd iā diabolū viciſti z interni portas euaſiſti. et de exilio ad patriā deueniſti. aut ō tua electōe ſecuritatē accepiſti forte in obliui onē venit id qō dr Job. xvi. mōs qdē gaudebit. vos āt cōtriſtabimī. aut a mēoria receſſit qō dr Lu. vi. Ve vob q ridetis nūc: qz lugebi. z fle. neſcitis qz poſiti eſtis i valle lacrimarū. ℣ Pſa. lxxxiij. in valle lacrimarū. in loco quē poſuit Aug. Reuera i valle lacriaz qz ſum⁹ in ō mō tāgz in exilio. q fine cludam⁹ neſcim⁹. vndigz miſeriā videm⁹. ſi ſurſuz deū quē offendim⁹. ſi deorſum terrā vbi putreſcere dēm⁹. Si ad dexterā. pſperitatē q ſi arriret nob neſcim⁹ an de⁹ nos illa hic remunerari velit. z poſt hoc eternis cruciatib⁹ abdicari. Si ad ſiniſtrā aduerſitates reſpicis et neſcis ſi qñ te ꝓpbēdāt. vbi z ſi ꝓpbenſus fueris iterū neſcis in quē ꝛgāt exitū. ne fortaſſis hic incipiāt in eternū durare. Si z item retroſpexeris q̄d aliud cgz tps p̄teritū neglectū z ſine fructu deductū ꝓpēdes. De q̄ ber. ℣ Sñe tps ipēſum q̄reꝛ a te q̄liter ſit expēſuz Si qō p̄ſto ē momētaneū hoc z ſine ſtatu atgz oci⁹ tñſiturū ingemiſces. Si vo añſpexeris nūqd qō ſuperſt futurū tps vtā quidē ad mortis metā certiſſimā. ſz qñ illā viator aut quō attiges incertū gaudio reputabis. ℣ Eſt igit ſcom qō nos a mūdano z trāſitorio quolibet gaudio retrabere dz. ſcz vt conſideremus viā q tēdimus qz ad mortē. De quo Aug. Vita pñs nihil aliud eſt cgz curſus ad mortē. et eſt periculoſa z incerta. Qz Eccēſ. ix. dr. neſcit homo finē ſuū. ſz ſicut piſces capiūt hamo z aues laqō cōprehēdūtur ſic homines in tpe malo Bernū. in meditatōnibus Dū enī hō libēter ac iocundiſſime moratur in terra diuitgz ſe victuruz arbitratur ſubito rapitur in mortē. Et ex improuiſo anima ſeparatur a corpe. ſicut lucide patet in diuite. Luce. xij. ℣ Nec ſolum incerta ſed etiā amara z cgz maxime diuitibus z mundi amatoribus vt dicitur Eccī. xli. O mors cgz amara ē memoria tua homini pacem habenti in ſubſtantijs ſuis. homini quieto z cui⁹ directe iunt vie in omnibus. tūc enīz oīa delecta mēta. quecunqz in hac vita dilexerūt oportet eos derelinquere. et cgz to maior in hac vita delectatio. tanto maior ſeparatio z amarior cruciatio. Et ſuper hec omnia Bernū. dicit. Et quia amore mūdi z carnis voluptate dei amorem derelinquit ſcz anima peccatrix merito ſic mūdi amore inuoluta derelinquetur a deo miſera in hora tante neceſſitatis vbi egredietur a corpore z tradetur a demonibus in inferno cruciāda. Ideo ℣ Petrus Bleſenenſ. volens retrahere a mundi amore dicit ſallar eſt mundus. finis dubius. iudex terribilis. pena infinibilis. propter quod dic̄ Salomon Eccēſ. xi. Si annis mltis vixerit homo z in his omnib⁹ letus fuerit meminiſſe debet tenebroſi temporis et dierū multoruz qui cum venerint vanitatis arguentur preterita. ℞ Tercio debemus meditari xp̄i paſſionem. cuius virtute ſperam⁹ ſaluari. et ſic viuere vt eius būc effectū cōſequamur. Cum ergo audis cātare quēcgz in tubilo clamare cogito quō chriſtus clamauit in cruce ℣ Heli hely lāmaza. et iteruz ſitio. ſituit enī noſtrā ſalutem noli teipm negligere. Si vides quō ſe amatores mūdi variis veſtib⁹ veſtiūt cogita quō, p te ipſe veſtib⁹ alienis eſt illuſus z tā bis cgz ꝓpijs, ꝓpter te exut⁹ z nudat⁹. Si pulcras facies reſpicis mlierz varie ſe ornātiū ppēde q ipe p te ē ſput⁹ alapat⁹ z coronat⁹. Si vides baſtiludia z torneamēta pari. attēde qz ipe p te lancea pforatus z clauis p̄foſſus z mortr vulneratus Si audis ſonū tubaz z buccinaz cogita q̄liter lapides clamabāt p ſciſſuras ſuas ſatiſcētes ad preſſurā creatoris ſui. z terra tremuit Cogita igit ſi tūc terra tremuit. q̄d faciet in ſenſatū cor vniuſcuiuſcgz peccatoris in futuro iudicio q tātis bñficijs ingrat⁹ fuit. Idcir co etiā nūc eccīa xp̄i paſſionez nobis ꝓponit vt p hoc alliciat ſuos filios ita viuere vt effectū paſſionis illius ſequi mereātur z obtinere. qō nobis preſtare dignet⁹ tē.

Dominica quadrageſime. Sermo. lxi.

Sermo

Ductus est iesus in desertum a spi
ritu vt temptaretur a diabolo.
Scribitur Mat. iiij. et legitur in
presentis diei euangelio ¶
Pro introductione sermonis huius oritur
questio. cur xps tēptari voluit. Rñdz sctūs
Tho. pte. iij. q. xli. ar. i. Quatuor de causa cri
st⁹ voluit tēptari ꝓ prio vt dyaboli tētatōz re
primerz. scō vt null⁹ desperz. tercio vt oēs
tēptā dos oñderz. qrto vt tētatōz vicere do
cerz. ꝓ prio ut tēptatōz dyaboli reprimerz. a
nob⁹ tēptatōes auxiliū ferrz. ꝺ q gre. i ome.
Nō erat ignū redēptori nēo q tēptari vo
luit q venerat a occidi. vt sic tēptatōes nās
suis tētatōibꝫ vicerz sic mortē nāz sua mor
te superauit. de q apl's. i. Corī. x. Fidel' de⁹ q ñ
patiet vos tēptari supa id qꝺ potestz. sz fa. cū.
tē. ec. puē. ut posl. sus. ps. xvij. In te eripiar a
tēptatōe. Cañ. ij. pe. ij. Nouit de⁹ pios de tē.
eri. Scō tēptari voluit ut nobis fiduciā de
sua mia largiret vt vicz nullus despet. De q
Inno. Nēo despet q tēptat⁹ qñ tētat⁹ ē sal
uator. Ad heb. iiij. nō. n. hēm⁹ pō. q ñ pos. ꝑ
pa. infir. n. tē. ät ꝓ oia ꝓ sibi absq; pctō. Ter
cio ad nāz cautelā. vt null⁹ q̄tūcūq; scūs se
existiet secuꝝ a īmunē a tēptatiōe. sic hilari⁹
dic supa mat. In scificatis maxie diaboli tēp
tamta grassāt. qz victoria magz ē ei exoptā
da de scis. Voluit q̄ tēptari ut nos oēs tēp
tādos oñderet. de q Inno. Null⁹ putz se in
hac pegrinatōe tēptatōibꝫ carere. Job ecci
ij. Fili accedēs ad seruitutē ꝺi sta i iusticia a ti
more a ꝓpara aiaz t. ad tētatōz. Quarto vo
luit tēptari, ꝓpter exēplū vt nos īstruerz q̄lit
diaboli tēptatōes vicam⁹ Cañ aug. li. iiij. de
ciui. dei. xps se diabolo tēptādū pbuit vt nō
solū nob⁹ eēt i adiutoriū vez ec i exēplū qz d.
Aug. de doctrina xpiana. Dis xpi actō ē no
stra īstructō. vicit nāq; diabolū pt⁹ ieiunuz
vt nos docerz p ieiunū vicere illū. De q ie
ro. Ardētes sagitte diaboli ieiunioꝝ frigore
sūt restrīgēde. Cañ mat. xvij. Hoc genꝰ dēo
nioꝝ ñ ejcit nisi p oratiōez a ieiuniū. Et ꝓpter
hoc in deserti ad tēptādū ducit q loc⁹ magis ac
cōmod⁹ ē penitētibꝫ. De q thēa. duct⁹ ē ies⁹
i deserti. ¶ In sūma euāgelij tria innuit
Prio innuit ꝓsecuta malicia ipi⁹ tētatoris
Scō subiungit ꝓsecuta victoria nri redēp
toz. primū ptz i principio. Scōm ibi. a acce
dēs tēp. ac. De prio dic. In illo tpe. s. statiz
pt⁹ baptismū duct⁹ ē iesus in desertū a spū. hoc
desertū erat inter ihrlm a iericho. de q hē. Lu
ce. x. Quidā hō descēdebat ab ihrlz i iericho
a incidit i latrōes ac. Et i illō duct⁹ est a spū.
qꝺ gre. dic intelligēdū de spū scō vt scz illuc
eū spūs su⁹ ducerz q eū spūs malign⁹ inueni
ret. Nā dic. crisᵒ. sciebat xps qz eū tēptare ꝺ
siderabat diabol⁹ a nō erat aul⁹. iō xps ꝑ di
abolū, pcessit. Nā dic san. tho. vbi sup ar. ij.
Xps ꝓpria volūtate se exhibuit diabolo ad tē
ptādū. sic etiā, ꝓpria volūtate se exhibuit mē
bris e⁹ ad occidēdū. alioquī diabol⁹ ꝑ eū ve
nire ñ auderz. Cañ āb⁹. sup lucā xps ageba
tur i deserti ꝓlilio vt diabolū, puocarz. nā nisi
ille certassz scz diabol⁹. ñ iste vicisset scz xps.
diabol⁹ āt magis attēptat solitariū. Qz sic
ꝺz eccs. iiij. Si q̄sq; pualuerit ꝑ vnū duo re
sistūt ei. Et ide ē q xps i desertum exiuit q̄i ad
cāpū certaminis ut ibi a diabolo tēptaret.
¶ Sz d. q̄re xps exiuit i desertū a ñ exēpli
ficauit nob⁹ pñiā i publico ut diabolicas tēp
tatōes supasset apte ꝓ alioꝝ exēplo. cū tñ ip
se dixerit Lu. xi. Nēo lucernā accēdit a i ab
scōdito ponit neq; sub modio. sz sup cādela
bꝝ vt oēs q̄ ingrediūt lumē videāt Rñdet q
ꝺ fec triplici de cā ¶ Prio, ꝓpter loci pñie agē
di ꝯgruitatē. qz loc⁹ de⁹ ē bestiarū a repti
liū. sic agere volēs pñiam frequnter ingrediat
ꝓscie de desertū qꝺ ē plenū bestijs. i. crimibꝫ a vi
cijs. iuxta illō Ezech. ij. Fili hoīs habuerso
res sūt tecū. a cū scorpionibꝫ habitas Scōdo vt
oñdat penitētē fugere malā societatē. qz i de
serto ñ sūt solacia neq; societatū ꝓsortia. sic et
hō penitēs ꝺz fugere illa. iuxta illō Tre. iij.
Sedebit solitari⁹ a tacebit. qz leuabit se sup
se. ber. O anīa mea sola esto vt illi soli fuias
quē solū elegisti. nā frequētia hoīm a malorū
societas impedit pñie fructū. De q Deñ. ad
lucillū epla vij. Inimica ē mlt⁹ ꝙuersatio
vticq; q̄ maioꝝ ē ꝓpls cui miscem⁹ ꝺ picli pl⁹
est. Ego certe ꝓfiteoꝝ infirmitatē meā. nunq;
morꝝ q̄s extuli vt fero. auariorꝝ redeo. ābicio
siorꝝ luxuriosiorꝝ imo ꝺo crudeliorꝝ a īhūaniorꝝ
qz inter hoīes fui. Jō hiere. li. Egredimī de
medio e⁹ sz babilōis ꝓpe me⁹ vt saluet vn⁹
q̄sq; aiam suaz ab ira furoris dñi. Tercio vt
darz diabolo tēptādi optunitatē qz iter hoī
nes ñ potuit eū de his tēptare ita visibiliter

et aperte. ideo ductus est in desertum a. s. v. t. a. d.
R Ite sciendum secundum triplicem temptationem triplex
est desertum. Primum desertum est penitentie quod dicunt ingredi in
cipientes. et bene penitentia dicitur desertum. primo sicut desertum est
locus durus spinis obsitus carens solatio. sic peni-
tens debet esse in tribulatione et dolore carens carna
li consolatione. De quo Judicum. viij. Conteram car
nes vestras cum spinis tribulisque deserti. nam iustum
est quod peccaverunt per carnis lubricitatem vt eorum
carnes conterantur per austeritatem. iuxta illud. mat.
xi. Quid existis in desertum videre hominem molli
bus vestitum. q. d. carnalis mollicies non debet inve-
niri in deserto penitentie. sed in domibus regum. i. peccatorum
Jo Job. predicans penitentiam in deserto comedit
mel siluestre et locustas et bibit aquas et circumcin
ctus erat zona pellicea circa lumbos eius. Jo Lu
ce. xxiiij. Spiritus carnem et ossa non habet. i. spiritualiter
viuens carnis delicijs vti non debet. quia in deserto
erant aque amare. vt figuratur Exo. xv. sic amari
tudo contritionis debet fore in deserto penitentie. Tren. ij.
velut mare contritio tua. nam sicut in deserto est spina
rum multitudo sic in vera penitentia multiplex est causa
tribulationis et doloris. quia peccatis infernum meru
imus. celum perdidimus. deum offendimus. conscientiam
maculauimus. He spine pungunt penitentem. de qui-
bus Aug. verus penitens semper doleat et de dolore
gaudeat vt impleatur illud Deut. xxxij. Fortis va
stabit eos gladius scilicet iudicij. et intus pauor scilicet
conscie. S Nam sicut filij israel compulsi fuerunt in-
gredi desertum propter tria sic nos debemus intrare
desertum penitentie propter tria. Primo moti sunt ingre
di desertum corporaliter propter nimias aggrauationes
laborum egiptiorum. sic nos propter continuas fla-
gellationes et miserias quas in hoc modo patimur
Job. xvi. In modo pressuram habebitis Augu.
Penitentia vita est dubia et ceca erumnis plena. nam
solicitudo conficit. i. destituit et consumit. tristi-
cia coartat. infirmitas frangit meror deprimit
et postea hec omnia mors interimit. Et sic multi le
guntur missi in desertum penitentie mortis timore vr-
gente infirmitate. vel coacti necessitate vt ma-
nasses. ij. Paralipomenon. xxxiij. quod valde penituit quia
necessitas eum coegit Greg. Felix necessitas quam nos
ad meliora compellit. Ideo ps. xv. Multiplica
te sunt infirmitates eorum postea accelerauerunt
Nam dicit Gre. Mala quam nos hic premunt ad deum
ire compellunt. Secunda causa quam mouit filios israel ingre
di desertum fuit manifesta exhibitio diuinarum con-
solationum. sic nos beneficijs dei moueri debemus
ad ingressum deserti penitentie. De quo Aug. Cogor
rationibus deum diligere a quo omnia video me ac
cepisse. dedit mihi esse. dedit pulcrum esse: de-
dit corpus cum sensibus. dedit animam cum viribus.
dona cum sacramentis. virtutes cum incremen-
tis. mundum cum contentis. filium cum tormentis
hec ille. Nam sicut in deserto corporali reperitur
pulcritudo florum. sic in deserto spirituali scili
cet penitentie inuenitur multitudo gratiarum et spiri-
tualium consolationum. T Nam sicut deus
filijs israel. ix. consolationes exhibuit in deserto cor
porali. sic et nobis in deserto spirituali scilicet peni-
tentie. Prima gratia consistit in mirabili edu
ctione de egipto. sic nos mirabiliter educit de
egipto peccati vt dicit Aug. Maius miracu
lum est hominem impium iustificare quam celum et
terram creare. Dicit namque Gre. quod miraculum
est diuinum factum quod humana ratione discuti
non potest. Et sic quod vnum trahit ad desertum penitentie
et non alterum quis hoc discutere potest. Cum dicit
apostolus ad Rom. ix O homo tu quis es qui re
spondeas deo. numquid dicit figmentum ei qui
se finxit quid me fecisti sic an non habet potestatem fi
gulus vnum vas facere in contumeliam aliud in
honorem. V Secunda consolatio quam ex-
hibuit eis notatur in maris rubri transuadatio
ne. nam ibi tria acciderant. primum aque se diuiserunt
Secundum ibi filij israel pertransierunt. tercium
quod egiptij submersi fuerunt. Spiritualiter per ma
re rubrum intelligitur penitentia verecunda. de qua. ps.
xliij. Tota die verecundia mea contra me est.
In hac tria contingunt. Primo mare se diuidit
in duas partes. i. cor amarum penitentis in duos
affectus amarissimos. quam partes sicut murus
sese extendunt in altum. scilicet dolor de commissis
malis. et alius dolor de amissis bonis. et de
supplicijs adiudicatis Unde Bern. Meror
pro malis est mare a sinistris. sed meror pro bonis
amissis est mare a dextris. Et sic sequitur se-
cundum quod filij israel. id est electi transierunt il-
lesi. Quia dicit Rich. de sancto victore. Tunc
salus peccatoris incipit cum veraciter pro deli-
ctis ingemiscit. Et tunc sequitur tercium quod ho-
stes peccatorum succumbunt. De quo ps. lxxiij.
Contribulasti capita draconum in aquis X
Tercium beneficium exhibitum filijs israel
in exitu de egipto in desertum notatur in mi
raculosa conductione. quia per columnam nubis
clare per diem et columnam ignis per noctem. vt

patet Exo.xiij. Sic in deſtū pñie ducit nos per pſperitatē ⁊ aduerſitatē. dieſ ē pſperitas nox aūt aduerſitas. ℓp ꝑſolatōez ⁊ tribulatōz p ꝑſolatōnez ſue miē ⁊ tribulatōez ſue patiē/ tie. De q̄ legit in epla. ij. Coꝛ. vi. In oñib exhibeam⁹ noſmetipſos ſicut dei miniſtros ⁊c. In ꝛtute p arma iuſticie a dextris ⁊a ſi/ niſtris. Quartū bñficiū eis exhibitū notat i mādatoꝛ inſtructōe. ſic de⁹ p ſpūſanctū dat nobis gratiā in pñia pficere ei⁹ mādata. vt hī de ꝑſe. di. iij. Placuit vltio ⁊ finali. Si ne dīna gra non pñt adimpleri dei mandata Quitū bñficiū notat in māne cibatōe vt hī. Exo. xvi. Pluit eis manna de celo ⁊ cibauit eos in deſto ſic ⁊ nos cibat māna in deſto pe nitētie. i. ſingulari gra. vt hī in ca. di. l. fide/ lioꝛ. Et eſt Ambro. Fidelioꝛ fact⁹ ē Petr⁹ poſtq̄ fidē ſe pdidiſſe deſleuit atq̄ iō maioꝛez gratiā repit q̄ amiſit. et ſic hodie ꝛe penitē tib⁹ ꝓtigit De q̄ ad Ro. v. Vbi abūdauit ō lictū ſupabūdauit ⁊ gra. et ſic regnauit pec/ catū in moꝛtē ita gra regnet p iuſticiaz in vi/ tā eternā. ℣ Sextū bñficiū notat in aq̄ rū de petra pōtatōe vt hī Nūe. xx. cū pcuſſit moyſes bis ſilicē ſiue petrā cum ꝛga egreſſe ſunt aq̄ largiſſime vt biberēt hoīes ⁊ iumen ta. ſic nos in deſto pñie pōtat redūdātia lacri marū. De q̄ ps. lxxix. Potū dabis nob in la crimis in meſura. quē potū petiuit Ber. di. O dñe da mihi lacrimas petri nō leticiā pec catoꝛ. Hic potus eſt foꝛtis. Nā vt dic Iſi. Magna eſt ꝛtus lacrimaꝛ q̄ ſine ſonitu ꝛcr boꝛ impetrat ueniā quā poſtulat. Septimū bñficiū notat in medicamīſ ſanatōe. q⁹ ꝓtra ignitos ſꝑētes fecit ſꝑētē eneū ⁊ poſuit eū p ſigno q̄ ō pcuſſi aſpicientes ſanabāt. vt ha bet Nūe. xxi Sic in deſto pñie ꝓtra ignitos ſꝑētes. i. validas tēptatōes dēm⁹ aſpicere ſꝑētē eneū in patibło. i. xpm in cruce paſſuz De q̄. i. de. iij. Chriſto ī carne paſſo. ⁊ vos eadē cogitatōe armami. Nā dic Crſ. Omne gen⁹ ꝛcnenate malicie coꝛdis repellit me/ ditatōe dñice paſſiōis. Z Octauū bñ ficiū notat in ſeueriſſima punitōne. q⁹ antea nūq̄ ita ſeuere puniuit iudeos ſic in deſerto. ſic in deſto pñie vult nos magis acriter pu/ nire ad deſignādū illud Gre. Quāto maius eſt donū gre tāto tranſgreſſoꝛ maioꝛi ſubiacet pne. et ānto amplius nos diligit tāto magꝛ exceſſus caſtigat. Juxta illō. eccī. xxx. Qui diligit filiū aſſiduat illi flagella Et ad Heb. xij. Quē enī diligit dñs caſtigat flagellat au tē omnē filiū quē recipit. Nonū bñficium quod exhibuit filijs iſrael in deſto ē terre o pulētiſſime melle ⁊ lacte manātis ⁊ dulcedi nis fructuum, pmiſſio. A Sic dñs de⁹ fecit nobis promiſſiones ſi intremus deſer/ tum penitētie ⁊ exeamus de egipto. id eſt pec cato. Primo, pmiſit peccatoꝛū remiſſionem Ezechielis. xviij. Si auerterit ſe impi⁹ ab impietate ſua quā operatus eſt ⁊ fecerit iudi/ ciū ⁊ iuſticiā ipe animā ſuam viuificabit ⁊c. Et Petrus Actu. iij. Penitemini igit ⁊ cō uertimi vt deleātur pcta vra. Secūdo, pmi ſit pene deletōem Iere. xviij. Si peniten/ tiā egerit gēs illa a malo ſuo q̄ō locutus ſuz aduerſū eā agam ⁊ ego pñiam ſuper malo q̄ō cogitaui vt facerē ei. et Ambro. Juta de li/ ctū deus mutabit decretū. cū dixit Exechiel xviij. Nūquid voluntatis mee eſt moꝛs im pij dicit dñs de⁹ ⁊ nō vt ꝙuertat a vijs ſuis ⁊ viuat. Quia dicit Leo papa. Nullū pecca toꝛē deſpicit qui peccatoꝛes redimere venit. Tercio, pmiſit nobis regni conſecutionem. Mat. iij. et Lu. iij. Penitentiā agite appꝛo pinquabit enī regnū celoꝛ. Vbi Crſ. O pe/ nitētia rutilantioꝛ auro. ſplendidioꝛ ſole. q̄d de te referam. omnia ligata ſoluis. paradiſuz aperis. infirmos ſanas. triſtes letificas. et p ditos ad vtā eternam reuocas. hec ille. O ſi bas pmiſſiones mēte perciperemus vtiq̄ de egipto vicioꝛ ad deſtuz pñie, ꝓperarem⁹. Gre. Si ꝑſideraremus que ⁊ quanta pmit/ tūtur in celis. vileſcerent omnia que ſunt in terris. Conſideremus igitur q̄ dure in deſ to pꝛo nobis penituit. cum in quadragīta no ctibus ⁊ diebus non comedit nec bibit. nec doꝛmiuit. non enim habuit puluinar ſub ca/ pite. non ſedem vt quieſceret. nullus homi/ num aderat in quo conſolaretur. ad deſignā dum ſtatū penitentie debere foꝛe vacuuz ab omni carnis cōſolatione. In figura cui⁹ di/ xerūt filij iſrael Numeri. xi. Nihil aliud re/ ſpiciūt oculi noſtri niſi man. Et ſic vere peni tentes ſolum debent habere reſpectuz ad ſpi ritualem ꝑſolationem. eo q̄ dicit Ber. Si cut ignis ⁊ aqua ſimul ſtare ñ poſſunt. ſic nec ſpūales ⁊ coꝛpales ꝑſolatōes. Ideo dic. ps

lxxvi. Renuit ꝙsolari aīa mea mēor fui dei ⁊ delectat⁹ sum Aug. in soliloq̄o. O summa veritas p̄cor te. vt in nullo me p̄mittas ꝙsolari q̄ in te. peto vt oīa mihi amarescāt tu mihi solus dulcescas. ℣ Sz diceres. de q̄ tēptat incipiētes dyabolus in dēcto penitētie. Rñdeō ꝙ de duricia p̄ñie eos molestat ad delectatōes carnis inflamat. ad gulā incitat dicēs. Si filius dei es dic vt lapides isti panes fiāt. id ē fac vt duricia p̄ñie in mollicie voluptatis ⁊tatur. nā ⁊ xp̄s dixit Mat. ix. Nūquid p̄nt filij spōsi lugere q̄diu cū ill' est spōsus. Sz tu es filius ꝑponsi. ergo nō āplius debes lugere. O p̄ua suggestio. o vere dyabolicū ꝙsiliū. o rabies lupine fraudis q̄ bomīnē in dulci flumīe vult submergere. xenio sub zucaro ⁊ sub dulcedine mellis potare aureis ⁊ sericeis fumib⁹ luspēdere ⁊ strāgulare. et sic subrisu ⁊ osculo iude. et sub cāticis syreneis ⁊ musicis instrumentis ad eternas deducere penas. Quid enim interest inter mel ⁊ venenū dū vtroq̄ moriaī bō. ⁊ sic eternaliter puniaī. credo ꝙ nihil. Sz hec omnia facit dyabolus dicēs Si filius dei es nē. q. diceret. falsē consolando. Cur tam ieiunijs maceraris. cur vigilijs longis infatuaris. cur multis orationibus in vesaniam et fatuitatem capitis per exinationem cerebri vt attan ea euiscearis. cur ꝙ largas elēosinas te ⁊ tuos posteros euacuas q̄ q̄ tm̄ tribuit ꝙ mēdicare cogaī stult⁹ est. ergo dic. i. age ⁊ facti bijpsi ꝙpatiendo vt lapides isti. i. dura vita tua pāes tibi dulces ⁊ cōmodosi fiāt q̄ fili⁹ dei es. Ecce fraus dyabolica q̄ sub vocabulo filiatōis vult te facere inimicū dei. vult te cere dyabolū sicut ipe ex angelo bono fact⁹ ē dyabol⁹ malus. morib⁹ quidē ⁊ malicia nonnatā cū similis volunt esse altissimo Isa. xiij Ex questione enī lapidū in panē vult te penitentē trahere ad infernū. Sic enī dyabolus decepit mulierē in paradiso ꝑmittens ei falsē dicēs. neq̄q̄ moriemini. Sz in q̄cūq̄ die ꝙmederitis ex eo apient oculi vri ⁊ eritis sicut dij sciētes bonū ⁊ malū Gen. iij. ¶ Sz diceres. cuz dyabolus sit tāte subtilitatis quō resistere potero. Audi debes illi rñdere cum xp̄o. dicēdo. nō in solo pane viuit bō. i. in carnali voluptate nō saluaī. Eo ꝙ ait ap'lus. i. Cor. xv Caro ⁊ sanguis regnū dei possidere nō possunt. nec corruptio incorruptionē possidebit. Rationē reddit ap'ls ad Rom. xiij. Non est regnū dei esca ⁊ potus. sed iusticia ⁊ pax ⁊ gaudiū in spiritu sancto. Consulit ergo ad Roma. xiij. Carnis curā ne feceritis i desideri⁹. quia in his oīb⁹ nec satiaī anim⁹ nec delectatur spūs. sed de oīi vbo q̄ ꝙcedit ab ore dei. quia verbū veritatis est cibus mētis. Et sicut xp̄us noluit descēdere de cruce sic ⁊ nos vt docet Bern. Neminē audiamus nō carnē nō sanguinē nō spiritū quēlibet descensum de cruce suadentē sed persistamus in cruce penitētie ⁊ moriamur in ea deponamur alioq̄ manib⁹ nō nostra lenitate ℣ Secūdum dēctū est ꝑficientiū. et dicitur dēctum sanctimonie. de qua ad Heb. xij Sequimini sanctimoniā sine qua nemo videbit deū. ⁊ est actiuoq̄. q̄ abiectis pctis īcipiunt insistere virtutib⁹. iuxta illō. ps. lxxxiij. Ibūt de virtute in virtutē. et dicitur dēctus quia tales deserūt mūdana. De quib⁹ Origenes tractās illud Leui. xix. Sancti estote quia ego sanctus sum. dicit si quis se vouerit deo. si quis negocijs seculi nō implicatus est si quis sepatus est ab bomīb⁹ carnaliter vivētib⁹ nō querēs que sup̄ terra sunt sed que ī celis ille merito sanctus est. Nā sm dionisiū. Sanctimonia est cū quib⁹ oīa bona recolligit ⁊ deo offert ⁊ mentē suā deo ꝙglutinat ⁊ oīa opa sua ad gloriaz dei agit. et sibi nihil refuat quin deo offert. et hoc dēctū est deliciosum. de q̄ Isa. li. Ponet dēctū eius quasi delicias ⁊ solitu dinē eius quasi ortuz dñi. Et Aug. in li. cōfes. Sicut ex multis carbonib⁹ ꝙcedit calor. sic ex multis bonis opib⁹ orūtur delicie spūs ⁊ vt dicit Lu. c. iiij. Agebatur a spū in dēctum. i. voluntarie moueba tur a spiritu sancto. sic ⁊ pficiētes volūtarie sacrificāt se ⁊ sua deo. de quo Aug⁹. Ille volūtarie sacrificat qui ex sola bonitate dei deum laudat. De talib⁹ dicit ap'ls ad Roma. viij. Quicūq̄ enī spū dei agūtur bij sunt filij dei. vt qui oīa q̄ agunt ex instinctu spūs sancti faciūt. Juxta illud Ezech. i. vbi erat ī pet⁹ spūs illuc gradiebāt. Itē sicut xp̄s ī dēcto ꝙuocauit dyabolū ieiunādo. sic et tales in dēcto sctimonie suis bonis opib⁹ incitāt demōes vt dic Hiero. Salutaris penitētia ⁊ bōa opa sunt demonū tormēta. nam

fm Aug. Acriores dolores dyabolo nō infligim⁹ q̄z q̄ vulnera pct̄oꝝ nr̄oꝝ: ꝓfitēdo ieiunādo ⁊ bñ opādo sanam⁹. ꝓpter qđ laqueos tēptatōnū diuersarū nobis ꝓtēdit vt dic̄ petr⁹ ⁊ anañ. Antiquus hostis ꝓtinue laq̄os ꝓtēdit ⁊ foueas fodit. De q̄. i. ꝑc. v. Aduersarius vr̄ dyabolus tāq̄ leo rugiēs circūit q̄rēs quē deuoret cui resistite fortes in fide et hoc figuratur in vocabulo vulgari bodierne diei allerman vasnacht. ad designādū q̄ oēs debem⁹ fore viri viriliter resistēdo dyabolicis tēptatōib⁹. de q̄ ꝑs. xxx. Viriliter agite et ꝓfortet cor vr̄m. tō biero. qz debilis ē bostis nō ꝑt vincere nisi volentē. nā dicit Aug⁹ Si dyabolus tm̄ posset q̄tū vellet nullus in stoꝝ remaneret. ¶ Sz d. cū q̄ temptat pficiētes. Rñdet cū auaricia. de q̄ tert⁹. Assumpsit eū dya. in mō. ex. val. et oñdit il. oīa reg. mūdi. Ecce tēptatio p voluptatem visus. Sic vicit euā q̄ vidit lignū qđ esset pulcruz ad escēdū ꝓcupiuit illud ⁊ comedit. Et subdit. Hec oīa dabo tibi si cadens adoraueris me ‖ Hiero. Omnis ille añ dyabolū ruit siue cadit et ipm̄ adorat q̄ p auariciā congregat. qz auaricia ē ydoloꝝ fuit⁹. ad Ephe. v. Et ñ Aug. Cū latria soli deo debeat adoratio impia est demonū superbia. Et ideo hāc homines sibi iubet vel cupit exhibere. Ecce quātū ad malū auaricie fom̄ es pingue scit q̄ etiā fines suos vsq̄ ad ydolatriā extēdit. ‖ Huic igitur iniq̄ tēptatori dyabolo audacter rñ deamus cū xp̄o dicētes. Vade sathana. Scriptū. n. est Deutr. vi. Dñm deū tuuz adorabis ⁊ illi soli fuies. Tu sathana qz inimic⁹ es innocētie. falsificator veritatis. ꝑsecutor sanctitatis aduersarius omnis bonitatis. vade retro te ñ audim⁹ qz verbo cares veritatis. tibi credere nolumus qz mēdax es ⁊ p̄ eius Jobā. viij. Nequaq̄ enī tibi ꝓsentiem⁹. qz deus vitas dicit q̄ tu ⁊ nos dñm oīm rectorē ⁊ deū omniū creatorē adoremus. et illi soli fuiem⁹ cultu latrie ⁊ nō alteri. qz ipe solus sanctus. sol⁹ dñs. sol⁹ altissim⁹ cui soli debet honor ⁊ gloria. i. ad Thimo. i. Et sic pficiētes dñt resistere dyabolo cū scripturis sanctis quemadmodū fecit xp̄s. ¶ Terciū dctū est pfectoꝝ ꝓtēplātiū. et ē dctū intime solitudinis cū scz bō oīa q̄ mūdus bz relinq̄t. sic q̄ totus mūdo moriē ⁊ soli deo viuit ⁊ adheret Aug⁹. Dctū solitudinis intie siue iterne ē cū mēs seipam colligit. et soli deo exponit ‖ Hoc dctū figuratur exo. iij. Cū moyses pmasset gregē ad interioza deserti apparuit ei dñs in rubo Spiritualiter per gregē intelligitur omnis virtū collectio que tūc mināt̄ ad interioza dcti cū ab offib⁹ exterioribus reuocātur. Et ad hoc desertū ania ꝓtēplatiua ducit̄ a spiritu voluntarie De q̄ ꝑs. cxlij. Spūs tuus bonus deducet me in terrā rectā. i. ad ꝓtēplationis statū. dicendo cū ps. liij. Ecce elōgaui fugiēs ⁊ mansi in solitudine. Que quidez solitudo figurat̄ Exodi. v. Eamus viā trium dierū in solitudinē Pria dicta est retractō omniū sensuū a formis exterioribus. Scda est retractio omniū imaginabiliuz ꝓpter figuras materiales que faciūt ad speciem situm ⁊ ordinē Tercia dicta est omniū intelligibiliuz retractio ꝓpter fantasmata impedietia. et sic tandem peruenitur ad intimū dcti contemplatōnis interne. Unde Orige. Contēplatorē verū te indico si sensus ab exterioribus reuocas. si ymaginabilia veloci motu percurras. si in summo bono intelligentiā figas.

¶ Attamē cōtemplantes sine temptatione dyaboli nō existūt eo q̄ militia est vita hominis super terrā Job. vij. Sed impugnat̄ vana gloria. de q̄ tertus. Tunc assumplit eū dyabolus in sanctā ciuitatē et statuit euz super pinnaculū templi ⁊ dixit ei. si filius dei es mitte te deorsum. quasi diceret. suggerendo vanā gloriā. nūc oīa bona mūdi dimisisti. voluptates extinxisti. aureo castitatis cingulo te ꝓcinxisti caritate q̄si regia veste te adornasti. coronā constātie quasi lapidē pretiosum capiti tuo imposuisti. lecreta dei lectionibus inspiratōnib⁹ ⁊ experiētia didicisti colloquijs amorosis cū deo habitis. cor tuū pausisti. iam frater angeloꝝ es effectus. et oīa sunt tibi possibilia sed vt tante virtutis gratiam in te manentē experiantur ceteri mrent̄ vniuersi homines ⁊ angeli. mitte te deorsuz id est permitte alijs apparere quid sis. Dic̄ enī Herñ. de. xij. gradib⁹ humilitatis. Superbia in celo est nata. ideo celestibus insidiatur Sed ⁊ ad hanc temptatōez rñde cū xp̄o Scriptū est. nō temptabis dñm deū tuum. .i. noli te obligare ad illud qđ est ꝓtra deum vt est superbia. nā quisq̄ verbo dei pascit̄ non

querit pīnaculū tēpli.i.elationē ⁊ iactantiaꝫ in bono opē.qꝛ dicit Gre. Supbia insidiat̄ bonis opib⁹ ⁊ facit perire ea.et ꝑ ascēsuꝫ elationis in miseriā eterne dānatiōis p̄cipitat. Sed his tēptatōib⁹ supatis accedūt angeli sancti ⁊ mīstrabūt nobis. Aug.in soliloquio ambulāt nobiscū docētes q̄ꝫ pie q̄ꝫ honeste ī medio praue natōis ꝯuersemur ⁊ custodiū t nos ⁊ liberāt. De q̄ Hiero. Angeloꝝ auxiliis liberamur ab inimicoꝝ insidiis.p̄s. Immittet angelus dñi in circūitu timētium euꝫ et eripiet eos. H Vlñ sicut xp̄s statim post baptismū ingressus est de ꝑtū penitentie sic ⁊ nos.et preꝑtī hoc tpe q̄d specialiter est penitētie dedicatū.ij.Corin.vi.Ecce nūc tēpus acceptabile scꝫ penitētie.ecce nūc dies salutis Phūs.iiij.phisicoꝝ.Nihil hēmus de tpe nisi nunc.idcirco dilatio est periculosa ⁊ difficilis. Primo ꝓpter dyaboli possessionē. Beda sup lucā Dyabolus quāto diuti⁹ possidet tāto difficilius dimittit.Est enī optim⁹ modus occidēdi ꝑpentē infernalē sicut ⁊ alium quēlibet ꝑ ꝯtritōem capitis ip̄ius. Tūc aūt caput ip̄ius ꝯterit̄ cū in p̄cipio ꝯflictus ip̄e ꝯuīcitur. Hiero. Lubricus ē hostis noster antiqu⁹ serpēs.⁊ nisi capite teneat̄ statī elabitur. Scd̄o ꝓpter peccatoꝝ onerationē. Gre. Peccatū q̄d ꝑ penitentiam nō abluit̄ mox suo pōdere ad aliud trahit vt ptꝫ de dauid ⁊ Cayn. Tercio ꝓpter ire dei ꝓuocatōeꝫ. Eccī.v. Ne tardes ꝯuerti ad dñm.et ne differas de die in diē.subito eniꝫ veniet ira dñi ⁊ in tpe vindicte dispdet te Ro.ij. Secūdū duriciā tuā ⁊ impenitēs cor thesaurisas tibi irā in die ire ⁊ reuelatōis iusti iudicij dei. O q̄ꝫ durū est portare irā dei Actu.ix. Durū est tibi ꝯtra stimulū recalcitrare Eccī.xxxviij. Altissim⁹ creauit de terra medicinam et vir prudēs nō abhorrebit illā. Quarto ꝓpter pene augmētationē Gre. Crescēte cōtumacia merito crescere dꝫ ⁊ pena Aug. Nullū malū impunitū nullū bonū irremūeratū Apoc. xviij. q̄ꝫtū glorificauit se ⁊ in delicijs fuit tm̄ date illi tormētū ⁊ luctū. I Quarto periculosum ē ꝓpter debiliorē surrectōeꝫ.qꝛ debilior ad surgēdū est de peccato. nā ille q̄ nō p̄t leuare onus peccatoruꝫ dū minus est quō cū maius est leuabit. Vlñ legitur in vitaspatrū Beda. Arsenius qui habitauit in heremo talem vidit visionē.venit ad eum vox dicens.veni ostendā tibi opa hoīꝫ. Et egressus vidit ethiopē cū securi cedentē ligna ⁊ faciētem grādem sarcinā qui tēptauit leuare eaꝫ sed pre magnitudine nō poterat. et iterū cedebat alia ligna ⁊ addebat sarcine. quā cum iterū leuare temptasset adhuc minus potuit sic enī crebrius se frustra fatigauit.tandē exposuit ꝙ sic est ⁊ de homīe qui oneratus est multis peccatis.et alia atꝫ alia q̄tidie supaddit.quē aliqñ necesse est succūbere ⁊ eoꝝ pōdere ꝑiclitari. Sexto ꝓpter seuerā dei cōminatōem. Lu.xiij. Nisi p̄niaꝫ habueritis oēs simul peribitis.quia nullum peccatū actuale mortale deletur sine actu penitēdi vt dic̄ sanctus Tho.pte.iij.et p̄s. Nisi ꝯuersi fueritꝫ gladiuꝫ suū vibrauit arcū suum tetendit ⁊c̄. Et magister in.iiij.di.xiiij. Penitentia longe positis est necessaria vt appropinquēt Et iterū ꝓpter ignorantie de ꝯuersione ⁊ dei miseratōne incertitudinis cōditionē. Johēlis ij. Quis scit si ꝯuertatur ⁊ ignoscat de⁹. Sexto ꝓpter bonoꝝ perditōem Eccs.ij. Qui in vno peccauerit multa bona ꝑdet. Et.s. Thomas In peccato mortali ꝯstitutus faciēs bona opa nō meret̄ quodcūq̄ tpale isto tempore. Quia dic̄ Aug. Peccator nihil ē in ꝯspectu dei.i.Corin.xiij. Si charitatē nō habuero nihil sum.intellige ex cōdigno .sed tamē ex largitate sua ⁊ mera bonitate de⁹ nihil boni irremūeratū relinquit. Et hoc ē quod dic̄ Hiero.et habet̄ de pe.di.iij.c.si quando videris. Deus nō obliuiscit̄ paucoꝝ bonorum in multitudine peccatoꝝ Gre. Nulla bona sunt deo accepta que ante eius oculos malorū operū admixtione maculantur. K Diceres ergo.nō ꝓderit ieiunari existēti in peccato mortali. Vbi sciendum ꝙ ieiuniū in peccato mortali valet ad tria. Prīo vt ieiunās obediētiā ꝑuet eccīe.nam si nō ieiunarꝫ tūc denuo peccatū aliud nouū mortl̄e facerꝫ Scd̄o ad castitatē īducit Prouer.xxvi.cū defecerit ligna extīguet̄ ignis Hugo de sancto victore.ieiuniū occidit vicia libidinē extinguit Tercio ad celeriorē ꝯuersionem disponit.qꝛ si ieiunat corpus affligit. et magis se abilitat ad gratiā.si elemosinā dat ipsa et accipiētes illā intercedēt ꝓ eo vt cicius cōuertat̄. Et hinc est aliqñ ꝙ duo peccāt vno

pccato vnus quertitur alter indurat. vt pz de pharaone qui ptẽpsit audire verbum dñi ⁊ ipm agnoscere Exo. v. Nescio dñm ⁊ qs est dñs vt audiã vocẽ eius. Et p dñs obdurat? periit i mari rubro Exo. xiiij. Et de nabucho donosor qui auscultas verbis danielis dixit ei. Quãobrẽ rex cõsiliũ meũ placeat tibi. et pccata tua elemosinis redime ⁊ iniqtates tuas misericordijs paupm. forsitan ignoscet deus delictis tuis. Et inde quersus magnificauit dñm Dañ. iiij. Ideo ór de pe. di. v. c. falsas. vbi Gre. ait. psulendũ esse in pccatis existentibꝫ vt bona facere nõ dimittãt vt de? cor illor citius illustret ad pñiam. vt pz de raab Josue. vi. q̃ inuenit gratiã in oculis filiorꝫ israel eo q̃ absconderit nũcios q̃s miserãt vt explorarent iericho. Qua ꝓpter bona opa neq̃q̃ sunt p̃termittẽda. et si nõ prosunt ad vite meritũ, plunt tamẽ ad facilioꝛẽ quersiõem psequẽdam. Quã nobis pcedat.

De eadem dominica Sermo. lxij.

Et cũ ieiunasset quadragĩta diebꝫ et xl. noctibꝫ postea esurijt Math. iiij.

Ppio introductõe talis oritur questio. quare xps ieiunare voluit quadragĩta diebꝫ cũ ieiuniũ ordinatũ est ad remissionẽ lasciuie corpis ⁊ vt sensualitas subijciat rõni. et in xpo omnia fuerũt rõni psona, ꝓpter qđ ipe ieiunio nõ indiguit q̃re ergo ieiunare voluit. Rñdet Basilius prio vt suo ieiunio nem instauraret ⁊ nobis exemplũ ieiunij p̃beret. iuxta illud Aug. Omnis xpi actio nra est instructio. vt dixit Job. xiij. Exemplũ de di vobis vt quẽadmodũ ego feci vobis ita ⁊ vos faciatis. nã xps p̃ dicere ad nos illõ Judicũ. vij. Quod me facere videritis hec facite. Ideo Ber. Cũ xps ieiunauit, p nob cur nõ cõe sit hoc ieiuniũ omnibꝫ xpianis. cur mẽbra nõ sequũtur suũ caput. Si bona suscepimus ab hoc capite mala q̃re nõ sustineamus an respuere tristiciã volumus ⁊ cõicare cum iocũdis. Omne qđ passus est, p nobis factũ est nõ est enĩ magnũ ieiunare cũ xpo q̃ sessur? est ad ei? mensam in glia patris cũ ipo. hec ille. Secõo ieiunare voluit ad ostẽdendũ qđ volenti vincere dyabolũ necẽ est ieiuniuꝫ. De quo xps Mat. xvij. hoc genꝰ. s. demoniorum nõ ejcitur nisi p ieiumũ ⁊ orokoem. De q̃ bieroni. Ardentes sagitte dyaboli ieiunio? frigore sunt restringẽde. ór nãq̃ Prouer. xxvi Cũ deficiũt ligna extinguet ignis. sic ignis praue cupie ⁊ tẽptatõis dyabolice p ieiunium extinguit. vt figurat Judit. xij. ⁊ xiij Judith ieiunãdo ⁊ orãdo ad vespam amputauit caput olofernis. sic ⁊ nos caput dyaboli. Tercio ieiunare voluit tãdiu vt se dẽ ⁊ hominẽ oñderet. dẽ ostẽdit se in hoc qđ tãdiu cibo caruit. Sed d. tñ moyses ⁊ helias etiaꝫ tãdiu ieiunabãt Crisost. rñdet hoc esse verũ vtute aliena. xps vo virtute ppria. Sz verus hominẽ se oñdit cũ esurijt. de q̃ thema. Cũ ieiunasset. ¶ Nota de ieiunio videnda sunt q̃ttuor. Prio cur ieiuniũ institutum sit. Secõo q̃re nõ ieiunam? eo tpe q̃ xps ieiunauit. Tercio qualiter bz fieri nostrũ ieiuniũ. Quarto qui sunt qui tenẽtur ad ieiunãdũ Quito q̃ sunt vtilitates ieiunij. De primo sz cur ieiuniũ sit institutũ est sciendu? qđ ieiuniũ institutũ est ꝓpter q̃ttuor. Prio propter patrie reuersionẽ. Secõo ꝓpter decimationẽ. Tercio ꝓpter pctõꝫ satisfactõz Quarto ꝓpter gkarũ ꝓmotionẽ. Prio institutum est ieiuniũ ꝓpter patrie reuersionẽ. De quo Gre. Sicut p gulã in primis parẽtibꝫ de paradiso cecidimus. ita per ieiuniũ reuocamur Ecclia canit ecclia. paradisi portas aperit nobis ieiunij tps. Et Mat. ij. ór de tribꝫ magis. p aliã viã reuersi sunt in regionẽ suã. Ad expones Gre. dicit. Regio nra paradisus ẽ. a qua supbiẽdo p inobediẽtiã. visibilia sequendo p̃cupiscentiã. cibũ vetitũ gustãdo p gulam recessimus ita appetitũ carnis refrenãdo per abstinẽtiã redeamus. Cũ lup? licet voracissimũ animal sit. tñ cibũ illũ cũ quo captus ẽ nũq̃q̃ comedit. pri? enĩ fame moreretur puniens in seipo qđ p gulã suã in foueã est deject? Sic ⁊ nos p gulã in foueã huius mũdi cecidimus. ideo nũq̃q̃ iterũ eã resumamus. Greg. Contraria ctrarijs curãtur Dicit nãq̃ Augusti. li. i. cõtra iulianũ. Si eua ieiunasset a ligno nõ isto indigerem? ieiunio. egrotam? p gulam. sanamur p abstinẽtiã. q? nõ ieiunauimus a paradiso cecidim?. Igit nũc ieiunamus vt ad paradisum redeam?. ¶ Secũda causa institutõis ẽ propter vite nostre

decimatõem vt cũ toto anno remissius ꝯ̃ li/
cẽtius in ꝓmessatõibꝫ ꝛ carnalibꝫ desideriꝭ
plus debito voluptati magis ꝯ̃ necẽitati in/
dulgẽtes viximus. soluẽtes tũc decimas an
ni. et in eodẽ abstineamus ꝛ recupemus qꝺ
aliꝭs tpibꝫ nos deliquisse nouim⁹. Jõo de cõ
se. di. v. c. q̃dragesia. inquit Gre. Quadra/
gesia sũma obsuatõe ẽ obsuãda. qꝛ ipi dies
decime sunt ãi. Jubemur etiã ab omnipotenti
deo dare decimas omniũ q̃ possidemus. sic ꝛ
decimas dierũ vt vnusquisꝯ inꝯtũ virtus
suppetit carnẽ maceret. desideria affligat ꝛ ꝓ
cupiscẽtias turpes interficiat. vt sic iuxta a/
plm hostiã viuã offerat. De q̃ ad Roma. xij.
Obsecro vos fratres ꝓ misc̃diam dei vt ex/
hibeatis corpa vꝛa hostiã viuẽtẽ sanctã deo
placentẽ. Tercio institutũ est ieiuniuꝫ ꝓpter
pcõꝝ satisfactõem. vt pcã q̃ ꝓ voluptates
ꝛ delectatões carnales ꝓmisimus ꝓ abstinẽ/
tie afflictõem emẽdemus. De q̃ Orige. Di
gnũ reor fratres ꝙ ab ipis quoꝯ licitis ab/
stineamus vt ea nobis q̃ pr⁹ cõmisim⁹ illici
ta ꝓdonẽtur. Quid vo est ꝓdonari cõmissa
mi ieiunio breui ieiunia redim sempiterna
in gehẽna vbi nũꝯ cibꝫ est. vbi guttã aq̃ di/
ues postulauit ꝛ adhuc accipe nõ mereꝛ.

¶ Quarto institutũ est ieiuniũ ꝓpter spi
ritualiũ. pfectũ. pmotionẽ. nã ieiuniũ de no
cte exhibitũ pꝛeparat locũ ꝛ omniũ gratia ꝝ
ꝛ spũ sancto. De q̃ Ber. Jeiuniũ nõ solum
obtinet vemã sed ꝛ impetrat gratiã. nõ solꝫ
delet ꝑterita sed etiã futura repellit. vt habeꝛ
Act. ij. Discipuli ieiunũ acceperẽt spm̃ sanctũ.
dicit Glo. in tãta copia ꝙ vlterius mortali
ter nõ peccauerũt. ꝓpter qꝺ dicẽ Hieroni. in
epla ad lucinũ. ꝛ habeꝛ in cano. lxxvi. di. vti/
nã Eltinã inquit omi tpe ieiunare possemus
qꝺ in actibꝫ aplꝝ die pẽtecostes ꝛ die dñi
co aplm Paulũ ꝛ cũ eo credẽtes feciss legi
mus cũ spm̃ sanctũ receperũt. sic tu si vis hꝛe
gratiã spũssancti stude deuote ieiunare. dicẽ
nãꝯ Gregorius. Qui corpali ieiunio vicia
ꝓmis: mentẽ eleuas: vtutẽ largiris ꝛ ꝓ/
mia. Ecce ieiuniũ mentẽ eleuat. sed cibꝫ gra
uat. Unde Luc. xxi. Attẽdite vobis ne forte
corda vꝛa grauẽtur crapula ꝛ ebrietate. Jõ
Hiero. Jodic⁹ ꝛ tẽpatus cibꝫ anie ꝛ carni
vtilis est. ¶ Dixi sc̃o videndũ ẽ. cur
nos eo tpe nõ ieiunamus q̃ xps ieiunauit. s.
post baptismũ ei⁹. Nã sexto die mẽsis ian ua
rij baptisatus ẽ. et septima die ingressus est
in deserꝛtũ ꝛ inchoauit ieiuniũ. Rñdeꝛ ꝑm san
ctũ Tho. ꝙ triplici de causa ieiuniũ institutũ
est. Prio ad reprimẽdas ꝯcupias carnis. qꝫ
illo tpe motus illecebꝛis lasciue ꝛ petulãtie
sunt fortiores scꝫ tpe veris. ꝓpter qꝺ et ieiu/
niũ institutuꝫ est isto tpe. qꝛ dicit Hiero. per
abstinẽtiã cibi ꝛ potus frigescit venus. Jõo
ij. ad Corñ. vi. dicit apls. In omnibꝫ exhibea
mus nosmetipos sicut dei ministros ꝛc̃. in le
iunijs ꝛ castitate. significãs ꝙ ꝓ ieiuniũ casti
tas cõseruatur. Scõo ieiuniũ institutũ est ad
delendũ pcã. ideo tũc pcipaliter dꝫ obsua
ri cũ optet boes a pctis purgari. boc ẽ tps
ante pasca. vbi passio dñi deuote est celebꝛã/
da recolenda ꝛ in eius mẽoriã eucaristia sin
cero corde sumẽda vt in die pasce ꝓ apostoꝫ
lũ exhortamur in epla. i. ad Corñ. v. Expur/
gate vetus fermentũ vt sitis noua cõsperssio.
Tercio ieiuniũ est institutũ ad eleuationem
mentiũ in deũ vt dictũ est. Sed ante festum
pasce optet maxie eleuari mẽtes ad mẽoriã
passionis ꝛ ad gl̃iam resurrectiõis. ꝓpter qꝺ
ieiuniũ isto tpe est institutũ ab eccia. De q̃/
stitutõe habeꝛ in cano. ꝺ cõ. di. iij. placuit. i.
ex pcilio agath. Placuit vt oes fideles ex
ceptis diebꝫ dñicis ĩ quadragesima ieiunẽt
et bẽ ibidẽ. c. nõ liceat. ex cõcilio martini pa
pe. Nõ liceat feria quinta fratres nouissime
septimane ieiuniũ soluere ꝛ omnẽ quadrage
simã exhonorare Glo. archidiaconi sup ver
bo exhonorare dicẽ. Nihil reputatur ieiunas
se qui vnũ diẽ nõ ieiunat. ¶ Sz d. q̃re
ecclesia instituit ieiuniũ ꝓ. xl. dies. Rñdetur
prio vt doleam⁹ ꝛ pniteam⁹ q̃ cq̃d in q̃tuoꝛ
euangelistis ꝛ. x. ꝓceptis transgressi sumus
Scõo vt nos capiti nꝛo xpo ꝯformemus qꝛ
iste numer⁹ ab antiq̃ misterio est ꝯsecrat⁹. nã
xl. annis pauit deus filios israel in deserto. xl.
septimanis fuit in vginis vtero. xl mensibꝫ
pdicauit in mõo. et. xl. diebꝫ ieiunauit in de/
serto. xl. boris fuit in sepulcro. xl. diebꝫ ꝯsum/
pta est oĩs caro voluctũ aialiũ ꝛ spẽtũ. exce/
ptis paucis q̃ erãt in arca. ergo in istis. xl. di
ebꝫ ꝛ nos abstinere dẽmus. Sed beu iã mꝭ
ti sunt q̃s diabolus tẽptat de gula. et boc q̃n/
q̃ modis. vt dicit sanc. Tho. ij. ij. q. clxvij.
et bẽ in canõe. de ꝯse. di. v. quiq̃ modis ꝛ est

Gre. in mo. li. xxx. c. lviij. Quibꝫ modis nos viciũ gule tẽptat. qui ꝓtinẽtur in isto versu. ℣ore propere laute nimis ardẽter studiose. ℣ primo cũ quis p̃uenit tps ⁊ anticipat horã prãdij. et sic peccauit Jonathas. i. Reg. xiiij Vlã debita hora prãdij quadragesime ẽ hora nona qua xp̃s expirauit. et illã horã nõ dz quis p̃uenire sine causa vt aliqui faciũt. De quib⁹ dicit canõ. de cõ. di. i. Solent plures qui se ieunare putãt in quadragesima mox vt signũ audierint ad horã nonã mãducare qui nullaten⁹ ieunare credẽdi sunt. Si aũt mãducauerint añ̃ꝫ vesptinũ celebraf̃ officium. ꝯcurrendũ enꝫ est ad missam et auditis missarũ solennijs ⁊ vesptinis officijs largitꝫ elemosinis ad cibũ accedendũ est. Si vero aliquis necitate ꝓstrictus fuerit vt ad missã venire nõ valeat estimata vesptina hora cõpleta ⁊ oõne sua p̃missa ieuniuꝫ soluat. hec canõ. ℟ Scõs gradus gule est laute ⁊ delicate comedere. nõ causa necitatis ſz voluptatis. sic excesserũt filij israel Numeri. xi qui nõ fuerũt ꝓtenti de mãna sed petierũt carnes causa voluptatis. et gulosi appetitus. qz dicit Aug. Nõ cibꝫ ſz appetit⁹ est in culpa. Tercius modus gule est nimis ꝓmedere vt mensurã quis excedat. et sic peccauerunt sodomite Ezech. xvi. Hec fuit iniq̃tas sodome superbia saturitas panis ⁊ abũdantia ⁊ ocium ipſius ⁊ filiarũ eius. Cõtra hoc dicit canon. de cõ. di. v. Sint tibi q̃tidiana ieunia refectio satietatẽ fugiens. nihil enim, pdest tibi biduo vel triduo transmisso vacuũ portare vẽtrẽ si pariter obstruaf̃. Quart⁹ modus ẽ ardenter ꝓcupiscere vt faciũt qui cum cibaria in mensam venerint statĩ absq̃ oratõe ⁊ vllo signo crucis devorãt. In hoc excessit Esau. Geñ. xxv. q̃ ita ardẽter ꝓcupiuit cibũ lenticule ꝙ vẽdidit primogenita Aug. Nõ vsus rerũ ſz libido ẽ in culpa. Quintus modus gule est studiose p̃parare cibaria cũ diuersꝫ saporibꝫ ⁊ missas ⁊ p̃dicatões cibuꝫ ſcz mentis et aïe negligere. in hoc excesserũt filij heli. i. regũ. ij. qui accipiebãt carnes crudas vt studiose p̃pararẽt. Sic si de vicio gulositatis q̃s impugnatus fuerit rñdeat diabolo p̃ sacraꝫ scripturã. Quia dic̃ Gre. sup Ezech. Omnis oblatio ꝓfistit in sacro eloq̃o. Sic igit̃ scripũ est. Nõ in solo pane viuit hõ: sed in oĩi vbo qđ ꝓcedit de ore dei. q. d. tu suades de cibo corꝑali ⁊ nõ spũali cũ tñ qz hõ cõstet ex duplici natã ſcz corꝑali ⁊ spũali. aïa scilicet et corꝑe duplici indigꝫ cibo. anima namq̃ indiget cibo scõo. ſ. cibo mentis. de q̃ tu taces. ideo tua psuasio est magis temptatio q̃ ꝓpassio igitur ⁊c. ¶ Tercio dixi q̃liter nẽm ieiunium dz fieri. ℣ro quo notandũ. ieiuniũ dz fieri q̃ttuor modis ℣ primo cũ plena ꝙstione ad deũ. De q̃ Joel. ij. Cõuertimini ad me in toto corde vestro in ieiunio fletu ⁊ planctu. parũ enĩ est abstinere a cibis ⁊ nõ a vicijs Isa. lviij. In die ieiunij vestri inuenif̃ voluntas vestra ⁊ oẽs debitores vros repetitis. ecce ad lites ⁊ ꝓtẽtões ieiunatis ⁊ ꝑcutitis pugno impie. et post parũ nũquid tale est ieiuniũ qđ elegi q. d. non Jmõ. Qui abstinẽt a cibis ⁊ nõ a vicijs demones imitãtur. quib⁹ esca nõ est ſz semp nequicia adest. Ideo dicit. Conuertimĩ ad me in toto corde ⁊ nõ in dimidio sicut illi qui ieiunio volũt placere deo et in pctis pmanere ⁊ displicere Contra q̃s dr Eccĩ. i. Ne accesseris ad deũ duplici corde. Et ibidem. c. ij. Ve duplici corde ⁊ peccatori terrã ingrediẽti duabꝫ vijs. Nã Osee. x. dr. Diuisum est cor eoꝝ nũc interibũt. ¶ Et dicit in fletu ⁊ planctu. Nã homines flent duplicib⁹ de causis. ℣ primo cũ carus amicus moritur. et sic aïa chara p̃ pctm̃ ẽ mortua ezechie. xviij. Aïa q̃ peccauerit ipa morief̃. et si plãgis corꝑis amici mortuũ magis debes deflere aïe ꝑprie mortẽ. Scõo flet aliquis cũ magnum thesaurũ pdit. sic et flẽdũ est ꝓ precioso thesauro aïe, p qua pater tradidit filiũ. et filius dedit sanguinẽ suũ ⁊ spiritũ. Unde Mat. xvi Quã dabit hõ ꝯmutatõnez, p aïa sua q. d. nullã. Idcirco sic dz fieri ieiuniũ vt p̃ꝫ ieiunef̃ a vicijs. demũ a cib. de cõ. di. v. nihil. d. pius papa. Nihil pdest ieiunare homini vel orare ⁊ alia bona opa facere nisi mẽs subtraheretur ab iniq̃tate. Quapter dicit Ber. in ſmone. Si sola gula peccauit sola ieiunet et sufficit. Si aũt peccauerũt mẽbra cetera cur nõ ieiunẽt. Jeiunet ergo oculus ab illicito visu. auris ab auditu manus a tactu: cor a pruo desiderio. qz hĩ in canõe. de pe. di. i. mẽsurã. dicit Hiero. Nõ valet abstinẽtia ciborũ sine mortificatõe viciorũ. De quo ber. Sine

vera quersione ad deuz nullus ptz accessus ad vitã.nã sicut totũ coz est quersum in affectionibꝫ.sic ad deũ dz esse quersum simul cuz mẽbris q̃ arma fuerũt iniquitatis. quibꝫ pena debetur,p qualitate cõmissoꝝ.bec ille.

¶ Scõo ieiunũ dz fieri pura intentione quia magister dicit in.ij.di.xl.c.i.Actꝰ simpliciter mali sunt qui quersam intentõez habẽt Ratio gre.xxviij.mo.c.xxxiij. et deinceps. Intẽtio prestituit fundamentuz operi nro.nã mala intẽtio facit opus bonũ nõ valere Ber. Intẽde in deũ ꝛ ꝓpter deũ.in omni actõne bona da deo bonozẽ ꝛ tibi bũlitatẽ.sic ꝛ de ieiunio. Tercio ieiunũ dz fieri cũ ꝓscie purificatõne. Quia dicit Crisꝰ.nõ valet opus abstinẽtie sine mũdicia ꝓscie Isa.i. Lauamini mũdi estote.auferte malũ cogitationũ vrarũ ab oculis meis. Eo ꝙ scribitur Eccl.xxxiij. Qui baptisatur a mortuo ꝛ itertũ tangit euz quid ꝓficit lauatio illius. Sic bõ qui ieiunat a cibis ꝛ nõ a peccatis talis cibat diabolũ vt dicit Petrus raphaẽ. Ieiunãtibꝫ nobis diabolus esurit qui nẽis semp satiatur culpis.ex quibꝫ capit satietatẽ quã do voluntatẽ pcipit.boc est qñ peccatoz eius voluntatẽ facit. Quarto ieiunũ debet fieri cũ virtutũ multiplicatõne. De q̃ Leo papa. abstinẽtia sola nõ est fructuosa nisi addãtur cetera opa bona scz elemosina ꝛ bumilitas. De bũilitate dz ps.xxxiij. Humiliabam in ieiunio aiam meã.alias nõ ꝓdest ieiunũ.vt dicit Hiero. Quid ꝓdest corpis abstinẽtia: cũ intus ania tumescit superbia. Itẽ ieiunium debet fieri cũ elemosina. qz dicit Cesarius. Ieiunũ sine elemosina est sicut lucerna sine oleo. Ideo Isa.lviij. Nõne boc est ieiunũ qd̃ elegi.frange esurienti panẽ tuuz ꝛ egenos vagosqꝫ induc in domũ tuã cũ videris nudũ operi eũ ꝛ carnẽ tuã ne despexeris. Nam ꝑm Ambr.illud ieiunũ dñs approbat quod ad oculos eius manꝰ elemosinarũ leuat. ✠ Dixi quarto videndũ est de ieiunio qui ad ꝫ obligẽtur. Et rñdeꝝ ꝑm san. Tbo.in scõa.ij q.clxij.ar.iiij.qui dicit. Omis xpianꝰ qui venit ad terciũ septẽnũ.i.ad.xxi. annũ tenet ad boc ieiunũ ex statuto eccie vt semel ĩ die comedat cibũ quadragesimalem. Nã dicit sanctꝰ Tbo.qtiẽs in die comedit ex ꝓtemptu vltra semel,totiẽs frangit ieiunũ ꝛ venit contra eccie statutũ Et dicit notãter ꝓmedit ꝙ qd̃ innutꝝ cibꝫ sumptus ad nutritõnẽ De aliis vero q̃ maducãtur vt medicamẽtũ secꝰ est. Nã cibi sunt quadruplices. Primꝰ est cibꝫ qui pcipaliter ordinatus est ad nutriendũ corpus.vt sunt panes pisces pulmẽta/ria ficus vue amigdala pira ꝓma nuces nõ ꝓfecte ꝛ omnia similia de quibꝫ nõ licet mãducare extra bozã vnice ꝓmestionis. et qui secus facit agit ꝓtra statutũ eccie ꝛ soluit ieiunũ. Scõs cibꝫ est qui mãducatur nõ ꝙ modũ nutrimẽti nec nutrit corpus.sed sumitur ꝙ modũ medicamẽti expellens superflua corporis vt sunt pillule ꝛ silia.et talia nõ soluũt ieiunũ eccie licet nature Tercius cibus est qui nõ nutrit de se.sed sumitur vt medicina ad alterandũ cibũ sumptũ vt melius digeratur.sicut zinziber ꝛ muscatũ ꝛ species aromatice.qui enĩ de illis sumeret ex causa iam dicta nõ ꝙ boc veniret ꝯ eccie statutũ. Quartus cibꝫ est ꝓfectionũ ꝛ electuarioꝝ. De bis san.Tbo.in scõa.ij.sup iiij.sen. dic. Si laiquo modo nutriãt.ñ tñ pcipaliter assumãtur ad nutriẽdũ sed ad digestionẽ cibozũ nõ soluũt ecclesie ieiunũ nisi adesset immoderata libido vel fieret in fraudẽ.vt si eis in magna q̃titate vterer vt aliis cibis ad famem extinguẽdã. ¶ Sed d.quid de potu an ꝓ potũ soluatur ieiuniuz. Rñdet sanc. Tbo. vbi supꝝ.ꝙ ecclesia instituẽdo ieiunũ nõ intẽdit interdicere nisi binã mãducatõem.sed sumptio potus nõ est mãducatio.igit qui potat extra bozã vnice comestiõis nõ dz ꝓpter boc bis mãducare.nec ideo dz statutũ eccle sie frãgere nisi in fraudez faciat vel immoderate potu vtatur.quia sic posset peccare ꝛ meritũ ieiunij pdere.sicut ille qui immoderate in vna comestione cibũ sumit. ¶ Sed diceres sunt ne aliq̃ psone q̃ possint excusari de ꝓcepto obꝰ quantie buꝰ vel alterius cuiuslibz ieiunij. Rñdet san. Tbo.ꝛ Petrus de palude ꝛ Durãdus sup .iiij.sent.ꝙ sic.sed in bis vbi est legitimũ impedimẽtũ ꝛ rõnabilis cã. Et primi qui excusant sunt pueri iuuenes q̃ nõdũ attigerũt.xxi.annũ.qz tales sunt in statu augmẽti ꝛ indigẽt cibo. Conuenies tñ est vt etiã in boc tpe ad ieiunãduz se exerceant plus vel minus ꝑm modũ sue etatis ꝛ possibilitatis. Iuniores vo religiosi ꝑm guilꝭelmũ

in soluēdo ieiuniū dñt se submittere discreti oni plato. ¶ Scdi sunt infirmi q eti am nō tenētur ꝓpter debilitatē ꝛtutis natu ralis. nā infirmus nimis grauarēt si deberet vna vice simul sumere qđ sufficeret ꝑ diem naturalē. Et etiā ꝓpter cibaria ieiunātiuz. q̄ ꝑmūiter piculosa sunt infirmitati. et etiā ꝓ pter borāz comestionis. q̄ ꝑmodose ab infir mis nō ꝑt fuari. Sz dicit guilhelm⁹ q̄ pro quāta ⁊ quali infirmitate ieiuniū soluendū sit sup hoc standū est iudicio boni viri. Sed tñ Tho. videt innuere q̄ si est tanta ⁊ tal' q̄ euidens est q̄ nō ꝑpatit ieiunio. vel q̄ ieiuni um esset in augmentū infirmitatis ⁊ in perī culū corpis tunc infirmus ꝑ se posset soluere ieiuniū. Si aūt hoc sit dubiū tūc standū est iudicio periti medici vel discreti viri sciētis noscere causam morbi. qr ieiuniū nō sp nocz infirmis. Sz sepe ꝓdest vt notatur in collecta de ieiunio. in qua dr. Et hoc solenne ieiuni um qđ aīabꝰ corpibusq̄ curādis salubriter est institutū. ¶ Tercij qui excusantur sunt paupes qui nō ꝑñt semel dīe in borā ꝑ mestionis qđ sufficeret ad victū vnius diei. vt sunt ostiatim mēdicātes Si vero possint semel dīe qđ eis sufficiat ad vnā ꝑmestionē nō excusant ꝓpter pauptatez a ieiunio eccle sie. Quarti sunt laboratores. De quibꝰ san. Tho. Si sint fui ⁊ rustici obligati suis dñis ad laborādū. et talē labore non ꝑñt sufferre cū ieiunio excusant. Si autē voluntarie sibi vel alijs laborāt est distīguēdū. qr si sine labo re aliūde ꝑñt sibi sufficere q̄ ad necessaria vi te tūc tenētur ieiunare. Si aūt non ꝑñt nisi laborēt ⁊ tñ cuz minore labore q̄ꝫ totius diei vt vsq̄ ad meridiē ꝑñt acquirere q̄ habeāt cū his q̄ cū curā gerūt adhuc tenētur ad ieiu niū Si aūt ñ ꝑñt laborare q̄ vicīū sibi ⁊ suis necēm acq̄rāt nisi ieiuniū frāgāt. nc ꝑñt aliū de acq̄rere de q̄ vīuāt tūc ꝑñt ꝑm dispensatio nē sui sacerdotis ieiuniuz soluere ⁊ laborare ꝓ acquisitōne necessariorū vite. Ex illo ꝑtz q̄ intētio maioris lucri nō necessarij nō excu sat boies a pctō. si ꝓpter hoc ieiuniū soluant. Similiter qui ꝓducūt operarios ⁊ pactū po nūt vt ieiuniū frangāt vt plus atq̄ fortiꝰ la borēt peccāt. nisi festinantia opis necessarij ꝝ requirat vt ꝓpter hostes aut ꝓpter inundatō nes aquarū aut ꝓpter aliquā aliā hmōi cām ꝓpter quā res ꝛstrueret ⁊ periret nisi festinā ter occurreret. ¶ Quīti qui excusant sunt pegrinantes. De quibꝰ sanc. Tho. Si pegrinatō cōmodo se differri ꝑt aut diminui absq̄ detrimēto nō sunt ꝓpter hoc ieiunia ec clesiastica prętermittēda. Si aūt immineat nccitas statim pegrinādi ⁊ magnas dietas faciēdi ⁊ simul cū hoc ieiunia nō ꝑñt obꝛua ri nō obligat hō ad ieiunandū. videt tñ q̄ in talibꝰ recurrēdū est ad dispensatōem superi oris nisi forte alicubi nō esset ꝙsuetū. qr pre lati dissimulantes videtur assumpta annue re. Sed pegrinatio voluntaria non excusat dimissionē ieiunij ecclesie. Si vero imponit a confessore tūc coaptandū est tps. vt absq̄ ieiunij fractōe fiat Si vero ieiuniū occurrit infra tps pegrinatōis. tp̄ādus est labor vie vt ieiuniū simul possit obꝛuari. qr non videt causa sufficiēs transgrediendi generale p̄ce ptū ecclie illud qđ voluntarie assumit ab ho mine. aut qđ imponit a simplici sacerdote. ¶ Sexti sunt mulieres pregnātes siue lactātes. si enī necessitas debilitatꝫ corpalis impedit eas. nō tenētur ad ieiuniū qr debēt accipe cibū nō solū ꝑ se sed etiā ꝓ nutrimen to fetus. et etiā qr pregnātes varia solēt ha bere desideria ciboꝝ diuersoꝝ. vbi enim tume tur ꝓbabiliter de periclo earuz vel aborsu nō solum ꝑñt sz semp tenētur soluere ieiuniū. Sed d. vtrū vxores ꝓpter ꝓhibitōem viro rū debeāt dimittere ieiuniū. Rñdet Inno. licet dimittere debeāt vota nō tñ ieiunia ab ecclesia instituta. nisi forte ꝓpter scandalum vitandū. Et tunc sacerdos dispensare possit. vt. l. di. vt ꝓstitueret hoc ec vult Hosti. Sz di. vtrū ieiunia possint redimi. Rñdet Innocēti⁹. Jeiunia ecclesie nō ꝑñt redimi: nisi causa nccitatis subsit. sed ieiunia voluntaria ꝑñt redimi etiā sine vlla causa ⁊ intermitti. que etiā in pēnia imponūtur redimi ꝑñt aucto ritate supioris. vt ptz extra de vo. et voti re demp. c. magne. et duobꝰ sequētibꝰ Et dist. lxxiij. c. presbiter. in fi. ¶ Dixi quarto videndū est de ieiunij vtilitate. q̄ est multi plex. Primo ꝑ ieiuniū offensa dei placātur. De q̄ Jone. iij. cuz ciuitas magna Ninive interire debebat tūc ꝑdicauerūt ieiunium tri bus diebꝰ bomibꝰ ⁊ iumētis. Et subdit ibi dē. Vidit deus opa eoꝝ qr ꝙuersi sunt ꝛvia

malaꝫ miſtus ē dñs ſupꝫ malicīā quā locut⁹ fuerat vt faceret eis ꝫ nō fecit. Sic etiā habe tur Hester.iiij.ꝙ hester tribꝰ diebꝰ ieunan do ſiñam de morte iudeoꝝ datam reuocauit Scōo ꝙ ieunū oro exaudit Isi. Per ieu niū oro penetrat celū.i. Esd.viij. Ieunaui m⁹ aūt ꝫ rogauim⁹ deū nr̄m ꝓboc et euenit nob ꝓspe. Nā dic Petr⁹ rauañ. Cū per ieu niū caro macerat ſpūs expeditior ad ꝓtēpla tōeꝝ reddit. Nā aues pīgues ſunt tardioris volat⁹. Idcirco inſtituit eccīa vigilias ꝫ ieu nia ī ꝓfestis magnis cū deuotōi ꝫ orōni inſi ſtere dēm⁹. Ideo ſan. hiero. ꝑ Iouinianū di. Nihil ita ſubtiliat boīs ingenium ſic ꝓcitas cibi ꝫ pot⁹. et ieunīū rite ſuatū. Et dic notā ter rite ſuatū ꝓpter indiſcretū ieunium. De q̄ hier. De rapina holocauſtū offert q̄ corp⁹ īmoderate p ieunīū caſtigat. qr id qđ ē ad neccitatē ꝓſuatōis vite boīs nō eſt ſubtrahē dū. eo ꝙ dicit apl⁹ Rōnabile ſit obſequium vestrū. ad Roma. xij.

De eadem dominica. Sermo. lxiij.

Duct⁹ eſt ieſus in deſtū a ſpū vt tēp tarer̄ a dyabolo Mat. iiij. Do ctor introductōne thematis oriř q̄ ſtio. Vtrū tēptatio ſit appetēda vl̄ deſiderā da. Rñdꝫ ſan. Tho. in. q. ſcripti. di. xxi. q. i ar. iij. Et in pte iij. q. xli. ar. q. in rñſ. ad ſcām argumētū dicēs. Tēptari ſimplr̄ acceptuꝫ nō eſt deſiderādū nec appetēdū. qr tēptatō ꝓ ſe ordinata eſt ad boīs ꝓfectōꝫ. ad ſalutē vo nō ordinar̄ niſi ꝑ accidens ſcꝫ ꝓ boc ꝙ adiu uar̄ ꝑ auxiliū dīne gr̄e. ſed tēptari ꝫ vincere ſupare ꝫ victoriā obtinere boc ē appetēduꝫ qr̄ ſic tēptari in ſe nō eſt malū ſꝫ magis ad vir tutis exercitiū qñ viriliter reſiſtit̄, ꝓpter qđ dicebat dđ. ps. xxv. Proba me dñe ꝫ tēpta me. Ihō Aug. ſup vbo dñice orōnis. Et ne nos inducas in tēp. dicit. Nō oram⁹ ne ve niāt tēptatōes ſꝫ ne inducam⁹ in tēptatōem. qđ ē ſuccūbere tēptatōi. nā ſine dei adiuto rio tēptatōibꝰ reſiſtere nō valemus Et ideo vult rogari a nob ne inducam⁹ ī tēptatōeꝫ. vt erepti a caſu tēptatōis ꝫ bñficiū ab ipō nos bē ꝓgnoſcam⁹. Et hic ē ꝙ dicit ſanc. Tho. vbi ſupꝫ. Sꝫ qr̄ ꝓpter nr̄am fragilitatē victo ria nimis dubia ē: ideo ſecuri⁹ fugit̄ tēptatio q̄ q̄rit̄. Isi. Quotiēs orat̄ tēptatō totiēs dꝫ ſubſeq̄ orō. vt ꝫ ſaluator vocuit Lu. xxij. Vi rate ne intretis in tēptatōꝫ. qr dicit b. ābro. Nihil enī fit niſi qđ dē⁹ fac̄ aut fieri ꝑmittit Potēs ē ḡ dē⁹ volūtates a malo in bonū fle ctere. et eā tēptatos labi ꝑmittere Iō nccīm eſt nob orare ꝫ dicere cū ps. l. Spū pr̄icipli ꝓfirma me. Iō ꝫ ipe ob hoc ſpū duct⁹ eſt in de ſtū vt tēp. nē ¶ In vbis ꝑmiſſis duo i nuñt̄. Prio, ꝓponit fugā ſeculi nīi redēptoꝝ ibi. duct⁹ ē in deſtū. Scōo ſubiūgit cāꝫ ma licie ipi⁹ tēptatoris. ibi vt tēptaret̄ a dyabo. De prio dicit duct⁹ eſt ihūs. q. d. qđ feē ieſ⁹ in deſto ꝑ bos. xl. dies. Rñdꝫ Simō de caſ ſia. ex euāgelio non bī aliud niſi ꝙ ieunauit ꝫ tēptat⁹ fuit. Sꝫ qđ nā facere debuit. O q̄ dure ieunauit ſqualida facie ab inedia ꝫ ie iunio cruciat⁹. nō bñs matrē neq̄ aliū quē q̄ boīem in deſto ſodalē. ſꝫ inter beſtias con uerſat⁹ ꝓ ſortio angeloꝝ nō carebat q̄ cōſorti um boīm declinabat nō fouebat̄ domo. ſuper boīm naſaꝫ agebat. carebat lectulo. nec pul uinar ſupponebat̄ dīno capiti būanit⁹ quie ſcēti lecile nō erat ei. terra ſtratū fuerat. ca rebat tugurio. nllam būit domūculā. nec aliq̄ tecto tegebat̄ ab intēpestate aeris. nō erat vi riditas gmīs hyemis. nc arbores erāt frōdo ſe foliis. nec bītaclm ſibi feciſſe legimus vbi ſtetiſſent pedes ei⁹. ſꝫ oīno pnā ei dabat lo c⁹ ꝫ tps. Quid igit̄ fecit. ludebat cum beſtijs aut dormiuit aliq̄ cū nō comedit. q. d. neq̄ q̄. Et ſubdit Simō de caſſia. Quid igit̄ faci ebat. temerariū ē diffinire qđ nō ſcripſerūt celici notarij. Sꝫ indubitāter credim⁹ ꝙ in oīm̄ agebat ſalutē oīm nīm oñdēs ꝑ exem plū ꝙ bō p̄r⁹ dꝫ bñe ſuppi⁹ q̄ alteri⁹ curā. Sꝫ d. quō pia mr̄ ſuſtinebat e⁹ abſentiā Rñ det Simō de caſſia d. Ipa nouerat filij volū tatem ꝫ ei⁹ ſalutis nr̄e recupande ineffabilē atꝫ infallibilē actōis ꝓordinatōeꝫ ꝫ ſic ānio do ipa erat ſubiecta filio ī regimīe quem vsq̄ mō būit ſubiectū more būano ꝫ ꝓgnoſcebat in eo eternū ꝓpositū ꝑ ſalute būani generis reſtaurāda ꝫ ꝙ imuit ſeculi fugā. ¶ Diri ſcōo ſubiūgit cām fuge. cū dicit. vt tēptaret̄ a dyabolo. Pro q̄ ſciēdū ꝙ tres bēmus bo ſtes aiaꝫ nr̄aꝫ. ꝫ ī hꝰ triplices bēm⁹ tēptatō nes ad pctā inclinātes. ꝫ vt ſepi⁹ vincētes

scz carnē demonē ⁊ mūdū cū mēbris scz malis boibꝫ. Tēptat enī nos caro suis ꝺlicijs. De q̄ ad Gal. v. Caro ꝓcupiscit aduersus spm̄. Tēptat nos mūdꝰ honoribꝫ ⁊ diuitijs. De q̄ Job. xvi. Pressurā in mꝺo hēbitis Et. i. Joh. ij. Oīe qꝺ ē ī mꝺo ꝓcupia carnis ē. et ꝓcupia ocꝰloꝝ ⁊ supbia vite. Tēptat dyabolus p̄uis suggestiōibꝫ insidijs ⁊ blādicijs sicut cūctis nocte ac die q̄rēs quē devoret. i. Pe. v. Primū hostē scz carnē vicere dēmus fugiēdo eiꝰ delicias. i. Cor. vi. Fugite fornicatōz. Scōm hostē scz mꝺm vicere dēmꝰ odiendo. De q̄. i. Joh. ij. Nolite diligere mꝺz si qs diligit mꝺm nō ē charitas pris in eo. Terciū hostē scz diabolū vicere dēmꝰ nō cōsentiēdo Ber. Nō sentit q̄ nō ꝓsētit ad culpā. ¶ Itē nota vltra hec oīa adhuc multa generalia sunt coadiumēta qbꝫ pt se hō tueri ⁊ defendere ⁊ ad resistēdū armare ꝑ quālibet tēptatōz ad qꝺcūcꝫ viciuz inclinātē. q̄ aduitoria eliciunt ex dictis guilhelmi parisi. in tractatu suo de vtutibꝫ. primuz est qz oīs spēs vicij offendit oēz speciē virtutis ꝓpter earū ꝓnexionē. et ideo ex q̄libet spē vtutis pt hō sibi remediū inuenire ꝑ omnē cūlpā et pugnā. Et ꝑ qcūcꝫ tēptatōz dat exēplū ille doctor sic. Cuz qs tēptat de vxore primi sui talis sic tēptatꝰ in hac tēptatiōe recurrat ad fidē. et sup hoc ꝓsulat eaz ipa sibi dicet. neq̄ qcꝫ illud facias qz intoxicatū atz mortiferuz ē hꝰ poculū voluptatis. si biberis certe morieris. Itē si sic tēptatꝰ ꝓsulit tūc ad abstrahendū eū ab illo malo obijciet ei tremēdum finaleqꝫ dī iudiciū. oīaqꝫ infernalia supplicia q̄ optet eū ꝓpti ꝓ tāli seda ac breuissima delectatione. Spes dic̄. qd mihi talia offers in terris caro mīfrima cū expectē tā grādia bōa in celo certe nō pdā nec dimittaz illa eterna gaudia ꝓpter hāc q̄m mihi offers fallacissimā turpissimā ⁊ breuissimā voluptatē. Charitas dic̄. ego dīm meū habeo mihi charū. q̄re ꝓ tam vili ꝓcio ipm nō vēdā aut amittā. gratiā eiꝰ diligo. iō nō ꝓpter te offendā eū mīfrima voluptas. Castitas dic̄. inuanū laboras. purita tē mihi desponsaui. nescis qz cū xpo rege regū in baptismo mīmoniū ꝓtraxi. et illō nullo mō polluā nec infringā. ꝛ tm̄ placet mihi puritas mea. et cādoꝛ meꝰ vt oīa illa inq̄nata corꝓis tāqꝫ mortē detester. Fortitudo dicit. mirū ē q tu plumis ⁊ puluinaribꝫ supare me ꝓtēdis q̄ nō timeo mortē subire. immo gladios ⁊ ignes pata suz sustinere ꝓpter dīnz meū ihm̄ xpm̄. Scītas dic̄: hec imago est dī viui ⁊ tēplū ipi⁹ factū in baptismo ei ꝓsecratū qꝺ violare ⁊ polluere ñ licet. Sapia dicz. tu mihi obijcis ⁊ plurimū ꝓmēdas seculētiā luxurie. nescis qz ego sum illa in quā mbil inquinatū cadit. Et q̄ dine dulcedis sapore dulcorata gaudeo vas hē mūdissimū recede a me maledicta bēlua. Et sic dictū ē de ista tēptatōe carnis quō hō pt se ꝑ eā ꝑm modū pdictū defendere. ita pt silr fieri in oībꝫ alijs tēptatōibꝫ ꝓsiderādo cuiuslibet vtutis dignitatē, ꝓpriā opatōz effectū e⁹ cālitatem modos materias ⁊ fines cuiuslibet earū. sic enī in q̄libet vtute inuenīt diligēter aduertēti plura repugnātia cuilibet vicio que potest opponere tēptātibꝫ istis. s. demoni carni mꝺo ⁊ tēptatōibꝫ eoꝝ. ¶ Scōm remediū ⁊ iuuamētū ad pugnādū ꝑ tēptatōes est ꝓsideratio horrēde turpitudis hui⁹ vicij ad qꝺ tēptās nitit allicere ⁊ deducere ⁊ ꝓsideratō omniū nocumētoꝝ q̄ illud vicij ꝓsueuit facere hoībus in bōis tpalibꝫ ꝓpleriōibꝫ in corꝓibꝫ ⁊ īnatalibꝫ. Et insup ꝓsideratō ꝓciositatis virtutis oppolite ⁊ omniū bonoꝝ q̄ eadē vt⁹ hominibꝫ affert. Exēplū si tēptet hō de gula cogitet ꝙ multa mala opata sit antiqt⁹ in hoībus. nā primos pentes expadiso expulit domoꝝ sulmīa adduxit. ociū enī ⁊ abūdātia panis peccare fecerī sodomā vt hī Ezech. xvi. hoc vicio ꝓpls isrl̄ īrā dei meruit. Cūꝫ ꝺr in ps. lxxvij. Adhuc esce eoꝝ erāt in ore ipoꝝ ⁊ ira dei ascēdit super eos. Multa etiā hodie mala hoībꝫ opat. qz corꝓa destruit: mltas in eis infirmitates gnat. vitā abbreuiat ⁊ morte añ tps adducit qz multa plures crapula ꝙ gladio interficiūt. aiabꝫ etiā multipl̄r nocet. qz cū in se sit pctm̄. mlta etiā ex ea oriunt pcta alia vt sunt luxuria ebrietas discordie. cecitas intellect⁹ auaricia. Appetūt enī gulosi diuitias ꝓpter ꝓseq̄ delectatōes sensuales ad quā seq̄tur oīs species iniusticie vt furtuz rapina oīs iniusta ablatō. Silr cū hō tēptat p gulā cogitet oīa bōa q̄ opposita vt⁹. s. tēperātia solet afferre q̄z multa supius sunt enumerata. cū enī mō dicto ꝓpēdit ⁊ cogitat ꝑciositas vtutis ac ei⁹ vtilitas ⁊ bōa q̄ bonum

infert ꝛ simul cogitaꝫ turpitudo vicij ꝑ qꝫ ꝺs tẽptaꝫ ꝛ ei⁹ vilitas ac multiplicia nocumẽta q̃ homĩ affert tũc ipa tẽptatio q̃i vulnerata debilitaꝫ ꝛ ꝓsternitꝫ. et tãdẽ totꝫ dispa ret quẽadmodũ exhibita luce tenebre defugiũt. sic ꝙ hõ a spectũ ꝑ qꝫ tẽptaꝫ rejcit totaliter ꝛ abomĩaꝫ. ¶ Terciũ ẽ incẽtiuorũ ad vicia ꝛ occasionũ declinatõ ꝛ fuga. hec remedia ꝫ tẽptatões enĩ sunt q̃ instrumẽta dyaboli ad nos tẽptandũ qꝫ sublatis debiliora est ad nocẽdũ. ad hoc aũt valde coopaꝫ vt hõ custodiã habeat sensuũ exteriorũ. per hos enĩ fiũt prio imissiões cogitatõnũ malarũ q̃ sũt sagitte tẽptatoris q̃i a remotꝫ emisse postea deueniũt ad gladios cũ scz cogitatõem subsequtur delectatõ. et sic tãdẽ fit ꝙgressꝰ luctatõis q̃i inter brachia. cũ scz supuenerit cõ sensus. tũc enĩ hõ q̃i inermis vincit⁹ tẽptatorꝫ succũbit ꝛ ꝓstrat⁹ oppriniũt. Sũt enĩ sensus nri corporei exteriores tãq̃ feneſtre corporꝫ ꝑ q̃s oĩa exteriora mittũt nũcios suos ad interiora ad hũanũ aĩm vbi causant multas cogitatões malas. mlta desideria inordinata ꝛ cetera hmõi. de quibꝫ hõ tẽptaꝫ ꝛ ad peccata varia inclinaꝫ. Vtile ꝙ remediũ ẽ sensus cohibere ꝛ oẽs pctõꝝ fugere ꝙ posse occasiões ¶ Quartũ remediũ ꝛ iuuamẽtũ ꝫ tẽptatõez ẽ dĩnoꝝ eloqoꝝ recordatio in qbꝫ inuenũtur ꝛba medicinalia ꝫ oẽm ꝛxatõꝫ spũale. et eĉ exẽpla de bis q̃ fˊlia passi sunt ꝛ remedia qbꝫ adiuti tẽptatõibꝫ ꝓualuerũt. Et itez ꝓminatões ꝓmiatões ꝙmẽdatões ꝛ alie q̃i infinite ꝙsolatões qbꝫ hõ aĩari ꝑt ad fortiter et viriliter resistẽdũ. Quintũ remediũ est cõsiderare ãq̃ dignũ sit ꝛ ãq̃ debitũ vt fideles sim⁹ dño q̃ tã mlta ꝛ bõa magna nob fec. quia nos creauit. aĩaz ꝛ corp⁹ dedit. a mẽno nos vtero egressos fouit ꝛ custodiuit. et vsq̃ nũc rexit ꝛ gubernauit. et ita de alijs innũerabilibus bñficijs. hec enĩ ꝙsiderãda sunt ꝓ q̃z cõsideratõe ꝛ ꝙgnitõe animeñ ad defendendũ honorẽ eiusdẽ dñi nri ꝙtra demões ꝛ oẽs inimicos e⁹ sollicite cauẽdo ne aliq̃d honoris vl reuerẽtie ei subtrahaꝫ vl aliq̃d iniurie inferaꝫ. ¶ Sextũ est ꝙsideratõ dignitatis ꝛ nobilitatis hũane ꝙditõis. q̃ enĩ illã itelligit ꝛ diligẽter ꝙsiderat nlˊtate⁹ in tãta immũdicia pctõꝝ plistit ꝛ cloacã ipam de facili ꝓicit ꝛ ꝙculcat. ꝓpẽ hꝫ Tullius in li. tusculana ꝛ. qst. v. qꝫ oẽz aĩmi fedatõz i ꝙspectũ ꝓsitaz ꝙtẽnit hũana nobilitas. ¶ Vñ ꝓpter hmõi dignitatẽ hũanã verecũdissimũ videri dz hõi cũ ipe descẽdit ad opa brutoꝝ ꝛ nõ poti⁹ eleuatur ad opa ⁊tutũ. ꝛ sic ad quersatõz ãgeloꝝ ꝛ intelligẽtiarũ cũ qbꝫ ꝫm ptẽ potiorẽ scz rõez cõuenit Rex enĩ potẽs ꝛ nobˊl valde verecũdare tur operibus sutorie aut agriculture se applicare. In hoc enĩ videret degenerare a sua nobilitate ꝛ incõpabˊr pl⁹ degenerat hõ declinãs ad petulãtiam brutoꝝ ꝛ ad vanitates q̃slibet atz spurcicias mũdanoꝝ refugiẽs. ¶ Septimũ est ꝙsideratio vilitatis ꝛ indignitatis eoꝝ q̃ nos vicere conaꝫ. sic̃ sunt res aliq̃ maiate ut vinũ diuitie caro pecunie brutalitates ꝛ mollicies valde enĩ ⁊decundũ sibi reputaz nobˊl ꝛ famosus miles vici a vili ꝙsona vˊl ribaldo aliq̃. ita ꝛ nos valde oꝓprioſum reputare dẽm⁹ vici a rebꝫ q̃ vilissime sunt respectũ hoĩs q̃ tã nobˊl ꝛ ꝫm potiorẽ sui ptẽ scz aĩam spũalˊ res ẽ cui⁹ rõis iudicio corp⁹ ꝑ oĩa ꝙformari ꝛ subesse deberet. Octauũ est ꝙsideratõ ꝙ cõsecti sum⁹ i baptismate ꝛ ꝙ ibi caracter xp̃i nobis impssus ẽ. ꝓpter qꝫ valde verecũdũ est hoĩ aliquã deordinatiõnẽ aut turpitudinẽ admittere in se ꝛ in viribus aĩe sue. ℔. n. hõ ãqtulecũq̃ honestatz facere refugeret ꝛ fieri abhorreret in eccĩa aut alio loco ꝙsecrato ãqto magis hõ in seipo vereri dz de hmõi cũ magis ꝙsecrat⁹ sit. Sanctitas q̃ppe xp̃iani hoĩs cuiuslibz ꝛ sctimonia aĩe. tãto maior ẽ tãtoq̃ venerabilior ãq̃ sanctitas tẽpli materiaˊ ãqto vitas ẽ ꝑstãtior figura ꝛ ãqto res ẽ sublimior suo signo qz sanctitas q̃ eccĩjs ꝑstaꝫ in ꝙsecrõe epˊali figura ẽ ꝛ figura scĩtatis baptismaˊ. iuxta illud apˊli. i. Corĩ. iij. ¶ Tẽplũ dei sanctũ ẽ qꝫ vos estis si igit̃ qs vreꝫ aliq̃d turpe facere in eccĩa ꝙsecrata ꝓpter figuram ꝛ signum sanctitatis quanto fortius in seipo ꝓpter vitatẽ sanctitatz. ¶ Vñ dic apˊls. i. Corĩ. iij. Nescitis qz tẽplũ dei estis ꝛ spũs dei habitat in vobis. Si qs aũt tẽplũ dei violauerit dispdet illũ de⁹. Ad idẽ facit etiã ꝙsideratõ imagis dei in nobis. qz ad imaginẽ suã fecit de⁹ spm̃ nostrũ. Si igit̃ ymago lignea crucifixi in veneratõe est bñda ꝛ nõ inq̃nãda. vt hꝫ de offi. oꝛ. c. ij. li. vi. in fi. ãqto magis imago dei viua que est hũana aĩa qz pstãtioꝛ ẽ oĩ re corpali De quo

Bernñ. in li. meditatõnũ. totus mundus ille nõ ꝑt estimari ad ꝑciũ vni⁹ aïe. Jdeo sollicite est curãdum ne eã maculem⁹. De q̃ Deutro. iiij. Custodi temetipm ⁊ aïam tuã solicite. Ratio Aug. Quia maius est dãnuz in admissione vni⁹ anie q̃z mille corpm. Jõ Ecci. x. Fili in mãsuetudine tua animã tuã et da illi bonorẽ ꝓm meritũ tuũ. Jndignũ eni ẽ vt creatꝛa rõnalis in hoc deũ inbonoret. in q̃ eã de⁹ ꝑ ceteris creaturꝫ bonorauit. Jõo Ber. sup cantica. dicit de dignitate anie ⁊ de eius mõa ꝓfuatõne in hec ꝛba O ania insignita dei imagine decorata. dei similitudine. redẽpta sanguine. et subdit. Quãto ania cognoscit melꝰ suã originẽ ⁊ dignitatẽ tãto amplius erubescit vitã degenerẽ. nã aïa est dei spõsa. et regis regũ sororꝛ ⁊ filia. Jdcirco impia temeritas est corruptibilibꝫ ⁊ infernalibꝫ eã exponere. H Nonũ est imitatio celestis regis ad pugnãdũ ꝑ hostes aïaꝫ nraꝫ iaz dictos Aug. De⁹ de celo nos inuitat d. Certate adiuuabo. vicite coronabo. qz nobiscũ ẽ in hac pugna. Hiere. xx. Dñs mecũ est tanq̃z bellator fortis. et ps. xc. Cũ ipo sum in tribulatõe. Decimũ est ꝓsideratio q̃ hõ oẽs act⁹ suos tã exteriores q̃z interiores facit in ꝓspectu dei ⁊ scoꝝ angeloꝝ. mõ malũ qõ nõ faceret in ꝓspectu hoïs ꝓpter verecũdiã ⁊ timorẽ plus vitare dz in oculis dei oïa videtis. Jõ Boeci⁹ de ꝓsolatu. li. v. psa vlti. d. Magna nobis indicta ẽ ncẽitas ꝓbitatis cũ oïa agimus añ oculos iudicis cũcta cernẽtis. puer bio. xv. Jn oñi loco oculi dñi ꝓtẽplãtur bonos ⁊ malos. Jdeo erubesce ania xp̃iana in ꝓspectu spõsi ⁊ dñi dei tui aliq̃d turpe facere in q̃ posses sibi displicere. nec cogita aliquid mali vnq̃z te posse ab oculis ei⁹ abscondere. ad Hebre. iiij. qz oïa nuda ⁊ apta sunt oculis ei⁹. Undecimũ est mortis mẽoria q̃ ẽ certissima: ⁊ hora mortis penit⁹ incerta. Et hoc remediũ vocet nos scriptura Ecci. vij. Jn oïbus opibus tuis memorare nouissima tua ⁊ in eternũ non peccabis. Et socrates. Sũma philosophia est meditatio mortꝫ assidua. nã mẽoria mortis a ꝑuersũ voluptatis extinguit. De q̃ Hiero. in epla ad paulinũ. Facile oïa ꝓtẽnit q̃ sp se cogitat moriturũ. O Duodecimũ ẽ ꝓsideratõ ipi⁹ carnis hũane q̃niã erit horrẽda mortua ad quã nũc v. uã mordinate afficimur. Que q̃dẽ caro vt dic̃ Jnno. in pricipio ẽ sperma. in medio sacc⁹ stercorũ in fine cibꝰ vermũ Aug. Cogita igit̃ cũ caro i puluerẽ dissolue. vbi tũc superbia erit. vbi cernix erecta. vbi ꝛbor iactãtia. vbi ornat⁹ vestiũ. vbi varietas deliciaꝝ. velut somnium euanuerũt. et amatorẽ suũ miserrimũ dimiserũt. hec Aug. in li. de meditati. Jdeo recitat guilbelm⁹ parisien. q̃ hoc remedio vsus est q̃ dã iuuenis in ptibꝰ Burgũdie. accepit ei caput cuiusdã speciose mlieris defuncte postq̃z putrefacta fuerat. et caput illud carnibus denudatũ ⁊ illud deferebat secũ ut q̃tienscunq̃z arripet eũ carnis tẽptatio intueret̃ illud vt pꝰ displicerꝫ ei pulcritudo carnis viue q̃m sciebat cito ꝓ mortẽ ⁊ putrefactõem ad illaz deformitatẽ puenire. P Tredecimuz ẽ consideratõ ignis gehẽne ⁊ penarũ infernaliũ q̃ sunt eterne duratõis ⁊ intolerabiles acerbitate. q̃ ei illa attẽte ꝓsiderat sine dubio de calore illi⁹ ignis eterni sibi refrigeriũ faciet ꝓtra tẽptatõem Jsa. xxxiij. Quis poterit habitare de vobis cũ igne deuorãte. aut quis habitabit ex vobis cũ ardoribꝫ sempiternis. Nã sic̃ puulis oñdit̃ ꝛga vt timore a pueribꝫ stulticijs deterreãtur. Sic hõ sibijpli dz ꝓponere infernalẽ carcerẽ ⁊ eternã penaz vt nõ ꝓsentiat peccatis. Quia dicit Athanasi⁹ q̃ mala egerit ibũt i ignẽ ete. Decimũ q̃rtũ remediũ ẽ ꝓsideratio nobilitatꝫ ⁊ ꝑcõsitatꝫ bꝛauij ⁊ corõe quã rex celoꝝ pollicetur fideliter certãtibꝫ ⁊ vincẽtibꝫ. ad Roma. viij. Non sunt ꝓdigne passiones buius tpis ad futurã gloriã q̃ reuelabit̃ in nobis. Etenĩ erq̃ tot et tãta discrimia vilipẽdũt pugnatores seculares ⁊ alij quiq̃z tpalibꝫ cũ magna difficultate ⁊ vite periculo ꝓ gloria decertãtes momẽtanea aut ꝓ mercede vilissima tpali. Quid facerẽt laboratores spũales si lucide attẽderẽt quanta securitate ⁊ facilitate ꝓsequi possent ⁊ obtinere illa q̃ ꝓmittũtur in celis. Decimũquintũ est devota imploratio diuini auxilij ⁊ inuocatio pissimi atz ꝓmptissimi auxiliatoris dei vt nos adiuuet ⁊ in tẽptatõez nõ inducat. i. induci nõ ꝓmittat. si enĩ ipe ꝓ nobis quis ꝓtra nos Roma. viij. Hui⁹ auxilij ncẽitatẽ sciẽs ecclesia ad oẽs horas dic̃. Deus in adiutoriũ meũ intẽde. et sepe clamans ad dñm d. ps. xxxiij. Expugna impugnãtes

me. Et itē. exurge in adiutoriū mihi Scit ei se viribꝫ suis tot ⁊ tātis certaminibꝫ nō posse sufficere. ſm qđ scriptū est. p̄s. cxxvi. Nisi dñs custodierit ciuitatē fru. vi. qui cu. eaꝫ.

Q Decimūsextū est adhibitio alicuiꝰ molestie aut afflictionis verberū vel laboꝝ vel alterius talis remedij. et si nō cōgruat illud ꝓ qualibet hora maxime tñ ꝓ tpe blādientꝫ tēptatōnis petulantis carnis ⁊ lasciuientis saluberrimū ē illđ apponere ut recitat idē guilhelmus de quodā qui hoc remedio vtebat̄. Quidā enī epūs habuit certa ferrea instrumēta sic aptata in se vt absqꝫ vulneratōe caro humana vehemēter pungi posset ⁊ molestiā doloris vehemētis absqꝫ vlla sanguinis effusione inferrent. Hoc artificiuꝫ ip̄e sensu ⁊ experiētia docebat addiscere volētes. pungens eoꝝ corpa fortiter. ita vt ip̄os ꝯpelleret ad clamorē. et ita leui aliqñ corpis afflictiōe magna carnis tēptatio extinguitur Eccī. xi. Malicia vniꝰ hore obliuionez facit luxurie magne Bern̄. Vulnus corpis sanat vulnꝰ mentis. Decimūseptimū remediū est refrenatio malarū cogitatōnū. Nā ab ip̄a cogitatione incipit tēptatio immissa a demone. propter qđ ip̄a tēptatio velut caput antiq̄ ſpentis est reprimēda. vt dicit Hiero. Ip̄e ſpēs lubricus totus nisi ꝑ caput teneat̄ stati elabitur. i. nisi cogitationi a principio resistat̄. eiꝰ nāqꝫ caput debile est ⁊ facile conteri p̄t a prīcipio. De q̄ Hiero. Dū paruulus est interfice eū vt nequicia elidat̄ in semine. Nā propheta dicit. Beatus qui tenebit ⁊ allidꝫ paruulos suos. i. malos motus. mox vt nascunt̄ eijciet vt ñ sint in augmentū. ⁊ ad petraꝫ. i. ad xp̄m. hoc ē ꝙ ꝓpter xp̄m mox eis resistat. Et talis obtinebit hic veniam ⁊ in futuro seculo gloriam sempiternam. Quaꝫ nobis pre. ⁊c.

Dominica Reminiscere. Sermo. lxiiij.

Miserere mei dñe fili dauid Mat. xv et legit̄ in euāgelio hodierno. R Pro introductōe orit̄ questio. ex q̄ hec mulier fuit aliena ⁊ gētilis. q̄s ip̄aꝫ docuit vel traxit ad petendū xp̄i suffragia. Rñ det̄ inspirata fides xp̄i ⁊ gr̄a q̄ cognouit deuꝫ esse bonū sine q̄ nemī bñ est nec voluit aliud hr̄e bonū nisi deū. Vñ Aug. in li. de nat̄a boni dicit. Tale bonū deꝰ est vt nemini eū deserēti bene sit. Et in rebꝫ creatis nullū est bonū q̄ aīa sit btā nisi deus. Ex his ꝟbis oritur scđa causa siue ratio. Nā cū mēs eius fuit g̃uata ⁊ dolor cordis interior. Et cū cognouit ꝙ esset a deo fide sepata: canis noīata. ⁊ filia a demōio capta dolebat ⁊ plāgebat. et medicū q̄rebat dicēs. miserere mei dñe fili dauid Tercia rō est vulgata fama xp̄i luce clarior Ip̄e enī est lux ꝟa q̄ illūinat omnē hoīem venientē in hūc mđm Joh. i. Illuminauit eaꝫ egressus de terra genezareth relictis calumniatoribꝫ. s. iudeis secessit in ꝑtes tyri ⁊ sidonis q̄ erāt ciuitates gētiliū vbi mulier chananea egressa clamabat. mise. mei do. fi. dđ.

S In summa euāgelij duo innuūtur. primo innuit̄ virtuositas mulieris supplicātis. scđo subiūgitur pietas exaudientis Primū patet in principio. ibi. o mulier ⁊c. De prīo dicit. In illo tpe. s. cū xp̄s cibauit quīqꝫ milia hoīm quinqꝫ panibꝫ ⁊ duobꝫ piscibꝫ post hoc iussit discipulos suos ire trās fretum. et venit in terrā genezareth vbi scribe scandalisati fuerāt in doctrina cū xp̄s dixit. Nō lotis manibꝫ manducare nō coinquinat hoīez Tūc egressus igit̄ iesus scꝫ de terra genezareth. relinquens obstinatos iudeos secessit in ꝑtes tyri ⁊ sydonis. He ſm remigiū fuert̄ ciuitates gētiliū. d. Cri. In h̄ fecit vt bonꝰ venator q̄ cū in vno loco ñ capit ad aliū se trāsfert. Et sic ip̄e cū in terra iudeoꝝ ꝑ rethe ꝟbi dei homīes cape nō posset in terrā gentilium se transferebat. nā cū iudei escam dei abominabantur tūc corpalem suā illis presentiaꝫ retrahere voluit transferens se ad gentiles.

T Sed diceres. tñ docuit discipulos Math. x. In viam gentiū ne abieritis. Rñ det Crisꝰ. hoc est verū ad predicādum. Igit̄ scribitur Mar. vij. occultabat seip̄m. qꝛ dicitur ibidē. Et ingressus domū neminē voluit scire ⁊ non potuit latere ip̄e enim inhibebat discipulis imitationem illoꝝ ⁊ nō receptionem si ꝑ se venirent. naꝫ ⁊ ip̄e sic recepit tres magos qui erant primicie gentiū. Idđo subdit. Ecce mulier chananea. scꝫ natione a chanaan qui filius cham filius noe patrem deri sit. Unde terra ista đꝛ Chananea. quia ipse

Chaz pro cā inhītauit. A finib⁹ illi⁹ egressa Crist. Chananei expulsi de terra promissionis fuerīt prudētiores iudeis. qz isti xp̄m expelle bāt ipi vo suscipiebāt. de q̄rū nūero fuit hec mlier. Vnde q̄ nota. Nulla res tlis est homī ita bona z pficua qui etiā posset sibi esse dam nosa z ecōuerso. vbi gra. nā lux bōa res ē. ut hr̄ Geñ. i. Vidit deus lucez q̄ esset bona. et tñ sic oculis sanis, pdest ita egris nocet. Sic̄r di uitie terrene sciēti illis bñ vti z expēdere qñ z vbi optet, pstunt. et nesciēti obsunt z nocēt. vt d. Ambro. Sic̄ diuitie sunt ip̄edimēta re probis ita bōis sunt adiumēta vtutis. Sic̄r sic̄ bonū vinū mlt̄ū, pdest bōi sano z sitienti ita multū obest egro z febricitāti. ita ē et de mlieribz. qz q̄dā mulieres legūr fuisse exem pla vicioz. q̄dā vo inueniūr exēpla pbuisse vtutū. Nā prima mulier sez eua fuit exēplar intēperātie. vxor loth fuit exēplū iobedientie Jezabel vxor achab fuit exēplū ydolatrie. z sic de mlt̄is alijs. Ita ecōtra btā vgo fuit ex emplar innocētie. ānа vidua fuit exēplū pti nētie. Chananea fuit exēplū vtutum z pñie vñ o ista p̄rietate admirās orige. in ome. d. Mira res mlier caput pcti arma diaboli. ex pulsio paradisi. mr̄ delicti. corruptio legis an tiq̄. veniebat ad dñm iesum. nā sic eua pbu it exēplū peccati. ita hec mlier erat nob exē plū remedij. ¶ Nā q̄nis fuit gētil tñ cō mēdar̄ q̄tuor vtutib⁹ pclaris. Prio q̄men dar̄ de fide q̄ notar̄ in hoc q̄ fuerat gentilis vt dic̄ Orige. Hec mlier nō fuit oraculi inci tata nec doctrinis salutaribz imbuta. nec xp̄i miraculis tracta. nec auditu edocta. tamē ie sum verū deū z bonem ē pfessa dicēs. misere re mei dñe fi. dd. nā e⁹ fides, pbar̄ in mlt̄is. Prio in b qz ip̄m p vtutē p̄nt̄ē vbicz vaci ter credidit. et io dic̄ Crist. nō attu lit filiā: sz fidē. nec rogat vt ad eā veniret sic̄ regul⁹ fec. Job. iiij. Nā ipa cogitauit ipe ē q̄ oīa nouit absentia videt tāc̄z p̄nti a. oīnipotēs ē. Unde Beda in ome. Solo vbo salutez posse dare credidit. e⁹ p̄nti corpis nullā requrit sic̄ cen turio Mat. viij. q̄ dicebat. dñe nō sum dignus vt intres sub tectū meū. Secdo ptz ex⁹ fides in b qz nullū alīū nisi xp̄m p adiutorio inuo cauit. Vnde q̄ Orige. O prudētia femine non iuit ad bones seductores. nō est secuta vates fallaces nō p̄suluit demones. nō quesiuit in anes ligaturas. non pfugit ad falsa p̄sidia vt aliqui xp̄iani faciūt qui a falsis vatib⁹ auxili um postulāt. Contra illud Leui. xix. Nō de clinetis ad magos nec ab ariol⁹ aliquid scisci temini vt polluamini per eos. Et ibidē. c. xx. Anima que declinauerit ad magos z ario los z fornicata fuerit cū eis ponā faciē meaz pter eā z interficiam illam de medio pp̄li sui. Sic enī mortu⁹ est saul, pter iniq̄tates suas .i. Parali. x. Eo q̄ p̄suluit pitonissaz que debebat sascitare samuelē. vt hr̄. i. Regum. xxviij. et dicit Aug. q̄ nō fuit Samuel in p̄ pria forma sed fuit dyabolus in spē samuel qui dixit sauli. cras tu z filij tui mecū eritis. sic mortu⁹ est ochosias. iiij. Regū. i. eo q̄ cō sulunt deū acharon. Qđ xp̄ianis, p nūc mul to minus licet vt hr̄ in cano. xxvi. q. v. Nō liceat xp̄ianis tenere traditiones gentilū et obseruare vel colere elemēta aut lune aut stel larū cursus. aut inanē signoz fallaciā. nec in cātatōnib⁹ barbarū que medicinales sunt ali quas obseruatōnes vel incātationes liceat at tendere. Si quis aūt paganoz p̄suetudinē sequēs secus fecerit quinq̄ annis penitētiā agat. ¶ Sed heu sunt aliqui allegātes tñ ita euenit sic̄ pbitonissa dixit. Rñdet Au gusti. d. in li. de ciui. dei. et hr̄ in ca. xxvi. q. v. c. nec mirū. d. Nec mirum de magoz p̄sti gijs bis enī portētis p demonū fallaciā illu dit curiositas hūana qñ id impudēter appe tit scire qđ nulla rōne eis p̄petit inuestigare. Hec pteſtas tō dar̄ immūdis spiritibus vt peruersos sibi aptēt b̄ est prauos homīes se ducāt illos qui spernūt veritatem z credunt mendacio. De quibus ap̄s dicit. ij. ad Thi mo. iiij. Erit enī tps cū sanā doctrinā non su stinebūt sed ad sua desideria coaceruabūt si bi magistros p̄riētes auribz z a veritate q̄ dem auditū auertēt ad fabulas aūt conuerten tur. Et tales credētes talia p̄stigia grauiter sunt puniēdi. vt dicit canō. xxvi. q. v. Si quis Si qs clericus aut monachus vel secularis diuinatōem vel auguria esse crediderit obs seruanda vl̄ sortes qs mentiūtur esse sanctoz quibuscūq̄ putauerit intimādas cū his qui eis crediderint ab eccie cōmunione pellātur Sic̄r hr̄ ibidē. c. qui diuinatōes exputant z morē gentilium subsequuntur. vel in domos suas hmōi homīes introducunt exquirendo

aliquid arte magica aut experiendi cā sub re/gula quiquēnij iaceāt ſm grad⁹ pñie diffini tos. Idcirco ñ decet xp̄ianū aliūde auxiliuz petere cū a xp̄o. Juxta illud p̄s. lix. In vo fa ciem⁹ vtutē ⁊ ipe ad nichilū deducet tribulā tes nos. Docuit nāq; ap̄ls ad Colo. iij. Oē q̄cūq; facitis i vbo aut in ope oia in nōie do mini nr̄i ihesu xp̄i gr̄as agētes deo ⁊ p̄ri p ipm Cui⁹ erēplū bēm⁹ in hac mliere q̄ clamauit ad ihm̄ dicēs. miserere m. d. fi. d. q. d. dauid in miscōia ꝙsecut⁹ ē regnū. et sic tua mia su/per oia opa tua. ḡ miserere mei. Dauid psal/lēdo fugauit dyabolū vexātē regem saul. ⁊ sic tu p̄dicādo in psalterio decē cordaruz expell⁹ demonia. Dauid dimissis ouicul⁹ p̄ris iuit ⁊ liberauit fratres i ſrael de manu golie. sic et tu fili dauid relictis nonagīta nouē ouiculis .i. nouē chorīs angelo⁹ veniſti ouē errantez q̄rere. Ecce filia mea eē est ouicla ereās ⁊ ra pta a lupo. i. dyabolo. Et hoc ē q̄ dixit mise rere mei dñe fi. da. filia m. ma. a demo. vexat⁹

Y Nota diabol⁹ hoiem vexare p̄t ex se au tē vicere nō p̄t. nisi volētē. vt p̄tz p b. ābro. in li. de btā vita. et hr̄. xv. q. i. c. nō ē. dicens. Nēo nostrū teneē ad culpā nisi ꝓpria volūta te se deflexerit. volūtariū sibi militē elegit cri stus volūtariū ſnū sibi diabol⁹ actionat⁹. ne minē iugo ſuitutis astrictū possidet nisi se et p̄ri⁹ pctō⁹ ere vēdiderit nā licet ex p̄missio ne dīna hz ptātē in corpe nō tñ in aīa: vt p̄tz Job. i. ⁊ ij. q̄ fuit plagatus in corpe a dño. tñ dñs de⁹ dixit aīam ei⁹ ſua. Et siliter p̄tz de san. Antho. q̄ corpal⁹ fuit vexat⁹ a demonio hz nichil de trimēti passus i aīa. Et sic q⁹ filia hui⁹ mulieris male vexabat⁹ a dēonio mater clamabat miſe. mei. q. d. ſm Orige. Pars corpis mei violat⁹ q̄ p̄ri⁹ erat filia mea iā ē fa cta demonis esca ei⁹ pena est mihi dolor. ipa patit⁹ ego deficio video torū ē⁹ aspectū. ma nibꝰ crines spargi. spumas de ore fundi. au/dio ei⁹ luctū nō audeo illi appropiāre. nō au sa suz ꝓtigere. ꝓhibet me pauor. idcirco mi/sere mei fi. da. q. d. nō me respicias peccatri/cē hz mā culā. tu es de⁹ q̄ secreta q̄q; nosti. ꝓ sidera dolorē quē patior nō culpā q̄ rea tene or. nō ſm meā iusticiā mihi facias te dēcor hz ſm tuā magnā miscōiam. Z Sequtur q̄ nō rñdit ei vbū Orige. O mirū ⁊ inaudi/tū negociū. hec flebilis mulier obsecrat cla/mat plorat. ⁊ ꝙsolator omniū lugētiū nō rñ/det ei verbū. Hz q̄re hoc: rñdet Beda d. di/stulit rñsionē suā nō io q⁹ mulier⁹ p̄ces dispi ceret. cū dic̄ ps. Desiderium pau. ex vo. Et q⁹ pl⁹ est ꝓpatōez cordis eoz audiuit auris tua Sed ideo tacuit fons vite ⁊ medicus, ptrax it medicinā vt demōstraret hui⁹ mulieris p seuerātiā nobis semp imitabilem. Scōo di stulit bñficiū curatōis vt cū maiori gratiarū actōne recipet. Tercio ſm Hiero. vt delide riū eius pl⁹ accēderet Prouer. xiij. Spes q̄ differt affligit animā. Quarto vt discipu lo⁹ aios ipa excitaret. atz vt ipi exinde ad in tercedēdū ꝓ ea plus mouerētur nob in exē/plū vt ad sanctos dei quertaſ iugiter eoruz auxiliū implorādo. iuxta illud Job. v. ad ali quē sctō⁹ quertere Ber. Si hic mortales ex istētes oraueēt ꝓ pctōribꝰ cēto magis cū im/mortales sunt. q⁹ hītudo in p̄ria charitatez nō minuit hz auget. A Hz hodie ſm Cri sosto. de⁹ triplici de cā differt exaudition⁹ misericordiā. Prio vt desideria augmētētur scōo ut bīta car⁹ possideāt. iō Aug. Si dñs dona sua tardi⁹ dat ipa ꝓmēdat ⁊ nō negat q⁹ cito data vilescūt. Dic nāq; Gre. scā de/sideria si dilatōe deficiūt desideria nō fuerūt Jtē distulit ne dareē occasio iudeis xp̄m ca lūniādi. si gētiles p̄tulisset eis in docendo et sanādo ⁊ iō ipi fidē ei⁹ suscipere iuste recusarēt ideo subdit. et accedētes discī. ro. eū di. dñe dimitte eā q⁹ clamat p̄t⁹ nos Hiero. discipu li ignari dīni misteri⁹ ⁊ miscōia moti rogaue ēt dñe dimitte eā. s. quā tenes ñ exaudiēdo. nā discipuli erubescebāt ꝙ mulier clamabat post eos. Quibus ipe rñdēs ait. Nō suz miſ sus nisi ad oues q̄ perierāt dom⁹ ſrael. id ē a iudea. B Cñ san. Tho. pte. iij. q. xliij ar. iij. Chriſt⁹ missus fuit ad p̄dicandū iude/is. q⁹ fuit eis spāliter ꝓmissus Isa. xix. Mit tet eis saluatorē ⁊ ꝓpugnatorē q̄ liberet eos. Et hic ordo erat debit⁹ ꝓpter cultū vni⁹ dei. ideo dicit. nō sum missus nisi ad oues Ori/genes exclamat ibi dicēs. O dñe q̄d est boc vbū. q̄ est ista exculatio nūquid es hō fact⁹. vt tñ vnū angulū saluares plebis iudaice ⁊ integrū mūdū relinqueres vicz pontū asiaz egiptū ciliciā capadociā ⁊ ceteras p̄tes libie ⁊ de ibrl⁹m tñ curas. nōne vides iniuriā pa/tris tui in fallis simulachris an non ꝓbete

vulgauerit scz dauid. ps. ij. Postula a me et dabo tibi gētes Isa. xi. Egredietur virga de radice yesse ꝛc. Et subdit. In die illa radix ieſſe q̄ stat in signū pplorū ipm gētes deprecabunt Et Jacob. Hpe ē expectatio gētiū Geñ. xlix. Malach. i. Ab ortu solis vsq̄ ad occasum magnū ē nomē meū in gētib. et in oī loco sanctificat̄ et offert̄ noi meo oblatō mūda ꝛc. ps. xlvi. oēs gētes plaudite manib. Et Mat. vlti. Ite et docete oēs gētes. Et nūc hec mulier gētilis rogat et obsecrat p filia. et tu dicis non sum missus ꝛc. Ueñt centurio rogās dedisti veritā et diristi curabo filiū tuū. paliticos sanasti. leprosos mūdasti. mortuos suscitasti. solā hāc mulierē miserā chananeā respuis deprecātē et dicētē. dñe fi. dā mi. m. ¶ Scdo p̄mēdat̄ hec mlier ō puritissima patiētia. q̄ tō ōr puritissima q̄ nihil verecūdie l̄ doloris nil tōris vl̄ superbie. nil mīnuris vl̄ grauitat̄ ad mirtū bēbat. cū ad petitōz ē xps nihil rñdit vñ Beda. Hūit hec mlier patiētie ⁊ mutez q̄ ad primā petitōz dño ei nō rñdēte ⁊ hū ne q̄q̄ cessauit. sz āpliori īstātia auriliū pietat̄ ei⁹ implorauit dās nob exēplū vt in quicūs ⁊ inuriis nō stati exacerbēm vt a pcibus p̄is ⁊ orōib cessem⁹. si qđ volum⁹ ⁊ petim⁹ a dño stati nō p̄stab̄ sz sine intermissiōe oremus. q̄ multū valz oō iusti assidua Jaco. vlti. Exē plū h⁹ dedit nobis xps de amico petēte tres pāes Lu. xi. Tercio hūit hec mlier p̄stātiaz validissimā ⁊ hūilitatē pbatissimā. nōne fuit p̄stantia valida ⁊ hūilitas pbata q̄ nec spreta nec vituperio deiici poterat ⁊ infringi. iaz rogauerat clamādo ⁊ xpm verū hoiez p̄fiteri docuit. iterū ppi⁹ veit maiori desiderio cordis ad orauit eū firmiori fide dīnitatis. atz quē prius hoiem filiū dauid ꝓtestabat iā ⁊ deū p̄fitet̄ dicēs. dñe adiuua me. q. d. dñe rex regū q̄ ptes thronos celoz ⁊ abyssus itueris adiua. q̄ tu potes ⁊ nēo p̄ter te. Et tñ ad oīa ista duri⁹ rñdit incarnata dei sapia dicēs. Nō ē bonū sumere panē filioz ⁊ mittere canibus ad mādducādū. nec adhuc bis q̄dē vbis infrīgi potuit deprecātis p̄stantia. exacerbari pacia hūilitas p̄culcari neq̄ fides violari. sz eā tenuit dīna potētia reg̃lauit sapia ⁊ indulcorauit clemētia vt ñ solū xpi opprobriū toleraret patiēter verū ⁊ dictū ei⁹ p̄firmaret gaudēter dicēs. Etiā dñe. nā ⁊ catelli edūt ō micis ꝛc

D Tñ q̄ter hec mulier p xpm fuit ꝓbata in hūilitate ⁊ p̄stātia. p̄mo in duab petōnib ei nō rñdēdo nec exaudiēdo. Scdo ipaz cani ꝓpando Tercio pāe cibo cōi indignā dicē do Quarto a p̄sortio filioz repellēdo Unde Beda. Hūit nāq̄ eadē mlier p̄stātie ⁊ hūilitatis insigne p̄ciū q̄ canib ꝓpata a dño ab īstātia p̄cādi ñ destitit nec a spande pietatis mūere mētē revocauit. sz susceptā libēter amplexata ē p̄tū eliā ⁊ nō solū se canib sil̄ez negat sz ⁊ catell̄ eḡpandā se adiūgit. confirmans nāq̄ dñi sniam dicētis: ñ ē bonū. i. ꝓgruū sumere panē fi. ⁊ mit. ca. rñdēs etiā dñe. i. vat citer ita ē vt asseris. q̄ nō ē bonū sumere salutē plebi isrl̄ celit⁹ destinatā ⁊ dare eā gētilib. sz tñ cū addidit. nā ⁊ catelli edunt de ꝛc prudētissime demōstrat q̄tā hūilitatē q̄lē in tus pectoris sui hūerit p̄stātiā q̄ indigna fuit integris dñice doctrine epul̄ signis ⁊ miraculis q̄b iudei vtebāt abūde. sz q̄tulacūq̄ gratia ei foret a dño iptita banc sibi sufficere ad salutē posse putauit dicēs. nā ⁊ catel. ꝛc. q. d. nō mereor panē nec sedere ad mēsaz cū non sim filia sz canis. ñ tñ suz oīno repellēda sz peto vt colligā micas panū. i. p̄seq̄r minimā gratiā. ut sanes filiā meā q̄ est q̄ mica respectu miraculoz q̄ fecisti indeis. Certe inspirata fides aptius hoc illā recognoscere ⁊ p̄fiteri edocuit Eccī. xxxv. Oratō hūiliātis se nubes penetrat. Clere hui⁹ mulieris oratio hūilis quasi nubes penetrauit carnē scz assumpte hūanitatis ⁊ puenit ad celū scz dīnitatis. ¶ Et ideo meruit audire a xpo vocē iocunditatis. Et est scdm mēbrū in q̄ innuitur pietas xpi exaudiētis ⁊ dicētis. O mulier cui ñ sanguis ⁊ caro revelauit ista sed pater me⁹ qui est in celis. magna est fides tua. Reuera maioz q̄tē archisinagogi Matb. ix. qui dixit veni impone manū tuā sup filiā meā ⁊ viuet. Itez maioz q̄tē martbe que dixit Johā. ix. Dñe si fuisses hic frater me⁹ nō fuisset mortuus. Fuit enī fides eius tanta q̄ meruit accipere qđ petiuit. Ideo subdit. fiat tibi sicut vis. q. d. esto medicata iuxta voluntatē tuam fiat tibi. Et sanata ē filia ei⁹ ex illa hora. i. p̄fecte sanata. q̄ in corpe ⁊ aīa. Unde Bern. sup cantica ome. xxxiij. O magna fides merek magna quantū enī in bonis dñi fiducie spei q̄ posueris tantū possidebis.

De eadem dominica. Sermo. lxv.

Miserere mei dñe fili dauid Matth. xv. ℣ Pro introductõne ordĩ questio. que sit maior turbatio vl̃ pena quã potest pati aĩa in hac miserabili vita Rñdetur q̃ est ꝓscia accusans plena peccatĩ qđ̃ ꝓbat Aug. sup illo ꝟbo. ps. deus noster refugiũ ⁊ virtꝰ dicẽs. Inter tribulationes aĩe bũane nlla ẽ maior pẽa q̃ ꝓscia delictis plena ibi sunt tribulatões ⁊ turbatões q̃ intenerũt hoiem nimis ⁊ tãto acerbiores q̃nto interiores. Rõ Isi. li. ij. de summo bono. qꝛ ꝟbicũq; bõ abierit reatꝰ sue cõscie illũ nõ derelinquit. oĩa pt fugere bõ pter coꝛ suũ. a seipõ enĩ nõ pt recedere. Qui enĩ bic sue conscie reatu punit. illic ꝑpetua pena damnatur De q̃ ps. xli. Abyssus abyssum inuocat. Abyssus remordẽtis ꝓscie inuocat abyssum dãnatõnis eterne Gre. sup Eze. ome. x. Quid ꝓdest si oẽs boies te laudãt ⁊ sola ꝓscia accusat. Idcirco vt dicit Gre. et bñ. xi. q. iij. c. inter ꝟba. dẽm̃ recurrere ad interiorẽ testez ipius ꝓscie vt docet Aug. Si times iudiciuz recurre ad ꝓscientiã. ⁊ ꝛa clamando cũ muliere chananea d. miserere mei domĩe fili dauid. In hoc euangelio tria sunt ꝟba notabilia. duo dixit mulier chananea scz miserere mei ꝛc̃. et post magis a ꝓpinquãdo adorauit eũ d. dñe adiuua me. nã ꝟm Crisꝰ. prius dixit miserere mei. deinde adiuua me. qꝛ prius petiuit gram opantẽ. deinde coopantem. nã pria gra liberat a malo. scda adiuuat ĩ bono. et hec est via accedẽdi ad dñm. Tercium ꝟbũ dixit xps ad mulierẽ. o mulier magna est fides tua. fiat tibi sic̃ vis. Primũ q̃ ꝟbũ referamus ad incipiẽtes. scm̃ ad ꝓficiẽtes tercium ad ꝓfectos. ¶ Dixi primũ ꝟbũ dicũt incipiẽtes. s. miserere mei s. d. hoc ẽ ꝟm Aug. subueni q̃ vulneri ꝟm magnã medicinã tuã. graue ẽ vulnus q̃ lãgueo. sz ad oĩpotẽtiã tuã ꝓfugio de meo letali vulnere desparẽ nisi tm̃ medicũ reperirẽ. Et iõ clamo cũ mliere: miserere mei fi. d. nã tui ꝓpriũ est misereri ⁊ pcere ⁊ pcã dimittere. nã sic̃ nõ cognoscit̃ sol nisi in splẽdore: nõ ignis nisi in suo calore: nõ mel nisi in dulcedine. sic tu dꝰ nõ ꝓgnoscĕris vere. nisi cuz hoc ꝟbũ efficaciter impleueris miserere. sz cui debes misereri rñdeo mei. Miserere inq̃ mei qꝛ sum tue creatõis facta. tue dilectionis figura. nã fecisti me ad imaginẽ ⁊ siltitudinẽ tuã. idcirco miserere mei fili dauid. tu es filiꝰ di ꝑis ꝟm diuinitatẽ. filiꝰ ꝟginis ꝟm hũanitatẽ. q̃ in cel̃ babes ꝑtem sine mr̃e. in terris mr̃em sine ꝑre. cuiꝰ ex mr̃e sumꝰ frẽs ⁊ ex ꝑre regni celoꝝ coheredes. Si q̃ frater quõ poterit obliuisci fris qui sui misereatur. miserere q̃ mei fili dauid ꝟm carnẽ. nam dauid fortis manu. pulcer aspectu. mitis ⁊ benignꝰ affectu valde fuit. sz tu rex fortior immo fortissimꝰ in ꝑsidio. pulcrior in misc̃dia. benignissimꝰ in ꝓdonatõe Joel. ij. Benignꝰ et misericors est patiẽs ⁊ multe misc̃die ⁊ ꝓstabilis sup malicĩã Ezech. xviij. In q̃cũq; hora pctõr ingemuerit ⁊c̃. idcirco miserere. qꝛ filia mea. i. aĩa mea vl̃ ꝓscia male a demonio vr̃at̃. i. a pctõ mortli q̃uiter cruciat̃. qꝛ rõis lumẽ obnubilat. aĩe pulcritudinẽ fedat et ꝓscie integritatẽ vulnerat. ℣ Sz d. q̃re mortle pctm̃ ꝟz demonũ. rñdet ꝓtio. ꝓpter q̃uitatẽ pctĩ qꝛ tãte q̃uitatis ẽ pctm̃ vt spm̃ aere leuoꝛẽ in plũbi vl̃ lapidis ꝟtutis gratuitatẽ. De q̃ ps. xxxvij. Iniq̃tates mee supgresse sunt caput meũ. et sic̃ onꝰ q̃ue grauate sunt super me. ideo derisorie dictũ est dyabolo Isa. xiiij. Quõ cecidisti de celo lucifer qui mane oriebaris q̃ dicebas ĩ corde tuo In celũ ꝓscendã sup astra dei exaltabo soliũ meũ sedebo in mõte testamẽti in lateribꝰ aq̃lonis ascendã sup altitudinẽ nubiũ silis ero altissimo. Sc̃o pctm̃ ꝟz demõiũ ꝓpter deformitatẽ est enĩ tãte deformitatis q̃ q̃rit̃ ps. lij abominabiles facti sunt in iniq̃tatibꝰ suis. nã omnẽ eiꝰ gloriã ꝟtut ĩ miseriã ⁊ confusionẽ. ꝑbilip. iij. Glia ĩ confusiõe eoꝝ qui terrena sapiũt Tercio ꝓpter vilitatẽ. est enĩ pctm̃ tãte vilitatis q̃ quecũq; possidet ducit in nibilũ. qꝛ pctm̃ nibil est. i. nulla entitas. Et ideo nibil efficiuntur qui peccant De quo ps. xviij. Ad nibilum deductus est in cõspectu eius malignus Aug. Si peccatuz bec mala fecit in angelo q̃to magis in homine. Unde Job. iij. In angelis suis reperit prauitatẽ. q̃to magis bi qui habitãt domos luteas qui terr enũ habent fundamentũ. ꝓsumentur velut a tinea.

sz a ꝑccato. Cū ergo ꝑccatū mortale ex an gelo fecit dyabolū. et dyabolus ꝓmꝰ inuē/ tor ꝑccati fuit seq̄tur ꝙ qui ꝑccat vertitur ī dyabolū nō natura sz similitudine. vt argu/ it Ambro. Cuius quis opa facit illi⁹ fili⁹ esse dr ꝛ est. sed quilibet ꝑctōr facit opa diaboli. ergo filius eius est. sed pater cū filio eandez habēt ꝺenomiatōem. sic ꝛ ꝑctōres cū diabo/ lo Joh. viij. Vos ex patre diabolo estis. et ꝺesideria patris vestri vultis facere Et ꝯ ne cessarium est ꝑccatoribus penitere volentib ne ꝺe ꝺei misericoꝛdia ꝺe sperent ꝓpter hoꝛ ribilem ꝺenominatōem ꝛ ꝑccati grauitatez sed ꝺicet miserere mei ꝺomine fili ꝺauid.

J Hā sex faciūt hominē ꝺespare ꝯtra que pēsanda est ꝺei miscōia. Primū est ꝑctōrū magnitudo. et sic ꝺespauit Cayn Gen. iiij. Maioꝛ est iniquitas mea q̄z vt vemā mereaꝛ Contra quē ꝺicit Ber. Mentiris cayn. qꝛ maioꝛ est ꝺei miscōia q̄z quelis nostra mise/ ria. ps. lxxxv. Miscōia tua magna ē sup me Reuera magna. nūquid magnū fuit ꝑccatū in cruce ꝺei filiū vulnerare qꝺ fecit longin⁹? et tñ hoc ꝑctm ꝓ ꝺei miscōiaz est sibi ꝺimissū Aug. Quid ꝙerso nō ignoscit cum effusoꝛi sanguinis ignoscebaꝛ Ber. Miscōia ꝺi est tam magna ꝙ omis nra malicia ē sicut vna gutta respectu totius maris. Ideo ꝺicit mi/ serere mei. Scōm faciēs hoiez ꝺespare ē ꝑc catoꝛ multitudo. puer. xviij. Impius cū in ꝓfundū venerit ꝑctōr cōtēnit. Et sic iudas ꝺesperauit qui pr⁹ occidit patrē ꝛ matrem. post hoc xpm tradidit. sz recoꝛdari ꝺr taꝫ mi sericoꝛdie ꝺei q̄ est multiplicioꝛ ꝺe q̄ Exo. xxxiij. Dñator ꝺñe ꝺeus misericors et cle/ mēs. patiēs ꝛ multe miscōie ꝛ ver⁹ qui custo ꝺis miscōiam in milia. Meōrare igit qꝺ scri ptū est Matth. xviij. ꝙ seruo ne q̄z ꝺimisit. x. miha talēta. Et recoꝛdare illud. ij. paralipo. vlti. Manasses qui ait. Peccaui sup nume trū arene maris. Sic mēorare Marie mag/ ꝺalene. ꝺe q̄ greg. Septē ꝺemonia habuit. i. vniuersis vicijs plena fuit. attamē ꝺimissa sunt ei ꝑctā multa Lu. vij. et hoc ex immēsa ꝺei miscōia. K Terciū faciēs hominez ꝺesperare est ꝑctōr turpitudo. talis ꝙ etiam hō plerūq̄ verecūdaꝛ illa ꝓfiteri. De quib ad Ephe. iiij Qui ꝺesperātes semetipos tra ꝺiderunt impudicie in operationē immundi cie oīm is. Nam que in occulto fiunt turpe ē ꝺicere. sed reminiscere ꝺebet homo ꝺei mise ricoꝛdie. qui ꝺixit Isa. i. Si fuerint ꝑccata vestra vt coccinū quasi nix ꝺealbabuntur. et si fuerit rubra quasi vermiculus velut lana al ba erunt. Quartū faciens ꝺesperare hoiem est tpis longitudo ꝙ homo ꝺiu iacuit in pec catis. et sic pharao ꝺesperauit Exo. xiij. Sz contra hoc est ꝺi misericoꝛdia que ꝓmpta est oīm hoꝛa ꝺimittere. Juxta illud Ezech. xviij. Nolo mortē ꝑctōris. sed vt magis cō uertatur ꝛ viuat. Et ideo tamꝺiu ꝺistulit iu sticiā vt ostēꝺeret suā misericoꝛdiam. Ad ro ma. ij. Ignoras quoniaz benignitas ꝺei ad penitentiā te aꝺꝺucit. Et leo papa. Penitē tia que est ꝺilata nō ꝺenegaꝛ cū fuerit studi/ osius petita. naz misericoꝛdie ꝺei nec nūerū siue mensurā possumus ꝓponere nec tpa ꝺiffi nire. Quia ꝺicit. ps. cij. Misericoꝛdia ꝺomi ni ab eterno vsq̄ ī eternū Aug. nec tēporis ꝺiuturnitas nec breuitas nec crimis q̄litas vel quātitas excluꝺit a venia si fuerit contri/ cio perfecta ꝛ vera. L Quintū est pec catoꝛ reiteratio. Multi enī sunt ꝺum viꝺēt se recidiuare in ꝑccatis ꝺesperant cogitātes illud Heb. vi. Impossibile ē eos q̄ semel sūt illūinati gustauerūt etiā ꝺonū celeste ꝛ ptici pes facti sunt spūssancti. gustauerūt nihilomi nus bonū ꝺei verbū virtutesq̄ seculi vēturi ꝛ plapsi sunt rursum renouari ad penitētiā. Sed contra hec recoꝛdare illius miserico/ ꝺie. De qua saluatoꝛ ꝺicit Mat. xviij. Nō ꝺico tibi vsq̄ septies sed vsq̄ septuagiesse/ pties Augusti. Qualis hic esset medicus q̄ vulnus reiteratū curare nō posset. nā scribit Prouer. xxiiij. Septies in ꝺie cadet iust⁹ ꝛ resurget Hier. Si cadit quō iust⁹. si iustus quō cadit. Et rñdet. Justi vocabulū ñ amit/ tit qui per pñiaz resurgit. Jō vere penitēs semp ꝺebet se ꝙuertere ad ꝺei miscōiaz ne ꝺe sperat. qꝺ fecit quedā iuuēcula ꝺe q̄ recitat Jacobꝰ ꝺe vitriaco que cū patre suo pecca/ uit carnal⁹. matri hoc ꝓstāte filiā redarguit. quapꝛopter filia ipam mātrem interfecit. Cuz aūt patri tale scelus ꝓstaret. filiā in oꝺio ha/ bunt. Hoc filia ꝓsideras prem ꝺormiētē suf focauit. et postea publica meretrix effecta fu it. Quadā ꝺie ꝑꝺicāte qꝺā sacerꝺote ꝺe ꝺei miscōia ipa pñte ꝛ audiēte. finito ꝓmone illa

venit cũ magna ꝯtritõne ꝯfitẽs om̃ia peccata
sua. Tandem ipsa q̃siuit si dei misericordia
tanta esset q̃ꝫtã ip̃e predicauerat. Rñ dit ei il
le. multo maior. Subiũxit illa. Dñe iniũga
tis mihi pñiam q2 adhuc ꝯfido de dei miseri
cordia. Ille aũt ꝓpter multitudinẽ pctõrum
incertus quid ita subito iniũgere dẽret. Di
xit ei ꝙ deberet expectare vsqꝫ post prandiũ
At illa dixit. Dñe timeo ꝙ desperetis de sa/
lute mea. Cui ille. Nõ despero. sꝫ loco peni/
tẽtie tibi iniũgo vt expectes. Illa aũt interiꝫ
tantum de peccatis suis penituit ⁊ doluit. ꝙ
cor eius intrĩsecus est diuisum ⁊ spm̃ emisit.
Ille v̄o hoĩes iussit ⁊ exhortat⁹ fuit vt ꝓ ea
orarent. sed facta est vox de celo di. Nolite
orare ꝓ ea quia in celis ẽ ⁊ poti⁹ ꝓ vobis ora
re p̃t. Et sic verificat̃ dictũ. p̃s. di. Miscdia
eius sup̃ om̃ia opa ei⁹. Dicit nãqꝫ glo. super
Josue. ij. Paratus est vt saluet ꝑ clemẽtiaꝫ
q̃s nõ p̃t saluare ꝑ iusticiã. Et sic incipiẽtes
deberẽt inuocare suã miscdiaꝫ di. Miserere
mei dñe fili dauid. M Scdm verbum
in euãgelio ꝯtentũ est. Dñe adiuua me. Au
gusti. ꝓficiẽtes opant̃ ⁊ laborãt: turbãtur et
sollicitãtur in hoc seculo. ergo opus est diui
no adiutorio vt approximẽt cũ muliere Cha
nanea nõ passibꝫ corpis sꝫ affectibꝫ mẽtꝫ ado
rẽt reuerẽter se hũiliando ⁊ dicẽdo. Dñe ad
iuua me q2 crucior in rerũ dispẽsatõne tpa/
liũ. i. Corinth. iiij. Hic iã q̃ritur inter dispẽ/
satores vt fidelis q̃s inueniat̃ sed ego ñ sum
ita fidelis vt debeo. ideo clamo adiuua me vt
sic trãseã ꝑ bona tpalia ne ꝯtrahã nomẽ aua/
ri qui nũq̃ impleť pecunia. et nõ amittã bo/
na eterna. Scdo ꝯq̃ritur ꝓficiẽs q2 fatigor
in maloꝝ hostiũ ꝯgressione ideo dñe adiuua
me vt eripiar de manu inimicoꝝ meoꝝ. de q̃
bus Aug. Inimici nr̃i sunt diaboli qui inui/
dẽt nobis de regno dei. de quibꝫ ad Ephe. vi
Non est vobis colluctatio aduersus carneꝫ
⁊ sanguinẽ. i. nõ aduersus homĩes sꝫ aduers⁹
prĩcipes ⁊ ptãtes tenebrarũ id est infideliuꝫ
⁊ aduersus spiritl'ia nequicie in celestibus. i.
aduersus dyabolũ ⁊ eius angelos. N
Ex quibꝫ colligit̃ vt dicit Aug. ꝙ mali ho/
mines sunt castra ex quibꝫ dyabolus bonos
impugnat. q2 ip̃e d̄r prĩceps qui ĩ castris re
sidet. Itẽ mali sunt ciuitates dyaboli in qui
bus seditionẽ excitat. vicꝫ lites odia ⁊ guer
ras. Itẽ sunt scola dyaboli. in qua oẽꝫ frau/
dẽ dolũ ⁊ nequiciã ꝑditissimos suos docet.
Quoꝝ ip̃e rector d̄r. nõ q2 regat vt saluent̃
sed seducit vt secũ dãnent̃. Item ip̃i sũt va/
sa mortis ex quibꝫ bonos vulnerat ⁊ sagittat
de quibꝫ ꝓpheta regi⁹ p̃s. vij. Et in eo ꝑauit
vasa mortis: sagittas suas ardentibꝫ effecit.
Sed quid vel quõ sagittet. subdit. Ecce ꝑtu
rit iniusticiã ⁊ ꝯcepit dolorẽ ⁊ pepit iniq̃tatẽ
talia enĩ dyaboli vasa impugnant bonos. Et
ideo orãt cũ Chananea dicẽ. Dñe adiuua
me vt scꝫ fratribꝫ meis vniar in vĩculo vere
dilectionis. ad Ephe. iiij. Solliciti seruare
vnitatẽ spũs in vĩculo pacis. Et itẽ. dñe ad
iuua vt portẽ cũ eis vulnera vere ꝯpassiõis.
et dicã illud cũ apl'o. ij. ad Corint. xi. Quis
infirmat̃ ⁊ ego nõ infirmor. Adiuua vt sem/
per exerceã apud eos misteriũ sollicite actio/
nis: sic̃ Martha cui dixit xp̃s Luc. x. Mar/
tha martha sollicita es ⁊ turbaris erga plu/
rima. vt cũ eis reficiar cibo et potu salutaris
deuotõis quã mihi dñs dedit sugere d̄ flori
bus sanctaꝝ scripturarũ ⁊ de auditõe piarũ
predicatõnũ. ⁊ de inspiratõne diuinarũ gra
tiarũ. vt dicã illud p̃s. lxxxiiij. Audiã quid
loq̃tur in me dñs de⁹. vt tandẽ ꝑueniã ad pa
triã eterne ꝯsolatõnis In his om̃ibꝫ dñe ad
iuua me. Et tũc miseret̃ ꝓficiẽtiũ vt implea
tur illud. p̃s. cxlij. In miscdia tua disperdes
oẽs inimicos meos. i. remouẽs impedimen
ta ⁊ cooperãs ad bona opa per q̃ merent̃ vi/
tam eternã Bern̄. Beati qui miserẽtur mi/
seris qm̃ ita rependetur eis Math. v. Beati
misericordes qm̃ ip̃i miscdiam consequẽtur
O Tercium verbum in hoc euãgelio con
tentũ est. O mulier magna est fides tua fiat
tibi sicut vis. In his verbis alloquitur deus
aĩam ꝯtẽplatiuã desiderio celestis patrie ⁊ te
dio huius vite affectã. O mulier. i. aĩa cõtẽ
platiua que d̄r mulier ꝓpter virtutũ fecũdi/
tatẽ. que xp̃o tot fetus protulit quot peccato
res ad xp̃m doctrina sacra ⁊ exẽplo bonoruꝫ
opm ⁊ meritis ꝯuertit. Itẽ extollit eã a pro/
gressionis eius cursu virtuali cũ addit. Ma
gna est fides tua. Sed quõ ⁊ vnde magna.
Rñdetur ꝙ anima ꝯtẽplatiua statũ incipiẽ
tiũ transcurrit velociter. ea que retro sunt ob
liuiscens ⁊ in anteriora se extendit dicẽs cuꝫ
apl'o ad Philip. iij. Om̃ia detrimentũ feci.

et arbitror vt stercora vt xp̄z lucrifaciā Statū nō pficientiū defensauit viriliter ⁊ in eo laborauit vtiliter. di. cuz p̄s. lxviij. Laboraui clamās rauce facte sunt fauces mee: defecerūt ocl̄i mei dū spero in deū meū. Statū v̄o ꝯtēplantiū ꝯprehēdit gaudēter ⁊ possidet feliciter. ideo a xp̄o ꝯmendat̄ v̄aciter dicēte. O mulier magna est fides tua. P Horū triū statū pfectionē crebri⁹ optauit apl̄s fratribꝰ suis d. gr̄a ⁊ pax fratribꝰ meis ⁊ caritas cū fide. Si enī caritas fuerit cum fide ip̄a te pducet ad pacē verā plenā solidā ⁊ securā. vbi nulla pestis null⁹ hostis. ip̄a enim est finis oīm bonoꝝ desiderioꝝ. Et qꝛ aīa cōtēplatiua ꝑm Aug. credidit in xp̄m qui iustificat. in ip̄m credidit mediatorē sine q̄ null⁹ recōciliatur deo. credidit in saluatorē qui venit q̄rere ⁊ saluare qd̄ perierat. credidit in eū qui dixit sine me nihil potestis facere ergo fides ista ⁊ caritas v̄a pduxerāt eā ad pacē. i. ad vitā ꝯtēplatiuā. in q̄ deo facta est ita familiaris ita amabilis ita ꝯformis vt voluntas eius vna sit cum volūtate dei. Ideo merito pro mūere dicet illi. Fiat tibi sicut vis. Sz quid vis o dulcissima xp̄i spōsa quid desideras amplius cū om̄ia ad nutū habes. te cōsolant̄ chori angeloꝝ. et familiaris es in familiaritate eoꝝ quid amplius q̄ris. Rn̄det Orige. in ome. dicit. Quid si sunt mihi oēs cōsolatores grauāt me ⁊ nō ꝯsolant̄. ergo eum quero ⁊ volo creatorē meū. grauis om̄is creatura. nolo angelos videre: nolo cū angelis manere: sed cū deo meo iesu xp̄o quē supplex oro dicens cum beato Augusti. Quesiui ⁊ n̄ inueni te dn̄e ⁊ amare desidero. Auge desiderium meū ⁊ da quod peto. quoniā si cūcta que fecisti dederis mihi nō sufficit nisi dederis etiam temetipsuz mihi. Ideo misericordissime deus da te mihi. quia ista in presenti seculo sunt quedaz prelibatoria ⁊ nō plene satiatiua. Ideo peto p miscd̄iam tuaz q̄ nos visitasti iube mihi pulsanti misero aperire vt liberis gressibus ingrediar ad te ⁊ r̄quiescā in te ⁊ reficiar d̄ te pāe celesti in mensa ciuiū superioꝝ.

Dominica Oculi.

Sermo. lxvi

Erat iesus eijciens demoniū ⁊ illud erat mutum. Luce. xi. Q Pro introductione queritur. Cur maligni spiritus ita libenter possident homines regeneratos diuinitus. Ad hoc respondet̄. quia illis inest naturalis malicia ex qua gaudēt de hoīm fallacia. et de errore eoꝝ pascūtur velut p cibaria. et hec oīa faciūt ex innata eorum superbia. Ista oīa ꝓbat gloriosus doctor Aug. sup p̄s. xcvi. di. Insita est maliuolentia quedam ⁊ pernicies nocēdi malis spiritibꝰ vt gaudeāt de malo hominū ⁊ de fallacia nr̄a. Si nos fefellerīt gaudent ⁊ pascunt̄ ⁊ nō querūt quibꝰ in eternū dn̄ent̄. hz cū quibus in eternū damnētur. Exemplum ponit. Sicut solet maliuolus latro nominare innocentem. non ꝙ si fuerit solus intēsius patiatur. vel ꝙ si duo arserint atz simul moriātur vnus min⁹ ardeat vel min⁹ moriat̄. sed maliuolētia pascit̄ dicēs. mecū inquit moriat̄ nō se minus moriturū sed solaciū habet per malū alteri⁹. Versus. Gaudiū est miseris socios habere penarū. Talis est dyabolus: qui seducere vult alios cū quibꝰ puniat̄. et quia nō p̄t fallere iudicē deū. ideo non accusat innocētem. Sed vera crimina habere volens q̄ obijciat pctā persuadet quibꝰ damnatos secū ad penā trahat. Idcco vbiqz circūit q̄rēs quē deuoret possidendo vt possideat decipiendo. A quo nemo liberatur. nisi a verbo qd̄ erat in pr̄icipio apud deū eternaliter Johā. .i. Nisi p saluatorē iesum qui venit in mūdū saluare populum suū a peccatis eoꝝ Math. .i. Cui⁹ potestati subijciūtur om̄ia demonia De q̄ dicit euāg. Erat iesus eijciens demonium ⁊c̄. scribitur vbi supra. R In summa euāgelij duo innuūtur. Pr̄io saluatoris potētia vigorosa. Scd̄o iudeoꝝ malicia inuidiosa. Primū ptz in principio. Scd̄z ibi. in Beelzebub. De primo dicit. In illo tpe scz cum xp̄s docuit discipulos dn̄icam orationē ⁊ inuitauit discipulos instanter ad orandū di. Quis vr̄m habet amicū ⁊c̄. Pt⁹ hoc erat iesus eijciēs dēoniū ad designādū illd̄ quod scribit̄ Marci. ix. ⁊ Math. xvij. Hoc genus demonioꝝ in solo ieiunio ⁊ orōe eijcitur. Qꝛ di. Aug. Or̄o est deo obsequiū diabolo suppliciū. S Sz diceres quare legitur hoc euāgeliū in quadragesima ⁊ maxīe

dominica tercia. Rñdeꝛ. qꝛ q̄nto hō plus accedit ad deū: tāto dyabol⁹ magꝭ acrius infestat eū. Nemo enī fere ē vt inq̄t Leo papa, ſmōe. ij. de resurrec. qui ñ hoc ieiunij exercitatōe, pfecerit ⁊ in abdito pſcie aliq̄d q̄ recte possit gaudere pdiderit. hec lucra pseuerāti sūt ſnāda custodia ne in desidiā labore resoluto qō donauerit dī grā diaboli fureꝛ inuidia. ℊ nob̄ ꝓponiꝛ euāgeliū in q̄ recitaꝛ q⁹ hoīez possidebat demoniū vt eo ad custodiā nrām simus cautiores q̄ nob̄ demōes sunt infestiores. Sūt aūt hodie tria signa facta p xp̄m ī vno hoīe, ſm Hiero. in ome. Cec⁹ videt: mut⁹ loquiꝛ. possessus a demonio libaꝛ Mutus ē enī oīs pctōr: possideꝛ a demonio omis ypocrita ⁊ simulator. cec⁹ iā efficaꝛ oīs viciox amator. Et hoc qꝛ qlibet taꝛ a demonio possideꝛ. Et ꝺ his ait euāgeliū psens Ratō Hiero. Qꝛ qō tūc carnaliꝛ seꝛ factuꝫ est a xp̄o hoc q̄tidie fit in penitētib⁹ omnib⁹ et ꝓfitentib⁹ a q̄b⁹ expellit demōia. Primo dico q⁹ mutus ē oīs pctōr. qꝛ possideꝛ a demonio muto qō eū facꝫ mutū. Figuraꝛ enim diabol⁹ ꝑ lupū. q̄ rapiēs ouē stringit ei gutur ne possit clamare seu adiutoriū inuocare Sic diabol⁹ caludit os pctōris ne ꝓfiteaꝛ. ¶ Sꝛ. d. quare diabol⁹ pſequiꝛ ꝓfessiōz Rñdeꝛ primo qꝛ cōfessio pctōr est primū ⁊ principale sanitatis ⁊ salutꝭ remediū. oīs eiz pctōr suis vulneraꝛ peccatis ⁊ spoliaꝛ innocentie vestib⁹. ⁊ a ib⁹lm descēdit in hiericho Lu. x. Dices forte. Quid ē ꝺscēsus a ib⁹lm in hiericho. Rñdet Symō de cassia dicēs Descensus a iherusalē in hiericho est auersio a pace ⁊ a vitate: a quiete ⁊ a templo sacramentoꝝ dei ab obediētia legis eterne: ab eterno bono ad tpale. ab incōmutabili bono ad ꝓmutabile. Ibiq̄ incidit in latrōes. i. demones q̄ expoliāt eū. ¶ Sꝛ. d. a quo vel a quib⁹? Rñdeꝛ a tunica innocētie. a camisia puritatis. a pallio sctē honestatꝭ. aufeꝛentes etiā mortis mēoriā cum morticinia calciamēta de pedibus deponūt. ⁊ zonā castitatꝭ a lūbis dissoluētes asportāt vt ꝓstrictō pulcra corpis agmīe vallata pudoris diffluentis iam libidīs ⁊ impudicicie luxu dissoluaꝛ. ⁊ sic tūc plagꝭ impositis semiuino eo relicto abeūt. Idcirco Aug. ome. xij. diē cōsulendo. Nām nob̄ pctōr vlnera nunq̄ deesse possunt. sic ⁊ ꝓfessionis medicamēta deesse nō deēnt. Dic ℊ peccator. pctā mea dñe sic sagitte infixe sunt mihi. Sꝛ anteq̄ vlnera generent ī me. sana me dñe medicamēto penitētie Est enī pctm̄ mortale vt sagitta in cogitatione vt cultell⁹ in ore ⁊ locutōne vt gladi⁹ in opatione. vt securis in mortificatōe. vt hasta in exemplificatōe. Sꝛ ne ista oīa curent in ꝓfessiōe. iō diabol⁹ claudit os pctōris ne sumat inde remediū. in cui⁹ pſona dicit ps. xxxvij. Ego aūt tanq̄ surd⁹ ñ audiebā ⁊ sic mu. ñ ap. os suū. Dis enī natural⁹ mut⁹ etiā naturaliꝛ est surdus. qꝛ si audire possꝭ: vtiq̄ aut loqui vel audita intelligere studeret. et hūc ordinē naꝛe obꝛuat diabol⁹ destructor nature. qꝛ ꝺs facit mutos ad ꝓfessionez bos facit ⁊ surdos ad dīni v̄bi auditōez. Vnde multi dicūt. Nolo audire v̄bū dei ne repreheſus veritate ꝓfundar in pſcia ⁊ dāner ī in iusticia. Hi libenter volūt mori q̄ refugiūt medicū. imo seipos cū Juda tanq̄m desperati suspendūt cū laqo diabolice captōis. Vñ augustin⁹ vbi supꝝ pſulit homī bono cu ilib⁹ dī. Confitere tm̄ vuln⁹ tuū ⁊ sanabit te de⁹. iaces sub mānib⁹ medici patiēter iploza auxiliū Si fouet nutrit secat eq̄nimiter tolera ⁊ tm̄ attende vt saneris. Sanaberꝭ aūt si vulnus oſideris medico. nō qꝛ ille ñ videt si ei abscōdas. sꝛ qꝛ ipsa ꝓfessio initiū sanitatꝭ ē. sic sanata sunt Maria magd. ploraās ⁊ clamās lauansq̄ lacrimis pedes xp̄i. Jō docet Boetius. Si opus medicantis expectas oporꝛet vt vuln⁹ detegas. s. ꝑ ꝓfessionez. iuxta illud psal. xxxi. Dixi ꝓfiteboꝛ aduer. me iusti. meā dñō: ⁊ tu remi. impi. pec. mei. ¶ Scḋo dyabolus ideo pſequiꝛ ꝓfessionē qꝛ ꝓfessio est violēta exclusio demoniī. Nā sic̄ peccatꝭ diabol⁹ introducit in aiam. ita ꝓfessione humili ab aia expellit. de q̄ Ber. sup Cañ. sermone. v. Per humilē ꝓfessionē remittitur peccatum ⁊ diabolus suū amittit principatum. nā vbi pctm̄ dimittit ibi diabol⁹ expellitur ⁊ deus introducit. nam ōria sil̄ stare ñ possunt. sic̄ est viciū ⁊ virt⁹. diabol⁹ ⁊ de⁹ vita ⁊ mores. ij. Coꝛ. vi. Que enī pticipatō iusticie cū iniq̄tate: aut q̄ societas luci ad tenebras. q̄ autē q̄uentio xp̄i ad belial. q. d. nulla Sꝛ ꝓfessio pulcrificat hoīem vt dicit Ber. Vbi ꝓfessio ibi ⁊ pulcritudo. Per ꝓfessiōz

desolatur horrida demonū hītatō. Unde Isid.
Confessio sanat ꝯfessio iustificat ⁊ peccanti
veniā donat. vt ptz de filio ꝓdigo. Lu. xv. q̄
dixit. Pr̄ peccaui in celū ⁊ corā te. iaz n̄ suz
dign⁹ vocari filius tu⁹. Ubi Ber. O beata
spes ꝯfitētiū q̄cito tremēdū iudicē cōuertis
ī benignissimū prēz. Bern. o q̄ salubre ꝟbū
⁊ breue peccaui. nā tres sillabe apiūt portas
ꝑadisi. Greg. viij. mora. Qui ꝓmereri vl't
bonū qd̄ expedit dz ꝯfiteri maluz qd̄ fecit. i.
Job. i. Si cōfiteam̄ pctā nrā fidel' est ⁊ iu-
stus vt remittat nob pctā nrā. ⁊ emūdet nos
ab om̄i iniq̄tate. Et sic ꝑ cōfessionē ⁊ remissi
onē pctī expellit' diabol⁹. iuxta illd̄ Luc. xi.
Cū fortis armatus custodit atriū suū ī pace
sunt ea q̄ possidet. Si aūt fortior eo supueni
ens vicerit eū vniuersa arma ei⁹ auferet in
quib⁹ cōfidebat ⁊ spolia eius distribuet.
V Tercio cōfessio illūinat cordis hītacu
lum. sic enī pctm̄ excecat cor. Sap. ij. Exce-
cauit illos malicia eoꝝ. sic ⁊ ꝯfessio lucē cla-
ricatis inducit. de q̄ Aug. sup. i. cano. Job.
Cunq̄ ꝯfessus fueris te pctōrem appropin
q̄s ad lucē. qꝛ cōfessio adiungit te xp̄o qui ē
sol iusticie oriēs de splēdore paterno. vt ve
rificet' de te illd̄ ad Ephe. v. Eratis aliqn̄
tenebre: nūc aūt lux in dn̄o. Nā dic̄ Bern.
in epl'a ad Sophiā. Ama ꝯfessionē si amas
decorē. qꝛ cōfessionē sequit' decor ⁊ claritas.
p̄s. ciij Cōfessionē ⁊ decorē induisti amict⁹
lumīe sic vestim̄to. Z Quarto ꝯfessio fa
cit diabolo celari pctm̄. De q̄ Amb. Tante
virtutis cōfessionē dixerim ꝙ pctā q̄ ꝑ ꝯfes
sionē delent' demōes scire ꝓhibent'. Idcir-
co dicūt aliqui. q̄re debeo cōfiteri pctā mea
dn̄o deo cū prius ip̄e sciat ea. Ad hoc rn̄det
Aug. li. viij. omeliaꝝ omelia. xij. di. Nō eīz
ideo vult de⁹ vt ꝯfiteamur pctā nrā q̄i ea ip
se aliter scire n̄ possit. sz qꝛ diabol⁹ desiderat
hoc vt inueniat qd̄ an̄ tribunal iudicis nob
obijciat. Sic ecōtra misericors deus vl't vt
pctā confiteam̄ ne ꝓ illis ꝯfundamur in fu
turo. iō dic̄ Aug. Nō hz qd̄ timeat in futu
ro q̄ ꝯfessionē fecerit de pctō. Ideo d̄r Isa.
xliij. Narra si q̄d hēs vt iustificeris. De q̄
Crisꝰ. Habes accusatorē acerbissimū obtura
os ei⁹. s. ꝑ confessionē. Nā diabol⁹ nr̄ aduer
sarius optīe scit illd̄ dictū. Crisꝰ. ⁊ hr̄ de pe.
dist. i. c. Non p̄t q̄s grām dei celestis accipe
re nisi purgat⁹ fuerit ab om̄i sorde pctī ꝑ pe
nitētie cōfessionē. A Ido dyabol⁹ hz
se vt fur q̄ volēs furari stringit hoīem reue-
lari volentē ꝑ guttur ne clamet. Sic ⁊ ipse
violēter q̄i inijcit in os pctōr̄ manū cū qui-
q̄ digitis vt strangulet eū ne reuelet pctm̄
in sacramētali ꝯfessiōe. Prim⁹ digit⁹ est pu
dor reuelādi pctā. ⁊ ꝓuenit ex supbia et est
ypocrisis. de q̄ Amb. Taciturnitas pctī si-
ue crimīs nascit' ex supbia cordis. Qꝛ spēs
supbie ē ꝙ iust⁹ videri velit q̄ pctōr est. qd̄
ꝓhibet' Eccī. iiij. Pro aīma tua ne ꝯfunda
ris dicere veꝝ. Est eīz ꝯfusio adducēs pctm̄
et est ꝯfusio adducēs gl'iam ⁊ grām. Nā vt
dic̄ Rich. de sctō vic. De q̄nto verecundia
maior de tāto in ocul' dei ꝯfessio clarior. Iō
istū digitū dēm⁹ euellere ꝑ tria. Primo ꝑ
rōem ꝯsiderādo in rōne ꝙ nō erubuisti pec
care ⁊ ꝯmittere qd̄ ē inhonestū ⁊ inutile. cur
igit' erubescis ꝯfiteri. Ber. Insania ē ꝙ pu
det ablui ⁊ n̄ coinq̄nari. Scd̄o ꝑ diuinā in-
tuitōem cui nihil oīno celari p̄t. Prouerb.
xv. In oī loco oculi dn̄i ꝯtēplant' bonos et
malos. p̄s. xliij. Ip̄e nouit abscōdita cordis
Heb. iiij. Oīa nuda ⁊ apta sūt oculis eius
Quid igit' vis occultare qd̄ latere oīno nō
potest. psal. Reuela dn̄o viā tuā. Et subdit.
Et educz q̄i lumē iusticiā tuā ⁊ iudiciū tuū
tanq̄ meridiē. Tercio ꝑ futurā reuelatōem
Mat. x. Nihil ē optū qd̄ nō reuelabit' ⁊ oc
cultū qd̄ n̄ sciat'. Eccs. xij. Cūcta q̄ fiunt ad
ducet dn̄s in iudiciū. Ecce q̄nta verecūdia
ibi erit corā angel' ⁊ sanct' dei. Naū. iij. Re-
uelabo pudenda in facie tua ⁊ on̄dā gētib⁹
nuditatē tuā ⁊ regnis ignominiā tuam. Et
Abdie. i. Operiet te ꝯfusio ⁊ ꝑib ineternū.
Cogitare igit' dz pctōr qd̄ dn̄s dixit. Mat.
x. Oīs q̄ ꝯfitebit' me corā hoīb⁹ cōfitebor ⁊
ego eū corā prē meo q̄ in cel' ē. Qui aūt ne-
gauerit me corā hoīb⁹ negabo ⁊ ego eū co-
ram patre meo q̄ ī cel' ē. B Scd̄s di
gitus diaboli ē timor satisfaciēdi. Nam sic
latro celat furtū tp̄e pene. sic ⁊ pctōr pctūm
Psal. xiij. Trepidauerūt timore vbi non
erat timor. Gyesi. iiij. Reg. v. timuit confi
teri pctm̄ simonie Heliseo. ideo percussus
est lepra. Sic pl'es tales sūt hodie d̄ q̄b⁹ p̄t
dici illud Job. vi. Qui timet pruinā cadit
sup eū nix. Idcirco istū digitū timoris debe

mus euellere p duo de ore nro. Primo per
pſideratoz modicitatis pene tpalis. Dicit
enī Aug. Sic oē gaudiū tpale ñ eſt ſile gau
dio vite eterne. ſic nlla pena tpalis ſilis ē pe
nis eternis. Idcirco q timet virgā ligneam
cadet in ferreā. Iuxta illō ps. ij. Reges eos
in virga ferrea. i. pea dura. Amb. Ibi ver
mis imortal ignis inextinguibil. nā ſi tibi
nunc magnū videt ſextis feriis ieiunare q
le erit tūc ieiuniū ab oi cibo t potu ab oi ſo
latio. Cſñ dic Aug. in ſer. ḡdā. Ibi dolor ſñ
ſolatio. triſticia ſine gaudio eluries ſiñ cibo
ſitis ſine potu. tenebre ſine luce. borroz ſine
fuga. moz ſine vita. ibi oē malū t amaritu
do amariſſima. Intuēs igit illā nō ſentit p
ſentē penā modicā. ij. Cor. iiij. Id enī q̄ ī
pñti ē moſitaneū t leue tribulatōis nrē ſup
modū ī ſublimitate eternū glie pond? opat
in nob. Jō debuerit euellere digitū iſtū p ei
uſdē pene breuitatis cōſideratōez. Job. xiij.
Breues dies hoīs ſūt. mōſi pnia durat p
totā vitā hoīs. adhuc ē breuis reſpectu eter
nitatis. Gerñ. Labor me? vix ē vni? hore:
illa añt eterna. Apoc. xviij. Fum? tormēto
eoz aſcēdet in ſcla ſclorz. t pſal. xlviij. Labo
rabit ineternū t viuet adhuc in finē. C
Tercius digit? ē ſpes diu manēdi. Hūc di
gitū impoſuit diuiti Luce. xij. qui dixerat.
Alia mea bēa mlta bōa repoſita in ānos plu
rimos requeſce. comede. bibe. epulare. Sz di
ctū eſt ei. Stulte hac nocte aiam tuā repe
tunt a te t c. hūc digitū dēs euellere p cōſi
rationē de hore mortis incertitudie. de qua
Gerñ. Nichil certi? morte nihil incertius
hora mortis. q? mors nulli pcit. nulli ſtatui
nulli etati. nulli dignitati. Aug?. Hō in p
ſenti vita ē tanq̄ ī domo aliena. Idcirco ñ
ē pſidendū de lōgitudie vite. Marci. xiij. vi
gilate q̄ neſcitis eiz qñ dñs dom? veīat ſero an
media nocte an gallicātu an mane t c. idcirco
hortamur Ecci. xvij. Cōfiteberis viuēs vi
uus t ſan? cōfiteberis. Rō Grego. Qz qui
penitēti veniā ſpōpdit die craſtinā non p
miſit. D Quartus digit? ē ſpes veniaz
pſequendi q̄s dicit Bet. Fruſtra ē ſpes illi
quo de miſcordia libidinis blādiunt t a pctis
nō emūdant. ſpes eiz pfundit in q̄ caritas de
ſit ex eo q dic mgr in. iij. di. xxvi. c. vi. Spes
eſt certa expectatio future beatitudis, puenī
ens er grā dei t meritis p̄cedentibo. Et ſub
dit. Sperare ſiñ meritis nō eſt ſpes ſz p̄ſum
ptio. pſal. xxxvi. Spera in dño t fac bonita
tem. Rō Sap. v. Spes impiī tāq̄ lanugo
eſt q̄ a vento tollit t tanq̄m ſpuma gratim q̄
a procella diſpgit t c. Quis? digitus ē timor
recidiuādi. Eccs. xi. Qui obſeruat ventum
nō ſeminat. t q̄ cōſiderat nubes nō metet. Jo
circo nō reſpice tuā fragilitatē ſz dei benigni
tatē et aſſiſtētiā dicēs cū pſal. xxvi. Dñs p
tector vite mee a q̄ trepidabo. q. d. a nllo. eo
q̄ dirad Ro. viij. Si deus p nob q̄s ꝯ nos
ſup q̄ di. Aug. Quid ē q̄ timeat aīa in q̄
deus ē. Si ptegat impator? ſecur? es. quid
ſi celi t terre creator. Jō ad ephe. vi. dic a
poſtol?. Induite vos armaturā dei. i. ptec
tionē dei vos munite vt poſſitis ſtare aduer
ſus inſidias diaboli. Qua ppē euelle hūc di
gitū de mētis ore p meditatōz fragilitatis dia
boli. de q̄ Hiero. Debil? eſt hoſtis nō poteſt
vincere niſi volentē. nā dñs adiutor t pte
ctor nr̄ eſt in tēptatōe. i. Cor. x. Fidel? ät de?
eſt q̄ nō patiet vos tēptari ſupra id q̄ po
teſtis. Jō hortat̄ Jaco. iij. Reſiſtite dia.
et fu. a vob. Nā dic Bet. Colūtas nrā dia
bolo mācipat nos. ñ ei? ptās. nā illi? eſt ma
lū ſuggerere: noſtr añt pſentire. Idcirco ma
gna reſiſtētia fit ꝯ diabolū in pfeſſione pura
vt pbat. b. Aug. Acriores dolores diabolo
nō facim? q̄ p q̄ pctā nrā pfitendo ſanamus.
vt ptz in exēplo. E Legit q̄ in mōaſte
rio cluniacēſi cuidā fratri infirmo terribilis
equ? appuit. q̄ poſteriorib pedib caput ei?
t faciē pquaſſabat. Cūq̄ ille clamaret o fra
tres ſuccurrite t remouete a me, ppē deum
marimū illū equū quo calcib crebro me im
petit atz trudit. Acceſſit abbas ad eū t cum
q̄ſiuiſſet cām clamoris ille digito oſtendebat e
quū qui ſe cōtinuo infeſtabat. tūc abbas aq̄
bñdicta locū illū aſpſit. ſz nihil ei pfecit. tan
dem hortat? eſt eū ad pfeſſiōz. Et cū ille inci
peret pfiteri liberatus ē ab infeſtatōne equi.
Sz aſtitit ad caput ei? diabol? in ſpecie viri
qui interrūpebat cōfeſſionē ei?. Ad quē con
uerſus frat ait. Quid me impedis. q̄d rōba
intercidis aut dic q̄ volo dicere aut me di
cere ſine. Cūq̄ iterrogaret ab abbate cui ſic
loq̄ret. Ecce quidā vir, prius ignot? dic oia
mala q̄ geſſi. ſz ſic ea narrat vt me illa, pfer

re nō sinat. vera dic: sz me loq̃ntē impedit. Abbas suspicans illū esse diabolū hortabat frēm plene ⁊ pfecte pfiteri oīa pcā. Tandē pfessione termīata ⁊ absolutōe facta ab oīni impedimēto liber fuit. ⁊ aliq̃ntulū supuiuēs vitā in pace finiuit. ¶ Scōo dixi inuic iudeorū malicia inuidiosa di. In beelzebub prīcipe demoniorū eiect demonia. O vbū malicioſuz oīni dolo plenū hoīem ⁊ deū dicere demoniacū. Et hoc ꝓuenit ex inuidia. Crisō. Inuidia nō querit qđ dicat sz solū vt dicat. Et nō solū fuit hic inuidia sz inuidentia fraterne glie. qđ est pcm̄ in spm̃sctū. de quo dic saluator Mat. xij. Qui aūt dixerit ꝑtra spm̃sctm̃ nō remittet ei neq̃ ī hoc seclo neq̃ in futuro. hoc ē difficulter remittetur. ¶ Pro q̃ nota dic. s. Tho. in scōa. ij. q. xiij. ar. i. q. ī spm̃sctm̃ peccat tripl̄r. ¶ Prīo qñ peccatur ꝯ pſonā spūssctī. sic illi q̃ dixerūt spm̃ sctm̃ esse creaturā. vt hī de ꝑse di. iij. c. hij vero. vbi dr. Fuerūt q̃dā heretici q̃ dixerūt spm̃sctm̃ hoīem esse montanū. Scōo peccat in spm̃sctm̃ cū errat circa ea q̃ dñr de spūsctō q̄ vt dic Aug. Fuerūt q̃dā heretici q̃ dixerūt spm̃sctm̃ minorē filio ⁊ prē: qđ ē falsum Cuz canit ecclia Maiestas par ⁊ ptās dec̄ honor eque p oīa. Cōtrariū dicētes peccāt in spm̃sctm̃. Tercio peccat in spūmsctūz. qñ peccat ꝑtra attributū ⁊ a ꝓpriatū spūsctō. sc̄z ꝯ bontatē vt clemētiā. Nāz patri attribuit potētia. filio sapia. spūsctō clemētia Et sic cū hō ex ꝓpria malicia abiect a se oīa vt dicit Hylarius. que trahunt ad penitentiā et retrahunt a peccato. Et si hō hoc facit ex contemptu ē pctūz in spūm sanctū. ¶ Pro q̃ sciendū q̄ ser sunt q̃ requirunt ad remissionez pcī. Duo sunt ex pte dei remittētis. duo ex pte hoīs pctōris cui pctūz remittit. Tercō duo sūt ex pte medij p qđ fit remissio. Prima duo sunt ex pte dei sc̄z misēdia ⁊ iusticia Vñ psal. cxuij. Misericors dñs ⁊ iustus. Cōtra misēdiā est pctūz in spūmsctm̃. s. dēspratio ī qđ cecidit Cayn. Gen̄. iij. d. Maior est iniq̃tas mea q̄ vt venīā merear. ꝯ quem inuebit Bern̄. Vētiris Cayn. Maior est dei mīa q̄ q̃is nrā malicia. psal. Misēdie ei⁹ nō est nūer⁹. Bern̄. O res mōstruosa: res iniq̃ despare de dei misēdia. cuz oīa nrā crimīa sūt velut vna gutta respectu toti⁹ maris Et hō pctō in spūmsctūz peccauit Judas despando ⁊ seipm̄ suspendēdo. ¶ Hiero. ¶ Vel⁹ Judas peccauit despādo q̄ filiū dei tradendo. Item ꝯ iusticiā dei ē vnū pctūm in spūz sanctū. s. ꝓsumptio. cū q̃s ꝓsumit q̄ de⁹ pcā ñ puniat ex sua benigtate. de qbo Eccs. viij Sūt impij q̃ ita securi sūt q̃si iusto⁹ facta habeant. Cōtra q̃s dic p ꝓpham p̄s. xlix. Existimasti iniq̃ q̄ ero tui sīlis arguā te ⁊ statuam ꝯ faciē tuā. Aug. Nullū malū impunitū Nā dñs dic p Moisen Exo. xx. Ego dñs de⁹ tu⁹ fortz zelator. i. amator iusticie. Qua ꝓpt dic Anſ. Ñ pctūm recordare iusticie: vt cesses timore pene. p⁹ pctūz recordare misericordie vt non despes. Eccī. v. Misēdia et ira ab illo cito approximāt. ¶ Itez duo requrunt ex pte medij p qđ fit remissio. i. ex parte ecclie. s. fides ecclie ⁊ grā in sacrāmētis. Cōtra primū est terciū pctūm in spiritūsctūm. s. impugtio vitatis agnite fidei. ⁊ tles ab eccla ⁊ ec̄a bo sūt excluli. ut hī. xxiij. q. i. Alien⁹. Habere nō pt deū prēm q̃ nō tenet vniuersal' eccle vnitatē. Nā. ij. Pe. ij. Veli⁹ enī erat illis ñ ꝓgnoscere viā iusticie q̄ post agnitōem retrorsū ꝑuerti ab eo qđ illis traditū est sctō mādato. Cōtra sc̄ōm sc̄z grām ī sacmentz est q̄rtū pctūm in spūmsanctū. s. inuidētia fraterne grē q̄ hō inuidet alteri ꝯ grā illi collata. ⁊ ſm sctūz Tho. in. ij. ij. Differētia ē int̄ inuidiā ⁊ inuidētiā. Inuidia enīz est odiū de bono tpali. sz inuidentia est odium de bono spūali alteri collato. Tercio duo requrunt ex pte illi⁹ cui remittitur pctūz. Primū dolor ꝯ ꝓmissis Scōz ꝓpositū nō peccandi. Cōtra primū. s. dolorem de ꝓmissis ē quintū pctūm in spūmsanctum sc̄z obstinatio oēs inspiratōes dīnas occidēs qñ vicz hō est ita indurat⁹ q̄ neq̃ būanā neq̃ diuinā suscipit admonitōem. de q̃ Bern̄ Cor durū ē qđ nec ꝓpunctōe scindit nec pietate mollit. De tali dr Eccī. iij. Cor durum male bēbit in nouissimo. Contra sc̄ōm. s. ꝓpositū nō peccādi babet sextū pctūm in spūz sctūm sc̄z finalē impenitētia. Vñ Aug. in li. de pnīa. Et hī de pen. di. xij. c. ⁊. ꝯ. finali. Qui impenitēs morit̄ oīno morit̄ ⁊ eternal'r cruciat. Qui enī impenitēs finit̄ si ꝑ vineret ꝑ peccaret. Ait dei ē miserentis q̄ opat̄ finē peccādi. ob hō etiā sine fine torq̃tur quia

nunc̄ ꝟtute vitaꝫ ſp plen⁹ iniq̄tate ſemp ſine caritate torq̄tur ſine fine. Et ꝟo finaꝫ im penitētia eſt maxīm pctūm in ſpūmſcm Et ꝟ illo intelligiꝫ illꝰ Matb.xij. Qui peccat i ſpūmſctūm nec hic nec in futo remittet ei. Alia ꝟo pcta dū hō eſt cōſtitutus ī via pñt eē remiſſibilia vt dic̄ Leo pp̄. ⁊ hē de pe. di. vbi ſupza. Nemo ē deſpand⁹ dū in hoc cor pore ꝓſtitut⁹ ē. qz nōnunc̄ qꝺ diffidētia etatis differt in maturiori ꝓſilio pficitur. Ex finalis impnīa nullū hz remediū. qz non hz aptitudinē ſcōm illud p qꝺ remittiꝫ pctū Verbi grā. Xortes ⁊ plato hñt eandē infirmitatē. vn⁹ recipit medicinā p quā alleuiat alter nō. Et ſic vn⁹ dicit curabil. alter incurabilis. Et ſic pctm in ſpūmſcm ꝟ irremiſſibile quia repellit ēmediū remiſſiōis. Et ſic fuit in iudeis de quib⁹ ſubdit in textu. Erūt nouiſſima peiora prioribus.

De eadez dominica. Sermo. lxxij.

Cum immūdus ſpūs exierit ab hoie loco ⁊ caplo vbi ſupza. Et legit in pñti dñice euāgelio. In quo introductōe ortꝫ queſtio qualr demōes pñt habitare ī hoīb⁹. Et rñdet̄ q duob⁹ modis Primo potētionaliter. ⁊ ſic habitāt in peccatoribꝫ qz diabol⁹ nō hz potētiaz in aīa niſi ex ꝓpria voluntate nra. de q Amb. in li. de beata vita. ⁊ hē in cano. xv. q. i. Hō eſt. Neminē iugo ſeruitutis altrictū diabol⁹ poſſidet niſi ſe ei prius pctōr ere vendiderit. de quo Aug. Diabol⁹ plīmū vult nocere: ſed nō poteſt. qz poteſtaſ ei⁹ ſub ptāte dei ē. Nā ſi tantū poſſet nocere diabolus q̄ntū vellet. nullus iuſtor remaneret. Qua ꝓpt di. Gre go. ij. moza. c. xxi. Sciendū vero ē qz ſatbane volūtas ſp iniq̄ ſed nunc̄ ptās iniuſta: qui a ſemetipo voluntatē hz ſz a dño ptātē Nō enī ipe facere iniq̄ appetit: ſ deus fieri nō niſi iuſte ꝑmittit. formidari igit nō debz qui nichil niſi ꝑmiſſus valet. Jō dic̄ Origenes ſup Judicū. Diabolus nō inualeſceret ꝛ nos niſi ei vires ⁊ aggreſſum vicijs nris pberem⁹? Scꝺo hītat ī hoīe pñtialiter ⁊ cōmāſiue ſ. habitādo in corpe hois. Et ſ deus ꝑmittit ꝓpter multa. Primo ꝓpt diuine potentie oſtenſionē. de q. Marci. ix de obſeſſo ab infantia quē nullus poterat libera re niſi xp̄s. Scꝺo ꝓpter culpe punitōz. Lu. xiij. Erat hō ī ſinagoga hñs demoniū immūdum ꝓpter pctm incōtinentie. Tercio ꝓpter accumulatōez meriti. vt ptz ꝺ Hara. Tho bie. vi. que in viris ſuis fuit punita ꝓpt meriti augmētatōem. qz p hoc ſuauit aīam eⁱ mūdā ab oi ꝛcupiſcētia. Quarto ꝓpt alioꝝ eruditōem vt ptz de illo in q erat legio. que expulſa gregem porcoꝝ intrauit. Luce. viij. cui dixit ſaluator. Redi in domū tuā ⁊ narra q̄nta fecit tibi de⁹. Quinto ꝓpt pntuz punitionē. qz ſctūs Tho. di. q filij ſm corpus ſunt res pntū. Ideo pentes puniūtur in filijs vt ptz de filio Dauid. ij. Reg. xij. cui dixit Nathā. Qm blaſphemare feciſti inimicos nomē dñi ꝓpter verbum hoc. filius qui natus ē tibi morte morietꝫ. Sic nōnunc̄ filij ob delicta pntū a demōe arripiūtur. Sexto ꝓpter maledictōem factā ſibi vl alijs vt de hoc hētur exemplū. Nō filia cuiuſdā mulieris ex ira noluit comedere. demū cōpulſa a matre dixit. Ego comedā in noīe diaboli. et ſic fuit obſeſſa. Similr legit q vir quidaꝝ maledicēdo vxori ſue dixit: Vade in nomīe diaboli: q̄ ſic progreſſa ſilr obſeſſa fuit. Hec Greg. in dyal. Septimo ꝓpt ntrām eruditōnem. de q Bonauen. vt terreamur deū ſciēter offendere. g̃ q̄ſ ſuꝑbus vl alter pctōr audit obſeſſum teneri vel q̄libet ex cā ipm accedere ꝺz būliari ⁊ penitere. cogitando ne cras ſibi accidat qꝺ illi hodie euenit. Octauo ꝓpter dei miſcōiā: vt q̄ſ deus ex ſua mīa et pietate eū qui exceſſit ſic arreptū a diabolo hic punit. vt alibi p⁹ hoc in eternū pcat. vt legit in collatōib⁹ patꝝ de abbate Joyſe. qui ꝛ Jacharīū dura ꝓtulit vba. quem demon arripiēs mirabilr vexauit. ſed tandē p oratōem Jacharij liberat⁹ ē. Nono ad gl'e dei augmētationē ⁊ ſctōr vt ſcti innocentur et deus glificet̄ in liberatōe hoīs ⁊ dei potētia oſtendat̄: vt factū eſt hic De q thema. Cū immūd⁹ ſpūs exierit. In hac pabola tria notāt̄ Primū eſt maligni ſpūs p potentiā expulſio. ibi Cū immūd⁹ ſpūs. Scom eſt actuoꝝ q̄uis tēptatio. ibi. ambulat p loca ⁊c̄. Tercū ēpfectoꝝ pcl'oſa recidiuatō. ibi. tūc vadit ⁊ aſſumit alios ſeptē ſpūs ⁊c̄.

De primo dic. Cū immūd⁹ spūs ⁊c. Pro q̄ sciendū spūs malign⁹ dr immund⁹ ꝓpter tria. Primo ꝓpter immūdiciā ꝓprie iniq̄tatis. quia in eo primo inuēta est iniquitas et odiū vt ꝓpetue oditētur a deo. ezech. xxviij Repleta sūt interiora tua iniq̄tate ⁊ peccatis scz pctō superbie: ⁊ eieci te de monte dei .i. de celo empirreo tāq̄ leprosum. ⁊ pdidi te id ē ꝓpetue dānaui. O cherub ꝓtegens de medio lapidū ignitor.i. de ꝓsortio angelor. Scdo ꝓpter immūdiciā suggestiōis q⁹ feda et immūda suggerit. Leuit. xv. Docebitis filios isr̄l vt caueāt immūdiciā ⁊ nō moriant̄ i sordibus suis cū polluerit tabernacl'm meū .s. cor ꝓpriū in q̄ ego habito. Cū diabol⁹ ꝓtagiosus est ad modū leprosi. q⁹ statī inficit cor hūanum cū se ei applicat. s. p cōsensum. A q̄ cōtagione ꝑseruari orat ecclia di. Da q̄sumus dne ꝓpl'o tuo diabolica vitare ꝓtagia. Tercio ꝓpter immūdiciā hītatōis q⁹ hītat in loco immūdo. i. in hoīe exīte in pctō mortl'i ad similitudinē vpupe q̄ nidificat in stercore. Jō demōes direūt Matth. viij. Si eijcis nos hinc mitte nos in gregē porcor. ℟ Et tales immūdi in quibus diabol⁹ hītat sunt in septēplici differētia ꝟm septē pctā mortalia ¶Primo hītat in superbis. Job. xli. Ipe ē rex sup vniuersos filios superbie. Et ipe tal'ē corū demon dr labaddon. Apoc. ix. Habebūt super se regē angelū abissi. cui nomē hebraice labaddon. q̄ interptat̄ exterminans vl' exterminator Iste rex multos nobiles ⁊ potētes possidz. exterminatores. s. paupes ⁊ inferior De q̄ Aug. Hl'es superbos tenet noīe nobilitatis: plures noīe auctoritatis. De quib⁹ etiā dicit idē in li. de pnīa. Nemo facili⁹ vincitur q̄ qui superbie inmitit̄. Hos enī non timet diabol⁹ vt legit̄ exemplū q̄ scribit Cesarius de mōacho adolescēte. q̄ cū castus eēt adductus fuit ad q̄ndā obsessum ꝓ expellendo demonio. Cui demō rīdit. Nō timeo te q⁹ licz cast⁹ sis tū superbus es: ⁊ de⁹ superbis resistit. Joco. iiij. Hūc demonē penitētes dñt ejcere vt serpentē de vinea p bonū odorē humilitat̄: q⁹ hūilitas ē herba odorifera q̄ deū ad se trahit ⁊ diabolū expellit. Cañ. i. Cū eēt rex in accubitu suo nard⁹ mea dedit odorem suū. Nard⁹ ē herba odorifera ⁊ parua et significat hūilitatē que deū delectat. Lu. i. Respexit hūilitatē ancille sue: ⁊ dyabolū expellit. vt ptz in vita scti Antonij vbi q̄rebat̄ diabol⁹. O anthoni hūilitas tua me vincit

L Scdo hītat in auaris. Lu. iij. Tu ergo ꝓcidens si adoraueris cora me erūt tui omīa Glo. Audi raptor: audi vsurarie ⁊ simoniace quō inq̄t diabol⁹ si adoraueris me. Dyabolū enī adorasti si res p diabolū congregasti Ad Ephe. v. Auarus q⁹ est ydolor seruitus nō hz hereditatē in regno xp̄i ⁊ dei. Et diabolus illos possidēs ē māmon Mat. v. Nō potestis deo seruire ⁊ māmone. q⁹ dic apl's .i. Thimo. vi. Qui volūt diuites fieri incidūt in tēptōem et in laqueū diaboli. Hunc demonē auaricie dñt penitētes ejcere sicut serpentē ab hoīe p denudatōez. q⁹ ꝓpens fugit hoīem nudū. Et sic auar⁹ volēs penitere dz se emudare bonis male acquisitis. q⁹ dic Aug. Si tenes obolū: tenerz a diabolo. Jō hortat̄ nos saluator. luce. xi. Q⁹ superest date elemosinā: ⁊ ecce oīa mūda sūt vob. Tercio hītat in luxuriosis. Tob. vi. Hij nāq̄ q̄ ita ꝓcingū suscipiūt vt deū a se et a sua mēte excludāt ⁊ sue libidini ita vacent. sic equ⁹ ⁊ mulus q̄bus nō est intellect⁹: hz ptātez demoniū sup illos. Si igit̄ in mr̄imonio ꝓstituti possident̄ a diabolo si nō rite īgrediūtur. q⁹ tūc de fornicarijs: adulteris: incestuosis ⁊ sodomitis. Tales enī sūt porci diabolorum. vt dicit Crisost. sup Mat. Porci sūt q̄ vitā suaz scenose libidini mācipāt. Jō ad Ephe. v. Fornicatio ⁊ oīs immūdicia nō noīet̄ in vob Et hūc demonē dñt penitētes ejcere vt ribaldū d ciuitate scz vga disciplie. q⁹ scribit Eccī. xi. malicia hore obliuionē facit luxurie magne. Glo. q⁹ vuln⁹ corpis sanat vulnus mentz Quarta hītat i iracūdis. Job. v. vir stultū interficiet iracūdia. Et apoc. xij. Ve terre ⁊ mari q⁹ descēdit diabol⁹ ad vos hns irā magnā. ps. In ira pl'os ꝓfringes. Aug Ira est alior vicior ianua. ꝓpter q̄d dr ad Ephe. iiij. Nolite locū dare diabolo. illor enī demō est sathanas q̄ interptat̄ aduersarius. Apoc. xij. Et ꝓiect⁹ est ille draco magnus. serpens antiqu⁹ q̄ vocat̄ diabolus ⁊ sathanas q̄ seducit vniuersū orbez. ⁊ ꝓiectus est in terrā ⁊ angeli eius cum illo missi sunt Hunc demonē dñt penitētes ejcere sic hō ejcit̄ de domo p stillicidiū. scz vbi dei. Nā

sicut gutta stillās cauat lapidē. sic verbū dei deprimit cordis rancorē vt est illd. Oīs enī qui irascit̄ frī suo reꝰ erit iudicio. Math. v.

M Quinto hītat in inuidis quoꝝ demō dicit̄ leuiathan. i. serpens tortuosus in aq̄s id ē in hoc mdo volubili. Et īterp̄tat̄ additamētū eoꝝ hoīm. s. q̄s astutia sua de ꝑadiso eiecit. Vel ꝑseq̄ns eos qꝛ inuidꝰ oīs ꝑsequitur. Nam inuidia diaboli mors intrauit in orbem. Sap̄. i. et Aug. Inuidia ē viciū dyabolicū. Nā ab eo hūit initiū h̄ demoniū qd̄ fecit hoīez cecū: surdū ⁊ mutū. ita qd̄ inuidꝰ nō p̄t videre nec audire nc loqui virtuose de ꝓximo. Qꝛ di. Hiero. Oēs v̄tutes ꝑseq̄tur inuidia. Hūc demonē dn̄t eijcere penitētes sic̄ hō eijcitur de domo ꝑ fumū. scz de uote orōnis de q̄ Isid. Quotiens hō p̄mit̄ vicijs. totiēs dz subsequi orō. qꝛ oratio p̄ualet omībꝰ malis. N Sexto hītat in gulos Eccī. xxxvij. Propter crapulā multi obierūt Et demon eoꝝ ē beemoth. de q̄ Job. xl. Et interp̄tat̄ bestia siue bestial' qꝛ gula fac̄ hoīez bestialē. Hiere. l. Effusi estis sic̄ vituli super herbā. s. in comedēdo ⁊ bestial'r viuēdo de q̄bus. i. Coꝝ. ij. Aīmalis hō non percipit ea q̄ sunt spūs dei. Propter qd̄ hortat̄ nos saluator. Lu. xxi. Attēdite vobis ne forte grauētur corda vrā crapula ⁊ ebrietate. Rō Gregorij. Qꝛ dū venter nō restringit̄ cūcte virtutes obruunt̄. Hūc demonē dn̄t penitētes eijcere sic̄ vulpis eijcit̄ de antro. s. ꝑ esuriez abstinētie. Amb. Ieiuni homīs sputū interficit serpentē. sic ⁊ ieiuniū reprimit diabolū De quo Isid. Ardentes sagitte diaboli ieiunioꝝ frigore sunt restringēde. O Septimo hītat in accidiosis. Dic̄ enī Grego. Diabolus assidue tēptat vt saltē tedio vincat. Scit enī ꝙ nō torpentibꝰ sed oꝑantibꝰ dabit̄ premiū. Horū demoniū vocat̄ belial qd̄ interp̄tat̄ sine iugo dn̄i. quia s̄m Bern̄ Accidia ē torpor animi quo q̄s negligit bona inchoare ⁊ inchoata ꝑficere. Etiā potest dici beelzebub id est deus muscaꝝ. quia muscas. i. instabiles cogitatiōes faciūt regnare in cordibꝰ eorum in nullo resistentes neq̄ in aliquo stabiles persistētes Quia dic̄ sanctus Tho. scda scde. Accidia ē tristicia ⁊ deiectio spūs Et ex ipso nōnunq̄ orit̄ desꝑatō Idcirco hūc demonē dn̄t eijcere penitentes sicut canis eijcitur de coquina scz ꝑ aq̄m calidam hoc est lacrimis contritiōis. Vn̄ psal. lxxiij. Contribulasti capita draconū. i. peccata mortalia ⁊ prauas suggestiōes qn̄ primū suggerunt̄ ⁊ immittunt̄ in aq̄s. s. lacrimaꝝ Ambro. Lacrīe mentē alleuiant cor refrigerant et mestū consolant̄. Et Hieronimꝰ sup Isaiam. Oratio deū lenit sz lacrima cogit. qꝛ vincit inuincibilē: ligat oīpotentē. P Et sic elicit̄ causa cur in tribus dn̄icis lectū est euāgeliū de demonio. Primo qꝛ diabolꝰ aliq̄s temptat ⁊ nō vincit. ⁊ isti significant̄ ꝑ temptōem xp̄i in euangelio prime dn̄ice. Scdo aliquos tēptat ⁊ suꝑat ⁊ male vexat isti significant̄ ꝑ filiā mulieris chananee in euangelio dn̄ice scde. Tercio aliq̄s temptat ⁊ suꝑerat: sed postmodū ꝑ ꝯtritionē expellit̄ et hi significant̄ ꝑ pn̄s euangeliū vt dictuz ē quia possidet pctōres in mortali vt dic̄ Augustinꝰ. Peccator tot demonioꝝ seruus q̄t vicioꝝ. vt hr̄ Marci. xvi. ⁊ Lu. viij. de maria magdalena ꝙ septē demonia habuit. hoc exponit Grego. i. vniuersis vicijs plēa fuit quia dicit Greg. in moralibꝰ. Maligni spiritus vicijs certis singulos obsequi sunt credendi vt sic impleat̄ illd. Apoc̄. xviij. Facta est babilon. id ē aīma peccatrix hītatio demonioꝝ ⁊ custodia oīs spūs immūdi. Et hodie legit eccl'ia euangeliū quō xp̄us eiecit demoniū nobis in exemplū vt eū eijcere debeamꝰ nam inquilinꝰ eijcitur ⁊ expellit̄ de domo cū dn̄s ꝑ se voluerit inhabitare sic̄ ⁊ nunc ī futuro tempe pascali dn̄s dz ingredi ⁊ inhabire cor nr̄z. Job. xiiij. Ad eū veniemꝰ ⁊ apd̄ eum mansionē faciemꝰ. Idcirco immūdum spūm ⁊ hospitē expellere debemꝰ. Q Quarto aliquos tēptat ⁊ superat ⁊ fugatus fugit. sed tn̄ reuertit̄. Et hoc tangit̄ in textu cum dr. Cū immūdꝰ spūs exierit ꝑ sacramēta eccl'ie ab homīe. ⁊ primo per baptismū in q̄ remittit̄ originale pctm̄. Vnde in exorcismo pueroꝝ sacerdos adiurat diabolū vt exeat. et recedat ab eis. sed post hoc reuertit̄ in habitacl'm suum cū puer labit̄ in pctm̄ mortale Scdo expellit̄ ab homīe ꝑ pn̄iam. Job. xij. Nūc iudiciū est mūdi. quia pctōres in foro pn̄ie iudicāt semetipsos. In q̄ iudicio conueniūt quinq̄ ꝑsone. s. ꝯscīa accusans. mēoria testificans. ratio ꝯdemnās. timor ligans

dolor cruciãs. sic vt q̃i quidã sanguis aĩme per lacrimas effluat. ⁊ tũc dyabolus q̃ prici pabat̃ in hoĩe eiect̃ foras. q̃ vt dic̃ Berñ. Per bonis p̃fessionẽ de⁹ remittit pctm̃ et dyabol⁹ amittit principatũ. ℟ Dixi scdo innuit̃ actuor g̃uis temptatõ. ibi Ambulat p̃ loca inaquosa ⁊c̃. Loca inaquosa sũt viri actiui. qui licet interi⁹ florẽt bũore gr̃e. arent tñ erteri⁹ a fluxu culpe. Cñ actiui dñr aridi ꝑt̃ q̃tuor ℘tio ꝑt̃ maceratõr carnis Job. xxxiij. ꝑfũpta ẽ caro e⁹ supplicijs. i. a carnal̃ ꝓcupiscẽtie pn̄e disciplis. Eiusdez. xij. Cutis mea aruit ⁊ ꝯcta ẽ Scdo ꝑt̃ ꝓcẽptũ ꝓcupiscẽtie mũdial̃. Apc̃. xvij. Veni ⁊ ostẽdam tibi dãnationẽ magne meretricis q̃ sedet sup aq̃s multas. Meretrix illa ẽ vanitas q̃ sedit sup aq̃s mlt̃as. i. mũdanas ꝓcupiscẽtias et ab his arida erat Hester q̃ dicebat. Tu scis dñe necessitatẽ meã q̃ abominer signũ superbie ⁊ gl̃e mee q̃ est sup caput meũ i die bus ostentatõis mee. ⁊ detester illud q̃ pan num mensꝰ truate ⁊c̃. Tercio ꝑpter feruorez caritatis. Vñ in eor̃ ꝑsona dicit Job. xxx. Ossa mea aruerũt p̃ caumate id ẽ p̃e feruo re caritatis ⁊ ꝑassionis. Ossa sunt fortes viri in corpe eccl̃ie. qui zelo caritatis ⁊ fer uore ꝑassiõis ifirmãt̃ ad infirmitatẽ pusil lorum. Vñ. ij. Cor̃. xi. Quis infirmat̃ ⁊ ego nõ infirmor. Quarto ꝑpter ignẽ tribulatio nis q̃ freq̃nter eraminant̃ a deo. Treno. i. De excelso misit ignẽ in ossib⁹ meis. i. in for tes viros. Per bos diabol⁹ ambulat ⁊ tẽ ptãdo appropinq̃t. ¶ Et nota in b̃ differentiã malor̃ angelor̃ ⁊ bonor̃. Boni dicunt̃ habere velocẽ discursum. scz spũalis potentie: quia subito sunt ibi quo mittũtur. Mali aũt dicunt̃ ambulare ꝑt̃ grauedinez malicie sue. q̃ nõ sine labore faciũt q̃ inten dunt. Aliter aũt ambulat spũs malignus p bonos aliter p malos. Per bonos tẽptando et aditum q̃rendo. p malos incursando tan q̃z p viã planã ⁊ diuersis victis bñ tritam. Vñ de hoĩe peccante dr̃ Isa. li. Dixerũt ai̇e tue incurua vt transeam⁹ ⁊ posuisti vt ter ram corpus tuum ⁊ quasi viam transeũtib⁹. Job. xx. Vadent ⁊ venient super eum horri biles. ¶ Temptat autem bonos quattuor modis. Primo explorando per modum milui pullos circũuolantis vel lupi ouile circumeũtis vl̃ leonis feras lustrãtis considerãdo ꝓpietudines ⁊ ꝓplexiones eor̃ opr̃tunitates locor̃ tempor̃ ⁊ euentuz vt aliquem aditum valeat inuenire. i. Pe. v. Ad uersarius vester diabolus tanq̃m leo rugiens circumit querẽs quem deuoret. Secũdo i sequẽdo ⁊ moueri eos plurimis motibus tẽptendit ad moduz canis leporã/ tis ꝓtendentis os suum ad capiendã pdam Vñ psal. xcij. Captabant in aiam iusti ⁊c̃. Tercio suggerẽdo cũ in imaginatiõe ad mo dum peccatoris imagines rer̃ delectabiliũ imprimit. q̃ miro ⁊ inestimabili mõ fit: vt ad concupiscendã sensualitatẽ alliciat. sicut in figura legit̃ in hist̃oria scolastica sup Numeri. xxv. Madyanite ornauerunt filias su as que iuuenes ad se declinantes ad illuden dum castitati allicerẽt ⁊ eas cum xenijs ve nalibus id ẽ peregrinor̃ ferc̃lis ad tentoria filiorũ israel transmiserũt vt sic eos facerẽt transgressores mandator̃ di. Ita ⁊ demões concupiscibiliũ rer̃ imagines nobis obijciũt vt illecti his atq̃ decepti a via p̃ceptor̃ dei exorbitemus. Quarto temptat eos aliquã/ do prauam concupiscẽtiam accendendo fre quenter enim cõcupiscentia mali oritur i no bis sine diabolo sed postq̃m orta fuerit tunc auxiliat̃ vt crescat: vt ait dñs Isa. liij. Ego creaui fabrum sufflantẽ in igne prunas.

¶ Sed non inuenit in eis requiem Ratio: quia multipliciter inquietant eum. Primo gemitu compũctionis sicut parvuli plorantes in nocte qui nõ p̃mittũt in domo hospitem requiescere. Ita ⁊ iusti ꝑficiẽtes in nocte huius mũdi gemũt pro peccatis su is dicentes illud Isa. xxxviij. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine ani me mee. Secũdo clamorosa oratõne ad mo dum domꝰ bene custodientis castrum sui dñi. q̃ tota nocte clamat et vigilat. et si aliq̃ periculũ viderit vel audierit ad succurren/ dũ alios excitat. Et sic ꝑficientes clamãt ad deũ ⁊ ad sanctos eius. Vnde psal. cvi. Cla mauerunt ad dominũ cum tribularent̃ ⁊ de necessitatibus eorum eduxit eos. Tercõ in/ quietant eũ strepitu assidui laboris: sicut fit in domo pauperuz et officinis artificuz. qui labore manuũ acquirũt sibi victum die no/ ctuq̃ laborantes. Sic et boni actiui. Vnde

apostolus ij. ad Thesal'. vltimo. Si q̄s nō vult operari nec manducet. Et psal. cxxvij. Labores manuū tuarum quia māducab ⁊ c̄. Ideo hortatur nos Hieronim⁹ ad laborem dicens. Semp aliquid opis facito ne te dyabolus inueniat ociosuz. quasi diceret. sz bono opere occupatū. His tribus modis actiui dyabolū in se ⁊ in alijs inquietāt. Vñ de his dicit Job. iij. Qui parati sunt suscitare leuiathan id est diabolum. Et sic in eis non inuenit requiem. X Dixi tercio innuitur pfectorum periculosa recidiuatio cū subiungit. Tunc dicit reuertar in domū meam vnde exiui. dicit Greg. Diabolus a quibusdā ad tempus se subtrahit vt postea rediens eos grauius precipitet ad modū arietis parietem diruentis. Et cum venerit inuenit eam scopis mundataz scilicet a pristinis vicijs per sacramētum confessionis. Vnde Isaie. xiij. Scopabo eā in scoba terens id ē in penitentia. Vnde in vitaspatr. Quidā pater ait. Nō cessat diabolus iactare sordes in domū mētis. ⁊ si neglexeris per moraz tēporis replebit̄ sordibus. nec post de facili poterit emundari. Vnde oportet vt quotidie sollicitus sis sordes eijcere. subdit. Et ornatam scz bonis operibus ⁊ p̄ceptis. De quo ornatu scribitur Ezechielis. xvi. Ornaui te ornamento et dedi armillas in manibus tuis. Et Mathei. xij. dicit. Et veniēs inuenit eam vacantē id est ociosam per negligentiā et torporem non renitentē malis temptationibus. tunc vadit scilicet diabol⁹ et assumit alios septē spiritus nequiores se ⁊ ingressi habitant ibi. Y Ecce periculū recidiuationis. Septem spiritus sunt septez nequicie que considerātur in peccati recidiuatiōe. Vnde Prouer. xxvi. Septem nequicie sunt in corde eius. Primus spiritus est fractio federis promissi. quia ꝓmisit deo firmiter non peccare de cetero. Et sic implebit̄ illud psal. lxxvij. in eis. Auerterunt se et non seruauerūt pactum. De talibus dicit Eccēs v. Melius est non vouere q̄ꝫ post votū promissa nō reddere. Secūdus spūs est subsannatio misericordie. Nam cōsecutā indulgentiam non seruare: nō est aliud nisi misericordez dominū deridere. Vnde dicit̄ Job. xxx. Nunc autē derident me iuniores tempore id est hōmīes qui sunt in tp̄e gratie. de q̄ magis deo deberēt esse grati. Ideo subsannabit eos dominus in futuro. Juxta illud psal. ij. Qui habitat in celis irridebit eos ⁊ domin⁹ subsannabit eos. Tercius spiritus est crudelitas sui in renouatione veterū cicatricum. de quo psal. xxxvij. Putruerūt scilz p praua siue mala desideria. et corrupte sunt cicatrices mee scz p praua opera a facie insipiētie mee. Reuera magna est insipientia seipsum gladio percutere mortis ⁊ mortalia vulnera reiterare. Quia vt Isidorus dicit Vulnus iteratū tardius sanat̄. Quartus spirit⁹ est proditio creatoris. quia aduersariuz dei cui⁹ ipse famul⁹ scilicet diabolū in corde recipit ⁊ christū de habitatōne sua ꝓijcit. ⁊ sic traditor vt iudas existit. ⁊ mirādū vald̄ quō talis oc̄los mētis ad diuinā miscdiā audeat leuare. Quint⁹ est magnitudo bñfactorz De tali dic̄ Greg. Nō est dignus dandis q̄ non agit grām de datis. Sext⁹ est iteratio dñice passionis. Vnde ad Heb. vi. Rursū crucifigētes sibimetip̄is filiū dei et ostentui habentes. Primo nanq̄ talis circumdat eū turba malarū cogitationū sicut Judas. Secundo flagellat eū ⁊ deludit euz per imagines turpiū cogitationū ⁊ delectationū. Vñ Psal. lxxxvij. Posuerūt me abominatōem sibi. Tercio crucifigit eū līguis ⁊ ꝯsensu cordis cū ꝓposito peccandi. Tandē affigit patibulo ī ꝑpetratōe mali. Et spēaliter caput ei⁹ pungūt in ꝑsecutione p̄latoꝝ. ⁊ man⁹ in ꝑsecutione ministroꝝ. scz sacerdotū. Pedes in persecutiōe pauperꝝ. Lat⁹ iā mortui in ꝑsecutione cōtemplatiuoꝝ. a quib⁹ ꝓfluere dz sanguis patiētie ⁊ aq̄ clemētie. Z Septimus est cōtristatio spūssctī ⁊ angeloꝝ ⁊ oīm sanctoꝝ. quia sicut tota trinitas et om̄es sancti gaudiū habuerūt in cōuersione peccatoris. sic econuerso recidiuās ꝯtristat eos q̄ntum in ip̄o ē. Ideo dic̄ Ber. Putas q̄ placatos hēbis in iudicio q̄s tanto ⁊ tā sperato vis priuare gaudio. Et p ꝯñs talis letificat malignū spūm. De quo Osee. vij. In malicia sua letificauerūt regem suū. i. dyabolum qui exultat in deceptiōe pctōrum. Vñ legit̄ exemplū de quodam heremita. Qui cū omībus polleret virtutib⁹ cepit intra se inaniter gloriari. ad quē nocte venit diabol⁹ in specie

mulieris flens ⁊ dicēs se a bestijs deuoran/
dā nisi hospicio suscipet eā. q̄ suscepta diuer
sis eū blanditijs inflexit ⁊ induxit. ita ꝙ ille
tetigit mēbra eius omīa sigillatim. ⁊ cum la
tus inclinaret vt ei fede ꝓmisceret. euanuit
diabolus deridens eum ⁊ mlitudo ōmonū
exclamauit. O mōache qui te vsq̄ ad celos
extollebas quō demersus es ī infernū. disce
qui se exaltat būiliabit. tūc ille despat⁹ ⁊ eru
bescens facinus suū reuersus ē ad seculū et
omni se impudicicie mācipauit. Ecce q̄ peri
culosum est reciduare ⁊ damnosum. Unde ꝓ
verb. xxvi. Sicut canis q̄ reuertit ad vomi
tum. sic impudēs qui iterat stulticiā suā. iō
Bern̄. Deterius ē reincidere q̄ incidere. de
quo ⁊ text⁹. Erūt nouissima hoīs illi⁹ peio
ra prioribꝫ. Unde Aug⁹. Nullū scel⁹ ita abo/
minabile sicut de ꝑter. to pctō reminiscendo
gaudere. Ideo hortamur Eccl. ij. Fili acce/
dens ad seruitutē dī. sta scz firmiter ī iusticia
et timore. Ratio Greg. qz incassum bonum
agit si añ vite terminū deseratur.

Dominica Letare

Sermo. lxviij.

Letare ihrlm ⁊ ꝙuentū facite oīs
qui diligitis eam. Verba hec ex
Ysaia. c. vlt. ꝓ introitu misse pñtz
dominice originaliter transsumpta. ꝓ thema/
te ad hui⁹ ꝑmōis exordiū sunt traducta.
A Pro cui⁹ introductōe q̄rit. cur in toto
hui⁹ dñice officio legunt ⁊ canūt nō nisi ver
ba leticie. Et rādet ꝙ ista dñica ē in nūero
septima a septuagesima in q̄ incepit agere ec
clesia ⁊ ad mēoriā reducere tps captiuitatz
nostre tps peregrinatōis: tps pnie ⁊ mero/
ris. in cuius signū allelua cantus leticie ob
mittit iubil⁹ patrie celestis tacet ⁊ laudatio
angelice dignitatis silet. similr ⁊ ꝓtract⁹ ma
trimonij interdicit. ne scz boies lasciuirent
tpe pnie. qz dic̄ Aug. ser. ij. de accedētibꝫ ad
grām. Dis letitia b⁹ mūdi gaudiū ē cordis
immūdi. Sz b⁹ dñica figurā gerit tpis liber
tatis requiei ⁊ ꝓsolatōis q̄ erit post septē di
es. i. ꝓ pñs tpus qō septē diebꝫ volunt qñ
dicet electis de celo celoz vt amodo requie
scant a laborib⁹ suis. Apoca. xiij. Ista dñica
media ē in q̄dragesima. Dñe aūt medij taz
in naturalib⁹ q̄ in moralibꝫ vitaz disponit.
mores ꝓponit. ⁊ robur tribuit. qz virtus in
medio ꝓsistit vt dic̄ Arest. De igit a bono
cessem⁹ ne in virtutibꝫ deficiam⁹ ieunij scz
et pnie dat nobis medij leticie ⁊ spūal gau
dij. qz dic̄ Aug. in li. de vera innocētia cap. xx
viij. Xpiano causa ⁊ ratio gaudēdi nō ē pñs
seculū sz futur⁹. ⁊ ita vtēdū tpalibꝫ ne obsint
eternis vt in via q̄ pegrini sum⁹ hoc tantū
placeat qō ducit ad patriā. Et iō totū hodie
officium cām leticie resonat q̄ ad veram leticie
patriā totis cuiram⁹ viribꝫ ⁊ affectibꝫ inte/
damus qō nob⁹ verba Ysaie oñdunt. q̄ in pn
cipio officij hodie sancta mr ecclia decantat
Letare ihrlm. B Sciēduz pñs dñica
bz tria nomia. Dicit eiz primo dñica letare
et ideo in introitu misse ⁊ in toto officio ma
tutinali cant⁹ cant⁹ gandiosus. Pio in ma
tutinis fit mētio ō liberatōe ꝑpli fidel⁹ ō ingo
pharaonis. ideo legit hodie Exod⁹. in q̄ bē
Videns vidi afflictiōem ꝑpli mei ⁊ descēdi
liberare eos de manu Pharaonis. Et hoc
fec̄ dñs ꝑ manū Moysi ⁊ Aaron. sic ⁊ nūc
libauit penitētes de egipto. i. de tenebris vi
cioz ꝑ ieuniū orōez ⁊ elemosinā. Nā moy
ses interp̄tat sumpt⁹ ex aq̄s. ⁊ significat ieu/
nīū qō extrabit boiem ab aq̄s carnaliū volu
ptatū. Sed Aarō sacerdos fuit ꝑ quē intel
ligit orō deuota. qz aaron interp̄tat mōtan⁹
sic orō bz esse mōtana. i. ad dē surſuz eleua/
ta. qz dicit Damasce. Orō est mētis ad dē
eleuatio. ut docet ap̄lus ad Col. iij. Que sur
sum sunt q̄rite vbi xp̄us est in dextra dei se/
dens. q̄ sursum sunt sapite non q̄ sup̄ terraz
Item libauit eos ꝑ columnā ignis q̄ p̄cessit
eos in nocte: sic nos ꝑ elemosinaz q̄ illūinat
oēm aiam. Isa. lviij. Cū effuderis esurienti
aiam tuā ⁊ aiaz afflictā repleueris orieť ī te
nebris lux tua. s. lux gre. ⁊ splēdoribꝫ ꝛplebit
aiam tuam scz ꝑ lumē glie. De bis trib⁹ per
que liberat⁹ homo de egipto peccati scribitur
Thobie. xij. Bona est oratō cum ieunio et
elemosina magis q̄ thesauros auri recōde/
re: quoniā elemosina a morte liberat. et ipsa
est que purgat peccata et facit inuenire vitā
eternam. Et sic hodie gaudent penitentes a
vinculo liberati. De quo Psal. cvi. Eduxit
eos ō tenebris. sedētes scz in tenebris ⁊ vm
bra mortis. vinctos in mēdicitate ⁊ ferro.

Et scdo hoc gaudiū etiam figurat in ℟ q̄ hodie legit de liberatōe ꝑpli de captiuitate babilonica. q̄ filij s ilet Anno. lx. ē indulta ꝛz in lxx. impleta. Sicq; hodie septima ē dñica a septuagesima si aduscꝫ fuim⁹ in babilone id ē in ꝓfusiōe pctō⁊ captiuati. hodie dē⁹ omnes exire ⁊ intrare ad sinū matris eccl'ie. q̄ hodie canit in introitū Letare ihr'lm. i. aīma fidelis penitēs. ¶ Et merito letare dz ꝑpt tria. ℙrio q; ꝑ pniaz i pristinū honorē ē restitut⁹. Hō ei mortalib⁹ iuolut⁹ corā do et sctis omī honore ē destitut⁹. In h⁹ figurā Saul ꝑpt pctm inobediētie priuat⁹ ē regno .i. Reg. xvi. Sz ecōtra penitēs pristino honore restituit. Ezech. xviij. Si ip⁹ pniam egerit oīm iniqtatū eius q̄s operat⁹ ē nō recordabor. Et figurat Gen. xl. in pincerna pharaonis quē rex p⁹ tres dies in pristinū statū restituit. Imo ꝑ pniam boī quādocꝫ maiorē dat q̄ ante hūit vt pulcre exemplificat Martin⁹ pp̄ Et hr̄ in. ca. l. dist. Si p⁹ ordinationē. Aaron post ꝓflatum vitulū in summū sacerdotū ē consecrat⁹. Dauid p⁹ hom⁹ cidiū ⁊ adulteriū spūm ꝓphetie recepit. et i ꝓrio gdu ꝓmāsit. ij. re. xij. Achab post mortez Naboth viri sanctissimi ꝑ pniaz hūlia t⁹ in regia sede ꝓmāsit. iij. Reg. xxi. Sbdit Et vt m'lta veteris testamēti ꝓtream⁹ erē pla Petrus negauit xp̄m. ⁊ tñ postea fact⁹ est princeps apl'oꝝ. Paul⁹ Stephanū lapidauit. ⁊ tñ a do in apl'm elect⁹ ē. Propter hanc igit cām eccl'ia penitētes ad gaudium hortat dicēs in introitu Letare ihr'lm. Isa. vltio. ℣ Scdo penitētes gaudere dñt qz in libro vite ad curiā ⁊ ꝓsortiuz celestis patrie sūt ascripti. Aug. in li. de mirabilibꝫ sacre scripture. Qui ꝑ pniaz pctā diluit angelice felicitatis consors in eternū erit. Un̄ christus dixit Mat. iij. Penitētiā agite appinq̄t enī reg. ce. In h⁹ figurā legit Act. x. q̄ btus Petrus vidit celū aptū ⁊ linteū q̄ttuor mittis submitti de celo in q̄ erāt m'lta q̄drupedia ⁊ serpentia terre ⁊ volatilia celi. audiuit qꝫ vocem dicentez sibi. Surge Pe tre occide ⁊ manduca. Qui rñdit. Nequaqꝫ dñe. nunqꝫ enī aliq̄d immūdū intrauit i os meū. Cui vox iterum scdo de celo dixit. Que deus purificauit tu cōmune ne dixerīs. hoc aūt factū ē per ter. Et recepta sunt sursū omnia in celū. Spūaliter. Per q̄drupedia et bestias terre intelligūtur pctōres. bi occidūtur qñ ꝑ pniam soluunt a pctis ⁊ tūc oēs tales statim mūdant. Unde sicut illa sursum recepta sunt. sic hmōi penitētes ptcipes ℟ grē securi sūt ꝛ regno celoꝝ ⁊ futura gloria ꝓsequenda si in pnia ꝓseuerarīt. Exptia h⁹ ptz māifeste in latrōe. Lu. xxiij. Cui penitēti in cruce dictū est Hodie mecū eris in paradiso. Ad designādū q̄ pendētes i cruce penitētie securi sūt. vñ t'les pñt dicere cū apl'o Illa q̄ surs̄ū est ihr'lm ē mr̄ nr̄a. ad Gal. iij. in epla hodierna. ¶ Tercō gaudre dñt qz digne sacra eucharistia bñt reflci. Un̄ tales dñs ad mēsaz vocat taz in veteri q̄ i nouo testamēto. De ꝓmo ꝓuer. ix. Uēite ⁊ comedite panē meū ⁊ bi. vinū qd̄ miscui vob. De scdo Mat. xi. Uēite ad me oēs q̄ laboratis ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiā vos. Figurat Lu. xv. in filio ꝓdigo cui reuertēti pr̄ occidit vitulū saginatū dās illi ad māducādū In h⁹ etiaz rei cām eccl'ia statuit ieiuniū q̄dragesime añ festū pasce vt ꝑ illd hoies penitēdo ad dignā sacri sumptōez se abilitarēt vt ptz ꝑ sctm Tho. i scripto sup. iij. sent. di. xv. q. iij. ar. iij. respō. ad tertiū ⁊ q̄rtū argu. Et h̄ designat hodiernū euāgeliū in q̄ legit q̄ dñs ꝑ q̄nq̄ pānes pauit q̄nq̄ milia hoīm. In ℟ significās quō pane vinoq̄ celesti vt puta suo corpe qd̄ ꝑ nob in cruce q̄nq̄ ꝓncipalia suscepit vl'nera ⁊ sāguīe oēs ℣e penitētes vult ḡtiose reficere. ℣ Propr̄ has ḡ tres cās merito ē gaudendū. Et in baꝝ trium leticiaꝝ significatōz in hodierno introitu ponuntur tria sinonima idem significātia vicz. letare. gaudete ⁊ exultate. Letare. s. in corde ꝑpt primū. Gaudete vos penitentes scz in corpe ꝑ exteriorē signoꝝ leticie ostensionē ꝑpter scōm. Exultate scz tā in corde q̄ in corpe ℟ est tā intra q̄ extra ꝑpt tercium In hui⁹ rei figurā vt dic̄ wilhelm⁹ in rōali papa hodie celebrās missā pgēs ad eccl'iam sctē crucis q̄ dr ihr'lm ⁊ rediēs ab ea auream rosaz i mānu dfert sub aspectu ꝑpli quā alicui sibi valō caro dat. Hec rosa sigficat xp̄m q̄ de seipo dic̄ Cañ. ij. Ego flos cāpi ⁊ lilium cōualliū. Itē i hac rosa q̄m sic papa defert ē triplex substātia. s. auꝝ: muscꝰ ⁊ balsamū. qz triplex ē in xp̄o substātia deitas corpꝰ ⁊ aīma.

Sermo

Sicut ꝺ papa hanc hodie gaudiose fert et dat sibi caro. sic xp̃c vult seipm gaudiose veris penitẽtibꝫ ⁊ ceteꝛ suis amicꝫ dare. ¶ In haꝛ ec̃ triũ leticiaꝛ figurã amia sctã bz tria noia notabilia. ℙrio ei ór filia pncipis Cañ. vij. Quã pulcri sũt gressus tui i calcia mẽtis filia pncipis. Gressus sunt vie pnie q̃ való sũmo pncipi placẽt. Scõo ór filia syõ Zach̃. ix. Exulta filia syõ. Syon interptaꝛ speclm. qz taꝛ aia ascripta celesti curie vbi est summũ bonũ. bẽbit speclm ipz deũ in q̃ cũcta desiderata relucẽt. Tercõ noiaꝛ filia ihrlm. Zach̃. ix. Jubila filia ihrlm. ihrlm visio pacis interptaꝛ. qz taꝛ aia illic trãsferet vbi pfecta paꝛ bt. ¶ Sic ꝺ penitẽtibꝫ ⁊ boĩs ℔ officiũ gaudiosũ ẽ. sic ecõtra in mortalibꝫ iacentibꝫ est flebile et amaꝛ. tles eiz priuati sũt oĩ bono eccle ⁊ nisi adhuc puersi ad penitentiã venerit siue pniam egerint finaliꝛ pibũt. vt dñs illis ꝓminaꝛ ꝑ ꝓphã Mich̃. v. Tc̃ vastaberꝫ filia latrõis. i. diaboli. hic ei fur ẽ ⁊ latro. Joh̃. x. cº filia ẽ peccatrix ania. ¶ Sz. d. erq̃ exñtes in pctis ab oĩ bono excludũt. ꝺ tpe isto q̃ in pctis iaceo nichil boni faciã. Rñdeꝛ ꝟm. s. Tho. tales eque bñ qó pñt bonũ facere dñt. Eccs. ix. Quocũq; facere pt manꝰ tua istãter opare. qz sic ꝟm aug. Nullũ malũ ipunitũ. sic nlm bonũ irremũeratũ erit. Cñ licz bona opa tc̃ facta talibꝫ ad ꝓmerẽdã eternã vitã ñ pſint qz opa mortua sunt. ¶ Nichilominꝰ tñ adhuc ꝓptet quiq; cãs tlia sũt faciẽda ꝟm Ray. in sũma sua. ℙrio qz si tles finaliꝛ pibũt. tũc minꝰ suppliciũ bẽbũt. vñ Aug. ⁊ bt̃ ó pe. di. iij. si q̃s dicit. Si q̃s ñ bñs caritatẽ ne xpz neget patitur pſecutoz vl gladiũ. carceres: vincula: tormẽta nullo mõ ista culpãda sunt. imo vera ⁊ bec laudãda pacia ẽ. Nõ enĩ dicere poterimꝰ meliꝰ ei fuisse vt xpm negãdo nibil boꝛ pateret q̃ passus ẽ ꝓfitẽdo. Sz estiman dũ ẽ forte tolerabilius ei futuꝛ iudiciũ q̃z si xpm negãdo nibil boꝛ pateret. ¶ Huic videt ꝓsentire illó Apc̃. xviij. Quãtũ gl̃ificauit se et in delicijs fuit tm̃ date illi tormẽtũ. Scõo bona facta sic valẽt ad tpalẽ ꝓſpitatez. Cñ Greg. in glo. sẽ. Ero. Et bt̃ in cano. xxij. q. ij. Si q̃libet. dic̃ q; obstetricibꝫ hebreoꝛ q̃ pietatẽ feceꝛ cũ pueris filioꝛ isrl. ipos ñ interficiẽdo ꝟm qó pharao iusserat. ℙroide licz fidem nõ habuerũt. tñ dñs eis bñ ĩ terris domos edificauit. i. diuites feč. ⁊ silr ad generatõem filioꝛ ⁊ filiaꝛ fecundauit. Ecce tpaꝛ ꝓſpitas. Et bẽmº bº exemplũ manifestũ in ℙbutiphar eunucho ⁊ pncipe exercitus pharaõis. cui dñs sua való auxit tpalia ꝓpꝛ pietatẽ quã in Joseph sibi venditũ exercuit vt bt̃ Gen̄. xxxix. Tercio valẽt ad ℔ vt coꝛpctõris citiꝰ illustreč. De hoc Aug. ⁊ bt̃ ó pe. di. v. falsas. Si quis bona alteriꝰ iuste detinẽs vl odiũ in coꝛde gerẽs ad pniaz venerit. recogĩscat se verã pniaz pagere ñ posse nisi bona q̃ iniuste abstulit restituat ⁊ odiũ ex coꝛde dimittat. Nc̃ tñ despet ⁊ interim qđ qđ ei boni facere poterit hortañ vt faciat: vt oipotẽs deꝰ coꝛ illiꝰ illustret ad pniam vt figuraꝛ in Zacheo Lu. xix. qui ꝓpꝛ bõa dño et suis discipulꝰ q̃ fecit fuit illustratꝰ q̃n audiuit. hodie salº huic domui facta est. Quarto valẽt ad assuefactõz bonoꝛ. q̃ enĩ bõ assuescit difficilẽ dimittit. puer. xxij. Adolescẽs iuxta viã suã ec̃ cũ senuerit nõ recedet ab ea Et ponit ꝓ exẽplo Aug. baptismũ Jobis q̃ iõ baptisabat vt boĩes assuescerent peꝛea xpi baptismũ suscipe. vt ó ꝑse. di. iij. Nõ regenerabanꝛ. Quito valẽt ad hoc. qz ĩ talibꝫ ó mões ñ bñt ptãtem tantã sic bzẽnt si nlla talia feciſſent. Gre. sup illó Mat. vlt. eiecit se ptẽ demonia. dic̃ q̃nto q̃s pauciorib malis obnoxius fuerit tanto de demonijs bz minº Et patz hoc idem exẽplo ꝓ bẽm Greg. ĩ dialogo vbi scribit. ¶ Q, quadã die iuꝺeus quidã ex campanie ptibus romã tendens dũ iam ad vesꝑascẽte die ad fundanũ ciuũ pueniſſet. ⁊ quo ad hospiciũ declinare possz mime reperiret. ad Apollinis templũ quod iuxta erat ad manẽdũ se ꝓtulit. Qui loci illiº sacrilegiũ timẽs q̃uis fidez crucis non bzẽt signo tñ crucis munire se curabat. Nocte aũt media ipe solitudis pauoꝛe turbatus puigil iacebat. ⁊ repente cõspiciẽs vidit malignoꝛ spũum turbã: q̃si in obsequio cuiusdã ptãtis preire. eum vo qui ceteris ꝑerat in eiusdẽ gremio loci consediſſe. qui singulorum spirituũ sibi obsequentium causas actusq; discutere cepit. quatenº vnusquisq; quãtum nequicie peregiſſz inueniret. Intercereros tandẽ vnus in mediuz ꝓsiluit. qui in andree tũc fundane eccle episcopi animũ

per speciez sctēmonialis femine que in eꝑatu ei⁹ habitabat tēptatōnem carnis ꝓmouissz aperuit adeo vt etiā ꝑterito vespere in terga eiusdē sctēmonial' blandiens alapā daret. qz qđ ꝑsidenti sūme placuit hūc qđ cepisset vt ꝑficeret exhortabat'. Cūqz inde⁹ q̄ aduenerat ꝟ vigilās cerneret ⁊ magne formidinis anxietate palpitaret. ab eodē q̄ cūctis illicob seqntib⁹ ꝑerat iussum ē vt requireret q̄s nā esset ille q̄ iacere in eodē templo ꝑsumpsisset quē cū maligni spūs accessisset ⁊ sbtili⁹ intuentes crucis misterio signatū vidissent mirātes dixerūt. Ue re vas vacuū sz signatum. Quib⁹ ꝟ renunciātib⁹ omīs illa malignoꝝ spūnz turba disꝑuit. Inde⁹ vo q̄ b⁹ viderat ilico surrexit ⁊ ad ꝑfatū eꝑm cū festinatōne puenies. rem qz oēz ex ordine narrās de tēptatione q̄ vrgebat' in priuato ꝙuicit. Quo cognito eps sctēmonialē illā cū cūctis obsē qntib⁹ illi femīs a suo bītacl'o expulit. et in templo Apollinis oratorū sancti andree fieri ꝓcurās iudeū cui⁹ increpatōe saluat⁹ fuit ad eternā salutē traxit. Qz igē in iudeū hūc infidelē adhuc ⁊ ꝑfidū: sz cruce signatū potestatē suā ꝟmōes exercere ñ potuerē. min⁹ ī fideles fide ⁊ virtutib⁹ decorato⁹ ptātem habebūt. Patz igit' ex iā dictis quō hec dñica nosc' dñica rose. Ex quib⁹ eē vlteri⁹ ptz quō penitētes bodie gaudre dñt pctōres nō trīstari. nā illi honor sūt restituti ⁊ eucharistia digni sūt ⁊ dīna refectōe qz de⁹ suos reficit isti ꝟo bis carēt. Itē ⁊ pñs dñica vocat' de panib⁹: eo qđ legit' euāgeliū de .v. panibus quib⁹ refecit dñs turba. qz ex bis modicis q̄nqz milia hoīm mirabil'r pauit. In hoc significās quō sp patus ē suos reficere. iuxta illud. apōc. iij. Ecce ego sto ad ostiū et pulso si q̄s audierit vocē meā ⁊ aperuerit mihi ianuā intrabo ad illū ⁊ cenabo cū illo ⁊ ipe mecuz. Hoc eē figuratū est Hūeri. xx. vbi legit' q̄ miracl'o se iudeos. xl. ānos pauit in dēsto. sic et ꝟ in euāgelio. ¶ Ūlñ sciēdū bis legim⁹ dñm ꝓpl'm saciasse sel' septē panib⁹ q̄ dicunt' fuisse triticei. ⁊ significāt refectōem glie. in q̄ quēlibz ꝑ septē totes corpis ⁊ tres aie reficiet de hac refectōe ꝟ ¶ Mat. xv. ⁊ Mar. vi. Secō saciauit ꝓpl'm ꝑ q̄nqz ordeaceos pānes de qb⁹ in ꝓposito Et significāt refectiōez q̄ pēnitētes ꝟ reficit. Itē sciēdū euāgelū de septē panib⁹ solū sel' in āno legit'. qz q̄ sel' gl'iam eternā apprebēdit nunqz priuabit' ea. pñs vo euāgelū pl'ies in āno legitur. vt nūc ⁊ in fine dñicaz. Rō qz sepe in pctā labimur ⁊ ꝑ pniaz resurgim⁹: ⁊ q̄tiēscūqz ve resurgim⁹ de sua refectōe certi sum⁹. Ūlñ vlterius sciēdū ꝑ quōqz panes intelligūtur q̄nqz q̄bus dñs vere pēnitētes reficit in aīma. Prim⁹ panis est verbū dei hic aie ē valde necessari⁹. Mat. iij. ⁊ Deutro. viij. Qz nō in solo pane viuit hō sz ī oī ẏbo qđ ꝓcedit de ore dei. Hunc dñs ꝑ vniuersū mōz portare ꝑcepit ⁊ esuriētib⁹ imptiri. Mar. vlt. Euntes in mōm vniuer. ꝑdicate euāg. oī creat'e. Defectus b⁹ pānis ꝓcedit ex mag plaga ẏi. Ūlñ cōminat' pctōrib⁹ dñs. Amos. viij. Ecce dies venīūt dic dñs ⁊ emittā famē ī terrā nō famē panis neqz sitim aq̄ sz audiēdi ẏbū dei. ¶ Iste panis integer nō accipit'. sz ꝟm potētias aie in tres ptes frāgit' ita ꝙ quelibet ꝑs in aīa audiētis magnū do nū opat'. Ūlñ prīa ꝑs intellectū illūinat ⁊ a pctis mūdat. Job. xv. Iā vos mundi estis ꝓpt' ꝟmonē quē locutus suz vob. Secda ꝑs volūtatē inflāmat ad bonoꝝ volitōz vt figurat' Lu. vlt. in eūtib⁹ in Emaus q̄ postqz audierūt ẏbū dei ad inuicē dixerūt. Nōne cor nēm ardēs erat in nob dū loqret' ī via ⁊ aperiret nobis scripturas. Tercia pars mēoriā nutrit ad cauēdū a pctis futuraz. psal. cxviij In corde meo abscōdi eloqa tua vt ñ pec. ti. Ūlñ ꝓpt' has vtilitates ẏbū dñi xp̄i corpi ꝓparat' vt ptz ꝑ btm Aug. ⁊ bt' in cano. i. q. .i. Interrogo. vbi dic'. Interrogo vos fratres ⁊ sorores dicite mihi qđ vobis pl⁹ videt' eē corp⁹ xp̄i an ẏbū dei. Et subdit. si vero vultis rñdere: hoc dicere debetis q̄ ñ sit min⁹ verbū dei qz corp⁹ xp̄i. Ubi dic' glosa Nō min⁹ vtil' est ꝓdicatio qz sit suscipe sacramētū. ymo ꝓdicatio pl'es quertit ⁊ plus hoiem ꝓpungi fac: ita vt oia pctā ꝑ eā tollāt' sz ꝑ corp⁹ xp̄i tm venialia. Et subdit Aug⁹. Et ideo q̄nta solicitudie obseruam⁹ q̄ñ nobis corp⁹ xp̄i ministrat' vt nihil ex ipo de mānib⁹ nīis ī terrā cadat. tāta solicitudie obseruem⁹ nec ẏbū di qđ nob irrogat' dū aliō cogitam⁹ aut loquim⁹ ꝟ puro corde deꝑeat. qz ñ min⁹ reꝰ erit q̄ verbū di negligēt' audierit qz ille q̄ corp⁹ xp̄i sua negligētia ī trā cadet. ꝓmittit

Sermo

Scōs paīs est sctē meditatōis ⁊ bñ sequit̄ post p̄dictū. modicū enī ꝑdest verbū dei audire si bō nollet illō meditari. Lu. xi. Beati qui au. verbū dei ⁊ cu. illō ꝑ sctām meditatōz et opis executōem. Hic paīs est valde p̄cios us: qz ꝑ ipm vitas ueniet̄. pueꝝ. viij Veritatem meditabitur guttur meum. Iste enī panis integer nō accipit̄: sz ꝑm tres potentias aīe in tres ptes frangit̄. Pria ps intellectū illūinat ad sui cognitiōz vtputa qñ meditamur in q̄ piculoso statu ī preterito tpe fuim⁹. qz in pctis m̄tis vt sic hoc meditando de p̄teritis doleam⁹ ⁊ a mal̄ futuris p̄caueam⁹ qz ⁊ hoc ē imitiū salutis nrē. teste Seneca q̄ dicit ep̄la. vi. ad Lucilluz. Hoc ipm argumētū est in meli⁹ trāslati aīmi ꝙ vicia sua q̄ adhuc ignorabat videt. Quib⁹dam nāq̄ egris gtulatio fit cū seipos egros esse sentire. Et hinc ē qđ dicit Bern̄. Imitiū salutis cognitio pctī. nā qui peccare se nescit: corrigi nō vult neq̄ p̄t. Scda ps volūtatē ad filialē timorē excitat. qñ enī meditamur p̄ñs tps in q̄ sum⁹: ⁊ qđ sum⁹ de statu vite incertos ⁊ cito morituros esse. Juxta illud. i. Cor. x. Qui se existimat stare videat ne cadat. ꝙ hoc ad filialē timorē excitamur. Tercia ps mēoriā stimulat ad ꝓsistendū in bono. Qñ enī meditañ quō oēs nos p̄ñtari oportz añ tribunal xp̄i. vt ait ap̄ls ad Ro. xiiij. tūc enī artius stimulamur atq̄ cogimur ad ꝓseuerandū in bono. qui eiz ꝓseuauerit vsq̄ in finē hic salu⁹ erit. Mat. xxiiij. Tercius panis est eucharistie. nā postq̄ ꝑ sctāz meditatōem se purgauer. t: tē digne ad hūc panē accedat. In hui⁹ figurā dñs pri⁹ discipulorz pedes lauit. deinde ip̄is corpus suum porrexit. Joh̄is. xiij Hmōi enī dñs inuitat nos. puer. ix. Venite comedite pa. meū ⁊ bibite vinū qđ mi. vo. Hic paīs itez ꝑm tres potētias aīe p̄dictas sub qbꝫ fructificādo cōtinetur trifarie diuidit̄. ita ꝙ prima ps intellectuz a delictis ⁊ pctis venialibꝫ purgat. Vñ sicut ignis guttulas aq̄ ꝓsumit. sic digna sūptio sacramēti eucharistie pctā venialia absterget. de cōse. di. v. cū oē crimē. Scda ps voluntatē in bono ꝓfirmat. psal. ciij. Panis cor hoīs cōfirmet. Tercia ps memoriā ad gratā passionis dñice mēoriā habilitat. Lu. xxij. Hoc facite in meā ꝓmēorationē.

Quart⁹ paīs est interne ꝓsolatōis ⁊ bñ sequit̄ p̄dictū panē. vbi enī fit digna sumptio ibi sequit̄ interna ꝓsolatō. vt figurat̄ Exo. xvi. vbi legit̄ ō māna. Ecce ego pluā vob̄ panes de celo gustuscz ei⁹ q̄i silē cum melle. et Sap̄. xvi. Panē de celo p̄stitisti illis sñ labore oē delectamētuz in se hītē ⁊ ois saporz suauitatē. Hic paīs aīe ē valde iocūd⁹ psal. xciij. Cōsolatōes tue letificauer̄t aīam meā Hic panis silit̄ in tres ptes iuxta tres potētias aīe frangit̄. Pria ps intellectum hoīs in tribulatōe ꝓfortat vtilitatē tribulatōnis infundēdo. vt figurat̄ Ruth. ij. vbi Booz ad Ruth tribulatā dixit. Veni huc ⁊ come de panē ⁊ intinge buccellā tuā i aceto. q̄ ita fec̄ ⁊ saturata ē pter ⁊ ꝓfortata. Scda ps volūtatē in tribulatōes patiēter sustinendo stabilitat ⁊ ꝓfirmat: qz ꝑ eas ad celū puenim⁹. iij. Reg. xix. in Helia q̄ ꝓmedit succinericiū panē ⁊ ābulauit ī fortitudine. vs. ad mōtē dei oreb. Tercia ps mēoriā mutatōe tristicie ī gaudiū ꝓuertit Qd Quītus paīs est ꝓsecutio regni celoz. hūc p̄misit Lu. xxij Ego dispono vob̄ sic̄ disposuit mihi p̄t me⁹ regnū vt edatis ⁊ bibatz sup mēsam meā in reg̃ meo. Et q̄ hūc panē ꝓsequit̄ bēs ē. Luc. xiiij. Btūs q̄ māducabit panē i reg̃ dei. Iste panis itez frāgit̄ in tres ptes iuxta tres potētias aīe. ita ꝙ btificat intellectū ex obiecto et fruitōe dīnitatis. Joh̄. xvij. Hec est vita eterna vt cognoscāt te solū ver̄ deū ⁊ quem misisti iesū xp̄m. Scda ps vnificat voluntatē ꝑ fruitōz hūanitatis xp̄i. Bern̄. Magnū gaudiū q̄ppe erit xp̄m ad dexterā p̄tis frēmo stz videre sedentē in hūanitate. Nam si q̄s letat̄ dū filiꝰ suus ī ep̄m creat̄. m̄to pl⁹ ibi ex caritatis ꝓfectōe letabit̄. Tercia ps letificat mēoriā ꝑ nobilē societatē in Maria ⁊ oīb⁹ sctis. ⁊ q̄dq̄d ibi hō ī se ñ bz b̄ ī altero videt ⁊ gaudz de b̄ ac si hr̄et in seipo. qz ꝑm Ber̄. ista ciuitas caritatē ñ minuit sz auget.

De eadez dominica. Sermo. lxix.

Abīt Jhesus trans mare galilee. Joh̄is. vi. Totū officiū illi⁹ dñice cōtinet quedā leta et nua. Nam matutinale officiū dic̄ de liberatōe

ísrahelítica pp̃uli ab egyptíaca ſeruítute. Introít⁹ bortaꝫ eccl̃iam ad exultatõz leticie dicẽs. Letare ihr̃lm kyrieleiſon paſchale ca nit⁊ epl̃a de gl̃ia ciuitaꝫ celeſtis. Euãgeliuz de refectõe vl̃ ſacietate turbe. Hodie ꝓſueuit dari p̃fecto romão roſa aurea plena muſco a papa qñ̃ eſt rome. Ad oñendũ mozaliꝫ ꝙ pn̄ia quã iſto tpe facim⁹ oía iſta faꝫ nob⁹ vicz liberatõez a pctõ. leticiã gr̃e. apitõez celeſtiſ ianue. refectiõem gl̃ie ⁊ ſpinas viciozꝫ vtit in roſas virtutũ. Circa euãgeliũ mozaliꝫ ẽ notandũ ꝙ xp̃s p̃mo purificat nr̃am intẽ/ tionẽ ex eo ꝙ mare trãſiuit Scõo rectificat nr̃am intẽtionẽ in eo ꝙ oc̃los eleuauit. ibi. Cũ ſubleuaſſz oc̃los ih̃s. Tercio informat nr̃am actionẽ: ex eo ꝙ pl̃m pauit. ibi. acce/ pit ih̃s. Circa p̃mũ nota ꝙ triplex ẽ mare qõ nos exẽplo xp̃i dẽm⁹ trãſire. Primũ eſt mare pctĩ. hoc eĩ eſt ill̃ mare in q̃ ſubmergũ tur egiptij. i. pctõres. Exo. xiiij. Et yſa. lvij. Impij q̃ſi mare feruens qõ q̃eſcere nõ põt. R Et hoc mare valde piculoſum ẽ ꝓpter tria. Primo ꝓp̃ piculoz pluralitatẽ. Sũt enĩ in mari plura ⁊ varia picula. Eccl̃i. xliij. Qui nauigãt mare enarrãt picl̃a ei⁹. Et ſic in ſtatu pctĩ ſunt tot ⁊ tanta picula ꝙ q̃ vult euitare vnũ incidit in altez. Cñ vſus. In/ cidit in cillã cupiẽs vitare caribdim. Freq̃n ter enĩ volẽs euitare caribdim ſiue piculuz luxurie abſorbeꝫ a voragine vl̃ opilagie aua/ ricie Sũt etiã alia picl̃a q̃ enumerauit apl̃s ij. Coz. xi. inquiẽs. In picul̃ fluminũ. i. vo luptatũ q̃ currũt ad mare. i. ad amaritudiez gehẽne. Eccl̃i. Omia flumina intrãt mare et mare nõ redũdat. Itẽ picul̃ latronũ .i. de monũ inſidiãtiũ ⁊ ſpoliantiũ deſcẽdentes a ihr̃lm in iherícho. Et ſic de alijs piculis ab apl̃o vbi ſup̃ enumeratis q̃ ſuo mõ ſil̃t expo ni p̃ſit. S Scõo ẽ picl̃oſum mare pctĩ ꝓpter ventoz ꝛ̃rietatẽ ſiue tẽpeſtatẽ. Daniel̃ vij. Ecce q̃tuor vẽti celi pugnãt ĩ mari mag Iſti q̃tuor venti ſunt van⁹ timor: vana ſpes vanus doloz ⁊ vanũ gaudiũ. Cñ vent⁹ au/ ſtri eſt ꝓſperitas. aḋlonis aduerſitas. oriẽta lis inſpiratio grẽ. occidental̃ ſuggeſtio mali cie. Tercio piculoſum ẽ ꝓp̃ monſtroz di/ uerſitatẽ. q̃ mõſtra figurant Dañ. vij. p. q̃t tuor beſtias q̃ ſurgunt de mari. Pria enim ſimil̃ eſt leõi q̃ ſignificat ſupbiã vite. Scõa vo vſo q̃ ſignificat voluptatẽ carnal̃ ꝙcupi ſcentie. Tercia pardo cupiditatẽ auaricie ſi/ gnificãs. Quarta bñs dentes ferreos ⁊ ter ribilis atq̃ mirabil̃ ⁊ fortis nimiſ crudelita tem malicie ſigficat. Trans hoc mare ihe/ ſus abyit qz pctm̃ nõ fecit nc̃ ĩuent⁹ ẽ dolus in ore ip̃i⁹. i. Pe. ij. Jõ legitur Job. xxviij. Vare loquit̃ nõ ẽ mecũ. i. ſapia verbi dei. Hoc mare debem⁹ nos trãſire cũ nauicl̃a pe nitẽtie. Sap̃. xiiij. Exiguo ligno credũt ho/ mies alas ſuas ⁊ trãſeũtes mare p ratem li berati ſunt. Ex qbo p̃t accipi ꝙ pn̄ia vt libe/ ret nos ab ih̃ mari ⁊ ꝓducat ad portũ ſalutiz: debet hr̃e septẽ ꝓditões. Prima vt ſit hũil̃. Jõ or exiguo ligno. confitẽs enĩ nõ oz eẽ ſu perbus ſic̃ phariſe⁹ q̃ cozã deo ſe iactabat. ſz ſicut publican⁹ hũil̃ q̃ miſcoiã hũil̃r poſtula uit. Sap̃. vij. Exiguo ꝓcedit̃ mia. i. humil̃r petenti. Scõo oz eſſe fortiz vt nõ frãgaꝫ vn dis tẽptatõuz. ⁊ ido aſſimilatur ligno. Jſa. xl. Forte lignũ ⁊ imputribile elegit artifex ſa/ piẽs Tercõ oz eẽ fidel̃. Jõ pn̄ia hereticoz qui nõ recte credũt q̃ntũcunq̃ aſpera eſſz: ñ tñ eos iuſtificarz qz corde credit̃ ad iuſticiã Ad ro. x. Quarto oz eſſe mobil̃ ⁊ ñ pigra l̃ ociosa vt ſcz ip̃i ꝓfitẽtes ſint trãſeũtes ⁊ nõ ſtãtes. Et hoc eſt qõ dicebaꝫ ſup̃ trãſeũtes mare. ⁊c̃. Qualr̃ ãt trãſire debeãt penitẽtes dicit̃ Act̃. xij. Tranſeũtes p primã ⁊ ſcõaz cuſtodiã venerũt ad portã ferreã ⁊c̃. Pria cuſtodia ẽ diaboli in corde ne hõ ꝓteraꝫ. Se cũda in ore vt nõ ꝓfiteaꝫ. Tercia in ope vt nõ ſatiſfaciat vl̃ vt in ꝓſuetudiez ducat q̃ re cte deſignaꝫ in porta ferrea fortiter detinens ne peccatũ dimittaꝫ poſt contritõem et con feſſionẽ per diuinã grãm. Que cuſtodie vt homĩ liberis greſſib⁹ pateant: ⁊ vt porta fer rea vltro apriaꝫ. ncc̃e eſt vt hõ habeat angelũ deducentẽ ſe ⁊ comitantẽ vt Petr⁹. hoc eſt grãm p̃ueniẽtẽ coopantẽ ⁊ ſubſeq̃ntẽ ſine q̃ hõ a carcere peccati ⁊ cuſtodia dyaboli. p ſe liberari neq̃t. Quinto oz eẽ amara ⁊ flebil̃: ſicut Marie magdalene. Treñ. iij. Magna eſt velut mare ꝓtritio tua. Et notaꝫ ſup̃ vbi or mare. Sexto oz eſſe diſcreta ⁊ rõnabil̃. Ro. xij. Rõnabile ſit obſequiũ vr̃m. Et no/ taꝫ ſupza cũ or. p ratẽ libati ſũt. q̃ niſi cũ cau tela cuſtodiaꝫ ⁊ gubernet̃ o facili ꝓcellis ⁊ tempeſtatib⁹ ſubuertitur ⁊ periclitaꝫ.

¶ Scdo exẽplo xpi debem⁹ trãsire mare mũdi. hoc mare magnũ ⁊ spaciosum. psal. ciij. Et ẽ valde dubiũ ⁊ piculosuz ꝑ tria. Dzio ꝓpter pricula sirenũ quaꝝ cantũ sicut dic̃ Hiero. dem⁹ surda aure trãsire ad modũ vlixis sapiẽtis q̃ ór pice sibi aures obturasse ne has sirenes audiret. Ne eiz sirenes bñt facies symeas ⁊ voces blandes sic̃ sunt adulatores: palpones siue blãditores: ⁊ malozz suasores. ꝑ quoz cãtus blãdos ꝓjciunt se hoies in picula mỏi nisi obturẽt aures suas pice. i. peccati fetore ꝓsiderãtes scz eius feditatẽ turpitudinẽ ⁊ ỏformitatẽ. Jtẽ in hoc mari ẽ scilla. i. sara latẽtia ẽm Papiã Et dic̃ Jsiỏ. in. xiij. etbimo. q̃ mõstruosam facie fabule illi dederẽt q̃si formas hoĩs succinctã capitib⁹ caninis q⁹ collisi illic fluct⁹ canũ latrat⁹ videnc̃ exprimere. Et sigficat detractores ⁊ susurratores q̃libet q̃ recte sũt canes bonos oblatrãtes. De hỉ q̃q̃ mari cõsurgit illa bestia singl'aris malicie ⁊ nequicie et inobediẽtie. de q̃ Apoc. xiij. Vidi de mari bestiã ascẽdentẽ bñtem capita septẽ. s. capitaliũ vicioz. ⁊ decẽ cornua. i. trãsgressionez decalogi. q̃ acriter pugnat cõ nauigantes p hỉ mare. ¶ Scdo mare mỏi ẽ dubiũ ꝑ locũ. Sũt enĩ ibi caribdes. i. loca vertiginosa opilaginib⁹ ⁊ gurgitib⁹ occultis ꝓfundanimis. Et sũt pricꝫ ex insidijs demonũ malozz hoĩm ⁊ carnis nr̃e prauis cõcupiscẽtijs quoz oĩm fluct⁹ pcelloso diuersaꝝ tẽptatõuz nõnunq̃ in vnũ ꝓcipitiũ ꝓfluũt vbi aque ĩ girũ pplexitatis circũuolute plerosq̃ in hoc mari nauigãtes absorbent ⁊ in ꝓfundissimũ inferni abyssuz demergũt. Oz vt scribitur ĩ canõica. i. Job. ij. Oẽ qđ ẽ ĩ mỏo ꝓcupiscẽtia carnis ẽ ⁊ ꝓcupiscẽtia ocloz ⁊ superbia vite. Tercio ẽ dubiũ ꝑ vasa. bñt eiz nauigãtes ĩ hoc mari vasa fragilia onerata ⁊ pforata. Vasa ista sunt corda hũana q̃ sũt fragiliora ⁊ passibiliora oĩ vase vitreo luteo lgineo lapideo. Nã ⁊ si vas vitreũ ꝑt aliq̃ duro frãgi: nõ tñ submersũ extingui. Jtẽ ligneũ si ꝑt igne ꝓburi. nõ tamẽ igne ledic̃ si submergac̃. Jtẽ luteũ aq̃m tenet ⁊ igne solidac̃. Jtẽ lapideũ licz ferro frangac̃ nõ tñ aere corrũpic̃ Sz cõstat q⁹ corp⁹ hũanũ etiã aḡs b⁹ marz id ẽ mũdi imersuz bis oĩb⁹ fragili⁹ ẽ: q⁹ ne dũ duro aliq̃ sic̃ vitꝝ. sz etiã leui q̃libet tem/ptatõe nõnunq̃ ꝓcutic̃ ⁊ frangic̃ igne carnalis estus sic̃ lignũ materiale exuric̃ ⁊ ñ sicut lutũ solidac̃. sz dissoluic̃ ⁊ in aḡs ꝓcupiscentie defluit. et aere cuiuslibet suggestionis et laudis inanis sepissime corrũpic̃ ⁊ sꝺuertic̃. Jn hỉ etiã marz nauigio sũt vasa onerata: q⁹ nauigãtes plerũq̃ onerati sũt pctis cũ qđ stolidi, pfundissimũ ⁊ pcelloso simũ ⁊ varijs tẽpestatib⁹ exagitatũ hỉ mare ꝓtrãsire conãc̃ quib⁹ ut lucrifacerẽt aĩas suas. expediret potius vt se oneribꝫ hmõi exonerarẽt exẽplo illoz inter ḡs paul⁹ fuit. Act̃. xxvij. Ne vł sic onusti alios plmos corrũpent ⁊ scandalisarẽt. q⁹ cuilibet tali expedit vt ór Mat. xviij. q⁹ suspendac̃ mola asinaria in collo ei⁹ ⁊ demergac̃ in ꝑfundũ marz Vbi glo. Cłuli⁹ est innoxiũ grauissima pena vitã finire q̃q̃ ledendo frẽz mortẽ mereri ꝑpetuã. bñt ec̃ nauigia nr̃a vasa ꝓforata rimis ⁊ foraminib⁹ q̃nq̃ sensuũ ĩ q̃ intrãt aq̃ malaꝝ tẽptatõuz ⁊ dilectatõnũ. Cłñ psal. lxviij. saluũ me fac de⁹ qm̃ intrauerũt aq̃ vł. ad ani. m. Hoc enĩ mare xp̃s ptransijt abeundo dũ nichil terrenũ ⁊ mũdanũ possidere voluit. Mat̃. viij. Vulpes fobñt ⁊ volu. ce. ni. fi. ãt ho. ñ hz vbi caput rc̃ Et hoc etiã ip̃e figurauit q̃n siccis pedib⁹ super mare ãbulauit nob⁹ in exemplũ vt ⁊ ip̃i mare hui⁹ secli siccis pedib⁹ hoc ẽ nõ infiscatis affectib⁹ ⁊ pollutis trãseam⁹. ipm scz ⁊ omia q̃ in eo sũt ꝓtẽnendo suppeditãtes ⁊ pculcãtes sm illd̃ nolite diligere mũdũ neq̃ ea q̃ in mỏo sunt. i. Joh. ij. Et ista ẽ via secura. Isa. li. Dosuisti, ꝑfundũ marz viaz vt trãsirẽt liberati. ¶ Tercio dem⁹ exẽplo xp̃i transire mare cordis hũani q̃ inuolutiñ p diuersas cogitatões ⁊ affectões. Et hoc mare ẽ inscrutabile, ꝑ ꝑfunditatẽ suã. Eccl. .i. Profundũ abissi q̃s dimẽsus ẽ.. Hiere. xvij. Prauũ ẽ cor hoĩs ⁊ inscrutabile q̃s cognoscet illd̃. Aug⁹. de occultis alieni cordis temere iudicare pctm̃ est. Jtẽ instabile ꝑ varias tẽptatões. Isa. lvij. Impij q̃si mare feruẽs qđ quiescere nõ ꝑt. Nibil enĩz est qđ quietare ꝑt mare cordis hũani. nisi ille đ q̃ legic̃ q⁹ imp̃auit vẽtis et mari. Aug. Fecisti nos dñe ad te ⁊ iquietũ ẽ cor nostꝝ donec̃ pueniat ad te. Jtẽ illd̃ mare ẽ dubitabile, ꝓpter pauptatẽ. freq̃nter enĩz deficiũt in hoc mari ea q̃ sũt necaria ad vitẽdũ ⁊ nauigãdũ

Mare est cor humanū. Nam corda pctōrum carent virtutibꝫ ꝙ ꝫs quasi ꝙ velum ⁊ malū ⁊ alia instrumēta nauis bñt duci. Carēt etiā vento grē id ē aura spūsācti sine q̄ nauis nō ꝑt ꝓcedere in bonū siue in portū salutis. Carēt eē spūali⁹ ꝓsolationū nutrimēto ⁊ sustē tamēto. Hoc mare xp̄s trāsiuit q̄ cogitationes prauas nō būit. q̄ sic eraltati sunt celi a terra. sic eraltate sunt vie mee a vijs vestris ⁊ cogitatōes mee a cogitatōibꝫ vr̄is. Isa. lv et Job. ix. Qui gradit̄ sup fluct⁹ mar. Clñ et nos erēplo ei⁹ sil̄r debem⁹ abire trās hoc mare prauas cogitatōes fugiēdo sic sunt cogitationes luxuriose. Clñ psal. cxiij. Mare vidit ⁊ fugit. Clel restringēdo malas. s. cogitatiōes ire ⁊ superbie Job. xxxviij. Circūdi illud scz mare termis meis. Clel solidando si sint molles ⁊ pauide vt in accidiosis. vl̄ꝫm diuersas ꝙcupiscētias fluide vt i auaris ⁊ gulosꝫ. ps. cv. Increpuit ma. rubrū et exic. ē. ℣ Scō xp̄us oc̄los leuauit vt rectificaret ad dñm nrām intētionē que est ocul⁹ ꝫm quē oīa opa nrā dirigūt̄. Clñ dic̄: Cū subleuasset oc̄los. Sic ei ad nrām instructionē aliq̄tiens ⁊ p̄sertim q̄tuor vicib⁹ oculos legit̄ sbleuasse. Prio qñ erat ꝑꝛ ẽfectus sic hic. Ex q̄ instruim̄ ꝙ qñ paupibꝫ aliq̄d dam⁹ oc̄los. i. intētionē nrām ad deū leuare dēm⁹. Treñ. iij. Leuem⁹ corda nrā cū manib⁹ ad dñm in celos. Piero. Cū pauperibus manū extendis cogita xp̄z. Scō leuauit oc̄los p̄ēm dēpcatur⁹. Job. xvij. Sbleuatis oculis in celū dixit. Pt venit hora ⁊c. Ex q̄ instruim̄ ꝙ cū orare volumus oculos cordis ad deū leuem⁹ vt nichil sit in corde: qđ uersat̄ in ore. ps. cxij. Ad te leua. oc. me. q̄ habi. i cel. Tercio leuauit oc̄los discipl̄os docturus. Lu. vi. Et ipe eleuatis oculis in discipulos dixit. Bti pauꝑes q̄m vr̄m ē reg. celoꝝ. Sic ⁊ nos q̄ p̄dicam⁹ leuem⁹ oculos cordis ad dñm. Primo sapiam a deo peteꝛ do. Jaco. i. Si q̄s vr̄z indiget sapia postulet a deo qui dat oībus affluēter ⁊ nō improperat Scō grās ꝙ data sapia vl̄ doctrina reddē do. Eccl̄i. li. Danti mihi sapiam dabo gl̄iam Quarto leuauit oculos Lazaꝝ resuscitando Joh̄is. xi. Jbūs eleuatꝫ rursum oculis dixit pt̄ grās tibi ago q̄m audisti me ⁊c. In quo oñdit̄ difficultas resuscitādi a pctō ꝙsuetudinis. vbi Glo. Difficile surgit quē moles male ꝙsuetudis p̄mit. Et in b̄ instruim̄ ꝙ cū aliq̄d difficile ē ad faciēdū leuem⁹ oc̄los ad dñm. ij. Paralipo. xx. Cū ignoram⁹ quid agere debeam⁹ b̄ solū residui hēmus vt oculos nr̄os dirigam⁹ ad te. Z Tercō xp̄c informat actōem ex eo ꝙ ꝑꝛ fuit de panibus q̄nq̄ ordeaceis ⁊ duob⁹ piscib⁹. quibus spūaliter acceptꝫ etiā aīma reficit̄. Et isti q̄nq̄ panes sunt q̄nq̄ vulnera xp̄i. nā sic panis ꝙfortat hoiem corpaliter. sic vulnera xp̄i hominis mētez spūal̄r Clñ Bernar. sup Cañ. Ultimū ⁊ singulare refugium passio tua. deficiēte eni sapia: iusticia: sanctitate ⁊ meritꝫ illa sola succurrit. Quis enī de sua sapia iusticia ⁊ sctitate p̄sumit sufficiētiā. q. d. null⁹. ij. Coꝝ. iij. Sufficiētia nrā ex deo ē. Sz cū defecerit virt⁹ mea ñ diffido. sz q̄d faciā. caliceſalutarꝫ accipiā ⁊ nomē dñi inuo. Dic̄ enī Anf. Nulla mihi vita: nulla sal⁹ nisi in passione tua. Et sunt ꝛe tales panes ordeacei. i. amari. Treñ. i. O vos oēs q̄ trāsitis p viā attē. ⁊ vi. si ē dolor sic̄ est dolor meus. Isti panes. i. vulnera xp̄i sūt pisti in igne caritatis in camīo crucis. Ber̄. in lib. de stimulo amoris. li. i. c. xij. Non credo ꝙ oēs angeli possent suis intelligētijs capere vehemētiā caritatis quā xp̄s exhibuit inimicꝫ. Et itē isti panes cū lacrīs crebertime masticādi. i. meditādi sunt. Aug. Quis p̄t meditari siccis oculis q̄ lācea militis ptrāsiuit lat⁹ saluatorꝫ A Nota triplices lacrīas. Prio ꝓtritōis Job. ij. Añq̄ comedo suspiro. p̄s. xli. Fuerunt mihi la. mee pa. die ⁊c. Ezech̄. xij. Fili hominis panē tuū in ꝙturbatōe ꝙmede. ⁊ q̄d quid sic cōtrit⁹ ⁊ ꝙturbat⁹ flendo petierꝫ ipe exaudiet. Piere. xxxi. In fletu veniēt ad me ⁊ in p̄cib⁹ reducā eos. Crisost. Nemo ad deū flens accessit q̄n ipetrauit q̄d postulauit. Secundo lacrimas ꝙpassionis. Lu. xxiij. Seq̄bat̄ aūt eū multa turba p̄pli ⁊ mulieꝝ q̄ plangebant ⁊ lamētabāt eū. Ro. xij. Flere cū flētibꝫ Sic et nos. ij. ad Thi. ij. Si sustinebimus ⁊ ꝙregnabim⁹. Tercio lacrimas dilectiōis et deuotiōis. ⁊ sic Maria magd. fleuit. Joh̄is xx. Mulier q̄d ploras. Prima meret̄ remissionē. Judith. viij. Indulgētiā ei⁹ fusis lacrīs postulem⁹. Scōi ꝓsolatōes. ps. xciij. Scōz multitudinē doloꝝ me. i corde meo ꝓsolatōs

tue letificauerũt aĩam meã. Tercũ xpi visionem. Bernñ. de ꝓtemptu mõi. O felices lacrime q̃s benigna absterget manꝰ ꝓditoris. De bis quinq̃ panibus misticis. in summa Bernñ. dic̃ de stimulo amoris. Accedamus ad xpi vulnera ibi apparet eiꝰ clemẽtia. Jõ Introduc me ĩ gazophilatiũ templi tui vt videre valeã q̃ntũ obtuleris pri ꝑ me recipe me filiũ ꝓdigũ vt tecũ comedã vitulũ sagi natũ in cruce assatũ. nimis ẽ sareũ cor meũ nisi molliaꝛ sanguĩe tuo. O bone pastor ego sũ ouis q̃ ꝓꝛit ⁊ errauit ꝑ q̃ in cruce posuisti animã tuã agnosce me ut introducas me in caulas vlñer tuor. sine enĩ morte tua morior. sine vulneribꝫ tuis vulneror. Dñe ꝑ me feciſti celũ ⁊ terrã aues pisces bestias solẽ lunã ⁊ stellas q̃ mihi oĩa viluerũt. ſꝫ da michi vulnera tua hec sup celũ habilitãt cor meũ. sup sidera illũinant intellectũ. sup ignem accendũt affectũ. sup aerẽ emolliũt. sup aquã fecundãt oĩbꝫ meliora fructibꝫ. oĩa inq̃m vanitas nec vlla vspiam nisi in vlneribꝫ tuis fortitudo. potiꝰ volo esse cũ latrone tecuꝫ in cruce q̃ cũ ℣Petro Jacobo ⁊ Johe in mõte O penitens si mare fugis cũ xpo in mõtem rutũ ascẽde. vis ꝺescere in illiꝰ vlneribus reꝺesce. nuspiã enĩ q̃ in bis tuta tibi quies. Jdẽ. Quid tã efficaꝛ ad curãdũ vlnera aĩe sic̃ sedula vlnerꝫ xpi meditatõ. Jbidẽ. efficacioꝛ est mors xpi i bonũ q̃ pctã in malũ Augꝰ in ser. ꝺ ꝓpassiõe dñi. Memor ero q̃diu vixero laboꝛ ⁊ q̃s ꝓtulit in ꝑdicãdo. fatigationũ in discurrẽdo. vigiliaꝛ ĩ oraãdo. temptõuꝫ in ieunando. lacrimaꝛ in ꝓpatiendo. insidiarũ in colloq̃ndo. ꝓstremo ꝓuicioꝛ sputoꝛ borumq̃ similiũ q̃ abundãtius ꝓtulit ℣Hec mihi in ore freq̃nter. in corde sp. hec mea philosophia. scire ibm ⁊ hũc crucifixũ. nichil re mãsit in eo imꝓtusum nisi lingua: ſꝫ aceto ⁊ felle amaricata vt ꝑ pctõribꝫ exoraret ⁊ matrẽ discipulo ꝓmẽdaret. Ex bis reliq̃s dẽs implere duodecim cophinos. ℣ Jtem duo pisces spem ⁊ timorẽ significant primo timorẽ q̃ timeat quis ne forte mltoties renouauerit vlnera christi pctis suis. ad heb. vi Rursum crucifigẽtes sibimetipsis filiuꝫ dei et ostentui hñtes. Talis enĩ timor liberat et ꝑfuat a pctõ. Ecci. i. Timor dñi expellit peccatum. Scõo spem. qꝛ dic̃ Bern. maioꝛ est dei misc̃oia q̃s quis nra iniq̃tas. Vlt si duo pisces quibꝫ aĩa reficiꝫ sunt. scꝫ abrenũciatõ oĩm terrenoꝝ ⁊ feruẽs ꝺesideriũ eternoꝝ qui ambo in aq̃ vite pñtis hamo diuine grẽ capiunt. Nã sicut dic̃ Remigiꝰ ĩ omelia ꝑ senti. Piscis q̃tuoꝛ hꝫ ꝓprietates. Prima est q̃ nõ põt viuere sine aq̃. sic nec electꝰ siñ grã dei. Vñ Crik. Sic̃ terra sine aq̃: sic hõ sine dei grã. Jõo ꝑs. cxliij. Aĩa mea sic̃ terra siñ aq̃ tibi Quã aquã quotidie petũt electi ꝺ nube spũsscti. dicẽtes illud Jsa. xlv. Rorate celi ꝺesup ⁊ nubes pluant. Scõo piscis fac̃ saltũ sup aq̃m: sic electi dei ad celestia se subleuãt dicẽtes cũ apl̃o ad Philipen. iij. Nostra conuersatio in celis ẽ. Tercio pisces quo magꝫ fluctibꝫ tunditꝫ eo magꝫ roborat̃. sic et electi ꝺi ꝓficiũt ꝑ tribulatões vt dic̃ Crik. Sic̃ ignis flatu augeꝫ. sic electꝰ dei in tribulatione roboraꝫ. Vel sic duo pisces sunt scꝫ ꝓsideratio ꝑnis ⁊ ꝓtẽplatio eterni supplicij Prim⁹ piscis reꝑitur in aq̃ dulci. i. in dulcedine grẽ. Scõs in aq̃ amara .i. in amaritudine ꝓtritionis ꝑ pctõ. Prim⁹ trahit ad bñ agendũ. ⁊ ꝓfortat in ope bono. De q̃ Gre. Consideratio ꝑnis minuit vim flagelli. Nã si ꝓsideremꝰ q̃ ꝑmittunt in cel̃ vilescũt omĩa q̃ sunt in terris. Scõs piscis trahit a malo ꝑ timorẽ. Prouer xvi. Jn timore dñi declinatur a malo.

Dominica Judica

Sermo. lxx.

Tulerunt lapides iudei vt iacerẽt in eum. Joh. viij. Et legit̃ hodierna die, ꝑ euangelio officio C

Querit̃ cur ecclia sctã ꝑ duas hebdomadas agit memoriã passionis xpi. cuꝫ tñ vno die scꝫ in pascene facta ẽ. Rñdet̃ primo: qa ꝑ duob⁹ ꝑplis scꝫ iudeis ⁊ gentilibꝫ passus est. Ad Ro. viij. Proꝓrio filio suo ñ pepercit̃ sꝫ ꝑ nobꝫ oĩbꝫ tra. illũ. scꝫ ad mortẽ. Secundo qꝛ a duobꝫ ꝑplis passus ẽ. s. a gẽtilibꝫ et iudeis. Lu. xviij. Tradet̃ enĩ gentibꝫ ⁊ illudet̃ ⁊ flagellabit̃ ⁊c. Ecce dic̃. Tradet̃. s. a iudeis hꝫ q̃bꝫ gentibꝫ. s. ⁊c. Tercio qꝛ ꝑ duas hebdomadas sigñicãt duo testamenta: scꝫ vetus ⁊ nouũ q̃ testant̃ de passione xpi. Vetus ꝑdixit eũ passuꝝ. nouũ ostendit eum

passum. Sz.d. q̃re eccĩa incipit mẽoriã passionis xp̃i in sabbato. Rñdet mg̃r in scolastica histo. q̃ ꝑpt̃ resuscitatõz Lazari q̃ fcã fuit ꝓxia feria sexta p̃cedẽti qñ põtifices ⁊ pharisei collegerũt ꝓsiliũ eo q̃ ꝓdã ex iudeis resuscitatõez lazari viderũt ⁊ abierũt ad pharisleos ⁊ dixerũt eis q̃ fec ihũs. Jõ in eoz ꝓcilio dixerũt. qd facim⁹ qz h̃ hõ mł. sig̃ fac. si dimit. eũ sic oẽs credẽt i eũ. Unus ãt ex eis cayphas noie põtifex ãni illi⁹ dixit Vos nescitis nec cogitatis quicq̃. Expedit vob̃ vt vnus mo. hõ ꝑ po. ne to. gẽs ꝑeat. Hoc aũt a seipo nõ dixit. Sz cũ essz põtifex ãni illi⁹ ꝓphãut q̃ Jh̃s moriturꝰ erat ꝓ gẽte. ⁊ nõ solũ ꝓ gẽte. sz vt filios dei q̃ dispsi erãt ꝓgregaret in vnũ. Ab illo g̃ die cogi. inkfi. eũ. g̃ eccĩa in h̃ sabbato et dieb̃ seq̃ntib̃ vsq̃ ad vigiliam pasce in ītroitu misse ⁊ in Rẽjs. ī qbꝫ histori aliter notat passio xp̃i. nõcanit Gl'a p̃ri. Rõ qz iam ꝓclusuz erat morti xp̃z tradere q̃ fm dinitatẽ ẽ tercia ꝑsona in dinis. ⁊ illa debonestabat vbis liguis. s. ⁊ prauis intẽtionib̃ iudeoꝝ. Hoc dsigt eccl'ia ⁊ exprimit in euãgelio. Tulerũt lapides iudei. ❡ In sũma euãgelij duo innuũt. Ꝓmo excellẽtia claritatis singularꝫ. Scõo pacia hũilitatꝫ exẽplaris. Primũ ibi. Quis ex vob̃ ar. me ꝺ pec. scõm ibi. demoniũ nõ hẽo. De ꝑmo di. Jn illo tpe. s. in festo scenophegie. s. cũ xp̃s venerat in tẽplũ in medio festiuitatꝫ. s. q̃rto die Et in vltõ festiuitatis die clamabat in templo. Si q̃s sitit veniat ⁊ bibat. Ꝓ hoc absolut mł'ierẽ in adulterio dẽphensã. ⁊ dẽide se dixit lucẽ mũdi. Indignati g̃ pharisei miserũt mĩstros vt eũ caperẽt. et intẽdebãt eũ occidere. tũc xp̃c ondit se innocẽtẽ dicens. q̃s ex vo. ar. me ꝺ pctõ. q. d. fm glo. Vos vultꝫ me occidere oñdatis ig̃r cãm mortꝫ cũ nullus sine cã dz ad mortẽ dãnari. Per hoc docemur cũ q̃s falsꝫ vł' iniuste infamat. tũc laudabile ẽ q̃ se excusat. Nã tria bõa ex hoc sequunt. Primũ est q̃ innocẽtis fama ꝓfuat q̃ est marim bonũ inter res tpales. ꝓuer. xxij Veli⁹ est nomẽ bonũ q̃ diuitie mł'te. Jõ si licitũ est boi q̃ ꝺfendat substãtiã. mł'toma gis bonã famã. qz dic Aug. de cõi vita cleri coz. ⁊ dr̃ in ca. xij. q. i. Nolo. Ꝓpt̃ nos cõ scientia nrã nob̃ necessaria est ꝓpt̃ vos fama nrã nõ pollui: sed pollere dẽt in vbis. Due res sunt ꝓscia ⁊ fama. Consciẽtia necessaria est tibi fama ꝓxio tuo. iõ subdit. Qui fidens ꝓscientie negligit famã. crudel' est vt aliqui sunt q̃ dicũt de⁹ scit qz ĩnocẽs sum in hac cã et sic tles nolũt ꝓbare eoz cãm. Cõtra tles di. apls ad Ro. xij. Prouidẽtes bõa nõ tm̃ cor̃ deo: sz etiã cor̃ oĩb̃ hoĩb̃. Scõm bonũ qꝺ ex iñ ozit est vt detrabentis lingua refrenet q̃ valde nociua ẽ. vt inqt Berñ. in li. de ꝓsidratoĩb̃ Nunq̃ nõ vipa ẽ detrabẽtz lingua q̃ letaliter tres inficit vno flatu. s. detrabentẽ ⁊ eũ cui detrahit. ⁊ terciũ q̃ audit detractões et delectat' in eis. Est eiz lancea acutissima q̃ tres vno ictu penetrat. est eĩ gladius triceps. Jõ subdit Berñ. Detrahere et detrabẽtẽ audire qꝺ hoz dãnabili⁹ nõ facile direri: qz vterq̃ portat diabolũ sub lingua. Unde ps. c. detrabẽtẽ secreto ꝓximo suo h. per. Propt̃ qꝺ scribit in ca. vi. q. i. summa. Sũma iniqtas est detrahere. qz oĩs q̃ detrahit fr̃i suo hoĩcida ẽ. Rõ. q̃ enĩ occidit famã bonã illi⁹ de q̃ loquit detractiue occidit aiaz ꝓpriam ⁊ alteri⁹. s. audiẽtis. Jõ maledicũt puer. xxx Maledicta generatio q̃ ꝓ dentib̃ gladios hz. Et in ca. vi. q. i. deteriozes. inqt Anaclet⁹ papa. Deteriozes sunt q̃ detrahẽdo vitã ⁊ mozes corrũpũt q̃z q̃ substãtiã alior̃ pdia q̃z diripiũt. Terciũ bonũ vt scandalũ audiẽtis euitet. Et iõ bonũ est vt susurratoz ⁊ detractoz lingua refrenet. qz scribitur Mat. xviij. Ue boi ꝓ quẽ scãdalũ venit. Jõ di. Crł'. Dia agam⁹ ne ꝓxim⁹ scãdalizet. Et sic xp̃c fec in p̃nti euãge. ❡ Unde iudei in trib̃ ditrahebãt sibi. Prio ī vita dicẽtes eũ pctõrez. Job. ix. Nos scim⁹ qz h̃ hõ peccator ẽ. et Mat. xi. Ecce hõ vorax ⁊ potator vini publicanoz ⁊ pctõz amic⁹. Scõo detrahebãt doctrine sue di. Johã. viij. Testimoniũ tuũ nõ ẽ verꝫ. ⁊ vocabãt eũ seductorẽ Joh. vij. Vult⁹ murmur erat de eo quidaz enĩ direrũt qz bon⁹ ẽ. alij no ñ. sz seducit turbas. Jõ accusabãt eũ tãq̃ seductorẽ. Lu. xxij. Jnuenim⁹ hũc subuer. gẽ. nrãz. Tercio detrahebãt suis miracul' dicẽtes eũ in vtute demoniũ ejicere demoia Lu. xi. Jn vtute beelzebub pr̃i. de. ejcit de. Et h̃ī euãgelio. demoniũ hẽs. De his trib⁹ ꝓfẽ purgant se ī p̃nti euãgelio. Ad primũ dic. q̃s ex vo. arguet me de pctõ Quo ad scõm dixit. Si

id ē q2 vitatē vobis dico ḡre nō creditʒ mi/
chi. Et in ꝟ oñdit doctrinā suā veraz. Quo
ad terciū dixit. Ego dēoniū nō habeo. sed
honorifico prēm meū. In ꝟ sua miracla nō
ex diabolo sʒ ex virtute dīna eē sigficās. ¶
Circa primū dic. Quis ex vob arguet me
de pctō. q. d. Clos dicitis me pctorē z male/
factorem coram pplo ꝓmuni. Nūc ego offe
ro me vobis q̄ estis inimici mei vt bicī pa/
lam pctā mea corā oi pplo ꝓducatis: si aliq̄
scitis qđ si facere ñ poteritʒ. extūc certū est q̄
me mēdose inculpatis. Ex ꝟ ptʒ magē xpi iu
sticia. Crisō. Magē fiducia iusticie ē vbi ad/
uersarijs ꝓmittit cā. vt ipleat illđ Deutro.
xxxij. Inimici nri sūt iudices. Nō eīʒ fuerīt
simplices z būles psone q̄ timuissent dñm
sʒ pncipes. Nō ydeote sʒ legispiti bis dixit
Quis ex vo. argu. me de pctō. Origenes.
Quis hoīm posset hec dicere. q. d. nullus.
qz scribit ad Ro. iij. Oēs peccauerūt et egēt
glia dei. Nā ꝺ nobis singul'scribit ī canōica
.i. Johā. i. Si dixerim9 qm pctm nō hēmus
ipi nos seducim9 z veritas in nobis nō est.
¶ Jpe enī sol9 est q̄ pctm nō būit nec eē
peccare potuit mltis ꝺ causis. Primo, ꝓpter
offi. cij dignitatē: qz pontifex mediator dei et
hoīm q̄ seipm offerre venerat p pctōribꝫ et
genus hūanum redimere a pctō. dignū igit
fuit ipm fore sin pctō. alʒ si pctm habuisset
redēptore indiguisset. z sic nō fuissʒ verus
mediator. Et ꝟ est qđ aplus dic ad Hebre.
vij. Tal' decebat vt nobis essʒ pontifex sc̄s
innocēs impollut9 segregat9 a pctōribꝫ z ex
celsior celis factus. Et figurat9 est Leui. xvi.
in birco. nā qñ ppl'us peccauit duo birci reci
piebant' z vn9 interficiebat' z sanguine eius
aspgebat' tabernacl'm. ad aliū bircū sacer dos
accedēs posita vtra q̄ manu sup caput eius
ꝓfitebat' oīa pctā ppli impcās ea capiti ei9.
Et iste birc9 nō interficiebat' sʒ mittebatur
in deserti vt sic portaret oēs iniqtates eoz ī
terrā solitariā. Et sic ppls expiabat' z recō/
ciliabat'. Spūal'r. Popul9. i. gen9 humanū
peccauit. Prouer. xx. Quis pt dicere mū/
dū est coz meū purus sīn a pctō. z ad ꝟ mun
dandū requirebant' duo birci. i. duplex na/
tura in xpo. s. hūana z dīna. humana occīō
batur z totū tabernacl'm. i. gen9 hūanū asp/
gebat' sāguine eius ad sanctificatōem popli
Vñ ad Hebreos. ix. Si sanguis bircoz z
thaurorū z cinis vitule aspsus inquinatos
sanctificat ad emūdatiōem carnis q̄nto ma
gis sanguis xpi qui p spūm sanctū semetipʒ
obtulit īmaculatū deo emūdauit psciaz nrāʒ
ab opibꝫ mortuis ad seruiendū deo viuēti. Jʒ
p bircū qui nō occidebat': sʒ viu9 in deser
tum missus ē intelligit' natura dīna q̄ māsit ille/
sa: qz impassibil' z īmortalis. z sic ille bircus
nō būit pctā z tamen portauit pctā ppli. sic
z xpc pctm nō fecit z tn portauit nrā. i. Pe.
ij. Pctā nrā ipse ptulit in corpe suo sup li/
gnū cū fuit missus in desertū scz passionis in
locū caluarie. de q̄ in epla bodie ad hebre. ix
Semetipm obtulit īmaculatū deo. Et sic p
bat' primo nō habuisse pctm. Scđo xpus
nō potuit peccare ꝓpter defectibilitatē pcī
qz peccatū ē defectus grē. ipe aūt fuit ille de
quo Joh. i. Vidim9 eū plenū gra z vitate.
et de plenitudie eius nos oēs accepim9 z ḡ
tiam p grā. qz gtia z vitas p Jēm xpm fa
cta est. Tercio xp̄s peccare nō potuit ꝓpter
pcī diffinibilitatē. Qz dic Aug. ipm diffi
niens. Pctm est dictū factū vl' cupitum ꝯ
legē diuinā. mō xp̄s nunqđ fec ꝓtra legē diui
nam. Johis. viij. Ego q̄ bñplacita sunt ei fa
cio sp. Math. v. Nō veni soluere legē sʒ ad
implere. idcirco nō peccauit. qz ꝯ legē nō ex
cessit. Quarto q̄ xp̄s nō peccauit nec pecca
re potuit: ptʒ p diuisionē sufficientē. Qua
dicit Grego. z bñ in canōe de pe. di. ij. scien
dum. Omne peccatū aut cōmittit ex ignorā/
tia aut īfirmitate aut ex malicia siue studio.
mō xp̄s peccare nō potuit ex ignorantia. qz
erat oīa sciens: qz ipe est ad Colo. ij. in quo
omēs thesauri scie z sapie dei sūt absc̄diti.
Et iohis. ij. Jpe sciebat qđ esset in homine
qz nichil sibi occultū. Ad hebre. iiij. Omīa
nuda z apta sūt oculis ei9. Nec z sc̄do mō
scz ex infirmitate peccare potuit: qz sensuali
tas pfecte obediuit rōni. Nec etiā tercō mō
scz ex malicia: qz ipe tot9 bonus z essential'r
a natura. qz ver9 deus Vñ sic lux z tenebre
misceri nō pñt. ij. Coz. vi. Que pticipatio
iusticie cū iniqtate aut q̄ societas luci ad te
nebras. sic nec malicia z bonitas. q̄ erat im/
peccabilis. Quito xp̄s peccare ñ potuit, ꝓpt
finis ꝓceptibilitatē. Damasce. Quidq̄ deīʒ
vltimū finem suum attigerit: vt illi fortiter

adhereat optet. finis aũt oĩm bonoꝝ ẽ deꝰ sicut finis maloꝝ est infernal' status Et ideo sancti q̃ sunt in cel' inseparabil'r inherẽt vlti/mo fini scz deo. ita vt a vlteri9 peccare non pñt nec vel mereri vl demereri. Silr dãna/ti qui sunt in inferno demereri nõ pñt. Do nec autẽ sum9 in via possum9 mereri a de/mereri. Christus aũt ab instãti sue ꝯceptio/nis fuit viatoꝝ simil a ꝑfbensoꝝ. qz vltimo fini ꝓiũctus. sꝑ enĩ aĩa eius a caro fuit dĩ/tati cõiuncta. iõ nullũ in eũ petĩm cadere po tuit maxie cũ peccare ẽ fm Aug. a deo rece/dere. Jpe aũt ver9 de9 a hõ est. iõ a seipo re/cedere nõ potuit: a ꝑ ꝯsequns nec peccare. iõ patz. scribe a pharisei coraz pplo falsse argue bant eũ de petõ. Postꝯ igit purgauit le ꝺ vita sua nitit se purgare de doctrina dicẽs. Si ego veritatẽ dico vobis q̃re nõ creditis michi. q. d. Erq̃ vitã meã nõ potestis ꝓba re culpabilem vt exinde occasione vsurpata velletis spnere doctrinã meã. nec ꝓpter ali quã inuolutõem falsitatis. qz ego veritatem dico vobis. Remigi9. Reuera vitatẽ dixit qz xps veritas ẽ. a quidquid vitas loquit mãifestũ ẽ q vez ẽ qd loquit. H Habe tur enĩ Johãnis. xiiij. Ego sum via veritas et vita. Idcirco q̃re nõ creditis michi. Re uera debuissent credidisse. Nã quadruplici de cã credit bonũ. Primo ꝓpter iuramẽtuz qz scribit ad Heb. vi. Omis controuersie fi/nis ad cõfirmatõem ẽ iuramentũ. Et sic iu rauit xps Joh. xvi. Amen amẽ dico vobis id ẽ vere si quid petieritis patrem meũ in noie meo dabit vobis. Scõo ꝓpter sigillũ princi pis vl protestatis alic9 ambasiatoꝝ credit. Sic ẽ a de xpo. Joh. vi. Hũc enĩ pt signa/uit de9 q̃ verax ẽ. Reuera bũit sigillũ. i. pote statẽ pris. Johã. x. Si nõ facio opa patris mei nolite mihi credere. Si aũt facio: a si ñ vultis mihi credere operibus credite. q. d. hoc ẽ sigillũ pris. Tercõ credit alicui ꝑ ꝓmissũ sic cũ incredulo expandit man9. vt in cõtra ctibus a stipulatõnibus plerũq; fieri solet ut ꝓmissioni eius credat. Sic a xps vtraq; manus expãdit in cruce. Isa. lxv. Expandi man9 meas tota die ad populũ incredulũ ad designãdum ꝙ terterã gliam quã ꝓmisit bo nis ꝙ sinistrã penã quã minat9 ẽ malis. Mat. xxv. Ibũt hi in supplicium eternũ. iusti aũt in vitã eternã. Quarto credit alicui ꝓpter testi moniũ qd hz. et sic xpc hũit testimoniũ suffi ciens Prio ꝓphetas Actu. x. Huic omes ꝓphete testimoniũ phibẽt remissionẽ pctõ rum recipe ꝙ nomẽ ei9 oes qui credũt in eũ. Itẽ Moyses testat de eo Joh. v. Si crede retis moysi crederetis forsitan a mihi. de me eni ille scripsit. J Sz. d. vbi Moyses testimoniũ phibet de xpo. Rñdet q̃ Deu/tro. xviij. Prophetã de gẽte tua a de fratri bus tuis suscitabit tibi dñs de9 tuus. ipm audies. Et itez ꝓphetã suscitabo eis de me dio fratz suoꝝ similẽ tui a ponã vba mea i ore eius. Qui aũt vba ei9 q̃ loqtur in noie meo audire noluerit ego vltor existã. Item Jobes bap. testat Joh. i. Hic venit in testi moniũ vt testimoniũ phiberet ꝺ lumie. Itẽ tota trinitas pt in voce Lu. iij. Tu es filius meus dil. in te ꝓplacuit mihi. filius in carne Johã. xviij. Ego in hoc nat9 sum a ad hoc veni in mũdũ vt testimoniũ phibeã vitati. Spũssctus in specie colũbe. Lu. iij. Et de scendit spũssctus corpali specie sic colũba in ipsum. Et sic patz quõ tota trinitas illi testi/moniũ phibet. i. Joh. v. Tres sunt qui testi moniũ phibent i celo. s. pater. verbũ a spũssã ctus. Et sic ipletũ est illd ps. xcij. Testimo nia tua credibilia facta sũt nimis. Sz q̃ nõ crediderũt fuit inueterata eoꝝ malicia. Qd et q̃ritur ps. cv. Nõ crediderũt vbo eius et murmurauerũt in tabernaculis suis ꝛc. quia malinoli erãt sic hodie sunt. Et hũ mãifeste tãgit i tertu cũ subdit. Qui ex deo ẽ vba dei audit. ꝓterea vos nõ auditis: qz ex deo non estis. q. d. q̃ vos ñ auditis nõ est ex parte mee vite vl doctrine sz vrẽ malicie. Jo Grego. Unusquisq; seipm interroget an ex deo sit: verba dei aure cordis audit: percipit intelli/git a custodit. qz nõ sufficit audire aure cor/poris nisi etiã assit impletio operis. Unde Ja cobi. i. Estote factores vbi nõ auditores tm̃ Ratio ad Ro. ij. Quia nõ auditores legis iusti sunt apud deũ sz factores legis iustifica/buntur. Tũc subdit maliciã eoꝝ. Rñderũt iudei et dixerũt. Nõne bñdicimus nos quia samaritan9 es tu. Greg. Ecce ꝓphetas ma/loꝝ. qz quẽ rõne vincere nõ poterãt quicqs inuadũt. dicit volgand9. In boc q̃ dicũt eũ samaritanũ obiciũt ꝺ primũ inculpãtes euz

de vite nocentia. Samaritani enī erant pec/catores ⁊ publici transgressores legis. Et in hoc etiā objiciunt ꝺ scōm scz vitatē doctrīe naz licet samaritani circūcili erāt tñ dicebāt ꝓsuetudines iudeoꝝ ꝯuari nō debere. nc etiā ipas seruabāt. sz ydola colebāt. ⁊ sic illis tē/poribus samaritani apō iudeos fuerūt hīe mō apud nos heretici. Item in hoc q̄ dixerūt demoniū habes manifeste obiecerūt contra miracla sua dicentes in virtute dēmoniū illa fieri. ℟ Sed ꝺ. exq̄ nouerūt xp̄m in iudea natū quare ipsum samaritanū appella bant. ℟ñdet Theophil⁹. qz vidēbāt eis q̄ xp̄us nō perfecte iudaisaret. eo q̄ sabbatum nō custodiret. sed qz xp̄s de primis duobus vita scz ⁊ doctrina sufficiēter se expurgauit. Ideo ad illa nō rñdit sed ad terciū. Dixi igit scō subiungit patiētia hūilitatis exem plaris. ibi. demoniū nō habeo. Et in hoc de/dit nobis exemplū māsuetudinis ⁊ hūilita/tis q̄ etiā ꝑ eo tpe quo a ꝓximis cōtumeli as accipim⁹ eoꝝ mala taceam⁹ ⁊ calumnias et oppꝛobria sufficienē sufferam⁹ vt hic xp̄c fecit. Ulñ Greg. Pensanda ē saluatoꝛis cle/mētia q̄ nō ꝓrupit in improperia. Et ꝓbat tribus rōnib⁹ se demoniū nō hē. Prima ra tio talis ē. Ille nō hz demoniū q̄ in omībus opibus suis querit gl̄iam dei. eo q̄ diabolo vbiq̄ gl̄ia dei est ꝯtraria. sz ego in omnibus quero gl̄iam dei. Job. iiij. Meus cibus est vt faciā voluntatē eius q̄ misit me vt ꝑficiā opus eius. Et tāgit hoc totū in textu. Ego honorifico p̄rem meū. q. d. hoc demoniū nō facit quia oēm sapiam potentiam ⁊ cuncta bo na nō mihi sz illi ascribo. Mat. xi. Oia mihi tradita sunt a patre meo. Vos aūt inbono rastis me. Primo q̄ ad diuinitatē. dicentes me demoniū hz̄. Scō quo ad bōanitatez dicētes testimoniū tuū nō ē vez. Le Se cūda ratio talis ē. ille demoniū nō hz q̄ ꝓriā gl̄iam nō querit eo q̄ ꝓriū est diaboli i om/nib⁹ gl̄iam suā querere. Isa. xiiij. In celuz conscendā ⁊ supra astra dei exal. soliū meuz. Et Mat. iiij. diabolus oīdit xp̄o oīa regna mūdi. ⁊ dixit. Hec oīa dabo tibi. si ca. a. me sed ego gl̄iam meā nō quero: sed patris. qz Job. xi. in resuscitatōe Lazari dixit alta vo/ce. Pater grās ago tibi qm̄ audisti me. Ter cio demoniū ille nō hz q̄ gl̄iam p̄ celestis q̄ rit ⁊ cui⁹ iniuriā iudicet. sed gl̄iam meā pa ter celestis q̄rit eo q̄ testificat⁹ est michi in baptismo dicēs. hic est filius me⁹ dilectus Math. iij. Simil⁹ in trāsfiguratiōe. Mat. xvij. et Job xij. Audita est vox de celo. clari ficaui ⁊ iterꝝ gl̄ificabo. ⁊ ij Pe. i. Accipiēs a deo patre honorē ⁊ gl̄iam voce de lapsa ad eū huiusce mōi a magnifica gl̄ia. hic ē filius me⁹ dil. ⁊c. Et sequit. Et hāc vocē nos au/diuimus cū essem⁹ cū ipo in monte sancto. Insup ⁊ iniuriā mihi per vos illatā puniet et iudicabit. igit demoniū nō habeo. Et tan gitur hec rō in textu cū dicit. Est qui querat scz gl̄iam meā ⁊ iudicet. s. iniuriā. Ulñ psal. et canit hodie eccl̄ia in introitu misse. Iu/dica me dñe ⁊ discerne cām meā de gēte nō sancta. Q Postq̄ igit ꝓbauit se xp̄s demoniū ñ hz̄ oīdit q̄ imō oīs malicia eoꝝ venit qz sanā doctrinā ꝯtempserūt in q̄ viaz vite inuenire potuerūt. Ulñ di. Amē amen dico vo. si quis ꝺmo m. seruā. moꝛ. ñ vi. ne/ter. i. nō expiet. Hic xp̄s ñ loq̄bat de morte nature quā oīs hō imo oīs creatura expietur sed loquit de morte dānatōis eterne. Et iō nō loquit hic simplr nō videbit mortē sz ad didit ineternū. sed iudei ira moti nō intelle/xerunt eū loqui de morte eterna sed nature. ideo ꝯtumelioſe direrūt. Nūc cognouimus qz demoniū hēs. Symō ꝺ cassia. O cecitas et cōtumeliosa malicia iudeoꝝ. Nulla enīz ꝯtumelia criminosioꝛ est q̄ aliquē demoni/acum appellare. Demoniū enī est nomē pes simū. qz incoꝛrigibile malū dēpuata voluptas insatiabil⁹ p̄do oīm vicioꝝ scatebra ⁊ plu/uies. Et volētes assignare rōem sui dicti di/cebant. Abraā moꝛtu⁹ est ⁊ ꝓphete. et tu dicis. si q̄s ꝺmonē meū seruā. moꝛ. ñ gusta. ineternū. q. d. nō est vez q̄ dicis. qz ꝺmo tu⁹ nō est maioꝛis efficacie q̄ sermo dei. sz q̄ ser uabāt sermonē dei. vt Abraham ⁊ ꝓphete moꝛtui sunt. nunq̄d tu maioꝛ es p̄e nr̄o abꝛ rahām q̄ moꝛtu⁹ est. q. d. nullo mō. Quē te ipm facis. q̄si: cur teipsum laudas ⁊ extollis cū nihil sis. qz abiectus hō vilis ꝯditionis qz filius carpentarij de Galilea. Quaz igit vsurpas tibi gl̄iam dicēs. Qui ꝺmōez meū seruabit nō morietur. Ecce errātes ipi male in tellexerūt ipm dixisse ꝺ morte coꝛpis. Jō̄ et ꝓpterea excusat se xp̄s ꝓ vana gl̄ia dicēs.

Si ego glorifico meipm: gl'ia mea nichil ē
scz in reputatiōe vrā: Est pē me⁹ q̄ gl'ificat
me. Joh̄.i. Vidim⁹ gl'iam eius q̄i vnigeniti
a patre. ⁊ Act.iij. Deus pat⁹ nr̄ō⁹ glorifi
cauit filiū suū ih̄m. Quē vos dicitis q⁹ de⁹
nē est ⁊ ñ cognouistis eū p fidē. ſ. ⁊ caritatem.
Theophil⁹. Si pēm noscerēt filiū venera
rent. Ego aūt noui eū. Et si dixero q⁹ ñ scio
eū ero simil' vobis mēdax. Crisſ. Sic dicitis
vos eū scire ⁊ mētimini Sic ⁊ ego si dicerē
eū me nescire mētirer. scz ego scio eū ⁊ p̄mo
nē eius seruo. i. volūtatē eius impleo. i. Jo
hā. ij. Qui dicit se nosse deū ⁊ mādata eius
nō custodit mēdax ē. ⁊ in hoc vitas nō est.
℟ Tunc ꝓbat se maiorē Abrahā dicēs
Abrahaz p̄ vester exultauit vt videret diē
meū. ſ. nauitatis tpalis vidit ⁊ gauisus est.
Aug. Vidit. i. ꝓgnouit xp̄m in spū ex suo se
mine nascituꝝ. Etiā dicit q̄dā doctor q⁹ xp̄s
loq̄bat hec verba p⁹ decollatōem Johānis
bap. qui Abrahā in limbo existēti ad quē de
scendit xp̄m venisse indicauit. ⁊ vidit. i. co⁄
gnouit ⁊ gauisus est scz de ꝓma redēptio
ne sui ⁊ suoꝝ. scz iudei intelligētes hoc de vi⁄
su corpali dixerūtt. Quinq̄ginta ānos non
dū habes ⁊ abrahā vidisti. q. d. tot āni iam
elapsi sunt post mortē Abrahe. ſ. duo milia
annoꝝ q⁹ impossibile est te abrahā vidisse
Sz ecce vt p̄dictū est malicia eoꝝ impedi⁄
uit eos q⁹ nō recte audierunt vba nec recte
resumere illa potuerūt. nō enī dixit ihūs q⁹
ipe vidisſz abrahā. sz abrahā vidit diē meuz
et gauisus ē. Jp̄i aūt ex ira querterūt dicen
tes. Quinq̄ginta annos nōdū hēs ⁊c. Jō
vt vera se dixisse oñdat dat eis intelligere
deitatē dicēs. Amē amē dico vob̄ anteq̄m
abrahā fieret ego sum. Hic manifeste rñdit
ad scdam q̄stionē. ſ. cū interrogauerūt. Nū
quid tu maior es p̄rē nr̄ō abrahā. ac si dice⁄
ret. Quicūq̄ hz aliū beatificare ⁊ creatorē
est: ille maior ē illo. sed ego habeo abrahām
beatificare. iō exultauit vt videret diē meuz.
Etiā ego sum creator ei⁹. q⁹ ego sum sp in
vna essentia diuinitatis cū do p̄rē. Jō abrahā
añq̄ fieret creatura ego suz scz creator. Jo
tanter dicit suz. qđ est vbū substātiuū signi
ficans purā essentiā rei sine cōnotatōe actio
nis ⁊ passiōis. ⁊ nō dic̄ fui vl' ero. q⁹ deitas
nō hz p̄teritū nec futuꝝ. sz eternitatē que ñ
p̄terit nec futura⁹ sz tanq̄ pñs īmutabiliter
stat ⁊ pdurat. Et iō p aliq̄s alib̄ ꝓpetētius
nō potuit exp̄imi vbum q̄ hoc verbum
substātiuū sum. Vñ Exo. iij. Ego sum q̄ suz.
Tulerūt lapides scz iudei vt iacerēt in euz
Aug. Defecerūt eis vba ⁊ habuerūt corda
la pidea. iō currūt ad lapides. Ecce eoꝝ ma
licia nō moti amore iusticie sed zelo inuidie
lapidare eū volebāt tanq̄ blasphemū. sed ꝑ
blasphemū puniendū requirit debit⁹ mod⁹
et pcessus vt. ſ. corā iudice ⁊ testibus sit con
uict⁹ ⁊ sentētiat⁹. vt hē Leui. xxiiij. Jp̄i āt
sine iudicio et iusticia in loco sacro q̄ ñ erat
licitū dñm lapidare voluerūt. Jh̄s aūt ab⁄
scōdit se ⁊ exiuit ē templo. Aug. Nō absc̄ō
dit se in angulo q̄si timēs vl' in domo q̄si fu
giēs vl' retro murū q̄i diuertēs sz celica po⁄
testate inuisibilē se ꝓstituēs Alquin⁹. q⁹ nō
dum venerat hora ei⁹: nec talē mortē elegit
sz crucifigi. Amb. in ser. b⁹ diei dic̄. Dicūt
aliqui. O q̄ male fecerūt iudei volentes la
pidare filiū dei ⁊ pessime q⁹ voluntate mala
nō ꝓtenti ip̄z crucifixerūt. vez q̄dē q⁹ male
fecerūt Sz ꝓsilke hodie īmo pius malis xp̄ia
ni faciūt. Quid ē enī Xp̄us ih̄s nisi vitas
par ⁊ iusticia. qui g̃ p falsitate relinq̄t vita
tem ꝓ cupiditate corrūpit pacē. ⁊ p pcio oc⁄
cultat iusticiā. q⁹ aliud videt facere q̄ xp̄z
lapidare l' crucifigere. Beda. Quot malas
cogitatōes q⁹ assumit et malas operatōes
tot lapides in xp̄m mittit. ad Heb. vi. Rur
sum crucifigentes filiū dei. Ne g̃ sim⁹ tales
hodie sc̄ta mr̄ ecc'lia recolit dñicā passionis
Et pñs dñica vocat⁹ a vulgo dñica nigra q⁹
cū morit p̄ vl' mr̄ alicui i signū luct⁹ deponit
vestē leticie ⁊ assumit nigrā vestē tristicie: sic
⁊ fecit sc̄ta mater ecc'lia hesterna enī die in
vesp̄is incepit colere passionē xp̄i ⁊ cecinit
vexilla regis ꝓdeūt. vt qui aduscz subterfu⁄
gierūt crucē pnie. nūc saltē redeāt ad vexilla
xp̄i. et sic q̄ alio tpe pcta nō cauerūt. nec de
missis voluerūt isto p̄ticm tpe caueāt ⁊ vo
leant. Gre. Cū saxa sint scissa duriora saxis
vident q̄ audita passione xp̄i nulla ꝓpassio⁄
ne scindunt. Qui enī p⁹ nō sunt ꝓpassi iaz
deberēt ꝓpati. q⁹ sol insensibil' ⁊ irrationalis
creatura videbat q̄i ꝓpati suo creatori p ob
fuscatōem lumis sui. m'to igit magz hō qui
ex ꝓpassione regnū meret eternū. ij. Tbi..ij

Si sustinebim⁹ ⁊ pregnabim⁹. Itez q̄ deo volebāt pri⁹ fuire. tā dñt. cū xp̄c fuiuit pro nob amarā passionē sustinēdo ⁊ mortē amarissimā. Isa. xlij. Seruire me fecisti pctis tuis Ber. Ulisa xp̄i passiōe q̄s tā dur⁹ q̄ nō pdoleat. q̄s tā delicios⁹ vt ñ abstineat. malicios⁹ vt ñ penit̄eat. cū nō sit acceptabil⁹ fuitiū xp̄o q̄ ei⁹ passiōe pdolere. ℣ Ex emplū. fuit q̄dā heremita fuiēs deuote deo mlt̄is ānis. tūc demū ceit sibi ī mētē ⁊ cogitare cepit q̄d eēt acceptabil⁹ fuitiū deo. Et plima reuoluēs bincinde nō potuit veritatē in se inuenire. qua ꝑ fē supplicauit dño deo ꝑ ei⁹ rei reuelatōe mlt̄is diebꝫ in oꝛōe crebrīs cū lacrīs pfist̄ēs. tādē sel̄ in oꝛōe pstrat⁹ in cella sua audiuit lamētabilē vocē q̄i cuiusdā infirmi lamentantis. Cū igit̄ apuissz tugurio lū vt viderz q̄ nā eēt vox illa. vidit dñz ibm xp̄m sub spinea coꝛona q̄ui onere crucis onerat̄. q̄ territ⁹ clamauit. O dñe ibu q̄d hic oparis rñdit. Coegisti me pcibꝫ tuis appere tibi ⁊ insinuare q̄d eēt acceptabil⁹ fuitiū mibi pstandū. dico eiz tibi ꝙ est maximū vt adiuues me portare hāc amarissimā passionē ⁊ q̄uissimā mortē quā ꝑ te ⁊ hūano genere ptuli. ⁊ sic euanuit. q̄ p⁹ ꝙ mlt̄o deuot⁹ se dulis singultibꝫ ⁊ suspiriis passionē xp̄i collacrimādo deplanxit.

De eadez dominica. Sermo. lxxi.

Q Uli ex deo ē vba dī audit. Joh. viij ℣ Querit̄ q̄d magis sit necessariū homī adulto ī strumētal̄r q̄i ad salutz auxiliū Rñdet̄ dei verbū. de q̄ Gre. sē Ezech. Oēs qui vite viā desiderāt vba vite audire dñt ideo verbū dei ꝓpal̄ semi. Mat. xiij. Semē est verbū dī. q̄ sic in semie ē vis nutriēndi tal̄ sic ꝑ verbū dei hō nutrit̄ ⁊ pascit̄ ad vitam grē ⁊ glie. Mat. iiij. ⁊ Deut. viij. Nō ī solo pāe viuit hō: sz in oi v. cē. Qui igit̄ abominat̄ hūc cibū timere ꝺz q̄ vix effugiet mortis pcm. de q̄ Gre. Eterne mortis pcm formidet q̄ vbū dei ñ suscipit. Jaco. i. Suscipite insitū verbū q̄d pt sal. a. ve. Dionisi⁹ lib. i celes. gerarch. Impossibile ē nob lucere diuinū radiū nisi ꝑ verbū dī. Jō dic̄ saluator Qui ex deo ē cē. vt supꝝ in themate. Scien dū ꝼm Gre. triplices sūt homines in hō mūdo. quidā sunt malicia indurati: q̄dā hūana fragilitate pctis implicati. Tercij spūalibꝫ desideriis intēti. Primi sūt malicia īduratī. ⁊ illi vbū dī ꝓtēnūt. de q̄bꝫ p̄s. sic aspidis surde obturantis aures. q̄ ē statui eoꝝ odiosū. eo q̄ ꝑ verbū dei malicia eoꝝ arguit̄. puer. xv. Nō amat pestilēs eū q̄ se corripit. de q̄b⁹ salvatoꝛ. Mat. vij. nolite sctm dare canibus. mittitis margaritas vestras ante porcos. Glo. Canes sūt veritatis impugnatoꝛes. vt auari cū de furtu. rapina. vsura: reemptiōibꝫ ⁊ fraude agit̄. porci sūt vitatis ꝓtēptoꝛes ut gulosi ⁊ luxuriosi Eccī. xxi. Audiuit luxuriosus ⁊ displicebit illi ⁊ pisciet illō p⁹ doꝛsū suū. Utrū q̄ enī aīal est īmūdū sic ⁊ auari ⁊ voluptuosi eo q̄ sūt mūdo ⁊ carni pl⁹ incliati q̄ spūi De talibꝫ dr. i. Coꝛ. ij. Aīalis hō ñ pcipit ea q̄ sūt spūs dei. de q̄bꝫ ps xxxv. Noluit intel. vt bñ age. Exēplū ponit Crisē sē Mat. Agricola qz ñ hz volūtatē pugnādi nō aduertit audire ꝺ dispositōe ad bellū. ecōuerso miles nō curat artē agriculture qz desideriū ad illā ñ hz. nā vbi desideriū homis ibi sensus illi⁹. sic ⁊ tales carnales ⁊ mūdani nō bñt ꝺsideriū ad verbū dei Sap. i. In malivolā aiam nō ingr. nec habitabit in corpe subpec. Crisē. Sicut cecus ñ hz aspicere cādoꝛē lucis sic nec malign⁹ misteria veritatis. Sile bēt in pharaōe cui coꝛ fuit īduratū. Nā q̄ntomagis moyses illi ꝺ deo loq̄bat̄ tāto fuit deteriοꝛ. de tal̄bꝫ Amb. sē bti īmacla. Quō pōt esse verba dei dulcia in fauc̄ibꝫ aīe in q̄bꝫ est amaritudo neq̄cie. nā dī verba ꝼm Aug. sūt celeste māna. sic eiz māna sapiebat vnicuiq̄ sic dispositi⁹ fuit. mal̄ male: bois bñ. sic Joh. vi. verba xp̄i fuer̄t iudeis amara. dixer̄t enī durus ē hic ꝼmo. bonis ꝺulcia fuer̄ūt sic discipul. Joh. vi. q̄bꝫ xp̄s d. Nunq̄d ⁊ vos vultis abire. vbi rñdit ℣ Petr⁹ ī pl̄ona oim di scipulorz. Dñe ad quē ibim⁹ verba vite eternе bēs. Sz indurat̄z verbū dei nō placz. iō merito vt iaz dictū est timebūt. qz scribit̄ ꝺ eis. eccī. iij. coꝛ duꝛ bēbit male ī nouissimo Ber. ī li. ꝺ ꝓsideratōe ad Eugeniū. Coꝛ durū est q̄d nec ꝓpūctōe scinditur nec pietate mollit̄. nec mouet̄ pcibꝫ nec minis cedit̄. sed flagellis indurat̄. nec deū timet nec homies verec̄. de q̄ Job. xli. Coꝛ ei⁹ īdurabit̄ q̄si lapis ⁊ stringet̄ q̄i malleatoꝛis incus. Sic eiz

lapis dur⁹ ē q⁹ ē de substātia terrea dens⁹ solid⁹ ⁊ i ptibꝰ suis bñ ꝓpact⁹. ⁊ō ḡuis ē ⁊ rōe ḡuitat⁹ ima petit ⁊ descēdit. sic ⁊ tl'es duri ⁊ obstinati corde descēdent ad ꝓfundū inferni Exo.xv. scribit⁹ ꝺ pharaōe ⁊ exercitu ei⁹. descēderūt i ꝓfundū q̄ lapis. ⁊ō admonet nos regius ꝓpha ne obdurem⁹ corda nr̄a. ps.xciiij. Hodie si voc̄ ei⁹ audieritꝭ nolite obdu. cor v. Nr̄ puer.xxviij. Qui declīat aures suas ne audiat lege. oro ei⁹ erit execrabil'. Exēplū scribit Jacob⁹ de vitriaco. q̄ q̄dā rustic⁹ fuit q̄ nunq̄ voluit audire verbū ꝺi ꝙ exiuit de eccīa q̄n ꝑmo incipiebat ⁊ stetit in cimiterio fabulādo cū alijs. q̄ cū ꝺ hoc sepi⁹ a plebano corrept⁹ fuisꝭ salutꝭ ipe sue monita mīme aduertit nec se emēdauit. ꝙ in ptinacia sua obstinat⁹ ꝑmānsit. Qui p⁹q̄m infirmabat⁹ fec̄ ꝓfessiōꝭ pl⁹ timore mortꝭ q̄ caritate salutꝭ. ⁊ i breui defunct⁹ ē. Cū igit⁹ ad eccl'iaꝭ eēt delat⁹: ⁊ sacerdotes et clerici incepissent officiū funerale defunctoꝝ. tunc mor imago crucifixi i eccīa coram oī ꝓ'lo incepit obturare cū digitꝭ aures suas māib⁹ a cruce retractis. qꝺ oēs circūstātes vidētes valde mirabant⁹. tc̄ sacerdos ait ad ꝓ'lm. Scitis q̄le ꝺ signū sit. ⁊ cū rñdissent oēs piter se ꝺ ignarę. tc̄ sacerdos illis inq̄t. Hostis q⁹ dū ille viuerꝭ noluit ꝺi ꝛꝺbū audire. sꝭ ꝓtēp tuos⁹ ꝺ eccīa sp exiuit Idcirco ⁊ nūc imago crucifixi obstruit aures suas ne audiat p̄ces nr̄as q̄s ꝑ eo fundim⁹. et sic cessauerit ꝑ eo orare. ⁊ corp⁹ ei⁹ delatū est a loco sacro ⁊ cū festis quaꝝ more vixit in cāpo sepultū. qꝝ p aīa dānata ñ est orandū. vt d. Gre. xi. mora. Quisq⁹ ad inferni mala tolerāda sel' descēderit nunq̄ ad lucē vlteri⁹ ꝛdibit. Et noli mirari q⁹ de⁹ tl'es ñ audit. q⁹ nolūt audire deū erq̄ verbū dei ipi⁹ ē ⁊ ñ hoīs. Mat.x. Non vos estis q̄ loquimī: sꝭ spi. pa. v. q̄ lo. i vo. In ꝺ eiꝭ q⁹ verbū dei spernis ñ spnis p̄dicatorē sꝭ deū. Ezech⁹. iij. Nolūt audire te q⁹ nolūt audire me. Nr̄ scribit Lu.x. Qui vos audit me au. ⁊ q̄ vos spnit me spnit Gre. Nō miꝝ q⁹ tarde vl' nunq̄ exaudiñ q⁹ dñm loq̄ntez ⁊ p̄cipientē nō audim⁹. ℟ Scōi sunt bñana fragilitate pctis intricati. ⁊ tl'es liben ter dñt audire verbū dei. Et ꝺ triplici de cā. Hoīo vt mollificent⁹. ps. cxlvij. Emittet ꝛꝺbū suū ⁊ liq̄fa. ea. s. corda crimīosa. ⁊ de hoc habet⁹ Judic. ij. Cū̄q̄ loq̄ret⁹ angel⁹ dñi hec verba ad oēs filios isrl' eleuauerūt vocē suā et fleuerūt. ⁊ sic adhuc hodie sepius fit ita q⁹ possit fidel' aīa dicere illō Can. v. Aīa mea liq̄fa. ē: vt dil. lo. ē. Et sic petr⁹ flevit in galli cātu Mat. xxvi. Scōo vt quertant⁹. ps. cxv iij. In q̄ corrigit adolescētior viā suā i cust. ser. tu. Et bēs Aug. ē querulus q⁹ audiuit ꝛꝺbū ꝺi a btō Amb. nā scribit Hugo i li. ꝺ aīa Nihil sic a pctō revocat ⁊ ad bonū inducit sic verbū dei. q⁹ ꝛꝺbū dei penetrat aīas. Hebre. iiij. Viu⁹ ē fmo ꝺi ⁊ efficax ⁊ penetra. omni gla. anci. ⁊ ptin. vsq̄ ad diui. anie ⁊ s. Tercio vt sanēt: q⁹ oēs pctōres infirmi sūt et ꝑñt ꝙrī cū psal. vi. Miserere mei dñe q̄m infir. sum. Et sic verbū dei est eis medicīa. q⁹ satiati sanāt⁹. ps. cvi. Misit verbū suū et sana. eos. Nā sic naamā in iordane fluuio sanat⁹ ē lepra. sic et leprosi pctōres ꝑ ꝛꝺbū dei Sap. xvi. Eteꝭ neq̄ herba neq̄ malagma ꝭ tu⁹ dñe fmo sanauit oīa. Tercij hoīes sūt spūalib⁹ desideriis intēti. ⁊ illi sūt triplices Primi sūt incipiētes. ⁊ illi libent⁹ dñt audire ꝛꝺbū dei triplici de cā. Hoīo vt illūinent⁹ q⁹ dic̄ psal. cxviij. Lucerna pedib⁹ meis ꝛꝺbū tuū. Nā si hō vult scire viā vitat⁹ ⁊ iusticie ꝛꝺbū dei revelat sibi. ps. cxviij. Declaratio fmonū tu. illu. ⁊ intel. dat pusl'. Grego. Clerbū dei ē spec'm aīe in q̄ eterna ꝺi faciē videbit⁹. Jō petr⁹ rauēnēs⁹ dic̄. Primordiū salutꝭ ē verbū veritatꝭ. Scōo vt a pctis cōseruent⁹. psal. ꝛꝺbi supꝛ. In corde meo absco di eloq̄a tua vt ñ pecc̄ tibi. Sic̄ eiꝭ q̄ in die ambulāt ñ cito pedē offendūt. sic ⁊ q̄ fm verbū dei ābulat ñ cito cadit i pctm̄. Gre. Sic̄ stellas celi nō extinguit nox. sic mētes inherentes sacris scripturis nō absorbet bñana iniq̄tas. nā sicut gladio hō se defendit ꝙ hostes corpales. sic ꝛꝺbo dei ꝙ hostes spūales. ad Eph⁹. vi. Assumite ⁊ gladiū spūs q⁹ ē ꝛꝺbū dei. Est eiꝭ ꝛꝺbū ꝺi scutū ꝙ inimicos aīe ps. xc. Scuto circūdabit te vitas ⁊c. Hoc scuto vicit de⁹ diabolū cū rñdit illi. scriptuꝭ est: nō in solo pane viuit hō. sic ⁊ nos eū vincere debem⁹. Greg. Cmuersa nr̄a mumtio ꝓsistit in sacro eloquio. Tercō ut mundent⁹ Joh⁹. xv. Jā vos mūdi estis ꝓpt fmōez quē locutus sum vobis. Scōo q⁹ per verbū dei dat⁹ gra. puer. xiij. Doctrīa bōa dabit grāꝭ

vbi ãt grã accedit ibi mackla pcti recedit. eo q̃ mackla culpe mortal' et grã opponũt vt d. Aug. sup Job. et sic p grãm dat mũdatio. Et q̃ habet q̃ reprehensibiles sũt illi q̃ lauant vestes ꝛ corpa ꝛ aiam mackatã nõ curãt mũ dare p verbũ dei ꝓtẽnentes illud qđ ãpli⁹ est signũ stulticie. puer. xviij. Nõ ẽcipit stult⁹ verba prudẽtie nisi ea dixerĩ q̃ versant' in corõ ei⁹. Tales dicũt illõ Isa. xxx. Loquimĩ nob placẽtia. q. d. ꝛ audiem⁹ S Scõi sunt p ficiẽtes ꝛ illi similt libẽter dñt audire verbũ dei. Etiã trib⁹ ỏ caus. primo vt fecundent'. Hz se enĩ verbũ dei vt pluuia. Isa. lv. Quõ descẽdit ymber ꝛ nix de celo ꝛ illuc vltra nõ reuertit' sz inebriat terrã ꝛ infundit eã ꝛ germinare eã fac ꝛ dat semẽ serẽti ꝛ panẽ comedenti. Sic erit verbũ meũ qđ egredie' ỏ ore meo ñ reuertet' ad me vacuũ: sz faciet q̃cunq̃ volui ꝛ psperabit' in his ad q̃ misi illõ qz fac hoiem crescere i virtutib⁹. Deutro. xxxij Crescat vt pluuia doctria mea: fluat vt ros eloquiũ meũ. q̃i imber sup herbã ꝛ q̃i stille sup gmia. Hz iã sunt mlti q̃ estimãt se posse pficere sine verbo dei sz fallũt'. Job. viij. Nun qđ virere põt scirp⁹ absq̃ humore aut crescere carectũ sine aq̃. Sic ꝛ sine verbo dino nõ põt eẽ pfect⁹. Gre. Sic̃ caro cibis sic aia pascit' verbis dinis. Scõo vt inflãment'. ps. ciij. Eloquiũ dñi inflãmauit eũ. Nã verbũ dñi est ignee nature. ps. cxviij. Ignitũ eloquiũ tu. ve hemẽt'. et Hiere. xxiij. Nũqđ verba mea sũt q̃si ignis. ait dñs. Et sic igne illo accẽsi arserunt discipli ambulãtes i emaus. Lu. xxiij. Nõne cor nostr̃ ardẽs erat i nob dũ loq̃ret' in via ꝛ aperiret nobis scripturas. Tercõ vt maiori grã dotent'. puer. xij. Doctria bona dabit grãz. Nã licz hõ sit in gra p auditõez. tñ verbi dei augmẽtat'. Nã ꝛ spũsctus p verbi ỏi dat'. Act. x. Adhuc loq̃nte petro verba hꝰ cecidit spũsctus sup oẽs q̃ audiebãt verbũ. Etiaz sic pr̃ ꝛ fili⁹ ad audiẽtes verbũ dei venit mãsionẽ apũd illos faciẽtes. Job. xiiij. si q̃s diligit me sermonẽ m. kabuit: ꝛ pr̃ me⁹ diligz eũ ꝛ ad eũ ve. ꝛ man. apũd eũ fa. T Tercij sunt pfecti ꝛ ꝓtẽplantes ꝛ illi sic ꝛ pcedẽtes libent' dñt audire verbũ dei. Trib⁹ ỏ causis ꝓmo vt indulcorent' qz verbũz dei bz vim dulcedis. ps. cxviij. Quã dulcia faucib⁹ meis elo. tua sũ mel ori meo. Nã sic̃ mel idulcorat liguã carnis. sic verbuz dei indulcorat liguã mẽtis. Hz ñ oẽs pcipiũt istã dulcedinez ppt idispositõz. qz bñt palatũ febrib⁹ ꝛ malis humoribus infectũ. Amb. Sic̃ palato nõ sano amar⁹ ẽ cib⁹. sic verbũ dei faucib⁹ aie in qbus est amaritudo nequicie. qz sm Aug⁹. verba dei sũt celeste mãna. Nã sic mãna sapuit vnicuiq̃ sm q̃ dispositꝰ fuit. sic verba dei bonis qdẽ dulcia. malis vo amara. sic iã sup patuit i prima pte hꝰ smõis. Scõo vt inebrient'. qz fõs sapie ẽ verbũ dñi. Eccli. i. Fõs sapie verbũ dei in excelsis. ꝛ Hiere. xxiij. Fact⁹ sum q̃si vir ebri⁹ ꝛ q̃i hõ madid⁹ a vino a facie verbi sci ei⁹. Et sic fuerũt apli ebrij. Actu. ij. vbi Petrũ. Gust⁹ verbi dñi inebriauit eos vt ad oẽm laborẽ hilarescerẽt. Tercõ vt psolent'. Ro. xv. Quecũq̃ scripta sũt ad nram doctrinã scripta sũt vt p pacias ꝛ psolatõez scripturar̃ spem hẽam⁹. nã maior psolatõ ñ est ꝓtẽplãtibus nisi verbũ dei Hiere. xv. Factũ est mihi verbũ dñi i gaudiũ ꝛ leticiã. Hec est pars optima quã elegit Maria q̃ Lu. x. sedẽs ad pedes dñi audiebat verbũ illi⁹. ꝛ poterat dicere illõ Ezechi. xxxiij. Sermo dñi est q̃i carmẽ musicũ qđ suauiter dulciq̃ sono canit': ita q̃ aliq̃n viri ꝓtẽplãtes ex verbo dei sic psolant' et spũs eor̃ spũi dei vnit' qđ eẽ emittũt spm̃ p suauitate psolatõis. ¶ Exemplũ legit' in Apiario. q̃ in gallie ptibus fuit qdã frat' noie Jobes ꝛgnomie Polin⁹ hic prim⁹ erat canõic⁹ regularis. post hꝰ ad ordinẽ pdicator̃ trãsiuit. hꝰ veit ad vrbẽ cameracẽsem cũ faceret sermonẽ in festo Philippi ꝛ iaco. et hꝰet p mambo hec verba saluatorĩ. q̃ manz in me ꝛ ego i eo. hꝰ fert fructũ cẽtuplũ. ꝛ docebat de fructib⁹ grẽ ꝛ gle tũc virgo qdã primo feruẽtissima devotõe intra se incepit fremere p nimio fcz devotõis ardore. Deinde cepit cõcuti oĩb⁹ mẽbris suis. sed cũ ter aut q̃ter reprimeret' a circũsedentib⁹ tandẽ cũ predicator̃ inseparabilẽ mixturã exprimeret q̃ vini ꝛ aq̃ beate aĩme cũ deo spũs ei⁹ q̃i mus stũ absq̃ spiraclo lagũculas eius cordis cũ valida effusione sanguis ꝛ clamore dirupit et in spectu omniũ spũm emisit.

Dominica palmarũ Sermo. lxxij.

Benedictus q̄ venit in noīe domini Matb.xxi. ✠ Querit cur ecclesia hodie benedicit frondes palmarū cū tñ nō legit hodie xp̄z bñdixisse frondes vel ramos. Rñdet Wilhelmus in ratōnali q̄z est q̄ nō legit q̄z illi ferētes ramos triumphū xp̄i figurabāt nōdū ꝓpletū. sz tēpore passionis implendū. g̃ nō oportebat ramos bñdici q̄z nōdū fuerat figura cōpleta. Ecclia vo per talia repñtat triūphū iam cōpletū vt scribit aplūs ad Colocē.ij. Expoliās principat⁹ q̄ ptātes traduxit ꝓfidenter palā triumphās illos in semetipo. Et p̄ ipi⁹ gratiam oēs electi triūphant p̄ meritū scz passionis q̄ victorie sue. Jō hortat ad victoriam exemplo sui. Joh.xvi. Confidite ego vici mūm ℣ Assignāt etiā adhuc alie tres cause cur hodie ecclia bñdicit ramos p̄ alexandz. Primo i signū reconciliatōis. Secdo in memoriam laudis q̄ bonoris. Tercio ꝑpt ꝓsecutōem benedictōis. Dixi primo benedictio palmarū fit in signū reconciliatōnis q̄z nunc reconciliati sūt pctōres dño per pniam iuxta pmissionē ꝑphete. Ezech.xviij. Si impius egerit pniam ab oībus pctis suis q̄s operatus ē ⁊c. oīm iniquitatū suaz q̄s operatus est nō recordabor. Et q̄z ecclesia ℣ hodie credit impletū ideo palmas benedicit. Sz q̄ palmaz bñdictio significat reconciliationē figurat Gen̄. viij. vbi Noe volens experiri vtrum ira dei essz placata ⁊ vtz aque diluuij cessassent emisit columbā q̄ rediens attulit virentē ramū olive in quo cognouit dñm placatū. sic ⁊ in ꝓposito facit ecclia credens dñm placatū. Cū nō est aliq̄d pctūm ita enorme q̄d p̄ pniam nō posset deleri. Et probat Dam ascen⁹ hoc sic. q̄z si aliq̄d maxime pctm crucifixionis xp̄i q̄d fuit maximū. q̄d sic pz. q̄z vita xp̄i fuit q̄d optim. g̃ mors ipius innocēs q̄d pessimū. Jō saluato⁹ dixit iudeis. Mat xxiij. Ecce ego mitto ad vos ꝑphetas ⁊ sapiētes ⁊ scribas. ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis ⁊c. vt veniat super vos oīs sanguis iust⁹ q̄ effusus est sup̄ terram a sanguīe Abel iusti vsq̄z ad sanguīnē Zacharie filij Barachie quē occidistis inter templū ⁊ altare. Et subdit. Amē dico vob̄is veniēt hec oīa sup̄ generatōem istā. Jō Crisost. sup̄ Mat. in hoc loco. Oīa bona q̄ in singul gñatōib⁹ a ꝓstitutōne mūi oēs sancti merebāt data sunt illi qui recepēt xp̄z. Sic econuerso oīa mala q̄ a singul generatōib⁹ a ꝓstitutione mūi pati meruerūt oīs iniqui sup̄ nouissimos iudeos venerūt q̄ xp̄m occiderunt Sed tñ illō pctm remediabile fuit vt probat Greg. ⁊ hē. xxiij. q. i. Si petrus. vbi dicit inter cetera q̄ ido dñs aurē malchi q̄m petr⁹ abscinderat restituit vt significaret ip̄os qui p̄ passionis xp̄i ⁊ crucifixionis pctm vlnerati sunt si ꝓuerterēt ⁊ peniterēt posse saluari. vt ⁊ factū est in Longino Centurione. Jō Aug. Quid ꝓuerso nō ignoscit cū effusori sanguis xp̄i ignoscebat. g̃ in figurā illi⁹ ecclesia ramos palmaz bñdicit. Scdo in memoriā laudis ⁊ glorificatōis sic hodie vt hē Joh. xij. pueri cū ramis ⁊ flor⁹ obuiauerūt xp̄o dño clamātes Osanna filio dauid bñdictus q̄ venit in noīe dñi. Unde ⁊ pharisei ꝑphē hūc honorē sibi exhibitū dicebant. magister increpa discipulos tuos. q̄bus ip̄e ait dico vob̄ si ip̄i tacuerīt lapides clamabunt Luce. xix. Ecce dñs voluit a puer⁹ honorari ad significandū si aliq̄s voluerit dñm honorare optet ip̄m esse puz. i. mūm. p̄s. c. Ambulās in via imaculata hic mihi ministrabat q̄z nō est speciosa laus i ore pctōz. Eccī. xv. Ideo p̄s. cxij. Laudate pueri dñz. Tercō ꝓpter ꝓsecutōz bñdictōis. Nā qui hodie xp̄z dignis honorib⁹ suscipiūt isti benedictionē consequūtur. Prouerbi. x. Benedictio dñi sup̄ caput iusti. Et figurat hoc Genes. xli. in Pharaone. qui reuerenter Joseph suscepit. ꝑpt q̄d dñs bñdictōz ⁊ augmētū domui sue tribuit. Et ptz hoc idē p̄ Aug. Et habet .i.q.i.ī.c. Dictū est a dño. Ego dñs bñdicā eos. Ut igit banc benedictionē cōsequi mereamur debemus hodie benedicere saluatorem ⁊ redemptorē nostrum dicendo cum turbis que p̄cedebant et q̄ sequebant. Bñdictus qui venit in nomine domini. ✠ Attamē nota sicut bi qui reuerēter xp̄m isto sacro tempe suscipiūt multa bona consequunt. sic econuerso q̄ in peccatis irreuerenter xp̄m sub sacramēto sucipiūt multa mala consequūtur. Primū est q̄ reputant xp̄i homicide. De quo aplūs. i. Coz. xi. Quicunq̄z manducauerit panē et biberit calicē dñi indigne reus erit corpis ⁊ sanguinis domini.

Ambrosi?. Qui indigne xp̃m suscipit idez est ac si xp̃m interficeret. vbi dic̃ Thomas pte. iij. q. lxxx. arti. v. dicēs. Hoc est verum scōm similitudinē. qz vtrūq; ꝓmittitur ꝯ corpus xp̃i nō tñ scōm crimis ãntitatē. pctm̃ ei occidentiū xp̃z mlt̃ū fuit graui?. ℣ Primo qz illud pctm̃ fuit ꝓtra corpus xp̃i in sua ꝓpria specie. hoc aũt ꝯ corp? xp̃i in specie sacramē ti. Scōo quia pctm̃ illō ꝓcessit ex intentōe nocendi xp̃o. nō aũt hoc pctm̃. vñ etiã pctm̃ infidelitatis est mai?. qz fundit⁹ sepat bo minē ab ecclie vnitate ⁊ maxīe reddit bo/ minē ineptū ad susceptōem bui? sacramenti et sic graui? peccat infidel accipiēs ℔ sacm̃ q̃ peccator fidelis ⁊ magis ꝓtemnit christū scōm qd est sub hoc sacramēto. qz ãntū est in se diminuit sctitatē bui? sacramēti ⁊ virtutē xp̃i opantis in hoc sacō. qđ est contemnere ipsum sacm̃ in seipo. Fidelis autē qui cum conscīētia peccati sumit cōtemnit hoc sacra mentum nō in seipso. sed quātum ad vsum indigne susceptōis. Jō dī. aplūs. i. Coz. xi. assignans rationē bui? peccati. Non diudi cans corpus dñi. id ē nō discernēs ipm ab alijs cibis. qđ maxīe facit ille qui non credit christum esse sub hoc sacramēto. Item qui profitceret hoc sacramētum in lutum graui? peccaret q̃ qui cū ꝓscientia peccati mortalis accipet. ℣ Primo ex hoc qz ille hoc faceret ex intētione iniuriā ⁊ irreuerētiam faciendi et inferendi huic sacrām̃to. qđ nō intendit pec cator indigne corpus xp̃i suscipiēs. Secū do ex hoc quia bō peccator capax est gratie cū efficit̃ ꝓtritus. ideo ē magis aptus ad susci piendum hoc sacramētum q̃ quecunq; alia irratōabilis creatura. Ulī marie inordinate vteretur hoc sacrām̃to qui ꝓficeret ipm ca nibus ad mãducandū vl̃ in lutū ad ꝓculcan dum. et sic oēs tales efficiunt̃ homicide xp̃i rōne intentōis praue. ¶ Secundum malū qđ incurrunt quia puniunt̃ in corpe. Unde. i. Coz. xi. Ideo inter vos mlti infir. et imbecilles ⁊ dormiūt multi. Ulī legit̃ q ddā ꝓhibit? ne accederet ⁊ verecūdia duct? nō dimisit sz accessit. q ⁊ subitanea morte co ram altari interijt. Ulī ℣ Paschasi?. Qui indi gne ꝓmūicat si bonitas ⁊ misericōia dei nō re/ sisteret statiz eū angeli perimerēt. Tercium malū quia tradunt se in diaboli ptātem sic̃ es iude. Johis. xiij. Et post buccellā introiuit in eū sathanas. De talib⁹ pōt dici illō sic̃ de iuda. Ecce man? tradentz me mecū est ī mē sa. Lu. xxij. Quartū malū quia incurrūt pe nam eternalē. Haymo. qz qui ita suscipit sa cramentū magnū sibi acquirit tormentum. Ideo aplūs. i. Coz. xi. ℣ Probet autē seipsuz homo. scilicz vtrū in aliquo sit culpabilis ⁊ reus delicto: ⁊ sic de pane illo edat.

De eadem dominica Sermo. lxxiij.

Benedictus qui venit in nomīe dñi Matb. xxi. ℣ Queritur quot noīa xp̃s habuit in pñti hebdoma da. Rñdet̃ ꝑm Jsido. in libro etbimolog. Nomē ōr a notamīe vl̃ a notōe. Si igit̃ vo lumus rite notare opa ⁊ facta xp̃i. tūc in ista sanctissima hebdomada singulis diebꝫ xp̃s salutem nostrā exercuit. Unde ꝓptet exerci tia ⁊ opera que fec̃ singul̃ diebꝫ vnū speciale nomē est sortitus. Hā sabbato hesterno fuit hospes amabilis cū venit in bethaniam ad Martbā ⁊ Mariā sibi dilectā que fecerūt sibi cenā vbi Lazarus q̃ fuit mortu? ⁊ relit scitatus vn? fuit de discumbentib⁹. Joh. xij vbi multi iudei venerūt vt Lazarū viderēt vt legit̃ in crastino euāgelio. Itez hodie no minat̃ rex humilis equitās in asina vt p̃dix/ rit ꝓpha Zacharias. ix. Exulta filia syon ui bila filia iherusalez: ecce rex tuus venit tibi iustus ⁊ saluator. ipe pauper ⁊ ascendēs su/ per asinā ⁊ sup pullum filiū asine. Itē cras feria secunda noīatur misericors iudex q feria secunda mane venit in templū: et tūc scribe ⁊ pharisei adducūt ei adulterā. Joh. viij. dicētes. mgr̃: hec mlr̃ mō dēpbēla est ī adulterio. ⁊ moyses ī lege mādauit nob⁹ hu/ iusmōi lapidare. tu ꝙ quid dicz. Ambo rñ/ dit ibs. Qui vēm sine pctō est pram? ī illaz lapidē mittat. ⁊ inclinās se scribebat ī terraz vbi dic̃ Glo. scripsit eiz illoz oīa pcta q̃ ac/ cusabāt mlierē. Qui ꝓgscētes pctā sua vn? p? alū exibat incipiētes a senioribꝫ ⁊ remā sit sol? ibs ⁊ mlr̃ ī medio stās. Erigēs aũt se ibs dixit ei. Mlr̃ vbi sūt q̃ te accusabāt nēo te ꝓdēnauit. q̃ dixit nēo dñe. dixit ãt ihūs. nec ego te ꝓdēnabo. vade ⁊ iã ãpli? noli peccare

Ecce mi ꝓpicoꝛs iudex. Itē feria tercia noīat ꝓphēta sapiēs. qꝛ tūc de structōem ibꝛl̄m pꝛedixit ⁊ diē iudicij. nā post maledictōꝫ iudeoꝝ ꝗbꝰ ⁊ multiplex vc impcat? est Matth. xxiij. ⁊ desolatōem dom? dei ꝑdixit egressus est ꝺ tēplo. ⁊ accesserūt ad eū discipuli ostendentes ei edificatōes templi dicētes. Magr̄ respice ꝙles lapides ⁊ quales structure. Matthei. xxiiij. ⁊ Lu. xxi. Quibꝰ rñdit ihs Clemēt dies in quibꝰ nō relinq̄tur lapis sup lapidem qui nō destruat. Qui rursuꝫ interrogauerūt euꝫ. preceptoꝛ qñ hec erūt ⁊ qꝺ erit signū aduent? tui. ⁊ tūc ꝑdixit eis ꝺ die iudicij. Ecce ꝓphēta sapiens. Quarta aūt feria noīat thesaur? vendit?: qꝛ feria q̄rta nō ibat in ibꝛl̄m sꝫ māsit in bethania. ⁊ qꝛ noluit impedire iudā qui eo die ibat ad pꝛincipes facer totū exhibens eū venalē di. Quid vultis mihi dare ⁊ ego eū vobis tradā. Herñ. Exhibuit illū venalē cui? vna gutta sanguinis dignioꝛ est celo ⁊ terra. At illi ꝓstituerūt ei dare triginta argēteos ꝗbus ꝓtent? summū bonū nequiter tradidit qꝛ iudas ita vile exhibuit summū bonū q̄ ampli? de ꝑcio nō recḋsiuit. ⁊ sic fuit impletū illꝺ Zacharie. xi. Appenderūt mercedē meā trigita argēteos. Ecce illa die ꝺr thesaur? venditus. Item feria quinta vocat pans viu? ⁊ liberalis hospes figurat? ꝙ Assuer qui fecꝫ ꝙuiuū cūctis ꝑncipibus ⁊ puerꝫ suis. Hester. i. Sic ⁊ xp̄c aplis. naꝫ ipe fuit hospes qui et cib?. ipe fuit etiā pan? viu?. de q̄ Job. vi. Ego sum pan? viuus q̄ de celo descēdi. Iō Hiero. di. Xps in cena fuit ꝙuina ⁊ ꝙuiuū. Cui metrista. Rex sedet in cena turba cinctus duodena. Se tenet in manib?: se cibat ipe cib?. Itez ferta feria noīat agn? occisus in cruce immolatus ꝙ nob ꝓtōrib? sic ꝓphetauit ꝺ Isa. liij. Sic ouis ad occisionē ducet ⁊ q̄si agn? coꝝ tondēte se obmutescet ⁊ ñ aperiet os suū Ipse est agn? de q̄ Johes bap. dixit Johā. i. Ecce agn? dei ecce q̄ tollit pcta mūdi. Naꝫ agnus ꝺr ab agnoscēdo qꝛ inter innūerabiles greges solo balatu mrem ꝙgnoscit. Sic ⁊ xps in cruce mrem suā cognouit: eā Johi cōmendādo. Joha. xix. Mulier ecce fili? tuus. Ipe ē agn? q̄ figurat? ē ab initio mūdi vt dicit Symon de cassia. ⁊ occisus in fine mūdi pro oīm nostꝛa salute Itez sabbato nominat granū frumēti in terra mortuū ⁊ sepultum. Joha. xij. Nisi granū frumēti cadens in terra mortuū fuerit ipm solū manet. Si aūt mortuū fuerit mul. f. af. Et hodie ꝙ octo dies in die pasce noīatur leo fortis de tribu iuda: qꝛ diabolū vicit ⁊ feras īferni ꝺstruxit ⁊ scōs pres inde liberauit. ꝺ q̄ Zach. ix. Tu q̄ꝫ in sanguīe testamēti eduxisti vinctos de lacu in q̄ nō est aq̄. Ideo oms debem? hodie laudare deū dicētes. Benedictus q̄ venit i nomīe dñi C In sūma euangelij duo innuunt. Primo xp̄i clementia inexplicabil. Scḋo bonorificētia collaudabil. Primuꝫ patet in pncipio. Secūdum ibi. plurima autē turba. De primo dicit in illo tempe. s. cuꝫ xp̄us vltimo itinere perrexit de Galilea in Judeam ꝙ mbulās Hiericho vbi conuertit Zacheū. Lu. xix. Fecit salutē tocui eius. In egressu de hiericho illūminauit duos cecos. deide venit in Bethaniā sabbato hesterno sꝫ vbi ꝓtum ē ei cōuiuiū ⁊ Maria effudit vngentū sup caput eius. mane autē appropinquit iherosolimā. de q̄ text?. Cum appropinq̄sset Jhs ibꝛl̄mā. Crisō. in ome. Cum approp̄inq̄ret temp? passionis. tunc ihesus voluit approp̄inq̄re loco passiōis. s. iherosolimis. Nā hic fuit locus ab eo electus ad moriendū. vt p se dicit Lu. xiij. Nō capit ꝓphetā perire extra iherusalē. Indicio ex mō passiōis ei? ondendo sꝫ qual'r passus sit patꝫ singularis ei? clemētia. Nā quī tupliciter passus est. Primo volūtarie ⁊ libenter. Scḋo humilime ⁊ obediēter. Tercō pie ⁊ misericoꝛditer. Quarto caritatiue et amanter. Quinto ꝓficue ⁊ vtiliter. Hec omnia tāgunt in euāgelio ꝓnti. Dixi primo passus ē volūtarie ⁊ libenter. Et tangit ibi. Cū approp̄inq̄sset ꝛc. ad designandū ei? volūtariā passionē ꝛm q̄ ꝓphetauit Isa. liij. Oblatus est quia ipse voluit. Et figuratū fuit in Isaac qui volūtarie ad ꝑceptū ꝑis sui abraam ligna portauit ad sui immolatōem. Genes xxij. Unde Hiero. Dñs in eodē loco crucifixus ē vbi Abrahā filium suū Ysaac voluit immolare. Et ꝙgruebat eū pati volūtarie. sicē enī adā nō ꝙpulsus sꝫ volūtarie peccauit. sic xp̄c ihs volūtarie pati voluit. De q̄ ps. liij Volūtarie sacrificabo tibi. Aug. in lib. Cur de? hō dic. Nō fuit mortu? xp̄s ex necessitate

q̄ oīpotens. nō ex debito: q̄ nō pctōr sed ex libera volūtate: q̄ misericors ⁊ liberator.

¶ Scō passus ē hūilime ⁊ obediēter ⁊ tangīt ibi. Et venisset bethphage. qō interp̄ tat dom⁹ obediētie. q̄ ex obediēcia p̄is pas/ sus ē. Ideo ōr Mat. xxvi. Verūtamē ñ sic ego volo sz sicut tu. de q̄ obediētia loqt apls ad Phili. ij. Fact⁹ ē obediēs vsq; ad mor tē. Et ꝯgruebat q̄ excessus fuit p̄ inobediē/ tiā. Jō satisfactio debebat fieri p̄ obediētiam ad Ro. v. Sic enī p̄ inobediētiā vni⁹ hoīs pctōres ꝯstituti sunt mlti. Sic p̄ vni⁹ obedi tionē iusti ꝯstituent multi. Et bernī. Sic ab inobediētia oē vicīū: sic ab obediētia oīs vir tus ꝓcessit. ¶ Tercio passus ē pie et mīsericorditer. nā passio sua ex mera misc̄ia ꝓcessit. q̄ de⁹ pī nullū alīd sacrificiū volut ꝓ pctō. Tñ psal. Holocaustū ⁊ ꝓ pctō ñ po stulasti. Tūc dixi. Ecce venio sz in būani/ tate ad satisfaciēdū ꝓ pctō būani generis. vbi Anſ. Que maior pietas ⁊ misc̄ia nisi cum pctōr vnde se redimeret nō būit redempt⁹ ē p̄ deū. ⁊ q̄ deus pat dixit. Accipe filiū meū et da eū ꝓ te. Fili⁹ vo di. Accipe me ⁊ redi me te. Et hec pietas ⁊ misc̄ia innuit ī textu cū ōr ad montē oliueti. nā oleū misc̄ie de/ monstrauit in passiōe. oleū enī sup natat oī bus liquoribus. sic ⁊ ei⁹ misc̄ia in passiōe ex/ cellit oīa opa. psal. cxliij. Miserationes eius sup oīa opa ei⁹. Bernī. Mag fuit misc̄ia ī creatōe. maior in incarnatōe maxima in pas sione ⁊ redemptōe. Jō dic apls ad Tyt̄ iij. Nō ex opib⁹ iustic.e q̄ fecim⁹ nos sz sm suā misc̄iam saluos nos fecit. ad Ephe. ij. Grā enī saluati estis. ⁊ hoc nō ex vobis. dei eiz donū est nō ex opib⁹ vt ne q̄s glīet. Aug Illā grām nulli⁹ ꝓmerut sz oē meritū ab ea ꝓcessit. ¶ Quarto passus ē caritatiue et amāter. Ephe. ij. Deus āt qui dites ē in misc̄ia ꝓp̄ nimiā caritatē suā q̄ dilexit nos cū essem⁹ mortui pctis ꝙuiuificauit nos xpo sz morte sua. O mag caritas Johānis. xv Maiorē hac d. lectōem nemo hz q̄z vt aiam suam ponat q̄s ꝓ amicis suis. Ipe aūt nō so lū ꝓ amicis sed etiā pro inimicis eam posuit. ad Ro. v. Cōmēdat aūt caritatē suā de⁹ in nobis q̄m cū adhuc pctōres essem⁹ xp̄c ꝓ no bis mortuus est. Bernī. Caritas dei omnez mensurā excedit. Et cōgruebat. q̄ inuidia diaboli mors introiuit in orbez terraꝝ. Sa pientie. ij. Ideo decuit vt caritate xp̄i mors de mūdo fugaret. Et notat hec caritas. ibi. misit duos discipulos. Per quos duos si/ gnificatur duplex caritas quā ad nos hūit. scilicz diuinā ⁊ humanā. Diuinā qua nos creauit ⁊ ab eterno p̄destinauit. De q̄ Hie remie. xxxi. In caritate ꝑpetua dilexi te. ideo attraxi te miserās. Humanā qua nos rede/ mit. De qua Hugo. O caritas quātum est vinculū tuum. deū de celis ad terrā traxisti de terra ad crucem vulnerasti impassibilez. eternū fecisti mortalē. ecce quāta caritas ostē sa est nobis in passione. Bernī. Per crucez ⁊ passionem cōmendauit nobis suā dilectio nem. Attamē fuit in christo hec caritas vna scōm q̄ diuinitas būanitati indiuisibiliter fuit cōiuncta. ¶ Quinto passus ē pro ficue ⁊ vtiliter. ⁊ hoc triplici vtilitate. Pri mo ꝓ deletōe peccatoꝝ. Apocalip. i. Lauit nos a peccatis nostris in sanguīe suo. Se/ cundo p̄ collatōem gratiarū. ad Ephes. ij. Vos qui aliq̄n eratis longe nunc facti estis prope in sanguine christi. sz p̄ grārum col/ lationem. Tercō per apertionē regni celoꝝ Jdeo Aug⁹. de vita xp̄iana. Nemo ad deuz spem hāc posset si passio xp̄i abesset. Cui cō/ sonat Crisō. Tribularer nimiū ⁊ dsperarē si nō passione xp̄i animarer. nā passio ei⁹ ape/ rit nobis regnū. De quo magister in. iiij. di st. iij. nec circumcisio nec baptism⁹ aperuit nobis aditū regni celestis sz hostia saluator ad Heb. x. Habētes itaq; fratres fiduciam in introitu sctōꝝ in sanguine xp̄i. Et hec vtili/ tas tangīt in textu ibi. ⁊ inuenietis asinā alli gatam ⁊ pullū cum ea. per quā pctōres oēs intelligunt qui oēs erant ligati. Proner. v. Iniquitates sue capiūt impiū. ⁊ funibus peccatoꝝ suoꝝ quisq; ꝯstringīt. ⁊ nos ipos soluere nō possum⁹. Idcirco venit patiens in būilitate. Unde Aug. i libro de simbolo. Nisi xp̄s mozereꝝ mūd⁹ nō redimereꝝ. Illi us pena est salus nrā. illius ligatio est nostra solutō. Unde canit eccla. Ligatus es vt solue res mūdi ruentis ꝯplices. De q̄ xp̄s p̄ se di xit. Joh. viij. Si vos fili⁹ liberauerit vere liberi eritis. Dixi sc̄o innuit populi bono/ rificatio siue būficentia collaudabilis. ibi. Plurima autē turba.

De eadem dominica Sermo. lxxiij.

Plurima aũt turba straverũt vestimẽta sua in via. Matb. xxi. ℟ Queritur quare xpc ad mortẽ vadẽs voluit sibi regias laudes impẽdi. qui prius oblatũ sibi regnũ fugiẽs declinauit. Job. vi. Rñdit Beda sẽ Matb. q̃ hoc fec̃ multiplici rõne. Prio in significatõem in q̃ voluit significare q̃ ñ tpal̃ regni sed celestis ⁊ eterni regni eẽt rex. vt dixit ãgel? Lu. i. Regni ei? nõ erit finis. ad qđ quidez regnũ triumpho passionis ⁊ gl̃ie resurrectõis puenit. Cũ dixit post resurrectõez discipulis. Mat. vltio Data est mihi ois pt̃as i celo ⁊ i tra Secđo nobis i exemplificatõez dãs nob exemplũ vt cũ hõ i mag̃ honore ẽ pstitut? dz bre mẽoriam mortẽ vt nõ inde supbiat Cũ Eccl. xi. In die bonoꝝ nõ sis imemor malorum. Nam q̃ nũc in honore floret: in morte putrefiet et cibus vermiũ erit. Eccl. x. Cũ enĩ morieẽ hõ bereditabit ꝓcentes ⁊ bestias ⁊ ỹmes. Tercio ꝓpt̃ ꝓphetie impletõez quã ꝓpheta pdixit. Zach. ix. De q̃ subdit in textu. hoc totum factũ est vt impleret̃ qđ dictũ est p ꝓphm Dicite filie syon: ecce rex tu? venit tibi mãsuet?. Quarto ꝓpt̃ gl̃ie eterne ꝓsecutionem ad quam quisq̃s venire vult patiat̃ necẽ est. Cũ Berñ. Tribulatõ pñtis vite ẽ via gl̃ie Nã xps dicit. Lu. vlt. Nõne oportuit xpm pati ⁊ ita intrare in gl̃iam. multomag̃ pctores Act. xiiij. Per multas tribulatões oz nos intrare in regnũ ce. Idcirco acceptauit honorẽ vadẽs ad passionẽ. ℣ Sed. d. qualr se bũit in tãto honore sibi exhibito. Rñdet̃ q̃ fleuit Lu. xix. Videns Jhũs civitatẽ ihrlm fleuit sup illã. Sz. d. cur fleuit. Rñdet̃ prio ad ostendendũ q̃ oĩa gaudia ⁊ oĩa honorabilia mũdi lacrimis ⁊ tristicijs sũt admixta. puer. xiiij. Risus dolore miscebit̃. ⁊ extrema gaudij luctus occupat. Secđo ad dandũ exẽplũ plat̃is qñ assumunt̃ ad mag̃s honores ⁊ ad ꝓcuratores ꝓpli poti? debeẽt flere suã imperfectõez ⁊ ꝓpli defectõez q̃ gaudere de tpali sublimatiõe ⁊ debeẽt meditari ỏ reddenda rõe. iuxta illđ Greg. De q̃nto grad? altior de tanto casus pfundior. Tercio fleuit ex cõpassione. sciebat enĩ q̃ bi q̃ cum cũ tanta gl̃ia suscipiebant in ꝓximo erãt ipm occisuri. ꝓpt̃ quã mortez ipius innocẽtẽ civitas erat evertenda. ⁊ cũcti iudei dispgendi. ꝓpatiebat̃ ei nõ solũ de excidio civitatis. sz pl? de excidio infidelitatis ⁊ damnatõis animarum illoruz. Idcirco eccl̃ia hodie repñtat duas ꝓcessiones vnã gaudiosam qñ a monte oliveti vsq̃ in ihrlm cũ ramis palmarum ⁊ canticis ꝓduxerunt eum. Secđam ignominiosam cũ a ihrusalem vsq̃ ad locũ calvarie cũ ignominia crucis cũ eo ꝓcessert. Nã iste due ꝓcessiões habuerũt magnã differẽtiã. nã hodie septẽ honores sibi exhibuerũt. ℟ Sed feria sexta ꝓma septẽ vitupia fecerũt. Prio hodie sup asinã posuerũt sz feria sexta in cruce suspenderũt. Secđo exierũt obuiã ei cõducendo ipm in civitatẽ ihrlm. Ecõtra feria sexta ipm cũ ignominia eiecerũt ⁊ latronib? assotiauerũt. vt et faciũt hodie indigne ꝓicantes Tercius honor hodie ramos virides ab arboribus ꝓsternebant. sed feria sexta spinis eum coronauerũt. Quart? honor hodie ꝓsternebant vestimẽta sua in via. sed feria sexta ipm denudauerũt ⁊ sortẽ mittẽtes divisserunt vestimẽta sua. Quint? honor hodie ꝙrebant a hõ salutẽ clamãtes Osanna in excelsis. ecõtra feria sexta clamauerũt. alios saluos fecit seipm saluũ facere nõ potest. Sextus honor hodie regẽ ipm dicebãt dicẽtes. rex israel. sz feria sexta negauerũt eũ dicẽtes: regem nõ hẽmus nisi cesarẽ. Septim? honor hodie bñdicebant eũ dicẽtes. bñdict? q̃ venit in nomĩe dñi. Sz econverso sexta feria blasphemabãt et dixerũt eũ malefactorẽ inducantes eũ morte dignũ ⁊ clamantes: tolle tolle crucifige eũ Et cũ hoc patũ est sepulcz circa quod stam? qđ ptendit mortẽ de ꝓximo futurã quã ⁊ iam de facto ipi Jhũ pharisei intentabãt. ℣ Et hãc honorificentiã designãs hodie eccl̃ia cantat canticũ leticie qđ et faciebãt pueri. Et est ista secđa ps principalis istius euangelij. in qua innuit̃ honorificẽtia populi laudabil̃. ibi. Plurima aũt turba Nam q̃druplex est turba. Prima est peccãtium. ⁊ illa significat̃ p asinũ pullũ sup quẽ nullus sedit. sic ⁊ pctores deus sua grã non possidet̃ Prouer. xv. Lõge ẽ dñs ab impijs et merito significãt̃ per asinum peccatores.

Sermo

Quia scõm Greg. asinus est aial tardũ. et sic pctores tardi sũt ad seruitiũ dei. qõ ꝙritur psal. xiij. Oēs declinauerũt sil' inutiles facti sunt. ñ est q̃ faciat bonũ. oēs declinauerũt scza via ⁊ vitatis ⁊ seruitutis dei. Jõ imple/bit in eis illud Isa. lx. Gēs ⁊ regnũ qõ nõ seruierit tibi pibit. ⁊ incurret maledictõz ꝑ accidiã ⁊ tarditatẽ. Hiere. xlviij. Maledictus q̃ facit op9 dñi negligẽter. vl' fm veriorem lectam fraudulẽt. Scõo asin9 ẽ aial imũ dũ nõ valẽs ad oblatõz dei. Sic ⁊ pctores quidqd faciũt in mortli nõ acceptat a deo. De q̃ Greg. Nihil deo acceptũ qõ coinquinatũ est ꝙ pctiõ mortle. Qz scribit Eccli. xij. Altissim9 odio hz pctores ꝑ qõ nec orõez nec oblatõem eoz acceptat. Nõ orõez. psal. lxv. Iniqtatẽ si aspexi in corde meo nõ exaudiet dñs. Nõ oblatõem. Eccli. xxxiij. Dona iniquoz ñ ꝓbat altissim9. nec respicit in oblationes iniquoz. nec in mltitudie sacrificioz eoz ꝓpiciabit pctis. Greg. Quid pdest sua offerre deo et seipm diabolo. Tercõ est aial fatuũ. sic ⁊ pctores. Eccs. i. Stultoz infinitus ẽ nũer9. nã stulti q̃ sibi sunt noxia petunt ꝑ puer. i. Sic ⁊ pctores q̃ petũt tẽpalia ⁊ non eterna. Eccs. vi. Quid hz ampli9 sapiens stulto ⁊ qd pauꝑ nisi ut ꝙgat illuc vbi ẽ vita Jpi ãt pctores in mortli pctõ quipendũt vitam ⁊ eligũt mortez. qz stipendia pcti mors ad Ro. vi. ¶ Revera insipiẽtiores asinis. Primo in hoc: qz asin9 cognoscit dñm suũ. Isa. i. Cognit bos possessorẽ suũ ⁊ asin9 psepe dñi sui. Israel aũt me ñ cognuit. Israel interptat vir videns deũ. Et sic pctores per intellectũ cognoscũt deũ sz ñ ꝙ affectũ ⁊ effectũ. Ro. i. Qui cũ cognouissent deũ nõ sicut deũ glificauerũt aut grãs egerũt. sz evanuerũt in cogitatõibz suis. et obscuratũ est insipiẽs cor eoz dicẽtes enim se eẽ sapiẽtes stulti facti sunt. vt impleat illõ psal. xlviij. Hõ cũ i bonore essz nõ intellexit compat9 ẽ iumẽtis insipiẽtibz et simil' fact9 ẽ illis. s. asinis. Scõo in ℔ peccatores sũt asinis stultiores. qz asinus cautelã querit. nam vbi sel' ceciderit vl' aliũ cadere viderit: sp hũc locũ ꝓborrescit ⁊ circumit ⁊ tutiorẽ viã q̃rit. sz pctores sciunt locũ ⁊ tpa vbi peccauerũt. ⁊ psonas q̃ eis occasiões peccãdi dãt ⁊ dederũt ⁊ ñ fugiũt. cũ tñ fuga ẽ optim remediũ pctoz carnaliũ. Jõo dicit apl's. i. Coz. vi. Fugite fornicationem. Unde Alan9 in de plãctu nature. Si venerem vitare velis loca tpa vita. Nã locus et tps pabula donant ei. Si tu ꝑseqũris sequit̃ fugiendo fugat̃. Si cedis cedit: si fugis illa fugit. Tales enim figurãtur p asinã alligataz pctores. s. in mortlibz pstituti. De qbz Crisp. Antecz peccam9 liberi sum9. sz postcz pctõ mortali nos obligauerim9 ligati sum9 iugo diaboli. Ezechl. iij. Ecce data sũt sup te vincula et ligabũt te in eis. Hos asinos. i. pctores. discipuli. i. sacerdotes dñi adducere ad salutẽ. Judic. viij. Clos q̃ estis pscbiteri i populo dei ex vob pendet aia illoz. Et sil' dñi soluere. Job. xi. Soluite eum ⁊ sinite abire. Nã sacerdotũ officiũ ẽ soluere ⁊ adducere. Soluere auctoritate eis collata. Mat. xvi. Quẽcuncz soluer̃ sup terrã erit so. ⁊ in cel' ⁊c. Et adducere p doctrinã salutarẽ. Mat. vlt. Euntes ꝯ docete oēs gentes. Jtẽ. xciij. dis. in. c. sacerdotes. inqt Clemẽs. Sacerdotes vo dicebat bẽs ꝑ Petr9 sal terre ⁊ mundi lumen. Nã sic in lumĩe cernit̃ via ⁊ semita recta. sic ⁊ p sacerdotes ducim̃ in viã iusticie. Idcirco cõminat̃ illis dñs nõ docentibz vbo vel facto q̃ ꝓbam Ezechl. iij. Si dicẽte me ad impiũ morte morier̃ nõ ãnũciaueris ei. nec cz locut9 fueris vt auertat̃ a via sua impia ⁊ viuat. ipe impi9 in iniqtate sua morietur̃ sanguinẽ aũt eius de manu tua requirã. tles enim quib9 dñs dedit scientiã eloqntiã sanctatẽ ⁊ fortitudinẽ pdicandi ⁊ nõ faciũt sunt canes muti latrare nolentes. et cũ ꝓbeta rite pñt ꝙqueri illõ Isa. vi. Ve mihi qz tacui: quia vir pollutis labijs ego suz. nã p tacitur nitatẽ ⁊ accidiã polluũt pscias eoz. ita ut dicer̃ de talib9 Lu. xi. Ve vob legispitis q̃ retinuistis clauẽ scie ipi nõ introistis. ⁊ eos q̃ introibãt ꝓhibuistis. Tales sunt q̃ accẽsam lucernã ponũt sub modio ⁊ nõ sup candelabrũ vt ingrediẽtes lumẽ viderẽt. Quod ꝓhibet Lu. xi. Tales pñt ꝙqri cũ apl'o. i. Coz. ix. Ve mihi est si nõ evangelizauero. Idcõ hortat̃ nos Isa. lviij. Clama ne cesses q̃si tuba exalta vocẽ tuam. ⁊ ãnũcia ꝓlo meo scelera eoz. ¶ Scõa ẽ turba penitẽtiuz et figurat̃ p asinã sup quã dñs sedit. qz in penitentibz dñs p grãm quiescit. Et merito penitẽtes figurant̃ per asinã. Primo qz asina

humiliter onera portat. sic ꝛ verus penitẽs on⁹ pnie. Greg. Qui vere penitet on⁹ pnie nõ abhorret. sz quidqd ei ꝑ culpa iniungit totũ tacita ꝓscia amplectit. naz grauia pctã grauẽ exposcit pnam. Deut. xxi. Scdz mẽ surã delicti plagaz erit mod⁹ hic vl ibi. Augst. Nullũ malũ impunitũ. Jõ hern. inqt. Qui pfecte senserit on⁹ pctã ꝛ aie lesionẽ nichil aut paz reputabit penitẽtie laborẽ. Secũdo qz asina grossis cibat ꝛ saturat. qz libẽter comedit spinas ꝛ tribulos. sic ꝛ vere penitẽtes nõ querũt victũ dlicatũ. Gre. Tãto plus a licitis debẽt abstinere q̃nto illicita meminerũt se ꝑmisisse. Tercõ asin⁹ siue asina est aial laboriosũ. Eccl. xxxiij. Cibaria ꝛ virga ꝛ on⁹ asino. Sic ꝛ ve penitẽs dz vitare ocia. Hiero. Sẽp aliqd o.b. facito ne te diabol⁹ ociosũ inueniat. Nã ocia dant vicia signãter incipiẽtibꝫ. Qui ꝑm Albertũ bñt se liẽ lumẽ nouiter extinctuz qđ facilr vento leui supueniẽte reaccẽdit. Jõ Eccs. ix. Qđ cũqz pt facere man⁹ tua instãter opare. quia multã malicĩã docuit ociositas. Eccl. xxxiij vt ptz ỏ Dauid q̃ cũ nõ puguit fact⁹ ẽ adulter. Silr ỏ egisto. Cũ poeta. Querit egist⁹ cur sit is fact⁹ adulter. In ꝑmpto cã desidiosus erat. Quarto asino nulla etas ẽ sera ad gignendũ: sz in tota vita sua gignit q̃ ecdurat ad .xxx. ãnos. sic ꝛ pctõri nullũ tpus dz apparere nimis serũ ad penitẽdũ. Quia scribit Ezech. xviij. In q̃cumqz hora pctõr ingemuerit oĩm iniq̃tatũ suaz ñ recordabor Glo. Hiero. Si aboĩbus penituit licz diu distulit. Nã di. Leo papa. ꝛ bẽ de pe. dis. i. Penitẽtia q̃ dilata ẽ cũ fuerit studiosi⁹ petita ñ denegat. nã misericõie dei nec mẽsuram possum⁹ imponere nec tpa diffinire. Aug⁹. Nulla est necessitas q̃ cogit ad desperatiõez. nec q̃ntitas crimis. nec diuturnitas nec brevitas tpis vt pz in latrone q̃ in extremo vite dixit Memẽto mei dñe dũ veneris in regnũ pris tui. ꝛ audiuit rñsum ibũ. Amẽ dico tibi hodie mecũ eris in paradiso. Lu. xxiij. Quito asinus lucẽ fugit ꝛ tenebras q̃rit. sic ꝛ hõ incipiens cũ op⁹ bonũ gignere voluerit abscõdere dz ne ab hoĩbꝫ videri velle videat Mat. vi. Nesciat sinistra tua qđ faciat dextera tua. sic ꝛ ỏ oratõe ꝛ elemosina. Mat. vi. Tu aũt cũ oraueris intra in cubiculm tuum et clauso ostio ora ꝓtrem tuũ in abscõdito. De elemosina. Cum g̃ facis elemosinã noli añ tẽ tuba canere: sed fac iuxta doctrinam. Eccl. xxix. Cõcludit elemosinã in sinũ pauperis. Aug. Opus sit in publico ꝛ intẽtio i occulto. Sexta ꝓpheta asini ẽ q̃ crucẽ i dorso portat. sic ꝛ verus penitẽs mẽoriam dñice passionis dz portare. Ad hebre. xij. Recogitate eũ qui talẽ sustinuit a pctõrib⁹ aduersl⁹ semetipm ꝯdictionẽ ut ñ fatigemini animis vris deficiẽtes. hoc est q̃ nõ videat vobis grave sz vt leui⁹ sit vobis ad portandũ on⁹ penitẽtie. Qz dicit Gre. Nichil tam graue q̃ nõ sustinet dũ passio xpi intuet Bernar. Bon⁹ miles sua nõ sentit vulnera dũ regis intuet. Tercia turba ẽ ꝓficiẽtium et illa dz vestimẽta in via ꝓsternere. Et primo qz vestimẽta significãt veterẽ hoiez ꝛ habitũ pctõz. Colo. iij. Expoliãtes nos veterẽ hominẽ cũ actib⁹ suis. Glo. i. veterẽ vitam nõ reiterate. Eo q̃ dic Aug⁹. in soliloquio Inanis ẽ pnia quã seq̃ns coinq̃nat culpa. et nõ dũtaxat vitã veterẽ relinq̃re oportet: sz etiã voluntatez q̃ est origo mali. xv. q. i. §. ex volũtate. Ex volũtate pctã ꝓcedũt. Silr bona etiã volũtas ẽ origo. vt bẽ in canõe. lvi. di. nasci. Et est Hiero. in epla ꝯ Rufinum Nõ in seminibꝫ sz in volũtate nascẽtis causa viciozꝫ ẽ atz virtutũ. Voluntas nãqz mala ẽ origo vicij. Volũtas vo bona est origo virtutis ꝛ ꝑmij. Gre. Nõ vacat man⁹ a munere cũ arcba cordis sit plẽa bõa volũtate. Scdo vestimẽta significant corpa. Job. x. Pelle ꝛ carne vestisti me. nã quid ẽ corp⁹ nisi caro ꝛ pellis. ꝛ sic ẽ vestimẽtũ. Job. xiij Qui q̃i putredo ꝓsumẽd⁹ sum. ꝛ q̃i vestimẽtũ qđ comedit a tinea. sic ꝛ corp⁹a vermibꝫ corrodit. Et hoc vestimẽtũ debem⁹ xpo sternere in via p q̃rumlibet aduersitatũ ꝛ afflictionũ paciam ꝛ tolerãtiã. qđ quidez graue nõ esset si pensarem⁹ quõ xps vestimẽtũ sui corpis ꝓ nobis exposuit in cruce ad laceran dz ꝛ rubricandũ. Isa. lxiij Quare g̃ rubꝛ est indumẽtũ tuũ ꝛ vestimẽta tua sic̃ calcanci um in torcular. Et rñdit. Torcular calcaui sol⁹. torcular scz crucis. O q̃z crudelr fuit vestimẽtuz suũ scz corpis dilaceratũ ꝛ rubricatũ ꝓut ꝓq̃rit ꝑ Isa. vbi supra. Aspersus est sanguis eoz sup vestimẽta mea: ꝛ omnia

A

indumēta mea inq̄nauī. Si eī attentiꝰ ꝓpenderem⁹ qđ figuratū ē Genes. xxxvij. in ia/cob. qui cū vidit tunicā Joseph sanguinolē/tam ⁊ sciſſam ſcidit veſtimēta ſua. ⁊ nos no ſtra vtiq; ſcinderem⁹ vt doc⁊ Bed. Scinđ ſaccū tuū. i. corꝰ⁹ tuū ꝑ purpura xp̄i iuxta do ctrinā ap̄li ad Philip. ij. Hoc ſentite in vo bis qđ ⁊ in xp̄o ihū. Nōne deberes pro illo ponere corꝰ⁹ tm̄ q̄ ꝑ te expoſuit corꝰ⁹ ⁊ aiaz Eccī. xxix. Grām fideiuſſoris ne obliniſca/ris. dedit enī ꝑ te aiam ſuam. Bern̄. Dedit corꝰ⁹ ſuū ad moriendū ꝑ te. ſanguinē ad ab luendū. aiam ad redimēdū. Mat. xx. Filius hoīs venit dare aiam ſuā redemptōez ꝑ mł/tis. Tercio veſtimēta ſūt bōa opa Apōc. xvi bēs q̄ vigilat ⁊ cuſtodit veſtimēta ſua ne nu/d⁹ ābulet ⁊ videāt turpitudinē e⁹. Veſtimē tum enī aureū eſt caritas. albū vo purita s. rubeū dn̄ice paſſionis meditatio. nigz būili tas. ſz veſtimētū viride ē celeſtis ꝓtemplatō Que veſtimēta ſūt cuſtodiēda ne maculēt vana glia. ſic in ypocritis. De quib⁹ Jaco. v. ſcribit. veſtimēta vra a tineis comeſta ſūt Greg. xix. moza c. lvij. Perit oē qđ agitur niſi būilitate cuſtodiat. Et ſi tinee exorte fu erint. i. cogitatōes elate in veſtimēto operū. ꝓpter hoc veſtimētū nō eſt ꝑſciendū ſz ex/cutiendū. Nā ꝓpt incidentiā vane glie op⁹ bonū nō debem⁹ dimittere. Sz cū btō Ber nardo dicere. ꝓpter te nō incepi nc ꝓpter te dimittā: qz nō eſt noſtz p̄aue cogitationis ſuggeſtionē ꝑuenire. Hec ſūt veſtimēta de q̄bus Eccs. ix. Omi tpe veſtimēta tua ſint candida Et talia ſub pedib⁹ xp̄i ſūt ſternēda vt nō attribuam⁹ nobis aliq̄d de op⁹ nr̄is qz nō nr̄ā ſunt ſz dei. Ysa. xxvi. Oīa enī opa nr̄ā opatus es nob dn̄e de⁹ nr̄. qz nō ſumuſ ſufficiētes cogitare aliq̄d a nob tanq̄ ex no/bis. ij. Coz. iij. Sz dēn⁹ dicere illō Isa. lxi Induit me dn̄s veſtimētis ſalutis ⁊ indu/mento iuſticie circūdedit me. ℣ Quar ta turba eſt ꝓtēplantiū. ⁊ illa dz ramos pal marz ⁊ oliuarz ⁊ florz apportare. Et ī palma ſignificant⁹ oīm mūdanoꝝ ⁊ ſuupli⁹ ꝑfecta victoria. Nā iſti totū mōm vicerūt dicētes cū ap̄lo ad Philipē. iij. Propter quē omia detrimētū feci ⁊ arbitroz vt ſtercora vt xp̄z lucrifacerē. Seipos etiā ꝑfecte vicerunt ꝑ tanto q̄ nec ignis nc gladi⁹ nec tribulatio: necq; fames nec ſitis potuit eos ſeparē a ca/ritate xp̄i. ad Ro. viij. Et hec perfecta vi/ctoria ſignificat⁹ in palma. Canti. vij. Aſcen dā in palmā ⁊ ap̄hendā fruct⁹ e⁹. Quid ei eſt in palmā aſcēdere niſi toto mētis niſu ad martiriū aſpicere. ⁊ tal⁹ ſine dubio ap̄hēdit victoriā martiriꝰ eī ſi ad factū non ꝓueniat. Qz dicit Greg. in ome. Sūt eiz duo gene/ra martiriꝝ vnū corꝑe aliud in mēte. vnū in publico: aliđ in occulto. Nazz etiā martires eſſe poſſum⁹ ſi colla gladio nō ſubdim⁹. Et de tali verificat⁹ illđ pſal. xci. Juſtus vt pal. florebit. Et bos ramos palmarz ñ in ore ſz ī mamb⁹ portare debem⁹. vt dicet de nobis illđ Apōc. viij. Stantes añ thronū ⁊ in cō ſpectu dei amicti ſtolis albis ⁊ palme ī ma/nibus eorz. vt ſic impleat⁹ in eis illđ ap̄li ad Gal. vi. Michi mūd⁹ crucifix⁹ ē ⁊ ego mū/do. In ſcđo ſcz ramis oliuarz ſignificat⁹ pax vera. Et talis ē qñ bō cōtemplatiu⁹ in dn̄o amore ſic formar⁹ eſt in mēte ſua q̄ nihil ex terius ei⁹ mentē turbare pōt: nec interi⁹ ei⁹ delideriū fluctuat circa diuerſa. ſz oēs vires ſunt recollecte ad intēdendū vni ſummo bo no. de q̄ pace dic̄ Leo pp̄. Hec eſt vera pax a dei volūtate nō diuidi et in his q̄ ſoli⁹ dei ſunt delectari. Et hec pax deſignat⁹ in ramis oliue virentib⁹ foliis in ſignū pacis. vt bēt ī figura Gen̄. viij. qñ columba attulit ramū oliue virētib⁹ foliis in ore ſuo. Spiritualr. Per colūbam intelligit⁹ ꝓtemplatiua aīa ſcōm Orige. que capax grē ſpūſſcti cupit p/uenire ad quietē ꝓtēplatōis dicēſ illđ pſal. luij. Quis dabit mihi pennas ſic̄ columbe et volabo ⁊ requieſcā. De q̄ dic̄ ſponſus. Cā ticorz. ij. Surge ꝓpera amica mea columba mea formoſa mea ⁊ veni. iam enim hyems tranſijt ymber abijt ⁊ receſſit. Orige. Non enī añ quis vbo dei ſatiat⁹: niſi ab eo omnis hyems ꝓturbatōis vicioꝝ q; ꝓcella diſceſſe rit. vñ nō prius colūba ramū olive portat q; aque ceſſarēt ſup terram. Ex q̄ bē⁹ q̄ iſta pax nullo mō ꝑt haberi in vita actiua. q̄ ſp ī aq̄s fluctuat ⁊ circa mł̄ta occupat⁹ cuz Martha: ſed obtinet⁹ in vita cōtemplatiua q̄ vni ſum mo ⁊ vero bono intendit cū Maria. Et b̄ eſt qđ dn̄s in euāgelio ait. Luc. x. Porro vnū eſt neceſſariū. Terciū eſt fuge btūdinis in choatio ꝓlibatoria. et ſignificat⁹ per ramos

floꝝ. ¶Nã futura btitudo ꝓsistit in visiõe dei Job.xvij. ¶Hec ē vita eterna vt cognoscant te solũ vez deũ ꝛc. ¶Hec autē hic inchoaꝫ in ꝓtēplatione ꝙ q̄ndã dine suauitaꝫ ꝓlibato/riã degustationē. Et bc inchoatio in floribꝫ designaꝫ. Flores enī sunt initiũ fructꝰ. sic et hec ꝓlibatio in ꝓtēplatione ē initiũ btitudis eterne. De istis floribꝫ dr Cañ .ij. Flores appuerũt in terra nrã. Terra aie est inhita tioꝰ in carne. Dñ aia tã diu dr esse in era q̄diu fuerit ī carne. In hac terra posita aia nullo mõ fructũ eterne beatitudis capere ꝓt. licz flores eiꝰ bene appent in terra nra. Isti flores bñ appuerũt cũ Aug. in .x. ꝓfeꝫ. dic. Aliq̄n intromittis me in affectũ multũ inusitatũ introrsus ad nescio ad quã dulcedinẽ q̄ si pficiaꝫ in me nescio qd erit vnuz scio q̄ vita ista nõ erit. ¶ Quarto isti pfecte canũt osanna hymnũ .s. pueroꝝ. In q̄ hymno quẽ decantauerãt pueri hebreorũ implicanꝫ quicꝫ clausule q̄bus pfecti q̄ recte pueri reputanꝫ. qz imaculati bñt laudare deuz Primũ est osanna qz enī istis magꝭ pena ē remanere in carne. reputãtes se in corpore tanq̄ꝫ in carcere inclusos. ⁊ quia cupiũt dissolui et esse cũ xp̃o. ideo q̄tidie gementes clamãt osanna. i. obsecro salua. Scõm ē bñdictus q̄ venit in noie dñi. Qz enīz sentiũt in se p̃nciam diuinã. p suo iocũdo aduẽtu dicũt benedictꝰ q̄ venit ꝛc. Tercũ est ꝑm Mar. benedictũ regnũ pris nostri dauid. qz enim isti expiũt in se regnũ dei. Lu. xvij. Ecce enīz regnũ dei intra vos ē. Ita vt etiã dicãt cuz psal. xxij. Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit. Jõ de hoc deũ laudãt dicẽtes. benedictũ regnũ pris ꝛc. Quartũ est scõz Lucã pax in celo. qz enī isti sentiũt pacẽ in se. Jõ pulcre ipi iam velut in angelicã vitã trãsformati iubilantes correspondẽt hymno angelico õ natali dñi. Angeli eīz nato xp̃o annũciauerũt hoĩbus pacem in terra dicẽtes. Et in terra pax hoĩbꝫ bone volũtatis. ¶Nũc vero exeũte xp̃o ad locũ passionis nunciãt pacẽ in celis. Pax siq̄dem in celo fuerat ꝓturbata in ruina angeloꝝ. Sz qui vel q̄les homies nũciauerunt pacẽ in celis certe pueri hebreoꝝ id est viuentiũ ⁊ trãseuntiũ q̄les pueri soli sũt pfecti. Nã istoꝝ pueroꝝ est clamare pax ī celo. q. d. tanta pax est ī terris nobis ꝓcessa ꝙ grãm. quãta puta ē in celis ꝙ gl̃iam. Quã tum est Gl̃ia in excelsis ꝑm lucã. Isti enim pfecti in carne adhuc existẽtes ⁊ suauitatez glorie degustantes resumũt canticũ angelo/rum. ⁊ vbi angeli inceperũt hymnũ suũ ipi finiunt. vt insinuet qz finis nr̃ est consortiũ angeloꝝ. Ad qõ nos ꝓducat rex gl̃ie qui sin̄ fine viuit ⁊ regnat.

Dominica Pasche

Sermo. lxxv.

Surrexit nõ est h. Marci vltio. ¶ In summa euãgelij duo innuunt̃ Prio mulierũ feruẽs dilectio. Scõo resurrectõis xp̃i euidens approbatõ. Primũ ibi. Nolite expauescere. Scõz ibi. Et respiciẽtes videt ꝛc. Primo dixi innuit̃ mulier feruẽs dilectio Illa patz in tribꝫ. Primo in obsequij assiduitate. Scõo in tẽpis maturitate. Tercio in animi virilitate. De primo dr. puer. xvij. Omñi tpe diligit q̄ amicus ē scz verus et fidelis. scz in vita. in morte ⁊ pꝰ mortem Sic ⁊ iste mulieres in vita seq̄bant̃ xp̃um. ipi scz ministrãtes. Matb. xxvij. In morte scz tpe passionis erãt illi ꝓpatientes. Lu. xxiij. Post mortẽ aũt q̄rebant eũ vngere volentes. Sequebaꝫ enī eũ crebro mltitudo mulier ei ministrantiũ. vt ex textu euãgelistarum colligitur. ⁊ maxime passiõis tpe deplangentiũ eum. inter quas erant ille tres marie de quibus Marci. xv. que ementes aromata post mortem eum vngere volebãt. Mar. xvi. sine vltio. ¶ Q̄ꝫ raro est talꝭ fidelitas. puer. xx. Multi hoĩes misericordes viꝝ autẽ fidelẽ q̄s inueniet. Sz heu iam hodie implet illõ Eccli. vi. Est amicꝰ socius mẽse et nõ ꝑmanebit in die necessitatis. Iste vo fideles etiã in necessitate. i. tpe passionis et post mortẽ repte sunt. qz post mortẽ ementes aromata vt veniẽtes ꝛc. Ecce vera fidelitas ⁊ dilectõ. dic̃ Glosa. q̄ statim sepulto dño emerũt aromata. ⁊ q̄diu licuit operari in pasceue. s. ad solis occasuz vngenta parauerunt vt tangit Lucas. sed explere nõ potuerunt, ꝓpter tpis breuitatẽ. Vox autẽ dum transisset sabbatũ festinauerũt emere plura aromata. dic̃ Marcꝰ: vt veniẽtes vngerẽt

biesum. Iste mulieres dubitauerẽt de eiꝰ di uinitate putãtes ipm fuisse puꝝ hominem: sed sctm non tñ deũ. Qz audierũt eũ clamãtem feria sexta. deus meꝰ: deꝰ meus. vt q̃d dereliq̃sti me. qđ nõ est intelligendũ q̃ diuinitas dimisisset bũanitatẽ. sz itelligit q̃ diuinitas in xpo nõ defendit bũanitatẽ in passione plus q̃z si nõ fuisz ei vnita: et ita dirã patiebaꝫ mortẽ ac si fuisset tm̃ hõ et nõ deus vt ptz. iij. sñaꝝ dis. xxi. Et ꝟ videntes et misteriũ nõ intelligentes dicte mulieres dubitabãt de eiꝰ dinitate. et sic nõ hẽbant fidẽ de eius resurrectõe. iõ veniẽtes a sepl'cro paue rũt aromata et festiuitate finita emerunt adhuc pl'a. Ecce q̃nti meriti ẽ pietas et miseri cordia. licz eiz dicte mulieres pfectã fidez nõ habuerẽt. qz tñ opus pietatis impendere voluerũt: meruerũt nõ solum angelos videre. sed etiã xpm añ discipulos. ¶ Sz dicere ſ: cur Maria mr̃ xpi nõ associauit se eis Rñdeꝫ Maria mr̃ xpi nõ iuit ad sepulcruz cũ illis. primo qz sciebat illõ sctissimũ corpꝰ aromatibꝰ nõ indigere: eo q̃ in sepl'cro non putresceret. qz diuinitati vnitũ fuit et celeriter resurrectuꝝ. Secõ qz ceteris euntibꝰ ad sepulcꝝ. iam filiꝰ dei resurrexerat et ei apparuit. vt ait seduliꝰ. Et eccl'ia ꝟ approbat per antiq̃z ꝓsuetudinẽ rome p sũmos põtifices bactenꝰ introductã et laudabil'r obſuatã vt vicz papa p̃mã statõnẽ faciat hodie ad sctãz Mariã maiorẽ. Et merito ei primo appuit primo quia fides de dinitate in ea sola incõcussa pmãsit. Secõ quia in passiõe eiꝰ ipsa maxie turbata et dolorosa fuit. Tercio quia deus p̃cepit honorare prẽm et mrẽm qđ nõ feciſſet si ei primo nõ appuisset. Quarto qz ipa sup oẽs alios maiori desiderio resurrectionẽ expectabat. Et ipa prima oim eũ adoratiõe latrie adorabat. Iõ dignũ erat vt prima respiceret regressum ab inferis et a mortuis resurgentẽ. ¶ Secõ eoꝝ feruẽs dilectio ꝓbaꝫ ex supfluitate. Nam dicitur in euãgelio Joh. xix. q̃ Joseph et nicodemꝰ sepelierũt dñm cũ aromatibꝰ. qz nicodemus attulit mixturã mirre et aloes ad centum libras. et ille mulieres adhuc ãpliꝰ voluerunt emere nõ putãtes priora sufficere ad vngendũ corpꝰ ihu. Quia hec ꝓpria ꝓditio amoris est vt qđ amãs p se nõ impendit amato nõ putat esse factũ. Tercio ꝑmẽdaꝫ earũ dilectio a tẽpis maturitate. De quo subdit in textu dicẽs. Et valde mane vna sabbatoꝝ: id ẽ prima die pꝰ sabbatũ. Et bñ in scripturis vna ꝺr prima. vt hr̃ Gen. i. Factũ est ve spere et mane dies vnꝰ. i. primꝰ. venerunt ad monumẽtũ orto iã sole. vbi Aug⁹. i. sole ad orizontẽ appropinq̃nte. Nõ q̃ sol ortus fuisset sup oẽ emisperiũ nostꝝ. Et hoc ẽ quod ꝺr Job. xx. Cũ adhuc tenebre essent. et Lu. xxiiij. q̃ diluculo veneꝛt ad monumẽtũ. Ecce feminꝺ mulieꝝ. nõ timebãt tpe nocturno accedere corpus mortuũ. Qz vt dic̃ Alb⁹ Nõ timebãt corpꝰ mortuũ nec tenebras noctis nc armatos milites. qz dicit. i. Joh. iiij Timor nõ ẽ in caritate. sz pfecta caritas foris mittit timorẽ. Quarto ꝓmendaꝫ eaꝝ dilectio a virilitate aĩmi. qz nõ cogitauerũt nc timuerũt milites circa sepulcrũ vigilãtes et ipm custodiẽtes. nec cogitauerũt de magno saxo revoluto ad ostiũ et sigillato. sz cuz eẽnt in via ꝑpe sepulcꝝ. tũc primo incidit eis cogitatio de lapide: et dicebãt adinuicẽ. quis revoluet nobis lapidẽ ab ostio monumẽti. ¶ Sed. d. cur nõ assumpserũt Petꝝ Jacobum et Johem. Rñdeꝫ discipli timebãt ne capent a militibꝰ q̃i volẽtes furari corpꝰ xpi. Sz he mulieres habuerũt fortẽ et perfectam dilectõem. ita q̃ nec mortẽ timerent. Jurta illõ Canti. viij. Fortis ẽ vt mors dilectio. Et. i. Cor. xiij. Caritas omia suffert oia credit. omia sperat. oia sustinet. Dicitur in textu. emerũt aromata vt veniẽtes vngerent ihm. Ubi sciẽdũ q̃ tres stat⁹ saluãdoꝝ significanꝫ ꝑ tres marias q̃ ꝙrebãt vngere dñm. Primo Maria magdalena significat penitẽtes. Et merito pnitẽs ꝺr maria. id ẽ mare amaꝝ. Jurta illud Treñ. i. Mag̃ eni velut mare ꝓtritio tua. Illoꝝ aromata sunt doloꝝ cordis. pudoꝝ confessionis et laboꝝ satisfactionis. De pmo dic̃ ps. l. Sacrifciũ ꝺo spũs ꝓtribulat⁹. Et ẽ deo gtũ vngentũ figuratũ p vngẽtũ marie. Joh. xij. Tota domꝰ impleta ẽ ex odore vnguenti. qđ vnguẽtuz ita acceptũ erat xpo qđ excusauit ipaz apud discipulos. ꝓpt̃ iudã di. Quid molesti estis huic mulieri. Marci. xiiij. Sic ꝓtritio facit nos acceptos deo. Dañ. iij. In aĩmo ꝓtrito et spũ bũilitatis suscipiamur. Hec aromata

debes colligere ī orto ꝯgnitōis ꝓprie vilitatē ſm illō pſal. xli. Ad meipz aīa mea ꝯturbata ē. Nam dic̄ Amb. Tanto q̄s amplius debet q̄nto se magis agnoscit. Et dz ꝟ vngentū ꝓfici de mirra t aloes vt fec̄ Nicodemus q̄ sunt herbe amare. ad designādū q̄ nullū dz esse pc̄m q̄ nō p̄ ꝯtritōem displiceat dicēdo cū Ezechia Isa. xxxviij. Recogitabo tibi oēs ānos meos ī amaritudine aīe mee. Et hoc ē vnguentū cordis sine q̄ nō sanat vulnus mētis. vt dic̄ Hiero. Nulla culpa delebit nisi tristicia animet. ✠ Scōm vnguētū ē oris confessio. Et ad hoc ꝓficiendū herba dz recipi ī orto hūilitatis. t ꝓfici dz illō ex nardo. de q̄ Cāt. i. Nardus mea dedit odorē suū. Nā sic nardus est herba pua t valde odorifera. sic t hūilis confessio t ꝓpria vilificatio valde placz deo. ꝺ q̄ gre. Quāto q̄s sibi vilior tāto deo cario. Nā hoc vnguētū sanat vlnera aīe. De q̄ pſ. xxxi. dixi confitebor aduersū me iustitiā meā dño t tu remisisti īiquitatē nā dic̄ Isi. Cōfessio sanat. confessio iustificat. confessio veniā impetrat Nā di. pōs. l. Cor ꝯtritū t hūliatū deus nō despicies. Terciū vnguētū penitiū dz eē satisfactio operis. q̄ dic̄ Ricḥ. in criminalibus purgatione op9 ē satisfactōe. Nō ē ei satis mala nō agere. vt dic̄ Aug. Nisi q̄s studeat bonis operib9 insudare. t hoc ī Clemētina de pēnis. c. cupientes. Hec herba dz colligi in orto ꝓprie voluntatis t arbitrij. sic ei dz voluntarie peccauim9. sic t penitere t satisfacere debem9 ſm illō apli Ro. vi. Sic exhibuistis mēbra vrā seruire immūdicie t iniq̄tati ad iniq̄tatem ita nūc exhibete mēbra vrā iustitie in sanctificatōem. Et hoc vngentū dz confici ex thure. Canti. iiij. Que ē ista q̄ ascēdit p deſtum sic virgula fumi ex aromatibus mirre et thuris. Nā thus ē aroma redolēs. Sic et vera satisfactio valde redolet corazō deo. Iō scribitur Lu. iij. Facite fructus dignos pnie. Rō: q̄ dic̄ Gre. Qui ꝓpria mala ꝓmittit necesse ē vt p̄ ꝓpria pena diluat. eo q̄ scōm Aug. nullū malum impunitū. Hec aūt oīa tria hūit Maria magd̄. Nā ipa lacrimas fudit ex dolore ꝯtritionis. ipa quiuātes si erubuit ratione pudētie confessionis. Ipsa pedes xpi lauit tersit t unxit in mēoriā satisfactiōis. Vel de ea dī. Gre. Quot hūit in se oblectamēta tot inuenit in se holocausta. Que t oīa dz hē verus pēnitēs. iuxta illud Michee. iiij. Dole t satage filia sion. Et merito vngētū satisfactiōis dz ꝓfici de thure devotōis. Nā devotio vt dic̄ Bern. de mistico somno est in aīa sic̄ mel ī cera. ✠ Scōa fuit maria iacobi. t significat ꝓficientes. eo q̄ iacobus interpretat supplātator. sic t ꝓficientes debent supplātare pcā t luctari cū illa. Et ꝓficiens aīa merito dr maria syriace q̄i dña. q̄ necesse ē ꝓficientib9 dñari passionib9. iuxta illud Jaco. iiij. Resistite diabolo t fugiet a vobis. Vbi sciēdū ꝓficientes dīt hē triplex vngentū q̄d dz confici ex amarissimis spēbus et herbis q̄s recipiēt ex orto ꝑimi scz cōsiderando oēs defect9 eius t miserias: vt ex inde vnguēta t medicamia salutaria confi ciant. Nā primo hē dīt vngentū cordis. i. ꝑpassionē ꝓprimo exhibendā. Ro. xij. Flete cū flentib9. t ad Gal. vi. Alter alteri9 onera portate. Qd̄ fecit apls. ij. Cor. xi. Quis infirmat t ego nō infirmor. Sic fec̄ Job. xxx. Flebam sup eo q̄ afflictus erat et aīa mea ꝑpatiebat pauperi. Secḍo dz hē vngētū oris scz ꝓprium ꝓsolādo: instruēdo corrigēdo t exhortando ad edificatōem vite. eo q̄ scribit Jaco. vlt. Qui ꝯuerti fecerit pcātōrē ab errore vie sue aīam eius saluabit a morte. Ideo si vides fratrē errātem corrige eū. Juxta illud Mat. xviij. Si peccauerit in te frat tuus vade t corripe eū inter te t ipm solū. i. cōpassiue. vt hī in canōe. xlv. di. vera. Et sunt verba Gre. Vera iustitia ꝑpassionē dz. falsa vero dedignationē. t si correctōem nō suscipit ora deū p eo. Et si ignar9 fuerit instruendum. qd̄ docz apls ad Gal. vi. Si ꝓoccupatus fuerit hō in aliq̄ delicto vos qui spūales estis instruite hmōi in spū lenitatis. ✠ Tercio ꝓficientes dīt hē vngentū operis. misericordiam in effectu. i. Joh. iij. Nō diligām9 verbo neq̄ lingua sz ope t veritate. Ambros9 Pasce fame morientē. si nō pauisti occidisti. Hec omia aromata dīt emi nūmo caritatis Juxta illud. i. Cor. xvi. Omnia vra in caritate fiant. Tercia maria fuit salome. t significat statū ꝓfectū ꝓfector9 vel ꝯtēplatiuor9 q̄ fuit mr Jacobi maioris t Johis. hec postulabat regnum filijs. Matḥ. xx. Sic ꝯtēplatiui nō occupant nisi circa regnum dei. q̄ sunt illi de quib9 Lu. xvij. Regnū dei intra vos

est. Nam salome interptat pacifica. Sic ei et ꝓtẽplantes intra se pacifici a tumultu sci sepati solis celestib⁹ intẽti sunt. Et merito vocant maria. i. illũinati. Unde aie ꝓtẽplatiue ⁊ illud ysa. lx. Surge illũinare ierl'm quia venit lumẽ tuũ ⁊ gl'ia domini ⁊c. Tales dent ꝓficere vngentũ de balsamo .i. de oĩb⁹ bñficijs a deo collatis. Et dñt ẽcipe de orto saluatoris oĩa bñficia eis impensa meditãdo et triplex vngentũ inde ꝓficiendo scz cordis oris ⁊ opis. Primo dñt brẽ vngentũ cordis et est deuotio. de q̃ dixi supꝝ. qđ vngentũ valde placet deo. vt dicit Cassian⁹. Melius est deuotum in minoribꝰ q̃ sine deuotione in maioribꝰ operibus inueniri. Secũdum est vngentũ oris. ⁊ est grãꝝ actio de oĩbus opibus đo referẽda. Thob. iiij. Omni tpe benedic deũ. s. in ꝓsperitate et aduersitate vt docz Crisost. in tractatu de simbol. Admoneo vos vt in oĩbus bñdicatis dñm si venerint mala bñdicite ⁊ dissoluent. si bona vt ꝓseuerẽt q⁹ dic Cassiodor⁹ sẽ ps. Meliora merent suscipe q̃ collata bona ingratitudine ꝓbant nõ amittere. Terciũ vngẽtũ est oiz illoꝝ ꝓseuerãtia vt in bis exercitijs bois hõ nõ frãgat tedio. nec statuat sibi terminũ sz sp tẽdat in melius. q⁹ i spũali ꝓfectu ñ est status. nã vt dicit Aug. vbi dixisti sufficit ibi defecisti. q⁹ vt hĩ Leuitici. iij. Nullũ aial dz deo offerri sine cauda ad designandũ ꝙ nullũ op⁹ bonũ est meritoriũ sine ꝓseuerãtia vt dic Crisost. Tolle ꝓseuerãtiã ⁊ nullũ obsequiũ hz mercedem. De q̃ Greg. Incassum bonũ agitur si ante terminũ vite deseratur.

De eadez dominica Sermo. lxxvi.

Dixi scdo subiungit resurrectionis euidens approbatio. ibi. ⁊ respicientes viderũt revolutũ lapidẽ. Hoc eiz erat euidens signũ resurrectõis Erat quippe magn⁹ valde. ita ꝙ null⁹ violẽter aut latẽter corpus dñi auferre potuisset ꝓpter custodiã militũ. Ideo dic Albert⁹. q⁹ mlieres sancte erant admirate. q⁹ nesciuerũt a quib⁹ lapis esset revolutus: sz tñ gaudebãt q⁹ erat revolut⁹ p quẽ crediderũt se impediri ab vnctõe dñi. timide aũt erãt si corp⁹ esset in sepulcro nec iudei aliqđ indecẽs essent opati. nã hec ẽ cõditio amoris. Iuxta illud poetic. Res ẽ solicita plena timoris amor. ¶ Sed. d. quõ sunt amot⁹. Rñdz Mat. xxviij. Angel⁹ dñi descẽdit de celo ⁊ accedẽs revolvit lapidem ⁊c. Beda. Nõ vt ingressuz dñi pandaret. sz vt euidens signũ resurrectõis daret. Nam anteqz angel⁹ dñi lapidem revoluerz iam dñs đ clauso tumulo exierat Secũduz signũ resurrectõis tãgit dicẽs. Introeũtes in monumẽtũ viderũt iuuenẽ sedentẽ in dextris. i. angelũ in ꝓsona iuuenis. Unde greg. Sessio significat quietẽ eterne regnatiõis. sed ꝓ dextera figurabat vitã ⁊ btitudiez eternaz ad q̃m dñs redemptor noster de corruptione vite pñtis trãsierat. Cooptũ stola candida. vbi Severin⁹. Stola ista nõ erat ex materiali vellere: sed fuit q̃dam resplẽdẽtia ex virtute spẽali angeli ad silitudinẽ vestis albissime. Greg. Cãdor vestis candorẽ significat nrẽ festiuitatis ⁊ solẽnitatis. Nã cõditio nuncij est: vt appeat in tali veste sicut ẽ legatio. Subdit. Qui dixit illis. nolite expauescere. q. d. Isti paueãt q̃ nõ amãt aduẽtũ ciuiũ supnoꝝ. q̃re expauescitis cũ vestros cõcives videtis. paueat iudas pilat⁹ ⁊ hero de⁹ et iudei q̃ fuerũt in morte xp̃i rei ⁊ culpabiles. Ibm q̃ritis crucifixũ Ecce angelus ita ꝓprie eũ describit vt eundem surrexisse oñdat quẽ pilat⁹ sentẽtiauit. ⁊ cui titulũ causse eius inscriptũ supposuit. surrexit nõ ẽ hic ecce loc⁹ vbi posuerũt eũ. q. d. Si nõ creditis vbis: credite vacuo sepulcro. ¶ Sed diceres vbi erat xp̃s p⁹ resurrectõem p dies hos anteqz ascendit. Rñdet Albertus ꝙ corpi glificato nõ đbẽt certus loc⁹ hic in terris: sz forte cũ sctis cum q̃busdam surrexit erat in paradiso delicioꝝ. Sz ite dicite discipulis eius ⁊ Petro: q⁹ ꝓcedet vos in galileã ibi eũ videbitis sic di. vo. Matth. xxviij. Et hĩ Zacha. ix. Percutiã pastorẽ et dispgent oues. Et marci. xiiij. Postqz aũt surrexero ꝓcedã ⁊c. Et signanter noiauit Petꝝ cũ inqt. Dicite discipulis. ⁊ petro. iđo: q⁹ ꝓpt nimiũ timorẽ dissessiõis e⁹ et abnegatõis ñ fuisset ausus venire ad xp̃m. Et ex hoc ꝙ đz dicite discipulis. eius et petro innuit ꝙ mlieres primo nunciauerũt resurrectõem dñicam. Et merito ꝓmo q⁹ sicut mulier Eua nũciauit mortẽ Ade in

NOTA

ꝑmo. sic ecõtra iste nũciauerũt vitã in xꝑo ꝺ quo Raban⁹. Sic mlr fuit nũcia mortis sic ⁊ vite. Jam enĩ nõ ꝓt bõ ꝙqueri de mlie re: qz si ꝓma dãnauit. scꝺa saluauit. tercia vitã nũciauit. Si ꝓma fuit cã mort̃. scꝺa fuit cã vite. tercia nũcia salut̃ eẽne. Nã sic angel⁹ malus ꝙ ꝓmã ꝺdit occasionẽ ruine sic ꝙ scꝺam angel⁹ bonus nunci⁹ fuit repa/ tionis dñe. sic ⁊ istas mulieres nũcias fecit resurrectõis dñice. ⁊ ꝙ ꝓs nostre salut̃ eter ne. qz sic in Adam oẽs moriunt̃ ita ⁊ in xꝑo omẽs viuificabunt̃. i. Cor. xv. Nota super isto ꝙꝺ surrexit. qz vt ꝺz Jobis. xx. Oportebat xꝑm resurgere. vbi dic̃ scs Tho. pte iij. q. liij. ar. i. Necessariũ fuit xꝑm resurgere ꝓpter ꝙncꝙ causas: ⁊ ꝓt etiã serta assignari vt patebit. Primo ꝓpt̃ dñe iustitie ꝙmen dationẽ. ad ꝙm spectat exaltare eos q̃ se bũi liauerũt ꝓpter deũ. ꝝ illud Lu. xiij. Qui se bũiliat exaltabit̃. Sz qz xꝑs ꝓpt̃ caritatẽ boĩs ⁊ obedientiã ꝑris se bũiliauit vsqꝙ ad mortẽ crucis. Philiꝑ. ij. Exinaniuit semet ipm formã serui accipiẽs &c. ꝓpt̃ qꝺ deꝰ exal/ tauit illũ ⁊ donauit illi nomẽ qꝺ ẽ sup oñe nom̃. Scꝺo ad fidei nr̃e instructõez. Est ãt fides nr̃a de diuĩtate ⁊ humãitate xꝑi. Nõ enĩ sufficit vnũ credere sine altero. Jõo ad hoc vt ꝙfirmaretur fides diuinitatis ipius ipm oportuit resurgere. Jõ iam tũc anteq̃ re surrectõem suã mãifestauerat dubitauerunt isti duo discipuli. Lu. vlt. dicẽtes. Nos spe rabam⁹ q ipe esset redemptur⁹ isr̃l. Jõo ve nerabilis Beda di. Perditus essz fructus passionis. si nõ adesset vitas resurrectõnis Tercio ad nostre spei subleuatiõem. qz duz videmus xꝑm resurgere. qui est caput no/ strum spem⁹ ⁊ nos resurrecturos dicẽ do cum Job. xix. Scio scz ꝙ certitudinẽ fiꝺi q redemptor meus viuit. i. xꝑs a mortuis re/ surgens. ⁊ iõo in nouissimo die de terra sur rectur⁹ sum. reposita est hec spes mea in sinu meo. Ideo. i. Cor. xv. Si xꝑc nõ resurrexit inanis est ꝑdicatio nr̃a. ĩanis ẽ ⁊ fides vr̃a. Subdit. Quoniãquidẽ ꝙ hoĩem mors et ꝙ hoĩem resurrectio mortuoz. Et sic in Adaz oẽs moriunt̃ ita ⁊ in xꝑo oẽs viuificabunt̃. Jobis. xi. Ego sum resurrectio ⁊ vita. Gre. xiij. mora. c. xciij. Redemptor nr̃ sustinuit mortem ne mori timeam⁹ oñdit resurrectõz vt nos resurgere posse ꝓsiderem⁹. Quarto ꝓpt̃ suã sanctificatõz: qz indignũ erat vt san ctus sctõz teneret̃ a morte. Act. ij. Quẽ de us suscitauit solutis doloribꝰ inferni. iuxta quod impoſſibile erat teneri illũ ab eo. Jux ta illud ꝑs. xv. Nõ derelinq̃s aiam meã in inferno nec dabis sctm̃ tuũ videre corruptõz. et hoc ꝓpter pñtiam dĩnitatis ĩ ei⁹ corꝙ ex istenti s. Quito ꝓpt̃ euãgelij ꝑdicatõz. Lu. vlt. Et sic oportebat xꝑm pati ⁊ resurgere a mortuis tercia die ⁊ ꝑdicare in nomĩe eius pñiam ⁊ remissionẽ pctõz in oẽs gẽtes. Et vt Thomas inqt. ad informatõez vite fide liũ. ad Ro. vi. Cm̃ xꝑs a mortuis resurrex it ꝙ gl'iam prĩs ita ⁊ nos ĩ nouitate vite am bulem⁹. Et infra. Xꝑs resurgẽs ex mortuis iã nõ morit̃ vltra. ita ⁊ vos existimate mor tuos esse pctõ viuẽtes aũt deo. Sexto ꝓpt̃ nr̃am iustificatõz. Ro. iiij. Tradit⁹ ẽ ꝓpter delicta nr̃a. ⁊ resurrexit ꝓpt̃ iustificatõz nr̃az vt sicut ꝙ suã mortẽ mortui sumus ꝑccato. sic ⁊ ꝙ suã resurrectõem iustificati a pctõ iu stitie viuam⁹. Eph. v. Surge q̃ dormis et exurge a mortuis et illũinabit te xꝑs. Naz sicut xꝑm nascentẽ imitari dẽmus nascẽdo spũaliter. sic xꝑo morienti cõmori ⁊ cũ resur gente resurgere debem⁹ spũalr. Dic̃ nancꝙ Gerñ. Omĩa q̃ ꝺ saluatore legim⁹ in serie scriptr̃a ꝛ sũt medicamẽta aiaꝛ. Videam⁹ igi tur vt quõ xꝑs surrexit a corꝑali. ita ⁊ nos a morte spũali. i. vicijs resurgam⁹. Deq̃o Richꝺ. de san. vic. Nõ ꝑdest xꝑi resurrectõ nisi secũ resurgamus a vicio. ℣ Ubi notãdũ. ꝙ xꝑs resurrexit mlris mõis Pri mo subtiliter clausis sigillis sepulcri. ⁊ bꝺ pt ꝓbari natura exẽplo ⁊ figura. Scꝺo vtilr̃. Tercio ꝛaciter. Quarto velociter. quinto potenter. sexto integraliter. Septimo triũ/ phanter. Dixi primo surrexit subtilr̃ siñ re sistentia ad modũ solis. iuxta illud. ij. Ma/ chabeoꝛ. i. Refulsit sol qui prius erat sub nubilo. nã sicut corꝑus solare ẽ ita subtili ꝙ mlr̃ ꝑt ei resistere ꝙn surgit oñi mane. ita xꝑc verus sol iustitie ẽ tam subtilis ĩ corꝑe glo rificato ꝙ potuit resurgere sine aliq̃ resisten tia sepulcro clauso remanẽte. ℣ Et bꝺ põt ꝓbari ꝓio in nata. sic enĩ dicũt natales

flos campi est quidē flos nobil' bñs asperū stipitē. ⁊ q̄nq̄ folia rubea. ⁊ p̄t natural'r exire terrā sīn lesiōe ipi⁹ penit⁹ ⁊ aptiōe. Misti ce. Iste flos sīgficat xp̄m q̄ ptulit aspitatem crucis. ⁊ bñit surgēdo q̄nq̄ rubea folia. i. q̄nq̄ vl'nera passiōis. Quid g̃ mirꝫ ē si corp⁹ xp̄i gl'ificatū potuit ptrāsire duriciā lapidis cū ille flos p̄t de terra natural'r germinare sīn ipius aptione ⁊ lesione. Quid igit' miram li corp⁹ gl'ificatū penetrat lignū ferꝫ vl' lapidem. cū in hyeme gladi⁹ vl' lapis p̄cussus calefact⁹ nōnunq̄ ēmittit ⁊ exudat aq̃m ⁊ cū b̄ natural'r q̄dez fiat q̄nto magꝫ p̄ dīnam potētiā corp⁹ xp̄i gl'ificatū potuit ptransire duriciem lapidis ipo inuiolato. Idcirco errāt pictores depingētes figurā resurrectōis cuꝫ figura angeli lapidē reuoluētꝫ. nō enī xp̄c ei⁹ aditorio indiguit. Nā tres marie dirext. Quis ēuoluet nob lapidē. Var. vl. Angelus dñi descēdit d̄ celo. ⁊ accedēs reuoluit lapidem: et sedebat sup eum. di. mulieribus: Nolite timere scio enim q̄ Jhesuꝫ queritis crucifixū. surrexit non est hic. mat. xxviij.

¶ Item probat' ⁊ exemplo. Narrat enim Petrus commestor in scolastica hīstoria. q̄ quidā monachus sancti Laurentij Rome extra muros Anno ab incarnatōe mille simo centesimo vndecimo cuꝫ mirarē' quō xp̄s resurgens potuit exire sepulcr̄ sine ipi⁹ apertione. dñs hoc signū ondit. Nam cingulus q̄ cinct⁹ erat insolut⁹ p̄māsit. ⁊ tñ p̄iect⁹ añ pedes eius decciderat. q̄ facto in aere fctā est vox dicēs. sic potuit clauso xp̄s pdire sepulcro. Itē p̄t̄ in figura Jone. ij. qui cū p̄iectus esset in mare deglutiuit eū cetus. et erat trib⁹ diebꝫ ⁊ noctibꝫ ī ventre ceti. Sic et filij hoīs in corde terre incorrupt⁹. p̄s. xv. Non dabis sctūm tuū videre corruptōꝫ Merito ergo gaudere debem⁹ hodie omēs fideles. quia nos etiā in subtili corpe resurgemus. i. Cor. xv Seminat' aīmale. surget spūale. id est subtile totaliter subiectū spūi. ita q̄ vt ait Aug. vbi velit spūs p̄tinus erit et corpus. Econtra vo mali nō resurgēt cū subtili corpe sꝫ grosso. i. Cor. xv. Oēs q̄dē resurgem⁹ sꝫ ñ oēs imutabim̄ p̄ dotes. s. glorificati corpis. q̄si dicerꝫ. licꝫ resurrectio sit ꝑmunis nō tñ modus siue termin⁹. quia soli boni ad gl'iam resurgēt. Sic spūal'r ⁊ nos hodie dēm⁹ subtil'r resurgere deponentes oēs grossicies cuiuslibꝫ corruptibilitatis cogitationū locutionū ⁊ opationū. Epbe. iiij. Vos aūt ita didicistis xp̄m ⁊ in ipo edocti estis sic̄ est vitas in ibū deponere vos ām pristinā ꝓuersatōez veterē hoīem q̄ corrūpit' ām desideria erroris. q. d. si p̄⁹ secularit' et carnal'r viristis nūc spūal'r viuite. Colo. iij Si ꝓsurrexistis cuꝫ xp̄o q̄ sursum sunt q̄rite vbi christus est in dextera dei sedens. q̄ sursum sunt sapite nō que super terraꝫ. Et hoc patet in prima littera huius verbi surrexit: que est s. ¶ Secundo surgit sol corporalis vtiliter sine negligentia q̄ educit flores de terra. ⁊ hoc patꝫ per secundam litteram sc̄z u. Sic ⁊ xp̄us surrexit vtil'r. q̄ flores spūales. i. sctōꝝ patrū aīmas de terra eduxit tenebraꝝ. Et b̄ declarat btūs Aug⁹. in ser. pascali. Sic̄ pantbera triduo dormiens cū surgit odorē ita suauē de ore emittit: vt q̄cūq̄ aīalia illū senserint ip̄m sequuntur Sic ⁊ xp̄s tercia die resurgēs de spelunca īferni odorē dīnitatꝫ emisit. quē p̄es pio cū affectu ⁊ plūmū oblectati cū gaudio seq̄bant' Cañ. i. Trahe me p⁹te cur. in odore vn. tu. Item vtiliter surrexit. q̄ nō sol⁹ sꝫ cū mltꝫ De quo Aug. in ām̄oe. Nisi ḡnum frumēti ⁊c̄. d. xp̄s fuit granū in passione ⁊ attulit fructū in resurrectōe. q̄ solus mortu⁹. nō tñ solus ēsurrexit. q̄ eo surgente sepulcra sunt patefacta ⁊ corpa resuscitata. Math. xxvij. Monumēta apta sūt et mlta corpa sctōꝝ qui dormierāt surrexerūt ⁊c̄. Sed. d. quare xp̄s resurrectōez suā distulit tamdiu. videt' q̄ in hoc fuit negligēs. Rñdet' q̄ nō: q̄ cōueniēs erat vt tercia die resurgeret. Primo ꝓpter mortis approbatōem. q̄ sciuit iudeos dicturos. si xp̄us fuit mort nō potuit. ⁊ sic differre voluit vt ve mortu⁹ ꝓbaret'. sic̄ em̄ in ore duoꝝ vl' trium testū stat omne verbū. sic ⁊ in tribus diebꝫ expitur offe factum.

¶ Scdo ꝓpter vtilitatis p̄figuratōez De quo Petrus rauēnen'. Tres dies voluit esse sue sepulture. q̄ ea que in celo in terra et in limbo sunt voluit resuscitare. Sꝫ diceres. qui cū christo resurrexerūt an mortui sunt iterum. Respondetur ibi sunt opi-

niones. quidam dicũt eos surrexisse ad vi/
tam immortalẽ. vt Remigi⁹ ⁊ Beda super
Marcum. Et est ratio eor. quia magis fu/
isset illis tormentum si iter mortui fuissent
ꝙ si nõ resurrexissent. Aliqui aũt opinant
et melius ꝙ surrexerũt iter morituri. Et sic
dicit btus Hiero. sup Matheũ. Sicut lazar⁹
resurrexit. sic multa corpa scõr resurrexerũt
vt dñm oñderẽt resurgentẽ. Sz ꝑstat ꝙ la
zarus surrexit iter moritur⁹. Illud etiã est
de intẽtione Aug. in epla ad Enodiũ. Idez
approbat. s. Tho. ꝑte. iij. q. liij. arti. iij. Ad
argumtum oppositũ dicũt ꝙ non fuerit eis
tormtũ iter mori. qr potuerũt mori sine dolo
re. sicut factũ est de Joseꝫ euãgelista q̃ mortu⁹
est sine dolore. vt dicit Hiero. sup Johãnem
et Seuerus. ¶ Item tercio surrexit
veraciter sine fallacia. quia in corpe ⁊ aĩa
et quinquies suis appuit bodie. ꝓmo ma/
rie magdalene. Marci vlt. Surgens ihũs
mane prima sabbati appuit primo Marie
magdalene. ꝙuis enĩ fm vitatem ⁊ vt pie
credi põt: prõ sue matri apparuerit. tñ null⁹
euãgelista hoc exprimit. quia testimonium
matris de filio nõ acceptat. cũ ⁊ extranearũ
feminar̃ vba resurrectõem nunciantiũ ante
aplos ⁊ alios discipulos deliramta visa sũt
Lu. xxiiij. Multo magꝭ ꝫ ó matre dixissent
si resurrectõis testimoniũ phibuisset: ꝙ hoc
ꝑ filij amore fecisset. Sz q̃re primo Marie
magõ. appuit. quia ipa ardentius diligebat
Lu. vij. Dimissa sunt ei pcã multa qm̃ dilex.
mul. Scõo vt oñderẽt se mortuũ ꝑ pctõibꝫ
Math. ix. Non veni vocare iustos. Tercio
et ponitur in Glosa sup firmiter credimus
de summa trini. ⁊ fide catho. sic mors culpe
inchoata ẽ ꝑ feminã. Eccliastici. xxv. A mu
liere initium factũ est peccati. ⁊ ꝑ illã omẽs
morimur. ita et vita gratie ꝓtendi merito ⁊
in publicũ prodire debuit per feminã. Mo/
raliter. Sic ⁊ bodie appet penitentibꝫ vt fi
gurat Exo. xxiiij. Nam sicut Joysi postq̃
afflixerat se q̃draginta diebꝫ ⁊ noctibus ie
iunio vigilia ⁊ orõibus a parvit illi domin⁹
dans ei tabulas lapideas in quibus legem
ac mandata scripsit. sic et nobis in penitẽtia
post diutinam afflictõem apparebit ꝑ ꝓsola
tionis grãm dicẽs nobis illõ Josue. i. Sicẽ
fui cum Moyse: ita ero tecũ non dimittam
nec derelinq̃m te ꝓfortare ⁊ esto robustus.
¶ Secundo appuit mulieribꝫ dicẽs. Auete.
Ille autez accesserũt ⁊ tenuerũt pedes eius
et adorauerũt eum. Tũc ait illis ihũs. Noli
te timere. Ite nũciate fratribꝫ meis vt eant
in Galileam: ibi me videbũt. Math. vltio.
Moral. sic ⁊ bodie appet veris humilibus
pedibus eius se ꝓuoluentibꝫ ⁊ humiliter subi
cientibꝫ grãm suã eis dando. Jaco. iij. Hu
milibꝫ dat grãz. d. nolite timere: quia ⁊ ego
humilis fui in passione ⁊ tam gl̃iose surrexi
cum mortis triũpho in gl̃ificatõe. ¶ Tercõ
symõi petro. Lu. xxiiij. Et appuit symõi pe
tro. scz cum cucurrit ad sepulcr̃ ꝛc. vt dicit
mgr̃ in scolastica histo. ꝙuis ex tertu euan/
gelij aperte nõ habeat. Symon interptatur
obediens. sic ⁊ nos obedientiã prestare debe/
mus penitibꝫ deo ⁊ ecclie. Eccl̃ia eiꝫ ꝑcepit
ieiunare omnibꝫ qui sunt vltra. xxi. annum.
vt ꝓz de ꝓse. dist. iij. Ubi ex ꝓcilio agath. ensi
ꝓstitutũ legit. ¶ Placuit vt omẽs exceptis die
bus domicis in q̃dragesima ieunẽt. Idem
ponit scs Tho. in scda scde. q. cxlvij. ar. iij
in rñsis ad scõm argu. ꝙ omis qui venit ad
finem tercij septenij tenet ad q̃dragesimale
ieunium. Similiter ꝑcepit omnibꝫ fideli/
bus confiteri ⁊ eucharistiã sumere. de pen.
⁊ remis. c. Omnis vtriusqꝫ. Gaudere igit̃
debemus: qr si christ⁹ fuit obediens vsqꝫ ad
mortem. ⁊ est ita gaudiose suscitat⁹ ⁊ in celo
collocatus. ⁊ nos resuscitabimur sine dubio
⁊ glorificabim̃ copiose remunerati: ita ꝙ obe
dientibus dicit Math. xxv. Euge fue bõe
et fidelis qr sup pau. fu. fi. supra mul. te ꝓsti.
in. i. gau. do. tu. ¶ Quarto apparuit duobus
discipl̃is euntibꝫ in Emaus. Lu. xxiiij. Qui
trabentes coegerũt eum ad hospiciũ ⁊ signi
ficant misericordes. Math. v. Beati miseri
cordes: qm̃ ⁊ ipi miaz ꝓse. ⁊ ꝓuerbi. iij.
Misc̃ia ⁊ vitas non te deserat. ¶ Quinto
decem discipulis qui significant mãdata ser/
vantes. quibus vere dominus apparebit.
Johãnis. xiiij. Qui habet mandata mea et
seruauerit ea ille est ꝙ me diligit. Et ꝓ pauca
et ego diligam eũ ⁊ manifestabo ei meipm.
Has q̃ꝙz apparitiones obseruat sacerdos
in missa quinquies vertendo se ad populum

ꝛ similr papa in ꝗnqꝫ stationibꝫ in circuitu Ecce vaciter surrexit. ℟ Tercio surrexit reuerēter. ꝛ ℣ signat tercia hꝛa hꝰ vbi surrexit q̄ est. ℟. qꝛ in magna claritate fulgore siue resplēdentia. qꝛ sic̄ dꝛ. ℣at. xiij. Fulgebūt iusti sic̄ sol Ant. In illa vita eterna pulcritudo iustoꝝ sol pulcritudinē erupabit. q̄ tñ septēpliciter q̄ꝫ nūc sit splēdidior erit. qđ de claritate xpi. Nā sic̄ vnꝰ calamꝰ ardēs eēt respectu totiꝰ mūdi si totꝰ arderet. sic erit claritas cuiuslibet q̄ntūcūqꝫ eē sctī respectu claritatiꝫ xpi. Spūalr. Sic ꝛ nos bodie in fuerentia claritatis surgere et appere dēmꝰ ℣ē in moꝝ ilplēdentia ꝛ sctitate vite. ℣at. v. Sic luceat lux vra coꝝ hoīb ut videant opa vra bona ꝛc. i. ℣e. ij. Cōuersatoꝫ vrāꝫ inter gētes bñtes bonā vt in eo q̄ detractāt de vob tāqꝫ de malefactoribꝫ ex bonis operibus vos ꝓsiderātes glificēt deū in die visitatōis. ꝛ ad ℙhilip. ij. Int̄ q̄s luceꝫ sic̄ luminaria in mūdo ¶ Quarto surrexit eui denter sin̄ diffidētia. nā sic̄ ortū sol nō soluꝫ ꝓcipiūt mōtes sꝫ etiā valles. sic xpi resurrectio ita euidēs fuit q̄ ñ solū mōtes. i. apli. sꝫ ꝛ milites cognouerūt ꝛ iudei vt pꝫ ī euāgelio nicodemi vbi legit audiētes iudei q̄ ioseph ꝛ nicodem coꝝpꝰ dñi sepelissent honorabilr q̄rebāt ꝑ alios ꝓsilia mala. vñ Nicodem ℣ intelligēs intrepidus oñdit se eis. ℙrīo qꝛ discipul erat ibu licet occult. vt pꝫ Job. iij. Et ait eis. quō vos ausi estis īgredi tēplū ꝛ synagogā q̄ fudistis sanguīez iustū. Rñderūt iudei. Quō tu ingredi ausꝰ es inter nos q̄ ꝓsensisti illi galileo. ꝑs tua secū erit. Rñdit nicodemꝰ amē. Et tc̄ ioseph oñdit se illis ꝛ ait. q̄re moti estꝫ aduersum me: qꝛ ibm in monūmto meo sepelui. ꝛ sindone mūda inuolui q̄si male egerim. vos āt male fecistis eū crucifigētes ꝛ lancea ꝑforātes. Hec audiētes p̄ncipes sacerdotū ꝛ scribe appbenderūt ioseph ꝛ dixerūt: qꝛ sabbatū ē ideo nō ꝓgrunt bodie aliq̄d agere aduersuꝫ te. Sꝫ scito q̄ tpe ꝓgruo dabimꝰ carnes tuas volatilibꝰ celi. qꝛ sepulta dignꝰ ñ es. Rñdit ioseph. sit sermo vr̄ goliath sup bo filiꝰ q̄ ita īproperauit Dauid. ꝛ victꝰ ē ab eo. Insup filia dixistis coꝝ pilato q̄ in signū confessiōis ꝛ innocētie ibū lauit manꝰ suas dicēs. Innocēs ego sū a sanguīe iusti hꝰ vos vidēbitiꝫ. Et rñdistiꝫ Sanguis eiꝰ sup nos ꝛ sup filios nros. ꝛ nūc timeo qꝛ ita eueniet Audiētes iudei ꝫmōes istos ꝓmoti sūt valde. ꝛ tenentes ioseph inclusert eū in muro vbi fenestra nō erat. ꝛ signauerūt ostiū muri sigill' annas ꝛ caiphas. ꝛ posuerūt custodes ad ianuā Vane facto ꝓgregati sūt p̄ncipes ꝛ seniores intrātes synagogā ꝛ ꝓsiliati sunt q̄liter interficerēt ioseph. ꝛ iussert eū adduci. apiētes vo ostiū ñ iuenert eū Exterriti ꝝ oēs qꝛ oīa sigilla intacta mānserūt. Et clauē caiphaꝫ ꝛ annas habuerūt. Sic ꝝ eis sedētibꝫ ꝛ altercantibꝫ ecce quidā de militibꝰ q̄ custodiebant sepulcꝝ venerūt in ciuitatē. ꝛ intrātes synagogā dixerūt p̄ncipibꝫ ꝛ scribis q̄ fctā erant cum ibu circa sepulcꝝ sub hac forma. Nobis custodientibꝫ sepulcꝝ: factus ē terre motus magnꝰ. et angelus dñi de celo venit illius aspectus erat hī fulgur. vestimēta eiꝰ candida sicut nix. qui reuoluit lapidē ꝛ sedit sup eū. ꝛ dixit mulieribus q̄ venerūt ad sepulcꝝ. Nolite timere scio enī q̄ Ihm nazarenū crucifixū queritis nō est hic. venite et videte locū vbi positus erat. ꝛ euntes dicite discipul' eius et ℙetro. qꝛ surrexit a mortuis ꝛ p̄cedet vos ī galileā sic̄ vobis p̄dixit. Tūc dixerunt iudei militibꝫ q̄ fuert he mulieres ꝛ q̄re eas nō tenuistis. Rñderūt milites nequiuim: qꝛ nos vt mortui iacuim pre timore angeli ꝛ q̄i actisia stupidi nichil videre potētes. ꝛ quō a ꝓhebēdere potuim eas. Rñderūt iudei. viuit dñs qꝛ ñ credim vobis nᶜ impune euadetis. Rñderunt milites. mlta miracla ibñ videntē facere vidistiꝫ ꝛ nō credidistis. quō ergo credetis ꝛ nobis Et subdiderūt Joseph eo q̄ sepelimt coꝝpꝰ ibu in muro ꝓclusistis vbi fenestra nō erat. et anulis vestris ostiū ꝓsignastis. ꝛ iaz altera die querētes eum non inuenistis. date ergo nobis Joseph. ꝛ nos dabimus vobis ibm. Dicūt iudei. Joseph in ciuitatē suam arimatbiā abiit. Responderunt milites. et Ihs vt audiuimus ab angelo in Galileam iuit. Hoc audiētes iudei timuerūt ne vbū hoc diuulgaretur. ꝛ plures in Ihūm crederent pecuniā mltam dederunt militibus dicēdo. dicite quia discipuli eius venerūt de nocte ꝛ

furati sunt eū nob̄ dormiētib9. Milites igit̄ accipiētes pecuniā, pmisert̄ sic dicere. sz vbi volebāt nō potuert̄ sz dixert̄. surrexit de ibs a mortuis. et nos vidim9 āgelū dei descēden tez de celo. et quō revoluit lapidē et sedebat sup eū. Judeis sic ꝓferentib9 venert̄ tres vi ri autentici d̄ galilea scz Sobinees sacerdos Abdias scriba. et Aggeꝰ leuita dicētes. vidi m9 Jh̄m crucifixū cū vndeci discipl̄is suis i galilea. et cū eis turba m̄lta. dixert̄ iudei. da te gl̄iaz deo isr̄l. et dicite nobis q̄ vidistis. di cūt illi. Eiuit deus sic vidim9 ita dirimus. Tē iudei dedert̄ eis pecuniā magnā ꝓiurā/ tes eos et dicētes. ne cuiq̄ ampli9 revelarēt At illi reuersi sūt in galileā. Die ꝓgruo cō/ gregati p̄incipes sacerdotū et seniores in sy nagogā dixert̄ q̄d faciem9 cū tāta mirac̄la au diuim9. Rñderūt annas et caypbas. nūq̄d militib9 custodiētib9 sepulcr̄ credere dēm9 qui alienigene sunt: forte discipl̄i dederunt eis pecuniam vt sic dicerent. nam et a nob̄ pecuniā receperūt. et sic̄ pmisert̄ dicere nō fecert̄. Sic̄ de illis trib9 a galilea dixerunt visionē vidert̄ et nō ih̄m. Tūc nicodem9 cō surgēs in medio eoꝝ et dixit. recte mouemī filij isr̄l. vos audistꝭ ꝙa q̄locuti sūt vobis tres viri a galilea de ih̄u iurātes i lege dñi. quia viderunt eū loq̄ntē cū. xi. discipul̄ suis. vbi aūt nūc sint ignorātes. Ex scripturꝭ scitis et hr̄. iiij. Reg. ij. q̄ Helias ꝓpb̄a dū assump tus essz interrogatus helizeꝰ a filijs ꝓpb̄ar forsitan spūs dñi ra. eū et posuit i mōte aliq̄ eligam9 igit̄ viros fortes q̄ eū q̄rāt nobisc̄ circūeūtes mōtes isr̄l. et forsitā inueniemus eū et dep̄cati sūt helizeū vt p̄mitteret eos q̄/ rere et p̄misit. et cū p̄ tres dies eū quererent nec inuenirēt tūc crediderūt. q2 de raptul̄ essz. Et nūc audite me filij isr̄l. mittamus et nos viros in mōtes isr̄l ne forte spūs rapue rit ih̄m de sepl̄cro. et inueniem9 eū et pniaz agem9 d̄ petis nūl. Et placuit oī ꝓpl̄o ꝙsiliū nicodemi. et miserūt viros et circūeuntes ñ inuenerūt ih̄m. reuersiq̄ dixert̄ circūeunti bus nobis vbiq̄ nō inuenim9 ih̄m: sz inue/ nim9 Joseph in arimathia ciuitate sua. hec audiētes p̄cipes sacerdotū et oēs pl̄i gaui si sunt et gl̄ificauerūt deum isr̄l q̄ inuēt9 est ioseph quē in muro ēcluserūt. d. q2 ipe di/ cet nobis q̄s eū eduxerit de vinc̄l. et facien tes ꝓsiliū cōsiliati sunt quō possent euz ad se reducere et loq̄ cū eo et scripserūt sibi epl̄az in hec v̄ba. Pax tibi et oīb9 q̄ tecū sunt pē ioseph dignare venire ad frēs et ad filios tu os. quia admirati sūt oēs de assumptōe tua Scim9 enī q2 malū cogitauim9 aduersū te. et ipe dñs assumpsit te et liberauit de maligno ꝓsilio nrō. par nūc tibi pē Joseph ab omni honorabili plebe. Et elegerunt septē viros amicos ioseph. et dixerūt ad eos. dum vene ritis ad ioseph salutate euz in pace. et date sibi hāc epl̄am. et ꝙueniētes viri ad ioseph salutauerūt eū pacifice et dederūt sibi epl̄am Cū aūt ioseph legissz l̄ras dixit Bñdict9es dñe q̄ pteristi me sb̄ alis tuis. et osculat9 ē io seph viros et suscepit eos i domū suā. Alte/ ra aūt die ascēdit asinū et ꝙuenit cuz illis in ibr̄z Qd cū audissent iudei occurrert̄ obui am ei clamātes et dicētes. pax tibi in ītroitu tuo pē ioseph. Quib9 rñdit. pax dñi oī ꝓpl̄o et osculati sunt eū oēs. et suscepit eū nicode mus in domū suā faciēs ꝙuiuū magnū. Deinde Annas et Caypbas et nicodem9 dixert̄ ad Joseph. da gl̄iam deo isr̄l et mānifesta i ve ritate coā nobis q̄d de te factū sit a q̄ de car cere incluso sis educt9. Rñdēs ioseph dixit Qñ me recluseristis in die sabbati ad vespz dū starē in oꝛōe die dñica mane suspensus ē murus a q̄tuor angel̄ et vidi q̄ndā sic̄ fulgur vementē. et p timore cecidi in terrā et tenens manū meā dexterā leuauit me de terra. et ex tergēs faciē meā osculat9 ē me. et dixit mihi noli timere ioseph respice in me et vide. in quē dū respexissem dixi. Rabi helias es tu. et dixit. Nō sum ego helias sz xp̄s cui9 cor/ pus sepeliſti. Et dixi. Dñe ostende mihi monu mētū vbi posui te. et tenēs manū meā duxit me in locū vbi sepeliui eū. et ostendit mihi sin/ donē et fasciale in q̄ caput ei9 inuolui. tūc co gnoui q2 ihs esset et adoraui eū. et tenēs ma nū meā duxit me in arimathiā in domū me am d. Pax tibi ego ābulo ad discipulos me os. Cū iam hec oīa audissent p̄ncipes sacer/ dotū et leuite stupefacti sunt et velut mortui ceciderūt sup facies suas in terrā. et cū ꝙa luissent dixert̄ ad se. quid ih̄ factū est i israel Nunq̄d nō nouim9 p̄em et mrem ihesu. et quidā ex eis leuita dixit. Ego ꝓgnoui q̄ pa rētes ei9 erāt timētes deū. et cū orationibus

semp in templo hostias ⁊ sacrificia deo offerebāt. audiui insup in die pētatōis in tē plo q̄ Symeon sacerdos magn⁹ tenēs euz in vlnis suis bñdixit eū ⁊ dixit. Nūc dimittis ſuū tuū dñe ⁊c. Sicr ipe symeō bñdixit Mariā mrem ei⁹ ⁊ ꝓphetauit. Ecce annuncio tibi de puero isto q̄ posit⁹ ē hic ī ruinam et in resurrectionē multoꝝ in isrl ⁊ in signuz cui ꝯdicet: ⁊ tuā ipius aiam ptrāsibit gladius doloris ⁊ reuelent ex mltis cordib⁹ cogitationes. Tūc ait Joseph mittam⁹ p illis tribus in galileā q̄ dixerunt se eū cū vndecī discipl̄is suis vidisse qō ⁊ factū ē Ulū Annas ⁊ Caypbas seqstratis ipis ab inuicē interrogauert eos singillatim. At illi vno ore dicētes. viuit dñs de⁹ isrl māifeste. vidim⁹ eū cū discipl̄ suis. Tūc annas et caypbas pplexi d. lex nrā cōtinet in ore duoꝝ l̄ truz stat oē testimoniū Sz vnū ē bt̄s enoch placuit deo et translatus est in ꝛbo dei. ⁊ beati moysi sepultura nō inuenit. Et helie ꝓphe mors ñ legit. Jbs āt tradit⁹ ē pilato. flagellatus: ꝙsput⁹: spinis coronat⁹: lancea fixus mortuus ⁊ corp⁹ eius venerabil̄ pr̄ ioseph sepeliuit in sepulcro suo nouo. Tūc surgens Joseph. d. Ex ꝺ miramī ⁊ bñ q̄ audiuistis eū resurrexisse ⁊ viuere. Sz pl⁹ miranduz ē q̄ nō sol⁹ surrexit: sz multos etiā secū de monumētis suscitauit q̄ a mltis visi sunt in ihrusalē. Audite g̃ me nūc oēs. Scim⁹ beatuz Simeonē sacerdotē magnū q̄ suscepit ibm infantē in manib⁹ suis in tēplo babuisse duos frēs filios germanos Carinū ⁊ Leontiū bij dudū mortui sūt ⁊ vos fuistis in eoꝝ sepl̄tura ambulate igit̄ ⁊ videte monumēta eoꝝ qm̄ aperta sunt. ipi autē surrexerūt ⁊ sunt in arimathia siml̄ viuētes ⁊ oz̄nib⁹ sp quidē vacātes: sz nemini loquunt̄. Eamus ambulem⁹ ad eos cū oñi honore ⁊ pducam⁹ eos ad nos. ⁊ adiurati forte loq̄nt̄ nob⁹ de resurrectionis eoꝝ misterio. hec audiētes gauisi sunt ⁊ eūtes Annas ⁊ caypbas Nicodem⁹ Joseph ⁊ Gamaliel nō inuenerūt eos in sepulcro eoꝝ. Qua ꝓpter euntes in arimathiā inuenerūt eos flexis genub⁹ in oꝛōe ⁊ oscullantes eos cū oñi veneratōe ⁊ timore pduxerunt eos in ihrlm. ⁊ synagogā clausis ianuis tenētes legē dñi posuert in mānib⁹ eoꝝ adiurātes eos q̄ deū isrl qui q̄ legē ⁊ ꝓphas locut⁹ ē patrib⁹ vt dicerēt q̄s eos suscitasset a mortuis ⁊ quō surrexissent. Hāc adiuratōz audientes Carin⁹ ⁊ leontius ꝓtremuerunt corpe simul toto. ⁊ respicientes in celū fecert signaculm crucis in linguas suas digitis suis et statim locuti sunt dicētes. date nob⁹ atramentū ⁊ scribemus q̄ vidim⁹ et audiuimus Dato igit̄ eis atramento scripserūt in hunc modū. Jhesus xp̄s quē vos crucifixistis ipse est rex viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ resurrectio. ipse nos de limbo eduxit ⁊ a mortuis suscitauit. Quod⁹ eductōis de limbo ē. Nos cū essem⁹ cum oīb⁹ p̄rib⁹ nostris in limbo ⁊ ꝓfunda tenebraꝝ caligine positi. ilico fact⁹ ē aureus splendoꝛ sic̄ lux sol̄ illustrās sup nos omēs tūc pr̄ būani generis Adam cū oīb⁹ patriarchis ⁊ ꝓphetis exultauert dicētes. Iste est auctoꝛ lumis quē nobis ꝓmisit trāsmittere pater lumis sibi coeternū. Tūc exclamauit Isaias. Hec est lux dei patris filij⁹ quē p̄dixi cū essem in terris viuēs dicēs. Populus q̄ sedebat in tenebras vidit lucē magnā Et q̄ sedebant in regiōe vmbre mortis lux fulgebit sup eos ⁊ iā nūc aduenit ⁊ illuxit nobis. Tūc supuenit pr̄ nr̄ Symeō. Et dixit Hoc est illud gl̄iosuz lumē quod bñdixi ore meo qō pater misit ad reuelatōem gentium et ad gl̄iam plebis sue isrl. deinde supuenit btūs Jobes baptista ꝓpha altissimi dicēs. Hec lux ē agn⁹ dei immaculat⁹ q̄ tollit pctā mōi. Et cū baptisarē eū in iordane vidi spiritūsctm̄ in colūbe specie descēdentē sup euz et audiui vocē p̄is dicentis. Hic ē fili⁹ meus dilectus in q̄ mihi bñ ꝓplacui: ipm audite. Hec g̃ lux beatissima ab hora nona parasceue vsq̄ ad diluculū vna sabbatoꝝ in iubilo et inenarrabili tripudio nobis commansit. Sed eñ diluculo diei sue resurrectōis supuenit rex gl̄ie dñs maiestatis in forma būana ⁊ eternas tenebras illustrauit. vincla inferni dirupit. dyabolicā ptātem ligauit. Et extendens manū suam dixit. venite ad me carissimi mei sic̄ p lignū mortis in Adā damnati fuistis: ita nūc p lignū viuifice crucis saluati estis. Tunc omnes sancti sub manu dei adunati sunt. prouolutisq̄ genub⁹ lacrimabili voce pre gaudio cantabant dicentes. Aduenisti desiderabilis quem expectabamus in tenebris: vt educeres hac nocte

vinctatos de claustris. Tūc rex gl'ie tenens manū dextrā Ade ascēdit ab inferis. et oēs sancti secuti sūt eū ⁊ introduxit oēs in padi sum gl'iosum ⁊ gtiosum. Nos vo nūc pmi/ sit esse in arimathia cū nemīe loq̄ntes vsq; dū venit hora in q̄ nūc pmisit nos vob refer re sue maiestatis misteria. ⁊ postq̄ ꝓpleuerit oīa scribētes. carin⁹ qđ scripsit tradidit ī ma nus Anne ⁊ cayphe ⁊ gamaliel. Leonci⁹ in manibꝫ nycodemi ⁊ ioseph Et subito trāsīi gurati sūt ⁊ nō visi sunt ampli⁹. Scripture aūt eoꝝ inuēte sunt eq̄les nihil magꝭ aut mi nus ī vna lr̄a q̄ in alia ꝓtinētes. Nicodemo Joseph ⁊ Gamaliele credentibꝫ et deū lau dantibꝫ. Anne vo ⁊ cayphe ceteris q̄ in su is malicijs indurat̄ ⁊ verecūdantibꝫ dicen tibusq; ꝙ mortuis credēduꝫ nō eēt. ⁊ ita in suis malicijs ꝑsistētes eternal'r sūt dān ati. Et igit̄ cū dño ⁊ nūero saluād oꝝ sim⁹ dñm in sua resurrectōe laudem⁹ sibiq; ꝑ vtuosā opatōz sp̄ futuam⁹ ⁊ cū ipo indubie eternal'r regnabim⁹. qđ nob ipe p̄stare dignet ⁊c.

De eadez dominica Sermo .lxxvij.

QUinto surrexit potēter. ⁊ figurat̄ ꝑ q̄ntā lr̄am scz. X. que hz vtutem duplicē ꝙsonantis. scz c. ⁊ s. vel g. ⁊ s. signific͞as ei⁹ ꝓpriā vtutē resurrectiōis cū claritate ⁊ gl'ia quā alibi ꝺ aliq̄ alio nusq; legim⁹. inuenim⁹ enī ꝙ viu⁹ suscitauit mor/ tuū. sic Petr⁹ Thabitā. Actu. ix. Aliq̄n le gim⁹ ꝙ mortu⁹ suscitauit mortuū. sic corp⁹ belizei q̄ndā defunctū in sepulcro suo positū vt hr̄. iiij. Reg. xiij. Sz nunq; inuenim⁹ ꝙ aliq̄s suscitauit seipm q̄ essz ve mortu⁹. xp̄s aūt vnus mortuū lazaꝝ resuscitauit. ⁊ mor tuus mortuos. qz multa corpa mortuoꝝ sur rexerūt ⁊ venerūt in sctām ciuitatē. ⁊ xp̄us mortuus seipm resuscitauit. Juxta illꝺ Job ij. Soluite tēplū hūc. ⁊ in trib⁹ diebꝫ excitabo illꝺ. Sic ⁊ nos viui resuscitare dēm⁹ alios q̄ sunt mortui in aīa ⁊ in pctis. sic carbones viui incēdūt mortuos. vt scribit̄ puer .xxv. ij. Ferrū ferro exacuit̄. sic hō exacuit faciem amici sui. Hā si boni ꝙmoueāt mal' ipos se/ pe viuificāt ⁊ inflāmant. mō ꝑ ignita verba mō ꝑ ignita exēpla. mō ꝑ ignita merita. mō ꝑ ignita desideria. Et iplebit̄ in eis illꝺ ps xxij. Carbōes succēsi sūt ab eo vt doc͞z apl's Ro. xij. Si esurierit inimic⁹ tu⁹ ciba illū. si sitit potū da illi. hoc enī faciēs carbōes ig. ꝙgeres sup caput ei⁹. Inimic⁹ nē est ꝓxim⁹ inq̄ntū pctōr. qz pctm̄ odire dēm⁹ ñ ꝙsonaz hūc pascim⁹ cū sacra doctrina reficim⁹ euz Tūc eū potam⁹ qñ ꝑ nrās orōes vinū spūs sancti ei ꝓpinam⁹. ⁊ carbones sup caput e⁹ ꝙgerim⁹ qñ ipm in amorē dei accendimus. Sz sic inauditū ē mortuū resuscitare seipz: sic nosipsos resuscitare nō possum⁹ a morte pctī nisi grā dei adiuti. Juxta illud Ro. vi. Grā dei vita eterna. ⁊ Job. xv. Sñ me nil' potestis facere. ℣ Sexto surrexit integ/ liter sine deficiētia: qz nec manū nec pedē di misit in sepl'cro. ⁊ nihil in eo fuit qđ gl'ifica/ tū nō fuit. Sic nos integral'r resurgam⁹ vt nihil in nob remaneat qđ a pctō nō r̄surgat man⁹. i. opa ⁊ pedes. i. affectōes dñt resurge re. Sz heu aliq̄ dimittūt pedē. i. affectiōz in sepulcro vt iudei q̄ dixer̄t. recordam̄i piscū q̄s ꝙmedebam⁹ in egipto. ⁊ in mētē nob ve niūt cucumeres ⁊ pepones porri ⁊ cepe Sic et adhuc aliq̄ affectū hñt ꝑteritoꝝ malorū. Aliq̄ vo relinquūt coꝝ ī sepulcro. i. dilectōz ad mūdana. s. ad diuitias delicias ⁊ honores hui⁹ mūdi. ꝺ q̄s hr̄. i. Joh. ij. Nolite diligere mūdū neq; ea q̄ ī mūdo sūt Si q̄s diligit mūdū nō ē caritas patris ī eo. Aliq̄ manū. i. opa reli quūt in sepulcro vt q̄ faciunt opa diabolica. Juxta illud Joh. viij. Vos ex patre diabolo estis. ⁊ desideria patris vr̄i vultis facere. s. ope ra viciosa. Hā dic̄ Aug. sr̄ iobem Illi⁹ fili⁹ esse q̄s ꝓbat̄ c⁹ opa opat̄. Sz opa diaboli sūt occidere. Joh. viij. Ille hō icida erat ab ini tio. Mēdacia dicere. ibidē cū mēdaciū loq/ tur ex ꝓprijs loq̄t̄. Inuidere iuxta illꝺ. Sap. ij. Inuidia diaboli mors intrauit in orbē ter raꝝ. Et superbire qz ipe est rex sup oēs filios superbie. Job. xli. Et q̄ talia opa agunt diaboli ca opa faciūt. nō oportet ꝙ hō integral'r resur gat ⁊ ꝙ deo coꝝ suū totū tribuat. iuxta illꝺ io hānis. vij. Totū hominem sanū feci in sabba to. ℣ Septimo resurrexit triumphā/ ter sine mestitia quia triūphauit victa mor te ⁊ auctore mortis. Juxta illud Ro. vi. Christus resurgēs a mortuis iam non mo/ ritur mors enim illi vltra nō dominabitur.

Sic ⁊ nos hodie debemus resurgere a mor
te aie. vt de cetero nō moriam̃ in trāgressiōe
dicentes cū psalmista. cxvij. Non moriar sz
viuam ⁊ narrabo opa dñi. Nō decem̃
Eccī. xxi. Quasi a facie colubri fuge pctā.
Quia dicit Isidor⁹. Irrisor est ⁊ non pēni
tens qui adhuc agit qō pēnituit. Sed talis
vita spūalis ꝓseuat̃ in homīe p verbū dei
De q Job. viij. Si quis sermonē meū ꝓua
uerit mortē ñ videbit ineternū. Dices for
te qñ suerexit. Rñdet Aug. Dominica die
mane diluculo. psal. lvi. Exurge gloria mea
Et respondet ꝓphēta in ꝑsona dñi. Exurgā
diluculo. voilbelmus in rationali. Ideo san
cta eccl̄ia instituit laudes in diluculo. Sed
diceres. quare nō continue cū eis mansit.
Rñdet sanctus Thomas pte. iij q. lv. ar.
iij. Duo erant discipulis manifestāda .s. re
ritas resurrectōis ⁊ gl̄ia resurgentis. Ad re
ritatē resurrectionis sufficit ꝙ pluries a ꝑa
ruit ⁊ cuz eis familiariter locut⁹ est ⁊ come
dit ⁊ bibit. ⁊ se eis palpādū prebuit Ad glo
riam resurgētis cum eis ꝓtinue conuersari
noluit ne videret̃ prioꝛē vitā assumpsisse.

¶ In alio libro ponit̃ alius ſmo sub parifor
mi partiū distinctione. sed diuersificat̃ pa
in declaratōis ꝓcessu ⁊ allegatōibus. Cui⁹
thema Surrexit. Marci vl. primitiue. Et
de consec̃. dist. ij. Qui manducat transsum
ptiue.

De eadez dominica

Sermo .lxxviij

Aterunt aromata vt venientes vn
gerent ibm. Mar. vlt. ⁊ legitur in
pñtis dñice euāgelio. ℣ Apes
per multa loca florida volāt vt mellificēt et
cū rex exit oīs sequunt̃. ⁊ si rex moriꝰ mori
untur cū eo. si evolat evolāt cū eo. Spūal̄r.
℣ Per apes intelligunt̃ xp̄ifideles. Naz sic
apis est aīmal paruū vtile ⁊ innociuū. sic ⁊
nos fideles debem⁹ esse qui. i. hūiles. De q
Eccī. vij. Humilia valde spūm tuū. qz seru
bit Matb. xviij. Nisi conuersi fueritis ⁊ effi
ciamini sic̄ parvuli nō intrabit̃ in reg. celoꝝ
Sc̄o debem⁹ eē fructuosi. De q Colocē. i.
In oī ope bono fructificātes. qz bī Mat. vij
Omis arbor q nō fac̄ fructū bonū excidet̃ ⁊ in
ignē mittet̃. Tercō apes sūt innocue. sic nos
nulli ꝺbem⁹ nocere. i. Cor. x. Sine offensio
ne estote iudeis ⁊ gentibꝰ ⁊ eccl̄ie dei Quar
to apes sine coitu multiplicant̃. Sic ⁊ nos
mundi esse debem⁹. i. Thes. iij. Hec ē volū
tas dei sanctificatio vr̄a. eo qꝺ dic̄ ps. xxi.
Tu aūt in sc̄to hītas. Quinto cū rex moriꝰ
oēs ꝓtristant̃. Sic ⁊ nos ꝓtristati sumus in
xp̄i passione. Sexto rex ea⁊ nō bz aculeum
Sic xp̄c rex nr̄ nō bz pctūm. i. ℣ Pe. ij. Qui
pctm̄ nō fec̄. Septimo apes p mlta loca vo
lant vt fructificēt mel. sic nos multa medi
tari dēm⁹ q̄ eccl̄ia sc̄ta beri ⁊ hodie fecit vt
mel devotōis fructificem⁹. ℣ Pro hesterna
die oīs ignis in eccl̄ia extinct⁹ ē ⁊ novus ig
nis de lapide cū calibe est excussus. vl̄ ex cri
stallo soli obiecto bz elici. Mistice Ignis ve
tus significat legē veterē. qz erat figura. ideo
in morte xp̄i ē extincta ⁊ ꝓpleta. Bz de lapi
de. i. xp̄o qui ē lapis angular̄. qui calibe id ē
lācea militis ē in cruce ꝑcussus nou⁹ ignis
est emissus. s. gr̄a spūssancti. Lu. xij. Ignem
veni mittere in terrā ⁊ quid volo nisi vt ar
deat. A quo igne omīa lumīa accendunt̃ ex
tincta. i. apl̄i. de quibꝰ Mat. v. Clos est̄ lux
mūdi. ¶ Sc̄o hesterna die bñdice
batur cereus ex institutōe Theodori pape.
Hic cereus figurat xp̄m in q̄ fuit cera. i. ca
ro incorrupta. licmē candidū. i. aīma puriss̄i
ma. ⁊ flāma ignis. i. diuinitas. Iste cereus
fuit sc̄ificat⁹ a p̄re suo ab eterno. Job̄is. x.
Quē p̄ sc̄tificauit ⁊ misit in mūm. Iste ce
reus fuit accēsus igne caritat̄. Job̄is. xv.
Maiorē hac dilectiōe nēo bz. Et figurat̄ p
colūnā igneā q̄ lucebat filiꝰs isrl̄ exeūtibꝰ de
egipto ne errarēt in via. Sic xp̄s lucz nob̄
ne errem⁹ a via ṽitatis. Job̄. ix. Quādiu
sum in mūdo lux sū mūdi. ⁊ Job̄. viij. qui se
quit̄ me ñ ābulat ī tenebr̄s bēbit lum̃ vite.
℟ In isto cereo sunt quinq̄ foramina. ⁊
significāt in christo quinq̄ vulnera. in qui
bus ponunt̃ quinq̄ grana incensi que signi
ficant quinq̄ odores bonos qui de ipis vl̄ne
ribus emanauerūt. ℣ Prim⁹ ascēdit in celuz
et p̄cm reconciliauit. Eph̄. v. Tradidit se
metipm̄ p nob̄ oblatōem ⁊ hostiā bo in odo
rem suauitat̄. Sc̄o diffusus ē p totū mun
dū ⁊ omēs devotiōe replenit. Canticoꝝ. i.
Trabe me post te curremus in odore vn. tu.

Terci⁹ descendit in limbū prēs educendo Zach. ix. Tu q̄z in sanguīe testam̄ti emisisti vinctos tuos de lacu in q̄ nō est aq̄. Quart⁹ descēdit in infernū ⁊ demōes expoliauit. ad Col. ij. Expoliās p̄ncipat⁹ ⁊ ptātes. Quīt⁹ ascēdit in celū. et illd̄ reserauit. ad Heb. x. Hn̄tes itaq̄ frēs fiduciā in ītroitu sctōꝝ in sanguīe xp̄i. Ecce q̄nt⁹ odor suauitat⁹ ꝓueīt nobis d̄ xp̄i vl'neribꝰ. Jō Bern̄. Accedam⁹ ad xp̄i vl'nera vbi appet d̄i clemētia. S Vel ista grana significāt orōes sctōꝝ q̄ redolent corā d̄o. de q̄ p̄s. cxl. Dirigat̄ orō mea sicut incē. ī ꝯspec. t. Jsta grana ponūt̄ ī modū crucis: q̄z orōes nr̄e v̄tutē hn̄t a sanguīe passiōis. Vel illa g̃na incensi significāt aromata m'lieꝝ. Vn̄ d̄r in bn̄dictōe cerei. Suscipe sctē p̄r sacrificiū vesp̄tinū: q̄z aromata fuerūt empta ī vesp̄e sabbati. Jtē iste cere⁹ tota die ⁊ nocte q̄ incēdit̄ lucꝫ ad sig̃ficādu ꝙ deitas claruit die sabbati ⁊ nocte prīb⁹ in limbo Juxta illd̄ Jsa. ix. Hītanbꝰ in regiōe vmbre mortis lux orta est eis. Et. p̄s. cxxxviij. Et nox sicut dies illūinabit̄. Jste cere⁹ vsq̄ in diē ascēsionis remanet ⁊ tūc eleuat̄ Sic ⁊ xp̄s Act. i. Videntibꝰ ill' eleuat⁹ est. Jtē ab isto cereo oīa lumīa accēdunt̄ Sic ⁊ nos oēs accēdimur a xp̄o in fide ⁊ caritate vt canit ecc̄ia. Accēde lumē sensibꝰ ⁊c. Jtē post hoc fons benedicit̄: q̄z baptism⁹ accepit v̄tutē a morte xp̄i. Ro. vi. Quicūq̄ baptisati sum⁹ in xp̄o ih̄u in morte ip̄i⁹ baptisati sum⁹. Jtē in r̄surrectōis ebdomada itur ad fontē ad designādū vite innouatōem. Ro. vi. Quō xp̄s surrexit a mortuis ꝑ gl'am patris. ita nos in nouitate vite ābulem⁹ Et sic alba vestis q̄ tradit̄ in baptismo significat ī nocētiā. De q̄ in ca. de ꝯse. di. iiij. P⁹ baptisma. et est Raban⁹ de institutōe clericoꝝ P⁹ baptisma tradit̄ xp̄iāis vestis cādida q̄ significat īnocētiā ⁊ puritatē xp̄ianā q̄m p⁹ ablutas veteres macl'as studio sctē ꝯuersatiōis īmaculatā ſuare dꝫ ad repn̄tandaꝫ añ tribunal xp̄i. Sꝫ trina immersio significat triduanā sepulturā. vt hr̄ de ꝯsec̄. di. iiij. de trina. Et est gre. qui inq̄t. De trina mersiōe baptismatis nil rn̄deri verius p̄t q̄ꝫ ꝙ nos qui tercio mergimus triduane sepult̄e sacr̄a significam⁹. Jtē heri in missa introit⁹ nō d̄r q̄z nō redierat ꝑ quē ad celū trāseam⁹. n̄ ad euāgeliū lumē portat̄: q̄z discipuli ⁊ mulieres adhuc erant in tenebris infidelitat⁹. nec offertoriū dicebat̄ q̄z oblatio nō est reuersa scꝫ xp̄s Nec agn⁹ dei dicebat̄ q̄z seip̄m veꝝ agnū obtulit q̄ nōdū resurrexit Jtē pax dicebat̄ sꝫ nō dabat̄. Rō: q̄z fuit inchoata ꝑ passionē sed nōdum ꝯsummata ꝑ resurrectōeꝫ Jtē hodie tres psalmi ⁊ totidē antiphone ⁊ lectōes legunt̄ in matutinis. ⁊ ter alleluia ī inuitatorio legebat̄. ⁊ matutīe incipiebant̄ a iubilo q̄z ab alleluia. ad designādū ꝙ tres ꝑsōe dn̄t letari d̄ resurrectōe. s. incipiētes ꝓficiētes ⁊ ꝑfecti. vl' v̄gīes vidue ⁊ ꝯiugati. T Jtem apes hn̄t a natura ꝙ exeūte rege d̄ alueolo oēs exeunt ⁊ sonū faciūt. Sic hodie rex nr̄ exiuit d̄ limbo inferni q̄ ad animā ⁊ de sepl'cro q̄ ad corpus. Jdcirco om̄es debem⁹ cū eo exire de sepulcro vicioꝝ ⁊ sursum tendere ad regna celoꝝ. Juxta illd̄ Colocen. iij. Si ꝯsurrexistis cū xp̄o q̄ sursū sūt querite vbi xp̄s est in dextra dei sedēs q̄ sursum sunt sapite nō q̄ sup terrā. Et oēs dēm⁹ sonū armonie ⁊ laudis emittere. eo ꝙ dicit Gre. ī ome. Jndignū vt ea die taceat līgua carnis q̄ caro xp̄i surrexit a mortuis. Jō heri in vesp̄is vn⁹ psalm⁹ lect⁹ est tm̄ scꝫ Laudate dn̄m oēs gē. ad designdū vnitatē laudis ⁊ iubilatōis ad modū triū pueroꝝ. Daniel. iij. qui q̄si vno ore laudabāt dn̄m. sic et nos hodie cantātes Christ ist est erstāden.

De eadeꝫ dominica

Sermo ad idē.

Emerūt aromata vt veniētes vngerent Jh̄m scꝫ in sepl'cro. Pro q̄ sciendū xp̄i sepulcꝝ m'ltas hūit cōditiones. Primo fuit nouū. Scd̄o alienū Tercio fuit monum̄tū iusti. Quarto sigillatū. Quīto lapideū. Sexto custodibꝰ munitū. Dixi primo. sepulcꝝ xp̄i fuit nouū. Job. xix. Erat aūt in loco vbi crucifix⁹ est ortus: et in orto monumētum nouū in quo nondū quisq̄ꝫ positus fuerat. Et fuit nouum tribus de causis. Primo scd̄m Ambrosiū libro de virginibꝰ ne ex monumēto veteri alius surrexisse crederet̄ Secundo ꝓpter christi reuerentiā. de q̄ Aug. Sicut in Marie vtero nemo fuit añ eū nec post eū. sic in monum̄to.

Tercio mortaliꝝ ad designādū qꝫ q̄ vlt corp⁹ christi suscipe⁊ in cor suū tanq̄ in sepulcrū ponere dz nouā vitā hr̄e. idcirco legit̄ hodie in epl̄a q̄ scribit̄. i. Cor. v. Expurgate vet⁹ fermētū vt sitis noua ꝯspsio ⁊c. Fermētuz est pctm̄. Jō apl̄s di. ibiō. Necq̄ in fermēto malicie ⁊ neq̄cie. Nā sicut modicū fermēti totā massam corrūpit. ita vnū pctm̄ mortale ꝯsciam et aiam inficit. Jō ad Coloc. iij. Expoliātes vos veterē hoīem cū actib⁹ suis et induētes nouum. ⁊ ad Eph̄. iiij. Deponite vos ſm pristinā ꝯuersatōez veterē hoīem q̄ corrūpit̄ ſm desideria erroris. Renouamī aūt spū mētis vr̄e ⁊ induite nouū hoīem q̄ ſm deū creat⁹ ē in iustitia ⁊ sanctitate veritatis. Et h̄ figurab̄t in sindone mūda i q̄ā involuebat corp⁹ ihū ad designandū ꝯsciam purā Nam in canōe de ꝯse. di. iiij. nō ꝓt. dic̄ Crisost. Nō potest q̄s grām vite celestis accipere. nisi purgat⁹ fuerit ab oīmi sorde pcti. Jō Aug. in ser. de aduētu. muta vitā si vis accipere vitā. si nō mutas vitā indigne accipis vitā. q̄ ad mortē eternā. vt h̄ in cano. de ꝯse. di. v. qui discordat. Qui discordat a xpō nō māducat carnē eius nec bibit ei⁹ sanguinē. Et sic tante rei sacrm̄ ad iudiciū sue pdi-tiōis q̄tidie accipit. Jō dixit apl̄s ad Eph̄. iiij. Renouamī spū mētz vestre. ¶ Secundo sepulcr̄ xpi fuit alienū. Et h̄ trib⁹ de causis ꝯsiō ſm Amb. nō iacuit in ꝓprio sepulcro ad designandū q̄ ꝓ alieno moriebat pctō. Scō ad oīdēdū suā pauptatē. Nā sicut in aliena domo voluit nasci ⁊ ꝯuersari sic ⁊ sepeliri. vt implerēt illō Mathei. viij. Vulpes fo. h̄nt. ⁊ vol. ce. ni. fil⁹ āt hoīs ⁊c. Tercō fuit alienū. mortaliꝝ ad designāduz q̄ h̄ō iam nō suā sz dei dz adimplere volūtatē: dicēdo cū saluatore Mat. xxvi. nō sicut ego volo sz sic tu. Nā ſm Aug. Nō est tui vivere sibiipsi sz dño. sic ⁊ nos dicētes cū apostolo ad Gal. ij. viuo aūt iaz ñ ego viuit vero in me xp̄s. Qua ꝓpt̄ q̄ vult sacrm̄ eucaristie digne in sepulcro cordis locare dz ꝓprie volūtati cordis renūciare. Eccl. xviij. Ꝑ? ꝯcupīas tuas nō eas ⁊ a volūtatē tua auertere. Nā d. Sec. quid odit deus aut punit nisi ꝓpriā volūtatē. cesset volūtas ꝓpria et infern⁹ ñ erit. Jō Anſ. in li. de similitudinib⁹ Sicut voluntas dei est fons ⁊ origo totius boni. ita ꝓpria volūtas ē radix totius mali.

✠ Tercio fuit monumentum iusti ad designādū vt dicit Amb. sc̄ Lucā q̄ in corde iustor reqescit nō in corde auaror⁹ q̄ detinent iniustū bonū. De talib⁹ d. Augus. Si tenes obolū teneris a diabolo. nā tales verā pniaz agere nō p̄nt vt h̄. xliij. q. vi. Si res. ⁊ sūt ꝛba Aug. i epl̄a ad macedoniū. Si res reddenda ē ⁊ nō reddit̄ pnia non agit̄ sz simulat̄ Quarto sepulcr̄ xpi fuit sigillatū duobꝫ sigillis Pilati ⁊ iudeoꝝ. sic cor nr̄m timore ⁊ amore sigillare dēm⁹. timore vt pctā cauea-mus. Eccl. i. Timor dñi expellit pctm̄. De quo Fabian⁹ papa ⁊ h̄ in ca. xi. q. iij. qui oī potentē inq̄t. Qui omnipotētē deū metuit nō ꝯ euangeliū xpi nec ꝯ apl̄os nc̄ ꝓpbas vl̄ sanctoꝝ patrꝝ instituta agere aliq̄d vllo mō cōsentit. Jtē amore ut p̄cepta impleam⁹. deuteronomij. x. Audi isrl̄ q̄d dñs de⁹ tuus petit a te nisi ut timeas dñm deū tuū ⁊ ambules in vijs eius et diliges eū ac seruias dño ꝛo tuo in toto corde tuo ⁊ i tota aīma tua custodiasq̄ mādata dñi ⁊c. Gre. Caritas operatur magna si est. iō. Eccl. ij. Qui timet⁹ deū diligite illū ⁊ illūminabunt̄ corda vestra. ¶ Quinto sepulcr̄ xpi fuit lapideū ad designandum ꝓseuerātiā in bono ope. Nā di. Crisost. Tolle ꝓseuerantiā ⁊ nullū obsequiū hēbit mercedē. Nā ſm Hiero. sup Mat. Nō incepisse sed ꝓfecisse vtutis ē. Et Bern̄. Perseuerātia ē summi regis filia. nā capit hereditatē p̄is eterni. Math. x. Qui ꝓseuerauerit vsq̄ in finē h̄ salu⁹ erit. Dicit notanter: qui ꝓseuerauerit. nā ſm Isid. li. ij. de sum. bono Nō incipientib⁹ dabit̄ pmiū. sz ꝓseuerantibus. Sexto sepulcr̄ di fuit custodib⁹ munitum. Sic volēs digne suscipe h̄ venerabile sacrm̄ dz custodire cor suū. puer. iiij. Omni custodia serua cor tuū. q̄ ex ipō vita ꝓcedit Et etiā oēm sensualitatē sc̄z oculos aures ⁊ os. Oculos. nā dic̄ Aug. Impudic⁹ oculus impudici cordis ē nūci⁹. Jtē aures. Eccl. xxviij. Sepi aures tuas spinis et liguā nequā noli audire. Sil'r ⁊ os. iuxta illō psal. cxl. Pone dñe custodiā ori meo ⁊ ostiū circumstan. la. me. Nā scribit̄ puer. xiij. Qui custodit os suū custodit aīam suā. Jte igit̄ sicut dicit Mat. xxviij. et custodite sic scitis

Feria secunda pasche
Sermo lxxix

Surrexit dñs vere ⁊ appuit simõi. Luc̃.xxiiij. A In v̄bis p̄mis sis duo innuunt̃. Primo v̄itas resurrectionis. scd̄o pietas appitionis. p̄mũ ibi. surrexit dñs vere. scd̄m ibi. ⁊ appuit symoni. Primo dic̃. surrexit dñs vere. Pro quo sciendũ xp̄i resurrectio ꝓbat̃ exẽplis naturalibꝫ ⁊ figuralibꝫ. Primo naturalibꝫ. d̄ quo Fontin⁹ in descriptionibꝫ vniuersi di. Vas aureũ rore plenũ optime coopt̃ũ q̃ntũcunq̃ in ꝓfundis terre recondit̃. v̄tute tñ sol surgit sup terrã ⁊ aliq̃ntulũ eleuat̃. Et simile huic ponit ꝯm̃tator sup. iij. metheroꝝ de testa oui in q̃ si ros subtil'r includat̃ ⁊ testa bñ coopiat̃ feruori solis exposita tandeꝫ sursuꝫ attollit̃ ⁊ visibil'r subleuat̃. Spũal'r Per vas aureũ vl' testam oui significat̃ corpus xp̄i qd̄ erat sine oĩ macula. Illud fuit plenũ rore dĩnitatis. iõ si p mille annos iacuisset corruptũ nõ fuisset. Hoc vas aureuꝫ fuit optime coopt̃ũ. Mat. xxvij. Joseph ab arimathia inuoluit illud syndone mũda. ⁊ posuit ĩ monum̃to suo nouo qd̄ exciderat d̄ petra. ⁊ aduoluit saxũ magnũ ad ostiũ monumenti. ⁊ licet tal'r fuerit clausum ĩ sepl'cro attñ ibi nõ potuit deteneri. qꝛ ros deitatis q̄ fuit corpi vnit⁹ et sol equitatis. i. pr̄ celestis ip̄m mire subleuauit. Jõ p̄s. xv. Qm̃ nõ de reliques aĩam meã in ĩferno ⁊c̃. Refert phizologus q̄ leo rugitu suo suscitat cattl'os suos. Et sic̃ h̄ possibile ẽ in creatura irratiõali. ml'to forti⁹ creatori dño oĩm creaturaꝝ. A Scd̄o resurrectio sua p̄figurata est in multis rebꝫ Prĩo in eductõe ioseph de carcere: q̄ vestitus nouo hĩtu intrauit ad p̄ñtiaꝫ regis vt hr̄ Gen̄. xli. Joseph interp̄tat̃ augmẽtator. ⁊ significat xp̄m q̄ auget fidelibus grãm in p̄ñti ⁊ gl'iam in futura eternitate. qui ꝓpt̃ mulierẽ. i. synagogã positus ẽ in carcerẽ sepulcri qꝛ noluit ꝯsentire synagoge. sic̃ nec ioseph dñe sue vxori Phutifaris. Jõ reliquit palliũ sue carnis in manu sinagoge: qd̄ laceratũ est in passione et sanguĩe aspsũ Sed hodie v̄tute dĩnitatis sue extract⁹ est d̄ carcere mortis ⁊ sepulcri indut⁹ stola eterne gl'ie. ⁊ venit ad p̄ñtiam eterni reg̃ scꝫ patris ꝯstitut⁹ dñs sup vniuersũ mundũ. sicut ioseph sup vniuersam domũ Pharaonis. Orosi⁹. Xp̄s hꝫ ptãteꝫ vniuersoꝝ in celo et in terra. Mat. vl. Data ẽ mihi oĩs ptãs in celo ⁊ ĩ terra. B Scd̄o figurata ẽ xp̄i resurrectio in vase luteo. De q̄ Hiere. xviij Descẽdi in domũ figuli. ⁊ ecce ip̄e faciebat opus sup rotã. ⁊ dissipatũ ẽ vas qd̄ ip̄e faciebat e luto manibꝫ suis. ꝯuersusq̃ fec̃ illud vas alteꝝ sic̃ placuit in ocul' ei⁹. Spũalit̃. Vas de luto est caro de btã v̄gine sumpta: coopante spũsctõ. Illud vas dissipatũ est in sua passione ⁊ vulneratũ diuersimode sꝫ iã celestis pr̄ fec̃ illud alteꝝ nõ in natura sed ĩ gl'ia. de morte ad ĩmortalitatẽ trãsformãs ut aer mutat̃ in lucẽ manẽte tñ eadẽ substãtia vt di. Aug. Tercio xp̄i resurrectõ figurata est in Jona. qui p triduũ fuit in ventre ceti vt hr̄ Jone. iij. Et tercia die educt⁹ fuit de ꝓfundo mar̃ ad lit⁹. Spũal'r. Jonas interp̄tat̃ dolens ⁊ significat xp̄m. De q̄ Isa. liij. Vere languores nrõs ip̄e tulit ⁊ dolores nostros ip̄e portauit. Quarto xp̄i resurrectõ figurata ẽ in sole sub nubilo p tres horas. ij. Machab. i. Refulsit sol q̄ prius erat sub nubilo scꝫ mortis. Et ignis accẽsus ẽ magnus in aureos clipeos. i. in cordibꝫ fideliũ p spem fidem ⁊ caritatẽ. Quĩto figurat̃ in g̃no frumenti. Job. xij. Nisi granũ frumẽti cadens in terrã mortuũ fuerit ⁊c̃. Granũ frumẽti ẽ xp̄s deus ⁊ hõ in vna psona q̄ cecidit p mortẽ in terrã. sꝫ dũ succreuit in sua resurrectõe attulit ml'tos fruct⁹. qꝛ ãgeloꝝ ⁊ hoĩm fact⁹ est cib⁹. Sexto resurrectio xp̄i figurata ẽ in Samsone. qui dormiuit ĩ Gaza ciuitate cũ muliere meretrice vsq̃ ad mediũ noct̃. ind̄ ꝯsurgẽs app̄hendit portas cũ postib⁹ suis ⁊ seris ⁊ portauit in humeris ad verticẽ mõtis qui respicit hebron vt hr̄ Judic̃. xvi. Samson interp̄tat̃ fortis ⁊ significat xp̄m q̄ adamauit mulierẽ meretricẽ. i. hũanã naturamque ĩ primo pente trãsgressa ẽ fidẽ ⁊ dilectõnẽ eterni sponsi. et ꝓpt̃ dilectõem ei⁹ obdormiuit in morte. mane aũt die dñico surrexit ad verticẽ hebron qd̄ interp̄tat̃ visio sempiterna. i. ad eternã gl'iam. C Sꝫ. d. figura nõ correspondet v̄itati. qꝛ xp̄us mane surrexit. iste v̄o media nocte R̃ñdet hugo sup

Sermo

Marcū ⁊ Gozra sup Lucā. Nō est necē q̄ figura in oībus cozrespondeat veritati. sed sufficit q̄ cozrñdet q̄ ad factū. licz nō q̄ ad tē pus. Itē dic notāter surrexit ve. Nā i sacro eloquio triplicē legim⁹ resurrectōz: fictā: imp̄fectā ⁊ vrā. Prio fictā vt q̄ pbitbonissa suscitauit Samuelē. i. Reg. xxviij. Aug⁹. in li. de ciui. dei. ⁊ bī. xxvi. q. v. Hic mitū circa finē. Saul ita bebes fact⁹ fuit q̄ dū putauit adorare se samuelē adorauit diabolū. si eiz samuel ve appuisset vtiq̄ iust⁹ adorare se ñ p̄misisset q̄ p̄dicauit solū deū adorādū: ⁊ quō hō deo q̄ cū Abrabā in refrigerio erat dicēs ad viz pestulētie dignū ardoze gebēne cras mecū eris. His duob⁹ titulis. i. argumētis subtilitatē fallacie sue p̄didit ip̄ouid⁹ satbanas. q̄ ⁊ adorari se p̄mulit sub bitu ⁊ noīe samuelis. ⁊ multi ficte resurrexerūt. ❡ Scdo ip̄fectā. ut fuit resurrectō lazari Job xi. pdigit ligat⁹. Et dr imp̄fecta: qz optuit eū itez mori. Ad baz dñiaz dr. surrexit dominus ve. Et ei⁹ vitas ptz in sensu et motu. Sic ⁊ nos videam⁹ vt ve resurgamus p̄ intellectū vitat̄ ⁊ motū bone opatōis. vt s. fm vitatē agnitā ⁊ in ope p̄ficiam⁹ de vtute in vtutē. ps. lxxviij. Ibūt de virtue i vtutem. ❡ Scdo dixi subiungit̄ pietas apparitionis. ibi: appuit symoni. Nota in triplici forma dñs appuit. prio sub forma ortulani. scdo pegrini. tercio i forma p̄pria. Pria forma incipiētes. scda p̄ficiētes. tercia p̄feplātes respicit. Prio sub forma ortulani. et sic appuit Magdalene: q̄ recte incipiētes p̄figurat. Job. xx. Mulier q̄d ploras. quez q̄ris. Existimās illa qz ortulan⁹ essz ⁊c. ad designandū q̄ ip̄e est q̄ coz ⁊ p̄sciam bois ad fructum p̄paret. Hiere. xxxi. Erit aia eoz q̄i ortus irriguus. Idcirco sponsa dilectū suū ad būc ortū inuitat. Cañ. v. Veniat dilect⁹ meus in ortū suū. ❡ Nam oia q̄ ad cozpalē culturā cozpal' orti nec̄aria sunt eadē spūalit̄ ad spūalē ortuz sunt nec̄aria. Prio arbusta erti pare rubeta spinas ⁊ tribulos. sic ⁊ in aia nrā vicia ⁊ oia alia q̄ pungunt p̄sciam. Hiere. i. Cōstitui te bodie sup gētes ⁊ sup regna vt euellas destruas ⁊ dispdas ⁊ dissipes ⁊ edifices ⁊ plātes. Hiere. iiij. Nouate vobis nouale ⁊ nolite serere sup spinas. Dz iā aliq̄ superficialr succidūt vepres viciozum. ⁊ sic recrescunt. Nūeri. xxxiij. Dispdite cūctos bitatores regiōis illi⁹ q̄ si remāserint erūt vob q̄si claui in oculis vrīs. g̃ radicit⁹ dñt vicia euelli q̄ ⁊ si q̄ñ radicitus euulsa fuerint eque bene nōnunq̄ reuirescūt Gen. iij. Maledicta terra in ope tuo spinas ⁊ tribulos germiabit tibi. Sic est ⁊ de orto cordis nri. Bern. Hec ē maledictio Ade vt i agro cordis noxia vbi q̄ p̄ueniāt. vtilia vo ⁊ gratuita cū dolore. Ro. vij. Nō inuenio i carne mea bonum.

❡ Scdo extirpata cōcremare vt faciunt noualiū cultozes. ⁊ q̄nto plus ip̄a p̄burunt̄ tanto seges vberioz erit. sic ⁊ in igne pne cōburem⁹ pcta nra. Ro. v. Ubi abūdauit delictū supabūdauit ⁊ grā. Tercō terrā arare ⁊ vertere scz p̄ p̄fessionē. Isa. ij. Cōflabūt gladios suos in vomeres. ⁊ lāceas i falces. i. linguas q̄ pri⁹ erāt gladij ad occidendū aīmas ps. lvi. Lingua eoz gladi⁹ acut⁹. Sap. i. os q̄ mētit occidit aiam. Quarto vtilia serere ⁊ plātare. ⁊ sic nos sup ortū dñi p̄stituti debem⁹ opa meritoria plātare ⁊ p̄suetudines bonas. Eccs. xi. Mane semia semē tuū ⁊ ve spere ne cesset man⁹ tua qz nescis q̄d magis oriat̄ hoc aut illō. et si vtrū q̄ simil melius erit ad Gal. vi. Que ei semiauerit hō hec ⁊ metet. Gre. Nō satis ē mala nō agere nisi ⁊ q̄d bonū est fiat. Quinto maceria circūdare: q̄ est custodia diligēti. Matb. vi. Attēdite ne iusticiā vestrā faciat̄ coram hoīb⁹ vt videami ab eis ⁊c. Et itē. Tu cū oraueris intra in cubiculū tuū ⁊ clauso ostio o. pa. t. ⁊c. Grego. Sepdari desiderat q̄ thesauruz publice in via portat. Scdo apparuit duob⁹ discip̄lis euntib⁹ in Emaus: q̄ tenēt figurā p̄ficientiū in specie pegrini. ad denotandū q̄ actiui ⁊ p̄ficiētes dñt brē pegrini p̄rietates. Nā pegrin⁹ primo induit se veste būilitat̄. Eccli. vij. Būilia valde spūm tuū. ps. l. Cor p̄tritū ⁊ būliatū de⁹ ⁊c. Bern. Insipiēs ⁊ infamis ē qui in alijs vite meritis p̄fidit ⁊ būlitatē excludit. Scdo solū victū accipit necessitatis. i. Thi. vi. bñtes alimēta ⁊ q̄bus tegamur bis p̄tenti sim⁹. Prouidendū ē enim ne nimis cozpi indulgeam⁹: sed vt sub fuitute spūs teneat̄. puer. xxix. Qui delicate a puericia sua nutrit seruū suuz postea sentiet eū p̄tumacē. Tercō nullo retardat̄ spectaculo vanitat̄ vt chorea bastiludio ⁊ sic ō alijs

Sic ꝛ ſpūales pegrini in via moꝝ ꝓficere volentes ne ꝙlibet occaſiõe a ꝓgreſſu retardẽt ꝓuideãt. Exo. xxxij. Cauete ne vnq̃ cũ hĩtatoribꝫ terre illi? iungas amicicias q̃ tibi ſint ĩ ruinã. Tbo. iij. nunq̃ cũ ludẽtibꝫ miſcui me: neq̃ cũ bis q̃ in leuitate ãbulãt pticipẽ me põbui. põs. lxxvij. Defecerũt ĩ vaĩtate dies eoꝝ. Epbe. iiij. Jaz ñ ãbuletꝫ ſic gẽtes ambulãt in vaĩtate ſenſ? ſui tenebris obſcuratũ hĩtes intellectũ alienati a via dei ꝓ ignorantiã. Quarto ꝓpendioſiorẽ viã eligunt ꝛ directã cã breuitatꝫ. ſic ꝛ ſpūales pegrini Deutro. v. Cuſtodite igiꝫ ꝛ facite q̃ ꝑcepit dñs de? uob. Nõ declinabitꝫ neq̃ ad dextrã neq̃ ad ſiniſtrã: ſz ꝑ viã quã ꝑcepit dñs de? vt ambulabitis. Quarto dietaſ ꝓtinuãt ſiñ inꝛmiſſione. Spũaſt. ſic ꝛ apl's bortaſ nos .i. ad Tbeſ. v. Sine intermiſſione orate. Gre. Fruſtra currit q̃ priusq̃ ad metas venit deficiat. Tercõ appet ꝓtemplationis ꝛ ꝓfectus in ꝓpria forma. vt diſcipul' Lu. vltõ. Stetit ihus in medio eoꝝ ꝛ dixit. Videte manꝰ meas ꝛ pedes q? ego ipe ſũ. vnde ꝛ ꝓficiẽtes ſi ꝓſeuerauerint ꝓfecte tãdẽ dñm cognoſcẽt. ſic legiꝫ de duob' diſcipul' eũtibꝫ in emaus. Lu. vbi ſup. Apti ſunt oculi eoꝝ et cogñerũt eũ dicẽtes. Nõne coꝝ nr̃m ardẽs erat ꝛc. ☞ Nota aliq̃ eſt caritas frigida ſcz amoꝝ naturalis cũ aliq̃d diligim? nõ ꝓpter dõ ſz naturali q̃dãmodo affectu inclinati ſatiſfacere cupim? ꝓpr̃is motib? aĩmorum. Et dicit frigida caritas. q? dõ ſiſtit in ſuis terminis ꝛ limitib? ꝑ eã nec meremur nec demeremur. mat. xxiiij. Abũdabit iniq̃tas et refrigeſcet caritas multoꝝ. ij. Thim. iij. In nouiſſimis diebꝫ inſtabũt tpa ꝑiculoſa. et erũt hoĩes ſeipos amãtes. Et ꝛ frigida: q? ꝓpatit mortale pctm̃. Job. xiiij. Quibꝫ ñ eſt opimẽtũ in frigore. q? talꝭ caritas pctã ñ operit. Secũda eſt tepida. ſ. cũ amoꝝ nat'l terminos ꝓprios egredit. nec dõ tñ plene accẽditur ad ignẽ qui ẽ de? ſ. dimittẽdo oĩa pecata ꝓpt deũ. licz adhuc bona nõ agat: ꝛ ſic id dicit tepidum q̃ ẽ in pte calidũ ꝛ in pte frigidũ. ſic ꝛ ille eſt tepid? ĩ caritate q̃ ex vna pte malũ refugit ſz in alia bonũ ñ opat. Et illa adhuc ñ ſufficit. põs. xxxvi. Declĩa a malo ꝛ fac bonũ. Jſa. i. Quieſcite querſe agere diſcite bñfacere ꝛc. Apoc. iij Scio opa tua q? neq̃ frigid? es neq̃ calidus. vtinã frigidus eſſes aut calid?. ſz q? tepid? es incipiaz te euomere ꝺ ore meo. Eccl. xxxiiij. Qui? edificans ꝛ vn? deſtruẽs: q̃d ꝓdeſt illis niſi labor. ☞ Tercio quenit ad caritatẽ calidoꝛẽ. ſ. cũ hõ pauliſp ꝓuect? incipit bona fidelit agere ꝛ mala ſolicite ꝺſerere et ſic egre ditur quodãmõ de calido ꝛ tepido amore ꝛ quenit ad ignẽ ſcz deũ. Deut. iiij. Audi iſrl dñs de? tuus ignis ꝙſumẽs ẽ. q̃nto igit aĩa rõnalis huic igni ꝓpius acceſſerit tanto plꝰ pctã vileſcũt ꝛ ad bona opandũ ĩtẽſius incaleſcit. imo tanto calidioꝛ erit q̃to vicinioꝛ Nã aĩa nõ poterit ꝓfecte calefieri ĩ amore niſi ei diuin? ignis miſericorditer ſe cõiungat Eccs. iiij. Melꝰ ẽ duos ſiꝫ eſſe q̃ vnũ vn? quõ calefiet. ſic ꝛ aĩa ſola deo nõ ꝙiuncta. Quarto de amore calido ꝓficim? in feruoꝛẽ ſcz cũ aĩa nrã in deuotõe ſup modũ purgat' a vicijs ꝛ pctis q? ſic olla feruẽs oñe ĩmũdu et impuꝝ ſurſum euomit. ſic ꝛ talꝭ deuotio ꝑ feruẽtez ꝙpunctõem oẽm ĩmũdiciã pctõrũ Job. xli. Ferueſcere facit q̃ ollã, pfundũ mariꝫ ꝺ ẽ coꝛ boĩs. Aug. Nõ gutta facit in camĩo hoc pctm̃ venale in tali feruore. Jſa. i. Exco quã ad puꝝ ſcoriã tuã. Quinto cũ ꝑ feruentiſſimas lacrimas expellit' bũidũ prauũ. aĩa prepat' ad ardoꝛẽ. ſic ei lignũ tũc primo aptum eſt ad claꝝ ardoꝛẽ in ſe ſuſcipiendũ cuꝝ ſuccus ꝛ humoꝛ ꝑ calidas fumigatõnes extrabit'. ſic aĩa ſctã nõ poterit in ardoꝛe ꝓfecte caritatis ꝙualeſcere niſi priꝰ ꝑ calidũ exiccetur ab omi humido cuiuſlibet praue ꝙcupiſcentie. Sic igiꝫ expletis p̃dictis aĩa inciꝑit ardere in dilectõe feliciter in ſe ſentiens purã ꝛ lucidã flãmã diuini amoris. Nã tũc ardoꝛ ſctẽ caritatis ad plenũ feruefcit q̃n ipſa aĩa dei pñtiam ꝑ internã deguſtatõez mõ ineffabili expit'. Et quãq̃ tali ardoꝛe aliq̃n plus aliq̃n min? inardeſcit aĩa nr̃a. nõ eſt tñ hoc ex varietate diuini ignis: ſz ꝓpt infirmitatẽ nr̃ãm et incõſtantiã hũani coꝛdis. Vel ſm illud apli. i. Coꝝ. xij. Unicuiq̃ datꝫ manifeſtatio ſpũs ad vtilitatem. Ad ephe. iiij. Unicuiq̃ aũt noſtꝝ data ẽ grã ſm menſurã donatõis xpi. nũc plus nũc min? ardet. De quo põs. xlix. Ignis in ꝙſpectu eꝰ exardeſcet Et berñ. Ignis q̃ de? eſt ꝙſumit quidẽ ꝛ nõ affligit. ardet ſuauiter, deſolat' felicit'. Et ſic

sicut xps in ꝓpria forma apparuit discipulis accedens bos in feruore inseparabilis caritatis. sic et quibuslibet pfectis et contẽplantibꝫ et sibi p amorẽ adherẽtibꝫ appebit. iungens se oibus sensibꝫ eoꝝ. Nõ sic ptingit. cũ enim in igne tria sũt. splẽdor calor et ardor. p splẽdorem notificat se intellectui infundẽs illi scientie illũinatiõem. voluntati p calorẽ immutans eã p dilectiõem. p ardorẽ vo notificat se mẽorie inebriãs eã sapie degustatiõe. ¶ Sz. d. vñ talis ardor causat. Rñdetur licz veraciter dici posset q ex dei pñtia qz ex dilectõe pñs nrã dilectõ accendit. ex filij sapiẽtia nrã cognitõ illũinat. ex spũssti clemẽtia et dulcedĩe nrã mẽoria dulcorat. et sic ex dei pñtia generat supꝫ oia causalr et effectiue tñ singulariter etiã ex dei collocutõne ardor diuin⁹ ozit dispositiue. ꝓuerb. iij. Dis ẽmo dei ignit⁹. ps. cxviij. Ignitum eloquiũ tuum vehemẽter. Eccl. xlviij. Sermo illi⁹ qi faculã ardebat. ꝓuer. xvi. In labijs illi⁹ ignis exardescit. Cũ g de⁹ hec sua eloquia ignea ad aiam dirigit. tũc anima inflãmat. sic cuz qs ardentẽ sagittã in castꝫ vl̃ domũ dirigit. bernard⁹ sr̃. Can. Spũs ẽ de⁹ spũs ẽ aia. habẽt linguas suas spũales cũ qbꝫ alterutꝫ loquũtur et pñtes se indicẽt. lĩgua oi ẽ fauor dignationis eius. aĩme lingua feruor deuotionis. Et sequit ibidẽ. Elinguis est aia q̃ hãc ñ hz et nullaten⁹ pt ibi sermocinatio esse cuz vbo dei. ideo locutio dei est infusio doni. Respõsio aie est admiratio cũ grãrum actõe. Gre. Aliarum vba sunt desideria. desideriũ magnum clamor magn⁹. et sic ptz quõ causat ardor. ¶ Sz. d. quid efficit ille ardor? Rñdetur felicissimã vnionẽ cũ deo vt ptz in naturali exẽplo. Ignis enĩ ad vtutẽ suã quertit rez in quã agit vt illa res in ꝓpria forma nõ appareat sed in forma ignis vt ligna tã nõ sũt diuersa hz vni⁹ ignis. sic et ignis diuin⁹ agit in aiam vt vn⁹ efficiat spũs. i. Cor. vi. Qui adheret dõ vn⁹ spũs ẽ. Job. xvij. ꝑr sctẽ serua eos in noĩe tuo qs dedisti mihi vt sint vnũ sic et nos. Sz ne illa ozõ solũ videat in telligi de aplis subdit nõ ꝓ eis rogo tantuz sed ꝓ eis qui credituri sunt p verbuz eoꝝ in me vt oẽs vnũ sint sic tu pr̃ in me et ego in te vt et ipi in nobis vnũ sint ꝛc.

De eadem feria.

Sermo LXXX.

Surrexit xps vere et appuit symõi petro. Lu. xxiiij. c. Et legit hodierna die ꝓ euãgelij officio. ¶ Pro introductõe ozit questio. Quare xps nõ ptinue quersat⁹ ẽ cũ discipul⁹ suis p⁹ ẽtur rectõem sic̃ prius fecerat. Rñdz scs Tho. pte. iij. q. lv. ar. iij. q circa resurrectiõz duo erãt mãifestanda discipul⁹. s. gl̃ia resurrectõnis et vitas resurrectõis. Quo ad primũ. s. gl̃iam nõ decebat eũ ptinue quersari cũ eis vt prius ne videret ad talẽ vitã resurrexisse q̃lem pri⁹ habuerat. Sz q ad scõm scz vitatem resurrectõis. tũc sufficiebat q pries eis appuit. et cũ eis familiarit̃ locut⁹ fuit comedit et bibit. et se eis palpãdũ prebuit. et sic veritas resurrectõis p appitõem multiplicem innotuit. ¶ In summa euãgelij duo innuũt. Primo ipoꝝ ãbulãtiũ collocutõ lacrimabilis. scõo õ se nõ credẽtiũ correctõ amicabil̃. Primũ pz in pricipio. scõm ibi. o stulti ꝛc. De primo dic̃. In illo tpe. s. in die resurrectõis tũc duo ex discipulis. ecce licz essent sine magistro. tñ adhuc ꝙabãt imperiũ illius bini ambulãtes. hoc enĩ docuit dñs. primo ad solatiũ mutuũ vt alter alteri seruiret. Ecclesiastes. iiij. Melio⁹ ẽ duos esse simul q̃z vnũ bñt enĩ emolumẽtũ societatis sue. Si vnus ceciderit ab altero fulcietur. et nomẽ vni⁹ ponit̃ infra q̃ vocabat̃ Cleophas. alteri⁹ nomẽ euãgelista obticuit. Et credit̃ ut di. theophilus q fuit Lucas euãgelista. q̃ ꝓter hũilitatẽ se nõ noiat. Et b videtur sentire Greg. in prin. mo. Sz ambro. sr̃ Luc̃. dic̃ q fuit alter noĩe amaon: qz Lucas erat vn⁹ discipulorũ aplorꝝ vt dic̃ Hiero. in ꝓlogo sr̃ Lucaz. Et isti discipli ibãt isto die. s. resurrectõis in castellũ qd erat in spacio stadiorꝝ. lx. ab iherlem nomie emaus. sz postea p⁹ vastationẽ iudee sb marco aurelio restaurata dictũ ẽ necapolis. et ipi loq̃bant̃ adinuicẽ de bis oĩbꝫ q accidebant scz õ traditõe iude. de fuga discipulorũ de captõe verberib⁹ illusionibꝫ et passiõibꝫ et de emissiõe spũs. Theophil⁹. loq̃bant̃ nõ q̃ credentes: sed sic̃ stupentes in rebꝫ extraneis. q. d. quõ potuit esse tanta malicia iude vt eum traderet a q̃ tanta bona suscepit: et quõ

post tanta dilectõis signa q̃ discipl'is exhibu
it ip̃i nichilomin⁹ reliq̃runt eũ ⁊ fugierunt
o q̃ntus timor fuit in eis vt eũ nõ defenderẽt
Itẽ loq̃bant'.o q̃ viliter fuit ꝑsput⁹ ⁊ flagel
lat⁹ ⁊ nullã ꝓpaciam hẽbãt scribe et pharisei
Itez q̃rebãt ad quẽ deberẽt recurrere. Et fa
ctum ẽ dũ fabularent'. Fabula dr ꝓpositum
ex miris incredibilib⁹. Et sic isti mirabant'
nec plene credebãt ⁊ maxie de resurrectiõe.
Et secuz q̃rerent scz cũ ipe oib⁹ hec illa fuꝛta
pri⁹ panderit. cur nõ aufugit vl' capiẽtib⁹ se
nõ restitit. Et itẽ q̃rebãt forsitã Quid nũc
demũ agere oberẽt qr erãt q̃ pupulli sine pa
tre. Et vltio q̃rebãt an possibl'e eẽt ip̃z resur
gere ⁊ sic sil' loq̃ntibꝰ ⁊ intrinsec⁹ in amore ⁊
dolore xp̃i ardentibꝰ ipe ibũs a ꝓpinq̃ns
ibat cũ illis. nã q̃rebãt sz q̃stiões ñ soluebãt.
¶ Ex hoc pz. quib⁹ dñs appet prio p̃ce
pta dei ꝟuantibꝰ. Et sic isti p̃cepta xp̃i serua
bãt eo q⁹ duo sil' ambulauerẽt. iuxta illõ Lu.
x. Misit illos binos añ faciẽ suã. ad signifi
candũ duplicẽ caritatẽ scz dei ⁊ primi in q̃
bus ꝓsistũt dei p̃cepta. De q̃ grego. Quid
quid p̃cipit' in sola caritate fundat'. Et ad p̃
cepta ꝟuãtes ꝓmisit se ventur. Exo. xx. In
oi loco in q̃ mẽoria fuerit nois mei p obꝟua
tionẽ scz mãdato⁹ veniã ad te ⁊ bñdicã tibi
Scõo xp̃s appet p gratiã de se loq̃ntibus.
Ubi enim sũt duo vl' tres co
gregati in noie meo ibi sũ in medio eor. Et
dicit in noie meo. iõ hortamur. i'. Pe. iiij'.
Si q̃s loq̃tur q̃i sermões dei nõ inutilia. eo
q⁹ scribit' Mat. xij. Dico aũt vobis q̃m oẽ
vbũ ociosum q⁹ locuti fuerint hoies reddẽt
rõnem de eo in die iudicij. Nõ scurrilia loq̃
debem⁹. qr d. apls. i. Cor. xv. Corrũpũt bo
nos mores colloquia mala. Nõ detractoria
qr hr in canõe di. l. ponderet. Ponderet v
nusq̃sq̃ mones suos ⁊ q̃ sibi loq̃ nõ vl't al
teri nõ loq̃tur. idcirco mo nr dz esse de deo
et maxie placet dño de passione sua loq̃. Ubi
Cirp. ponit exẽplũ de dñis tpalib⁹ q̃bꝰ valõ
placet q̃m fit mẽtio de eor victoria erga ini
micos retenta. sic ẽ ⁊ in ꝓposito. qr apls hor
tat nos ad recogitãdũ suã passiõz. ad Heb.
xij. Recogitate eũ q̃ talẽ sustl. a pec. aduer.
semet. ꝯdictõez. Iõ dixit euãgelista. appropi
q̃ns ibat cũ illis. Et subdit oculi eor tenebã
tur ne eũ agnoscerẽt. ¶ Pro q̃ sciẽdũ
dñs ablip̃is cognosci noluit ꝓpter tres rões
principales. primã tãgit theophil⁹ d. Iõ te
nebant' eor oculi vt ip̃i totã suã intentionez
reuelarẽt. ⁊ vt sic vuln⁹ detegẽtes reciperẽt
medicinã. Scõa rõ. Tho. iõ hoc dñs fecit
vt ip̃is clarificati corpis q̃litatẽ insinuaret.
q⁹ ⁊ oñdit se sic vult cognoscibil'r vl' incog
noscibiliter. Tercia rõ Greg. in ca. i. q. i. q
q̃dam. §. itẽ dñs in p̃tia. vt in hoc q̃litatẽ ip
sor corduũ insinuaret. qr dñs talẽ oñdit se eis
qualis erat apud eos. ip̃i enim ore bñ loq̃bant'
⁊ eo sz corde in eũ ñ credidert. vñ p⁹ea dixe
rũt nos spabam⁹ qr ipe essz re. il. Nõ igitur
dñs vt satisfaceret eor locutõi eis apparuit
⁊ cũ ip̃is ambulauit sz vt frigiditatẽ ⁊ incre
dulitatẽ cordis eor eis insinuaret vt tũc ĩ
crepantẽ de his se agnoscerẽt: ⁊ solidati in fi
de fortius adhererẽt. In bnĩ⁹ rei figurã etiã
dicit' hic q⁹ b castellũ emaus distabat. lx. sta
dijs a ihrlm. Ubi sciendũ sm Beda. Sta
diũ est octaua ꝓs miliarij. vñ pz q⁹. lx. stadia
faciũt. vij. miliaria ⁊ dimidiũ. in q̃ significat'
q⁹ bi duo discipl' ꝓfecte crediderẽt ea q̃ facta
fuerũt circa bũanitatẽ xp̃i vtputa sui natiui
tatem passionẽ mortẽ ⁊ resurrectõz sz octa
uum vt puta resurrectõem q̃ ꝓ octauã signi
ficatur ꝓfecte ñ crediderẽt: sz imꝑfecte. ymo
de ipa dubitauerẽt: ⁊ g̃ hic ponit' medietas oc
taui miliarij. ¶ Sz q̃d fecit postq̃ eis
approp̃quit hoc subdit Lu. dicens. Et ait
ad illos: q̃ sunt hi smões q̃s cõfer. ad inui
am. ⁊ estis tristes. Pro q̃ sciendũ licz omia
nuda ⁊ apta sũt oculi eius. ad Heb. iij. tñ se
pe ad discipulos interrogatõem fecisse dicit'
seu legit'. Et hoc ꝓpter tres rões principales.
Primo vt hret occasionẽ miracla faciendi
et sic interrogauit Job. vi. cũ p q̃nq̃ panes
q̃nq̃ milia hoim satiare vellet di. ad Phi
lippũ. vñ emem⁹ pães vt hi mãdu. Et seq̃t
hec aũt d. temptãs eũ. ipe enim sciebat q̃d eẽt
factur⁹. simil'r Joh. xi. interrogauit martham
et magdalenã de Lazaro dicẽs vbi posuistis
eũ Et sequit' quõ miracl'ose p⁹illã interroga
tionẽ suscitauit eũ. Scõo interrogauit vt fi
dem in eũ credentiũ reuelaret. ⁊ sic Matth.
ix. postq̃ mulierẽ illã a fluxu sanguis sanaue
rat q̃ intra se d. si tetigero fymbriã vestimẽti
ei⁹ salua ero dixit. q̃s me tetigit. p b volens
fidẽ secretã illi⁹ mulieris mãifestare. Ac sil'r

Sermō

interrogauit discipulos suos. Mat. xvi. di. Quē dicūt hoīes esse filiū hoīs. Et cū rīdē runt. Quidā heliā q̄dam hieremiā aut vnū ex ꝓphetis. Tūc subdit. Vos aūt quez me esse dicitis. ꝑ hoc volēs fidē ℙetri māifesta re. Vñ sequit. Rīdens symon petr⁹ dixit. Tu es xp̄s filiꝰ dei viui. Tercio interroga uit ut occasionē docendi hr̄ēt. recte sicut ma gistri scolares interrogāt. nō q̄ ipi ignorent sed ut occasionē informādi scolares accipiāt sic dñs fecit hic q̄n interrogauit dñs hos duo os dicens. Qui sūt hi ſmōes q̄s ꝓfertis ad inuicē ambulātes et estis tristes. Vñ seqūt Rīdens vn⁹ ex eis cui nomē Cleophas di xit ei. Tu solꝰ ꝓegrinꝰ es in ihr̄lm et nō cogꝰ nouisti ea q̄ facta sunt his diebꝫ. q. d. miꝫ est valde cū ꝓpriū est ꝓegrinoꝫ multa scrutari et q̄ñ q̄q̄ plura q̄q̄ expedit vt domū veniētes solū mirāda hēant dicere. Et q̄ tu eē ꝓegri nus es ut hospitus tuꝰ oñdit quō nescis ea que facta sunt in ihr̄lm taz manifesta q̄ sol terra petre et monumēta ista facta cognouerūt.

℣ Pro q̄ sciendū dñs appuit in hītu ꝓegri/ no ꝓp̄ tria principal̄r. ℙrio ꝓpter diuersa hospicia q̄ in carne assumpta hūit. Vñ sicut peregrini de hospicio ad hospiciū vagantur sic et ipe. vñ primo hospitat⁹ fuit nouē men sibus in vtero virgis. deinde triginta annis et amplⁱ in ℣ mōdo. deinde q̄draginta hoīs in sepulcro. Ecce diuersa hospicia. Secō ꝑ pter mⁱltiplices aduersitates. sic ei ꝓegrinꝰ multas aduersitates patit̄. iam ab ymbrib⁹ iam a canibꝰ iā a latronibꝰ. sic dñs ꝑ totū tē pus vite sue aduersitatibꝰ fuit subiect⁹. In cuiꝰ figurā cū natus ē stati fleuit Juxta illō Sap̄. vij. ℙrimā vocē silem omibus emisi plorās. Tercio ꝓp̄ insignia. nā ꝓegrinus ꝙ suevit hr̄e pileum perā et bacc̄m. sic dñs pro pileo hūit coronā spineā. Job. xix. pro pera lanceā. Job. xix. Vñ militū lancea lat⁹ ei⁹ aperuit. ꝑ bacculo crucē quā ipemet in locū caluarie portauit: ut ꝓz Job. ibidē. Itē in ℣ q̄ sub hītu ꝓegrino appuit: docuit nos oēs esse peregrinos. iuxta illō ℍeb. xiij. Nō ha bem⁹ hīc manentē ciuitatē. et Jacobi. iiij. Hec aperte declarat ap̄lus di. Que ē vita vestra vapoꝫ est ad modicū parēs et ꝺinceps exter minabit̄. et q̄ntumcūq̄ hic vapoꝫ modic⁹ sit tñ quotidie cū morte eū diuidim⁹ eo ꝙ quo tidie moriñ. ſm illud. ij. Regū xiiij. Omīs morimur et q̄si aq̄ dilabimur in terraz q̄ non reuertunt̄. Vñ ad ꝓegrinatōez nrām si secu ra esse dz requirūtur tria principal̄r. ℙrio vestis hūilis: ad quā hortat quēlibet nostrū sapiēs d. Eccl̄i. vij. Hūilia valde spūm tuuz. In hoc dñm seq̄ntes q̄ in signū ꝓfecte hūi/ litatis pedes discipulorꝫ lauit. Joh̄. xiij. Se cundo req̄rit̄ modest⁹ sumpt⁹. iuxta illō Lu. xi. Attēdite vobis ne forte grauent̄ corda ve stra crapula et ebrietate. Vñ necaria nō sup flua sumere debem⁹. Et in hui⁹ figurā Salo mon orauit. puer. xxx. dicēs. Mēdicitatem et diuitias ne dederis mihi. tribue tñ victui meo necessaria. Tercō req̄ritur a spectacul̄ auerti. Unde ꝓ isto q̄tidie in ꝓsona nr̄a orat eccl̄ia di. in p̄s cxviij. Auerte oc̄los meos ne videāt uanitatē: qz visio oc̄lorꝫ mⁱlta mala facit. Vñ ꝓpha q̄ritur Treñ. iij. d. Oculꝰ meus depꝫdatus ē aīam meā. Et sic ptz q̄re dñs oñdit se ꝓegrinum. Et pꝰ q̄q̄ dñs sic eos interrogauit. et Cleophas ei rīdisset. Tu so lus ꝓegrinꝰ es in ihr̄lm et nō cognouisti que fa cta sunt in ea. hec dicens dñs subiūxit. que: Tunc ambo dixer̄t de Jhū naz̄areno q̄ fuit vir ꝓpha potēs in op̄e et ſmōe coram deo et oī ꝓplo. et quō tradiderūt eū sūmi sacerdotes ī dānatōem mortis et crucifixer̄t eū. nos aut̄ spabam⁹ qz esset redemptur⁹ isrl̄. et nūc sup hec omīa tercia dies ē hodie q̄ hec facta sūt Hic isti duo discipuli ꝓfecte suā intentiōem exp̄sserunt. vtputa qz adhuc xp̄m amarēt. sz fidē nō hr̄ent. Vñ quātū ad primū laudauē/ rūt ip̄z d. fuit vir ꝓpha pot. in o. et ser. co. deo et o. pō. Quātum ad scōm dixer̄t. Nos spe/ raba⁹ q̄ essz redemptur⁹ isrl̄. q. d. sz nos spe illa frustrati sum⁹. ℙ ℙro q̄ sciēduz q̄ hi duo laudauer̄t dñm spēcial̄r in tribus. ℙrimo in vite puritate et sc̄itate: qz vir. ip se enī erat plen⁹ virtute. Joh̄. i. plen⁹ g. et ve. Et in ℣ eū laudarūt: qz pctm̄ nō fec̄ nc̄ dol⁹ inuētus est in ore ei⁹. i. ℙe. ij. Vñ et iudeis inimicis suis dixit. Quis ex vobis arguet me de pctō. Joh̄. viij. Secō laudauerūt eū in intellect⁹ ꝓspicuitate qz ꝓpha oīa sciens. Vñ Joh̄. iiij. dixit ad eū chananea. dñe vt video ꝓpha es et scis oīa. et Joh̄. vi. postq̄ refecit q̄nq̄ milia hoīm ꝑ q̄nq̄ panes ordea ceos et duos pisces turba d. ℣ pere ē ꝓpha

qui ventur⁹ ē in mūdum. Xercō laudauerūt eum in opꝛ efficacia.ibi.potēs in opꝛ ⁊ ser mone:qꝛ corā deo ⁊ oī ꝓplo.Unde solo vbo quidq̄d voluit fecit.ipe dixit et facta sūt.ps xxxij. In hui⁹ figurā trel mortuos suscitauit de pen.di.i.§.denicꝫ.v.tres q̄z.vtputa filiū vnicū vidue.filiā archisinagogi ⁊ lazaꝛ Itē quosdā cecos illūminauit ut colligit Ma thei.ix.xij.xv.⁊ xx. Un turba in boc i besum laudās dixit.bñ oīa fecit: surdos fec audire et mutos loq̄. Mar.vij. Sic ⁊ illi b̄ dixerūt. Fuit vir ꝓpheta potēs in opꝛ ⁊ sermōe corā deo ⁊ oī populo.fides aūt extincta erat ī eis. vt sequit.nos aūt sperabam⁹ ⁊c. Sz tñ ea q̄ ad fidē iuuare potuerūt silr exposuerūt dicētes Sz ⁊ mulieres q̄dam ex nr̄is terruerūt nos dic̄ glosa. Verito dicunt terruisse eos q̄bus de nō inuēto corpe plus mestitiā addiderūt q̄z de nūciata resurrectōe gaudiū quo recrea rent.q̄ añ lucē fuerūt ad monumētū et nō in uento corpe eius venerūt dicētes se etiā vi sionē angelo⁹ vidisse q̄ dicerēt eū viuere.q̄ si dicāt.ipse dixerūt sz nos ñ credim⁹ Et ab ierunt q̄dā ex nr̄is.s. Petrus ⁊ Johes vt pz Joh.xx.⁊ ita inuenerūt vt mulieres di xerūt:ipm vo nō inuenerūt Ecce fidei extin ctio. ℣ Dixi scdo innuit de se non cre dentiū correctio amicabilis.ibi O stulti et tardi corde ad credendū in oīb⁹ q̄ locuti sunt ꝓphete.hic docuit dñs corrigere ⁊ ma xime errātes circa fidez vbi maxīm ē pricl'm eo q̄ sine fide īpossibile est placere deo. Ne bre.xi. Un quāq̄z alias correctio dz eē lenis Im illud ad Gal.vi. Frēs si p̄occupat⁹ fue rit bō in aliq̄ delicto vos q̄ spūales estis hu iusmōi instruite ī spū lenitat̄. tñ in materia fidei.⁊ maxīe cū quis publice errat.correctō dz esse acris ⁊ seuera.hinc ē q̄ etiā hereticī ptumaces igni tradūtur.iuxta illō Mat.vij Arbor q̄ nō facit fruct⁹ bonos excidet ⁊ ī ig nem mittet. Sic ⁊ ī ꝓposito dñs ait. O stul ti ⁊ tardi corde ⁊c. ℟ Circa qō sciendū q̄ q̄tuor sunt genera boīm q̄ sunt stultiores hui⁹ mūdi. Primi sūt q̄ in tali statu viuūt ī quo mori nō auderēt.hoc ꝓbat. nunq̄z enz habuerūt nec hēbunt certitudinē vni⁹ hore p sentis vite.nc̄ sciūt tēpus vtꝫ mane l' vespe die vl' nocte morituri sint.vtꝫ vel in igne l' in aq̄ vl' in terra.quia de facili q̄s p̄t cadere ī plana terra ⁊ sic mori. Bed.in meditatōib⁹. Certū est q̄ morieris:incertū est quō q̄ndo aut vbi:qñ vbicꝫ mors te expectat Tu q̄cꝫ si sapiens fueris vbicꝫ expecta eā. Isid.in sinonimis. Quid in rebus hūanis certius morte.q̄d incerti⁹ hora mortis. Inueniunt quippe q̄ in tali statu.xx.vl'.xxx.āns vixerūt in q̄ mori nollēt. Et tales sp̄ piculi maximis se exposuerūt q̄ sic sciēter in peccatis mortali bus steterūt.qꝛ sp̄ fuerūt in ptāte diaboli:si deus eis suā misc̄iā subtraxisset.⁊ si sic eos in tali statu mori ꝓmisisset: statim infernuz intrassent. Un de pctōribus in p̄s.cvi. Ap ꝓpinquerūt vsq̄z ad portas mortis. Ergo magnā audaciā oñdit qui sciēter p̄ noctē in vno pctō mortali dormit:nisi ad mun⁹ cōtri tus sit. Aug⁹.de vbis dñi. Audaciorē ē q̄ in vno pctō mortl'i dormit q̄z qui cū septē bo/ st bus de morte sua inuicē obligatis ꝓfligit Heu hoc nō aduertūt adulteri ⁊ aliq̄ luxurio si nec ipi supbi vsurarij ⁊ lusores.et itez nec ipi gulosi qui in ebrietatib⁹ ⁊ ꝓmelatōib⁹ vi uūt. Sic ⁊ aliq̄ oēs qui sine omni timore dei peccāt nō ex ignorātia aut infirmitate. sz sciē ter ex certa malicia. Et tl'es q̄ñq̄z timēt dā/ na rez sz nō timēt deū nec salutē ꝓpriā ꝓtra q̄s dñs in euāgelio vt bē Mat.x.dic̄. Noli te timere eos q̄ occidūt corp⁹.aiam autē nō possunt occidere. Glo.m'to min⁹ q̄ tpalia re quirūt sz potius timete eū q̄ p̄t ⁊ aiam ⁊ cor pus ꝑdere in gehēnā.q̄ quilibet pl⁹ dz time re ꝑdere aiam q̄z corp⁹ ꝓpriū vl' res tpales. ⁊ b̄ ꝓpt̄ pcciositatē aie. Aug.mai⁹ est dam num in amissione vni⁹ aie q̄z mille corporū. Bed. Totus mōs ille ad p̄cium vni⁹ aie esti mari nō p̄t. ℣ Sciendū igit̄ q̄ qlibet prudēs bō nec vnū diē nec aliq̄m horā ī sta tu tali viuere deberet in q̄ mori nollet hoc p pter incertitudinē mortis. Luce.xij. Estote parati qꝛ q̄ bo.nō pu.fi.hois veniet. Et Mat xxv. Nescitz diē neq̄z horā. Quilibz igit̄ sic viuere deberet q̄i iam mori deberet scz a pec catis se abstinēdo ⁊ bona opa faciendo. Se neca ī epl'a. Oēs dies velut vltia ordinādi sunt quia de felicitate hois vltim⁹ dies indi cat. Secō sunt stulti q̄ querūt qō inuenire ñ p̄nt.i.diu viuere ⁊ negligūt q̄rere qō facilit possent inuenire scz bñ viuere in p̄nti q̄z i fu turo. Seneca in epl'a. Nemo q̄z bñ viuat sz

ꝯdiu curat cū oīb⁹ possit ꝓtingere ut bene viuant vt diu nulli.q⁹ nullus in pñti longā vitā bñ põt ut oñdit. Job.xiij.d. Breues dies hoīs sunt. Itē.xiij. Hō nat⁹ de mliere breui viuēs tpe replet mlt⁊ miseriis. Hoc iā nr̄is tpib⁹ vez ē: q⁹ sum⁹ breuis vite relpcu antiquoꝝ patꝝ scz Adā qui vixit nōgentis triginta ānis. Gen.v. Noe añ diluuiuz fuit seringētis. Gen.vij. Et p⁹ diluuiū vixit. trecentis qnq̄ginta ānis ⁊ impleti sunt oēs dies eius nongēto ꝝ qnq̄ginta ānoꝝ. Gen.ix. Sz iam nr̄is tpib⁹ pauci quemūt ad seragesimū vel saltē octogesimū. ymo forte plures moriuntur infra.xxx.ānos anteq̄z illū nūez attingūt. Itē vita nr̄a respectu eternitatis nihil est aut hora breuissima. Scdo p⁊ q⁹ vita nostra breuis ē: ⁊ null⁹ vitā longā acq̄rere pt. sz bonā vitā acq̄rere pt. q⁹ de⁹ sp̄ pat⁹ ē indulgere pctā ⁊ dare gr̄am: q⁹ nulluz sp̄nit eo q⁹ venit pctōres redimere. Et ido Isa.xxx. Expectat dñs ut miſeat vr̄i. Crisſ. sē Natbeū Nō enī cū peccauerī hoīes statiz punit eos deus. sz expectat in mltas gr̄ationes. et de⁹ vult misereri cuilibet pctōri etiā q̄ntūcunq̄z magnis fit pctis inuolutus si ꝓterit ⁊ gr̄ām querit. Bern. Maior ē ōi pietas q̄z queuis nostra iniq̄tas. Ezechiel.xviij. In q̄cunq̄z hora ingemuerit pctōr ⁊c. O q̄z stolidi sunt illi qui multa laboriosa faciūt ⁊ q̄rentes ptos medicos ⁊ plerūq̄z magnaz pecuniā erpendūt ad ꝓlongatōem vite p̄ntis q̄ vix dena riū ad bñ et salubriter viuēdū ꝓ aiaꝝ suaꝝ salute exponere auderēt. Itē aliq̄ pati eēnt ducēta vel mille miliaria transire vt possent longā vitā adipisci. sz ꝓ bñ viuere nolunt ad primā eccl̄iam vl̄ sermonē accedere. Ter cij sunt qui bñ nt malā vitam ⁊ volūt habere bonam mortē. Et tales nō intelligūt q⁹ vita mala ⁊ mors mala ꝓcordant ⁊ comitātur si mul Oīes quidē q̄ntūlibet etiā querūli mortem bonā deliderāt. hoc ptz q⁹ si querūli ⁊ pessimi interrogarent vtz saluari l̄ bene mori vellēt Rñderēt vtiq̄z sic. q⁹ hoc est naturale Tñ Aristo.i.etbi. Oīa bonū appetunt. Tñ Boe.in.iij.de ꝓsolatiōe pbie. Est enī mentibus hoīm veri boni naturaliter inserta cupiditas. sed raro cōtingit q⁹ illi q̄ quersam vitā ducūt bñ moriant ⁊ ecōtra Tñ aug⁹. de doctrina xp̄iana. Nō põt male mori q̄ bñ vixerit. Aristoti.iij.etbi.c.ix. Qualis vnusq̄sq̄z est talis debet sibi finis. Ex quibus sequitur q⁹ illi stulti sunt qui ducūt malā vitam ⁊ volūt habere bonā mortē. Quarti sunt q̄ intendunt bñ facere. ⁊ tñ ad effectū illā intentiōz nō ꝓducūt. sz tñ mlti sunt q̄ dicūt se habere bonā voluntatē bñfaciendi ⁊ emendandi se adhuc añ mortē. sz longi⁹ sibi terminū pfigentes ⁊ statuentes vltra scz viginti vl̄ triginta annos: sed nōnunq̄z deficiūt viribus anteq̄m incipiūt hoc bonū ꝓpositū pficere. ⁊ q̄ndoq̄z sic moriunt q⁹ nunq̄z incipiūt. sed tales stulti sunt. q⁹ xp̄s q̄ dedit eis bonū ꝓpositū in hoc eis nō exhibuit celeste regnū. patus ē tñ eis dare executōem boni ꝓpositi. ⁊ ꝓsequenter regnū celi. sed illi plerūq̄z resistūt ei ⁊ suffocāt bonū ꝓpositū. Nōne stult⁹ esset ille pauper cui rex exhiberet regnū vnū ⁊ ex negligētia et pigricia nollet accipe. sic ⁊ tales stulti sūt ⁊c.

De eadem feria Sermo lxxxi.

Nonne oportuit xp̄m pati ⁊ sic intrare in gl̄iam suā. ¶ Questio oritur ex q̄ optebat xp̄z pati. videt q⁹ non peccauerūt qui eū crucifixerūt. Rñdz Isid. q⁹ diuinū ꝓposituz de passione xp̄i erat ex ꝓpassione ⁊ inestimabili caritate ad gen⁹ hūanū Sz executio h⁹ ꝓpositi fuit impia et crudel. q⁹ nō ex caritate sz ex inuidia ⁊ odio inde occiderūt xp̄z. vñ nō excusant a culpa de⁹ enī licz malignitate eoꝝ vsus fuit ad beneficiū generis hūani. sic medic⁹ viperinis carnib⁹ vtit ad antidoti salutiferi ꝓfectōem Et si ꝛ optebat eū occidi. q̄ non peccauerūt occisores. dicendū est q⁹ nō valet cōsequētia licz enim necesse est euenire scādala. verum tamē ve homini illi p quē scandalum venit. Ideo sanct⁹ Thomas p̄te.iij.q.xlvi.arti.i. dicit. Oportuit xp̄m pati nō necessitate coactionis. sz necessitate ꝓpriitatis vel finis. Cōgruū ei fuit vt sic p̄im⁹ p̄uaricatoꝛ adā appetendo sublimia totaz naturā infecit ⁊ a gloria eiectus ē. ita p̄im⁹ restauratoꝛ patiē do opprobria sanaret naturā hūanaz vt sublimaret in gl̄ia. Tñ aplus ad Philipē.ij. Hūiliauit semp̄m factus obediēs vsq̄z ad mortem

ꝓpter qđ exaltauit illũ deus scz in hũanitate et dedit illi nomẽ qđ est sup omne nomẽ. vt qui est homo etiã đr deus qđ nulli creature cõuenit. qz in eo duplex est natura. s. deitatꝭ: ⁊ humãitatis. Jõ passus ẽ in natura hũana et meruit ĩmortalitatẽ ⁊ impassibilitatẽ con summate gl'ie resurrectõis. De quo apl's he breoꝝ. ij. Videmꝰ ihũm ꝑ passionẽ mortis gloria ⁊ honore coronatum De quo thema Nonne oportuit christũ pati. ¶ In sum ma verborum euangelij subsequẽtium duo innuunt. Primo optunitas xp̃i passionis ibi. Nõne oportuit ⁊c. Scđo veritas resur rectõnis. ibi. aperti sunt oculi eoꝝ. De prĩo dic. nõne optuit xp̃m pati. ¶ Pro q̃ sciendũ xp̃s in se nõ hũit causam patiendi sz tamẽ oportuit ip̃m pati. Primo ex ꝑte sui e terni patris passionẽ ⁊ mortẽ xp̃i p̃ordinan tis. Nã dicit hugo sup apl'z ad Heb. ij. De us pr̃ est causa efficiẽs ⁊ finalis oĩm rerum et ꝑ ꝯseq̃ns hz ꝓuidentiã de oĩbus ducendo in finẽ vltimatũ. nã Apl's dic. qm̃ ip̃i est cu ra de vob. Et mgr̃ in primo dis. xxxix. c. vlt. Quãuis đ oĩbus cura est deo. tñ specialr hz curam de electis suis q̃bus dedit p̃cepta sua recte viuẽdi. ⁊ ꝓmisit illis p̃mia eterne vi te ꝯseq̃ndi. Jdeo speciali mõ deus pater hz ꝓuidentiã de electis. Sz modꝰ ꝯueniẽtissi mus reducendi electos ad eternã vitam est vt christus qui est verus deus ⁊ hõ in huma na natr̃a passus sit vt sic remoueret dedecus culpe sine iniuria iusticie. ⁊ homo q̃ ꝑ culpã ab eterna salute deuiauerat ꝑ penã alienam ad salutẽ sue beatitudĩs deduceret. ⁊ ꝙ hãc penam sustineret ille qui eẽt deus et homo vt puniret homo qui peccauerat ⁊ satisfa ceret deus qui poterat. Secũda ratõ quare optuit xp̃m pati: sumit ex ꝑte filij dei ꝓ nr̃a redemptõe sustinẽtis. ⁊ format sic Hugo ra tionẽ sup apl'm dicẽs. Xp̃s ihs ꝑm hũanaz naturã est eiusdẽ speciei nobiscũ. ⁊ ꝑ ꝯseq̃ns caro nostra est ⁊ frater nr̃: vt dic Apl'us ad Hebreos. ij. ꝓpter quã cãm nõ cõfunditur frẽs eos vocare dicẽs. Narrabo nomẽ tuũ fratribus meis ⁊c. Et ideo sic ꝯmunicauit nobiscũ in passionibꝫ carnis ⁊ in natr̃a passi bili vt ꝓ oĩbus gustaret mortẽ vt dic apl's vbi sup. Conueniẽs eni erat ut ꝑ hãc passio nem nob daret impassibilitatẽ ⁊ reducerz ꝑ suam mortẽ ad glorie eterne immortalitatẽ Tercio oportebat christũ pati ex parte eorũ qui indigebãt redemptõe vt ꝯgnoscerẽt suã dilectõem. nam incarnatio filij dei fuit ex di lectione. Johãnis. iij. Sic emz deus dilexit mũdũ vt filiũ suũ vnigenitũ darz. Et greg. Quid nasci profuit nisi redimi ꝓfuisset. nã in oĩbus opibus dei nusq̃ appuit nobis taz inestimabilis dilectio sicut in passiõe ⁊ mor te. Jdo apl's ad Heb. ij. inquit. Vñ debuit ꝑ omĩa fratribus assimilari vt misericors fie ret. id ẽ vt ꝑ passionẽ ⁊ mortem miscđiã hu mano generi oñderet. De quo Bern̄. nusq̃ illuxit clarius ꝙ nos dilexit dñs q̃ ĩ passio ne ⁊ suis vulneribꝫ. Quarto oportebat xp̃z pati ex ꝑte ꝓphaꝝ. nã pene oẽs ꝓphete vcte ris testamẽti p̃dixerũt filiũ in hũana natura passuꝝ. Jdeo đr Mat. xxvi. Quõ g̃ imple bunt scripture qz sic opotz fieri. Et hoc ẽ qđ đr in textu. incipiẽs a Moyse ⁊ oĩbꝫ ꝓphis interp̃tabat illis scripturas q̃ de illo erãt. naz passio xp̃i ñ tm̃ descripta ⁊ figurata ẽ a moy se. sz a primo Adam vsq̃ ad vltimũ ꝓphaz scz Malachiã inclusiue vt deducit Symon de cassia li. xiij. c. viij. satis ꝓlixe. Prĩo ip̃a fi gurata ẽ in creatõne Eue de latere Ade dor mientis. Gen̄. ij. nã ꝑ hꝫ sig̃ficabat quõ xp̃o in cruce soporato de ip̃ius latere ꝑ apertionẽ lancee fabricari deberet ecc̃ia sctã. Scđo fi gurata ẽ in tridẽte abelis. Gen̄. iiij. vbi legi tur ꝙ Abel portauit tridentẽ sup se cũ q̃ frat̃ suꝰ Caym eũ interfecit. ⁊ significabat xp̃m quõ portaturꝰ essz crucẽ in q̃ frẽs sui iudei. s. eum interficerẽt. Tercõ instrue lignoꝝ ysa ac. Gen. xxij. vbi legit̃ ꝙ ysaac ad p̃ceptum pr̃is portauit ligna ad sacficãdũ ⁊ sig̃ficabat ꝙ xp̃s lignũ crucꝫ sup se cẽt portaturꝰ. Jn q̃ iuxta voluntatẽ patris ꝓ redemptõe hũana seipsum esset oblaturus: ⁊ sic ad gloriam in gressurus. De quo dicit textus. Oportuit christũ pati ⁊ sic intrare in gl'iam. X

¶ Pro quo sciẽduz: gloria christi est triplex Prima respectu dei que est premiũ essentia le consistens in aperta visione diuinitatis et in fruitione eiusdem. et hanc gloriam xp̃us non introiuit per passionẽ ⁊ mortẽ: qz ab in stãti ꝯceptõis sue gl'iosus fuit: ⁊ aĩma eius vidit essentiam diuinam. sed tamem hanc gloriaz merito sue passionis acquisiuit nob.

Scda glia est respectu ipius q̄ psistit in do
tib⁹ aīe ⁊ corpis. dotes aūt aīe sūt vt aīa nō
posset tristari de pñti malo nec timere de fu/
turo sz vt firmet securitate. Et sic xp̄s intra
uit p passionē ad banc gliam. qz aīa ei⁹ pri⁹
tristabat. iō Amb. ⁊ hī. iij. sentē. dist. xvij.
Alia ipius añ mortē erat passibil sicut caro
mortal. sz p⁹ mortē merito hūilitatz ⁊ aīa im
passibil facta ē ⁊ caro īmortal. Tercia glia ē
respectu boīm: qz p passionē suā merut glo
rificari ab oī pplo tāq̄ de⁹. Vñ apls ad phi
lipen. ij. dic̄ q merut sibi donari nomē qđ ē
sup oē nomē. nō quidē q a primo dissz si
bi nomē hoc p⁹ resurrectiōem ⁊ p⁹ passionē
vt diceret deus. nā hoc etiā būit ab instanti
sue ꝓceptōis. Sz sic itelligendū ē. vt hī. iij.
sent. di. xvij. Eo mō quo dz res fieri q̄ īno
tescit modo añ passionē illō occultū erat ho
mibus. sz p passionē resurrectōem ⁊ ascēsio
nem ⁊ spūssancti missionē ꝓmulgatū est illō
nomē in vniuerso mūdo vt in noīe Jhū oīe
genu flectat celestiū terrestriū ⁊ infernoz. ⁊
oīs lingua ꝓfiteat. q: dñs nr̄ ihūs xp̄s i glo
ria ē dei p̄is. Et sic glia resurrectōis causa/
ta est ex passione ei⁹. Tunc subdit. Et appro
pinquerūt castello q̄ ibāt. Nō enī fuit eis te
diū ꝓpt xp̄i socitatē. De q̄ dñ. O bone ihū
q̄ bonus soci⁹ es in via. dulcis ad ꝓfabulā/
dum. būilis ad obsequendū. fortis ad pugnādū.
intellectū illūinans. affectū inflāmās. refri/
gerū prestans. hec oīa ꝓtulit his duob⁹ q̄rū
socius fuit. Et iō forte visum est eis nimis ci
to venisse ad locū destinatū. ⁊ ipe finxit se lō
gius ire ac si deberet ad locū magis distātē
ambulare. ℣ Sz diceres. fictio est du/
plicitas in vbo vl in facto. qđ nō est siñ men
dacio. Dubitat g̃ quō xp̄s qui ē vitas būit
ficticiū. Rñdet scōm aug. q nō omis fictio
est mendaciū. sed tūc est mēdaciuz qñ id qđ
fingim⁹ in se nihil est ⁊ nihil significat sed qñ
refert in aliq̄m rez quā figurat. tūc est figura
veritatis. ut sunt vba sapiētū figuratiue di
cta. in quib⁹ ⁊ si nō est veritas in eo q signāt
est tñ in eo qđ figurāt. Jō dic̄ hic Gre. Ne
lebat xp̄s longi⁹ ire sz finxit se ut significaret
q longe erat ⁊ peregrin⁹ a fide eoz. Tē sub
dit. Et coegerūt illū dicētes. Mane nobiscū
dñe. nōce est ei eū manere. qz sine illo ñ possu
mus manere nec subsistere nec opari aliq̄d
boni meritoriū. Job. xv. Sine me nil potestis
facere. Sz pro eo q vr: coegerūt eū dicētes
Quō potui cogi q̄ sub nulli⁹ ptāte erat. Re
spondet Symō de cassia. Cogit pijs ꝓcibus
deuotis oīonib⁹. ⁊ hūilibus opationibus. ⁊
funiculis caritatis pius tenetur xp̄s. Sic ia/
cob tenebat angelū. Gen. xxxij. Dimitte me
iā enī ascēdit aurora. Rñdit. Nō dimittā te
nisi bñdixeris mihi. nō enī manu: sz deuot⁹
oīonib⁹ tenuit eū. Sic moyses tenuit deū
deuotis ⁊ būilib⁹ ꝓcib⁹ dū filios isrl ꝓpter
vitulū aureū punire volut. Exo. xxxij. dñs
d. ad Moysen. dimitte me vt irascat furor
me⁹ ꝯ eos ⁊ delea eos. Moyses aūt orabat
dñm deum suū di. Cur dñe irascit furor tu⁹
⁊c. ℣ Nota lup b̄ vbo mane nobiscū
dñe ꝑm sensum misticū tria sunt gña boīm.
Primi sunt ad q̄s Jhūs nunq̄ venit p gra
tiam gtum facientē. ⁊ sunt q̄ nunq̄ redeunt
ad cor suū p ꝓsideratōem vite sue. q̄uis enī
dñs eos hortet ut ad se redeāt. ysa. xlvi. Re
d. te ꝓuaricatores ad cor. ipi tñ b̄ mīme attē
dūt nec redire volūt ‖ Iere. vij. ꝓcepi eis d.
Audite vocē meam ⁊ ero vobis deus. ⁊ vos
eritis mihi ꝓpl⁹: ⁊ ambulate in oī via quaz
mandaui vob: vt bene sit vobis. ⁊ nō audierūt
nec inclinauerūt aurē suā. sz abierūt in volu/
ptatib⁹ ⁊ prauitate cordis sui. factiq̄ sunt re
trorsum ⁊ nō añ ad vicia sz non ad vtutes
ad tpalia nō ad celestia Ex q̄ pz q tles nun
q̄ agūt veram pniam: sz ābulant ꝑm desideria
cordis. nā tales in puericia sūt vani. in iuuē
tute lascui. in senectute indurati. talib⁹ ñ ap
paret xp̄s. qz se nō disponunt. Ad ‖ Heb. xij.
Cōtemplātes ne q̄s delit grē dei. ne q radix
amaritudīs rursum germians impediat sz
diuinā grām. ‖ Hugo. Grā dei nō deest sz sp
adest. hō vero p malicią precludit ingressuz
tales g̃ nunq̄m intrabūt eternam gloriam.
Aug⁹. de natura ⁊ grā. Nec infātes nec eta
te grandes salui fieri possunt sine gratia dei.
Luce. xix. Omni habenti da. nā habenti gra
tiam dabit glia. Ro. vi. Grā dei vita eīna
Scōi sunt a d q̄s venit sed non manet sicut
qui xp̄z receperūt tempe paschali in venerabi
li sacramento: sed cito peccatis consentiunt
et recidunant. Luc. viij. Ad tempus credūt
et in tpe temptatiōis recedūt sz a bono ꝓpo
sito ad pctā. De quibus Exodi. xxxij. Dec/

canit ꝓphꝫ tu⁹ quē eduxisti de terra egipti. i. de tenebris viciorꝫ ad lumē dīne grē. Ber. Deteri⁹ ē reincidere q̄ incipere. meli⁹ ē viā veritatis nō agnoscere q̄ p⁹ agnitā retro conuerti. ij. Pe. ij. Elidete vosmetipos ne pdatis q̄ opati estis. sz vt mercedē plenā accipiatis Dis q̄ recedit ⁊ nō ꝓmanz in doctrina xp̄i deū nō bz Hiere. xvij. Dñe oēs q̄ te derelinquūt ꝓfūdent recedētes a te i terra scribent qm̄ dereliq̄runt venā aquarū viuentiuz dñm Tercij sunt ad q̄s p grāz venit ⁊ manz pseuerāter: tales dicūt mane nobiscū dominе Mane sic medic⁹ cū egro ad sanandū infirmitatē viciorꝫ: qz dixisti Mat. ix. Nō ē op⁹ valentib⁹ medic⁹. sz male hñtib⁹. ¶ Itē nota sicut septē sunt signa vite corpal'. sic et spūalis ꝑ q̄ cognoscim⁹ an quis de surrexit a morte aīe ad vitā spūalē: vt possit dicere cū apl'o Viuo aūt iā nō ego: viuit vero i me xp̄s Ad gal'. ij. Primū signū vite corpalis est si hō aspirat ⁊ anhelitū trahit. sic spūalit si hō suspirat ꝺ pctis. Et ñ tm̄ bodie sz oī tpe gemit ⁊ dolet q̄ deū offendit: hoc enī est signū spūalis vite. De quo Hugo ꝺ sctō vic. qñ deus in ꝓtritione absoluit hoiem a pctis tūc ligat eū vinclo ꝓpetue detestatōis vt qñ cunq̄ pctm̄ ꝑteritū ad memoriā sibi veniat semp displiceat. Ro q̄ dic̄ Aug. Ubi doloz finit ibi de pnīa nihil relinq̄tur. Idcirco qñ desinit gemere de pctis ⁊ incipit delectari in eis est signū mortis. Rich⁹. Nil dolētius infirmo pctōre: q̄ de pctis ꝑteritis reminiscē do gaudere. Hō ꝓsidera vtz suspires vl' lete ris de pctis ꝑteritis. qz q̄nto hō vere pēnitens pctā magis intelligit tāto amplius inge miscit ⁊ dolet. ¶ Qual'r aūt gemēdū sit de pctis oñdit Basili⁹ dicens. Grandia peccata grādia req̄runt lamēta. Scdz signū est bonus color. Spūaliter id est bona quer satio. sic q̄diu videm⁹ hoiem bñ coloratū. dicim⁹ ille hō non est dispositus ad mortem. Sic etiā q̄dui hō bñ querit ⁊ nullū scādalizat vl' offendit ē signū spūalis vite. Juxta illud. i. Pe. ij. Cōuersatōem vrām int̄ gētes bñtes bonā vt alij meliorent ⁊ nō scādalizē tur. vt doceat saluator Mat. v. Luceat lux vestra coram hoibus vt videāt opa vra bōa ⁊ glorificent pātem vestrū q̄ in celis ē. Ex q̄ ptz q̄ q̄diu conaris verbo aut facto alijs ꝓdesse: adhuc es in vita spūali. ⁊ ē hoc ꝺō valde accepti. teste Gregorij sup̄ Ezech⁹. Nullū ꝺo tale sacrificiū sic deus aīaz. Nā exemplo bonorum mali aliq̄n reuocant a pctis ⁊ cōuertūtur ad semitas veritatis. Dē q̄ greg. Raro vl' nunq̄ pctōres ad lamētuz pnīe redirēt si nulla essent bonoz exempla q̄ eoz mētez traherent. Idcirco bon⁹ exemplar⁹ valde merek nam efficitur ꝓticeps oīm bonoz illi⁹ qui sequitur eū in bono. De quo Cesarius Quāta exempla bonitat⁹ ⁊ caritatis oñdis cūtātis ⁊ ꝓ tantis pmia eternal'r possidebis. naz tales q̄tum dic ꝑ ceteris lucent ꝑ bona exempla. tm̄ pre ceteris fulgebūt in futuro. Dañ. xij. Qui aūt docti fuerint fulgebūt q̄si splendor firmamenti. ⁊ qui ad iusticiā eruditū multos quasi stel. in ꝑpetuas eterni. Jō horratur apl's. i. Thi. iij. Exemplū esto fidelium in verbo ⁊ conuersatōe. non solū dicit in verbo sed etiā in conuersatōe. Quia dicit Leo papa Validiora sunt exēpla q̄ vba ⁊ plem⁹ voce muroꝝ q̄ voce. Et sic sol lucet ꝑ ceteras stellis. sic tales pre alijs in celis. Mathei. xiij. Fulgebūt iusti sicut sol in regno patris eoz. Unde Aristo. v. ethi. Ille optim⁹ q̄ vtitur bonitate nō solū quo ad se: sed etiam q̄ ad alios. Nam scribit Jaco. v. Qui conuerti fecerit pctōrem ab errore vie sue saluabit aiam̄ ei⁹ a morte. Talis fuit abbas q̄dā vt narrat Jacobus de vitriaco. q̄ q̄dam fuit raptor princeps latronū qui cepit abbatem q̄ndaz cum suis. Cui abbas ait quid vellet. dic̄ eq̄s vros ⁊ vestes. Cui abbas. Dona dei sūt cōmunia. nā annis plurimis bis vsus fui. ido iustū est vt eis etiam vos iam vtamini. Cui raptor. Hodie vl' cras vendem⁹ totū ⁊ eme mus necessaria ad victū. Cui abbas. Fili mi quare tm̄ laboras ⁊ exponis te pericl'o ꝓ victu tuo veni mecū ⁊ ego bñ procurabo tibi. Cui raptor. nō possuz comedere fabas vras ⁊ olera Rñdit abbas. Dabo tibi carnes ⁊ pisces et bonū vinū. tandē acquiesc̄it ad ꝓbandū q̄d nam abbas faceret. Qui fec̄ ei ꝑpare vnaz camerā pulcrā ⁊ lectū pulcz. assignās ei monachū qui sibi seruiret. ⁊ oīa q̄ desiderauit dedit ei. ⁊ oñi die p⁹ q̄ comederet mōachus de ꝑcepto abbatis patris corā eo tm̄ panez ⁊ aq̄m comedebat. Cuz hoc monach⁹ pluribus diebus fecisset: latro q̄siuit ab eo dicēs

Frater quid feciſti q̄ oīm die ſic te affligis. Nunq̄d boies interfeciſti. Cui ille. abſit a me dñe q̄ vnq̄ boiez p̄triſtauerim. Rurſū latro. ſi fornicatōem adulteriū ſacrilegiū cō/miſiſti. Tūc mōach⁹ p̄ admiratōe ſe ſignās ſigno crucis ait. Dñe q̄d dicitis. a puericia ī mōaſterio intraui. nūq̄ feminā tetigi. cui latro. Quare ḡ ita te affligis. ait: vt habeaz deū mibi p̄piciū. Tūc latro p̄ūctus intra ſe dixit. q̄ miſer ego ſum q̄ tot mala furta: hōi/cidia: adulteria: ſacrilegia feci. et nunq̄ ieu/naui. Et vocato abbate cecidit ad pedes ei⁹ et petijt vt recipetur ī frēm. Qui receptus ī mōaſterio remāſit. et p⁹ hoc bonoz opz ex/ercitijs oēs ī religiōe ſupauit. ¶ Terciū ſignū vite corpal' cognoſcit' p̄ ſenſum tactus qz ſi ſentit cū tāgit' eſt ſignū qz viuit. Spūa/liter. Sic ſi hō tangit' aduerſitatib⁹ et tribula/tionib⁹ et ſentit patiēter tolerās ē bonū ſignū qz dic' Gre. Qual' vnuſq̄ſq̄ apō ſe lateat il/lata p̄tumelia p̄bat. Quidem⁹ eiz q̄ vaſa ple/na ſi reſonāt: ſz vacua. Sic et boies plēi grā et v̄tutib⁹ nō murmurāt in tribulatiōib⁹. ſz vacui a grā. Jō de bonis ut de ſanctis marti/ribz canit'. Nō murmur reſonat nec q̄rimo/nia ꝛc. nā deus in'aduerſ' p̄bat hoiem an ſit eius fili⁹ vt yſaac Jacob. Geñ. xxvij. Accedō ad me huc vt tangā te fili mi et p̄bem vtruz ſis filius me⁹ Eſau an nō. Dicit enī grego. Qui impatiēs ē ſibiip̄i teſtis ē q̄ bon⁹ ñ ē. iō Eccī. ij. Fili accedēs ad ſeruitutē dei p̄pa/ra aīam tuā ad tēptatōem. Nā ſcribit Luce xxi. In pacia vrā poſ. aias v. ¶ Quar/tū ſignū vite corpal' eſt guſt⁹ vicz ſi res ſapit in ſe ſic eſt. Spūal'. Si guſtus adeſt dīne dulcedīs grē et gl'ie dei. vt cū ſcz audit de bis loq̄ placet ei v̄bū dei. eo q̄ v. Gre. Cib⁹ mē/tis ē v̄bū veritatis. Hoc enī eſt bonū ſignuz Si vo ñ ſapit de deo audire aliq̄d de paſſio/ne ſcz xp̄i et alijs ſpūalib⁹ ſignū ē q̄ coz tuuz eſt repletū terrenis voluptatib⁹ ac carnalib⁹ deſideriſ et de reb⁹ mūdanis occupatū. Qz dic' apl's. i. Coz. ij. Animalis hō nō p̄cipit ea q̄ ſunt ſpūs dei. Nā ſm Bed'. Sic ignis et aq̄ ſimul' ſtare non p̄nt. ſic nec corpales et ſpūales delicie. Et ſic filijs iſrl' mal' māna nō ſapuit ſz pl⁹ allijs et cepe. ſic ſm Bed'. dei v̄ba ſūt ce/leſte māna q̄d oblectat illos q̄ viuūt vita ſpi/ritus. bis v̄o q̄ vitā ſpūs ñ bñt ſz in morte aīe ſunt v̄ba dei ſic nec alia q̄q̄ ſpūalia non ſapiunt. ſz pl⁹ corpalia et terrena. Vnde greg. Bis dulce ē eſſe in terrenis reb⁹ q̄ nil gu/ſtā/uerūt de celeſtib⁹. dulce ē eis ee in carnalib⁹ q̄ nō guſtāt de ſpūalib⁹. Et b nō ē ſignū vi/te ſz mortis. Ro. viij. Si ſm carnē vixeri/tis moriemī. ſi aūt ſpū fcta carnis mortifica/ueritis viuetz Jō apl's Col. iij. Que ſurſuz ſunt q̄rite. vbi xp̄s eſt ī dextra dei ſedens q̄ ſurſum ſunt ſapite non q̄ ſup terrā. Dic enīz Amb. Impoſſibile ē hic implere ventrē et ibi mētem. ¶ Quintū ſignū vite corpalis eſt mot⁹. ſ. mēbroz manuū et pedū. Spūal'r Sic cū hō mouet' ad bona opa et eſt agilis et velox ad ea: eſt ſignū vite ſpūal'. Ad gal'. vi. Si ſpū viuim⁹ ſpū et ābulem⁹. i. in ſpūalib⁹ exercitatōibus ſim⁹ proni. Nā ſm ap'm ro/manoz. viij. Qui ſpū dei agūtur: hi filij dei ſunt. Qui igit' tepeſcūt diu'mīūt et ſpūa/lia opa negligūt. vt p̄dicatōes miſſas et hu/iuſmōi. nō eſt hoc ſignū ſpūal' vite q̄ ſurrexe/rint cū dño. Nam d. Aug. Vita aīe amor ē. et qui nō amat mortu⁹ ē. Si ḡ amares deuz vti q̄q̄ nō tedioſus et ociosus eſſes. Qz dicit Greg. Caritas ñ eſt ociosa ſz operosa. opat' enī magna ſi eſt. ¶ Sextū ſignū ē recta locucio ſenſibil'. nam cū hō infirm⁹ eſt et bene loquit' eſt ſignū vite corpalis. Si aūt imp̄fe/cte loq̄tur timēdū eſt de morte. Spūaliter. Recte loquī ē de deo loq. i. Pe. iij. Si q̄s loq̄tur q̄ſi m̄ões dei. vt oz̄are. deo grās age/re. hoc eſt enī bonū ſignū. Crif. Quale coz vnuſq̄ſq̄ bz: talia v̄ba loq̄tur. Et Bat. xij Ex abundātia cordis os loq̄tur. vt pz ō bonis boibus qui freq̄nter noīant Jōm et mariam et alia bona et boneſta nomīa. quia habent bona corda et pudica. Sic qui loq̄tur verba detractoria: ſcurrillia et impudica. ſignuz ē mali et impudici cordis et mortis ſpiritual': ſicut quādo infirmus loq̄tur impedite deſpe/ratur de vita eius. Naz ſicut ſe habet homo ab intra in corde. ſic ſe oñdit ad extra in ver/bis et ope. De quo Criſto. iij. etbi. Qualis vnuſquiſq̄ eſt talia dicit: taliter viuit et ta/lia opatur ꝛc. ¶ Septimum ſignuz eſt calor naturalis. quia q̄diu habet hō calo/rem naturalē ſignū eſt vite. Sic ſpiritualit'. ſi homo habet calorem ſpūalem. id eſt amo/rem dei et proximi et deuotionē in operibus

Quia dicit Richardus. deuotio est feruida mētis in deū dilectio q̄ hō accēdit igne spūs sancti ⁊ feruēter se exercet in bonis opibus Et est h̄ valde meritoriū De quo Hiero. et hr̄ in canōe de ꝯse. dist. v. Nō mediocriter. Melior ē septē psalmoꝝ decātatio cū cordis puritate ac serenitate ⁊ spūali hilaritate: q̄ totiꝰ psalterij modulatio cū anxietate cordꝫ atq̄ tristicia: sꝫ cū calor naturalꝫ deficit ⁊ oīa mēbra sūt frigida ē signū mortꝫ: sic cū hō bona opa facit sine caritate ⁊ deuotiōe ē signuꝫ ꝙ nō surrexit ꝟe cū xp̄o ad verā vitā spūalē Nā sicut xp̄s ꝓbauit resurrectōeꝫ per ꝯmestionē faui mellis. sic hō debet ꝓbare resurrectionē spūalem a morte spūali per dulcedīeꝫ deuotōis in operibꝰ. Bern̄. Sic mel in cera sic deuotio in aīa. quid ē enī cera sine melle. nisi quid insipidū. sic ⁊ hō sine deuotōe. Jō Cassianꝰ in lib. collatōum Jobis abbatis. Melius ē deuotū in minoribꝰ q̄ indeuotuꝫ in maioribꝰ operibꝰ inueniri. Et h̄ est qd̄ d. apl's. i. Coꝝ. xiiij. In eccl'ia volo q̄nq̄ ꝟba sensu meo loqui vt alios instruā q̄ decē milia verboꝝ in lingua. q. d. breuis orō plus valet cū deuotōe q̄ longa sine deuotiōe.

Feria tercia pasche

Sermo lxxxij

Pax vobis ego suꝫ. Joh. xx. Et legit̄ hodierna die ꝓ euāgelicali officio. H Pro introductōe orit̄ q̄stio. Cur xp̄s manifestās se apl'is dixit hoc ꝟbū pax ⁊ nō aliud. Rn̄det̄ ꝙ hoc fecit mltiplici de cā. Prīo qꝛ pax ē diuine ꝟtutis naturalꝫ ꝓprietas. Et qd̄ hō naturalr diligit in eo delectatur. Et sic xp̄s dei filiꝰ in sūma pace natus ē qꝛ in natiuitate eiꝰ pax hoībus nūciata est. Lu. ij. Et in terra pax hoībꝰ bone volūt̄. In vita pacē docuit. lu. x. In q̄cūq̄ domū intraueritis primū dicite: pax huic domui. In morte pacem ꝓ testam̄to discipulꝫ reliq̄t Joh. xiiij. Pacem meā relinq̄ vobis. pacē meā do vobis. Ideo pꝰ resurrectōem discipulis pacē attulit di. Pax vobis. qꝛ eā nat̄aliter diligit. Scdo qꝛ pax ē oīs belli finalis cupiditas. vt hēt̄ in canone. xxiij. q. i. Noli. Bellum gerit̄ vt pax acquirat̄. Tercō quia pax est omīs rei create adoptabilis suauitas nichil eiꝫ dulciꝰ nil ꝯnaturalius ē rei create ip̄a pace. Vn̄ aug. xix. de ciui. dei. c. xi. dicit Tm̄ est pacis bonū vt etiā in terrenis rebꝰ atꝫ mortalibꝰ nihil gratiꝰ solet audiri. nihil d̄siderabiliꝰ ꝯcupisci. nil meliꝰ īueniri. nihil felicius possideri. Cur bellū a bonis geritur nisi vt pax habeat̄. hinc bestie siluas repetūt. hinc volucres ad aera se sustollūt. pisces ad ꝓfunda maris se dimergūt. reptilia in visceribꝰ terre se abscondūt vt pacē habeāt. Ideo Aug. Pax est bonū sine quo nihil est bonū. Et glo. sup ꝟbo pax vobis dicit. Qui pacez dedit vno ꝟbo dedit oīa bona. Et aug. dicit Pax est vna dictio ⁊ tribꝰ lr̄is scribit̄ ad significandū trinitatē ⁊ vnitatē. s. potentiam patris. sapiam filij. bonitatē spūssctī. de q̄bus pax ꝓcedit. Et pax caret pl'ali nūero ad significandū euitatōem pluralitatꝫ dīne eēntie et ꝙ nō est aliꝰ q̄ pugnat ꝓ nobis nisi deus nr̄. ij. Mach. i. Dn̄e deꝰ oīm creator terribilis ⁊ fortis iustus ⁊ misericors q̄ solꝰ es bonꝰ rex: solus p̄stans: solꝰ iustus ⁊ omīpotēs et eternus qui liberas isrl' de omī malo. nā ipse pacis dator ⁊ amator est. Dator. de q̄ ij. ad Thesa. vlti. Ipse aūt deus pacis det vobis pacē sempiternā in oī loco. Qꝛ oē datū optimum desursum ē descendēs. Jacobi. i. Itē est pacis amator. ij. Coꝝ. vlt. Pacē habete et deus pacis ⁊ dilectōis erit vobiscū. Itez est pacis actor. Ephe. ij. Ip̄e eniꝫ est pax nostra qui fecit vtraq̄ vnū. Etiā est pacis remunerator. Mat. v. Beati pacifici qm̄ filij dei vocabuntur. ideo dixit: pax vobis. In summa euangelij duo innuunt̄. Primo personalis p̄ntia xp̄i saluatoris. ibi Stetit ih̄s Scdo ꝓbabilis euidentia sue resurrectōis ibi. palpate ⁊ videte. De primo dic̄. In illo tempe scꝫ in die resurrectiōis cuꝫ discipl'i venissent de Emaus dicētes. surrexit dn̄s ꝟe. Et quō ꝯgnouerūt eum in fractione panis. Tūc stetit ih̄s in medio discipuloꝝ qui clausis ianuis intrauit per dotē subtilitatis. Sꝫ. d. quō veꝝ corpꝰ potuit intrare clausis ianuis: eo ꝙ duo corpa nō p̄nt sil' stare in eodē loco. Rn̄det sctūs Tho. pte. iij. q. liiij. arti. i. Quāuis nō sit hoc ex natura corporis ꝙ possit in eodē loco esse cū alio corpe. tn̄ h̄ potest deus facere per miracl'm: sic fecit vt corpus xp̄i de clauso vtero btē ꝟgīs exiret.

Et sic nō ex nata corpis sz potius diuinitatz vl
mite illō corp⁹ licz rez essz ad discipulos intra
uit ianuis clausis. Unde Aug. in qdā ser. pa/
scali. qdā sic disputāt. si ℔ corp⁹ resurrexit ō
sepulcro qō pependit in ligno quō per ostia
clausa ingredi potuit. Et rndet. si ꝓbendis
modū nō est miracl'm. nā vbi deficit ratio:
ibi est fidei edificatio. Et aug. sup Joh. dic
Uoli corpis vbi diuinitas fuit z erat ostia
clausa ñ obstiterūt. Ille qppe nō eis aptis i
trare potuit q̄ nascēte virgitas mris iuiolata
pmānsit. ℞ Et dic notāter stetit ihs vbi q̄
ritur. Cur stetit z nō sedit vl ibat. Rndetur
ad designādū q̄ nō hēt corp⁹ fluxibile trāsi
ens z passibile: sz impassibile z ꝓpetuū. Unde
Greg. sup Ezech. pte. i. ome. vij. Sic cristal/
l⁹ ꝓgelat̄ ab aq̄. iuxta illō Eccī. xliij. Frigid⁹
vent⁹ aq̄lo flauit z gelauit cristall⁹ ab aqua
Frigid⁹ vent⁹ fuit clamor iudeoz Tolle tolle
crucifige eū. a q̄ cristall⁹. i. corp⁹ xpi ꝓgelatū
. i. impassibile z īmortale factū est. Itē stetit
ihūs vt potentiā diuinitatis oñderet se ñ ami
sisse. p quā nrām infirmitatē eternal'r robora
ret et se dñium in oibus hrē ꝓbaret. Matth.
vlt. Data ē mihi oīs ptās. Itē stetit in me
dio discipuloz nō añ vl retro. ad designdū
q̄ dñs pt̄ inter se z hoīem eū mediatorē mi
sit. Unde di. aug. in. v. ꝓfes. Mediatorē inē
deū z hoīem optebat vt aliq̄d hrēt sile deo
z aliq̄d sile hoībus. Sic xp̄c dei filius media
sona in trinitate ex deo z hoīe ꝓcepta in assū
ptiōe hūanitatis mediū se fecit iter deū z ho
minē ℣ Jōo sp medium q̄ sibi ꝓprium z de
lectabile in oī vita elegit. s. in ingressu ꝓgres
su egressu z regressu. Primo tenuit mediū in
ingressu. ℔ ē in natiuitate: qz in medio duoz
aialium. iuxta illō Habac. vlt. In medio duū
animaliū. s. bouis z asini cogno. boc ꝑm. lxx.
interp̄tes. qrñ editō hz. Dñe audiui auditū
tuū z timui. dñe ꝓsideraui opa tua z obstu
pui in medio duoz aialiū ꝓgnoscēris. Naz
sic talia aialia portāt onera hoīm. sic xp̄us hō
nat⁹ est vt onera nrē culpe portaret. Isa. liij.
Uere languores nrōs ipe tulit z pctā nostra
portauit. Itez sic talia aialia ministrāt homi
z sic xp̄s. Lu. xxij. Ego aūt in medio vestrū
sum sicut q̄ ministrat. Secō tenuit mediuz
in ꝓgressu hoc ē in vita. fuit ei in medio do
ctoz. Lu. ij. ad designandū q̄ vita ei⁹ nobis
esset in doctrinā z q̄ ipe esset q̄ ꝓferret nob
sapientiā. Unde Eccī. l. Quasi stella matutina
in medio nebule z q̄si luna plena in diebus
suis lucet z quasi sol refulgens. sic ille effulsit
in templo dei. Sic xp̄s fecit diuinā sapi
entiā refulgere in nobis. p q̄ō monal'r desi/
gnat̄ q̄ nos in collatōe sapie teneam⁹ mediū
nō omnia attribuēdo nrō intellectui z affectui
nec nimiū nos occupādo ō subtilibo z occul
tis diuīs secretis. ad Ro. xij. Non pl⁹ sape
q̄ oportz sapere: sz sape ad sobrietatem. vbi
Bern̄. Non ꝓhibet sape sed pl⁹ sapere. Nā
sapiētia ꝓparat̄ cibo im moderate sumpto q̄
nō reficit: sed ledit. ideo Eccī. iij. Altiora te
ne quesieris et fortiora te ne scrutat⁹ fueris.
Compat̄ enim sapiētia sali q̄si cibus nimis
condit̄ parit. Jō Bern̄. de ꝓsiderationibus
Tene mediū si nō vis perdere modū. Naz
dicit pl'us in etbicz. Omnes virtutes con
sistunt in medio. Et Bernard⁹. Quidqd
excedit mediū vergit in viciū. Tercio xp̄us
tenuit mediū in egressu: ℔ est in morte. qz in
medio terre passus ē. dicūt ei doctores q̄ lo
cus caluarie sit in medio terre. iuxta illō. ps
lxxiij. Operat⁹ ē salutē in medio tre. Itē in me
dio latronū crucifix⁹ ē ad oñendū q̄ eēt iu
dex q̄ causas vtriusq̄ partz discernit z tene
bit medium in iudicio gñali z statuet oues a
dextris. hedos a sinistris. z implebit illud
ps. lxxxi. In medio deos diiudicat. Quarto
tenuit mediū in regressu. s. in resurrectōe ad
designdū q̄ ipe sit ille vn⁹ deus q̄ sit vnus
mediator dei z hoīm hō xp̄c ihs. de q̄. i. Thi
mo. i. et de q̄ Isa. xij. Exulta z lauda bitatio
syon qz magn⁹ in medio tui scs isrl'. ¶ Et subdit. Stetit ihs in medio eoz z dixit
Pax vobis. Necessaria erat eis nunciatio
pacis. qz caruerūt pace interiori z exteriori.
Interiori qz in fide peccauerūt. exteriori qz in
psecutōe iudeoz erāt. Itē obtulit discipul⁹
pacē nō tpis: qz exponēdi erāt mlt̄is tribula
tionibo sz pectoris. Joh. xiij. Pacē meaz do
vobis sz pectoz. pacē relinq̄ vob. s. eterni/
tatis. Sz cito qz breue est qō tpe ꝓcludit⁹ re
spectu eternitatz. Subdit. Qz ego sum. s. pax
vera. Ephe. ij. Ipe ē pax nrā qui fec vtraq̄
vnū. q. d. ne putetis q̄ sum ali⁹ q̄ nūc resur/
rexi ab eo qui in ligno pependi. nolite timere
scilicet me tanq̄ mortuū qz ego sum vivus.

Apc̃. i. Mortuꝰ fui ⁊ ecce sū viuẽs. Ebdit Cōturbati ꝙ ⁊ territi estimabāt se spm̃ vi/dere. Beda. licꝫ sciebāt xp̃m pri⁹ habuisse ve rā carnē. tñ exq̃ mortuꝰ fuit credebāt se vide re illū spm̃ quē xp̃c ī cruce emisit. ℞ Sz d. tñ a nat̃a spūs nō videt̃ a nob. Rñdet̃ q̃ discipli estimabāt se videre spūm in assūpto corpe ab aere Sz di. ḡre spūs ñ videt̃ a no bis Rñdꝫ aug⁹. in de ꝯgnitiōe ve vite. Cur lapis ñ sentit ictū pcutiētis: vl̃ cur aīalia bru ta ñ intelligūt ꝙba hoīs loq̃ntꝫ Rñdes forte nō ē de eoꝝ nat̃a. sic est ⁊ b dū sum⁹ in mor tali corpe ꝯpaīe exeūtes a corpib⁹ vidēt spūs sic̃ sunt ī sua simplici eētia. Sz. d. quō fue runt turbati cū dr gauisi sūt discipli. Job. xx Rñdet̃ ꝑmo turbati fuerūt ⁊ territi ex subita appitōe ut dic̃ Lu. ſz p⁹q̃ ostdit eis lat⁹ ma n⁹ ⁊ pedes tē gauisi sūt Sz d. quō estiabāt se videre spm̃ cū loquebāt̃ adinuicē q̃ xp̃c ve surrexit. Rñdꝫ Amb. licꝫ petr⁹ ⁊ alq̃ discipli videtes eū in emaus scirēt ip̃m resurrexisse: tñ exq̃ ingressus ē ad eos clauso cenaculo ex b credidert ñ eē corp⁹ ſz spūꝫ ei⁹? Nota q̃ xp̃c p⁹ resurrectōez reꝑhendit cogitatōes incre dulas ad designandū q̃ ve resuscitat⁹ dꝫ co gnoscere ⁊ resistere cogitatōib⁹ mal̃. Unde Aug. ad demetriadē ꝙ ginē. Utilissimū atq̃ ꝑfectū est vt anim⁹ assuescat discernere cogi tatōes suas vt bonas alat malas occidat q̃ in his sōs boni ⁊ origo mali. ió Isa. i. Auffer te malū cogitatōuꝫ vestraꝝ ab oculis meis. ℞ Primo q̃ cor inquināt. Bern̄. Duꝫ nō spnim⁹ mīma. interduꝫ labim̃ ad turpia. Hiero. Nunq̃ vagis cogitatōib⁹ pateas q̃ si in aīmo sedeāt dñabunt̃ tui. ⁊ te ducēt ad delictū marīm. Dyabol⁹ ei⁹ in ipugnatōe aīe vtit̃ duplicib⁹ instrumentis ſz puis et ma/gnis. Astut⁹ enī dū ꝑpendit non recipi sug/gestiones. de grandi ⁊ enormi pctō aliq̃. ido veniet cū puis. recte sic̃ puul⁹ latrūcul⁹ꝑ fe nestrā mittit̃: vt maioꝛib⁹ latrōib⁹ feras ape riat. Ita dyabol⁹ puas cogitatōes imittit. ⁊ si ille ꝑ negligentiā admittūtur trabūt ꝑsen suꝫ ad noxia. puer. iiij. Omni custodia serua cor tuū q̃ ex ipo vita ꝓcedit. Scdo q̃ domi ciliū diaboli ꝑpant. Greg. in. v. moza. Licꝫ reprobꝫ mētes nō sp̃ sequunt̃ diabolum in ope tñ valde se obligāt in cogitatōne. nā per malas cogitatōes repellit̃ spūsctūs. Sap̃. i Aufert se a cogitatiōib⁹ q̃ sunt sin̄ intellectu et vbi spūsctūs repellet̃ ibi spūs mal⁹ ingre dit̃. Jō puer. xv. Abominatio dñi cogitatō nes male. Bern̄. d. Repellere a se spm̃ sc̃m nō est in voto cogitantis sit tñ ex culpa negli gentis. ℞ Hinc ē q̃ ait Aug⁹. in ep̃la ad demetriadē vginem. Quidq̃d pudet di cere pudeat ⁊ cogitare. Tercō q̃ cathenam infernalē parāt. Gre. ex cogitatōe delectatō nascit̃. ex delectatōe affectō ex affectōe ꝯsens⁹ ex ꝯsensu opatio. ex opatione ꝯsuetudo. ex ꝯ suetudie despatio. ex despatōe defensio. ex de fensione gloriatio. ex gloriatiōe eterna dāna tio. Et sic de corde faciūt infernū. q̃ vbi dia bolus ibi infern⁹. q̃ in tali corde sunt inferni insignia. q̃ ibi vermis ꝯscie. ibi ignis cōcu/piscētie. ibi fetor luxurie. ibi tenebre ignoran tie. cecitas intelligentie. p̃s. lxviij Obscurē tur oculi eoꝝ ne videāt. Et sic priuāt hoiem omni grā. ¶ Exemplū de heremita in vitas/patr̃: qui oī die pascebat̃ cibo celesti. Cū enī in abstinētia mīta ꝑdurassz ⁊ in orōnibus et hymnis sedule deo ofuret tāq̃ benemerito militi suo dñs bas remuneratiōes parat. vt cunq̃ enī cibi vsum nature necessitas poꝓ/sciſſet: ingrediēs spelūcā suā panē mire suā/uitatis mireq̃ cādoris mēse sue suppositum inueiebat. Tādē tñ cogitatōib⁹ eū ꝑ diuersa ꝓcipicia rapiētib⁹ reprob⁹ effectus paulati de sublimioꝛib⁹ ad inferioꝛa corruēs tepidus decrescebat. Quo sic decrescente etiā panis quē sibi dñs q̃tidie ꝑ annona ꝓtulit a sapo/re ⁊ candore pristino in deteriorē sp̃ speciem in dies magꝫ atq̃ magis trāsmutabat̃. Et cū nec hoc q̃dem signo emēdare se curaret. sed heremū relinq̃ns sec̃m ingredi statuissz Cū q̃ iter arripuissz estu diei nimio fatigat⁹ cel lam quoꝛundā frat̃ subintrare coactus ⁊ pe titionibus eoꝝ victus verbum doctrine his seminare ꝓpulsus ē. Quib⁹ cū sic de lubricꝫ cogitatōib⁹ ⁊ demonū insidijs sermonē facc ret intra se compūctus cogitare cepit. Quō alios moneo ⁊ ipse decipioꝛ. aut quomodo alios corrigo qui meipm̃ ñ emēdo. Valedi/censq̃ fratrib⁹ cōtinuo se rapidissimo cursu in heremū vnde discesserat dedit. videnscq̃ celestis mēse bñficium se ꝓdidisse in cinere et cilicio cum planctu ⁊ lacrimis tamdiu lu gebat: donec angelus assistens diceret ei.

Sermo

Suscepit deus pniam tuã ⁊ repropiciat ẽ tibi: sz caue ne vltra elat⁹ decipiat⁹ Jõ greg. xi. mora. Sic tinee sine sonitu penetrãt ve/ stimẽtũ. sic cogitatõ mẽtẽ. Hugo ꝺ san. vic. Sic ligna nutriũt ignẽ. sic cogitatões ꝺsideria. si bone ignẽ caritat⁹ si male ignẽ cupiditatis. iõ Hiero. in epla ad filiã mauricij. Ne dicas cogitaui ⁊ ñ feci. ꝺ cogitare nepbas ẽ qꝺ facere crimẽ ẽ. Dic nãq Gre. xxiij. mo/ ra. Dis inqtas pri⁹ accrescit in cogitatiõe. Tũc oñdit eis signa resurrectõis di. Clide te man⁹ meas ⁊ pedes meos. In ꝺ q oñdit cicatrices vlnex ꝺsignauit q q ve surrexerit vulnera pctõx abscõdere nõ ꝺz. Boecius. Si op⁹ medicãtis expectas: optz vt vuln⁹ dete gas. Et oñdit man⁹ ⁊ pedes ad designandũ pctã opis ⁊ intentõis. Subdit. palpa. ⁊ vi. qz spũs carnẽ ⁊ ossa nõ hz sic me videti hrẽ q. ꝺ. ꝓsiderate qꝺ vex sit corp⁹ Q Sz. ꝺ. vex corp⁹ nõ euanescit: sz corp⁹ xpi euanuit. igit ẽ. Rñdet. s. Tho. pte. iij. q. liij. ar. i. q hec ẽ dispositõ corpis glriosi ut sit spirituale. i. subiectũ spũi. i. Cor. xv. Seminatur corp⁹ aiale: surget corp⁹ spiritale. Ad ꝺ aũt vt sit subiectũ corp⁹ spiritui requirit q ois actio corpis subdat volũtati spũs. ⁊ sic in volũtate corpis glificati ⁊ ptãte ẽ q pt vi deri qñ vult ⁊ qñ nõ vlt nõ videri. Et dic s. Tho. ibidẽ q xps hoc hũit ñ solũ ex ꝓditõe corpis glriosi. sz eẽ ex virtute dinitat⁹ p quam fieri pt: vt etiã corpa nõ glriosa miraculose ñ videãt. Nota iobes dic q eẽ oñdit eis lat⁹ Cñ nõ sine cã dns voluit oñdere vulnera i trib⁹ locis sz in latere iuxta cor. vt si qs frigid⁹ ẽ in amãdo videat lat⁹ xpi iuxta cor p/ foratũ ⁊ inflãmabit ad amorẽ. Can. viij. po ne me vt signaculm sẽ cor tuũ. Si qs aũt ẽ tepid⁹ i opando videat man⁹ pforatas ⁊ inci tabit ad laborẽ. Isa. xlix. Ecce in mambꝰ me is descripsi te. Itẽ si qs ẽ infirm⁹ aduersa sustinẽdo: videat ei⁹ pedes pforatos ⁊ aiabit ad supportatõem. Heb. xij Recogite eũ qui talẽ sustinuit a pctoribꝰ aduersuz semetipm ꝓtradictõem vt ñ fatigemi aimis vris deficientes. R Sz. ꝺ. cur nõ apuit in glrificato corpe. Rñdet Aug. nõ potuisset inspici ocul' corporeis. vt ptz in trãsfiguratõe Aristotil'. ij. de aia. Excellẽs sensibile corrumpit sensum. ⁊ sic filij isr'l nõ potuerit intẽdere i faciem Moysi. sic Exo. xxxiij. Sz. ꝺ. quõ corp⁹ xpi potuit esse palpabile cũ sic essz subtile. Rñdet sm Gre. xliij. mor. ca. c. q i corpore glriosi sũt duo. s. corpulẽtia ⁊ subtilitas et tñ nõ sunt eiusdẽ generis. vhũ ptinz ad naturã. alterz ad gl'iam. Inqt enim. In illa rsurrectõis gl'ia erit corp⁹ nostr subtile qdẽ per effectũ spiritual' potẽtie sz palpabile p vitatẽ nature: vt dic Amb. ꝓpr primũ fuit palpabile. ppr scom potuit sine diuisione clausa ostia penetrare. Hõdit. Adhuc aũt illis nõ credentibꝰ. s. pfecte sz mirantibꝰ p gaudio. ꝺ quo Job. xvi. Iterz videbo vos ⁊ gaudebit cor vrm ⁊c. Tũc mãifestauit resurrectõem suã p sensũ gustus dicẽs. habetis hic aliquid vt mãducet. Beda. petiuit mãducare nõ ex necessitate sz ex dispensatõe vt oñderet se viuẽtẽ. At illi obtulerũt ei ptẽ piscis assi ⁊ fauũ mellis. ⁊ cũ mãducasset corã eis sumẽs reliquias dedit illis. Aug. xx. de ciui. ꝺi Sic aliter absorbet aq̃m terra sitiẽs. aliter sol' radi⁹ candẽs. illa indigẽtia. iste potẽtia. Sic ⁊ sm Aug. nõ egestate sz ptãte mãducauit. ⁊ i aliud trãsformauit. i. in aerẽ. put sibi placuit. Et dixit ad illos. Hec sunt verba q locut⁹ suz ad vos. scz Lu. xxiij. Ecce ascẽdim⁹ ihrl'im et ꝓsummabunt oia q scripta sũt p ppr̃as ꝺ filio hois: tradet ei gẽ. ⁊ illu. ⁊ fla. ⁊ ꝓspu. et p⁹q̃ flagellauerit oc. eũ. ⁊ tercia die resur. Cũ adhuc essem vobiscũ scz in corpe mortali: qm̃ necesse erat impleri omia q scripta sũt in lege Moysi. de q iudei ignoranter dixerũt Job. xix. Nos legẽ bem⁹ ⁊ sm legẽ dz mori scz vt testamẽtũ noue legis ꝓderet. Tũc aperuit illis sensũ vt itelligerẽt scripras scz qs pri⁹ nõ intellexerẽt Nam Jobes cum veniss ad monumẽtũ ⁊ nõ inuenisz corp⁹ credidit eẽ ablatũ. ideo q nesciebat scripturas. idcirco illũ nauit eoz intellectũ interi⁹ Job. xxxij. Inspiratio omnipotentis dat intelligentiaz Et dixit eis quoniã sic scriptũ est: ⁊ sic oportuit xpm pati ⁊ resurgere tercia die a mortuis. Beda. Nam pditus fuisz fruct⁹ passionis si nõ adesset vitas resurrectõis: ⁊ pdicare in nomie eius pniam ⁊ remissionẽ pctoz in omnes gentes. ⁊ bene dicitur offis. i. Johãnis. ij. Ipse est ppiciatio p pctis nris: nõ nostris tñ sz p totius mũdi pccatis.

De eadem feria Sermo lxxxiij.

¶ Iri scdo subiūgit pbabilē euidētia sue resurrectōis d. Quid turbati estis scz ad meā pñtiam. ⁊ vt quid ascendūt cogitatões in corda vrā. s. falsę. qz creditis me esse spm̄. dic̄ vene. Beda. Cogitatões bone descēdūt a deo in corda sic̄ semē desup iacit in terrā. Jaco. i. Oē datū optūm et oē donū pfectū desursum ē descēdēs ⁊c̄. sz cogitatões male ascēdūt de corde sic̄ herbe male de terra. Mathei. xv. De corde exeūt male cogitatões homicidia ⁊c̄. q̄ coīq̄nant hoīem. Cirill⁹. Ex ista rep̄hensiõe bē q̄ fuit verus de⁹ q̄ in bñanitate erat passus quē nõ latet aliq̄ cogitatio. iuxta illd̄ ps. xciij. dñs scit cogitatões hoīm Gen̄. Omia q̄ legim⁹ in scr̄ijs sacrar scripturar sunt medicamēta nr̄ar aiar. ¶ Sic̄ enī legim⁹ xp̄z manifestasse suā resurrectōz ⁊ pbasse. sic nostra spūalis pbari dz. Prio nūciauit pacē discipulis. sic nos si ve surrexim⁹ cuz xp̄o. spūal'r dēm⁹ hr̄ē pacē cordis q̄ par nasc̄ a tribus Prio cū a pctis pscia sit q̄tata scz p̄ gtitō nē ⁊ purgata scz p̄ pfessiōz ⁊ accusatōz emē data p̄ sat̄ factōz ita ut dīna ira sit placata ut fecit Maria magd̄. Lu. vij. dimittūt tibi pc. vade i pa. q̄ par orīt p̄ verā querlionē ad deum. puer. xvi. Cū placuerint dño vie hois inimicos q̄z ei⁹ quertet ad pacē. nā in vteri testa. legim⁹. ad q̄scunq̄ natões dispsi fuer filij isr'l cū ad pñiam querterent quertit de⁹ misericors eos ad pacē. de q̄ps. cv. Dedit eos in misc. i pspcu oīm q̄ cep̄at eos. Scdo pgnoscit cū caro spūi ad obediēdū sit pata. nā hāc rebelliõez ex pctis Prim⁹ qz do ñ obediuit hõ tāq̄ sup̄iori. iõ suū inferi⁹ nõ obediuit sibi. ad Gal. v. Caro pcu. aduer. spm̄. Jõ hugo d̄ sacr̄is. Conari dēm⁹ q̄ntū possumus vt carnē spūi subdam⁹. Que subiectō figurat Gen̄. xvi. vbi dr. reuertere agar ad dñam tuā ⁊ būiliare sub manib⁹ ei⁹. hāc legem p̄cepit dñs puer. xi. Qui stult⁹ ē seruit sapiēti. quis stultior asino corpis nr̄i q̄ dz fuire spūi. Eccī. xxxiij. Cibaria vrga ⁊ onus asino. i. corpi Nā d. greg. Qui corp⁹ delicate reficit hic in spū deficit. Tercō pgnoscit par cordis cū volūtas p̄ oīa sit rōi pformata et fit cū p̄ iudiciū rōis aliq̄d boni fieri decernim⁹. ⁊ stati⁹ hō p̄ desideriū volūtat̄ volum⁹. et sic p̄ pcordiā illor gra ⁊ merita pullulāt i nob⁹ vt eraudiam⁹ in desideriis nr̄is. de q̄ matthei xviij. Si duo ex vobis pconsenser̄it d oī re quācūq̄ petierit fiet illi ⁊c̄. ¶ Tcōm signū spūal' resurrectiōis ē cū hō repbendit i se cogitatões malas. qz d. ps. cxxxvi. Bēs q̄ tenebit ⁊ allidet puulos suos. i. cogitatões suas ad petrā. i. ad xp̄z. cogitatões. s. malas euellendo. de q̄ Isid̄. Ille intelligit bēs q̄ statim vt incipit cogitare turpia interficit cogitat⁹. eo q̄ dic̄ greg. Sic̄ radix arbor sic cogitatō cordi. Nā vbi ē radix bona ⁊ viridis ibi viret arbor ⁊ rami ei⁹. econuerso vbi radix putrescit ibi arbor arescit. sic ⁊ hō p̄ cogitatōs prauas vt p̄z sup̄ in p̄cedenti ℞mõe. ¶ Tercū signū spūal' resurrectōis ē cū hō oīdit cicatrices viciar ⁊ ñ abscōdit illas. Qz scribit puer. xxviij. Qui abscōdit scelera sua nō dirigēt. q̄ aūt pfessus fuerit ⁊ relīq̄rit ca. miscdiā p̄seqūtur. qz dic̄ Isid̄. Cōfessio sanat pfessio iustificat ⁊ venā ipetrat: vt p̄z i figura de leprosis Lu. xvij. Ite oīdite vos sacer dotib⁹. ⁊ factū ē dū irēt mūdati sunt i via. s. Qua ppt dic̄ Aug. in li. de pnīa. ⁊ bē de pe. di. i. c. Quē penitz. Dino peniteat ⁊ dolorē lacrimis oīdat. repñtet vitā suā deo p̄ sacer dotē p̄eniat iudiciū dei p̄ pfessionē ⁊c̄. Et sic oīdat man⁹ ⁊ pedes. i. pctā opis ⁊ intentionis. ¶ Quarto resurrectio spūal' pbatur p̄ tactū aduersitatis ⁊ tribulatōis. cū hō illā eq̄nimiter sustinet. de q̄ Eccī. ij. Oē q̄d tibi applicitū fuerit accipe ⁊ i dolore sustine. et in būilitate tua pacīam habe qm̄ in igne p̄batur aur ⁊ argentū. boies vo receptibles in camino būiliatōis. Et. xxviij. Clala figuli pbat fornax ⁊ hoīes iustos tēptatio tribulationis. Sic pbat⁹ fuit Job. vi. Hec michi sit psolatio vt affligēs me dolore nō parcat. hec pbatō spūal' resurrectōis ē cū homī placet ita iusticia sic̄ eius miscdia. vt impleatur illd̄ puer. xij. Nō gtristabit iustū quidq̄d ei acciderit. Quito spūal' resurrectō pbat̄ p̄ gustū eterne suauitat̄. Ūñ colocē. ij. Que sur sū sūt q̄rite: q̄ surs̄ sunt sapite. qz d. Hiero. Nō p̄nt miscerī va vanis. eterna caducis corpalia spūalib⁹ sūma imis ⁊ p̄ter sapias

que surſuz sunt ⁊ q̄ sup terrā. Et in hoc dñs ꝓbaunt resurrectōem suā comedēdo ptē pi/ scis assi ⁊ fauū mellis ad dēsignādū q̄ spūa liē resuscitati dñt dulcedinē bñamtatis ⁊ di uinitat̄ ei⁹ p̄gustare q̄ p piscē assum et fauz mellis dēsignat̄. De q̄ greg. Quid dēsigna ri volum⁹ p piscē assum .nisi dēn ⁊ homine passum. hic piscis captus ē trāstorrētem ce/ brom. hic piscis incisus ꝓ oia mēbra assus in igne caritatis circa lignū crucis in passione Et fauus ē mel in cera. sic hic est deitas ī hu manitate. nam cui cibus iste sapit sginū re/ surrectōis ꝙe est. vt patet de btō Augustīo qui dixit. Nil mihi sapit. nil me delectat ni si de te audire ⁊ de te loqui.

Dominica .i. post pas cha Sermo lxxxiiij.

Cum sunt discipuli viso dño Joh. xx. ℣ In summa euāgelij duo innuunt̄. ℟ Prio gtioluz signū diui ni amoris. s. in multiplici xpi apparitōe. ibi cum sero factū essz. Scdo subiūgit̄ copiosū donū digni dulcoꝛ scz ī spūsci donatōe. ibi. accipite spūsckz. De prio dic̄. Cū sero factū esset in illa scz die gl'iose resurrectōis. Nō tandū q̄ pūs dñica bz duo nōia. ℟ Prio ꝺr re conciliatōis. nā lic̄ in veteri testa. filij isr̄l per agnū paschalē recōciliabāt̄ dño ⁊ inimici eoꝝ submersi sūt in mari. de q̄ filij isr̄l multū gaui si ceperūt canticū nouū cātare Exo. xv. Sic nūc ⁊ nos recōciliati sum⁹ p q̄ esū agm paschal' id̄ē corpis xpi. ⁊ egiptij .i. diaboli submersi sunt in mari rubro .i. in sanguīe xpi. de q̄ nou/ ū hymnū deo decātem⁹ scz alla. q̄ licz p oc tauā cantauim⁹. tñ hodie duplicat̄ ad signi/ ficandū duo acta in reconciliatōe scz adeptōez grē et gl'ie. sz ꝑm alla repetit̄ ꝓpt̄ duplicē glo riā scz corpis ⁊ aīe. ibi eiz erit par ꝓfecta. Le nitici .xxvi. Dabo pacē in finib⁹ vr̄is. i. potē tijs. ibi rō nō hēbit errorē. mēoria ñ oblitio nē. volūtas nō prauā affectōez. Ibi erit ple nū gaudiū. Isa. li. Gaudiū ⁊ leticiā tenebūt fugiet dolor ⁊ gemit⁹. Tūc ei ꝙe gaudi erūt discipuli. Scdo ꝺr dñica in albis: q̄ in pri mitiua eccl'a nup baptisati ābulauerūt ī albis vestib⁹. sic ⁊ nos q̄ nup baptisati sum⁹ ī aq̄s lacrimaꝝ ⁊ in riuul' pnīe. g̃ hodie ī albis ꝓsci entijs apparere dēmus. De q̄ introit⁹. i. De. ij. Quasi mō geniti infātes scz viuatis. ⁊ sñ dolo exñtes lac ꝓcupiscite scz dine dulcedis nō grossum cibū pcti Hoc eē petit eccl'ia in collēa. ℟ Festa q̄s oīpotēs de⁹ vt q̄ festa pa/ scalia pagim⁹ hec te largiente moribꝫ ⁊ vi/ ta teneam⁹ ℣ Si vis tenere ⁊ rite cele brare festa paschalia ābulādo ī albis ꝓsciētijs tē ꝓsidera exempla ⁊ desideria q̄ te optz bñe ℟ Primo optz te mūdū fugere. de q̄ epla q̄ hō die scribit̄. i. Joh. v. Oē q̄ natū ē ex deo vincit mūm id ē blādimēta ⁊ vanitatē mūi Aug. ī ser. dñi de mōte Si te delectat mūd⁹ sp es ī mūd⁹. Nā Crisō. sup Mat. Difficile ē vir̄ in mālo positū iusticiā seruare īmaculatā q⁹ ꝺr. i. Joh. v. Totus mūs ī malig̃ posit⁹ ē igit̄. i. Joh. ij. Nolite diligere mūm. ℟ Ratō Jacobi. iij. Adulteri nescit⁹ q⁹ amicicia mūi inimica ē deo Et inimic⁹ dei ꝓstituit̄ qui amic⁹ ē b⁹ secl'i. Gre. Nēo ꝓt b gaudere cū secl'o et ibi regre cū xpo⁹ q⁹ ꝑm Aug. gaudia mūdi sūt venena diaboli Amb. de fuga scl'i. Qui salu⁹ esse desiderat supra mūm ꝓscen/ dat. ℣ Scdo optz morte meditari: ⁊ tangit̄ b̄ in euāgelio Cū sero factū esset: sero ē meditatō mort⁹ ⁊ finis. hoc eiz maxle retra bit hoiem a pctō ne recidiuet Aug. in li. ex/ hor. Nichil sic hoiem a pctō revocat sic mor tis meditatō Eliden⁹ nāq̄ q̄ sic nauta lo/ cat se in fine nauis cū rite vult nauē regere: ⁊ vita nr̄a ē tanq̄ nauis ī medio mar⁹: vt ꝺr sapie. v. Que ꝓtrāsit fluctuantē aq̄m. Qui igit̄ rōnabil'r vlt illā dirigere optz finē vite sue respicere ⁊ recordare. de q̄ Eccl'i. vij. me morare nouissima ⁊ in eternū ñ peccabis. nō ī auaricia supbia l' luxuria. Nō ī auaricia. q⁹ ꝺr. i. Thi. vi. Nil intulim⁹ in hūc mūdum haud dubiū q⁹ n⁹ auferre q̄d possum⁹? Job .i. Nudus egressus sū de vtero mr̄is mee: nud⁹ revertar illuc. ꝑs. xlviij Relinq̄nt alie nis diuitias suas. Nō pecces ī supbia. Eccl'i x. Quid supb fra ⁊ cinis. Quid hodie vis te extollere sup alios cras eris sorte sub eoꝝ pedib⁹. Aug. O hō agnosce te mortalē ⁊ frā ge elatōnem. Nō etiā peccabis in luxuria. Gre. Nichil sic edomat carnis desideria sic mort⁹ mēoria. q⁹ momētaneū ē q̄d delectat: eternū aūt q̄d cruciat. Et q̄ corp⁹ hodie delli cate nutritū cras erit cib⁹ vermium. Et sic

mortis mẽoria aufert oĩa illicita gaudia. Ecclesiastici.xli. O mors q̃ amara ẽ memoria tua. Aug.li.i.ỏ ciui. Nõ m'tũ ẽ q̃ moriam̃: sz q̃ ire cogam̃. Athanasi⁹. q̃ bõa egerũt ibũt ĩ vitã eternã: q̃ vo mala in ignẽ eternũ. Tũc q̃d ꝓderint tibi oĩa mũdi gaudia ꝛ honores cũ oĩa trãseũt velut vmbra Sũt eĩz m'ti no lẽtes audire loq̃ ỏ morte q̃d ẽ signũ stulticie Grego. tota vita sapiẽtz dz eẽ meditatõ mortis. Rõ gre. Talde se solicitat in bono ope q̃ sp cogitat ỏ extremo fine. C Tercõ dz sensus refrenare. ꝛ tãgit in tertu cũ ỏr. fores erãt clause. i. sensus exteriores ꝛ interiores. Interiores. s. cogitatio: mẽoria ꝛ imaginatio. nõ cogitãdo mẽorãdo vl imaginãdo turpia. puer. iiij. O mĩ custodia ꝟua cor tuũ. s. a mal' cogitatõibꝫ ꝛ imaginatõibꝫ qz ex ipo vita ꝓcedit. bern̄. Cogitatõs male cũ ĩ aĩa luduũt illuduũt. Aug. Quidq̃d pudz boiez dicere pudeat ꝛ cogitare. qz cogitatões cathenã parãt infernalẽ. ut sup̄. iõ Isa. xxvi. Pople me⁹ intra cubicla tua ꝛ claude ostia super te Itẽ fores ñ interiores sz exteriores sensuuz. Arist. Nichil ẽ in ĩtellectu q̃n prꝰ fuit ĩ sensu. Hiere. ix. ascẽdit mors ꝑ fenestras nras scz sensuũ exterioz. bẽ. Habeat hõ sens⁹ suos ñ duces sz fuiẽtes. ut visũ auditũ ꝛc. De visu. Gre. Nõ licz intueri q̃d ñ licz ꝓcupisci Cũ eua fructũ vetitũ nõ ꝓcupiuisz si ñ aspexisset. Treñ. iij. Oculꝰ me⁹ dẽpdat⁹ ẽ aĩaz meã. ꝛ iõ ingredere ꝛ claudere ĩ medio dom⁹ tue scz plcie. D Quarto q̃ dz freq̃nter orare Et notaꝫ in ℔ q̃ erãt sikꝫ in orõe cõgregati. Sic pter ꝛ nos. i. Pe. iij. Oẽs vnanimes ĩ orõe estote. mat. xviij. Si duo ex vobis ꝓsenserit sꝑ terrã de oĩ re q̃m petierint fiet illis a prẽ meo q̃ in celẽ. Leo pp̄. Multo magis obtinebit pctõz remissio cũ toti⁹ ecclesie q̃i vni⁹ est orõ Si vnanimis tñ valz dẽpcatõ duoz. q̃d vbi milia multoz. Isi⁹. Quotiẽs hõ tãgit vicio dz subsequi oratõ. E Quinto optz deũ timere. Eccĩ. ij. Fili accedẽs ad seruitutẽ dei: sta in iusticia ꝛ timore qz ỏr Eccĩ. i. Timor dñi expellit pctm̃. naz q̃ sine timore ẽ nõ poterit iustificari. Iõ proverb. xxviij. Pctr hõ q̃ sp ẽ pauidus. Crisꝫ. Timor dei corrigit pctm̃. timor boiz differt nõ aufert voluntatẽ malefaciẽdi. de q̃ Eccĩ. xxvij. Si nõ in timore dñi tenueris te instãter cito subuertet dom⁹ tua. Qua ꝓpt dez boeci⁹. Nag nob indicta ẽ necitas ꝓbitatis cũ oĩa agam⁹ añ oculos iudicꝫ cũcta cernẽtis. nã quis latronũ vellet furari ĩ cõspectu iudicis. ꝛ sic p timorẽ dñi declinet oĩs a malo. puer. xv. Iõ gre. v. mor. dic̄. Elia dñi incipit a timore. Cui psonat p̄s. cx. Initũ sa. ti. dñi qz fm Aug. timor locũ ꝓpat caritati ꝛ retrahit hoiem a pctõ. vt bñ in cano. xi. q. iij. q̃ omipotentẽ. Qui oipotẽtẽ deũ metuit nõ ỏ euãgeliũ xpi nec ỏ apl'os nc ꝓphas vl sctõz patrũ ĩstituta agere aliq̃d vllo mõ ꝓsentit. ꝓterea Bern. ꝑmẽdat timorẽ dei di. In vitate ꝓpi nihil ita efficax ad grãz ỏi ꝓmerẽdã ꝓcurãdã ꝛ ĩuenãdã q̃ si oĩ tpe ĩueniaꝫ nõ alta sape lz timere. qz scribit Eccĩ. xv Qui timet deũ faciet bona. ꝛ tangit ibi ꝓpter metũ indeoz. F Sexto optz ꝑuã societatẽ vitare. ꝛ inuit ĩ ℔ q̃ xpc ñ appuit alicui malo p⁹ resurrectõz sic tu si ve resurrexisti cũ xpo quersare bois iuxta dictũ Senece. Cũ bis quersare q̃ pñt te meliorẽ facere. qz dic̄ p̄s. xviij. Cũ scõ sctus eris ꝛ cũ puer. p. ỏ q̃ Eccĩ. xiij. q̃ tetigerit picẽ inq̃nabit⁹ ab ea. Et puer. xiij. Qui cũ sapientibꝫ gdit⁹ sapiẽs erit. ꝛ amic⁹ stultoz simil' erit ill'. Si igit⁹ ĩ ℔ sacro tpe euasisti carcerẽ diaboli: fuge ꝛ scurrilia ei⁹. eo q̃ v. Seneca Veli⁹ ẽ malox odiũ q̃ ꝓfectũ. nã bñ ĩ cano. xli. di. ꝛ ẽ Aug. ĩ li. q̃st. euãgeliꝫ qui dic̄. Societas requirit ꝓcordiã moz. Si societas bõa mores bõi. si vo mala tũc ipleb illõ q̃d scriptũ ẽ i ca. xxiij. q. iij. quisq̃s. Difficile ẽ incorruptũ pmanere q̃ corrupto sociat⁹. Naz di. apl's. ij. Cor. vi. Que societas luc̄ ad tenebras. q̃ aũt ꝓtio xpi ad belial. ꝛ Eccĩ. xiij. Si ꝑmunicabit lup⁹ agno aliq̃n sic pctõr iusto nã sic vnũ lumẽ ab alio accẽdit. sic fit melioratio vite ab boĩe bono. iuxta illõ ꝓuer. xxvij Ferz ferro eracuit. sic hõ eracuit faciẽ amici sui. G Septio optz vbũ dei attẽte audire. et notaꝫ in ℔. qz in illa appitõne apuit eis sensũ vt itelligerẽt scripturas: vt bñ Lu. xxiiij. sic ꝛ nos vt hortaꝫ lẽ ezech̄. Gre. vt oẽs q̃ viã vite scire desiderant: vbũ vite audire dñt. qz ẽ lucerna illũinãs. iuxta illõ p̄s. cxviij Lucerna pedib⁹ m. v. t. vbi Cassio. lup plal. Scuit ꝓpa m'tos laqos ĩ mõdo. iõ petit dñi vbũ ꝓ lumĩe ne erraret ĩ itinere. Hã d. bugo ĩ li. de aĩa. Nihil ita a malo revocat ꝛ ad

bonū incitat sic dei vbū. Cui psonat Greg. sic stellas celi ñ extinguit nubes. sic mētes inherentes sacris scripturis ñ obscurat mūda na iniq̄tas. ē nā q̄ dei vbū ſm Gre. cibꝰ aīe Et tria sunt genera boīz q̄ ñ pñt esse diu absq̄ sūptōe cibi siñ guamīe. s. puuli ⁊ infirmi q̄ nouiter qualuerūt. ⁊ exītes i itinere. Primi sunt puuli ⁊ sic pēnitētes. De q̄bꝰ introitus hodie dic. Quasi mō ge. infā. lac cō. i. pe. q̄. Secōi sunt q̄ nouiter qualuerūt ex infirmitate et tēs itez sūt pēnitētes de infirmitate. s. aīe resurgētes. Tercij sūt itinere ꝓstituti q̄les itez sūt pēnitētes q̄ in hō sec'o q̄ in itinere cō stituti pegrinātur ⁊ tēdūt ad celestē pātam. q̄ ꝓpt indigēt cibo spūali. Et de eis dicit pt illō iij. Regū. xix. Surge ⁊ comede. grādis enim tibi restat via. als ipleret in eis illō Marci viij. Si dimisero eos i domū suā ieiunos deficiēt i via. dic glo. Merit q̄ siñ pane celesti ad pātiaz tēdit. de q̄ ⁊ ps. cvi. Esuriētes ⁊ sitī. aīa eoꝝ in ipis defecit. in pctis. s. ⁊ itez ci. Aruit cor meū q̄ obli. sū co. p. m. ℣ Oc tauo optz passiōis dñice recordare. ⁊ tāgit notāter itextu cū di. oñdit eis manꝰ ⁊ latus .i. cicatrices vulnez reseruatas. Nā xps reſuat cicatrices vlnez ñ ad defectū sz ꝓpt no stz multiplicē ꝓfectū. prio ad ꝓbādū resurrectionē q̄ idē surrexit de sepulcro q̄ pependit i lig̃. de q̄ Lu. xxiij. Videte manus me. ⁊ pe. meos: q̄m ego sū. s. ille de q̄ scribit. Isa. lxiij Ego q̄ loquor iusticiā ⁊ ppugtor sū ad saluā dū. Eod mō d. aug. Indicia martirij remāe būt i corpibꝰ glificatis. Secōo ad gmēdādū ei⁹ dilectōz. de q̄ Apōc. i. Dilexit nos lauit nos a pctis nr̄is in sanguīe suo ⁊c. vbi bern. In q̄ illuxit clari⁹ q̄ nos dilexit dñs q̄s in suis vlneribꝰ. Tercō ad īpioz ꝓfusionē. Unde zach. xij Aspiciēt ad me quē ꝓfixerūt. s. iudei ⁊ gētiles. vt bt Apōc. i. Uidebit eū oīs ocl⁹ et q̄ eū pupugerūt. ñ solū iudei sz ⁊ noui crucifixores. de q̄bꝰ Heb. vi. Rursū crucifigētes sibimetipis filiū dei ⁊ ostentui hñtes. O q̄s dura q̄rela durioz sñia durissima vindicta erit talibus ingtis pctōribꝰ. de q̄ apls heb. x Terribilia q̄s faciēs legē moysi siñ vlla miſatōe duobꝰ vl tribꝰ testibꝰ moriēt. q̄nto magis putatis deteriora mereri supplicia q̄ filiū dei cōculcauerit et sanguinē testamēti pollutū duxerit in q̄ sctificat⁹ ē ⁊ spūi grē ꝓtumeliā fecerit. ¶ Quarto ꝓpt bonoꝝ exaltatōem. nā dic Beda. Magnū erit gaudiū vidre cicatrices vulnez. nā ibi ē fortitudo martirū et sal⁹ oīm nr̄m. tūc iplebit illō Jobis. xvi. Iterꝝ videbo vos ⁊ gau. cor vr. Quito habit cicatrices vlnez ꝓpt nīam informatōez vt nos doceret mēte portare cū apl'o ad gal. vi. Ego stigmata dñi ihū in corpe meo porto. ⁊ Philip. ij Hoc sentite in vob q̄d i xpo ihū. s. ei⁹ passionē. nā meditatō dñice passionis ē remediū ꝙ oīa pcta. vt d. bn. Nihil ita efficax ad sanādū pctoꝝ vulnera sic meditatio passiōis xpi sedula. iō si q̄s ē frigidus in amādo videat lat⁹ xpi iuxta cor ꝓsoratū ⁊ iflām abit ad amorē. Un can. viij. Pone me vt signaculm sup cor tuū. si aūt tepid⁹ q̄s ē in opando videat ei⁹ man⁹ ꝓsoratas ⁊ incitabit ad laborē. nā ipe dic Isa. xlix. Ecce i manibꝰ meis descripsi te. si q̄s ē timid⁹ i aduersis sustinēdo respiciat pedes ꝓsoratos. et animabit ad supportādū. qz di. Gre. Si passio xpi intuet nil tā gue q̄ nō eq̄ aīmo sustinet et sic meditatio xpi retrahit a malo ⁊ trahit ad bonū. vñ Bern. Nō si vis de vtute in vtutē ꝓficere: si vis de grā in grām ꝓmoueri. de amore in amorē: de luce ad lucē. de bono in melius ꝓficere. passiōis xpi recordare. Nā talibꝰ dicit: par vob. ℟ Pro q̄ scieduz dic hugo de claustro aīe. q̄ q̄druplex est pax scz inordinata. simulata. innata ⁊ impata. Inia ē pax inordinata. s. cū superior obedit inferiori vt rō sensualitati. de q̄ puer. xix. Nō decet stultū dñari principibꝰ. i. carnem spūi. ⁊ sic adā obediuit eue. de q̄ oīs nīa orta ē miseria vt bt Genē. iij. Ex eo q̄ obedisti voci uxoris ⁊ comedisti. ⁊c. maledicta tra. Jō Gre. nazāzen⁹ Melior ē pugna q̄ nos deo ꝓprios facit q̄s pax q̄ a deo sepat. q̄le ē ista, vbi sensualitas dñat rōi ⁊ caro spūi. ideo q̄ apls ro. viij. si ſm carnē vixeritis morieminī. Secūa est pax simulata: vt pax iude q̄ osculo pacē simulabat q̄m i pectore ñ bēbat. cui saluator Lu. xxij. Juda osculo filiū hois tradis. Et talē exhibuit ioab amase. ij Re. xx. Salue mi frē ⁊ effudit intestina ei⁹ ex vlnere q̄ pcussit eū i inguine O q̄s plene sūt hodie tales. de q̄bꝰ p̄s. xxxvij. Loquūt pacē cū ꝓximo mala aūt i cor. e. Tercia ē pax innata. s. eoꝝ q̄ sūt ꝓcordes i malo. de q̄ Gre. i pastorali. sic mltū nocz si vnitas deest bonis, sic

noxiũ ẽ si adest mal'.⁊ sic optãdũ ẽ ꝙ bõi pacẽ bẽant.ita ꝺsiderãdũ ẽ valde ꝙ mali ꝓcor des ñ sint.eo ꝙ dic̃ Isi.Cõcordia maloꝝ desolatio ẽ bonoꝝ.iõ ps.lxxij.Zelaui sup iniq̃s pacẽ pctõꝝ videẽs.Quarta ẽ par ĩpata de q̃ apl's ad ephẽ.iiij.Soliciti sitꝫ seruare vnitatẽ spũs ĩ vinc'lo pacꝫ.⁊ hec pax hñda ẽ cũ tribꝰ scz cũ boib9:cũ nobisipis ⁊ cũ deo.Prio cũ boib9 de q̃ apl's ad Ro.xij.Quãtũ in vob ẽ cũ oib9 hoib9 pacẽ hñtes.dic̃ notãter:q̃ntũ ĩ vobis ẽ.nã q̃ ve pacific9 ẽ belligerãdo ẽ pacific9 Cln̄ sm Aug.Pacẽ dz hre volũtas. bellũ necessitas hostẽ pugnãtẽ ncĉitas ꝓmat ⁊ nõ volũtas:vt eos q̃s expugnas ad pacis vtilitatẽ vincẽdo ꝓducas.⁊ sic rebellãti violentia reddit̃.ita victo vl' capto hosti iaz mificordia debet̃.marie in q̃ pacꝫ pturbatõ ñ timet̃.Sic fec̃ dauid sauli.i.Re.xxiiij.hinc ĩ ps.cxix.d Cũ bis q̃ odeũt pacẽ erã paci.

¶ Scõo pacẽ dẽm9 hrẽ cũ nobisipis.ꝺ q̃ ps cxxi.Rogate q̃ ad pacẽ sũt ihrl'z.⁊ ij macꝫ. .i.Adaptat dñs cor vrm̄ ĩ lege sua.⁊ in ꝓceptis suis ⁊ fa.pa.de q̃ pace d.Cassio.Pax hꝫ ẽ ꝓcordiã hre cũ bonis moribꝰ ⁊ litigare cũ mal'⁊ cũ victis.⁊ hec pax ptinet ad elcos dei q̃m xp̃c reliq̃t discipul's testamẽto. Job.x iiij.Pacẽ meã do vob.s.pacẽ cordis.nã sm Fulgentiũ.sapiẽtes maiorẽ pugnã gerũt cuz victis q̃s cũ viris.de hac pace d. ps.xxxiij. Inq̃re pacẽ ⁊ psequere eã.⁊ ad Heb.xij.Pacẽ sequimi.s.cordis sine q̃ nẽo videbit deũ.

¶ Pro q̃ sciẽdũ.ad bũdũ pacẽ cordꝫ multa req̃runt̃.Prio pctõꝝ vitatõ.ñ eiz ꝑt hre cordis pacẽ q̃ male vivit.Cln̄ ps.xxxvij.nõ ẽ pax ossibꝰ meis a fa.pec.m.q̃ scribit Eccl. xxxiij.Precordia fatui q̃si rota curr9.q̃ ẽ in ptinuo murmure psciã pctõris.Isa.lvij.nõ ẽ pax impijs dic̃ dñs.q̃ thes iacẽt in spinis viciorꝝ ⁊ portãt on9 diaboli.Et nimis psciẽ mordet eos.⁊ carẽt pace cordis.Decõm q̃d causat pacẽ cordis est ꝓfessionis freq̃ntatio. Cln̄ ysa.lvij.Creaui fructũ labiorꝝ pacẽ.Et sic acq̃sinit pacẽ cordis dõ p ꝓfessiõz delicti ij.Re.xij.Peccaui dño.Cui ait nathan trã stulit dñs pctm̄ tuũ.Jõ aug9.Q̃ cũq̃ salubre vbũ peccaui.Sũt tres sillabe.⁊ fac̃ dimitte re pctã triplicia scz cordꝫ:oris ⁊ opis.

¶ Tercũ ẽ iusticie opatio.Cln̄ Isa.xxxij.Et erit op9 iusticie pax.⁊ psal.lxxxiij.Justicia et pax osculate sũt.nã opa iusticie faciũt pacem psciẽ scz cũ hõ facit q̃d dz.tũc opa iusticie psciam excusant.Cln̄ ysa.lx.Ponã vilitationẽ tuã pacẽ ⁊ ppositos tuos iusticiam. Quartũ est terreno9 moderata occupatio. Nã multa occupatio aufert pacẽ.de q̃ Lu.x martha martha solicita es ⁊ turbar̃ erga plima.Dic̃ nãq̃ berñ.Sic̃ puluis iniectus oculis.sic occupatõ tpalibꝰ facẽ pturbatõz mẽtis nã occupatõ tpalibꝰ causat solicitudinẽ.Cln̄ Grego.Quid laboriosi9 q̃m terrenis delectꝫ insistere.⁊ q̃d quieti9 q̃m nihil in h̃ mõdo appetere.Quãto q̃s hõ nõ intromittat se de ñ ptinẽtibꝰ ad se.nã dilatatio nimia solet hre scissurã vt dic̃ berñ.⁊ puer.xxviij.Qui se iactat ⁊ dilatat iurgia ꝓcitat.De dilatatõe tali repbẽdit̃ petr9 Job.xlt.dicẽte sibi dño. q̃d ad te tu me seq̃re.⁊ discipl'is Act̃.i.dixit. ñ est vrm̄ nosse tpa vl' momẽta.Paz hr̃ Lu.xi. Qui nõ colligit mecũ dispgit.vbi Aug.q̃nto hõ cordi suo vicinior tãto fit deo ꝓximior Tertũ ẽ sacre scripte dilectõ.ꝺ q̃ psal.cxviij Pax multa diligẽtibꝰ legẽ t.Nã sic̃ piscis in aq̃ pacẽ bz ⁊ qetẽ.extra aq̃m vo palpitat. vt hr̃ Thob.vi.Sic cor bñanũ in aq̃ sapie salutar̃ qescit.extra vo inquietat̃ Jõ biero. Ama sciam scripturar̃ ⁊ carnis vicia ñ ames.

¶ Tercõ dẽm9 hrẽ pacẽ cũ deo.s. p obedientiã mãdatoꝝ.Nã p inobedientiã orit̃ discordia.sic hr̃ Job.ix.Quis restitit ei ⁊ pacẽ bñit.q.d.null9.Nã de talib9 ps dic̃.xiij. Cõtritio ⁊ infelicitas in vijs eoꝝ ⁊ viã pacis ñ cognouerũt.Nã sm aug.Pax cũ deo ẽ a volũtate dei ñ diuidi.⁊ ĩ eis q̃ soli9 ꝺi sũt delectari.Et q̃ hãc pacẽ hñt.s.cũ deo tles tripler pax ꝓsequit̃.s.ĩ extremo iudicio ⁊ ĩ celo. Prio in extremo.Ob id enĩ thobias ut hr̃ iij.c.orauit di.Et nũc dñe sm volũtatẽ tuã fac mecũ ⁊ ꝓcipe in pace recipi spũm meũ,p hac pace orauit Symeõ Lu.ij.Nũc dimittis ⁊c.hãc impij nõ hẽbũt.Cln̄ ij.paliph.xv In tpe illo nõ erit pax egrediẽti ⁊ ingrediẽti.sz terrores in cũctis hitatoribꝰ terraꝝ.Rõ Aug.q̃ vnaq̃q culpa ẽ sibi pena.

¶ Scõo tales hẽbũt pacẽ in iudicõ.Cln̄ ysa. xxvi.Ignis hostes tuos deuoret dñe dabis pacẽ nobis.Rõ.berñ.Nil securi9 trãquilla psciã.tra bat,mõs.doleat corp9.terreat diabolus,illa semp ẽ secura.iõ Aug.Si times

iudiciū corrige ꝓsciam. Talē pacē impij nō habebūt. qz dic Anſ. O q̄te augustie erūt reprobis si videt sursum videt iudicē iratuz si deorsū videt penā p̄patā. si introrsum tunc inspiciūt ꝓsciam vrgentē. si extrorsū vident diabolū eos accusantē. Tercio hēbūt pacem in celo. de q̄ Isa. xxxij. Sedebit ꝑplis me⁹ in pulcritudie pacis q̄ pax nulla rumpit discor dia. de q̄ Leui. xxvi. Dabo pacē in cūctis fi/ nibꝰ vr̄is. i. in cūctis potētijs dormietis. et nō erit q̄ exterreat. hāc pacē dī filiꝰ care eme re voluit. vt dic Crisſ. Nā p ea filiꝰ dī passꝰ est crucifixꝰ z sepltꝰ. Sed illa pace hūda vo luit q̄ mīmonū ꝯhere cū sorore nr̄a. s. hūa/ na nāa vt pacē celestē hrēm⁹. Hec ē pax de q̄ d. aug⁹. quis nō desiderat illā pacē vbi ami cus nō erit. inimic⁹ nō intrat. nllꝰ tēptator null⁹ sedicios⁹. null⁹ fatigās existit. hec pax celestis ciuitat⁹ ē ordinatissima. societas fru endi deo z inuicē in deo. hāc pacē impij non hēbūt. qz d eis d. apls. i. Thes. v Cū dixerīt pax et securitas tūc repentin⁹ eis supueniet interitus. Jō hortat nos. ij. ad Cor. xiij. pa/ cem habete z deus pacis z dilectōis erit vo biscum: ad quē nos ꝓducat ꝛc̄.

De eadem dominica

Sermo. lxxxv

Accipite spūm sc̄m q̄z remiseritis pcta remittūt eis. Joh. xx. Illa ē sc̄da ps ꝓncipal⁹ isti⁹ euāge lij in q̄ dñs innuit copiosū donū dignū dulco ris. s. in spūssctī donatōe. d. accipite. ss. Dic Aug. xij. de ciui. dī. z li. iij. d trini. Flat⁹ iste nō fuit suba spūssctī: sz demōstratō p ogruaz sīficatōz a p̄re z a se. s. filio spm̄sc̄m ꝓcede re ex eo sic flat⁹ ꝓcedit a corde z ab aia. sic. ss. a p̄re z fi. Sz. d. si p⁹ resurrectōez dedit eis spūssctū. z. q̄d op⁹ fuit postea dare. s. p⁹ ascen sionē dñi. Rñdet q̄ nūc dedit eis spm̄sc̄m sz non ad oēm effectū. sz p⁹ hoc dedit eis ad oēm ꝓfectōem. Attn̄ dic Gre. i ome. Spūs sanct⁹ bis dat⁹ fuit sc̄s in terris ad dilectioz ꝓmi. postmodū de celis ad dilectōnem dei Et subdit. q̄z remiseritꝫ pcta ꝛc̄. O q̄ magnum donū dedit sacerdotali dignitati ñ aut̄ nō argētū: sz spm̄s an. R Sz. d. videt q̄ sacerdos nō hīs spm̄sc̄m nō possz ēmittere peccata. Rñdz. s. Alb. ꝓte. iij. q. lxiij. ar. v. in rōnis. ad p̄mū argu. q̄ pcta remittūt nō tu te spūssctī. nō aūt oportz q̄ sacerdos sit sanct⁹ qz de⁹ est principale agēs sacerdos vt mīster Figurat. iij. Re. v. licz giesi fuit ꝙ⁹ beligei auar⁹ ꝓpter q̄ nō fuit impedita sanitas Naa man lepros⁹. Et sic sacerdos nō remittit rōe sui meriti sz rōe officij. g̃ nō oportet q̄ hec grā sit in sacerdote sz in sacramētis. Sacrm̄ aūt hz se vt medicia. Sz q̄d ꝓfert ad medicinaz si medic⁹ ē pulcer, vl̄ difformis: eger vl̄ san⁹ Itē hz se sic lumē. q̄d ꝓfert si portās lumen sit cec⁹ vl̄ vidēs. Itē hz se sic pañs. q̄d cōfert ꝓferēs panē sit satur⁹ l famelic⁹ Idcirco nō oportz q̄ hᵉ grā sit in sacerdote. Sz. d. tñ xp̄s p̄r⁹ dedit aplis ptātem remittēdi peccata. Mat. xvi. Petre tibi dabo claues regni ce loꝝ. Rñdet ibi fuit pmissio hic aūt ꝓfirmatō Ne g̃ q̄s diceret q̄ petr⁹ p negatōz pdidisſz hāc grām. iō ipe nūc ꝓfirmat. S Attn̄ sciēdū ad hāc dimissionē pctōꝝ vt sortiat⁹ ef fectū triplex ꝙcurrit iudiciū. Primo dei q̄ ꝓtritionē donat z remittit culpā z penā eter nā Lu. v. z Mar. ij. Quis p̄t pcta dimitte/ re nisi sol⁹ deus. Isa. xliij. Ego sum ipe q̄ de/ leo iniq̄tates tuas. apocalip. iij. Ipse est q̄ aprit z nēo claudit. claudit z nēo aprit. Secōz est iudiciū mīstri. i. sacerdotꝫ q̄ instrumētal⁹ operat⁹ ad iusticiā penitētis. s. disponēdo z nō ipam iustificatōem vl̄ grām ꝓferēdo princi paliter. qz hᵉ est sol⁹ dei. Tñ si fortassis aliq̄ casu aū absolutōz sacerdotis aliqs nō eēt bñ dispositus ad grām suscipiendā in ipa con/ fessiōe z absolutōe sacramētali grāz ꝓsequa/ tur. i. augmētū grē. Tñ ambro. li. de padiso et hī de pe. di. i. Nō potest. vbi inq̄t. Nō p̄t q̄s grām dei celestis accipe nisi purgat⁹ fue rit ab oī sorde pcti p pnīe ꝓfessionē. Et aug. in libro de pnīa. Et hī de pe. di. i. Agite peni tentiā q̄lis agit in eccl̄ia. vt oret p vob eccl̄a et nemo dicat sibi occulte ago apd deū ago. nouit deus q̄ michi ignoscit q̄ in corde ago. Ergo sine cā dictū est. Que solueritꝫ i terra soluta erūt z i celo. g̃ sine cā claues date sūt eccie dei. frustram⁹ euāgeliū dei: frustramus vbū xp̄i: si ꝓmittim⁹ vbis qd ille negat. nō ne nos decipim⁹ ꝛc̄. Terciū est iudiciū celi id ē approbatō celestis curie. Primū iudici um ꝓponit sez iudiciū dei. secōz dz sequi

tercium: tūc sequet infallibilr. ⁊ sic vificabi
tur illō Quoꝝ remiseritꝭ pcā remittūt eis
lcz claue nō errante. T Vro q sciendū
ex hac lra innuit sacerdotal dignitas. De q
Gre. Grandis honor gue on. duꝝ ē qui
nescit tenere moderamina vite sue cp iudex
sit vite aliene. qlis est sacerdos Tm sic nouē
sunt chori angeloꝝ. sic nouē sunt dignitates
sacerdotū. Summa est cp sacerdotes sūt sup
reges ⁊ pncipes terre. Hiere. i. Ecce pstitui
te hodie sup gentes ⁊ regna. de q Amb. in
pastorali. ⁊ bt. xcvi. dis. c. duo sūt. cp auꝝ nō
tam pcioli? sit plūbo cꝫ regia ptāte sit altior
ordo sacerdotal. Nichil enī excellētio? in ꝺ se
culo sacerdotibo. nihil pt sublimi? epis repe
riri. Inqt eiꝫ hoc mō circa pncipiū in pasto
ralis scribens. Honor frēs ⁊ sublimitas epi
scopalis nullis poterit ꝓpatōibꝫ adeqri. Si
regū fulgori ꝓpares ⁊ principū dyademati
lōge erit inferi? cꝫ si plūbi metallu ad auri
fulgorē ꝓparef. Quippe cū videas regū col
la ⁊ principū submitti genibꝫ sacerdotū ⁊ os
culata eoꝝ dextera orōibus eoꝝ credāt se cō
muniri. ⁊ ibidē. c. impator. Impator ponti
ficibꝫ dꝫ subesse ⁊ nō pesse. Ber. O venerā
da sacerdotū dignitas in quoꝝ mānibꝫ tancꝫ
in vtero virgis filiꝰ dei incarnat. bi enīꝫ dñt
potestatē claudēdi celū. Appē. xi. qr lingue eo
rū claues celi facte sūt. ⁊ qō angel negatū ē
eis ꝓcessuꝫ ē. i. Thi. v. Qui bñ ꝓsunt ꝓsbite
ri duplici honore digni sunt. Eccī. vij. Ho
norifica sacerdotes. et iteꝝ. i. ad Thi. v. Ad
uersus pr̄sbiteꝝ accusatiōꝫ noli recipe. T
Aug. in li. qstionū veteꝭ ⁊ noui test. In qli
bet sacerdote tria sūt sapiēti? ꝓsideranda. pri
mo bōana natura. ⁊ hac silis ē oibꝫ boib?
scō grā. ⁊ sic aliqbus nōnūcꝫ supior ē aliq
b? par. aliqb? ⁊ño inferior. de hac null? certe
pt loq. i. Coꝝ. ij. Quis ei scit hoīm q̄ sunt
homīs nisi spūs hois q̄ in ipo est. Tercō di
gnitas officij. et sic ꝑ oibꝫ homīb? supior est
Primo qr est nunci? dei altissimi q excitat
ad bellū. Malach. ij. Labia ei sacerdotis cu
stodiūt sciaꝫ ⁊ legē requrēt ex ore ei?: qr ange
lus dñi exercituū ē. Jō figurat ꝑ gallū. Se
cundo ē os xpi cibatū et cibat corda fideliū.
Et est ꝓsona publica totius ecclie. i. Coꝝ. x.
Vnus panis ⁊ vnū corp? multi sum?. Ter
cio ē medic? aiaꝝ discernēs vulnera pctōꝝ
Eccī. xxxviij. Honora medicū ꝓpt necitatē
Ber̄ in ser. de cena dñi. O pclara o reue
renda. o venerāda ptās vra sacerdotes incli
ti ⁊ reuerēdi. cui ptāti nihil in celo vl in tra
ꝓpari pt: ꝓsecrare. s. corpus ⁊ sanguinē dñi
nri ihu xpi. Sup hac enī ptāte vra sup ꝺ tā
insigni pruilegio vrō stupet celū mirat terꝛ
ra. ꝓtremiscit hō. reuerē cꝫ cꝫ plurimū vni
uersalis angelica celsitudo. Jtē est cācella
rius dei scīes secreta in q maior hoīe par deo
Jtē dignitas sacerdotal claret ex hoc. qr ꝺꝫ
reges facere et ꝓsecrare: sꝫ oēs reges mūdi
nō pñt vnū sacerdotē facere. iō Gelasi? pp
⁊ bt. xcvi. di. duo Duo sūt qbꝫ pncipal ꝺ
mūd? regit. sacerdotal dignitas ⁊ regal potes
tas. X Scō honorauit eos deus
in tpalibꝫ: qr illa q̄ sibi deus reseruauit. s. dec
mas: oblatōes ⁊ testamīta gratꝫ illis ꝓtulit ꝓ
sustentatōe. cū alios hoīes laborare oporteat
ꝓ sustētatōe corpis illis ꝓuidit de? vt qeti?
deo seruāt in spūalibꝫ. Eccī. vij. Honorifica
sacerdotes ⁊ da eis ptes sic mādatū est tibi
xvi. q. i. decimas. Decimas sacerdotibꝫ ac le
uitis a pl̄is reddēdas dīne legꝫ sanxit auto
ritas. Iō in lege nature. Gen. xiiij. Abra
ham decimas dedit melchisedech sacerdoti.
Scō in lege Joysi. Leui. vlt. Oēs decie
terre sive ꝺ pomis arboꝝ sive ꝺ frugibꝫ dñi
sunt. Tercio in lege ꝓphetica. Malach. iij.
Inferte oēm decimā in horreū vt sit cib? in
domo mea. Scēs tho. scōa. ij. q. lxxxvij. ar.
ij. Radix solutōis decimaꝝ ē debitū q̄ semi
nantibꝫ spūalia debent tpalia. Et apl's. i. Co
rinthioꝝ. ix. Qui altario deseruit cū altario
pticipāt. Lu. x. Edentes ⁊ bibentes q̄ apud
eos sūt. Et. i. Corinth. ix. Quis pascit gregē
et de lacte gregis ñ māducat. qs plātat vine
am ⁊ de fructu ei? nō edit. Dz deu nūc dete
riora quecꝫ ac diminuta cū impacīa dantes
murmurāt. Aug. Habis imperio militi qō
nō dederis sacerdoti. Y Tercō honora
uit eos emunitatē eis ꝓferēdo. sic cp null? ter
ren? pncipe bz sup eos iurisdictōem nec rex
nec pnceps nr aliqs secularīū audeat man?
suas violēter eis imponere. ⁊ oppositū faci
ens ē excōmunicat?. xvij. q. iij. §. sacrilegū
et seqnti. ⁊ de penis. c. Si qs suadēte diabo
lo in Clem. Nā si qs ꝓturbat eos vbis vel
factis: dñs reputat ꝺ sibi factū. Zacharie ij.

Qui tetigerit vos tangit pupillã oculi mei et ꝑs.cuij. Nolite tãgere xpos meos. Nec etiã vb̃ lũt molestãdi iz bonorãdi. Cũ dñs dixit ad moysen ⁊ aaron. Bñdicã bñdicẽ tibꝫ vos. ⁊ maledicã maledicẽtibꝫ vos. Cũ etiã ab eccl̃ia sacerdotes sũt ꝑmulegiati intm̃ q̃ q̃cunq; ꝓ libertatẽ cleri statuta faciũt excõ municatõem incurrãt. de sñia excõicatõis. c. nouerit. Itẽ null⁹ princeps audet exactões facere in cleꝝ. nec alicꝫ dz ab eis accipe pe/ dagiũ alias incurrit sñiaz excõicatõis. vt ꝑz de emũitate ec. q2 nõnulli lib. vi. et de exac. li. vi. c. q̃q̃. Quarto bonorauit eos q2 ꝑmi sit eis aĩas fideliũ. Judith. viij. Clos q̃ ꝑsbi teri est ꝫ in ꝓꝓlo dei ex vb̃ pendet aĩa eorum. Reuera eis ꝑmisit eccl̃iam sctãm. Crisꝰ. Ce lo ⁊ angel⁹ ⁊ oñi creaťa bonorabilioz ẽ eccl̃ia q2 xps diligit eccl̃iam ãpli⁹ q̃ seipm. vnde venit de celo ad terrã ⁊ .xxxiij. ãnis fuiuit ⁊ amarã mortem sustinuit ꝓ ea. ⁊ iõ dat ei corpus suũ in cibũ ⁊ sanguinẽ in potũ: ⁊ post banc vitã dat se in celo in ꝑmiũ. Hãc etiam ꝑmisit sacerdotib⁹ cũ oĩbꝫ sacramẽtis. Ma thei. v. Clos estis lux mũdi. ⁊ sic mũd⁹ nihil esset sine luce. sic eccl̃ia sine sacerdote. ¶ Quinto in hoc q2 vlt vt discrete obediatur eis loco suo. Lu. x. Qui recipit vos me reci/ pit ⁊c. q. d. Qui vos audit me audit. ⁊ qui vos spnit me spnit. Aug. Quidq̃ ñ licz pa storis ẽ ꝓhibere ne fiat. gregis audire vt faci at. q̃ obediẽdũ est eis tanq̃ xpo qñ ꝑcipiũt ie iunare festiuare ⁊c. hmõi. Deutrono. xvij. Qui supbierit nolẽs obedire sacerdotis im perio q̃ eo tpe mĩstrat dño deo tuo ex decreto iudicꝫ morieť hõ ille ⁊c. exemplo Dathan ⁊ chore. Nũeri. xvi. Bed. Quidq̃d a ꝑlato ꝑ/ cipiť sic est sustinẽdũ ac si a deo diceret. Se/ xto bonorauit eos in hõ dãdo eis ptãtẽ ligan di ⁊ soluẽdi. Mat. xvi. Quãcunq; ligaueri/ tis ⁊c. Hec ptãs ligandi vno mõ intelligiť de excõicatione q̃ est gladi⁹ spũalis q̃ ẽ valõ timẽdus. xi. q. iij. sñia gre. Sentẽtia pastoꝛ siue iusta siue iniusta fuerit timẽda est. Alio mõ ꝺ absolutõe pctõꝝ. Cũ eps dic̃ eis illõ Joh. xx. Quoꝝ remiseritis pctã ⁊c. Septi mo in hoc q̃ vocanť angeli ĩ scripturis. Ma lachie. ij. Labia sacerdotis custodiũt sciam. et legẽ requirũt ex ore ei⁹: q2 angel⁹ dñi exerci/ tuũ ẽ. Ratio prima q2 angeloꝝ ẽ ministrare Greg. Omnes qui sacerdotis noĩe censenť angeli vocãť. nã deo ⁊ boibus sic angeli ad ministrãt. Heb. i. Oĩes sunt administratoꝛij spũs. Naz ⁊ ꝑpos sacerdotes deus elegit vt sibi in tẽplo suo mĩstrent. i. palipo. xxix. Clos elegit dñs vt stetis corã eo ⁊ mĩstretis illi: colatisq̃ eũ. ⁊. i. coꝝ. iiij. Sic nos existimet homo vt mĩstros xpi. Scõo angel⁹ est vita purus et sic sacerdotes. Isa. lij. Mũdamini qui fertis vasa dñi. Reuera xpi sũt vasa dei .i. Coꝝ. vi. Ne scitis q̃m mẽbra vra sũt tem plum spũsti. Q̃ q̃ mũdi debẽt esse. ꝑs. c. Ambulãs ĩ via ĩmaculata hꝺ mihi mĩstrabat Ccõuerso Leuiť. xxi. Hõ de semine Aaron qui habuerit maculã non offeret panes deo suo nc accedet ad mĩsteriũ ei⁹. Bern̄. Q̃ sa cerdos q̃tidie os tuũ efficiť xpi sepulcꝝ. quõ ex ore tuo egrediť falsitas ꝑ qõ q̃tidie in/ grediť veritas. quomodo oculi tui vident vanitatem. qui quotidie vident sanctitatẽ. quõ extendis man⁹ ad turpia q̃ tenẽt tenen/ tem omĩa. nã si agnũ figuralẽ solũ qui mũd⁹ est vescetur magis q̃ vꝝ deũ ⁊ boiez. Epbe seoꝝ. v. Elegit nos añ mũdi ꝓstitutiõem vt essemus sancti et immaculati in ꝓspectu ei⁹ in caritate. Tercõ angeli admonẽt homies ꝑ boni inspiratõnem. sic ⁊ sacerdotes. De q̃ Amb. ĩ libꝛo officioꝝ. ⁊ hť. xiij. q. v. c. De nicꝫ. sacerdotis ẽ nulli nocere: ꝓdesse velle omnib⁹. Quarto angeli q̃tidie deũ laudant sic ⁊ sacerdotes sub ꝑcepto mortali q̃tidie te nenť psoluere septẽ horas canonicas in lau dem dei. ¶ Octauo in hoc q2 aliqualit est simil⁹ virgini Marie. Primo sicut beata vgo ꝑ q̃nq; vba ꝓcepit. Lu. i. fiat mihi ſm vbum tuũ. Sic ⁊ sacerdos ꝑ q̃nq; vba cõfi cit verũ corp⁹ xpi. et sicut ĩmediate post cõ/ sensum Marie fuit totus xpus in vtero. sic ĩmmediate post ꝓlatõem vbox trãssubstan tiatur panis in vꝝ corp⁹ xpi. Scõo sic ma ria post partũ xpm portauit manib⁹. sic et sa/ cerdos p⁹ ꝓsecrationẽ leuat xpm ⁊ manibus tractat et ad infirmos portat. Tercio sicut Maria sanctificata fuit in vtero Psal. xlv. Sanctificauit tabernacl̃z suũ altissim⁹. sic ⁊ sacerdos pri⁹ ꝓsecrať ⁊ ordinať. q2 laicus q̃n tumcũq; sanct⁹ nõ ꝑt ꝓficere vt bẽ de sanc. trini. ⁊ fi. cath. c. i. §. vna vo. v. Et hoc vti q̃ sacim. Nono bonorauit super angelos.

Primo quia inter plerosq̃ angelos vn⁹ ad vnius aĩme custodiã deputatus est. Hiero. Magna dignitas aĩmaꝝ: vt vnaqueq̃ ab ortu ꝯceptõis ⁊ natiuitatis hoĩs hẽat ad sui custodiã angelũ delegatũ. sꝫ sacerdos plẽs. Hebre. xiij. Obedite p̃positꝫ vr̃is ⁊ subiacete eis. Ip̃i enĩ ꝑuigilãt q̃i rõem ꝓ aĩab⁹ vr̃is reddituri. Scd̃o ẽ angeloꝝ deũ vid̃re. Mathei. xviij. Angeli eoꝝ in celis sp̃ vidẽt faciẽ patris mei q̃ in cel' ẽ. Sed sacerdos tractat et cũ hoc sumit. ⁊ hoc nunq̃ datũ fuit alicui angelo. Itẽ mai⁹ est ꝙ hꝫ ꝯsecrare. nã minim⁹ sacerdos p̃t h̃ in terris qd̃ nec maximus angel⁹ in celis. Berñ. O venerãda sacerdotũ dignitas: in q̃ꝝ manib⁹ dei fili⁹ tanq̃m in vtero v̄gĩs incarnat̃. Jõ aug. In ꝯsecratõne sacre hostie tota celestis curia sibi ꝓuit ⁊ dñs celi ad eũ descendit. Gre. Quis dubitat in imolatiõis hora celos apiri. Ambro. Nõ dubites assistere angelos qñ imolatur xp̃s. Vñ xp̃s p̃t dicere cuilibꝫ sacerdoti illd̃ Isa. v. Quid ẽ qd̃ vltra debui facere ⁊ non feci. Ad talẽ honorẽ iste nou⁹ sacerdos miles xp̃i est ꝯsecratus ⁊ cõfirmatus hodie qui cũ claue sue lingue apit celos. Nã lĩgue eoꝝ claues celi facte sũt. Apoc. xi. Hij hñt ptãtẽ claudendi celuꝫ ⁊c̃. Et quẽ celi nõ poterant capẽ: iste hodie suis manib⁹ tractat. Hoc ꝑficit in altari qd̃ xp̃us ꝑfecit in cena paschali dicens. Accipite ⁊ manducate.

Dominica. ij post pascha Sermo. lxxxvi

Bonus pastor ponit aĩam suam ꝓ ouibus suis. Johis. x. Et legit̃ hodierna die ꝓ euãgelicali officio.

B Naturale est ꝙ illa q̃ sunt naturaliter ⁊ essentialr̃ distincta si dñt vniri optꝫ ꝙ fiat ꝑ aliqd̃ mediũ. Spũalr̃. Sic peccator ⁊ deus sunt distincti. d̃ q̃ Isa. lv. Sic̃ exaltãtur celi a terra. sic exal. sũt vie mee a vijs vestrꝫ et cogita. mee a cogita. vr̃is. Ergo si debent vniri. oportet ꝙ fiat ꝑ mediũ. scꝫ per sacerdotes. Dic̃ eniꝫ Glo. sup Leuitico. Summa sapientia omĩb⁹ rebus decorem congruenter ordinis tribuit. ita ꝙ ima coniunguntur summis per media. Et sic deus talem ordinem in eccl'ia ĩstituit: vt sacerdotes sint mediatores inter deũ ⁊ populũ ut ip̃i simplices per ip̃os reducant̃ ad summũ bonũ. De quo Leo papa. Sic ordinata sunt diuĩa presidia vt indulgentiã pctõꝝ valeat obtinere populus ꝑ suppositõem sacerdotũ. Nã dic̃ Gregori⁹ nazanzen⁹. Speciale officiũ sacerdotũ est esse mediatores apud deum. Et idem dicit. Sicut ĩ corporib⁹ aliq̃ sunt membra que regunt corpus vt oculi. aliqua v̄o q̃ regũtur ut pedes qui ducunt̃ ab oculis. ita in ecclesia sancta instituit de⁹ aliquos rectores: aliq̃s subditos. Et quales debeant fore rectores ĩ presenti ostendit euangelio ⁊ in themate p̃misso: vbi dicit Bonus pastor ⁊c̃. In summa euangelij duo innuunt̃. Primo se pastorem bonum ꝓnunciat. Secundo pastoris officium declarat. Primũ pꝫ in principio. Secundum ibi Bonus pastor animã suam ⁊c̃. De primo dic̃. In illo tempe scꝫ p⁹q̃ christus illuminauit cecum natũ interius ⁊ exterius. In quo ostendit se pastorem veꝝ suaꝝ ouium. Ideo conseq̃nter subiunxit dicens. Ego sum pastor bon⁹. Gre. Nõ ex accidente bonus: sed essentialr̃ bon⁹ est ꝓm diuinaꝫ naturã. Dic̃ nanq̃ Dyonisi⁹. Om̃e bonum suiipsi⁹ est diffusiuũ ⁊ ꝯmunicatiuũ. sic diuina bonitas largiter se diffũdit et cõmunicat scd̃m oẽm dimẽsionẽ. ꝓm longitudinẽ. quia a principio mũdi vsq̃ ad finez oñdit sue misericordie bonitatẽ. De quo p̃s. cij. Miscd̃ia autẽ dñi ab eterno ⁊ vsq̃ in eternũ. Itẽ ꝓm latitudinẽ. qꝛ bonis ⁊ malis benefacit. Mathei. v. Solem suũ oriri facit sr̃ bonos ⁊ malos. et pluit sup iustos ⁊ iniustos. Itẽ scd̃m altitudinẽ. quia his qui sunt in celo bonitatem suam oñdit. Unde p̃s. xxxv. Dñe in celo miscd̃ia tua. qꝛ remunerat ibi electos vltra ꝯdignũ. Ro. viij. Nõ sunt ꝯdigne passiones hui⁹ tẽpis ad futurã gl'iam q̃ reuelabit̃ in nobis. Item ꝓm ꝓfunditatẽ: qꝛ in inferno oñdit bonitatẽ miscd̃ie sue. qꝛ punit eos citra condignũ. Itẽ in medio oñdit suã bonitatem. hoc est in mũdo ꝑ carnis assumptõem de q̃ Psal. cxviij. Bonitatẽ fecisti cũ seruo tuo dñe ꝓm verbũ tuũ. id ẽ ꝓm ꝓmissiõez tuam. de q̃ virgo Maria in cantico Lu. i. Sic̃ locut⁹ ẽ ad prẽs nr̃os abrahã ⁊c̃. Jõ de sua bonitate dic̃. Ego sum pastor bonus ⁊c̃.

C Reuera bon⁹.nã pla bona erbibet ſuis ouib⁹. Primo paſcit delectabil'r. Vñ ps.xc iij. Et nos pp's paſ.ei⁹ 7 oues ma.ei⁹. Nã paſtor ór a paſcẽdo.7 ſic xps paſtor verus ẽ. Zacha .xiij. Percute paſtorẽ 7 diſpgentur oues. Sic paſtor tripl'r nos pauit. Prio cor porali refectõe. Vñ.ps.cxxv. Cõfitemĩ ẽo celi q̃ dat eſcã oi carni.nõ ſolũ boĩb ſz 7 beſtijs. Mat.vi. Reſpicite volatilia celi q̃ nõ ſerũt neq̃ metũt neq̃ pgregãt in horrea ꝛc. Jõ ps.cxlvij. Oculi oĩm i te ſperãt dñe 7 tu das eſcã illor i tpe opor. Et ſic paſtores ſpi/tuales refectõne corpali paſcere dñt oues.i. De.v. Paſcite q̃ in vobis ẽ gregẽ dei. Dicit nãq̃ Ambr.i li.ẽ officijs.7 bẽ.xij.q.ij.aurum. Aur pecl'ia bz nõ vt ſeruet ſz vt eroget et ſubueniat in neceſſitatib⁹ paupũ. Juxta illẽ Lu.xi. Quẽ ſuperſt date elemoſinã.nõ dicit Puate ad ſuphiã 7 ad gulã vt alĩq faciũt De q̃bꝫ Ezech.xxxiij. Ve paſtorib⁹ iſrael q̃ paſcebãt ſemetipos.7 nũc pleriq̃ tl'es iuenium' qui ſeipos ingurgitãt 7 obliuiſcuntur paupũ. De talib⁹.d.amb.7 bẽ.lxxxvi. diſ. paſce. Paſce fame morientẽ. quiſq̃s enĩ paſcendo boĩem ſeruare poteris ſi nõ pauerĩ occidiſti. Jõ greg.i ome. Qui nõ dat ꝓ oib⁹ ſuis tpalẽ ſubſtãtiã quõ ꝓ illis dat⁹ ẽ ani mã.q.d.nll'o mõ. D Scõdo cibauit nos xps vt paſtor bon⁹ ſacramẽtali cibatiõe. Jo hãnis.vi. Caro mea ve ẽ cib⁹. Sic paſtor bon⁹ ſpũalis ſacmental'r 7 ſpũaliter paſcere debet oues ſuas. Mat.xxiij. Quiſputas fidelis ſerꝰ 7 prudẽs quẽ pſtituit dñs ſup familiã ſuã vt det illis cibũ in tpe ꝛc. Figuratur.iij.Re.xix. Vbi angel⁹ pauit Helĩã panẽ ſubcinericio. Per angelũ intelligit' ſacerdos q̃ dz paſcere ouẽ ſibi ꝓmiſſaz corpe xpi Tercõ cibauit nos xp̃c laudabili ꝓuerſatõe Vñ ps.lxxvij. Pauit eos in innocẽtia cordis ſui.q: inocentẽ ꝓuerſatõz erbibuit 7 mũdã nobis i exẽplũ. Job.xiij. Exẽplũ dedi vobis vt quẽad.ego fe.vo.ita 7 vos fa. Sic paſtores ſpũales paſcere dñt oues eoꝝ. de q̃.i. De.ij. Cõuerſatõz vrãm int' gẽtes ha.bo.7 Mat.v. Luceat lux vrã coram ho.vt vi. opa ve.bo.7 gl'ificẽt prem ve.q̃ in cel' ẽ. Nã ꝑ inſpirit Jhs Petro Jobis.xxi.cũ ter dixit ei. Paſce oues meas.ſcz carnali refectõe:ſacramẽtali cibatõe 7 laudabili ꝓuerſatõe. de quo ad Tytũ.ij. In oĩbus pbe te exemplũ bonoꝝ operꝝ in doctrina:in integritate:in grauitate Sz beu aliq̃ ſcãdalizãt oues ſuas pũis operib⁹ .qꝺ ꝓtitur dñs Hiere.xxiij. Ve paſtoribus q̃ diſpdũt 7 dilacerãt gregem paſcue mee dic̃ dñs. Ecce ego viſitabo ſup vos malicĩã ſtudioꝝ veſtroꝝ.Et Ezech.xxxiij. Lac comedebatis 7 lanis opiebamĩ.7 qꝺ craſſuz erat occidebatis.gregẽ aũt meũ nõ paſcebatis.qꝺ infirmũ fuit ñ ꝓſolidaſtis. 7 qꝺ egrotum nõ ſanaſtis ꝛc. Nã dic̃ Gre. Tot moribus plati digni ſũt q̃t ad ſubditos ſuos perditionis exẽpla trãſmittũt. Quarto xps vt paſtor bon⁹ pauit nos verbi dei pdicatõe. Ecclẽſiaſtici.xv. Cibauit eos dñs pane vite 7 intellect⁹.boc ẽ verbo dei.ſic paſtores ſpũales facere dñt.nã dic̃ dñs Mat.iij.7 bẽtur original'r Deutro.viij. Nõ in ſolo pane viuit bõ ꝛc.ſic 7 ipi cũ illo dñt paſcere oues ſuas. Hiere.vi. Dabo vobis paſtores ſm cor meũ 7 paſcẽt vos ſcia 7 doctrina. C Ad circo ꝓſiderãdũ ml'ta requrunt' ad bonũ paſtorem. Primo dz bẽ panẽ in pera.ſcõ baculum in manu vl' flagellũ. Tercio canẽ in corda.q̃rto cornu i ore . Primo dico dz bẽ paſtor panẽ i pera id ẽ ſcripturã ſacrã i noticia iuxta illẽ Malach.ij. Labia ſacerdotis cuſtodiũt ſciam Ideo Leo pp⁹:7 bẽ in ca.lxi.diſ. Statuim⁹ Vbi dic̃ Imperitis 7 rudib⁹ gubernacl'a eccie nõ ſunt ꝓmittẽda.q: tales pl⁹ nocẽt q̃ ꝓſunt.vt bẽ de elec.nibil. Nichil ẽ qꝺ eccl'iam dei mag⁹ officiat id ẽ noceat q̃ ꝙ indigni aſſumant' plati ad regimen animaꝝ Nam de talib⁹ór Ose.viij. Quia tu ſciam repuliſti repellam te ne ſacerdotio fungaris mihi.tales enĩ omnes indigne aſſumũt officium ſacerdotale:quia eſt ars artiuz regimen animaꝝ Ideo Greg. Non debet fieri ruſticus qui neſcit arare:nec miles qui neſcit pugnare:nauta q̃ neſcit pericula vitare. ſic nec paſtor qui neſcit oues paſcere. quid enĩ miſerabilius 7 triſtius:q̃ ꝙ multi ſunt paſtores nomine:pauci vero re Heu multi ſunt tales qui nõ habent ſaccum id ẽ noticiaz ſcripturarũ. De q̃bus Baruth.iij. Quia non habuerũt ſapiam: iõ pierũt,ꝓpter ſuaz inſipientiam Et Hiere.ij. Sacerdotes non dixerũt vbi eſt dominus 7 tenentes legem neſcierunt me:et paſtores preuaricati ſunt in me,

Scõo pastor dz hre baculũ vel flagellum ad correctõem delinquẽtium De quo aug. et hẽ incanõe .xxxiij.q.iij.corripiant. Corripiant a ꝓpositis suis sbditi correctõibꝫ ex caritate ꝓuenientibꝫ ꝓ culparum diuersitate Nam dic aplus Ro.i. Nõ solũ qui ea faciunt: sz etiã q̃ ꝓsentiũt faciẽtibꝫ dignũ sũt morte. Et sic q̃ tacet ꝓsentire videt. Juxta illud vt hẽ in ca.lxxxiij.di.error Error cui nõ resistit a ꝓbat. Sicut hẽ de hereticꝫ.ca.q̃ alios. Qui alios ab errore nõ reuocat dñi ꝑt se ipm errare demõstrat. Jõ dicz aplus.i.thy.v. Peccantes coram oibus argue vt ꝛ ceteri timorẽ hẽant. eo ꝙ dic Jsi. Dñi vn⁹ corripitur alij plus emẽdant. Que q̃dẽ correctio fiẽda a plato designat in baculo pastorali. q̃ nõ est obmittẽda. Nã dic Gre. Pastor dñi delinq̃ntes corrigere noluerit ꝓculdubio tacendo occidit. ¶ Tercio pastor dz hrẽ cornu vl buccinã in ore.i. dulcẽ admonitõez Juxta illud apli ad Tyti.ij. Loq̃re ꝛ exhortare ꝛ argue. Et capo.iij. Admone illos ad oẽ opus bonũ patos eẽ. ꝛ Jsa.lviij. Clama ne cesses q̃i tuba exalta vocẽ tuã. Et Nũeri x. Fac tibi duas tubas argẽteas ductiles q̃buꝫ ꝙuocare possis mltitudinẽ. Spũal'r. per duas tubas quib⁹ ꝙuocat popul⁹ intelligũt duo q̃ sunt narrãda pctõribus. sc̃z pctã et pena pctõrum. vel intelligũtur alia duo scilicz correctio ꝛ pietas. iuxta illd ps.cxl. Corripiet me iustus in misrdia. De q̃bꝫ duobꝫ dic Greg. in pastorali. Jn manu pastoris sit virga correctõis ꝛ in corde mãna dulcedinis. Nã sic samaritan⁹ vulnerato infudit vinuz et oleum. sic correctio ꝛ pietas dñi simlr stare De quo ad Gal. vi. Si ꝓoccupat⁹ fuerit hõ in aliq̃ delicto. vos qui spũales estis instruite hmõi in spũ lenitatis. i. benignitatis. Nã scom Gre. bonus platus magz studeat amari q̃ timeri. plus ꝓficit pietas q̃ ptãs. benivolẽtia q̃ arrogãtia. ¶ Quarto bonus pastor dz hrẽ canẽ in corda. i. corp⁹ labstinẽtia. dicẽdo cũ aplo. i. Cor. ix. Castigo corp⁹ meũ ꝛ in seruitutẽ redigo ne forte cũ aliis ꝓdicauerim ipe reprobus efficiar. Sz heu plerigz sunt qui crapulose viuũt ꝛ deliciose. de quib⁹ aplus ad Ro.ij. Qui ꝓdicas nõ mechãdũ mecharis. Existimas autẽ o homo qui iudicas eos qui talia agunt. ꝛ facis ea quia tu effugies iudiciũ dei. Propter quod inexcusabilis es o homo omis q̃ iudicas. in quo enim alterũ iudicas teipsum ꝙdemnas. Nã tales exemplũ transgressionis ꝑbent ouibus suis. de quo Greg. Duz pastor per abrupta gradit necesse est vt grex ad ꝓcipitiũ sequat. ¶ Idcirco attenti debent esse pastores non solũ vt nitant ꝓesse: sed etiã ꝓdesse. vt figurat in quattuor bonis pastoribus. de quib⁹ legit in veteri testa. qui fuerũt ceteris famosiores. Primus fuit Abel. qui interp̃tatur lugens. q̃ pastores dñi lugere pctã populi. Jobel.ij. Inter vestibulũ ꝛ altare plorabũt sacerdotes ministri dñi ꝛ dicent. parce dñe pce ꝓplo tuo. Et sic fecit Hieremias capitlo.ix. Quis dabit capiti meo aqm ꝛ oculis meis fontẽ lacrimaꝝ. Sic ꝛ xps Luc. xx. flenit sup iherusalem. Sed heu iam non nulli videtes oniculas suas ꝓclitari ridẽt Vbi Gre. Tot occidim⁹ q̃t ad mortẽ ire videm⁹ et tacem⁹ q̃d exinde si rideremus. Item Abel offerebat deo meliora. sic ꝛ xps Epho. v. Tradidit semetipm ꝓ nobis oblationem et hostiã deo in odorẽ suauitatis. Sic ꝛ q̃libz bonus pastor primo seipm offerre debet deo Eccli.xviij. Qui sibi nequã est cui alij bonus erit. Gre. Quid prodest sua dare deo seipm diabolo. aug. Nichil miserius misero nõ miseranti sibi. ¶ Scõs Jacob qui fuit solicitus circa oues custodiẽdas. Genes.xxxi. Die noctu q̃z estu vrgebar ꝛ gelu: fugiebat q̃z somn⁹ ab oculis meis. Sic ꝛ xps diligẽter nos custodiuit. Job.xvij. Quos dedisti mihi ego custodiui ꝛ nemo ex eis periit. Jo bãnis.x. Nõ rapiet eas quisq̃z de mãu mea id ẽ diligẽti custodia. Item cõmisit oues suas patri. Job.xvij. Pr̃ sancte serua eos in noie tuo q̃s dedisti mihi. Recõmẽdauit eos Petro post resurrectõem. Joh. vltio. Petre amas me pasce oues meas. Romão ꝛ.xij Qui preest in solicitudine. Hieremie. xxxiij. Transibũt greges ad manũ numerantis Et capitlo.xiij. Vbi est grex qui datus est tibi pecus inclituz tuũ.iij. Regũ.xx. Custodi viruz istũ qui si lapsus fuerit erit aĩa tua pro aĩa illius. Jdeo Ezechiel.xxxiij. Hec dicit dñs deus. ecce egoipse requiram oues meas et visitabo illas sic pastor visitat gregem suũ. in die quãdo fuerit in medio ouiũ

suaꝝ dissipataꝝ. Grego. ergo non accusatur pastor si lupus rapit ⁊ ipe ignorat. Tercio pastor dauid. i. Re. xvij. Visit ysai dauid de bethleem ad castra isrl dicēs. Perge ad frēs vide si cūcta pspe geranť. Audiuit aūt Dauid Goliā exprobrare castris isrl. Interrogauit igit Dauid qd dabit viro bellāti ꝯ būc philisteū ⁊ vincēti eū. Et rīsum est ei. Domū ei⁹ faciet absq tributo ⁊ rex filiā suā dabit ei ⁊ diuitijs magnis eū ditabit. Heliab aūt frat ipius senior increpauit eū dicēs. Cur reliqsti pauculas oues in deserto. ⁊ veni sti huc. scio nequiciā cordis tui. qz vt videres certamē descēdisti in pliū. Rndit. nūquid n verbū est. ipe tn nō mn⁹ vt pugnaret ingessit se ꝯ Goliā. Cui saul ait. Nō ualebis qz puer es. Rndit. Ego ku⁹ tu⁹ interfeci vrsuz et leonē. qz cū pascerē gregē ptis mei rapiebant arietē ō medio gregis. ego vo sequebar et ꝓcutiebā eos. Et aduerso aūt ipi resurgebant ꝯ me sz ego eruebā predā de ore eorum et suffocabā ⁊ interficiebā illos. Ecce q̄s fortiter ⁊ instāter egit ꝓ custodiēdo grege. sic ⁊ xps leonē. i. diabolū vicit. de q. i. Pe. v. Aduersari⁹ vr diabol⁹ tāq leo rc. Joh. xij. nūc princeps hui⁹ mōi ejciet foras. Silr ⁊ vsuz id ē mōm. De q eiusdē. xvi. Cōfidite ego vici mōm. Et sic xps ē pastor noster ver⁹ q exiit oues suas de oi piculo. i. Pe. ij. Eratis enī sic oues errātes: sz conversi estis nūc ad pastorē aiarum vestraꝝ. Sic pastores spūales dāt se opponere leoni ꝯ eum pugndo. Jaco. iij. Resistite diabolo ⁊ fugiet a vobis. Silr ꝯ vrsum id ē ꝯ delectatōes carnis ⁊ mōi: qz dic Gre. xxiij. moza. Qui adhuc ꝓ illicita desideria defluit. alioꝝ curā assumere nō ꝑsumat: qz duꝝ est eī alioꝝ curā gerere qui nescit tenere moderamīa vite sue. ℟ Quartus pastor moyses bon⁹ fuit. Exo. iij. qui pascebat oues ietro. hic orauit pro ouib⁹ suis Exo. xxxij. Orabat moises dīm deū dicēs. Quiescat ira tua ⁊ esto placabil⁹ sup neqcia pp̄li tui. Et subdit ℣ Placatusq est dns ⁊ misertus est pp̄lo suo ne faceret malū qd locut⁹ fuerat aduersus pp̄lm suū. sic pastores spūales dēt orare ꝓ ouib⁹ suis ⁊ ꝓ excessib⁹ eoꝝ dicēdo cū aug. q dicit in li. suꝑputationū. O dne refugiū ⁊ spes miseroꝝ oro vt miserearis oīm pctōꝝ. o dne qui fleuisti Lazarū. da mihi ita flere vt lauent cū Naamā a lepra pctōꝝ ut lacrime mee emolliāt ad pnāz corda eoꝝ. ℣ Dixi scdo xps ē pastor bonus qz errātibus ꝓpatit misericordit Marci vi. Et exiēs ihs vidit turbā mltā ⁊ misert⁹ est sup eos: qz erāt sic oues nō hītes pastorem Sic ⁊ nos oēs eram⁹ sic oues errātes ⁊ vn⁹ quisq in viā suā declinauit. vt rite dicere pos sit cū psal. cxviij. Erraui sic ouis q perit qre fuū tuū. Ipe ḡtiose nos q̄siuit adimplēs illud Ezech. xlviij. Egoipse requiraz oues meas Reuera q̄siuit di. Mat. xv. Nō suz missus nisi ad oues q̄ pierūt dom⁹ isrl Et mirificoꝝditer inuenit ⁊ reportauit ouē ꝓditā in humero suo Lu. xv. Quis ex vobis hō hz centū oues rc. Et subdit Cū inuenerit eā imponit in hūeros suos gaudēs. Dic Amb. Humeri xpi sunt brachia crucis In humeris ouē posuit qz hūanā naturā suscipiēs pctā nostra ipe portauit. Isa. xl. In brachio suo congregabit agnos Sic pastores spūales dēt cōpati ouib⁹ suis in defectib⁹ ⁊ necitatib⁹. de quo Aug. sup ps. xcviij. Quāto maior ē caritas tāto ap̄li⁹ torquet te cū quē peccare videas. ℣ Tercō xpc ē bon⁹ pastor q educit oues suas fidel. Joh. x. Educit eas et cū ꝓprias oues emiserit añ eas vadit rc. educit scz de tenebris ad lucē: de miseria ad leticiā. Ezechiel. xxxiij. Liberabo oues meas ⁊ liberabo eas de oīb⁹ locis in qbo dispse fuerūt in die nubis ⁊ caliginis Et xps añ eas vadit scz ꝓ bona exempla: sic etiā facere dz pastor spūal vt dic ap̄ls. oia facite sine murmurationibus et hesitationib⁹ Ad philip. ij. vt sitis sine q̄rela ⁊ simplices filij dei sine reprehensione in medio natōis prave inter qs lucetis sicut luminaria in mōdo. De q etiā. i. Pe. ij. Et in eo q detractāt de vobis tanq ō malefactoribus ex bonis opibus vos considerātes glificent deum in die visitatōis ℟ Quarto christus est bonus pastor: qz vitā ponit amicabiliter. De q subdit in textu Et est scdm membrum in q vt dixi pastoris officium declarat dicens Bonus pastor animā suaz ponit pro ouib⁹ suis. Heroñ. Cinā suam aiam in passione posuit ⁊ oēs animas de inferno liberauit Simil⁹ Gre. in ome. dic. fecit qd monuit. ostendit qd iussit. et hoc ex caritate exhibuit Johis. xiij. Cū dilexisz suos q erāt i mūdo

vsq3 in finē dilexit eos.i.in fine maiorē dilectionē oñdit eis. Joh.xv. Maiorē hac dilectionē nemo hz q3 vt aiaz suā ponat ꝛc. Quīto xp̄c est bonꝰ pastor: qz oues suas ꝓgnoscit singulariter. de q̄ subdit i textu. cognosco oues meas. ℣ Reuera oēs nosc̄it. vt testat̄ apl's hj. Tbi.ij. Cognouit dñs q̄ sunt eiꝰ.i. approbauit. nā eiꝰ noticia ē approbatio. Et ecōtra dic̄ malos se non noscere. qz eoꝝ opa nō approbat. Mat.xxv. Amē dico vob. nescio vos ℣ terribile vbū. Itē pastores solent oues signare. sic ꝛ xp̄s p signū crucis ꝛ meōriā passionis nosc̄it suos. Deq̄ Ezech.ix. Signa thau sup frōtes virorꝝ gemētiū ꝛ dolentiū. i. crucis mēōriā. dicēdo cū apl'o ad Gala.vi. Stigmata dñi ihū in corpe meo porto. naz sic̄ rex militē suū nosc̄it i armis ꝛ vexillo. sic ꝛ xp̄c suos nosc̄it p arma passiōis. ad gal.v. Qui xp̄i sūt carnē suā crucifixer̄t. Dicamus igē cū p̄s.lxxxv. Fac mecū signū i bono. Sic pastores spūales nosc̄ere dñt oues suas. iuxta illō puer.xxvij. Diligēter agnosce vultū pecoris tui. tuosq3 greges p̄sidera qz dicer̄ tibi illud Lu.xvi. Redde rōez villicatōis tue ℣ q3 dura erit rō. Ezech.ij. Sāguinē eius ꝺ manu tua requīrā. Et subdit in textu. ꝛ ꝓgnoscēt me mee sq3 oues. s. spe fide ꝛ caritate mihi obediēdo ꝛ mādata mea custodiendo. qz scribit̄. i. Joh.ij. Qui dic̄ se nosse deū ꝛ mādata eiꝰ ñ custodit mēdax ē. Sic ec̄ spūales oues deberēt noscere pastores suos eis obediendo. ꝛ sic̄ ad minꝰ i āno se p̄ntando vt hr̄ de pe. ꝛ remis. c. oīo vtriusq3 serꝰ. ℣ Omīs fidel̄ semel in anno dz cōfiteri ꝓprio sacerdoti. iō apl's Hebreoꝝ. xiij. obedite p̄positis vr̄is et subiacete eis. ipi enī pruigilāt quasi rationez ꝓ animabꝰ vr̄is reddituri. Sexto xp̄s ē bonus pastor qz oues suas diiudicat sagaciter Elī Mat.xxv. Separabit eos ab inuicē sicut pastor segregat oues ab hedis. ꝛ statuet oues quidē a dextris. hedos a sinistris. Gre. Duo ordines erūt in iudicio: vnus electoꝝ alius reprobꝝ. electis dicet̄. veīte bñdicti ꝛc. reprobis dicet̄. ite maledicti ꝛc. Aug⁹. ℣ q3 bona pascua dantur electis vita eterna vbi nulla arescit herba sz virēt oīa. nā sm Greg. ℣ pascua electoꝝ sunt vultus dei. vbi erit ꝑpetua leticia ꝛ securitas. Joh.x. Et nō rapiet eas quisq3 de manu mea.

Dominica.iij post pasca Sermo.lxxxvij

Modicū ꝛ ñ videbitꝭ me. Joh.xvi. ℣ Dicunt naturales. interim q̄ fructꝰ olive pendent in arbore. tunc amurca pleni sūt. sz postq3 torculari ꝓmūtur ipsi purificant̄ ꝛ amurca ab eis seq̄strat̄. Sic spūal'r p̄destinati ad vitā interim q̄ sūt in arbore mūdane felicitatis sūt pleni amurca vicioꝝ. Sz postq3 in torculat̄ p̄secutōis venerint malorꝝ hoīm mūdant̄ ꝛ purgātur. hoc ostensum est btō Johāni ut dic̄ Apoca. vij. Ego Johānes vidi turbā quā nēo dinumerare poterat ex oīb⁹ gentib⁹ ꝛ tribubus stantes añ thronū amicti stolis albis ꝛ palmē in manib⁹ eoꝝ. Et rñdit vnꝰ de senioribꝰ et dixit mihi. hi q̄ amicti sunt stolis albis q̄ sunt ꝛ vnde venerunt. Et dixi illi. dñe mi. tu scis. ꝛ dixit mihi. hij sūt q̄ venerūt de tribulatōe magā ꝛ lauerūt stolas suas ꝛ dealbauerūt eas in sanguīe agni. Ecce quō tribulati in hac vita in signū puritatis ꝛ mūdicie stolis albis amicti sūt in eterna btītudine. Nota q3 dicit Aug. omelia. viij. Oēs eiz mali ꝛ mūdi amatores q̄si torcularia sunt sicut enī in torcularib⁹ vua p̄mit̄ ꝛ oliua. ꝛ vinuz ꝛ oleū ponit̄ in canna. ita p nequiciā malorꝝ hoīm boni ꝛ iusti multis tribulatōib⁹ corporaliter fatigant̄. vt aīe eoꝝ tanq3 vinū ꝛ oleum recondi in eterna btītudie mereant̄. hec ille. ℣ In sūma euāgelij duo innuunt̄. Primo p̄nūciat euētū futurorꝝ. ibi modicū ꝛc. Scōo soluit dubiū discipulorꝝ. ibi. cognouit ihūs. De p̄mo dic̄ in illo tpe. sq3 in cena cū xp̄s dixit eis de recessu p morte. tunc vidit eos tristes ꝛ p̄solabat̄ eos dicēdo eis q̄ nō esset diu absens di. Modicū ꝛ iā ñ videbitis me sq3 tpe mortꝭ p. xl. horas. Hic innuūt̄ tres articli fidei. primꝰ de morte. vbi p tres dies discipli eū nō videbāt. scōs vo de resurrectōe: cū subdit. itez modicū ꝛ videbitis me. s. tpe resurrectōis. Et erat modicū. Act̄. i. p. xl. dies appens eis. s. suis electis. Tertij articlus ascēsionis. ibi qz vado ad p̄em q. d. q̄n ascēdero i celū tūc ñ videbitꝭ me ap̄lius vsq3 ad finē mūdi in resurrectōe generali. nam ab hoc tpe sq3 ascensiōis non apparet.

xpc in mūdo corpali ⁊ sensibili pñtia ī ꝓpria forma ꝓmuniter hoīb. ꝯuis ex spēali gr̄a appuit ⁊ apparere posset aliqb sic btō Iohi euāgeliste cū eu ad se vocauit. ⁊ btō ꝑetro egrediēti vrbē a facie neronis appuit ei dñs Cui petr⁹. dñe q̄ vadis. ⁊ sic adhuc hodie ex spēali gr̄ā alicui appere posz. caute tñ se habēdū esz ī hmōi apparitōib⁹ insolitz. ⁊ ꝺ ꝓpē deceptōem diabolicā. Scribit enī. ij. Cor. xi. Ipe satbanas trāsfigurat se ī āgelū lucis. qz aliqñ ex dīna ꝓmissione satbanas assumit corp⁹ in q̄ simulat xpi pson̄ vl alteri⁹. ⁊ ita appuit btō Martino. Aliqñ tñ etiā inuisibil̄r formādo tñ vocē audibilē. vt btō Francisco volēs eū retrahere a pnie rigore ⁊ mlt⁹ aliis modis q̄b⁹ boīem decipere nitit̄. Sz. d. ex q̄ ita est q̄ dñs aliqñ appuit ve aliqbus ⁊ adhuc appere posz. et etiā aliqñ diabol⁹ decep/ torie appuit ⁊ appet in pson̄ xpi. ℟

Si ḡ alicui fieret tal̄ appitio quō deberet se hz̄ē. ℟ñdet̄ sm q̄ elicit̄ ex dicto Bonauē. in. iij. sñia ꝓ di. ix. primo si ꝓtingeret tal̄ appa ritio homo nō deberet statī credere: nec illō q̄ xpm adorare. Sz ex q̄ est res insolita dz cre dulitatē suspendere et cogitare scriptū. i. Jo bānis. iiij. Nolite oi spūi credere. Sz ꝓba/ te spūs si ex deo sint. sic fecit btūs Martin⁹ cū ei appuit diabol⁹ in forma regi in purpu ra ⁊ diademate ⁊ leta facie quē intuēs ipse stupid⁹ ꝓticuit. tandē inq̄t diabol⁹. Martine agnosce quē colis ego sum xp̄s. martin⁹ ite rū pl⁹ admirās tacuit. Rursū ait diabolus Martie cur dubitas credere cū me videas q̄z ego xp̄s sū. Tūc ait ille. dñs Jhs non se purpuratū aut diademate coronatū ⁊ reni tentē ventuꝝ p̄dixit. ego misi eū in ea forma q̄ passus ē ⁊ stigmata ei⁹ videā nō credā. ad quā vocē diabol⁹ disp̄uit ⁊ totā cellulā feto re repleuit. ⁊ sic hō ñ dz p̄cipitāter agere: sz p deuotā orōem hūl̄r ad deū recurrere. vt. l. cor ei⁹ illūinet ⁊ quid facere debeat ostēdat. Scōo dic̄ Bonauē. q̄ hmōi appitōes nō sunt desiderāde vt fiāt. nā qui eas desiderat peccat. q̄z tal̄ bz q̄ndā elatōem cordis q̄si pu/ taret se dignū hmōi reuelatōib⁹. Tercō dic̄ si fiāt sunt magi er hūilitate formidāde. nam btā virgo Maria turbata ē in sm̄ōe angeli ⁊ cogitabat q̄lis essz ista salutatio. Serñ ī ser. de natiuitate. Maria nō altū sapuit: sz tante humilitatis extitit vt se etiā indignā reputa bat angelica salutatōe. Et sic hō hūl̄r debz se hz̄ē ad ista ut legit̄ de q̄dam patre cui dya bolus ī spē xpi appuit. ⁊ ip̄e clausis ocul̄ di/ xit in hac vita se nolle videre xp̄m. Et sic dya bol⁹ ei⁹ hūilitate confusus statiz euanuit. Jo circo boies nō dñt esse leues ad credendum vl ad adorandū vt aliq̄ p⁹ q̄ eis videtur q̄ diu pure ⁊ abstinēter vixerit tantā hñt cōpla centiā in vita ꝓpria q̄ desiderāt visiones vi dere. ⁊ orāt vt videāt. ⁊ ꝺ ꝓuenit ex superbia Et iō de⁹ in ira sua q̄nq̄ ꝓmittit apparere il lis fantasticas apparitōes vt fiāt deliri ⁊ fa tui. Et dic̄ idē doctor q̄ nō sufficit bōa intē tio ad opa bona: sed etiā discretione fiat dei temptatō. ℣ Sz diceres si diabolus alicui apperet in forma xpi an etiā peccaret ch̄s illū adorādo. ℟ñdet bonauētura dupli citer ꝓtingit honorē latrie exhibere diabolo. aut simpl̄r aut cū conditōe. Si simpl̄r. tunc nō p̄t esse sine pctō. q̄z cultus latrie nō est ex hibend⁹ alteri q̄ deo. nec excusat̄ hō rōe ig/ norātie: q̄z bz triplex remediū ⁊ adiutoriū: per q̄ pōt errorē vitare. ℣Primū est reme/ diū sacre scripture q̄ audiat homīes. sepe enim dicit q̄ mlti in noīe xpi venturi sunt mēdaci ter. Scōm est rmediū orōis interne q̄ ad de um hō dz recurrere vt cor ei⁹ illūinet. Ter/ ciuz remediū est suspensio credulitatiz. nō dz hō enī oī spiritui credere. sed dz ꝓbare vtrū ex deo sint. nam q̄ cito credit leuis ē in corde Si aūt sub ꝓditione adorat. hoc p̄t esse du pliciter. q̄z vel illa conditio ē actual̄r ꝓside/ rata siue apposita sic nō peccat: q̄z tūc nō ado rat diabolū sed xp̄m. quia nō stat adoratio: nisi stante ꝓditione ⁊ ad eū referr̄ adoratio ad quē referr̄ implicatio adoratōis. Si aūt illa adoratō fit sub ꝓditōe habituali hoc mō nō sufficit ad vitandū pctm̄ ydolatrie respe/ ctu b⁹ apparitōis. sufficit tñ respectu sacramē ti altaris. nā illic est trāsfiguratio insolita. et iō nō dz ad eā p̄cipitāter sequi adoratio. sed ꝓsecratio hostie ē cōsueta. iō sufficit q̄ ado/ rās in hītu p̄tendat hāc ꝓditōez vicz q̄ ado ret si ꝓsecratio debito mō facta ē. sz tal̄ habi/ tualis ꝓditio ñ sufficit ad insolitas appitio nes vt iam dictū ē. Ideo dicit nō videbitz me q̄z vado ad patrem vbi videbitis me.

Nota xp̄s dñs in spūali appitōne gr̄ē bz se

ad modū solis. nā sol aliqs ptes vniuersi aliqñ illūinat vt nrām hītatōem. aliqs nunqz vt zonā inhītabilē. aliqs ut sp eas q̄ sūt sup se ut dic̄ Job. Sic in hoīb⁹ pūo ab aliquib⁹ xp̄s recedit p grām z nūqz ampli⁹ appet: hē sunt duri z obstinati hoīes q̄ a se deuz pctis expellūt: ne ad eos redeat mal'opib⁹ obicem ponūt. de q̄b⁹ Job. xxiij. Ipli fuer̄t rebelles lumini. z p̄s. xxxv. Noluit intelligere vt bñ ageret. Iniqtatē meditat⁹ ē in cubili suo. astitit omī vie nō bone. maliciam aūt nō odiuit Et itez. cvij. Noluit bñdictōez z elōgabit' ab eo. dilexit maledictōez z veniet ei. tales sūt omīs q̄ suis inuitunt' ꝓpr̄iis volūtatib⁹. De quib⁹ Leo pp̄. z hī. xxiij. q. ij. dānatōis Dānatōis sentētiā quicūqz merer̄ excipe si in suo sensu voluerit pmanere null⁹ ēlaxare poterit. Nā tales nō sūt digni venia. q̄ peccāt ex certa malicia Jō̄ bortasī Ecc̄i. xvij. A voluntate tua auertere. Nā ō talib⁹ d. aug. in li. de pnīa. z hī de pe. di. vij. c. vl. ī fi. Qui semp plen⁹ iniqtate sp sīn caritate torq̄bitur sine fine. De talib⁹ p̄t dici. modicū z iā non videbit⁹ me. i. modica voluptas pctī est impedimētū q̄ iā nō videbit⁹ me. ℣ Reuerta modica. q̄ ſm Gre. Momētaneū ē q̄d delectat: eternū q̄d cru. Illes in q̄z recte p̄sit cōsideri illō Sap. v. Quid⁹ p̄fuit nob⁹ superbia aut diuitia⁹ iactātia q̄d ꝓtulit nobis. trāsierūt oīa illa velut vmbra. Secō sol. i. xp̄c aliqs ptes aliqñ illūinat: aliqñ nō. Et sic sol iusticie ab aliquib⁹ recedit p grām. sez cū mortal' peccāt q̄ dic̄ Aug. in soliloq. Quocūqz iero dñe tu me ñ deseris nisi p̄ior te dñe deseram per pctm̄. Nā dic̄ Hugo i li. de bono pscie. De⁹ q̄ est amator mūdicie cor pollutū pctis nō p̄t inhabitare. iō Hiere. ij. Scito z vide quia malū z amar⁹ ē dereliq̄sse te dñm deū tuum. Attñ redi. s. p pnīam. de q̄ Hiere. xviij. Si pnīam egerit gēs illa a malo suo q̄d locutus sum aduersus eā agā z ego pnīam sup malo q̄d cogitaui vt facerē ei. Zach. i. Conuertimī ad me ait dñs exercituū z ego ꝓuertar ad vos dicit dñs. De talib⁹ p̄t dici ſm vic̄ iterum modicū z videbitis me q̄ pnīa nrā z satisfactionis opa modica sūt. Eccl̄i. vlt. Modicū laborauī et inueni mihi mlt̄a requiē. Bern̄. Labor meus vsq̄ ē vn⁹ hore. z. ij. Cor. iiij. Io q̄d in p̄nti momētaneū est z leue tribulationis nr̄e sup̄ modū in sublimitate eternuz gl̄ie pondus operat̄ in nobis. Et. i. De. i. Io dicū nūc si optet cōtristari in varijs tēptationib⁹ ꝛc. q̄ nihil ē penalitas h⁹ vite respectu eternitatis vbi deū videbim⁹. Ro. viij. Nō sunt ꝑdigne passiōs h⁹ tp̄is ad futurā gl̄iam q̄ reuelabit' in nob⁹. Tercio sol aliqs ptes illūinat a q̄bus nunqz recedit. Et sic sol iusticie ast aliquib⁹ nunqz recedit. p grām q̄ ad meritū: licz q̄nqz recedat q̄ ad deuotiōis iocūditatē z dulcedinē. vt di. Bern̄. sup cañ. Subtrahit se dñs ad tp⁹ vt auidius reuocetur z fort⁹ teneat'. z vt hoīes cognoscāt q̄d ex se sūt z quid ex gr̄a. nunqz tñ ad meritū bonor⁹ oper⁹. z sūt illi q̄ violēter deū tenēt discentes illō cañ. ij. Tenui eū nec dimittam. De q̄b⁹ Amb. Tim facim⁹ dño nō ꝓpellente⁹ flendo. orādo: diligendo: bñdicendo. prima Joh̄is. iij. Qui manet in caritate in deo manz z de⁹ ī eo. Hugo. Caritas ita deo est familiaris: vt p grāz adesse neq̄t: vbi caritas desit. ℣ Dixi scō solut dubium discipulor⁹. cū subdit. dixerūt q̄ discipli q̄d est hoc q̄ dic̄ nobis modicū. ℣lñ duplex cā potuit cē q̄re nō intelligebāt vt di. Crisosto. Prima q̄ ꝓp̄ tristiciā nō potuerūt intellectū eleuare ad sensū v̄boz. Scōa ē ꝓtrietas q̄ videbat' ī v̄bis sez videbitis z ñ videbit⁹ Et adhuc duplex ē cā q̄re v̄bū dei ītellectu nr̄o nō ꝓcipit'. Prīo q̄ cor nost⁹ plerūqz ē ad aliō inclinatū vt aliquor⁹ ad auariciam p̄s. lvij. Sic aspidis surde obturāntis aures suas. z tales ñ intelligūt v̄bū dei. Alior⁹ v̄o ad luxuriā. Eccl̄i. xxi. Audiunt luxuriosus et displicebit illi z p̄ficiet illud p⁹ vorsum suū. Crisо. sic cū ofidit' leoni berba viridis ñ aduertit q̄ eius natura nō est ad illā inclinata. Secō q̄ ē factis eor⁹ p̄riū. Amos. v. Odio habuerūt corripiētē in porta z loq̄ntē pfecte abominati sūt. Sap. ij. Cōtrari⁹ ē opib⁹ nr̄is imp̄roperat nobis pctā legis. circūueniam⁹ q̄ iustū q̄m inutilis est nobis ꝛc. Jō̄ Iob. xij. Omnis qui male agit odit lucē z nō venit ad lucem vt nō arguant' opa eius. Et. puer. xviij. Non recipit stultus v̄ba prudentie nisi ea dixeris que versant' in corde eius. Sic igitur quia discipuli dubitauerūt iō subdit. Cognouit Jh̄s q̄ voluerūt eū interrogare Cognouit p̄ spēciē diuinitatis. i. Regū. xvi.

Sermo

Homo videt ea q̄ parent de⁹ aūt intuet cor. Et dixit: de ꝺ̄ q̄ritis inter vos. q⁹ dixi vob modicū ⁊c. Amē amē dico vob q⁹ plorabit⁊ et flebit⁊ vos interi⁹ ꝓ dolorē. ſ. in tꝛi modico in q̄ me ñ videbit⁊ ſcz ī triduo mort⁊. mund⁹ aūt gaudebit. i. amatores ei⁹ vt ſcribe ⁊ pba triſtabimī: ſz triſticia vr̄a vertetur ī gaudiū ⁊ pena trāſibit in leticiā. Greg. xv. mo. Sic iniq̄ leticia trāſit ad penā. ita ī/nocēs pena vadit ī leticiā. ✠ Nota ī ſcripturis ſacris triplex īuenit triſticia: ſic ⁊ leticia. pria tolerabil'. ſcda dānabil'. tercia ꝯmendabil'. Prima tolerabil' illa ē natural' q̄ñ dō ex naturali affectu nllo extrinſeco accidēte ꝙ ſuemt eſſe triſtis. Et q⁹ ſm plām ex naſalibꝫ dō nō merec' nec demerec'. iō ꝙ talē triſticiaz nec bonū nec malū ꝙſequ⁊tur. ſz tñ cadē naſalia ꝙ bonā voluntatē cū ad bonū inclinam⁹ me remur. li va ad malū ōmeremī. vbi grā. Eli dere ⁊ audire inq̄tū ſunt naſalia ꝙ ſe ⁊ abſolute cōſiderata nō bñt meritū ſz q̄ntū ex volūtate eadē ad bona vl' ad mala inclinamus meremī l' demeremī. Scda ē triſticia dānabilis q̄ viciū parit aliq̄ñ ex impacīa eoz q̄ deus ꝓmittit ſup nos ꝓpt̄ pctā nrā. vt q̄ñ dat ī firmitatē vl' aduerſitatē aliq̄m. de q̄. ij. Cor. vij. Secūi triſticia mortē op̄at. Jō Eccī. xx. Triſticiā lōge expelle a te. multos enī occidit triſticia ⁊ ñ eſt vtilitas ī illa. q⁹ ñ potes ꝺ̄ deū Job. xi. Si ſubuerterit oia vl' ī vnū coartauerit q̄s ꝺ̄dicet ei aut q̄s dicere ei ꝑt̄ cur ita facis. Aliq̄ñ tal' triſticia oriť ex inuidia q̄ ē triſticia mētis de felicitate aliēa. de q̄. puer. xxv. Sic tinea veſtimēto ⁊ vermis ligno. ita triſticia viri nocet cordi. puer. xvij. Spūs triſtis exiccat oſſa. i. vtutes. eccī. xxxviij. A triſticia feſtinat mors. Tercō ē triſticia ꝯmēdabil'. de bac. ij. Cor. vij. que ſm deū ē triſticia pniam in ſalutē ſtabilē op̄at. ✠ Et dicit q̄ ſm deū ē. Illa triſticia ſeptē bz grad⁹. vel oriť ex mlt⁊. Prio ex pctō⁊ recordatiōe ſic fuit triſticia Pauli. Ro. ix. Triſticia mihi ē magn⁊ q⁹tinu⁹ dolor cordi meo. Sic Petro cū amare flemit. Et merito dz oriri triſticia ex pctō⁊ recordatiōe. q⁹ ſeptē mala dō ꝓ pctō incurrit. Prio dō offendit. Sap. xiij ſit' ār odio ſūt deo impi⁹ ⁊ ipietas ei⁹. Scdo diabolo ſe ſubdit. ij. Pe. ij. A q̄ quis ſuperat⁹ eſt hui⁹ ⁊ ſu⁹ ē. Tercō grām ꝙdidit. Aug. Dei grā ⁊ pctm̄ opponūť. Niſi enī vnū radicitus euulſū fuerit alter⁊ plātari nō poterit. Quarto penā meruit. Ro. vi. ſtipendia pctī mors. Quīto imaginē dei deformauit. q⁹ peccatū ē macla aie. ps. lij. Abōiabiles facti ſunt i iniq̄tatib⁹. Sexto ꝓrim ſcādalizauit. Mat. xviij. ve illi ꝑ quē ſcandalū venit. Septio abeccīa ſepauit. ps. xxv od.ui eccīaz maligntiū Sz triſticia ꝑ pctō oīa illa reformat. ideo. ij cor. vij. Gaudeo ñ q⁹ ꝓtriſtati eſt⁊: ſz q⁹ ꝓtriſtati eſt⁊ ad pniaz. Aug. Vel⁹ penitēs ſp̄ dolеat ⁊ de dolore gaudeat. nā iſta triſticia vertet' in gaudiū. Lu. xv. Gaudiuz erit ī celo ſr̄ vno pctore ⁊c. Scdo oriť ex defectu ꝓfectionis q̄ ſunt multi. ō q̄ Heb. beu q̄t ſūt obſtacula q̄ ꝓhibēt q̄t ipedimēta q̄ retardāt ne voluntas nrā volūtati dīne valeat inherere. obiecit ꝓcupia obiecit ignorantia vndiq̄ bella vndiq̄ tela. vndiq̄ tēptamēta. De ꝺ̄ defectu ꝓfitet' ad Ro. vij. Scio ei q⁹ ñ bītat ī me ꝺ̄ ē in carne mea bonū. nā velle adiacet mihi. pficere aūt bonū nō inuenio. ñ enī q̄ volo bonū ꝺ̄ facio ſz q̄ nolo malū ꝺ̄ ago. iō Aug. Terret me vita mea: q⁹ niſi ſterilitas ē in ea. naz dic. nūc ꝺ̄ nūc illō. p⁹ ꝺn⁹ ꝺn⁹ illō. Sz hec triſticia vertet' in gaudiū. de q̄ Hein. Dei⁹ videns q⁹ nām cognoſcim⁹ miſeriā dat nob ſuaz miſcōiā. talē nobis infundēs grāz vt delectabil'r operēm bonū. inde gaudiū oriť mētz ꝙ q̄ triſticia effugat'. Tercō oriť talis triſticia de dubia diſcuſſiōe vl' de nō aſſecuratōe. De q̄ Eccs. ix. Neſcit hō vtr⁊ amore an odio dig. ſit. Nā licz bēm⁹ ꝓſolatōem ꝙ grām ſpei. attñ habem⁹ tribulatōez ꝙ timorē. ⁊ ſic intr' ſpem et timorē fluctuat hō. Nā licz pniam geſſim⁹ neſcim⁹ an ſit digna l' accepta. Jō Eccī. v. De ꝓpiciatu pctō⁊ noli eē ſine metu. Itē hodie es in via vtutis ⁊ iuſticie: neſcis autē quid cras eris. Jō. i. Cor. x. Qui ſe exiſtiat ſtare videat ne cadat. Itē licz diu ſteriſti in grā ⁊ vita vtuoſa. neſcis tñ q̄lis finalr' eris Prouer. xvi. Est via q̄ videtur homi recta nouiſſima vo eius ducūt ad interitum. Jō Hern. Animme illū decet eſſe ſecur⁊ q̄ laq̄um portat ſecū: ſic ⁊ nos. Ex his ꝙſideratōibus hō triſtar'. triſtat⁹ humiliar': humiliatus ār conſolabit'. Juxta ps. xxxiij. Humiles ſpiritu ſaluabit. Et xvij. populū humilē saluū facies: ecce gaudium de triſticia ꝓcuremēs.

Quarta oriť ex primo ꝑ passione. q̃m tristiciã vocet apl's Jo. xvj. Flere cũ flentib⁹ nã et ipe ꝙ se fecit facto q̃d vocuit vbo. ij. Cor. xi. Quis infirmať et ego nõ infirmor. sic fecit Job. xxx. d. Flebã quondã super eo q̃ afflictus erat et aĩa mea cõpatiebatur pauperi. Hoc fecit et ihesus Job. xi. Infremuit spũ et turbauit seipm. Ex ꝑassiõne scz sup lazarũ Silr et Hiere. c. xvij. Deducet oculus meꝰ lacrimã qr capt⁹ est grex dñi. Et hoc vocem .i. De. ij. Estote ꝑatiẽtes fraternitatis amatores q̃ ꝑassio plus dz fore de spũalibus defectib⁹ q̃ corpalib⁹. Cñ Isi. Magis ẽ cõpatiendũ et ꝑtristãdũ male faciẽtib⁹ q̃ male patiẽtib⁹. Nã sicut aĩa nobilior est corpe. sic maior ꝑacia dz ei adhiberi Jõ Gerñ. Sũt ne in te viscera xp̃iane ꝑassionis plãgis corpus a q̃ recessit aĩa et nõ aĩam a qua recessit deꝰ. Hec tristicia silr vtet̃ i gaudiũ. ij. Cor. i. Scientes q̃m sicut socij passionũ estis sic eritis et ꝑsolatõis. A Quito oriť cõ mẽdabilis tristicia ex xp̃i passione ꝑsideranꝫ do mortẽ xp̃i innocentẽ et se illi⁹ quidẽ fuisse cãm et adhuc ꝙ oĩa ingratum nec vllatenꝰ se posse in aliq̃ retribuere et hoc plerũq̃ multũ ꝙturbat electos Eccs. vij. Cor sapientũ vbi tristicia passionis scz xp̃i. De q̃ Mat. xxvi. Tristis est aĩa mea vsq̃ ad mortem. Sic et nos ꝑtristari dẽmus. de q̃ Gerñ. in tractatu de sacramẽto. Si mẽbꝝ xp̃i es ꝑdole capiti si discipulus es ꝑdole magro. si xp̃ianus ꝑdole xp̃o. si aĩa tua est spõsa xp̃i ꝑdole spõso tuo Et hec etiã tristicia vtet̃ in gaudiũ vt dicit Richar. de scõ victo. Sicut ꝙ diaboli tẽpta tõez oriť tribulatio. sic ꝙ xp̃i passionẽ oĩs cõsolatio. Nã fm apl'm. q. Thi. ij. Si sustinebim⁹ et ꝑregnabim⁹. ecce gaudiũ de tristicia B Sexto oriť ꝓmẽdabilis tristicia de mũdi falsificatõe. de q̃ fallitate dic̃ Hiero. Si mũdus cultello vitatis apitur nil in eo nisi falsitas repitur. Nã falsa est mundi leticia et falsus est eius status. Dico ꝓio falsa est mũdi leticia. Cñ Aug. de vbis dñi. Seculi leticia est impunita neq̃cia q̃ tñ in breui punieť. De q̃ Job. xxi. Tenẽt timpanũ et citharaz et gaudet ad sonitũ organi ducũt in bonis dies suos. et in pũcto ad infernũ descẽdũt. qr dic̃ Aug. in soliloq̃o. Nemo ꝑt ꝑsolari in vtroq̃ seculo hic et in futuro. ñ pñt esse due estates sed post estatẽ veniet hyems. sic nec due ꝑsolatões simul stare pñt. De q̃ Gerñ. Delicat⁹ frater es si vis gaudere cũ seculo et viuere ac regnare cũ xp̃o. Dicit nãq̃ Hiero. Sicut ignis et aqua stare simul nõ pñt sic nec corpales et spũales delicie. Ideo maledixit dñs leticie mũdi Lu. vi. Ue vobis qui ridetis nũc. quia lugebitis et flebitis. Dixi scõo falsus est risꝰ mũdi. de q̃ Hiero. Quicquid est aut p[illegible] aut ꝑteritũ aut futurũ. Si pñs sic est instabile. i. Job. ij. Mũdus transit et ꝑcupia ei⁹. Si futurũ sic est incertũ. qr dicit pbũs. de futur⁹ ꝓtigẽtib⁹ ñ ẽ determiata vitas. Si ꝑteritus tũc nihil ẽ Et ꝑterea dr. i. Job. ij. Nolite diligere mundũ neq̃ ea que in mõdo sunt. Dicit nãq̃ Beda de ymagine mũdi. Figura mũdi habet se in moduz pomi rotũdi ꝓtinuo nãq̃ volui et nũq̃ fixus pmanet. ꝑter qõ electi pleriq̃ tristabãtur et desiderabãt mori vt apl's ait. ad Roma. vij. Infelix ego hõ quis me liberabit de corpe mortis huius. sic etiã tristabať dauid in. ps. cxix Heu mihi qr incolať meus. plongatus est. Tristabanť enĩ de duob⁹. Ꝓio de mõi falsificatõe vt dictũ est Scõo de regni dei dilatõne vt ait apl's ad Philip. i. Desideriũ habens dissolui et esse cũ xp̃o. Similiter et dõ. xli. Fuerunt mihi lacrime mee panes die ac nocte dũ dr mihi ãtidie vbi est deus tu⁹. Et sic desiderabãt plus mori q̃ viuere vt ad finẽ destinatũ possent ꝓtingere. De q̃ Aug. fecisti nos ad te inquietũ est cor nr̃m donec requiescat in te. Reuera inquietũ. nã di. sanc. Tho. Intellect⁹ hoĩs nõ quietať nisi in cognitõe summe vitatis. et aĩpectus nõ satiať nisi in fruitõe summe bonitatis De quo ps. xvi. Satiabor cũ apparuerit gl'a tua. Ad quaz nos ꝓducat ꝛc̃.

De eadem dominica Sermo lxxxviij

Mundus aũt gaudebit vos aũt cõtristabimini. Jo. xvi. C In summa euãgelij duo innuũtur. Primo ꝓnũciat malo⁹ leticiã et exultatõem ibi. mũdus quidẽ gaudebit. Secõo subiũgit bonoꝝ miseriã et tribulatõez. ibi. vos autẽ ꝑtristabimini. De ꝓio dicit mundus aũt gaudebit

D

Pro quo sciendū. Gaudiū est triplex. s. mū
diale eternale ⁊ spūale. Primū est gaudiuz
mūdiale qd̄ habet̄ de rebꝰ huius mūdi. s. de
diuitijs delicijs voluptatibꝰ vanitatibꝰ ho/
noribꝰ ⁊c̄. De hoc dicit Bonauē. venerabil̄
in quodā tractatu. mūdanū gaudiū nūq̄ ꝑ/
fecte cognoscit̄ nisi cū ꝑfecte despicit̄. et est a
bonis electis ꝯtemnēdū. Prīo qꝛ habet vili
tatē in obiecto. i. de rebꝰ vilibꝰ. Aug. Quid
est seculi leticia scꝫ inebrieari comesatiōibꝰ
vacare luxuriari nisi impunita nequicia. Jō
idem. Nil infelicius felicitate peccantium q̄
penalis infirmitas incurrit̄ ⁊ mala volūtas
roborat̄. Scd̄o habꝫ impuritatē in subiecto
aīa enī pctis deformata est subiectum huiꝰ
gaudij Prouer. ij. Letant̄ cū male fecerint
⁊ exultāt in rebꝰ pessimis Hiero. Gaudium
mūdi est gaudiū freneticoꝝ infirmitatē eorū
nō cognoscētiū. Tercio hꝫ breuitatē in seip/
so Job. xxi. Tenēt timpanū ⁊ citharā ⁊ gau
di. ad so. or. du. in bo. di. s. ⁊ in pūc. ad infer.
descē. Sicut ptꝫ de diuite illo qui dixit. Lu.
xij. Aīa mea habes in l'ta bona posita in ānos
plurimos requiesce cōede bibe epulare. Cui
rñsum est. Stulte hac nocte animā tuā repe
tūt a te q̄ aūt pasti cuius erūt. ecce q̄ breue
gaudiū Aug. Huiꝰ seculi leticia vanitas est
cū magna expectatōne spatur vt veniat ⁊ ñ
pt teneri cū venerit Eccs. i. Vidi cūcta q̄ fi/
unt sub sole. et ecce vniuersa vanitas ⁊ affli/
ctio spūs Bern̄. Gaudere de diuitijs ⁊ mū
di delicijs est q̄i magnā molā in collo ligare
vt artius dimergaris. De breuitate ec̄ ⁊ in/
stabilitate huiꝰ gaudij ponit ꝑ modū dialogi
Hugo de san. vic. in li. de vanitate rerū mū/
danarū. cū discipulus diceret se videre naui
gātes in mari in magna trāquillitate ⁊ etiaꝫ
serenitate canētes in citharis ⁊ lyris ⁊ omni
genere dulcis melodie. Hugo dixit. quid ti
bi videt̄. discipulus rñdit: magnū ecce gau/
diū ⁊ iocūditas q̄ si posset esse diuturna esset
felicitas. Cui hugo. ergo placet tibi. Rñdit
discipulus. cur mihi displicere debeat nō vi
deo. Cui Hugo. Fige paulisꝑ oculuꝫ donec
videas finē Et post paululū interrogauit di
scipulū quid vides. rñdit discipulus. Vid̄o
vndiq̄ nubescere ⁊ nubes vētis agitari ma
re ꝯturbari fluctꝰ intumescere. nauimq̄ fun/
ditus euerti. Cui Hugo. quid tibi videtur.
Rñdit discipulꝰ. heu quid laudaui. ecce le/
ticia vr̄a q̄cito immutata est. et vita vr̄a ad
quā miseriā deuoluta ē priꝰ vobis exultanti
bus pisces maris alluserūt. nūc vos naufra/
giū miserabl'r absorplit. Cui Hugo. quid ti/
bi videtur gaudiū mūdi quale est. Respon/
dit discipulꝰ. vanitas vanitatū. ideo Hugo
ad discipulū dixit. respice miserū mūdum ⁊
magis eos miseros qui diligūt mdm. iste est
quē putauimꝰ amicū inuenimꝰ inimicū. iste
est in q̄ tpa longa nob̄ ꝓmisimus ⁊ breuia in
uenimus. ibi pacē q̄rimꝰ ⁊ longe a nobis est.
Heu eiꝰ pulcritudinē dileximꝰ. eiꝰ speciem
laudauimꝰ. eiꝰ gloriā ⁊ iocūditatē desidera/
uimus. eiꝰ gaudiū amplexati sumꝰ. certe q̄d
video nisi oīa vana ⁊ nūq̄ a sapiētibꝰ ⁊ ꝟ tu
tū amatoribꝰ appetēda. vbi sunt qui añ tēpo/
ra fuerūt. vbi diuites potētes ⁊ gloriosi Ba
ruth. iij. Extermiati sunt ⁊ ad infernū descen
derūt. et alij in locū illoꝝ exurrexerūt. Haꝫ
scribit̄ Isa. xxix. Sicut somniat sitiēs ⁊ bi/
bit. cū aūt fue. expgefa. lassus adhuc sitit ⁊ a/
nima eiꝰ vacua est. sic amatores mundi qui
dormiūt somno pctī nūc nō intelligūt miseri
am suā sed postq̄ euigilauerīt in penis dicēt
illd̄ Sap̄. v. Quid nobis ꝓfuit supbia aut
diuitiarū iactātia quid ꝯtulit nobis. trāsierīt
oīa velut vmbra ⁊c̄. D Scd̄m gaudiū
est spūale. de q̄ di. p̄s. xxxij. Exultate iusti in
dño. Et q̄druplex est dr̄a inter gaudiū mūdi
ale ⁊ spūale s̄m q̄ttuor causas. Primo q̄ ad
causam efficiētē. qꝛ gaudiū spūale causatur
a deo. de q̄ Isa. lxi. Gaudēs gaudebo in do/
mino ⁊ exultabit anīa mea in deo meo d. glo
sa. Gaudēs scꝫ de gr̄a iustificāte. gaudebo d̄
fructu inde ꝓueniēte. vt dicit apl's ad Phi
lip. iiij. Gaudete in dño sp scꝫ in gr̄a. iterū di
co gaudete scꝫ in gl'ia. vñ p̄s. Letificabis eū
in gau. cū vul. t. sed gaudiū mūdi est a mūdo
vt sup̄ dictū est. E Scd̄o differūt q̄ ad
cāꝫ materialē qꝛ gaudiū seculare hꝫ ꝓ mate/
ria rē corꝑalem vt habet̄ Isa. xxij. Ecce gau
diū ⁊ leticia occidere vitulos ⁊ arietes ꝯme/
dere carnes ⁊ bibere vinū. sed gaudiū spūa
le est de spūalibꝰ ꝓfectibus scꝫ de remissiōe
pctī. de dilectōne dei. gaudiū seculare est in
exterioribꝰ sensibꝰ. sed spūale in interioribus
affectibꝰ. et sic differunt in materia. Tercio
differūt q̄ ad cām formalē. qꝛ gaudiū spūale

est bonū purū ⁊ imp̄mixtū. sed secularе est tristicia p̄mixta. Ūñ ℙrouer. xiij. Risus volore miscebit̄ ⁊ extre. gau. lu. oc. Nā si bō gaudet in lacietate ⁊ crapula: seq̄tur infirmitas si in diuitijs seq̄tur solicitudo ⁊ insatietas. iuxta illud Eccℓs. v. Auarus nō implebit̄ pecunia. Si in bonorib⁹ fallax est ⁊ vōsinit. De q̄ Eccℓ. x. Rex bodie est ⁊ cras morie⁊. Itē secularе gaudiū sp̄ hz remorsum in p̄scīa ad mixtū. de q̄ Sap̄. xvij. Semp̄ p̄sumit sena perturbata p̄scīa. vt impleat̄ illud ℙrouer. xxix siue ıralcat̄ siue rideat nō inuenіet requiem. Quarto dēnt in cā finali. q⁊ finis sp̄ual̄ gaudij est pura ⁊ trāquilla p̄scīa vt d. Señ. Nō est verior leticia q̄ de pura p̄scīa. terreat diabolus. turbet mōs. alliciat caro. illa sp̄ est secura. sed finis secularis gaudij est p̄turbata p̄scīa ⁊ dānatio subita. Ūñ Lu. xij. Alia mea habes multa bona tē cui rñsum est. Stulte hac noc. aīa t. re. a te tē. ℙ Jō sciendū triplices boīes gaudēt gaudio sp̄uali. s. penitētes, pficiētes ⁊ p̄tēplantes. ℙDño penitentes gaudēt de indulgētia pctō⁊. de quo eccℓ. xxx. Nō est census sup̄ censum salutis corporis. et nō est oblectamētū sup̄ cordis gaudium. Dicit nāq̄ Aug. sup̄ Geñ. Leticia bone p̄scīe padilus est aie. Ecōuerso vo vi. Ber. Carcer aie rea p̄scīa. Rationē assignat Isi. li. ij. de summo bo. Oia fugit bō p̄ter cor suū nō enī p̄t a se quisq̄ recedere vbicūq̄ bō abierit reat⁹ sui p̄scīa eū nō derelinquit, ppt̄ q̄d hortat̄ nos Gre. sup̄ Ezech. ome. ix. ⁊ hī. xi q. iij. c. interv̄ba. dicēs. Sp tacite dēm⁹ recurrere ad mētē ⁊ interiorē testē. i. p̄sciam requirere. nā q̄d pdest si boīes te laudēt ⁊ sola p̄scīa accusat. Jō Aug. si times iudiciū corrige p̄scīam. nā ex illa sp̄uale oriť gaudiū vt d. Hugo in li. de bono p̄scīe. Cōscīa bona ē titulus religionis. tēplū salomōis. ager bñdictōnis. ort⁹ delicіarū. gaudiū angelo⁊. aula dei hitaculū sp̄ūssancti. ℙ Scdo gaudio spirituali gaudēt, pficiētes. s. de gra merito⁊. de q̄ p̄s. iiij Signatū ē sup̄ nos lu. vul. t. d. d. l. in. c. m. Lux q̄ de vino vultu effluit ē gra q̄m de⁹, pficiēti cordi influit. vō q̄ influxu aīa efficitur fecūda in bōis opib⁹ ⁊ letat̄ in eis. iuxta illud ℙrouer. xxi Gaudiū iustо est facere iudiciū ⁊ iusticiā. Et de hoc p̄cipit ingentē spiritualē leticiā vt impleat̄ illud Zach. x. Letabat̄ cor eo⁊ q̄si a vino. et exultabit cor eo⁊ in dño. Tercio gaudēt p̄tēplātes de fiducia p̄mio⁊ Lu. x Gaudete q⁊ no. nr. scripta sunt in celis. Nā si gauderet q̄s qui expectat⁊ patū vel ep̄atū mlto magis q̄ expectat padisium. de q̄ gaudio ad Ro. xij. Spe gaudētes. similiter ad Ro. xv. Deus spei replet vos omni gaudio. ℙ Hoc gaudiū nō est fallibile sz vērū triplici rōe. ℙDño q⁊ est sincerū sine cō trarij p̄mixtōne p̄propter omis mali carētiā Isa. xxxv. Gaudiū ⁊ leticiā obtinebūt⁊ fugiet dolor⁊ gemitus nā ibi omne malū excludetur ⁊ luct⁹ in gaudiū p̄mutabit̄. ps. xxix. Cōuertisti plāc. me. in gau. mihi. et ps. xx. Letificabis eū in gau. cū vul. t. Apo. xxi. Absterget de⁹ om. la. abo. eo. ⁊ mors vltra nō erit neq̄ luct⁹ neq̄ clamor neq̄ dolor erit vltra Scdo q⁊ est plenū omni delectatōne Aug⁹. Nullū bonū latebit nullū malum aderit. ps. lxxxiij. Cor meū ⁊ ca. m. ex. in deū vi. Tercio q⁊ est eternū p̄petuo duratōe Job. xvi. gaudiū te. nēo. tol. a vob. Ber. Hoc gaudiū ē tā magnū q̄ nō p̄t mēsurari. tā mlтum q̄ nō p̄t numerari. tā p̄cіosum q̄ nō estīmari. tā copiosum q̄ nō finiri Aug. Illuc festinate vbi sp̄ viuetis. Si enī amatis miserā ⁊ fluidā vitaz vbi bō nascit̄ cū dolore viuit cū labore. morit̄ cū merore. q̄to magis vbi sempiterna securitas ⁊ felicitas sed nō sine tristicia habebit̄ ista leticia. iō d. mūd⁹ gaudebit vos autē ptristabimini plorabitis ⁊ flebitis. vñ vlus. Dulcia nō meminit q̄ nō gustaut amara. ℙ Dixi scdo subiūgit bonor⁊ miseriā ⁊ tribulatōez d. vos ptristabimini. Circa q̄d nota de⁹ vult electos suos dē pati. de q̄. ij. thimo. iij. Omnes q̄ pie volūt viuere in xp̄o p̄secutōem patient̄ Act. xiiij. p mlтas tribulatōnes optet nos intra. in re. dei. Reuera p mlтas nā passiones ⁊ tribulatōes oēs vel sunt innate vel illate vel volūtarie assumpte. ℙDño est nobis aliq̄s passio innata vt cū aliq̄s a natura est inclinatus ad sup̄biā auariciā luxuriam. huic est p̄rōem ep̄ugnādū Ptolome⁹. Sapiens dñabit̄ astris. Jō Eccℓ. viij. Jemēto q̄s oēs in corruptiōe sumus ōrietat⁊ sz ⁊ pugne corp̄is ō sp̄ūs. De q̄ Ja. iij. vnde bella ⁊ lites in vobis. Nōne ex p̄cupiscentijs vris qui militāt in mēbris vris q. d. sic. Et hoc quidē ap̄ls p̄gnouit ad Ro. vij Video

aliã legẽ in mẽ.me.repug.le.mẽ.mee.et hec fuit ſibi nõ modica tribulatõ cũ ſubdit ibidẽ Infelix hõ quis me liberabit õ morte corpo ris h?.ſz tñ p rõem repugnauit. Sic et nos prio p corpalẽ diſciplinã ſicut feẽ ſan. Bñ/ dictus qui cũ ad mẽoriã cuiuſdã mulierẽ oli viſe cui? ſpeciẽ diabol? ſibi crebri? intẽtabat plus nimio exarſiſſet nudus ſe in ſpinis ve prũb volutabat.vt ſic vulneribꝫ corpis vul nera mẽtis curaret.Sic ꝛ nos exẽplo apl'i.i Corũth.ix.caſtigo corp? meũ ꝛc.Gre. Cul nus corpis ſanat vulnus mẽtis .Scõo per fugã.i.Corũth.vi.Fugite fornicationẽ Ala/ nus.Si venerẽ vitare vlis loca tpa vita.nã loc? ꝛ tps pabula donãt ei.glo.ſup.i.Corũt. vi.Alia vicia ſubiugare potes p reſiſtẽtiam ſolã luxuriã p fugã Ber. durã ꝛ ꝓtinuã tri/ bulationẽ ſuſtinem? qz de corpe exit peſtiferũ vir? cui repugnam? ꝛ reſiſtim?. ℟ Se/ cũda eſt tribulatõ illata.et ſunt tres q̃ inferꝫ ꝓrim? vt noceat.diabol? vt decipiat .deus vt corrigat Prio ꝓrimus vt noceat.tꝫis tri bulatio eſt patiẽter ſufferẽda ſine mali retri/ butõe ꝛ vĩdicatõne Ro.xij.Nulli malũ pro malo reddẽtes Deutr.xxxij .Mea eſt vltio ꝛ ego retribuã eis in tpe Greg .Virtuoſius eſt mala patiẽter ꝓpeti q̃ bona opari. Pro/ uerbi.xx.ne dicas reddã malũ ꝓ malo expe/ cta dñm ꝛ liberabit te.Scõo diabol? vt de/ cipiat.et eſt tꝫis tribulatio bũiliter ſuſtinen/ da ſine ꝓſenſus inclinatõne vicz vt nõ ꝓbea/ m? ꝓſenſũ Thob.iij.Caue ne vnq̃ petõ cõ ſentias ꝛ ꝓtermittas ꝓcepta dei nr̃i Ihũ. Illi us ẽ male ingerere nr̃z nõ ꝓſentire aug. Nõ ſentit q̃ nõ ꝓſentit nõ ſentit penã q̃ nõ ꝓſentit in culpã. Tercia tribulatio eſt a deo illata et illa ẽ gaudẽter amplectẽda ſine cordis mur/ muratõne qz fit nobis in melius Aug.in en chiridion. Deus eſt adeo bon? ꝙ nõ pmittit malũ q̃n vult elicere bonũ. ℒ Et ẽ mul tipler effect? tribulatõis h?.prio vt hõ pur/ geẽ Eccĩ.iij. In dolore ſuſtine ꝛ in bũilitate tua paciam habe.quoniã in igne ꝓbaẽ aur ꝛ argẽtũ.hoĩes vero receptibiles in camino bũiliatõis Apo.vij. Job. vidit multitudinẽ magnã in albis.cui angel?.q̃ ſunt hi ꝛ vñ ve/ nerũt.cui Job.dñe mi:tu ſcis .et rñdit ange lus.hi ſunt qui venerũt õ tribulatõe magna ꝛ la.ſto.ſu.ꝛ deal.eas in ſang.ag. Nã habeẽ v.q.v.nõ oñis.ſepẽ de? mordaciſſimũ gen? tribulatõis vtit ad aĩe medicamẽtũ.medi cus enĩ freneticũ ligat.litargicũ excitat.am/ bos moleſt? exiſtit.et tñ ambos amat Aug ſup.ps.xxi. Intellige deũ medicũ.tribulati onẽ medicamẽtũ ꝛ eſſe ad ſalutẽ nõ ad dãna tionẽ Scõo vt malũ vitet.ps.Cũ occiderꝫ eos q̃rebãt eũ ꝛ reuertebãtur ꝛc.vt ptz de be ato Paulo q̃ fuit male intẽtionis fideles vo lens victos ꝓducere in libr'm ſed ꝓuiſſus ce/ citate ꝙuerſus eſt.Cñ Gre in moza.q̃cuq̃ ſtult? eſt in culpa ſapiens erit in pena Iſaie xviij.Tãtũmõ ſola vexatio intellectũ dat au ditui Hiero. Alĩa res ita ꝙuat boiez a pec cato ſicut timor ſupplicij ꝛ amor dei. Tercio vt hõ ꝓbeẽ Gre.Qualis vnuſquiſq̃ apud ſe lateat illata ꝓtumelia,pbat. Nã multi lo/ quũtur de pacia ꝛ iudicãt alios impatientes interĩ ꝙ nõ aduenit eis tribulatio ſz tribula/ tõne aduenĩẽte q̃ patiẽtes ſint apparet.ber. ſup cañ.ſicut ſtelle in nocte lucent in die la/ tent ſic va vt? q̃ in ꝓſperis nõ appareti ad/ uerſ claret.Quarto vt ad bonũ ꝓnior feſti net.ps.cxiij. Tribulatõem ꝛ dolorẽ inuem. ꝛ nomẽ dñi inuocabo.Dñs alter? d.ſup.iij methero ꝛ.omne animal ſulmĩe ꝓuiſſum ver tit faciẽ ad ſulmẽ ſic q̃ nolũt reſpicere deum blãdientẽ facit eos reſpicere ad ſe ꝓcutientẽ vt ptz in Nabuchodonoſor Dañ.iij.q̃ dixit Oculos meos ad celũ leuaui ꝛ ſenſus meus red.eſt mihi. Nã equ? calcaribꝫ ſtimulatur vt citius vadat Ih.xiij.Compelle intrare. Gre.Mala q̃ nos hic pmũt ad deũ ire ꝓpel/ lunt.Et figuraẽ hoc.ij.Reg.xiij. Joab pri/ mo ꝛ ſcõo vocat? noluit venire ad abſolon q̃ uſq̃ ſuccẽdit ſegetes eius ꝛ tũc venit.ps.xv. Multiplicate ſunt infir.eoꝝ poſtea accelera uerũt.ꝛ impletur in eis illud Iſa.xxvi. Dñe in anguſtia reqſierũt te.nã ideo de? pmittit tribulatões ſup ſuos vt deũ inuocẽt ꝛ ad pa triã vite anbelẽt.De q̃ Gre.De? electꝫ iter aſperũ facit in via ne obliuiſcãtur eoꝝ q̃ ſunt in patria. ℣ Quito deus pmittit tri bulatões ſup electos ad oſtẽdendũ ꝙ ipſi a deo amenẽ Apo.iij.Ego q̃s amo arguo ꝛ ca/ ſtigo.ſicut enĩ pater arguit filios.ſic ꝛ de? ſu/ os.Ad Hebre.xij.quẽ enĩ diligit dñs.caſti. flagellat aũt omnẽ filiũ quẽ recipit Auguſt. Si except? es a paſſione flagellorũ nõ eris

hæres in regno celoꝝ Ideo apls ad Heb.xij. q si extra disciplinā estis cuꝰ pticipes facti sunt.oēs ergo adulteri ⁊ nō filij estis.i.nō ve ri hæredes. Idcirco d.Aug.ō Jouinianum Si diligēter attēderes tūc nulla tibi maior tristicia q̄ dū nullū lamētū tibi accidit i hac vita. Rōez subiūgit baymo sup Apo.dicēs Est signū dānatōis ppetue dū nlla est lamē tatio buiꝰ vite vt ptz de illo in vita san. Am bro.ad quē cū romā pgeret,p hospitio capes sendo declinauit boiez nimiū locupletē quē cū sup statu suo requisiuisset rndit.Status meꝰ dñe sp felix extitit ⁊ gloriosus. Nō au diēs Ambro.dixit comitib suis.Surgite ⁊ hīc q̄toti⁹ fugiam⁹.qz dñs ñ ē in loco isto. Et cū alic̄tulū ,pcessisset terra boiem illū cū vniuers suis absorbuit vt nullū inde vestigi um remaneret. Jō Job.vi. Hec mihi sit cō solatio vt affligēs me dolore nō pcat,ppē qđ petiuit Aug.dicēs. Hic seca hic vre.vt par cas in futō. ℍ Sexto vt meritū auge atur.nā illud qđ meremur p bōa opa ē exile aug.in li.de q̄rēdo deū. Terret me vita mea qz nihil nisi sterilitas in ea.et si quid bonū sit aut simulatū aut imperfectū aut corruptū ℔ p pendēs Job.ir.dicit.Vebar oīa opa mea sci ens q̄ nō pcetes delinquēti nā qđ deficit ho mini ad meritū in bona opatōne hoc pficit i tribulatōe. Jō Gre. Tāto spes solidior surgit q̄to maiora q̄s ,p illo ptulit.Et Ambro liꝰ lup bti ima.Quanto maior tribulatio tā to vberior polatō.eo q̄ fm apl̄m. ij. Thi.ij. Qui certat in agone nō coronabit nisi legiti me certauerit.q̄propter d.Aug sup .ps.Si ,pmissum pris bñ ognouisti nō timeas flagel lari sz peccare.si te terreat tribulatio in intu itu mētis tue sit pōs polatō ℍ Nā iplebit illō ps.ciij. Scōz mlt̄itudinē do.me.pso.t.le.a. m. Jō.i.pe.i.modicū nūc si opoz ptristari in varijs tētatōib Eo q̄ Judit.viij.dr. Oēs q placuerit do p mlt̄as tribulatōes tñsierit fiō les.⁊ biero.q̄s sctoꝝ siñ tribulatōe.q.d. nul lꝰ.iō Ja.i. Btūs vir q̄ suf.tē.qz cū p.fu. ac. co.vite. ℍ Tercia tribulatō ē affectata ⁊ volūtarie assūpta vt q̄ ñ sūt ptenti prioribꝫ tribulatōibꝫ sz scipos pturbāt ⁊ deo volunta rie offert coz ptritū ⁊ būiliatū ⁊ corp⁹ castiga tū flagellatū ⁊ vulneratū.d.cū apl̄o.i.Cori. ix.Castigo corp⁹ meū ⁊ i futuꝝ redigo vt se cert sctis pdic.q̄ pauptate attēnuati. absti nē tia macerati.afflictōe castigati.oīosbꝫ ⁊ ieiu nijs fatigati.vitā iuā salubriter finiert.de q̄ bꝫ ad heb.xi. Circūierūt ī melotꝫ ī pellibꝫ cap nis egētes āgustiati afflicti q̄bꝫ dign⁹ ñ erat mōs i solitudinibꝫ errātes i mōtibꝫ ī spelūcꝫ et cauernis terre degētes ⁊ ppēdētes illō apli Ro.viij. Nō sūt pdi.pal.bꝰ t.ad fu.gl̄az.re uera ñ pdigne.i.Cori.ij. qz q̄ nᶜ ocls vidit nᶜ aurꝫ au.nec ī cor hois ascē. q̄ ppauit deꝰ bis q̄ diligūt illū Isa.lxiij. A sclo ñ audierūt ne q̄ auribꝫ pceperūt ocul⁹ ñ vidit deꝰ ablq̄ te q̄ ppasti exp̄ctātibꝫ te. Jō Sap.iij. In pauc vexati ī mlt̄ bñ disponēt qñ deꝰ tētauit eos. ⁊ inuenit eos dignos se. Nā null⁹ retbor ꝑt ex plicare.nec arismetric⁹ nūerare nec geomet pōderare q̄sta sunt gaudia p̄na p̄ie supne q̄ sūt dāda bis q̄ psecutōez ⁊ tribulatōez,p deo patiūt.iō gre.Cōsideratio p̄mij minuit vim

De eadē dñica.fmo. LXXXIX flagelli

QUos āt ptristabimi Jobā.xvi. ℍ Dro q̄ sciēs discipli tpe q̄ſz nō vi dert i maxia tribulatōe erāt Dic ge neralr oi boi aliqñ ptigit q̄ hz tribulatōez a liqñ polatōz.qz mōs iste ē loc⁹ medi⁹ iter ce lū vbi ē polatō ⁊ ifernū vbi ē tribulatō. iō medijū tenz aliq̄d ꝺ vtroq̄ extremo scz de cō solatōe ⁊ tribulatōe Itē nota q̄ modicū ē tē p⁹ polatōis ⁊ tribulatōnis.℔ deꝰ ordinauit ꝑt tria. Dnio tps polatōnis breue pstituit vt appetitū fortiꝰ allicerz qz polatō pñs ē q̄ si q̄dā gust⁹ fuīe glie.sic̄ videm⁹ ꝺ bis q̄ vnū dūt vinū q̄ mittūt pconē cū vase vt det ptē reūtibꝫ ad gustādū aliq̄d modicū vt sic alli ciat illos ad emēdū.sic deꝰ dat in mōdo aliq̄s plibatōes sic̄ qñ fec̄ padisū terrestrē in q̄ plā tauit oē pulcrū visui ⁊ ad escēdū suaue geñ. ij. Itē qñ dedit māna oēz sapozē suauitatz in se bñtē Sap.xvi. Itē i tñsfiguratiōe Mat. xvij.Et breuiter oīs polatō q̄ bī ī mōdo est q̄ dā stilla respectū illi⁹ polatōis btē.si g̃ iste p solatōes modice ita placēt q̄d faciēt ille ieffa biles.Silr tribulatōes sūt q̄dā repñtatōes pene fuīe sic̄ i pēa sodomoꝝ ignis ⁊ sulpbuꝝ ⁊ i pēa dathā ⁊ abyrō.sz si iste pene tñsitorie ita tñnt q̄ztomagz eterne.iō deꝰ dat i mōdo p uā polatōz ut alliciat ad victoriā et modicā tribulatōz vt magz ptimescam⁹ eternā.scōo statuit polatōes ⁊ tribulatōes breues vt na turā pfuaret.nā supfluū nam corrumpit.

tẽpatũ vo ꝓkuat. vt pz in supfluo cibo q̃ sto mach ũ gũat. vigestionẽ ipedit ⁊ corrũpit. tẽ pat⁹ vo ꝓkuat ⁊ ꝓfortat. Sile ẽ de sono ⁊ au ditu. vñ ꝯm pbm̃. Nata delectat ĩ medijs ⁊ fugit extrẽa. Eidem⁹ etiã ꝙ modicũ maluz naturã ñ corrũpit sic febzis modica sz ꝓlixa ifirmitate nata qñq̃ succũbit. Tercio statu it ꝓsolatões ⁊ tribulatõs bzeues vt aĩz reg̃la ret. nã si tribulatõ esset mlt̃ũ, plixa induceret ĩ desperatõez. i. ꝓe. i. Modicũ nũc si optet ꝓtristari ĩ va. tẽp. ac̃. Sz q⁹ xp̃s v. Videbitz ⁊ ñ videbitis. iõ nota q̃dã sũt q̃ sp eũ vident sic ãgeli Mat. xviij. ãgeli eoz in ceł sp vidẽt faciẽ ptis mei q̃ ẽ ceł. Aliq̃ nũq̃ vt dãnati Isa. xxvi. Tollat ĩpi⁹ ne videat gloriaz dei Sz ĩ mbo videt ⁊ ñ vidz. videt q̃dẽ ꝓ fidez sz ñ ꝓ specie. sz vtrũq̃ modicuz. Q Clñ q̃dã sũt q̃ ad vidẽdũ eũ disponũt. q̃dã ipedi unt. vt pz ĩ visiõe corpali vbi occurrũt q̃ttuoz scz vidẽs. visibile. mediũ. ⁊ distãtia ꝓportionał. Rõo ex pte vidẽtis requiṙ ꝙ habeat oculũ sanũ vt ñ sit ibi errox. et hãc laĩtatẽ facẽ fides q⁹ ĩ infidelibꝫ ẽ cecitas. sic̃ catharacta ĩueterata. Aliꝫ mediũ oculũ bñt ut bereti ci q̃ alios articulos credũt ⁊ alios negãt. vt Sabelli⁹ q̃ credidit vnitatẽ essẽtie. negauit trinitatẽ ꝓsonaꝝ. Arri⁹ eꝫ trinitatẽ credidit ⁊ vnitatẽ negauit Athanasi⁹. Quicunq̃ vult salu⁹ eẽ añ oĩa op⁹ ẽ vt teneat catholicã fidẽ Quã nisi q̃sq̃ integrã inuiolatãq̃ ac̃ Secũ do ex pte visibił requiṙ in visione corpali vt opponaṫ visui. et ꝙ ipe videns bẽat ipm̃ pre ocuł. ps. xv. Puidebã dñm ĩ ꝓspectũ meo sp. ⁊ lez ĩoi re timẽt ne offendãt deum. ps. cxxij. Sic̃ ocłi ãcille ĩ manibꝫ dñe sue. ita ocłi nri ad dñm ac̃. sz eꝫ de pctõribꝫ oz. ps. liij. Nõ ꝓposuerũt deũ añ ꝓspectũ suũ. Tercio iter visibile ⁊ oculũ requiṙ mediũ siue distãtia ꝓportionał. q⁹ si visibile ĩmediate poneret sup oculũ ñ videret. Et si nimis distarz itez ñ videret aut male videret Spñałr. sic ⁊ ipij nõ vidẽt deũ q⁹ sũt ab eo nis longe. puer. xv. Lõge ẽ ab ipijs dñs. Sz iusti timẽtes dñm sunt ei q̃ ꝓxi. ps. lxxxiij. Prope timentes eũ salutare ipius. Quarto ex pte medij requiṙ ꝙ sit dyaphonũ ⁊ illũinatũ. q⁹ nec in aere nec ĩ aq̃ aliq̃d sine lumĩe videt. sic ⁊ ad visionẽ spñalẽ requiṙ lumẽ vbi dei. ps. cxvij. Lucer. pe. m. v. t. san. Tho. In hac vita nõ bt dei noticia nisi ex sac scripta Gre. sup Ezech iele. Dẽs q̃ via vite desiderãt vbũ oi audire dñt. Ite subdit. Dicebãt g̃ q̃d ẽ hoc q̃d v. modicũ. nescim⁹ q̃d loq̃t. Ecce hũilitas. imputabãt ei ignorãtie ꝙ nõ intelligerẽt ñ obscuritati loq̃ntis q̃d ẽ ꝯ supbos q̃ dicũt se scire q̃d nesciũt. R Seq̃t. mulier cũ ptit tristiciã hz. Nota mlt̃eres, ꝓ diuersitate partus corpalis sũt mlt̃iplices. sic ⁊ boies, ꝓ diuersitate ptus spñalis diuersimode se bñt. aliqui enĩ nũq̃ ꝓcipiũt ꝓpter frigiditatẽ vel aliã q̃ cũq̃ rõez. Sic ⁊ aliq̃ boies spñałr sunt frigidi ĩ amore dei ⁊ nõ ꝓcipiũt bonũ ꝓpositũ vt duri ⁊ obstinati ⁊ lemen dine inspiratõis expelliũt Job. xxiij. Ipi fuerũt rebelles lumini diuine scz inspiratõis. ps. xxxv. Noluit intelligere ut bñ ageret. iniq̃tatẽ meditat⁹ ẽ in cubili suo astitit oĩ vie nõ bone ac̃. Et. cviij. Noluit bñdictionẽ ⁊ elõgabit ab eo. Et tles inuitum ł ꝓprijs volũtatibꝫ. xxiij. q. ij. c. damnatõis et sũt vba leõis pape. Dãnatõis sententiã q̃cũq̃ merez accipe q̃ suo sensu voluerit ꝑmanere Aug. in li. de pe. ⁊ bñ de pñta di. viij. c. null⁹ in fi. Qui sp plen⁹ iniq̃tate sp sñi caritate toz q̃bit sine fine. Scde sũt q̃ sz cõcipiãt tñ ñ pariũt. sz patiũt abozsuz. Sic ⁊ alii qui nõnũq̃ bõa ꝓcipiũt. sz tñ iplere dẽnt ⁊ negligũt. ⁊ sic bonũ ꝓpositũ extinguũt ysa. xxxvij Veneṙt filij vsq̃ ad ptũ ⁊ ñ ẽ vt⁹ pcedi. Jo Eccł. xxxij. Age ꝓceptões tuas. lxxxvi. di. c. nõ satis. ⁊ sũt vba Ambro. Nõ satis ẽ bñ velle sz ⁊ bñ facere. ij. Re. vij. Ofie q̃d ẽ in coz de tuo vade fac q⁹ dñs tecũ est. Tercij pariunt sz nõ debito tpe. Nã q̃dã in sexto mẽse pariũt ⁊ boz corp⁹ formaṫ ĩ trigita diebꝫ et aĩa infundit. nec tles fet⁹ diu viuũt ꝓpter nimiã teneritudinez. sic ⁊ aliq̃ ad exequẽdũ q̃d ꝓcepit nimis festinãtes sunt q̃ nõ deliberãt añq̃ opent. vñ istis deficiũt tres mẽses id ẽ trina deliberatõ Ber. ꝓficiat op⁹ tuũ an liceat an deceat an expediat. Aliq̃ septio mense pariũt q̃z ptũ posse viuere phisicoz traditio ꝓbat q̃z corp⁹ ĩ trigita duobꝫ formaṫ et aĩaṫ. et significãt eos q̃ in septẽ vtutibꝫ. s. tribꝫ theologicis ⁊ q̃tuoz cardinalibꝫ exercitati faciũt opa vtuosa. Quedã vo octauo mẽse pariũt q̃z corp⁹ organizaṫ in. xl. diebꝫ. nec tetus diu viuũt qbꝫ deficit vn⁹ mẽsis finalis scz pseuerãtia Gre. Incassũ bonũ agitur si añ vite terminũ deseraṫ. q⁹ ⁊ frustra currit q̃ priusq̃ ad metã venĩat deficiat Mat. xxiij.

Qui pseuerauerit ꝛc. Quedaz nono mense q̄z fetuū corp⁹ in xlvi. diebꝫ organisaꝫ ꝛ aiaꝫ et tles fet⁹ vt frequēter viuūt. sic ꝛ aliq opantur q̄ merent assumi ad. ix. ordines angelox q̄dā vo decio mēse pūt. ꝛ vox fetuū corpus in. l. diebꝫ formaꝫ ꝛ organisatur. ꝛ tles sūt viuūt. et significāt eos q̄ fuāt. x. pcepta q̄ post quīq̄genariū iubilei. i. post remissionē pctī ad vitā eternā ingrediūtur Mat. xix. Si vis vitā ingredi ꝛc. Ad quā nos pducat ꝛc.

Dominica iiij. post pascha. Sermo. xc.

Vado ad eū qui me misit Joh. xvi. ℣ Videm⁹ cū aliqs legat⁹ pficerit ea q̄ babuit in mādatis a delegāte qñ sz reformauit reformāda. et destruxit destruēda cū honore reuertit ad patriaz. Spūal'r sic xp̄s est legat⁹ missus a latere sūmi patris Isa. lxi. Euāgelisare pauprib⁹ misit me alia trāslatio ad annūciandū māsuetis misit me. sz oīa bñ expediuit Mat. vij. Oia bñ fecit. Ita q̄ d. p Isa. c. v. Quid vltra facere debui vinee mee ꝛ nō feci. Ideo oīb⁹ rite pactꝫ voluit cū honore ꝛ iubilo redire ad pdez Hui⁹ figurā bēmus Thob. xij. in āgelo Rapbaele q̄a deo missus est vt curaret thobiā ꝛ Zarā a demonio liberaret. et filio thobie vxorē pcaret. post q̄z oīa bñ plūmauit tūc dixit. tps est vt reuertar ad eū q̄ me misit. vos aūt bñdicite deū ꝛ enarrate oīa mirabilia eius Spūaliter sic. xp̄s magni p̄silij angel⁹ Isa. ix. missus fuit a deo pr̄e in būanitate a q̄ nunq̄z recesserat fm dīnitatē vt thobiā illūinaret id est gentē iudeoꝝ Joh. ix. In iudiciū ego in hūc mōm veni vt q̄ nō vidēt videāt. et vt Zarā. i. gen⁹ hūanuz a demonio liberaret. De q̄ liberatōe bī Joh. viij. Si vos filij liberauerit veri liberi eritis. Et vt Zara. i. ecclesia desponsaret⁹ Thob. i. xp̄o dei filio. q̄ desponsatio facta est in die pascheues. Unō Canti. iij. Egredimini filie syon ꝛ videte regē salomonē in diademate q̄ coronauit eū mater sua. i. gēs iudaica in die despōsatōis. i. passiōis Et enī Eua de costa Ade. sic ecclia de xp̄i latere ꝛ vulnere ē formata. Et sic legatōis peracto misterio voluit redire Joh. xvi. Exiui a pr̄e ꝛ veni in mōm. iterū relinq̄ mōm ꝛ vado ad pr̄em. De q̄ thema vado ad eū ꝛc In summa euāgelij duo innuūtur. Prio accelsus delectabil' ꝛ glorios⁹. ibi. vado. Scdo pfect⁹ p̄medabilis ꝛ vigoros⁹. ibi. expedit vobis. De prio d. In illo tpe dixit ie. dis. suis. Vado ad eū q̄ me misit sz ad pr̄em fm q̄ bō a q̄nūq̄z recessi fm q̄ de⁹. nā xp̄s erat cōprehēsor ꝛ viator Unī dic̄ guilbelmus. dñs loquēs de reditu suo ad pr̄em nō loqtur tanq̄z de fut̄o remoto sz q̄i pñs vado dixit. nob⁹ in exēplū vt dicit Beñ. Omia xp̄i opa designāt in nobis aliq̄ facienda vt bō sp in mente habeat deū ꝛ desiderū redeūdi ad eū. dicēs. vado ad eū q̄ me misit. nā dicit p̄s. xcix. Ipe fecit nos ꝛ nō ipi nos. Ideo spūalit⁹ dēmus ad eū ire. prio ad ei⁹ oipotētiam gratias ei referēdo de bonis q̄ ab eo accepimus Eccs. i. Ad locū vñ exeunt flumia reuertūt vt iterū fluāt. et sic qz flumia oīm bonox nobis veniūt ab eo. vñ hodie legit⁹ in epla Ja. i Oē datū optimū ꝛ omne donū pfectū desurlū est descēdēs. iō dēmus reuerti ad eū p gratx actionē. Unī Crix. De⁹ iugiter subuenit nobis ꝛ bñfacit. Jgit̄ ei⁹ bñficiū añ oculos semper assistere dz. dicam⁹ cū p̄s. xxxiij. Bñdicā dñm in oī tpe. Et merito qz oīa a deo habemus. i. Cor. iiij. Quid habes qđ nō accepisti. q. d. nihil. Respice sursum ꝛ habes de celo bñficiū lucis. In aere respiratōez. ỏ terra nutritionē. a dextris angelū ꝓtegētē. a sinistris bōa tpalia ad vsum ꝓcessa. Jō Cassiodorus in epla. Dis pfectus est ad dīnitatis munera referēdus. nil ꝓstat fore bonum nisi qđ ab illo cognoscit collatū. q̄ dēmus ad eū ire p gratū actionē si volum⁹ esse de numero electoꝝ. Figurat Gen. viij. Colūba reuersa est ad archā ferēs ramuz oliue i ore suo sz nō corpus. Spūal'r. p corpū intelligunt mali q̄ nō reuertunt p gratx actionē ad deū sibiipis ascribētes bōa vt Nabuchodonosor Dan. iiij. Nōne hec ē babilon ciuitas magna quā ego edificaui in domū regni in robore fortitudinis mee ꝛ in gl'ia decoris mei ꝛc. Sz boni redeūt ferētes ramū oliue. i. ỏbū gratiarux actionis i ore. nā ram⁹ oliue viridis ē ꝛ delectabilis. sic ꝛ gratū actio. Unī Aug⁹. in epla ad marcellinū. Nihil meli⁹ ore ꝓmam⁹. aio geram⁹. calamo exarem⁹ q̄z vt deo gratias agam⁹ Scdo dēmus reuerti ad eius

sapientiã ꝛ nil fore occultũ cogitãdo. Nã ip se videt oẽs actus nr̃os Heb.iiij. Omnia nu da ꝛ apta sunt oculis eius. Quis enĩ vellet male facere iudice pñte. sic nos omnia facim? in pñtia iudicis. ꝯ dicit Boeĉ. Magna nob indita est ncĉitas, pbitatis. qz omnia agimus añ oculos iudicis cũcta cernẽtis. nõ ps. xciij nũquid q̃ finxit oculũ nõ ꝓsiderat. nã nihil ẽ optũ qđ nõ revelabit ꝛ occultũ qđ nõ sciat. Mat. x. Nã qđ times me pñte facere ꝟ magis timere debes in sua pñtia cogitare. ps. xciij Ipe ꝓgnouit cogitatiões hoim. Tercio debemus reuerti ad deũ hoc est ad ei? clemen/tiã mercedẽ laboris nr̃i frequẽter ꝓsiderãdo nã ipe dixit Gen̄. xv. ego merces tua magna nimis Aug. Labor si terreat vide mercedez. de q̃ apl's. i. Corinth. ij. et Isa. lxiiij. Oculꝰ nõ vidit nec auris audiuit nec in cor hois as/cendit q̃ pparauit deus bis qui diligũt illuz ꝯ noli pigrescere nec labore attediari. Gre. Cõsideratio pmij minuit vim flagelli. Naz merces sanctoꝝ vt dicit Ber. est tã magna ꝙ non potest mensurari. et tam multa ꝙ nõ põt numerari. tam pciosa ꝙ non estimari. tã copiosa ꝙ nõ finiri. Et Orosius sup. ps. Replebit oẽs sensus exteriores ꝛ interiores vt hõ dicet illud ps. lxxxiij. Cor meũ ꝛ caro mea exultauerũt in deũ viuũ. Ad hãc merce dẽ merito fideles suspirãt. Vñ Ber. O be/ata merces videre xp̃m in seipo in nobis et nos in ipo felici iocũditate. ✠ Quarto debemus reuerti ad deũ eius iusticiã ꝛ eqtatẽ ꝓsiderãdo. de q̃ ps. cxviij. Justus es dñe et rectũ iudiciũ tuũ. Ita scribit Eccs. xij. Cũ/cta q̃ fiũt adducet dñs ad iudiciũ. Jõ dic cũ Job. xxxi. qđ faciã cũ surrexerit ad iudicãdũ dñs. et cum q̃sierit quid rñdebo ei. O pecca tor si attenderes ꝛ mẽte diligẽter revolueres tũc nõ bres pacẽ in mẽte nisi ei reconciliare/ris Job. ix. Quis restitit ei ꝛ pacem habu/it. q. d. nullus. Dicit nanq̃ August. Fecisti nos dñe ad te ꝛ inquietũ est cor nr̃z donec re quiescat in te. nã sine eius pñtia nec est ꝟqui es in intellectu hois nec in affectu. vt d. san. Tho. Intellect? hois nõ quietat̃ nisi in co/gnit õe prime veritatis ꝛ appetitus nõ satiat̃ nisi in apprehẽsione summe bonitatis. Jdeo dicit vado ad eũ. Y Nota xp̃s ꝙ multi plicẽ viã iuit ad pñez. Prio ꝙ viã mũdicie puritatis Prouer. xij. Vie illi? vie pulcre. Et merito qz est cãdor lucis eterne ꝛ spec/lũ sine macula Sap̃. vij. Sic nos si volum? ire ad deũ oꝑtet ꝙ illã viam ire scz puritatis Quia dr Apo. xxi. Nec intrabit in eã aliq̃d coinq̃natũ aut abominatõez faciẽs. et Mat. v Bti mũdo corde ꝛc. Nõ dicit mũdo corpe. nã qui bñt mũdiciã corpis ꝛ nõ mentis sunt fil'es sepulchris dealbatis. De q̃b Mat. xxiij Jdeo petit. ps. l. Cor mũdũ crea in me de/us Secdo iuit ꝙ viã charitatis. qz dic Job. xx. Ascẽdo ad pr̃em meũ. mõ pr̃ est nomẽ ca ritatis. sic ꝛ nos illã viã debem? ire. qz d. ps. cvi. Deduxit eos in viã rectã vt irent in ciuitatẽ habitatõis. via recta ẽ charitas. de q̃ Aug. de spũ ꝛ aia. Charitas est via di ad hoes ꝛ hoim ad deũ. qz ex caritate venit ad nos Joh. iij. Sic deus dilexit mũm vt fili/um suũ vnigenitũ daret ꝛc. Ambro. Sicut sine via null? puenit q̃ tendit. sic sine carita/te nõ possumus ad deũ ambulare sed errare. Jdeo Hugo de laude charitatis. Homo in quo est dei charitas sp bz cor surs̃uz ad deuz eleuatũ. si ambulat aut sedet aut q̃escit. quid quid egerit cor ei? a deo nõ recedit. tacẽs de um cogitat. loquẽs alios ad charitatẽ exci/tat. nã charitas est fons ꝓxi? de quo cõmuni cat alien?. Quapropter hortat̃ nos saluator Johãnis. xv. Manete in dilectõne mea. Et quomodo subdit. Si pcepta mea ꝟuaueritz manebitis in dilectõne mea. Et hoc exẽplo sui cũ inqt. Sicut ꝛ ego pcepta pr̃is mei ser uaui ꝛ maneo in eius dilectõe. Tercio iuit ꝙ viã penalitatis Lu. vlti. Nõne hec oportuit xp̃m pati ꝛ ita intrare in gloriã suã. et sic nos ꝙ eandẽ viã debemus cũ seq̃. Juxta illud Ac/tuũ. xiiij. Per mltas tribulatões oꝑtet nos intrare in regnũ dei. Jõ Mat. vij. Intrate per angustã portam. qz lata porta ꝛ spaciosa via est q̃ ducit ad pditionẽ ꝛ mlti sunt qui i/trãt ꝙ eã. cui angusta porta ꝛ arta via est q̃ du cit ad vitã ꝛ pauci sunt qui inueniũt eã. Re/uera pauci. ꝟqr̃it nãq̃ Ber̃n. Dñe oẽs vo/lũt ad te venire ꝛ pauci post te ire. oẽs cupiũt exenia sanctoꝝ. sz pauci imitãtur vitã eorũz cũ nõ de delicijs ad delicias sed ꝙ tribulatio/nes ꝛ labores dz fieri ingressus. Jõ Hiero. Nullus labor durus nullũ tps longũ dz vi deri ꝙ qđ acq̃r̃it regnũ dei. Z Tũc subdit

in textu. Nemo ex vob interrogat me q̄ vadis Simō de cassia. meā videt̄ in recedēdo voluntatē cur nō interrogatis cuz dico vos amicos nō suos. Nā licētiā bz amic⁹ interrogare z nō su⁹. Sz q̄re nō interrogauerūt rndit Crīs. īmediate sup. xp̄s dixit. venit hora vt oīs q̄ interficit vos arbitret obsequiuz se p̄stare deo z absq̄ synagogis faciēt vos Et ex illo erāt discipuli cōtristati z attoniti. Jō subdit in textu. q2 hec locut⁹ sum vobis. tristicia īplebit cor vr̄m Aug. Contristabat in eis būanus affect⁹ q2 carnalis desolabat aspect⁹. De q̄ Beda. magis tristabātur ō recessu q̄ eos deserebat q̄ letarētur de ascensu q̄ p̄rem petebat. Sz xp̄s nouerat q̄d eis expediret. Jō dixit. sed ego veritatē dico vobis. Crīs. Nō dico q̄ affectatis. sed si decies milies mille sies ꝓtristarem̄ audire adhuc oportet q̄ ꝓfert hic xp̄s docuit q̄ veritas nō est omittēda etiā si displicet. Nā dic̄ Crīs. z hē in. c. xi. q. iij. nolite. ij. Nō solū ꝓditor est veritatis q̄ trīsgrediēs veritatē palā ꝓ veritate mēdaciū loqtur. Sz ille q̄ nō libere veritatē ꝓnūciat quā libere ꝓnūciare optet aut si nō libere veritatē defendit quaz libere defendere ꝓuenit ꝓditor est veritatis. Nam sicut sacerdos debitor est vt veritatē quā audiuit a deo p̄dicet sic layc⁹ debitor ē ut veritatē quā audiuit a sacerdotib⁹ ꝓbatā in scripturis defendat fiducialiter q̄ó si nō fecerit ꝓdidit veritatē. q2 hē in ca. lxxiij. di. error. Error cui nō resistit approbat. et veritas cū nō defensatur opprimit. Jō hortamur Isa. lviij Clama ne cesses q̄i tuba exalta vocē tuā z annuncia populo meo scelera eoz. Nō hē. xi. q. iij. nemo. et est Aug. Veli⁹ est ꝓ veritate pati suppliciū q̄ p adulatōe ꝓsequi bñficiū. Dicit nāq̄ bieron. sup Hiere. Veritas ligari z occultari p̄t. vinci aūt nō p̄t. q2 scribit. ij. Esdre. iiij. Veritas manet z valescit in eternū. dic hystoriā ibi scriptā. nā veritas nullo mō est occultanda. Q2 d. Aug. et hē. xi. q. iij. q̄squis. Quisq̄s metu cuiuslibet potētie veritatē occultat irā dei sup se ꝓuocat. Et Arist. duob⁹ existētib⁹ amicis sanctū ē p̄ bonorare veritatē. Jō xp̄s ait discipulis. veritatē dico vob Simō de cassia. q̄i dicat. Veritas sū. veritatē dico In veritate dz itellect⁹ cuiuslibz bois q̄escere Vitas amara it̄dū ee p̄t. iusta nūq̄ In vita te nēo fallit̄. Sz heu iaz veritatē audire nolūt vt Pilatus. et plus efferāt z in rancorez mutātur. nec mirū m. nam veritas habz se vt aqua benedicta. que dum paulisper aspergit̄ ab aspersis petitur. si vero habundanter irritat z homines plerūq̄ faciem auertere facit De quib⁹ apls. ij. Thīm. iij. In nouissimis diebꝫ instabunt tpa periculosa z erunt hoīes seipos amantes cupidi. elati. superbi. blasphemi. parentibus nō obediētes ingrati sceleſti sine affectione. sine pace criminatores incōtinētes īmites. ꝛc. Et p⁹ subdit. Quēadmodō aūt yannes z Jambres restiterūt Moysi. ita z hi resistunt veritati: Et. ij. Thimo. iij. Erit tps cū sanā doctrinā nō sustinebunt. Sz ad sua desideria coacernabūt sibi magistros p̄rientes auribꝫ z a veritate quidem auditū auertent ad fabulas aūt cōuertētur. De talibus p̄dicatoribꝫ obticētibꝫ vitatē. puer. xvi Scribitur vir iniquus lactat amicū suum z ducit eū per viā nō bonā. Tales sunt ioculatores dyaboli qui nō cōtristant. sed letificāt peccatores. dicit enī Eccs. vij. Melior ē ira risu. quia per tristiciā vultus corrigitur animus delinquētis. ideo Aug. Melius est cuz severitate diligere q̄ cū lenitate decipe. ideo christus ait. veritatē dico vobis. A Di xi secūdo subiūgitur profectus ꝛcōmendabilis z vigorosius. ibi. expedit vobis vt ego vadam. Reuera fuit expediens multis de cau⁹ Nō vt carnalē amorē ꝑputarz. ō q̄ vene. beda. expedit vt fora sui auferat̄ z amor dinitatꝫ alti⁹ mētib⁹ nr̄is infigat̄. Nā q̄tū distat spūs a carne. intantū spūalis ꝓsolatio a carnali. Ideo subdit. Si nō abiero paclit⁹ non veniet ad vos Bern̄. Nisi carnis substantia subtrahat̄ paclitus non dat̄. q. d. km Aug⁹. Nisi alimēta tenera quib⁹ vos alui reliqritꝫ cibū solidū nō sumetis vt ptz in pueris. Nā affectus carnalis impedit gr̄e plenitudinem Job. vi. Spūs est q̄ vivificat caro nō ꝓdest q̄q̄. Bern̄. Impossibile est impleri delicijs spūs qui subiacet carnalibus delectatiōib⁹. Isaie. xxviij. Quē docebit scientiā z quē intelligere faciet auditū. ablactatus est a lacte auulsus ab vberib⁹. ideo Bern̄. Si apli carni diuine adherēdo ei⁹ que sancti sanctorū erat spūi sancto repleri nō poterāt Quid carni tue q̄ sordidissima est: ita conglutinatus

est vis recipe spm̃sanctū qđ fieri nō ꝑt. vt dic̃ Ber. Delicata ē dīna ꝙsolatō nō datur admittētib⁹ alienā. Figurat Exodi. xvi. defi ciēte farina filijs israel de egipto allata da/bat post b̃ eis māna in deserto. Spūal'r. sic re lictis carnis ꝙsolatōnib⁹ ⁊ terrenis dabitur nobis ꝙsolatō spūalis ⁊ celestis. Jō Fulgen tⁱ⁹. Necesse erat vt illuc vbi p̃cesserat dilec/tionis thesaur⁹ seq̃r amoꝛosus affect⁹. qꝛ scribit Mat. vi. vbi est thesaurus tu⁹ ibi est ⁊ coꝛ tuū. B Scdo expediēs fuit ꝓpter fidei augmētatōz. qꝛ dicit Aug. de trinitate Xp̃s nō dat spiritū sanctū inq̃tū bō sz inq̃tū deus modo interim q̃ erat cuz eis videbat quasi vnus ex illis. et sic fides nō erat firma ⁊ clara de diuinitate. qꝛ ꝛm Aug. fides ē de nō visis vt dixit saluatoꝛ Joh. xx. Beati q̃ nō viderūt ⁊ crediderūt. Et Gre. Fides nō habet meritū vbi būana rō p̃bz exꝑimentuz Et ergo expediēs erat ut auferet ab eis bu/manitas ⁊ clarius in missione spūssancti in/notesceret veritas. Tercio expediens erat ad spei elevationē. Si enī ille nō ascendisset quō ipi spem ascēsionis habuissent. Jdeo d. Joh. xvi. Si abiero ⁊ p̃parauero vobis lo/cū iterū veniō ⁊ accipiā vos ad meip̃m. nā in hoc q̃ deus būanā naturā sublimauit. cre/dētib⁹ celū posse patere mōstrauit. Quarto expediēs fuit ad erigēdā caritatis affectionē nā discipuli q̃diu habebāt xp̃m coꝛpal'r pre sentem nō cogitabāt de celestib⁹ ⁊ spūalib⁹. Cū aūt ascendit tūc totum animū ad celestia trāstulerūt nā ante ascensionem petrus dixit Joh. vi. Dñe ad quē ibim⁹ verba vite eterne habes Et Mat. xvij. Dñe bonū est nos hic esse. qꝛ enī nō habuerūt defectū in ipius pre sentia ideo steterūt ꝙtēti. voluit eis igitur au ferre coꝛpalem suā p̃sentiam. ad designanduz q̃ hic nō est vera sufficiētia sz in eterna beati/tudine est copiosa abūdantia omnū bonoꝛū De q̃ Aug. Dis copia q̃ nō est de⁹ meus est mihi penuria. aīa enī creata est a summo bo/no. ideo nō p̃t repleri ⁊ satiari creatis sed so/lo ipo a q̃ creata est. p̃s. xvi. Satiabor cū ap paruerit glia tua. ideo voluit scandere sursuz vt nēm attraheret spiritū p charitatis affecti onē. de q̃ Joh. xij. Si exaltat⁹ fuero oīa tra bā ad meip̃m. iō dixit. expedit vobis vt ego vadā si abiero sz p passionē mittā vobis eū sz post ascensionē.

De eadem dominica Sermo. xci.

Cum venerit paraclit⁹ arguet mōm de pctō ⁊ iusticia Joh. xvi. C

Inter alia que sunt ꝙgregatōi cuiq̃ maxime necessaria ē vt habeat coꝛrectoꝛez q̃ sciat nō solū p̃cere sed ⁊ punire delicta. ratō qꝛ pctm̃ in ꝙgregatōe bz se sicut vuln⁹ in cor/pore. qđ si nō curet inficit totū coꝛpus De q̃ Cassio. sup. p̃s. xxxviij. Jniqtas moꝛtalitz moꝛe putredinis sine fine vagaret. si medici nalis correctio ⁊ vituperatio minime reseca ret. Spūaliter. sic coꝛrectio culpe est necessa ria ꝙgregatōi. qꝛ est medicina aīe q̃ nō debz esse nimis aspa sed cū iusticia ⁊ miseꝛia. de q̃ Gre. in pastoꝛali. c. xxij. Curādū quippe est vt rectoꝛē subditis ⁊ matrē pietas ⁊ patrez exhibeat disciplina. atq̃ inter hec solicita circūspectōne p̃uidendū ne aut districtio di sciplīne rigida. aut pietas nimis sit remissa. qꝛ ut inq̃t idē in moꝛ. ⁊ bē xlv. di. c. disciplia Disciplīa vl miseꝛia mltū destituit firma si ne alia teneat. hec Gre. ber. Faciēdū ē sic fa/ciūt viri exꝑti i agricultꝛa q̃ q̃ bñt aꝛbꝛes q̃ faciūt fructū acetosuz vl amarū pfoꝛāt illas. ⁊ ponūt aq̃m distpatū cū melle in foꝛamine. ⁊ cū clauo q̃ ē de eodē ligno aꝛboꝛ ipi⁹ foꝛa mē obstruūt. ⁊ tūc aꝛbꝛes sic curate dulces ꝓducūt fruct⁹ nō obstāte q̃ añ ꝓducebāt a/maros. Quid ē aꝛboꝛ faciēs fructū acetosuz ⁊ amarū nisi pctoꝛ faciēs op⁹ malū. sed foꝛa mē tūc aq̃ mellica pfundit q̃n dulcis coꝛre/tio circa eū adhibet q̃ cū clauo obstruit q̃n cū rectitudie pene ⁊ ꝙminatōne cohibet. Et qꝛ ipe ē ꝙsolatoꝛ bonoꝝ vt q̃libet posset delecta biliter facere opa bōa spūs sanct⁹ vꝛ esse sup mel dulcz ⁊ ne tm̃ putet q̃ ipe solū sit pi⁹ ad mit̃andū bonos ⁊ q̃uersos ⁊ ñ iust⁹ ad puni endū malos ⁊ obstinatos. iō in vbis ꝓpositz ꝓponit nob vt coꝛrectoꝛ q̃ minat de suo iudi cio ⁊ iusticia vt sit terꝛoꝛ i singul. Et iō i vb̄ p̃missis duo innuūtur. ꝑ dō spūssancti vti litas. ibi. arguet mōm. Scdo multiplicitas vtilitatz. ibi. ō pctō iust. ⁊ iu. D De p̃io d. ar. mū. nota mōs capit tripl'r. vno mō. ꝑ vniuersitate rez creatarz. ⁊ sic capit. Iob. i. i

mundo erat ⁊ mūdus p ipm factus est. Iste mūdus semp ē dei ⁊ nūq̄ diaboli. Jō Glo. sup Apo. xi. est mōs cui⁹ de⁹ creator ē. et est mōs c⁹ de⁹ redēptor ē. et ē mōs c⁹ dyabol⁹ p̄ceps ⁊ rector ē De p̄mo dictū ē. De scō scz c⁹ de⁹ redēptor ē est vniuersitas fideliū De q̄ Joh. iij. Sic de⁹ dilexit nr̄m vt filiū suū vnigenitū darz scz p eo. Et sic capit iob. vi. Panis quē ego dabo caro mea ē p mūdi vita. i. vniuersoꝝ fideliū. et Apo. xi. Factū ē regnū b⁹ mōi dñi nr̄i ⁊ xp̄i e⁹ q̄ regnabit i seculā sclōꝝ amē. Tercio mōs ē: c⁹ diabolus p̄ceps ē ⁊ rector ē vniuersitas maloꝝ. de q̄ Joh. xi. Princeps h⁹ mōi eijciet foras. diabol⁹ dr p̄ceps h⁹ mōi. ñ rōe creatōis sz vitatōe ec seductōe ⁊ p̄uersitatis affectu. nā ad Ephe. vi. dr. Nō ē vob colluctatō aduersus carnē ⁊ sanguinē sz aduersus p̄cipes et ptātes. ⁊ aduersus mūdi rctōres tenebrarū harū. i. pctōꝝ tenebrosoꝝ. ⁊ ille mūd⁹ ē dyaboli ñ creatōe sz imitatōne Job. xlij. Ipe est rex sup vniuersos filios superbie. De h⁹ mōo dr Joh. vij. Nō pt mūd⁹ odisse vos. me aūt odit qr ego testimoniuz p hibeo de illo qr opa e⁹ mala sunt. ℭ De hoc dic text⁹. Cuz venerit ille arguet mūdū. i. mūdanos boies. de pctō scz q̄libz. sz infinita sint pcta q̄ mōstis q̄ singul⁹ remittim⁹. oia tñ p̄hēdunt sub tribo. Prio i mali opis ꝓpetratōe. ⁊ hīa sunt infinita. ps. xxxix. Circūdederūt me mala q̄ꝝ nō ē nūer⁹. Et sic manasses. i. Paralip. vl. Nec caui sup nūerū arene maris Ber. Si sine nūero quō nūerabo. quō reddā rōez vsq̄ ad nouissimū q̄drātē. clamabo g̃ cū dauid cxlij. Nō itres i iudiciū cū f. t. dñe: qr ñ iustificabit i ꝓspectū tuo oīs viuēs Nā dr eccl xviij. Assidua ē remissio eoꝝ scz pctoꝝ. Et si cui vident pcta sua ñ plurima dicētu q̄d feci cā est q̄ nō ingredit vbi vcrū iudiciū ē scz i ꝓscia. Jō Ezech. iij. Ingredere ⁊ includere in medio dom⁹ tue. Et. c. xlij. Ingredere ⁊ vide abōiatōes pessimas. ⁊ ingressus vidi. et ecce silitudo reptiliū ⁊ aialiū abōiatio. i. omniū pctoꝝ. Et ibidē. Et adhuc ꝓuersus vide bis abōiatōes maiores Ber. De q̄to p̄fū di⁹ ingrediñ. de tāto clari⁹ ꝓspicim⁹ q̄ oc'i nr̄i pleni vanitate. aures detractōe. man⁹ sanguie. os maledictōe. ℭ Scō de pctis omissionis scz bonoꝝ opm. et credo q̄ plura bona omittim⁹ q̄ mala remittim⁹. q̄ cū vtraq̄ sint q̄i infinita nō mirū q̄ boies g̃uiter arguētur ⁊ dānent. vt pz in figura Luc. xiij. de ficulnea. Ecce āni tres sūt ex q̄ venio q̄rēs fructū ⁊ ñ inuenio. succide g̃ illā ꝛc. Matb. vij. Omis arbor q̄ ñ facit fructū bonū excidet ⁊ i ignē mittet Sap. iij. Vacua ē spes illoꝝ labores sine fructu ⁊ inutilia opa eoꝝ Et sic mat. xxi. maledixit ficulnee sec⁹ vīā q̄ nisi folia habuit. Jō d. de iusticia quā nō fecim⁹ Isaie. i. Quiescite pessime agere ⁊ discite bñ facere. Itē de iusticia quā fecim⁹ sz nō bñ. sunt enīz tres circūstātie q̄ fedāt bōa opa. Prio si aīa sine desistētes bñ opari obmittim⁹. vñ. i. paralip. xxix. Firmabo regnū ei⁹ vsq̄ in eternū si pseuerauerit facere p̄cepta mea Eze. xviij Si auerterit se iust⁹ a iusticia sua ⁊ fecerit in iq̄tatē ꝛc oēs iusticie ei⁹ q̄s fecerat nō recordabunt Eze. Incassuz bonū agit si ante terminū vite deserat. Scō si remittim⁹ scz cū negligētia ⁊ tedio. Un̄, puer. x. Egestatē operata est man⁹ remissa man⁹ aūt fortiū diuitias pat Apō. iij. Scio opa tua q̄ neq̄ frigidus es neq̄ calid⁹ es. vtinaz frigidus esses aut calid⁹. sz q̄ tepid⁹ es nec frigid⁹ nec calid⁹ incipiā te euōere de ore meo hiere. xlviij Maledict⁹ q̄ fac op⁹ dñi negligēter als frau dulēter Eze. dyabol⁹ timue tēptat vt saltē tedio vicat. Tercio si vēdiderim⁹ scz glia tē poīali Mat. vi. Attēdite ne iusticiā vr̄az faciatis coīā boīb vt videami ab eis alioquī mercedē nō hēbitis Greg. Sepe admoneo vos fres p̄ua opa fugere. sz mō ꝓpellor dicere. bōa q̄ agitis valde ptimescite ne int⁹ sitz vacua mercede. Idē lit op⁹ i publico. ita tñ q̄ itētio māeat i occlto. In ope p̄beam⁹, primo explīū. i intētōe deo placeam⁹ p secretū nā ut op⁹ sit bonū requit vt bñ fiat Deu. xvi Juste q̄ iustū ē psequris. Jō Ber. sup isto vbo. Hi sunt viri miscōie q̄ꝝ iusticie obliuionem nō acceperunt dicit. Si vis vt iusticia tua nō accipiat obliuionē caue a triplici periculo ⁊ florēb in eternū ante dñm. Nā oīs iusticia trāsitoria ⁊ tepida. ⁊ omnis iusticia vendita erit in obliuione coram dño. Et sic. Matb. xxv. nescio vos. Ideo quidam dicit remuneramur aduerbijs nō nomīb sz non pro bono opere. sed si bonum bene facimus. Exemplificat Richar. et si bonus est cibus et tu in sumēdo nō babes modū ⁊ ordinez redibis eū tibi malū qui ex se bonus est. ℭ

Tercio ꝑceauim⁹ malo⁊ ꝓsensu. ⁊ ꝫ fit ī pec catis alienis ⁊ nouē modis ꝫm ꝙ nouē sunt pcā aliēa. q̄ patēt bis ꝫ sibz. Jussio ꝓsilium ꝓsens⁹ palpo ꝫcurs⁹. pticipās mut⁹ ñ obstās ñ maīfestās. Primū pctm̄ alienū ē iussio sc̄z cū ꝙs iubz ⁊ īpat fieri pctm̄. vt cū pr̄ filio. dñs ꝫuo. l̄ mr̄ filie ꝑcipit ꝙ aliq̄ pctm̄ ꝓmittat re us ē ꝙlibz ꝑdctō⁊ sic admissi sceler⁊. nā ma xima ꝓsūptō ē q̄ ꝙs fieri ꝑcipit q̄ dñs ꝓhibz nec obediēs ē pr̄i ā mr̄i ā dño si ꝙd mādat ꝑ deū. qz magꝫ obediēs ē deo q̄ hoīb⁹ Act. v Et dic aug. amād⁹ ē genitor. sed p̄ponēdus creator. Nā ut hr̄ i ca. xi. q. iij. ꝙd ḡ. Et sūt ꝛ ba Gre. ꝓpr̄ obediētiā q̄ñq̄ ē bonū obmittē dū sz nūq̄ malū mortl̄e ꝓmittēs. Scōz pec catū alienū ē ꝓsiliū. ut si ꝙs ꝓsulit malū fieri. sicut Jezabel consuluit ⁊ incitauit Achab ad occidendum Naboth virum iustum vt pos sideret vineam eius. Et habetur. iij. Regū xxi. Uenūdat⁹ ē achab ut faceꝛ malū i ꝓspe ctu dñi. iō hr̄ i ca. lxxxvi. di. tāta ī fine. ꝙ ꝓpr̄ malū ꝓsiliū ꝓsiliarꝛ̄ pumūr̄ ⁊ homicid⁹ dicū tur ꝑ q̄z ꝓsiliū hoīes extiguūr̄. ⁊ sic q̄ ꝓsulit l̄ ī stigat vsuariū furē vl̄ simoniacū ad aliq̄d malū faciēs q̄d alias factur⁹ ñ essꝛ tenet ad restitutōez tot⁹ si ille ñ restituat. Tercū ali enū pctm̄ ē ꝓsensus vt si ꝙs ꝓsentit vl̄ auxiliū p̄bz ad pctm̄ vt ꝙducēdo adulterū ⁊ aliud q̄d libz sil̄e tl̄e peccat mortl̄r. Cūs apl̄s ro. i. ñ so lū q̄ tl̄ia agūt sz eiā q̄ ꝓsentiūt faciētibz sunt digni morte. ⁊ sic. ij. paralip. xix. dictū ē Jo saphat. īpio p̄bes auxiliū ⁊ bis q̄ odert dñm amicicia iūgeris. idcirco irā q̄dē dñi mereba ris. nā vt hr̄ i ca. di. xcvij. si inimic⁹ Cōsenti re ꝛ q̄ peccāti amabilē se p̄bet. Nā ⁊ ꝛ tl̄ibz hr̄. xi. q. iij. q̄ ꝓsentit peccātibz apō deū ⁊ ho mines ē maledict⁹. nā ꝓsentiētē ⁊ faciētem par pēa constrīgit. vt hr̄. ij. q. i. notū. ¶ Quartū pctm̄ est adulatō. ⁊ notat̄ in ꝫ ꝛbo palpo vt si ꝙs blādit̄ peccatori. vnde ꝓuer. i. Si te lactauerīt pctōres ne acquiescas eis. Nā dicit varro i sūjs tal̄ ē q̄ adulatorie sug gerit. sic̄ q̄ clā pimit ⁊ occidit. iō Tidom⁹ in epl̄ari d. Magis tīeo adulatorē hoīez q̄ p̄i cipē īfernalē. idcirco dic cū. ps. cxl. Oleum pctōris ñ īpiguet ca. meū. de q̄ señ. Nō time bis acerba ꝛba sz blāda. nā adulatō ꝫm Au gust. ē fallaci laude seductō. Quīrtū pctm̄ ali enū ē recursus. i. si ꝙs sustinet adultez vl̄ fu rē ī domo sua vl̄ hereticos susceptat. vnde. ij Job. i. nolite eū recipe ī domo nec ei aue di xeritis. nā est regl̄a iurꝛ. Qui occasionē dat dānī dānū dedisse videt̄. ⁊ cōe ꝓuerbiū. In tm̄ fac̄ q̄ tenet pedē sic̄ q̄ excoriat ⁊ īplebit̄ in eis illud ps. cxxiij. Declinātes ī obligatōes addu. dd. cū ope. im. Sextū pctm̄ alienū ē p ticipās. i. q̄ ptē recipit. vñ Leui. xxij. mortu cinū ⁊ captū a bestia ñ ꝓmedēt. i. a bestiali bo mie. s. vsurario vl̄ raptore. qz tūc tenet̄ ad re stitutōz. iō dixit Thob. c. ij. Cū audisset vo cē balantꝛ. videte ne forte furtiu⁹ sit reddite eū dñis suis. qz ñ licz nob aut edere ex furto aliq̄d aut ꝓtigere. nā ī tl̄ibz pticipātibz īplet̄ illud Job. xx. Diuitias q̄s deuorauit euomz ⁊ de vētre e⁹ extrabet eas de⁹. Septimū pec catū alienū ē mut⁹. i. q̄ nō corripit cū e⁹ moni tio ꝓdesset. vñ Eccl. iij. Ne reuereaꝛ ꝓxi mū tuū ī casu tuo nec retineas ꝛbū in tpe sa lutꝛ. nā di. ber. Sil̄e ē ꝓsentire cū quē possis arguere. iō mat. xviij. Si peccauerit ī te fra ter tu⁹ vade ⁊ corripe eū. nā hr̄ in ca. xxiij. q. v. nō putes. Nō ē amor sz langu⁹ vbi mali mores ñ corrigūr̄. Octauū pctm̄ alienū ē ñ obstās. i. si ñ resistit cū possit resistere. de tali bus iura dicūt. xxij. q. ij. c. q̄ pt. ꝙ ñ careat scrupl⁹ societatꝛ occulte q̄ manifeste faciori de simt obuiare. d. nāq̄ aug. de ꝛb⁹ dñi. Si ne glexeris corripe fratrē peccātē pei⁹ es illo q̄ peccat. ille se vulnerauit. tu vuln⁹ frīs ꝓtēꝛ tu vides eū pire ⁊ negligis. pei⁹ es tacēdo q̄z ille ꝓuiciādo. iō hr̄ de hrēti. q. alios. Qui a lios ab errore ñ reuocat cū pt leipz errare de mōstrat Nonū ñ manifestās. ꝫ ē si ñ manifestat cū e⁹ manifestatō possꝛ eē correctōis. ⁊ si ñ ma nifestat vtr⁹ ꝙ ei placeat iurta illd Job. xx. Cū dulce fuerit i ore e⁹ malū absc̄dit illud sub lingua sua. vñ aug. ī regl̄a. Si frater tu⁹ hz vuln⁹ i corpe q̄d velit occl̄tari dū tīet se cari. nōne a te sil̄r crudel̄r sil̄er ⁊ ñ misc̄riter agat̄. iō apl̄s. i. thi. v. Peccātes corā omīb⁹ argue. qz d. Jñi. dū vn⁹ corripit̄ pl̄es eruditunt̄ ⁊ emendāt̄. iō d. dñs i euāg. mat. xviij. si te ñ audierit adhibe adhuc vnū l̄ duos. vt i ore duoz⁹ l̄ triū testiū. stet oē v. ꝙ si nō audierit eos dic eccie. si āt eccliaz ñ audierit sit tibi sic⁹ ethnicus ⁊ publicanus.

De cadē dñica. fmo. XCII

C Uz venerit ille arguet mūz ō pctō Job. xvi. ¶ Pro q̄ sciēdū pctm̄ ē merito arguēd⁹ mr̄z ō cāl. p̄ro qz nil vili⁹

Hiere.ij. Quã vilis facta es nimis iterãs vias tuas. ita q̃ a deo odit̃ Judit. v. Deus illoꝝ odit iniq̃tatẽ Sap̃.xi. Nihil odisti eoꝝ q̃ fecisti. glo. hoc dr ꝓpter pctm̃ qđ ipe nõ fecit Sap̃.i. Deus mortẽ nõ fecit hz impij manibꝫ ⁊ vbis accersierũt illã. Nõ enĩ odit de⁹ naturã q̃ fecit nec in boĩe nec in diabolo sed culpã Sap̃.xiij. Odio sunt deo impi⁹ ⁊ impietas ei⁹. Nã sicut nos nõ odirem⁹ ꝑpentẽ nisi haberet venenũ. sic nec de⁹ nẽm aliquez nisi rõe peccati. ps. Inimicꝫ odio habui Eccĩ. xij. Altissim⁹ odio hz pctõres. et q̃ de⁹ odit pctm̃ oñdit̃ ꝙ hoc q̃ de⁹ filiũ suũ crucifigi voluit vt cũ eo pctm̃ crucifigeret̃. de q̃ Aug. super epl̃am Coloceñ.ij. vbi loq̃tur de cyrographo. cũ innocẽs occidit̃ pctm̃ crucifigit̃. Et deus pr̃ dicit de filio suo Isa.liij. ꝓpter sceł ppł mei pcussi eũ. in sił si q̃s dicerz se odire ĩtm̃ aliquẽ q̃rellet eũ cũ ꝓpio filio vno gladio trãsuerberatũ esse vel cũ mre ꝓpria satis videretur q̃ haberet eũ odio. sic xps odiuit peccatũ. voluit enĩ vno gladio illud secũ trãsuerberari Scõo q̃ nihil miserabili⁹. puer. xiij. miros facit ppłos peccatũ. Reuera miseros. q̃ creauit deus boiem ad imaginẽ suam. sed ꝙ peccatũ supbo hz imaginẽ leõis. inuidus canis. iracund⁹ vrsi. luxuriosus porci accidiosius asini. vt impleat illud ps. xlviij Hõ cũ in honore esset nõ intellexit q̃pat⁹ est ꝛc. Ber. Si iumẽta dicere possent dicerent Adã q̃i vn⁹ ex nobis. nã pctm̃ facit boĩes similes bestijs. Ilã Sen̄. Deus ẽ bestialiter viuere q̃ bestiã esse. bestiã ei esse est a natura. bestialiter vo viuere a malicia. Jõ ps. liij. abominabiles facti sunt in iniq̃tatibꝫ suis. Tercio merito pctm̃ est arguendũ. q̃ nil diabolo acceptabilius. nõ enĩ curat aurũ ⁊ argẽtum nec letificat eũ omne pulcrũ sz peccatũ Eccĩ. xviij. Si p̃stes aniẽ tue q̃ cupias ei⁹ faciet te in gaudiũ inimicis tuis. i. demonibꝫ qui nõ gaudẽt de splẽdore solis ⁊ stellarũ ⁊ lapiduz ꝑciosoꝝ sed ex multitudine vicioꝝ vt inquit Gre. Cõtinuo nos tẽptãt vt saltẽ tedio nos vicãt. i. Pe. v. Aduersarius vr̃ diabol⁹ tã q̃ leo rugiẽs circũit q̃rens quẽ devoret. cui resistite fortes in fide fugiẽdo. s. peccatũ Ecclesi. xxi. q̃si a facie colubri fuge pctm̃. Quarto q̃ nihil infructuosi⁹ ad ro. vi. Quẽ g̃ fructũ habuistis tũc in illꝭ in quibꝫ nũc erubescitis q. d. ullm. qđ amatores mđi nũc nõ cognoscũt hz in pena ꝓgnoscẽt. de q̃ Gre. Stult⁹ in culpa erit sapiẽs in pẽa. Tũc dicẽt illđ sap̃. v Quid nob⁹ pfuit supbia aut diuitiarũ iactãtia q̃d ꝓtulit nob⁹ oĩa illa trãsierũt velut vmbra Quãto peccatũ est arguendũ. q̃ nil dãnabili⁹. Est nãq̃ dãnosius in ł. q̃ nihil pt̃ boi nocere nisi peccatũ. vñ solũ caueat hõ ab hoste isto ⁊ nõ sunt timẽdi alij hostes. nec diabol⁹ nec hõ mal⁹. nec infirmitas. nec mors. nec vlla aduersitas. q̃ d. Gre. Nulla nocebit aduersitas si nulla dñet iniq̃tas. Et Eccs. viij. q̃ custodit ꝓceptũ nõ experiet q̃q̃ mali. si euẽniat aliq̃ aduersitas iusto ⁊ innocẽti tũc ꝓtet in bonũ Isa.iij. Dicite iusto quoniã bñ q̃m fructũ ad inuẽtõnũ suarũ comedet. Et ad rom. xiij. Scim⁹ q̃niã diligẽtibꝫ deũ oĩa cooperãt in bonũ. et q̃ pl⁹ est nec dyabol⁹ nec ꝙsecutor pt̃ nocere iusto hz fabricat ei coronaz eternã. Ber. Jocundũ dei iudiciũ q̃ ille supbo bũiliũ malleator nesciẽs fabricat eis coronas ꝑpetuas. ℞ Ilã dãnositas peccati nosci. in ł q̃ oĩa bõa aufert boi ⁊ oĩa mala infert. ꝓto aufert deũ ⁊ gr̃am gratũ facientẽ Aug. Gra ⁊ peccatũ mortale opponũt̃. ⁊ nisi vnũ radicit⁹ euulsuz fuerit ẽ liquũ plãtari ñ pt̃ Sap̃.i. nõ hitabit in corpe subdito pctõ. Scõo aufert gloriã eterni regni Apoc̃.xxi. Nec intrabit in eã aliq̃d coinquinatum aut abominationẽ faciẽs. Tercio aufert fraternitatẽ eccie Eccĩ.xiij. Que cõmunicatio sancto homĩ ad canẽ. Quarto bona ecclesie. de quibꝫ ps. cxviij. Particeps ego sum⁹ oĩm timẽ ⁊ cust. ꝛc. Quãto aufert bõa ꝓpria Ambro si⁹. Qui charitatẽ nõ hz omne bonũ qđ habet amittit. Sexto aufert homĩ seipm. sic q̃ domo nõ fuit ꝓprie saluti sed dyabolo. ij. pe. ij. A quo quis superatus est huius et seruus est. Et Job. viij. Omnis qui facit peccatuz ser⁹ ẽ pctĩ. Itẽ aufert boi seipm. ita q̃ melius esset si natus non fuisset si saltem perseuerat. Septimo damnabilissimũ est in hoc q̃ ꝑ nil lo mereł eternũ suppliciũ nisi ꝑ peccato Ro. vi. Finis illoꝝ mors est ⁊ eternus remorsus ꝓscientie Aug. in li. pfessionũ. Voluisti dñe ⁊ ita factũ est vt pena sibi sit oĩs animus inordinatus. Jdeo Hiere. ij. Scito ⁊ vide q̃ malum est ⁊ amarũ dereliquisse te dñm deuz tuum. Jdeo Eccĩ. xxi. Quasi a facie colubri

fuge ꝓccatū. Ideo Sen. Cū oīibꝫ habe pacē ⁊ cū vicijs bellū. Item idē. vicia sine modo sine ordine ꝓsequēda sunt qꝫ modū ⁊ ordinē nō bñt. ¶ Nota licet oīe ꝓccatū est dānabile. signāter tñ pctm̄ incredulitatꝫ. de q̄ s. Tho. scōa. ij. q. x. ar. iij. ℞ pctm̄ infidelitatꝫ est maximū qꝫ oīe pctm̄ est tāto grauꝰ q̄to p ipm̄ homo magis sep̄atur a deo. Ideo Augusti. In hoc ꝓccato manēti ⁊ cetera detinētur. ¶ Nā sine fide impossibile est placere deo. Ad Heb. xi. Cui ꝓsonat Aug. dicēs Quid quid nō est ex fide pctm̄ est. Glo. sancti Thome dicit. i. nō liberat a pctō, ꝓpter qđ scribitur. xxviij. q. i. c. oēs deinceps. §. ex his. Sine fide falsa est oīis v̄tus etiā in bonis moribꝫ qꝫ effectu carēt eterne salutis. ¶ Itē dicit de pctō scz q̄libet. nā pctā sunt infinita. vt ꝓ q̄rit. ps. xxxix. Circūdederūt me mala q̄ꝝ nō est numerus. et Manasses ꝓquestus est. i. Paralip. vlti. ℞ eccaui sup̄ numerꝫ arene maris. Sup̄ q̄ dic̄ Ber. Sine numero quō nūerabo. quō reddā rationez vsq̄ ad nouissimū q̄drantē. Si ergo alicui videt ꝙ pctā nō sunt plurima cā est: qꝫ non ingredit vbi verū iudiciū est. scz in ꝓsciam. De q̄ Ezechiel. iij. Ingredere ⁊ includere i medio domꝰ tue. Et. c. viij. Ingredere ⁊ vide abominatōes pessimas. Sup̄ q̄ dicit Ber. De q̄to ꝓfundiꝰ ingredimur de tāto clarius intuebimur ꝙ oculi sunt pleni vanitate. aures detractōne. os maledictiōe. totū corpus plenū iniq̄tate. vt ptz sup̄ in p̄cedenti ꝛmone. Secūdo spūs arguet mūdū de iusticia quā nō fecit. qꝫ nil vtliꝰ ē iusticia vt bñ Sapie. viij. Sobrietatē enī ⁊ prudentiā docet ⁊ iusticiā ⁊ v̄tutē. quibꝫ nihil vtliꝰ est in vita hominꝫ De q̄ v̄tute loq̄tur macrobiꝰ dicens. Justicia est vnicuiq̄ reddere qđ suū est. Debemus nāq̄ iusticiā hre. ꝓio vnusquisq̄ ad semetipm̄. scz vt de p̄teritis habeat pñiam. Thob. xiij. Conuertimini pctōres ⁊ facite iusticiam coꝝ dño. scz vos ipos puniendo. Iurta illud apli Ro. xi. Sicut exhibuistis mēbra vra fuire immūdicie ⁊ iniq̄tati ad iniq̄tatem. sic nūc exhibete mēbra vra fuire iusticie in sanctificatōez. vt possit dicere cū ps. cxviij. Fac cū iudiciū ⁊ iusticiā non tradas me calumniantibꝫ me. Dicit nāq̄ aplus. i. Corinthi. xi. Si nosipos diiu. s. iudicio pñie. nō vtiq̄ iudicaremur scz finali sentētia ad dānationez. Sed iam implet in multis illud Isai. xxvi. Justiciā nō fecimus in terra. ideo nō cecidērūt habitatores terre. ¶ Secundo debemus habere iusticiā ad p̄latū scz p̄ceptis obediendo ⁊ maiores nostros reuerēdo. De qua aplus ad Ro. xiij. Omīs aīa potestatibꝫ sublimioribꝫ subdita sit. nō est enī potestas nisi a deo. Itaq̄ qui resistit ptāti ordinatōni resistit. Et hoc verū est in his q̄ nō sunt ꝓtra deū. nā hr̄ i canō. xi. q. iij. si is. Si is qui p̄est fecerit aut cui q̄q̄ qđ a deo ꝓhibitū est facere iusserit. vel qđ p̄ceptū ē p̄eterierit vl p̄territi mādauerit: execrabil sit: nā impator Julianꝰ p̄cepit militibꝫ aciē ducere ꝓtra xp̄ianos q̄ noluerūt obedire qꝫ magis oportz obedire deo q̄q̄ hoibꝫ Act. v. hec est iusticia obedētie Mat. iij. Sic enī nos implere decet oēz iusticiā. glo. i. būilitatē obedētie p̄latis p̄stādo in licitis. Tercio dēmꝰ hr̄e iusticiā ad egenos ⁊ afflictos eis subueniēdo vñ ps. cxi. dis. de. pau. ꝛc. De hac iusticia dixit tho b. senior Thob. xiij. filijs vtil mādate vt faciāt iusticias ⁊ elemosinas. nā salutis p̄mium p illā hō ꝓsequtur. puer. xi. q̄ sequtur iusticiā ⁊ miscōiam inueniet vitā ⁊ iusticiā ⁊ gloriā. et Prouer. xi. Justicia liberabit a morte Quarto dēmus hr̄e iusticiā ad hominē ꝓximū scz pacifice ꝙuersando Jaco. iij. Fructꝰ iusticie in pace semīat facientibꝫ pacē. g̃ nō faciētes arguent ⁊ punient. De q̄ ps. xxxvi Iniusti punient ⁊ semē impioꝝ ꝓibit ¶ Tercio spūs arguet hoies mltiplici iudicio ℞io de iudicio qđ nō fecerūt. qꝫ dic̄ aplus. i. Corinth. xi. Qđ si nosipos diiudicaremus nō vtiq̄ iudicaremur. Secūdo de iudicio qđ sibi vsurpauerūt. quia scribitur Lu. vi. Nolite iudicare et nō iudicabimī scz de dubijs vel occultis. Nā hoc est ꝙmittendū iudicio diuino. Ideo aplus Roma. xiij. Tu quis es qui iudicas alienū seruū dño suo stat aut cadit. Tercio arguet de iudicio quod nō timuerūt. De quo aplus Heb. x. Terribilis ē expectatio iudicij. Reuera terribilis. ℞io quia iudex est inexorabilis ℞ouer. vi. Zelus ⁊ furoꝝ viri non parcet in die vindicte: nec acquiescet cuiuscq̄ ꝓcibus nec suscipiet p redemptōne dona plurima. Secūdo reuserit inexcusabilis Job. xxxi. Quid faciā cum

surrexerit ad iudicādum dñs.q.d.nulla erit excusatio. Sed implebit illud ps.xxx. Muta fiāt labia dolosa Tercio qꝛ testes erūt irrefragabiles. Unde.ps.xcij. Testimonia tua credibilia facta sunt ꝛc. Quarto sñia erit irreuocabilis.vñ.ps.cxviij. In eternū dñe ꝑ man et ꝟbū tuū. qui dicet. Ite maledicti in ignē eternū.a quo nos ꝛc.

Dominica Rogatōnū Sermo xciij

Si quid petieritis patrē meuꝫ dabit vob Joh.xvi. O In ꝟb ꝑmissis duo innuūtur. Prīo de petendo nos informat ne erremus ex ignorātia.ibi.si quid petieritis. Deinde de impetrando nos securat ne retrahaṁ ex diffidētia ibi. dabit vobis. De prīo dicit.amē amē dico vobis.si quid petieritis ꝛc. Nota pñs dñica dicit dñica rogationū ꝓpter ꝓpinquū dñi recessū ꝑ ascēsionē.et qꝛ ipm in carne sequi nō possumus.ideo mēte deuota comitemur. Nā ꝟm damasce. Oratio est mētis in deū eleuatio. Xps enī ascendit ad patrē velut aduocatus noster. De q̄ apl's ad Hebre.vij. Accedens ꝑ semetipm ad deū sp viuēs ad interpellandū ꝓ nobis. Ido nos instruit quō petere debeamus dicēs. Amē amē dico ꝛc. Hic notādū est oro q̄ dꝫ exaudiri dꝫ hr̄e plures ꝯditiones. Primo dꝫ esse fidelis sine hesitatōne Jaco.i. Si q̄s vestrū indiget postulet a deo. Et subdit postulet aūt in fide nihil hesitās iō assumit iuramētuꝫ ꝓ ꝯfirmatōe sui dicti.dicēs amē.i.vere.hec dictio amē a Johāne in Apocalipsi.c.i.ꝛ v.est in celo audita.et qꝛ iesus xps de celo venit in omibꝫ iuramētis vsus est ydeomate suo quā trāslatores nō audebāt in latinū ꝓpter sui reuerētiā trāsmutare.ꝛ ē q̄i iuramētū xpi. Dicit enī apl's ad hebreos.vi.oēs hoīes ꝑ maiorē sui iurāt. xps nō habuit maiorē se ꝟm diuinitatē qꝛ equal' patri.ideo iurauit ꝑ seipm.de quo Gen.xxij. Per meipm iuraui dic dñs.naꝫ dicit Joh. xiiij.Ego sum via ꝟitas ꝛ vita. ideo amē in veritate dico vobis.qꝛ ego sum increata veritas ꝛ mētiri nō possum Nume.xxvi. Non est deus q̄i hō vt mentiat .et ad Hebre. vi. Impossibile est mētiri deū. Ideo erectam fiduciā hr̄e dēmus ad deū ꝓpter tria.prīo propter veritatem ꝓmittētis.secūdo ꝓpter charitatē volentis.tercio ꝓpter possibilitatē omnipotentis. Primo ꝓpter veritatē ꝓmittentis de quo.i.Reg.ix. Omne qd loq̄tur absq̄ ambiguitate venit.et Lu.xxi. Celū ꝛ terra transibūt: ꝟba aūt mea nō transibūt. O si ꝟbo credim⁹ ꝛ iuramto hoīs.de q̄ Heb.vi. Oīs ꝯtrouersie eoꝝ finis ad ꝯfirmatōem est iuramentū multo magis dei.i ꝺo hesitatio in oratione multū impedit impetrationē. vt patet Mat.xiiij.de Petro qui petiuit dñe iube me ire ad te sup aquas qui postq̄ hesitauit cepit mergi.cui iesus.modice fidei q̄re dubitasti. Sic hesitauerūt discipuli Mat.xvij.cū non potuerūt expellere demoniū de obsesso.interrogauerūt xpm cur hoc.rñdit ꝓpter incredulitatem nō potuistis eijcere. Ideo Ber.tractans illud Josue.i. Omnē locū quē calcauerit pes vester vester erit Exponit q̄tū pedē fiducie in dñꝫ posueris.tm̄ obtinebis ꝛ possidebis.iō Math.xxi. Si habueritis fidem et nō hesitaueritis oīa q̄cunq̄ petieritis in oroe credētes accipietis.sic fecit chananea mat. xv.licet multotiens a dño repulsa nō tñ diffidebat.sꝫ credo dixit.ideo ait ei dñs O mulier magna est fides tua.vade fiat tibi sic vis Ideo Bern. Nemo ꝑuipēdat orōnē suā.dico vobis anteq̄ vadat de ore vro ipe scripsit in libro suo. Ideo dic amē.i.ꝟe. ps.cxliij. Fidelis dñs in omibꝫ ꝟbis suis. Ideo fideliter petere dēmus. Scdo ꝯfidenter petere debemus ꝓpter charitatē volentis. Ipe eniꝫ q̄ petere iubet in infinitū diligit nos ꝛ plus ꝓmouere desiderat nos q̄ nosipi. et ex h spes ꝛ fiducia nr̄a debet roborari et erigi ad dñm. De q̄ Aug.super hoc verbo ꝛ in verbū tuum supersperaui dicit. Speremus ꝛ supersperemus quoniā deus affectu paterne charitatꝫ diligit nos.et plus ꝓfectū nostruꝫ desiderat q̄ nosipi.nec enim hortaretur nos petere si ea que peteremus intenderet denegare. De cuius charitate dicit.i.Joh.iij. Videte q̄lē charitatem dedit nobis pater vt filij dei nominemur ꝛ simus. Et Joh.i. dedit eis potestatē filios dei fieri his qui credunt in nomine ei⁹. Si filij dei sumus quis dubitare poterit vt orātes nō exaudiat quos dilexerat ñ duꝫ natos. Tercio ꝯfidenter dēmus petere

ꝑpter facilem possibilitatē oīpotētis Hester xiij. Ōnīe in dictione tua cūcta sunt posita. ⁊ nō est qui possit resistere voluntati tue. De quo Eccs. viij. Ōnīe qđ voluerit faciet ⁊ ꝯmo illius ptāte plenus est. ps. xxxij. Ipe dixit et facta sunt. ipe mādauit ⁊ creata sunt. ℣ Et ergo nō dz attēdere ꝑpriā indignitatem sed dei veritatē benignitatē ⁊ possibilitatem. Hebre. x. Nolite amittere fiduciā vestraz q̄ magnā hz remuneratōez. idcirco dicit amen Scđo oratō dz esse īmunis sine peccati moz talis ꝓtagione. dicit enī. ps. lxv. Iniq̄tatem si aspexi in corde meo nō exaudiet dñs. pro/ uerbi. xiij. miseros facit ppl'os pctm̄. Et eccī xxvi. Qui transgreditur a iusticia ad pecca/ tū deus pauit illū ad rompheā Job. ix. Scimus q̄z pctōres deus nō exaudit. Sed dicetes. dicit aug. sup Jobānē. Si dē pctōres nō exaudiret frustra dixisset publicanus. dē ꝑpicius esto mihi pctōri Lu. xviij. Rīndet s. Tho. Icđa. ij. q. lxxxiij. ar. vi. dicēs. Peccatores nō audit inq̄tū pctōres. id est �means desiderīū peccati. boc est interim q̄ sunt in affectu peccādi. Si aūt pctōres se recognoscūt et ꝓpositū penitēdi hñt tales dē audit vt publicanū ꝓbat. Nā si dē tales ī exaudiret nl'lum penitus audiret. q̄z dz Ro. iij. Oēs peccauerūt ⁊ egēt gloria dei. et ꝑuer. xx. Quis ꝑt dicere mōm est coz meū purum sum a peccato. et Eccs vij. Nō est hō iust' sup terraz qui faciat bonū ⁊ nō peccet. Et Job. xv. Ce li nō sunt mundi in ꝓspectu eius quāto magz abomīabilis ⁊ inutilis homo qui bibit quasi aquā iniquitatē. ps. xiij. Oēs declinauerūt simul inutiles facti sunt. Idcirco Remigi dicit. Exaudiūtur pctōres si a peccatis resipiscūt. si mala ꝑterita lacrimis abluūt. si corde quātū in ipis est abnegāt q̄đ sunt ⁊ dolēt q̄ lapsi sunt. qui vo adhuc delectātur in peccatis nō exaudiūtur Isa. i. Cū multiplicaueritis oīoem nō exaudiā q̄z manus vre plene sunt sanguine. i. peccato. Ideo Jacobi. v. Cōfitemini alterutrū peccata vra ⁊ orate ꝓ inuicē vt saluemini. hz enī. i. Job. iij. Si coz nostz nō reprehēderit nos fiduciā bēmus ad deū et quicq̄d petierim̄ accipiem̄ ab eo Crīs. super Mat. Qui peccat ⁊ orat nō deū adorat. sed illudit. sicut milites qui genua flectētes xpō alapas dederūt. Idcō Cassianus in li. collationū. vt nra oratio ad deū possit ascēdere nullo vicio ꝙ grauet pondere. Idcō Eccī xviij Ante oīoem ꝑpara animā tuā ⁊ noli eē tāq̄ hō qui tēptat deū. ps ix. Preparationē cordis eoz audiuit auris tua. nā volens canere in citbara ꝑparat cordas. sic ⁊ hō volens orare. De q̄ Cassian' in li. collationū. Quales orātes volumus inuenīri. tales ante tps optet nos ꝑparari. Tercio dz esse ratiōalis sine insipienti postulatōne. De q̄ Cassiodo. Oro dz q̄ oris ratio. vt rōnabile sit qđ petat. Et boc notat' in textu. Si quid. id est vtile ⁊ rōnabile. Sed hcu implet' in multis. illō ꝓverbio. xxi. Stulti ea q̄ sibi sunt noxia petūt. Aliqui gladiū potētie vt mater filioz zebedi cū filijs suis. Mat. xx Dic vt hi duo filij mei sedeāt vnus ad dextrā tuā ⁊ alī ad sinistrā ī regno tuo. Quibz iesus rīndit. nescitis q̄d petatis Eccī. vij. Noli q̄rere fieri iudex. et Hebreo. v. Nemo assumat sibi bonorē nisi vocatus a deo tanq̄ aaron Eccs. viij. Interduz dñatur hō homī in malū suū. Aliq̄ fatue petūt laq̄um auaricie. De q̄. i. Thim̄. vi. Qui cupiūt diuites fieri incidūt in tēptatōes ⁊ in laqueū diaboli. vt Guido rex petiuit vt omne qđ tangeret aurū fieret ⁊ factū est vt ⁊ panis ⁊ vinū ꝛteret' in aurū. et sic fame perijt Aug. Deus negat ꝓpicius qđ q̄nq̄ ꝓcedit iratus Ideo salomō petiuit liberari ab boc laqueo. Prouer. xxx. Mendicitatē ⁊ diuitias ne dederis mihi. sed tribue tm̄ victui meo necessaria. Jō rōnabil't dēm̄ petere qđ est quid. i. vtile. Naz terrena vt diuitie ⁊ ptātes nibil sunt Sap̄. vij. Diuitias nibil dixi esse in cōparatōe illius. Nota dic̄ si quid. vñ si est cōiunctio ꝓditōnalis ad designandū q̄ tpalia dēmus petere cū ꝓditōne. rō q̄z pñt obesse ⁊ ꝓdesse ⁊ ignorat' q̄n nocēt vl' ꝓsint. nā sicut medicīa ñ ē sumēda nisi de ꝓsilio medici. sic ⁊ tpalia cū volūtate dñi. Aug. Quādo petitis tpalia cū mō petite ⁊ cū timore illi ꝑmittite vt si ꝓsint det. si obsint nō det. Scit enī celestis medicus quid daturus ⁊ quid subtracturus sit. nā quid ꝓsit nouit medicus nō egrotos. Nā dicit Bern̄. sup̄ ps. Qui bītat. Orare est deū querere. ideo nō recte oras si ꝑeter deū aliquid q̄ris. aut illud ꝓpter deū nō queris. q̄n in ipo sunt oīa. ibi enī sunt remedia vulnerū. ibi subsidia necessitatum. ibi

recuperatio defectuũ. ibi copie ꝓfectuũ. naz si tpalia tpe nccitatis postulam⁹. si de⁹ in cã est. nõ illa vtiqz pricipaliter sz bũc poti⁹ ꝓpt quẽ illa postulam⁹. Cui ꝯcordat Ber. super cenã dicẽs. Nimis est auarus cui nõ sufficit deus. nã qui dñm possidet in nllo eget Aug. Qui dominum habet omnia habet. qui deo caret nihil habet. Ideo dic cum .ps. pars mea dñs in eternũ. ¶ Sed d. tñ dñs docuit petere terrẽa Mat. vi. et Lu. xi. Panẽ nẽm ꝙtidianũ. Rñdet Aug. hoc ẽ vez in ordine ad spualia vt adminicula ad beatitudinẽ. Alij petũt ignẽ vindicte scz mortẽ ꝓximoz Aug. Talis oño nõ obtinet grãz sz metuet offensam Ja. v. Petitis et nõ accipitz eo qz male petatis vt in cõcupiscẽtijs vestris insinuatis. dicit Aug. ad pbã. hoc licet orare qđ licet desiderare. sz desiderũ mortis ꝓximi non est licitũ Ecci. viij. Noli de mortuo inimico tuo gaudere. ergo nõ est licitũ petere. sed in oño nra dẽmus ꝓponere dei volũtatẽ. i. Job. v. Hec ẽ fiducia quaz hẽm⁹ ad dñ. qz ꝙcũqz petierim⁹ ꝟm volũtatẽ eius audit nos Hoc xps docuit Mat. vi. Fiat volũtas tua et ꝓ se fecit Matb. xxvi. Si pater si possibile est trãseat a me calix iste. Et cõclusit. verũtamẽ nõ sicut ego volo sed sicẽ tu. Nã medicus nõ dat egro ome qđ desiderat. sed qđ sibi ꝓdest sic de⁹. vñ Isido. de summo bono. Sepe de⁹ nõ audit ad volũtatẽ sz ad vtilitatẽ. vt ptz de sancto Paulo. ij. Corin. xij. Qui ter dñm rogauit mauditꝰ tñ mansit. qz tẽtatio carnis ad aïe salutem sibi vtilis fuit. X4 Quarto oño dz esse bũilis sine elatõe. De qđ Judith. viij. Expectem⁹ bũiles ꝙsolatõnem eius Ambro. Qui in oño exaudiri desiderat nõce est vt pompã a se reiciat. et tũc mile ricordiã acquirat. De qđ Lu. xviij. Duo homines ascẽderũt in tẽplũ vt orarẽt. vn⁹ elatus stãs. alter bũilis ꝓcutiebat pect⁹. nec ausus fuit oculos ad celũ leuare. qđ et descẽdit iustificat⁹ in domũ suã. ps. Respexit in oño em bũilũ et nõ sprevit ꝓcẽ eoz Aug. Oño si pura et bũilis fuerit vacua nõ redibit. nã videmus. volens de riuo haurire aquam inclinat vas. sic et volẽs haurire aqm gre Ecci. xxxv Oratio humiliãtis se nubes pen etrabit Ju X.5. dith. Hũilũ et mãsuetoz sp tibi placuit dep̃catio. Quinto debet esse ignoscibilis sine rã core Marci. xi. Cũ stabitis ad orãdum dimittite si quid habetis aduersus aliquẽ vt et pater vester qđ in celis est dimittat vobis pecc̃ata vra Aug. Unusquisqz talẽ indulgẽtiã accipiet a dño qualẽ faciet ꝓximo matb. xviij. Serue necz ome debitum dimisi tibi qm̃ rogasti me. Nõne ergo optuit et te miserẽri cõserui tui. sicut et ego tui mẽtus sum. In q verbo optuit intelligi necitas dimittẽdi. qđ si nõ fecerim⁹ fiet nob id qđ seqtur. Et irat⁹ dñs eius tradidit eũ tortoribꝰ qadusqz redderet vniuersum debitũ. Et subdit. Sic et pẽ me⁹ celestis faciet vob si nõ remiseritis vnusquisqz fratri suo đ cordibꝰ vestris Anastasi⁹ Si iniuriã nõ dimittis: nõ oño em ꝓ te facis. sed maledictõz sup te inducis. ps. cviij. Oratio eius fiet in peccatũ Lu. xi. Cum oratis dicite dimitte nobis peccata nostra. siquidẽ et nos dimittim⁹ debitoribꝰ nostris ꝛc. Dic̃ sanct⁹ Tho. Si actu attẽdit qđ dimittere tenet̃ et ñ facit. tũc maledictõez et vidictã sup se iducit De qđ Ambro. Indignũ est esse illi deũ ꝓpicũ qđ crudelis est in ꝓximũ. Sexto dz esse lacrimabilis cũ cordis ꝓpũctõe. De qđ Isido. Cũ corã deo assistim⁹ gemere et flere debem⁹ reminiscẽtes qđ grauia sunt q cõmisim⁹. qđ dura inferni supplicia q timemus. Idẽ Cõsideratio pctõz gignit merorẽ. ij. Regũ. viij Si qs cognouerit plagã cordis sui et extẽderit manus ĩ domo hac tu exaudies de celo domine. qz dicit Gre. Veraciter orare ẽ amaros gemit⁹ in ꝓpũctõne nõ ꝓpolita vba resonare. Et sic orauit thobias. Ideo angel⁹ raphael dixit ei. Thob. xij. Qñ orabas cũ lacrimis ego obtuli oño tuã dño. Dic̃. n. aug. in ꝟmone. Oratio deũ lenit sz lacrima cogit et sic zara orauit Thob. iij. Peto dñe ut dericulo improperij mei⁹ absoluas me. subdit In illo tpe exaudite sunt p̃ces amboz. et lic Ezechias orauit cum fletu Isa. xxxviij. et exauditus est. ita ꝙ et quindecĩ ãi additi sunt ad vitã eius. Silr Anna orauit cũ fletu ꝓ pole q̃m dñs exaudiuit qz ꝙcepit et pepit samuelẽ. i. Reg. i. Ideo Crisꝰ in ꝟmone. Neo flẽs ad deũ accessit qđ ñ accepit qđ postulauit. Septimo oño dz esse desiderabilis cũ cordis attẽtõe De qđ Gre. Deus nõ solũ vba attẽdit dep̃cãtis sz cor orãtis Et hoc innuit in tertu cũ đ petieritis: petitio enĩ est act⁹ appetitus

cũ desiderio ⁊ intẽtõne. Sed heu multi sunt mouẽtes labia intẽtio aũt et mẽs est dispsa de quibꝫ Isa.xxix. Appropinquat populus iste ore suo ⁊ labijs suis me glorificat. cor autẽ eius longe est a me. R Sed d. est ne euagatio mẽtis semp pctm̃. Rñdet sa. Thomas. scda scde. q. lxxxiij. Si quis ex ꝓposito in oratõe mẽte euagetur pctm̃ est et impedit orõnis fructũ. De quo apl's. i. Corint. xiiij. Nam si orem lĩgua spũs meus orat. mẽs autẽ mea sine fructu est Et Aug. Quid ꝓdest strepitus labioꝝ vbi cor est mutũ. et Hiero. et hr̃ de ꝯse. di. v. Nõ mediocriter. nõ tantũ ꝟbis sed corde est orandum ad deũ. ⁊ Aug. in regl'a. Cũ oratis hoc versetur in corde qđ ꝓfertur ore Isi. Tunc veraciter oramus cuꝫ aliũde nõ cogitamus. Si vero euagatio fit p̃ter intentionẽ oratõnis fructũ nõ tollit Basilius. Si debilitatus orare neq̃as q̃tũ potes teip̃m exhibeas ⁊ deus ignoscet. ex eo ꝙ nõ ex negligẽtia sed fragilitate non potes vt oꝑtet deo assistere. Ideo Mat. vi. Tu cum oraueris intra cubiculuꝫ tuum ⁊ clauso ostio ora patrẽ tuũ in abscõdito. Cassianꝰ. Intra cubiculũ oramus cũ strepitũ cogitationũ et solicitudinuꝫ amouemus. S Sed d. que attẽtio requirit̃ ad orõem. Rñdet sanc. Tho. scda scde. q. lxxxiij. triplex est attẽtio ĩ orõne vocali. Primo ad verba ne q̃s erret. Scdo ad sensum vt intelligat. Tercio ad finẽ vt impetret. illa maxime scꝫ tercia ẽ nccia. Hãc pñt hr̃e ydeote. vt dicit Hugo de sancto victore. Talis intentio qñq̃ intm̃ abũdat vt mens ita feratur in deũ vt obliuiscat̃ omniũ extraneoꝝ. et ita hõ in anĩa cũ deo loquitur. De quo Gre. Aĩarũ verba sunt desideria. Octauo debet esse dulcis in finali dilectõe. Et notatur ibi patrẽ. glo. dulcis ẽ oratio que incipitur a noĩe paterno Augꝰ. super orõem dñicã. Sicut est orantis affectus sic exaudiẽtis effectus. qꝛ ꝟm Gre. deus non attendit verba dep̃cantis sed cor orantis. et sic male disponũt se qui orõis tꝑe fabulant̃ comedunt bibũt. et sic de alijs. Et nulla est filialis dilectio ⁊ obedientia Gre. Nõ mirũ ꝙ tarde vel nunq̃ exaudimur qꝛ dñm precipientẽ nõ audimꝰ Aug. Qua fronte postulas qđ ꝓmisit si nõ facis qđ cõmisit Ideo Ber. vbi mẽs igne diuino accẽditur pectus manibus tũditur. pauimentũ genubꝫ calcat̃. oculi lacrimis fluũt. gemitus ⁊ suspiria resonãt illã orationẽ exaudiet. nã sicut fumus incensi nõ ascendit nisi incensum ponat̃ sup viuos carbones. sic oratio nisi ab anĩa calefacta diuino amore. p̃s. cxl. dirigatur orõ mea sicut incensum in ꝯspectu tuo.

Feria secũda Rogationũ. Sermo. xciiij.

Si quid petieritis p̃rem meũ in nomine meo Joh. xvi. T In verbis premissis duo innuũtur. Prĩo hortatur nos ad petitionẽ. ibi. amẽ amẽ dico vobis si quid ⁊c̃. Scdo ꝓmittit petitiõis exauditionẽ. ibi. dabit vobis. de primo d. amẽ amẽ dico vo. si quid ⁊c̃. Crisꝰ. In hoc ostẽdit q̃ta sit virtus noĩs xp̃i qꝛ nõ visus sꝫ noĩatꝰ apud p̃rem facit mirabilia. Sciendũ in nomine xp̃i dẽmus petere multiplici rõe. Primo rõne dilectõnis. qꝛ tãta est dilectio inter patrẽ ⁊ filiũ ꝙ nõ denegabit. de q̃ Johãnis xi. Gr̃as ago tibi qꝛ audisti me. ego autẽ sciebã qꝛ sp̃ me audis. Scdo rõne admonitõis ip̃e auertit indignationẽ suã a nobis. et parauit nobis vitã ⁊ gratiã Joh. i. Gratia ⁊ veritas ꝑ iesum xp̃m facta est. Tercio rõe supplicatõnis. qꝛ ip̃e supplicat ꝓ nobis. i. Johã. i. Aduocatũ hẽmus apud deũ patrẽ iesuꝫ xp̃ꝫ iustũ ⁊ ip̃e est ꝓpiciatio ꝓ peccatis nr̃is. Jõ in noĩe iesu dẽmus petere. Unde apl's philip. ij. In noĩe iesu omne genu flectatur celestiũ terrestriũ ⁊ infernoꝝ. Pro quo nota dicit in textu. Si q̃d petieritis. Uñ quinq̃ sunt petenda in noĩe iesu. Prĩo dẽmus petere pctõꝝ remissionẽ Judith. viij. Peniteamus ⁊ indulgentiã eius fusis lacrimis postulemus. Nã pctã sunt impedimẽta omnis boni ⁊ cã om̃is mali Unde Gre. Si nõ esset iniquitas nulla noceret aduersitas Jõ Augꝰ. Quicũq̃ viuimus in hac vita necesse ẽ nobis dicere dimitte nobis ⁊c̃. Sed in noĩe iesu dẽmus hoc petere. Nã hr̃ Actu. x. Huic oẽs ꝓphete testimoniũ ꝑhibẽt remissiõꝫ peccatoꝝ accipe ꝑ nomẽ eius. Hoc cognoscens dauid in p̃s. xxiiij. d. Propter nomẽ tuũ domine ꝓpiciaberis peccato meo. Scdo debemus petere vite nr̃e ordinationẽ ad salutem

vt vicz dñs vitã nostrã dirigat ad salutem. Unde Thob.iiij. Omni tpe benedic deũ et pete ab eo vt vias tuas dirigat.et omnia cõsilia tua in ipo pmaneãt.Et dicit notãter omni tpe.sczin principio medio ꝛ fine. Nam dicitur Eccs.ix.Nescit homo finẽ suũ.sczĩ quo statu finaliter inueniaꝫ Hec eĩ sunt tria difficilia.de quibꝫ Prouer.xxx.dicit Salomõ Tria sunt mihi difficilia. et quartũ penitus ignoro.sczviã viri in adolescentia sua. viaz nauis in medio maris.et viam aquile in celo volantis.Primũ pertinet ad incipiẽtes quibus maxime necessariũ est petere a deo vt ip se pmisceãt suã dirigat viã eoꝝ in salutez eternã.Nã tales se bñt sicut lignum nouiter plantatũ.de quo quis scit an crescat vel arescat.Scõm sczvia nauis in medio maris pertinet ad,pficiẽtes.quis eĩ scit si nauis ad portũ puenat in medio maris existens. sic est ꝛ ꝺ̃ pficiẽtibꝫ.i.Corin.x.Qui se existimat stare videat ne cadat. Terciũ sczvia aquile in celo.pertinet ad pfectos.quis enĩ scit an aqla volans ad celũ veniat ad nidũ. Sic quis scit vtrũ perfecti qui sunt velut aquile volantes per contẽplationẽ ad celestia ꝛ beatitudinẽ eternã puenant.Unde Eccs.ix.Sũt iusti ꝛ eoꝝ opa in manu dei.sed omnia in futuꝝ refuãtur incerta. Ideo Bernũ. ad Eugeniũ papã.Noli nimis credere affectui tuo .Dicẽ nãqꝫ Crisꝰ.xps pmisit petrũ cadere ut nos eruditamur in nobis nõ confidere.Jõ Calsiodoꝝ sup ps.lxxij. Nil securꝰ qꝫ totũ illi ꝑmittere qui nouit omnia,p futura suis cultoribꝫ pstare. Idcirco petere debemꝰ vt opera nra dirigat ad salutẽ.et hoc in noĩe iesu.vnde Mar.vlti. Si mortiferũ quid biberĩt in noĩe meo nõ eos nocebit.i.si tẽptationẽ babebũt nõ eos supabit.De qꝫ ps.xliij. In nomine tuo spernem⁹ insurgẽtes in nob. ¶ Tercio dẽmus petere gratie deuotionẽ. de quo Zach.x.Petite vobis pluiã a dño.id ẽ gratiã.Nam sine hac pluuia arescit ois structus boni opis in aiã.Unde Crisꝰ. Sicẽ terra sine pluuia sic homo sine gratia.qꝫ arescit ꝛ sterilis fit Aug.de correctõe ꝛ gratia Gratie est quicquid boni agim⁹ nã nra merita si sunt nisi dei gratia.Sed dẽmus illã petere ĩ noĩe iesu.Nã dixit Joh.i.Gratia et veritas per iesum xpm facta est ¶ Quarto sapie illuminatoẽm Jac.i.Si quis vrm indiget sapientia postulet a deo ꝛc.Nã dicitꝰ Eccli.i. Omnis sapia a dño deo est. ideo dẽmus a deo petere. et sic Salomõ.iij.Reg.iij. Da puo tuo coꝝ docile.Et Sap.ix. Da mihi dñe sedium tuarũ assistricẽ sapiam mitte illã de celis sanctis tuis ꝛ a sede magnitudinis tue.vt mecuz sit ꝛ mecũ laboꝛet.vt sciã quid acceptũ sit apud te omi tpe.Nã sine hoc dono homo nõ est acceptus deo Sap.vij. Neminẽ diligit nisi eũ qui cũ sapia inhabitat .Sed illã debemus petere in noĩe iesu.qꝫ ipe est sapia pris. de quo apls Coloceñ.ij. In qꝫ sunt omnes thesauri sapie ꝛ sciẽtie abscõditi. Ideo.xxvi.q.ij.qui sine. Qui sine vra sapia estimat se prudentẽ posse fieri nõ prudẽs sed stultꝰ ẽ. ¶ Quinto petere dẽmus faciei sue visionez in qua psistit eterna beatitudo ꝛ vita bommuz de qꝫ mgr in.iij.di.xlix.dicit. Unũ est summũ ꝛ eternũ bonuz sczdeus beatitudo ꝛ vita omniũ.hoc bono oẽs sancti pfruenꝫ ꝛ electi. sed alij alijs plenius.pfruẽtur vo videdo p speciẽ nõ in enigmate bẽe enĩ vitã est videre vitã.hoc est cognoscere deũ in specie.Unde veritas in euãgelio Johã.xvij.Hec est vita eterna vt cognoscãt te solũ deũ verũ ꝛ quẽ misisti ihm xpm Aug.Visio xpi ẽ tota merces Jõ petiuit Moyses Exo.xxxiij.Si inueni gram in cõspectu tuo ostende mihi faciẽ tuã Cañ.i. Ecce tu pulcer es dilecte mi ꝛ decorus.Reuera decorus Apc̃.ij.Facies eiꝰ sicut sol lucet in virtute sua . sczper exuberantiam claritatis.Nã dr de nobis Mat.xiij Fulgebũt iusti sicut sol in regno patris eoꝝ. Quid igitur dicendũ est de dño iustoꝝ. Jõ ps.lxxix Ostẽde nobis faciẽ tuã ꝛ salui erim⁹.Nã de hac facie dicẽ Aug.Valdẽ esse infernoꝛ ꝛ faciẽ dei videre qꝫ in celo ꝛ carere Ratõez dicẽ Fulgẽtius.Si aia esset in inferno ꝛ faciẽ dei videret nullaz penã sentiret Jõ Job.xxxiij. Videbit faciẽ eius in iubilo. ℣ Et hoc boꝛtatur in textu.petite vt gaudiũ vrm plenũ sit.Nã tripler est gaudiũ.sczvacuũ semi plenũ ꝛ plenũ.Primũ est gaudiũ vacuuz vt gaudiũ mũdi sczĩ diuitijs delitijs ꝛ superbijs Illud nõ replet coꝛ hois.Nõ diuitie Eccs v.Auarus nõ implebitꝰ pecunia.Uñ metrista.Antea siccari possent aq̃ dinumerari ois arena maris qꝫ census abũdat auaris.Jõo

Eccl.xliij Insatiabilis est oculus cupidi ps lxi. Diuitie si affluant ꝛc. Basilius Diuitie nō satiant sed possessores irritant. nec gaudium mundi replet animū in superbijs. qz sup bi sunt similes vesicis que sunt vento plene ꝛ nihil inuenitur in illis cū aperiūtur. de quo Isa.xxix. Sicut somniat sitiēs ꝛ bibit ꝛ pt? cū fuerit expergefactus lassus adhuc sitit sic ꝛ gaudiū mundi in superbia Sap.x. quid pro sunt nobis superbia ꝛc. Nec satiat gaudiū mū di in delitijs Job.xxi. Tenēt tympanū ꝛ cy tharā ꝛ gaudēt ad sonitū organi ducūt in bo nis dies suos ꝛ in pūcto ad infernum descē dūt Aug. Quid est seculi leticia nisi impuni ta nequicia. Ideo hoc gaudiū nō debem? pe tere. Scōm gaudiū semiplenū est gaudiuz spiritualis gratie. De quo Lu.x. Gaudete quoniā nomina vestra scripta sunt in cel'. Et hoc gaudiū ꝓsistit in spe saluatōnis Ro.xij. Spe gaudētes Ro.v. Spes nō confundit. Ro.xv. Deus spei repleat vos oīi gaudio Nō tamē illud gaudiū est plenū quia adhuc differtur Prouer.xiij Spes que differt' af fligit aiam. Itē hoc gaudiū spūale cōsistit in fidei cognitōe. ad Philip.iij. Gaudete i do mino semp iterū dico gaudete scz in fide dñi Job.xx. Beati qui nō viderūt ꝛ crediderūt. Ibidē. gauisi sunt discipuli viso dño. Sic ꝛ nos.i. Corinth.xiij. Videmus nūc per speculum in enigmate. per speculū scz fidei. sed nō dū plene quia nō aperta facie. Itē hoc gau diū ꝓsistit in virtutis et charitatis operatio ne Prouer.xxi. Gaudiū est iusto facere iudi ciū ꝛ iusticiā. hoc est qꝫ facit iusticiā vel pati tur ꝓ iusticia. De quo Jaco.i. Oīe gaudiū existimate fratres cū in temptatiōes varias incideritis Ambro. Quāto maior tribulatō tāto vberior ꝓsolatio Matb.v. Beati estis cū maledixerint vobis ꝛ persecuti vos fuerit ꝛc. Sed nōdum plenū. qz nō sumus securi.

Tercīū est plenū scz in eterna gloria. de quo Aug. in li.x. confes. Est gaudiū qđ nō dat impijs sed eis qui colunt te gratis. quoꝫ tu ipe es bta vita gaudere a te ꝛ de te. et hoc est plenū. De quo Bern. Plenū erit oīi dul cedine videre dominē ꝛ bois ꝓditorē. reue ra plenū Aug. Sic gaudebit hō toto corde. tota anima vt totus homo vertatur in illō gau diū ꝛ nō intrabit gaudiū in gaudētes scz gau dentes in gaudiū. Et dicit' plenū. prio qz re plet totū appetitū oīm electoꝝ. qz de? est sūmū bonū ꝛ est nū bonū includens oīe bonuz ꝛ ni hil relinquit' extra qđ ꝓtest desiderari. Ma gister in.iiij Beatus est qui habet quicquid vult ꝛ nihil mali vult. ps.xv. Adimplebis me leticia cū vultu tuo. et iterū. cij. Benedic a/ nima mea dño qui replet in bonis desideriuz tuū. Scdo dicitur plenū. qz hoc gaudiū cō sistit in visione pleni ꝛ perfecti quod est de?. Unde in collecta. Deus a quo cūcta bona ꝓ cedūt. Nam ipe est fons cūctoꝝ bonoꝝ Un de Exo.xxxiij. cū Moyses dixit. Ostende mi hi faciē tuā audiuit a dño. ostēdā oīe bonuz tibi. i. me qui sum plenū ꝛ ꝓfectū bonū. Ter cio dicitur plenū qz est sine permixtione ma li Apoc.xxi. Absterget de? omnē lacrimā ab oculis eoꝝ Gre. super Ezech. pte vltia ome lia. v. Quis intellect? capere sufficit illa su/ perne ciuitatis gaudia quāta sint angelorum choris interesse. maiestati ꝓditoris assistere. vultū dei pītē cernere. incircūscriptū lumē videre. nullo mortis metu affici. incorruptō nis ꝓpetuo munere letari Aug. Erit plenuz quia nullum aderit malū nullū latebit bonū. Quarto dicit' bonuz qz inamissibile. qz qui semel intrabit nunqꝫ amittet sed eternaliter possidebit Job.xvi. Et gaudiū vestrū nemo tollet a vobis.. Unde Aug. et Orosius. O ciuitas celestis mansio secura. vbi null? inimicus intrat nec amic? exit sed semel incep/ ta eternaliter perfruet'. illo modo debem? pe tere Bern. Fuga gaudia nō satis cōcupiscis si nō quotidie postulas cū lacrimis. sed in no mine ielu Matb.i. Ipe saluū faciet ꝓpuluz suū a peccatis eoꝝ Act.iiij. Nec enī aliud no mē est sub celo in qđ oꝑteat nos saluos fieri. nisi in noīe dñi ielu. Joel'.ij. Quicunqꝫ in uocauerit nomē dñi saluus erit.

Feria tercia Rogatio nū. Sermo.xcv.

Petite ꝛ accipietis Job.xvi. In verbis premissis duo innuūtur Primo hortatur nos ad petitionē ibi. petite. Scdo subiūgit petitionis exaudi tionē. ibi. ꝛ accipietis. Dixi primo hortatur nos ad petitionez dicens. petite. q.d. si non

petieritis nõ habebitis. Est enim mirabile ꝙ idipm qđ deus dare disposuit siue ꝓmisit interdum nõ vult dare nisi petatur. sicut hoc ostendit Gre. in exemplo de ysaac. Dixerat enĩ deus abrae. in ysaac vocabitur tibi semen Geñ. xxi. Ex quo patet ꝙ disposuerat dare ysaac semẽ. i. filiũ. et tñ scribitur postea geñ. xxv. Deprecatus ẽ ysaac dñm ꝓ vxore sua. Ex q̃ pz ꝙ sic̃ d. Gre. ꝙ ea q̃ p̃destinata sunt ita p̃destinata sunt ut p̃cibꝫ obtineãt. Sz diceres cuz Seneca dicit in li. de beneficijs ꝙ nulla res carius cõstat q̃ q̃ precibꝫ empta ẽ quare hoc facit deus qui est liberalissimꝰ ꝙ vult rogari cũ maior esset liberalitas dare sine precibꝫ. Rñdetur ꝙ deus mlta nobis donauit ex liberalitate nõ petita. sz ꝙ aliq̃ vult dare solũ ex petitione hoc facit nõ ꝓpter se sz ꝓpter nos. Primo vt petẽdo mereamur accipere qđ deus disposuit dare. Dicit enĩ sanctus Tho. scđa. scđe. q. lxxxiij. nõ oremꝰ vt diuinã dispositionẽ immutemꝰ sed qđ disposuit dare impetremus. Scribit enĩ de pe. di. i. §. ex his. Xp̃us legitur aliquos suscitasse a mortuis. alios a lepra mundasse. aliquos illumĩasse ⁊c̃. omniũ tamẽ sanitatẽ petitio ꝓprie vocis vel amicoꝝ legitur precessisse. vt patet de tribꝫ mortuis resuscitatis. De mortuo vero quarto Math. viij. dicit. Et qꝛ ibidem nõ fuerũt qui pro eo precarent resuscitari nõ meruit. Ideo dicit Gre. in dialogo. ⁊ hr̃. xxiij. q. iiij. obtineri. Ea que sancti viri orãdo efficiũt ita predestinata sunt vt precibus obtineãtur. Secũdo vult rogari vt cognoscamus eũ bonoꝝ nostroꝝ auctorẽ Unđ. i. Paralip. vlti. Tua sunt om̃ia ⁊ que đ manu tua recepimus dedimus tibi. Naz om̃ia habemus ab ip̃o tp̃alia ⁊ sp̃ualia. Dẽ q̃ Ja. i Om̃e datũ optimũ ⁊ om̃e donũ perfectũ desursum est descendens. Ideo dicit petite.

B Pro quo sciendũ. multa sunt que incitãt nos ad petendũ. Primũ est ꝓpria necessitas ⁊ paupertas de qua Job. i. Nudꝰ egressus sum de vtro matris mee ⁊ nudus reuertar illuc. nã nihil habemus a nobis nisi peccatũ. Unde apl's. i. Corinth. iiij. Quid habes qđ nõ accepisti ergo opus est petere Jaco. i Si quis indiget postulet a đo. Et Lu. xviij Quoniã optet semp orare scz ꝓpter penuriã nã nihil sumus sufficiẽter cogitãtes a nobis. tanq̃ ex nobis. sed sufficiẽtia nostra ex deo ẽ i. Corinth. iij. Nam cũcti dies eius doloribus ⁊ erũnis pleni Eccs. ij. Secũdũ est impugnãtiũ assiduitas. Unde Berñ. Undiq̃ bella vndiq̃ tela vndiq̃ tẽptamẽta. et securitas nulla. Ideo hortat nos saluator. mat. xxvi. Vigilate ⁊ orate ne intretis in temptationẽ. qꝛ scribit. i. Pet. v. Aduersariꝰ vester dyabolus tanq̃ leo rugiẽs circũit querens quẽ deuoret. Quod figurat Dañ. iij. Non cessabunt ministri regis babilonis incẽdere fornacẽ in qua erant tres pueri nolẽtes adorare statuã aureã. Sp̃ualiter. sic ⁊ demones faciunt illis volentibꝫ cõsentire in vanitatez mundi. et laborãt ad incendẽdũ mentem hominũ ad vicia. De quo Gre. Diabolus assidua temptatõe impugnat vt saltẽ tedio vincat. idcirco est orandũ. vt docet Isi. Quotiens homo tangitur vicio totiens debet subsequi oratio. Non enim debet miles scutũ orationis amouere donec bellũ durat. sic in presenti vita semp sumus in pugna Job. v Militia est vita hominis super terrã. Ideo apl's i. Thes. v. Sine intermissione orate nã pericula nunq̃ desunt. ideo ꝯtinuo indigemꝰ adiutorio. nũq̃ deest miseria. ideo continue indigemus dei misericordia. ideo si fieri posset semp esset orandũ. sed quia fieri nõ potest vocaliter fieri debet mẽtaliter. Unde sup illud Lu. xviij. quoniã oportet semp orare ⁊ nõ deficere dicit glo. Non cessat orare qui nõ cessat benefacere. Ideo premittẽda est oratio operibꝫ bonis. Unde Hiero. ad paulinum. In pricipio cuiuslibet opis premitte oratõez dñicã ⁊ signũ crucis ĩ fronte. Et subdit Sicut militẽ sine armis ad bellũ ꝓcedere nõ decet. sic nec xp̃iano conuenit quicq̃ agere siñ oratione. Nam sm̃ Isid. oratio preualet oĩbus malis. Ideo Judith. vi. Holoferne obsidente bethuliã per totam noctẽ erãt orãtes petẽtes diuinũ auxiliũ. Sic ⁊ nos in temptatione. Unde Lu. xxi. Om̃i tp̃e orãtes vt digni habeamini fugere ista om̃ia que futa sũt. Terciũ est xp̃i ⁊ sanctoꝝ exẽplaritas. Nam dicit Aug. de doctrina xp̃iana. Om̃is xp̃i actio nostra est instructio Sed christus orauit Math. xiiij. dimissa turba ascẽdit in montez solus orare. dicit Ambro. sup Lucaz. Xp̃us orauit nõ ꝓpter suffragiũ sed ꝓpter exemplũ.

De quo Luce.xxij. Factus iesus in agonia prolixius orabat. et Aug. ī milleloquio. orat misericordia vt oraret miseria. orat medicus vt oraret egrotus. orat iudex ⁊ parcere desiderat: vt reus indulgentiā querat. Ideo potest christus nobis dicere illud Judicuz.ix. Qd̄ me vidistis facere omnes facite. Silr ⁊ sancti orauerunt nobis in exemplū vt Anna Luce.ij. que nō discedebat a templo ieiunijs ⁊ obsecrationibꝫ insistens. Similiter ⁊ apl̄i orauerūt Act.i. Erāt vnanimiter perseuerātes in oratione. et Act.iij. Petrus ⁊ iohannes ascenderūt in templū ad horā orationis nonā. Similiter legit̄ de sancto Martino inuictū ab oratiōe spiritū nō relaxabat. Similiter de Jacobo minore legitur ꝙ habuit duriciā in genibꝫ sicut alij in calce. Similiter de beato Bartholomeo ꝙ cēties flectebat genua in die ⁊ centies in nocte. Ideo i. Macha.iiij Memētote q̄lr salui facti sunt patres nostri ⁊ clamemus in celū ⁊ miserebitur nostri dn̄s. C ¶ Quartum est tēporꝫ oportunitas. de qua p̄s.xxxi. pro hac orabit omnis sanctus in tp̄e oportūo. modo hoc tēpus nūc est.ij. Corinth.vi. Ecce nūc tēpus acceptabile. nō expecta cū diuite Luce.xvi. qui cū esset in tormentis eleuans oculos. et videns lazarū in sinu Abrae orauit: pater abraham miserere mei. sed nō fuit exauditus. quia rose querende sunt in estate nō hyeme. sic ⁊ dei misericordia in tempore gratie non iusticie. ideo nō expecta cū fatuis virginibꝫ. Math.xxv. cum clausa esset ianua ceperunt clamare: dn̄e dn̄e aperi nobis Et dictum est eis. amē dico vob. nescio vos. Idcirco Ecc̄i iiij. Fili conſua tēpus. De quo tp̄e .p̄s.ci. Tempus miserendi eius qꝛ venit tp̄s. Hoc tempus figuratū est.iiij. Reg.ij. cū Helias debebat recedere dixit heliseo. postula quid vis ⁊ faciaz tibi anteq̄ tollar a te. Et sic nos hoc tp̄e anteq̄ ascendat helyas.i. xp̄s iuxta repn̄tationē ecclesie debemus orare ꝓ duplici spiritu cū heliseo.i. pro duplici salute corporis ⁊ anime D ¶ Quintū donū est liberalitas ⁊ exaudiendi bonitas. Unde Aug⁹. nō hortaretur vt peteremus nisi dare vellet. et in rei veritate si petimus digne ⁊ deuote ipse vult nobis dare. De quo sequit̄ mēbrum scd̄m in quo dixi. subiūgit petitionis exauditionē d. dabit vobis. ⁊ dicit notāter dabit in futuro. nā licet aliquādo ꝓtrahit exauditionē hoc nō facit sine causa. sed differt aliquādo mltis de causis Et primo ex parte nostri scd̄o ex parte sui. Primo ex parte sui ꝓpter indignitatē eius pro quo oratur. Unde Hiere.vij. et.xi. capitulis. Noli orare ꝓ populo hoc ⁊ ne assumas pro eis laudem ⁊ orationē quia nō exaudiā. Similiter Hiere.xv. Si steterint Moyses ⁊ samuel coram me nō est anima mea ad populum istū scz ratione indignitatis. vt legitur exemplū in vitaspatrū. Quidam frater patiebatur molestiam a spū fornicationis ⁊ adijt seniorē petens vt ꝓ se oraret. Et cum frequens oratio senioris euz nō iuuaret deus oñdit illi negligentiam fratris esse in causa. vidit enī spiritū fornicationis in diuersis formis muli erū ludentē corā ipo ⁊ eū cum eis delectari. Vidit etiaz angelū stantē ⁊ ei grauiter indignantē ꝙ nō surgebat dans se ad orationē. Et ait illi. impossibile est a te spiritū fornicatōnis recedere. qꝛ scribitur Math.xvij. Hoc genus demoniorū nō eijcitur nisi per orationē ⁊ ieiuniuz. E ¶ Scd̄o differtur exauditō ex p̄te nostri ꝓpter diuine legis cōtemptibilitatez. Unde Prouerbiorū.xxviij. qui declinet aures suas ne audiat legem oratio eius erit execrabilis. ita ꝙ dicetur talibus illud Prouerbi.i. Inuocabūt me ⁊ nō exaudiā eo ꝙ exosaz habuerint disciplinā scz obediētie. Nam dicit Aug. Citius auditur vna oratio obediētis q̄ decē milia ꝯtēptoris. Tercio differt̄ exauditio ꝓpter nostram impietatem erga pauperes. Unde Prouer.xxi. Qui obturat aurē suā ad clamorē paupis ⁊ ip̄e clamabit et non exaudietur. quia nō audiuit xp̄m in paupere Ideo Ecc̄i.xxix. Conclude elemosinaz in sinu paupis. et hec ꝓ te exorabit ab om̄i malo Nam xm Crisost. Oratio est infirma q̄ nō est redimita elemosinis. Quarto differtur ꝓpt̄ perseuerātie defectuositatē vt oratō Saulis i. Reg.xxviij. qui consuluit dn̄m. et ex quo ei nō statiz rn̄dit dixit saul. querite mihi mulierē habentē phitonez. Ecce auersus fuit a dn̄o idcirco mansit inexauditus. Naz scribitur Lu.xi. Si p̄seuerauerit pulsans surget ⁊ dabit ei. Nā dicit Aug. Si oratio nō ē amota securus esto ꝙ nec dei misericordia Ideo

aplus Roma.xij.oratioi instantes.i.perse uerātes. ¶ Quinto differtur exauditio ꝓpter deſiderij noſtri augmētabilitatē. Un/de Aug. Non vult cito dare vt diſcas deſi/derare. Nā videmus de q̄to plus ꝓtrahit̄ potatio tanto plus creſcit ſitis. qz ſpes que differtur affligit aiam ꝓuerb. xiij. Ideo Gre. Sancta deſideria dilatōe creſcūt. et ſi deficiūt vera nō fuerūt. Sexto differt exau/ditio ꝓpter dom acceptabilitatē ſcz vt donuz ſit nobis magis charū ⁊ acceptabile. naz q̄to maiorē laborē ⁊ maiorē afflictōem habet homo ꝓ aliqua re. tanto magis habet eā ca/ram. Unde filij diuitū ⁊ auaroꝝ ſunt magis ꝓdigi q̄z parētes. quia nō difficulter labo/rauerūt in acquirendo diuitias. patres vero multos ſuſtinuerūt labores. et ſic diligētius conſuant. ſic eſt ⁊ de donis dei q̄to diutius differūtur ⁊ maioribꝫ precibꝫ adipiſcuntur tanto charius habentur. Unde Aug. de ver bis dñi. Cum tardius dat dona ſua cōmen/dat nā vileſcunt cito data. Septimo differt dare ꝓpter meriti plura litatē. Unde Greg. ꝓtrahitur labor pugne vt creſcat corona victorie. ¶ Item differt exauditio nō ſolū rōne noſtri ſed etiā rōne ſui. et hoc mul tis de cauſis. Primo ꝓpter tpis oportunita tē. nam ipe ſcit tps ꝯgruū ⁊ nō nos. Iō Au guſti. Donū differtur vt ꝯgruo tpe det̄. nā medicus ꝯſiderat temp⁹ medicine ꝯferēde quod nō nouit egrotus. Unde Aug. Scit celeſtis medicus quid nobis daturus ⁊ ſub tracturus ſit. Scōo differtur exauditio pro pter doni melioritatē. nā melius fortaſſe bo/nū vult nobis dare q̄z petimus. Idcirco nō exaudit nos ad votū noſtrū. ſic nō exaudiuit Paulū petentem amotiōem carnis ſtimuli. qz ſibi non expediebat. ideo dictum fuit ſibi Saule ſufficit tibi gratia mea. nam virt⁹ in/firmitate perficitur. ideo frequenter orat ec/cleſia pro amotōne tribulatōnū. et nō exau/ditur. rōem ponit Iſi. dicēs. Multi orātes nō exaudiūtur. quia pudet eis de⁹ dare me liora q̄z petūt. ſicut pater negat puero denari um vt poſtea velit ſibi dare totā hereditatez paternā. et ſic ſm Iſido. De⁹ nō audit dile/ctos ſuos ad voluntatē ſz ad vtilitatē.

Feria quarta Rogatō

nū Sermo.xcvi.

Petite ⁊ dabitur vobis Joh.xvi.

¶ Dictū eſt in precedenti ſmo/ne quibꝫ de cauſis differt nos deus exaudire. Nunc vero videndū eſt q̄z liberali ter dat dona ſua digne petentibus cuz dicit. dabitur vob. Dabit certiſſime. copioſiſſime prudentiſſime ⁊ frequentiſſime. Primo da/bit certiſſime Eccī. xvi. Non ſis incredibilis verbo illius. quia iurauit nobis dare Luc̄. i. Jurauit ad Abrahā patrē nr̄z daturū ſe no bis. Si enī ſe voluit dare quid deberet dene gare Ber̄n. dabit qđ petim⁹. aut qđ ſcit no/bis eſſe vtilius. Scđo dat copioſiſſime Ja. i. Oīnibꝫ dat affluēter. quia plus dat aliquā do q̄z petim⁹ Ep̄l x. iij. potēs eſt omnia facere ſuperabūdanter q̄z petimus aut intelligimus. vt ptz in veteri ⁊ nouo teſtamēto. In veteri. Exo. xxxiij. Moyſes petiuit d. oſtēde mihi fa ciez tuā ſi inueni gratiā in oculis tuis. reſpō dit. oñdam tibi oīne bonuz. Ecce in plus fuit exauditio q̄z petitō Itē Salomon qui petijt ſapiam vt regeret pp̄lm ſibi cōmiſſum dictū eſt a dño. iij. Reg. iij. Quia poſtulaſti verbū hoc ⁊ nō petiſti dies mł̄tos aut diuitias aut anias inimicoꝝ tuoꝝ ſed poſtulaſti ſapientiā ad diſcernēdū iudiciū. Ecce feci tibi ſm ſer/mones tuos ⁊ dedi tibi cor ſapiens ⁊ intelli/gens vt nullus ante te fuerit ſimilis tibi nec poſt te ſurrecturus ſit. et ſequit̄ imediate ſup erogatio d. Sed ⁊ hec que non poſtulaſti de dit tibi diuitias ſcz ⁊ glorīā vt nemo fuerit ti/bi ſimilis in regibꝫ. cūctis retro diebꝫ. Item Nume. xvij. Promiſit virgā aaron germi/nare dicēs. quē ex bis elegero germinabit ꝛvga eius. Et ſequit̄. ſequēti die cum Moyſes in greſſus eſſet tabernaculū inuenit germinaſſe virgā aaron in domo leui. et turgētibꝫ gem/mis eruperant flores qui folijs dilatati in a migdala deformati ſunt. Itē. iij. Reg. xix. ⁊ Iſa. xxxvij. ꝓmiſit Ezechie. q̄ rex aſſiriorum nō intraret ciuitatē iheruſalē. vltra hoc mi/ſit angelū dñi qui percuſſit. clxxv. milia ho minū in caſtris aſſiriorꝝ. ecce ſimiliter ꝓmiſit ſaluare ciuitatē. et mirabiliter ⁊ glorioſe im/pleuit. Itē in nouo teſtamēto Lu. i. Zacha/rias exauditus orādo ꝓ ꝓlo fuit ⁊ ꝓ ſeipo i filio naſcituro. Itē Luc̄. xxiij. in latrone qui

orauit. dñe memẽto mei cũ veneris in regnũ tuũ. Audiuit ꝓmissum. hodie mecum eris ĩ paradiso: Itẽ Math. xv. de muliere chananea que petiuit filie sanitatem superogatuz est ei. vt fierent omia ad nutũ cũ dictũ est ei. fiat tibi sicut vis. Itẽ Math. ix. paralitic⁹ petiuit sanitatẽ corpis. audire meruit. Cõfide fili remittũt tibi pctã tua. et recepit sanitatez corpis ⁊ anĩe. I Sed d. vnde causatur hoc. Rñdetur ex dei boĩtate essentiali. de q̃ Mar. x. Nemo bonus nisi vnus deus. nam dicit Dyoni. Omne bonũ suiꝑius est diffusiuũ ⁊ cõmunicatiuuz. Nam dei bonitas ita superfluens est vt eam comedẽt oẽs creature. De quo Geñ. i. Vidit deus cũcta que fecerat ⁊ erãt valde bona. Nam ipe est hoc bonũ de quo dicit Dyo. Omne qd̃ bonũ est ab illo est qui solus bonus scz a deo. Tercio dat prudentissime. de q̃ Math. xxv. Dedit vni quinqꝫ talenta alteri duo alteri vero vnũ. et vnicuiqꝫ ꝯm ꝓpriã virtutẽ. Primũ talentũ est datum nature vt vita corpalis ⁊ sanitas pulchritudo fortitudo Genes. i. Inspirauit in faciẽ eius spm̃ vite. Scd̃m est datũ fortune. vt diuitie Job. i. dñs dedit dñs abstulit Terciũ est donũ sapĩe ⁊ scĩe. ps. xxxi Intellectũ tibi dabo ⁊ instruã te in via hac qua gradieris. Quartũ est datũ potẽtie Sapĩe. vi. Data est a dño ptãs vobis Ro. xiij. Non ẽ ptãs nisi a deo. Quintũ est donũ gratie Ja. iiij. Humilibꝫ dat gratiã. Ideo apl's Ephe. iiij. Vnicuiqꝫ nr̃m data est gratia ꝯm mensurã donatõnis xp̃i Quarto dat frequẽtissime Aug. Nõ est momẽtũ quo nõ vtimur d̃i bonitate Ecclesiastici. xvij. Numerum dieruz et tempus dedit illi. Quis enim tibi dedit diẽ hesternũ vel hodiernũ ad viuẽdũ nisi solus deus Gre. Esse omniũ ex nihilo est. ⁊ in nihilũ tẽderet nisi auctor oĩm manu regiminis ꝯseruaret Heb. i. Portãs omia v̄bo v̄tutis sue O q̃ta dabit in celo qui quotidie dona sua ꝑtitur in mdo Augu. Qui peccatori donauit mortem filij sui quid seruet saluato per mortem filij. ps. Gratiam et gloriaz dabit dñs.

Dominica post ascensionẽ. Sermo. xcvij

Mittã vobis spiritũ veritatis a patre. Job. xv. K In summa duo innuunt. Prĩo ꝓmissio ꝯsolatoris letificatiua. Scd̃o expressio meroris afflictiua. ibi. hec locutus sum vobis. De prĩo dicit. cũ venerit paraclitus. Nota nõ determinat tempus ꝓpter duas causas. Primo ꝓpter desideriũ augendũ. Nã dicit Prouerbi. xiij. Spes que differtur affligit aĩaz. Nã ipi erãt in spe expectãtes dñi ꝓmissum. ⁊ q̃to diutius differebat tanto desideriũ augmẽtabat. De quo Gre. Sancta desideria dilatõne crescũt ⁊ animã capaciorẽ reddũt. De qua ps. xxxviij. In meditatõne mea exardescet ignis scz desiderij ⁊ ꝯcaluit cor meum intra me. Ideo Bern̄. Apl'i decem dies expectãtes erãt vnanimiter in oroe ꝑseuerãtes. nobis in exemplũ vt discamus orare: q̃rere ⁊ pulsare. et nõ cessemus donec inueniemus vel accipiemus qd̃ desideramus Bern̄. Oportet q̃ ignis desiderij ꝑueniat ad omnem aĩam ad quã venturus sit. Scd̃o nõ determinat tps aduentus spũssancti vt simus sꝑ parati ad suscipiendũ hoc magnũ donũ ⁊ preciosum spũssancti. Dicit nanqꝫ Isi. li. i. d̃ summo bono. Omis hõ naturaliter bonũ desiderat. et Boe. in. iij. de ꝯso. phi. Omi homĩ est naturaliter inserta summi boni cupiditas. iõ ꝓpter naturale desideriũ homo inquietat̃ donec possideat. teste Au. Inquietũ est cor nostrũ donec requiescat in te. ido preparemus corda. nã si inueniet nos ꝑatos veiet ad nos De quo Aug. in soliloquio. O dñe sꝑ te ꝑsentẽ exhibes. sꝑ ꝑatũ offers. si me ꝑatuz inuenires. et ergo hortatur Samuel. i. Reg. vij. Preparate corda vestra dño. et ꝓuer. xxiij. Fili prebe cor tuũ mihi qz desiderat nobiscũ fore Prouer. viij. delicie mee esse cũ filijs hoĩm si saltẽ inueniret preparatũ habitaculũ Hiere. vij. Bonas facite vias vr̃as et studia vr̃a ⁊ hĩtabo vobiscũ ĩ loco isto Amos iiij. Preparare in occursum dñi dei tui. L Nota nouẽ requirũtur ad p̃paratõem spũs sancti. Primo cordis mũdificatõ. de q̃ Hugo in li. de bo. ꝯscĩe. Deus qui est amator mũdicie cor pollutũ pctis nõ p̃t inhabitare. Et Sap̃. i. Nõ hĩtabit in corpe subdito peccatꝫ Jõ Aug. in soliloquio. Mũdũ habitaculuz te decet emẽdans v̄tus. Idez in li. de pñia.

Sp̄ presto est gr̄a si nō fuerit repulsa. figu/ ratur Geñ. viij. in colūba. Bernñ. sup Cañ. Gr̄a spūssancti balsamū purissimū est ⁊ req/ rit vas mūdū. q̄ a cordibꝫ īmūdis videri nō p̄t Mat. v. Beati mꝺo corde. q̄propter. hie re. iij. Lava a malicia cor tuū ibrim. Nā au gusti. in ome. viij. sup Job. dic̄. Deus q̄ cha ritas est ⁊ mortale pctm opponūtur. Jō nisi vnū radicitus euulsum fuerit alterū plātari non poterit. Jō Isa. i. Lauami ⁊ mꝺi estote Sap̄. vij. In aīas sanctas se trāsfert. Et Le uitic. xi. Sancti estote. qm̄ ⁊ ego sanct⁹ sum. ideo Gre. in ome. dicit. Magna solēnitas ē in corde hr̄e aduētū spūssancti. iō subdit. ter gat sordes p̄aui opis qui deo p̄parat domū mētis. Scꝺo req̄rit̄ virtutū adornatio. s. vt hō sit ꝟtuosus int⁹ ⁊ extra. Int⁹ p rectā in tentōem. p̄s. xliij. Omnis gl̄ia eius filie re/ gis abint⁹ ⁊c̄. Extra p̄exēplarē p̄rimis ꝟtu tū exhibitōem. De q̄ Gre. Opus sit in pub lico. intētio in occulto. q̄ scribitur Sap̄. i. Spūssanctus disciplīne effugiet fictum. id ē ypocrisim. Jō nō sufficit mala nō agere sm Gre. nisi bō studeat bonis opibꝫ insudare ꝺ quo Isa. i. Quiescite agere puerse. discite be nefacere. Nā hoc ptinet ad p̄paratōem ha/ bitaculi spūssancti. Un Gre. in omel. Huic q̄dē qui se a vicijs abnegat vt spū sancto in corde hītaculū p̄epet acq̄rēde sunt virtutes i qbꝫ crescat ℣ Tercio req̄rit̄ ꝟa būi liatio vicz ne de ꝟtutibꝫ supbiat Gre. omel. xviij. sup Ezech. Null⁹ erit fructus añ deum boni op̄is si p̄cedit ex radice elatōis. Jō Ec cle. vij. Humilia valde spm̄ tuū scz voluntarie ⁊ nō expecta quousq̄ te de⁹ būiliet: paupta/ te: infirmitate. et sic de alijs. q̄ dic̄ Lu. xviij Qui se būliat exaltabit̄ scz in gr̄a et in gl̄ia. iō būlitas p̄mēdat̄ Eccī. iij. Quāto magn⁹ es būlia te in oīnibꝫ ⁊ cor̄ deo inuenies g̃/ tiā. p̄s. ciij. Qui emittis fontes in vallibꝫ. .i. dōa spūssancti in būlibꝫ Ja. iij. Humilibꝫ dat gr̄am. Dic̄ enī Hugo. in li. de arcba noe Suauius redolet cor̄ deo būlitas infirma q̄ virt⁹ elata. Nā sm Aug. Superbia oīm ꝟtutū est inimica. De q̄ ⁊ poeta Des ꝟtutes elatio deteriorat. Et greg. xix. mor̄a. Perit oīe qꝺ agit̄ nisi būlitate custodiat̄. Idem. post ꝟtutū copiā ꝺz sequi būlitas. puer. iij Cū simplicibꝫ sm̄ocinatio ei⁹. Quarto req/ ritur devota or̄o. de q̄ hodie in ep̄la. Vigila te in oīonibꝫ. i. Pe. iij. nā dicit̄ Lu. xi. Da/ bit spm̄ bonū petētibꝫ se. Qꝺ figurat̄. i. Sa/ ralip. vij. Salomō fundens p̄ces ignis de/ scēdit de celo ⁊ devorauit holocaustum. sic ⁊ nos. dicit enī p̄s cxviij. Os meū aperui ⁊ at trahi spm̄. sic ⁊ discipuli Act. i. Erant vnani miter p̄severātes in or̄oe. Nā scribit̄ Sap̄. vij. Invocaui ⁊ venit in me spūs sapie. H Quīto req̄rit̄ festina aptio. Nā dñs dicit p Joh̄. Apoc. iij. Ecce sto ad hostiū ⁊ pulso. si q̄s audierit vocē meam ⁊ aperuerit mihi ia nuā. intrabo ad illū. et p. p̄s. xxiij. d. Tollite portas p̄cipes vr̄as. Et illā aptionē cordis docet dñs in evāgelio Luc̄. xij. Et vos simi/ les hoīb⁹ expectātibꝫ dñm suū qñ reuertat̄ a nu/ ptijs. et cū venerit p̄festi aprant ei. Nā est re gula iuris. li. vi. Mora sua cuilibet ē nocua Heu q̄t sunt tales sibi ip̄is nocumētū inferē tes. de qbꝫ puer. i. Vocaui ⁊ r nuistis ome p̄siliū meū despexistis. ego q̄q̄ in interitu ve/ stro ridebo ⁊c̄. Sexto req̄rit̄ mentis pacifica tio. De q̄ Hugo in li. de arcba noe. vt aīa sit capax celestis gr̄e p̄paret se pace ⁊ trāquili/ tate. Dic̄ enī p̄s. lxxv. In pace fact⁹ est loc⁹ eius. Et. ij. Corin. xiij. Pacē habete ⁊ deus pacis ⁊ dilectōis erit vobiscū. i. spūs. Sep/ timo requirit̄ verbi dei studiosa auditō. q̄ ꝟbū dei p̄parat corda spūisancto. De q̄ Gre. Tria dñi ad cor dirigit̄ cū verbū veritatis bu militer audit̄. Cui p̄sonat hugo. Nihil adeo mentē a pctō revocat ⁊ ad gratiā p̄parat sic verbū dei. Jō Act. x. Adhuc loquente petro cecidit spūssanctus sup oīes qui audiebāt verbū. Octauo p̄cordialis dilectio vicz vt deus diligat̄ p̄pter se vltra oīa Joh̄. xiij Si quis diligit me sermonē meum seruab. t ⁊c̄. Et sequit̄. et ad eū veniemus ⁊c̄. Et dico vltra oīa. q̄ dic̄ aug. Vinus te amat qui tecū aliq̄d amat qꝺ p̄pter te nō amat vt secu lares mētes. De quibꝫ Gre. in. v. mor̄a. de q̄to cor p̄ desideria terrena dilatāt de tāto sinū cordis ad suscep̄tōez. ff. angustāt. Ideo spūalibꝫ secularis occupatio, phibet̄. Et est Hiero. lxxxviij. di. negociatorē clericū tāq̄ pestē fuge. et. ij. Thimo. ij. Nemo militans deo implicat se secularibꝫ negocijs. Nā sm Gre. gr̄a ff. p̄fecte sīti ñ infundit̄ nisi mēs ab bis terrēis q̄ exterī⁹ iplicāt studiose ītraba.

Nono requirit corpis castigatõ.nã videm? ligna de q̃to ficciora de tanto citius ardẽt.et ab igne accendũtur.sic ꝛ mẽtes ꝛ corda a corporalib delicijs abstracta Bern̄. Impossibile est aiam repleri delitijs spũs que subiacet carnalib delectationib. Ideo legit aplos ieunasse bis dieb vt dicit Hiero.et bñ.lxxvi.di.vtinã quotidie ieunare possemus qõ in actib aplorũ die penthecostes et die dñico aplm Paulũ ꝛ cũ eo credentes fecisse legimus. Et hoc etiã sumitur ex illo Mat.ix. Nunquid pñt filij sponsi lugere q̃diu cũ eis est sponsus.veniẽt aũt dies cũ ab eis auferet sponsus ꝛ tũc ieunabũt. Et hoc fuit pt? ascẽsionẽ. Dicit enĩ Isido.per ieunũ oratio penetrat celũ. Tũc dicit in textu.cũ venerit paraclitus ꝛc.paraclitus grece cõsolator latine. ¶ Et dicit didimus in li.de spiritusancto Hoc nomẽ habet.ss.ab opatione. Haz in textu tangitur quadruplex officiũ vel operatio ss. Primo habet officiũ consolandi. cũ dicit paclitus.i.consolator.de quo canit eccia.Consolator optime dulcis hospes anie. Revera dulcis Sap̃.xij. O q̃ suauis est dñe spirit? tuus Bern̄. Quid nõ tpabit ista dulcedo q̃ etiã mortẽ fecit dulcissimã. vt pz de scõ stephano de quo legit q̃ lapides torrentis illi dulces fuerũt.et de sancto tiburcio cũ dixit. mihi videt q̃ sup roseos flores incedã.cum ambulaut sup prunas.et de sancto Andrea affectãte crucẽ ꝛ dicẽti. O bona crux diu desiderata ꝛ iã ꝙcupiscẽti aio pparata securꝰ ꝛ gaudẽs venio ad te. Rõ q? habuerũt illum dulcẽ cõsolatorẽ. De quo Gre. Gustato spũ desipit oĩs caro.q? talẽ suauitatẽ homĩ affert vt totũ mõm desipe faciat. Ideo merito dicitur cõsolator Isa.vlti. Quõ si cui mr̃ blandiat ita ego consolabor vos. ¶ Nota tribulati sunt in triplici dra. Primi incipiẽtes qui tristant de peccatis que cõmiserunt vt dauid in ps.cxviij. Exitus aquarũ deduxerũt oculi mei q? nõ custodierũt legẽ tuã.et Maria magdalena sed tales cõsolant Mat. v. Beati qui lugẽt qñ ipi cõsolabuntur scz ĩ peccatoꝝ remissiõe p spm̃sanctũ. Quia dic Alexãder papa.et bñ.xxiij.q.i.c. audiuim? Peccata dimittere est op? spũssancti.ꝛ Joban.xx. Accipite ss.quoꝝ remiseritis ꝛc. Et ad Ro.viij. Spũs vite in xpo iesu liberauit me a lege pcti.et.ij.Corint.iij. vbi spũs dñi ibi libertas scz a peccato.ita q̃ ꝛ penitens tribulat? et cõtritus pt dicere cũ .ps.xciij. Sm multitudinẽ doloꝝ meorũ cõsolatões tue letificauerũt aiam meã Hiero. Quot dolores tot consolationes scz in remissione.et maior cõsolatio q̃ tribulatio.nã discipuli erant tribulati.xl.horis de passione.cõsolatõ aũt erat p.xl.dies Isa.liij. Ad pũctũ in modico dereliqui te ꝛ in miseratõnib magnis congregabo te.in momẽto indignatõis abscõdi faciẽ meã parũp a te.ꝛ ĩ misericõdia sempiterna misertus sum tui. Ideo Thobie.iij. Post lacrimationẽ ꝛ fletũ exultationẽ infundis. Et hoc expertus dauid d.in .ps.xxx. q̃ magna multitudo dulcedinis tue dñe Bern̄. Quid est spũssancti cõsolatio nisi dei per gratiã visitatio.testimoniũ q̃ cõscientie sup remissionẽ pctoꝝ Ro.viij. Ipe enĩ spũs dat testimoniũ spũi nostro q̃ sum? filij dei. ¶ De cũdi sunt pficiẽtes. Isti tristãtur de bũana infirmitate q̃ non intm̃ opari pñt sicut volunt. Ro.vij. Non enim qõ volo bonum hoc ago sed qõ odio malũ illõ facio .nã velle adiacet mihi.pficere aũt nõ inuenio. Et sic tristabat Aug.ĩ soliloq̃o. Qõ magis posse me credidi minus semp potui. Dicebã hoc faciam illud pficiã.postea nec hoc nec illud.aderat voluntas defuit facultas. Et impletur in nob illud Mat.xxvi. Spũs quidẽ ꝓmptus est: caro aũt infirma. Hos aũt cõsolat robur ꝛ auxiliũ pstãdo.vt laborẽ pficiãt Ro.viij. Silr aũt ꝛ spũs adiuuat infirmitatẽ nr̃am Aug. Sci patres inspiratõe diuina fecerũt impossibilia .i. difficilia. Dicit enĩ .puer.xviij. Spũs viri sustẽtat imbecillitatẽ eius.et ps.l. Spũ principali cõfirma me.et ad Philip.iij. Omnia possuz in eo q̃ me cõfortat Gre.in moralibus. Qui supna degustat omnia inferiora equanimiter portat. ¶ Tercij sunt cõtemplãtes qui ꝙtristant q̃ tãdiu hic sunt in exilio et sepati a deo.et sic.ps.cxix. heu mihi q? incolatus meus prolongatus est Ro.vij. Infelix ego homo quis me liberabit de corpore mortis hui? Philip.i. Cupio dissolui ꝛ esse cũ xpo Sed spũssanctus cõsolat eos celestes cõsolatões immittẽdo ꝛ ad theoricos excessus eleuãdo Ezech.viij. Spũs dñi eleuauit me inter celum ꝛ terram ꝛ adduxit me in ierlm in

visione dei iuxta ostiū interius ꝛc. Nā tales
qñq̄ replent̄ ꝯsolatōnibꝫ vt nihil sentiāt de
interioribꝫ. vt patet de Paulo. ij. Corin. xiij
Scio hoīem in xp̄o ante annos quattuorde
ciꝫ siue in corpe siue extra corpus nescio de
us scit raptū hmōi ꝛc. ꝛ aug. Dñe ītromittꝫ
in me affectū inusitatū si nō est initiū future
vite nescio quid sit. Ideo Isa. li. Consolabit̄
dñs syon. i. cōtēplatiuos salute scꝫ sempiter
na. Scd̄o spūs habet officiū reuelādi scꝫ di/
uina secreta ad modū nūcij. qꝛ missus ē a pa
tre. cū subditur. quē ego mittā vobis a patre
Hic datur intelligi q̄ spūs ab vtroq̄ proce
dit. Et est sensus. quē ego mittā vobis a pa/
tre ꝛ pater mittet. et ss. ꝑ se veniet. quia dicit
Leo papa. Sācta trinitas ē vna deitas vna
substātia indiuisa in ope. cōsors in voluntate
par in om̄i potentia. coequalis in gloria. Jō
d̄r. cū venerit. Et d̄r mitti a p̄re ꝓpter gratiā
adoptionis in filios dei. qꝛ ꝑ spm̄sanctū. ad/
optam̄. Ro. viij. Nō accepistis spm̄ seruitutꝫ
iterū in timore sꝫ accepistis spiritū adoptio/
nis filioꝝ dei in quo clamam⁹ abba p̄r. qui a
patre ꝓcedit Haymo. ꝓcedit a p̄re ꝛ filio cō
substātialis ꝛ coetern⁹. et nunq̄ a p̄re et filio
recedit sed sꝑ manet in p̄re ꝛ filio in vna essē
tia. Jō hic est error grecoꝝ q̄ dicūt spm̄sanc
tū solū a patre ꝓcedere cum dicitur ad Gal
la. iiij. Misit deus spm̄ filij sui in corda nr̄a.
Ideo in textu dicit̄ spiritū veritatis. S
Terciū officiū. ss. est officiū docendi. cum d̄r
spūs veritatis Joh. xiiij. docebit vos omnē
veritatē. Nota triplex est veritas. Pr̄ia cor
dis. p̄s. xxiij. Qui loquit̄ veritatem in corde
suo. Et est fides Johā. xviij. In hoc veni in
mundū vt testimoniū ꝑhibeā veritati. i. fidē
p̄dicare q̄ radicat̄ in corde Ro. x. Corde cre
dit̄ ad iusticiā ore aūt cōfessio fit ad salutem.
Et est ip̄a fides de spūsancto. vnde de cōse.
di. iiij. c. gr̄a. Fides nō est tātū liberi arbitrij
sed donū dei. Scd̄a est veritas oris. de qua
Ephe. iiij. Deponētes mēdaciū loquimī ve/
ritatē vnusquisq̄ cū ꝓximo suo. sꝫ tl̄is ē a spi
ritusancto Aug. sup Joh. sermone. xiiij. Ne
mo p̄t dicere q̄d veritatis est nisi illuminet̄
ab illo qui mētiri nō p̄t. Sed heu iam multi
sunt mēdaces Osee. iiij Nō ē v̄itas nō ē iu
sticia in terra. Et tales incitant̄ a spū malig/
no. Vñ Ambro. xxij. q. v. Cauete fr̄es men/
daciū. qꝛ om̄es qui amāt mendaciū filij sunt
dyaboli. ideo Orige. xxiiij. q. iij. cū aliquis
Cū aliquis exit a veritate a timore dei a fide
ꝛ a charitate exit O q̄ plures sunt tl̄es qui
ꝓ exili mūere ꝛ pecunia hoc faciūt. de quibꝫ
Beda. xi. q. iij. Abijt. qui ꝓ pecunia verita/
tē negāt deū negāt ꝛ sunt socij iude. Et tales
nō hn̄t spm̄ v̄itatis. qꝛ dicit Ambro. Veri/
tas a q̄cūq̄ d̄r a spūsancto est. Tercia est ve/
ritas opis. iiij. Reg. xx. Memento q̄so quō
ambulauerim corā te in veritate ꝛ in corde ꝑ
fecto. et q̄d placitū est corā te fecerim. et sic
legitur de Thobia qui viā veritatis ī capti/
uitate nō deseruit. De hac Joh. iij. Qui fac̄
veritatē. i. bonū opus venit ad lucem. Et illa
etiā veritas est a spūsancto. Vnde Bern̄. in
sermone de spūsancto. Bonū op⁹ opat̄ in no/
bis spiritus qui docet rationē. mouet volun
tatē. dirigit intētōem. T Quartū offi
ciū spūssancti est officiū testificādi. de q̄ sub/
dit. Ille testīoniū ꝑhibebit de me Aug. vob
inspirādo verā fidē de diuinitate ꝛ hūanita/
te. Nota spiritussanctus dedit triplex testīo
niū de xp̄o. Primo eius doctrine Math. x.
Nō vos estis qui loquimī. sed spūs p̄ris vr̄i
qui loquit̄ in vobis. i. Joh. v. spūs est q̄ testi
ficat̄ qm̄ xp̄us veritas est Scd̄o eius gratie
qꝛ in noīe ip̄ius dabat̄ spūs sanctus Lu. xi.
Pr̄ vr̄ celestis de celo dabit spm̄ bonū petē/
tibꝫ se. Joh. xvi. Amen amen dico vobis si/
quid petieritꝫ p̄rez meū in noīe meo dabit vo
bis ꝛc. Tercio eius gl̄ie vt eēt in celis ī gl̄ia
patris. qꝛ post ascensionē missus est spiritus/
sanctus. Itē ei⁹ ecc̄ie electis Ro. viij. Ipse
spūs dat testimoniū spiritui nostro vt sim⁹
filij dei scꝫ ꝑ interiorē suauitatē ꝛ cordis īfla
mationē ꝛ boni corroboratōez. Et vos testīo
niū perhibebitis qꝛ ab initio mecū estꝫ. s. ve/
ri ꝛ idonei testes. i. Joh. i. Q̄d audiuimus ꝛ
vidimus hoc annūciauimus vobis. U
Sciendū. multis testimonijs fides nr̄a ē cō/
firmata. primo voce p̄ris ī baptismo Lu. iij.
ꝛ in transfiguratōne Mat. xvij Hic ē filius
meus dilect⁹. i. Joh. v. Si testīoniū homi/
nū accipim⁹. testīonium dei maius est. qm̄ h̄
est testīoniū dei q̄d maius est. qm̄ testificat⁹
est de filio suo. Et hoc est testimoniū quoniā
vitā eternā dedit nobis deus. et hec vita in
filio eius est. Scd̄o spūssanct⁹ in colūbe spē.

Luc̄.iij. Tercio filius de seip̄o. et hoc dupli
citer. verbo ⁊ opere. verbo Joh.viij. Ego sum
qui testimoniū perhibeo de meip̄o. et testio/
niū meū verū est. Scdo opere Joh.x. Opa
que ego facio ī noīe patris mei hec testimo/
niū perhibēt de me. Et sic tota trinitas testi
ficata est.i. Joh.v. Tres sunt qui testimoni
um dāt in celo. pater. verbum ⁊ spūssanctus
Quarto angeli testificati sunt Lu.ij. Nato
dño facta est multitudo celestis exercitus ⁊c̄
Quinto celi luminaria. vt sol in passione ob
scuratus est ⁊ terra tremuit. Deutr.xxx. Te/
stē inuoco hodie celū ⁊ terraz. Sexto mare
⁊ aera Math.viij. Qualis est hic quia vēti
⁊ mare obediūt ei. Septimo omnis scriptura.
Joh.v. Scrutamini scripturas ⁊ ille sunt q̄
testimoniū perhibent de me. Octauo om̄es
ꝓphete Act.x. Huic om̄es ꝓphete testimoni
um perhibēt. Nono oēs apl̄i. verbis: factis
signis: vita ⁊ morte. Primo verbis Act.iij.
Cuius rei nos testes sumus. De quo Act.i.
Vos eritis mihi testes in ihrl̄m ⁊ in omni iu
dea. Scdo signis Mar.vlti. Predicauerūt
vbiq̄ dño cooperāte ⁊ ꝯmonē ꝯfirmante se/
quentibꝫ signis. Itez virtuosa vita Act.iiij
Virtute magna reddebāt apl̄i testimonium
et subditur. Gratia magna erat in om̄ibꝫ ill̄.
Item in morte q̄ pro fide mortui Ecc̄i.iiij.
Usq̄ ad mortē certa ꝓ iusticia. sperabāt enī
vitā aliā eternā scz post hāc vitā transitoriā.
Petrus crucifixus. Paulus decollatꝰ. Vñ
Aug.li. de fide rerū inuisibiliuz. Quō alias
tanta multitudo hoīm fuisset seducta vt cre/
deret nō in magnū regē sed abiectū pauperem
crucifixū. Jō p̄s.xcij. Testimonia tua credi
bilia facta sunt nimis. ideo nulla hereſ pōt
opprimere fidem.

De sancto spiritu.

Bermo.xcviij.

Si quis diligit me sermonē meū
seruabit. et pater meꝰ diliget eū.
et ad eum veniemus ⁊c̄. Johan.
xiiij. Et legitur hodierna die ꝓ
euangelicali officio. ✠ Presens festum
quattuor habet nomīa. dicitur enī festū san/
ctificationis. donationis exultationis. dile/
ctionis. Primo dicitur festū sanctificatōis.
Quia solus sacerdos christus hiesus hodie
sanctificauit ecclesiam suam. vt impleret̄ il/
lud. ps. Sanctificauit tabernaculum suum
altissimus. id est ecclesiā. p̄s.xlv. Et merito
hoc festū cum om̄i celebritate est celebrādū
quia dicit Bern̄. Si sanctoꝝ solennia cele/
bramus. q̄to magis solennitatez illius a quo
om̄es sancti habent vt essent sancti. Secun
do dicitur festū large donationis. quia hodie
contulit dñs largū stipendiū suis militibus.
vt impleretur illud. p̄s. Ascendisti in altuz.
accepisti scz a patre dona distribuenda homi
nibꝫ. O q̄ preciosum donuz dedit. quia sibi
equale. Unde Damascenus li.i.c.x. Credi/
mus spiritūsanctū patri equalem ⁊ filio coe/
ternū. et principalem fontem vite ⁊ sanctifi/
cationis. Tercio dicitur festū exultationis.
Unde canit ecclesia. quapropter ꝓfusis gau
dijs totus in orbe terrarū mūdꝰ exultat. Et
merito hodie debent gaudere peccatores tri
stes ⁊ iusti Primo hodie debēt gaudere pec
catores. quia hodie datur ille qui peccata di
mittit. scz spiritussanctus. vt dicit Allexan/
der papa. Et habetur.xxiiij.q.i. audiuimus
Peccata dimittere est opus spūssancti. A/
postolis enī dicturus dñs. Quorū remiseri/
tis peccata ⁊c̄. Johan.xx. premisit. Accipite
spiritūsanctū. vt euidenter cūctis ostēderet
eū qui spiritūsanctū nō habet peccata nō pos
se tenere vel remittere. hec ibi. Secundo ho
die debent gaudere tristes. quia datus ē ho
die paraclitus.i. consolator. Dic̄ nāq̄ Au/
gustinꝰ. Talis est gratia spiritussancti. si tri
sticiam inuenit consumit ⁊ dissoluit. Tercio
gaudere debent iusti. quia hodie datus est il
le in quo omnes iusti saluant̄. Unde Augꝰ.
Sine gratia spiritussancti nec infantes. nec
etate grandes salui fieri possunt Quarto est
festum dilectionis. quia spiritussanctus est
amor patris ⁊ filij. vt dicit magister.i. sn̄iaꝝ
dis.x. cū inquit. Deus ergo spiritussanctus
qui ꝓcedit ex deo significat̄ vbi legit̄ deꝰ di
lectio est. ⁊ dilectio ex deo est. Ecce his verb̄
aperte dicit Aug. spm̄sanctū esse charitatez
p̄tris ⁊ filij. Et Aug.xv. de trinitate. Si cha
ritas inquit qua pater diligit filiū ⁊ patrem
diligit filius ineffabilē ꝯmunionē d̄mōstrat
amborū. quid conuenientius q̄ vt ille ꝓprie
dicatur charitas qui spūs est cōmunis am/

bobus. Et ibidem. c. xvij. sicut ⁊ magister al-
legat vbi supra in. xvij. di. inquit Aug. De⁹
igitur spūssanctus qui procedit ex deo cū da
tus fuerit homī accēdit eū ad diligenduz de
um ⁊ ꝓximū. et ipe dilectio est. nō enim ha-
bet homo vnde diligat deū nisi ex deo. Ido
inquit apl's Roma. v. Charitas dei diffusa
est in cordib⁹ nostris ꝑ spm̄sanctū qui datus
est nobis. Sup quo verbo Aug. de spiritu et
litera. vt etiā allegat mgr̄ vbi supra inq̄t Un
de est dilectio nisi vnde et ipsa fides .i. a. ss.
Nō esset enī in nobis nisi diffunderetur in
cordib⁹ per spiritūsanctū. Charitas autē dei
dicta est diffundi in cordib⁹ nostris. nō qua
ipe nos diligit sz qua nos facit dilectores su
os. Ad quoꝝ verboꝝ determinationē mgr̄ ī-
stat ⁊ videtur d̄ mēte ipius sicut ⁊ ꝓbare ni
titur. ꝙ charitas qua nos mutuo ⁊ deū dili-
gimus sit eadem charitas cū charitate qua
pater filiū ⁊ filius patrē ⁊ nos deus diligit.
scz. ss. sed in hoc cōmuniter nō tenet̄. Et hec
est de qua thema. Si quis diligit me sermo
nē ⁊c. ¶ In quib⁹ verbis duo innuūt̄.
Primo premittit charitatē quā deus a no-
bis exigit. ibi. si quis diligit me. Scdo sub-
iūgit vtilitatē que prouenit de charitate. ibi
ad eū veniemus ⁊c. De prīo dicit. Si quis
diligit me. notāter dicit. si quis ꝓpter tria.
primo ꝓpter cōmunitatē. scdo ꝓpter raritatē
tercio ꝓpter incertitudinē. Primo dic̄ si q̄s
ꝓpter ꝯmūitatē. qꝛ gr̄a spūssancti est ꝯmūis.
vt hr̄ de cōse. di. v. c. ne quēq̄. Spūssanct⁹
nō dimensuratur sed sup credētes tot⁹ īfun
ditur. Nā si dies om̄ib⁹ equaliter nascit̄. ⁊ si
sol sup om̄es pari luce equaliter diffunditur
q̄to magis xp̄s sol ⁊ dies verus in ecc̄ia sua
lumē vite eterne pari eq̄litate largit̄. Quasi
diceret. Sicut sol equali luce sup oēs irra-
diat. sic gratia dei q̄tū ex se est nos oēs illu
minat. qꝛ vt hr̄ Act. x. In veritate cōperi. qꝛ
nō est acceptio ꝑsonarū apud deū. vnde ī ca
no. vbi supra. Cuius equalitatis sacramētū
videmus in exodo esse celebratū cū de celo
mā̄na defluer et. et futuroꝝ prefiguratōe ali
mentū panis celestis ⁊ cibū xp̄i veniētz ostē
deret. Illic enī sine discrimīe vel sexus vel e-
tatis gomor singuli equaliter colligebāt. vñ
apparebat xp̄i indulgētiā ⁊ celestē gratiā p⁹
modū secuturā eq̄liter om̄ib⁹ diuidi ⁊ sine se
xus varietate. sine annoꝝ discrimīe. sine ac-
ceptōne ꝑsone sup omnē dei ꝓpl'm spūal' dei
gr̄e munus infundi. nā de⁹ nulli se negat. vt
dicit Dyo. Deus est summū bonū suꝑpius
cōmunicatiuū. Ideo d̄r Cañ. ij. Ego flos cā
pi. nō flos orti. Nam sicut flos cāpi est īcir-
cūseptus ⁊ ꝯmunis. sic gr̄a spūssancti. d̄ quo
Iohelis. ij. Effundā de spū meo sup omnez
carnem. Dicit Anselmus. Homo ⁊ si nō ha
bet gratiam non ideo non habet quia de⁹ nō
dat. sed qꝛ hō non recipit nec se ad eā recipi
endā disponit O q̄ fatue facit peccator in h̄
sicut paup ⁊ inops cui cū offert̄ munus nō
vult apire manus ad recipienduz illud. quo
si postea caret nō est culpa dātis sz recipere
negligentis. Secundo talis se habet sic̄ esu-
riens. cui dum offertur cibus nō vult aperire
os suū. Tercio habet se sicut vinctus cui dū
aperitur carcer exire non vult. nec fore li-
ber. Quarto habet se sicut infirm⁹ cui offert̄
medicina ⁊ nō vult sanari. Et sic negligētia
sua nōnūq̄ pctōres indignos se faciunt gr̄a
spūssancti. Nā s̄m Aug. in li. de pñia. Pre
sto sp est gr̄a si nō fuerit repulsa. nā deus qd̄
suū ē cōtinue inspirat si est qui recipiat ergo
ꝓpter cōitatē dicit. si quis vir vel mulier. di-
ues vel paup. nobilis vel ignobilis ⁊c. Nam
dicit apl's Ro. x. Idez dñs oīm diues ī oēs
q̄ inuocāt eū Aug. de sex q̄stionib⁹. Nulli vn
q̄ defuit qui dignus fuit. Et dicit Aug⁹. de
baptismo ꝑuuloꝝ. Cur ad istū veniet ⁊ ad il
lū nō occulta cā eē p̄t iniusta eē nō p̄t. Scdo
dicit si quis ꝓpter paucitatē qꝛ pauci sunt q̄
eū querūt vt accipiāt. quod ꝯqueritur apl's
Philip. ij. Om̄s que sunt sua querūt nō q̄
iesu xp̄i. nā supbi diligūt honores ⁊ dignita
tes. De quib⁹ Mat. xxiij. Amāt primos re-
cubitus in cenis ⁊ prīas cathedras in syna-
gogis salu. in fo. ⁊ vocari ab hoīb⁹ rabi. ⁊ Jo
hā. v. Quō potest̄ credere q̄ gloriā ab inuicē
accipitis ⁊ gl'iam que a solo deo ē nō queri-
tis Luxuriosi v̄o plus diligūt delectatōnes
corpis. De quib⁹ Osee. iij. Diligit dñs fili
os israel. et ipi diligūt vinacia vuaꝝ ad mod̄
scz porcoꝝ de vinacijs viuētium. Folliculus
enim in quo glaria ⁊ arillus siue acinus con-
tinet̄ dicit̄ ꝓprie vinaciū. Und̄ plerūq̄ post
exp̄ssionē porci pascunt̄. Auari plus diligūt
opes. vt conqueritur Isaias. ca. i. Omnes

Sermo

diligũt munera sequũtur retributões. Ideo sicut multus est numerus spinarũ. pauc⁹ liꝯ. et multus est numerus lapidũ grossorũ vulgariũ ⁊ rudorũ. pauc⁹ p̃ciosoꝝ. sic pauci sunt vere deũ diligẽtes. multi nanq̃ diligũt verbo sed nõ facto. p̃s. lxxvij. Dilexerũt eum in ore suo ⁊ lingua sua mentiti sunt ei. cor autem eorum non erat rectũ cũ eo nec fideles habiti sunt in testamento eius. Gregorius. Qui adhuc per illicita delideria deflunt ꝓfecto deũ nõ amat. q̃ pterquis ei in sua voluntate cõtradicit. Ideo hortatur nos Johã. in canonica. i. c. ij. Nolite diligere mũdũ neq̃ ea que in mũdo sunt. scz honores. voluptates ⁊ opes mũdi. Et subdit rationẽ. Si q̃s diligit mũdũ nõ est charitas patris in eo Aug. Si in te est amor mũdi nõ est q̃ intret amor dei. Ideo illã paucitatẽ ꝙquerit Mat. xxij. Multi vocati sunt ad dei scz dilectõz. pauci vero electi ꝓ ꝓfecta ipius ⁊ fructus eius scz eterna eius adeptõne Aug⁹. de sex q̃stionib⁹ dicit. Ab exordio hũane ꝓpagatiõis aliquis p̃destinat ad p̃uidẽtiã saluatiõis. aliquis ad iudiciũ dãnatõnis. Ideo dicit Math. vij. Arta est via que ducit ad regnũ celoꝝ. scz semita dilectionis. et pauci inueniũt eã. Tercio dicit si quis ꝓpter incertitudinẽ. q. d. incertũ est homĩ an sit in dilectõne dei. De q̃ Eccs. ix. Nescit hõ an amore an odio dei dignus sit. ℣ Sz diceres. q̃ est ratõ ignorãtie eius. Rñdet ꝙ triplex ℣ria est intellectus obumbratio. secunda charitatis adeq̃tio. tercia nostra humiliatio. ℣ma est nostri intellectus obumbratio. quia noster intellectus est ita obumbratus carne. ꝙ omnino ebes ẽ ad spiritualia cognoscẽda. hz charitas est quoddã spũale. ideo ꝓpter obumbratõez intellectus nõ p̃t determinate ꝙgnosci. ℣a p̃tie. ix. Corpus q̃ corrũpit aggrauat aiam ⁊ terrena inhabitatio deprimit sensum. ℣cda ratio est charitatis adequatio q̃ act⁹ naturalis ⁊ acquisite dilectõis ẽ similis actui charitatis. verbi gratia. Aliqui sunt miseri cordes ex natura. aliqui ex charitate diuina aliqui ex dilectõe acquisita. vtputa ꝑsuetudine. et hoc scire est difficile. Tercia ratio est nra hũiliatio. Hã deꝰ ordinauit bona que in nobis sunt fore occulta. ne de nob̃ ꝑsumam⁹ sed nosipsos humiliemus Eccs. ix. Omnia in futurũ ꝟuant incerta. Vnde q̃uis necessariũ est ad salutẽ habere p̃tiam charitatis. nõ tñ necessariũ est scire p̃tialiter se esse vel nõ esse in charitate. vt ille qui est in charitate se nõ extollat. et ille qui est sine charitate nõ despet. ideo dicẽ Si quis ꝓpter incertitudinẽ diligit me. licet enĩ scire hoc certitudinaliter neq̃am⁹ q̃ ex cõmuni lege corruptionis nre ꝓuenit. ꝟm illud Eccl. viij. Nemẽ to qñ oẽs in corruptõne sumus. tamẽ cõiecturaliter ex obꝟuantia mãdatorũ dei signũ dilectõis dei bre possum⁹. de quo subdit. Ier monẽ meũ ꝟuabit. i. mãdata mea. De q̃ gre. in omelia. Vere enĩ deũ diligim⁹ si mãdata eius ꝟuamus. Vere diligimus si a nris nos voluptatib⁹ coartam⁹. Vnusquisq̃ ergo se interroget an deũ diligat. Nam sermo dei ẽ probatorũ. ꝟm Aug. per q̃ filij dei cognoscunt a filijs dyaboli. Nam dicit. ij. Johan. Oñis qui recedit ⁊ nõ permanet in doctrĩa xp̃i deũ nõ habet. et sic ad deũ nõ ptinet. q̃ vt subdit. qui permanet i doctrina hic patrez ⁊ filiũ habet. et Deutr. xxvij. Maledictus q̃ nõ permanet in ꝟmonib⁹ legis nec eos opere perficit. Ideo mãdata dei ꝟuãda sunt tripliciter. Nõ in corde per iugẽ meditatõnem. Deutr. vi. Erũt verba hec q̃ precipio tibi hodie i corde tuo ⁊ narrabis ea filijs tuis ⁊ meditaberis sedẽs in domo tua. Nam sic spẽs aromatica diligẽter dz masticari ut virtꝰ ⁊ suauitas eius sentiat̃. et sic mãdata. puer. vij. Fili scribe ꝟba mea in tabula cordis tui. naz ꝟm legẽ aĩal q̃ nõ ruminat ẽ immũdũ. et sic hõ nõ ruminans dĩ p̃cepta in corde Eccl. iij. Que p̃cepit dñs cogita sp. Nã dr Eccl. xxiij. Habil dulci⁹q̃ respicere in mãdatis dĩ Secũdo dẽm⁹ ꝟuare mãdata dei in ore p frequẽtẽ locutionẽ Josue. i. Nõ recedat volumen legis ab ore tuo. i. pe. iiij. Si q̃s loqtur q̃i sermones dei. nã ꝟm Crisi. Vos ẽ amantiũ vt amorẽ tegere neq̃ant sz de se bõa loquũt̃. sic ⁊ nos de dõ. Tercio ĩ manib⁹ p opis exequtionẽ Deutr. vi. Ligab ea in manib⁹ tuis. s. p operũ exequtõez. i. Job. iij. Nõ diligam⁹ ꝟbo neq̃ lingua sed ope ⁊ veritate. Nam ꝟm Gre. Amor dei nũq̃ ẽ ociosus. opatur enim magna si est ꝛc. Dicit nãq̃ Symõ de cassia. et Gre. Vens vita ⁊ lingua sunt requirẽda quia probatio dilectionis est exhibitio opis.

.i. Joh. ij. Qui dicit se diligere deū ⁊ mãda
ta eius nõ custodit mendax est Aug. ponit ex
emplũ Quid est q̃ diligo regẽ si odio habeo
suã legẽ. Dilectio ergo regis est mãdati cu
stoditio. Jdeo Bernñ. in expositõne ꝟmonis
dñi post cenã dicit. Qui habet mãdata dñi
in memoria seruat in vita. et qui in sermoni
bus. seruat in actionibꝫ. et qui habet audien
do seruat faciẽdo ille est qui diligit me. Et ta
lis dispositionẽ habet ad spiritussancti rece
ptionẽ. quia nil ita ꝓparat dispõit dilectionẽ
dei in nobis sicut mãdatoꝝ ꝺi exhibitio ⁊ ex
ecutio. ¶ Dixi scõo subiũgit vtilitatẽ
que de charitate ꝓuenit dicẽs. et pater me⁹
diliget eũ scz gratuita dilectõe. sicut enim il
le tres psone sunt vna essentia ⁊ vna deitas
ita etiam sunt vna dilectio. quapropter qui
xp̃m diligit illũ rediligit tota sancta trinitas
O q̃ magnus dilectõnis effectus. vt excla
mat Bernñ. Quid amatoꝝ dei. cultoꝝ xp̃i ti
bi videt̃ de p̃mio amoris tui. quid tibi mali
nocere poterit. aut q̃d boni poterit deesse qñ
te diligit q̃ te de nibilo creauit. O nimis fe
lix ⁊ vltra q̃ dici poterit beatus qũ diligit
pius pater oñipotẽs deus. Quid enĩ felici⁹
quid beatius q̃ ab eo diligi qui ẽ dñs para
disi qui habet ptãtem vite ⁊ mortis. qui põt
saluare ⁊ dãnare. saluare diligẽtes ⁊ damna
re nõ diligentes. iuxta illud. ps. cxliij. Dili
git dñs oẽs diligentes se ⁊c. Et ad Roma.
viij. Scimus qñ diligentibꝫ deũ oñia coo
perãtur in bonũ. Jdeo Hugo. Reliq̃ gratia
rũ dona largit̃ etiã bis quos dãnat. solã autẽ
charitatẽ quasi seip̃m bis tm̃ qs diligit in p̃
miũ ꝟuat. qꝝ ꝟm Hugo. in li. de laude chari
tatis. Charitas est fons ꝓprius cui nõ cõicat
alienus. quicũ q̃ illã habz alienus a deo non
est. sed ipe est in deo ⁊ deus in eo. et illa est se
cũda vtilitas caritatis. de qua subdit. ad euz
veniemus. scz nõ solũ pater ⁊ filius sed ⁊ om
nes tres persone. Jdeo Hugo. Sic familia
ris est deo charitas vt ipe mansionẽ bt̃e no
lit vbi charitas nõ est. vbi vo charitas ẽ to
ta trinitas adest. Hã ꝟm Aug. in li. de trini.
Tres sunt in nobis potentie anie. scz intelle
ctus. memoria voluntas. que dotantur in ad
uẽtu triũ personarũ. Veniet enĩ pater p eter
nã po tentiã confirmãs memoriã vt pseue
ret. veniet filiꝰ illuminãs intellectũ vt intel
ligat. veniet spiritussanctus mouẽs voluntа
tẽ ⁊ accẽdens affectũ. et sic tota trinitas ve
niet ad sanctificandũ animã. Et notat̃ cũ dr
venimus. ¶ O q̃ marime deberem⁹
desiderare eius aduẽtũ. quia dicit Bernñ. in
ꝟmone. Spiritussanctus est salutis pignus.
et qui illo caret salutẽ nõ habet. De q̃ ap'lus
Roma. viij. Si quis spũs xp̃i nõ hz hic non
est eius. Jdeo Richar. li. v. de trinitate. c. x.
Sicut spũs humanus est vita corporum. sic
spiritus diuinus vita spirituũ. ille sensificat
in corpe. iste sanctificat in aĩa. Et dicitur spi
ritussanctus sine quo nullus efficitur sanct⁹
Jdeo eccia desiderãdo eius aduentũ clamat
Veni sancte spũs. Sed quando venit. Re
spondet Gilbertus. nõ pt dari certa regula.
quia nõ est vtm nosse tpa vel momẽta. nõ ẽ
industrie sed gratie. nõ inuestigatõnis sed re
uelatõis. Ex quo igitur ignoramus certum
tempus aduentus eius. ideo omni tempore
homo sic viuat et se ꝓparet ne pertranse
at eum spiritus. Jtem spiritussancti aduen
tus in mentẽ est per sanctam vnionẽ et gra
tie gratam facientis infusionem. vel de nouo
vel in augmento. de nouo vt in baptismo ⁊ in
penitentia. In augmẽto vt in omni opere bo
no ex charitate facto ꝓpter deum. Et non
venit per motum localem. sed per spiritualez
vnionem ⁊ effectum quem causat in anima.
Hec Augustinus. xv. de trinitate. Dicit eñ
Anſ. Deliderando queritur amando inue
nitur. Nam secundũ Dionisium de diuinis
nominibus. Charitas increata gignit chari
tatem creatam. De quo etiam Bernñ. sup ce
nam domini. O felix virtus charitatis que
facis hominem dei mansionem. Et illa ẽ ter
cia vtilitas charitatis. De qua subdit in te
xtu. Et mansionem apud eum faciem⁹. Hã
cum deus illabitur anime fideli per charita
tem sanctificat eam ⁊ tunc deus manet cum
homine quamdiu ipse manet sine pctõ mor
tali. ¶ Jdeo notandum q̃ spiritussan
ctus ad aliquos non venit. nec apõ eos man
sionẽ facit. vt sunt peccatores in mortali pec
cato constituti Augustin⁹. Charitas que de
us est. et peccatum mortale opponũtur Sa
piẽtie. i. In malivolã aĩam nõ introibit sapi
entia. Et subdit ibidẽ. aufert se a cogitatõibꝫ
q̃ sunt sine ĩtellectu ⁊ corripiet̃ a supuenẽte

iniquitate. ideo Ezechi. xxxvi. Mundabimꝰ ab oīb⁹ inq̄namētis vr̄is. et dabo vobis spiritū nouū. Sc̄i sunt ad q̄s venit. sed apud eos mās̄ionē nō facit illi qui p̄ p̄tritōem ⁊ penitētiā s.s. ad se mutāt sed p̄ recidiuū i mortale a se repellūt ezech. xviij. Si auerterit se iustus a iusticia sua ⁊ fecerit iniquitatē oēs iusticie eius nō recordabūtur. ⁊ Gre. i mora. Incassum bonū agit si añ terminū vite desecratur. Tercij sunt ad q̄s venit. et mansionez apud eos facit qui per baptismū aut penitētiam positi sunt in caritate dei. ⁊ in statu salutz ⁊ in eo p̄seuerāt. vt apl's qui post hāc receptōnē spūssancti nūq̄ mortaliter peccauerūt. Jō dixit eis Job. xiij. Apud vos manebit ⁊ i vobis erit. Et igit̄ apud te maneat. tu maneas in charitate. Ideo 9r. i. Job. iiij. Qui i charitate manet in deo manet ⁊ deus in eo. Nam dicit Aug. Nō p̄t aīa splendescere i eterna claritate nisi p̄manserit in dei charitate. O Considera quō spūssanctus vrit in specie ignis ⁊ p̄fuatur ad modū ignis. Primo sub cinere. i. mortis meditatōne. et hec hūiliat et a peccato p̄fuat Eccl̄i. vij. Memorare nouissima ⁊ in eternū nō peccabis. et etiā facit p̄fficere Gre. Valde se solicitat in bono ope qui semp̄ cogitat de extrēo fine. Secō p̄ suffla/tionē scz oīois. i. Pe. iiij. Vigilate in oīonibus Lu. xi. Dabit spiritū bonū petentib⁹ se. Tercio p̄ lignoz appositōem p̄fuatur ignis sic s.s. p̄ bonoz opm multiplicatōem. De q̄ Coloceñ. i. In oīi ope bona fructificātes et crescētes in scia dei in oīi v̄tute p̄fortati. iō Leui. vi Ignis in altari meo sp̄ ardebit quē nutriet sacerdos subijciēs ligna.

De eadem dominica Sermo. xcix.

Ad eū veniemus ⁊ mansionē apd̄ eū faciemus Job. xiij. E Scien dū triplices sunt boīes ⁊ in triplici dīa ad spūmsanctū se bñtes. Aliq̄ sunt ad q̄s nūq̄ venit vt sunt p̄tōres indurati ⁊ mali q̄ sunt in malo p̄posito. vt superbi luxuriosi. ⁊ sic de alijs. qz tales rēsistūt. s.s. Act. vij Dura cervice ⁊ incircūcisi cordib⁹ ⁊ auribꝰ. vos sp̄ spūisancto resistitis. Tales sunt indurati. qz. s.s. pulsat ad corda eoz p̄ inspiratōem ⁊ nolūt penitere Apoc̄. iij. Ego sto ad ostium ⁊ pulso O magna est dei misc̄ia q̄ ita pulsat ad coz p̄tōris cū tamē ille aperire ei nō vult. Gre. Dēmus misc̄iam dei erubescere si iusticiā eius nolumus formidare. Est enī peccator induratus multū reprēhēsibilis qz videt se maculatū ⁊ abomīabilē. qz displicet deo ⁊ angelis eius. iuxta illō p̄s. xiij. Corrupti sūt ⁊ abomīabiles facti sunt i studijs suis. Et dominus exhibet aquā gr̄e sine qua mūdari nō p̄nt ⁊ spernūt. Itē videt se igne infernali succensos. scz igne p̄naue p̄cupie. et tñ p̄ aq̄ gratie qua ille ignis extīguitur nō clamāt. Cum dicit Crisō. Sicut terra sine aq̄ sic hō sine vi gratia. nā magna p̄tōz negligētia q̄ nūc caret dei gr̄a. iam enī aperti sunt fontes gratiarū per eccl̄ie sacramēta. vt dicit apl's. ij. Corinth. vi. Ecce nūc tps acceptabile. qz tēpore gratie aridi sunt. et illi bñt se sicut aīalia que circa fontes sitiūt ⁊ appropinq̄re nolunt Secundi sunt ad quos venit. sed mansionez apud eos nō facit. ut sunt illi scōm Greg. in ome. hodierna. qui p̄pūgunt et a peccatis se vertūt. sed tpe tēptationis ad peccata redeunt. De quib⁹ Ezech. xviij. Si iustus auertit se a iusticia sua. nō. nā tales bñt se ad mō canis. vt 9r Prouer. xxvi. Quasi canis qui reuertitur ad vomitū. sic imprudens qui reiterat stulticiā suā. Jō Hiere. ij. q̄s vilis facta es nimis reiterās vias tuas Dic̄ ei Aug. Nihil videt deo ita displicere q̄s de peccato post p̄niam remiscendo gaudere. De talib⁹ Lu. xi. Erūt nouissima hoīs illi⁹ peiora p̄mo ribꝰ. ideo hortat Eccs. xxi. Fili peccasti non adijcias iterū. Ratō fm Bern̄. qz deterius est reincidere q̄s incidere. et. i. Pe. ij. Melius est nō agnoscere iusticiā q̄s post agnitōez retrorsum q̄uerti vnde poeta turpius eijcit q̄s nō suscipit hospes. iō Eccl̄i. ij. Fili accedēs ad seruitutē dei sta in iusticia ⁊ in timore vt crescat in nouissimo vita tua. Tercij sunt ad q̄s venit ⁊ mansionē apud eos facit. vt qui se digne disponūt ad susceptionē. s.s. ⁊ post receptionē a peccatis se custodiunt. De quibus Aug. O q̄s felix est aīa que scit se ita disponere ⁊ vitā gubernare vt tā dignū hospitē ⁊ gubernatorē inhabitatorē mereat suscipe. ⁊ sūt illi qui omnē p̄solatōem mūdanā respuūt p̄pter deū ⁊ solū deū in p̄solatorez desiderant.

Sicut ꝓpheta. lxxvi. dicit. Renuit cōsolari aīa mea. memor fui dei ⁊ delectat⁹ sum. Tal' fuit Aug. dicēs in soliloqo. O summa vitas vnū ꝑcor a te vt in nullo ꝑmittas me ꝙsolari q̄ in te. oīa mihi amarescāt. tu sol⁹ mihi dulcescas. sint mihi oīa penalia solū tu mihi ꝙsolatorius. ¶ Pro q̄ nota q̄ ſſ. manet a/pud illos qui vitāt septem ꝑcata mortalia. nā septē sunt dona ſſ. q̄ expellūt septē ꝑcata mortlia. et illa septē dona figurātur ꝑ. vij. ꝓprietates ignis in cui⁹ specie datus est. ſſ. Hic est ignis de quo Exo. iij. Moyses vidit rubū ardētē ⁊ nō ꝙsumebatur. sic ⁊ electi ardēt in igne amoris dei Lu. xij. Ignem veni mittere in terrā quid volo nisi vt ardeat. et tñ nō ꝙsumūtur. i. nō vincūtur ꝑccatis. q̄ ꝙ fuant. vij. donis ſſ. que figurāt in vij. ignis ꝓprietatib⁹. Pria est. ignis alta deiicit ⁊ inclinat. vt domos castra ⁊ arbores. ita ignis spiritus ſſancti opatur hoc ꝑ donū timoris. Naz alta ⁊ superiora inferioribus ꝑ hūilitatē coeq̄t. Vñ. iij. Reg. xix. Ecce dñs trāsijt. ⁊ spiritus grādis ⁊ fortis subuertēs montes. i. ſſ. corda superba hūilians. q̄ dicit Bernā. Hūilitas est ſſ. gratie familiaris. et excludit primū ꝑccatū mortale. ſ. superbiā. de q̄ Hiero. Ubi est ⁊ timor nō est mentis elatio sz lacrimosa dejectio. nā ſm Gre. Electi dei q̄to amplius in gra ꝓficiūt. tāto magis se deficere putant. et de q̄to quis maioris gre lumē recipit. de tā to se magis repbensibilē ꝙgnoscit. Jō Ber. In veritate cōperi nihil ita efficax ad gratiaz ꝓmerendā ⁊ ꝙseruādā. nisi nō alta sape sed timere. q̄ ⁊ Eccī. i Timor dñi expellit ꝑccatū sz superbie. que ē initiū oīm ꝑccatoz. sic econuerso timor dei vt dicit Cassian⁹ de institutis monachoz principiū est nre salutis. ⁊ Ecclesi. i. Qui sine timore est nō poterit iustificari. q̄ dicit Cassiod. Timor et religio sunt anulera. vnum nō pt stare sine reliq̄. ¶ Secūda ꝓprietas ignis est q̄ liq̄facit dura vt cera ad susceptōem impressionis sigilli. ⁊ hoc spūssanctus ꝑ donum pietatis q̄ liquefacit dura corda ad ꝙpatiendū miseris ꝓpter deū et liq̄facit ad effusionē lacrimarū. ps. cxlvij. Flauit. ſ. e⁹ ⁊ fluxerūt aq̄. Hoc donū habuit Job. vt pz. xxx. ipius. c. Flebā quondā sup eum qui afflictus erat ⁊ aīa mea ꝓpatiebat paupi signāter in spūali defectu Isi⁹. de summo bono. Magis malafaciētib⁹ q̄ patientib⁹ est ꝙ dolendū Bernā. Sunt ne in te viscera xp̄i/ne sz ꝑpassionis qui plāgis corp⁹ ⁊ nō aīam a quà recessit deus. Et excludit scōm ꝑccatū sz inuidiā. nā inuidus nullam bz dulcedinē pietatis Eccī. xxij. Oculus inuidi nec q̄. Aug. Inuidia est odiū felicitatis aliene. et ē dīa inter pietatē ⁊ misericordiam. q̄ pietas respicit necessitatē spiritualē. misericordia vo spiritualē ⁊ corpalem Bernā. O clemētissima pietas nō solū tribuit beneficia his q̄ diligūt sz etiā his qui offendunt. i. Thimo. iij. Corporalis exercitatio ad modicū vtilis ē: pietas ad oīa Aug. de opib⁹ monachoz Ille to misericordius opatur circa aīas q̄ circa corpora. ¶ Tercia ꝓprietas ignis est q̄ illuminat obscura. hoc facit spūssanct⁹ ꝑ donū scīe. et ꝑ hoc dicemur a. ſſ. quid agere q̄d dimittere debeam⁹ Job. xvi. Cū venerit spūs veritatis docebit vos oēz veritatē. Hoc donū habuit Thobias cec⁹. Illūinat⁹ enī hoc igne ſſ. docuit filiū vitare malū. bonū facere et nō errare. Jō Aug. in soliloqo. O lux q̄ oīs lux est: illumina cor meū vt videaz te in me ⁊ me in te. et oīa subtus te. Et excludit tercium ꝑctm mortale. ſ. irā. i. Ira viri iusticiā dei nō opatur. et Carbo. Impedit ira animū ne possit ꝙgnoscere verū. nā ira mētē perturbat. sciētia illūinat. Gre. Ira dū mentē pulsat spūs sancti locū turbat. Quarta ꝓ prietas ignis est q̄ molha ꝙsolidat. ut lumū. hoc facit spiritussanctus ꝑ donū fortitudis. Epbe. iij. Det vobis dñs virtutē corroborari ꝑ spm̄ eius in interiori homīe. Et sic apls petrus qui pri⁹ vocē ancille timuit hodie publice ꝑdicauit ⁊ tria milia vicit ⁊ postea quīq̄ milia Gre. Fortes facti sunt tortores vicūt. occidi pñt. flecti nequeūt. Idez. Quō iusti mansissent nisi fortitudo spūssancti eos solidasset. ps. lxxiij. Ego cōfirmaui columnas ei⁹. Ideo eccīa hoc petit. Accēde lumē sensibus ⁊c. Et excludit quartū ꝑctm mortale sz accidiā Prouer. xxij. Piger dicit leo fortis est. id est timet ardua aggredi. fortitudo enī pro nū facit ad omne bonū Phil. iij. Oia possū in eo qui me ꝙfortat ⁊c. Ro. viij. Spūs adiuuat infirmitatē nostrā. ¶ Quinta ꝓ prietas ignis ē q̄ aurū a plumbo sepat. et sic spūssanct⁹ ꝑ donū ꝙsilij Aug. Consiliū spūs

sancti est vt tpalia ꝯtēnentes deo ꝓ eternis ꝑuiamus Mat.xix. Si vis perfect⁹ esse va/de ⁊ vende oīa q̄ habes ⁊ da pauꝑib⁹. Et sic ꝯsulit a ꝯturbatōne auaricie nos remouere. Prouer.xv Conturbat domū suā qui secta tur auariciā. Jō illā excludit Aug⁹. Auarus vellet oēs hoīes ñ esse vt sol⁹ abūdaret. Se xta ꝓprietas rubiginē ꝯsumit. Sic ⁊ spiritus sanctus ꝑ donū intellectus purgat intellec/tū ad mistica.i.diuina intelligēda .ps.xxxi. Intellectū tibi dabo ⁊ instruaꝫ te ⁊c. Docet enī deum intelligere in nobis ⁊ in creaturis Roma.i. Inuisibilia enim ip̄ius a creatura mundi ꝑ ea q̄ facta sunt ⁊ intellecta ꝯspiciun tur. Et facit hominē delectari in spūalibus. vt si vides pulchra gustas dulcia intelligere debes celestia Bern̄. Dulcedo omniū crea/turarū inuitat ad dulcedinē eternā. et exclu dit gulā.q2 per hoc donū vtimur cibo ad ho norē dei ⁊ spiritualē ꝯsolatōem scꝫ dei ꝑuiti/um. Nam spūssanctus in hoīe guloso nō ha/bitabit Gen̄.vi. Non ꝑmanebit spūs meus in eternū in hoīe.quia caro ē.i.carnaliter vi uit. K Septīa ignis ꝓprietas ꝙ de na tura sursum tēdit.hoc facit ss.ꝑ donū sapien tie.et d2 sapīa q̄i sapida scīa.q2 ꝑ hoc donuꝫ dat nobis spūssanctus sapere celestia Colo. iij. Que sursum sunt sapite.ps.xxx. Quam magna multitudo dulcedinis tue dn̄e. Basi lius. O dulcedo melliflua.o dulcedo admi/randa q̄ꝫ dulcis es in meditatiōe. dulcior in orōne.dulcissima in ꝯtēplatōne.sed suꝑdul/cissima in btitudine patrie.ps.xxxiij. Gusta te ⁊ videte q̄.sua.ē do. Et excludit luxuriaꝫ i.Corinth.ij. Aīalis hō non ꝑcipit ea q̄ sunt spūs dei Isi. Sapīa speculat̄ eterna et in ill̄ delectatur.luxuria vero terrena Roma. viij Qui ꝑm carnē sunt q̄ carnis sunt sapiunt.q̄ vero ꝑm spm̄ sunt q̄ spūs sunt sentiūt.

Feria secunda post festū.s.s. Sermo.c.

Sic deus dilexit mdm vt filiū suum vnigenitū daret Job.iij Et legitur hodie ꝓ euāgelicali officio. L Dicit Gre.in ome.ꝓbatio dilectiōis est ex/hibitō opis. Sūt aūt tria signa vere dilectō nis. Primū est doctrine imbutio. et sic pa/rentes diligere filios tenent̄ Ecc̄i.vij Filij tibi sunt erudi illos et curua illos a puericia eoꝝ. Scdm est donorum largitio Ecc̄i.xxix ꝓpter fratrē ⁊ amicū ꝑde pecuniā ⁊ ne abscō das illā sub lapide in ꝑditōem. Terciuꝫ est ad periculū mortis expositio.et sic hester di/lexit iudeos Hester.iiij. Spūal'r.hec tria si gna dilectōis de⁹ pr̄ exhibuit hūano generi Primo dedit doctrinā Exo.xx.et Deut.v. Ego sum dn̄s de⁹ tu⁹ dās p̄cepta.s. affirma tiua ⁊ negatiua. Secūdo dedit bona tpalia Gen̄.i. Dn̄amī piscib⁹ maris. Sed hoc dn̄i um ꝑdidit totū gen⁹ hūanū ꝓpter pctm̄ pri mi hoīs. Ne ergo talis creatura digna ꝓpter quaꝫ facta sunt oīa oīno ꝑiret.ideo exhibu/it ei terciū signū dilectōis. ex eo ꝙ filiū suuꝫ qui est vnū secū in essentia morti exposuit e/tiā turpissime. Et hoc primū est signū magni amoris.scdm maioris.terciū maximi. De q̄ thema. Sic de⁹ dilexit mūdū . In summa euāgelij duo innuūtur Prīo ꝓponit dīne di lectōis immensitatē. Scdo subiūgit eterne dānatōis cālitatē.primū pꝫ in prīcipio.secū dū ibi.q̄ nō credit ⁊c. De prīo dicit.sic deus dilexit mdm Dictū est in hesterno euāgelio ꝙ dic̄ mgr̄ in.i.di.xvij.ꝙ ss.est amor patris ⁊ filij.iō hoc festū plenū est suauitate amorꝫ. iō heri lectū est euāgeliū de charitate adopti onis.q2 de⁹ pr̄ dando ss.adoptauit ꝑuos ī fi/lios. In hodierno v̄o euāgelio agit̄ de cha/ritate redēptōis q̄ ꝑ filiū suū de manu hosti/li redemit ꝑuos d.sic de⁹ dilexit mdm sic scꝫ magnificētur. M Reuera magnificent̄ nā magnitudo dīne dilcōis celestis pr̄is ptꝫ ex multis Prīo ex diligētis nobilitate.q2 de us q̄ solus nobilissim⁹ est potentissim⁹ altissi mus rex regū dn̄s dn̄antiū.q̄ solus habꝫ im mortalitatē incōmutabilitatē incorruptibi/litatē. Est enī ille q̄ solus hꝫ essentialē boni/tatē. De q̄ Mar.x. Nemo bonus nisi sol⁹ de us. Ille nos dilexit tripliciter.cōiter.stabi/liter.⁊ v̄aciter. Prīo cōiter Sap̄.xi. Dili/gis om̄ia q̄ sunt ⁊ nihil odisti eoꝝ que fecisti. Reuera ꝯmūiter nos diligit. quia bonos et malos.nō inq̄ꝫtū malos.sed inq̄ꝫtū homies nihil enī odit de⁹ nisi iniq̄tatē et pctm̄ quod ip̄e nō fecit nec creauit Gen̄.i. Om̄ia q̄ fece rat erāt valde.bōa ergo q̄ essentialiter bonus est nō potuit esse cā mali culpe Job.i. Sine

me factū est nichil.i.pctm̄ qō ad nichilū redu/
cit hominē.ps.xuij.Ad nichilū deductus est
in ꝓspectu eius maligñ. ℞ Jō nullus
hoīm est expers diuine dilectōis eterni p̄tis
quin sentiat effectū dīni amoris.Qui ē tri/
plex.scz.creatōis.recreatōis ⁊ eterne glorifi
catōis.Primū effectū dīne dilectōis ostēn
dit dē cōiter oīnib hoīb scz creatōis cū nil/
lo p̄cedente merito.Sz ex sua eterna dilec/
tione illos de nichilo creauit ad esse nature et
formauit ad imaginē suā ſm aīam vt virtute
rōnali deū cognoscamus. vi ꝓcupiscibili de
um ꝓgnitū diligam?. vi irascibili deo ꝓgni/
to inhereamꝰ sicut fini vltimato.O magna
dilectio si quis restauraret alicui vnū mem/
brum scz oculum vel manum signum eēt ma
gne dilectōis:q̄lis ergo ē illi? qui dedit cor/
pus ⁊ aīam.Cum dic̄ Cassiod. Nichil in nob̄
est bonū nisi fuerit ab ipo collatū Scōs effe
ctus dīne dilectōis est recreatio a statu cul/
pe ad statū gr̄e p̄ vnigenitū.et hoc non est ex
merito nr̄o.ad Thitū.iij.Nō ex op̄ib iusti/
cie que fecim? nos.sz ſm suā miscōiaz saluos
nos fecit.et ad Ephe.ij. Gr̄a saluati estis p̄
fidē.et hoc nō ex vobis.Et hec dilectio ē cō
munis oīnib.De q̄ ad Ro.viij.Proprio fi
lio suo nō p̄pcit dē? ⁊c.nā si diligim? amicū
qui ꝓ nobis effudit lacrīas.q̄to magis xp̄m
q̄ ꝓ nobis effudit sanguinē Ih̄u.i. Joban.v.
Tres sunt q̄ testimoniū dāt in terra scz dile/
ctōis.spūs.i.aīa.sanguis.⁊ aq̄.scz lacrimaꝝ
De q̄ Bern̄.O q̄ vehemēter me dilexit in
cruce in q̄ efluxit aq̄ scz lacrimarū.de latere
sanguis scz ex corde ⁊ aīa recessit de corpore.
Tercius effectus est eternalis glorificatio.
q̄s enī iustificat a pctō ꝓ gr̄am hos in eterna
felicitate glorificabit Ro.viij.Quos p̄sci/
uit.i.longe nouit hos p̄destinauit.quos p̄e
destinauit hos ⁊ vocauit. q̄s vocauit hos iu
stificauit.q̄s iustificauit hos magnificauit.s.
hic in gratia ⁊ ibi in gl̄ia.Et illa est ꝯmunis.
i. Thimo.ij.Vult oēs hoīes saluos fieri et
ad ꝓgnitōez v̄itatis p̄uenire vicz voluntate
p̄sequēti q̄ quis aliq̄d vult cū circūstantiis.
nō aūt volūtate añcedēte.i.absolute. ℣
Scōo ostendit dilectiōem stabiliter.qz ipse
deus ip̄ diligit nos añ tp̄s in tp̄e. et p̄? tps
añ tp̄s.qz dilexit ab eterno Hiere.xxxi. In
charitate ꝑpetua dilexi te.iō attraxi te mise/
rās Aug. Deus amabat nos ſm q̄ opus e?
añ mūdi ꝓstitutōez De q̄ Ephe.i. Elegit nos
in ipo añ mūdi ꝓstitutiōem vt essemus sancti
et immaculati in conspectu eius in charitate
Itē dilexit nos in tp̄e Prouer.xvij Omni
tp̄e diligit qui amicus est.et hoc in esse con/
uādo Ih̄u Aug. Si se ad momētū subtrahe/
ret hō in nichilū redigeret sic de nichilo fact?
est Bern̄. Sicut necessario habuim? indi/
gentiā creatoris sic ⁊ ꝓfuatoris. Qua ꝑter
dicit Hugo. Perpēde q̄tū ab ipo diligeꝝ
qz b̄ficiū eius nunq̄ tibi defuisse ꝓgnoscis.
Itē dilexit nos p? tps.s.postq̄ trāsibūt oīa
in p̄nti.tūc iā pauit nobis eternā felicitatez.
Lu.xxij.Ego dispono vobis sic dispposuit mi
hi p̄ me? regnū Ecce salus aīe.qō enī p̄?
hoc tp̄s sumpturi sumus iā dispposuit Job.
xvi.Vado p̄are vobis locū. et iterū veniam
ad vos ⁊ accipiā vos ad meipm De q̄ Ephe.
ij.Dīs q̄ diues est in miscōia ꝑter nimiam
charitatē q̄ dilexit nos cū essem? mortui viui
ficauit nos xp̄o cuius gratia estis saluati ⁊ ꝯ
resuscitauit ⁊ ꝯsedere fecit in celestib in xp̄o
iesu.vt oñderet in seculis supueniētib abū/
dātes diuitias gr̄e sue sup nos i bōitate i xp̄o
iesu.Tercio oñdit sue dilectōis immēsitatē
veraciter.qz ꝑter nos nō ꝑter se nos dile/
xit.vt diligūt hoīes in mūdo falsē ⁊ nō vere.
vt aliquis diligit aliquē ꝑter sapiam eius.
⁊ sic deus nos nō dilexit Ro.xi Quis ꝯsilia
rius eius fuit.s.cū fecit celū ⁊ terrā. Itē ali/
qui diligūt aliquē ꝑter opulentiaz ⁊ diuiti/
as.et sic de? nos nō dilexit. Idē.qs p̄ior de
dit illi.q.d.nullus.sz oīa habemus ab eo.i.
Chorinth.iij.Quid habes q̄ nō accepisti
ps.xv.Bonoꝝ meoꝝ nō eges. Itē aliq̄ dili
gūt ꝑter potentiā.sz potētia nr̄a ē q̄i fumus
ps.ci.Sicut fumus dies eius. Ideo dilexit
nos v̄aciter ꝑter nr̄m bonū ⁊ nō suū. ℣
Scōo ostendit sue dilectionis immensitatē
in dilecti vilitate in eo q̄ dicit mundū.i. bo
mines in mōo. Ih̄u nos pctōres qui eram?
inimici dei Ro.v.Cōmendat de? charitatē
suā in nobis.cū inimici essemus reconciliati
sumus ꝓ sanguinē filij eius Jō Ephe.ij.E/
ramus nat̄a filij ire.nō q̄ natura mala creata
esset a deo.sed quia post transgressionē man
datorū dei nat̄a corrupta est ⁊ corruptibilis
facta ⁊ vīdicte dei subiecta, sicut erāt p̄imi

parētes q̄s dilexit ⁊ nō angelos. q̄ nō fec̄ re
dēptōem angelo⁹ q̄ ceciderūt ꝫ hominū Et
hoc aliquib⁹ de causis. Prima q̄ pctm̄ āge
lo⁹ fuit irremediabile. de q̄bo mgr̄ in. ij. dis.
xxi. q̄ bō occasionē habuit pccādi iō p gra
tiā dei iuuari potuit ad veniā. vt q̄ p aliū ce
cidit p aliū erigeret. q̄ incitatōez būit ad ma
lū. nō inuste habuit adiutorē ad bonū. dya
bolus vo sine tēpta tōe alic⁹ pccauit. iō per
aliū vt surgeret iuuari nō debuit nec p se po
tuit. ideo irremediabile fuit. Sz sicut pctm̄
hois p aliū būit initiū ita ⁊ remediū. Scōa
rō ibidē. q̄ angelica nat̄a nō tota pierat. sed
ex pte pstiterat. būana vo tota pierat. ideo
nepenit⁹ pderet ex pte redēpta ē Tercia rō
q̄ bō pccauit ex infirmitate q̄ corpi ꝯiūct⁹
angel⁹ aūt ex malicia. De q̄ Gre. in mo. An
gelo⁹ spūs irremissibiliꝫ pccauerūt. q̄ robu
stius stare potuerūt. bō vo propter corpus infir
mū veniā meruit. ps. lxxvij. Ipe aūt est mi
sericors ⁊ ꝓpici⁹ fiet peccatis eo⁹. ⁊ nō disp
vet eos ⁊ abūdauit vt auerteret irā suā. ⁊ ñ
accēdit omnē irā suā. et recordat⁹ ē q̄ caro
sunt. Quarta rō q̄ intellect⁹ būan⁹ tardus
est. nec subito cognoscit q̄d faciendū sit: nisi
p discursum. ꝫ intellectus āgelicus simplex
⁊ velox est. Quīta rō rōne indispositōis. q̄
dyabol⁹ nō p̄t se disponere ad grām. ¶
Ad quā dispositōez duo exigūtur scz natura
⁊ stat⁹. nat̄a vt possit simul gaudere et dole
re. vt dicet aug. li. de pēnia dicēs. Vere peni
tēs de pctō doleat. et de dolore gaudeat. Sz
q̄ angelus est subā simplex nō ꝓpositⁿ ex co
pore ⁊ anīa q̄ñ gaudet tot⁹ gaudet ⁊ tot⁹ se p
uertit q̄ se diuertit. iō nō bz dispositōez ad ḡ
tiā rōe nat̄e. Scōo vt q̄s se disponat ad gra
tiā req̄rit stat⁹. q̄ dyabolus post casū nō ē
in tali statu. eo q̄ dicit Damasce. q̄ homib⁹
est mors. angelis ē casus. q. d. Sic̄ hoīes p⁹
mortē nō pñt se ad grām disponere eo q̄ nō
sunt in statu merendi. sic nec angeli mali. Iō
aug. Angel⁹ in lapsu despauit. iō ad gratiaz
se disponere nō potuit sed statī a deo finali
ter ſñiatus fuit. Sz bō non despauit. iō effe
ctū dilcōis dei ꝓsecut⁹ ē. Tercio īmensitas
dilcōis dei oñdit in dono pciositate. cū dicit.
Vt filiū suū vnigenitū daret. O si milisz an
gelū magna esset dilectō. ꝫ misit filiū ec̄ vni
genitū. Si habuisset plures filios ⁊ dedisset
nobis vnū magna esset dilectio. sz ex q̄ habu
it vnigenitū sibi eq̄lem ꝓsubstantialē ⁊ coet
nū ⁊ eūdē dedit abūdās ē dilectio. Vñ Sy
mon de cassia. Ita de⁹ dilexit hoīem creatū.
vt daret filiū suū increatuz. Sic de⁹ ꝓ hoīe
fili⁹ ꝓ quo est dat⁹ in redēptōem. Et dic̄. de
dit. nō vendidit. q̄ oīa nīa opa nō possent p
parari tāte dilectōi. De q̄ Isa. xiij. Pr̄ecio
sior erit vir auro ⁊ hō mōo obrīso. Reuera
Nam dr. i. De. i. Nō redēpti estis auro aut
argēto. sz sanguine agni. nō dicit. accomoda
uit nob filiū sz dedit. q̄ ex q̄ semel assumpsit
būanā nat̄az nūq̄ dimisit. sed adhuc agit ne
gociū nr̄m coā pr̄e. p nob interpellādo. Vñ
i. Job. ij. Aduocatū hēmus apud deū pr̄em
q̄ est ꝓpiciatio. p pctis nr̄is. Ecce q̄ta dile
ctio in pciositate doni. Iō Hugo in li. medi
tationū. Quid āplius de⁹ debuit tibi face
re ⁊ nō fecit. cū nō eras creauit te. pctī fuuz
⁊ dyaboli te feceras ⁊ redemit te. in mūdi pe
riculo ambulabas angelū dedit tibi in custo
dē. per se venit ad te. mortē sustinuit turpissi
mā. p te vt te vuificaret. De q̄. i. Corin. xv
Sicut in adā oēs moriūtur. ita in xp̄o oēs
vuificabūtur. q̄d igit̄ retribues. p tāta dile
ctōe. Rñdit Hugo. in li. de arra anie. Nihil
possum⁹ deo. p bñficijs repēdere q̄ reamare
Igit̄ q̄ tū potes tm̄ dilige. mēsura tua. ptās
tua. Itē dilexit nos in infinitū. vt dic̄ Ber.
Amat īmensitas. amat eternitas. amat nos
deus cuius magnitudinis nō ē finis. Vt igi
tur eius voluntati coresp̄ondeam⁹ in infini
tū diligere dēmus. R Quarto immen
sitas dilectōis eius ꝓsiderat in doni vtilitate
de q̄ subdit in textu dicēs. vt oīs q̄ credit in
ip̄m nō pereat sed habeat vitā eternā. s. q̄ cre
dit fide formata. Dicit nāq̄ Piero. Quid
pdest si voce inuocas quē ope negas. Ideo
Gre. Ille ve credit qui exercet opando q̄d
credit Jacobi. ij. fides sine opib⁹ mortua est
iō de pēnia di. ij. §. charitas In xp̄m credit q̄
charitatē bz. In xp̄m quippe credere ē amā
do in ip̄m tēdere. Hec ei est fides vt diffinit
ap̄s q̄ p dilectōez opat̄. Subdit. nō enī mi
sit de⁹ filiū suū in mōm vt iudicet mōm sed
vt saluet mōs p ip̄m. q̄ī p̄ro aduētu nō ve
nit ad iudiciū dānatōis sz saluatōnis. ps. lxi
Ab ipo enī salutare meū Et Luc. xix. Venit
enī fili⁹ hois q̄rere ⁊ saluū facere q̄d perierat

Dicē enī ſan. Tho. pte. iij. Sufficiēs medicamētū q̄ad ſufficientiā datū ⁊ collatū eſt p xp̄m medicū. Nā ſm Aug. q̄tū in medico ē oēs infirmitates curare, ꝓponit ſz ſeip̄m intrinſit. q̄ p̄cepta medici nō ſuat S Dixi ſcdo ſubdit eterne dānatōis cālitatē dicens q̄ credit i eū nō iudicat. ſ. iudicio dānatōis. q̄ ſcz credit fide formata Et fides formata ſecūdū Aug. eſt q̄ opat̄ p dilectōez. nā charitas eſt forma fidei. De q̄ Ber. ſup cañ. ſmone. xxvi. Separatio a charitate eſt mors fidei Jō ſciēdū ꝙ ꝑa fides ꝓſiſtere ꝺz in tribꝫ. ſ. in corde ore ⁊ ope. Prīo in corde ſine dēſitatione. q̄ dī de here. c. dubi⁹. Dubi⁹ in fide infidelis. et Arbanaſi⁹. Quā niſi q̄ſq̄ fideliter firmiterq̄ crediderit ſaluus eē ñ ꝑterit. q̄ corde credit̄ ad iuſticiā ro. x. Jō Ja. i. Jn fide nil dēſitās. q̄ enī dēſitat ſimilis ē fluctui maris q̄ a vēto mouet̄ ⁊ circūfert̄. ⁊ ſic inanis ē fides dūbitantis. Jō Eccī. ij. Ue diſſolutis corde q̄ nō credūt deo. ⁊ iō nō ꝓtegēt̄ abeo q̄ ꝑter portamur in Cañ. xxiij. q. i. A recta inq̄t. A recta fide ⁊ aplica tramite, ꝓter vllā ꝓturbatōez nolite recedere. q̄ ꝺ. Aug. de ꝑa innocētia. Sine fide falſa ē oīs vt⁹ etiā in bonis moribꝫ. Scdo fides ꝺz ſtare i oris ꝓfeſſione ſi hō interrogat̄ de ea a fidei ꝓfectoribꝫ. nā dī apls Ro. x. ore fit ꝓfeſſio ad ſalutez. vbi dī glo. ordinaria. Nihil ꝓdeſt in corde eſſe q̄d ꝑm eſt ſi hoc ꝺz in voce q̄d eſt falſum. q̄ ꝑitas eſt credēda ⁊ ꝓfitēda. Nō enim perfecte credit. qui hoc quod credit nō confitetur ore. vt patet de ſancto petro: qui ore negauit chriſtum. quem tamen corde ſciuit ſic ⁊ pri⁹ ꝓfeſſus fuit eſſe filiū dei viui. et ſic peccauit. nō Mat. x. Qui ꝓfitebit̄ me coram hoīb⁹. ꝓfitebor ⁊ ego eū co. pa. meo. q̄, ꝓter ꝺz de ſumma trinita. et fide catho. Firmiter credim⁹ ſcz corde. ⁊ ſimpliciter ꝓfitemur ſcz ore T Sed dice. Eſt ne ſp necciuz ad ſalutē ꝑbis ꝓfiteri fidē. Rñdet ſan. Tho. ij. ij q. iij. ar. ij. d. Confiteri fidē nō ſp ⁊ in omni loco ē de neccitate. ſz aliq̄ loco ⁊ tpe ſcz q̄n per obmiſſionē hmōi ſubtraheret̄ honor debit⁹ deo. vel etiā vtilitas ꝓximis ipēdēda. vt ſi aliq̄s interrogat⁹ de fide taceret. et ex hoc crederet̄ q̄ nō hēret fidē. vel q̄ fides nō eēt vera. vel alij ꝓ ei⁹ tacit̄ nitatē auerteret̄ a fide. Jn hmōi caſibꝫ ꝓfeſſio fidei ē de neccitate ſalutis

Tercio fides ꝑa ꝺz ſtare in opis ꝓpletione. Jſiō. Btūs eſt q̄ bñ credit ⁊ credēdo bñ vi uit. ⁊ſ nō iudicat̄ ſcz iudicō dānatōis. Sz de ſ ꝺz Mar. vlti. Qui crediderit ⁊ bapti. fue. ſal. erit. q̄ aūt nō crediderit iā iudicat⁹ ē. ſcz in dei p̄ſcia. De q̄ aplus. ij. ad Thimo. ij. Nouit dñs q̄ ſunt ei⁹? Jō Aug. Nōdū apparuit ad iudiciū ⁊ nā factū ē iudiciū ſcz in dei p̄ſciētia Dicē nāq̄ Crik. Sicut adā eodē die q̄ comedit de ligno, ꝓhibito mortu⁹ ē. i. morti deputat⁹. De q̄ Geñ. i. In q̄cūq̄ hora comederitis morte moriemī Sic infidel iudicat⁹. i. iudicō dānatōis deputat⁹. q̄ nō credit in noīe vnigeniti filij dei in q̄ ſolū ē ſal⁹? Actuū iiij. Nō ē aliud nomē ſb celo in q̄ ſaluari oportet niſi in noīe dñi nr̄i ieſu xp̄i. Hoc ē iudiciū q̄ lux venit i mūm. i. ſpūſſanct⁹. De q̄ Aug⁹ Spūs. ſ. illūinās intellectum accēdēs affectum. De q̄ canit eccia. O lux btiſſima reple cordis intima tuoꝝ fideliū. Nā ſine tuo numine nihil ē in hoīe. i. nulla ꝑa ⁊ ꝑfica cognitio. Uñ ank. Sic aer p̄ñte lumie fit lucidus. abſente obſcur⁹. ſic hō illūinat̄ in cognitōe ſuoꝝ defectuū ſpūſancto p̄ñte. ꝺ q̄ Beda Alia nr̄a a lumie ꝺo illūinat̄ q̄ nō extinguit̄ ꝑs. Jn lumie tuo videbim⁹ lumē. i. vrā cognitōez. U Sz ꝺcu aliq̄ ſūt adhuc i obſcuritate ꝓſcie. de q̄ ꝺb. aug. i ſoliloq̄o Ue cecj oculi q̄ te eternū lumē nō vidēt. tenebras diligūt. in tenebris ābulāt. de tenebris ad tenebras vadūt. de tenebris interioribꝫ ad tenebras exteriores. De q̄bus ſubdit. dilexerūt hoīes magis tenebras q̄ lucē. i. pctā q̄ ſſ. gratiam q̄ opa eoꝝ erāt mala. De q̄ꝺ Ro. xiij. Abiiciam⁹ opa tenebrarū Ambro. tenebrarū opera ſunt vicia. nā oīs q̄ male agit odit lucez. i. ſſ. gr̄az Job. xxiij. Jpi fuerūt rebelles lumini id ē ſſ. Nota di. ſan. Tho. in. ij. ij. q. xiij. ar. i. peccare i ſpm̄ſanctū ꝓtigit duplicit̄. Prīo mō q̄ peccat̄ in ꝓſonā ſſ. ſic illi q̄ dixerūt. ſſ. eē creatām. vt hī de ꝓſe. di. iij. hi ꝺo vbi dicit̄ Fuerūt q̄dā hēretici q̄ dixerūt puerſo ſenſu. ſſ. eſſe q̄ndā p̄rauū hoīez mōtanū ⁊c. Scdo q̄n peccat̄ ꝓtra attributū. ſſ. ꝺ bonitatē vt ꝺ. Hilari⁹. Pctm̄ in ſpm̄ſanctū eſt q̄n ex ꝓcēptu ⁊ malicia abiicit̄ illud p q̄ꝺ hō a pctō retrahit̄ Et ſunt ſex. duo ex pte dei ſcz mia ⁊ iuſticia. contra mīam eſt deſpatō vt Cayn Geñ. iiij. Maior ē iniq̄tas mea q̄ vt veniam mereat.

Ber. Vētiris cayn maior est dei misericōia q̄z oīs nr̄a miseria. Idez. O res ꝓfusa. o res mō struosa cū oīa nr̄a crimīa sunt q̄ vna gutta re spectu totī⁹ maris. Cōtra iusticiā ꝓsumptio cū q̄s ꝓsumit q̄ de⁹ pctā nō punit. De quib⁹ Eccēs. viij. Sunt impij q̄ ita securi sunt q̄i iu stoꝝ facta habeāt ſz̄ ꝺ vanissimū iudico. ꝑs xlix. Existimasti iniq̄ q̄ ero tui silis arguā te et statuā ꝯ faciē tuā Aug. Nullū malū impuni tū nullū bonū irremuneratū Cōtra ꝓsumpti onē bī Exo. xx. Ego dñs fortis zelotes. id ē amatoꝛ iusticie visitās iniq̄tatē patrū in ter/ciā ꝛ q̄rtā gñationē. Idcirco scribit Eccī. v. De ꝓpiciatu pctoꝝ noli esse sine metu. Et subdit. neq̄ adiicias pctm̄ sup pctm̄. et ne di cas. mīa dei magna ē. mīltitudīs pctoꝝ meo rū miſebit ꝛc. ✠ Itē in eccīa duo sunt scz̄ fides eccīe. et gr̄a in sacerdote. Cōtra pr̄i mū ē impugnatio vitatis agnite. ꝯ scōm in/uidia fraterne gr̄e. Nā terciū pctm̄ in spiri/tūsanctū ē impugnatio vitatis agnite De q̄ Ambro. Veritas a q̄cūq̄ est a ſſ. ē. signanter veritas fidei. Naz fides tāte vtutis ē q̄ dic̄ apl's ad Gal. i. Sz̄ ſz̄ nos aut angel⁹ de celo euāgelizet vobis ꝓterq̄ q̄ euāgelizauimus vobis anathema sit. Qui enī impugnat fidē eccīe peccat in ſſ. vt bī. xxiij. q. i. alien⁹ dic̄ canō. Alien⁹ ē. ꝓban⁹ est. hostis ē. bī̄e non ꝓt deū pr̄em q̄ vniuersal'eccīe nō tenet vnita tē. Et de talib⁹ ꝺz. ij. Pe. ij. Vel⁹ erat illis nō cognoscere viā iusticie q̄z ꝓt⁹ agnitā re/trorsum puerti. Quartū peccatū ē inuidētia fraterne gr̄e vt q̄ bōa male exponunt ex inui/dia. De q̄b⁹ Isa. v. Ue vobis q̄ dicitis bonū malū. Et illudit. De q̄b⁹ Prouer. ij. Ipse deludet illusoꝛes. Et itē. Abominatō est dñi oīs illusoꝛ. Itē in pctōꝛe duo. primū doloꝛ ꝺ ꝓmissis. ꝯ hoc est obstinatō Eccī. ij. Coꝛ du rū male hēbit in nouissimo Ber. Coꝛ durū n' ꝓpūctōe scindit' n' amoꝛe mollit'. Scōm ē ꝓpositū nō peccādi. ꝯ ꝺ est finaľ ip̄ia. aug. de pe. et habet' ꝺ pe. di. vij. c. nullus. Qui im penitēs mozit' oīno mozit' ꝛ eternaľ cruciat' q̄ sp̄ sine charitate sp̄ plen⁹ iniq̄tate toz̄q̄bit' sine fine. Et iō illud Mat. xij. Qui peccat in sp̄m̄ sāctū nec hic nec ī futuro remittet' ei. ītel ligit' de finali impenitētia. alia ꝺo dū sunt in p̄nti vita p̄nt esse remissibilia. attn̄ pctm̄ in ſſ. ꝺz̄ irremissibile. q̄z nō hz̄ aptitudinē ad illud ꝓ qꝺ remittit'. Vbi gr̄a. Socrates ꝛ plato h̄nt candē infirmitatē. vnus recipit medicinam ꝓ quā alleuiat'. alter nō. et sic vn⁹ ꝺz curabil' alter incurabil'. Sic ꝛ pctm̄ in ſſ. ꝺz̄ irremis/sibile. q̄z repellit remediū remissiōis. gratiā scz̄ sp̄ūssancti.

Feria tercia post festū sancti. s. Sermo. ci

Ego sum ostiuz ꝓ me si q̄s introierit saluabit' Joh. x. et legitur hodierna die ꝓ euāgelicali officio. Y Videmus ad sensum. in q̄busdaz turribꝫ ad custodiēdū aliq̄ loca deputat⁹ q̄ in his hī o/stiū elevatū a terra ꝓ qꝺ intrat'. et ē situ q̄i in medio turris vt null⁹ intrare possit sine con sensu ꝛ adiutoꝛio illi⁹ q̄ turrī custodit. Unde si vult aliq̄s ibi intrare ꝓcit sibi funiculum ꝛ illū sua ꝺtute trahit de terra vsq̄ ad ostiū q̄ apto intrat ꝓ eū. Spūaľ celū empirreum ē fortissima turris ꝓ qꝺ cūcta custodiūt' cui⁹ ostiū ē elevatū a terrenis. q̄z ibi ē ip̄e dei fili us scꝺa ꝑsona in trinitate. Sine c⁹ ꝑsensu ꝛ adiutoꝛio illuc venire nō possum⁹ Unī Joh. vi. Nēo ꝓt venire pt⁹ me nisi pater me⁹ tra xerit illū. Hec tractio fit ꝓ aduētū. ss. ad nos ob cui⁹ ꝺtutē hō trahit' ad supna. Unī ita ē de eo sicut ꝺ vēto turbinis. De q̄ dic̄. pbūs q̄ de nubib⁹ missus ad terrā descēdēs superi us trahit paleas ꝛ puluerē ꝛ q̄nq̄ boīez. sic ſſ. a p̄re ꝛ filio missus descēdēs ad nos in altū rapuit paleas ꝛ puluerē. i. peccatoꝛes. ꝛ ali/q̄ boīes. i. iustos ꝓm rōem viuētes Actuū viij. Spūs dñi rapuit ꝓbilippuz. De isto turbine ꝺz. iij. Reg. ij. sub figura. cum dñs vellet elevare helīā ꝓ turbinez in celum ecce curr⁹ igne⁹ ꝛ eq̄ ignei. ꝛ ascēdit helias ꝓ tur binē in celū. Et sic nos si cupim⁹ illuc alcen/dere ꝛ eternā salutē inuenire optet q̄ hoc fiat ꝓ ostiū. i. xp̄m ꝛ ostiariū. i. ſſ. q̄z ip̄e dixit Jo/hā. xiij. Nēo venit ad p̄rem nisi ꝓ me. De q̄ thema. ego sum ostiū. In summa euāgelij duo innuūtur. Prio docet rectū ingressuz ī eccīam. Scꝺo subiūgit recti ingressus igno rantiā. Primū ptz̄ in principio. Scōm ibi. il li aūt nō ꝓgnouerunt. De prio dicit. In illo tpe. scz̄ cū pharisei eiecissent cecum natura a xp̄o illūinatū de tēplo. tūc voluit eos oīdere

non veros pastores esse sed fictos. dic̃ amen amē dico vobis.qui nō intrat p ostiū in ouile sed ascēdit aliūde ille fur est ⁊ latro. ¶ Pro q̄ sciendū.multiplex est ouile. Primū est eccīa militās scz congregatio populi fidelis Michee.ij.Congregabo pl̄m iacob totū in vnū ⁊ ponā eos q̄i gregē in ouili cui⁹ pastor est xp̄s Joh.x.Ego sum pastor bonus.Re/uera bonus.nam dabat oues suas in eccīa cor pore suo ⁊ sanguine. Ostiū ē sacra scriptura Coloceñ.iij Orātes ut deus aperiat nob ostium ꝓmonis ad loquēdū misteriū xp̄i.quia p ostiū aptū manifestant interiora dom⁹.et sic p scripturas cognitio dei delitiosa manifesta tur Apoc.iij.Vidi ostiū apertū in celo.i.in/tellectū misterio⁹ veteris ⁊ noui testamenti quā scripsit ⁊ apertā fecit electis ipe ss. Item sacra scriptura dr ostiū. Nā sicut ostiū ꝓhi/bet lupos intrare ouile.sic sacra scripta mu/nit ecclesiā ne lupi.i.infideles occidāt oues. id est aīas fideles eorū falsitate.ij.ad Thi/mo.iij. Omnis scripta diuinit⁹ inspirata vtil est ad docēdū arguendū ⁊ corripiendū.s.ho/stes ecclesie.sed ostiari⁹.i.ss.debet aperire nob hoc ostiū scripture Joh̄.xiij. Paraclitus spūssanctus suggeret vobis omnia. et Joh̄. xvi. Docebit vos omnē veritatem. Idcirco dū hoc ostiū volumus aptuz h̄re. optet nos ostiariū.i.ss.inuocare.q⁹ dicit Ambro. Veri tas a q̄cūq̄ dr a spūsancto est. et q̄ nō intrat per hoc ostiū.i.per xp̄m qui veritas est ī ouile sacre scripture sed p falsas exposit̄es fur est ⁊ latro.i. Thimo.vi. Si q̄s aliter docet ⁊ nō acquiescit sanis ꝓmonib⁹ dñi nr̄i iesu xp̄i ⁊ ei q̄ sm pietatē est doctrine supbus ē et nihil scīēs ⁊c.imo verus hereticus.vt h̄ in canone xxiij.q.iij.hereticus. Hereticus ē qui aliter sa/cram scripturā intelligit q̄ sensus ss.eflagitat. Istud ostiū sacre scripture voluitur in duob⁹ cardinib⁹.s.in dilectōne dei ⁊ primi Math. xxij. In his duob⁹ p̄ceptis pendet vni.lex ⁊ ꝓphete. ¶ Et hoc ostiū nō est omnibus aptū. Sz q̄re. Rñdet Crisp.sup Mat.x.vt sit ordo inter doctores ⁊ discipulos. Si enī omnia in sacra scripta essent nuda et apta q̄s omnia in digeret interpte. Deus enī voluit alios face re doctores.alios discipulos. Jō dixit p Isa. Loquimini sacerdotes ī cordib⁹ populi. nā si oēs omnia scirēt doctor nō esset necessarius et sic ordo esset cōfusus.etiā voluit alios di/scēdo cognoscere Deutro.xxxij. Interroga patrē tuū ⁊ annunciabit tibi.maiores tuos ⁊ dicēt tibi. Secūda ratio vt boies studiose labo rantes ⁊ labore sciam exquirētes mereātur hoc q̄ ociosi nō p̄nt ⁊ p orōes impetrēt scīē tiā. Ideo Crisp. Nō est obstructa in scriptu/ris vitas sed obscurata. vt qui querāt inue/niāt.qui nolūt q̄rere nō videāt.q̄rētib⁹ dat in salutē nō q̄rentib⁹ abscondit in dānatōez nec p̄t esse excusatio dānatōis ignorātia veri tatis. Unū Hiero.in plogo sup Isaiā. Igno rātia scripturarū est ignorātia xp̄i.⁊ h̄ in ca none.xxxviij.di.q ea. Qui ea q̄ dei sunt sa/piūt a dño sapiūtur.et qui ea que dei sunt ne sciūt a dño nesciūtur. Et.i.Corint.xiij. Ig norās ignorabit Et Sap̄.xiij. Vani sūt om nes boies in quib⁹ nō est scīa dei.nā sic ostiū facit euitare dānū in ouili.sic sacra scriptura facit multa euitare crimīa. de q̄ in ca.xxxviij di.sicut inquit. Sicut stellas celi nō extin guit nox.sic mētes fideliū firmamīto sacre scri pture inherētes nō absorbet mōana iniq̄tas Ideo Hiero.ad rusticū monachū.et h̄ de p̄se.di.v.in.c.nunq̄. Anima sciam scriptura/rū ⁊ carnis vicia nō amabis.ꝓpter quod di. Gre.sup Ezech. Oēs electi q̄ eternā patri/am dēliderāt legere vel audire v̄ba vite dñt q⁹ dicit Hugo de archa Noe. Sacra scrip/tura ē liber vite ⁊ qui nō intrat p hoc ostiuz id est p verū intellectū scripte quā ostiarius id est. ss.aperit ille fur est ⁊ latro. Nā d. Au/gusti. Maior est sacre scripture auctoritas q̄ būani ingenij p̄spicuitas.ij. Pet.i. Non voluntate būana allata ē aliq̄n ꝓphetia. sz ss. inspirati locuti sūt sancti dei. Joh.v. Scru/tamini scripturas in q̄b⁹ putatis vos habere vitā eternā. Jō subdit. Qui ascēdit aliunde scz per superbiā ꝓpriū intellectū sectans. sicut iudei Mat.xv. Irritū fecistis mādatum dei ꝓpter traditōes vras.tales sunt fures.quia rapiūt gloriā alienaz.et latrones.q⁹ alios in animo occidūt.vt sunt tpe pauli.ad Gala.i. Sunt alīq̄ qui vos p̄turbāt ⁊ volūt cōuerte/re euāgeliū xp̄i. Sed licet nos aut angel⁹ de celo euāgelizet vobis p̄ter q̄ qđ euāgelizaui mus vobis anathema sit. Jō deus permittit multos lupos.i.hereticos ī ouili eccīe vt re fugium habeamus ad hoc ostiū.i.ad sacram

scripturā. De quo hr̄ in cano. xxiiij. q. iij. iō
Ideo diuina ꝓuidētia multos diuersi erro-
ris hereticos esse ꝑmittit vt cuꝫ interrogant
nos ea q̄ nescimus sic excutiamus pigritiaꝫ
ꝛ diuinas scripturas cupiam⁹. B Se-
cundū ouile ē vita penitētialis vel vita v̄tu-
osa. hāc intrare dēmus duobꝫ pedibꝫ scꝫ in-
tellectu ꝛ affectu. intellectu veritatis ꝛ affe-
ctu bonitatis. et pedes. i. affectus dn̄t eē mū-
di Job. xiij. Qui lotus est nō indiget nisi vt
pedes lauet. Attn̄ introitus dꝫ fieri per ostiuꝫ
id est ꝑ rectā intentōem. qꝛ dicit alexander
papa. et hr̄. xv. q. vi. Si sacerdotibus Non
sunt attēdenda que fiāt sed quo animo fiant
Nā s̄m Gre. xxviij. mo. Qui rectā intētōꝫ
in ope nō tenet totū opus amittit. Sed osti-
arius. i. ss. debet apire hoc ostiū. i. rectā ꝛ ve-
rā intentōem. Vn̄ p̄s. Spūs tuus bon⁹ de-
ducet me in viā rectā. et q̄ aliunde ascendit.
id est ꝑuersam intētōem hꝫ. fur est ꝛ latro qꝛ
dicit Bernar. Intētio viciosa viciosam fa-
cit animā. C Terciū ouile est bn̄ficium
ecclesiasticū. vt ecc̄ia canonia ꝛ altare vel cō-
simile. et q̄cunqꝫ nō intrat ꝑ ostiū. i. per xp̄m
hic fur ē ꝛ latro. Nam fures multipliciter i-
trāt in domū vt furētur. Prīo effodiunt do-
mū. Sic ꝛ spūales aliq̄ vt intrēt p̄laturā ec-
clesie effodiūt mentē collatoris ꝑ munera. si-
cut Symō magus Act. viij. voluit emere g̅-
tiā ss. et obtulit pecuniā discipulis. cui petr⁹.
Pecunia tua tecū sit in ꝑditionē. Sic tl̄es
ꝑdunt aīas eoꝝ et dicūtur symoniaci. i. q. i.
p̄s biter. et sunt v̄ba Gre. in registro. Pres-
biter si ecc̄iam ꝑ pecuniā obtinuerit nō soluꝫ
ecc̄ia priuet̄ sed etiā sacerdotij honore spolie-
tur. qꝛ altare ꝛ decimas ꝛ ss. vendere vel eme-
re symoniacā heresim esse nullus fideliuꝫ ig-
norat Damasce. papa. Symoniaca heresis
excedit om̄ia crimīa. nā xp̄s docuit nos fuge-
re talia peccata Mat. x. Gratis accepistis
gratis date. Si habes collationem bn̄ficij a
deo da pure ꝓpter deū. D Scd̄o fur
volens intrare domū a latere eruit postes. et
sunt illi dicētes se collaterales ꝛ amicos. de
illis. p̄s. Dixerūt hereditate possideam⁹ san-
ctuariū dei. Figurat̄ Job. xviij. Victus fu-
it petrus ꝑ ancillā. i. ꝑ amiciciā carnalem ꝙ
negauit xp̄m. sic tales qui ꝓpter amiciciaꝫ in-
digno ꝯferūt beneficia. De talibus dixit ille
plātauerūt ecc̄iam sanguīe suo. Et Michee.
iij. Ve qui edificatis syon in sanguinibꝫ.
E Tercio fur intrat domū desuꝑ irruens
et sunt qui per potētiam intrāt in aliquam di-
gnitatē spūalem. vt ptꝫ. iiij. Regū. xv. et. ij.
Paralip. xxvi. de Osia. qui in potentia sua
cepit thuribulū exercens officiū sacerdotale
et fuit ꝑcussus lepra. Similiter Nume. xvi.
Dathan ꝛ abyron potenter voluer̄t sibi vsur-
pare spūalē dignitatē. ꝓpter qd̄ terra deglu-
tiuit eos. O q̄t sunt hodie tales nō per ostiū.
id est xp̄m intrātes. ergo oēs tales dicunt̄ fu-
res. Volēs igit̄ esse verus pastor dꝫ intrare
ꝑ ostiū. i. xp̄m. Unde ep̄i scribūt Johannes
dei gr̄a ep̄s. Sed multi iā deberēt scribere.
nr̄e potētie vel amicoꝝ vel pecunie gr̄a. Cum
dicit apl̄s Hebre. v. Nemo assumat sibi ho-
norē nisi qui vocat̄ a deo tanq̄ꝫ Aaron. ideo
reprobant̄ Osee. viij. Ip̄i regnāt ꝛ nō ꝯgni-
ti. i. nō approbati. De quibꝫ etiā Osee. viij.
Ip̄i regnauerūt ꝛ nō ex me prīcipes extiter̄t
ꝛ nō cognoui. et ergo tales dicuntur fures.
qꝛ nō ꝑ ostiū. i. xp̄m intrāt. nec sicut xp̄us in-
trauit in hūc mundū F Nam sicut osti-
um v̄titur in duobꝫ cardinibꝫ. sic xp̄s duabꝫ
de causis intrauit in ouile ecc̄ie. s. rōe instru-
ctionis Job. xix. In hoc veni in m̄dm vt te-
stimoniū ꝑhibeā v̄itati. Sed dic̄ Leo papa
et hr̄. i. q. i. in. c. gratia Symoniaci nō habēt
spm̄ veritatis sed mēdacij. Scd̄o xp̄s intra-
uit rōne dilectōis Hiere. xxxi In charitate
perpetua dilexite. sic dignitas spūal̄ suscipi
deberet ꝓpter docere viā veritatis ꝛ ample-
cti viā charitatis ꝓ salute alioꝝ Vn̄ Bern̄.
Xp̄s nō gratis totiēs resumpsit Petre amas
me. sed ad docendū dilectionē quā prelati d̄-
berēt hr̄e ad oues. Vn̄ Aug⁹. ad Orosium.
Sciat se nō esse pastorē qui desiderat p̄esse ꝛ
nō ꝓdesse. Nam dic̄ apl̄s. i. Thimo. iij. qui
ep̄atū desiderat bonū opus desiderat. i. q̄ la-
borē ep̄i desiderat ꝓpter aīarū charitatē. ille
intrat ꝑ ostiū. i. xp̄m. et dicit̄ pastor ouium.
et huic ostiarius apit. i. spūssanct⁹ hūc docet
vt possit preesse Job. xvi. Docebit vos oēm
veritatē. et oues vocē eius audiūt. qꝛ bruta
anīalia suos bn̄factores cognoscūt Isaie. i.
Cognouit bos possessorē suum. multo magis
homīes videntes prelatū qui querit salutēꝫ
animarū ꝛ diligūt ꝛ audiūt vocē eius. G

Et subdit. triplex ē officiū pastoris. Primū est vacare scz a ꝯsortio maloꝝ ad vnitatez fidei ⁊ sancte mr̄is eccīe. nā qui extra hāc vnitatē sunt a spū dei nō vegetātur. vt dicit Cyprian⁹. et hr̄. xxiiij. q. i. loquit̄. extra vnitatē ecclesie spūssanct⁹ nō accipit̄. Jō Aug⁹. sup Joh. Nihil sic dz formidare xp̄ian⁹ q̄ separi a corpe xp̄i. i. ab vnitate fidei. Nā si separat̄ a corpe nō est mēbrū eius. et si nō est mēbruz eius nō vegetat̄ a spū eius. Jō dic̄ in textu. ꝓprias oues vocat noīatim. i. distincte eas ꝯgnoscit Prouer. xxvij. Diligenter agnosce vultū pecoris tui. Naz si hoc facis de bruto aīali. mlto magis de hoīe ꝓ q̄ de⁹ fudit sanguinē. et ꝓ cui⁹ aīa debes reddere rōem. quia scribit̄ Ezech. iij. Sanguinē ei⁹ d̄ manu tua requirā. iij. Reg. xx. Custodi virū istū qui si lapsus fu. erit aīa t. ꝓ a. ei⁹. ꝓpter qd̄ apl's hebre. xiij. Obedite p̄positis vr̄is. qz ip̄i peruigilāt q̄i rōem reddituri ꝓ aīabꝫ vr̄is. Scdz officiū pastoris ē educere. De q̄ in textu. et educit eas. s. ad pascēdū ⁊ instruendū viā veritatis. i. Pe. v. Pascite q̄ in vob̄ est gregē dei Dic̄ nāq̄ Gre. in registro. et hr̄. viij. q. i. In scripturis. Si is qui valet omnipotentis dei oues rēnuit pascere oñdit se pastorē summū mīme amare. Terciū officiū pastoris est oues suas añcedere. s. in exēplo sanctitatꝫ sic p̄cedit in officio dignitatis. De q̄ subdit ī textu. et cū ꝓprias oues emiserit āte eas vadit scz ꝑ bona exēpla. et implēdo ea q̄ docet. nō eniz sufficit ouibꝫ bōa dicere sz req̄rit̄ ⁊ facere. qz dic̄ Aug⁹. Bene docere ⁊ male viuere est seip̄m ꝯdēnare. Jō dicit Nicolaus papa vij. q. i. Sciscitaris. dñt pastores dicatū p̄bere gregibꝫ tāq̄ arietes ouibꝫ ⁊ vt oues sequātur ꝑ illā viā quā pastor ambulat. Und̄ Gre. Cū pastor ꝑ abrupta gradit̄ nc̄ce ē vt grex ad p̄cipitiū seq̄tur. H Quartū ouile est regnū celoꝝ Joh. x. Erit vnuz ouile et vn⁹ pastor. ibi ingrediēt̄ ⁊ egrediēt̄ ⁊ pascua inueniēt. ingredient̄ ad dīnitatē. et egrediētur ad hūanitatē. Sz ostiū est xp̄s. De quo dic̄ in textu. ego sum ostiū. Hoc figurat̄ ī Leuitico. vbi d̄r. ad ostiū tabernaculi fiebat oīs oblatio. et sic oīs oblatio in ecc̄ia fit per xp̄m Si placare cupim⁹ patrē quē horrēdis peccatis offendim⁹ nūq̄ aliter q̄ in xp̄o placat̄ omp̄s de⁹. nec p̄t fieri ingressus in regnū celi sine eo. De quo Aug. de ciuitate dei. et habet̄. xxvi. q. ij. qui sine. Qui sine saluatore salutē vult habere. non sanus sed eger est. non prudens sed stultus est. Sed optet vt ostiarius. i. spūssanctus apiat hoc ostiū. i. instruat nos de vera fide xp̄iana. vt hr̄ de ꝯsec̄ dis. iiij. c. gr̄a. Fides nō est tantuz liberi arbitrij. sed donum spiritussancti. Ideo dixit christ⁹ Johannis. xvi. Ille me clarificabit. id ē clare vobis de me fidem manifestabit.

De animabus.

Sermo. cij.

Erat homo ex phariseis Nicodem⁹ noīe. scribit̄ Joh. iij. et lectū est hodie pro officio euāgelicali. I In verbis premissis duo innuuntur. Primo conditio humane fragilitatis. Secundo dispositio quotidiane mortalitatis. primū ibi. erat homo. scdz ibi. ex phariseis. De primo dicit. erat homo. ecce cōditio hūane fragilitatis. Nam homo s̄m Isido. dicitur ab humo. s̄m illud Gen̄. i. Formauit deus hominē de limo terre. Ideo Job. vij. Quid ē homo quia magnificas eum. Respōdet. p̄s. cxliij. Homo vanitati similis factus est dies eius ⁊c̄. Sed iam pauci sunt qui hoc perpendūt. vt sunt amatores mundi ⁊ carnis. De q̄bus Gregori⁹ in mora. Carnales mētes. qz presentia diligūt. ideo vitaz carnis fugitiuā minime perpēdunt. Si enī velocitatē transitus eius aspicerēt hanc mīme amarēt Quapter dic̄ Crisost. Quid pl⁹ hz ista vita q̄ somniū in nocte. De q̄ Isa. xxix. Sic̄ somniat esuriēs ⁊ cōedit. q̄n aūt fuerit exꝑgefact⁹ vacua ē aīa ei⁹. Et sic̄ somniat sitiens ⁊ bibit. et postq̄ fuerit exꝑgefact⁹ lassus adhuc sitit. sic est delectatō mdi apparēs ⁊ n̄ existēs ⁊ modicum durans in vita presenti. Unde Sapientie. v. Tanq̄ nauis que pertransijt fluctuantez aquā cuius cū p̄terierit nō est inueuire vestigiū. sic ē in p̄nti ꝯditio hominū. vñ Gre. Is qui nauigat siue stet siue sedeat dormiat aut vigilet tūc in naui cōtinuo tñ vadit sic ⁊ nos siue volētes siue nolētes ad finē ducimur. eo q̄ s̄m Aug. vita nr̄a nihil aliud est nisi cursus ad mortē. ꝓpter qd̄ dēret fore ad illā secure ⁊ hilarit̄ excipiēdā dispositō q̄dā.

Sermo

Nam dicit Señ. Venturã mortẽ nemo hylaris accipit nisi qui ad illã se dispsuerit siue preparauerit. Jõ scribit̃ iiij. Reg. xx. Precipe domui tue morieris. Ecce illa est conditio hũane fragilitatis q̃ hõ nascit̃ vt moriat̃ ad Heb. ix. Statutũ est oĩibꝫ hoĩbus semel mori. ℟ Dixi scõo subiũgit̃ dispositio quotidiane mortalitatis. Nã dicit. Aug. hõ est in pñti vita tanq̃ in domo aliena cum nõ habem⁹ hic manentẽ ciuitatẽ. ad Heb. xiij. ꝓpter qõ requirit̃ bona dispositio ad mortez que ꝓtinet in pñti euãgelio. Primũ qõ disponit hoiem ad mortẽ est ꝯgnitio ꝓprie ꝯditionis. et tangit̃ ibi. erat homo. Hõ enĩ est creatura rõnalis. et ergo primũ ẽ q̃ dñt cognoscere q̃ reddãt rõem de oĩibꝫ cogitatõibꝫ verbis ⁊ opibꝫ. vt hĩ. xv. q. i. in. c. firmissime §. ex eo. vbi dicit̃. hoies qz rõnales sunt de se ⁊ de oĩibꝫ rõem reddituri sunt ⁊ p suoruz actuũ qualitate recipiẽt aut gloriã aut penã eo q̃ dicit Gre. Venturus iudex ab vnoq̃q̃ nĩm exigit p iusticiã ⁊ veritatẽ qõ dedit p misc̃diam ⁊ bonitatẽ. Jdeo Greg. in omelia De tanto humilior ad soluendum ⁊ promptior quisq̃ debet esse q̃nto obligatiorẽ se cõspicit in reddenda rõne. Sed vide si es ratõnalis dispensator tũc facies tuã ꝓputatõez sine dilatõe. Nam dicit Berñ. Cõputatio dilata facit obliuisci multa. cõputa igit̃ q̃ multa tibi dñs ꝓtulit. De quo Aug. Dedit tibi celũ cũ sideribꝫ. aerẽ cũ volucribꝫ. aquã cũ piscibꝫ terrã cũ graminibꝫ. totũ mũdũ cũ ꝓtẽtis oĩibus. Si igit̃ es hõ ⁊ rõnalis creatura memẽto rõnis vt ꝑm illã agas ⁊ teip̃z primũ ꝯgnoscas. quia dicit Berñ. Scio neminem posse saluari sine sui cognitõe. cognosce igit̃ te mortalem Eccl̃i. vij. Memorare nouissima et in eternũ nõ peccabis. Et nõ solũ mortalẽ. sed etiã de oĩibꝫ opibꝫ te reddituruz ratõem Ecclesiastes. vlti. Cũcta que fiũt adducet dñs ad iudiciũ. Nam dicit Aug. de ciuitate dei. li. i. Nõ multũ est q̃ moriamur ꝫ quo ire cogamur hoc meditare Aug. li. ome. dicit. An gustie sunt mihi vndiq̃z. in carne manere nõ valeo. carnẽ exire formido. iudex ante ianuam assistit hũc timeo videbo eũ cuius mãdata ꝓtẽpsi. inspiratões neglexi. sponsum vereor quia fornicata sum cũ alienis amatoribus quid igit̃ faciã cum ad iudicandum surrexerit dñs. Nam dicit Hebreo. ij. Si enĩ omnis preuaricatio et inobedientia iustam accepit mercedis retributionẽ. quõ nos effugiem⁹ si tantã neglexerimus salutẽ Hoc ꝯgnoscẽs Berñ. in meditationibꝫ dicit. Tunc presentabor ante districtũ iudicez de omnibus reddituruz ratõem. tũc dimisso capite male cõscientie in iudicio stabo ⁊ dicetur mihi. Ecce homo ⁊ opera eius. ℟ Sermõ quod req̃ritur est segregatio praue cogitatõis siue congregatõis. quia ex pharisei s. abiit ad xp̃m hoc docet vetus ⁊ nouũ testamentũ. Vetus Isaie. lij. Recedite immundum nolite tangere. Exemplum Eccl̃i. xiij. Qui tetigerit picem inquinabitur ab ea Prouer. xiij. Qui cũ sapientibꝫ graditur sapiens erit. ps. xvij. Cum sancto sanctus eris ⁊c̃. Seneca cũ illi quersare qui te meliorẽ possunt facere. Jdeo i. Corinth. v. Nũc aũt scripsi vobis nõ ꝯmisceri. Si is qui frater noĩatur inter vos ẽ fornicator aut auarus aut ydolis seruiens ⁊c̃. cũ hmõi neq̃ cibũ sumere. Ecce quã seriose imbet mĩstros xp̃i separari a malis. et tãgitur ibi er pharisei. Nã phares dr diuisio ⁊ nõ solũ a societate p̃ua dr esse diuisio. sed etiam ab oĩi ꝯcupia. ps. xcvi. Qui diligitis dñm odite malũ. i. omnẽ tpalem amorẽ ⁊ carnalez Greg. Qui adhuc per illicita desideria defluit ꝓfecto deuz nõ amat Math. x. Qui amat patrẽ aut matrẽ plus q̃ me nõ est me dign⁹. Jdeo ad Hebre. xij. Deponẽtes omne pondus ⁊ circũstans nos peccatũ. ℣ Terciũ quod requirit̃ est fuga auaricie. et tangit̃ ibi. nicodem⁹. quod interp̃tatur effluxio terrestreitatis. i. Petri. v. Omnẽ solicitudinez vram p̃icientes in eũ. nã dyabolus tũc tẽptat Seneca. Cũ oĩe victũ senescit auaricia iuuenescit Eccl̃i. viij. Multos pdidit auruz ⁊ argentum. Quartũ est viua ip̃s inscriptiones scz in libro vite. cuz dr nomine. ps. lvi. Sperate in dño ⁊ effundite coraz illo corda vra. Ro. v. Spes nõ cõfundit. Jdez spe salui facti sumus. nõ ex meritis Berñ. Nõ enĩ sunt talia merita p̃ que dat̃ vita eterna Ro. viij. Nõ sunt condigne passiones ⁊c̃. Berñ. Hoc totũ est meritũ hois vt spem suã in deũ ponat. bona tua deo tribue. mala tibi. ps. xxxvi. Spera in dño et fac bonitatẽ Eccl̃i. ij. q̃s speauit in dño et derelictus est. certe nullus.

Ideo Leo papa de pe. di. vij. Nēo desperandus ē dū in hoc corpe ꝯstitut⁹ ē Ber. Maior ē dei mīa q̄ q̄uis nr̄a miseria Hebreo. x. Habētes fiduciā in ītroitu scōꝝ in sanguine xp̄i q̄ initiauit nob̄ viā nouā. Quītū ē attentio dignificatōis. ibi. prīceps rōe liberi arbitrij ⁊ dignitatis Ber. Memēto hō ꝙ te fec̄ de⁹ vt eū timeas De q̄: q̄ de terra vt nō sup̄bias. q̄lē. q̄ ad suā imaginē vt eū diligas. ad q̄d. ad debitū finē vt eternā gloriam teneas. Ecce dignitas vt oīa ꝓpter hoīem ip̄e ꝟo hō ꝓpter deū. Mgr̄ in. ij. di. i. Rōnal̄ creat̄a facta ē vt summū bonū intelligerꝫ intelligēdo amaret. amādo possideret. possidēdo frueret̄ Sꝫ q̄ hō rōeꝫ hꝫ iō rō q̄ret̄ ab eo. N Sextū ē plenitudo ꝯfessiōis Isa. xliij. Narra si q̄d habes vt iustificerꝫ Mgr̄ in. iiij. di. xvi. Quilibet ꝯsideret q̄litatē ⁊ q̄ntitatē criminis Aug. Scio dñm oī crimīoso inimicuꝫ et innuit̄ ibi. iudeoꝝ. i. ꝯfitentiū. Et intelligitur de ꝯfessione fidei in corde ⁊ ore Math. x. Qui me ꝯfessus fuerit corā hoīb⁹ ⁊c̄. q̄ diabol⁹ valde tēptat de fide. q̄ ē radix bonoruꝫ op̄m. nā sic̄ fruct⁹ ꝓcedit ex radice sic opus ex fide Ro. v. Just⁹ ex fide viuit Richar. de san. victo. vbi nō ē fides nō ē spes neq̄ charitas. quō enī habeā charitatē in eū in quē ñ spero. Septimū accessus. et tāgit̄ ibi. vcīt ad iesum Aug. Per op̄atōeꝫ ꝟtutuꝫ accedim⁹ ad ihm̄ nō pedib⁹ corp̄is sꝫ mētis. p̄s. xxxiij. Accedite ad eū ⁊ illuminamī Aug. Est enim charitas forma ꝟtutū Dyoni. Charitas ē ignis trāsformās amātē in amatū aug. Ubi charitas desit cetera nō ꝓsunt O Octauū ē attributō donatōis vt oīa bōa naturalia tp̄alia et sp̄ūalia deo ascribas ⁊ nihil tibi. Iuxta illud Isido. Nil de te p̄sumas nil tibi ascribas sꝫ totū deo. et tāgit̄ ibi. nemo p̄t hec signa ⁊c̄. Iō aug. In oīb⁹ da illi charitatē tibi hūilitatē. q̄ nō sunt tl̄ia merita ꝓpter q̄ dat̄ vita eterna nisi ex dei gr̄a. Idcirco hō moriēs deberet hr̄e in meditatōe dñicā passionē ꝟtute c⁹ oēs saluātur q̄ sunt d̄ nūero saluādoꝝ Crisꝭ. Oīs sal⁹ nr̄a in passiōe xp̄i est posita. Et aug. Si passio dñi abesset nēo ad deū spem hr̄e posset. q̄s ꝯditiōes p̄p̄atōis ad mortē nō habuer̄t q̄ꝝ hodie fit mēoria. idcirco petunt a nob̄ suffragia ad q̄ nos tenem̄. eo ꝙ dic̄ Eusebi⁹. Qui defunctꝫ ꝯsolatōem negat ip̄e ꝓfecto a ꝯsolatōe alien⁹ erit. Iō guido in ꝭmōe. Clamāt sup̄ nos aīe in purgatorio iō ꝙ de eis nō fit mētio in h̄ seclo. nā sancta ⁊ salubris ē cogitatio ꝓ defunctis exorare vt a pctīs saluāt̄. ij. Mach. xij. et tādem a penis ad vitā ꝑducātur eternā Ad quā ⁊c̄.

De sancta trinitate.

Sermo. ciij

Firmiter credim⁹ ⁊ simpliciter ꝯfitemur ꝙ vn⁹ solus ē ver⁹ de⁹ eternus īmensus ⁊ incōmutabilis incōp̄hensibil̄ om̄ipotēs ⁊ ineffabilis p̄r ⁊ filius ⁊ ss̄. Ita scribit Innocē. terci⁹. et hr̄. de sūma trinitate ⁊ fide catholica. ⁊ applicat̄ ꝓ themate festiuitatꝫ hodierne. P Pro q̄ sciēd̄ dic̄ Guilhelm⁹. Ex q̄ hō ab aliq̄ est etiaꝫ sub aliq̄ ⁊ ad aliq̄d ⁊ sup̄ aliq̄. nc̄c̄e hꝫ illum ꝯgnoscere a q̄ ē. ne sit tāto bñficō īgrat⁹ ⁊ ꝑ ꝯñs ceterꝫ bñficijs īdign⁹. ber. Ingratitudo ē vēt⁹ vrēs ⁊ siccās fontē pietatis rorē miscd̄ie et fluēta gr̄e. Scd̄o nc̄c̄e hꝫ cognoscere sub q̄ est. ne sit inutilis ꝭuus. et ꝑ ꝯñs ira dei ⁊ pēa dign⁹ Prouer. xiiij. Accept⁹ est regi minister intelligēs iracūdiā e⁹ inutilis sustinebit Mat. xxv. Inutileꝫ ꝭuū ꝓijcite in tenebras exteriores: ibi erit fletus ⁊ stridor dentium. Ideo necesse habet cognoscere eius maiestatē vt sciat eū glorificare. maiestas aūt eius exprimitur ꝑ hoc aduerbiū summe. summe potēs. summe bonus. summe sapiēs Etiā necesse est cognoscere que sit eius voluntas. vt sciat ei ad beneplacitū ꝭuire. Et miscd̄iam ei⁹ ⁊ iusticiā in seruos suos exhibendā iusticiaꝫ in offendētes. misericordiā in debito modo sibi seruientes. Tercio necesse habet cognoscere ad q̄d ē. sine hac enī cognitōne erit homo in mari huius seculi quasi sopitus gubernator amisso clauo Prouer. xxiij. Nescit enī dirigere se qui ignorat quo debeat tendere. in exilio huius mundi Gre. Qui peregrinationē pro patria appetit inter dolores dolere nescit. Item in itinere presentis vite fatigabitur. et quiete finis frustrabitur Augustin⁹ Fecisti nos ad te inquietum est cor nostrum donec requiescat in te. ¶ Quarto habet cognoscere a quo tenet ea supra que positus est ne sit infidelis seruus in his in quibus soluꝫ

miniſteriū habet ſibi vſurpans dominium. ⁊ ita qui ꝑ fidelitate foret remunerādus, ꝑ infidelitate ſit puniēd⁹? Mat. xxv. Euge ſerue bōe ⁊ fidel' q⁹ i pauca fuiſti fidelis intra i gaudiū dñi tui. Cōuerſo Lu. xvi. Si in alieno fideles nō fuiſtis q⁹ vr̄m ē qs dabit vob. Ali enū eſt bonū trāſitoriū. nr̄m aūt eternum. Ber. Terrene diuitie nec ve nec vre ſunt. ſi vre ſunt tollite eas vobiſcū. Et. ps. xlviij. Nō cū interierit nō ſumet oīa neq; deſcēdet cū eo gl'ia ei⁹. Cri⁹. Diſpēſatores ſumus nō dñi diuitiarū. i. Cor. iiij. Queriť inter diſpēſatores vt fidelis q̄s inueniať. Ex ꝓuenientiſſim⁹ mod⁹ cognoſcēdi p̄dctā ē ꝑ fidē Johā. i. Deū nēo vidit vnq; vnigenit⁹ filius q̄ eſt in ſinu p̄tis ipe enarrauit. byla. Soli ꝺo de ſe credendū ē nec mirādū eſt ſi optet br̄e cognitōez ꝑ fidē de p̄re inuiſibili a q̄ ſum⁹. Cū enī de parētib⁹ carnalib⁹ aliter cognitio bti nō poſſit vt oñdit Gre. li. iiij. dyalogoꝝ. Au dacter dico q⁹ ſine fide nec infidel' viuit. Si enī oſtēdere infidelē voluero ⁊ ꝓſcrutari quē p̄rem vel quā matrē būit rñdit, ꝓtin⁹ illū vl iſtā. quē ſi req̄rā vtrū nouerit q̄n cōcept⁹ ſit. vel viderit q̄n nat⁹ fuit fateť ſe nō vidiſſe. et tñ q̄ nō vidit credit. Idē ſi de ſuo ipo viſibili corꝑe credūt q̄ nō videŕt. cur inuiſibila nō credūt q̄ corꝑaľ videri nō p̄nt. Jō dic̄ firmiter credim⁹. ❡ Et nota mod⁹ iſte cognoſcēdi ꝑ fidē bz tres dignitates. Primo q⁹ eſt deo glorioſ⁹. q⁹ gl'ioſum ē p̄cipi ſi ſimplici vbo ei⁹ credať abſq; cautōe pignoꝝ vl iuramēto vel fideiuſſoribꝫ. et ignominioſuz ē ei atz moleſtū ſi e⁹ vbo ſimplici nō credať cū etiā cuilibet viro note bonitatis moleſtū eſt. ſi ei⁹ vbo ſimplici nō credať. q̄to magis regi gl'ie q̄ nec falli nec fallere ꝑt diſplicet ſi nō credať vbis ſuis ſine cautōe ⁊ ſine ratōe quā q̄ŕt gētiles ⁊ ſignis q̄ q̄rūt iudei. i. Corinth. i. Judei ſignū petūt ⁊ greci ſapiam q̄ŕt nos aūt p̄dicam⁹ xp̄m crucifixū. iudeis q̄dē ſcādalū. gētib⁹ aūt ſtulticiā. ipis aūt vocatis iudeis atz grecis xp̄m ꝺi vtutē ⁊ dei ſapiam Mat. xij. Gñatio ꝓua ⁊ adultera ſignū q̄rit. ⁊c. Et Mat. xvij. O generatio incredula et peruerſa vſq; quo ero vobiſcū. vſq; quo patiar vos. Nā ypocras ⁊ pitagoras induxerunt banc legem in diſcipulis ſuis. vt non eſſet q̄ in ſententijs ſuis interrogaret, ꝓpter quid ſz eis ꝓ rōne dicētis auctoritatis ſufficeret. q̄to magis auctoritas diuina ꝓ rōne habē da ē. Scꝺo q⁹ eſt meritoriū cū ſcz bō aſſentit deo in bis q̄ nō ſunt ſenſui manifeſta. nec per ſe nota intellectui. Illa aſſenſio ē libera ideo meritoria Gre. Fides nō bz meritū vbi humana ratio p̄bet exp̄imētū. Tercio iſte mod⁹ cognoſcēdi ē laude dign⁹. vt ptz de Abraaz Ro. iiij. Qui ꝓtra ſpem in ſpem credidit. glo. ꝓtra ſpem naťe in ſpem gr̄e vt vetulus ex vetula ſterili generaret Gen. xv. Credidit Abrahā deo ⁊ reputatū eſt illi ad iuſticiā. Similiter bta virgo beatificať Luc. i. Beata q̄ credidiſti ⁊c. Aug. in li. de vginitate. Beatior fuit Maria in ꝓcipiendo fidē xp̄i q̄ cōcipiendo carnē. Ecōuerſo moyſes ⁊ Aaron puniūtur de incredulitate Numeri. xx. Quia nō credidiſtis mihi vt ſanctificaretis me coram filijs iſr̄l' nō introducetis hos pplos in terram quaz dabo eis. Et Zacharias ſimiliter puniťur Luce. i. Ubi ait angelus. Ecce eris tacēs ⁊ nō poteris loqui vſq; in diē quo hec fiant. ꝓ eo q⁹ nō crediſti verbis meis q̄ implebuntur in tpe ſuo Eccī. xvi. In gente incredibili exardeſcet ira. Et Apo. xxi. Timidis ⁊ incredulis ⁊c. pars illoꝝ erit in ſtagno ardenti igne ⁊ ſulpbure. ℟ Ideo firmiter credimus primo. quia fides deo placet. Eccī. i. Beneplacitū eſt deo fides ⁊ māſuetudo. ita q⁹ ſine fide nihil placet ei Hebreo. xi. Sine fide impoſſibile eſt placere deo. Jō omnes infideles ſunt filij ire. i. Johānis. iij. Qui incredulus eſt filio nō videbit vitā eternam ſed ira dei manet ſuper eū. auguſti. Sine fide falſa eſt omnis virtus. Item fides initiat matrimoniū inter deū ⁊ animā Oſee. ij Sponſabo te mihi in fide. fideſ enī eſt velut anulus argenteus poſitus in digito ſponſe. nam anulus nō debet excidere nec excidi. ⁊ ſic fides. quia non debemus deo attribuere quod nō ſit eius. nec negare quod ipius ſit. In argento intellige q⁹ fides ex puritate ſincere confeſſionis debet reſonare. q⁹ argētuz cūdidū eſt ⁊ reſonat. ideo dicit ſimpliciter cōfitemur ſcz ore Romañ. x. Ore confeſſio fit ad ſalutem. Ideo Johannis. xx. Beati qui non viderunt et crediderunt. Et ſic placet deo. Secundo fides diſplicet dyabolo. quia ipa ei cultum ⁊ bonoreꝫ quē in mūdo habuit

abstulit.q uia expulit dyaboluz ab hominib9 q̃tũ ad aĩas ⁊ q̃tũ ad corpa Act.x. Fide purificãs corda eor̃ Mar.vltı. Signa ãt eos qui crediderit.hec sequẽtur In noĩe meo e/ ĵciẽt ⁊c. Hec est q̃ dyabolo resistit.i. Pe.v. Cui resistite fortes in fide. Ipa est scutũ ig/nea tela inimici extinguẽs Ephe.vi. In omn̄i/bꝰ sumẽtes scutũ fidei in q̃ possitis oĩa ⁊c.

¶ Itẽ fides est lucerna p quam in nocte pñtis vite ambulam̃.ĵj. Corinth.v Per fidẽ enĩ ambulam9 ⁊ nõ p speciẽ Aug. Ambule/mus p fidem ⁊ puenie m9 ad speciẽ Aug .in li.de fide ad petrũ. Si quis nõ ambulauerit p fidẽ: nõ puenıet ad speciẽ. Itẽ fides facit hominẽ filiũ dei.ad Gal.iĵj. Omnes filĵ dei estis per fidẽ.et Job.i. Dedit eis ptãtez fili/os dei fieri bis qui credũt in noĩe eius.i. Jo bã.v. Dis qui credit q ibũs est xp̃s ex deo natus ẽ. Aug.de fide ad petrũ. Sine fide ne mo p̃t ad numerũ filioz dei ptingere Aug9. de vbis dñi. Ambula p fidẽ sic puenies ad speciẽ. Itẽ fides est stella matutina p eã oriẽ dies gr̃e.q2 est initiũ vite spũalis Ephe.iĵj. Per fidẽ habitat xp̃us in cordibus vestris. Itẽ Guilhelmus. Fides est radix omnium bonoz.ipa est cã dilectõis Aug. Nihil perfe cte diligiẽ q̃ nõ per fidẽ cognoscẽ.sed fides per dilectõem est causa opm. Ũñ ipa ẽ pria pars vite gratie ⁊ causa totius residue vite. Ideo bene dr̃ ad Ro.i.et ad Hebre.x. Ju/stus ex fide viuit Gre. Quantũ credis tãtũ speras.q̃tũ speras tantũ amas Aug9. super Job. Sicut in radice arboris nulla apparet species pulchritudinis.tamẽ quidq̃d ẽ in ar/bore pulcritudinis ⁊ decoris ex illa ꝓcedit. sic ex fidei hũilitate quidquid meriti Jõ gre go. Sicut rami sine radice arescũt.ita queli bet bona licet videant̃ bona nulla sunt si a fi dei soliditate diuiũgant̃. Et Aug9. de fide ad Petrũ. Sine fide omnis labor vacuus est.

¶ Sed diceres de cornelio Actuum.x. Rñdet Gre.sup Ezech.ome.ix Cornelius fecit opa bõa ex fide recipiẽda Ideo ab ãge/lo audiunt. Oratões tue ⁊ elemosine ascẽde runt in memoriã in ꝓspectu dei Aug9. de fi/de ad petrũ. Firmiter tene ⁊ nõ dubites om/nes paganos ⁊ iudeos.omnes hereticos ⁊ sci smaticos qui extra eccl̃siã catholicã p̃tem finiũt vitã in ignẽ ituros qui ꝓparatus est dyabolo ⁊ angelis eius. Sed diceres de pa ganis quibꝰ nõ est predicandũ nec p̃dicatũ Rñdet apl̃s Roma.x. Nunquid nõ audie/runt.⁊ quidẽ in omnẽ terrã exiuit sonus eorũ Et subdit Isa.di. Inuẽtus sum a nõ querẽ tibꝰ me palam apparui bis qui me nõ inter/rogabãt.i.gentilibus Ad israel aũt dicit To ta die expandi manus meas ad ꝑpulũ non credentẽ sed ꝓtradicentẽ mihi. Et Augusẽ. Nulli vnq̃ defuit qui dignus fuit vel p̃ pre dicatõem vel p inspiratõem. Dicit enĩ sanc. Tho.ĵj.ĵj.q.ĵj.ar.vij. Multis gentilibꝰ fuit facta reuelatio de xp̃o vt ptz per ea q̃ predi/cauerũt. Naz Job.xix. Scio q redemptor meus viuit. Sibilla etiã,pnunciauit de xp̃o vt Aug.dicit.et omnes qui saluati sunt p fi/dẽ sunt saluati mediatoris. Item dicit firmi ter credimus Bernñ.de ꝑsilio.v. Fides am/biguũ nõ habet aut si habet fides nõ est sed opinio. Ideo de hre. dubius in fide infidel est. Et san. Tho.ĵj.ĵj.q.i.ar.iĵj. Fidei eccle/sie nõ põt subesse falsum. Ideo ad Galat.i. Sed licet nos aut angelus de celo euãgeli/zet vobis p̃eterq̃ qđ euãgelizauimus vobis anathema sit. Ideo subdit. Et simpliciter ꝓ fitemur scz sine omni ambiguitate.q2 nõ licet ꝓfunde scrutari ỏ trinitate Eccĩ.iĵj. Altiora te ne quesieris ⁊ fortiora te ne scrutatus fue/ris. Nam omniũ operũ dei nullã p̃t homo i uenire rõem Eccĩ.viij. Jõ Job.xxxvi. Ve mẽto q ignores opus eius .⁊ sequitur Ecce deus vicẽs scĩam nostrã. ¶ Unde du plici de causa nõ licet ꝓfunde scrutari de trini tate. primo q2 vanũ. secũdo q2 periculosum. Primo quia vanũ. nam homo nõ põt ibi p uenire ad finẽ salubriter nisi p fidem .Unde Hugo de sancto victore. Unde q̃d possit spi/ritus carnis in mõdo. vt ex hoc intelligas q̃d possit sensus mẽtis in deo.q.d. Ututẽ mi/nime herbe homo ñ p̃t scrutari in mũdo.q̃d faciet de deo.nã ipa dĩnitas altior te ẽ Job. xi. Excelsior celo est ⁊ q̃d facies,ꝓfundior in ferno ⁊ vnde cognosces.nã sic vanũ est diri gere oculos ad illud qđ ẽ in abysso terre .sic ad diuinitatẽ inuestigandã. Unde legitur ĩ apocrifo esdre qui voluit,ꝓfunda dei scruta ri recepit rñsum ab angelo. Si vales flamã ignis pondera.flatũ venti.mẽsura.p̃teritum diẽ reuoca q.d. nllo mõ potes .sic et scrutari

miſteriū trinitatis. Exēplū legit de ſcō Augusti. eo tpe q̄ libros de ſancta trinitate ſcribebat. trāſiuit ad lit⁹ maris ſe occupādo inuenit puerulū cū q̄dā cochleari argēteo q̄ aq̄m maris in puā foueā fundebat. interrogatus ab Aug. q̄d faceret. rñdit. totuz mare ſe velle ad foueā illā puā fundere. Et Aug⁹. ſubriſit dicēs. O puer ē tibi impoſſibile. Rñdit puer. facilius eſt mihi hoc facere q̄z q̄ tu cogitaſ te adimplere vt. pfundū ſancte trinitatiz vis tuo puo ingenio ꝓpēdere. Ideo Aug. Nulla res inutiliorē occupatio ſancte trinitatis. Scō eſt valde periculoſum. Nā ex immensitate lumiſ pt hō incurrere cecitatē erroris. Vñ Hylari⁹ in li. de trinitate. Virtutē terreni luminis obſtupeſcis q̄d facis in ſole iuſticie. Jō phūs. ij. metha. Sicē ſe hz oculus noctictoracis ad lumē ſolis. ita intellect⁹ noſter ad ea q̄ ſunt manifeſtiſſima nature. Quid igitur faciem⁹ de ſupnaturalibz. ꝓpter q̄ dicit Dyoni. de diuinis noibz. Trinā vnitatez q̄ ſimul eſt deus neq̄z dicere neq̄z cogitare eſt poſſibile. Jō hec feſtiuitas iā celebrat in ſpecialiꝑ vulgares. ſed in cōmuni feſtiuitate dñicali ne det occaſio hoc archanū trinitatiz curioſe inq̄rere. Nā ſcribit Prouerbi. xxv. Qui ſcrutator eſt maieſtatiz opprimet a gla. Jō Aug. in li. de trini. vbi q̄rit vnitas trinitatis pris z filij z ſpūſſancti nuſq̄z periculoſi? errat. nec laborioſi? aliq̄d q̄rit. nec fructuoſius aliq̄d inuenit. Jō Catho. Mitte archana dei celū inq̄rere q̄d ſit. Et apls Ro. xi. Noli altū ſapere ſz time. Nā dic Greg. Hec ſumma trinitas eſt magis fide venerāda q̄z curioſe inueſtigāda Eccls. vij. Quid necē ē hoi maioza ſe q̄rere cū ignorat q̄d conducat ſibi in vita ſua. Nā ꝑm Berñ. Scrutari temeritatis eſt. ſz credere pietatis Jō bñ dz. Firmiter credimus z ſimpliciter ꝓfitemur q̄ vnus eſt ſolus verus de⁹ pater z filiꝰ z ſpūſſanctus tres q̄dē pſone ſz vna eſſentia. ✠ Qđ aūt vnus ſit deus ſubāliter. ꝓbat autoritate ſacre ſcripē z ratōe. Prio autoritate ſacre ſcripē Deutr. vi. Audi iſrael dñs de⁹ tuus de⁹ vn⁹ eſt. Et Malach. ij. Nunquid ñ de⁹ vnus creauit nos. Et. i. Thimo. vi. Beat⁹ z ſolus potēs rex regū z dñs dñantiū. qui ſolus immortalitatē habet z lucē inhabitat inacceſſibilem Itē. ꝓbatur rōne. Si ſunt plures diꝝ aut ſunt eiuſdem nature aut nō. ſi nō tūc vnus eſt deus alius nō. q̄z nō habet naturā diuinā. Si aūt habēt eandē naturā diuinā z cū in deo idē ſit natura z eſſe tūc habe būt idē eſſe. ſed que habēt eandē naturam z idē eſſe ſunt vnū igit̄ ꝛc̄ De quo dicit leo papa. Credimus ſanctā trinitatē patrē z filiuz z ſpūſſanctū vnū deū omnipotentē. vni⁹ ſubē vnius poteſtatis. Et hoc ꝓbat in multis. primo in ſcripturis. ſcō in creaturis. tercio in figuris. quarto in miraculis. Primo in ſcripturis diuinis z autoritate diuina Gene. i. Faciamus hoīem ad ymaginē z ſiłitudinem noſtrā. Faciam⁹ reſpicit pluralitatē pſonarū ſiłe noſtrā. ſed ymaginē z ſimilitudinē reſpicit eſſentie vnitatē. Scō. ꝓbat angelica autoritate z ſcriptura. q̄z angeli non ceſſant die ac nocte clamare ſanctus. ſanct⁹. ſanct⁹. ꝛc̄. Iſa. vi. Tercio autoritate ꝓphetica. ps. lxvi. Benedicat nos de⁹ de⁹ nr̄ ꝛc̄. ecce pluralitas pſonarū. et metuant eū. ecce vnitas eſſentie. Quarto autoritate aplica. i. Joh. v Tres ſunt qui teſtimoniū dāt in celo. pr̄ verbū z ſpūſſanctus. et hi tres vnū ſunt. Item ad Gal. iij. Miſit deus ſpiritū filij ſui in cordaꝝa. Quinto autoritate euāgelica Mat. vlti. Baptiſantes eos in noīe pris z filij z ſpiritusſancti. z tangitur vnitas eſſentie in noie ✠ Scō in creaturis adiuuatur fides noſtra ſcz ſuperioribz medijs z inferioribz. De ſuperioribz vt in ſole ꝑm Aug. tria ꝓsideran tur. eſſentia ſplēdoz z caloz. eſſentia ſol⁹ a nulla creaꝝa creat̄. ſic pr̄ a nullo. ſplendoz a ſole oriť. et ſic filiꝰ a pr̄e gñat̄. caloz ab vtroq̄z ꝓuenit. et ſic ſpūſſanct⁹ ab vtroq̄z ꝓcedit Itē Aug. de verbis dñi. Si diuidere non potes creatū ſolē quō diuidere potes creatorē. Itē in creaturis medijs ſicut in hoīe vna eſt aīa z tres potētie. ſ. intellect⁹ voluntas z memoria Itē in infimis vt i roſa. natura coloz z odor vna tñ roſa. et ſic bic. Jō Aug. ſup Joh. ſermone. xlix. In trinitate nūer⁹ eſt z nūer⁹ nō apparet nūer⁹. q̄z tres qui teſtimoniū ꝓbibent pr̄ z filiꝰ z ſſ. et cū cepis nūerare q̄dq̄d numeraueris nō poteris rñdere. q̄z hi tres vnū ſūt Aug⁹. de trinitate li. xi. Aliꝰ eſt pr̄ q̄z filius ſed nō aliud. q̄z tres pſone ſed eſſentia vna. ✠ Tercio in figuris demonſtrat trinitas pſonarū z vnitas eſſentie Geñ. xviij. Abra-

hā tres vidit ⁊ vnū adorauit. Itē Gene.xl
p̄positus pincernarū vidit tres ꝓpagines in
vna vite. Item Dañ.v. Baltazar rex vidit
tres digitos in vna manu scribētes māe the
tel phares. id est appendit. numerauit. diui
sit. pater appendit omnia. sapia filij omnia
numerat. bonitas ss. gratiā vnicuiq; sic vult
diuidit. Isti sunt tres digiti in vna manu
A Quarto ꝓbatur miraculis. dicit Euse/
bius circa natiuitatē christi tres soles appa
ruerūt ⁊ in vnū solem redacti sunt. Scdm
miraculū ponit Eusebius ꝙ quidā arrianus
baptisauit ⁊ formā trinitatis ꝑuertens mox
aqua disparuit. Terciuz ponit Sigibert⁹ ꝙ
epo vasalcensi celebrante missam tres gutte
clarissime sup altare celitus sunt misse que
simul ꝯfluentes vnā pulcerrimā effecerunt
gemmā quā posuit ī cruce gēmata. et alie gē
me claritatē eius nō ferētes ꝓtinus cecide/
runt designātes trinitatē ꝑsonarū ⁊ vnitatē
essentie. Ideo Aug. li. de trini. Si queritur
quis fecit lucē deus est. si queritur ꝑ quid fi
at lux. i. ꝑ filiū. si queritur quare q2 bonitas
est. i. cooperāte bonitate spūssancti. Ideo ho
die canit eccīa. O adorāda trinitas ⁊c. Re/
uera venerāda. Prīo ꝓpter debitū. q2 ꝓpter
hoc hō formatus est Isa. xliij. ꝓpl'm istū for/
maui mihi laudē meā narrabit. Scdo ꝓpter
meritū. i. Reg. ij. Quicūq; honorificauerit
me glorificabo eū Eccī. xxiiij. Qui elucidāt
me vitā eternā habebūt. Tercio ꝓpter exem
plū quia eū glorificat oīs creatura. Prīo
superior. p̄s. xviij. Celi enarrāt gloriam dei.
Scdo inferior. p̄s. cl. Oīs spūs. ⁊c. Itez
p̄s. cxvi. Laudate dñm oēs ⁊c. Quarto ꝓpt
officiū assuescendū qd erit in patria. q2 laus
⁊ gloria. p̄s. lxxxiij. Beati qui habitāt in do/
mo ⁊c. Idcirco beatus Hiero. instituit vt ī
fine omniū psalmorū dicatur gloria patri et
filio ⁊ spūi sancto vt sine fine eā laudare posse
mus dicētes cuz tribꝰ pueris illud Dañ. iij.
Benedicamus patrē ⁊ filiū ⁊ ss. laudemus ⁊
superexaltemus eū in secula.

Dominica prima post trinitatis Sermo. ciiij

Homo quidā erat diues Luc. xvi.
B In summa euāgelij duo innu
untur. Primo innuitur cuiusdā diuitis sin
gularis excellentia. ibi homo quidaz. Scdo
subiūgitur singularis paupis specialis indi
gentia. ibi. et erat quidam mēdicus Primo
dicit ⁊ p̄mittit in illo tpe. s. cum xp̄us docuit
ꝙ nemo posset seruire deo ⁊ māmone. hoc au/
diētes pharisei auari deridebāt eū. quibus
xp̄s rñdit. Vos estis q̄ iustificatis vos coraz
hominibꝰ. deus aūt nouit corda vr̄a. Super
hoc addit vnā ꝑabolā de diuite epulone. q̄/
mō sibi successit in hac vita letanter delicio/
se ⁊ ꝓspe. post hoc penaliter ⁊ lacrimose. di.
homo quidā erat diues. Notandū tria sunt
gn̄a diuitū. primi sunt spūales. scdi tpales.
tercij infernales. primi sublimātur. scdi com
mēdant̄. tercij dānant̄. Dixi primi sunt di/
uites spūales. et sunt hi q̄ diuites sunt in vir
tutibꝰ Gre. Vere diuitie nō sunt opes sz vir
tutes q̄s qui hz est in deo diues Señ. et Ec
clesiastici. xiij. bona est subā cui nō est pctm̄ ī
cōsciētia Eccī. xxxi. Beatus diues q̄ inuen
tus est sine macula et sic vtuosus. nā sic di
uitie colligūtur in auro ⁊ argēto et lapidibꝰ
p̄ciosꝰ. sic vtutū opulentia ex auro charitatis
Apoc. iij. Suadeo tibi emere a me aurū igni
tū ex argēto castitatis lapidibꝰ p̄ciosꝰ. i. alijs
virtutibꝰ puta humilitate pacīa ⁊ misericor
dia. p̄s. cxliij. Beatū dixerunt ꝓpl'm cui hec
sunt ⁊ sic fuit diues virgo Maria Prouer.
vlti. Multe filie regū ꝯgregauerūt diuitias
⁊c. nā tales vtuosi hñt deū pñtē in gr̄a vt di
cit Aug. Qui deū habet omnia habet rece
dēs a deo nihil habet Seneca. Sicut deo
recedēte oīa bōa recedunt. sic eo pñte in gr̄a
sunt oīa bona. ꝓuer. viij. Mecū sunt diuitie
⁊ gl'a. Et p̄s. cxi. Gl'ia ⁊ diuitie ī domo eius
Scdi sunt diuites tpales qui tpaliter possi/
dent bōa. C Nota diuitias hr̄e in se ñ
est malū nec pcm̄. vt d. Ambro. Sicut diui
tie sunt īpedimēta reprobis. ita bonis sūt co/
adiuuamēta vtutz. Jō aliqui diuites saluāt̄
aliq̄ dānant̄. Primi qui saluātur sunt humi
les qui nō exaltant̄ in seip̄is. tales sunt pau/
pes spū. De quibꝰ Aug⁹. Paupes spū sunt
non hñtes inflatū spm̄. Talis fuit Job. xxxi
Si. i. nō letatus sum sup multis diuitijs me
is. Et sic hester. xiiij. Tu scis dñe q2 abomi/
ner oīe signū supbie. Scdi sunt miscdicor
des p̄s. xl. Btūs q̄ intelligit sup ege. ⁊ pau.

Matth.v. Beati misericordes Hiero. in epistola ad nepotianū. Nō memini me legisse mala morte aliquē interijsse qui exercebat se in opib⁹ misericordie. habet enī multos intercessores. et impossibile est ꝓces multoꝝ nō exaudiri. Ideo ꝛ. Merito dēmus esse misericordes paupib⁹ ⁊ defectuosꝫ. qz quilibet dz cogitare q̄ ꝓt talis fieri si deus ꝓmiserit. Et sicut vellz sibi cōpati ⁊ misereri. sic faciat ꝓximo Mat. vij. Quecūq; vultis vt faciant vobis homines ⁊ vos facite illis. hec est enīz lex ⁊ ꝓphete. Ideo ꝛ. xxx. dist. hec scripsimus. Diuites cū iusticia ⁊ bonis opibus nō abijcimus. Tercij sunt hi qui in diuitijs abstinent vsuū Bernū. in sermone. Nō martirū grauius est q̄ inter epulas esurire Eccī. xxxi. Beatus diues qui potuit trāsgredi ⁊ nō est trāsgressus. resistit sibi ⁊ vicit naturā suam ⁊ corpus. verbi gra. dure iacendo ⁊ molles lectos habēdo. aquā bibēdo ⁊ vinū dimittēdo. ⁊ ꝓpter deū ꝛ. Abstinētia deifica est cū ꝓpter deū ñ ab illicitis sed licitis et ꝓcessis se ꝓhibet. Quarti qui saluātur sunt qui subueniūt ꝓximis mutuādo Lu. vi. Mutuū date nihil inde sperātes ⁊ erit merces vra multa. qz hoc ita acceptū est pauperi ac si gratis dare tur. Etiā gratis aliqñ dilatōem faciendo ꝓpter deū: in hoc mereꝫ dilatōez vite sue. ps xl. Btūs qui intelligit sup̄ egen. ⁊ pau. ꝛc. dominus ꝓfuet eū ⁊ viuificet eū ⁊ beatū faciat eū. Itē. ps. cxi. Jocūdus hō qui miseretꝫ ⁊ ꝓmodat. Itē aliqui diuites dānantꝫ. Primi qui male acquirūt Lu. xij. Thesaurisat et nō est in deū diues. Primi cū vsura. vt qui accomodāt pecuniā cū pacto. Secūdi q̄ recipiūt sine pacto vltra sortē Tercij qui vēdūt res charius ꝓpter dilatiōem. de pluris ꝓsoluit. Quarti qui bono foꝛo cū ꝓmpta pecūnia emūt. et immediate sup̄ dilationē econuerso vendunt charius q̄ valet vel valere potest. Quinti qui in ludo lucrantur nā retinere nō pñt. Item qui fraudem ꝓmittūt in emēdo et vendendo in mensura. statera. vel verbis colludādo falsē vel puipēdēdo. Secūdi diuites dānantꝫ. scz possessoꝛes male fidei Ro. i. Nō solū qui ea faciūt sed etiā qui consentiūt facientib⁹. et hī in cano. notū sit in fi. ij. q. i. vbi dicit Nicolaus papa. qz facienti ⁊ ꝓsenti enīt par pena ꝓstringit. Et in cano. qui pōt. xxiij. q. iij. vbi dicit. Qui ꝓt obuiare et perturbare puersos ⁊ nō facit. nihil est aliud q̄ fauere impietati eoꝝ. nec caret scrupulo soci etatis occulte. qui manifesto facinoꝛi desinit obuiare. Itē qui inuenūt res Aug. in ome. paschali. et hī. xiij. q. v. Si quid. Si quid inuenisti ⁊ non reddidisti rapuisti. Sciendū aliqua bona sunt q̄ nunq̄ fuerunt in possessiōe alicuius. vt lapides p̄ciosi in liꝛore maris hmōi sunt ipius inuentoꝛis. aliq̄ sunt que aliquādo fuerūt in possessione alic⁹ sed tantū tp̄s est elapsum q̄ nō est memoria sicut thesauri antiquitus absconditi in terra. Dicit Bartholome⁹ bricciē. in glo. sup̄ ca. si quid. Si quis thesaurū inuenit in loco ꝓpꝛio statim inuētoꝛis est: si vero in loco alieno ⁊ casu foꝛtuito eū inuenerit dimidi⁹ sit inuētoꝛis ⁊ dimidius dñi loci. Si vero studiose quesiuit ⁊ inuenit eū in loco alterius. tot⁹ est dñi loci. Si vo in sacro vel religioso loco casu foꝛtuito inuenit thesaurū totus est inuētoris. Si vero de ꝓpe sint in possessione alicui⁹ si inuenisꝛ nō reddis. peccato rapine peccas De quo Hiero. sup̄ leuitico. et hī. xiij. q. v multi. Multi sine peccato putāt esse si alienū q̄ inuenerint teneāt. et dicūt. dñs deus mi bi dedit cui habeo reddere. discāt hoc peccatū simile foꝛe rapine siquis muēta nō reddat Quarti qui auare retinēt. de quib⁹ infra patebit. Quinti qui male vtūtur ⁊ ꝓsumūt crimiose. de illis etiam infra patebit. Scōi sunt diuites tpales qui tpaliter possident bona. attamē bene acq̄sierūt ⁊ bene expendūt ad dei bonoꝛē ⁊ primi ꝓximoꝝ salutē ⁊ se nō extollūt. tales sunt pauꝑes spiritu. de quib⁹ supꝛa dictū est. Tercij sunt diuites infernales. ⁊ aīales. et tales sunt multiplices Primi sunt qui habēt diuitias male acquisitas scz per vsuras ⁊ rapinas Luc. xij. Thesaurisat ⁊ nō est in deum diues. Nam dicit. Matth. xix. Facilius est camelū intrare p foramē acus ꝛc. Quia dicit Aug⁹. Si tenes obolum teneris a dyabolo. et idem. Peccatū nō dimittit nisi ablatū restituat. nec villa pñia ꝓficit. vt patet. xiij. q. vi. si res Si res aliena ꝓpter quaz peccatum est reddi possit. et nō reddit pñia nō agit sed simulat. De hoꝛ Act. viij. Pecunia tua tecū sit in pditionē. beu q̄d tales cogitāt nō meditātes dictū

saluator. Matth. xvi. Quid ꝓdest homi si mdm vniuersū lucret. aīe vo sue detrimētū patiat. Scdi sūt diuites infernales q̄ auare retinēt ⁊ nō impartiunt pauprib. Dicit nanq; Crisō. Dia q̄ nobis deꝰ dat ꝓ nos alis dat. vt de eo qđ accepimꝰ alijs ꝓtē ꝓbeamus. Idē. dispensatores sumꝰ diuitiaꝝ non dñi. iō hortat nos dñs ꝑ ꝑphām Isa. lviij Frāge esurienti panē tuū ⁊c. ⁊ Luce. xi. Qđ supest date elemosinā. ⁊ Thob. iiij. Si mlt tū tibi fuerit ⁊c. Rō q⁹ nihil te seqt̄ : nisi qđ lemmas in manꝰ pauꝑm. Amb. Sola elemosina ē comes defunctoꝝ. sz ds nō fecē iste dines enāgelicꝰ. sz parcꝰ fuit q̄ ad paupertē Lazarū ⁊ vocat q̄ ad scipm. iō eternaliter periit Itē Gre. Hic diues neminē oppssit. aliena nō abstulit: sz sua non vt debuit ꝓticipauit. Nūc pensa q̄ pena mulctādus sit q̄ aliēa rapit ⁊ ꝓpria pauprib nō tribuit. iuxta dictum Amb. ⁊ dē. lxxvi. di. pasce fame. Pasce fame morientē. si nō pauisti : occidisti. Tertiꝯ diuites infernales sūt q̄ inutilr ꝓsum ūt. de q̄. xiij. q. iij. Quid dicā. Vale possidz qui male vtit. sic ille dines Lu. xij. Aīa mea habes mlta bona posita i annos plimos. requiesce. ꝓmede. bibe. epulare. ⁊ sic iste de q̄ i euāgelio. induebat purpura ⁊ bisso. Crisō. Ille nō fuit culpabilr q⁹ būt diuitias. sz abusus erat ad voluptatē ñ necitatē. q⁹ iduebat purpura ertera ad vanā gla. ⁊ d. Beda. Purpure color regū bitus ē bisso inter ad delectatōem. Ecce diu tie fuerūt cā elatōis. Oūt hodie tales qđ ꝓquirit sapiēs Eccī. viij. Multos pdidit auꝝ ⁊ argentū. Ideo Salomon petuit puer xx. Mēdicitatē ⁊ diuitias ne dederis mihi. tribue tm victui meo necessaria. ne forte saciatus illiciar ad negādū. ⁊ dicā qs est dñs. aut egestate ꝓpllus furer. et pturē nomē dei mei. Talis fuit iste dines q̄ deuz nō nouit in pauꝑe. ⁊ se exaltauit in vestimētis. qđ ꝓhibet Eccī. xi. In vestitu ne gloriaris vnqȝ. ¶ Nota mlts modis boies peccāt in vestib⁹ Prio in superbia ptuositate vt iste dines. Gre. Si cultꝰ pcosa ꝝ vestiū culpa non esset sermo dei tā vigilanter nō exprimeret q̄ dines q̄ torqbatur apud inferos bisso ⁊ purpura fuisz indutus indignū ē vili cineri saccū purpureū indui. Vñ sunt vsus. Aurea nobilitas luteā se vestiat olla. Nō minꝰ illā seqt̄ eē lutū. Secdo in vanitate sc̄z cū gla vana ⁊ ꝓplacētia q̄rit̄ in vestitu. dicit Symon d cassia. Tolleret̄ aliqñ pciositas si nō adesset pompa iactātia et vanitas. sz heu mltoties fit. Dic enī gre. Quis mitt̄ preciosis indui vbi ab alijs non possz videri. Sz talis gla ē vanitas ⁊ stulticia. nā hō ꝑ pctm̄ sunt vlnerat⁹ et in furto depbensus. iō qñ deꝰ hoī vestimētū dedit tā q̄ vulnerato ligaturā adhibuit. tāq; cecato velamē apposuit. tanq; furi cauteriū imposuit. Tale ē igit̄ de pulcritudine vestis gltari. sic dicit Bed. sicut fur q̄ gltat de cauterio. cecus d velamīe aureo. vlnerat⁹ d ligamīe sericeo Iō aug. Dē qđ ꝓpt̄ venustatē accipit̄ elatōnis bz culpam. Et subdit. nec affectetis cōplacere vestib⁹ sz moribꝰ. Tertiō in superfluitate. Hiero. Aliena rapere pmittit̄ q̄ superflua ꝓbat̄ tenere. ⁊ tles sunt diuites. De qbꝰ Jacobi. v. Agite nūc diuites plorate vlulātes in miserijs vris que eueniēt vobis. Et sequit̄. diuitie vre putrefacte sunt. vestimēta vestra a tineis pmesta sūt. Qđ ꝓpt̄ Bed. d. Clamāt nudi. q̄runt̄ famelici. extendit̄ i perticis. plicat̄ in manib. in manicis trahit̄ in vicis qđ subtrahit̄ nobis. iō Aug. Pertice sunt pauperū corpa. ibi pende vestimēta tua vbi tinee nō mollūt̄ nec fures furantur. Quarto in difformitate sc̄z cū nimis longū nimis breue. nimis latū. sic q̄ nec statū nec ordinē nec sexū ꝓcernit. Sophonie. i. Visitabo sup oēs q̄ induti sūt veste pegrina. Veste pegrina est q̄ nō ē fm statū psone ciuis nō vt rex. nec ciuissa vt ducissa dz incedere vt iā fit. Dic eiz apls. i. Thi. vi. Habentes alimenta ⁊ quib⁹ tegamur his ꝓtenti simus. Nō dicit. qbus denudemur vt iā viri ferūt vestimēta denudatōis. ⁊ mulieres ferūt cōsecutiones. vt scobā pciosam qua scobāt plateas ciuitatis. Si deus voluisz tibi caudaz dedisse sic vaccis feciss. vl feciss tibi caput tam magnū sic nidū ciconiaꝝ. dico tibi talis superbia fuit in ihrlm. Isa. iij Pro eo q̄ eleuate sunt filie syon ⁊ ābulauerūt extento collo ⁊ nutibꝰ oculoꝝ ibant. ꝓposito gdu incedebāt. decalcabit dñs vertice filiaꝝ syon. ⁊ dñs crinem earū nudabit. In illa die auferet dñs ornamētū calciamētoꝝ ⁊ lunulas. i. picturas ad moduz lune. ꝑicbelides. i. ornamenta

brachioꝝ murenulas.i. ornamenta colli ad modū piscis murene.torques.i.ornamenta colli.inaures.i.anulos in aure pendētes: ꝛ gēmas in frōte pendētes.mutatoria palliola et linthiamia ꝛ specla ꝛc. Et seqr. Et erit ꝓ suaui odore fetor.ꝛ ꝓ zona funicul⁹.ꝛ ꝓ crispanti crine caluicīū.ꝛ ꝓ fascia pectorali q̄ tegitur pect⁹ cilicīū.pulcerrimi q̄z viri tui gladio cadēt.ꝛ fortes tui in ꝓlio.Attū mlr pōt se ornare viro suo.i.Coꝝ.vij.Mulier sit solicita quō viro suo placeat.nō aūt alieno.iō .i.Pe.iij.Mulieꝝ ñ extrinsec⁹ capillatura aut circūdatio auri aut indumēti vestimentoꝝ cult⁹.sic faciūt hodie insistētes nouis adinuentionib⁹. De q̄b Gre. Qui inueniūt nouos peccādi modos ī mō maiora tormēta sustinebūt ī inferno ℞ Itē iste diues nō solū expendit diuitias in vanitate elatiōis: sz etiā in gulositate.Jō subdit. epulabaf̄ q̄ti die splendide.dic̄ Hymō de cassia.Sic locus furādi facit furē nō ꝓcogitātē. sic būane diuitie voracitatē.ꝛ sic ille q̄tidie splendide comedebat. Quotidie splēdide comedere ē qñ pl⁹ expendit ad pascendos oculos q̄z ad ventrē.iō Lu.xvi.Attēdite ne forte grauētur corda vrā crapula.Eccl.xxxvij.Propf̄ crapulā mlti obierūt. Galien⁹. Pluresꝫ mozuūt crapla q̄z gladio. Aug. de ꝓflictu vic̄oꝝ ! Nō voluptas in cibo ē querēda sz necessitas.iō vti delicijs ꝑm se nō est pctūm. Aug. Nō cibus nec cibi vsus: sz ꝓcupia cibi ē in culpa. De q̄ in canōe.xli.dis.c.delicie. Delicie q̄libet si absq̄ desiderio ꝓcipiātur ñ officiūt.ꝛ viles cibi appetēter accepti impediūt ꝓfectū absti nentie. J Subdit. Et erat q̄dā mēdicus noīe Lazar⁹. Amb. Hic elicit ꝙ magꝫ erat narratio q̄z ꝑabola. Gre. ꝓponit nomē pauperis ꝛ nō diuitis.nā būles approbat deus supbos ignorat.dicet eiz supbis ī die iudicij Mat.xxv. Amē dico vos nescio vos.q̄ iacebat ad ianuā diuitis vt maior appeat parcitas diuitiꝫ ꝛ pacia paupis. Ex ista lra euāgelica māifeste oñdit ꝙ diues iste ē excusabilis.iō si vellet hāc excusatōis occasionē nō inueniret. Primo si diceret.plures fuerunt q̄s pt oīb⁹ sufficientiā ꝓbere.nō.sz q̄dā.i.vn⁹ tm̄. Secō si dixisset diues erat. nō mēdic⁹. ꝙ enī hūti non daf̄ dignū et iustū ē.q⁹ dicit Prosper de vita ꝓtēplatiua.hūti dare est ꝓ dere.ꝛ hāc.i.q.ij.pastor vbi ōr Quib⁹ sua sufficiūt nō line grādi pctō vñ paup victurus erat accipiūt.ille vo fuit paup. Tercō si dicerz nō vidi.ñ q⁹ iacebat ad ianuā ꝛ ñ in angulo. Quarto si diceret leccator erat.nō. q⁹ noīe lazar⁹ not⁹. Quīto si diceret.erat san⁹ poterat laborare non: q⁹ vlcerib⁹ plen⁹. nā si ad ꝓpassionē nō mouissz eū lazari pauptas debuisset eū mouere infirmitas. Sexto si diceret petebat delicioſa fercula.rñdef̄ nō. cupiebat saturari de micis q̄ cadebāt de mensa diuitiꝫ. Aug. ō vbis dñi. Paupeꝝ sūt reliqe nō delicie nō oblectamēta sz fragmēta. nō ē miꝝ negare paupi q̄d mlt⁹ ꝓstat. sz miꝝ est negare panē deo in paupe. Septio si diceret familia sibi dedit.nō.q⁹ nēo illi debat. vt impleaf̄ illō Isa.xxiij. Sic dñs: sic ꝛ fu⁹ ei⁹. sic dña: sic ꝛ ancilla. Et illō Eccl.x. Sc̄oz iudicē ppli.sic ꝛ mīster ei⁹. Ecce q̄lis pena ī paupe. Cris. Egrato aliq̄d solatiū bz si opes bz. q̄nta igf̄ pēa q̄ int vlnera carnit micī.ñ ē senior hostis fame Vegetius de re militari Nō est senior hostis q̄z q̄ pugt intrinsecus. R Bz ꝛ canes veniebāt ꝛ lingebāt vlcera ei⁹. Ecce lazar⁹ largior fuit canib⁹ diuitiꝫ q̄z diues pauperi.q⁹ iste nō dedit ei micaz de mēsa.iste aūt lazar⁹ exposuit totū corp⁹ canibus. Petr⁹ ravenn. Canes vlcera paupis curabāt magisterio nate. diues paupē despicit accusante natura.caīb⁹ dedit diues alimēta pinguia.paupi negauit micā. Jō ꝙ hunc diuitē inuebit. Crisf. O infelix diues si ꝑceptā di nō ꝓsideras saltē miſere ꝓditionis tue.ecce q̄z ta pauptas.esurīt ꝛ ñ potuit hāc micas.q̄nta infirmitas. q⁹ nulla ps integra in corpe: q⁹ vlceribus plen⁹. q̄z ta diuitis copia ꝛ tñ nulla ꝓsolatio huic paupi est erbibita. ergo ꝓsolat⁹ est a deo. Mat.v. Beati q̄ lugent ꝛc. Et lazar⁹ ducit⁹ in sinū abrae. diues sepult⁹ in inferno L Secō ostēdit quō se habuerūt ī futuro seculo Vñ subdit. factū est aūt vt moreref̄ mendic⁹. nō dicit lazarus sz mendic⁹. q⁹ mēdicitas morieba f̄ in eo. ꝙ tabaf̄ ab angelis ī sinū abrae. Aug⁹. Officiū est angeloꝝ portare aīas ad ꝓsortū beatorū. Petr⁹ Raven. Paupi angelica deputant officia cui crudeliter negata fuerūt humana obsequia. Chrisf. Nō sufficiebat vn⁹ angel⁹ sz plures venerūt vt cibo⁹ leticie facerēt Ecce

ꝯ miſericorditer deus agit. facꝫ hic ad tpus pati vt mūdeñ. ⁊ ibi letificem. Gre. in ome. Erat lazar⁹ auꝫ dei. margarita dei. ſtella di Ut igit̄ ꝓbaret̄ poſitū eſt aurū dei ī caminū pauptat⁹ ⁊ ñ potuit corrūpi. poſita ē iſta margarita in ſterquilinū vlceroſe infirmitat⁹ ⁊ ñ potuit infici. poſita ē ſtella in medio tēptationis ⁊ ñ potuit obſcurari. Hz extractū modo auꝫ de camīo poſitū ē in celeſti theſauro. leuata ē margarita de ſterquilinio ⁊ poſita in regali ornamēto purgata ē iſta ſtella ab oī tem ptatōis nebula ⁊ ī celeſti patria nob refulgz in exemplū. q⁹ potuit dicere illud ps. xcij. Ecce ꝑ multitudinē dolor⁹ meor⁹ ꝛc. Hā dr Naum. i. Nō punit de⁹ bis in idipm. affli xi te ampli⁹ nō affligā. Aug. Nō tibi diſpliceat pauptas tua Nihil enī pt diuiti⁹ inue niri vis ſcire ꝯ locuples ſit qui celum emit Mat. v. Bti paupes ꝛc. ℣ Subdit mortu⁹ ē aūt ⁊ diues ñ vnica hz triplici morte. ſ. nare culpe ⁊ gehēne. ⁊ ſepult⁹ eſt ī inferno. Sic enī faber ſepelit ferꝫ in igne. ſic hic diues poſit⁹ ē in ꝓfunditate penaꝝ. Symō de caſſia. Quid ſibi diuitie. q⁹ epule ꝓfunt. q⁹ purpra. q⁹ ꝓuuia. quid ferculorū copia cū deſcēdit ad īferna. melī⁹ fuiſſz carniſſe ꝯ ita viriſſe. Sepultus ī inferno. Criſ. Tāꝯ prochdian⁹ diaboli ⁊ hoc ſm aīam. nā ſm corpus poſſibile ē ipm honorabile habuiſſe ſepulcꝝ: hz q⁹ ꝓfuit. Gre. ⁊ bē. xij. q. ij. Anie defunctoꝝ. Curatō funeris ꝓditio ſepulture pompa exequiaꝝ. magꝫ ſunt viuoꝝ ſolatia ꝯ ſubſidia mortuoꝝ. q⁹ ſm Criſ. ⁊ bē in ca. xl. diſt. multi. Nō loc⁹ ſanctificat hoiem hz hō locū. aug. Quos pctā grauia deprimūt hos ſacra loca nō liberāt: hz cū grauia dimiſſa ſūt tūc ꝓdeſt mortuis. iō vt amici ꝓ ipis ꝓces fundāt Subdit. Eleuās aūt oculos ſuos cuz eſſet in tormētis. oculos ſcz interioris ꝛgnitionis. Sc̄s Tho. ſup. iij. diſt. vlt. Oculos eleuare eſt cognoſcere. Attēde q⁹ hic ſunt ſup ibi erat infra. erit ibi in tormētis q⁹ hō fuit in delicijs. vidit Abrahā a longe ⁊ Lazaꝝ in ſinu ei⁹. pri⁹ de ꝓpe nolebat ipz videre. gre. Oculos ꝙs culpa claudit pena aprit. ⁊ mgr̄ in. iij. di. xl. Beati videt ſp reprobos ad augmētū leticie. Pe q⁹ ps. lvij. Letabit⁹ iuſtus cū viderit vindictā. Idē. exlix. gl'ia hec ē oībus ſanctis e⁹. Hz reprobi añ die iudicij bene vidēt bonos. Sap. v. Videtes turbabunt timore horribili dicentes. Hi ſunt q⁹ aliq̄n habuim⁹ in deriſum ⁊ ī ſilitudinē improperij nos inſenſati vitā illoꝝ eſtimabam⁹ inſanā. Poſt die iudicij vo tūc ipleb̄t illō yſaie. xxvi. Tollat impi⁹ ne videat gloriaz dei Et poſt hāc vitā ꝓgnoſcem⁹ nō ſoluz ꝙs hic nouimus: hz etiā ꝙs nō vidim⁹. vt pz de diuite q⁹ nouit abrahā ⁊ ſinū abrahe. de q⁹ Mathei. viij. Multi venēt ab oriēte ⁊ occidē. ⁊ recūbent cū abrahā yſaac ⁊ iacob in reg. celorū. Ipe clamās dixit: p̄ abraham miſerere mei. hic clamauit in penis. q⁹ prius clamauit in epulis. Dic p̄ abraham. vbi inſinuat̄ ꝙ fuit iude⁹: q⁹ vocant eū p̄em. nō rōe carnal̄ ꝓpagatōis: hz rōe imitatiōis vt iudei. Joh. viij. Vos ex p̄e diabolo eſtis. ſi filij abrahe eſtis opa abrahe facite. miſere mei. ⁊ mitte lazaꝝ vt intingat extremū digiti ſui in aquā Ecce adhuc volebat Lazaꝝ hōe in ſeruū vt ſibi p̄ſtaret obſequiū: vt intingat extremum digiti ſui in aq̄m vt refrigeret linguā meaz. ℣ Iſte diues fuit in diuerſis tormentis ſm ꝙ fuit in diuerſis pctis. ut impleret̄ ī eo illō Sap. xi. Per q̄ q⁹ peccat p hec ⁊ torq̄t̄ ꝑimo peccauit in diuitiaꝝ vbertate. iō punitus cū maria pauptate. ita ꝙ nō vinū ſed aq̄m. nō ſitulā nec manuz plenā: hz guttā petijt aque. hz nec impetrauit. Secō peccauit ī veſtiū varietate. iō ibi punit̄ in penaꝝ diuerſitate. Iurta illō Apoc. xviij. Quātū glōrifi uit ſe ⁊ in delicijs fuit tm̄ date illi tormētū et luctū. Et ſic ille hic in purpura. ibi ī igne Tercio peccauit in ciboꝝ gulositate. iō puni tus ī lingua. i. in aīa ꝓ pctō lingue. Greg. q⁹ ꝙuiādo loq̄citate peccauerat. iō attroci⁹ ꝓ pctō lingue ardebat. Et ſic adhuc mīti q⁹ in cō uiuijs detrabūt. pauperes deridēt. pauperis ob luiſcūt̄. Et ſic ille iō clamauit: crucior ī hac flāma. q⁹ crucē xp̄i hic ꝓtēpſit portare. Criſ. Hic diues minimū negauit. iō ad mīmū pertendū puenit. ⁊ nō impetrauit: q⁹ extremuz digiti. i. op⁹ mīmū meritoꝝ. ꝓ aq̄m intelligit̄ refrigerās dei miſcōia. Et dixit illi abraham. Fili recordare q⁹ recepiſti bona ī vita tua. hoc dic ad augmētū pene. Boeti⁹ Maximū gen⁹ infortunij ē fuiſſe felicē ⁊ nō eſſe. dic Glo. recordare q⁹ tu fuiſti diues ipe me dicus. tu epulatus es. ipe eſurijt. tu habuiſti

abūdantiā. ille defectū. tu purpura vestitus. ipa vlceribꝫ plenꝰ. tu in plumis. ipe in terra iacebat. iō subdit. et Lazarꝰ silr mala. nunc vo hic ꝯsolat. tu vo cruciaris. Ipe ꝯsolat ꝓpter pacie meritū. ⁊ ꝓ pauptate accepit regnū. iuxta illd mat. v Bti paupes spū. Possidebit ꝓ tribulatōe ꝯsolatōez. tu vo cruciarꝫ ꝓpt defectū miscdie. Gre. Spēalr cruciabatur in glia lazari quē hēbat despectū. Idem Nō turbemur frēs si videmꝰ hic malos florere. bonos pati. h fit iusto dei iudicio q nullū bonū irremuneratū derelinqt. vt figurat genes. xxv. in Abrahā qui cūctas possessiones vo filio reliqt. filio ancille ⁊ filijs ꝯcubinaꝝ dedit munera. O Nota in oībꝫ q postulauit nō fuit exauditus. prio ꝓpt ingratitudinē. qꝛ hic bona a deo accepat ⁊ gtes nō egit. Gre. Nō est dignꝰ dādis q nō agit gtes de datis. Bet. Ingtitudo ē ventꝰ vrens siccās fontē pietatis. Scdo ꝓpter imiscdiam. Iacobi. ij. Iudiciū sine mīa fiet illi q nō fac misericordiā. Et Lu. vi. Eadē mēsura q mensi fueritꝫ ⁊c. ꝓuer. xxi. Qui obturat aures suas ad clamorē pauꝑm: clamabit ⁊ ipe nō exaudiet. Tercō ꝓpt tpis pteritionē: qꝛ tps misericordie trāsierat. ij. Coꝝ. vi. Ecce nūc tēpus acceptabile. ps. ci. Tpus misrēdi eius. Iō Ecci. iiij. Fili obsua tpꝰ. stulte agit qui qrit rosas in hyeme. Nā ⁊ sapiēs mercator emit anteqꝫ moneta vilescit. Apoc. x. Iurauit angelꝰ ꝑ viuētē in secla sclꝝ. qꝛ pꝰ h tpꝰ nō erit tēpꝰ. Iō subdit Relinqns eū inexauditū. dicēs int nos ⁊ vos chaos magnū firmatū est. Mgr in. iiij. di. vlt. Chaos int bonos ⁊ malos ē hinc iusticia inde iniqtas que nullatenꝰ sociari valent. adeo sancti dei iusticia sūt firmati vt nulla ꝯpassiōe ad reprobos tran ire valeāt. nlla ꝓ eis inter frēs fiat intercessio. iō sudit. vt hi q volūt hinc trāsire ad vos. s. volūtate natali. nō possint voluntate deliberata. neqꝫ iñ huc trāsmeare. Gre. Sic reprobi a penis ad gliam sctōꝝ trāsire volūt ⁊ nō pñt. ita iusti in nature boitate misericordiā hñt. ⁊ mēte ꝑ mīam volūt ad positos in tormētis ire vt eos liberēt: sꝫ non pñt qꝛ ita sunt vniti iusticie dei vt nulla moueātur ꝯpassione ad dānatos. Sꝫ. d. tñ legit de throyano ipm redemptū fuisse de inferno ꝑ pces Gregorij. ⁊ hoies dānatos appuisse. ergo pñt exire. Rñdet aliquē esse in inferno intelligit dupl. Uno mō ꝑ sniam diffinitiuam vltimate siñ reditu. ⁊ sic nullꝰ pt exire. alio mō deputatꝰ ad tpꝰ cū reditu. ⁊ tūc pñt exire. qꝛ scdm legē ꝯmunē oēs mali exibunt in iudicō. sꝫ añ vl post sm ꝯmunē legē nulla erit redēptio. tñ de grā speciali pt deus bene facere alicui. sicut dic Augustinꝰ li. xi. super Genesim tractans illd Actuū. ij. solutis doloribus inferni.

De eadem dominica

Sermo. cv

Recordare fili. qꝛ recepisti bona i vita tua: ⁊ lazarꝰ silr mala. Luce. xv

P Antiqui sapiētes statū mūdi ꝯsiderantes ⁊ inueniētes eū nō hrē stabilitatem in aliq sui pte: sꝫ q subiacꝫ motui ⁊ mutabilitati. iō ipm sub rota fortune descripserūt in hunc modū. depinxerūt eiꝫ qtuor hoies in rota. vnū in pte supiori coronatū ⁊ ridentē. aliū in pte inferiori miserū nudū et egentē. Terciū ex latere vno manibꝫ ⁊ pedibꝫ sursū conantē ascendere. quartū in alio latere capite depsso et pedibꝰ eleuatis ad ima tendentē et scripserūt hūc vsum. Regno regnaui regnabo sū sine reg. Moralr. Sic est i mūdo de q Boetiꝰ d ꝯsola. phie li. ij. Hūc ludū qtidie ludimꝰ. hac rota mobili orbe vsamur. Sūma infimis infima: summis mutare gaudemꝰ. Uidemꝰ eni q hi q sunt in pte supiori id ē in ꝓspitate diuitiaꝝ ⁊ dñationū ridēt et nō ꝑpendūt q sūt in mag piculo. Uñ august. d vbis dñi. Mūdꝰ cū arridet magꝫ est piclm qꝫ solatiū. ps. xc. Cadent a latere tuo mille. s. in aduersitate: ⁊ decē milia a dextris tuis. s. pspitatꝫ. iō Lu. vi. Ue vob q h ridetis. g nō ē ꝯfidēdū altitudini prospitatis. i. Thi. vi. Precipe diuitibꝫ hꝰ scli ñ spare in incerto diuitiaꝝ. Et posset eis dici illd Isa. xxxvi. ecce ꝯfidis sr baculū arūdineū ꝯfractū qꝛ dic venerabil Bed. Oīs honor mūdanꝰ est qi fumꝰ q in modico eleuat ⁊ a vento dispgit. ⁊ implebit in eis illld Job. xxi. Tenent tympanū ⁊ cytharā ⁊ gaudēt ad sonitū organi. ducūt in bonis dies suos ⁊ in puncto ad iferna descēdūt. Scds i inferiori pte fleuit et sunt paupes in aduersitate et afflictione

pōsiti nō eleuati in rota fortune q̄ nō dñt tri
stari. Mat. v. Beati q̄ lugēt ⁊c. Et Jaco. i.
Omne gaudiū existimate fratres cū in vari
as tēptatōes incideritis. q̄r beat⁹ vir qui suf
fert tēptatōem. Aug. Gaudeat xp̄ian⁹ in ad
uerſ⁹: q̄r si iustus ē ꝓbab⁹: si pctōr ē emēdab⁹.
Terci⁹ se ita bz in rota fortune q̄ nitit ascē
dere māib⁹ ⁊ pedib⁹. sic aliq̄ in mōdo cupiunt
regnare in diuitijs ⁊ dñationib⁹. ⁊ dāt mu
nera faciūt honoratōes plures ꝑ quos inue
hāt. Eccl. vij. Noli q̄rere ab homīe ducatū
neq̄ a rege cathedrā honor⁹. Q̄r ecc̄s. viij
dicit. Interdū dñab⁹ hō homī in malū suum
Jō hebre. v. nec quisq̄ assumat sibi honorē
sed q̄ vocab⁹ a deo tanq̄ Aaron. tales dicūt
regnabores fatuitas. Aug. Quāto q̄s in loco
suplori: tāto in pic̄o maiori. Eccl. iij. Qui
amat pic̄l'm in illo pibit. Greg. De q̄to g̃
dus altior de tāto casus ꝓfundior. iō Ser.
Quē sequimī miseri quē seqmini. nōne ille
est mons i quē ascēdit angel⁹ ⁊ fact⁹ ē diabo
lus. Nā or. puer. x. Qui ābulat simpl'r ābu
lat ꝓfidenter. Quartus capite dep̄ssō ⁊ pedi
bus eleuatis deorsum tendebat. sic aliq̄ sunt
in mūdo qui fuerūt magni in diuitijs bono
ribus ⁊ dñationib⁹. ⁊ būliant' in h̄ mōdo et
deponunt'. Un Hiero. Letam̄ ad ascēsum
timeam⁹ lapsum. nō enī est tāti gaudij excel
sa tenuisse q̄nti meritoris d̄ excelsis cecidisse
Jō Boet⁹ li. ij. pſa. ir. In omī aduersitate
fortune infelicissimū gen⁹ infortunij ē fuisse
felicē ⁊ nō esse. q̄lis sunt diues cui dictū ē re
cordare fili. ℣ In vbis p̄missis duo
innuunt'. Primo ꝓspitas diuitis q̄ eū dux
it i malū. ibi. recordare fili q̄r ⁊c. Scdo sub
iungit' aduersitas paupis q̄ illū pduxit ad
gl'am. ibi. et lazarus sil'r mala. De primo di
cit recordare fili. Fuer̄t aliq̄ insensati vt pos
sent eo liberi⁹ peccare negauerūt vitaz post
hāc vitā dicētes illud Eccl. iij Unus ē in
teritus boim ⁊ iumēto⁊ ⁊ equa vtriusq̄ cō
ditio. sic morit' hō sic et illa morūt'. ⁊ nichil
bz hō iumēto ap̄li⁹. nō ponētes dñtiam int'
aiam rōnalē et sensualē animaliū. ⁊ iō xp̄us
illū errorē voluit cōuincere dicēs. Jā mor⁊
tuo diuite in corpe animaz in inferno fuisse
vbi cruciab⁹. ⁊ aiam paupis Lazari i refrige
rio vbi ꝓsolab⁹. Nā sic hereditat' p̄ris carna
lis q̄uenit ad filios carnales. sic spūalis ad
filios spūales. ꝗles nos spūales cē debem⁹.
.i. Job is. iij. Carissimi nūc filij dī sum⁹. ps
lxxxi. Ego dixi dij estis ⁊ filij excelsi oēs. glo
sa. q̄r oībus celestia ꝓmisit. Ro. viij. Si āt
filij et heredes. heredes q̄dē dei. coheredes
aūt xp̄i. Bz si filius carnalis peccat in prēz
p̄m iura priuab' hereditate paterna. ita fili⁹
spūal' peccans ꝑ deū priuab' hereditate p̄na
et gl'ia eterna. Hic aūt diues fili⁹ dei fuit cre
atione. q̄r eū sic ⁊ alios ad imaginē suam fo
mauit: in hoc mōdo ut p̄ filiū gubernaut. iō
cum merito filiū appellauit. dicēs fili. Sed
q̄r in deū prēm peccauit: hereditatē paternā
amisit. iō dixit ei. Recordare q̄r recepisti bo
na ⁊c. ℟ Reuera triplicia bona recepit
in vita sua. Prio rōnalia: q̄r hō rōnalis. o
magnū bonū q̄ eū creauit ad imaginē suam.
Bern̄. O homo cogita qualē te fecit de⁹ p̄m
corpus egregiā creaturā. p̄m aiam ad imagi
nem suā eterne claritatis capacē. Bz ben hoc
diues nō ꝓpendit. de q̄ p̄s. xlviij. Hō cuz in
honore eēt nō intellexit. Seneca. Deus ē
bestialiter viuere q̄ bestiā esse. talis fuit ille
abutēs rōne. O q̄t sunt hodie tales. de q̄b⁹
psal. xxxij. Noluit intelligere vt bene ageret
meli⁹ esset talib⁹ rōe carere: tūc n̄ imputaret'
eis. ut hī in canōe xv. q. i. §. q aūt. Ea q̄ alie
nata mēte fiūt nō sunt imputāda. Bz ecōuer
so de bene ⁊ clare intelligentib⁹. Dic̄ Aug⁹.
in soliloq̄o. Infelices sunt q̄ scīūt q̄d faciūt.
nā aptis oculis ad infernū descēdūt. Scdo
recepit bona honorabilia. q̄r q̄dā. i. singl'aris
hō et dīs fuit famosus honorat⁹ a mūdo.
sub cui⁹ dominio fuerūt pl'es sui et ancille.
⁊ de hoc ingratus fuit deo. nō ꝓpendēs illō
Gre. Cū crescūt bona: crescūt rōnes honor⁊
et tāto būlior vnusquisq̄ bz esse ad seruitē⁊
dū deo ⁊ ꝓmptior q̄tū ex munere fit obliga
tior. Lu. xij. Cui mlt̄ū datū est mlt̄ū quere'
ab eo. Bz ille non p̄stitit deo honorē ꝓ bono⁊
resibi collato. ideo obtice' nomē ei⁹. q̄r dñs
dixit Mat. x Qui negauerit me cora hoib⁹
negabo ⁊ ego eū cora p̄re meo. Tercio rece
pit bona desiderabilia q̄ ab oībus ꝓmuniter
desiderant'. s. diuitias. Phs. Appetitus di
uitiaz crescit in infinitū. Bz deus fec̄ eū di
uitē cū quib⁹ potuiss̄z acq̄rere salutē. vt dicit
Amb. Sic diuitie sūt impedimēta ep̄robis
sic bonis sunt adiuuamēta virtutis. S

Sermo

Sz ipe abus⁹ fuit q̄drupl'r. Pmo qz nimiā ꝓfidētiā i eis posuit ꝯ dictū sapiēt⁊. puer. xi. Qui ꝓfidit in diuitijs suis corruet. ⁊ ps. lxi Diuitie si affluāt nolite cor apponere. nō dicit nō bre sz cor nō apponere. i. nō nimiū diligere. Eccs. v. Qui amat diuitias fructuz nō capiet ex eis sed vānū. Eccl. viij. Vltor ꝓdidit aur⁊ argentū. Scdo abusus fuit. qz inutil'r ꝓsumpsit in superbia. qz induebat purpura ⁊ bisso. Jō Crisost. Ille nō fuit culpabil'. qz diuitias būit. sz qz abusus fuit ad voluptatē nō ad necessitatē. qz induebat purpura ⁊c Vide in p̄cedenti sermōe. Aug. Nō affectetis placere vestibz sz moribz. Tercō abusus fuit. qz nimis crapulose vixit Ñ d. epulabat q̄tidie splēdide. Symō de Cassia. Sic loq⁹ furādi facit furē nō p̄cogitantē. sic būane diuitie voracitatē. sic ille. nam q̄tidie splēdide ꝓmedebat. qđ ꝓhibet apls. Ro. xiij. Non in comessatōibz ⁊c. Ecce recepit bona ꝺ delectabilia ⁊ abusus est. Jō ꝺz. xiij. q. iij. Quid dicam. male possidet q̄ male vtit. sic ille Lu. xij Ania mea epulare ⁊c. et sic iste hic. Quarto abusus fuit qz paupi nō distribuit. Crisosto. Omia que nobis deus dat. p nos alijs dat vt ꝺ eo qđ accepim⁹ alijs ptē tribuam⁹. quia dispensatores diuitiar⁊ sum⁹ nō dñi. ¶ T

Pixi scdo subiungit aduersitas paupis q̄ eū pduxit ad gl'iam. ibi. ⁊ Lazar⁹ sil'r mala. Revera mala. qz erat q̄dā medic⁹. Ñ nota septē sūt gña paupm q̄z q̄tuor damnantur. et tria saluant Primi pauper q̄ vānant sūt impatiētes q̄ murmurāt ꝯ deū in sua paupertate dicētes. q̄re ego tā paup sum. de⁹ oblit⁹ est mei. tales stulte faciūt. nā qđ tibi de⁹ tenet aut qđ bza te. pl⁹ enī tibi dat q̄ dignus es vl' vnq̄ meruisti. qz dic Aug. Pctōr nō est dign⁹ pane q̄ vescit. vide igit' qđ tibi dedit. ipe creauit te. ps. xcix. Ipe fec nos ⁊c. Ipe redemit te. Apoc. v. Redemisti nos ꝺo in sanguine tuo. Ipe dedit tibi corp⁹ ⁊ aiam gratis. i. Cor. iij. Quid hēs qđ nō accepisti. et de bis oibz bonis nunq̄ ꝺe regratiat⁹ es deo. nec vaciter ꝓgnouisti te talia a deo accepisse. Ro. i. Qui cū cognouissent deuz nō sic deū gl'ificauer̄t aut gras egerūt. de quib⁹ Gre. Nō est dign⁹ dandis q̄ ñ agit gras de datis. Quid g ꝯ deuz murmuras. Sap. i. Custodite vos a murmuratōe q̄ nihil ꝓdest sed nocet: qz vānat. Greg. Nēo murmuras regnū ꝺi accipit. iō. i. Cor. x. Neq murmuraueritis sic qdaz eor murmurauerūt ⁊ perierūt ab exterminatore. i. āgelo q̄ eos extra fines terre pcussit q̄s ira absorbuit vt dathā ⁊ abyrō ⁊ chore. Nūeri. xvi. Scdi pauperes q̄ vānant sūt q̄ pauptate viuūt ⁊ illa pua bona q̄ bñt lucrant' inuste. sicut q̄ furāt' gramina segetes ⁊c. Qz d. scs Tho. ij. ij. In talibus minimis si q̄s bz animū furādi ⁊ ꝓpō nocendi: ē pctm̄ mortle. Lu. xvi Qui i modico iniqu⁹ ē ⁊ in maiori iniqu⁹ ē. Qz ꝺz. xiij. q. vi. Fur. nō furtū sz mēs furātis attēdit. Itē q̄ emūt vl' vendūt ⁊ decipiūt ꝓpos mētie do furādo. etiā in quis reb⁹ q̄uis peccāt. Sil'r q̄ i diebz festiuis mercātial exercēt ⁊ abstinēt se a missa ⁊ dei fruitio. Itē meretrices totiēs se diabolo vendūt q̄tiēs actū luxurie exercēt et peccāt mortal'r. Et tñ sunt pauper. Item opatores: qz opa sua fraudulēter faciūt. Si mil'r artifices. i. Thes. iij. Nēo circūueiat frēz in negocio. qz d. Aug. Pctm̄ nō dimittit ⁊c. Tercij pauper sūt superbi q̄ inuidēt diuitibus de donis a deo eis collatis. De qbz Cassiod. sr psal. Si superbiat paup nō est dei paup: ⁊ si locuples būilitatē bz ñ est secli diues. Voluptates enī taliū sūt inspiciēde et ñ nomia. Nā paup superb⁹ mal'tū ē reprehensibil': qz ñ bz occasiōz superbie sic diues. Sz diues q̄ est būilis mal'tū est laudabil'. Et tal' pauper bz duplex vānū. hic bz pauptatē ⁊ in futo vānationē eternā ꝓpt superbiā ⁊ inuidiā. que sūt pcā diabolica. Sap. ij. Inuidia diaboli mors intrauit i orbem terra⁊. ⁊ sūt filij mortis eterne. i. Job. iij Qui nō diligit manz i morte. Vltis enī expedit q̄ hic sūt pauper. Id circo fac ꝺ necessitate virtutē ⁊ sustine pauptatē tuā patiēter. Eccl. ij. In doloze sustine i būilitate tua paciam habe. q̄m i igne ꝓbat' aurū et argentū. homines ꝺo receptibiles in camino būiliatōis. Dicit nanq̄ Greg. in dyalogo. Pauptas bonis mētib⁹ ē būilitatis custos. Quarti pauper q̄ vānant sūt illi q̄ dū vidēt diuites alios exercere vsuras: ludere vel in vestibz superbire: vl' gulose viuere. ipi etiā libēter vellēt sic viuere si hrēnt pecuniā. ⁊ qui sic optāt pecunias peccāt mortal'r. qz ad malum finē ⁊ vsum. i. Tbi. vl. Qui volūt diuites fieri incidūt in tēptationes ⁊ in laqueuz

dyaboli. Dic enim Ans. in li. de sillitudinibꝫ Sic bona volũtas ē origo virtutis. sic mala origo vicij ⁊ crimis. ⁊ tales peccãt ꝓ nonum ꝓceptũ. s. nõ ꝓcupisces. Aliqui sũt q̃ licꝫ nõ furanť. tñ dimittũt furtũ solũ ꝓpter penam illi ꝓpter malã volũtatẽ dãnanť: ⁊ tl'es sunt miseri ⁊ infelices hic ⁊ in futuro pauꝑes. qꝝ sine grã. Bek. Est pauꝑtas pniciosa carere dei gra. ¶ Quiti pauꝑes sũt q̃ saluãť q̃ elemosinã recipiũt ⁊ pauꝑtatẽ libẽter sustinẽt ⁊ libenť essent ditiores si essꝫ volũtas ꝺi sed ꝓ volũtatẽ dei ⁊ iusticiã nollẽt hr̃ẽ ãscũ ꝯ diuitias. sꝫ potius vellẽt sustinere pauꝑtatẽ lazari qui micas panis hr̃ẽ nõ potuit. ꝯ quicꝯ ꝓtra deũ hr̃. De talibꝫ dic aug. Nõ tibi displiceat pauꝑtas tua. nihil eꝫ diuiti? põt inueniri vis scire ꝯ locuples sit q̃ celũ emit. Et tl'es tenenť fidel'r orare ꝓ illis a q̃ bus elemosinã accipiũt. ⁊ q̃ ꝓ eis laborãt et de suis laboribꝫ admistrãt. Nã si tl'es pauꝑes ꝓ se laborare nõ põt. tũc freq̃nter orare dñt. x. q. i. quia. Nã sacerdotes ꝓ oiꝫ orare dñt a q̃bꝫ elemosinã accepeŕt: sic ⁊ secl'ares. Exemplũ de q̃dã pauꝑe q̃ vestẽ accepit a peregrino. ⁊ oblit? ē orare ꝓ eo. postea ipa veste est exut? ⁊ grauiter punit?. Sexti pauꝑes sunt q̃ saluanť q̃ se nutriũt de suis fidelibꝫ laboribꝫ: ⁊ illi dicunť beati ꝓ ps. cxxvij. Labores manuũ tuaꝝ ⁊c. vt operij q̃ artificij sui opa ñ falsificãt. ⁊ bonã intẽtionẽ in labore habent. De q̃bꝫ Sap. iij. Bonoꝝ laboꝝ gl'iosꝰ est fructus. ✠ Sꝫ. d. qual' ꝺz esse intentio. Rñdeť prima vt iuste habeãt vñ viuãt. et ne necesse habeãt furari vl' rapinã facere vl' vsurã ⁊c. ⁊ iõ bonũ est addiscere artificiũ cuilibet. nam Octauian? impator nolut filiam suã esse sine arte laborãdi. sꝫ ben iã alicꝫ diuites verecũdanť q̃ eoꝝ filij ꝺeberẽt studere aliq̃ artificiũ: ꝓmittẽtes eos ociari. non ꝓpendẽtes illud Job. v. Hõ nascit ad laborẽꝫ ⁊ auis ad volatũ. et. ij. Thes. iij. Si q̃s nõ vult operi nec mãducet. Et ade dictũ est Gen̄. iij. In sudore vult? tui vescerꝭ pãe tuo Scꝺa intẽtio ne caro hẽat occasionẽ peccã di. Seneca. Ociũ est sentina viciorꝝ. Eccl. xxxij. Multã malicią docuit ociositas. Legit in vitas patꝝ. laborãs ꝺz vnũ ꝺiabolũ tẽptatorẽ: sed ociosus mille. Jõ ephe. iij. Nolite locũ ꝺare ꝺiabolo q̃ ꝺ facẽ ociosus. Cñ sicut in aq̃ tepida resident muscę. ⁊ in aqua stante crescũt vermes. sic in aĩa ociosa generanť mlta mala. Jõ Hiero. ꝺortať. Semꝑ aliq̃ ꝺ opis facito ne te ꝺiabol? inueniat ociosuꝫ. Tercia intẽtio vt habeat vñ subueniat necessitatẽ patiẽti. Cñ cũ oẽs laborare non põt ꝓpter infirmitatẽ aut senũ vl' aliã cãm si ꝺe? tibi ꝓtulit fortitudinẽ corꝑis: labora ut paupi subuenias. ⁊ illa elemosina mltũ placet ꝺeo si est sine pctõ mortali. Ad Ro. viij. Scim? qñ ꝺili. ꝺeũ omĩa cooperanť ī bonuꝫ. Septimi pauꝑes sũt q̃ nõ solũ saluanť. sed ⁊ magnã gl'iaꝫ hẽbũt ī celo. ⁊ hi sunt q̃ oĩa voluntarie ꝓpť ꝺũ relinquũt ꝺicẽtes cũ btõ Petro Mat. xix. Ecce nos reliquim? omĩa ⁊c. Bek. Felix pauꝑtas oĩm volũtarie relinq̃ntiũ. et illi pauꝑes sunt optimi. Hugo. Bonũ est sua pauperibꝫ erogare: sꝫ melꝰ ē oĩbus renunciare: ⁊ rp̃m imitari. Bern̄. Volo te esse amicũ pauꝑm. magꝫ tñ xp̃i imitatorem Iste est gradus ꝓficientiũ. ille ꝓfectoꝝ. Mathei. xix. Si vis ꝓfectus esse vende omĩa q̃ habes ⁊ da pauperibꝰ. et s. m. et b. the. in celo. ad quod nos ꝓducat ⁊c.

De eadem dominica

Sermo. cvi.

Homo quidã erat ꝺiues q̃ ꝺinduebatur purpura ⁊ byssꝺo. et legit vbi supra. ℣ Justice. homo iste est xp̃s. Et ꝺr quidã ꝓpť status excellentiã. qꝝ in omibus q̃ sunt fuerũt et erũt nõ habebat similẽ. et b ꝓpter q̃ncꝯ causas. Prio ꝓpter pcti immunitatẽ. Isa. liij. ⁊. i. Pe. ij. peccatũ nõ fecit. Sꝫ aliꝫ oẽs ꝺeclinauerũt. ps. xiij ⁊. liij. Oẽs ꝺeclinauerũt. et alibi. cxv. Dis hõ mẽdax. Scꝺo ꝓpter ꝓiunctã ꝺiuinitatẽ. Jo bãnis. i. Verbũ caro factũ ē. Tercio ꝓpter grẽ vbertatẽ. Eccl. xxiij. In me oĩs grã vie ⁊ veritatis. Quarto ꝓpť singularẽ ꝓceptibilitatẽ et natiuitatẽ. Isa. vij. Ecce vgo ꝓcipiet et piet filiũ. Isa. liij. Gnationẽ eius q̃s enarrabit. s. in terris sine prẽ. in celsiñ mẽ. Quito ꝓpť singularẽ ptãtem. Mat. vlt. ꝺata ē mihi oĩs ptãs in celo ⁊ in terra. Iste hõ erat ꝺiues qꝝ oĩa q̃ sũt fuerũt aut erũt sua erãt ad Colo. ij. In ipo inhitat oĩs plenitudo ꝺiuinitatꝭ corꝑaliť. Hic g singlaris hõ vt supre

Sermo

mam ⁊ ꝑfectã diuitiaꝝ copiaꝝ thesaurizaret induebaꝫ purpura passiõis ⁊ byſſo inocẽtie et epulabaꝫ ꝗtidie ſplẽdide portãs cumuluꝫ ſuꝑme actõis meritorie. Idcirco iſte dñs di nues Jẽs xp̃c aliqñ in ſcripturis daꝫ in exem plũ caritaꝫ. Joh.xv. Hoc ẽ ꝓceptũ meũ vt diligatis inuicẽ. Aliqñ in exẽplũ bũilitatis. Mat.xi. Diſcite a me qꝛ mitis ſũ ⁊ bũilis corde. Aliqñ in exẽplũ pauptaꝫ. Mat.viij. Fili⁹ hois ñ hꝫ vbi caput ⁊c̃. Aliqñ in exẽ plũ miſcoie ⁊ pietaꝫ. Lu.vi. Eſtote miſeri cordes. Et ſic hic miſtice ſe ponit in exẽpluꝫ in diuitiaꝝ cumulatõe. Judicũ.vij. Nõ me videritis facere hoc oẽs facite. i. diuitiaſ ſpi rituales ſicut me videtis facere ꝓpꝛtate. i. Joh.ij. Qui dic̃ ſe in xp̃o manere dꝫ ſic̃ ille ãbulauit ⁊ ipſe ambulare. Bed. Utinã frẽs eſſem⁹ cupidi grẽ ſpũaſ quẽ admoduꝫ tpalis pecunie ſũt pctõres. magꝫ enĩ ꝓfuſio ꝙ illi de ſiderãt ꝓnicioſa pluſq̃ noſ vtilia fructuoſa Et de tpalib⁹ diuitijs dic̃ Job.xxvij. Diues cũ dormierit nichil ſecuꝫ affert. De ſpũalib⁹ vo dicit pſal.cxxvi. Cũ dederit dilectis ſuis ſomnũ ecce hereditas ⁊c̃. Jõ Gre. in ome. Ueras diuitias amate. ℣ Ñ q̃tuor ſunt diuitie nobis poſſibiles i ſcriptura ꝓpo ſite quas qui ſequiꝫ vaciter ẽ in deo diues. Prime diuitie ſũt pure ꝓſcie. Eccl.xiij. Bo na eſt ſubſtãtia cui nõ eſt pctũm in ꝓſcia. Et he diuitie acq̃runꝫ ꝑ pniam. Bed. Aſcẽdat hõ tribunal ſue mẽtis vt audiat cãm ꝓterite vite ſue. ſedeat ratõ iudicans. ſtet ꝓſcia accu ſans. aſſit mẽoria teſtificãs. ⁊ quidq̃d ratiõi tanq̃ iudici pñtatũ fuerit annichileꝫ. et tam diu bagẽtes donec ſpũs q̃eſcat a laboribus ⁊ dicaꝫ ſpũaſ nob⁹ ut Marie magdalene. di miſſa ſunt ei pcta. vade ĩ pace. ⁊ ſic in his di uitijs hõ hꝫ pacẽ puer.xxi. Theſaur⁹ deſiꝺ rabilis ⁊ oleũ in hĩtaculo iuſti. puer.x. Sub ſtãtia diuitis vrbs fortitudis ei⁹. Scõm ge nus diuitiaꝝ ſpũaliũ ꝓfitit in cumulo meri toꝝ. igiꝫ his diuitijs magnũ cumulũ ꝓtare debem⁹. opa nra agere debem⁹ triplici exerci tio. ⁊ iſtas diuitias frequẽter q̃rere. Primo dẽm⁹ opari freq̃nter vt ſint mꝛta. Eccl.ix. Quocũq̃ pt facere man⁹ tua iſtãter opare. ⁊ ita inſtãter vt or Eccl.xi. Mane ſemĩa ſemĩ tuũ ⁊ veſpe ne ceſſet man⁹ tua. Bern. Nul lum vnq̃ fꝛuũ dei inueniat nec dies nꝛa noſa niſi in exercitij labore vl̃ ꝓficiendi ſtudio vel expiendi dulcedĩe aut fruẽdi gaudio Scõo debem⁹ opa nra facere ſapiẽter. ne aliq̃d re prebẽſibile aut fedũ in hois opib⁹ inſiſcem⁹. Leui.xix. Agꝝ tuũ nõ ſeres diuerſo ſemine Eccl.xxxiij. vn⁹ edificãs ⁊ vn⁹ deſtruẽs. q̃d ꝓdeſt illis niſi labor. vn⁹ orãs ⁊ vn⁹ maledi cens c⁹ vocẽ exaudiet de⁹. Eccl.ix. Qui in vno peccauerit mꝛta bona pdet. Jaco.ij. Qui cũq̃ totã legẽ ſeruauerit offendat ãt in vno fact⁹ ẽ oĩm re⁹. i. Cor.v. Judicũ fermẽtũ totã maſſam corrũpit. Tercio faciam⁹ opera nra diligẽter ⁊ erũt nobilia. dñt ei opa nra fieri ⁊ ꝓcedere ex nobili ſubiecto affectu et obiecto. primo ſ̃biecto. i. radice. A Sũt enĩ tres radices ex q̃b⁹ agim⁹ bonũ. res ania ⁊ corp⁹ Ex reb⁹ bonũ agim⁹ elemoſinã largi endo. ex corpe ipm fructio dei ꝓſtringẽdo. ex anima deũ ꝓtẽplando. Bed. Nullũ nobili⁹ẽ exercitiũ hoim q̃ q̃ fit in illo q̃ ẽ meli⁹. i. ĩ aĩa. ⁊ ſic liquet ꝙ ꝓtemplatio q̃ ſurgit ex aĩa melior eſt q̃ actõ. Scõo ex nobili affectu. ſ. deuotõe ⁊ caritate. i. Cor.xvi. Oĩa opa ve ſtra ĩ caritate fiãt. Tercio ex nobili obiecto Sũt enĩ opa nra varia. aliq̃ pctã dimittunt aliqua hoies inſtruũt. aliq̃ elemoſinas ꝑbẽt Hꝫ optima ſunt q̃ in deũ libere ordinantur .i. Cor.x. Oĩa in gl̃iam dei facite. de talib⁹ ꝛ illõ, puer.x. Egeſtatẽ opata ẽ man⁹ remiſ ſa. man⁹ aũt fortiũ diuitiaſ parat. Tercium gen⁹ diuitiaꝝ ſpũaliũ ꝓfitit in virtutũ opu lẽtia. in quib⁹ erim⁹ tanto ditiores q̃nto vir tutes ꝓportabim⁹ meliores. gre. Vere diui tie nõ opes ſꝫ vtutes ſunt. ¶ Que ãt virtutes efficiũt nos ditiores. Dic̃ bed. Hu militas hoiem deo ſubijcit. iuſticia deducit obedietia cõducit. pacia ꝓducit. ꝓfeuerãtia introducit. puritas ꝓiungit. caritas vnit. Et ſic caritas qꝛ vnit nobiliorẽ inuenĩt. ⁊ ſic ꝓſe q̃ns ẽ ꝙ eadẽ virtus faciat nos ꝑ ceteris di tiores. Sic̃ enĩ auꝝ oẽ metallũ nobilitat. ſic caritas oẽ op⁹ Apoc.iij. Suadeo tibi emere a me auꝝ ignitũ, pbatũ vt locuples fias. ⁊ ſic caritas facẽ nos ditiores. qꝛ includit oẽs vir tutes. Hẽs. Qui habet vnã vtutẽ hꝫ oẽs Etiã caritas oĩa ſuſtinet aduerſa. ⁊ ſic eſt pa tientia. cũ bñ facit odiẽtib⁹ eſt benignitaſ. cũ nõ extollit eſt bũilitaſ. cũ obtẽpat ſuꝑioꝛib⁹ eſt obedientia. cũ execrat carnis feditatez ẽ

castitas. cū diuitias abijcit ē pauptas. ⁊ sic de singl'is. Ecc̄i. xliiij. Laudem⁹ ⁊c̄. sequit̄. Homies diuites in virtute. pulcritudīs studiuz hn̄tes. Quartū gen⁹ diuitiaꝝ spūaliū ꝯsistit in dei pn̄tia. q̄ solo habito oīa bona possident̄ plenissime. vt possem⁹ dicere illd̄ thobie. x. Omīa siml' in te vno hn̄tes te n̄ debuimus dimittere a nobis. Aug. qui deū habz oīa hz. q̄ deo caret nihil hz. ita de⁹ p̄t dicere nob̄ illd̄ Gen̄. xxx. Modicū habuisti anteq̄ venirē ad te. ⁊ nūc diues effectus es. Quādo aūt iste diuitie acq̄runt̄ pz ꝑ h̄ ꝙ de⁹ vnitus aīe om̄s diuitias ei ꝯmunicat q̄s ex ꝑte dīnitatis ab eterno hūit. et q̄s ex hūanitate in tp̄e acq̄siuit. nā ex ꝑte dīnitatꝫ ꝑticipat aīa p̄tis potentiā: vt sit potens. a filio sapīam. a spūsctō clemētiā. Job̄. xvij. Omīa mea tua sunt ⁊ tua mea. Cañ. ij. Dilect⁹ me⁹ mihi. et ego illi.

Dominica secūda post trinitatis. Sermo. cvij.

Homo quidā fecit cenā magnam et vocauit mltos. Luce. xiiij.

C Dicit Constantin⁹. Qui nimis se exercitāt in labore corporali per nimiā calorꝫ intensionē humores nimis ꝯsumētem se destruūt ⁊ ꝯsumūt. ⁊ ob h̄ canes venatici solū viuūt ad decē annos. domestici ad. xiiij. vt dic̄ Aristoti. In nimiuz vero quiescētib⁹ cā est ꝯ̄ria. quia ī ip̄is ē magna ⁊ immodrata humiditas sup̄flua disponens ad putrefactōem. Mistice. Sic qui se nimis occupāt corꝑalibus ⁊ temꝑalib⁹ ꝯsumunt in se humores deuotōis ꝑ calorē et dilectōem inordinatā quam ad ea hn̄t. de quibus psal. lvij. Supcecidit ignis ⁊ nō viderunt solem. Glo. Ignis supcecidit inordīati amoris tꝑaliū. ⁊ nō viderūt solē id est vitam eternā ꝓpter defectum deuotōis. ⁊ sic corrūpunt̄ ⁊ damnātur. i. Coꝝ. vi. nolite errare ⁊c̄. Et sequit̄. Neq̄ fures neq̄ auari: nec ebriosi nc̄ maledici nec raptores regnuz dei possidebunt. sic qui nimis quiescūt seq̄ntes carnales delectatōes ⁊ voluptates ꝓpt̄ carnales hūores putrescūt in aīa ⁊ intereūt per eternā dānationē. iō Ro. viij. Qui aūt ī carne sunt. i. carnalib⁹ desiderijs deo placere n̄ possunt. quoꝝ dānatō ondit̄ in ꝑabola pn̄tis euāgelij. vbi dicit̄. Homo quidā fecit ce. ⁊c̄.

D In sūma euāgelij tria innuunt̄. primo magnifici ꝯuiuij p̄ꝑatio. ibi. homo q̄dam. Scd̄o inuitatoꝝ iniqua excusatio. Tercō excusantiū digna reprobatio. ibi. nemo viroꝝ. De primo dic̄. in illo tp̄e scz cū xp̄s inuitat⁹ fuit a principe phariseoꝝ vbi sanās ydropicū: docuit eū cū facis ꝯuiuiū voca pauꝑes illi nō hn̄t tibi retribuere. sz retribuet̄ tibi in regno celoꝝ. Tūc dixit vn⁹. Btūs q̄ māducabit panē in regno dei. Tūc dixit ꝑabolā istaz homo quidā Cirillus. i. deus pr̄ qui dicit̄ hō ꝓpt̄ benignitatē. vl' etiā p̄t intelligi fili⁹ ꝓpt̄ susceptā hūanitatē. de q̄ loq̄tur Richar. Cū audio deū hoīem factuz q̄si de graui somno ad spē salutꝫ euigilo. q̄i ꝯfortat⁹ vires resumo quasi reuocat⁹ ad me redeo. q̄i viuificato calore calesco. ⁊ grās deo meo ago. Et merito qꝛ s̄m Aug. in ser. de natītate. Qui me in p̄ncipio ꝑ maiestatē creauit in hūanitatꝫ carne venit ⁊ saluauit. descendit de⁹ vt hō ascēderz fecit se hoībus participē vt hoīem faceret d̄o ꝯsortē. factus ē deus homo vt hō fieret de⁹ nō natura sz grā. hec ille. Et d̄r homo q̄daz discretiue ꝓpter singularē ꝯceptū ⁊ natiuitatem. qꝛ ip̄e sol⁹ ē hō ꝯcept⁹ de spūsctō: natus ex Maria v̄gine. Secundo dicit̄ quidam: ꝓpter singularē immunitatē. quia sine peccato originali ⁊ actuali. i. Petri. ij. Peccatuz non fecit. Psal'. xiij. ⁊ lij. Om̄s declinauerūt vsq̄ ad vnum. Tercio dicit̄ quidā ꝓpt̄ singularē dignitatē rōne vnionis diuītatis cū hūanitate. Job̄is. i. Verbū caro factum est Athanasi⁹. Perfectus deus ꝑfect⁹ homo.

E Unde duplicē cenam fecit christus videlicet cenam gr̄e et gl'ie. Primo cenam spiritualis gratie. Apoc̄. iij. Ego sto ad ostiū et pulso: si quis audierit vocem meā ⁊ aperuerit mihi ianuam intrabo ad illum ⁊ cenabo cum illo. id ē gratie mee participem faciam. Qꝛ d̄r Job̄. i. Gratia ⁊ veritas ꝑ ib̄m xp̄z facta ē. Et d̄r cena. qꝛ in vltima etate mundi parata. nō ante legem. non in lege. i. Coꝝ. x. Nos sumus in q̄s fines seculoꝝ deuenerūt Et dicit̄ cena magna propter dignitatez et

preciositatē cibi De q̄ Job̄ .vi. Caro mea vere ē cib̄. Etiā ōr cena mag̃ tōe caritat̄ magne. de q̄ ps. lxxxij. Zel⁹ dom⁹ tue ꝓmedit me et Job̄. xv. maiorē hac dilectōz nēo hz. ber̄. Puto q̄ oēs angeli suis intelligētijs ñ pñt cape vehemētiā caritat̄. Ad hanc cenā gr̄e itur p̄ viā caritat̄ Aug. Caritas ē via dei ad hoīes et hoīm ad deū. Scōa ē cena gl̄ie. de qua Apoc. xix. Bti q̄ ad cenā nuptiar̄ agni vocati sūt. Et ōr cena ꝓpter cene ꝓpietatem Primo q⁹ sic p⁹ laborē cena recipit̄. sic hēa/ titudo gl̄ie. p̄s. cij. Exibit hō ad opus suū et ad operatōz suā vsq̄ ad vesper. tē dabit̄ cena et merces. Mat. xx. Cū sero factū eēt ꝛc. vo/ ca operarios ꝛc. Isa. lij. ꝑ eo q̄ laborauerit aīa ei⁹ videbit et saturabit̄. Scōo ōr cena iō q⁹ post cenā nō redit̄ ad laborē hz ad requiē. et sic erit i gl̄ia. Apoc. xiij. A modo dic̄ spūs vt requiescāt a laborib⁹ suis. et Isa. lviij. Req/ iem tibi dabit dñs de⁹ tu⁹ sp̄. Tercio q⁹ ad cenā solū inuitant̄ boni amici et singl̄ares et nō alieni. vt figurat̄ Gen̄. xlij. Joseph cena uit cū fratrib⁹ exclus̄ egiptijs. et sic xp̄s cuz electis exclusis pctōrib⁹. Jobel. iij. Et erit ibe rusalē scta et aliēi ñ trālibūt p̄ eā ampli⁹. ma thei. vij. Nō oīs q̄ dic̄ mihi dñe ꝛc. et tales sūt amici dei. Matb. xij. Quicūq̄ fecerit vo luntatē p̄is mei q̄ in cel̄ est ipe me⁹ frater so ror et mē est. ¶ Itē dic̄t cena mag̃. pri mo ꝓpter ꝓpinq̄ar̄ pluralitatem. Matb. viij. Multi venient ab oriente et occidēte ꝛc. Re uera mlti. Apoc. vij. Vidi turbā magnā q̄m dinūerare nēo poterat. Scōo ōr mag̃ ꝓpter ministrantiū nobilitatē. q⁹ āgelor̄ vt figura tur Hester. i. Rex ꝓposuerat singul̄ menlis ministros ex suis principib⁹. i. angel̄. ad Heb. .i. Oēs sūt ad mīstratorij spūs. Tercō ꝓp̄ ferculor̄ dignitatē. Primū ferc̄lm est clara visio dīnitatis. i. Job̄. xij. Videbim⁹ eū sic/ cuti est. Est enī generale puerbiū. meli⁹ fer culū boni hospit̄ ē iocūda facies ei⁹. Sic de us p̄ ꝓ primo ferculo exhibet iocūdissimaz faciē in q̄ erit sal⁹ nr̄a. psal. lxxx. Ostende nob faciē tuā et sal. e. Hoc ferculo cibāt̄ nūc āge li in celo. Mat. xviij. Angeli eor̄ sp̄ vident faciē p̄tis ꝛc. Aug. Visio dei ē tota merces. et sic nūc sctī in celo reficiūtur. Ūñ Aug. vl timo de ciui. dei. Sic̄ sancti nūc vidēt deum sic nos visuri sum⁹ eū. hoc erit tanti sapōris q⁹ dic̄ psal. lxxxiij. Melior ē dies vna i atrijs tuis sup̄ milia. vbi Aug. Tanta ē iocūditas vite eīne in clara dī visiōe. vt si etiā nō lice ret in ea āpli⁹ manere q̄z vm⁹ diei mora. ꝓ pter b̄ innūerabiles anni delicias q⁹ vite ꝓ temnerent̄. q⁹ ꝑm Bern̄. Illō solū est verū gaudiū qđ nō de creatura hz de creatore ꝓci/ pit̄. in ꝓpatōe illi⁹ oīs iocunditas meror̄ oīs suauitas dolor. oīs dulcedo acerbitas. oīs decor horribilitas. Scōm ferc̄lm erit visio hūanitat̄ Job̄. xvi. Videbit̄ me et gauīsbit cor vēm. Videbim⁹ eiz illā hūanitatē p̄ q̄m dignificati sum⁹ in naīa. ꝓsolati et redēpti in grā. videbim⁹ ei⁹ claritatē. de q̄ letificat⁹ est petr⁹. Mat. xvij. Bonū ē nos hīe ēe. Terciū ferculū visio vnionis hūanitat̄ et dīnitatis. Ber̄. Plenū erit oī dulcedīe videre hoīem et hoīs ꝓditorē. Figurat̄ Nūeri. xiij. Fruct⁹ terre ꝓmissionis erāt triplices. ficus. vue. malagranata. De q̄b fructib⁹ psal. cij. Re/ plebit̄ in bonis desideriū tuū. vt ipleat̄ illud Job̄. x. Ingredient̄ et egredient̄ et pascua inue/ nient. ingredient̄ in dīnitatē. et egredient̄ i humanitatē. ¶ Quarto ōr cena mag̃ ꝓpter copiositatē ferculor̄. de q̄b Bernar. Fercula celestis conuiuij sūt tā mag̃ q⁹ nō pñt mēsurari. tā longa q⁹ nō pñt terminari. tam mlta q⁹ ñ pñt numerari. taz p̄ciosa q⁹ nō pñt estimari. Jō Aug. Fide nō attingit̄. spe non capit̄. caritate ñ ꝓhendit̄. delideria trālgre ditur. acquiri p̄t. estimari nō pōt. i. Cor. ij. Oc̄ oculus ñ vidit ꝛc. Ibi gaudebūt supra se de dei visione. infra se de inferni euasione. in tra se de corpis et anime glorificatōne. circa se de hominū et angelor̄ associatōe. vt imple atur illud Thobie. x. Omia simul in te vno habentes Et Aug⁹. de ciuitate dī. c. vlt. O q̄nta est illa felicitas vbi nullū latebit bonū nullū aderit malū. Quāto ōr cena mag̃ ꝓpter perfectaz satietatē De qua psal. xvi. Satia/ bor cū appuerit gl̄a tua. ibi satiabit̄ intellec/ tus. Bern̄. Ibi magist⁹ semel vidisse omnia didicisse ē Ibi implebit̄ illud Hiere. xxxi. Nō docebit vltra vir ꝓximū et vir frēz suū dicēs. Cognosce dñm. oēs enī ꝓgnoscēt me a mīmo vsq̄ ad maxīm. Aug. ō ci. dei li. xx ij. Ibi esse nost⁹ nō habebit defectōez. nosse nost⁹ ñ habebit errorē: ibi erit sufficētia sine omi indigētia. iō Boeti⁹ Beātitudo est stat⁹

omniū bonoꝝ aggregatõe pfect⁹.qz dic̃ magister ī.iiij.di.xlix. Beat⁹ ẽ q̃ bz oĩa q̃ vlt ⁊ nihil mali vlt. nã q̃dq̃d amabit adeꝛit. nc̃ deꝛelinquꝛabit qõ ñ erit. ⁊ sic erit pfecta sacietas. Sexto ꝺz cena magn̄ ꝑpẽ duratõis eꝛnitatẽe ps.lv. delectatiões ī dextera tua vsq; ī finẽ .i. inetnũ. Isa.lxv. Gaudebit⁊ exultabitis vsq; ī sempitnũ. aug. O hõ exardesce ī amore ⁊ desiderio vite eterne. ibi actõ nõ opposita requies sine desidia. laus sin̄ fastidio. sine defectu vita. ibi nulla ꝺficiẽtia sz oĩs superfluẽtia. Figurat ꝑ quinq; Assueri qõ durauit p septẽ dies q̃buꝰ oĩa numerant ꝓm eternitatẽ Sap̃.v. Justi in ꝑpetuũ viuẽt. ¶ Ad hoc quinq; vocauit mꝫtos. Mat.xi. Veite ad me oẽs. Gre. Mꝫtos vocauit sz pauci venerũt qz male viuẽdo ꝺdicũt. O q̃ multis modis nos vocauit. ¶rio voce dina. vox eĩ z dina ẽ inspiratio inẽna. aug. Vocatõ ẽ occulta inspiratio. Job.iiij. ¶Horro ad me dictꝰ est ⁊bũ absc̃ditũ. Gre.ī mo. Verbũ absc̃ditũ ẽ diuinũ inspiracꝫu. ps.lxxxiij. Audiã q̃d loq̃tur ī me dñs. sz aliq̃ nolũt audire qõ ꝓquerit Job.xix. Seruũ meũ vocaui ⁊ non rñdit ore ꝓprio deꝑcabar illũ. Gre.ī.xxi.mora. Vox dñi audit dũ inspiratõ mẽte ꝙcipit Scõo vocauit per lras.i. p ꝺdicatoꝛes vbi ꝓponũt dei ⁊ba q̃ q̃dã lre. de q̃ in textu. misit ꝰuũ suũ.i. ordinẽ ꝺdicatoꝝ. de q̃ Joh̃.xx. Sic̃ misit me pẽ ⁊ ego mitto vos. l. in mõo ꝺdicare. ⁊ Mat.x. Qui vos audit me audit. Lu.xi. btũ q̃ audiũt ⁊bũ dei. Tercõ vocauit nutu man⁹.i. bñficioꝝ largitõe. de q̃ iob.xiiij Vocabis me ⁊ ego rñdebo tibi. opi manuuz tuaꝝ porriges dexterã.i. psperitatẽ. Sz huic vocatiõi ꝺdicũt mꝫti abutẽdo nõ in ordĩe ad deũ sz in se diligẽdo. Aug. Vere diligũt tua non ꝓpter te sed ꝓpt̃ se. Quarto p nunciuz id ẽ p tribulatõz. ꝺ q̃ in textu. Cõpelle intrare. Greg. Mala q̃ nos hic p̃munt ad deũ ire ꝙpellũt Sic discipuli ꝙpellebant ad suscipiẽ dũ dñm cũ nauicꝫla fluctibꝰ opiret. ⁊ sic nos in tribulatõibꝰ. ps. cxiij. Tribulatõz ⁊ dolorem inueni. ꝛc̃. ⁊ ps. xc. cũ ipo sum in tribulatiõe. ¶ Et nõ solũ ꝙpellit: sz etiã trahit Osee.xi. In funiculꝫ adam trabã eos. i. ī penalitatibꝰ aug. Felix necitas q̃ ad meliora ꝙpellit Sz ben huic vocatõi ꝺdicũt aliq̃ murmurã do ꝺ. O dñe q̃d p̃mittis sup me. nõ facit vt Job.ij.c. Si bona suscepim⁹ de mãu dñi. mala aũt ꝛre nõ sustineam⁹. Dicamus igit̃ cũ btõ Aug. ¶ic seca hic vre: vt inetnũ pcas. Mat.xi. Venite ad me oẽs q̃ laborat⁊ et onerati est⁊ ego reficiã vos. In hac vocatõe ꝓmittit seipm eternaliter fruẽduz. Gen̄. xv. Ego ero merces tua magna nimis. Gre. Quis enarrare sufficit q̃ta erũt supne ciuitatis gaudia. angelorꝝ chorꝰ intereſſe dei videre vultũ. nullo metu mortis affici. incorꝛuptiõis ꝑpetuo munere letari. Et de tali q̃ duplici vocatõe bt̃ puer.i. Vocauit vos et renuistis sc̃z p ꝺdicatõem. extendi manum meã p bonoꝝ largitõez. ⁊ nõ fuit q̃ aspicerꝛ sed qui recipet vt porcus nõ leuãs rostrum ad arboꝛẽ quercus ad grãrum actõem. ⁊ sic nec vos voluistis referre gratiarũactionem desperistis offe ꝙsilium meũ id est inspiratiõnẽ. ⁊ increpatões meas. i. tribulatões neglexistis. Ego quoq; in interitu vestro ridebo. cum vos sine pen̄tẽtia recipiã boꝛa cene. id ẽ in fine seculi. ℟ Subdit. Dicite in unitatis vt venirẽt: qz iam parata sunt omĩa. Revera de⁹ pt̃ in xp̃o pauit omĩa necessaria ad vitam eternã. quia pctõꝝ remissionẽ. gtie collatõnem. sacramẽtoꝝ efficaciam. remouit patris offensam. mũdauit ꝙ suũ sanguinem nostrã conscientiã. aquit suo sanguĩe celi ianuam. Heb.x. Fiduciã habemus in introitu sanctoꝝ in sanguĩe xp̃i. patus ẽ locꝰ. Job̃is xiiij. Vado parare vobis locũ. ⁊ pat⁹ ẽ cibus ps. lxvij. Parasti in dulcedie tua paupi deus. Nã meritis xp̃i pata sunt nobis oĩa bona ad eternã vitam correquisita. solũ superest q̃ peccatoꝛes leuent man⁹ et faciem. id ẽ cõscientiam et opera. Psal.xvij. Scõm puritatem manuũ mearum retribuet mihi. quia dicit Augustin⁹. Qui te creauit sine te non saluabit te sine te. quia oportet nos coopari ad tantam beatitudinẽ consequẽdam. Sed heu q̃rit̃ Gre. ¶Peccatoꝛes seducti amore temporaliũ obliuiscunt̃ eternoꝝ. ¶ Dixi scõo subiungit̃ inuitatoꝝ inq; excusatio dicẽs. ⁊ ceperũt simul omnes excusare O lamẽtabile factũ. deus homo fact⁹ in humanitate passus vult diuidere hereditatez suã nob et nos spernim⁹ ⁊ excusam⁹. Greg. Dius dñs offert q̃d rogari debuit. nã cũ potens diues aliquẽ paupem ad mẽsaz vocat.

occurrere festinat ⁊ nos ad dei inuitaꝫ cõui uiũ ⁊ nos excusam⁹. Greg. Ille se excusat q̃ plus diligit terrena ꝯ celestia. nã tãto diliũ gimur a supnis q̃nto imberem⁹ terrenis. alii qui terrene gl̃ie. aliq̃ terrenis boĩs. aliq̃ ter/renis delectatõibꝫ inberẽt. ℣ Primo aliq̃ ter/rene gl̃ie. de q̃ in textu. prim⁹ dixit. villã emi Aug. In emptiõe ville intelligit̃ supbia do minatõis. ⁊ bene. Eccl. x. Initiũ omis pcti̇ est supbia. bãc villã supbie emit lucifer. ysa ie. xiiij. In celũ pscẽdã ⁊ sil̃is ero altissimo. ℔ ĩ infernũ ẽ dimersi⁹. Ibidẽ. Quõ cecidisti lucifer ⁊c. Itẽ Lu. x. Videbã satbanã sic ful gur de celo cadentẽ. Hãc villã emit Habu chodonosor cũ ambulaut in aula babilonis cũ dixit. Nõne bec ẽ babilon ciuitas magna quã ego edificaui in domũ regni ĩ robore fo titudinis mee ⁊ in gl̃a decoris mei. Cũq̃ ser mo essꝫ adbuc in ore regꝫ vox de celo ruit. ti bi dicit̃ nabuchodonosor rex. Regnũ tuum translib. t a te. ⁊ ab boĩb⁹ ejciẽt te ⁊ cũ bestijs et feris erit bitatio tua. fenũ q̃i bos comedes et. vij. tpa mutabũt̃ sup te. donec scias q⁹ do mineť excelsus ĩ regno boĩm. ⁊ cuicũq̃ vo luerit det illõ. ⁊ factũ ẽ. q⁹ dic̃ ps xxx. Retri buet abũdãter faciẽtibꝫ supbiã. Hãc villaꝫ dñatõis emit baltbasar rex. Dañ. v. Cũ feĉ quiniũ grãde optimatibꝫ suis. pcepitq̃ iam temulẽtus rex vt afferrent̃ vasa aurea ⁊ ar gẽtea q̃ asportauerat nabuchodonosor pr̃ e⁹ de tẽplo qõ fuit ĩ ibrl̃m . vt biberẽt ĩ eis rex et optimates ei⁹: vxores q̃ ei⁹ ⁊ pcubine. bi/bebãt vinũ ⁊ laudabant deos suos aureos ⁊ argenteos ⁊ ferreos ⁊ ereos: ligneosq̃ ⁊ la pideos. In eadeꝫ hora apparuerũt digiti q̃i manu boĩs scribentis. ℘ candelabꝝ ĩ supficie pariet̃ aule regie. mane. tbetel. pbares ⁊ rex aspiciebat articlos man⁹ scribentis. tũc facies regis ꝓmutata ẽ. ⁊ genua ei⁹ ad se inuicẽ collidebant̃. exclamauit itaq̃ rex fortiter ut introducerent̃ sapiẽtes babilonis. sꝫ ñ potue rũt scripturã legere. ⁊ ꝓmisit quicũq̃ inter/pretaret̃ vestiret̃ purpura. ⁊ torquẽ aureã ba bebit ĩ collo. ⁊ terci⁹ in regno erit. ⁊ ingressi sapiẽtes babilõis nõ potuerũt scripturã legere nc̃ interp̃tari. Rex ꝓtristat⁹ ẽ: regina audiẽs ingressa ẽ ⁊ ait. Rex ineternũ viue. ñ te ꝓtur bent cogitatões tue. est in regno tuo vir qui bꝫ spũs deoꝝ in se noĩe daniel. et vocet̃ ⁊ nar rabit interp̃tatõem. ⁊ introduct⁹ est ⁊ ꝓmisit ei donaria. Rñdit. munera tua sint tibi. scri pturã legã. ⁊ dixit. Tu baltbasar fili⁹ nabu/chodonosor nõ bũliasti cor tuũ cũ scires oĩa q̃ acciderũt pr̃i tuo ⁊ aduersum dñatorẽ celi elevat⁹ es. Idcirco scriptura bec digesta est mane. ĩ. numerauit regnũ tuũ t betel. i. ap̃ē/sum ẽ in statera. pbares. i. diuisum ẽ et datũ est medis ⁊ pḟis. ⁊ eadẽ nocte interfect⁹ est rex. iõ Jaco. iiij. De⁹ supbis resistit. Hanc villã emit regĩa vasthi. Hester. i. et repudia ta ẽ ab Asuero: q⁹ sprevit eũ ĩ quinio. ℣ O cõq̃ mlta mala facẽ supbia. ℣ Prio impedit salutẽ. Gre. Qui diligũt vanã gl̃iam amit/tũt eternã. Secõ facẽ ꝓfluetudis prave neces sitatẽ. Aug. in li. ꝓfec. Dũ ꝓfluetudini prave nõ resistit̃ fit neĉitas. iõ dixit ĩ textu necesse Tercio facit mẽtis euagatõem. ibi. exire. q⁹ hõ a seipo exit a ꝓpria cognitõne putãs se ta lẽ esse q̃lis ñ est. Quarto facit solicitudinez ibi. et videre. i. studiũ applicare ut dñet̃ ⁊ re gnet ⁊ alijs placeat. iõ Aug. ir. de ciuita. dei. Dñatio sine q̃ ꝓḟs regi nõ pt̃ est meritoria si administret̃ vt decz. ⁊ si indecẽter appetit̃ est psumptõ. ⁊ si mẽs in ea volũtarie elevat̃ est supbia q̃ gñat ꝓtemptũ spũal̃ quiniij. de quo sbdit. Rogo te babe me excu. Gre. Hu militas sonat ĩ voce. supbia in actiõe. supbi dicũt sibi displicere: attñ ꝓcurãt ꝓ posse bre excusant̃ sic diabol⁹. ij. ℣ e. ij. Si de⁹ peccã/tibus angelis nõ pepcit. greg. Euidẽtissimũ signũ reprobor supbia q̃re omnes isti exclu dunt̃ a supna cena. Cassio. sr̃ psal. Supbia er angelo fec̃ diabolũ bomĩ dãnatõz intulit. ℍ Alter dixit. Juga bouum emi q̃nq̃. i. q̃nq̃ sensus dedi auaricie. nã sic duo boues ĩ vno iugo ꝓbinãt̃. sic instrumĩta duo ad quẽ libet sensum quiguntˇ. ad gustandũ lingua pa/latũ. duo oculi. due aures. ⁊ sic boues terrã versant: sic auari in terrenis laborãt vt diui tes fiãt. et sic iugũ ꝑmit cerucẽ. ita sensus ĩ auarꝫ rõem. Ber̃. Qui iuga iumẽtor emũt cũ bestijs eternal̃ erũt. tles cenabũt cũ ser/pente: vt sũt auari. nam cibꝫ ℔pentis ẽ terra. Geñ. iij. terrã comedes cũctꝫ diebꝫ vite tue. vt ipleat̃ illõ Osee. viij. Sepatũ ẽ quinium eor. Tales imitãt̃ ⁊ ñ venĩũt. ⁊ sic fiunt ĩui/tat⁹ iudas ⁊ nõ venit: q⁹ exiuit ad vendẽdũz xp̃m. Eccl. x. nibil iniqui⁹ ꝯ amare pecuniã

bic enī ꝛ aīam ſuā venalē hz. Jō Lu. xij. Videte ꝛ cauete ab oī auaricia Mat. xvi. Quā ꝓmutatōz dabit hō ꝓ aīma ſua. q. d. nullam Gre. Quid pñt ſpare in cel' q̄ maiorē amorē ꝛ timorē ponūt in terris. ps. lxi. Diuitie ſi affluāt nolite coꝛ apponere. Rō Eccl. vij Iktoſ pdidit auꝛ ꝛ argētū. iō Pſal. c. Supbo ocl'o ꝛ inſatiabili coꝛde cū h̄ nō edebaz. Mat. xix. Facili⁹ ē camelū intrare ꝑ foramē acus ꝛc. O Terci⁹ dixit: vxorē duxi. ꝑ illū intelligūt voluptuoſi in carnalibo. Aug. Voluptas carnis ē marīm impedimētū ſalutiſ et cūbus ꝓuigiū ſit bonū ad ꝓpagatiōnē ſobol' ꝓuidentia dīna inſtitutū nōnulli tñ nō fecū ditatez ꝓpter ſz deſideria expetūt voluptatis De tribo Thob. vi. qui ita ꝓuigia ſuſcipiūt vt deū a ſe ꝛ a ſua mente excludāt. ſup illos demoniū hz ptātē. q̄d tūc ſup fornicatoreſ ꝛ adulteros. ō talibo. i. Coꝛ. vi. Regnū celoꝛ poſſidere nō pñt. iō exclamat Aug. de ꝓfic. vicoꝝ ꝛ vtutū. O cūs parua ē boza ꝓcubit? ꝑ q̄ pdīt vita eēna. g̃ ille nō petuit excuſatōnē: ſz dixit. nō poſſum venire. qz infatuat hominē. Greg. in moza. Luxuria bebetat ſenſū ꝓfundit intellectū. obſcurat mēoriaz. O ſee iij. Fornicatio ꝛ vinū et ebrietas auferunt coꝛ. i. Coꝛ. vi. Fugite fornitatōez. Crīſ. ſup Mat. beū. ꝑ vīū libidis efficit hō aīalibo ſimilis. hec ſūt illa tria de q̄b⁹. i. Joh. ij. Oē q̄d ē in mūdo aut ē ꝓcupīa carnis: aut ꝓcupīa ocl'oꝝ aut ſupbia vite. de q̄ Iſi. de ſū bo. li. .ij. c. iij. Luxuriosis ſupbis ꝛ auaris dēmoēs pl⁹ fautoꝛes exiſtūt. de talibo dīc̄ text⁹. Neo viroꝝ illoꝝ guſtabit cenā meā q̄ vocati ſūt et ſe excuſauerūt. Jō Gre. nemo ꝓtēnat nec vocatus ſe excuſet ne dū voluerit intrare ñ valeat. Ex dictis ꝑz cūs miſeri ſūt illi boīes qui tpales delicias coꝛpis ꝛ gaudia mūdi ꝛ bonoꝛes ſeculi ꝓelegūt gaudijs eternis. Unde Greg. Neo ꝓt bic gaudere cū ſcl'o ꝛ illic regnare cū xpo. Hoc nō aduertūt ſecli amatoꝛes. adulteri ꝛ fornicatoꝛes. q̄d dīc̄ Bern. Qui carnalibo delicijs occupaī eternis indignus bī cū illa carnalia trāſitoꝛia ſunt ꝛ breuia. Gre. Voluntaneū eſt. ꝛc. Sz. d. q̄re deꝰ poſuit dulcedinē in creaturz. Rndet Bern vt nos incitaret ad dulcedinē creatoꝛis. ad Romāos. i. Inuiſibilia dei ꝑ ea q̄ facta ſūt intellecta ſpiciunt ꝛc. Rogem⁹ igit.

Dominica tercia Sermo. cviij

Dico vobis gaudiū eſt angelis dei ſup vno pctōꝛe pniaz agēte. Luce xv. ℣ In ſumma euangelij duo innuunt. Prīo pctō ꝛ ꝙuerſio gratioſa ibi: Erāt a ꝓpinq̄ntes. ſcdo phariſeoꝝ murmuratō inuidioſa. ibi. hic peccatoꝛes recipit. De primo dicit. In illo tpe ſcz cuz dixit. niſi q̄s renunciauerit omīb⁹ q̄ poſſidet ꝛc tūc oñdit q̄ hō ꝑ renunciationē pcti efficit diſcipulus ihū. d. Erāt a ꝓpinq̄ntes publicani ꝛ phariſei ad ihm. Audiuiſtis carissimi q̄ hodie octo dies nemo illoꝝ viroꝝ q̄ erculabāt ſe veniet. ſ. ad cenā eēne dulcedis et fuerūt tria genera boim ſcz auari. ſuperbi ꝛ luxuriosi. ſi aliq⁹ nām fuit tal' reuertat ad deum ꝑ pniam. qz ipe dixit Mat. ix. Nō veni vocare iuſtos ſz pctōꝛes ad pniam. ſic fecerūt illi ō q̄bo text⁹. Erāt a ꝓpinq̄ntes ad ihesum publicani ꝛ pctōꝛes. ſ. coꝛpal'r. nos aūt mental'r. Aug. ad deū a ꝓpinq̄m⁹ nō pedibo coꝛpis ſz affectōibo mētis. ꝛ ſilitudine vtutum. ſic n⁹ a deo recedim⁹ pedibus coꝛporis ſed affectione ꝛ imitatōne viciоꝝ. ſic ḡ fit receſſus a deo: ſic ꝛ acceſſus. qz dīc ℣ Bos. eadem ſunt principia reſolutōis et ꝓpoſitōnis id ē recedēdi ꝛ accedendi ad deū. O Un receſſus a deo fit ꝑ mlta media. ſic ꝛ acceſſ⁹ Prīo recedit a deo ꝑ mediū ſuggeſtionis diaboli. ſic ꝛ acceſſus ꝑ ſpūſſcti inſpirationē Job. xxxij. Inſpiratio oīpotentiſ dat intelligentiā. nā ſiñ inſpiratōe dī ad deū a ꝓpinq̄re nequim⁹. Joh. xv. Sine me nihil ꝛc. ꝛ ij. Coꝛ. iij. Nō ſum⁹ ſufficiētes cogitare aliq̄d ꝛc. Jō dēm⁹ eē ꝓmpti ad ſuſcipiendā inſpiratōez diuinā. i. Thek. v. Spīm nolite extinguere. i. inſpiratōz ſpūſſcti. Nā ꝑ boni inſpiratōz reprimim⁹ diaboli ſuggeſtiōez. i. pe. v. Vigilate frēs qz aduerſari⁹ vr ꝛc. demorz ſcz ꝑ ſuā maliciā vl' malā ſuggeſtionē. ꝛ figurat' ij. Re. xvij. Achitofel dedit conſiliū ꝙ dō. ꝛ ſic diabol⁹ ꝙ aie ſalutē ꝛ deū. nā cū diabol⁹ videt boiem vagari mēte cogitādo q̄ ad ſe ñ ptinēt: tūc ſuggerit mala ꝛ inutilia. ut figuratur Geñ. xxxiij. de dyna egredīēte vt videret mlieres regiōis. rapta ē ꝛ oppſſa vi.

Greg. Dyna egredit cū mēs ī sua custodia negligit. Dic nāq; Amb. in exameron. Cancer vidēs q; chonchа se apit: suscipiēs rorē accipit lapillū ⁊ ponit in chonche apturā. sic diabol⁹ cū inuenit cor aptū mal' cogitatōibꝫ ⁊ occupatōib⁹. ī Jaco. iiij. Resistite diabolo et fugiet a vob. appropiate deo. ⁊ appropinq̄ bit vobis. ℟ Scōm medium p q̄ fit recessus a deo est delectatō mali. ⁊ fit cum bō morat' in mala cogitatiōe ⁊ occupatione. et delectat' ⁊ volutat' sic ius ī sceno. de q̄ Ber. Prave cogitatōes cū in aīa ludūt illudunt. ī Hiere. iiij. Usq; q̄ morabit' in te cogitatō nes nocie. Nā sic ignis egredit' ⁊ succēdit'. ⁊ nō est q̄ extīguat. hic q̄ morat' in suggestiōe ⁊ delectat'. Gre. xxvij. mo. nō rep̄hendit cur veniūt sz cur morant'. Dic enī Jsi. de sūmo bo. Nō est nr̄i arbitrij cogitatōis p̄ue suggestionē p̄uenire. facere aūt in mēte nr̄e volūtatis ē. ⁊ sic fit recessus p delectatōez. Sap. i. Peruerse cogitatōes sepant a deo. sz cum delectatōe. q̄r nihil coinq̄natū intrabit. eo q̄ solū mūdi corde deū videbūt. Sic accessus ad deū dz fieri p delectatōz inspiratōis bone ps. xxxvi. Delectare in dño ⁊ dabit tibi petitiōes cordis tui. Tercō p sensuz fit recessus a deo. Aug. peccatū imputat' si factuz nō seq̄tur. q̄r rea censet' ex solo sensu sciētia. q̄ enz consentit sentit. qui sentit ad culpam sentit ad pnam. Nam ſm bernardū. Demonum ē suggestiones ingetere. nostr̄ nō sentire. ⁊ sic p sensū fit recessus. sic ecōuersio accessus ad deū fit p sensū ī bono. De q̄ aug. in meditatōib⁹. Tūc sentim⁹ dum approbamus ⁊ volum⁹. ⁊ q̄ voluntatē bonā bz id q̄ ad bñ viuendū op⁹ est. q̄r dr Lu. ij. In terra pax hoīb⁹ bone volūtat'. gre. Nō vacat mēs a munere si arcbā cordis ē plēa bōa volūtate. Quarto p malū opus fit recessus a deo. Mat. vij. Discedite a me q̄ opam̄ iniq̄tatē Et Athanas⁹. Qui mala egerūt ibūt ī ignē eternū. ℟ Et sic per bonā opationē fit accessus ad deū. Mat⁹. vij. Qui fac̄ volūtatē p̄r⁹ mei q̄ in cel' ē: intrabit in regnū celor̄ Coloc̄. i. In omni ope bono fructificātes. q̄r dicit Gregor⁹. probatio dilectōis est exhibitio operis. et ad Hebreos. iiij. Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratie eius. Unde accedere debemus ⁊ approp̄inquare Primo sicut imp̄fecti ad p̄fectōem. Dic enī phūs. Omne imp̄fectum appetit perfici sic puer ignorās appetit scire. ⁊ sic peccatuz generat in nobis imp̄fectionem. licet nō tollit naturā. tamē tollit grām que perficit naturam. ideo sublata gratia remanet anīa imperfecta. Et hāc imp̄fectōez oēs incurrim⁹ Ro. iij. Oēs peccauerūt ⁊ egent gratia dei. Et Job. xv. Quid est hō vt immaculatus sit ⁊ vt iustus appareat natus de muliere. ⁊ Grego. Cuius enim cor in hac corruptibili carne in sinistra cogitatōne nō labit'. sed deo inest summa p̄fectio. vt dicit sctūs Thōas pte. i. q. iiij. arti. i. In deo sunt p̄fectōes omnīū rer̄. Aug. Omis copia q̄ nō est de⁹ mea est mihi penuria. ℣ Ideo approp̄inq̄re debemus primo sicut paupes ad elemosinarum receptōem. ⁊ sic peccatū depauperat hominē. q̄r priuat hoīem oībus bonis. Aug. Qui deū non habet nichil hz. precise sic vbi radix arescit: ibi rami ⁊ fruct⁹. ⁊ vbi abscindit caput pes ⁊ manus manet immobil'. ita homo oīne bonū habet a deo. i. Corin. iiij. Quid habes q̄d nō accepisti. Jaco. i. Oīne datū optimū ⁊c. Sz q̄n cultello transgressionis ⁊ peccati ab eo diuidit': tūc priuat' omibus bonis ⁊ fit mendic⁹. Apoca. iij. dicis q̄r diues sū ⁊ nullī⁹ egeo. ⁊ nescis q̄r tu es miser ⁊ miserabilis ⁊ paup ⁊ cecus ⁊ nud⁹. prouerb. xiij. Est q̄si paup cū in mltis diuitijs sit. sed cū pctōr approp̄inq̄t deo tūc dicatur. adiuuit paupem de inopia. Ro. x. Nā idem dñs omniū. diues in omnes q̄ inuocāt illū quia p̄mittit regnū. Mat. iij. ⁊ iiij. Pnīaz agite approp̄inq̄. enī regnū celor̄ Secū do approp̄inq̄re dñt pctōres ad deū sic ceci ad illūinatōz. ps. xxxiij. accedite ad eū ⁊ illūinamini: ⁊ facies vre ñ cōfundent'. naz pctōr sine grā dei ē sic ocul⁹ sin̄ visu. Sophonie. i. Imbulauerūt ut ceci: q̄r dño peccauerūt Sap. ij. Excecauit eos malicia eor̄ ñ cōsiderātes dei iudiciū ⁊ iusticiā n̄c̄ p̄riū defectū. de q̄bꝫ aug Ue cecis oculis q̄ te ef̄nū lumē nō videt. ō tenebris ad tenebras vadūt nesciūt vbi corruūt: vbi se estimāt stare ibi cadūt Et tal' fuit aug. añ q̄uersionem vt testat' in soliloqo. Ue vē̄terite ignorātie ⁊ cecitati in q̄ nō cognoscebā te dñe: sz cū a p̄pinq̄nt ō tūc illuminant'. ⁊ sic Aug. in soliloqo. cōuersus sū ⁊

vidi tenebras meas in quibus erã radicat⁹. tu fugasti cecitatẽ meã. nã sic aer sine luce tenebrosus efficit. sic pctõr sine deo et ei⁹ gtia puer. iiij. Quia ipior tenebrosa nesciunt vbi corruãt. et de⁹ lux ẽ. i. Job. i. et tenebre ñ sũt in eo ville. appropinq̃mus igit̃ et illuminem̃.

¶ Tercio appropinq̃re dñt pctõres ad deũ sic tristes ad psolatorẽ: qz pctm̃ ptristat boiem. put d. Aug. in li. pfess. Quis inordinat⁹ anim⁹ ẽ sibiipsi pena. de q̃ Isi. in ser. Nulla grauior pena prava psicia. Jõ acceda mus ipe est psolator meretiũ. Isa. lxi. Spiritus dñi sup me. et subdit. ut psolare roẽs lugentes. iõ dr Mat. xi. Venite ad me omes q̃ laborat is et onerati estis et ego reficiã vos. Isa. vlt. Quõ si cui mẽ blãdiatur. ita ego psolabor vos. Quarto appropinq̃re dñt pctõres ad deũ sic vinctati ad liberatorez. Et sic pctũm ẽ vinculũ. Sap. xvij. Una enĩ catbena tenebraꝝ oes erãt colligati. puer. v. Iniquitates sue capiũt impiũ et funibꝰ pctõrum suoꝝ quisq̃ pstringit̃. Iz ipe est q̃ liberat. Jobãnis viij. Si filiꝰ vos liberauerit vere liberi eritis. Idcirco accedam⁹. ipe ei dixit Osee xiij. Perditõ tua ex te isrl'tãtũmõ in me auxiliũ t. Nã sicut piscis p se intrat hamũ per se nõ pt exire. et sic hõ p se incidit in peccati vinclm. Iz ñ a se eruitur. ppende fatuitatem illoꝝ q̃ dicunt. eya ego volo hoc bñ penitere falsum ẽ. qz d. Aug. in li. de pnia. Vere penitere nõ est hois Iz dei gre. iõ. ij. Coz. iij. Ubi spũs dñi ibi libertas. s. a vinculi pcti. Quãto appropinq̃re dñt pctõres ad ibm̃ sic mortui ad vuificatorẽ. et sic pctm̃ mortle mortificat Apoc. iij. Nomẽ bes q⁹ vivas et mortu⁹ es Ezech. xviij. Aĩma q̃ peccauerit ipa morietꝰ Ro. vi. Stipendia pcti mors. et Jaco. i. peccatũ cũ psummatũ fuerit generat mortẽ. sed ipe est vita. Job. xiij. Ego sum via vitas et vita. et Job. x. ego veni ut vitã habeãt. i. Coz. xv. Sic in adã oes moriũt ita in xpo oes vuificabũtur. Jõ amb. i libro de vgibꝰ Omis aĩa accedat ad xpm qz oia xps ẽ nob si esuris ipe ẽ panis. si sitis ipe ẽ fons aq̃ vine. si cec⁹ es ipe est lumẽ aie. si infirmus es ipe ẽ tibi medicus. si mortu⁹ es ipe est vita grẽ et glie. ✠ Scõo dixi innuit̃ pharisseoꝝ murmuratõ inuidiosa. ibi et murmurabãt scribe et pharisei. Ecce fatuitas. infirmi murmurabãt contra medicũ. peccatores cõtra deum. nam sicut ꝓpriuꝫ est bon oꝝ omia in melius interptari. sic et malorũ in peius. Isti peccauerũt multipl'r. Primo quia se iustos estimabãt et nõ fuerunt. et alios pcõres qui erãt iam penitẽtes. sic fecit ille pharisee⁹ symon. Lu. vij. hic si esset ꝓpha sciret vtiq̃ q̃ et q̃lis ẽ mulier q̃ tãgit eũ qz peccatrix ẽ. vbi Greg. Sep ille fuit vaciter superb⁹ et fallaciter iustus: et arguebat egrã ó egritudine et medicũ de subuentõe. cũ iustus nõ deberet ꝺ facere. de q̃ Lu. xvij. Cũ feceritis oia que ꝓcepta sunt vobis &c. qz dr Prouerbi. xviij. Justus prior est accusator sui. Grego. Qui pctm̃ suũ examinãdo pfecte intelligit nullius peccatũ par suo estimat pctõ. Iz ben supbi bñt se vt hastiluslores q̃ ita ligati sũt q⁹ alios vident seipsos non. Ro. ij. In quo alterum iudicas teipm̃ ꝓdemnas. Eccl. vij. Noli te iustifices apd deũ qm̃ agnitor cordis ipe est. Scõo peccauerũt in hoc qz illos sine ꝓpassione despiciebãt. Eccl. viij. Ne dispicias hominẽ auertẽtẽ se a pctõ neq̃ improperes ei. memẽto quoniã oes in corruptõe sum⁹. Nã ipe hodie est tal'. forte tu cras eris. i. Coz. x. Qui se existimat stare videat ne cadat. naz multi videnꝫ boni in opinione boim q̃ indigni sunt apud deũ. ut dr Lu. xvi. qõ hoibus altũ est: abominatõ est apud deũ. Et Matb. xx. Erũt primi in opinõe boim nouissimi apud deũ. Et pharisei erãt. qz sanctiores alijs i apparentia vite. Lu. xvi. Vos iustificatis vos coram hoibus deus novit corda vra. ita q⁹ de eis dixit illõ Mat. xxi. Amẽ dico vob. quia publicani et meretrices pcedẽt vos in regno dei. Tercio fatue murmurauerũt. qz in peccatore sũt duo. natura scz et vicium. nature debetur ꝓpassio. vicõ indignatio. gre. Vera iustitia ꝓpassionẽ habet. falsa indignatiõez. sic q⁹ ferendus est pctõr nutriend⁹ primus. Ib facit deus. Eccl. xij. Altissimus odio habz pctõres nõ naturã. Sap. xi. Nichil odisti eorum q̃ fecisti: ipi vo naturã cũ vicio. Itez pecca uerunt in hoc. quia fontẽ misedie de misericordia repbenderũt nõ attendẽtes q⁹ ideo in mũdum venit vt saluaret quod perierat. Lu. xix. Et. i. Thimoth. i. Fidelis sermo et omni acceptione dignus. quia christus Jhesus venit in hũc mũdũ peccatores saluos facere

Unde sic inutilis ē fōs q̄ nō haurit. domus que nō inhabitat. estimētū q̄ nūc̄ induitur. sic frustra videret dei misericordia si ñ pctōribꝫ ꝑmūicaret. Itē fatue murmurabāt: qr crediderūt scissimū ex quersatōe pctōr̄ coinquinari posse q̄ erat impossibile. nā ſm Gre. sic sol lucēdo sup̄ īmūda: nō coinquinat. sic ꝙ uersatio pctōr̄ nichil īmūdicie apō xp̄z opabat. ℣ O ūt hodie tles q̄ facta hoīm sp̄ in deterius interptant murmurātes. Si eī q̄s letat dicūt leuis est. si seriosus dicūt ypocrita ē. si ieiunat mltū dicūt pcus ē. si elemosinā largit dicūt vane gloriosus ē. Si boībus loquit adulator ē. si nō loquit dicūt superb⁹ ē. Cōtra hos ꝺr Ro. i. Susurrones: detractores deo odibiles. Gz. d. quō dz se homo hre ꝰ tales. rñdet Gre. 7 hr. xi. q. iij. inter ꝺba. Inter verba laudantiū siue vituperantiū ad mentē sp̄ recurrēdū ē. et si nō in ea inuenit bonū q̄ ō nob̄ dicit: magnā tristiciā generare debet. Et rursuz si nō in ea inuenit malū q̄ de nobis boies loquūt in magnā dēm⁹ leticiam, psilire. Quid enī si nō boies laudāt 7 ꝓscia liberos nos demōstret hēm⁹? Paulus dicētē. Glia nrā hec est testimoniū ꝓscie nre Job q̄z dicit. Ecce in celo testis meus. si q̄ ē nobis testis in celo testis in corde. dimittamus stultos foris loqui q̄ uolūt. 7 nō si fieri pt prudēter se dz expurgare. qr ſm Aug. de ꝓmuni vita clericoꝝ. 7 hr. xij. q. i. nolo. Qui ꝓfidens ꝓscie negligit famā crudel est. Exēplū h⁹ hēmus in xp̄o Mat. xv. q̄ ait de scribis 7 phariseis. Sinite illos ceci sunt 7 duces cecoꝝ. Quarto fatue murmurauerunt de illo q̄ dñs rēsinā recepit quā hostis fraudulēter surripuit. heu q̄ mlti sunt tales qui murmurādo ꝰ deum dicētes. cur alijs bñfacit. scz mal. bonos pati ꝑmittit nesciētes dei iudiciū q̄ de⁹ fac̄ ad modū medici abstrahēdo infirmo nociua vbi ē spes vite ponēs eis dietā. vbi vo ī altero despat: būc fac̄ edere ea q̄ vlt. Gre. g. xvo addit ō bobus coquine 7 aratri similitudie. Z Idcirco stulta ē q̄stio homis ꝰ dei bonitatē murmurare: qr nichil pctōribꝫ dz: sz id q̄ facit ex gtuita dei mīa cordia fac̄. iō. i. Cor. x. Neq̄ murmuraueritis sic̄ quidā eoꝝ murmuraueūt 7 perierūt ab exterminatore. qr primo murmur animā inficit 7 maclat. figurat Nūeri. xij. Maria soror Moysi murmurabat ꝰ moysen. 7 ecce appuit candens lepra q̄ mr. Spūalr. Per Moysen ſuū dñi intelligit xp̄s. Sbiliꝫ. ij Formā ſui accipiēs. p̄ sororē ei⁹ intelligit q̄libz hō cū xp̄o. geñ. xxxvij. Fr ei⁹ caro nra est. Et si ꝰ eū murmurabim⁹ erim⁹ lepr̄osi in aīa. Scdo qr murmur nihil ꝓficit. Sap. i. Custodite vos a murmuratōe q̄ nihil prodest sed nocet. 7 signāter ꝰ ea q̄ de⁹ fec. ysa. xlv. Ue qui ꝺicit factori suo. O quot sūt tales. alij murmurāt de infirmitate nesciētes q̄ vtilior sit eis infirmitas q̄ sanitas. ij. Cor. xij. Virtus ī infirmitate ꝓficit. Uñ legitur i vitas patr̄. cū quidā peteret a Jobe beremita vt a terciana sanaretur. ip̄e rñdit. rez tibi necessariā cupis abscere. vt enī corpa intus ita aie languoribꝰ purgātur. iō Eccl. xxxi. Infirmitas ḡuis sobriā fac̄ aīaz. alij murmurāt de pauptate nesciētes paupes electos eē ad regnū dei. Jaco. ij. Nōne de⁹ elegit pauperes in hoc mōdo ditites in fide 7 heredes regni Mat. v. Beati paupes ꝛc̄. Alij murmurāt de temporis importunitate. Isa. xlv. Nunq̄d dicet lutū figulo suo q̄d me facis. 7. xxix. peruersa ē hec vestra cogitatio q̄si si lutuz ꝰ figulum cogitet. Uñ wilhelm⁹ in ſūma vicior̄ refert de agricola q̄ hūit vberiores fruges in agris q̄ alij. 7 cū requireret a vicinis cur hoc fēt. rñdit. nō est mir̄ q̄ habeo tale sp̄ temp⁹ q̄le volo. qr nūc̄ volo tps aliud hre q̄ deus velit. Aug. Scit celestis medic⁹ q̄d detur⁹ sit ad ꝓsolatōem. 7 quid subtractur⁹ ad exercitatōem. aliqui murmurāt de ꝓsperitate maloꝝ 7 aduersitate bonoꝝ dicētes illō Job. xxi. quare impij viuūt subleuati sūt. ꝓfortatiq̄ diuitijs. et sic scti aliq̄ vidētur mumurasse. Hiere. xij. Quare via impioꝝ ꝓsper̄. bñ est oīb⁹ qui ꝓuaricant 7 iniq̄ agūt. Sic 7 Habacuc. i. Quare respicis ꝙemptores 7 taces ꝙculcante impio iustiorē se. 7 ps. xciij. Usq̄ quo pctōres dñe vsq̄ q̄ pctōres gliabuntur Gz cesset hec murmuratio si q̄s respicit causam ōre hec fiūt. Fidel⁹ medic⁹ egro despato ꝓcedit vniuersa. egro vo de cui⁹ salute spes habet mlta negat. sic dñs reprobis abūdantiam bonoꝝ tpaliū tribuit. vt si aliq̄ bōa fecerūt in mūdo de istis mercedē accipiāt. gre. Cōtinu⁹ successus bonoꝝ tpaliū ē eine dānatōis signū. Idē. Uactādi vituli palcus

vberrimis relīquunt. seruādi iugo ꝓmunt. et sic de bonis ⁊ malis. Jō Gre. Oia mala pe ne sine murmuratōe tolerāda sūt. nā de⁹ ꝑm ꝙ dignū ē iudicat. Jdeo volbelm⁹. de nlla te legit ꝓpm israhelitici magi offendisse do minū ꝗ in murmure. Jō Hūeri. xiiij. Oēs q̄ nūerati estis a. xx. ānis ⁊ sup ⁊ murmurastis ꝑ me ñ intrabit in terrā ꝓmissiōis. iō Greg. In regnū celoꝝ nēo q̄ murmurat accipit. l. ad ordies angeloꝝ q̄ ꝙgaudēt pctōri vere cō uerso vt dic text⁹. Gaudiū est angel⁹ dei ⁊c. Bern. sup Can. Gaudēt ālgeli sup pctōꝝ ꝙ uersione salutē hoim. litiētes. qz lacrime pe nitentiū vinū sunt angeloꝝ. A Nota de ꝙuersione nrā. ꝓmisso gaudet tota trinitas ꝑ filiū ⁊ ss. gaudz ꝑ tāꝗ rex terren⁹. qñ si bi filiū ꝙcipit sic letat⁹ est abrahaz ꝺ ꝙceptu zare. magi gaudz qñ nascit sic gaudi sunt Za charias ⁊ Elizabet. et alij in ortu p̄cursoꝛ adhuc magi qñ filiꝰ ablactat. vñ Abraā fec magnū ꝙuiuiū in ablactatōe ysaac. Gen. xxi Bz mlto magi gaudet qñ filiꝰ grādis effect⁹ ad mēsam ꝓris accipit. Et sic ꝙcept⁹ penitē tis fit in ꝓtritōe. natitas in ꝙfessiōe ⁊ bonorū opeꝝ ostēsione. ablactatio attēdit in vite ꝓfe ctione. scz qñ hō ꝓficit in bōis opib⁹ ⁊ vtu tib⁹. receptō mēse i celesti effectōe. iuxta illō Lu. xxij. Edatis ⁊ bibatis i regō meo. Scōo gaudz filiꝰ. qz videt effectū sue passionis: vt notat in ista ꝓabola de oue perdita ⁊ inuēta. Gre. vna ouis periit qñ hō peccādo vite pa scua pdidit. Jpe relīqt. xcix. i. nouē chozos angeloꝝ i deserto. i. in celo q̄ fuit derelictuz ab āgel⁹ ⁊ ab boie q̄ erat ibitatur⁹. Vñ celū ꝺr deserti. nā sic in deserto sūt dulces cār⁹ autū sic in celo āgeloꝝ. rose martiꝝ. viole ꝙfessoꝝ lilia virginū. Jtē gaudz spūsscs. qz recupat templū suū q̄ ꝺz inhabitare. de q̄. i. Coꝝ. iij Nescitis qz tēplū dei estis vos ⁊ spūs dei ha bitat i vob. ⁊ inhitare ñ possz nisi spūs mali gn⁹ recederet. ij. Coꝝ. vi. que ꝙuētio xpi ad belial. Jtē gaudz spūsscūs. qz recupat mēbꝝ suū q̄ ꝺz viuificare. i. Coꝝ. vi. An nescitis qz mēbra vrā tēplū sūt spūsscti. Eidem⁹ ei ꝙ mēbꝝ abscisum vel putridū vlꝑaliticū ñ viuificat a spū būano eodez mō nec pctōr a spū diuino. qz diuisus ē a deo. Isa. lir Iniqtates vre diuisert inter vos ⁊ deū vestꝝ. Jtē gau det spūsscūs. qz recupat vas suū q̄ ꝺz ꝑple re. oꝝtz aūt ꝙ sit vacuū scz ab amore mudi si adimpleri ꝺz amore ꝺi. Aug⁹. sr Jobem. Plas es si plen⁹ es. effunde q̄ habes: ⁊ re cipies q̄ nō hēs. effunde amorē sci vt im plearis amore dei. B Jtē angeli gau dent ꝺ ꝙuersione pctōꝝ. pio qz videt sue cu stodie gl'iosum fructū. cuilibz ei bomi angel⁹ ad custodiā dat. ps. xc. Angel⁹ suis de⁹ ⁊c. in oib⁹ vijs tuis. i. in lecto cāpo ⁊ vbiqꝗ lo coꝝ. Ber. In quis diuersorio. in quis angu lo reuerētiā exhibe angelo tuo nec audeas fa cere illo p̄nte q̄ me p̄nte ñ auderes. Hiero. Magi dignitas aiaꝝ vnaq̄qꝗ bz angelū ad custodiā sibi deputatū. ⁊ sic medic⁹ gaudet qñ videt effectū medicie in infirmo. sic āgel⁹ vidēs effectū custodie. Scōo gaudēt ange li de ꝙuersiōe pctōꝝ. qz vident ex pctōribus ꝙuersis numeꝝ suū adimpleri. Ephe. ij. Jaz nō estis hospites et aduene. sz estis ciues sctō rum. Aug. Vñ angeli ceciderūt illuc ventu ri sunt boies. Tercō gaudēt qz videt laudā do deū se hēe ꝙsortiū. qz angeli sp laudāt de um in celis. ⁊ sic hō exñs i grā q̄tidie lauda re ꝺz dñm i terris. in bōis q̄ facit ad bono rē dei. qz iust⁹ sp orat q̄ꝺiu iust⁹ ē. ps. xxxiij Bñdicā dñm i oi tpe. C Jtē boies gau dere dēt de cōuersione pctōris. primo ꝓpter bonorē dei. qz maximū dedecus deo exhibet peccādo mortalit. Hā dicit aug. peccare est deū inhonorare. pnīa vo ē dei honorificētia Scōo gaudere dēm⁹ de ꝙuersiōe pctōris. p pter fraternā caritatē. qz ꝓxim teneñ dilige re vt nosipos. et fauere sibi vitā brām sic et nobilipis. l. grām in p̄nti ⁊ gl'iam i futo. Bz cū pctōr penitz erit ꝓticeps vite eterne. et ꝙ de hoc gaudere dēm⁹ fraternā bñdo canta tem. Tercō dēm⁹ gaudere ꝺ ꝙuersione pec catoꝝ ꝓpter numeꝝ electoꝝ q̄ ꝙplet ꝑ eum. ⁊ ꝓpter gaudiū qꝺ habituri sum⁹ in celis ꝺ eo q̄ ꝙuertit a pctis. nā pctm̄ cedit homi pe nitenti in laudē in celo. ⁊ etiā sctis ⁊ electis qz penitēs ꝓpter ꝺ deū eternalit laudabit et gl'ificabit. ꝙ sibi sua mala indulsit. ⁊ ab iferi nali incēdio liberauit. qz mlt⁹ cernit i infer no ardere q̄ min⁹ peccauerit q̄ ipe. ⁊ eis talē miscōiā nō tribuit. ⁊ ex boc deū gl'ificat ⁊ di ligit. Bz. d. vtꝝ electi videt pctā aliozꝝ i ce lo existentiū. Rñdet ꝙ sic. sz nō in ꝙfusiōez ipis q̄ peccauerit. sz in bonorē. l. ꝙ a peccatis

surrexerũt ⁊ verã pñiam egerunt. ⁊ erit sanctis in gaudiũ ex caritate. qz se in celo mutuo diligũt. vt impleat illõ Lu.xv. Epulari ãt et gaudere optebat: qz frater tuꝰ bꝰ mortuꝰ erat ⁊ revixit. mortuꝰ p pctã revixit per pñiam. qui erat sez p culpã: ⁊ invêtꝰ ê p grãm et sic sancti laudãt deũ vt medicũ q frẽz suuz sanauit sic pr̃ ⁊ mr̃ de resuscitatõe filij eius. ℣ ℣ Nota demões gaudẽt de dãnatõe pec catoꝝ sic angeli de ꝓuersiõe. Prio qz xp̃c nũ q̃ bẽbit gl̃iam de illo q dãnat. sz suos labores in .xxxiij. annis q̃s in mõdo istoꝝ p eo tulit ⁊ oĩa bona tpalia nat alia ⁊ spũalia q sibi deus fecit in eo pdidit. Insup passio xp̃i mors ⁊ vulnera ip̃ius pdita sũt. Nõ p̃dic xp̃us p ꝓpbam Isa.xlix. Invacuũ laborani sin cã et vane fortitudinẽ meã ꝓsumpsi. Hec fuit cã tristicie tpe passiõis. qz ꝑgnouit frustrari passionẽ suã in plibꝰ. Secõ gaudent demones qz hõ dãnat nũq̃ de cetero bẽbit a deo aliq̃d boni nec vnã guttaz miscõie nec ecclie suffragia. qz in inferno nulla ẽ redẽptio. Aug⁹. Si sci rẽ prẽz meũ in inferno ⁊c. Gregoriꝰ Qui ad inferna mala tolerãda dscẽderit nũ q̃m vlteri⁹ ad lucẽ redibit. Tercõ gaudẽt qz bñt sociũ penaꝝ. Quarto gaudẽt demões qz angeli de cetero nunq̃ gaudebũt de eius ꝓuersione. qz i inferno oẽs i ũt obstinati i malis. Quito gaudẽt de dãnatiõe aie. qz omẽs alij ꝛaz dãnati penas bẽbũt maiores q̃ ad alios. s. q̃ ad penã accidẽtale. sic in celo oẽs sci meli⁹ q̃ ad gaudiũ accñtale. Sz. d. vtꝝ vellent oẽs boies dãnari. Rñdet Bonauẽtura et sctũs Tho. sup. iij. di. li. q dãnati voluntate deliberata vellẽt oẽs boies eẽ dãnatos qz tanta ẽ invidia q zelo invidie de omi felicitate bonoꝝ volebunt sic sci de oĩb⁹ bonis gaudẽt. ⁊ min⁹ invidẽt ꝓpinq̃s q̃ alijs. quia maior esset eoꝝ pena si oẽs ꝓpinqui dãnarentur et alij saluarẽt. ⁊ sic dines petijt p fratribus qz fuit exẽplũ pcti ⁊ aucta fuisset pena. et sic adhuc crescit pena dãnatoꝝ arrij hus ⁊ wicklef hereticoꝝ duz quis damnat p eoꝝ doctrinã. Sexto gaudẽt q nunq̃ p pñiam ꝓuertent. Tñ apoc.x. Juravit ãgel⁹ post bꝰ tps ñ erit tps. s. pñie ⁊ misẽrie sed iusticie. ĩõ Ecci.iiij. Fili ꝑkua tp⁹. bꝰ q̃ ij. Coꝝ. vi. Ecce nũc temp⁹ acceptabile.

De eadem dominica Sermo.cx.

Hic pctõres recipit. Luc.xv. Ero q sciendũ q de⁹ recipit pctõres multiplr. Prio hic ad grãm. scdo ibi ad gl̃iaz. Prio hic ad grãm recipit eos ãtu oꝝ modis. s. celeriter. ꝓmuniter. freq̃nter ⁊ letanter. Prio recipit eos celeriter vt ptz de filio ꝓdigo Luc.xv. Cũ adhuc eẽt longe occurrit sibi pr̃ ipm ãplexando. licẽ pctõr ad huc lõge est solũ exñs i bono ꝓposito tã acceptaꝝ a deo. Gre. Nõ vacat manꝰ a munere dñi arcba cordꝫ sit plẽa bona volũtate. ⁊ Lu. ij. In terra pax hoib⁹ bone volũtaꝝ. Sic celerit recepit Zacheũ. Lu.xix. Hodie in domo tua oz me mãere. Sic latronẽ in cruce. Luc.xxiij. cũ orauit: memẽto mei dñe. rñdit ei. hodie mecũ eris ⁊c. nõ dic cras. Augustꝰ. Promior ê ad dandũ nob grãm q̃s nos ad recipiendã. Secõ recipit eos cõiter. Sap. xi. Misereris oĩz qz oĩa potes. Ber. Curremus oẽs in odore vngentoꝝ sez misẽrie. curremꝰ p te bone Jhu audiẽtes q nõ spernis pctõres. nõ horres paupem. ñ sprevisti cõfitentẽ latronẽ. nõ lacrimãtẽ peccatricẽ. ñ chananeã supplicãtẽ. nõ õpbensã in adulterio nõ sedentẽ in thelonio. nõ orantẽ publicanũ nõ negãtẽ discipulũ nec ꝓsecutorẽ discipꝝ nõ tuos crucifixores. Aug. Quid conversio nõ ignoscit dñi effusio sanguis ignoscebat. Leo pp̃. Nullũ pctõrem despicit q pctõres redimere vẽit. Tercõ recipit freq̃nter si sẽl tñ. Mat.xviij. Nõ dico tibi vsq̃ septies. sez vsq̃ septuagies septies. i. totiẽs q̃tiẽs ponẽ do nũeꝝ finitũ p infinito. Jõ ysa.lv. Derelinq̃t impi⁹ viã suã ⁊ vir iniqꝰ cogitatões suas. ⁊ reuertat ad dñm ⁊ miserebit ei⁹. ⁊ ad deũ nr̃m qm̃ mltus ẽ ad ignoscẽdũ. Reuera multus. Ezech.xviij. Nolo mortẽ pctõris.

¶ Secõ recipit pctõres ad gl̃iam dicẽs. Hic pctõres recipit. s. ad ordines angelorũ. Ipe fuit ille de q̃ Job. i. Omia p ipm facta sunt. Nã in principio mũdi duos ordies instituit. vnũ in paradiso. s. hoim: ⁊ aliũ in celo angeloꝝ. Sz qñ hõ apostatauit fugiẽs ỏ claustro. voluit deus hoiem in altiorẽ ordinẽ vocare nõ ad claustꝝ de quo exierat ne iterum

apostataret. sz ad ordinē angelorꝝ in q̄ finaliꝫ p̄seueraret. Jō dr̄ pr̄ abbas illi ordis Ro. viij. in q̄ clamam⁹ abba pr̄ misit prior̄ illi ordis. s. angelorꝝ ad boiez. i. filiū suū q̄ allice ret. Osee. xi. In vinculꝫ caritatꝫ trabā eos. Sz beu q̄dā murmurabāt dicētes qr̄ b̄ pec catores recipit. Nota septē sūt in receptōne ordis. Primū est ordis deuota petitio. ꝫ sic dauid petiuit p̄s. cxviij. Suscipe ſm̄ tuū in bonū. s. ad ordinē angelorꝝ. Scs Tho. ij. ij. q. lxxxiij. Petēdo meremī accipe q̄d ab eterno dispositū nob dare. Lu. xi. Petite ꝫ dabit vobis. ꝫ Joh̄. xvi. Petite et accipietꝫ. Ad istā petitiōem ipetrandā valēt octo. Primū est cū bz in isto ordine de penitentia. q̄ scz i isto ordie bñ vixerūt. ꝫ sic puritas ꝛginaliꝫ. Hie ro. Angelis cognata ē ꝛginitas. ꝫ tales facileꝫ recipiunt. p̄s. xl. Ve aūt ꝓpr̄ inocētiā suscepisti. Scom ē fruitiū impēsuz in mōasterio. Jō dicebat Helise⁹ sunamiti. iij. Reg. iij. Ecce sedule in oīb⁹ ministrasti michi. q̄d vis vt faciā tibi. nunq̄d bēs negociū ꝫ vis vt loquar regi siue principi militie, seruiciū ē elemosinaꝝ largitio. Luc̄. xvi. Facite vob amicos de māmona iniq̄tatis. Terciū ē ordinis et regule ei⁹ examinatio ꝫ datus ē ann⁹ ꝓbationis: vt pz de regla ꝫ trās. ad re. aplicam eo. ti. Nō solū. li. vi. ¶ Sicut petētes angelorꝝ ordinē examinaſ in tribꝰ. scia. moribus ꝫ fama. sic nos in scia fidei. Heb. xi. Hi oēs testimonio fidei ꝓbati inuēti sunt. i. Pe. i. Probatio fidei vr̄e pciosior sit auro q̄d p ignē ꝓbaſ ⁊c̄. Et secſ. Reportātes finē fidei vr̄e salutē aiarꝝ vestrarꝝ. Sic examinat⁹ Petr⁹ Mat. xvi. Quē dicūt hoies esse filiū hois. Rñdit. Tu es xp̄s filꝰ dī vivi. Cū prudenter tñdit. recept⁹ ē q̄ñ dictū ē ei a dño. Tu es petrus ⁊c̄. Et sequiſ. tibi dabo claues regni celorꝝ. et Enoch bebre. xi. Fide enoch trāslatus ē. Ibidem. impossibile est sine fide placere deo. Itē examinaſ in moribꝰ si esset sufficiētꝫ litterature ꝫ honeste conuersatōis. alꝫ non recipeſ. ad Philip̄. ij. Sitis sin̄ q̄rela ꝫ simplices filij dī, sin̄ rep̄hē sione i medio natōis prave ꝫ puerse. i. pe. ij. Cōuersatōz vr̄ām inſ gentes bñtes bonaz Psaſ. cxlvi. Suscipiēs māsuetos dñs. de hoc dr̄ illꝰ Isa. xlij. Ecce ſm̄ meꝰ suscipiaz eū. Sbdit. Nō erit tristis neq̄ turbulētus

Item examinanſ in fama. qr̄ infames ñ defamati recipianſ. Illꝰ aūt q̄ facit famosuz in celo est hūilitas. Cañ. i. Nardꝰ mea dedit odorē suū. i. hūilitas q̄ est pua. pueꝛb. xxix. Humilē spū suscipiet gl̄ia. Eccl̄. ij. In igne ꝓbaſ aurꝝ ꝫ argentū. hoies vo receptibles in camino hūiliatōis. Mat. xviij. Nisi conuersi fueritis ꝫ efficiami ⁊c̄. Apoc̄. i. Ecce dedi coram te ostiū apertū q̄ nēo p̄t claudere: quia modicā bēs vtutē. Quartū est ipedimētoz interrogatio. vt si sit ſm̄ debitis obligatus. et sic nos liberi. s. a pctō mortli. ad Galſ. iij. Qua libertate xp̄s nos liberauit. Quartuz religiosarum vestiuz induitio: et vestium secularium depositō. ad Ephesios. iij. Deponite pristinam conuersatōnem. Hieremie xiij. Si mutare p̄t ethiops pellē suā. aut pardus varietates suas ꝫ vos poteritꝫ bñ facere cū didiceritis malū. Jō apl's ad Eph̄. iij Renouami aūt spū mētis vr̄e ꝫ induite nouū hoiem q̄ ſm̄ deū creatus ē. Figuraſ Geneſ. xli. in exitu ioseph de carcere añq̄ offerret in ꝛspectu regis mutauerit vestē. Zach̄. iij. Auferte ab eo vestimēta sordida ꝫ induite mutatoriꝰ Sexto quiuij celebratio ipis noviciis. Figuraſ de filio ꝓdigo Lu. xv. Epulari aūt ꝫ gaudere oportebat ⁊c̄. Ibidē. Gaudiū est āgel⁹ ⁊c̄. Septimo anni ꝓbatōis assignatio. ꝫ sit libera voluntas. Eccl̄. xv. Añ bominē bonū ꝫ malū vita ꝫ mors. ꝓbant tribulatōes hoiem. Jaco. i. Beatus vir q̄ ⁊c̄. Et sic Stephan⁹ Act. vij. dñe ihu xp̄e ⁊c̄. ij. Machabeoz. vij. Fuerūt ꝓbati. vij. frēs q̄ dixerūt pati sum⁹ magis mori q̄ patrias dei leges p̄uaricari. Octauū ꝓfessionis emissio. ꝫ hoc post annū ꝓbatōis in ingressu regni. tūc ꝓfitebiſ regula. ego ꝓmuto q̄ diligo deū ex toto corde. Serñ. ad ē ex voluntate sine ꝑdictōe ex tota aia. i. intellectu sin̄ errore. ex tota mēte. i. mēoria sin̄ oblitiōe. q̄d ſm̄ Aug. nō p̄t impleri in hac vita. Juxta illꝰ. i. Cor. xiij. Cū venerint q̄d perfectū est euacuabiſ ⁊c̄.

¶ Nota ꝓfessis assignaſ triplex locus. Primo in capitlo vbi hēbit vocē scz rogādi ꝓ amicis. ꝫ ibi defect⁹ suos sin̄ tristicia recolet. Itē in refectorio eterne fruitōis. Lu. xxij. Ego dispono vobis ſm̄ exigentiā meritorū. Gen̄. xlix. Sederūt coram ioseph ꝑmogenitus iuxta primogenita sua Tercio i cho

ro angeloꝝ deū laudātiū. p̄s. xxix. Exaltabo te dñe: qm̄ sus. me. Idem p̄s. cxlvij. Lauda ihrl̄m dñm. Aug. Videbim⁹ siñ tedio. amabim⁹ sine mō. ⁊ laudabim⁹ sine termīo. Bernard⁹. Ibi caritas lex. filius rex occupatō. assidua dei laudatio. Rogem⁹ igit̄ ⁊c.

Dominica quarta

Sermo. cx.

Estote misericordes. Lu. vi. Dicunt nat̄ales. Aranea licet sit venenosa. tela tñ ei⁹ q̄ egredit̄ de visceribus ei⁹ vt dic̄ Albert⁹ est medicinalis et ad medicinā vtil̄. Nā tela araneaꝝ cū est alba et pulueribꝰ nō admixta restringit sanguinē a vulnere defluentez. et suprapposita vulneri ꝓhibet saniē ⁊ sanat plagā recentē ⁊ ꝓhibet inflaturā. Spūalit̄. Per telā aranee intelligit̄ elemosina hom̄is pctōris. Nā sic̄ tela de visceribꝰ aranee gñatur. sic sepe pctōr elemosinam dat de sudore laboris sui ex naturali ꝯpassione paupis. et q̄ꝫuis talis hō mal⁹ ⁊ venenosus sit tā actōe q̄ꝫ locutōe. De q̄b⁹ ꝓpha p̄s. xiij. Venenuz aspidū sub labijs eoꝝ. tñ elomosina ei⁹ ē bōa et spūalis medicina. i. ꝯuersioni vt ilis. vt legit̄ Act. x. de Cornelio q̄ fuit ī cesaria Centurio. q̄ fec̄ mltas elemosinas. ad quē āgel⁹ hora nona introiuit. ⁊ dixit. Orōnes tue et elemosine tue ascendert̄ in mēoriā in cōspcu dñi. q̄ postea a btō Petro cuz oī familia sua baptisat⁹ ē. vñ Hiero. Nō memī me legisse misericordē mala morte īterijsse. qꝛ mltos hz intercessores. et impossibile ē preces mltorū nō exaudiri. Idcirco pctōr nō pōt fore tā magnus q̄n possz ꝯuerti. et iō dz fore misericors qꝛ dic̄ Amb. ⁊ hr̄ de pe. di. i. Medicīa misericordie. Medicina miscdie. tollit pctā mag̃. Et sequit̄. Nihil vilius ē pecunia. sz p̄ciosa est miscdia. de cui⁹ p̄ciositate dic̄ Crisꝰ. sup epl̄a ad Hebr. Miscdia ē dei amica sp̄ ei ꝓpinq̄. est enī velut regina cui porte patēt regis ⁊ fac̄ reg̃re cū rege supno. vt dic̄ apl̄us. i. Thi. iiij. Pietas ad oīa vtilis ē ꝓmissionē hñs vite q̄ nūc est ⁊ fut̄e. ꝓpter qd̄ hortatur nos dñs ad opa miscdie exercēda dicēs Estote misericordes. de quo thema. K

In summa euāgelij duo innuūt̄. Primo incitat nos ad exercitiū miscdie. ibi Estote misericordes. scdo ꝓhibet temerariū iudicium. ibi. nolite iudicare. In primo mēbro adhuc duo facit. prīo inuitat nos ad miscdiam. ibi Estote misericordes. Scdo docz miserendi formā. ibi. sic̄ pr̄ vester ⁊c. Circa primū debem⁹ ꝯsiderare q̄ttuor de miscdia. Prīo cām mouentē. scdo ordinē ꝓgredientē. tercō formā ꝯseq̄ntē. q̄rto retributionē ingruentem. Primo dixi ꝯsiderare debem⁹ cām mouētē q̄ est mltiplex. Prīa cā mouēs nos ad misericordiā est nat̄alis ꝓprietas. naturale eniz est q̄ mēbra vni⁹ corpis adinuicē ꝯpatiunt̄. i. Coꝝ. xij. Si q̄d patit̄ vnuz mēbꝝ ꝯpatiunt̄ oīa mēbra. Et nos sum⁹ adīuicē mēbra. Ad Ro. xij. Mlti vnū corp⁹ sum⁹ in xp̄o ihesu. singl̄i āt alt̄ alteri⁹ mēbra. Et phs d̄ naturꝫ aīaliū dic̄ q̄ aīalia vni⁹ spēi ꝯpatiūt̄ sibi. vt videm⁹ de bobꝰ. Job. xij. Interroga iumenta ⁊ docebūt te. ⁊ volatilia celi ⁊ indicabunt tibi. Scda cā est ꝓpria necessitas. Dicit̄ ei Prouer. xix. Hō indigēs misericors ē. et sic nos sum⁹ d̄fectuosi nēo sibiip̄i sufficiēs. Jō Ecc̄i. xxxi. Intellige q̄ ꝓximi tui sūt ex te ip̄o Mat. vij. Oīa q̄cunq̄ vl̄tis vt faciant ⁊c. Tercia cā est scripture auctoritas. Ecc̄i. iiij Nō sit man⁹ tua porrecta ad accipiēdū sed ad dandū collecta. ⁊ Deutro. xv. Precipio tibi vt aperias manū tuā fratri tuo egeno et paupi. Thob. iiij. Noli auertere faciē tuaz ab vllo paupe. Ita eiz fiet vt nec a te auertatur facies dñi. Item Zacharie. vij. Misericordiā ⁊ misericordes facite vnusq̄sq̄ cū fratre suo. Et Eph. iiij. Estote benigni adinuicē ⁊ misericordes. Quarta cā est opis facilitas. qꝛ ñ p̄cipit̄ hoī vltra posse. Thob. iiij. Quō potuerꝫ ita esto misericors. Nā si nō potes de pecunijs fac de cibis vestibꝰ vel de seruitijs corpalibꝰ. ⁊ si oīa ista deficiūt hēas ꝯpassiōz Aug. ⁊ hr̄. xlv. di. due. Due sūt species elemosine. vna cordis: alia pecunie. Et si d̄ficit vna sufficit altera. Vñ Aug⁹. Vbi nō adest facultas sufficit volūtas. volūtas ibi supplebit effectū si nō possit in actū. Quinta causa mouēs ad mīam ē precepti auctoritas. quia xp̄s de⁹ ⁊ hō p̄cepit Mat. ix. Euntes discite q̄d est miscdiā volo ⁊ nō sacrificiū c̄c. Dicit Ambro. sr̄ Lu. ⁊ ponit̄ in canōe. lxxxvi. dist. in singul̄ Miscdia ē cōis vsus. iō ꝯmūe

ꝓceptū est oībus statibꝫ. oī/bus officijs nō publicanꝰ nō miles excipiť. nō agricola vl' vrbanꝰ: diues l' pauꝑ. Ideo Hiero. ⁊ ponit' lxxxvi. di. §. qui clemētiam. Qui clemētiā nō hz nec indutus ē viscera miscōie ⁊ lacrimaꝝ cūius spūalis sit nō adi/plebit legē xpi. eo ꝙ di. Amb. sup epłam ad Thimo. Ois sūma disciplīe xpiane ꝓsistit in miscōia ⁊ pietate. Serta cā est eiꝰ vtilitaſ nā si ꝓcipeť aliqđ inutile posset se bō excusa re sicť feť Joab qñ ꝓcepat ei Dauid vt iret nūerare ppl'm. i. palipo. xxi. dicēſ. Nōne dñe mi rex oēs sui tui sūt. q̄re boc q̄rit dñs meꝰ q. d. cuiꝰ vtilitatis ē. ¶ Hz miscōia nō est inutilis. ſz valde vtil'. primo deo placz. de q̄ Aug. Nō ē qđ nos ita facit deo amabiles vt pietas ⁊ mia. ꝑs. lxxxiij. Misericordiā ⁊ iu diciū dili. deꝰ. ⁊ puer. xxi. facere miscōiaz et iudiciū magꝭ placet dño q̄ victime. rō: qz ē eiꝰ naťal' ꝓprietas. Greg. Deꝰ cuiꝰ ꝓpriuz ē misereri sp ⁊ ꝑcere. Nā miscōia ē vnguē/tū q̄ vngit' xp̄s in mēbris suis. vñ Bern. Bo nū est vngētū ꝓtritōis qđ de recordatōe pec catoꝝ ꝓficit'. ſz melꝰ ē vngentū deuotionis qđ fit de recordatōe bñficioꝝ. ſz optūm ē vn gentū qđ vincit vtrūq; .s. vnctio pietatis. iō xp̄s spēaliter vocuit miscōiam. Lu. xi. Qđ supest date elemosinā. ⁊ bic estote misericor/des: eo ꝙ sua naturaľ ꝓprietas ē. Scribit' Eccī. xiij. Oē aīal sibi siť diligit. mlt̄o magꝭ qđ ē ꝓpriū sibi. Scđo miscōia marie diabo lo displicz. Vñ glo. sup illđ ps. cxliij. Miseri cordia mea ⁊ ſfugiū meū: dic'. De nullo vin citur inimicꝰ dyaboliꝰ sicut de miscōia. ⁊ hō facit eius inuidia. ¶ Tercio miscōia bomī multū ꝓdest. ⁊ boc in oī statu. Primo in mōdo. scđo in morte. tercō in iudicio. q̄rto in celo. ¶ Primo in mōdo, ꝓdest mlt̄z. primo pec cato obstat. Eccī. iij. Ignē ardentē extīguit aqua. ⁊ elemosina resistit pctis. Nā hō cade ret in multa pctā a qbꝫ p elemosinā quā facē ꝓtuať. ⁊ custodit'. ⁊ boc fit vt dicit Hiero. rōne pauꝑum. qz p eo orāt qbus dat elemo sinā. Scđo bona tpalia multiplicat. puerb. xi. Alij diuidūt ꝓpria et ditiores fiūt. alij ra piunt nō sua ⁊ ſz in egestate sunt. Gre. Ter rena substātia p boc ꝙ pauꝑibꝰ distribuit': multiplicať. Exemplū ponit Guilbelmꝰ in rōnali diuinoꝝ de Bonifacio epō. q̄ bonifa/cius duodecī aureos de cista nepotis Cōstā tini ꝑsbiteri recepit ⁊ dedit pauꝑibꝫ. q̄s ille accepat p equo suo vendito. q̄ cū reuersus ꝺ cognouisset irať ē sup epm. ⁊ eps ingressus eccl'iaz rogauit ut dns ei daret cū ipe nō ha beret q̄ ipm mitigaret. ⁊ factū est. Statī enīz inuenit. xij. aureos in sinu suo fulgētes ⁊ de dit ei dicēs. pꝰ morte meā nō eris eps. qz il los florenos ſuauerat ꝓ acqsitione epatus. Jdē bonifaciꝰ cū essz puer oñe triticū dedit pauꝑibꝫ. audiēs mť increpauit eū. ⁊ Boni faciꝰ orauit. et statī horreū repletū est. vt im pleret' illđ ꝓuer. iij. Honora dñm ꝺ tua sub stātia ⁊ implebūť horrea tua saturitate ⁊ vi no torcularia redūdabūt Et sic fecit sanctus Eligius q̄ cū oñe aut pauꝑibus distribuit alijs pauꝑibꝰ aduenīētibꝰ ite in bursa sua inuenit. ibi impletū est illđ qđ scribiť ꝓuer. xxviij. Qui dat pauꝑi nō indigebit. qui aūt dispicit dēpcantē sustinebit penuriā. Jō Pe trus rauēnēť dic'. Da pauꝑi vt det tibi. qz bť ꝓuer. xix. Fenerať dño q̄ miseť pauꝑis ⁊ vic'situdinē suā reddet ei. sicť factū est de vi/duā q̄ pauit Helīā. iij. Reg. xvij. cui nō defe cit farina de ydria ⁊ oleū in lecbito q̄sq; do minꝰ dedit pluuiā sup terrā Tercō miscōia est vt. lis in mōdo. qz orōnem exaudire facit. Isa. lviij. Frāge esurīēti panē tuū ⁊ egenos vagosq; induc ī domū tuā. tūc inuocab me et ego exaudiā. Hz iam mlt̄i inuocāt deū et nō exaudiunť. qz misericordes sunt. de q̄/bus Crisť. Orō est infirma q̄ nō est elemosi nis redimita. iō Eccī. xxix. Cōclude elemo/sinā in sinu pauꝑis. ⁊ hec ꝓ te exorabit ab oī malo vt factū est. Thob. xij. vbi angelꝰ dixit q̄ orabas cū lacrimis ⁊ sepeliebas mortuos ego obtuli orōem tuā dño. Quarto miscōia grām ipetrat. puer. iij. Miscōia ⁊ vītas te nō deserant. ⁊ inuenies grāz ⁊ disciplinā bo nā coram deo ⁊ hoīb. Signāter grām redem ptōis ⁊ deletiōis pcī. ꝓuer. xvij. Redēptio aīme viri diuitie sue. ⁊ Dañ. iij. Pctā tua elemosinis redime. Jō aug. Redime te duz viuis dū p̄cīū habes. ne p̄cīū ⁊ tpꝰ ꝑdas.

¶ Scđo dixi miscōia vtil'est ī morte: qz ꝓstat fiduciū. Thob. iij. Fiducia magꝭ erit coram sūmo deo elemosina. Nā illa ꝓcomitať añ ꝓspectū dei. Amb. Nō sūt hois bona q̄ ñ ꝓt ferre secū sola elemosina ē comes dei un/

etorum. hoc nō ꝓgnouit ille diues Luc. xvj. similr ille Luce. xvi. qui sepultus ē in inferno, ꝓpter qō hortat nos dñs ibidē dicēs. Facite vobis amicos de mā. iniq. vt cū defece. re. v. ineter. ta. Tercio miscōia ē vtil in iudicio qz ibi erit aduocata. ps. cxi. Jocūd? hō q miſeř 7 ꝓmodat disponet ſmōes suos i iudicio. qz xps allegabit ꝓ his illud Mat. xxv. Esuriui 7 dedistis mihi māducare 7c. venite bñdicti ꝑris mei. Jō Mat. v. Bti miſericordes qm miſicordiā ꝓseqūt. Et ꝫ nō solum ē intelligendū in dando sz etiā in mutuando 7 accōmodādo. Psal. xxxvi. Tota die miſeř et cōmodat et semē illi? in bñdictōne erit. Econuerso vo euenīet īmiſericordib? illud qō scribit Jaco. ij. Judiciū sine miscōia fiet illi qui ñ facit miscōiā. Jōo ps. xl. Beatus qui intelligit sup egenū 7 pauperē: i die mala liberabit eū dñs. hoc est in die iudicij. Quarto miscōia vtilis ē in celo. qz ibi locū ꝑpat. Ecci. xxi. Oīs miscōia faciet locū vnicuiq; ꝓm merita opez suoz. Figurat. i Macha beoz. ij. Dauid in sua miscōia ꝓsecut? ē sedē regni in secta. 7 sic miscōia fac nos reges celestes. de q psal. ciij. Coronat te in miſericordia 7 miſationib? iō Piero. O q̄tam miscōia vtilitatē ꝓstat. Nā reddit ꝓ puis magn̄. ꝓ breuib? eterna. ꝓ trāsitoriis ꝑpetua ideo vr hic. Date 7 dabit vob. O Di xi scōo notare debem? miscōie ordinē ꝓgredientē vicz qs sit ordo quē ꝫuare dēmus in opib? miscōie. Rñdeř primo opt vt hō miſereat sui. deide primo. qz dic Magn̄ in. iij. distin. xxix. c. i. Est ordo diligendoz qz ordinata caritas incipit a seipo. iōo spūsscts ꝓsulens dic Ecci. xxx. Miſere aie tue placens deo. nō dic corpi. vt multi faciūt valde solicitātes de corpe mli aūt de aīma. De qb? bř. Nō est miscōia: sz crudelitas corp? pascere aiam occidere. Naz vr Ecci. xiij. Qui sibi nequā est cui alij bon? erit. nā tal miſerrim? est q nō miseř sibiipi. vt dic Aug?. qd miserius miſero nō miserāti sibiipi. 7 quō deus pōt talū misereri. Vñ Aug. in lib. de rectitudine catholice querelatōis di. Rogauit te deus vt tui misereat, 7 nō vis. quō te exaudiet in die ncēitatis supplicātē cū eū ꝓ teipso nō audis rogantē. Vñ puer. xi. Bñ fac aie sue vir miſicors. O Nam oia opera miscōie bō in aīa primo dz pficere. deinde in ꝓxīo. Bño dz aiam suā cibare vbo vite. de quo Greg. Cibo mētis ē verbū vitat̄. 7 cibus aie est vbū dei. Deutro. viij. Nō in solo pane viuit hō. Scōo dz aiam sitiētē potare calice passiōis xpi. de q Mat. xx. Potest̄ bibere calicē quē ego 7c. huic calicē dēm? bibere in aīa ꝓpatiendo. qz vr. ij. ad Thim. ij. Si sustinebim? 7 ꝓregnabim?. Tercō debz vestire aiam nudā veste caritatis. Apoc. xvi Btūs qui vigilat 7 custodit vestimēta sua ne nud? ambulet. hec ē vestis caritatis. naz sic vestis tegit verenda. sic ꝓuerb. x. vniuersa delicta opit caritas. hec est vestis nuptial q̄ qui carebit dicet ei illō Mat. xxij. Amice quō huc itrasti 7c. ligat̄ mānib? 7 pedib? 7c. Quarto dēm? aias nrās erules hospitare i domo pnie. Piere. xlviij. Relinqte ciuitates 7 habitate in petra. i. in dura pnia. Dic ei glo. .i. Esdre. x. Verā pniam agere ē toto corde int? ad deū cōuerti. 7 foris oēm materiā peccandi resecare ab ipa origie. Quinto dēm? aias nrās firmas visitare ꝓ ꝓpria infirmitatis ꝓsideratōz. eo q dic Aug. i li. iij. de trini. Laudabilioz ē anim? cui nota ē ꝓpria infirmitas q̄ que scrutat̄ sideru vias. iō Piere. xviij. Surge 7 descēde in domū figuli. Quid est descendere in domū figuli: nisi ꝓsiderare vilitatē ꝓditōis sue. ex q materia es ꝓcept?. et in quid redibis p? mortē. Nō bñ. si cātica. Quo aīa ꝓgnoscit meli? suā originē eo magis erubescit hāc vitā degenerē. Et idez. Nēo dign? saluatōe siñ sui ꝓgnitōe. Sexto dēm? aias nrās educere de carcere p ꝓtēplationē eterne felicitat̄ fuīe. Nā carcer ē mūdus. 7 ꝓpedes sunt secte desideria. a qb? dēmus educere aīam 7 liberare vt docz apls Ro. xij. Nolite ꝓformare huic sclo. Nō bēř. i. Job. ij. Si qs dili. mōm fi est caritas patris in eo. Ideo educam? eā ad ꝓtēplatōem vite etne vbi ē libertas. vt docz apls Col. iij. Que sursū sunt q̄rite vbi xp̄c ē in dextera dei sedēs. q̄ sursum sūt sapite: 7 hec opa miſericordie spūalia dēm? aiab? nr̄is impendere Qz dic Jsiō. Null? alteri miſericors cē pōt qui sibi miſicors nō est. O Dixi scōs ordo miscōie est vt p? ꝓpriā miseratōem hō miſeat̄ primis. vt docemur Ecci. iij. Oculos tuos ne trāsferas a pauꝑe. attñ i miſatōe

proximi dz esse ordo. Prio ꝙ bō mīkeatur amicoꝝ suoꝝ. vt dicz Ambro.li. de officijs di. Proximū semis tui ne despicias. si egere cognoscas. melioꝝ enī est vt subuenias tuis quibꝫ pudoꝝ ē ab alijs sumptū petere. nō tm vt illos vitioꝝes facias. nō eī ꝓpterea te deo dedicasti vt tuos diuites faceres: ꝫ vt tibi vitā ꝑpetuā acq̄ras: eos a baclo mēdicitatꝫ eruas. Scōs ordo est ut misereatꝫ alienis. sed tm ordināter vt dic̄ Amb. ⁊ bē in cano. lxxvi. dist. ꝓsideranda. Cōsiderāda ē in largiendo etas atq̄ debilitas nōnunq̄ ⁊ verecundia q̄ ingenuos ꝑdit natales. Etas vt semꝫ plus largiatꝫ q̄ sibi iā neq̄unt q̄rere victum. sic̄ ⁊ debilitas corpis ꝓmptiꝫ est adiuuāda: si ds ex diuitijs cecidit ī egestatem ⁊ maxie si sine suo vicio. ꝫ aut latrocinijs: aut ꝑ scriptiōe aut calūnijs q̄ bēbat amisit. Itē pulcra etiā liberalitas ē in ipo q̄ꝫ pauperis dato mēsurā tenere vt abūdes plibꝫ: nc̄ paliandi fauoris grām vltra moduꝫ fluere. Quidq̄d enī ex affectu puro ac sincero ꝓcedit hoc ē decoꝝ. Nō superfluas edificatōes aggredi nc̄ ptermittere necc̄ariaſ. ⁊ maxie sacerdotibꝫ. Ꝫ q̄uenit ornare dei tēplū bonoꝝe cōgruo. etiā vt cultu aula dei resplendeat ipe las misc̄die freq̄ntare q̄ntū oporteat largiri pegrinis ñ superfluas ꝫ ꝓpetentes. Itez mīa dz fieri paupi ñ ꝑ se bñti. qꝝ dic̄ Prosper de vita ꝙtēplatiua. ⁊ bē in ca. i. q. i. Pastoꝝ. Habenti dare ē pdere. nā d. Barthō. bricciē ī glosa. Paup de elemosinis q̄s colligit debꝫ elemosinas facere ō superfluo. iuxta illō Lu. xi. Quod superest date elemo. Itē misc̄dia dz fieri paupi bono ⁊ ñ impio. Eccl. xij. Si bene feceris scito cui feceris. Et seq̄. Da bono et ne recipis pc̄ōrem Attamē a pauperibꝫ amicis si boni sūt. ē inchoandū vt dic̄ Amb. dei traditio est vt priꝫ pascas pentes. deinō amicos. post ō alienos. ℟ Dixi tercō ꝓsiderare debemꝫ de mīa formā ꝙsequentez: ⁊ est mēbꝝ secōm in q̄ dixi innuic̄ quō deꝫ dicz miserendi formā. Cū subdit. Sic̄ pr̄ vr̄ misericors est. Unō ad Ephe. v. Imitatores dei estote sicut filij carissimi. Si ḡ filij dei sumꝫ oꝑtet nos prēz imitari in mīa. ḡ dicit. Esto te misericordes sic̄ pr̄ vr̄ ⁊c̄. nō dicit potentes sicut pr̄. nō scientes sic̄ fiuꝫ vl sapiētes. nam potentia ē singlaris. et sciētia similr nō oībꝫ ꝑtit. sed mīa oībus ꝑtit: vt dicit Ambr. sr̄ epla ad Ephm. Omis sūma xp̄iane discipline ꝓsistit in mīa ⁊ pietate. Jō dicit Cyrillus. Magnū est preconiū misc̄die ⁊ pietatis. Hā hec virtus reddit deo ꝓformes. Ꝫ diceres quō possum eē misericors sic̄ pater. cū mīa dei patris sit infinita. ℟ñdet ly sicut nō importat oīmodā sīlitudinē diuīe misericordie ad nr̄ām. ꝫ q̄ndā ꝓportionabilitatez scz ut suo mō hō sit misericors. ⁊ hoc sufficit ad bnꝫ p̄cepti ipletionē. Ꝫ. d. in qbꝫ debemus nos deo pr̄i in misc̄dia ꝓformare. ℟ñdet pbus. Omnis effectus naturalr assimilatur sue cause. ⁊ tanto res ē pfectioꝝ q̄nto p sīlitudinē a ꝓpinq̄t suo principio. licet nō possimꝫ attingere latitudinē: altitudinē ⁊ ꝑfundū misc̄dieꝝ dei. conari tm debemꝫ inq̄ntum possumꝫ vt in opibꝫ mīe imitem̄ deū patrem. ℣ Nam deus pater oñdit suā misc̄diā pluribꝫ mōis. Primo in paternali dilectiōe. Hā pater ē nomē amoris. vt patet Joh̄. xvi. Ipe enī pr̄ amat vos. ⁊ Hiere. xxxi. In caritate ꝑpetua dilexi te. iō attraxi te miserās. sic nos dēmꝫ misc̄diam exhibere in amoꝝe. Unde Aug. In affectu cordis pēsanda est elemosina tribuētis. ⁊ Greg. Coꝝ ⁊ ñ substantiā pensat deꝫ. nā elemosina sine caritate nō est meritoria. i. Coꝝ. xiij. Si distribuero in cibos pauperum oēs facultates meas. caritatē aūt nō habuero nichil mihi prodest. vt sūt aliq̄ qui cū murmure ⁊ afflictiōe pauperibꝫ ꝓbent elemosinā Cōtra ꝙs dr Eccl. xiij. Coꝝ inopis ne afflixeris ⁊ nō ꝓtrahas datū angustiāti. Hā dic̄ Greg. Qui dat vt tedio careat rē ⁊ meritū ꝑdit. iō Eccl. xxxv. In oī dato hilarē fac vultū tuū. nā hilarē datoremꝫ diligit deꝫ. ij. Coꝝ. ix. Scōo deꝫ pater misereat nr̄i in generali exhibitiōe. de q̄ Sap. xi. Misereris oīz dñe qꝝ oīa potes. nā dic̄ mgr̄ in. xiij. Misc̄dia dñi ē in celo ⁊ in inferno. in celo remunerat vltra ꝙdignū. in inferno punit citra ꝙdignū. sic nos ꝙriter ⁊ generalr debemꝫ exhibere misc̄diā. Unde Lu. vi. Omni petenti te tribue. si nō habes tribuere corpaliter: mīkere spūaliter. s. ꝓpatiendo. nā secōm Aug. sufficit vōlūtas vbi deest facultas.

Tercio pr̄ misereat nostri in culpe dimissiōe

Ecclesiastici.ij. Pius ⁊ mꝛicors est deus ⁊ remittit in die tribulatois pctā. vt pz Matthei.xviij. de seruo q̄ debebat decē milia talenta. qui ꝓcidēs rogauit ⁊ statim dimisit ei omne debitū. sic tu debes esse misericors indulgendo ꝓximo ⁊ nō vindictā appetendo. iuxta illō Epl̄ō.iij. Estote inuicē benigni et misericordes donātes inuicē sicꝫ deus in xp̄o donauit vobis. ⁊ hoc docet hic dñs di. Dimittite ⁊ dimittet̄ vobis. Aug. Unusquisq̄ talē indulgētiā accipiet a deo q̄lem faciet ꝓximo. Uñ Eccī.xxviij. Relinque ꝓximo tuo nocēti te ⁊ tūc deꝑcanti tibi pctā soluentur. Quarto dē ē mꝛicors i flagellatōe. Habac. iij. Cū iratus fueris misericordie recordaberis. ⁊ Psal.cxl. Corripiet me iust⁹ in mia. ⁊ Crisa. Justicia sin̄ mia nō est iusticia sz crudelitas et misericordia sine iusticia leuitas ē. ꝑs.cxi. Misericors et miserator ⁊ iust⁹. Sic nos dēm⁹ fore mꝛicordes in correctōe ꝓximi: vt docz Gre. in mor. ⁊ hī in ca.xlv.dist. Disciplina non ē seruāda sine misericordia nec mia sin̄ disciplina. sed sic samaritan⁹ infudit vinū ⁊ oleū in vulneribus sauciati. Lu.x. ⁊ sicut i arcba testamēti erat vga ⁊ mana. sic iusticia debet esse tempata cū misericordia. Uñ Greg. ⁊ ponit̄ in canōe.xlv.di. Uera iusticia ꝓpassiōz bz falsa aūt indignationē. ¶ Item sciendum: nō solū dēmus esse mꝛicordes sic pr̄. sed etiā sic filj⁹ misericors ē. nam filius dei patris misertus ē nobis tripl̄r. s. corde ore ⁊ opere. Primo corde miseriis nostris cōpatiendo. Uñ Luc.xix. Fleuit sup̄ ciuitatē ihe rusalem. sic nos. i. Pe.iij. Estote ꝓpatiētes fraternitatis amatores: misericordes. sicut fecit apl̄s. ij. Cor.xi. Quis infirmat̄ et ego nō infirmor. Signanter talis ꝓpassio debet fieri in spūali defectu ꝓximi: vt docet Jsiō. de summo bono. Magis male faciētibus q̄ male patiētibꝫ est ꝓdolendū. quia male facere est defectus aīme. sed male pati ē defect⁹ corꝑis. Jō Bern̄. Sunt ne in te viscera xp̄iane compassionis qui plāgis corpus a q̄ recedit anima. ⁊ nō animā a qua receſſit de⁹? Deō filius misert⁹ est nobis ore deuote pro nobis erorādo. De q̄ ad Hebre.v. Cum clamore valido et lacrimis offerēs. s. p̄ces exaudit⁹ ē ꝓ sua reuerētia, dicēs illō Lu.xxiij. Pater dimitte illis ꝛc. sup̄ quo dic̄ Bern̄ Unde mente misericordiā quā habuit ab eterno quomō ꝓpendit cōclauatus. capite coronatus. sanguīe fuso oppꝛobriis saturat⁹. omis doloris immemor. ꝓpassione mot⁹ clamauit Pat̄ ignosce illis. Ecce misericordia ei⁹ excessit omnē miseriā sibi inflictā. sic nos dēm⁹ fore misericordes, pinuicē orando. Jaco.v. Orate pinuicē ut saluemī. Dicit nanq̄ ꝺ Bernar. Non cognosco maius opus misericordie ostendere q̄ ꝓ inimicis orare. nā talis orō scom Aug. est diabolis supplicīū. angelis solatiū. deo acceptū sacrificiū. Tercō misert⁹ est nr̄i filius dei opere. s. bñficia largiendo. Marci viij. Misereor sup̄ turbā. ⁊ satiauit quatuor milia hoim de septem pambꝫ. sic nos dēm⁹ fore misericordes in pauperibus pascēdis. iuxta illud Eccī.iiij. Animā esurientem ne despexeris. q⁹ dic̄t. i. Job.iij. Qui habuerit substantiā bui⁹ mūdi ⁊ viderit frēm suū necessitē ⁊ clauserit viscera sua ab eo: quō caritas dei manet in eo. quasi diceret. nullo mō. Jō subdit. Non diligamus verbo neq̄ lingua sz ope ⁊ vitate. Nā dicit Hugo. Ficta ē compassio corde ꝓdolere. ore consolari. ⁊ egenti nichil dare. sed ꝛa est ꝓpassio cū quis corde compungit̄. ore consolat̄. ⁊ opere miseret̄. et hoc est q̄ hic dicit̄. date ⁊ dabit̄ vob. Dic Aug⁹. Da temporale ⁊ accipe eternale. da transitoriuz ⁊ accipe eternū. da q̄ possidere nō potes: ⁊ hēbis q̄ eternal̄r nō amittas.

¶ Dixi quarto debemus ꝓsiderare in misericordia retributōem ꝓsequentez. De quo subdit in textu. mensuram bonam ⁊ ꝓfertaz et coagitatam ⁊ superefluentē dabunt in sinum vestz. Dicit Grego. in moralibꝫ. Secunduz mensurā meriti erit mēsura premij. sicut hic est discretio operz. sic in futura vita erit discretio dignitatū. Mensura bona est tpale bonū quod augmētat̄: vt hī Prouer. iij. De primitijs oīz frugū tuaz da pauperibꝫ et implebunt̄ horrea tua saturitate. Secda mensura conferta id est plena significat bona naturalia que multiplicant̄ homini ꝓpter elemosinas. quia de⁹ dat eis clarū intellectū firmā memoriā. bonā voluntatē ⁊ corꝑis sanitatē. De quo Jsa.lviij. Frāge esurienti panē tuū. tūc erumpet q̄si mane lumē tuū. Sub

dit. Et sanitas tua citius orieť. Orieť in tenebris lux tua et eris quasi ortus irriguus Tercia mensura coagitata significat gratiã remissiõis culpe ⁊ adeptionis grẽ. Isa. lviij Eris q̃i fons aquarũ cui⁹ nõ deficiẽt aq̃. scz grẽ Quarto p mẽsurã supefluentẽ intelligitur eternũ p̃miũ qđ excedit oĩa merita in reg celoꝝ. De q̃ Prosp in li. de vita ꝓtẽplatiua ibi erit amor pfect⁹. timor null⁹. dies etern⁹ alacer motus. ibi oĩm spũs vn⁹. ita supefluenter erit claritas vite eterne. q̃ de plenitudine bẽitudis aie redũdabit glia i corp⁹. ✠ Et hanc retributõez dabũt. s. pauper in sinũ vestꝝ. dic̃ Gre. Sic nihil securi⁹ ⁊ amabilius eo qđ locať in sinu. sic secura erit eterna retributio. Jõ hortať nos saluator Luc̃. xvi. Facite vob̃ amicos ⁊c̃. Nã ipse iudex fi deussor est, p ꝛributõe opis mĩe. Dixit eiz Mat. x. Quicũq̃ potũ dederit vni ex minimis istis calicẽ aq̃ frigide tm̃ in noĩe discipli amen dico vob̃ ñ pdet mercedẽ suã. Vl̃ alit sic. Mẽsura bona. i. eternũ p̃miũ. sũmũ bonũ et eẽntiale p̃miũ qđ de⁹ ẽ dabũt in sinũ vẽm Dicit Aug. de ciui. dei. ibi deus erit nob⁹ notus ⁊ pspicu⁹. ibi videbiť i se cãdoꝝ lucẽ eterne ⁊ specm̃ sine macla. hec est bona mẽsura q̃ nihil meli⁹. Et ꝓfertam. qz nulla ps interius et exteri⁹ nullus angul⁹ manebit vacuus qui gaudio eterno ñ impleať vt dic̃ Oro sius implebit omnes vires interiores ⁊ exteriores felicitate gaudij. Et coagitatã. qz vndiq̃ erit gaudiũ electis supra de dei visiõe. infra de piculoꝝ euasione. intra ꝺ secura possessione. circa se de oĩm sctõ ꝝ participatione Et supefluentẽ. qz hẽbunt gaudiũ sup oẽm necessitatẽ. sup oẽm sensum. sup oẽ desideriu̇m. vt dicit Aug. Acquiri p̃ estimari non põt: q̃ntũ sit illꝺ eternũ gaudiũ mi⁹ricordib⁹ ꝓmissum. Ideo subdit. Eadẽ mẽsura q̃ ⁊c̃. quia mi⁹ericordib⁹ dabiť grã ⁊ glia. īmi⁹ericordib⁹ño subtrabiť grã. vt dic̃ Gre. Dei mi⁹ẽdiã merere nõ poterit: q̃ ꝺ mi⁹ericors nõ fuerit. de q̃ Prouer. xxi. Qui obturat aurẽ suã ad clamorẽ paupis et ipe clamabit ⁊ nõ exaudieť. et demũ p̃seqũtur eos pena eterna. de qua Mathei. xxv. Discedite a me maledicti in ignem eternum: a quo nos custodiat ⁊c̃.

De eadem dominica

Sermo. cxi.

Nolite iudicare ⁊ nõ iudicabimi. Lu. vi. Hec ẽ scꝺa pars hui⁹ euãgelij in qua dirit, phibet iudicium temerariũ. dicens. Nolite iudicare. ℣ Pro quo sciendũ. iudiciũ capiť mltis modis. Uno mõ, put ẽ act⁹ iusticie. ⁊ sic ptinz ad iudicẽ spũalem vl̃ secularẽ. Nã de eoruz officio ẽ q̃ dõt iudicare. Hoc iudiciũ nõ p̃hibet: imo alibi mandat. Deutro. xvi. Judices ⁊ magistros cõstitues in oĩb⁹ portꝝ tuis vt iudicẽt pplm̃ iusto iudicio. ps. lvij. Rẽte iudicate filij hoĩm. Alio mõ capiť iudiciũ, p actu intellect⁹ q̃ qs credit malũ de primo. Sic enĩ ꝺr iudicare ꝺ p̃rio q̃ ex signis: actibus ⁊ bitudinib⁹ exterioꝝ credit malũ de primo. Et hoc mltiplr põt fieri. vt dic̃ scs Tho. ij. ij. q. lx. Primo mõ ex facti euidẽtia ut cũ q̃s aliquẽ iudicat homicidã q̃ vidit eũ occidere hoĩem siñ legꝝ autoritate. vl̃ cũ obligaris mihi ⁊ scienter iuras. vl̃ cũ audio te blasphemare: imo ls̃ nõ est, phibitũ. Aug. de his q̃ nõ pñt bono aĩo fieri sicut blasphemie stupra ⁊ hmõi p̃mittiť iudicare. attñ licet in se op⁹ malũ est: dẽm⁹ tñ excusare intẽtionez vl̃ occasionẽ mali cogitando forsan eis magꝝ fuit tẽptatio ⁊ forte iã volet. de q̃ Beť. Cuz video, aliquẽ suũ p̃rim occidere anteq̃ cultellum extrahat. debeo eũ penitere estimare. et sic fecit xp̃us Johãnis. xi. dixerunt discipuli iudei voluerũt te lapidare. Respondit Jhesus. Nonne duodecim sunt horꝝ diei: quasi diceret: licz fuerũt tũc illius intentõis mõ alteri⁹. Secm̃ iudiciũ fit ex signis euidẽtibus. vt si quis vidit nudũ cũ nuda. hoc etiã p̃mittiť. Et sic Salomon. iij. Re. iij. de euidentib⁹ signis iudicauit meretrices.

℣ Terciũ iudicium qđ cõtingit ex leuibus signis. ⁊ in hoc iudicio multiplex ẽ gradus. Primus cũ homo timet ne seq̃tur malũ: vt includit pecuniã in cistã, ppť securitatẽ. et sic ñ ẽ pctm̃. Aug. Tene certũ dimitte incertũ. Secũd⁹ cũ ortť suspicõ mali incidẽ talr nõ ex ꝓsensu rõnis. ⁊ sic nõ est mortale.

Tercio cū incipit dubitare de bonitate frīs. et hoc ē veniale. ⁊ ñ vocat iudiciū sz suspicio Quartus grad⁹ cū ex talibꝫ leuib⁹ ignis fir miter tenet in aīmo q̄ frater sit mal⁹. ⁊ hoc ꝓprie dicit iudiciū. qz iudiciū importat firmā sniam. ⁊ sic ē ꝺ genere pcti mortal. qz pec catū mortale ē qꝺ ꝑtinet caritati ꝓximi. ⁊ q̄ qs ꝓdicto mꝺ ꝓximū iudicat est ꝑ fraternam caritatē. Verbi gra. Si aliqs ꝓderet aliqꝺ ⁊ ex leuibꝫ signis ꝓximū iudicaret furē grauiter peccaret. Jō Aug. in ser. dñi i mōte. Si suspitiões vitare nō possum⁹ qz boies sum⁹. iudicia tñ. i. diffinitiuas snias ꝓtinere dēm⁹ Quartū iudiciū est de occultz et absc̄ditis cordiū. de qbꝫ Jac. iij. Facti estis iudices cogitationū iniq̄z. cū dicit ps. xlix. Jpe nouit absc̄dita cordis. ℞ reprobat saluator Mat. ix. vt quid cogitatis mala in cordib⁹ vestris ergo peccāt q̄ dicūt. ille bz malū cor. supbum inuidiosum. cū etiā diabol⁹ nesciat cogitatōnes nisi ex ꝓiecturis. Quintū iudiciū est de futurz dicēdo. ille efficiet adhuc mal⁹. ℞ Ds De futuris ꝓtingentibꝫ ñ est determīata veritas. nam futura cognoscere ē soli⁹ dei. Isa. xli. Annūciate q̄ vētura sunt in futuꝝ ⁊ sciemus qz dij estis vos. Unꝺ vulbel. Videre futura vt pñtia diuinū est. Nā ꝺ futuris deb⁹ hē spem boni. Eccl. xviij. A mane vsqꝫ ad vesperam ītmutabit tps. ⁊ Eccl. xi. Cō fide aūt in deo ⁊ mane in loco tuo. facile ē eiz in oc̄lis dei subito honestare. ıꝺ ē ditare pauperem. A Sextū iudiciū est in medijs que indr̄ñter pñt bono l' malo aīo fieri. ꝺ qb⁹ nō debem⁹ certā snīam dare: sz ad meliorē ptem interptari. de hoc ꝺr hic. nolite iudicare vbi Aug. dic. Estimo q̄ in ℞ p̄cepit dubia q̄ nescim⁹ q̄ aīo fiant ī meliorē interptari ptē vt si vides aliquē feria sexta comedētē iudica hoc ex infirmitate fieri vl' nccitate. Ro. xiiij. Qui nō māducat māducātem nō iudicet. Exēplū in vitaspatz. vbi duo frēs i cōgregatōe magne vite meruerūt vt alter videret grām in altero a deo datā. factū ē q̄ vn⁹ ex eis egrederet in feria sexta ⁊ vidit q̄ndaz māducātē mane. Et dixit. Manducas tu in sexta feria. die seq̄nti celebratōe missaz facta Ille nō vidit grām fratris vt prius. ⁊ ꝓgnouit excessisse. ꝓtristat⁹ dixit fratri. Quid sceristi: qz non vidi sic̄ pri⁹ grām dei in te. Ille ait. nescio qz neq̄ cogitatōibꝫ neq̄ vb̄ neq̄ opibꝫ scio me ꝓsciū. Dixit frat. Nūqꝺ vbū ociosū dixisti. Rñdit. vidi māducātē ⁊ dixi Hac hora māducas i sexta feria. et alter hic fuit ⁊ laborauit secuz ad. x. bebdomadas vt rediret grā. Jō gre. ⁊ hē. xi. q. iij. graue. Grauе satis ē ⁊ indecēs vt in re dubia certa det sentētia. Septim⁹ iudiciū ꝓdēnatiōis vbi hō nō ꝓtentat iudicio tali. sz incitat alios ad inferendū dānū ⁊ ꝓcedit ad punitionē frīs dicēs eū dignū tali vl' tali pena. Cōtra ℞ ꝺr. nolite ꝓdēnare. qz ℞ est ꝑ iusticie eqtatē. qz dic̄ lex. neminē ꝓdēnandū nisi sub duobꝫ vl' tribus testibꝫ. mō tu ñ vidisti factū: nec habuisti testimoniū veridicū ⁊ dānas. Job. xxix. Cām quā nesciebā diligētissime inuestigaui. Jdeo Det. ser. xl. sē cañ. Caue fue dei alienе ꝓuersatōis eē curiosus explorator aut temerari⁹ iudex. Etiā si actū dēprehendis. nc̄ iudices ꝓmū: saltē excusa intentiōem si op⁹ nō potes puta ignorantiā. puta surreptōez. puta casuz. si oīno nō potes dic vbemēs fuit tēptatio. B Nota tres iudices peccāt multiplicit. Primo in seipo mēdaciter loq̄ndo licet vba aliqñ est suspicio ⁊ vez qꝺ iudicat. Qz tñ hoīm cor ⁊ intētio sue noticie nō subiacet. iō nō ꝓ vitate: sed ꝓ mēdacio iudicat Det. Est q̄ vez loquit ⁊ mētit. ⁊ ē q̄ mēdaciū loq̄t credēs se vez dicere. ps. v Perdes oēs q̄ loquūt mēdaciū. Scꝺo peccat in prio qz facit ꝑ fraternā caritatē. Mat. xvij. Videges ꝓximū tuū sic̄ teipm. Aug⁹. Certū est q̄ de malo incerto ꝓximū meū nō iudicarē. si eū tanq̄ meipm diligerē. sed defenderē ⁊ excusarē Sz qz caritatē ꝓdidim⁹. facit alterutz iudicam⁹. ⁊ sic q̄ iudicat ꝓximū oīdit se a caritate alienū. Terciū qui ꝓximū iudicat peccat ī deū. dei iudiciū sibi vlurpādo. nā occulta cordiū sibi soli patēt. i. Re. xvi. Hō vidz ea q̄ patēt: deus aūt intuet cor. iij. Regū. viij et. ij. Paralip. vi. Tu sol⁹ nosti cor filioz hoīm Ex q̄ vsurpas tibi iudiciū. tūc incidis in iudiciū eius grauiter. Ro. ij. In quo alterum iudicas teipsuz condēnas. eadem enīz agis que iudicas. Existimas aūt ō homo qui iudicas eos q̄ talia agunt ⁊ facis ea qz tu effugies iudiciū dei. q̄si diceret non: sz vsurpas

CXI

tibi diuinum iudiciū: vt dicit Augustinus in epistola ad clerum ⁊ vniuersalem plebē. Et ponit̄ i canōe.ij.q.i. Nomē ꝑbiteri. vbi bt̄ q diuinū iudiciū sibi vsurpat q̄ de occultis iudicat. Dic̄ enī sic. Nomē ꝑsbiteri ꝓpterea nō ausus sū de uīero collega ⁊ ei? vl'sup primere vl' delere ne diuine ptāti sub cuius examine cā adhuc pendet facere videret iniuriā. si illi? iudiciū meo vellē iudicō ꝓuenire: qđ nec in negocijs secularib? iudices facīūt qñ ad maiorē ptātē dubitatio refert̄: vt pendente relatōne aliq̄d audeāt immutare ıō Ro. xiiij. Tu quis es q̄ iudicas alienū seruum dño suo stat aut cadit. ꝓpter qđ hortat̄ apl's. i. Cor. iiij. Nolite añ tps iudicare q̄ aduscq̄ veniat dñs q̄ illūminabit abscondita tenebraꝝ. nā hō non p̄t seipm rite iudicare. vt p3 de Petro Matb. xxvi. Si oportuerit me mori tecū nē. ⁊ tñ negauit. ⁊ Paul?. i. Cor. iiij. neq̄ meipm iudico. Glo. i. iudicare valeo cū me meli? ꝓgnosco q̄ alter. Et subdit. Nihil enī mibi ꝑscius sum. sz nō in boc iustificatus sū. Jō d. Aug. Cū de se nullus veram sniam audeat dicere: quō de alio vl't iudicare. Et iō in euāgelio talis iudicans assimilat̄ ceco ductori cū dic̄. nunq̄d p̄t cecus cecū ducere. si cec? cecū ducatū ꝓstat: nōne ambo in foueā cadūt. dic̄ Hugo sc̄. Eccl'iasten. Si te nō vides nihil bn̄ vides. si falleris in tuo iudicio q̄d facies in alieno. tales sūt vt basti lusores q̄ ita ligati sūt q̄ alios vidēt. seipsos nō vidēt Jō tl'bo dr in euāgelio. ypocrita eij ce p̄mū trabē de oculo tuo. et tē ꝑspicies vt educas festucā de ocl'o frīs tui. Nā tl'ib? di. Aug. de vbis dñi. Vag3 cogitare de bis q̄d tibi dēsit q̄ quid tibi assit: vt teipm būlies et alios nō iudices. ꝓp̄ q̄d dic̄ Bed. Si nō habes bui? mūdi substātiā vt elemosinā ꝓbeas. si nō constātiam vt effundas sanguinem caue iudicare ꝓxīm ⁊ vives meternuz. eo q̄ dic̄ Crisō. Qui iudicat ꝓxīm raro merēt̄ veniā. Nā in hō stat sūma ꝓfectio vt vitia culpa aliena ꝓsidereꝫ ꝓpria. Hoc fecit quidā frat̄ qui portauit pondus arene ad capitulū cū fuit vocat? ad iudicādū frēm. Tal' fuit ⁊ Job qui dixit. ix. cap'o. Verebar oia opera mea sciēs q̄ nō ꝑceres delinq̄nti. C Bz. d. Un orit̄ tale iudiciū. Rñdit sctūs Thōas scđa scđe. q. lx. arti. ij. Prio ex supbia. q̄ vt re humiles estimant alios se meliores. ⁊ hoc cōtingit ex tribus. Primo respicit bonum in alio quod nō habet in seipso. Secūdo defectum in seipso quem non cognoscit in alio. Tercio si considerat nichil tale tamē ex humilitate estimat aliq̄d occultum bonum q̄ nō cognoscit in se. superbi hoc nō faciūt. Secundo orit̄ ex inuidia ⁊ q̄ male afficit̄. Crisostomus. Si quid bom dicit̄ de inimico difficile credit̄. si quid mali facile. Aug?. Quia caritatē ꝑdidimus faciliter alterutr̄ iudicamus. Tercio ex ꝓpria malicia cuz quis ex se ipso mal? ⁊ puersus ē. Prō. iiij. et bicorū. Qualis vnusq̄sq̄ est talia loq̄tur et operat̄. et ita vivit nisi alicui? grā agat. Eccē. x. In via stultus ambulās cū ipse insipiēs sit oēs stultos estimat. Augustin?. Facilius in alio iudicat q̄ quis in seipo inuenit ⁊ sentit. Crisostom?. Omis bomo scōm seipz estimat alterum. bon? bonū. malus vo estimat maluz. Et boc p3 i exēplo reali quia apis ⁊ aranea locant se sup vnū florē sic. ⁊ apis succū quez extrabit ꝙuertit i mel dulce. sz aranea in venenū. Sic ē de ꝑfs ⁊ bonis qui omia q̄ vident ⁊ audiūt ꝙuertūt in bonum. sed mali in venenum. id est in malum interpretant̄. Un Crisostom? sup Matbeū. Sicut difficile in aliquē suspicat̄ malū qui bon? ē. sic difficile suspicat̄ in aliquē bonū q̄ mal? ē. D Et q̄ nō debem? defacili aliq̄d op? iudicare malū. Patz ꝑ tale exemplū qđ legit̄ in vitaspatrū libro. ij. q̄ quidā senex pr̄ predicauit in q̄dam ciuitate. ⁊ q̄dā meretrix ꝓuncta in vbo ⁊ exemplo ipius clamauit ad illū sanctuz prēm dicēs Salua me pater vt xp̄c meretricem. Ille vo ꝓfusionē boim oino nō curās dixit ei sequere me. ⁊ tenēs eā p manū exijt publice de ciuitate omnibus aspicientibus. facta'est fama. quia abbas mulierem duxit dominā porphiriā. ita enī vocabatur. Per gentibus vero eis in monasterium inuenit mulier in ecclesia puerum proiectū. et sustulit eum vt nutriret eum. Itaq̄ post annum quidam venerūt in patriam vbi erat abbas et porphiria. ⁊ videntes eam babere pueruz dicūt ei. Veraciter dño abbati bonū pullum genuisti. nōdū enī spūmsctm acceperāt. Euntes ergo qui viderant eum in ciuitatez thyri: vbi abbas tulerat illam diffamauerunt

abbatē qz genuit de pzphiria puerū. ⁊ nos vidimus puerulū oculis nostris famulātez ei. qñ ḡ cognouit ex deo abbas obitū suū dicē mulieri. eam⁹ thyrū. qz illic ibo ⁊ volo vt ve nias mecū. illa vo nolēs ei ꝓtradicere secu/ ta est eū. ⁊ venerūt ambo bñtes puez septez annoz existētē. cū aūt ciuitatē intrassent con gregat⁹ est ꝑ⁹ ad videndū eū ⁊ pzphriā tūc dixit ille senex. afferte mihi pznas. ⁊ cū attulissent euacuauit eas in vestimētū coz̄ ꝑ⁹o. ⁊ dixit. Credite frēs. qz sicut de⁹ rubuz custodiuit incōbustū ab igne. ⁊ sicut nec tuni cam meā incēderūt pznne iste. ita nec ego co gnoui pctm̄ mⁱerⁱ. ⁊ oēs mirati sūt qz ñ arde bat vestimētū ab igne. ⁊ que fuerūt vñ puer veniſſet vⁱ cuiⁿ essz. ⁊ ipe indicauit eis qz in quadā capella ꝑuenissent iacentē ⁊ derelictū ab hoib⁹ Et ex q̄dā ꝓpassione eū sustulissent ꝓpter deū ⁊ eū nutrierūt. tūc boes illiⁿ ciui tatis egerūt pniam qz illū sctm̄ p̄ēm: ⁊ illaz mulierē indicassent. Ex q̄ pz qz nō dēm⁹ esse p̄cipites ad iudicādū nr̄os ꝓximos. Berñ. Caue serue dei si vis imitari quem colis ne aliene ꝙuersationis sis curiosus explorator. Gre. Quātū vos in bono ꝓficitⁱ. tm̄ etiaz bona de alienis sentitis.

Dominica quinta

Sermo. cxū

Cum turbe irruerent in ill̄m. Lu. v. E Aristo. xij. li. de aīalib⁹ dicit. Delphines sūt pisces marini q̄ sequūt hoim voces. ⁊ ad vocē symphonie gregatim ꝙueniunt. in armonia delectant. quib⁹ in mari nihil ē veloci⁹. Nā plerūq; saliētes naues trāsuolāt ⁊ trāssaltāt quoz saltus ⁊ lud⁹ futurā signficat tempe/ statē. Spūal'r. Per istos delphines signifi cant veri xp̄iani ⁊ nō falsi. q̄ sequūt voces p̄/ dicatoz ⁊ libenter audiūt dei vbū. iurta illō Job. viij. Qui ex deo ē vbū dei audit: ymo in dulcedine diuini ꝑmōis delectant. scōm illud ꝓphete. ps. cxviij. q̄ dulcia faucib⁹ me is eloq̄a tua sup̄ melon meo. dic̄ Nicola⁹ de lyra. Os ⁊ fauces capiunt hic methaphori ce ꝓ supiorib⁹ viribⁱ aīe. quib⁹ dulcedo cele stiū aliq̄ mō sentit̄ ⁊ ꝓgustat̄. tales veloces sunt saltando de vno statu ad aliū. s. de statu incipientiū ad statum ꝓficientiū. de q̄ psal. lxxxiij. Ibūt de vtute in virtutē. qui status signū ē tempestatis. ad ē fuga pctoz ⁊ moz De quo Hugo de sctō victore lib. i. de aīma Anime in hac vita nichil vtili⁹ dulci⁹ ⁊ me lius vbo dei. nichil ita mētē ab amore mūi sepat. nichilq; ꝯ temptatōes roborat. nichil hominē a somno mortis excitat ⁊ peccatuz fugat ut sacre scripture p̄dicatio. Hoc consi derantes turbe irruerūt in ill̄m. De quo the ma. F In summa euāgelij duo inuunt̄ Primo gl'iosa p̄dicatio xp̄i. Secō miracu/ la eius operatio. Primū patz in principio. se cundū ibi duc in altuz. De p̄mo dicit. in illo tpe scz cū xp̄s socrū Symōis sanauit a febri bus. ⁊ cū sol occidisset. omēs q̄ hēbant infir mos ducebāt eos ad ill̄m ⁊ curauit eos. p⁹ hoc turbe detinebāt eū ne discederet ab eis. quib⁹ ait. qñ ⁊ alijs ciuitatib⁹ oportz me euā gelizare regnū dei. qz iō missus sum. ⁊ factū ē cū cum turbe irruerēt scz se comprimēdo cuz deuotōe vt audirent eum. dicit Cr. sostom⁹ quis discessisset cū hmōi mirabilia faciebat quis noluiſſz aspicere faciē amabilē q̄ ita ru tilabat. quis nollet audire vba gratiosa que etiā inimici laudabāt. q̄ merito irru ebāt turz/ bē nō fuerē scribe sup̄bi sapiētes nec pharisei potentes. non reges milites et nobiles. Un/ de apostol⁹. i. Corinth. i. Non multi sapien/ tes scōm carnem. non multi potentes. non multi nobiles. sed que stulta sunt mundi ele/ git deus. quia de diuitibus vix vnuz habuit scz ioseph ab armathia. Nā dicit aug. Ver/ mis diuitiaz sup̄bia. nam sicut auis multas habens plu mas faciliter volat in altum. ⁊ sic bñs milt̄as diuitias facilr̄ spnit ⁊i vbuz se eleuādo. Un̄ Eccl. xi. Si fueris diues nō eris immunis a pctō. Silr̄ de sapiētib⁹ vix vnū habuit scz Nicodemū q̄ fuit magister i isrl'. Job. iij. eo q̄ dic̄ apl's. i. coz. viij. Scie/ tia inflat: caritas vo edificat. sicut enī ydro picus tumescit ab abūdantia aque. sic sciētie humane eleuāt hoiem. Ideo Isidoz⁹ de sū. bono libro. ij. meli⁹ est studiū bñ viuendi q̄z multa sciendi. Nō Jacobi. iiij. Scienti igit̄ bonū facere ⁊ nō faciēti pctm̄ ē illi. Itē de po tentib⁹ vix vnū būit scz Centurionē. qz ta/ les ꝙmuniter sup̄erbi sunt parui pendentes.

verbū dei. et de eis potest dici illō. ij. Reg. i. Montes gelboe nec ros nec pluuia vo est nec grā di nec vbi ei⁹ sapia veniat sup vos eo q scribit ꝑuer. xi. Ubi ē būlitas ibi ⁊ sapia. iō dic̄ saluator Mat. xi. Cōfiteor tibi pr̄: quia abscōdisti hec ⁊c. ꝓpter qō simplices turbe irruerūt ad ihm vt audirēt vbuz dei. G

Pro q̄ sciendū vbū dei ē libent audiēdū. Primo ꝓp honorē loq̄ntis. Mat. x. Non vos estis q̄ loquimi: sz spūs pr̄is vr̄i q̄ loquit in vob. Jō reuerēter ē suscipiendū sic lr̄e regis. Hā dic apl's. i. Thes. ij. Accepistis illō nō vt vbū hoīm sz sic est ve vbū dei. ⁊ Lu. xi. Qui vos audit me audit. ꝓp qō Jac. i. Suscipite insitū verbū qō pt saluare anias vr̄as. Scdo libenter ē audiēdū ꝓp vitare pricl'm negligētis: q̄ dic̄ Aug. ⁊ ponit in canone. i. q. i. Interrogo Nō min⁹ re⁹ erit q̄ verbū dei negligēter audierit q̄ q corp⁹ xpi sua negligētia i terrā cadere permisit. Idcirco q̄n ta solicitudine obseruam⁹ q̄n mīstrat nob corpus xpi ne aliq̄d in terrā cadat. ita de verbo dei vt dicit Glo. ibidē. q̄ p̄dicatio pl'es conuertit. g̃ nō est spnenda. Unde scribit ꝓuer. xxviij. Qui declinat aures suas ne audiat legē oratio ei⁹ erit execrabil'. nec spnentib⁹ vbū dei est p̄dicandū. vt bt̄ Mat. vij. Nolite sanctū dare canib⁹ neq̄ mittatis margaritas vr̄as añ porcos: ne forte ꝑculcēt eas pedib⁹ suis. vbi Crisost. Margarite sūt vitatis misteria inclusa i ꝓfunditate scripture ⁊. sic margarite incluse sunt in choncbis. Iste margarite porcis. i. ꝓtemptorib⁹ dari nō dñt. q̄ de talib⁹ scribit Mat. xi. Remissi⁹ erit terre sodomoz in die iudicij q̄ ḡnatōni huic. Idcō Ore. dic̄ Necesse ē vt vacillet lingua vbi est egra sciētia. Propt̄ q̄ dictū est Ezechiel ꝓphete. c. iij. Linguā tuam adherere faciaz palato tuo et eris mut⁹ nec q̄si vir obiurgās q̄ dom⁹ exasperās est. vbi innuit q̄ vbum dei subtrahit ꝓpter indignitatē audiētium. H Tercio libēter ē audiēdū vbum dei ꝓpter cōmodū audiētiū q̄ ē multiplex. primo induratū cor mollificat. Scdo mollificatuz indulcorat. Tercio indulcoratū mūdificat. Primo cor induratū mollificat. Unde Can. v Anima mea liquefacta ē vt dilc̄s locutus ē Batz. iij. Reg. xxi. Cum Achab rex malus indurato corde occidit Naboth fidelē virū tollēs eius vineā ⁊c. ad quē misit dns Helyam ꝓphetā dicēs. Si mortu⁹ fuerit achab in ciuitate comedēt eū canes. si aūt mortuus fuerit in agro ꝓmedēt eū volucres celi. Igit̄ nō fuit alter talis sicut Achab q̄ venūdat⁹ est vt faceret malū in ꝓspectu dñi Cum audisset Achab ꝓmones istos scidit vestīmta sua. ⁊ oꝑuit cilicio carnē suā. ieiunauitq̄ ⁊ dormiuitan sacco. ⁊ ābulauit demisso capite. et ait dns ad Heliam. Nonne vidisti būliatum Achab coram me. q̄ igit̄ būliat⁹ ē mei causa: nō inducā maluz in dieb⁹ ei⁹. sz in dieb⁹ filij sui inferā malū domui eius. Ecce vbum dei mollificauit cor ei⁹. sic figurat̄ in bto Petro qui fleuit in gallicātu. cant⁹ galli ē ꝓmo p̄dicatoris emollies cor pctōz. Unde Judic. ij. Cūq̄ loq̄ret̄ ang el⁹ vba dñi filij isr'l fleuer̄t Jōb dic̄ dns p Hiere. xviij. Nunq̄d nō vba mea sunt q̄si ignis dic̄ dns: ⁊ q̄si malleus ꝓterens petras. Scdo vbū dei mollificatū cor indulcorat. Est ei verbū dei sic māna habens in se oē delectamētū sapōris. q̄ ꝓgnit Petrus Joh. vi. Dñe ad quē ibim⁹ verba vite eterne habes. dic̄ Aug. Hāc dulcedinē nō sentiunt q̄ bñt palatū febre iniq̄tatis infectum. sunt enī vt serpentes nō potētes fusti/nere odorē bonū ⁊ suauem vinee florentis. De quibus apl'us. ij. Thimo. iiij. Erit tempus cum sanam doctrinam nō sustinebunt. Tercio cor pctōris mūdificat. Joh. xv. Jā vos mūdi estis ꝓpter sermonē quē locut⁹ sū vobis. J Nam vr Eccī. i. Fons sapiētie verbum dei in excelsis. Hā sicut in fonte bō lauat̄ a feditate. sic p dei vbū. ⁊ hoc contingit dupliciter. Primo q̄ verbū dei ē speculū quo bō ꝓgnoscit seipm De q̄ Gregor⁹ Speculū verbi dei ponit vt i ea tua facies videat̄: ⁊ si maculaz cernit abluit. Jōb Petrus rauennēs. Initiū salutis ē verbū veritatis: q̄ ꝓfert homini seipm cognoscere. ⁊ signatur p labrū eneum moysi Exo. xxxviij. q̄ fuit de speculis mulier⁹. Scdo ꝓtingit ex hō q̄ p verbū dei grā datur per quā bō a pctis mundat̄. Unde ꝓuerb. xvij. Doctrina bona dabit grām De q̄ habet Act. x. Loquēte petro cecidit spūsanctus sup oēs qui audiebāt vbum. ꝓpter q̄ hortat̄ Greg. sup Ezech. d. Omnes q̄ viam vite desiderant vba vite audire debent. Et notanter dicit omnes ad

designādū lr̄atos ⁊ illr̄atos. nā lr̄ati nō dñt se excusare de ꝓuisa scientia. qz dic̄ Crisost. Prius scita erauditu mltiplicāt. ⁊ puer. i. Audiēs sapiēs sapiēcior erit. Dic̄ nāq; Hiero. q hoi aliq̄ dat grā in ore alteri⁹ quā nō sentit in ore, ꝓprio. vt pz de sctō Aug. q̄ puer ius ē p ꝓdicatōez sc̄i Amb. iō Jaco. i. Sit oīs hō velox ad audiēdū. qz verbū dei ē medicina aīe. ps. cvi. Misit verbū suū et sanauit eos. ⁊ Sap. xvi. Eteni neq; herba neq; malagma sanauit eos sz tu⁹ dñe s̄mo q̄ sanat oīa R Tūc subdit. Et ipe stabat sec⁹ stagnuz genezareth. ⁊ est loc⁹ p quē transit iordanis fluui⁹. Moral. Per illud stagnū intelligit mund⁹ qui dr genezareth. i. generās auras qz mūdus generat varios vent⁹ tenebrarū Vñ daniel. vij. videbā in visione mea nocte et ecce q̄tuor venti celi pugnabant in mari. id est q̄tuor tēptatiōes flant in hoc mundo. Prim⁹ ventus ab oriente ē temptatio superbie a natiuitate generis q̄ hoies in seipis ex altant de nobilitate ꝓgenieī sue. Cōtra q̄s dic̄ Gre. Nescio q̄ q̄ta sit nobilitat⁊ hūana cū oībus sit ꝯceptio ⁊ corruptio vna. nā dicitur. i. Cor. i. Ignobilia ⁊ cōtemptibilia elegit de⁹. vt pz in primo rege Saul quē elegit dñs in regē. ⁊ fuit inunct⁹ cuz asinas q̄sunt et post eas iuit. i. Reg. ix. Sil⁹ de rege scōdo sz Dauid quē recepit de p⁹ fetantes. i. regū xvi. Sil⁹ de apl̄is q̄s elegit. iō Malach. ij. Nunq̄d nō vnus pr̄ oim nr̄m. nunq̄d ex vna dez radice ꝓcedit nobile ⁊ ignobile vt spina et rosa. spina pūgit. rosa odorē fūdit. ⁊ sic nobiles sunt q̄ odorē virtutis fundūt. vt dicit Socrates. Generosissim⁹ est q̄ optim⁹ est. ideo iudeis gloriantibꝫ de nobilitate generꝫ Rñdit ihesus Joh. vi. Si filij abrahe estꝫ opa abrahe facite. nā d. Crisost Quid ꝓdest generatio clara quā mores sordidāt. q. d. nichil. Hā hr̄ in ca. xl. di. nos. Nos qui p̄sumus nō ex locoꝝ vl̄ generis dignitate. sed moꝝ nobilitate innotescere dēmus nec vrbiū claritate sz fidei puritate. iō Gre. Nulli vnq̄z de generis nobilitate te p̄ponas. de⁹ nō respicit p̄sonas hoīm sz animas sez iustas ⁊ sanctas deo obedientiā prestātes. nā hr̄. i. regū. ij. Qui ꝓtemnūt me erūt ign̄biles. Sc̄ō ventus ꝓcedit a meridie. ⁊ ē tēptatio sc̄da q̄ ꝓuenit de ꝓsperitate. nā hic vent⁹ est dulcis et intoxicat⁹. ⁊ sic elatio ꝓspitatis ē dulcis sed intoxicat aīam. Propter qō dicit psal. lxi. Diuitie si affluāt nolite cor apponere. eo q̄ dr Eccl. viij. Multos pdidit aur⁊ ⁊ argē tū. Aug. Esto in aduersis firmus: in ꝓsperis būlis ⁊ eris caut⁹. Rō Greg. in cura pastorali. Prosperitas aliq̄s dat vt ad meliorem vitā ꝓuocet. ps. cviij. Et dedit illis regiōes gentiū et labores pl̄oꝝ possederunt vt custodiant iustificatōes eius ⁊ legē ei⁹ requirant Aliq̄s vt in eternū damnet. Psal. lxxij. Deiecisti eos dum eleuarent. diuitie enī nō liberant a morte sed iusticia. Ideo Aug. de verbis dñi Quid prodest arcba diuitijs plena cum inanis sit conscientia. L Tertio ventus ꝓcedit ab occidente. ⁊ ē tēptatio carnis que tendit ad occasum. psal. xliij. Propter te mortificam̄ tota die. Hic vētus flat ꝑ spiritū. ad Gal. v. Caro ꝓcupiscit aduers⁹ spm̄ Cōtra hūc vētū debem̄ vertere dānatōis pallium. de q̄ Aug. Parua est ꝓcubitus hora, p q̄ pdit vita eterna. Jdo apl̄s romāoꝝ. viij. Debitores sum⁹ n̄ carni vt sc̄z carnē viuamus. Si enī s̄m carnē vixeritis morieminī Et sequit illō Gregorij. Nomētaneuz ē qō delectat ꝛc̄. Quart⁹ ventus venit a ꝑte septentrionali. ⁊ est q̄rta temptatio q̄ ꝓcedit a diabolo de q̄. i. Pe. v Vigilate qr aduersarius vr̄ diabol⁹ ꝛc̄. hec ē cōis. Vñ Innoc. Nemo in hac peregrinatōe p̄t viuere sin̄ tēptatione q̄ ꝓcedit a diabolo. nā si tēptat⁹ ē saluator⁊ āplius pctōr. Si sunt q̄tuor venti qui nos impugnt in mari b⁹m̄di. ꝓterea stare dēmus circa stagnū. i. būc m⁹m. ita q̄ sepati simus ab hoc mūdo aīmo licz nō loco. uxta illud. i. Cor. vij. Qui vtūr b⁊ mōdo tanq̄ nō vtant. J Nam stagnū b⁹ m̄di multa mala infert hoi. Primo turbat Job. xvi. In mundo pressurā hēbitis in me aūt pacē. Hā libent dz hō fugere locū in q̄ turbat ⁊ ī firmat. Aug. O amatores m̄di nō est requies vbi q̄ritis eam. btām vitā queritꝫ in regione mortis. quō ibi est btā vita vbi nec vita. Crisо. Miser est m⁹s miserrimi q̄ sequūtur eū. Sc̄ō ardet igne ꝓcupiscentie. q̄s manet in domo ardenti. i. Job. v. Lot⁹ m⁹s in maligno positus ē. i. in malo igne. Jobel. i. Ignis comedit speciosa deserti. Tercio fedat. Crisо. Si te delectat mūdus sp es im-

mūdus. Qz īmūdi deo displicēt: ⁊ sic amatores mūdi. Jaco. iiij. Quicunqz ꝯ voluerit amicꝰ eē scī bꝰ: inimicꝰ dei ꝓstituit. Ecci. xiij. qui tetigerit picē inqnabit ab ea. Quarto decipit fallaciter. Aug⁹. O mūde īmūde q̄ntos decepisti: qz mītos seduxisti. mūdꝰ facit vt tabernariꝰ q̄ potatoribꝰ dat ō carnibus salsis vt ad potādū attrahat: sz postea care vendat. Ecci. xx. Erigua dabit ⁊ mīta īpropetabit. Apc. xviij. Quātū glificauit se ⁊ īdelicijs ⁊c. Jō amare mōz ē amare, pditorē suū Aug. Ama scīm ⁊ absorbebit te. amatores suos vorare nouit ñ portare. i. Job. ij. Nolite diligere mōm ⁊c. Sequit. Et mōs transit ⁊ pcupia eꝰ. Crisꝰ. sꝑ matb. Sic difficile est arborē iurta viā positā vsqz ad maturitatē fructꝰ ꝓuare. sic viz fidelē in actibꝰ mōi viuētē viā ꝓuare īmaculatā. recede ꝯ a via et plātare in loco secreto: vt nec mūdꝰ bēat aliquid tecū ꝯmune nec tu cū mūdo. ℍ Tūc subdit. vidit duas naues stātes. s. synagogā ⁊ eccl'iaz. piscatores aūt descēderāt ⁊ lauabāt rethia. i. pdicatōis a rebꝰ. ⁊ q̄stibꝰ tpaliū ab inani gl'ia. ⁊ a fallaci adulatōe. exemplo apli. i. Tes. ij. Neqz enī aliqñ fuimꝰ in ꝓmōe adulatōis sic scitis. neqz in occasiōe auaricie. deꝰ testis ē nec q̄rentes ab hominibꝰ gl'iam. Ascendēs aūt in vnā nauim q̄ erat symōis. Nicolaꝰ ō lyra. vt ppli applausuz decliuaret. ⁊ ppm sedentē in litore ꝙuenētibus doceret rogauit eū. Ecce būlitas. q̄ potuit p̄cipe rogauit. Theophilꝰ. In hoc dedit forma ꝓlatis vt magꝯ moneāt qz ꝓcipiāt. magis eligant amari qz timeri. reducere a terra pusillū. ⁊ sic ꝓlati sibi ꝓmissos ad gubernādū ab amore terrenoꝝ dñt abstrahere. sed qñ p se sedēt in terra quō alios pñt reducere a tra Et sedēs de nauicla docebat turbas. Crisꝰ. Aliqñ stādo, aliqñ sedēdo docebat populuz. et hoc innuit discretōem doctrine. sessio significat būlitatē. sed statio significat zelū iusticie. ⁊ sic pdicatores aliqñ humiliter ⁊ pie dñt populo anūciare celestia regna ꝓmittēdo bonis eterna gaudia. aliqñ dñt se erigere p zelum iusticie ꝫ vicia pctoꝝ ⁊ rebelliones minando illis eternū supplicū. dicēdo illud Job. xx. Si ascēderit vsqz ad celū superbia eiꝰ ⁊ caput eiꝰ nubes tetigerit q̄si sterquilinū in fine pdetur. ⁊ q̄ eū viderāt dicēt vbi ē.

℔ Dixi scō tangit xp̄i miraculosa opatō dicens. vt aūt cessauit loq̄ dixit ad symonē. duc in altū ⁊ laxate rethia vra in capturā piscū. Sūt nāqz duplices piscatores. s. dānationis ⁊ saluatōis. primꝰ ē diabolꝰ. scōs pdicatores versus. vnꝰ ad coquinā dānatiōis. aliꝰ ad mēsaz saluatōis. pmꝰ expādit rethia sua ps. cxl. Cadēt in retbiaculo eiꝰ pctōres. Nota diaboli rethe ē sextupler. ℣ Primū ē rethe leuitatis. scōm pluralitatis. tertiū est dei benignitatis. q̄rtū erēplaritatis. quītū iuuētutis. sextū necessitatis. s. rōne pdestinatōis vel p scientie. ℣ Primū rethe leuitatz ē qz dyabolus suggerit homī nō esse tam duz sic pdicatores pdicāt.. Uñ dicūt vlgato ꝓmōe. Diabolus nō tam horridꝰ ē quēadmodū depingitur. qō ē falsum. Uñ Greg. Est enī horrida visio demonū. ⁊ si damnati nullā aliā penaz sentirēt maria esset pena. ⁊ sic sic sancti inestimabile dñt gaudiū videre deum. sic ecōuerso damnati videre diabolū. Itē dicūt infernus nō est ita calidꝰ sic dicūt. cōtra hoc euāgelium Matbei. xxv. Ite in ignē eternū. Isaie xxxi. Quis poterit habitare de vob cū igne deuorante aut quis habitabit ex vobis cū ardoribꝰ sempiternis. Item dicūt. Nō est ita difficile saluari sic allegāt pdicatores. Cōtra hoc Mat. vij. Arta est via q̄ ducit ad vitā. et. i. ℣ Pe. iiij. Justus vix saluabit. et solū saluant iusti. ps. cxvij. hec porta dñi iusti intrabūt i eā et si christꝰ dixit arta quis audet oppositū predicare. ⁊ si quis oppositum pdicaret non esset pdicator sed decepto. Uñ bed. sup cañ. Xp̄us qui nō fallitur elegit qō carni molestius est. illud ꝯ magis ē eligendū. Quisqs aliud docet et suadet ab illo tanqm a seductore cauendū est. ℣ Secundū rethe pluralitatz est qz diabolus suggerit quidqd fecisti aliꝫ plura fecerunt et sperant saluari. Item multi faciunt ꝟ qō tu inuitus faceres. sic ille sacerdos l'monachus rñdet illa excusatō nulla est. quia habet Lu. xij. Seruꝰ qui cognouit voluntatē dñi ⁊c. Ex quo sequit q̄ sciunt et intelligunt mala grauꝰ peccant ⁊ grauꝰ punient. Hieronimꝰ. Multitudo sociorum non finit crimē impunitū. ij. q. i. Multi. Nō minꝰ ardebunt qui cū multis ardebunt. sed econuerso respice exemplum bonoꝝ. Amb. Sanctoꝝ vita est nobis viuendi norma.

P Tercū rethe diaboli ē dei benigtaz. ꝛ ē ꝙ diabol⁹ suggerit. de⁹ mltoties mi ficordit recū egit. ibi libauit te ab illo malo. ibi custo diuit. illa bōa dedit. Rñdeꝫ lꝫ totū fecit tibi vt ad eū ꝙuerterer ꝛ fructū bonoꝝ opeꝝ fa ceres. Hz qz sterilis es cōsidera ꝓbolā Lu. xiij. de ficulnea vbi inter cetera dixit dñs. Ec ce anni tres sunt ex q̄ venio q̄rens fructū in ficulnea hac ꝛ nō inuenio. succide g̃ illaz. vt q̄d etiā terrā occupat Mat. vij. Arbor q̄ nō fac fructū ꝛc. Crisꝫ. Quanto maiora bñficia tāto pl⁹ maiora iudicia. Sic enī lignū aridū vnctū cū pinguedie feruēti⁹ ardet. sic hō cui mlta bñficia exhibent ꝛ sp ingrat⁹ ꝛ sterilis i uenit magz ardebit. idcirco cogita illō Lu. xij. cui mltū datū ē ꝛc. Gre. Si crescūt dona crescūt ꝛ rōnes donoꝝ. Quartū rethe exem plaritatis ē ꝙ diabol⁹ suggerit. Magdalena peccauit. Petrus negauit Paul⁹ ꝑsecutor fuit. ꝛ hi oēs magni sunt i celo. Rñdeꝫ. hi ñ sūt positi i exēplū peccādi. sz penitēdi. Bernꝫ Valedict⁹ q̄ peccat i spe. puer. x. spes ipioꝝ ꝑibit. nā boni hoies sperāt i deū ꝛ hūc timēt Aug. sine meritis nō ē spes sz ꝑsūptio. ꝑs. xxxvi. Spera i dño ꝛ fac bo Beꝫ. corrige culpā et idulgētiā spa. ñ ē culpa q̄ ñ bz venā. Q Quītū rethe inuētutis ē ꝙ diabol⁹ suggerit iuueis es ꝛ adhuc bēs tp⁹ sufficiēs ad peni tēdū. rñdeꝫ. iuueis morieꝫ. morieꝫ ꝛ senex. ig tas si ad senilē etatē ꝓueias. Beꝫ. q̄d i reb⁹ bñanis ē certi⁹ morte. Gre. q̄ penitēti⁹ veniā spopōdit diē crastinū ñ ꝓmisit. Idē ezech⁹. Cōditor nr diē mortis incognitū eē voluit vt dū ig̃raz sp. prim⁹ esse credaz. ꝛ tāto q̄s fer uētior dz eē i opeatōe q̄sto incertior de voca tiōe. vñ Lu. xij. Estote ꝑati qz q̄ hora ꝛc. et nō remittas te sup pnias tuā. Amb. Facili⁹ i ueni q̄ fuauit innocētiā q̄z q̄ egerit veraz pe nitētiā. Bernꝫ rethe nc̄itatis ē ꝙ dyabol⁹ suggerit. si debeo saluari saluabor. si damnari dānabor Rñdz aug. qui te creauit sin̄ te ꝛc. ꝓcise ac si dicerz. cista ñ claudo. si dēo fuare fuabo. Bcs tbo. ꝑte. i. q. xxiij. ꝑdestinatio nō ponit nc̄itatē bñ opādi in saluādis sic nr̄ ꝑscia male agēdi i dānatis. vt ptz. xxiij. q. iij. nabucho donosor. vbi d. aug. Itē vaz ire nū q̄z de⁹ redderet interitū si ñ spontaneū iue niret hō bre pctm̄. g̃ nō nc̄itas: sz volūtas opaz. Beꝫ. volūtas boīs ē origo vicij ꝛ vir tutis. i. Thes. iiij. Nō vocauit nos de⁹ ad i/ mūdiciā sz in sctificatōz. studeat g̃ vnusq̄sq; vas suū possidere in sctificatōe. Exēplū ō lu duico lantbgrauio thuringie infirmāte q̄ lꝫ tenuit. Rñdit medic⁹. si vetetis mori morie mini. Rñdit. si nō occurretis moriar. at ille rñdit. si lꝫ credatis ō ꝑñti vita cur ñ ō fuka.

R Itē ali⁹ ē piscator. s. ꝑdicator. Hiere. xvi. Ecce ego mittā piscatores mltos dic̄ do min⁹ ꝛ piscabūt eos. Hz beu pñt q̄ri illō euāg. ꝓceptor ꝑ totā noctē laborātes nichil cepim⁹. Nota ꝙ piscatores ñ capiūt pisces id ē boīes. Abac. i. facies boīes q̄i pisces ma ris. cā aliq̄n est ex ꝑte piscatoꝝ. Ratio q̄n pi/ scant in tpe ñ debito. vt i nocte ig̃rantie nō bñtes lumē sacre scripe. i. Thi. i. Volētes esse legis doctores. ñ intelligētes neq̄z q̄ locū tur neq̄z de q̄bus affiemāt. Crisꝫ. Optz pri⁹ sapientē esse: ꝛ tē alios ad lumē sapie addu/ cere. Cl⁹ sic in nocte. i. in pctō morti⁹. ꝛ tales nihil capiūt. qz nl⁹m meritū vite sibi acqui/ rūt. Job. ix. veniet nox q̄n nemo pōt opari. Scdo q̄n piscāt in loco nō ꝓfundo sz in are na. i. acq̄sitōe terrenoꝝ. Eccs. v. Qui amat diuitias fructū nō capiet ex eis. Aliq̄ piscāt in sup̄mo. i. aere. Isa. lix. Telas aranee tex/ uerūt. Illi capiūt muscas. i. vanā gl⁹iam q̄ ci to euolāt mētē fedāt. Aliq̄ i alto s,ppt regnū dei. Daniel. xij. Qui ad iusticiā eruditi ꝛc. Tercō q̄n piscant cū instrumēto ñ ꝝgruo ut cū rethibꝫ ꝓfractis. Illi rethia frangūt q̄ vi/ bo p̄dicāt ꝛ male viuēdo lacerāt. Grego. vt fuer vita ꝑdicādi necesse ē vt fuer vita bñ viuēdi. c⁹ vita despicit restat vt ei⁹ ꝑdicatō ꝓtemnat. S Nota pisces nō capiunt. Primo qz nimis astuti. scdo nimis magni tercio nimis lubrici. q̄rto qz nimis pui. Itē sic̄ quidā pisces ex astucia euadūt. sic boīes ex astutia se excusātes. vt supbi ꝛc. Job. v. Apprehēdit sapietes i astutia eoꝝ. licz tales in vita nō ꝓmittāt se cape. i morte tñ capiet a diabolo. Mat. v. Esto ꝑsentiēs ꝛc. Scdo nimis magni pisces rūpūt rethia. i. excedūt ꝓcepta. i. Doꝝ. i. Videte vocatōez vram fra tres. qz nō mlti sapietes ſm carnē nō multi potētes. ñ mlti nobiles ꝛc. Tercō q̄n nimis sunt lubrici vt anguille. ꝛ sic pctōres peccan tes ex consuetudine. Treñ. iiij. Lubricauerūt vestigia nrā in itinere platearuz nostrarum.

appropinquauit finis nr̃. Nã sicut in via lubrica homo mouet̃ de pte in pt̃e. sic i ꝓsuetudine vicioꝝ homo cadit de pctõ in peccatũ. De tĩbꝰ dicit Gre. Difficile surgũt ꝗs moles male ꝓsuetudinis premit. De ꝗ Hiere. xiij. Si mutare ꝑt ethiops pellẽ suã aut pardus varietates suas ꝛ vos poteritis bñ facere cum didiceritis malum. Quarto qñ sunt nimis parui pisces tunc ꝓsiliunt retbe. et sic pusillanimes et timidi. De quibꝰ dicit Job vi. Qui timẽt ꝓuinã irruet sup̃ eos nix. i. q̃ timebũt penã paruã: magnã sustinebũt. nã talis timor pigꝝ deiecit. Uñ Eccs. xi. Qui obs̃uat ventũ nõ seminat. id ẽ qui pusillanimis est animo nõ agit opa bona ꝛc̃.

De eadem dominica Sermo. cxiij.

Odit duas naues. Luc. v. Per duas naues duplex vita designat̃. activa vicz ꝛ ctẽplativa. In quibꝰ nauibꝰ oꝑtz electos ꝺ hac hĩtatõe terrena navigare ad portũ salutis. De due naues figurate sũt i veteri lege in lya ꝛ rachel. pꝰ legẽ in Martha ꝛ magdalẽa. nã sic hõ ꝓponit̃ ex duabꝰ naturꝫ seu materijs seu substãtijs. s. corpali ꝛ spũali. i. corpe ꝛ aĩa. Sic hõ tõe corꝑis tenet̃ obseqũ deo vite actĩe. tõe spũs tenet̃ obsequiũ ꝺo vite ꝓtẽplatĩe. De pmo sciz ꝺ vita activa ꝗd sit. rndet̃ ꝑm Aug. est corꝑis obseqũ, ꝓt̃ deũ corpaliꝫ i corpalia exhibitũ. vt ẽ esurientẽ cibare. ecce cib⁹ cibãs et cibatũ sũt corpalia. Alia dat̃ diffinitõ ꝑm Bed̃. i ome. sup̃ Job. Activa vita ẽ exteriorẽ boiez iusticie laboribꝰ insistere ꝛ seipm̃ immaculatũ ab hĩs sc̃lo ꝓtinere et mẽtẽ manũ liguã ceteraqꝫ mẽbra corꝑis ab oĩ inq̃namẽto cultu ꝓtinere ac dñis se subiugare fruitijs. deiñ ꝓximis iuxta vires succurrere. esurienti cibũ: sitienti potũ: nudo vestẽ ꝛ sic ꝺ alijs ꝓbere. de hĩs ec̃ Gre. activa vita ẽ panẽ esurienti tribuere Uel Jõ sciẽdũ q̃ vlt navigare i naui ne submergat̃. oꝑtz eũ respicere circũstãtias. sic q̃ meritorie vlt ducere vitã activã. pmo ꝺz respicere ꝙ navis ñ sit nimis ġuata. ꝛ sic actiuus ꝺz respicere ꝙ ñ bẽat ġue pctm̃. s. mortale. Eccs. ix. Qui i vno peccaverit mlta bona ꝓdet. i. Cor. v. Iudicũ ferñtũ totã massam corrũpit. tõ Gre. Nulla bona a deo acceptant̃ q̃ aĩ oculos eiꝰ maloꝝ admixtõe maculant̃. Nã licz hõ mlta facit: tm̃ nõ ẽ deo acceptũ nisi hõ sit acceptꝰ deo. Gre. Nõ placuit Abel ex munere qz munꝰ ex abel Jõ. ꝺ ꝺ pdesti sua dare deo seipm̃ diabolo. nã nihil poterit esse deo ġtũ q̃diu ingratꝰ ẽ ꝓ pctm̃ mortle. Jac̃. ij. Quicũq; totã legẽ seruauerit offẽdat aũt in vno factꝰ ẽ oĩm reꝰ. Et tõ ġuia ꝛ magna pctã dicũt̃ mortalia triplici de cã. Primo qz mortificãt oĩa bõa. Ezech. xviij. Si averterit se iustꝰ a iusticia sua ꝛ fecerit iniq̃tatem ꝛc̃. et sec̃t̃. Omẽs iusticie eiꝰ q̃s fecerat: nõ recordabũt̃. i. nõ erũt in mẽoria dei. Uñ aggei. i. Semiastis mltũ ꝛ intulistis paꝝ. ꝛ q̃ mercedes congregauit, misit eas in sacculũ ꝓtusũ. Secõ ꝺz mortle: qz trahit ad mortem eternã. Ro. vi. stipendia pctĩ mors. Tercio qz aufert hoĩ deũ q̃ ẽ vita aĩe. Aug. vita aĩe deꝰ q̃ recedit ab eo. mortuꝰ ẽ. talis ẽ q̃ mortle peccat. Isa. i. Filios enutrivi ꝛ exaltavi. ipsi aũt sprevert̃ me. Osee. ix. Ue eis cũ recesserо ab eis. ℣ Secõ ꝺz hẽ remũ hĩs ẽ rectã intẽtionẽ. Greg. xxviij. mo. Intẽtio pstituet fundamẽtũ opi nrõ. nã sic fabrica innitit̃ columnis. colũne basibꝰ fulciunt̃. ita vita nostra ꝟtutibꝰ. ꝟtutes in intima intẽtõne psistũt. Jõ gre. ibiꝺ. Uigilãti cura intẽtio ẽ pensanda. Qui rectã intẽtionẽ in ope ñ tenet totũ opus amittet. Ugẽ sniaꝝ li. ij. dist. xl. Actꝰ simplr̃ mali dici ñt̃ q̃ puersã bñt cãm ꝛ intentionẽ. Que aũt ꝺz esse intẽtio docz berñ. In oĩ actõe actiue vite dei gl̃am, primi vtilitatẽ: nrẽ ꝓscie imunitatẽ principalr̃ intenda mꝰ. i. Cor. x. Sive ġ mãducatis sive bibitis vl̃ aliud q̃d facitis. omia in gl̃iam dei facite Ber̃. Fidel̃ ẽ famulꝰ q̃ nõ suã sz dñi q̃rit gloriam deinde sui salutẽ. Ber̃. Nemo tibi germanior vnico mr̃is tue. Alexãder pp̃. xv. q. vi. Si sacerdotibꝰ. vbi ꝺr. nec tm̃ attẽdẽda sunt q̃ fiãt q̃ntũ q̃ aĩo fiãt. Gre. Cor ꝛ nõ substantiã pensat deꝰ. Jõ pmo cor deo ẽ dandũ. Prouer. xxiij. Prebe fili mi cor tuũ mihi ac si dicerꝫ. quibuscũq; exercicijs mẽbra corꝑis foris occupas volo vt intꝰ cor cũ suis affectõibꝰ mihi vacet. Eccl. xxxij. Precurre prior i domũ tuã ꝛ illic advocare ꝛ illic lude et age ibi ꝓceptões tuas. Ex illo bẽs ꝙ cor nõ ẽ totũ dãdũ actõibꝰ exterioribꝰ. sz interio

res affectões dñt deo fuari. Bñ. Fidel' aia p oculis bēat nō tm̄ qđ agit: sz ꝓpt qđ agit. et q̄ agendo nitit. Vñ m'kū imꝓperat dñs bis q̄ se nimis dāt opib exterioribꝫ. hiere. xlix. Turbati sunt i mari p̄ solicitudīe q̄escere nō potuit. Bern. Nō ea die dz estimare celice bō se vixisse in q̄ nihil meditādo recolit celeste egisse. Jō bern. Ꝓe oīb ꝫ añ oīa que deo deben' sunt agēda. ℣ ℣ Tercio requirit vt anchorā iaciat. vicz spei p̄mij in futo vt hic nihil remūeratōis q̄rat. Hebre. vi. Fort. ssimū solatiū hēam? q̄ confugim? ad tenendā ꝓpositā spem. quā sic anchoram habemus aīe tutā et firmā. Ro. v. Spes nō confundit. Bñ. Quātū fiducie pedem posueris in dñm deū tuū intm̄ obtinebis. iō actiꝰ debz totū refuare in futurā desolatōez. ꝫ sic fecerūt antiq̄ qui ducāt in exēplū. Dño abrahā de victoria hostiū. Gen. xiij. Cū rex sodomoꝝ vellz abrae dare predā. turaut abraā q̄ a filo subtegmis vsq̄ ad corrigiā calige nō accipe ret. sic ꝓ Abrahā q̄ hostes occidit. p̄dā reduxit ꝫ de ea nihil cape voluit. intelligunt' q̄ iusticiā faciūt int' virum ꝫ vix. ꝫ illū ñ dñt accipe munera qua l' mag. xi. q. iij. Nō licet. et ē Aug. ad macedonū. Nō licz iudici vendere iustū iudiciū. ꝫ si liceat aduocato vendere iustū patrocinū ꝫ iurisc̄sulto rectū consilium. Sz ben ecōuerso accipiūt munera et puertūt iudiciū. i. Re. viij. Declinauer̄t p? auariciā acceperūtq̄ munera ꝫ puerterūt iudiciū. puer. xvij. Munera d̄ sinu impi? accipit vt puertat semitas iudicij. Isid. q̄rit ꝫ ponit' in ca. xi. q. iij. paup. Paup dū nō bz qđ offerat in iudicio nō solū audire ꝓtēpnit' sed etiaz p̄ veritatē oppnit'. de talib dicit' Isa. v. Vle q̄ iustificatis impiū ꝓ mūeri b? Vñ Gre. ꝫ bñ in ca. xi. q. iij. qui recte. Qui recte iudicat ꝫ p̄miū remuneratōis expectat fraudē in deū ꝓpetrat. q̄ iusticiā quā gratis imptiri debuit acceptōe pecunie vendidit. ꝫ sequit' ibidez. Vñ ꝫ ꝓ iusto dz. Qui excutit man? suas ab oī munere: iste in excelsis habitat Tal' fuit Moyses Nūeri. xvi. q̄ ait ad dñm tu scis q̄ nec asellū q̄dē vnq̄ acceperim ab eis. Tal' fuit Samuel. i. Reg. xij. q̄ ait. Ita q̄ conuersatus coram vob ab adolescentia mea vsq̄ ad hāc diē ecce p̄sto sū. Loq̄mini d̄ me coram dño ꝫ coram xp̄o eius vtr̄z bouez cuiusq̄ tulerim aut asinū. si q̄nq̄ calūniat? fuz. si oppressi aliquē. si de manu cuiusq̄ mun? accepi ꝫ contemnā illd hodie restituāq̄ vob. ꝫ sic oīs acquitus. iō Jobes i canōica. ij. Videte vosmet ipos. ne ꝑdatis q̄ opati estis. sz vt mercedē plenā accipiatis. Jō Aug. Si q̄s aliq̄d opatur vt terrenū ꝓmodū adipiscat non erit coz mōm qđ i terra volutat'. Z Scōa nauis est vita ꝓtēplatiua. illa tota a terrenis desiderijs dz esse absoluta circa deū solum ꝫ celestia actitetur. de q̄ dr. duc in altū. i. longe a terra in ꝓfundū interioris hominis. vbi, ꝓprie ꝓtemplatio exercet'. Dic enī Gre. Vita ꝓtēplatiua dz ab oī actōe exteriori q̄escere. ꝫ soli ꝓditor? desiderio inherere. Nota ista nauis vite cōtemplatiue multiplici vebit' adminiculo. Primo vēto? tranqllitate in aq̄s. i. grā spiritussci. Psal. cxlvij. Flabit spūs ei? ꝫ fluēt aque. Aug. Dic oculi? corpis san? nō cernit nisi luce adiut? sic hō sin̄ grā. Greg. xxi. mo. Per dinā grām mēs sblevat' ꝫ fixa in sublimibꝫ sublimia ꝓtēplat'. i. Cor. xv. Nō ego sz gra dei mecū. Job. xij. Si destruxerit nemo est q̄ edificet. Aug. Nēo p se viribꝰ suis implet nisi de? adiuuet. Secōo vebit' remi agilitate. Aug. Quisq̄s d̄ hoc mari ad portū salutis nauigare desiderat. man? ad opa applicet. Nā sic nēo mare nisi ꝓtinuis fatigatōnibus ꝫ remigatōibꝫ ꝓcellosis vndis obstātibus trāsuadare poterit. Sic nēo de hoc scło nequaz nisi remis ꝓtinui laboris ad portum transeat laboris. Ideo Bernardus. Valde periculosū iter eoz q̄ hoc mare magnū trālire volūt sin̄ labore cū m'tos pire videm? sz paucos transuadare. q̄ g̃ nēce ē in hoc mari vite ꝓtēplatiue pr? laborasse in vita actiua iō ab actōe dēm? incipe. Hugo. Qui ad cōtemplatōis dulcedinē venire desiderat. prius necesse ē vt se in actōe exerceat. Bñ. prius Lya postea Rachel supponitur. Z Jō nota. sex sūt q̄ prepant hoiem ad dīnorū cōtemplationē. Primū est vite actiue fidel' exercitatio. nō enī dign? ē videre statim facie dei pctōr p? q̄s est ꝓ pniam reconciliatus. sed aliq̄ntulū ꝛ tutibꝫ se exercebit. Figurat' ij. Re. xiij. posq̄s Absolon reconciliabat' patri suo David: nō statī venit ad regē: sz duob? annis mānsit in ihrlm. Gre. Qui ꝓtēplatōis arcem desiderāt p? se in cāpo boni opis per-

exercitū ꝓbēt vt sciāt solicite. si nlla mala ꝓ ximis erogāt. si oia erogata a ꝓxīs eqlit̄ porr tāt. Bcōz ē cordis purificatō Leui. xvi. Ma tron ñ intrauit ī sctā sctōꝝ: nisi pr⁹ lot⁹ Mat. v. Bti mōo corde Eccs. ix. Oi tpe sint ve stimēta tua cādida. Jsiō. ō sū. bo. Oculi⁹ al ta ꝓspicere ñ poterit quē puluis clandit Ter ciū ē mētis pacificatō. ij. Coꝝ. iij. Ubi spūs dñi ibi libtas. s. a curꝫ terrenoꝝ Gre. ī mora. Tūc spūs libere dimittit. qñ calcat ꝫ terrenis delideriis ab appetitu tpaliū mēs exonerat B Quartū solitudo loci Osee. ij. Ducā eā ī solitudinē ⁊ loqr ad cor ei⁹. Uñ legit de Jacob geñ. xxxij. q̄ cū ī chanaan de mesopo tamia redire vellet p̄mittēs familiā sol⁹ re mānsit Et ecce vir. i. angel⁹ luctabat cū eo vs qꝫ mane. vbi dixit se vidisse dñm facie ad fa ciē. Sitr moysi appuit in vepto cū minasset gregē ad īteriora vepti Exo. iij. appuit dñs ī flāma ignis de medio rubi. ⁊ Ezechieli cir ca fluuiū chobar dictū ē Ezech. iij. Surgē egredere ī campū ⁊ ibi loqr tecū. ⁊ p⁹ paucū dictū ē ei. ingredere ⁊ includere ī medio do m⁹. Sitr Exo. xvi. Jpl'm isrl pane celesti pauit ī vepto. q̄ statiꝫ defecit postqꝫ māduca uerūt ō fructibꝫ terre. Sitr gl'iosa vgo ma ria inuēta ē in ꝓclaui cū ab āgelo denūciaret ꝓceptio dñi ⁊ gñatio dei ⁊ hoīs creatoris. iō Bern̄. O aia mea esto sola vt illi soli place re possis quē solū ex oīb⁹ elegisti. Hug. li. iij ō archa noe. Scrutemur scripturas vir aut nūqꝫ deū ī mlt̄itudie locutū īueniem⁹. Qui tū est ꝓsolationū carnaliū abdicatio. vt dica m⁹ cū p̄s. lxxvi. Rēnuit ꝓsolari aīa mea. me mor fui dei ⁊ delectat⁹ sū Bern̄. Rēnuit aīa tua ī alīqꝫ ꝓsolari si vis ī dei ꝓsolatōe delecta ri. Deutro. viij. Afflixi te penuria ⁊ dedit ti bi cibū mānа ⁊c. Uñ stephan⁹ ī tribulatōni b⁹ posit⁹ ab oī ꝓsolatōe būana alien⁹ inter la pidātū man⁹ vidit gl'iaꝫ dei. Jobes ī exiliū relegat⁹ scripsit apocalipsim. Bern̄. Delica ta ē dīna ꝓsolatio ñ dat̄ admittētibꝫ alienā. Jō Bet̄. loquit̄ de talibꝫ. Cū incepis tristi cia ip̄lebit cor tuū: si ꝓseuerauerꝫ vsqꝫ ī finē dico q̄ tristicia tua vertet̄ ī gaudiū. Greg⁹. Plus tristicia exurēte caligo detergit̄. ⁊ sic resplēdēte ī circūscripto lumīe mēs illustrat̄ Sextū est mētis eleuatio. Nu. xiij. Ascen dite ad meridianā plagā. Cūqꝫ veneritꝫ ad mōtes ꝓsiderate terrā qlis sit ⁊c. Spūalit̄. Sic terrā gl'ie cū exploratoribꝫ moysi explo rare debem⁹. Richᵭ. li. i. ō archa mistica. De qꝫto aīa ab īfimis fit abstracta: de tāto ꝓpa purioꝝ ⁊ ad sblimia sublimioꝝ. Nā hē mat. xvij. discipli cū ascēdissent ī montē trāsfigu rat⁹ est añ eos. Et lz ꝺ conatu facere ñ possīu m⁹ tñ interioꝝ nr̄ hō pōdere pctoꝝ exonerat̄ ⁊ humore carnaliū voluptatū exiccat⁹ facili me gr̄a dei adiut⁹ subleuat̄. qꝺ ꝓmittit̄ per Jsa. lviij. Susstollā te sup altitudinē terre ⁊ cibabo te hereditate p̄ris tui. C Nō ta q̄ttuoꝝ sunt spēs ꝓtemplatōis q̄s apl's in nuit Eph̄. iij. Flecto genua mea ad deū pa trē dñi nr̄i ihu xp̄i. vt possitꝫ cōprehendere cū oīb⁹ sctis. q̄ sit latitudo ⁊ lōgitudo ⁊ subli mitas ⁊ pfundū. notāter dic̄ comp̄hendere nō cognoscere. qꝛ nō in cognitōe sz ī cōp̄hen sione ꝓsistit ꝓtēplatio. multi m'ta sciūt sz nō cōprehēdūt. Bet̄. Nō vra disputatio cōp̄ hēdit sz sanctitas. si tñ cōp̄hendi possit qꝺ in cōprehēsibile ē. attñ si comp̄hendi nō posset apl's ñ dixisset vt cōp̄hendere possitꝫ cū oīb⁹ sctis sctī g̃ cōp̄hendūt. Quereres g̃ si sctūs es cōp̄hendisti ⁊ nosti. si nō nō es. Nota sā ctū facit affectio. sctā ⁊ ip̄a gemīa affectio. s. timor dñi sanct⁹ ⁊ amor. his aīa velut duob⁹ brachijs cōp̄hendit ⁊ amplectit̄ stringit ⁊ te net. ⁊ ait illud Cañ. iij. Tenui eū nec dimit tam. Prima spēs ꝓtemplatōis est longitudo dei eternitatꝫ q̄ tā longa est q̄ nec hz prīci piū nec finē sit hītura. Apoc̄. i. Ego sum al pha ⁊ o. i. principiū ⁊ finis. Glo. de⁹ ē prīn cipiū sine prīcipio. finis sine terminatōe p̄s. ci. Anni tui nō deficiēt. Ad hāc lōgitudinē eternitatis dei vocati sum⁹: vt dei delicijs p fruañ eternal'r ⁊ ꝓtēplem fm q̄ dic̄ p̄s. lxxx ix. Ville āni añ oculos tuos tāqꝫ dies hesterna. de q̄ Aug⁹. O eterna leticia vbi ē sup fluitas oīm bonoꝝ. iocūditas oīm beatitudinū. ⁊ de his eterna securitas. Scōa ꝓtēplatio de latitudine. latitudo ē dei charitas q̄ est tā lata vt extēdat̄ sup oēm creaturā suā Bap. xi. Nichil odisti eoꝝ q̄ fecisti. ita lata q̄ ab eterno vsqꝫ ī eternū ñ sit hītura prīcipiū neqꝫ finē Hiere. xxxi. In charitate ꝓpetua dilexi te añ mōdi ꝓstitutōez Job. xiij. Cū dilexisset

suos vsq; in finē dilexit eos. Glo. Hic finis ꝓsummatōis ē ñ ꝓsumptōis. puer. xvij. Oi tpe diligit q̄ amic⁹ ē Serñ. Vocat de⁹ ver⁹ amic⁹ q; ñ solū diligit oi tpe sz añ tpa Ser. O aīa mea dilige deū q̄ tot⁹ tota charitate sua diligit te nec mīn⁹ te diligit in ꝟ q; etiā alios diligit nec magꝫ nos diligeret si null⁹ esset q̄ diligēd⁹ foret tāq; si soli & singli eēnt q̄s diligit. ex q̄bꝫ resultat ꝟbū plenū gr̄a vi delicz q; de⁹ vnū electū pl⁹ diligit q; oīs creatura eū diligerꝫ. q̄ ꝓsideratō nīm amorē mi ro mō accēdit & inflāmat. Serñ. Amor dei nīm amorē ꝑuenit ꝑparat & remunerat. Ex d. cur de⁹ tā sup̄ modū nos diligit. Nō alia rō assignri ꝑt nisi quā ipemet dñs assignt per ꝓphaz dicēs Osee. xiij. Diligā eos spōta/ nee q; auersus ē furor me⁹ ab eis. Aug. Oē bonū sup̄ni⁹ ē diffusiuū. D Tercū gen⁹ ꝓtēplatōis ē sublimitas sue maiestatꝫ & potē tie q̄ etiā reuerberat oculos oīm ꝓtēplantiuꝫ. Ro. xi. O altitudo diuitiaꝝ sapie & scie dei Isa. lv. Nō em̄ sūt cogitatōes mee cogitatō nes vre neq; vie vre vie mee dicit dñs. Q; sic exaltant celi a terra: ita exaltate sunt vie mee a vīs vr̄is. Hūc ꝓtēplamur sup̄ oīa in oīnib⁹ & subter oīa. & tñ nullis terminis ꝓti net. Hiere. xxiij. Celū & terram ego impleo ꝓsal. cxxxviij. Si ascēdero ī celū tu illic es Quartū gen⁹ ē ꝓfunditas sue iusticie Ro. ix. Cui vult miſet & quē vult indurat. psal. xxxv. Judicia tua abiss⁹ mlta. q̄ abissus mē te ñ ꝑt cōprēndi. q; sepe vñ estimat nos de serere recipit. & vñ recipe credit derelinq̄t. Vñ quidā sctūs. Timeam⁹ frēs timeamus actus nr̄os. q; nescim⁹ an placeāt cor̄ dño Eccs. ix. Nescit hō vtrū amore an odio di/ gn⁹ sit. Job. xxxi. Ex em̄ q̄si tumētes super me fluct⁹ timui deū Lu. xvij. Cū fecerit⁹ oīa ⁊c. ꝛ̄. In ꝟitate cōpi nichil ita valere ⁊c. & sic ex lōgitudie causat desideriū. ex latitu/ dine affectō amorīs. ex sublimitate stupor ad miratōis. ex ꝓfunditate timor hūiliatōis.

De eadez dominica.

Sermo. cxliij.

Relictis oīb⁹ secuti sunt eū Luce. v. In sūma euāg. duo notāt ꝓ/ mo ꝓfecta mūdi abrenūciatio. ibi. Relictis. Secdo salutifera xp̄i imitatio. ibi. secuti sunt eū. De ꝓmo dic relictꝫ oīb⁹. Ser. Nō inu/ tilis cōmutatio ꝓ xp̄o oīa reliqsse. Cū em̄ cū eo vonant oīa vbi & appbendet eū erit vn⁹ ipe oīa in oīb⁹. i. Cor. xv. Jō aug. Dives ē xp̄iana religio q̄ in oīm possessore oīa possidꝫ Jō discipli ꝓpendētes b⁹ oīa reliq̄t. sic noī Greg. Regnū dei ñ hz estimatōez p̄cij Lu. xviij. q̄ nō renūciat oīb⁹ ⁊c. Vñ relinq̄re ꝟbm⁹ ꝓmo oīa impediētia. s. amorē ad tpalia. q; illa valde ipediūt Lu. xviij. q̄s difficile q̄ pecunias hūt ī regnū dei intrabūt. Mat. vi. Nō potestis deo fuire & māmone. Ille ser uit māmone q̄ pl⁹ solicit⁹ ē & diligit tpalia q̄s aīe salutē Eccl. x. Nichil ē iniqui⁹ q̄s ama re pecuniā. Ibidē. Auaro nichil ē sceleſtius Sic em̄ & aīaz suā venalē hz. Aug. Talis ē vnusq̄sq; q̄lis ē sua dilectō. si terrā amas ter ra es ⁊c. Ser. Cōsiderem⁹ frēs vt ita possi deam⁹ terrena vt mēte ad celestia tendam⁹ Jō puer. xxiij. Noli labrare vt diteris. de ꝓsec. di. v. nunq̄d de manu. Nō tā ꝓpter vi ctus nccia ē labrandū q̄s ꝓpter aīe salutem nō vt aīal brutū. ¶ Secdo oīa retrahē/ tia vt est amor mūdi. Jaco. iiij. Quicūq; ꝯ voluerit amic⁹ esse seculi hui⁹ ⁊c. ad Gal. i. Si adhuc hoīb⁹ placerē ⁊c. Grego. Facile m⁹m despicim⁹ si ea q̄ in mūdo sūt ꝓsidera/ mus. Greg. Aliqñ nos m⁹s retrahit. adeo em̄ est plen⁹ nūc tantꝫ malis: vt inuitet nos ad deū. primū est deceptio. Aug. O mūde im mūde q̄tos decepisti. q̄tos seduxisti. mū d⁹ fac vt tabernari⁹ q̄ dat hospitib⁹ carnes salsas vt postea potēt meli⁹ & chare soluant Eccl. xx. Exigua dabit & mlta ꝑoperabit. Apoc. xviij. Quātū glificauit se & ī delicijs ⁊c. i. Job. ij. Nolite diligere m⁹m. nā ama re m⁹m ē amare ꝑditorē suū. Aug. Ama se culū & absorbebit te Job. xxi. ducūt ī bonis dies suos. i. Job. v. Tot⁹ iste mūd⁹ ī mali/ gno posit⁹ est. Secdo inquietatio Job. xxi. In m⁹o ꝑfuctā hēbitis ⁊c. Aug. O amato res m⁹i nō est requies vbi eā requiritꝫ. beataꝫ vitā q̄ritis in regione mortꝫ. quo ibi btā vi/ ta vbi nec vita. Chrisost. Miser ē m⁹s miser rimi q̄ eū sequūt. Greg. Si bonū diligit in celestib⁹ inuenit. si malū metuit ineternum

ōnibus ꝓpōnit. Hugo Nihil in mō gratis dat sz care emit. Tercio oia mediātia vt est amor amicoꝝ. Mat.x. Qui amat pr̄em aut mr̄em plus q̄z me.nō ē me dign⁹. Aug. Amād⁹ ē genitor ꝓpōnēd⁹ creator. Bern. Charitas destruit charitatē. Deutro.xxxiij Qui dixit pri suo & mr̄i sue nescio vos ⁊c. hi custodierūt eloquiū tuū. Luc.ix. Nēo mit tēs manū suā ⁊c. Quarto oia ad malū attrahētia vt amor ꝓpri⁹. Mat.xvi. Si q̄s vlt̄ venire p⁹me ⁊c.glo.mat.iiij. Perfecta ē q̄uersio vbi carnal' rūpit dilectio. Ro.viij. Qui in carne sunt deo placere nō pñt.ij. Thi.iij. In nouissimis diebꝫ instabūt tpa piculosa ⁊ erūt hoīes seipos amātes ⁊c. Quīto oia ponderātia ut sarcina pctōꝝ. Heb.xij Deponentes oē pōd⁹ ⁊ circūstās nos pctm̄. Gre. Nulla bona acceptāt q̄ malorꝝ admixtione maculant. Eccō.ix. Qui in vno peccauerit multa bona perdet.

Dominica sexta

Sermo.cxv

Nisi abūdauerit iusticia vr̄a plus q̄z scribaꝝ ⁊ pharisеoꝝ n̄ intrabit⁊ in regnū celoꝝ. Mat.v. ¶ Dic Albertus. Octi sūt ptes corpis nobilissime et p̄cios̄sime. ⁊ dicit Plini⁹ q̄p sunt necessarij ad ꝓgnoscēdū vr̄tias rer̄ magnū a puo. albū a nigro ⁊ ducūt totū corp⁹ ne erret. Spiritual'. Per oc'los intelligit iusticia q̄ inter virtutes cardiales nobiliorꝝ ē. de q̄ Phūs. v ethicoꝝ. Justicia ē p̄clarissima vtutū. ⁊ Augus. in li.viij. de ciui. dei. Justicia ē pulcritudo animi q̄ hoīes pulcri sunt in ꝓspectu dei Hā sic̄ lucifer inter stellas. sic iusticia ē inē ceteras vitutes. Phūs. v. ethi. Nulla stella est ita clara sic̄ iusticia q̄ ē virt⁹ marie perfecta. Egidi⁹. Stelle pollēt pulcritudie corpali sz iusticia spūali. et iusticia ē necessaria. Prio q̄ in ea est oīs vtus. sic nō est in alijs virtutibꝫ cardinalibꝫ. Amb. in exameron. Ubi prudētia ibi plenꝫ malicia. vbi fortitudo ibi iracūdia. vbi tpantia ibi impatiētia plenꝫ etiā alia vicia. vbi aūt iusticia ibi ceteraꝝ vtutū ꝓcordia. Jō Tulli⁹. Justicia ē oīm vtutū regina. Scōo iusticia ē nccia sic̄ ocul⁹ q̄ ducit totū corp⁹ ne erret. ⁊ sic iusticia ducit hoiem ad vitam eternā. Prouer.xij. In semita iusticie vita. iō hortat nos Moyses deutro.xvi Juste q̄d iustū ē psequer⁊ ut vivas et possideas tr̄ā quā dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi. s. terrā viuētiū. Uñ ps. xxxvi. Justi hereditabūt terrā. ⁊ Isaī.x. Justū deduxit dñs ⁊c. Cirilo. v. Justi aūt in ꝓpetuū viuēt. Ad banc vtutē hortat nos dñs in vbis thematis dicēs. Nisi abūdauerit ⁊c. ℞

In sūma euāgelij tria innuūt. Prio vocet nos iusticie pfectōem. Scōo iracūdie refrenatōem. Tercio ꝓcordie ꝑcurationē. p̄muz ptz in principio. scōm ibi audistis q̄. terciuz ibi. si offers munꝰ. De prio dic. In illo tpe sz cū Jhūs pdicauit in mōte ⁊ docuit oēm pfectōem. inter cetera dixit. Amē dico vob. i. vere. ⁊ hoc ē iuramētū xpi. ad Heb.vi. Homines enī p maiorē sui iurāt. sz xp̄us ñ hūt se maiorē sed sui vitas ⁊ vita. Job.xiij. Jo circo iurauit p vitatē dicēs Amē. Sz dicere s. tñ iuramētū inhibitū est. Mat.v. Ego aūt dico vob nō iurare oīno ⁊c. Sequitur Sit aūt ꝓmo vr̄ est est: nō nō. Rūdet Aug. ⁊ ponit. xxij. q. i. In nouo. In nouo testamēto dictū est ne oīno iurem⁹ q̄d mihi quidez ꝓpterea dictū videt. nō q̄ iurare pctm̄ ē. sz q̄ p̄iurare. et sic nō ꝓhibet ꝓp̄ se sz ꝓp̄t illū quod inde seq̄t. s. ꝓsuetudo et delectatio. nā dū vsus iuramēti hē de facili p̄iurū incurrit. Hā d. scūs Tho. ij. ij. q. lxxxix. arti. ij. q̄ iurare ꝓm se nō est malū sz a malo. q̄ ab infirmitate illi⁹ ⁊ incredulitate illi⁹ a q̄ q̄s cōpellit ad iuramētū. Dic enī Crisō. ⁊ hī. xxij. q. v. Juramēti. Juramēti h⁹ cā est q̄ oīs qui iurat ad hoc iurat vt q̄d verum est loquat'. si falsum tūc causat' p̄iurū. Jō Crisō. ⁊ hī. xxij q. v. qui p̄iurare. Qui p̄iurare patul ē ante q̄z p̄iuret iā p̄iur⁹ videt. q̄ de⁹ nō ex opibus iudicat sz ex cogitatōibꝫ ⁊ ex corde tm̄. nā iurantū req̄rit tres comites Hiere.iiij. Et iurabis vivit dñs in vitate et in iudicio ⁊ in iustitia. ⁊ bñdicēt eū gentes ip̄mq̄z laudabunt Et dic Hiero. sc̄ Hiere. Veritas iuramēti est vbi nō aliud sentit corde q̄z ore. Judiciū cū ñ ꝓpria temeritate sz ꝓpullus quis iurat. iusticia q̄n licitū est ⁊ iustū q̄d iurat'. Et dic nisi iusticia vr̄a ⁊c. Uñ hoc euāgelū bñ seq̄tur p̄cedens vbi dictū est q̄p studiose debem⁹ audire verbū dei exemplo turbaꝝ q̄ irruerāt

ad Jām vt audirēt illū. Sic vo ponit rōnē audiēdi vbū dei. l. ꝑ iustificari. naz a nllo hō ita mouet ad iusticiā sic a dei vbo. ut dic̄ Hugo. Nihil a pctō sic reuocat z ad omnē iusticiā aīam ꝓpat sicut vbum dei. Pro q sciēdū iusticia ꝓmēdat a nata z scriptura. Pmo nata triplr ꝓmēdat iusticiā. Primo in rectitudie q̄m dedit corpi hūano. naz deus creauit hoiez rectū ad delignādū q̄ habeat inclinatōem ad rectitudinē iusticie. Un Ouidi? i. i. lib. methamorphoseos. Prona cz cū spectēt alia cetera terrā. Os hominī sublime dedit celūcz videre. Jussit z erectos ad celū tollere vult?. Un bern sī Can. Rect? dns de? z ñ est iniqtas in eo. rect? itacz dns hoiem recte fec̄. Nā dns dedit hoi rectā staturaz vt ista corpea rectitudo exterioris hois hoiem interiorē q̄ ad imaginē dei fact? est spūalis siue rectitudis fuande amoneret z decor limi difformitatē arguerz aīmi. Jō Ouid indecēti? cz curuū recto corpe gerere aīm. Secō natura ꝓmēdat iusticiā. qz ea q̄ iusticie sūt ꝓ mag̃ pte naturalr in corō hominis scripta sunt. Aug. in li. ꝓfess. Furtum certe punit lex tua dne scripta in hoīm corō quā nec ipa q̄dem delet iniqtas. q̄s enim fur equo aio furē patit. Jō Tulli? i. i. rethorice Initiū iusticie a natura ꝓuectū. Deinde q̄ dem in ꝓsuetudiez ex vtilitatis rōe venerūt. nature ius est q̄m nō opinio gerit sz innata vis instituit. Tercio qz nata doz bruta alia q̄ ad iusticiā ptinēt innocētiā ꝓcordiā pietatē. Ecci. xiij. Oē aīal diligit sile sibi. Secūdo scriptura ꝓmēdat iusticiā. Pro ad iusticiā nos exhortādo. ps. xiij. Sacrificate sacrifi tc̄. ecci. xiiij. añ obitū tuū opare iusticiā qz nō ē apō inferos inuenire cibū. qz ē vtus multū deo grata. ps. l. Acceptabis sacrifitiū iusticie. ꝓuer. xvi. Initiū vite bōe facere iusticiā. accepta ē apō deū magis cz imolare hostias. Act. x. In oi gēte q̄ timet deū z opat iusticiā accept? ē illi. Psal. x. Justus dns z iu. di. Prouer. xv. qui sequt iusticiā diliget a deo. Criso. xl. di. quicū cz. Non qui maior iustior sz q̄ iustior coraz deo maior. ecōtrario iniusticia mltū displicz ei. Deutro. xxv. Nō bēbis in sacculo diuersa pondera tc̄. abomīabitur enī dns eū q̄ facit hec. z aduersat oēm inusticiā. ió iusticia exp̄sse nōatur inter illa quattuor qbo nihil vtili?. Sap. viij. Sobrietatē ei z prudentiā docz z iusticiā z vtutē quibo vtili? nihil ē in vita hoībo. ꝓuer. xvi. Initiū vite bone ē facere iusticiam. K Un iusticia necessaria ē hoi in vita i morte et post mortē. In vita pīti primo qz a malo custodit. Dan. vi. Deus me? misit angelū suū z pclusit ora leonū z nō nocuerūt michi. qz coram eo iusticia inuēta ē in me. Secō bona tpalia tribuit. Sap. viij. Et si iusticiā q̄s diligit labores h?. l. sapie magnas hñt vtutes. Eccl. xx. qui opat iusticiā ipe exaltabit. Psal. xxxvi. Nō vidi iustū derelictū tc̄. ecōtrario dic̄ ps. cvi. Propt iniusticias enī suas hūliati sūt vñ oē malū euenit. Eccl. x Regnū a gēte in gentē trālfert ꝓpt iniusticias Tercio a malo culpe defendit. Eph. vi. Induti lorica iusticie. Quarto iusticia hoi pacem dat. psal. lxxxiij. Justicie z pax osculate sūt. Ciprian?. Quecz bona in regno opat iusticia. nullū enīz regnū pt sustineri siñ iusticia. ysa. xxxij. erit op? iusticie pax. ps. lxxxiij. Justicia añ eū ābulabit Sz ē iusticia necessaria in morte. Sap. iiij. Just? si morte ꝓoccupat? fuerit in refrigerio erit. Secō ecōtrario vip iniustū. vt dic̄ ps. cxxix. Mala capiēt i interitu. ió puer. xiij. Impat iust? in morte sua. Tercio iusticia ē necaria in fuco. z maxie in illo districto iudicio vbi iusticia dei iudicabit. ps. lxxiij. Cū accepo tps ego iusticias iudicabo. Hen. xxx. ñdebit mihi cras iusticia mea. puer. xi. Nō ꝑdert dinitie in die vltionis. iusticia aūt liberabit a morte. Difficile enī erit iniusto hoi. psal. v. Necz pmanebūt iusti añ oculos tuos. Ro. i. Revelat ira dei de celo sup oēm impietatē z iniusticiā hominū eop q̄ veritatē dei in iniusticia detinēt. psal. xxxvi. Iniusti punient z semē impioꝝ p̄bit. Jō hortat Sap. i. Diligite iusticiam q̄ iudicatis terrā. Dic̄ nancz Gre. z ponit i can. xij. q. ij. cū devoti ssimā. z. c. si secli. Sūmū i rebo bonū ē iusticiā colere ac sua cuicz iura suare. z i subiectos ñ sinere qō ptātis ē fieri. sz qō equū ē fieri z custodiri. Dic nā cz Amb. lib. de officijs. Nunqz iust? sol? ē qñ cū deo sp ē. nā sp cum deo ē siue in negocio siue in merito. q̄i q̄ morit vivit. q̄i tristis let? ē. q̄i egen? dines ē. qz ñ caduca bona sed ekna ꝓsiderat. Aug?. Si iust? esset ñ timerē

Prouerb.x. Expectatio iustoꝝ leticia. Hã iusticia ꝓpinq̃ ē mercedi bñdictõi ⁊ eterne saluti. Prio est ꝓpinq̃ mercedi. puer.xi. Seminãti iusticiã merces fidelis. ps.xvij. Retribuet mihi dñs ſm iusticiã meã. nã iusti manus aie ī manu dei sũt Sap.v. vbi Rupt? dolgot. In manu. i. in ꝓtectõe dei sũt ⁊ ñ tãget illos tormẽtũ malicie. Scõo iusticia est ꝓpinq̃ bñdictõi. ps.v. qñ tu bñdices iusto. puer.x. bñdictõ dñi sup caput iusti. nã talib? dicꝫ. venite bñdicti. Tercõ iusticia ꝓpinq̃ ē saluti Eccl.xxx. Sal? aie ī sctitate iusticie. iõ beati q̃ custodiũt iudiciũ ⁊ faciũt iusticiã ī oi tpe. ps.cv. Uñ ſm Bed. in ser. ō aduẽtu. Justicia dꝫ boiez recte ordiare ad se ipm. recte ad ꝓxim ⁊ ẽcte ad deũ. qꝫ ſm aug. Justicia ē vt? tribuẽs vnicuiq̃ qđ suũ est. Prio recte ordiat ad seipm. s. ī ptorio mẽtis se recte iudicet ī ꝓpriis opib. Aug. de pñia. Ascẽdat hõ tribunal mẽtꝭ sue sit cogitatio accusatrix. ꝓscia testꝭ. carnifex dolor cordis. ifi sanguis aie ꝙ lacrimas fluat deinde sñia, pferatur vt hõ iudicet se idignũ ꝓticipatõe corpis ⁊ sanguis dñi. Aug. ō libero arbitrio. Puniat hõ ī seipm petñi ⁊ ñ puniet? ꝓ pẽto. sit hõ punitor dei? erit defensor. tũc ꝑt dicere cum ps. feci iudiciũ ⁊ iusticiã ñ tradas me calũniantib? me. ps. cxviij. Scõo ordiat boiez ad ꝓmũ recte. qꝫ ſm Seneca. duo faciũt bominẽ iustũ erga ꝓmũ. s. oib? ꝓdesse ⁊ nulli nocere ℣ Violat aũt illa iusticia ad ꝓximũ ī trib. in corde ꝙ rancorẽ. in ore ꝙ fame maculatõez. ī ope ꝙ corpalẽ lesionẽ. ⁊ ō his dicꝫ. si qs iraſcit frī suo rei? erit iudicio. q. d. in ꝺ violas iusticiã q̃m debes exhibere ꝓximo Nã dicꝫ Cassio. sup ps. Justi cũ aliis iurgia ñ bñt sꝫ cũ seipis. Nã ꝺa iusticia, prio non nocet sꝫ nocẽtes, phibet. vt dicꝫ Tullj?. si iust?es nõ solũ ñ noceas: sꝫ etiã nocẽtes, phibeas. Tercio iusticia recte ordinat boiem q̃ ad deũ. qꝫ dicꝫ Hiero. in epla ad filiã mauricij. Justicia nichil aliꝺ ē q̃ nõ peccare. ⁊ ñ peccare est dei ꝓcepta ſuare. ⁊ hic est debit? ordo q̃ ad deũ. qꝫ scribit, puer. xv. Mẽs iusti meditabit? obediẽtiã. s. deo ꝓstandã. s. bonuꝫ facere ⁊ malũ ꝓpter deuꝫ dimittere. Nã ſm Aug. due sũt ſpes iusticie. s. declinare a malo ⁊ facere bonũ. H Uñ boc op? iusticie abundãti? debet cẽ ī nob q̃ in scribis ⁊ phariseis ī trib. Primo rõe donatõis. qꝫ plura dedit nob bona q̃ illis. qꝫ illis dedit tm̃ bñficia creatõis ⁊ sustentatõis, nob ꝺo bñficium incarnatõis passiõis ⁊ redemptõis. Ill' dedit mãna ō celo: nobis corp? suũ. Illis dedit aq̃m de petra. nobis ꝺo sanguinẽ ⁊ aq̃m de latere. illos liberauit de egipto. nos de inferno Lu.xij. Cui multũ datũ est multũ q̃retur ab eo. Gre. Si crescũt dona crescũt rationes donoꝝ. Tãto igit' ꝓmptior ad suiẽdũ deo quiuis dꝫ esse ex munere q̃to se obligatiorẽ ꝑspicit ī reddẽda rõe. tm̃ em̃ ab vno quoq̃ exiget dẽtur? iudex q̃tũ dedit Q q̃ mita bona nobis fecit. Bed. Cõceptio mea immũda. vita misera. mors piculosa. Jõ cõceptio tua mundet meã. resurrectio tua ꝓcedat. ascẽsio tua ꝓparet meã. spũs tuus adiuuet infirmitatẽ meam. iõ nra iusticia dꝫ esse abũdantior ⁊ latior ñ in ore tm̃ sꝫ ī ope Isi. Vera doctrina est opib? ꝓfirmãda. Act. i. Cepit ihs facere ⁊ docere. ⁊ Matb. v. Qui fecerit ⁊ docuerit ⁊c. Jsiꝺ. ō sũ. bo. Qui bñ docꝫ ⁊ male viuit sagittã ꝝ se mittit q̃ se occidit. De q̃ occisiõe spũali dꝫ Mat. v. Si nõ dimiserit? boib. nec pr̃ vester dimittet vob pcta vra. ⁊ Eccl. xxviij. Hõ homini rekuat irã ⁊ a deo q̃rit medelã. In boiem silem sibi nõ dꝫ misericordiã ⁊ de pctis suis dẽpcat. q. d. multũ absurdũ ⁊ incõueniẽs est ꝺ ⁊ impossibile. Et ꝺ difficile ē quo ad inimicos. Aug. Diligere inimicos grãdis labor ē in ꝺ scio. grãdi? est pmũ ī celo. Jõ san. Tho. q. ij. q. xxvij. Quãto act? difficiliꝰ difficultate opis nõ negligẽtie ⁊ ꝓsuetudis: tãto magꝭ mercetori? ⁊ sic ē dilectio inimici. Aug. Hõ est magnũ circa eũ q̃ tibi nichil mali fecit esse benivolũ sꝫ circa ĩmicũ Itẽ aug. Qui dilexerit inimicos ꝺ erit dei amic? Matb. v. diligite inimicos v. ⁊c. vt sitꝭ filij pris vri q̃ ī cel' est. Chrisost. Filij? assimilat' pri. Idẽ. Nichil est qđ caulat ī nob ita dei similitudinẽ sic inimicꝭ esse placabilẽ Scõo rõe ꝓmissiõis. primo bona terre. ps. cxiij. Dedit ill' regiões gentiũ ⁊ labores ꝓpl'oꝝ possedẽt. Isa. i. Si audieritis me bona terre comedetꝭ. nob aũt regnũ celoꝝ Mat. vi. pñiam agite ⁊c. Scõo vitã terrenã. Deutro. v. Facite q̃ ꝓcepit dñs vt viuas

tis Leuiti.xviij. Custodite leges meas atq; iudicia q̄ faciēs hō viuet in eis. nob aūt vitā eternā Matb.xix. Dis q̄ reliq̄rit patrē aut mr̄em. Tercio pax tpalis Leui.xxvi. Si in p̄ceptis meis ābulaueritis ⁊c. dabo pacē i finibus vr̄is: nob aūt pax eternitatis. Job.xvi. i me aūt pacē hēbitis. Phil.iiij. Pax dei q̄ exuperat oēm sensū custodiat corda vr̄a. vide m⁹ q̄ de ēpto hō pl̄a hz terrena bona a rege de tāto maiora debz fuitia regi. sic nos deo. Lu.xij. cui multū datū ē multū req̄ret ab eo. Tercio rōne cōminatōis. q̄ ill̄ cōmina t⁹ est mortē tpalē. Isa.i. Nō si noluerit⁊ et me ad iracūdiā puocauerit⁊. gladi⁹ deuora/ bit vos. nob aūt vitā eternā. Mat.vij. Dis arbor q̄ nō facit fructū ⁊c. Mat.xxv. Ite maledicti in ig. eter. Quantū g̃ distāt celi a ter/ ra ⁊ ab inferi⁊. sic mors eterna a tpali. ⁊ sic iustitia nr̄a hz esse abundātior iustitia scribar ⁊ phariseor. Ñ iustitia phariseor deficiebat. p̄ño q̄ ñ fuit sat⁊ lata. q̄ i ore tm̄ ñ ope. Mat.xxiij. dicūt ⁊ nō faciūt. g̃ nō merebūt regnū. i. Cor.iiij. Nō em̄ i ꝓmone ē regnuz dei sz i virtute. ⁊ sic loquunt̄ mīti ꝺ subtilibꝰ p̄dicatōibꝰ. Mat.vij. Nō dis q̄ dicit mihi dñe ⁊c. puer.xiiij. Ubi vba sunt pl̄ima ibi freq̄nter egestas. nō ē arbor bona q̄ mīta hz folia ⁊ caret fructu. ij. Cor.ix. Abūdet⁊ i oē op⁹ bonū. Ite ñ lata q̄ tm̄ ad amicos. Mat. v. dictū est. diliges. primū tuū. nr̄a vo latior Mat.v. diligite inimicos. Greg. Charitas vra est cū amic⁹ diligit i deo ⁊ inimic⁹ ꝓpter deū. Ite q̄ nō dia p̄cepta fuabant sz aliq̄ vt minora Mat.xxiij. Ue vob q̄ decimatis men tā ⁊ rutā ⁊ relinq̄tis q̄ grauiora sūt legis. ⁊ sic aliq̄ i minimis oñdunt iusticiā sz in magnis nō curāt. Jac.ij. Quicūq; totā legē fuauerit offendat aūt in vno fact⁹ est oīm re⁹. Ps. Decdo nō sat⁊ lōga. q̄ nō pseuerauerūt i bonis. sz bona miscuerūt cū malis. Greg. Illa bona a deo nō acceptant̄ q̄ maloꝝ admixtiōe maculant̄. Job.xxvij. Justificatōez meam quā cepi nō derelinq̄. Mat.xxiiij. Qui pseuerauerit i finē ⁊c. Tercio nō sat⁊ ꝓfunda q̄ nō attingebat fundū cordis. q̄ exteriora tm̄ purgabāt. Mat.xxiij. ve vob q̄ mūdat⁊ illud q̄ deforis ē ⁊c. int⁹ aūt est⁊ pleni rapina. et sic hodie in appentia exteriori. Greg. Non abhorret de⁹ sordes vestiū sz maculas aiaꝝ. heu hodie solū in exteriori fama Luce.xvi. Vos iustificatis vos coram hoibꝰ: deus nouit corda vr̄a. Eccl. de honestate vite. Hec est vra forma salutis mūdare interiora cordis. Hiere.iiij. Laua a malicia cor tuū hierlm vt salua fias. eo q̄ ꝑm aug. nō pulcrā carnē sz pulcrā mentē respicit de⁹. Jō iusticia xp̄iani hois hz esse abundātior exteri⁹ ⁊ interiuſ ps.xliij. Dis glia filie regis ab int⁹. Quarto iusticia phariseor erat deficiēs. q̄ nō satis alta sz nimis dep̄ssa. bona q̄ fecerūt nō ꝓpter deū sz ꝓpter hoies fecerūt Matb.xxiij. Dia opa sua faciūt vt videant̄ ab hoibꝰ. Jō ꝺcepērunt mercedē suā vt dicit Chrisō. Quid est laus hoim nisi son⁹ vanꝰ trāseuntiū. cessent laudare hoies pdes mercedē ypocrita. o q̄d a deo recipies cū nichil deo dedisti. q̄d q̄d ꝓpter deū fit deo datū ē. iō iusticia nr̄a hz eē altior ꝓpter dei glriaz ⁊ ñ hoim facta. Mat. vi. Attēdite ne iusticiā ve. faciat⁊ coram hoibꝰ nā fatu⁹ est q̄ vineā in flore colligit. sic qui ꝺ bono ope hic mercedē q̄rit ⁊ hoim laudem. nā dce est iusticia vendita ꝓ inani glia. q̄ꝺ ꝓ hibet̄ Job.ij. Nolite facere domū p̄ris mei domū negociatōis. tales sunt sicut fatue virgines q̄ appebunt cū lāpadibꝰ sine oleo i dei iudicio. Mat.xxv. ꝺ est habēbūt bona opera sine charitate ⁊ dei glia. Jō docet nos apls Col.iij. Quicūq; facit⁊ ex animo opamini. scientes q̄ a dño accipiet⁊ retributionē.

De eadez dominica.

Sermo.cxvi.

Nisi iusticia vestra abundauerit ⁊c. Mat.v. Ppo q̄ sciendū. sicut varia sunt dei dona gr̄aꝝ. sic varij sunt stat⁹ ⁊ ꝺditōes hoim. ꝓpter quā varietatē statuū plerūq; accidit q̄ q̄s i vno statu saluat̄ cuz sua iusticia. ⁊ si esset i alio statu cū tali iusticia damnaret̄. q̄ qꝺ sufficit in alio quo statu nō sufficit i alio. ꝓpter qꝺ his qui sunt in statu maiori in compatōne minoris apte ꝑt dici vbuz ꝓpositū. Nisi iusticia vr̄a scilicet maioꝝ abundauerit plus q̄ taliū minorū. Exemplū Mat.xxv. paterfamilias dedit vni quiq; talēta. alij duo. alij vnū. vnde

ille q̄ quinq̄ talēta accepat si nō fuisset lucratus alia quinq̄: sz vnū vl' duo ip̄e gaudiū dn̄i nō intrasset. qz de quinq̄ talētis lucꝝ nō fecisset. De quo Eccs. ix. Qui ī vno peccauerit mlta bona pdet. Ille vo q̄ duo talēta acceperat saluat⁹ est, ꝓpter duo q̄ lucrat⁹ est. ⁊ illi nō suffecisset qui quinq̄ accepat. Greg⁹. Cū crescūt dona crescūt rationes donoꝝ. et Lu. xij. cui multū datū est multū queret ab eo. R Vide igit' compationē statuū. Prima compatio est īter p̄latos ⁊ subditos ⁊ dic Nisi iusticia vestra. s. p̄latoꝝ abūdauerit plusq̄ subditoꝝ nō intrabit' in regnū celoꝝ. qz dicit Symach⁹ papa. ⁊ ponit'. i. q. i. vilissim⁹. Vilissim⁹ cōputand⁹ est. nisi p̄cellat sciētia ⁊ sanctitate. q̄ est honore p̄stantior de q̄ ⁊ Greg. in pastorali. Debet actio p̄lati trāscendere actōez ꝓpli. sic distat a grege vita pastoris. Nā in eodem genere pcti dicit Greg. graui⁹ cadūt p̄lati q̄ subditi. ꝓpter qd dicit Gre. in omel'. Tāta debet esse ꝯuersatio p̄lati vt oīa eius facta sint notabilia. vt quidq̄d agit quidq̄d loquit' sit subditoꝝ doctrina. iō bn̄ iusticia eoꝝ debet esse abūdantior. Scdo vide compatōez inter religiosos ⁊ seculares. ⁊ dic Nisi iusticia vr̄a. s. religiosoꝝ abūdauerit plusq̄ secularium ⁊ mūdanorū nō intrabit' ī regnū celoꝝ. nā ad mlta obligant' religiosi ad q̄ nō obligant' seculares. scz ad abdicatōez ꝓprietat' Mat. xix. Si vis pfect⁹ esse ⁊c. ⁊ Aug. xij. q. i. nō dicat'. Nō dicat' vos aliq̄d habere ꝓpriū sz sint vob' oīa cōmunia. Nā religiosus hn̄s ꝓpriū viuens mortu⁹ est. etiā religiosus tenet' ad abrenunciationē ꝓprie volūtat'. ad ꝑpetuā obſuantiam castitat'. ad obſuantiā statutoꝝ ordinis ad q̄ nō tenent' seculares q̄ cōmunia p̄cepta tenētes intrāt ī regna celoꝝ. De q̄ Mat. xix Si vis ad vitā ingredi ſua mādata. ⁊ b' nō sufficit religioso. Jō p̄t eis merito dici. Nisi abūdauerit iusticia vr̄a plusq̄ secularium ⁊c. de talib⁹ dicit Prosp d' vita ꝯtēplatiua. Sūt de seculo ꝯuersi q̄ de pristinis moribus nichil abijciūt nō mēte mutant' sz veste. non actu sz habitu. ⁊ renūciant mūdo verbo. nō ope. seculariter viuūt ⁊ vicia sub simulatōe religionis abscondūt. p̄dicant magna. sz nō faciunt. accusant vicia ⁊ nō deponunt ea publice. sibi displicere simulant qd tamen diligunt ⁊ cōmittunt. magni student videri et nō fieri. ideo dicit' eis. Nisi abundauerit iusticia vestra ⁊c. Nā status eoꝝ describitur ꝑ beatū Bern. in quadā epistola. Claustralis status est suauis paradisus abundās virtutū floribꝰ. Nā tales iuxta abundantiā virtutum abundantē recipiēt gloriam. Unde Gre. in mora. Sicut hic ī electis est discretio opeꝝ. sic in alia vita erit discretio dignitatum. q̄uo hic alius aliū superat virtute ibi transcendet in retributōe. S Tercio vide compationem inter doctorē et discipulum. inter p̄dicatorē ⁊ auditores. inter sacerdotes ⁊ plebanos. ⁊ dic Nisi iusticia vestra scilicet doctoꝝ ⁊ p̄dicatoꝝ ⁊ sacerdotū abundauerit plusq̄ auditoꝝ ⁊ laycorum non intrabitis in regnū celoꝝ. quia dicit Ambro. de virginitate. Is qui docet illū quē docet semper excellere debet. Et Greg⁹. nazanzenus super Apocalipsim. Mūdari pri⁹ oportet qui alios mūdare velit. sapientē pri⁹ fieri. ⁊ sic alios sapiētes facere. s. meritorie. qz dicit apl's Ro. ij. Qui ergo alium doces te ipsum nō doces. Qui p̄dicas non furandū furaris. qui dicis non mechandū mechar' qui abominaris ydola sacrilegium facis. qui in lege gloriaris per preuaricationem legis deū inhonoras. Existimas aūt ꝙ tu effugies iudicium dei quasi diceret. non. quia dicit Chris. de cōpunctione cordis. Grandis est ꝯdemnatio sermonē cōponenti ⁊ opa negligenti. nā dic' Mat. v. Qui fecerit ⁊ docuerit sic hic magn⁹ vocabit' in regno celoꝝ. Jō Isid. in sinonimis. Que ꝓmittis ore imple ope. Nā ſm Greg. in ome. Ad regnū beatitudinis ꝑuenire nō vales si nō vis implere qd doces. nā cui⁹ vita despicit': restat vt eius p̄dicatio ꝯtemnat'. ⁊ sic ī eo ꝙ nō viuit vt docet dicit Isid. veritatē contemptibilē facit. Quarto vide compationē inter viduas et ꝯiugatas. ⁊ dic Nisi iusticia vr̄a. s. viduaꝝ abundauerit plus q̄ ꝯiugataꝝ: nō intrabit' in regnū celoꝝ. Nā vidue debēt esse temperatiores ⁊ moderatiores in cibis ⁊ potib⁹ q̄ coniugate. qz dicit apl'us. i. Thi. v. Vidua que in delicijs est viuens mortua est. Item vidue dn̄t esse diligentiores in orationibus

Ñ aug. cuius ad oia xpi mēbra orare ptinet. attñ diligētior cura orōis i scriptur inuenit. ꝓducta viduis. i. Thi. v. Que ve vidua ē ꝛc. istet orōibꝫ. ꝙlis fuit Anna vidua Lu. ij Die ac nocte a tēplo ñ discedebat. qđ ꝓiugate facere ñ tenēt. iuxta illđ apli. i. Cor. vij. Virgo inupta cogitet ꝙ dñi sūt. nupta vero quō viro suo placeat. Itē vidue dūt eē misericordes plus cū ꝓiugate. apls. i. Thi. v. Si pauperes hospitō recepit. si sctōꝝ pedes lauit. qđ ꝓiugata facere ñ pt ita libe sine viri ꝓsensu. vt ita posset fuire pauperib. ¶ Quīto vide ꝓpatōez actiuoꝝ ꝛ ptēplatiuoꝝ adinuicē. ꝛ dic sic. Nisi iusticia vra. s. ptēplatiuoꝝ abun. plꝰ cū actiuoꝝ ñ intra. i regnū celoꝝ. s. rōe ptēplatōis lz rōe actōis Bet. Bōa ē vita martre. melior vo ps marie Nā pla requrunt ad vitā ptēplatiuā cū actiuā Ñ, psper. vita ptēpla. Ad actiuā vitā ptinet nlđ iniurias irrogare. ad ptēplatiuā vo ptinet irrogatas iurias eqnimit tolerare. Actiuꝰ ipendit opa miscōie ꝓrio ꝛ ab iniqtatibꝫ se euacuat. ꝛ vitā suā vtutibꝫ bonoꝝ opꝝ vitat. cō tēplatiuꝰ vo facultatibꝫ suis i vlꝰ pauperꝝ distribuit. sil se expoliat mō ꝛ totꝫ viribꝫ adheret xpo ꝛ celo. ꝛ iō bñ vr de eis. Nisi abun. iusti. v. ꝛc. Gz. d. tñ ptēplatiua vita pōsuponit actiuā vt dic Gre. vi. mo. Qui ptēplatōis arcē ascēdere desiderat: necce ē vt prꝰ i actōne se exerceat. qño ꝙ qs ptēplatiuꝰ a regno dei excludit. Rñdet distinguēdū ē đ cō tēplatiuis. qdā em sūt ꝙ actinā respuētes ad ptēplatōis fastigiū ādelāt ambitōe. Exēplū i nōnullis begardis ꝛ beguinis ꝙ laborare respuūt. ꝛ ad ptēplatōez quolāt ꝛ neutrā vitā tenēt sic deberēt. tales nō intrabūt i reg. ce. đ qđ Gre. Sepe ꝙ occupati i bōanis vlibꝫ ne vicerēt gladio sue ꝙetis extincti sūt octo. idcirco di. Isti. đ sū. bo. Utiliꝰ ē ꝓ simplicē actōez ire ad vitā etnā cū ꝓ ptēplatōis errorē iclinare ad gehēnā. mlti i ptēplatōe delinquūt ꝙ i actōe ꝓsistūt. sic loth i ꝓuersa ciuitate iustꝰ fuit i medio maloꝝ ꝙ i mōte peccauit Alꝙ lūt ꝙ i vita actiua bñ exercitati i altū ptēplatōis vadūt ꝛ ad actōez iteꝝ redeūt. iuxta illđ Ezech. i. Ibāt ꝛ reuertebāt. s. đ ptēplatiōe i actōez. đ talibꝫ di. Bet. Bonū gdū ac ꝙrit ꝙ bñ mīstrauerit. meliorē ꝙ deo vacauerit. optimū ꝙ i vtroq; pfectꝰ ē sic btā ẏgo.

¶ Sexto vide cōpatōez hoꝝ ꝙ pūnt i dignitatibꝫ respcu eoꝝ ꝙ ibiunt. ꝛ dic nisi iusticia ve. abū. s. i dignitatibꝫ ꝛ officijs ꝓstitutis plꝰ cū ibditoꝝ ñ intra. i reg. ce. nā tles faciūt ꝓstitutōez alijs ꝛ ꝓ se nō ꝓuāt cū tñ cautū sit iure đ ꝓsti. c. Cū oēs. qđ qs iure i alteꝝ ꝓstituit eo ꝙ se vti dz. legē patere ꝙm ipe tulerit. Gz deu iplet in eis illđ Mat. xxiij. Alligāt onera ponderosa ꝛ importabilia ꝛ imponūt i hūeros hoīz. digito aūt suo nolūt ea mouere. cū tñ d. amb. li. i. đ offi. Vera iusticia negligit, ꝓ vtilitatē vt ꝙrat cōem eqtatē. Septia cōpatio ē pfectoꝝ ad simplices dicēdo nisi abūdauerit iust. ve. s. pfectoꝝ plꝰ cū simpliciū ꝛ cōmunū hoīm ñ intra. i reg. ce. qz pfecti tenēntur ad oia ꝓsilia euāgelica. Ꝓ ño ad abdicationē tpaliū Mat. xix. Si vis pfectꝰ eē vāde oia ꝛc. Octo ad pfectā obedientiā Mat. xvi ꝙ vnlt venire pꝰ me abneget semetipm ꝛc. Tercō ad oīmodā castitatē Mat. đ. v. Qui viderit mlierē ad ꝓcupiscēdū eā iā mechat ꝰ ē eā i corde suo. iō Lu. xij. sint lūbi vri pcincti. Quarto tenēt ad dilectōez inimicoꝝ ñ solū i affectu lz ec i effectu Mat. v. diligite inimicos vros ꝛ bñfa. bis ꝙ o. vos. Quīto tenēt ad tacitā paciaz. Ñ Mat. v. Si qs ꝓ cusserit te i vnā maxillā ꝓbe ei ꝛ al. Sexto tenēt ad simplicitatē vbꝝ ifallibilit Mat. v. Sit smo vr ē ē. ñ ñ. Nā sm tho. Nēdacitū iocosū ꝛ officiosū pfectꝫ ē pctm. Septio pfecti tenēt ad vitādū oēm solicitudinē Mat. vi. nolite soliciti eē aiev re ꝛc. ꝛ. i. Pe. v. oēz solicitu. ve. ꝓjci. in eū: qm ipi cura ē de vob

¶ Nota pfectoꝝ qdā sūt pfecti voto: qdaz simplici ꝓposito. illi ꝙ pfecti sūt voto tenent abūdātes eē i iusticia. Ñ hiero. Si te pfectū esse pollicit?es qd alīđ dicā cū ꝙ tenere des. Alꝙ vo pfecti sūt simplici ꝓposito. ꝛ illi ex deuotōe studēt se euāgelicꝫ ꝓfitjs cūtuz pūt ꝓformari cū dei adiutorio. nō se pfectos ꝓputātes: sz attingere cupiētes. ꝛ tales qñcū maiores sunt illđ pfectōe gloriātes ꝛ ñ viri pfecti exītes. Exēplū patz đ duobꝫ de solitario dānato. ꝛ pegrino saluato. Ñ legit i vitaspatꝝ. quidā frater i deserto desiderās videre exitū iusti ꝛ peccatoris diuino nutu venit ante quandā ciuitatem duce lupo vbi

erat mõasteriũ in quo erat q̃dã solitari⁹ magne pfectõis noie iacẽs in agõe. ⁊ cũ ille vidit magnã ꝓpatoz lãpadaz ad exeq̃as solitarij q̃ erat tãte reputatõis q̃ saluarz dñs ciuitatẽ p eũ ⁊ eo mortuo pitura essz ĩ hoza exit⁹ vidit diabolũ ignea tridẽte attrahẽtẽ animã ei⁹ ⁊ torq̃ntẽ eã. p⁹ ille fr ingressus ẽ ciuitatẽ ⁊ iuenit ꝑegrinũ infirmũ ĩ platea iacẽtẽ desolatũ ⁊ nemiez cũ eo ipz psolãtẽ. In hora exitus vidit michaelẽ archãgelũ ⁊ gabrielẽ cũ alijs ãgel' cũ gaudio educẽtes aiaz e⁹ ĩ refrigeriũ vite eterne. Ecce pfectio ex simplici ꝓposito salubrioz fuit q̃z illa ex voto. q⁹ iusticia simplicij ꝓpositi pfectioz fuit ⁊ abundantioz. Jõ puer. xv. In abũdãtia iusticie ⁊tus maxima ẽ. ℣ Attñ sciendũ pfectio illa ẽ triplex. Prima ẽ absoluta cui nibil deficit. illa erit ĩ ceł. vbi erit stat⁹ oĩz bonoz aggregatõe pfect⁹. Secũda ẽ pfectio ⁊tutis q̃ excludit oẽ illud qđ charitati ꝓriũ est. de q̃ Ambr. Perfectus nibil aliđ q̃rit nisi ꝑclaz bonũ qđ ẽ deus. ⁊ talẽ hũit Abrahã Geñ. xvij. Ambula coꝛã me ⁊ esto pfect⁹. Tercia pfectio ẽ q̃ nõ solũ vitat qđ ẽ charitati ꝓriũ. sz etiã oẽ qđ impedit ne tot⁹ anim⁹ ĩ deũ sit erect⁹: vt tpalia ꝓpria volũtas. Ũñ Raban⁹. Perfect⁹ xp̃i suus nibil q̃rit possidere ꝑter xp̃m. ꝙlis fuit apł's Philip̃. iij. Oĩa arbitrat⁹ suz vt stercora vt xp̃m lucrifacerẽ. ⁊ sic qlibet religios⁹ renũciãs tpalibz ⁊ ꝓprie volũtati conat' ad pfectionẽ. Ũñ Ber. Sũt młti q̃ tota vita ad pfectõem tẽdunt. ⁊ tñ nunq̃ attingũt. sz cũ p vitã deficiunt reddit' eis qđ dispensatorie hic negat'. Idcirco oẽs religiosi sp dñt ad pfectõem conari ⁊ nũq̃ se pfectos reputare. et pl⁹ meditari qđ eis desit q̃ qđ assit. eo q̃ dic̃ Ber. Nẽo tã pfect⁹ est q̃ pfectioz esse nõ possit. Idcirco iusticia eoz dz esse abundantioz si volũt ingredi vitã eternam.

De eadem dominica

Sermo. cxvij

Nisi iusticia vestra abũdauerit plus q̃ scribaꝝ. vbi sup̃ ℣ Nota ex quo in ꝓpti euãgelio agitur de iusticia q̃ eam Ber. in sermõe. xxiij. sic describit di. Justicia est virtus reddens vnicuiq̃ qđ suum ẽ. superiori. equali. inferiori. sibiipsi. Primo superiori. superior noster deus est. nr̃ dñs. noster pr̃. nr̃ iudex. Jõ rõne singuloz aliq̃d reddere deo tenemur. Primo q⁹ dñs. ideo rõne dominij tenemur ei subiectõem ⁊ obediẽtiã ad omia eius mãdata. Deutro. viij. Dñs deus tu⁹ eruditit te vt custodias mãdata ⁊c̃. Dñs enĩ deus tu⁹ introducet te in terrã bonam. terrã riuoꝝ ⁊c̃. Riuus lacte est gaudiũ de bñanitate. riu⁹ mellis ꝺ dinitate. iõ Mat. xxv. Si vis ad vitã ingredi serua mãdata. Eccĩ. xv. Si voluer⁹ mãdata seruare ꝑseruabũt te. eccs. viij. Qui custodit ꝓceptũ nõ experiet quicq̃ mali. Jrẽ a ꝺ terret cõminationibz. Deutro. xxviij. q⁹ si audire noluer is vocem dñi ⁊c̃. Sequit'. Veniẽt super te omes maledictiones iste ⁊ apprehẽdent te. maledictus eris in agro in ciuitate ĩ horreo maledictus fructus ⁊c̃. Secũdo deus ẽ noster pater. ⁊ ratione paternitatis tenemur ei dilectõz q̃ oẽs filij naťal'r prẽs suos diligũt Mat. xxij. Diliges dñm ⁊c̃. Berñ. Magnares ẽ charitatis amor. Sz sunt in eo grad⁹. primus incipientiũ qua deũ sup omia diligimus. Ber. Tũc infimũ gradũ attingimus charitatis cũ nibil supra deũ vel equal'r deo diligimus. Mat. x. Qui amat prẽm l'mrẽz plus q̃ me nõ est me dign⁹. Jdeo ad istum requirit' q⁹ potius oĩa dimittat q̃ deũ. Secund⁹ gradus altioz et nobilioz q̃ de⁹ in omnib⁹ diligit'. l. q⁹ in oĩbz q̃ hõ agit ĩtẽdit amorem dei. ⁊ in oĩbus q̃ cogitat vł facit q̃rit solũ deũ final'r. et iste grad⁹ q̃rit deũ in cibo et potu ⁊ in oĩbus que agit. Tercí⁹ gradus q̃ deum simpl'r diligimus. iste gradus amoris adeo valid⁹ est cũctis renũciãs affectõibus oẽs alios amores expellit. In hoc gradu stetit apł's Philip̃. iij. Oĩa arbitrat⁹ sum ⁊c̃. etiã mortẽ. Can̄. viij. Fortis ẽ vt mors dilectio. Aug. Inq̃ntũ quis despicit intantũ diligit. Tercõ deus est iudex nr̃. ideo tenem̃ ei timorẽ ⁊ subiugatõez. nam ipe ẽ adeo iustus iudex q⁹ rõe iusticie nł'm relinq̃t pctm̃ impunitũ ſm apł'z Ro. iij. Oẽs peccauer̃t ⁊ egẽt gl̃a dei. iõ oẽs tenem̃ ei timorẽ. Eccĩ. i. Qui sine timore ẽ nõ poterit iustificari. Ber. Timor ⁊ rligio sũt ãnexa. vnũ nõ stat sine reliq̃ Crisł. Facile deuiat a iusticia q̃ nõ timet dñ̃ sed boiem. Jõ de oĩbz iustis cũ legit' timo-

dñi addicit. vt ptz de iob. Job. i. Vir erat i terra bus noie iob: et erat vir ille simplex ac rēcts timēs deū. Lu. ij. dr de symeōe. et erat hō iste iustus et timorat⁹. ¶ Scdo te/nemur exigēte iusticia eēli. s. prio. et primo gratulatōz in oib⁹ bois. scdo in mal' passio nē. tercio in dubijs piā diiudicationē. hec eī tria nob cupim⁹ exhiberi. et iō ex debito cari tatis q̄ tenem̄ prios diligere sic nosipos ea dē etiā prīs ipēdere studeam⁹ si nolum⁹ mā dati sui fore trāsgressores. ¶ Primo tenemur de oībus bonis gratulatōz. vt cū eis gaudea m⁹ ex affectu q̄ nob⁹ puenissent. vt hortam̄ ꝺ hoc Eccī. xxij. Fidē posside cū amico ī pau ptate illi⁹ vt et in bois illi⁹ leter. Ro. xij. Gaudete cū gaudentib⁹ flete ꝛc. Eccī. xxvij Dilige prīm et pīugere fide cū illo. s. vt faue as bonū illi sicut et tibi. Scdo in mal' tenem̄ passionē. quā iusticiā voz apl's Ro. xij. fle/te cū flētib⁹. illā iusticiā būit Job. xxx. Flebā quōdā sup eo q̄ afflictus erat. et ꝑpatibatur aīa mea paupi. docet nāq̄ Galo. puer. xxiij Cū ceciderit inimic⁹ tuus ne gaudeas. et in ruina ei⁹ ne exultet cor tuuz. ne forte videat dñs et displiceat ei et auferat ab eo irā suam Dicit eī puer. xvij. Qui in ruina letat' alte ri⁹ nō erit impunit⁹. Tercio in dubijs piaz diiudicatōez vt q̄dq̄ de eis fuerit visum et auditū hoc pie et charitatiue iudicem⁹. Eccī. iiij. In iudicādo esto pupill' misericors Ro. xiij. Tu q̄s es q̄ iudicas alienū ſuū dño suo stat aut cadit. Bernñ. Caue ſue ꝺi quē imita re ñ vis ꝺēnare videar. caue aliene querīa tionis eē curiosus inuestigator aut temerari⁹ iudex. Etiā si ꝓteram actū reꝑhendis. ne sic iudices prīm magz excusa intētionē si opus nō vales puta ignorātiā. puta surreptōz. pu ta casum. qꝺ si nō potes suade tibiipi qꝺ de me illa temptatio feciss̄ si in me ptātem acce pisset. ¶ Tercio exigēte iusticia inferi ori aliq̄ tenem̄ si nō bem⁹ inferiores. tūc no/bisipis tenem̄ tria. ¶ Prio pctm̄ relinq̄re. hie roni. ī epla. ad filiā mauticij. Justicia nihil aliud est q̄ nō peccare. Dē q̄. puer. xij. Justi cia custodit innocētz viā. vñ Prosi⁹. Si q̄ꝺ min⁹ vl' magz aliq̄s facit q̄ iusticia patit' in iustus ē. Scdo qꝺ tenemur nobis preterita pctā punire. Aug. Nō puniat pctm̄ in seipo vt nō puniat' ꝓ illo. ¶ Prio dz pctā punire ꝓ ꝓtritiōem. Gre. Jam iustus sit q̄ illud qꝺ ꝝ iusticiā fecit ꝓ lacrīas punit. Scdo dēmus punire pctā ꝓ ꝓfessiōez. puer. xviij. Justus prior ē accusator sui. Tercō dēm⁹ punire pec cata ꝓ satisfactōem. Vñ puer. xvi. Initium vite bone ē facere iusticiā. Tūc ipleť illō qꝺ scribit Aug. de grā et libero arbitrio. si bō est punitor deⁱ ē defensor. Tercō tenem̄ nobis ipis ex iusticia bona agere. Isidor⁹. Ille ve raciter iust⁹ est q̄ vicia supplātat et in bonis opib⁹ finaliť ꝓseverat. De talib⁹ dic̄ ps. cv. Bti qui custodiūt iudiciū et faciūt iusticiā ī oī tpe. Et merito dicūť beati rōe opatōis iu sticie. ¶ Prio ex illo q⁹ illoz aīa ex deo nasciť. Vñ. i. Joh. ij. Omis qui facit iusticiā ex deo natus ē. Scdo ꝓ iusticiā bō a deo acceptať Actuū. x. In omni gente q̄ timet deū et opať iusticiā accept⁹ ē illi. Tercio ꝓ iusticiā a ma/lo pene custodiť. Dañ. vi. Deus me⁹ misit angelū suū et conclusit ora leonū ꝛc. q⁹ coram eo iusticia inuēta ē in me. Quarto ꝓ iusticiā sedes in celo ꝑparatur. ps. lxxxviij Justicia et iudiciū preparatio sedis tue. Et Eccī. xx. Qui operatur iusticiā ipe exaltabiť Quinto ꝓ iu sticiā bō a morte eterna liberaťur. puer. xi. Nō proderūt diuitie in die vltionis. iusticia aūt liberabit a morte. Sexto ꝓ iusticiā bō saluaťur Eccī. xxx. Sal⁹ aīe in sanctitate iusticie. Fi/guratť Gen̄. xij. dixit dñs Noe. Ingredere tu et tomis domus tua in archam. te enī vi di iustū coram me. ¶ Per archā intellige regnū celi q⁹ est hītatio iustoz. iuxta illō psal. xiiij. Dñe q̄s habitabit in tabernaculo tuo. Rñdet qui opatur iusticiā. Jō puer. xxi. Qui sequi tur iusticiā et misericordiā inueniet vitam. vt pz de trayano qui ꝓpter iusticiā exhibitā vidue liberatus fuit ꝓ ꝑces sancti Gregorij. Vide in vita sancti Gregorij.

De eadem dominica

Sermo. cxviij

Audistis q⁹ dictū est antiq̄s. nō occi des. qui aūt occiderit re⁹ erit iudi/cio. Ego aūt dico vobis: q⁹ oīs qui irascitur fratri suo re⁹ erit iudicō. Mat. v.

¶ Jsta ē scda ps ꝓncipalis istius euāgelij in qua vt dixi docet iracundie frenatōem. et iracundia consistit in tribꝰ. s. in corde: ore

ꝛ ope. de iracūdia cordis dr in textu. Dis q̄ iracit fr̄i suo. s. ī corde rei erit iudicō Bz. d. vtz xps b ihibuit oēm irā. Rndeť q̄ nō. qr q̄dā ira ē bona ꝛ licita. q̄dā venial'. q̄dā vero mortalis. Pro q̄ sciēdū. ira octo modis fit. Pmo qñ hō iracit sup pctm̄ ꝓximi vl' alienū ī eo q̄ fec̄ ꝫ deū. illa ē laudabil'. de q̄ ps. iij. Iracimī ꝛ no. pec. Eccs. vij. Melior ē ira risu. qr p tristiciā vult⁹ corrigit' anim⁹ delin qntis. Cōtra qd faciūt adulatores q̄ laudāt mala ī primis vl' ridēt d eis q̄ sūt ꝫ honorē dei ꝛ salutē aiaz. ꝛ tales faciunt se pticipes oīm maloz illoz. d q̄ Ro. i. Nō solū q̄ ea faciūt sz etiā q̄ ꝓsentiūt faciēti bdigni sūt mor te. nā pēto frēs sp ē iracēdū. qr hec ē ira p zelū. de q̄ aug. Fr̄i nō iracit q̄ pēto fratr̄ iracit. ꝛ sic Helias irat⁹ ē ꝫ sacerdotes ydoloz balaal. i. Reg. xviij. silr ꝛ Matathias ꝫ cultores ydoloz. i. Mach. ij. sic ꝛ xps ꝫ ementes ꝛ vendētes ī tēplo Joh. ij. Sic ꝛ moyses ꝫ ydolatriā quā fecer̄t filij isrl' cū vitulo pflatili irat⁹ ē ita q̄ viginti tria milia hoīm occidit. ꝛ hec ira ē laudabil'. qr ē signū q̄ sūt filij dei. qr nō pñt sustinere iniuriā dei. Dic em̄ Christ. Si ira p zelū nō fuerit nc doctrina ꝓficit. nec iudicia stāt. nec crimīa cōpescūtur Et subdit christ. Nō iracsci vbi iracēdū ē: pctm̄ pēto addere ē. Scda ira ē tolerabil' qñ ībito ꝛ sine deliberatōe rōis ꝛ cito transit ꝛ hec ē venial'. D Sz tercia ira est q̄n q̄s iracit ꝛī modico se vult vīdicare cū ec possz se vīdicare ī magno. ꝛ ñ vult ꝓp' deū. tal' ira ꝛ cōmotio ꝓp' quitatē vindicte p̄t solū esse pctm̄ venīale vt trabēdo puerum p crines. Quarta ira ē cū q̄s iracit ī seipo ꝛ ipatiēs efficit'. ꝛ tm̄ ī nllo vult vindicari nec vbo nec facto oñdere. Et b q̄ñq̄ ꝓtingit ex naturali cōmotōe. ꝛ sic ē venīale pctm̄ Gn Cassiod. Venial' ira est q̄ nō vincit' ad effectū Quinta ira ē cū q̄s iracit' cū deliberatōe ꝛ ꝓsensu rōis ꝛ ī aio cogitat q̄o se possz vindicare hz b ñ oñdat. Et tal' ira deliberata ē pctm̄ mortale. Et talit' iracēs q̄s rei erit iudicio. qr dign⁹ ē vt ad iudiciū dei citet'. Et q̄liter illud p̄ceptū. diliges. primū tuū sic teipm̄ fuauit reqūret' ab eo. Hec ira turbat spūssancti bospitiū. de q̄ Gre. Dū ira aīm pulsat spūssctī bospitiū turbat. signāter qñ petit vindictā ñ ꝓpter iusticiā vl' demeritū. sz solū ī vltionē ꝛ p̄ter iusticiā ꝛ pl⁹q̄z demeruit ordine debito p̄termisso. d hac ira habet' Job. v. Virz stultū interficit iracūdia. ꝛ Jaco. i. Ira viri iusticiā dei ñ opat' E Sexta ira ē qñ nō solū ī corde tenet' sz etiā p signa exteriora oñdit'. vt q̄ñ vult loq̄ cū ꝓximo vl' auertit facie vl' respicit eū toruo vultu. Et qñ dr obuiare alicui tūc aliā plateā vadit vl' oculos iclinat ne eū ispiciat. ꝛ tal' rei erit ꝓcilio. de q̄ text⁹. qui dixerit fratri suo racha reus erit ꝓcilio. Racha fm Remigiū ē interiectio indignantis ꝓcilū aūt eqtatz ē. q̄ eadē mēsura remetiet' eis. sic ipi ꝓximis suis signa ire oñdert Sic xps maria ꝛ oēs scti oñdent irā indignatōis ei⁹ ipis. xps oñdet eis irā suā q̄ nūq̄z cū lete videbūt ꝛ nunq̄z eis miserebit'. Maria ꝛ oēs scti oñdent eis irā q̄ nō orabūt ꝓ eis. iurta illd Hiere. vij. Noli orare ꝓ pplo hoc nc assumas ꝓ eis laudē ꝛ orōez ꝛ ñ obsistas michi. qr ñ exaudiā te. nā tales ñ bēbunt suffragiū sctōz. vt patz ī divite Luc. xvi. q̄ petiit guttā aq̄ ꝛ ñ obtinuit. nc bēbunt auxiliū sctōz angeloz qr āgeli exibūt ꝛ sepabūt malos d medio iustoz ꝛ mittēt eos ī caminū ignis ꝛc. Mat. xiij. Job. xxxvi. Nō te superet ira vt aliquē vt oppримas. ꝛ apls Eph. iiij. Sol ñ occidat sup iracūdiā vrāz. silr Luc. xix. Nō q̄ras vltōez nc memor eris iniurie ciuiū tuoz. qr dr puer. xxvij. Grave ē saxū ꝛ onerosa arena. sz ira stulti vtroq̄z grauior. ꝛ puer. xxvi. Sic carbones ad prunas ꝛ ligna ad ignē: sic vir iracūd⁹ suscitat rixas F Septia ira ē qñ ñ solū oñdit' signis sz etiaz exprimit' vbis ꝛ vituperijs. tal' erit rei gebēne ignis. Gn dr b. Qui aūt dixerit frī suo fatue rei erit gebēne ignis. si tal' rei est q̄ dic fatue ꝓximo suo eū ꝓfundēdo. qd tūc rei erit ille q̄ dicit aliquē innocētē furē latronē ꝛ neq̄ ex ira ꝛ clamore vt ab alijs audiat' ꝛ corā eis ꝓfundat'. tal' rei ē. ꝛ iusticia dei requirit b vt eadē mēsura remetiat' ei. s. q̄ dei abijciat eū in ꝓfundū corā sctis ꝛ angel' dei sic ipe ꝓfudit ꝓximū. ꝛ sic ipe maledixit alijs sic incurret maledictōez eternā. audiēs cū maledictz illd Mat. xxv. Ite maledicti ꝛc. Qui aūt innocēs ē ꝛ sustinet patiēter maledictōz ꝓpter deum deus convertet maledictionem

in bñdictõnez.ps.cviij. Maledicẽt illi ⁊ tu bñdices.de q̃ aug. Qui iust⁹ ẽ ⁊ iniuste maledicit p̃miũ ei ꝓ maledictõe reddet Mat. v. Gti est cũ maledixerit vob̃ hoies ⁊c. qm̃ merces vr̃a co. est in celis. De tl̃i ira scribit Eccs. vij. Nefis velox ad irascẽdũ. qz ira i sinu stulti requiescit. Reuera stulti. qz ira oculũ rõis excecat. ps. vi. Turbat⁹ est a furore o. m. Gre. Dũ ira aĩm pulsat. mẽbra trepidat. oculos inflãmat. notos nõ noscere facit. ore clamat ꝙ int⁹ qõ loq̃t ignorat. sic̃ eiz olla bulliẽs pinguia cũ fecibo emittit. sic iracũd⁹ cũ vis falla ꝓmit. Tñ catho. Impedit ira ⁊c. Ira facit hoiez p̃cipitare i foueã pẽti. ꝓuer. xxix. Tlr iracũd⁹ ꝓuocat rixas. ⁊ q̃ ad indignãdũ facil⁹ ẽ. erit ad peccãdũ. pclusio. aug. Iracũdia ẽ mlt⁹ vicioz ianua. q̃ clausa vtutibo dabit requies. q̃ apta ad oẽ facin⁹ bõ erit ꝓn⁹. Octaua ira ẽ q̃ ꝓcedit ad factũ ⁊ op⁹ malũ ꝫ primum. sic̃ pcutere vulnera vl occidere vl minas ponere ꝫ deũ ⁊ ꝫ iusticiã. ⁊ b̃ est valde magnũ pctm̃. qz occidere, ꝓximũ vl effũdere sanguinẽ innocentẽ ẽ pctm̃ de quattuoz i celũ clamãtibo. Tñ Gen̄. iiij. Vox sanguis frĩs tui abel clamat ad me de terra. nũc igit maledict⁹ eriz sup terrã q̃ aperuit os suũ ⁊ suscepit sanguinẽ fratris tui de manu tua. cũ opat⁹ fuerz eã ñ dabit tibi fructũ suos. hic hr̃s ꝙ terra ẽ maledicta q̃ sanguinẽ innocẽtẽ suscepit. ⁊ q̃ innocẽtẽ sanguinẽ fudit ꝫ deũ ⁊ iusticiã. ḡ quicũq; ex ira vel vidicta ledit vl pcutit ꝓxim̃ vl vulnerat peccat mortal⁹ totiẽs q̃tiẽs G Circa qõ q̃rit vtz vir pcutiẽs vxorẽ ꝓriã peccet mortal⁹ Rñdet ꝙ ñ. si cã correctõis ⁊ moderate b̃ fac̃. qz supioz hz corripere iferiorẽ. sz vir est caput mlierz ⁊ ñ ecõuerso. Tñ gen̄. iij. dixit dñs ad euã. Sb̃ ptãte viri erz: ⁊ ipe dñabit tui Si aũt ex vidicta ⁊ ira sine cã ea ledit vl pcutit peccat mortal⁹. Aduertẽdũ ãt q̃ illis q̃ offẽsi sũt ab alijs i tabna siue aliaꝫ q̃ ñ pñt sei eis vidicare. sz illã vindictã inferũt suis vxoribo sine cã. ⁊ i b̃ guiter deũ offendũt. Jõ sciẽdũ ꝙ mlieres dñt eẽ patiẽtes ⁊ mites. i cui⁹ signũ hñt voces lenes ⁊ ligãt colla cuz peplis mollibo in signũ ꝙ dulcit rñdere dñt suis iracũdis maritz ⁊ tpare irã suis mollibo rñsis. iuxta illõ ꝓuer. xv. Rñsio moll frãgit irã. Imo dur⁹ suscitat furorẽ. iõ mlieres pcipue dñt cauere irã Eccĩ. xxv. nõ est ira sup irã mlierz. Tñ legit de muliere iracũda q̃ le reputabat deuotã i ieiunijs ⁊ orõibo. sz b̃ vi cũ principal⁹ i se bẽbat vt q̃cũq; eã sel⁹ offendisset illũ ãpli⁹ ñ dilexit. ⁊ nẽo vidictã ⁊ ira cundiã ab ea potuit ẽmouere. tandẽ guiter i firmata ꝓfessa fuit alia pẽta oĩa. sz illõ vicũ ñ ꝓfitebat. ⁊ cũ sacerdos pxidẽ aquit corp⁹ dñi sibi porrigẽs os suũ clausit ⁊ ad pietẽ se vtit vi. corã sacerdote ⁊ oĩ pplo tũc pñte. sic̃ vtebã me sepe ab alijs q̃ me offendert. ⁊ nũq; eis ex corde idulsi. nc̃ ãmodo eos dilexi ⁊ ꝓtinue in iracũdia steti. sic de⁹ vtit se a me: ita vt nũq; misceb̃iter recipiet me. nc̃ ego eũ vnq; i reg̃ celoz ꝓpter meã irã videbo. sz cũ oĩbo iracũdis infernũ ĩtrabo. vbi eternaliter cũ oĩbo dãnatis ardebo. ⁊ sic expirauit.

De eadez dominica.

Sermo. cxix.

Audistis qz dictũ est antiq̃s: nõ occides Mat. v. H Sciendũ ex q̃ pñs euãgeliũ fac̃ mẽtõez b̃ iusticia Notandũ ẽ vt dic̃ Gen̄. iusticia ꝓsistit i trib⁹. s. in innocẽtia. bñficẽtia. ⁊ obedictia Primo i innocẽtia. b̃ q̃ satz dictũ ẽ i ꝓrioribo sermonibo. Scdo i bñficẽtia. primi vt ꝓxim⁹ ñ ledat i corde p rancorẽ. i ore p maledictõez i ope p corꝑalẽ lesionẽ. mõ iter corꝑales lesiones maxia lesio est homicidiũ qõ ꝓhibet in vbis ꝓmissis di. Nõ occides. hic manichei receperũt originẽ erroris dicẽtes neminẽ debere occidi. nc̃ aial brutũ nc̃ hoiez. qõ ẽ falsum nã de⁹ dedit hoibo ptãtez sup bruta dicens Gen̄. i. Dñami piscibo marz ⁊ volatilibo celi ⁊ vniuers aiantibo q̃ mo. sup ter. Nã di. sã. Tho. ij. ij. q. xliij. nõ peccat q̃ vtit re sua ad b̃ ꝓut ordinata est. sz de⁹ ordinauit aĩalia ad vsuz hoim. igit eis vti nõ est pctm̃. Jõ Im Aug. de ciui. dei sic est intelligendũ. nõ occides. s. hoiem nec teip̃m in priuata ꝓsona nec corꝑaliter nec spũal⁹ a teipo. dic̃ notãter a teipo. qz ex spũsctõ vt Bãson nõ ẽ pctm̃. vide tñ ne ãgel⁹ sathane trãsfiguret se in angelũ lucis ⁊ decipiaꝫ a spũ maligno. i. Job. iij. Nolite omi spũi credere sed ꝓbate spiritus

an ex deo sint. Item dic hominē nec alterꝫ nc
teipz. qz bñ in ca. xxiij. q. v. nō est. Nō ē nēm
mortē arripe: sz illatā ab alijs libēter accipe
Nā bñ ibidē. c. seqnti placuit. qꝫ ñ est ꝓ eis
oracionē q seipos occidūt nisi i feruore facerēt
et mera fatuitate. ¶ Item dic in ꝑuata ꝑso
na. Si eiz ē ꝑsona cōis vt iudex aduocatus
tūc ꝓpetit illi ex officō ⁊ de ꝓcepto. Exo. xxij
Maleficos ne patiar viuere. dic nāqz lcūs
Tho. ij. q. Sic ꝓ salute toti corꝑis abscin
dit membꝝ putridū. sic malefactor abscidēd?
est vt saluet ꝯmūe bonū. Ain ca. xxiij. q. v.
rex. Rex oz furta cohibere. adulteria punire
impios de terra ꝓdere. parricidas ⁊ ꝑiuros
nō sinere viuere. filios suos ñ sinere impie
agere. Cur orat ꝑ ꝑsidētibꝫ. i. Tbi. ij. Obse
cro igit primū oim fieri obsecratōes oraō.
postulatōes grārū actōes ꝓ oibꝫ hoibꝫ. ꝓregi
bus ⁊ oibꝫ q in sublimitate ꝯstituti sūt vt qe
tā ⁊ trāquillā vitā agam? in oi pietate et ca
stitate. Et talē bñe nō valem? nisi occidant
mali. Jō Ro. xiij. Minister dei ñ sine cā gla
dij ꝑtat. s. in defensiōez bonoꝝ. vindictam
maloꝝ. nā timēdū ē eo qꝫ reges et principes
sūt negligētes extirpare malos eos incurre
re irā dei. sicut Saul. i. Re. xv. q nō occidit
agag regē. iō ꝑ se fuit priuat? regno. Ideo
Moyses collaudauit occisores ydolatrarū.
Exo. xxxij. Cōsecrastis man? vrās hodie dño
vnusquisqz in filio ⁊ in frē suo. ꝓt qđ dic
it de ꝓcipibꝫ nolētibꝫ eradicare pctōres le
gem dei ꝑuaricātes. Nūeri. xxv. Tolle cūc
tos principes ⁊ suspende eos ꝯ solē in pati
bulis vt auertat furor me? ab isrl. ⁊ sic phi
nees filius Eleazar auertit irā dei eo qꝫ occi
dit peccātes. Idcirco bñ in ca. xxiij. q. viij. le
gi. Non ē crudelitas crimina ꝓ deo punire
sed pietas. ⁊ Hiero. sup Isa. Nō est crude
lis q crudeles ingulat. sz meritoriū. cum fit
amore iusticie ⁊ nō vindicte. Sz beu iā nūc
impleꝫ illō. i. Re. viij. Acceperūt munera ⁊
puerterūt iudiciū. ꝯlis fuit achab cui dictuz
est. ij. Re. xx. Oz dimisisti vir digñ mor
te sz benedab de manu tua. erit anima tua ꝓ
aīa eius. et ꝓl's tu? ꝓ ꝓlo ei?. ⁊ Beñ. in li.
de moribꝫ. Bonis nocz q malꝫ ꝑcit. Idcirco
est spēs iusticie extirpare malos. ō q Balo.
Bap. i. Diligite iusticiā q iudicatis terraz.
Nā cū iudex reū ꝓdēnat vl' miſter tal'r dam
natū occidit tle homicidiū pōt eē sine pctō:
et aliqñ meritoriū si fit amore iusticie ⁊ ꝓser
uatōe boni cōis siue reipublice. Est aūt pec
catum qñ fit ex liuore vindicte vl' ex delecta
tione fundēdi sanguinē vel ꝓ aliq̄ questu. xx
iij. q. v. Cū miſter. Dille ibiō. c. miles. reum
nō iudex sz lex occidit. ¶ Item dic notā
ter corpal' vl' spūal' ad designādū qꝫ homi
cidiū ē duplex. sez corpale ⁊ spūale. Corpale
hō icidiū fit q̄tuor mōis. Prio iusticia dictā
te: et tale homicidiū ut ꝑdictuz ē si fit amore
dei ⁊ ex ordine iusticie ñ est pctm. sz qđ ap̄li?
est si ptātem iudicialē bñtes nō puniūt aliqñ
pctā: tūc sepe ab alienis dei iussu ꝓpt diuine
maiestatꝫ offensam puniūt. De quo Ambr.
et ponit. xxiij. q. v. remittūt. §. Hinc notādū
est qꝫ de? aliqñ punit pctā ꝓ nesciētes sic ꝓ
Genacherib. ij. paliꝑ. xxij. Item ꝓ nabucho
donosor. iiij. Re. vlt. Item ꝓ Antiochū. ij.
Macha. v. Item ꝓ principes romāoꝝ ⁊ ꝓ nō
nullos reges gentiliū ꝓpm israheliticū de
linqntē puniuit. Ain dic dñs ꝓ ꝓpham ysa
iam. c. x. Virga furoris mei Assur. ipe aūt fi
coḡuit. Per sciētes pctā puniūt. sic ꝓ filios
isrl vnluit de? pctā punire amorreoꝝ. et cha
naneoꝝ ⁊ aliaꝝ gētiū quaꝝ terrā israheliticꝫ
possidendā dedit ⁊c. ¶ Sc̄o fit homicidiū
corpale necessitate instigāte ⁊ hoc duplr. aut
necessitas est euitabilis aut ineuitabil'. Si
euitabilis sez qꝫ hō potest honeste euitare in
seqntem se et ñ vult: sed occidit. ⁊ tē re? est
homicidij. ⁊ pnīam debet agere tanqꝫ ꝓ mor
tali. Si aūt necessitas est ineuitabilis sez cū
quis occidit ꝑsequētē se non ex odio vel ran
coris fomite sed ex animi dolore. quia aliter
non poterat ꝓiculum occisionis euadere. tal'
nō peccat nc astringit ad pnīam nisi ad cau
telam qz potest timere ne illū occiderit mot?
ira vl' liuore vel de libidine vindicte ⁊ nō ex
sola necessitate defendendi. interiorē tñ peni
tentiaz semꝫ debet habere qꝫ in tantā venerit
necessitatē. vt dic Gamfred? ⁊ Hostien'.
L ¶ Attñ notādū licz ꝓ ꝓkuatōe ꝑsone ꝓ
prie in nēcitate ineuitabili aliquē liceat occi
dere: ne ipemet occidat'. hoc nullaten? ē lici
tum ꝓ ꝓkuatōe rez tempaliū. qz vita ꝓxi
mi est ꝓponenda rebus fortune. nisi homo
er hac ablatione rerum temporalium incur
reret extremam necessitatez. vt si quis bñt

in dcto vnū panē ꝓ ꝙuatōe ꝓsone ꝓprie illum ꝑt ꝓ necitate vict⁹ sui siē ꝓsonā ꝓpriaz ꝙuare. Tercō fit casu occurrēte: sz ibidē distinguēdū ē qz aut dabat opam rei licite aut illicite. si illicite puta si ds iecit lapidē l' sagittā ꝝ ysus loca vbi cōsueuit eē trāsit⁹ hoīm. re⁹ ē hōicidio vt hic. xv. q. i. merito. Oēs hoīes q̄ sciētes faciūt qđ ñ licz vellent licere facere. et tal' efficit' irregl'aris ꝟm Innoc. vt ꝑz de homici. c. Quidā. Si vo dabat opaz rei licite. vt si pulsauit z bacillus aliquē interfecit' hōicidiū nō ē pctm̄ qz ñ volūtariū. Aug. Nul pctm̄ nisi voluntariū. Quarto ꝓmittit' homicidiū corpale ꝓpria volūtate impellēte et ꝙsentiēte. tl'e sp ē mortl'e. qz volūtariū. nisi fieret nēcria defensōe. ut i bello iusto. vt ꝑz xxiij. q. i. q̄ culpat'. de tali occisione vr Exo. xxi. Qui percusserit hoiez volēs occidere morte moriat'. Et ꝟ homicidiū corpale z voluntariū adhuc fit mltis mōis. Prio ꝙceptiōz impediēdo. vt onan fundēs semē in terram. Gen. xxxviij. Secō sterilitatē ꝓcurādo. tercio tradēdo: vt iudas xp̄z. Mat. xxvi. Quarto nō liberādo cū posset vl' impediēdo eū qui potuit liberare. puer. xxiiij. Erue eos q̄ ducūtur ad mortē. Quito ꝓcipiendo vt herodes irat⁹ mittēs occidit mltos pueros. Mat. ij. Sexto ꝙsulēdo. vt cayphas Joh. xvi. Expedit vob⁹ ꝛc. Septio ꝙsentiēdo. vt achab q̄ ꝙsensit i necē naboth. cui dixit helyas. iij. reg. xxi. Occidisti insup z possedisti i loco ꝟ in q̄ linxerūt canes sanguinē naboth. lābent dcꝫ sanguinē tuū. ¶ Secōm ē hōicidiū spirituale. z hoc fit dupl'r. Uno mō ꝓput ds occidit spūal'r seipz peccādo mortl'r. Sap. xvi Nō aūt occidit dēs ꝓ malicia aīam suam. z Sap. i. Os aūt qđ mētit occidit aīam De talibꝫ dic̄ ps. lxi. Interficitis vniuersi vos Secō occidit ds spūal'r ꝓxim. z ꝟ mltipl'r. Prio in corde odiendo. i. Joh. iij. Qui odit frēm suū homicida ē. z sic iudei xp̄m occiderunt. Sap. ij. Circūueniam⁹ ḡ iustū qm̄ inutilis ē nob⁹ z ꝛrius ē opibus ntis ꝛc. Et sic iudei ex inuidia facti sūt homicide z thesaurizauerūt sibi malū. insipiētes z malignī oderunt sapiam. et facti sūt rei in cogitatiōibꝫ suis. Secō ore detrahēdo. qz ille cui detrahit' occidit' in ꝙscia illi⁹ q̄ detractōz audit in q̄ prius viuebat ꝓ bonā famā. de talibꝫ Hiere. ix. Sagitta vlnerās lingua eoꝝ dolū locuta est. Nam ꝟm Bern. lingua detractoris est acutissima q̄ tres penetrat vno ictu q̄i gladi⁹ triceps. Psal. lxiij. Exacuer̄t ut gladiū linguas suas. Tercio nō arguendo. de q̄ Greg. z hic xliij. di. Ephesijs. Qz cū increpare delinq̄ntes noluerit eos ꝓculdubio tacendo pastor occidit. de q̄ etiā Ezech. iij. z xxxiij. c. Si dicente me ad impiuz. impie morte morier̄. z non fueris locut⁹ eius ut se custodiat impius a via sua mala. ipe impi⁹ i iniq̄tate sua morie̅t sanguinē aūt eius de manu tua requirā. Jo Act. xx. dic̄. apl's. Munde sunt manus mee a sanguīe oīm vr̄m. nō enī subterfugi q̄ minus ānunciarē oē ꝙsiliū dei vob. Gre. Iundus a sāguīe eoꝝ ñ essz si eis dei ꝙsiliū ꝓnūciare noluisset. Quarto malo exēplo scādalizando z corrumpendo. Ro. xiiij. Noli cibo tuo perdere illū ꝓ q̄ xp̄s mortu⁹ ē. z Mat. xviij. Ue illi ꝑ quē scādalū venit. Quito misericordiā in extrema necitate denegādo. De quo Amb. Pasce fame morientē. z lxxxvi. dis. pasce. Sexto bona pauperꝝ rapiēdo. Ecclesiastici. xxxiij. Qui aufert i sudore panez q̄i q̄ occidit ꝓxim̄ suū. Et ponit in eodē loco rōem di. Panis egentiū vita pauperꝝ ē qui defraudat illū hō sāguīs ē. Septio hōicidiū spūale fit hoiez ad peccādū ꝙpellēdo. de q̄ augus. z ppīc. xx. q. v. Ille q̄ hoiez puocat ad iurationē z scit eū falsum testimoniū iuratuꝝ esse vincit homicidā. Dic̄ glo. Bartho. bric cienſ. Nō intelligas q⁹ pl⁹ peccat ꝑiurus q̄ homicida. imo ille pl⁹ peccat. vt. xiij. di. c. i. Sz vr eū vincere. qz mai⁹ damnū facit. qz maius dānū est in amissiōe vni⁹ aīe q̄ mille corpoꝝ. vt. xxiij. q. iij. Si hēs. Et ois talis ita occidēs ꝓxim̄ corpal'r sine iuris ordine vl' spūal'r vt dictū est re⁹ erit iudicō. i. dign⁹ iudicari ad mortē. vt hic Leui. xxiij. Qui percusserit z occiderit hoiem morte moriat'. qz lex punit ꝟm talionē vt vr ibid̄. ¶ Di xi tercō doez ꝙcordie ꝓcuratōz. ibi si offers mun⁹ tuū. z ꝟ dixi in ꝓmo ser. b⁹ dñice. vi. qui i ordie ē ꝟmo. cxv. in lra H. Pro q̄ sciē dū triplex ē mun⁹. s. a corde ab ore z ab ope. Primū mun⁹ ē a corde: z ē dei amor z dilectio. illō sume placet deo. qz sine illo nō placent ꝛba ꝓ grārū actōez. nec corpa ꝓ mortificatōez nec res ꝙ elemosinā. vt ꝑz Lu. xviij.

De phariseo qui gratias egit d. ieiuno bis i sabbato ꝛc. ieiunauit corpus castigãdo res in decimas dedit nc ꝓfuit ei. qꝛ nõ obtulit d̃o mun⁹ cordis scꝫ dilectõem. de q̃ hylari. Frustra est oĩs opatio nisi dño deo ĩpẽdat̃ dilectio. altare aũt ad qd̃ offerẽduꝫ est hoc mun⁹ est altitudo trinitatis. de q̃ Exodi. xx. Non ascẽdas ꝑ gradus ad altare meũ. i. nõ dicas p̃rem maiorẽ filio in dĩnitate vt arri⁹. qꝛ d. Athanasius. Qualis p̃r talis filius talis ss. immẽsus pater: immẽsus filius: ĩmensus ss. Scd̃m munus qd̃ offert̃ deo ẽ ab ore vt oratio. de q̃ .ps. cxl. Dirigat̃ oro mea sic̃ incensum ꝛc. Sed altare ẽ xp̃s. nã ꝑ ip̃ꝫ offerim⁹ orões deo p̃ri Job. xvi. Si q̃d petieritis patrẽ in noĩe meo dabit vob̃. De hoc altari dicit̃ Exo. xx. Altare de terra facietis mihi. sꝫ si nõ habes recõciliatõem fratris illd̃ mun⁹ nõ acceptat̃. De q̃ Isido. Sicut nõ ꝓfic̃ medicamẽtũ vbi ferrum est in vulnere. sic nec oratio vbi dolus est in mẽte. Terciuꝫ mun⁹ est a manu siue ab ope scꝫ elemosina. sꝫ altare est cor nr̃m cũ imolamus cũ recta intentione De q̃ Mat. vi. Nesciat sinistra tua ꝛc. de q̃ altari hr̃ Exo. xxvij. Facies ꝛ altare d̃ lignis sethim incorruptibilib⁹. et sic cor nr̃m nõ dꝫ fetore corrũpi male intẽtionis. qꝛ dic̃ Ber. Viciosa intẽtio viciosam facit animã neq̃ ꝫ munus elemosinarũ deus accipit sine recõciliatõne fratris. Jõ Crisꝰ. Vide miscd̃iam d̃i que plus respicit hoĩm voluntatẽ q̃ꝫ suũ honorẽ. plus diligit ꝯcordiã hoĩm q̃ꝫ munera. Vñ Gre. Nullũ munus acceptat̃ vbi ꝯcordia ab aĩo repellit̃. Sed di. est ne modus recõciliandi. Rñdet Crisꝰ. sup Mat. Si cogitatu offendisti. cogitatu recõciliare. si v̄bis: verbis recõciliare. si factis: factis reconciliare. nisi enĩ fratrẽ quẽ lesisti factis placaueris sine causa oras deũ. sine cã elemosinas fac̃ de reb⁹ quib⁹ alios expoliasti. qꝛ hr̃ Eccĩ. xxxiiij. Dona iniq̃ꝫ nõ ꝓbat altissim⁹. Sꝫ di. ñ possum eũ hr̃e pñtẽ quẽ lesi quõ possuꝫ recõciliari. Rñdet Aug. sup eodẽ v̄bo recõciliare d. si absens ẽ vade ñ pedib⁹ sꝫ anĩo ꝓsternas te ĩ ꝯspectu dei cui oblatur⁹ es. si v̄o ꝓpe vl̃ pñs ẽ reuocãd⁹ est ad amoreꝫ. ei vero q̃ te leserit dimittẽdo cordis rancorem.

Dominica septima.

Sermo. cxx

Misereor sup turbã Mar. viij. O Deus miseret̃ quadrupliciter. primo indẽnter. scd̃o indesinenter. tercio sufficienter. quarto cõueniẽter. Dixi primo deus miseret̃ indifferẽter sine ꝑsonaꝝ acceptõne. qd̃ ptꝫ in hoc qꝛ om̃ib⁹ miseret̃ Ecclesiastici. xviij. Miseratõ hoĩs circa ꝓximũ suũ. miscd̃ia aũt dei sup omnẽ carnẽ vbi declarat miscd̃iam dei latiorẽ miscd̃ia hoĩs. vt hominib⁹ dici possit illud Osee. vi. Misericordia vr̃a quasi nubes matutina. que est in vno loco ꝛ nõ in alio. miscd̃ia aũt dei extendit se ad om̃es Sap̃. xi. Misereris oĩm dñe ꝛc. diligis enĩ om̃ia que sunt. Reuera om̃ia qꝛ diligit pctõres Aug. Si de⁹ peccatores nõ dilexisset de celis ad terrã nõ descendissꝫ mat. ix. Nõ veni vocare iustos sꝫ peccatores et sic miseret̃ pctõꝝ in trib⁹. vt patet in seq̃ntib⁹. Itẽ diligit penitẽtes Malach. i. Jacob dilexi. et iacob interp̃tatur supplantator. ꝛ significat penitentẽ vicia ꝯculcantẽ. Item diligit iustos Prouer. viij. Ego diligẽtes me diligo. Nota q̃uis miscd̃ia dei extendat se ad oẽs. nõ tamẽ oẽs capiũt eã. qꝛ nõ omnes sunt dispositi ad recipiendũ eã. ideo aliq̃ sunt indigni. primi miscd̃iam nõ petentes a deo. d̃ quib⁹ Eccĩ. xvi. Nõ exorauerũt ꝓ peccat̃ suis antiq̃ gigãtes qui destructi sunt ꝯfidẽtẽs sue v̄tuti. ideo nõ mis̄tus est illis. Jõ Eccĩ. xxi. Fili peccasti nõ adijcias iterũ. sꝫ ꝛ de pristinis deprecare vt tibi dimittant̃ Crisꝰ. Si erit qui inuocet erit qui exaudiat. Scd̃i sue v̄tuti ꝯfidentes. De quibus Eccĩ. xvi. Destructi sunt ꝯfidẽtes sue v̄tuti ꝛ nõ pepcit peregrinatõni illoruꝫ. Et sunt qui ꝯfidũt in se. p̃s. lvi. Miserere mei deus miserere mei q̃niã in te ꝯfidit anĩa mea Berñ. O leũ misericordie pone in vase fiducie. Mgr̃ in. iij. dis. xxvi. Spes est certa expectatio future btitudinis. ꝓueniẽs ex dei gratia ꝛ meritis ꝛc. Et subdit. sine meritis nõ est spes sed p̃sumptõ Tercij sunt deũ nõ timentes Eccĩ. i. Qui sine timore est nõ poterit iustificari. et Eccĩ. iij Cor durũ male habebit in nouissimo. p̃s. cij. Quõ miseretur pater filiorũ misertus est dominus timẽtib⁹ se Berñ. In veritate didici nihil eque valere ad miscd̃iaꝫ dei recupandã

inuentēdā ⁊ retinēdā q̄ nō altū sape sz time re. Quarti immisericordes Ja.ij. Judiciuz sine miscōia fiet illi ⁊c. Eccī.xxviij. In boiez similē sibi nō habet miscōiam ⁊ de peccatis suis depcaī Eccī.xvi. Omis miscōia faciet locū vnicuiq; ꝓm merita opm suoz.et ꝓm intellectū pegrinatōis ipi⁹. Intellect⁹ enī pegrinari dz ad singulos ꝓmos. ℙ Sūt enī tres ꝓximi qbꝫ debemus misereri. Prim⁹ ē de⁹ qui est ꝓxim⁹ nr̄ tripl'r. ꝓioī beneficiorū exhibitōe Lu.x. Quidā bō descen. ⁊c.et seq̄tur.qui fecit miscōiam. et qz nemo tantā miscōiam nobis exhibuit sicut de⁹ .nō est ꝓximior. Scōo ꝓximus ē in distantie ꝓximatōe Act.xvij. Nō longe est ab vno quo q; nr̄m. in ipo enī viuim⁹ ⁊ mouem̄ ⁊ sumus qui intm̄ nobis ꝓximus ē vt vn⁹ spūs est nobiscū Berñ. Nemo ꝓximior est nobis deo q̄ manet in nobis ⁊ nos in eo.q̄ nō solum ꝓximus sed vn⁹ cū spū nr̄o.i.Corin.vi. Qui adheret deo vnus spūs efficit cū eo. Tercio ē noster ꝓxim⁹ ꝙgnatōe. qz pater ꝓm dīnitatē Jsat.xxiij. Un⁹ ē enī pr̄ vr̄ qui in cel'est. ⁊ ē frater ꝓm hūanitatē Hebre.ij. Nō ꝓfundit eos fratres vocare.ergo ap̄li⁹ est ꝓpatiendū ei q̄to ē ꝓximior. ps.xxiij. Respice īme ⁊c. Scōs ꝓxim⁹ est vnusq̄sq; sibiꝑ Berñ. qs mihi germanior vnico matris mee .cui tāto misereri dēmus q̄to miseriā ꝑ ceteris intuemur Eccī.xxx. Miserere aīe tue ⁊c. Berñ. Nō ꝓsequit dei miscōiam q̄ nō ꝙgnoscit suam miseriā. Terci⁹ ꝓxim⁹ est q̄libet xp̄ian⁹ Epistio.iiij. Estote inuicē misericordes ⁊ benigni Jsat.v. Hū misericordes. Quinti q̄ ñ capiunt dei miscōiam sunt elati Aug⁹. de libero arbitrio. Nil tā indignum reddit boiem dei miscōia sicut supbia Eccī.vij. Nūlia valde spūm tuū Rō Aug Huic miscōiam suā ost̄dit qui supbire nescit. ℚ Scōo misereī dñs indefinēter. ps.cij. Via dñi ab eterno. ⁊c.nā miscōia dei nō bz p̄incipiū neq; finez ꝓpter qđ Ozias reprobat⁹ est a iudit.c.vij. qui dixit.bos quiq; dies expectemus a dño miscōiam.cui dixit ⁊ etiā alijs. Clos est⁹ qui tēptatis dñm nō est iste ꝼmo qui miscōiam ꝓuocet sed pot⁹ qui irā ercitet ⁊ furorē accēdat.ꝓsultis vos tps mīatōis dñi. et in arbitriū vr̄m die ꝓstituist⁹ ei. Et bñ reprobatus est Ozias taliter a iudit.qz dr Jsa. liij. In miscōia sempiterna miſtus sum tui Reuera qz nūq; miscōia dei nos deserit nō deseram⁹ eā Jsa.xlix. Nūq̄d obliuisci ꝑt mulier infantē ⁊c. ps.lxxvi. Nūq̄d obliuiscet miserari deus. Etiā si punit. ps.cxl. Corripiet me iust⁹ in miscōia Abacuc.iij. Cū irat⁹ fueris misericordie recordaberis Berñ. O bone ihc̄u cū lentio te iratū ꝑo te ꝓpiciū. Tercio misereretur nostri sufficiēter vel supef fluēter sine estimatōne Cassiodo. sup. ps. Quis enarrare sufficiat q̄ta sit dei miscōia vt filiū de celo dederit ⁊ terreno corpe induerit.et ꝑ mīa redēptōne exposuerit Anſ. in li. cur de⁹ homo Quid misericordius intelligi valeat q̄ ꝙ peccatori eternis tormētis deputato ⁊ nō bābētiñ redimat deus pater dicat. accipe vnigenitū meū ⁊ da ꝑ te. ⁊ ipe fili⁹. tolle me ⁊ redime te. Quarto deus miserē quenienter sine culparū approbatōe. licet enī miserē mala faciēti. ñ tñ approbat ea Thob.xiij. Ipe castigauit nos ꝓpter iniq̄tates nr̄as et ipe saluabit nos ꝓpter miscōiam suā .duo dicit hic de deo scz ꝙ castigat ⁊ saluat. castigatio ē iusticie. saluatio miscōie. nō enī quemēter misereī nisi castigaret.qz daret licētiā peccandi. Un Ambro. de officijs. et ponit in ca .xxiij. q.iij. est inuista. vbi dicit in fine. Facilitas enī veie incentiuū tribuit delinquēdi.

De eadem dominica. Sermo.cxxi.

Cum turba multa esset cū iesu Jsat. viij. R Dicit ꝓstantinus .illa aqua fluuialis q̄ tendit versus ortū solis ⁊ que ab altioribus montibus oꝛtum sumit laudabilioꝛ est q̄ illa que tendit ad occasum qz pcia secum portat aurū ⁊ lapides pciosos sed nō scōa. Spūaliter. ꝑ aquā sacrā scripturā intelligimus. nā sicut aq̄ lauat soꝛdes: sic sacra scriptura ignoꝛātias Job.xv. Jam vos mūdi estis ꝓpter ꝼmonē meū. mōdo scz ab ignoꝛātia ⁊ a peccato infidelitatis. modo illa scriptura melioꝛ ⁊ vtilioꝛ est q̄ tendit versus ortū solis. i. q̄ fit ꝓpter deū solē iusticie ⁊ q̄ ab altioribꝫ mōtibꝫ. i. a melioribꝫ boīnibꝫ p̄dicat̄ q̄q; q̄ fit a pharisēis q̄ p̄dicāt ꝓpr̄ vanā gloriā Jsat.xxij. Omnia opa sua faciunt vt videātur ab boīb⁹. Jō btūs Hieroñ.

in ꝓlogo sup̄ pr̄ia ad Corint. dicit. ꝙ corinthij subuersi erāt a falsis apl'is. q̄dam a philosophie v̄bosa eloquētia. sz cū apl's eos correxisset scribēs ab epheso ꝑ discipulum thimotheū. ip̄i veritatē apl'i in docēdo ꝑpenderēt et falsos apl'os abiecerūt Sic ⁊ galathe q̄ sunt greci. et ab apl'o v̄bū veritatis receperunt. et p⁹ e⁹ recessū a falsis apl'is vt ī legē circūcisionis v̄terētur tēptati sunt. sed apl's reuocauit eos scribēs ab epheso. et ip̄i vanitatē eorū ⁊ apl'i veritatē ꝑpēdētes secuti sunt apl'm Sic ⁊ turba iudeoꝝ. intelligēs phariseos n̄ hr̄e intētōem rectā in p̄dicādo. sed ꝓpter vanā gloriā eos dimiserūt xp̄m secuti q̄ n̄ quesiuit gloriā suā sed p̄ris Joh. viij. scd̄m ꝙ d̄r in euāgelio. In c⁹ sn̄ia duo innuūtur. Pr̄io xp̄i pietas ⁊ miseratō ibi. cū turba. Secūdo discipuloꝝ ambiguitas ⁊ turbe saturatio. ibi vn̄ illos q̄s. De pr̄io dic̄. In illo tp̄e postq̄ xp̄s sanauit filiā mulieris chananee ascēdit ī mōtē ⁊ secute sunt eū turbe multe. et sanabat eos. ita vt mirarent̄. iō dicit. cū turba multa ⁊c̄. Nā dei societas est delectabilis ⁊ gaudiosa. sz hoīm societas ē ꝑiculosa. pr̄io qꝛ impedit intellectū Sen̄. Quotiēs inter homīes sui totiēs min⁹ ꝑfect⁹ redij. Maria in turba hoīm ꝑdidit iesum Lu. ij. Existimātes eū in comitatu. Jō btūs arseni⁹ q̄ erat inclitus in curia imꝑatoris cū oraret vt de⁹ eū in viam salutis dirigeret facta ē vox ad eū. Arseni fuge hoīes ⁊ saluaberis. Scd̄o īpedit affectuz sicut aer corrupt⁹ corrūpit corp⁹ ⁊ aq̄ immutat vinū. et poma corrupta corrūpūt alia Ecclesiastici xiij. Qui tetigerit picē inq̄nabit̄ ab ea. et q̄ ꝯmūicauerit sup̄bo induet sup̄biā. vn̄ legit̄ in vita spatrū. Cū quidaz duce angelo ad locū solitarium venisset in q̄ erat palma ⁊ fons ⁊ ibi diu pn̄iam egisset ꝯmedēs de palme fructib⁹ ⁊ bibēs de fontis aq̄ diabol⁹ ei inuidēs astitit in specie cursoris. et incipiēs admirādo dicebat. forte iste ē quē q̄ro imo ip̄e est. et aggressus eū ait. Ecce tādiu q̄siui te et nūc inueni. veni in domū p̄ris tui. nūc enim mortu⁹ est. et ꝯpetit tibi hereditas ꝓ q̄ amici incipiūt litigare ⁊ nisi cito veneris instat magnū periculū: cū aūt veneris poteris distribuere cui volueris. et cessabit ꝑiculuz. Acquieuit ille ⁊ secut⁹ venit in domū p̄ris ⁊ ille euanuit. inueniēs p̄rem viuū ꝯfusus est et apud eū remāsit relicta solitudine ⁊ scelerat⁹ fact⁹ est. et miserabiliter vitā finiuit. vn̄ Eccl. xviij Nō oblecteris in turbis nec in modicis. vn̄ hr̄ in ca. xli. di. cleric⁹. Societas req̄rit concordiā moꝝ. p̄s. xviij. Cū sancto sanctus ⁊c̄. et sic hec turba cū xp̄o S ¶ Aliq̄ enī querūt ī socio sapīaz. ⁊ sic illi in xp̄o Coloceñ. ij. In q̄ sunt oēs thesauri sapīe ⁊ scīe absconditi. Aliq̄ ꝓpter pulchritudinē. p̄s. xliiij. Speciosus forma p̄ filijs ⁊c̄. De c⁹ pulcritudine dixit btā agnes. Cui⁹ pulcritudinē sol ⁊ lūa mirātur. aliq̄ sociāt se alicui ꝓpter emolimentū ⁊ ꝓfectū bonitatis ⁊ illa inuenitur in xp̄o. Sap̄. vij. Venerūt mihi oīa bona ꝑiter cuz illa. De q̄ Ambro. Hiesus om̄ia nobis ē. si febrib⁹ estuas fons est. si esuris cib⁹ ē. si infirmaris medicus ē. Idcirco bonū ē esse cū iesu ⁊ male sine iesu. vt sunt oēs isti q̄ carēt caritate dei. Vn̄ dicit Hugo de laude charitatis. Qui charitatē nō hz alien⁹ a deo ē. nam charitas ē deo ita familiaris vt mansionem hr̄e nolit vbi charitas nō fuerit. Hugo de sacramētis li. v. De⁹ nō hr̄ nisi ametur. et cuz amat̄ hr̄. Tales q̄ sunt sine iesu patiūt̄ famē gratie De q̄ dicit Symō de cassia. Nō sunt noxiora ieiunia q̄ nō pasci dei gr̄a. De tl'ib⁹ p̄s. lviij. Famē patient̄ vt canes. tales nihil meritoriū pn̄t opari. qꝛ sunt sine iesu Johā. xv. Sine me nihil ⁊c̄. Qui v̄o sunt cū ihesu ꝑ dilectōem ⁊ deuotōem tl'es meritorie operātur Ro. viij. Scim⁹ qm̄ diligētib⁹ deū ⁊c̄ Subdit. cū nō hr̄ent qd̄ māducarent. dicit Crisost. Nō est credendū ꝙ sine viatico venirēt sz cibo tercia die ꝯsumpto defectum patiebātur. Ecce desideriū v̄bi dei vt nō essent soliciti de cibo sed nō poterāt finaliter deficere qꝛ cū iesu erāt nobis in exēplū. i. pe. v. Omnē solicitudinē vr̄am ꝓijciētes in eū qm̄ ip̄i cura est d̄ vob. iō d̄r Philip. iiij. Nihil soliciti sitis ⁊c̄. T Subdit. cōuocatis ihesus discipulis ait illis: misereor sup̄ turbam Vn̄ de⁹ est ꝓn⁹ ad misc̄diam. qꝛ ē ei natural' ⁊ ꝓpria s̄m Gre. nā sicut natural' ꝓprietas ignis ē calefacere ⁊ solis lucere. sic ꝓprietas d̄i est misereri sed punire est sibi alienum Isaie xxviij. Alienū est op⁹ ab eo. ergo tardus ē ad puniēdū. Nā licz de⁹ sit iustus ⁊ misericors tn̄ ad iusticiā faciendā req̄rit̄ aliq̄d ex ꝑte hominis s̄m exigentiā demeritoꝝ. sed misc̄dia

nihil reqrit ad ꝯplenduꝫ opus miscdie. Sic enī apis hꝫ mellificare qd sibi est natale ⁊ ꝓ priū. hꝫ tñ aculeū pungēdi qñ molestat. sed hoc est sibi alienū. sic ⁊ deus qñ dat mel sue miscdie facit officiū sibi ꝓpriū. qñ vo adhibꝫ stimulū iusticie facit officiū sibi alienū. Ideo ꝯqrit Isa. i. Heu ego ꝯsolabor sup hostibus meis. vbi dicit glo. loqtur more pris q dolet ⁊ plāgit sup percussione filij. qꝛ inuit⁹ fac. sed tamen excessus filiorum hoc reqrit. ⁊ deus tardus ē ad puniendū. Qꝛ dicit Crisꝫ. sic id qd qs ꝑm naturā facit cito facit. et qd ꝯ natu rā facit tarde. sic deus cito facit opus miseri cordie. tarde iusticie Jō Ro. ij. An diuitias bonitatis eius ⁊ pacie ⁊ lōganimitatis ꝯtem nis Sed d. si est op⁹ alienū qre punit. re spondet Crisꝫ. sup Mat. qꝛ ꝯpellit. Sꝫ d. a q rñdet a pctōre q nō desiderat miscdiam dei. Dic enī Crisꝫ. sicut q miscdiam desiderāti de negat crudelis ē. sic q nō desiderāti pstat mi sericordiā iniust⁹ est. Sꝫ d. qs non desiderat dei miscdiam. Rñdet Crisꝫ. Qui voluntarie in pctis iacet. nā desiderare dei miscdiam est ad eū ꝯuerti Zacharie. i. Cōuertimī ad me ⁊ ego ꝯuertar ad vos scꝫ ꝑ miscdiam. et sic im plet illud ps. xx. Desideriū cordis ei⁹ tribu isti ei. Nā ille desiderat miscdiam dei qui ti met irā dei. q aūt nō timet eū: miscdiam ñ de siderat sꝫ ꝯtēnit. Jō. ps. xxxiij. Timete dñm oēs sancti eius Rō hr Lu. i. Miscdia eius a ꝓgenie in ꝓgenies. Sic xps ē natural dei fili⁹. Jō seqtur natam sui pris exhibēs mi sericordiā Mat. ix. Eūtes discite miscdiam volo ⁊ nō sacrificiū. iō dicit. misereor sup tur bā. Scdm qd deū ꝓnū facit ad miscdiaꝫ est experiētia singularis. nā medic⁹ q hꝫ infirmi tatis alicuius exꝑientiā magis miset q̄ qui in ꝓpria ꝑsona plurimas infirmitates nō est exptus. sic xps exptus ē nras infirmitates. qꝛ sustinuit tēptatōes dolores ⁊ mortē. ideo multū est misericors Heb. ij. Debuit ꝑ oīa fratribꝫ assimilari vt misericors fieret. ⁊ He bre. iiij. Nō enī hēmus pōtificeꝫ q nō possit ꝯpati infirmitatibꝫ nris. tēptatū aūt ꝑ omia ꝓ silitudine absq pctō. Nā xps defect⁹ hūa ne nature assumpsit vt nobis similis fieret ⁊ defectus nros melius cognosceret nō solum theorice sed etiā pctice. Jō ps. cij. Quō mi seret pater filioꝝ ⁊c. ¶ Ideo ei⁹ exu berās miscdia ꝯpatur fonti. ps. xxxij. quoni am apud te ē fons vite. Prio sicut fontis ve nas nēo poterit inuestigare. sic ei⁹ miscdiam nēo explicare. ps. cxliiij. miseratōes eius sup omia opa eius Scdo sicut riui fontiū die ac nocte incessanter fluunt. sic riui miscdie dei. Aug. De⁹ in fluxu nō deficit sꝫ ꝓficit. ⁊ quo tidie fluit. Ille fons miscdie est altus. qꝛ ī ce lo. ps. xxxv. Dñe in celo miscdia tua. Etiam est ꝓfundus. qꝛ descēdit ad inferna. eo q ibi punit citra ꝯdignū. Est latus. qꝛ miseratōes eius sup oīa opa ei⁹. miscdia etiam eius ē lō ga. ps. cij. Miscdia dñi ab eterno vsq in e ternū. Tercio ꝯpatur fonti. qꝛ sicut in riuis fontiū mūdātur immūdicie. sic sordes pctō rū nroꝝ in riuis a deo fonte ꝓfluētibꝫ quoti die lauātur. In signū huius lotōis in passio ne de corpe xpi aq cū sanguīe emanauit Apo calip. i. Lauit nos in sanguīe suo a pctis no stris. et ezech. xvi. Laui te aq ⁊ emūdaui san guinē tuū ex te. Hūc fontē dīnū dñs ꝯtinuit clausum ꝑ plura milia annoꝝ. Jō Canti. iiij Fons signatus. ita q ꝯqrebatur. ps. lxxvij. Nūquid obliuiscet misereri deus aut ꝯtine bit in ira sua misericordias suas. Sꝫ cū dñs amicos suos singulares vellet singulari gra tia sua ꝯsolari ꝓmisit eis hūc fōtē Johelis. iij. Fons de domo dñi egredietur ⁊ irrigabit torrētē spinarū. et Zacharie. xij. Fōs patēs erit domui dauid ⁊ omibꝫ hītantibus ihrlm Que ꝓmissio lꝫ in longū differret ita q siti bundos ⁊ plenos desiderio fecit. patres anti qs vt ardētibꝫ desiderijs ꝯtinuis clamoribꝫ interpellarēt dñm. vt huius fontis venas di gnaret apire. Quoꝝ vn⁹ fuit dauid in. ps. xli. Sitiuit aīa mea ⁊c. ꝓ qbꝫ omibꝫ moyses orauit dñm Numeri. xx. Dñe de⁹ audi cla morē populi hui⁹ ⁊ api eis thesaurū tuū fon tē aq viue. vt satiati cessꝫ murmuratio eorū Ad quoꝝ clamorē pr mīarū motus dic filio. Prouer. v. Diriuētur fontes tui foras. ⁊ in plateis aqs tuas diuide. cui obediens filius ope dixisse videt qd in hūanitate dixit. fiat volūtas tua q. d. assumpsi corpus hūanū qd in passione quīq fossuris est defossum ī qui bus pute⁹ dīne miscdie totaliter est patefac tus. et cū emanatōe sanguīs ex quīq partibꝫ corpis defluebat fons miscdiarū. tunc cessa bat illa vetus qrela. vbi sūt miscdie tue āti q

dñe:tu cobstruxit os loquẽtiũ iniqua ꝛ ꝑplxtis dñi impcantiũ ꝛ dicẽtiũ illud Hiere.vi. Quousq; dicitis pax pax ꝛ nõ est pax.nam tũc in vulneribꝫ corpis primũ posuit magnũ sacramentũ pietatis ꝛ pacis.qõ de⁹ ab eterno bẽbat sup gen⁹ hũanũ.nã bõ primus nesciebat pciũ ei⁹ quousq; vasculo corpis ruipto qõ abscõditũ fuit effluebat Ber Patet area cordis ꝙ foramẽ corpis: patẽt viscera miscõie dei nr̃i. In q̃ clari⁹ illuxit ꝙ tu domine suauis ꝛ mitis ꝛ multe miscõie. q̃z i vulneribꝫ tuis.totidẽ ergo riui sanguinis effluebãt scz quiq;. ✠ Nã de vulnere cordis effluxit nobis charitas.q⁹ cordis est diligere.vt impleat illud Prouer.viij. Ego diligẽtes me diligo. Itẽ de manu dextra q̃ ꝑmpta est ad largiendũ effluxit largitas.ps.cxliij. Aspis tu manũ tuã ꝛc. Ja.i. Omnibꝫ dat affluẽter. Itẽ de sinistra manu effluxit bõitas sup innocẽtes.ps.lxxxiij. Nõ priuabit bõis eos ꝛc. Itez de pede dextro effluxit miscõia sup miserias cognoscẽtes Aug. Si tu ꝙgnoscis deus ignoscit. Itẽ de pede sinistro effluxit iusticia sup impenitẽtes Sap.vi. Qui custodierũt iusticiã iuste iudicabunt. et implet in eis illud Lu.xiij. Si nõ pñiam habueritis oẽs simul pibitis. Itẽ dicit notãter misere⁹ sup turbã. Pro q̃ nota xps misereat̃ tribꝫ generibꝫ turbarũ. Pro turbe peccãtiũ. et b tripliciter Pro in hoc q⁹ nõ statĩ punit peccatores ſz expectat ad pñiam Isa.xxx. Pro pterea expectat dñs vt misereat̃ vr̃i.hoc angelis nõ fecit sed statĩ de celo eiecit Luce.x. Videbã satbanã vt fulgur.i.cito de celo cadentẽ Isa.xiij. nec ade hoc fecit sed de paradiso expulit ꝓpter inobedientiã qõ nõ fac̃ nobis Treno.iij. Miscõie dñi q⁹ nõ sum⁹ consumpti. Si enĩ de⁹ statĩ puniuisset pctõres. vbi esset Maria magdalena Paulus.dauid nisi in inferno.ps.xciij. Nisi q⁹ dñs adiuuit me p.h.in inferno aĩa mea. Ideo q̃z magna pctã ꝙtinue ꝓmittũtur in hoc ꝙsiderem⁹ ei⁹ miscõiam Osee.iij. Nõ est veritas nõ est misericordia nõ est scia dei in terra ꝛc. ꝓterbo c lugebit terra. Jã enĩ nõ peccat̃ ex ignorantia vt Paulus q̃ dixit.i. Tbi.i. Qui pri⁹ blasfemus fui ꝛ psecutor ꝛ ꝙtumeliosus. ſz miscõiaz dei ꝙsecut⁹ sum.q⁹ ignorãs feci in incredulitate.nec ex infirmitate vt Petr⁹.q̃ ex timore negauit xpm.sed iam ex malicia peccãt. ꝛ tñ de⁹ sustinet ꝓpter pñiam.ad Ro.ij. Ignoras qm̃ benignitas dei ꝛc. Sed iã abutũtur miscõia dei.eo ꝙ nõ statĩ puniũtur iõ liberius peccãt Eccs.viij. Quia nõ ꝓferet̃ cito cõtra malos sñia absq; timore vllo filij hoim ꝓpterãt mala.sed ira dei maior veniet super eos Gre. Nos grauiꝰ dãnat q̃s hic longanimit̃ portat. Tales dẽnt cogitare q̃tiẽs meruerũt vt de hac vita migrarẽt q̃tiẽs peccauerũt moraliter.et de hoc merito eternalitat dãnarentur.nõ enĩ sunt digni vita pñti q̃ auctorem vite ꝙtempserũt sciẽter peccãdo ꝛ deũ ꝛ deus misericorditer tãdiu vitã eor̃ ꝓlongauit De talibꝫ ad Ro.ij. Scõm impenitens cor tuũ thesaurisas tibi irã i die ire.nã hz se de⁹ sic̃ hirc⁹ qui in q̃zto se remoti⁹ elongat tãto forti⁹ trudit Eccl.v. Nõ tardes cõuerti ad dñm ꝛ ne differas de die in diẽ.subito enim veniet ira illius. Scõo miserer̃.q⁹ tpalia tribuit bñficia.ps.lxxij. Ipi pctõres ꝛ abũdantes in seculo o.d. ✠ Ecce miscõia vt bene faciat illi qui se indignũ fecit dei beneficõ Aug. Peccator nõ est dignus pane q̃ vescit ꝛ deus dat sibi tpalia bona nõ solũ ad necessitatẽ.ſz ad superfluitatez.et hoc tribꝫ de causis. Pro vt ad amorẽ alliciat.sicut auceps fac̃ Scõo vt nobis exẽplũ bñfacere inimicis tribuat Mat.v. Diligite inimicos ꝛc. Tercio vt pctõribꝫ tribuat in hoc posse miscõiam dei ꝙgnoscere fore magnã.q⁹ hostẽ sibi repugnãtẽ pascit.cõcedit lucẽ solis ad videndũ creaturas ad fruendũ Tercio mirer̃ turbe peccãtiũ in hoc q⁹ statĩ recipit ad gratiaz Isa.lv. Derelinquat impius viã suã ꝛ vir iniqu⁹ ꝛc q̃m mult⁹ est ad ignoscendu. O cur differs agere pñiam.nõne stultus esset qui mortem meruisset ꝛ sciret ita benignũ dñm ꝙ sibi dimitteret ꝛ tamen negligeret.et si hoc ꝓ tpali multo magis eternali. Ideo Jobel.ij. Convertimi ad dñm deũ vr̃m q⁹ benignus ꝛ misericors est patiẽs ꝛ multe miscõie ꝛ pstabil̃ sup malicia. Revera pro q⁹ pueit.ps.lviij Deus me⁹ miscõia ei⁹ pueniet me Aug.de pñia. Vere penitere nõ est hois ſz dei gratie Scõo trahit Hiere.xxxi. In charitate ppetua dilexi te iõ attraxi te miserãs. Aliq̃n trahit ꝙ inspiratõem Joh.vi. Nemo pt venire ad me ꝛc.aliq̃n factis .ſz occasionez peccati

subtrahēdo vt diuitias sanitates ⁊ ꝓsperitates. diuitie enī sunt aliqñ occasio pctī Eccī. xi. Si fueris diues nō eris immunis a delicto. Itē subtrahit semitas viarum Osee. ij. Sepiā viā tuā spinis ⁊ sepiā eā maceria ⁊ semitas suas non inueniet. ideo Osee. xi. In funiculis adam trabā eos. i. in penalitatibus liber. trahit iuitos vt faciat volūtarios. hiere. xxxi. Postq̄ cōuertisti me egi pñiam. Secdo miserē turbe penitentiū. et hoc tripliciter. Primo oīa pcta relaxat. ps. ciij. Quā tū distat ortus ab occidēte. ber. Sic in toto indulget liberaliter vt iā nō damnet vlciscēdo. nec ꝓfundat imꝓperādo. nec minus diligat imputādo Ezech. xviij. In quacūq̄ hora pctōr ⁊c. Nam agit biennio vel decennio ante mortē. sed quacūq̄ hora. et dicit omnium iniqtatū ⁊ nō decē vel centū. nec tamen sup̄ est peccādū Aug. Pñia sera raro vera. pñiam in fine dare possumus securitatē non tene certū: dimitte incertū. Secdo in ℔. quia eternalem in tpalem penā puertit. Nā si boī deberet abscidi caput ⁊ mutarē in aurē magna miscdia esset. ps. lxxxv Miscdia tua magna est sup me ⁊ erui. animā meā ex inferno inferiori. et oīa illa sunt sine fine Arist. finiti ad infinitū nulla est ꝓporcio. ergo sis patiēs in sustinēdo pñiaz Ilido. Si penas tuas gebēne ꝓpaueris nihil est qđ pateris. Tercio in hoc q̄ vtutes resuscitat q̄s pctm extinxerat. ps. xl. Tu aūt dñe miserere mei ⁊c. naz pmū mortale pctm oīa bona mouit Eccs ir. Qui in vno peccauerit multa bōa perdet Ezech. xviij. Si auerterit se iustus ⁊c. Sed in pñia dñs faciet miscdiam vt bona in statu criminoso facta resuscitētur. vt figurat Lu. xv. in filio ꝓdigo. qui cū rediit ad patrez: pater miscdia motus cecidit super collum eius. et iussit afferri primā stolā ⁊ dare anulum in manu eius. occursus est receptio a deo pce. amplexus est plena recōciliatio. restitus est bono⁊ participatio. prima stola est innocentia quā peccādo pdiderat. ⁊ dare anulum est gratiā opandi pbere scz vt fiant dulcia q̄ prius fuerunt amara Job. vi. Que prius nolebat tāgere aīa mea nūc pre angustia cibi mei sunt. et implē illud ad Ro. v. Vbi abundauit delictū supabūdabit ⁊ gratia. Et calciamēta in pedib⁹ eius significāt patientiā in aduersis Luc. xxi. In patiētia vra ⁊c. De hac pñia dicit Aug. Penitentia nō soluz dimittit pctā sed etiā restituit ablata. Tercio miseretur turbe iustoz ⁊ bene opantium Et hoc tripliciter Primo in hoc qz eos ī bono cōfuat ne reciduēt. qz nisi dñs boiem in bono ꝓfuaret cito reciduaret Gre. Cito bonū amittit nisi a largitōne omnū bonoz custodiat. naz nullus pt per se esse in bono aliq̄ sine eius miscdia. ps. xciij. Si dicebā mot⁹ est pes meus scz ad bonuz miscdia tua aduuabat me. Jō Aug. Misericordie tue depuro q̄ bona ago ⁊ mala refuto. de quo Bern. Quis nō videat sicut et in multa pctā cecidi ita in plura alia cecidissem nisi omnipotēs miscdia me confuasset. Jdo ps. cxlij. In misericordia tua dispdes oēs inimicos meos. Secdo miserē turbe iustoz q̄ dat eis dulcedinē ⁊ ꝓsolatōem que est q̄ arra spūssancti. Eccī. xxiiij Spūs me⁹ sup̄ mel dulcis. quia deuotio ⁊ spūalis dulcedo excedit omnē carnalē delectatōem. et est signū pñtie spūssācti in homie. vt dicit Aug. in li. ꝓfessionū. qui se mel inebriatus ē spū sancto ad oīa bona hilarescit. si laborat nō lassascit. si dolet nō sentit si deridet nō aduertit. qz fm bern. Gra dei est cibo anie dulcissimus: babēs in se omnez suauitatē ⁊ delectamētū saporis. vt cū gaudio quis bona facit. Tercio miserē turbe iustoz in hoc. qz dat iust̄ regnuz celeste ex sua misericordia. bern. Nō sunt talia merita ꝓpter que dat vita eterna nisi ex dei gratia. qz bō nō merē ex condigno. nā si aliqua bōa facimus plus tenemur deo. imo cuz oēs vires corpis ⁊ anie ꝓsumpsimus in fruitio dei adhuc dicere debem⁹ illud Luce. xvij. Serui inutiles sumus qđ debuimus facere fecimus ad Thitū. iij. Nō ex opibus iusticie que fecimus nos sed fm suā miaz saluos nos fecit.

Dominica octaua

Sermo. cxxij.

Attendite a fallis ꝓphetis q̄ veniunt ad vos in vestimētis ouiū ⁊ a fructibus eoz ꝓgnoscetis eos Math. vij.

In li. de similitudinibus rerū legit q̄ erudita habet multas ꝓprietates. Primo est vermis nocinus. Secundo ingeniosus Tercio

maculosus. q̃rto monstruosus Moraliter: ꝑ erucã intellige hereticũ seu ypocritã. Isido. Eruca ab eradendo dicta est. quia nocz frõdibꝫ folijs ⁊ oleribꝫ. destruit enĩ ea. et sic heretici ⁊ ypocrite destruũt ea que ecc̃ia sancta plãtauit. Sed ortulanus debz ferro deponere. et sic dñi tꝑales. xxiiij. q. iij. resecãde Secũdo eruca est v̄mis ingeniosus scz ad se cõseruandũ. nã dicit Plinius. Eruca in extremitatibꝫ arborũ cõsumptis folijs et fructibꝫ de suis visceribꝫ texit telas more aranearuz. quibꝫ se per totã hyemẽ inuoluit ⁊ custodit ⁊ ibi pestiferũ semẽ suũ locat ⁊ oua. i. hereticus facit sectã ⁊ malum affectũ. ex quibus multa oriũtur mala. Unde. ij. Thimo. iij. Erũt homines veritati resistentes quẽadmodũ Jamnes ⁊ mãbres resisterũt moisi qui fuerũt magi pharaonis. i. dyaboli. xi. q. iij. oñis excomunicatus Tercio est maculosus. i. plenus putredine pctõꝝ. et sic heretici. i. Thimo. iij Scito qꝛ in nouissimis diebꝫ instabũt tẽpora periculosa. et erũt hoĩes scz corrupti mente. reprobi circa fidem seip̃os amãtes: cupidi elati suꝑbi blasfemi celesti ingrati. sine pace ⁊c̃. et insipiẽtia eorũ erit manifesta hoĩbꝫ. Quarto est vermis mõstruosus in transformãdo se. nã in volatile se trãsformat. assumit alas ⁊ volat in aera. et vocatur s̄m Isido. papilio ex papilionũ stercoribꝫ eruce iterũ generãtur. et sic heretici primo reptãt. i. se humiliãt Eccĩ. xix Est qui nequiter se humiliat Deinde volant. i. dignitates appetũt. ⁊ sic ex eoꝝ stercore. i. tꝑali gloria. qꝛ gloria viri stercus ⁊ vermis est. i. Mach. ij. Iterũ generantur eruce. i. heretici quia principatus virum ostendit Greg. in mora. Habẽt heretici hoc ꝓpriũ ꝙ in eo gradu in quo de ecc̃ia exeunt diu stare nõ p̃nt sed ad d̄teriora quotidie ruunt. et. xij. mora. dicit Heretici ⁊ ypocrite nl̄lum dicũt timorẽ habere dñi nisi eũ quez ad sue cõfessionis stulticiã possunt trahere. Idcirco a fructibꝫ eorũ cognoscetis ⁊c̃ Aliꝺ thema dicũt naturales ꝙ cignus habet plumaz candidissimã exterius in colore sed sub plumis albis habet carnẽ nigrã. Sp̃ualiter. sic heretici ⁊ ypocrite exterius pretẽdũt simplicitatẽ ⁊ hũilitatẽ. interius vero abundãt iniquitate Eccĩ. xix. Est qui nequiter se humiliat ⁊ interiora eius sunt plena dolo. De quibus apl̄s. ij. Thimo. iij Habẽtes speciẽ quidem pietatis v̄tutẽ aũt eius abnegãtes. Jõ de eis dicit saluator Mat. xxiij. Ue vobis q̃ similes estis sepulchris dealbatis que a foris apparẽt homĩbꝫ pulcra ⁊c̃. Ue vobis qui mũdatis qꝺ de foris ẽ calicis ⁊ parapsidis. intus aũt pleni estis rapina ⁊ ĩmũdicia Hec est eoꝝ cõditio vt oñia opa faciãt vt videantur. De quo Aug. in s̄mone dñi de monte. Ypocrita iustus esse nõ querit sed tantũ videri cupit Bern̄. Visio ypocritaruz est visio fantasmatũ quod apparet ⁊ nõ est Ideo ysa. ix. Oñis ypocrita neq̃z. ideo Lu. xij. Attendite a fermẽto phariseoꝝ quod est ypocrisis nã. i. Corint. v. Modicũ fermentũ ⁊c̃. Sic eoꝝ ꝯuersatio corrũpit bonos. d̄ quo. lxxxiij dist. nemo. Nemo quippe nocet in ecc̃ia dei amplius q̃z qui ꝑuerse agẽs nomẽ vl̄ ordinẽ sanctitatis ⁊ sacerdotis hz. ideo attẽdite.

C ¶ In summa duo innuũtur. Primo falsitatꝭ noticia que est intuenda ibi. attendite. secundo pena ꝑuersitatis. que est eis dãda. ibi oñis arbor. de p̃rio d. attẽdite. addit ecc̃ia In illo tꝑe. s. cũ dixit. arta ẽ via ⁊c̃. ⁊ pau. ⁊c̃ Et rõ est error veritatis doctrine ⁊ vite Boecius. iij. de cõsolatu phĩe. Oñis mortalium cura q̃z̃uis diuerso calle incedit. ad vnum tamẽ beatitudinis finẽ nititur peruenire. Et licet naturalis inclinatio adducit. tamẽ vari⁹ error abducit. iõ attendite Crisꝰ. Magna virtus boni malos ꝯgnoscere. firma cautela salutis est scire quod fugias Phũs. Maluz ñ euitat̄ nisi ꝯgnitũ. ideo attendite a falsis prophetis. Nota falsarij sunt multiplices. aliq̃ literarũ. aliqui monetarũ ⁊c̃. Primi falsarij literarũ regalium sunt heretici qui falsificãt sacrã scripturaz literas summi regis xp̃i qui eas ꝑ quĩq̃z sigilla. i. quinq̃z vulnera confirmauit. xxiiij. q. iij. heresis. Qui sacram scripturã aliter intelligit q̃z sensus sp̃ũssancti efflagitat est hereticus. Sic ip̃i dicẽtes nihil debere s̄uare aliud q̃z qꝺ xp̃s instituit. nõ attẽdentes illud Job. xvi. Adhuc multa habeo vobis dicere sed non potestis portare modo sed cum venerit sp̃ũs veritatis ⁊c̃. et Job. vlti. Xp̃s multa fecit ⁊ docuit que nõ sunt scripta in libro hoc. Ideo. i. Job. iiij. Nolite oĩ sp̃ũi credere. sed probate sp̃ũs si ex deo sint. Job. xiij. Prius vos ostendẽs fabricatores

mẽdacij ⁊ cultores puersoꝝ dogmatũ. Unꝺ xxxiij.q.i.que dignior dicit Ambro. Hereti coꝝ ꝓsortia sunt a catholicis fugiẽda. Et sic hẽ.ij. Job.vnico ca. Si qs venit ad vos.et hãc doctrinã nõ affert nolite eũ recipere in domũ nec aue ei dixeritis.qui enim dicit illi aue ꝓmunicat opibꝫ eius malignis. hoc fecerat sanct⁹ Johannes q̃ noluit in balneo manere vbi erãt heretici Ebeon Corinthus ⁊ Marchion.i. Thimo.vi. Prophanas vocũ nouitates devita. Scõi sunt falsificatores claui ecclesie ꝺ.nõ posse ligare ⁊ soluere nisi illos qui vitã aplorũ sequũtur. hoc est falsum Lu.xi. Ue vobis legisperitis qui tulistis clauẽ scientie ipsi nõ introistis ⁊ eos qui introibãt,phibuistis. Nã hẽ ptãtẽ nõ gra gratuz facies est sz gratis data.i. Pet.ij. Subiecti estote ⁊c.nõ tm̃ bonis ⁊ modestis sz etiaz discolis Mat.xxiij. Quecũcqz dixerit vob facite vnde ꝺe hereti.c.dubi⁹. Dubi⁹ in fide infidelis est.nec eis omnino credendũ est qui fidẽ vitatis ignorãt. Tercij falsarij monetarũ.moneta dei sunt vtutes ⁊ opa bõa falsarij eoꝝ sunt ypocrite qui ieiunia oões elemosinas falso mõ faciũt.qz in bis nõ intẽdunt honorẽ dei sed fauorẽ ꝓpli. De quibꝫ Mat.xxiij.oĩa opa faciũt ⁊c. Idcirco a deo ꝓmiũ nõ habebũt Mat.vi. Amẽ dico vobis receperũt mercedẽ suã. Quarti sunt falsarij iudiciũ di falsificãtes.qõ ꝓmisit sacerdotibꝫ dicentes. nõ debere ꝓfiteri ꝓfessione sacramẽta li. sz tm̃ spũali qõ falsum est Aug. Cur dixit ihesus q̃ rũ remiseritis pcta remittũtur eis.et cur dixit Mat.xvi. Quodcũcqz solueris sup terrã ⁊c. Dicit Boeci⁹. Si opus medicãtis expectas optet vt vulnus detegas ⁊ loq̃tur de cõfessione.et Ambro.li.de padiso. Nẽo poterit iustificari nisi antea fuerit ꝓfessus sacerdoti. et hoc si copiã sacerdotuz habuerit. Jõ dicit Aug. Agite pñiaz q̃lis agiẽ in eccia. nẽo dicat ꝙ apud se pñiam agat. Nã ꝺ.san. Tho. in.iiij.di.xiij. In ꝓfessione gratiã qs ꝓsequitur si obex nõ opponit. Nã ẽm scotũ. absolutio ꝓficit ad augmẽtũ gre. De oĩbꝫ talibꝫ falsificatoribꝫ ꝓt dici.attẽdite a falsis ꝓphetis. ℣ Sz ꝺ.gre sunt cauẽdi. Rñdet triplicit̃ cã.prio qz sũt sicatores.scõo raptores tercio psecutores. Prio sunt sicatores.qrc miũt in vestimẽtis ouiũ scz sub specie religionis ⁊ ornata eloquẽtia.ps.liij. Mollliti sũt ẽmones eius sup oleũ.et ipi sunt iacula corda innocẽtũ vulnerãtia Cñ ad Rom̃.xvi Per dulces ẽmones ⁊ bñdictões seducunt corda innocẽtũ.nã ꝓpis adulatorie loqũtur et eos letificãt Isa.iij. Populeme⁹ q̃ te beatũ dicũt ipi te decipiũt.nã nõ,ꝓinat venenũ nisi melle fuerit mixtũ. q̃les sunt ipi. de quibus.ij. Thimo.iij. Speciẽ pietatis hñtes vtutẽ aũt ei⁹ abnegãtes fingũt mãsuetudinẽ hũilitatẽ pietatẽ ⁊ ptẽdũt deceptõez.sic aut colũba vel alia q̃ ad deceptõez ẽ instructa aliarũ auiũ q̃ se sociat alijs.et ad retbe eas ducit.et pria intrat retbe aucupis ⁊ se cũ eis inuolui pmittit sic̃ latrões se sociãt pegrinis Idcirco nõ attẽde vestimẽtũ ouiũ.i.bõa verba ⁊ grisea vestimẽta,sed dic cũ ps.cxl. Oleũ pctõris nõ impiguet caput meũ.i. vba limita nõ intrẽt rõem. Scõo attẽdite.qz sunt inimici ⁊ psecutores.qz intrinsec⁹ sunt lupi rapaces.qz rapiũt vitatẽ ab intellectu charitatẽ ab affectu.q.ꝺ.nõ curate exteriorẽ cõuersatõem sz attẽdite interiorẽ intentionem Nã est,puerbiũ.lup⁹ mutat pilũ sz nõ viciũ et sic ipi heretici vba sz ñ opa. De bis lupis Act.xx. Ego scio qm̃ intrabũt post discessionẽ meã lupi rapaces in vos nõ parcẽtes gregi. ℣ Nota heretici dicũtur lupi. prio qz lupus obfuat pastoris dormitõz Matb. xiij. Cũ dormirẽt boies veit inimicus ei⁹. et supseminauit zizania Aug.et pmẽ in cano. xxiiij.q.iij.iõ dina. Jõ dina,puidẽtia mltos diuersi erroris hereticos esse pmittit vt cuz interrogãt nos ea q̃ nescim⁹ sic discutiamus pigriciã ⁊ diuinas scripturas cupiam⁹. Jõ i.Corinth.xi. Optet hereses esse vt q̃ probati sunt manifesti fiant.ideo bonus prelat⁹ dz esse vt colũba que sedet ad fluenta ⁊ specula,tur aduẽ rapaciũ aduentũ. Scõo quia lup⁹ intendit gregis dispersionẽ Job.x. Lup⁹ rapit ⁊ dispgit oues.et sic heretici ab vnitate ecclesie. Unde Greg.xij.moral. Heretici ⁊ ypocrite nullũ dicũt hẽ timore dñi nisi eum quẽ ad sue ꝓfessionis stulticiã pñt trabere.⁊ Ezech.xxij. Lupi in medio eius rapiẽtes ꝑdam. Tercio lupus ouẽ lacerat ad interfectionẽ Zopbonie.iij. Judices ei⁹ lupi vespe ñ relinquebãt in mane.qz oues occidũt in nocte.et sic heretici. Quarto cõtra celum facit

vlulatū. et sic hereticus ꝓtra celestes. qz he/retici dicūt religiosos a dyabolo introductos et faciūt vt fures lumē extīguētes Matth. v Vos estis lux mūdi. Itē tercio fugiēdi sunt quia raptores. cū dicit. lupi rapaces. rapiūt enī ꝓpter scripture veritatē ab intellectu Job xij. Ꝑrius oñdēs vos fabricatores mendacij. et. i. Thimo. vi. Si qs aliter docet et nō acqescit sanis ꝟmonibꝫ ⁊c. supbꝫ est nihil sciens. sed languēs circa qstiones ⁊ pugnas verboꝝ. ad Gal. i. Sed licet nos aut angelus de celo euāgelizet vobis ꝓterqꝫ qđ euāgelizauimus vobis anathema sit. Scđo domī salutē. qz fidē Marci vlti. qui non crediderit ⁊c. Tercio creatori gl̄iam impedientes dei fuitium. Itē ꝙpanꝫ vipe. qz vipa curuata graditur. et sic ipi būiliando ꝑouer. xxvi. Cum submiserit vocē suā ne credideris ei. qm̄ septē nequicie sunt in corde illius. Scđo vipera terrā ꝙmedit. et sic ipi terrena querūt. ꝑs. lxxi. Inimici eius terrā lingēt. Tercio vipa cū difficultate parit. et sic hereticꝰ opa bona Lu. iij. Genimina viparū qs ostēdit vō fugere a vētura ira. ¶ Quō aūt sunt cognoscēdi subdit. a fructibꝫ eoꝝ cognoscetis eos id est opibꝫ. Sed q. q̄ sunt illa. Rñdet ꝓpter qui detrabūt domī vt ipi videātur meliores ⁊ bona facta bonoꝝ in ꝓximi interꝑtant alios maculant vt ipi mūdiores appareant. alios accusant vt se excusent. de quibꝫ Ber. Voces vt canes dolosi vt vulpes. supbi vt leones. Ideo Lu. xij. Attēdite a fermēto pharisеoꝝ qđ est ypocrisis. glo. Sicut fermētū facit eleuare pastā. et sic ypocrisis aīm. de ꝓ. di. i. taciturnitas. vbi aūt supbia regnat vel ypocrisis būilitas locū hr̄e nō ꝓt. Ideo quā do audis vel vides vnū in habitu spūali qui detrahit ꝓximis ⁊ libenter audit mala ꝺ eis scias ypocritā Scđm signū aliorū ꝓccata in dicāt grauia ⁊ ꝓpria leuia alios reprehendūt ⁊ seipos nō emēdāt. ꝓtra quos Lu. vi. quid vides festucā ⁊c. Ideo Ber. Ypocrite volunt esse būiles sine auctoritate iudices. sine visu testes. postremo falsi accusatores. Tercium signū qꝫ sunt impatiētes qz ꝓpter vnū ꝟbo ꝙmouentur. et hoc ex supia oriť Hiero. Qui laudem nō appetit contumeliā nō sentit Greg. Qualis vnusquisqꝫ apud se lateat. illata cōtumelia ꝓbat. et tales nō sunt veri religiosi sed ypocrite. qz nihil volunt pati ꝓpter deum Ber. Ypocrite volūt esse būiles sine despectu. pauperes sine defectu. Quartū signum dicūt de se vilia sed ab alijs nolūt audire. Dicunt enī. ego sum pctōr malus. sed si eis alij dicūt cōtradicūt. ⁊ hoc est signū supbie. gre. in mora. Supbie vicium est vt qđ de se fateri vnusquisqꝫ sponte dignatur hoc sibi dici ab alijs dedignať. Ecōtra Ber. Vere humilis vult vilis reputari nō būilis ꝓdicari. Exemplū de inclusa Attendite quare ypocrite sunt fugiendi. Ꝑrimo qz sunt simie dyaboli. secūdo sunt nequā. tercio nō videbūt faciem dei. Ꝑrio quia tales sunt simie dyaboli. qz quod alij faciūt ad salutē ex deuotōne ipi faciūt ad damnatōem eoꝝ. Exemplū de simea diuitis que vidit sutorē choꝝū scidentē ꝓ calceis. illo recedente fecit sic ⁊ ambulauit et hoc fecit multotiēs. pauper sutor ꝙ̄stus est diuiti. sed diues nō curauit. tunc sutor cepit nouaculaz ⁊ rasit barbā. illo abeūte simea fecit similiter ⁊ se occidit. et sic ypocrita. Vnde aug. de cōi vita clericoꝝ. Ypocrita est mortuus ꝺ viuit corꝑaliter. mortuus tñ est spūaliter. Secūdo attēdite ab eis. qz sunt veri nequā Isaie. ix. Omnis ypocrita nequaz. Ideo Aug⁹. et ꝓ mť. lxxxiij. di. nemo. Nemo quippe nocz in eccīa dei amplius q̄ qui puerse agēs nomē vel ordinem sanctitatis ⁊ sacerdotis bz. et sic isti. Tercio attēdite. qz nō videbūt faciem dei nec ꝓuenient ad deum Job. xiij. Nō veniet in cōspectu dei omnis ypocrita. nec mirū. qz deus nō est in cōspectu eius. qz omnia opa facit vt videať ab hoībus. Nam hoc est vnuz qđ maxime placet deo. vicz vt sit intentio cordis ad deū. iuxta illud ꝑs. xxxi Firmabo supꝫ te oculos meos. glo. Nō auferā oculos meos a te. qz sꝫ leuas oculos cordis tui ad me. Ideo Mat. xxiij. Ve vobis q̄ clauditis regnū celoꝝ ⁊c. aug. Simulata eqtas est duplex iniquitas. Hiero. dupliciter dānantur ypocrite. ꝓ occulta iniqtate ⁊ apta simulatōe ¶ Dixi secđo subiūgiť pena peruersitatis que est dāda eis. ibi. omnis arbor q̄ nō facit ⁊c. Vnđ triplices sunt arbores. s. siluestres cāpestres ⁊ ortēses. Prime siluestres habēt solū folia ꝟ nō fructus. et sic aliqui tantū bōa ꝟba. de quibꝫ. i. Cor. xij. nō in ꝟmone est regnū ꝺi sed in ꝟtute. i. Joh. ij. Nō diligam⁹

verbo sed ope⁊ veritate. Sc̃e arbores sunt campestres que bñt flores ⁊ folia sed nõ bonos fructus ⁊ sic aliqui bñt voluntatẽ bonaz sed nõ opa Ambro. in li. de offici. ⁊ bẽ. lxxvi. di. nõ satis. Non satis ẽ bñ velle nisi assit bene facere Gre. Non satis est mala nõ agere nisi quisq; studeat bonis opib⁹ insudare. Tercie sunt arbores ortenses. ille bñt flores ⁊ fructus. sic bõ xp̃ianus dz habere fructus bonoz opm Lu. vi. Bonus hõ de bono thesauro cordis sui ꝓfert bonuz. de q̃ dicit hic. omis arbor bona fructus bonos facit. ℍ Pro q̃ sciendũ bõa arbor dz in se multa bre siue cognoscitur multis modis. ⁊ sic bon⁹ hõ Pro ad bonã arborẽ req̃rit radicis integritas. sic ad bonũ boiem intẽtois vitas. q⁹ dz ad Hebre. iij. Discretor cogitatõnũ ⁊ intentionũ cordis est deus. Nam fm Gre. intentio ponit nomẽ opi nõ. et merito ꝓpatur radici. q⁹ sicut radix occultat. sic intẽtio hominib⁹ ẽ occulta. deo nota. de hac radice Ro. xi. Si radix scã ⁊ rami. eo q⁹ d. Ber. Intentio ꝓua viciat bõa opa. Nã de⁹ non respicit q̃tũ sz ex q̃to. iõ si bõa agis ñ ꝓ tñ sitoris sz ꝓ eternis age. Sc̃o ad bonã arborẽ requirit radicat bũiditas. i. dei gra. Naz sic arbor sine humiditate fructificare nõ ꝑt Job. viij. Nũq̃d virere ꝑt scirpus absq; humore. aut crescere carectũ sine aq̃ q. d. nõ. sic nec hõ ꝑt ferre fructũ boni opis sine dei gra Aug. Hominis bona sunt ex dei gra Job. xv. sine me nihil potest facere s. meritorie Greg. sup eo dẽ. neq; in veteri neq; in novo testamto placuerit sine gra dño. et ps. cxlij. Ala mea sicut terra sine aq̃ tibi. idcirco bũiditas dine gratie req̃rit ad singula opa meritoria Rich. li. iij. c. vlti. Sine gra coopante nec sufficimus ad veritat⁊ ꝓgnitõez. nec ad vtutis amorem nec ad bom opatõem. ℍ Tercio ad bonã arborẽ req̃rit oim ramoz fertilitas sic ꝙ nõ in vno solo ramo sz in oib⁹ ferat bonos fructus. sic hõ in oib⁹ mẽbris dz fructificare bõa opa Coloc. i. deo ꝓ oia placẽtes i omi ope bono fructificãtes. s. ꝙ hõ in corde deuz diligat. iuxta illud Mat. xxij. Diliges dñm deũ tuũ. Itẽ vt ore deũ laudẽt. dicẽdo cum ps. l. et os meũ ãnũciabit laudem tuã. Naz dicit Gre. in omel. Nõ ẽ ꝑfect⁹ in ope cui ꝓdicit prauitas ligue Itẽ in manib⁹ elemosinã pauperi erogare dz Prouer. xxi. man⁹ suas aperuit inopi ⁊ palmas suas extẽdit ad paupez. q⁹ d. Gre. Non est fm⁹ laudabil⁹ q̃ B q⁹ loq̃t ore nõ oñdit ope. Itẽ auribus dz verbũ dei audire Prouer. i. Audi fili disciplinã ptis tui. Nã sic de⁹ totũ boiem creauit. et nõ ẽ mẽbrũ q⁹ nõ habeat a deo. sic cũ oib⁹ mẽbris dz seruire deo. ps. cij. Bñdic aia mea dño ⁊ oia que intra me sunt noi sancto ei⁹. Ex q̃ bẽ. q⁹ ñ in vno mẽbro sed in omib⁹ dẽmus ferre fructũ boni opis. Quarto ad bonã arborẽ req̃ritur fructuũ ꝓssibilitas. s. de q̃to arbor pl⁹ fert fruct⁹ de tãto declinat pl⁹ ad terraz. sic ⁊ hõ de q̃to plura facẽ de tãto dz se bũiliare Luce xvij. Cũ feceritis oia q̃ ꝓcepta sunt vob dicite ser inutiles sum⁹. de q̃ Cassio. sup ps. lxij Humiles iugiter deũ laudant. sp se accusant intelligẽtes bonũ esse alienũ. ꝓ nõ vo malũ de talib⁹ dicit Fulgẽti⁹. Altius ꝓtemplãtur diuinitatẽ qui se deiciũt p bũilitatẽ. Quinto ad bonã arborez flor odorositas req̃ritur sic ad bonũ hominẽ voluntas bona ⁊ devotio odorifera. iuxta illud. ij. Corinth. ij. Bonus xp̃i odor sum⁹ scz ꝓ bonã volũtatẽ. De quo Anf. li. Cur de⁹ hõ. Volũtas bõa ẽ que deo subiecta est. et boc ẽ qñ hõ vult illud q⁹ de⁹ vult. Nã dicit Crisost. Sicut opus sine volũtate pctm̃ nõ facit. ita iustitia ope non ꝙsummatur nisi voluntas affuerit. Sexto ad bonã arborez req̃rit florũ delectabilitas. sic ad bonũ boiez verborũ vtilitas Isido. Sit sermo tuus irreprehensibilis. et audientib⁹ vtilis. Sed heu aliqui habent folia pungitiua. vt cardo. id est verba detractoria De quibus Hiere. ix. Sagitta vulnerãs lingua eor⁹. aliqui habent folia fetentia vt sambucus id est verba luxuriosa. de quibus Epbe. v. Fornicatio ⁊ omis immũdicia aut auaricia nec nominetur i vobis Crisost. sup Math. Cũ audieris boiem loquentẽ male multo ampliorem estimas negciã q̃ verba demõstrãt. nã q⁹ extrius dz ex supefluẽtia eius est q⁹ intus est. Mat. xij. Ex abundantia cordis os loquitur Jõ. i. Petri. iij. Si q̃s loquit̃ q̃ si sermones dei. Septimo ad bonã arborẽ req̃rit̃ fructum suauitas. sic ad bonũ boiez opm charitas iuxta illud. i. Corin. vi. Oia opa vra in charitate fiãt. Nã fm Aug. Frustra cetera assunt si charitas desit. Et hilari⁹. Frustra erit ois

opatio nisi assit dei dilectõ. dic nãq; Bernñ. Ubi est amor nõ est labor sed sapor. nõ grauitas sed lenitas ⁊ suauitas.

De eadem dominica. Sermo. cxxliij.

Omnis arbor q̃ nõ facit fructũ bonũ excidetur. scribit ubi sup. R C

In ista scda pte duo innuũtur. Primo pẽa reprobor. ibi. oĩs arbor q̃ ñ facit fructũ bonũ. Scdo subiũgit p̃miũ bonor. ibi. q̃ facit uoluntatẽ ⁊c. De prio dicit. oĩs arbor q̃ nõ facit fructũ bonũ. i. oĩs pctor hõ excidet multis modis. Prio p̃ mortẽ a p̃tiuita. ⁊ figurat Mat. xxi. Jesus uidit arborẽ fici ⁊ nihil inuenit in ea nisi folia tm̃ ⁊ maledixit ei ⁊ ptinuo arefacta est. Sic hõ pctor. iuxta illũ ps. liij. Uiri sanguinũ ⁊ do. nõ dimidiabũt dies suos. Scdo excidet a tpalibꝫ ꝓsolatõibus. s. a diuitijs ⁊ a gl'a. ps. xlviij. Cũ interierit nõ sumet oĩa neq; descẽdet cũ eo gl'ia eius. iuxta illud Sap. xi. p q̃ quis peccat per hec ⁊ torq̃tur scz p hec trãsitoria q̃ nimium amabat Arist. Separi ab amicis mirabile est. et a delectationibꝫ ꝓsuetis. Tercia sepatio uel excisio ẽ amarior scz a cõsortio btõrum Mat. xiij. exibũt angeli ⁊c. ⁊ Mat. xxv. Separabit eos abinuicez sic pastor sepat oues ab hedis. Quarta excisio ẽ amarissima a spe misericordie gre ⁊ salutis Prouer. x. Spes impiorũ pibit. sic q; ampli? nũq; p̃nt de gra sperare. etiã si btã ỽgo ⁊ oĩs sancti oratẽt pro uno dãnato. et hoc ppter duas cãs. Primo q̃ sunt extra statũ gre ⁊ in ira dei Mat. xxij Ligatis manibꝫ ⁊ pedibꝫ ⁊c. in tenebras exteriores. i. extra statũ misericordie. Jõ Lu. xvi. inter nos ⁊ uos magnũ chaos firmatũ est. Scda q̃ de? est eterna ueritas qui fortissimũ iuramẽtũ p̃stitit q; nunq; misericordiam ꝓsequẽtur. i ueteri ⁊ nouo testamẽto. In ueteri Iere. xv Si steterit moyses ⁊ samuel coram me nõ ẽ ania mea ad pplm̃ istũ. In nouo testamento Mat. v. Nõ exies inde donec reddas nouissimũ q̃drantẽ. Quãta pamarissima eternaliter separi a dina uisione Crisi. Oĩs pene nõ p̃nt ꝓpari huic pene q; dãnati nõ p̃nt faciem dei uidere. cũ dicet eis illud Mat. xxv. Discedite a me maledicti in ignẽ eternũ. L

Ideo subdit in textu. nõ oĩs q̃ dicit mihi domine dñe ⁊c Sup q̃ dicit Orige. Audite fides. audite negligẽtes. audite inutiles qui sic spatis q; in ih̃u saluari possitis q; xp̃iani appellamĩ ⁊ xp̃ianor opa nõ facitis. dicitis dñe dñe. scz cogitatõe ⁊ locutõe sed nõ opatõne. uel sic. dicitis dñe dñe spe ⁊ fide sed nõ charitate. ih̃u ẽ charitatiua opatõe Crisi. Qui ñ puersat̃ ꝑm xp̃i uerbũ nõ intrabit in regnum celor. sed q̃ facit uolũtatẽ p̃tis mei qui in celis ⁊c. Et hoc est mẽbr scõm in quo dixi inuisit p̃miũ bonor. nã qui faciũt uolũtatẽ patris p̃miũ eor q̃ intrabũt in regnũ celorum Pro q̃ sciendũ merito dẽmus facere uoluntatẽ patris triplici de cã. Prio q̃ ipe fec uoluntatẽ nostrã scz redimẽdo nos p filiũ suum Ro. viij. Proprio filio suo nõ pepcit de? Et ih̃u fuit de uolũtate nr̃a. q̃ desideranum? Isa. liij. Desideranim? eũ despectũ ⁊ nouissimum uiror uirũ dolorũ ⁊ sciẽtẽ infirmitatẽ. De h̃ desiderio clamauit ysaias. lxiij. Utinã dirũperes celos et descenderes. Hilr. ps. cxliij. emitte manũ tuã de alto eripe me ⁊ libera me ipe exaudiuit desiderũ nr̃m. et fact? ẽ p nob paup bũilis ⁊ doloribꝫ plenus. De paupta te hẽ. ij. Corinth. viij. Scitis enĩ gr̃az dñi nr̃i iesu xp̃i q̃m̃ ppt̃ uos egen? fact? ẽ cũ esset diues. De sua bũilitate hẽ Philip. ij. Exinanit semetipm̃ ⁊c. Itẽ de plenitudine dolorũ Isa. i. A plãta pedis usq; ad uticẽ ñ ẽ in eo sanitas. Rõ ysa. liij. q̃ uulnerat? est ppt̃ iniq̃tates nostras: attrit? est ppter scelera nostra Scdo quia adhuc hodie ipse facit uoluntatẽ nostrã. preces nostras exaudiẽdo Jobã. xvi. Petite ⁊ accipietz. ubi d. Aug. ñ dorta ret̃ ut peterem? nisi dare uellz et exaudire. ⁊ hoc promisit Jobã. ix. Si quis cultor dei ẽ ⁊ uoluntatẽ eius facit hunc exaudit. Tercio debemus facere uoluntatem suam. quia ipse faciet uoluntatẽ nr̃am. ps. cxliij. Uolũtatez timentũ se faciet ⁊ dep. eor exau. scz dando regnũ celorũ Luc. xij. Nolite timere pusill? grex q? pplacuit p̃ri uro dare uobis regnum. ideo dic. Qui fecerit uolũtatẽ p̃tis mei ipie intrabit in regnũ celor. ¶ Pro quo nota. p diuersas uias legimus sctos ad regnũ celor puenisse. in his ỽbis una nobis. ꝓponit̃ uia. in qua oĩes uie ad regnũ celorum tendẽtes plenissime includũtur. que est dine

voluntatis opatio. ꝯto enĩz ꝓfecti⁹ fecerim⁹ dei voluntatẽ tãto verĩ⁹ tãgim⁹ viã ad celestẽ hereditatẽ. qȝ ꝓsiderãs dauid oȝauit dicẽs. ꝑs. cxlij. Doce me facere voluntatẽ tuã qȝ de⁹ me⁹ es tu. ⁊ Coloceñ. i. Nõ cessam⁹ ꝓ vobis oȝãtes ⁊ postulãtes vt impleamĩ agnitõe voluntatis eius. nõ voluntatis ꝓprie quaz describit Bernñ. in ẽmõe de naaman. Voluntas ꝓpria est q̃ nõ ẽ cõis deo ⁊ hoibȝ nr̃a tã tũ qñ qȝ volumus nõ ad honorẽ dei. nõ ad vtilitatẽ ꝓximi sed ꝙ solũ satisfaciamus ꝓ ꝓpijs motibȝ aiȝ. Cui recte ꝓtrariat̃ charitas q̃ nõ querit q̃ sua sunt sed aliȝ. Jõ Ecclesiast. xvij. Post ꝯcupiscẽtias tuas ñ eas ⁊ a voluntate tua auertere Osee. x. Cõfundet̃ israel in voluntate sua. Nã ꝓpriã voluntatẽ sequũtur duo mala. Prio malũ culpe. vicz ꝙ oñia bõa ex voluntate ꝓpria facta licet per se de genere boni sunt. implet̃ sunt nõ bõa Isa. lviij. In die ieiunij vr̃i inuenit̃ voluntas vr̃a et sequtur. nũqd tale ẽ ieiunũ qȝ elegi. xv. q. i. nõ est. ex voluntate ꝓcedit pctm̃ Aug. Nihil pctm̃ nisi voluntarij. Scõm malũ ẽ malũ pene. hoc ẽ dãnatio ꝓtrahens ad infernum. Bernñ. Quid odit deus aut quid punit nisi ꝓpriã voluntatẽ. cesset ergo ꝓpria voluntas ⁊ ĩfern⁹ ñ erit Anſ. in li. de similitudinibȝ Sic voluntas dr̃ ẽ origo oĩs boni. sic ꝓpria voluntas ẽ origo oĩs mali. ℞ Idcirco bonũ est abnũciare voluntati ꝓprie ⁊ se subijcere obedientie. Prio iõ. qȝ ꝙ abnegatoȝ ꝓprie voluntatis viciũ fugat̃ ⁊ vt⁹ custodit̃ Ber. vbi ñ timet̃ reꝑhẽsoz securus accedit tẽptatoz ⁊ licentiã iniq̃tas ꝑpetrat̃. Scõ ꝙ eã meritũ augmẽtatur nõ solũ q̃ ad actũ. hz eẽ q̃ ad ptãtẽ. qȝ de cetero nõ ꝑt aliud facere. nã dedit dño boȝa dicẽ q̃ ꝓprie voluntati renũciauit vt dicẽ Anſ. Qui dat arborẽ cũ fructibȝ pl⁹ dat ꝙ q̃ solũ fructus. Sic q̃ ꝓprie voluntati renũciat suũ liberũ arbitriũ ꝓter deũ frangit. ⁊ ergo mai⁹ meritũ hẽbit. Dicit enĩ Anſ. tl̃is nõ priuat̃ mercede hz ꝓtinue ad bona ꝓperat. licet faciat ex necessitate De q̃ Aug. Felix necessitas q̃ ad meliora ꝓpellit. et subdit. Nõ te pmitebat animo gaudere debes tibi nõ licere qȝ cũ detrimẽto licuisset. Tercio ꝙ abrenũciatoȝ ꝓ ꝓprie voluntatis victoria in tẽptatõnibȝ datur Aug. sup ꝑs. cxxxi. Totũ vouit deo iacob d. Qui te hortat̃ vt vincas ipe te adiuuet vt ĩpleas ⁊ tẽptatoȝ vincas. ij. De. ij. Novit deus pios de tẽptatõe eripe. Quarto facit maius bonũ ⁊ minus bonũ paria vt si ꝓponeres facere mai⁹ bonũ abrenũciãs ꝓprie voluntati ad iussum illi⁹ cui debes esse obediẽs hoc eẽt plus meritoriũ Aug. Melior est vna obedientia ꝙ oẽs ỽtutes. i. oĩm ỽtutũ opa. Ꝛ obedientiã sunt vicia. Quãto culpa ⁊ pena ẽmittit̃. Un̄ san. Tho. ij ij. q. clxxxix. dic̃. ꝙ primo ingressum religionis ꝓsequtur ꝗs remissionem oĩm pctoȝ. Si enĩ aliqbȝ elemosinis factis hõ satis ꝑt facere ꝓ pctis suis. ẽm illõ Dañ. iiij. Pctã tua elemosinis redime. multo magis in satisfactõe ꝓ oĩbȝ pctis sufficit ꝙ aliqs se totaliter diuinis obsequijs mãcipet abrenũciãdo ꝓprie voluntati. nã dãdo ꝓpriã voluntatẽ ampli⁹ dat ꝙ substãtiã terre. O

Hz d. ego facerẽ voluntatẽ dei hz nescio in q̃ ꝓsistat ⁊ q̃ sit dei voluntas. Rñdet̃. dei voluntas est multiplex. Priart verã fidẽ teneam⁹ Joh. vi. Hec ẽ voluntas ptis mei q̃ misit me vt oĩs q̃ videt filiũ ⁊ credit in eũ habeat vitã eternã Hebre. ix. Impossibile est sine fide ⁊c. Greg. Nõ ỽtutibȝ ad fidẽ puenitur hz fide ad ỽtutes ptingit̃ Aug. et ponit̃. xxiij. q. i. vbi sana. Ubi sana fides nõ ẽ nõ ꝑt esse iusticia. Scõa vt vere pemteam⁹ Ezech. xviij. Nũquid voluntatis mee ẽ mors impij Holo morte pctoris ⁊c. ps. v. Nõ de⁹ volẽs iniq̃tatẽ tu es Jõ in prima predicatõe post ieiunium Mat. iij. dicit. Pemtẽtiã agite ⁊c. Et Lu. xiij. Nisi pemtẽtiã habueritis ⁊c. et proverb. i. Vocaui ⁊ rẽnuistis. Tercia vt mandata impleam⁹ Deutr. vi. Audi israel ꝑcepta dñi ⁊c. Et Math. xix. Si vis ad vitaz ingredi serua mãdat. ibo Saul a regno expulsus est. quia nõ obediuit. i. Regũ. xv. Nunquid de⁹ vult holocausta. melior est enĩ obedientia ꝙ victima. idcirco rogamus. fiat voluntas tua Aug. Cur postulas qȝ ꝓmisit. et nõ facis quod ꝓmisit. Quarta vt mũdi maneamus. i. Thes. iij. hec est voluntas dei sanctificatio vr̃a ⁊c. nõ enĩ vocauit vos de⁹ ĩ immundiciã que est impedimentũ salutis Apoca. xxi. nihil coinq̃natũ ⁊c. Quinta vt miaz exhibeam⁹ sez ꝓmo Osee. vi. Miam volo ⁊ nõ sacrificiũ. Sexta vt ardentem dilectõez habeamus Lu. xij. Ignẽ veni mittere in terrã ⁊ qd volo nisi vt accendatur. ꝑ O

homo attẽde eius dilectõez in creatõe vltra oẽm creaturã nos dilexit. Ad hoc vt bõ dei dilectõe inflamet ad hoc valet meditatio bñficiorũ dei. ps. xxxviij. In meditatõe mea exardescet ignis icz dilectõis. bñficia aũt dei licz sint infinita tñ cognosci pñt in tribꝫ. Primo in dignitate creatõis. qz in hoc ostendit cp nos plꝰ dilexit cẽ aliquã creaturã mõi. et hoc in duobus. Primo qz fecit hoiem ad imaginẽ et similitudinẽ suã Gen. i. Faciamꝰ hoiez ꝛc. Secõdo qz eum oĩm creaturaꝝ dñm pstituit Gen. i. Dñamini piscibꝫ maris. ps. viij. oia subiecisti ꝛc. Secũdo in opẽ incarnatõis plꝰ dilexit cẽ ãgelũ et hoc triplr. Primo in honore. qz hoiem natura assumpsit nõ ãgelo. ad Hebre. ij. Nusqz enĩ angelos appẽdit sed semẽ Abrae. Secũdo in amore. qz hoiem pprio sanguĩe redemit et nõ ãgelos. i. Corin. vi. Empti estis pcio magno. Tercio in visionez ptẽplatõe humanitatis maiori gaudio cẽ angelꝰ bõ pfruitur in pria. qz ibi videbit dĩnã naturã sue nature vnitã qõ nõ videbit angelus Job. xix. In carne mea videbo ꝛc. Tercio in tolerantia passionis. et in hoc oñdit cp nos plus dilexit cẽ semẽ. qz p hoiẽ expsuit corpꝰ et aiam ã Job. xv. Maiorẽ hac dilcõez nẽo hz ꝛc. et sic deꝰ dilexit hoiem sup oia. ergo illa dilectio incẽdere hz hoiem in eiꝰ amorẽ Hugo. de arra anie. Nil possumꝰ deo p bñficiũ ipẽ dere cẽ reamare. et Aug. li. viij. de trinitate. Quãto ardẽtiꝰ deũ diligimꝰ tãto serenius eũ videbimꝰ. Septia volũtas dei ẽ vt cũ eo regnemꝰ Job. xij Si qs mihi mistrat me sequatur. et vbi ego ꝛc. Dikt Job. xvij. Pat qs dediſti mihi volo ꝛc. et. i. Thimo. ij. Vult deus oẽs hoies saluos fieri. ¶ Et hꝫ oñditur in mystis. pprio in eiꝰ noie qõ ẽ ihesus. i. saluator Lu. i. Dixit angelꝰ vocabis nomẽ eius. ipe enĩ saluũ faciet ꝛc. Et Act. iij. Non est aliud nomẽ sub celo datuz hoibꝫ in qõ opteat nos saluos fieri. Secõ ptz ex eius ope eo qp pctõres recepit Lu. xix. murmurabãt qz ad hoiem pctõrẽ diuertisset. qbꝫ ait dñs. venit filius hois qrere et saluũ facere qõ perierat. Nã legit Marci. vi. Quotqt aũt tetigerũt fimbriam vestimẽti eius salui fiebãt. Tercio ptz ex pdicatõe. qz cũ celos ascendit dixit discipulis Mat. vlti. ite docete oẽs gẽtes q crediderit ꝛc. Quarto oñdit in hꝫ cp munia bñficia dedit oibꝫ hoibꝫ Mat. v. Solẽ suũ facit oriri super bonos ꝛc. Quinto ex hoc qz instituit oia remedia sez sacramẽta in qbꝫ pfert gra. et ea dẽ sacra qlibet pt accipe Si qi eĩ pdidit gratiã innocẽtie baptismal recupat per pñiam. Mat. xi. Venite ad me oẽs qui laborat ꝛc. Sexto pmisit cõia pmia penitẽtibꝫ et innocẽtibꝫ Mat. xx. Acceperunt singulos denarios nouissimi cũ primis. glo. i. eternitatis gliam. i. Thi. i. Fidelꝫ mo et oi acceptiõe dignꝰ. qz xps ihesꝰ venit in hũc mũdz pctores saluos facere

Dominica nona Sermo. cxxiiij.

FAcite vobis amicos de mãmona iniqtatis vt cũ defeceritis recipiãt vos in eterna tabernacula Lu. xvi. Solẽt hoies de alienis bõis cẽ pdigi. de ppriis aũt parci. iuxta illud puerbiũ. Corrigias corio largas dam de alieno Mora liter. sic oia tpalia q possidemꝰ in mũdo nõ sũt nra ppria sz dei. q eoz vsum nob pcessit et yconomos nos fecit suos et pstituit Crisꝰ. Dispensatores diuitiarũ sumꝰ nõ dñi. Idcirco ad distribuendũ ea indigentibꝫ dẽmus esse liberales. De q saluator Lu. vi. Omni petẽti te tribue. qđ docuit Thobias filiũ suũ. c. iiij. Noli auertere faciẽ tuã ab vllo paupe Rõ scõm Gre. qz nescis qs sit xps Nã d. Aug. Male dictus dispẽsator auarꝰ cumꝰ largꝰ ẽ dñs. ne igit maledictõi sis obnoxi? tria debes attendere in paupe elemosinã petẽte. Primo qs petit. qz xps qui dixit Math. xxv. Quod vni ex minimis meis feciſtis mihi feciſtis. Secõdo qd petit. qz id qđ suũ est et tibi dare cõmilit. Lu. xi. Quod superest date elemosinã sez de suo vt possemꝰ dicere illud. i. Paralip. vlti. Tua sunt oia et q de manu tua recepimꝰ dedimꝰ tibi. Tercio debes psiderare cur petit. qz nõ ppter sui indigẽtiã. ps. xv. Bonoꝝ meoꝝ nõ eges. sz ppter salutẽ tuã. de q ps. cij Coronante in misericõia et miseratõibꝫ. nã oĩs misericõia faciet locum vnicuicz pm merita operũ suorũ Eccli. xvi. Ideo Pe. ravanen. Da paupi vt det tibi. nã qđ paupi hic dederis in eterna vita habebis. De quo thema. Facite vobis amicos de mã. iniq. ꝛc. ¶ In summa euãgelij duo innuuntur. Primo seruitoris

malignitas in dispensando in principio euā
gelij. Scdo subiūgit ꝓcuratoris sagacitas ī
ꝓuidēdo. ibi ait villicus intra se. De prio d.
In illo tpe. s. cū iesus vidit parcitatē indeo/
rū tūc volens eos inducere ad largitatē dix/
it. Hō quidā erat dives fulgēti⁹. Hic ho/
mo ē de⁹ omps qui ōr hō ꝓpter excellentez
charitatē. r ōr dives in misc̄dia Ephesio. ij
De⁹ qui dives ē in misc̄dia. nā misc̄die eius
nō est nūerus. Item dives in cognitōne. ad
Ro. xi. O altitudo diuitiarū sapie r scientie
dei. Itē dives in offu possessiōe. ps. lxxxviij
Tui sunt celi r tua est terra. Haz gloria r di/
uitie in domo eius. Qui bēbat villicū. et vil
licus est offus hō qui deputat⁹ est ad custodi
am suiꝑpius Eccl̄. xv. De⁹ ab intio ꝓstituit
hoiem r reliqt eū in manu cōsilij sui scz liberi
arbitrij. et ꝓmisit ei villā, ꝓprie vite r cordis
hāc debere custodire. Juxta illud ꝑ Prouer.
iiij. Omni custodia ſua cor tuū qz ex ipo vita
ꝓcedit. et dedit sibi in ea quīqz mansiones. i.
quīqz sensus exteriores r īteriores ad guber
nādū. et ꝓmisit sibi bona tradita scz bona na/
ture fortūen gratie. Et ille diffamat⁹. i. accu
satus est apud illū. ¶ Sed diceres qs
accusat hoiem coraz deo. Rñdet̄ multi sunt
accusatores. prim⁹ est remors⁹ ꝓscīarū Ro.
ij. Testimonium reddēte illis ꝓscīa ipoꝝ. et
Ambro. li. de offi. Unusqsqz re⁹ in se ipo erit
redargut⁹. Hā ſm Isido. de sum. bo. Omnia
pt hō fugere pter cor suū. nā qcūqz hō vadit
ꝓscia eū nō derelinqt. Jō Aug⁹. O homo si
times iudiciū corrige ꝓscientiā. Haz bt. xi.
q. iij. in cūctis. Quē ꝓscia defendit liter ē in
ter accusatōes. et liber sine accusatoe esse nō
pt si sola que interius adiacet cōscia accuset
Hoc ꝓsiderauit gre. d. Utinā sic vixissez vt
in me ꝓpriā ꝓsciam accusatorē nō brem Se
cūdus accusator ē magnitudo culparū qua/
le fuit pctm̄ sodomiticū Genē. xviij. Clamor
sodomoꝝ r gomorreoꝝ multiplicatus ē. et
pctm̄ eoꝝ aggrauatū est nimis. Hā tale pec
catū est flagicios̄um ſm Aug. et ponit. xxxij.
q. vij. flagicia. Flagicia q̄ sunt ꝫ naturā vbi/
qz r sp repudiāda r pumēda sunt. nā excedit
oēs species fornicatōis. et oim pctoꝝ carnali
um pessimū est pctm̄ qđ ē ꝓtra naturā. Haz
ꝓpter b pctm̄ de⁹ distulit incarnari. qz p hoc
violat̄ ipa societas q̄ cū deo nobis esse debet
cū eadem natura cuius ipe auctor ē libidis
puersitate polluit̄. Ūñ Barthō. brixien. ꝑ
tale crimē pestilentias r tēpestates inducit r
clamat vindictā r accusat psonā. sicut ptz de
Chayn Genē. iiij. Vox sanguis fratris tui a/
bel cla. ad me de terra. dic̄ Gre. v. mo. Om
nis iniqtas apud secreta dei iudicia bzwoces
suas vbi peccatoz q̄ eā ꝓmisit accusat̄. Ter/
ci⁹ est merces laboꝝ iniuria r lesio ꝓmorū
Ja. v. Ecce merces operariorꝝ vtoꝝ q̄ messu/
erūt regiones vtas q̄ defraudata est a vobis
clamat. et clamor eoꝝ in aures dñi sabbaoth
introuit. Est enī pctm̄ ꝓsimile sanguis effusio/
ni Eccī. xxxiij. Qui effundit sanguinē et qui
fraudē facit mercēnario fratres sūt. Quart⁹
accusator est clamor paupm oppressoꝝ vidu
arū r pupilloꝝ Eccī. xxxv. Nonne lacrime
vidue ad maxillā descendūt r exclamatio ei⁹
sup deducentē eas. a maxilla enīz ascēdunt
vsqz ad celū r deus exaudit̄ nō delectabit̄
in illis. Sed implebit̄ illud ps. xi. ꝓpter mi/
seriā inopū r gemitū paupm nē exurgā dic̄
dñs. r ps. ix. de sideriū paupm exaudiut do
minus. Et illud ꝑ Prouer. xxij. Nō facias vi
olentiā paupi. qz paup ē neqz ꝓteras egenū
in porta. qz iudicabit dñs cām ei⁹. et ꝓfiget
eos q̄ ꝓfixerūt aīam ei⁹. Hec sunt q̄ttuor petā
boiem accusantia r in celū clamātia. versus
Clamitat in celū vox sanguis vox sodomoꝝ
Vox oppressoꝝ merces retēta laboꝝ. ¶
Tūc subdit. q̄i dissipasset bona illius. hic ly
q̄ ē nota vitatis ñ similitudinis. eodē mō sicut
Job. i. Cuius gloriā vidimus quasi vnigeni
ti a patre. Et dicit notanter bona illius que
sunt triplicia. s. nate. fortūe r gre. Bōa nate
sunt saītas pulcritudo fortitudo. p q̄ obliga/
mur ad fruēdū bo. vt q̄sto qs famor aut for
tior ē: tāto ad fruēdū ē obligatior Rom̄. xij
Obsecro vos vt exhibeatis corpa vra dicēdo
cū ps. lviij. Fortitudinē meā ad te custodiaz
Bz bec bōa nate dissipāt luxuriosi r auari.
amatores mōi q̄ bis abutūt̄. dicentes illud
Sap. ij. Veīte fruamr bōis q̄ sūt r vtamr cre
tura tāqz ī iuuētute celeriť. ñ ꝓtereat nos flos
tpis. Hi sunt q̄ abutūt̄ oculo ad videndū illici/
ta. de q̄bz Matb. v. Qui viderit mulierē ad
ꝓcupiscēdū ꝛc. abutunt̄ auribz ad audiēdū.
Act. vij. Dura cervice r incircūcisis corde r
auribz vos sp spūisc̄ō resistitis. abutunt̄ līgua

ad loquẽdũ Hiere.ix. Extẽdert linguã suaz
ꝗ arcũ mẽdacij. abutũt oñibꝫ sensibꝫ ad pec
cãdũ hiere.ix. Ascẽdit mors p fenestras no/
stras. abutũtur toto corpe Hiere.v. Satu/
rauit eos z mechati sunt. Jõ.v. Gre. in ome.
Vale bona dñi dispẽsam? qñ ea ꝙ ad vsum
vtutũ accepim? ad vsum vicioz puertim?.
Et dicunt se exculando. ego grauiter acqui/
siui. volo igit bonis vti ꝟm voluntatẽ meam
rñdet bis qui .qz sunt dispẽsatores. i. Cozi/
thi. iij. Sic nos existimet hõ vt mĩstros xpi
z dispẽsatores mĩsterioz dei. Hic tã qrit in
ter dispẽsatores nẽ. scz qui expẽdit bona tẽ/
poralia ad ói honorẽ. ꝓptã necitatẽ z primi
vtilitatẽ. qz dic Gre. Deus diuites nõ abij
cit sz eoz põpositatẽ abhorret z voluptatem.
¶ Idcirco scda bona sunt bona fortũe. que
sunt nobis ꝓmissa vt eis vtamur. et qđ super
est nobis paupibꝫ tribuam? Thob.iij. Et
substãtia tua fac elemosinã. et noli auertere
faciẽ tuã ab vllo paupe. Dicit nãq Basili?
Si fateris ea tpalia diuinitus tibi euenisse.
Cur tu abũdas z ille mẽdicat. nisi vt bõe dis
pensatõis meritũ ꝙseqris. Ille vero decoret
pacie brauijs. est famelici pãis quẽ tu tenes
est tunica nudi tinea demolita. bis bonis for
tune abutũtur prio supbi. de quibus Bern.
Clamãt nudi ꝙrũtur famelici extẽditur in
pterticis. plicatur in manicis. trahit in vicis
qđ subtrahit nobis. Scdi dispẽsantes bõa
tpalia p abusionẽ sunt auari tenaces paupe/
ribꝫ nõ imptiẽtes. de quibꝫ Jacobi.v. Agi/
te nũc diuites plorate vlulãtes in miserijs
vrĩs ꝙ aduenit vobis. diuitie vre putrefac
te sunt. et vestimẽta vra a tineis ꝙmesta sunt
aurũ z argẽtũ vrm eruginauit. et erugo eoz
in testiõniũ vobis erit. nã tales sunt ꝗ fures
de quibꝫ Hiero. Aliena rape ꝙicitur ꝙ sup/
flua tenere ꝓbat. Sed diceres. tamen dñs
hẽbat loculos. Rñdet Aug. xij. q. i. habebat
Habebat dñs loculos a fidelibꝫ oblata cõ
mãs. vt inde suoz necitatibꝫ z alijs indigenti
bus tribueret. nã ꝟm Crisi. Illa pecunia bñ
fuit ꝙ in manu paupis collocat. ¶ Ter
cia bona sunt bõa gre z spualia ꝙ nobis sunt
collata vt p ea vitã eternã ꝙseqmur. nẽo enĩ
sine grã ad illã peruenit Job.vi. Nemo pt
venire ad me nisi pr ꝙ miserit me traxerit eũ. s.
p gratiã. Illa bõa dissipãt p ꝙq pctã morta
lia Beda. Quicũq suã nauem ĩ pctis erpo/
nit sua tpalia male ꝙsumit. z grãz dei p pctm
tollit. et tal' dissipat bõa dñi iui Aug. ad ma/
cedoniũ. et bñ. xviij. q. iij. qđ dicã. Vale pos
sidet ꝙ male vtit vt ptz de diuite epulõe Lu.
xvi. ꝙ ꝓpt abusuz tpaliũ fuit punit? in ĩferno
Tũc iubdit ĩ tertu. et vocauit illũ. s. p citatõz
Ubi citatõ ex iure fit triplr. p scriptũ siue lte
missionẽ. et sic citatiõ p sacrã scriptam. puer.
ix. Sapia misit ancillas suas vt vocarent ad
arcẽ. Sapia sac scripta dr in q ꝙsistit fõs sa/
pietie. Nã ꝟm Hiero. lras ignorat ꝙ sacras
nescit. misit ancillas suas. i. oẽs artes libera/
les ad vocãdũ ad arcẽ summe ciuitatz ihrlm
misit oẽs scias speculatias ad ꝙgnitõz primi
veri boni. et oẽs scietias pticas ad apꝑben
sionẽ summi boni. Oẽs enĩ scie finẽ vltimuz
bñt btitudinẽ. et btitudo ꝙsistit in ꝙgnitõne
primi veri. et apꝑhẽsione sũmi boni. Illaz ꝙ
btitudinẽ quã alij a remotis speculãt. ista fa
cultas dina p subiecto ĩmediato tenz. et ꝙ ñ
ꝓparuerit hunc citatõi ñ iustificabit. puerb.
xxviij. Qui declinat aures suas ne audiat le
gẽ. oõo e? erit execrabil' Lu.ix. ꝙ me erubue/
rit z ꝟmões meos hũc filiꝰ homis erubescet
Scdo citatio fit p nũcios Lu.xiiij. Misit ꝟ. 2.
nos suos. prio moysen Exo.v. De? hebreo/
rũ vocauit nos vt eam? viã triũ dierũ in soli
tudinẽ. et sacrificem? dño deo nro Tercio p. 3.
publicũ edictũ siue solennẽ vocatõez scz oĩm
creaturarũ Ro.iij. Vocat ea ꝙ ñ sunt tãqꝫ
ea ꝙ sunt. ipe enĩ de? vocat ea ꝙ ñ sunt. i. pe/
catores a se auersos tãqꝫ ea ꝙ sunt. p omniũ
creaturaz nut? boitas create vocat ad bonita
tẽ creatoz z pulchritudo create ad pulchri
tudinẽ creatoz. dini enĩ nut? sunt oĩm crea/
turaz dec?. Sz qđ pdest ꝙ clamat oĩs crea
tura z dic oĩs scripta. et tñ pctõres vire ptẽ
nũt Can.v. Vocaui z ñ rñdit mihi. puer. i.
Vocaui z remisiz. extẽdi manũ meã ad cre
atõz creaturaz oẽ ꝙsiliũ meum scz nũcioz de
speristis. ¶ Preter istas tres citatões
citat de? ꝗrto per mortẽ. z ibi optet ꝓparere
Heb.ix. Statutũ e oĩbꝫ hoĩbꝫ sel' mori. De
hac vocatõe bt Job.xiiij. Vocabis me z ego
rñdebo tibi. Et ad hãc vocatõem velis nolis
optet ꝓparere. post mortẽ enĩ vocabit nos p
tubã. i. Cozint.xv. Canet enĩ tuba z mortui
resurgẽt incorrupti. tũc dicet vnicuiq nrm

Quid hoc audio de te. hic inculpat eū quasi dicat. Quid audio ꝙ bonoꝝ corpis es pessimus dissipator. Audio de te ꝙ bonoꝝ aīe es pdigus dispensator. Audio de te ꝙ bono rū tpaliū sis supfluus dilapidator. de hoc auditu dicit. ps. lxxvij. Auduit dñs ⁊ distulit scz vsq; ad vocatōem iudicij. tūc dicet. redde rationē villicatōis tue Albert⁹ d. O verbū districtū. verbū anxiū. durū ⁊ tremebundū. redde rōem. licet enī infinite sint creature tamē a solo boīe quereť rō. qz solus homo in aīa immortalis ⁊ rōnalis ē. vt hī in ca. xv q. i. Verito. §. et eo. Boīes qz rōnales sunt facti ⁊ de se ⁊ de oīb⁹ reb⁹ quas in vitā vite pītis acceperūt rōem reddituri sunt deo. ⁊ p suoꝝ actuū qualitate recipiēt aut gloriā aut penā. Sacre tamē legis auctoritate aīalia iubētur interfici nō ꝓpter ꝓscīam peccati. sz qz restricāt memoriā facti. et sic sol⁹ bō reddet rōem. Juxta illud. ij. Corint. v. Oīmes enīm nos manifestari oportet añ tribunal xpi. ut referat vnusquisq; ꝓpria corpis, put gessit sive bonū sive malū. ubi apienť libri ꝓscīe Apoca. xx. Aperti sunt libri et iudicati sunt mortui. ex his q̄ scripta erāt in libris ſm opa eorū. et mare dedit mortuos qui erant in eo. et mors ⁊ infern⁹ dederūt mortuos suos qui in ipis erāt. et iudicatū est de singulis ſm opa ipoꝝ. dicēdo redde rōez. anť. O iuste iudex signasti q̄ i sæculo pecuniā ⁊ siluisti ⁊ patiēs fuisti. ve mihi. demū q̄res ⁊ nō silebis cū dices. redde rōem a maximo vsq; ad minimū.

Al ℣ Prio a plātis q̄retur rō de ingressu ꝛ pgressu ⁊ cōgressu. ℣ Prio de ingressu. s. quō intrasti an p portā symonis vel xpi dei ⁊ bois. q̄s introduxit te vitas vel falsitas. de⁹ vl dy abolus. grā vel munus. caro vl spūssanctus. Si p fraudulentiā intrasti in locū sanctitatis. Si p violentiā in locū libertatis. si p carnalem copulā in locū spūalitatis. si p pecuniam in locū gratitudinis. Quō intrasti. nā dicit Joh. x. Qui nō intrat p ostiū in ouile ouium sed ascēdit aliūde hic fur est ⁊ latro. Secō redde rōem de pgressu quō viristi Isa. xxij. de Sobna ꝓposito templi q̄reť Quid tu hic aut quasi cuis hic. i. qualiter viristi. sicut fabros vel rusticus bō vel pec⁹. naz hī. i. q. i. vilissimus. Vilissimus pputād⁹ est nisi precellat scīa ⁊ sanctitate qui est honore pstanti or. gre. Prelati tot mortibus digni sunt quot malis exēplis subditos advicia trahūt Tercio q̄reť de cōgressu. s. quō rexisti sicut rector aīaꝝ vel collector pecuniarū. nā d. Aug⁹. et hť. viij. q. i. sunt in eccīa. Sunt in eccīa q̄dā ꝓpositi de q̄bus apl⁹ Paul⁹ dic. sua q̄rētes nō q̄ ieſu xpi. q̄d est sua q̄rētes. nō xpm gratis diligētes sed deū nō ꝓpter deū q̄rētes. tpalia comoda seq̄ntes. lucris inhiātes. honorē ab boīb⁹ appetētes His dicet illud Hiere. xvij. Ubi est grex datus tibi. Etiā q̄reť a plātis. quō expēdistis ad honorē dei ⁊ ad salutē aīaꝝ vel ad voluptatē corpis. Dic enī Hiero. Quidq̄d hūt clerici paupm est. xij. q. ij. aurū. Aurū eccīa hz nō vt habet sz vt eroget ⁊ subueniet pauperib⁹ in necītatib⁹. sicť in. c. sequēti. glia. vbi d. Hiero. Gla epi ē pauperū opib⁹ pūdere. Ignominia sacerdotis ē pro prijs studere diuitijs. nat⁹ in paupe domo ⁊ in tugurio rusticano q̄ vix milior cibario pāe rugientē ventrē saturare poterā. nūc similā ⁊ mella fastidio Itē q̄reť de regib⁹ ⁊ principibus. iuxta illud Sap. vi. Audite reges ⁊ iudices terre qm̄ data ē vobis ptās a dño ⁊ virtus ab altissimo q̄ interrogabit opa vra ⁊ cogitatōes vra ⁊ scrutabit ic. seq̄tur. horrende ⁊ cito apparebit vobis. qm̄ iudiciū durissimū in his qui pfunt fiet cū dicet eis redde rōez sz vtrū fuisti tutor paupm l' expoliator. Si presedisti vel destruxisti. Naz hī. xxij. q. v. regū. Regū, prīū est facere iudiciū ⁊ iusticiā et eripe de manu calūniātis vi oppressos. et implebit in eis illud Jerē. Veniet ad iudiciū dura allegatio paupm. clamor viduarū. ⁊ gemit⁹ pupilloꝝ. et tūc exiguo cōcedetur misericordia. sed potentes potēter tormēta sustinebūt Sap. vi. B ℣ Tercio q̄retur rō de oīb⁹ in ptāte pstitutis. capitaneis. iudicib⁹. pfulib⁹. et vnicuiq; dicet. redde rōem. sz q̄modo iudicasti. Hā dicit. xi. q. iij. qui recte. Qui recte iudicat ⁊ premiū remunerationis expectat fraudē in deuz ppetrat. qz iusticiam quā gratis imptiri debuit acceptōe pecunie vendidit. Dicit etiā. xi. q. iij. nō licet. Non licet iudici vendere iustū iudiciū. et si liceat advocato vendere iustū patrocinū. O q̄t sunt tales venditores ⁊ psonarū acceptores in iudicio nō hītes deū pre oculis. nō iusta iudicia sed munera. Nō q̄rit Innocē. dicens.

Clamat paup nullus audit. loqtur diues q̄ libet applaudit. et qđ pei est dicit Isido. Et ponit. xi. q. iij. paup. Paup dū nō hz qđ offerat nō lolū audiri ꝓtenit. hz etiā ꝓtra iusticiā ⁊ veritatē oppimit. Detlibꝫ Isa. v. Ele q̄ iustificatis impiū ꝓ mūeribꝫ ⁊ iusticiā iusti aufertis ab eo. Quarto q̄rit rō de mercatoribus. s. quō emisti vel vēdidisti. si vere vel doloſe. nā v. Leo papa. Difficile ē inter ementes ⁊ vēdentes nō intervenire pctm̄ vt iplea tur illđ Isa. xlvij. Negociatores tui ab adolescētia tua vnusq̄sq̄ in via sua errauit. res enī ꝓprias vicioſas laudāt. alienas vitupant De hꝫ Prouer. xx. malū ē. Malū ē dicit oīs emptor. et cū recesserit tūc gloriabit. Redde rōez si carī vendidisti ꝓpter tpis dilatōem. q̄ est vsura nisi hō esset dubi? si tpe solutōis esset tāti valoris. extra de vsuris. c. in civitate. Itē redde rōem si decepisti ꝓpīm in pondere ⁊ mēſura vel nūero. Nā hī Leui. xix. nolite facere iniquū aliq̄d in iudicio. in regula. in pōdere. in mēſura. Nā ōr extra de emp. ⁊ ven. vt mēſure. Et mēſure ⁊ pōdera iuſte fiant. si q̄s iustas mēſuras ⁊ iusta pōdera lucri cā mutare p̄sumpſerit. xxx. dieb̄ in pāe ⁊ aq̄ peniteat. Jō ap'ls. i. Thes. iiij. Ne q̄s ſuper grediat̄ neq̄ circūueniat in negocio fratrez suū q̄m vindex ē dñs de bis oīm. Itē red de rōem si in festiuitatibꝫ emisti vl vēdidisti q̄ inhibitū ē vt extra de fer. Nēs dies dñicos dēm? obſuare vt in eis mercatū nō fiat Et de ꝓse. di. iij. ieunia. Die dñico nihil aliud ē agendū nisi deo vacādū. ¶ Nā tales emptores ⁊ vēditores q̄ violāt festū dei dñice peccāt in pr̄em. in filiū ⁊ ſſ. Primoī in patrē cui? potētia mōs isto die creatus ē. Scđo in filiū. cui? sapīa mōus redemptus ⁊ isto die surrexit a mortuis. Tercio in ſpiritū ſanctū. q̄ tali die mūdo missus ē. et p q̄s ingrati ſūt creatori redēptori ⁊ ꝓſolatori. nā legit Nūeri. xv. de eo q̄ ligna collegit in ſabbato nesciētes q̄ pena punire deberēt reclu ſerūt in carcerē. dixit dñs ad moysen. morte moriat̄ hō iſte. obruat eū lapidibꝫ oīs turba extra castra. et Deutr. xxviij. Si audire noluer is q̄ ego p̄cipio tibi xcmēt oēs maledicti ones iſte sup te. maledict? eris ī civitate. maledict? in agro ⁊c. Quīto q̄rit rō de ꝓiugatī quō ꝓtraxisti. quō vixisti in ꝓiugio tuo. quō ꝓplem docuisti. si exēpla bona vel mala eis tri buisti Sap. iiij. Ex iniq̄s pntibꝫ oēs filij qui nascuntur testes sunt neq̄cie. Idcirco redde rōem si hūaniter vel bestialiter vixisti. Nam hī Thob. vi. Qui ita ꝓiugiū suscipiūt vt deum a se ⁊ a sua mēte excludāt. et sue libidini ita vacēt sicut equ? ⁊ mul? quibus nō est intellect? hz ptātē demoniū sup eos. ¶ Itē nō solū a predictis q̄rit rō. sed de oīmibꝫ hominibꝫ in generali. et de eoz cogitatōibꝫ v̄bis ⁊ opibꝫ. Prio de cogitatōibꝫ Sap. i. In cogitatōibꝫ impij interrogatō erit Gre. Sic deus vias nr̄as ꝓsiderat vt minutissime cogitatōes indiscusse nō maneāt. ¶ q̄ tot luxuriosas cogitōes vel etiā vindicatiuas aut alias volūtarie ī mēte gerit quō rndebūt. Idcirco q̄libet hz custodire coz suū Aug. Quidq̄d puhz dicere pudeat cogitare hꝫ cogitare crimē ē qđ dicere nepbas est. q̄d hō vereat dicere coz̄ hoīb' facere: hz vereri coz̄ deo cogitare. q̄ hō videt ea q̄ parēt. de? aūt intuet coz i. Regū. xvi. et Prouer. iiij. Oīm custodia ſua coz tuū. Scđo redde rōez de v̄bis mat. xij. Omne v̄bū ociosum ⁊c. Piero. Ociosuz verbū est qđ sine vtilitate audiētis ⁊ loquentis ꝓfertur. si enī de tali hz reddi ratō q̄d tūc de verbis adulatorijs. detractorijs maledicꝫ Ideo Isido. Discerne quid loq̄ris talis sermo ꝓcedat de ore tuo qui expedit ⁊ nō impedit. et subdit. Sermo vanus vane mētis signū est. q̄lis enī ſmo audit̄ talis anim? ꝓbat̄ Ephe. iiij. Omis ſmo ex ore vr̄o nō ꝓcedat. ⁊ Mat. xij. Ex v̄bis tuis iustificaberis. ⁊ ex v̄bis tuis ꝓdēnaberis. Jō ſm Aug. Loquela enī rōnabilibꝫ data ē vt sit rōnabilis. puer. x. Qui moderat̄ labia sua prudentissim? est Nā qui ꝓsiderat rōem reddēdā de oīb v̄b nō displicet sibi silentiū. nā per hoc posset hō ꝓfuare aīaz suā Prouer. xiij. Qui custodit os suū custodit aīaz suā. Tercio dicet̄ vnicuiq̄ redde rōem de opibꝫ Eccs. xij Cuncta q̄ fūt adducet deus in iudiciū. p oīm errato sive bonū sive malū sit. ⁊ de oīmibꝫ gressibꝫ pedibꝫ. visionibꝫ. tactis. et auditōibꝫ illicitis. Mat. xvi. Reddz vnicuiq̄ ſm opa sua Augusti. de pīa ¶ Peccata sive pua sive magna nō pñt esse impunita. ¶ Hoc ꝓsiderās Job. ix dixit. Verebar oia opa mea sciēs q̄ nō parceres deliquēti. Sup hoc d. Gre. in mora.

Deus pcet penitẽti ſz nõ peccãti. Cñ legit exẽplũ q̃ abbas quidã bona monaſterij diſſi pauerat multiſq̃ pctis onerat⁹ fuit. ad quẽ infirmãtẽ venit iuuenis quidã albis indut⁹ d. Bitis pat⁹ dñe abbas die tercio veire me cũ ad dñm meũ redditur⁹ rõem vniuerſe vi te vñe. quẽ ille interrogauit. Et q̃s ẽ dñs tu⁹ ad cuius me citaſ iudiciũ. At ille. dñs meus eſt xp̃s q̃ fecit celũ ⁊ terrã. quib⁹ auditis. ab/ bas pticuit vtiq̃ faciẽ ſuã ad parietẽ anxie flẽs ⁊ gemẽs. Quẽ cũ amici ſui pſolarent. q⁹ eſt ſpes ſalutis a medicis cauſaſq̃ triſticie q̃ quirẽtes nil loq̃bat. tandẽ vero importunis coact⁹ pcib⁹. ad dei mãt iudiciũ etiã viſibili/ ter die tercio ſũ citatus. et mihi dicitis. cur triſtaris. hortãtib⁹ ergo amicis ad pñiam rñ dit. nõ agẽde pñie tps eſſe ſz rõis reddende. eo igit diſſimulãte penitere venit ad eũ ter/ cio die idẽ iuuenis. Uenite inq̃t dñe eamus ad dei iudiciũ. ſurrexit ille de lecto. et mẽbr̃ infirmis ſeq̃bat angelũ. Cũq̃ ad mediũ do/ mus veniſſet nõ ſe tenẽs p debilitate cecidit retroſuz et fractis ceruicib⁹ emiſit ſpm̃. ⁊ ſta tim rapt⁹ eſt ad dei iudiciũ. nã vt ait Aug. in ſmone innocẽtũ. Hac q̃ppe aiã diuerſione pcõr pcutiet vt moriẽs oblitiſcat ſui. q̃ dũ viueret oblitus eſt dei.

De eadem dominica.

Sermo. cxxv.

Redde rõem villicatõis tue. Luc. xvi. Verba. ꝓpoſita tria nob⁹ inſinu/ ant. vicz exactionẽ ineuitabilez cre/ ditoris. et obligatõem inexcuſabilem debito ris. aſſignatiõem vel cãm rõnalẽ poſſeſſoris. primũ ibi. redde. ſcõm ibi. rõem. terciũm ibi. villicatõis. cũ ſm Aug. Tot ⁊ tant⁹ ſum⁹ bñficior⁹ ꝓſcij q̃t ⁊ q̃tarũ in deũ offenſionuz Quid ẽ q̃ dñs a nobis exigit rõem q̃ de mil leſima pte imo de nullo ſatiſfacere poſſumus dicẽte Job. ix. Uere ſcio q̃ ita ſit q̃ nõ iuſti ficab̃ bõ ꝓpatus deo. et ſi voluerit ꝓtendere cũ eo. glo. rõem exigẽdo. nõ rñdebit ei vnum p mille. ꝓpter q̃ Eccl. xliij. 9r. Ne labore/ tis ſz rõem ꝓponẽdo. nõ enĩ ꝓbendetis. et ſeq̃tur. multa abſcõdita ſunt maiora bis ſz de bñficijs q̃ accepim⁹. pauca enĩz vidimus opm eius. Q̃ ꝓſiderãs Ber. d. Eia dñe vi patior. rñde p me. in manus tuas cõmendo duo minuta ſcz corpus ⁊ ani mã. tu perſolue oñib⁹. tu ab oñib⁹ libera. q⁹ tu es de⁹ ⁊ non hõ. et q̃ oĩb⁹ hoĩb⁹ impoſſibile ẽ hoc tibi faci le eſt. Nõ enĩ cuiq̃ ꝓria ſatiſfactio ſufficit. Modicũ illud q̃cũq̃ ẽ nõ patit reſeruari. et licet vt dicit Ber. Neo q̃ d⁹ retribuere pt tã copioſe cumulauit ſup nos miſericordi am ſuã. nã m̃ta delinq̃m⁹ tã fragiles ⁊ nihil ſumus. tã plenus ⁊ ſufficiẽs ille ſibi bonoruz nr̃or⁹ nõ eget. ¶ Sũt enĩ q̃ttuor debi tor genera in q̃b⁹ oĩa includũtur de quibus rõem reddere optebit ſcz de ꝓmiſſis ſolutõez de acceptis gr̃arũ actionẽ. de ꝓmiſſis rõem de admiſſis ſatiſfactionẽ. ad q̃rũ ſingulorum ſolutõem ſi mille annis⁹ viverem⁹ ꝓſoluere nõ poſſemus. et hoc ẽ q̃d ait Ber. Nõne ſi cõ ferrẽtur in me oẽs vite filior⁹ adã ⁊ oẽs ſecu li dies. et labores oĩm hoĩm qui ſunt fuerũt ⁊ erũt. q̃d hoc eſſet ad ꝓpatõem debitor⁹ me/ orũ. ꝓſoluamus tñ q̃d poſſumus. et de te re/ ſiduo eius miſcõiam implorem⁹. Nõ et go dẽmus facere de ꝓmiſſis deo ſolutionez Quid ſit aũt q̃d ꝓmiſim⁹. Sciendũ ẽ q⁹ du plex eſt ꝓmiſſio. ſcz generalis ⁊ ſpẽalis. Ge/ neralis quã oẽs xp̃iani ĩ baptiſmo ꝓmiſerũt que obligat ad mãdata. Scõa ẽ ſpecial⁹ q̃m ſibi religioſi ꝓmittũt p voti exp̃ſſionez. De generali ergo ꝓmiſſione d. apl's. Roma. vi. Quicũq̃ baptiſati ſumus in xp̃o ieſu ĩ mor/ te eius baptiſati ſumus. ꝓſepulti enĩ ſumus cũ illo p baptiſmũ in mortẽ. In q̃ baptiſma/ te deo dicamur in pl'm. et ipe nobis in deũ vt dicat nobis illud Deutro. xuij. Elegit te deus vt ſis ei in pl'm peculiarẽ de cũctis gẽ tib⁹ q̃ ſunt ſup terrã. et tu elegiſti dñm vt ſit tibi de⁹ ⁊ ſcias mãdata ⁊ cerimonias ei⁹. Et ꝓpter hãc mutuã ꝓfederatõem ꝓfidẽter dice re poſſum⁹. illud p̃s. xciij. q⁹ ipe eſt dñs de us noſter nos aũt pl's eius ⁊ oues paſ. eius Quã gratiã ꝓmẽdãs dicit. Nũ parũ vobis eſt q̃ ſepauit nos deus iſrl' ab omni pl'o. et iũxit ſibi vt ſuitetis ei. Nũeri. xvi. De q̃ ele ctõe dicit Aug. Eya aĩa mea ſi cogitare poſ/ ſes q̃t ⁊ q̃les in ꝓpatõe tui abiecti ſunt q̃ hãc q̃ data eſt tibi gratiã ꝓſequi nõ ꝓterũt. certe multi ab initio vſq̃ in hãc diẽ. q̃ multe gña tiones hominũ trãſierũt q̃ oẽs ſine dei cogni tõne ſine p̃cio ſue redẽptiõis in interitum

sempiternū delapse sunt. offib⁹ illis redemptor tu⁹ te ꝓtulit qñ tibi hāc gratiā ꝓtulit. ḡm nullus illoꝝ percipe meruit. Et ḡre ꝑlata es offib⁹ illis ⁊ ḡre factū est hoc in te. nunqd tu fortior. nūqd sapiētior. nūqd nobilior aut dilector offib⁹ illis vt hanc specialē gram sortiri meruisti. ⁊ cur hoc in te factū sit nullā preter gratuitā saluatoris caritatē cām poteris inuenire. dicereq; ei cū ps. xvij. saluū me fecit qm̄ vo. me. et ꝟ pacto dei ad nos ⁊ nr̄i ad deum. deus ⁊ dns nr̄ tenet nobis ab offib⁹ malis defensionē. nos vo ecōuerso obligam̄ ad mādatoꝝ suoꝝ obseruatōem. ¶ Dei aūt debitū ꝓmissum plenissime nob seruās dic̄ illud Leui. xxvi. Recordabor federis mei pristini. ⁊c̄. Cū Deutr. i. ꝓportauit te dns deꝰ tu⁹ vt solet hō gestare paruulū filiū suū Itē Ozee. xi. Et ego q̄si nutrici⁹ ephraim portabā eos in brachijs meis. Deꝰ ergo ꝓmissum suum fidelr exhibēs tā sollicita custodia nos ꝓtegit vt nulla vnq̄ creatura nocere possit nobis. ꝓtestās oēm creaturā ⁊ dicēs Nolite tāgere xp̄os meos. qđ ꝑsiderans apls Ro. viij. dicit. Certus sum q̄ neq; mors neq; vita ⁊c̄. Sz attēde q̄ta apls ibidē enumerauerit mīme tñ adiecit. nec nosipi. nimiꝝ hec ē libertas qua nos xps liberauit q̄ nulla penitus creatura alia euellere nos ab eo aut violēter auertere possit sz sola nr̄a deserere possumus volūtate. vñ Michee. vij. Caue ab ea q̄ dormit in sinu tuo. i. ꝓpria volūtate. et de cetero esto securus. deꝰ ergo dicēs nobis illud hie re. xviij. Si irritū ꝑt fieri pactū meū ⁊c̄. monz rogat p̄cipit⁊ hortat nos ut ei fidē mutuā seruātes qđ ei vouim⁹ obseruem⁹ dicēs nob illud Deutro. xxiij. Cū votū voueris dño deo tuo nō tardabis reddere. qz requret illud dns deꝰ tu⁹ ⁊ si morat⁹ fueris reputabit tibi in peccatū. si nolueris polliceri absq; pctō eris. qđ aūt semel egressum ē de ore tuo obseruab⁹ ⁊ facies sicut ꝓmisisti. Cū igit in baptismo renūciauerim⁹ diabolo ⁊ oīib⁹ pōpis eius q̄ sunt mūdus cū suis ꝓcupiscētijs. et votū vouim⁹ deo iurātes de cautōne fideiussoꝝ p̄nozum nos obligamus ⁊ promittimus deo nostro nos seruaturos ⁊ eius p̄cepta seruaturos q̄ adeo sunt necc̄ia q̄ sine eis hoi nō est salus. Unde Mat. xix. dicit nobis deꝰ Si vis ad vitam ingredi serua mādata. nā dr. ps. cxviij. Vale dicti q̄ declināt a mādatis tuis. Uerū qz mādata mlta sunt vtpote decez legalia ⁊ mlta alia q̄ ꝓsequi longū esset. nec tpis brevitas sinit ea enarrare. nec narrata pñt simplices obseruare. Jō de vnico eius mādato inter oīa mandata in q̄ vno oīa alia includūtur dicēte sapiente Eccl. ij. Qui timēt dñm custodiūt mādata eius. q̄ vno seruato oīa sunt seruata: breuiter est dicendū. ¶ Est aūt hoc mādatū timor dñi qđ adeo facile ē q̄ de hoc nullus tam paup tā infirm⁹ valet se excusare si vellet. iuxta illud Exo. xxx. Diues nō addet et pauper nihil minuet. De hoc ergo mādato duo breuiter pstringūtur. s. primū de eius facilitate scōm de eius vtilitate. De prio aūt. i. de facilitate dr Deutr. xxx. Mandatū hoc qđ ego ꝓcipio tibi hodie nō supra te ē. neq; procul positū nec in celo sitū vt possis dicere. q̄s nr̄m valet in celū ascēdere vt deferat illud ad nos vt audiam⁹ atq; ope ꝓpleam⁹. neq; trās mare positū vt causeris ⁊ dicas q̄s e nob poterit mare trāsfretare. et illud ad nos vsq; deferre vt possimus audire ⁊ facere qđ ꝓceptū ē. sed iuxta te ē sermo valdē ore tuo ⁊ in corde tuo vt facias illū. Jō ber. Nō te optet o bō maria trāsfretare. nō nubes penetrare. nō trās mare ire necē est. nō grandis oñdit tibi via. nisi vsq; ad teipm occurre. Cur aūt oñdit tā facile timere deū. rō est. qz oīa q̄ sunt incitant ad timorē. sursum eni deꝰ quē offendim⁹. de q̄ ps. lxv. Terribilis in ꝓsilijs ⁊c̄. sine hic deorsum infern⁹ quē peccatis nr̄is merumus de q̄ ps. ix. Cōuertātur pctōres in infernum retro pctā accusantia añ districtū iudicium. Zopbonie. i. Dies ire dies illa. dies tribulatois ⁊ angustie dies calamitatis ⁊ miserie. dies tenebrarum ⁊ caliginis. dies nebule et turbinis ⁊c̄. de q̄ Gre. Pensate fratres cbarissimi extremū diē iudicij sup corda repbo tū q̄ta austeritate vidit ꝓpheta amarescere diē quē tot appellatōib⁹ nō potuit explicare Sicr mors añ nos. De cui⁹ discrimine dicit Eccl. xli. O mors q̄ amara est memoria tua. Circa nos hui⁹ vite discrimia. i. Job. v Tot⁹ mōs in maligno posit⁹ est. tot laqueos mortis iacies. q̄t mōs delectamēta ⁊ caro illecebras in se cōtinet. Intra nos vo defect⁹ nr̄i ꝓsiderati sicr timorē incutiūt Ysaie. xlvij Intra in tenebras tuas filia caldeoꝝ Berñ.

Sermo

Quãdiu in meipm respicio in amaritudine mozaꝝ oculus me⁹. Et subiungit. Quid mõ necesse ẽ singulas ei⁹ miserias enumerare cũ sit onerata pctis. effusa tenebris. infecta con cupiscẽtijs. pna in malũ. et postremo totius ꝓfusionis ignominia plena. Lege ergo o bõ de teipo testimoniũ veritatis ⁊ hac luce communi iudicabis te indignũ. ¶ Scõo sciendũ de timoris vtilitate. q̃ licet infinita sit: vt nec mensurari nec nũerari nec estiari valeat. ipam in tres pticulas diuidamus. Timor enĩ pfẽ vitã sanctificat. in iudicio certificat. in celo glorificat. ¶ Dño dico pfectam vitã sanctificat. q̃ sanctificatio in tribꝰ consistit scz in peccati expulsione. gratiarũ collatõe. perfectois ꝯclusione. ¶ Dño timor ingrediẽs expellit pctm̃. nã statim vt ingredit cor hominis timore ꝯcutit. ꝯcussum ad deũ ꝯuertit. conuersum aũt illuminat. illuminatum videt in magna displicẽtia q̃ ꝑmisit. displicẽtia autẽ statim inducit pniaz. q̃ habita pctm̃ expellitur et cor a sordibꝰ emundat. Ergo ꝺr Eccĩ. xxi. Qui timet deũ ꝯuertet ad cor suũ. Et Eccĩ. i. ꝺr. Timor dñi expellit pctm̃. et ¶ Prouerb. viij. Timor dñi odit malũ. Expulso aũt peccato Scõo tñor dñi hoiez ociosũ eẽ nõ sinit. ꝓgrediẽs meret gratiarũ collatõem Eccĩ. xv. Qui timet deũ faciet bõa. Et iterũ Eccĩ. ij. Qui timẽt deũ custodiũt mãdata eius. que impleta gratiam ꝑmerẽtur. De hoc effectu timoris q̃ gras hoies ꝑmerentur dicit Her. In veritate ꝯperi nil ita efficax esse ad gratiam ꝑmerandã. recupandã. retinendã cũ q̃ omni tpe inueniaris nõ altũ sape sed timere. Tũc ergo cũ arserit gra time cũ abierit. time cum reuertet. denno succedãt sibi vicissim in aõ tuo illi tres timores. cũ adest time vt nõ digne operis ex ea. q̃ si recesserit tũc mlto magis timendũ est. qz vbi deficit tibi gra ꝺficz ⁊ tu. time ergo gra pfẽ scz ampli⁹ in subtracta tãcũ mox casurus. nec dubites in casu superbiã. etiã si nõ appareat aut nil tibi ꝓscius es. qꝺ enĩ nescis scit deus q̃ hũilibꝰ dat graz nõ hũili ꝑmanẽti aufert datã. ergo est argumentũ supbie priuatio gre. cũcũ interdũ subtrahat nõ ꝓ supbiã que iaz est. sed q̃ futura ẽ Si vero gra reciprocata fuerit. qz redierit. tũc multo plus timẽdum. ne forte ꝓtingat recidiuũ pati. btũs es ergo si cor tuũ isto timore repleueris vt timeas pro accepta gra. amplius ꝑ amissa. multo plus pro recuperata.

Tercio timor dñi gratiarũ actõem includit. egrediens vite pfectionẽ. non q̃ timor anie egrediat ꝑ quẽ semꝑ ad deũ ꝙuertim̃. sed q̃ in amore amittat qꝺ insinuãs ¶ Berñ. dicit. q̃ seta filo boc timor amori. seta enĩ egrediẽs filũ post se trahit. et timor egrediẽs inducit feruentẽ amorẽ. q̃ amor cũ pfecte cordi inseruerit edificat vitã bois ad pfectã charitatez vñ Eccs. vij. Qui timet deũ nihil negligit. qui aũt nihil boni negligit mala nõ admittit ⁊ bona nõ amittit. Qui aũt talis est pfectus merito reputatur. et hoc est qꝺ dicit Eccĩ. ij Qui timẽt deum inqrẽt q̃ bñplacita sunt ei qꝺ qui faciũt nõ solũ inquirũt qd mandauerit dñs qꝺ ꝓpriũ est fuoz. sed solui debet qd velit qꝺ ad filios ptinet. dñi aut q̃rit qd placeat deo boc ꝓpriũ est pfectoz. ¶ Secũdo timor dñi in iudicio certificat vt securi ns appareat cora deo Eccĩ. xxxiij. Qui timz deũ nihil trepidabit. timẽs enĩ deũ ex omnibꝰ viribꝰ timet Eccĩ. i. Timẽti deum bene erit in extremis ⁊ in die ꝺfunctois sue bñdicet. et iterũ Eccĩ. xxxiij. Timẽti deũ nõ occurrẽt mala. Tercio timor dñi in celo glorificat. de q̃ ps. xviij. Timor dñi sanctus ꝑmanet in seculũ seculi. Nam sanctos dñi timẽtes in celo glorificat in eternũ Eccĩ. i. Timor domini gra ⁊ gloriatio ⁊ leticia ⁊ corona exultationis. Et iterum. Timor dñi delectabit cor ⁊ dabit leticiã ⁊ gaudiũ in longitudinẽ dierum̃ Hec ergo tria scz vite sanctitatẽ. celi tocũditatẽ. iudicij securitatẽ timor dñi sanctus ꝙfert de quibꝰ omnibꝰ summatim pstrictis ꝺr Thobie. iij. Habebis multa bona si timueris deum q̃ oia ꝙsiderãtur in iudith. xvi. q̃ ait. Qui timẽt deũ magni erunt apud te per omnia. q̃ autẽ fiant magni insinuat. ps. cxij. dicẽs. benedixit omnibus qui timent dominũ. ¶ Occasione cuius dicitur Ecclesiastici. xxij. Nihil melius q̃ timor dei. Et iõ Eccĩ. xxv. ꝺr. Beatus bõ cui donatũ est bre timorẽ dei. quia nihil deest timentibꝰ eũ. Quẽ timorẽ domini sanctũ ⁊ filialem nõ seruilem. co q̃ seruus nõ manet in dño in eternũ nobis ꝙferat ipe de⁹ qui merito est timendus.

Deeadem dominica.

Sermo.cxxvi.

Rdde rõem villicatõnis tue.scribit vbi lup̃. ℣ Expedito vno gñe de debitoꝝ solutõe p̃missoꝝ nũc eri gẽte ordine ꝙuenies ẽ vt dicem⁹ sup̃ acceptis a deo de gr̃arũ actõne.nã dicit Aug. Si sup̃ acceptis oĩm largitori gr̃am deferam⁹ oĩa q̃ ad salutẽ accepim⁹ in pernicie ꝙuertũtur.uerũ qz nẽo p̃t ex affectu gr̃as agere si ñ cognoscat bñficia q̃ accepit vt eisdẽ ꝙgnitis ad gr̃aꝝ actõez faciliꝰ excitet q̃ lz innũerabiles sint ⁊ penit⁹ infinite ita vt nulla lĩgua etiam angelica ea valeat explicare.nos tam̃ de ipis balbutiẽdo loquẽtes in q̃nario nũero p stringamus q̃ bñ Mat.xxv.quicq talentoꝝ nũero designat.dedit enĩ nob nosipos ad exstẽdũ.tpalia ad sustentandũ.angelos ad fruẽdũ.celũ ad descẽdũ.seip̃m ad feliciter p fruẽdũ. De p̃io dr Eccl̃.xvij. Deꝰ creauit de terra hoiem ⁊ fm imaginẽ suã fecit illum et iterum conuertit illum in ipsam ⁊ secm̃ se restituit illum virtute Numerum dierum ⁊ tempus dedit illi.et dedit illi ptãtẽ eoꝝ que sunt sup̃ terrã.posuit timorẽ illi⁹ sup̃ oẽz carnẽ.⁊ dñat⁹ ẽ bestiaꝝ ⁊ volatiliũ. Creauit ex ipo adiutoriũ simile sibi.ꝙsiliũ et lingua ⁊ oculos ⁊ aures ⁊ cor dedit illis excogitãdi.et disciplina intellectus replenit illos Creauit illi sciam spũs.sensu ipleuit cor illoꝝ.et mala ⁊ bõa ondit illis. In q̃b vbis multiplex prerogatiua creati hois declarat̃.de q⁹ p̃rogatiua d. Aug. Cõsidera o hõ. qz deꝰ tu⁹ dedit tibi esse.⁊ pulchrũ esse. nã fm exteriorẽ hoiez fecit te.rectũ vt p corpis rectitudinẽ animũ ꝙmoneret.Et lz ẽ qd d. Eccs. vij. Deꝰ fecit hoiem rectũ ⁊ ipe se infinitis mulcuit q̃stõibꝫ Vñ Omdi. Os hoĩ sublime dedit celumq̃ videre vt sez p celi intuitũ ꝙmoneak⁹ sua p pria ꝙmãsione.et iõ p hoc nobile corp⁹ si recte ⁊ ordinate eo vtimur bõa acq̃rem⁹ infinita.valet enĩ corp⁹ nr̃m sanũ ad pñie ꝙtritõez infirmũ ad meritoꝝ cumulatiõez.mortuũ ad liberã evolatõem.resuscitatũ ad eternã glorificatõem.et licet multa dei dona sup̃ nos reluceãt in corpis creatõe.in infinitũ tamen ⁊ amplꝰ ipi⁹ gr̃a apparet in aie decoratõne. quã ñ min⁹ q̃m suã imaginẽ formare dignatus ẽ. rõis ꝙticipẽ.bitudinis capacẽ. q̃ tam nobili dignitate ẽ insignita vt p vnionez ad vitã gr̃e valeat puenire. Teste apl̃o.i.Corĩ. vi. Qui adheret deo vn⁹ spũs ẽ cum eo. Ad hãc gl̃iaz addidit. vt sicut deꝰ penit⁹ immortales viuerem⁹ Ber. Humana nata sic ꝙdita est vt habeat iugiter,ptisorẽ quẽ pri⁹ habuit ꝙditorẽ. vt q̃ nisi p ipm eẽ nõ ꝓterit etiã sine ei⁹ administratõe nõ valeat omno ꝓsistere qđ idcirco dñs facere voluit vt cũ aliq̃d necesse habuerit deũ habeat ꝓtinuo ad quez ꝙ singulis necessitatibꝫ ꝙfugere ꝓpteat ⁊ deum diligere incipiat.et diligendo p̃ oculis asuescat bñe quẽ pũ ⁊ benignũ administratorez sp̃ inueniat. ℣ Sedo dedit nobis bõa tpalia ad sustentandũ.in q̃ dono oez modũ et mẽsurã videt̃ excedere.qz nobis sine exceptione contulit vniuersa.s.celum terram mare ⁊ oĩa q̃ in eis sunt. Que certatim ad nr̃az sustẽtatõem q̃z eruditõez ꝙsolatõez dilectoꝝ nr̃is necessitatibꝫ obsequũtur. qđ in p̃dicta auctoritate etiã ex pte tãgit̃. cũ dr dedit hoĩ ptãtẽ eoꝝ q̃ sup̃ terrã sunt. qđ adhuc aptius Gen̄.xlv. Dabo vobis oĩa bõa egipti Glo. qui dicit oĩa nihil excipit. Vñ Aug. Respice o hõ qđ tibi nõ suiat.ois creatã ad hũc fin̄ cursum suũ ordinat vt tuis obsequijs famulet̃.tuis vtilitatibus deseruiat.tuisq̃ oblectamẽtis piter ⁊ necitatibꝫ fm affluẽtiã ꝺficiẽtẽ occurrit.hoc celũ.hec terra. hoc mare.hic aer cũ omnibꝫ q̃ in eis sunt explere non cessant. Hic circũit⁹ tpm ãnuis innouatõnibus se exhibet antiqua innouãs. dilapsa formãs.ꝙsumpta restaurãs. hec ergo dilige. lz vt sbiecta vt bõa vt famulãtia. vt aliã spõsi Caue ergo aia fidelis ne meretrix sed spõsa dicaris.si mũera dãtis plusq̃ amãtis affectũ diligis.dilige ergo principalẽ illũ.dilige teip̃m,ꝓpter illũ,ꝓpter illũ dilige bõa illius. qz data sunt ab illo.et hec ẽ pura dilectio et casta.nihil bñs sordidũ nec curuũ cũ deꝰ,ꝓpter se diligit̃. Maiorẽ ergo inuriã charitati ei⁹ exhibes si bõa dei accipis ⁊ amoris eꝰ vicissitudinẽ nõ reimpẽdis. ℣ Tercio dedit nobis angelos ad ministrandũ q̃ lz digniores nobis sint nata ⁊ gr̃a.iuxta illud.ps viij. Minuisti eũ paulomin⁹ ab angelis ⁊c. nõ tamẽ dedignantur,ꝓpter deũ cui in lz cõplacẽt.cui⁹ imaginẽ in nobis cernũt sua ministeria impũre. Seruiũt aũt nobis in trib

scz bõa suggerẽt. a mal' defendũt. vota nostra ad deũ et ei⁹ nob' grãm referẽt. Qd in rapha ele⁊ thobia nob' lucide declarat'. qui vicz raphael thobie bona suggerebat cũ dixit. Thobie. xij. bñdicite deũ celi et corã oĩb⁹ viuentibus ꝯfitemini illi. qꝛ fecit vobiscũ misericordiã suã. A mal' defẽdit cũ apprehẽdit demoniũ ⁊ ligauit in deſto supioris egipti. Vota eius ad deũ et dei grãm ei retulit cum dicit. cũ orabas cũ lacrimis ⁊ sepeliebas mortuos ⁊ derelinq̃bas prãdiũ ego obtuli orõem tuã dño. Que tria vna sñia tãgit Ber. cũ dicit Ecce frẽs mei q̃ soliciti sunt spũs angelici salutẽ nr̃az ꝓmouere quotiẽs bona suggerẽt a malis defẽdũt. inter nos et deũ discurrũt medij. vota nr̃a ei offerẽtes et grãm reportãtes. O Quartũ bñficiũ qd deus nob' ꝯtulit est regnũ celoꝝ ad eternaliter quiescẽduz vt in eo sp deũ videam⁹ et ab omni malo eternaliter quiescam⁹. et h' ẽ qd dicit' ꝓuer. iij. Si dormieris nõ timeb'. quiesces et suauis erit somn⁹ tu⁹. Q, aũt illd regnũ sit nobis patũ apte ĩsinuat de⁹. Mat. xxv. Venite bñdicti pr̃is mei ꝑcipite regnũ. De cuius regni gaudio et quiete dicit' Thob. xiij. Benedicite dño om̃s electi eius. agite dies leticie et ꝯfitemini illi. hirl'm ciuitas dei castigauit te dñs in opib⁹ manuũ tuarũ. Confitere dño in bonis tuis. et bñdic deũ secl'oꝝ vt reedificet in te tabernaculũ suũ et reuocet ad te om̃s captiuos et gaudeas in oĩa secula seculoꝝ. Luce splẽdida fulgebis et om̃s fines terre adorabũt te. natões ex lõginquo ad te veniẽt et munera deferẽtes adorabunt in te dñm ⁊c̃. sequit'. tu aũt delectaberis in filijs tuis. Beati oẽs qui diligũt te et qui cõgaudent sup pace tua Ex lapide cãdido et mundo oẽs platee ei⁹ sternent' et ꝑ vicos ei⁹ alleluia cãtabit'. Bñdict⁹ dñs q̃ exaltauit eaz vt sit regnũ eius in secula secl'oꝝ sup eã. P Quinto dedit nobis seip̃m ad felicissime ꝑfruendũ d quo ip̃e dator Gñ. xv. dicit. Ego ꝓtector tu⁹ sum ⁊ merces tua magna nimis Dedit aũt deus nobis seip̃m multipliciter qꝛ multiplex fuit et est indigentia nr̃a. dedit enĩ nobis se vicz carnaliter ad redimẽdũ. sacramẽtaliter ad reficiendũ. spũaliter ad cõsolandum. diuinaliter ad eternaliter ꝑfruendum. dedit se nobis in mortẽ. dedit se nobis in vitã. dedit se nobis in tribulatõem. dedit se nobis in eternam glorificationem. Quid ergo amplius ꝓ nobis facere debuit et non fecit. Vnde Aug⁹. cõsiderãs dixerim. quia deus cũ sit omnipotens plus nobis dare nõ potuit. cuz sit ditissimus plus dare nequiuit cum sit sapiẽtissimus plus dare nesciuit. Acceptis ergo tot et tantis bñficijs q̃d ꝓ grãꝝ actõe nos retribuam⁹ dño nõ habem⁹. et cũ de his om̃ib⁹ a nobis exiget vsq̃ ad nouissimum quadrantez quẽ reddere non valem⁹

Q Tercio iuxta diuisionẽ principalez factã in sermone scdo huius dñice none qui est in ordine. cxxv. in principio lr̃e F. de commissis tenemur deo reddere rõem ꝓpter que ꝯmissa cũ rõne soluenda totũ pñs euãgeliuz est inductũ. Et licet multa bona de q̃b⁹ rõez exigit a nobis de⁹ nobis copiosissime sunt cõmissa. de quib⁹ om̃ib⁹ longũ esset imo impossibile penitus enarrare. ꝓprie tñ et principaliter illud vocat' cõmissuz qd vnusquisq̃ singulariter ac spãliter pre om̃ib⁹ accepit a dño quo dono spãli nullus tã paup ⁊ quãtumcũq̃ nud⁹ videat' vllomodo est exclusus. Qd apte declarat apl'us ad ephe. iiij. cum dicit. vnicuiq̃ nostrũ data est grã ſm mensuram donatõis christi. Et iteꝝ Ro. xij. Hñtes donatões ſm gratiã que data est nobis differẽtes. glo. Illas in alterutruz ministremus. i. Cor. xij. Vnusquisq̃ ꝓprium donũ habet ex deo. vnus quidẽ sic. alius vero sic. qd aperte Math. xxv. in talentis innuitur cũ dicitur. homo pegre ꝓficiscens vocauit seruos suos et tradidit illis bona sua et vni dedit quinq̃ talẽta. alij aũt duo. alij vero vnũ. et subiũgit vnicuiq̃ dedit ſm ꝓpriã virtutem. qd exponens Bern. dicit. Nullus est qui veraciter dicere posset talentũ minime accepi. vocãs talentũ qd hic cõmissum dicimus. Non est enĩ vnde rõem ponere cogor. talẽti em̃ nomine cuilibet paupi qui hoc ip̃m accepit nimium reputabitur. Alius nãq̃ intelligentiam accepit predicationis. et ministerium debet ex talento. alius terrenam substantiam. erogatiõem debet ex talento. alius nec internorũ. intelligentiã nec reꝝ accepit affluentiam artem tñ didicit qua pascitur. ars ei ꝓ acceptione talenti reputatur. alius nihil horum assecutus est. sed tñ familiaritatis locũ apud

diuitem inuenit. talẽ ꝫ pfecto familiaritatẽ accepit. Sic de oĩb⁹ alijs gratijs quibuscũq; a deo acceptis rõez reddere oportebit testãte Greg. Cũ augent dona. rões etiã crescũt donoꝝ. qz tm̃ ab vno quoq; nm̃ quẽtur⁹ iudex exiget q̃tum dedit. z tãto ad seruiendũ q̃sq; ꝑmpt⁹ esse debet ex munere. q̃tum se obligatiozẽ sentit in reddẽda rõne. Nã ea q̃ bũano iudicio mala videnť. vt est paupt̃as et infirmitas ipe de⁹ q̃ de malo bonuz nouit elicere. ad bonũ nm̃ nobis euenire dispositum. vñ de Aug. Talis est amoꝝ dei in nob⁹ vt nihil omnino bũana infirmitas toleret. qđ ipe q̃ntũ est de sua pietate ad bonũ nm̃ non disponat.

R Quarto de admissis offensis tenemur dño satisfactõem et qs est ad hoc ꝓmptus vt deũ offensuz placare ualeat. ab immũdo em̃ q̃d mundabiť. ꝓcepit em̃ de⁹ Deut. vij. Ne offendas deum qz abominatio dñi tui. glo. s. pctm̃. Hinc dñs p ps. d. cxviij. Iniq̃tatem odio habui et abominatus sum. Itẽ deutro. xvij. Nõ imolabis dño deo tuo ouẽ aut bouem in quo est macula aut q̃ppiã vicij. qz abominatio est dño deo tuo. Et quõ placaťab eo quẽ ipe dñs abominať. Nam dicit eccl̃. xxxiij. dona iniq̃z non ꝓbat altissimus. Et ideo inter omnia dei mirabilia hoc mirabilius est q̃ñ qui semel cecidit resurgat. cũ ipse qui nõ placet nihil facere possit qđ placeat. vt dicitur eccl̃. xxxiij. Nõ sunt bñplacite deo subsãnationes impioꝝ vel iniustoꝝ. qz in oculis sue pietatis ꝙ subsãnatõe reputať quicũq; sua deo erbibet et se diabolo. Qui ergo in peccatũ lapsus iã ingratus factus nulla sua satisfactio debet acceptari. Itẽ deũ offendunt qui est infinitus. ad quẽ placandũ exigente iusticia satisfactio requiriť infinita. et cũ bis duob⁹ pctis mala ꝙmisit infinita. illo attestãte qui dicit. ij. palip. xxxvi. Peccauí super numerũ arene maris. et ps. xxxix. Circũdederunt me mala q̃z nõ est numerus. Qđ exponẽs Bersi. dic. Qđ sine numero est quomodo nũerabo. quõ satisfaciã. cogoꝝ reddere debitũ vsq; ad nouissimũ quadrantez. Cum igitur singlis pctis singule debeńt satisfactiones impossibile erit vt deo satisfacere possimus ex cõdigno. Sed delicta qs intelligit. plura em̃ ꝙmittimus pctã quoꝝ noticiã non habem⁹ vel de memoria exciderũt q̃z sint illa que nos meminim⁹ ꝙmisisse. Dicit aũt offensio ꝓpter eius infinitatẽ. peccatoꝝ multiplicatio ꝓpter eoꝝ innumerositatẽ. apud deũ abominatio ꝓpter nostrã seditatẽ. hec efficiunt q deo satisfacere non valemus vt oportet.

De eadem dominica. Sermo. cxxvii.

Facite vobis amicos de mãmona iniq̃tatis. Luc. xvi. S Aristoteles in libro animalium. Longa brachia signanter vsq; ad genua deficiẽte ip acio duoꝝ digitoꝝ oñdunt nobilitatẽ ꝙplexionis. Ideo phũs in. v. politicoꝝ dicit. ꝓncipiũ fortitudinis est habere lõga brachia. qz fortitudinẽ inesse indicãt. Spũaliter. sic q̃ volunt boni virtuosi z fortes ꝓncipes celestis curie esse dñt bre longa brachia. i. largas elemosinas. sic dicit ꝓuer. vl. de muliere forti. manꝰ suas aperuit inopi. z lb̃ docuit Thobias. c. iiij. ne auertas faciẽ tuã ab vllo paupe. Ita enim fiet vt nec a te auertať faciem dñi nã ꝑm Ambro. Sũma xp̃iane discipline ꝙsistit in misericordia et pietate. Nã misericordia est ostia regni celoꝝ vt legit. i. macha. ij. Danid i sua misericordia ꝙsecutꝰ sedẽ regni in secula sic et nos. de quo thema. facite vob⁹ amicos ꝛc. Ista est scda ps ꝓncipalis isti⁹ euãgelij. in qua vt dixi sermõe ꝓio isti⁹ dñice none qui est in ordie sermo. cxxiiij. in ꝓncipio lre S innuit ꝓcuratoris sagacitas in ꝓuidẽdo cum subdit. tũc ait villicus intra se scz turbatus. primo ꝓpter tpaliũ ab eo remotõem. Secdo qz debuit reddere rõem. Tercio ꝓpter bonoris ꝓuatõez qz ab officio destitui debuit. qz dñs dixerat. iã nõ poteris villicare. tunc ait. villicꝰ intra se. nõ extra ad amicos. qz ibi amicici a locũ nõ habz. sed implebiť illud ad gala. vi. vnusquisq; onus suũ portabit. et Ezech. xviij. Pater nõ portabit iniquitatẽ filij. Io dixit. quid faciã nõ qđ dicã. qz nõ est regnũ dei in sermõe. sed in virtute. i. Cor. iiij. nã excusatõ locũ ibi ñ bẽbit. De quo biero. z habeť xri ij. q. ij in pñti. In pñti seclo scimꝰ siue orationib⁹ siue ꝙsiljs inuicez posse nos adiuuari. cum autẽ añ tribũal xp̃i venerim⁹. nec Iob. i. cõiugati. nec Daniel. i. cõtinentes. nec Noe i. ꝓlatꝰ rogare posse ꝙ quoq;. sed vnũquẽq;

portare onꝰ suũ. idcirco insinuat hic statũ suũ periculosũ cũ dicit. quid faciã. & ꝓsiderat defectũ nutriẽti cũ subdit. fodere nõ valeo mendicare erubesco. Cũ pauperes hoĩes hic ĩ mũdo duobꝫ modis se nutriũt. s. labore et mẽdicatõe. nullũ illoꝝ ibi hẽbit locũ. non labor qz oĩs labor aut ẽ virtuosus aut mediocris aut malꝰ. mõ nullꝰ labor locũ ibi habet. qz ibi nec est meritũ nec demeritũ sed vnusq̃sqꝫ recipiet meritũ seu ꝑmũ, put gessit. Ideo aplus ad Gala. vi. Dũ tẽpꝰ hẽmus operemur bonũ. nã fm Berñ. vbi nõ erit corpꝰ ibi nõ erit actus Jõ Gre. ix. moraliũ d. Ante, platõez irremeabil ĩnie, puidẽdũ est reo. aĩ clausionem ostij festinãdum est pegrino. aĩ terminũ vite subueniẽdũ infirmo. qz post mortẽ nõ est culpaꝝ remissio. Sic de nob vnusq̃sqꝫ est, peccatoꝝ dñi sui qz infinita bona a deo recepim? et modica soluim? ꝓmissa in baptismo renũciantes dyabolo. in hoc nos mẽdaces inuenimus. de bñficijs acceptis gratias nõ agim? pctis nr̃is deũ offendim?. ipm ad iracundiã ꝓuocauim? Ista oĩa plustrata et in libra coꝝ dis ponderata cũ anxietate mentis ꝑt vnusq̃sqꝫ dicere. Quid faciã cũ surrexerit ad iudicãdũ dñs. Job. xxxi. Jõ scribit eccl. xviij. Aũ iudiciũ interroga teipm et in conspectu dei inuenies, ꝓpiciatõez. Recogita pñtis vite spoliatõem. qz dñs aufert a te villicatõez recogita de paupatione. qz fodere non vales. s. coꝝ tuũ p cõtritõem. et mẽdicare erubescis qz ñ dabit. vt ꝺ diuite. Luce. xvi. sed ĩplebit illud Apoca. xviij. opa illoꝝ sequũtur illos. nã ibi erit omis subsidij alienatio. ¶ Jõ subdit cõsiliũ gratiosum dicẽs. Scio q̃d faciam vt cũ amotꝰ fuero a villicatõe recipiãt me in domos suas. Conuocatis itaqꝫ singulꝝ debitoribꝫ dñi sui dimisit vni quinquaginta cados olei. alteri quintã ptem debiti sez. xx. choros tritici. et laudauit dñs villicũ iniquitatis. qz prudẽter egisset. nõ laudauit eũ de fraude facta sed de ꝓuisione sua non laudat opus villici in se sed in suo signato. qz significat ꝺ quidq̃d habem? dñi dei nr̃i est. Cũ si de bonis dñi nobis collatis largiendo elemosinas ꝓuidemus in posteꝝ laudamur ab ipso. vel sic nõ ꝓmẽdauit dñs absolute prudentiã villici. sed in ꝓpatõe ad prudẽtiã sanctoꝝ. qz prudẽtior ipse fuit ad fraudulentiaꝫ q̃ iusti ad iusticiã. Et hoc est qꝺ subdit filij huius seculi. i. amatores mũdi qui sic intendũt secularibꝫ quasi ad nihil aliud sint geniti nisi vt ipso seculo fruant. prudẽtiores sunt filijs lucis. i. electis et sanctis dei quoꝝ opa nõ sunt in tenebris sed in lumĩe gr̃e in generatõe sua. i. nõ absolute sed in sectaribꝫ negocijs. Attẽdamus qũo seculares prudẽtiores sunt ad lucra tpalia qualiter carnẽ pascant. corpꝰ vestiũt. quo ingenio fauores principũ acquirũt. Itẽ prudẽtiores ad hec mundana acquirẽda q̃ multi iusti ad celestia. vñ Matb xxvi. apli wormiebant qñ iudas circũibat hic inde vt traderet xpm. sic wormiẽtibꝫ religiosis sectares lucra secularia q̃rũt. et terram et mare mille periculis ptrãseũt. Itez videmus seculares armis industres ad defensionez et ad expugnãdũ inimicos. magis q̃ multi iusti prudẽtes sint tẽptatoribꝫ diaboli resistere q illũ expugnare. Itẽ videm? mlieres se magis ornare vt placeãt mundo. q̃ multi iusti vt placeãt deo. ꝓpter qꝺ abbas macharꝰ cũ vidit ornatã fleuit. eo qꝺ ipa magis satagebat mũdo placere q̃ ipe deo. ¶ Jõ adducẽ salubre documẽtũ dicẽs. facite vob amicos de mãmona iniq̃tatis sez ipsos paupes. Dicit esm Aug. Mãmona diuicie vocãt fm hebreos. Pro q̃ sciendũ. nõ ꝓcipit dñs facere elemosinas de male acq̃sitis. qz habet Eccl. xxxiij. Dona iniq̃ꝫ nõ ꝓbat altissimꝰ nec respicit in oblatões iniq̃ꝫ. qz q̃ offert sacrificiũ ex substãtia paupm q̃si q̃ victimat filiũ in cõspectu pr̃is sui. vt ꝺr in codez. c. Sed si sunt male acq̃site tũc faciẽdi sunt amici esi restituendo. inde pristina amicicia repat. licet restitutio nulli? sit meriti. Si vo diuicie nõ sunt de malo acq̃sito tñ adhuc dicũt mãmona iniquitatis. Pro iõ fm aug. qz nõ sunt vere diuitie imo pauptate plene et casibꝫ obnoxie. Si esm vere diuitie essent securitatẽ ꝓstarẽt. Scꝺo dicũt mãmona iniq̃tatis. ideo vt dicit Aug. eo qꝺ iniq̃ ꝓstituũt sibi spem in eis. ꝺ quibꝫ dicit ps. xlviij. Cõfidũt in virtute sua et in multitudie diuitiarꝫ suarꝫ gloriantur. Tercio iõ dicũt mãmona iniq̃tatis fm Basiliũ. qz vt plurimũ iniq̃ acquirunt. ꝓmune est ꝓuerbium. non est cumul? sine pulvere. Quarto ideo qz a liqñ inique cõtinẽt sez in auaricia magna. est esm nequicia retinere ea

que distribui pauperib⁹ debent. iuxta illud p⁹ uer. xi. Qui abscondit frumenta maledicet⁹ in pl'is. et Amb. Pasce fame morientē. si ñ pauisti occidisti. Quito dicūtur māmona iniq̄tatis q⁹ miq̄ expēdunt⁹ i luxurijs. pmelati onib⁹. supbijs. z alijs superfluis. ō q ecc̄i. x i. Si fueris diues nō eris īmunis a delicto. Sexto dicūt⁹ māmona iniq̄tatis. i. ineq̄litat⁹. q⁹ ineq̄liter possidēt⁹. ō bis subdit. vt cū defecerit is scz p mortē. Cū bō morit⁹ z deficit ei vita. deficit mūd⁹. deficiūt amici. ō ficiūt opes ō ficit possibilitas ad bñ opandū. Dicat g̃ ⁊ vn⁹ q̄sq̄ q̄d faciā. scio q̄d faciā ad ip̄az dei misericordiā p fugio cū i meipo pen⁹ō ficio. iactās cogitatū meū in dño et oēm solicitudīez in ipso pono p̄mittāq̄ nūcios añq̄ tp⁹ rōnis aduenerit z placabo eū muneribo si forsan respiciat afflictōez meā dñs. et reddat mihi bonū p malo. bāc esñ mutatōem dextre excelsi de sua benignissima pietate p solent frequenti⁹ exhibere. ✠ Ad bāc g̃ cautelā de nūcijs p̄mittēdis p̄monuit nos saluator Lu. xiiij. q̄ busdā parabolis dicēs. quis ex vob⁹ volēs turrim edificare. nōne pri⁹ sedēs computat sūptus qui necessarij sunt si habeat ad p fectionē. ne post q̄q̄ posuerit fūdamētū z non potuerit p fecere. omnes q̄ vidēt incipiēt illudere ei dicētes. q⁹ hic homo cepit edificare z nō potuit consummare. Et q̄d p turrim q̄ in altū erigit⁹ lapidē sup lapidē ponēdo intelligit⁹ nisi cumul⁹ bñficior⁹ dei. Et q̄d velle edificare turrim nisi p̄sumere rōez de eisdē ponere q⁹ō q̄ p̄sumpserit nō immerito illudēt ei vocēs dicētes. hic hō cepit. i. p̄sumpsit reddere rōez z nō potuit p̄summare. q⁹ ait Job. ix. si voluerit p tēdere cū deo scz rōem ponēdo. nō poterit ei rñdere vnū p mille. post q̄q̄ g̃ instructi sumus in hac parabola q⁹ impossibile est nobis posse ponere rationē. statim subiūgit aliā parabolā p quā nos instruit q̄d post talē impossibilitatē reddendi rōem cauti⁹ sit agēdū dicēs. Aut q⁹ rex iturus p̄mittere bellū aduersus aliū regē non sedēs pri⁹ cogitat si possit cū decē milib⁹ occurrere ei q̄ cū vigīti milib⁹ venit ad se. Alioq̄n adhuc illo lōge agēte legatōez mittēs rogat ea q̄ pacis sunt. In hac g̃ parabola īstruim⁹ q⁹ cū viderim⁹ q⁹ nō possum⁹ ei occurrere debitā rōem reddēdo. p̄mittamus legatos seu nūcios dū rex adhuc lōge est et queram⁹ pacē. q⁹ō etiā eccl̄i. xviij. monet cū dicit. Añ iudiciū interroga teipm. i. vtrū possis rōez ponere. z īspectu dei inuenies, p̄piciatōez Ite puer. xiiij. Oculi tui recta videāt et palpebre tue p̄cedāt gressus tuos. p oculos autez nr̄a p̄sideratō accipit⁹. quā p̄mittim⁹ diligēter pensando si sufficiēter possem⁹ ponere rationem. q⁹ cū facere non possum⁹ nihil restat aliud nisi vt nūcios p̄mittam⁹. Añ Sūt añ tres nūcij p̄mittēdi scz p verā pñiam nos diiudicādo. p clementiā p̄rimis misericorditer p̄patiēdo p plenā ignoscētiā peccātib⁹ in nos integraliter remittēdo. hi sunt legati q̄ p̄mitti debēt et rogare pacē dicētes. nō intres in iudiciū cū seruo tuo dñe ps. cxlij. Si tñ ponere cogimur rōem pri⁹m⁹ nūci⁹ p̄mittēd⁹ est penitētia. ad cui⁹ legatōem de⁹ misericordia flectit⁹. z obmittit ponere rōem. Q⁹ō Sapiē. xi. nob⁹ p̄mittitur. Misereris omniū de⁹ q⁹ōia potes. z dissimulas pcta hoīm p̄pter pñiam. eccl̄i. ij. Si penitētiā nō egerimus incidem⁹ in manū dñi. et nō in manū hominū. scz vt p̄pellamur ponere rōem. q⁹ō adhuc aptius dicitur. Hieremie. xviij. Si penitētiā egerit gens ista de malo suo. agam z ego penitentiā sup malum quod cogitaui vt facerem ei. Item Ezechielis. xxxiij. Si dixero impio morte morieris. et egerit penitentiaz a peccato s̄c. vita viuet et nō morietur. Omnia peccata ei⁹ q̄ peccauit non mputabuntur ei. Et hoc est q⁹ō ait dñs Luc. xiij. Nisi penitentiam habueritis omnes simul peribitis. Et hoc est quod ait ap⁹s. i. Corinth. xi. Si nosm⁹pos diiudicarem⁹ nō vtiq̄ iudicaremur Quod exponens Bern⁹. dicit. Nihil deus q̄tum in se est a nobis exigit amplius q̄ vt diiudicantes nos et penitentiā agētes. dicamus iniquitates nr̄as et suscitabit nos gratis vt gratia p̄mendetur. diligit enim deus animam que in p̄spectu eius sine intermissione seipam diiudicabit. Idq̄ iudiciū nō nisi propter nos a nob⁹ exigit vt q̄m nosmetipos iudicamus nō a dño iudicemur. De hoc legato dicitur ps. lxxvij. Cleniēt legati ex egipto. Quid p egiptū que tenebre intelligatur nisi cor⁹ peccatoris q⁹ō tenebrosum est ex peccat⁹ accipitur. ō hac egipto veniēt legati ad deū qui sunt pñia. diiudicatō. gemit⁹. suspiria. luctus. et similia que apud deū tollūt omne

debitū qđ tenemur. Hūc legatū misit maria magdalena cōscia sibi multoꝝ maloꝝ debitorū ad dn̄m. et audire meruit. dimittuntur tibi pctā tua. vade in pace. In qua legatiōe assumpta dixit symōi in ꝑabola dicēs. habeo tibi aliq̄d dicere. Duo debitores erāt cuidā feneratori. vnus debebat denarios quingentos. et alius quinquagīta. Non hn̄tibꝫ illis vn̄ redd erēt donauit vtrisq̄. Sic facit nob̄ deꝰ ꝯgnoscētibꝫ ex corde ꝙ nō habemꝰ vnde reddamꝰ liberaliter ꝯdonabit. B Secūdus nūcius cū primo p̄mittēdꝰ est ad deū scz clemētia siue misericordia. quā tūc quasi nunciū ad deū mittimus cū ex ꝓpria miseria instructi oīm miseriaꝝ tā corporꝝq̄ animaꝝ ex corde intimo miseremur. De hac dicitur Math. v. Beati misericordes qm̄ ipsi misericordiā ꝯsequent̄. ac si diceret. Si vestram misericordiā sup̄ vr̄as miserias et ꝓximoruz p̄mittitis meā misericordiā sine dubio impetrabitis. De hac misericordia monemur Josue. ij. vobiscū feci misericordiā. sic et vos faciatis Itē Thob. iiij. Quō potueris ita esto misericors. ꝙ aūt ex hoc nūcio adiūcto prīo om̄e debitū dimittit̄ euidēter innuit̄ Math xviij. in parabola in qua dicit. sil̄e est regnuz celoꝝ homini regi q̄ voluit rōnem ponere cū seruis suis. ⁊ cū cepisset rōem ponere oblatꝰ est ei vnus qui debebat ei decē milia talenta cū aūt nō haberet vn̄ redderet iussit eū dn̄s eiꝰ venūdari. et vxorē et filios et omnia que hēbat et reddi. Procidēs aūt seruꝰ ille orabat eū dicēs. Patientiā habe in me et om̄ia reddā tibi. Misertꝰ aūt dn̄s serui illius dimisit eū et omne debitū dimisit ei. Egressus aūt seruꝰ ille inuenit vnū de ꝯseruis suis qui debebat ei centū denarios. ⁊ tenēs suffocabat eū dicēs. redde qđ debes. Et ꝓcidēs ꝯseruꝰ ⁊c̄. Ille aūt noluit sed abijt. et misit eū in carcerem donec redderet vniuersum debitū ⁊c̄ In qua ꝑabola instruimur ꝙ ille scđm legatum cū prīo nō misit. ideo prima gr̄a remota est. et missus in carcerē donec redderet vniuersum debitū. Cū aūt dicit̄. omne debitum dimisi tibi insinuat hoc in primo nuncio esse factū. Sed scđm cum primo non miserat iō remota est gratia quā accepit. Vn̄ Jacobi. ij Judiciū sine misericordia fiet illi qui non facit misericordiam. quod est dicere. cū plena ratōe reddet omne debitū in die iudicij qui miserebit̄ ꝓxīoꝝ miserijs. De hac misericordia req̄re in sermōe. estote misericordes. C Tercius nūcius eque necessitatis est. scilicz ignoscentia. vt sic̄ nos debita dimitti cupimus. sic et nos nr̄is debitoribꝫ dimittamus Vn̄ ecci. xxviij. Relīque ꝓxīo tuo nocēti te et tūc deprecāti tibi pctā soluentur ⁊c̄. Qđ aptiꝰ innuit̄ Math. vi. Si dimiseritis hominibꝫ pctā eoꝝ dimittet ⁊ vob̄ pr̄ vester celestis pctā vr̄a. si aūt nō dimiseritis hōibus nec pr̄ vester dimittet vobis pctā vr̄a. dicit̄ eniz Ecci. xxviij. Hō hōi seruat irā et a deo querit medelā. Licet aūt offensaꝝ dimissio difficilis supra modū videat̄. sunt tn̄ duo q̄ cōsiderata ad remissiōes offensaꝝ nos facilime inducūt dei vicz ꝯplacētia et nr̄aꝝ offēsaꝝ indulgētia. Prīo dico ad iniurias dimittēdas summe valet ꝯsideratio diuīe ꝯplacētie. nā in om̄i obsequēdi modo nil tn̄ đo placet ī filijs gr̄e q̄ ledētibꝫ fore placabilē. Vn̄ stephanꝰ ꝓ inimicis orās v̄tute illius orationis aptū est celū. et vidit iesum stantē a dextris virtutis dei. Scđm ꝯsideratū ad facilem remissionē est offensaꝝ nr̄aꝝ indulgētia cū enī culpe nr̄e tā rōe eius quē offendimus qui est infinitus q̄ rōe culpaꝝ quibꝫ offendimus sunt infinite. hanc tn̄ infinitatē facilime nobis deꝰ remittit si nos videt nr̄is offensoribꝫ dimisisse. Tercium potest dici quia non offendimꝰ tantū inimicū quin etiā in infinitum nosipsos grauius offendamus et stultꝰ esset qui seipsum vellet occidere vt inimicū instauret. Quartū potest adiungi predictis qꝛ supra modū in pn̄ti auget gratiā et cumulat gloriā in futuro. nā in alijs obsequijs se ⁊ sua offert homo. In hoc autē obsequio intimā vim et medullā omnis virtutis sue offert deo qđ nobis prestet ⁊c̄.

De eadem dominica

Sermo. cxxviij

Facite vobis amicos đ māmona iniquitatis. scribitur vbi supra. D Pro quo sciēdū amici nobis faciēdi sunt paupes. Primo cū eis dulciter conuersando. Vnde Ecci. iiij. Cōgregatōi pauperum affabilem te facito. Et hoc tripliciter

Primo ostendendo eis vultū letū. Secundo dic eis verbū bonū. Tercio exhibe eis bonum factū. Prīo debes eis ostēdere letum vultū. Eccī.iiij. Declīa paupi sine tristicia aurē tuā. Et Eccī.xxxv. In omī dato hilarē fac vultū tuū. Sed heu iam aliq̄ faciūt eos tremere ⁊ fugere vt pauidi efficiant̄. Scdo dic eis bonū ꝟbū. Eccī.iiij. Aīam esurientē ne despexeris ⁊ nō exasperes paupem in inopia sua. cor inopis ne afflixeris. vt aliq̄ faciunt q̄ dāt et ī ꝓperāt. Eccī.xx. Exigua dabit ⁊ mlta īꝓperabit. d̄ talib⁹ dicit Gre. Qui dat vt tedio careat rē et meritū ꝑdit. Jō eccī.vi. Verbū dulce mltiplicat amicos. Tercio exhibe eis bonū factū. ps.xciij. Cōsolatōes tue letificauerūt aīam meā. ꝯsolationes.i. bone opatōes. De q̄b⁹ Luce.xiiij. Cū facis cōuiuiū voca paupes. Dicit em̄ petr⁹ raueñ. manus paupm sunt xp̄i gazophilaciuz. quidq̄d paupi dederis xp̄s habet acceptum. Scdo fac tibi aīcos largiter donādo. ꝓuer.xix. Diuicie addūt aīcos plurimos. et h̄ est largiter donare. Prīo vicz aīam ad diligēdū. Mat. xxij. Diliges ꝓximū tuū sic teip̄m. et Señ. Si vis amari ama. Scdo corp⁹ ad seruiendū. eccī.vij. Nō te pigeat visitare īfirmū. ex his em̄ in dilectōne firmaberis. Tercio res ad ꝑticipādū. vt Job fec̄. eiusdē.xxxi. Si.i. nō ꝯmedi buccellā meā solus. dicit enī Petrus raueñ. Qd̄ paupi dederis tu hēbis. da paupi terrā vt accipias celū. da nūmū accipe regnū. Tercō fac tibi paupes aīcos eos fideliter iuuādo. d̄ q̄ eccī.vi. Si possides amicū in tēptatōe posside illū.i. in necessitate.

E Cū em̄ eū adiuuas eū tibi amicū facis. ⁊ hoc tripliciter. prīo adiuuas ne decipiat̄ per fraudulētiā. et ad h̄ tenent̄ iudices et p̄sides Vñ Leuitici.xix. Nō ꝯsideres ꝑsonaz paupis. nec honores vultum potētis in iudicio sed iuste iudica ꝓxīo tuo. qd̄ fecit Job.xxix. pater erā paupm et causā quā nesciebā diligētissime īuestigabā. Sed heu ꝯquerit̄ Salomō ꝓuer.xix. Multi colūt ꝑsonā potentis et amici sunt dona tribuētis. nō vidēt q̄ portāt iusticiā ad iudiciū sz potētiā et pecuniaz De q̄b⁹ Isa.v. Ve q̄ iustificatis īpiuz ꝓ muneribꝰ et iusticiā iusti aufertis ab eo. Scdo ne opprimat̄ ꝑ violētiaz. ad h̄ tenent̄ dñi et potētes. Vñ in cano.xxiij.q.v.regū. Regū ꝓpriū est vi oppressos eripe. Sed iam nunc implet̄ illd̄. Isa.i. Pupillo nō iudicāt ⁊ causa vidue nō ingredit̄ ad illos. Sed diuitib⁹ ꝓpter munera subueniūt. citius auxiliādo iudeo q̄ꝫ xp̄iano. et sic iusticia pauperis clamat vindictam. Eccī.xxxv. Nōne lacrīe vidue ad maxillā descendūt. a maxillis ascendunt vsq̄z ad celos. et dñs exauditor non delectabit̄ ī illis. Ideo ꝓuer.xxij. Nō facias violentiam paupi ⁊c. q̄r dñs iudicabit causam ei⁹. Tercō debes tibi facere amicos eos fideliter adiuuādo ne ꝑuertant̄ ꝑ maliciā. ad hoc tenent̄ om̄s xp̄iani. Eccī.vi. Aīco fideli nulla est ꝯpatio et non est digna ponderatō auri ⁊ argēti cōtra bonitatē fidei illi⁹. ⁊ ibidē. Amicus fidel̄ ꝓtectio fortis. qui inuenit illum inuenit thesaurū. Nam ꝑ subuentōem pauperi facta liberat̄ paup a furtu et mendacio et ab alijs vicijs et malicijs. Jō Eccī.xiiij. Ante mortē bene fac amico tuo. ⁊ scdm vires tuas exporrigēs da paupi et hoc ē qd̄ vult dñs ī pñti themate dicens facite vobis amicos de mam. ⁊c. F Vñ diuicie dicunt̄ mamona iniq̄tatis duab⁹ de causis. Prīa s̄m August. q̄r sepe faciūt hoīez iniquū. Eccī.xi. Si fueris diues nō eris immunis a delicto. Secūdo q̄r sepe inique acquirunt̄. et hoc multi faciunt. Primi sunt raptores qui violenter rapiunt. et sunt raptores peiores furibus occultis. Racō sancti thome scda scde.q.i. q̄r violētia est magis cōtra volūtatē q̄ꝫ ignorātia. q̄r ꝑ rapinā nō solū infertur damnum in reb⁹ sz etiā aliqñ in ꝑsona. iō Aug. ⁊ habet̄ xiiij.q.v. Penale est occulte auferre. multo maioris pene est visibiliter eripe. Itē raptor peior est dyabolo. q̄r dyaboli torquent in inferno malos. ip̄i vero malos et bonos hic in mūdo. Isaie.xxiij. Ve qui predaris. nonne et ip̄e p̄daberis scz eternis bñficijs. cum dicetur. Ite maledicti. Exemplum miles quidā accepit vaccaz vidue que sequebatur petēs restitutionē. ille respondit. si ego non recipiā recipiet alter. post mortem punitus est a diuersis demonib⁹. Qui miles dixit vni eorū cur ita cōtinue punis. respondit. Si nō ego tunc alter. Secundi licz non rapiunt tamen precipiūt ꝯsulunt et ꝯsentiunt scienter et ad hospicia recipiūt Ro.i. nō solum qui ea faciunt sed etiam qui consentiunt facientibus

digni sunt morte. qꝛ faciẽs ⁊ ꝯsentiens pari pena puniũtur. xi. q. iij. qui ꝯsentit. Qui consẽtit faciẽtibꝫ erit maledictꝰ Tercij sunt qui inueniũt ⁊ ñ restituũt Aug. ad macedoniũ. ⁊ hr̃. xiiij. q. v. si quid. Si q̃d inuenisti ⁊ ñ reddidisti rapuisti. Quarti ꝑ indebitas exactiones a subditis extorquẽt vltra debitũ cẽsum et hoc nõ licet. de censi. c. cũ apl's. Ex cãis tñ rõnabilibꝫ p̃t moderatũ subsidiuꝫ petere sine coactõne ꝓ defensione patrie. Vñ ꝓuer. xxij Nõ facias violentiaꝫ paupi qꝛ dñs iudicabit cãm eiꝰ. Quiti ꝑ vsurã aliqñ ex pacto. aliqñ ex anio Lu. vi. Mutuũ dãtes nihil indꝰ sperãtes. aliqñ enĩ vendit cariꝰ ꝓpter dilatõꝫ tp̃is. de vsuris. c. in ciuitate. aliqñ viliꝰ emit eo ꝙ pecuniã priꝰ soluit. aliqñ sub pacto mutuat vt sibi remutuet. licet sit dignũ. tñ dicit san. Tho. ij. ij. q. lxxxviij. Nõ licꝫ se ad hꝫ obligare ꝙ velit remutuare. neqꝫ licet obligare debitorẽ ad mutuũ in posterũ faciendũ. Sexti sunt q̃ acq̃rũt ꝑ falsificatõeꝫ. ⁊ hꝫ fit mltis modis. Prĩo cũ nimiũ ꝯputant homĩbꝫ. vt sunt hospites q̃ ex ꝓposito ⁊ sciẽter faciũt. et tales tenẽt ad restitutõem. Scdo q̃ mẽtiẽdo ⁊ decipiẽdo emũt ⁊ vẽdunt. Cõtra q̃s di. apl's. i. Thes. iiij. Videte ne q̃s supgrediat̃ neqꝫ circũueniat in negocio fratrẽ suuꝫ. Tercio fit ꝑ falsificationẽ mẽsure ⁊ põderis Cõtra q̃s scribitur Leui. xix. Nolite facere iniquũ aliq̃d in iudicio. in regula. in pondere et mensura.

Dominica decima.

Sermo. cxxix.

Videns iesus ciuitatẽ fleuit sup illã scribit̃ Luc̃. xix. Et legitur in p̃ntis dñice euãgelio G In sũma euã. duo innuũtur Prĩo aspectꝰ dĩne miseratõis ibi videns ihũs. Scdo defectꝰ iudaice excecatõis. ibi. et q̃dẽ in hac die tua q̃ ad pacẽ tibi ⁊c̃. De prĩo dic̃. In illo tp̃e scꝫ in die palmarũ cũ obuiauerũt ei cũ honore. et cum appropinq̃sset hierosolimã. Nota xp̃us multipliciter appropinq̃uit. Prĩo sic̃ lumen eternũ ad tenebras pctõꝝ ⁊ ignorãtie. nã licet in ihrl'm erat fons scripturarũ scꝫ scribe ⁊ pharisei. attñ veritas erat extincta in eis. et obscurati erãt in intellectu. Jõ xp̃s eternũ lum̃ appropinq̃uit volens eos illuminare per celestẽ doctrinã. vt patet in fine euãgelij erat q̃tidie docẽs in tẽplo. Sed quid factũ est. illi ꝑuersi ⁊ auari ⁊ sup̃bi estimãtes se sapiẽtes: cũ vere essent insipiẽtes oderũt xp̃m eternuꝫ lumẽ ⁊ fontẽ totius sapĩe. et hoc cõqueritur Joh. iij. Lux venit in mũdum ⁊ dilexerũt homines magis tenebras q̃ꝫ lucẽ O quot sunt hodie tales verbũ dei renuentes. p̃s. cxviij. Lucerna pe. m. v̄. t. et lumẽ semi. meis bern̄. super cantica. Querit anĩa verbũ vt illuminetur ad cognitõem. inflametur ad dilectõem p̃s. cxviij. Ignitum eloquium tuũ. vehemẽter. Secundo venit sicut legatus celestis patris ad peragendũ opus dilectionis ⁊ eterne redemptionis. Joh. x. Ego veni vt vitaꝫ habeant. Sed heu vitam occiderunt. Joh. v. Ego veni in nomine patris mei et non accepistis me. si alius venerit in noĩe suo illum accipietis Tertio appropinquauit sicut propugnator ad saluandũ. Isa. lxiij. Ego qui loquor iustitiã et ꝓpugnator sum ad saluanduꝫ Ipse enim elegit sibi noua bella Judicũ. v. vt moriendo mortem nrãm destrueret et resurgendo vitam repararet. H Ergo dicit. cum hiesus. i. saluator Math. i. Ipse enĩ saluũ faciet ꝓpl'm suum. vidit ciuitatem. vidit oculis corp̃is et mentis: sed aliter et aliter. oculis corp̃is firmissime constructam alta menia habentem. pulcra edifitia altis turribus muratam. Sed oculis mentis siue diuinitatis plenam peccatoribus. atqꝫ plenã auaritia: sup̃bia: luxuria: et omnibus vitijs. p̃s. liiij. Vidi iniquitatem ⁊ contradictõem in ciuitate. Item futurã p̃uidit calamitateꝫ sed heu ipsi leti. Isa. xxij. Vocauit dominus ad fletum et planctum. et ecce letitia et gaudium occidere vitulos ⁊c̃. Fleuit sup illam. Primo quia ciuitas sanguinaria et interfectionis que erat dñm et apostolos occisura. Mathei. xxiij. Hierusaleꝫ hierusalẽ que occidis ꝓphetas et la. ⁊c̃. Isai. i. Quõ facta est meretrix ciuitas fidelis plena iuditij. iustitia habitauit in ea. nunc autẽ homicide Ezech. xxiiij. Ve ciuitati sanguinum cuius ego grãdem faciam piram. i. congeriem lignorũ ex igne. Hiere. xxxiij. Abscondi faciem meam a ciuitate hac ꝓpter omnẽ malitiã eorũ. Idcirco deserta Isa. i. Derelinquet̃ filia syon

vt vmbraculū in vinea ⁊ sicut tuguriū in cucumerario. sicut ciuitas q̄ vastat. Ideo xp̄s fleuit nō destructōem domoꝝ ⁊ muroꝝ ysaie rū. Scōo erat ciuitas pfidie ⁊ rebellionis et in pfidia pmāsura. De q̄ ciuitate loquitur Hiere. xxxiij. Absc̄odi faciē meaz a ciuitate hac. qz doctrinā xp̄i nō suscepit De q̄ Mat. xxiij. Quotiens volui ꝓgregare filios tuos quēadmodū gallina ꝓgregat pullos suos sb alis ⁊ noluisti. ecce relīq̄t vob dom⁹ vra ōkta Tercio fuit ciuitas repulsa ⁊ desolatōis. vñ Hiere. Treno. i. Quō sedet sola ciuitas plena pplo. facta ē q̄i vidua dom⁹ gētium. Ideo Hiere. xv. Quis miserebitur tui ibrl'm aut q̄s ptristabit̄ p te. aut q̄s ibit ad rogādū pro pace tua. q̄i diceret nullus. Ideo Hiere. xxi Posui faciē meā sup ciuitatē hāc in malū ⁊ nō in bonū. ¶ Et notāter dicit fleuit super ciuitatē. nā nō videt̄ iesum fleuisse super villā sz sup ciuitatē. et b ō fm Guilhelmuz lugdunensem. qz ciuitates sunt in maiori periculo q̄z ville. et hoc ō. qz in eis magis regnat prudentia mūdi q̄z sapia dei. et hoc ē periculosuz Gre. in mora. Difficile ē vt is qui sapientē se estimat mentē ad būilitatē reducat ⁊ recte p̄dicātib⁹ credat. i. Corī. iij. Sapiētia huius mūdi stultitia ē apud deū. Secūdo qz in ciuitatib⁹ plus regnat prudentia carnis Roma. viij. Sapia carnis inimica ē deo. legi enī dei nō est subiecta nec enī potest qui aūt in carne sunt deo placere non p̄nt. ⁊ sic in ciuitatib⁹ magis sunt ambicioſi voluptuosi luxurioſi q̄z in villis q̄ dāt occasionem peccādi Hiere. v. Saturaui eos ⁊ mechati sunt Gerī. In delicijs periclitat̄ castitas. i diuitijs būilitas. Sīr in ciuitatib⁹ sunt ociosi Seneca. Ociū est sentina omniū viciorū. sed in villis sunt in ꝓtinuis laboribꝫ. ⁊ sic carnē suā domāt ⁊ occasionē peccādi abscidūt Qd̄ isti in ibrl'm nō fecerūt. idcirco iesus defleuit eoꝝ maliciā. ¶ Pro quo sciendū xp̄s quinquies fleuit vt reperit̄ in sacra scriptura nobis in exemplū iuxta illud Judi cū. ix. Qd̄ me videtis facere omnes facite. Nam ip̄e dixit Jobā. xiij. Exemplū dedi vobis vt quemadmodū ego feci vobis ita vos faciatis. Primo fleuit ex cōpassione nostre miserie nō sue. vicz in sua natiuitate. cum ex vtero virginis candor lucis eterne in hunc mundum natus fuisset. De quo canit ecclesia. Flagit infans inter arta positus p̄sepia Et potuit dicere illud Sapīe. viij. Primaz vocē sil'em oīb⁹ emisi plorās. fleuit ibi omnē miseriam humane conditionis in quā homo venit per peccatuz Jde Eccī. xl. Occupatio magna creata est oīnibus hominib⁹. et iugū graue super filios Adam a die exitus de ventre matris vsq̄z in diē sepulture Augustin⁹ Clor omnis hominis a ploratu incipit. antequā loqui potest miseriam suā p̄phetisat que est triplex. Primo in ingressu. qz vt peccatores ⁊ nudi nascimur. Secundo in pgressu. quia in peccatis viuimus ⁊ culpabiles cōuersamur. Tercio in egressu Job. i. Nudus egressus sum de vtero matris mee ⁊ nud⁹ reuertar illuc. De his tribus Apocalipsis. viij Ve ve ve habitantibus in terra Item Innocentius in li. de miseria humane conditionis Quis dabit oculis meis fontem lacrimaruz vt defleam miserabilem conditionis humāe ingressum. culpabilem pgressum. desolatū egressum. Idcirco Hieremie. xv. Ve mihi mater mea. quare genuisti me virum rixe. virum discordie in vniuersa terra. O q̄z detestabilis ingressus. homo nascitur ad laborez ad dolorem ⁊ ad miseriam vsq̄z ad mortem. de p̄ro Job. v. Hō nascit̄ ad laborez ⁊ auis ad volatū. Scōo ad dolorē Eccs. ij. Cūcti dies eius doloribꝫ ⁊ erūnis pleni sunt. Tercio ad mortē. ps. lxxxviij. Quis ē hō qui viuet ⁊c. Scōo de pgressu Gen. viij. Sensus enī ⁊ cogi. bu. coz. in malū. pna sunt ab adolescētia sua Innocē. vbi sup. Hō agit p̄ava quibus deū offendit. seip̄m ⁊ p̄ximuz. Tercio ō egressu Hiere. x. Ve mihi sup ptritiōe mea. ¶ Vere amara contritio cuz in morte spiritus inuitus egrediatur de corpore ⁊ reuertatur puluis in terrā suam vnde erat. Unō Inno. Erit dolor sup dolorē q̄n exibit spūs nō voluntari⁹ sed inuit⁹. q̄n cū dolore amittit q̄d cū amore possedit. ac velit nolit ꝓstitutus ē termin⁹ q̄ ꝓteriri ñ poterit Aug⁹. Ve q̄z tremēda hora q̄z districtū examē cū iudex ad iudicādū venerit. i. Pet. iij. Si iust⁹ vix saluabit̄ ip̄e⁹ ⁊ pctōr vbi parebūt Her. Fleuit xp̄s ñ vt ceteri. sz cur non vt ceteri. illi ex passione. sz xp̄s ex cōpassione nostre miserie possum dicere si cognouisses et tu sz fleres.

Bernñ. Si deus q̄ miser nō existit p nob flere volunt. multo magis nos q̄ vi miseri sum⁹ flere dēmus Deutr. xxxij. Utinā sapent ⁊ intelligerēt ac nouissima, puderēt. Sapent. s. miseriarū multiplicitatē. Dic enī Isi⁹. Hō si innocēter viueret. ignis cū nō vreret. aq̄ ñ submergeret. Nā fm Greg. Nulla esset adversitas si nō adesset iniq̄tas. Sz beu nūc ī/plet illud Job. xiij. Hō natus de mliere ḃ. vi. tpe replet mltis miseriis. O vtinā intelligerēt sez pctī multiplicitatē. de q̄ ꝓphrit. ps. xxxix. Multiplicate sunt sup capillos capitis mei. Sic manasses ꝓphrit. ij. Paralī. vl. Peccaui sup numerū arene maris. Si cognouisses ⁊ tu fleres vt fleuit dauid dicēs. ps cxviij. Exitus aq̄rū deduxerūt ocli mei q⁹ nō custodierūt legē tuā. Fleuit ⁊ Ezechias rex Isa. xxxviij Uertit faciē ad parietē ⁊ fleuit dicēs. Recogitabo tibi oēs ānos meos in amaritudine aīe mee. Jō Bernñ. Si xps q̄ miser nō existit in se p nob flere volut. mlto magis nos q̄ veri miseri sumus flere dēmus nā nra miseria incipit a natiuitate et ꝯtinuat vsq̄ ad mortē. de q̄ Hiero. Vita būana fluuio ꝓpak. nā fluui⁹ a principio ⁊ fine hz amaritudinē. q⁹ a mari oriť ⁊ ad mare ꝓgreditur. ⁊ in medio labit. sic miserabilis vita bonis. Idcirco bētur Deutr. xxxij. Utinā nouissīa puderēt. i. mortē amara. ỏ q̄ ecc. xli. o mors q̄ amara ē mēoria tua. si mēoria mortis ē amara q̄d tūc passio mortis. ¶ Scdo fleuit xps ex dilectōe. et hoc sup lazarū mortuū Job. xi Cū vidit mariā plorātē ⁊ iudeos ē. Lacrimat⁹ est iesus. dixerūt g̃ iudei. ecce quō amabat eū. In hoc dedit nobis exēplū q̄ ex dilectōe possem⁹ mortuos nāli ꝓpassione deflere. De q̄ Crit. et bē in cañ. xiij. q. ij vbicūq̄. §. hoc aūt. Pietatis affectu ⁊ būanitatis intuitu mortuos lugere ñ ꝓhibemur de q̄ Eccl. xxij. Modicū plora sup mortuum qm̄ requieuit. Et dicit notāter modicū. q⁹ non dēmus flere nec tristari incōsolabiliter sicut hi q̄ spem ñ bñt. nā mors bōa ē porta ad eternā gaudia vt d. san. Hiero. Mors impōit finē nō fie b⁹ mortis vite. Itē in hō q̄ xps deflevit lazarū dedit nobis exēplū vt deflcam⁹ ꝓximū tribulatū. de q̄ Job. xxx. Flebā q̄ndā sup eo q̄ afflictus erat ⁊ ꝓpa. a. m. pa. q̄ꝺ vocz aplī ad Ro. xij. Flete cū flen. nā q̄ hic nō hz ꝓpassionē paupm illi⁹ nō misereť dñs Ja. ij. Judiciū sine miscōia fiet illi q̄ n̄ facit miam Jō Eccl. vij. Nō delis plorātibꝰ in ꝓsolatione ⁊ cū lugētibꝰ ambula. Dic enī aplus. ij. Thim. ij. Si sustinebim⁹ ⁊ ꝓregnabim⁹. Si mliter. ij. Cor. i. Scitēte qm̄ sic socij passionū estis sic eritis ⁊ ꝓsolatōis. ¶ Tercio xps fleuit sup ciuitatez iudeoꝝ. q⁹ malicia eoꝝ excecauit eos. et Zophonie. i. Ambulauerť vt ceci q⁹ dño peccaueť. Reuera ceci q⁹ nō ꝓgnouerť eū esse deū ⁊ diffinieť eum crucifigere Mat. xxij. Ue vobis q̄ edificatis sepulchra ꝓphetarū ⁊ ornatis monumēta iustorū ⁊ dicitis. Si fuissem⁹ in diebꝰ patrū nr̄oꝝ nō essem⁹ socij eoꝝ i sanguine ꝓphetaꝝ. Clos ipleuistis mēsurā patrū occidēdo dñm ꝓphetarū. sic nos sum⁹ sup crucifixores dñi Heb. vi. Rursuz crucifigētes sibimetipis filiū dei Bernñ. Quia pl⁹ cruciāt dñm nr̄a crimia q̄ sua vulnera. q⁹ vulnera recepit voluntarie. pctm̄ aūt nō vult. ps. v. Dñm nō de⁹ volens iniq̄tatē tu es. Aliq̄ crucifigūt dñm in seipis Aug. Sic aīa ē vita corpis. sic vita aīe est charitas. et sic de⁹ ē charitas Aug. Caritas ⁊ mortle pctm̄ opponūť nō pñt sil stare. Itē boes audēt tlia facere ꝓ q̄bꝰ xps ē crucifix⁹ nā si bō nō peccasset vt di. Oros⁹ sup canti. Xps crucifix⁹ nō fuisset. Et dic san. Tho. p/te. iij. q. i. ar. iij. Nō solū venit ad delendum originale sed etiā oīa supaddita Roma. v. Ubi abundauit delictū superabūdauit ⁊ gratia. Sed q̄ nō omnia delentur hoc est propter defectū hominū qui xpo nō inherent Jo bā. iij. Lux venit in mūdum ⁊ dilexeť homines magis tenebras q̄ lucē. et hoc flendum est a nobis Hiereme. ix. Quis dabit capiti meo aquā ⁊ oculis meis fontē lacrimarū. et plorabo die ac nocte interfectos filie populi mei. scilicet sup illos qui sunt mortui in peccatis interficiendo semetipos Bernñ. Sunt ne in te viscera humane cōpassionis q̄ plangis corpus a quo recessit anima ⁊ nō animā a qua recessit deus. et sic fleuit Hieremias Hiere. xij. Oculus meus deducet lacrias quia captus est grex domini. ¶ Quarto ie⁹ fleuit super iudā. q̄uis hoc nō est expressum in euangelio. tamē btūs Aug. in quo dā sermone dicit. Dñs nr̄ ihūs xp̄us sup delictū iude lacrimat⁹ est. et p̄t trahi ex euāgelio

Job.xiij. Turbat⁹ est spū ⁊ ptestat⁹ est ⁊ dixit. Ame amē dico vob. q⁹ vn⁹ ex vob tradet me. O mira res ꝓditur⁹ ꝑ ꝓditore turbat. Et elicit ibi q xps fleuit. nā iudas cum alijs aplis elect⁹ erat in platū. idcirco docuit nos flere ꝺ casu platoꝝ. q⁹ piculosus Jsiꝺ. de sū. bono. Quāto in altiori statu tanto in maiori ꝙs stabit piculo ꝓbus in ꝓbleumatibꝫ. Lapis ab alto cadēs sepi⁹ añ medi⁹ scinditur ꝙ ad terrā puenit. et hic hō pri⁹ scindat mente ꝙ corꝑ⁹ tradat sepulture. Est ꝯmūe ꝓuerbium. cū caput egrotat cetera mēbra dolent. ⁊ sic hic. nā eoꝝ casus qñq est occasio nri cas⁹ Jsa.xxxiij. Sic ꝑ ꝓphetas hic sacerdos Gre. Causa ruine ꝓphetarū sunt sacerdotes mali.

Quito fleuit in cruce ingratitudinē multoꝝ q ei⁹ passio amara i multis ꝓderet Hebr.v. Qui in diebꝫ carnis sue ꝑces ⁊c. cū clamore valido ⁊ lacrimis offerēs exaudit⁹ est ꝓ sua reuerētia. Nota xps fleuit in cruce mltis de cāis. Primo vt acerbitatē mortis exprimeret Vñ Treñ.i. O vos oēs q trāsitis p viā attēdite ⁊ videte si ē dolor sicut dolor me⁹. Secūdo vt nos ad ꝓpatiendū excitaret. vñ ber. Ascēdit in altū vt ab oibꝫ videret. clamauit vt ab oibꝫ audiret. fleuit vt hō ꝓpateret Ad hāc ꝓpassionē hortatur nos Hiero. dicens. Quis pt trāsire siccis oculis q lācea militis pforauit lat⁹ saluatoris. Tercio fleuit in cruce vt prem ad miserandū ꝓuocaret. Quarto vt ingratitudinē nr̄am demōstraret. Vñ Ambro. Doles dñe nō tua vulnera sed mea quibꝫ vulnerat⁹ sum in aīa. Quito fleuit vt nr̄am fiduciā excitaret q scelera nr̄a dimittere vellet. sic Joseph Gen̄.xlij. Cōmota sūt viscera ioseph sup fratre suo ⁊ erūpebant lacrime ⁊ nō poterat se ꝓtinere. Vñ aug. Nō hortaret nos vt peterem⁹ si nō dare vellz sic nō fleret nr̄a pcā nisi ignoscere vellet. Sexto xps fleuit i cruce vt nob exēplū pberet nos debere flere cū portam⁹ crucē pñie. vñ Lu.xxiij. Filie ihrlm nolite flere sup me sz sup vos ipas flete. vñ Ber. Si xps q miser in se nō exstit flere ꝓ nobis voluit. multo magis nos qui veri miseri sumus flere dēmus vt docet Aug. in li. de pñia. ⁊ hī de pe. di. v. ꝓsideret. i pri. di. Cōsideret penitēs q̄litatē ⁊ q̄titatez crimis vt imoret singlis ꝑm modū criminis purgās lacrimis oēm q̄litatē vicij. defleat ⁊ vtutē q̄ interi caruit. dolendū ē enī ⁊ dolore purgādū nō solū q peccauit sz q se virtute priuauit. Itē pcōr dz flere q̄ mluste deum offendit dñm patrē ⁊ creatorē ⁊ redēptorez suū. vt fec manasses. ij. Paralip. vlti. dicēs Peccaui sup nūerū arene maris. mltiplicate sunt iniqtates mee excitaui ira cūctā tuam ⁊ malū coram te feci. Itē deflere dz nō soluz q deū offendit. sz q pctis suis deuz deneganit. Vñ ad Thitū. i. Confitēt se nosse deū. factis aūt negant. De q Hiero. et hī in ca. xi. q. iij. exīstimāt. Exīstimāt qdā in eo tm deū negari si i ꝓsecutōe ds a gētibꝫ ꝓbēsus se ꝓfiteri rēnuerit esse xpianū. Et seqt ibidē. q̄tiēscunq vincimur a vicijs atz pctis totiens deū negam⁹. et eōrio. q̄tiēs bñ qd agim⁹ totiēs ōm ꝓfitemur. Itē deflear q vltro pctis se obtulit nec expectauit tēptatōez sz puenit. Itē defleat q tādiu in pctis pseuerauit. et q ab īpugnatōe victꝰ fuerit. Itē defleat q prīm malo exēplo corrupit ⁊ lcās dalizauit. ⁊ q incidit in illā maledictōz. de q Mat. xviij Ve homi p quē scādalū venit. Jō Ambro. sup Lucam. Abluite lacrimis. laua te fletibꝫ. si tu teipm defleueris alius te nō deflebit. si Saul pcā sua defleuisset samuel eū nō plāxisset.

O q̄ salubris ē lacrima i cruce pñie effusa. Prio aīam mūdat. vñ Jsiꝺ. Penitentis lacrime apud deū reputāt ꝓ baptismate. de q Calixt⁹ papa. et hī in ca. l. di. ponderet. vbi ꝺr. Lacrima amarissima petri pctm negatōis deleuit iuxta illud Ezech. xviij. In quacunq die pcōr conuersus fuerit ⁊ ingemuerit oīm iniquitatū eius nō recordabor amplius. nā ꝑm Aug. de pñia. Lacrime sunt testes doloris et pe pñie. iō Ber. Vocat lacrimas sanguinez aīe q crebri⁹ fuse reputant ꝓ sanguinis effusione. Scōo lacrime ipetrāt. vt hī de Anna i. Regū. i. Que fletu impetrauit samuelem a dño. Sic de zara Thob. iij. q flēs impetrauit ab ea auferri opprobriū. Jō scribit ibidē post lacrīatōz ⁊ fletū exultatōem infundis. ⁊ subdit. In illo tpe exaudite sūt pces āborū in ꝓspectu glie summi dei. et missus est angelus dñi sctūs raphael vt curaret eos ambos Jō Crīs. Nemo flens ad deū accessit qui nō impetrauit qꝺ postulauit. Tercio lacrie angelos letificāt. Vñ Bern̄. sup can̄. Lacrime penitentiū sūt vinū angeloꝝ. Quarto lacrie

hominē saluāt. vñ Ambro. in exameron Da mihi dñe lacrimas petri. nō leticiā pctōꝝ. nā lacrima regē manassen ad regnū restituit. ni nuitas a subuersione liberauit. lacrima eze/chie regi terq̄nos annos adiecit Hester per lacrīas ꝓpm suū suauit Hester. vij. Si ca/yn et iudas ꝙtutē lacrimarū sciuissent dꝛpe/rare nō debuissent. dicit nāq̄ Ber. neq̄ mū dus diluuio periisset si ad lacrimas ꝓfugisſz. eo ꝙ dicit Aug. Qui lacrimās miserū se fa/retur illi deꝰ miſeꝛ. Jō ꝑt dici cuilibz ꝓcca/tori. si cognouisses et tu s. ꝙtutē lacrimaꝝ fle res. Nā ſm Aug. Quocūq̄ oculos mētis vertimꝰ materiā plorādi inuenimꝰ. si sursum videmꝰ deū quē offendimꝰ. si deorsuz vide/mus infernū quē meruimꝰ. si retrorsuz cerni mus pctā q̄ ꝓmisimus. si antrorsuz videmus districtū iudicū qđ timemꝰ. Si introrsuz ī/tuemur ꝓsciam nr̄am quā ꝓccatis fedauimꝰ si extrorsum videmꝰ mōm quē amauimꝰ. p/pter oia ista dicit. si cognouisses et tu. scz fle/res. R Sz beu iudei nō fleuerūt vt d. Gre. in ome. Jpi nō flebāt sz exultabāt. Sic frenetici gaudēt cū amici flēt. sic ipi q̄ frene/tici gaudebāt in pctīs tribꝰ q̄ subabūdabant in ibrīm. scz superbia. auaricia. et luxuria. De q̄ bus. i. Job. ij. Oīne qđ ē in mđo aut est cō cupiscētia carnis aut ꝓcupiscētia oculoꝝ aut superbia vite. De eorū superbia scribit Isa. iij. Pro eo ꝙ eleuate sunt filie syon. et ambula uerūt extēto collo et nutibꝰ oculorū ibant. et plaudebāt et ambulabāt et pedibꝰ suis ꝓpsi/to gressu incedebāt. decaluabit dñs ꝙticē fi liarū syon. De supia vero viroꝝ scribit Isa. v. Ve q̄ sapiētes estis in oculis vr̄is et coꝛā vosmetipis prudētes. Itē de auaricia eorūz bī Isa. i. Principes tui infideles socij furuz. oēs diligūt mūera. sequūtur retributiones. pupillo nō iudicāt. et cā vidue nō ingreditur ad illos Isa. iij. Rapina paupis in domo ve stra. et Hiere. vi. A minore vsq̄ ad maiorē oēs auaricie studēt. Item erāt voluptuosi et crapulosi Isa. v. Citbara et lyra et tympanū et tibia et vinū in ꝓuiuꝫ vr̄is. et opꝰ dñi nō respicitis. Ve q̄ ꝓsurgitis mane ad ebrietatez sectandā et potandū vsq̄ ad vespam. vt vi/no estuetis. Ve q̄ potentes estis ad bibēduz vinū. et viri fortes ad miscēdā ebrietatē In bis gaudebāt et euenit eis illō Job. xxi. Le nēt tipanū et citbarā et gaudēt ad sonitū orga ni ducūt in bonis dies suos et in pūcto ad in ferna descendūt. vbi erit flet⁹ et stridor dētiū iuxta illud Lu. vi. Ve vobis q̄ ridetz nūc qz lugebitis et flebitis. Idcirco ex q̄ in lacrima/rū valle sumus tūc ꝓ pctis flere dēm⁹ qz dic Eccl. sup Mat. Nibil ita nos conglutinat et vnit deo sic pnitētis lacrime. Dic enī hugo li. iij. de claustro aie. Sic sol post pluuiā cla/rior fulget. sic xp̄s post lacrimarū effusionez benignior nobis apparebit.

De eadem dominica Sermo. cxx.

Veniēt dies in te et circūdabūt te ini mici tui Lu. xix. S Hō ē sine prudētia si aliqs suo dāno castigef. et informef. sed ille prudentior est quē dāna corrigūt alioꝝ. Sz lōge q̄sq̄ magis sapiens est si nullis dānis sz solo emēdaf iudicio rōis Dic dñs ihesus saluator nr̄ voluit nos corri gere et instruere alioꝝ exēplo vt prudētes eē mus ex alioꝝ dāno. ꝓponēs nobis euāgeliuz de destructōne gētis iudaice ne similia facia/mus ꝓpter q̄ illi perierūt. Vñ Exo. xxiij. Nō seq̄ris turbā ad faciendū malū. qz dic Aug. Nullū malū impunitū. ꝓpter qđ ī hodierna epla q̄ scribit. i. Corint. x. legit. Scripta sūt hec ad correptōez nr̄am in q̄s fines seculorū deuenerūt. nō solū in eis sed in oībꝰ nob im plef illud. venīet dies in te ꝛc. Jsta ē ps pri cipalis istius euāgelij in q̄ vt dixi ſmōe. cxx/ix. in principio. G. innuit defectus iudaice ex ecutōis. de q̄ subdit. Et q̄dē in hac die tua q̄ ad pacē tibi s. pspritatis vt vaces liberius tuis voluptatibꝰ. et dz dies tua. qz nō vterz ad dei cultū sed expēdis ad tui voluptatem nūc aūt abscōdita sunt ab oculis tuis. s. ma/la q̄ ventura sunt. nā pñs pspritas facꝫ ne ꝓsi deref et timeaf futura aduersitas. ꝓpter quod dz ꝙProuer. xxvij. Ne gl̄ieris in crastinū ig noras qđ superuētura pariet dies. qz scribitur Eccs. ix. Nescit hō finē suum sz sicut pisces capiūtur hamo. et aues laqo ꝓsebēduntur sic capiūtur boīes in tpe malo. Idcirco Ec/clesiastici. vij. Deorare nouissima tua et in ꝛc. Que sunt aūt illa subdit. venīet dies in te. i. ꝓte T Hic pdixt sex miserias ciuitatis

hierusalem. Quar pria est obsidio cū dic̄ ve
niēt dies in te. sed post. xlij. ānos ab ascēsiōe
dñi venerit isti dies subuersiōis. Ecce tps p
spitat̄ significauit i singlari p vnū die. cū di
xit. in hac die tua. sz tps aduersitat̄ pnuncia
uit in plali. veniēt dies. qr modica erat pipi
tas in ꝓpatiōe aduersitatis. puer. x. Timor
dñi apponet dies: ām ipior breuiabūt. glo.
breuiabunt i culpa ut dilatent in pena. plal.
liij. Viri sanguinū et dolosi nō dimidiabūt di
es suos Et isti sūt dies sup hāc ciuitatē pre
nūciati. Ezech. xxij. Ciuitas effūdēs sangui
nē in medio sui vt veniat tps ei⁹. et q̄ fec̄ ydo
la ꝯ semetipaz vt polluerer. i sanguīe tuo q̄ a
te effusus ē delicisti. et in ydolis tuis q̄ fecisti
polluta es. et appropinq̄re fecisti dies tuos. s.
vltōis. et circūdabūt te inimici tui. s. thytus
et vespasian⁹ romāi principes. de qbꝫ ꝑdixit
Balaā Nūeri. xxiij. Veniēt in trieribꝫ de
ytalia. superabūt assirios et vastabūt hebreos.
Cū dñs expectauit vindictā pcti iudeorum
xlij. annis. et cū noluerit penitere: tūc ꝑmisit
mlta signa sic̄ refert Josephꝰ q̄ stella flamea
orta ē tanq̄ gladi⁹. et stetit p totū annū super
ciuitatē ihrlm. Item post hoc circa festū azi
moz visi sunt currus in oī regione p aerez
ferri et armatoz cohortes miscerī. Itez post
hoc in festo tabernaculoz q̄dā noie iesus ana
nie fili⁹ clamauit. ve. ve. ve. ihrlm. vox ab ori
ente vox ab occidēte. vox a q̄ttuor vētis. vox
sup ihrlm: sup tēplū. vox sup vniuersū ꝑplz
vir ille cap. t. cedit. verberat. ad iudicē duci
tur. diris tormētis afficit. et nihil aliō dice
re potuit q̄ꝫ ve iherosolimis. cū noluerit intel
ligere. et in superbia Tyberio cesari rebellarēt
tūc misit Vespasianū cuz copioso exercitu q̄
venit in die pasce cū copiosa et infinita mlti
tudo ibi esset. et añ hoc admoniti fideles per
spūsctūm recesserūt. qō lōge añ ꝓphetatuz
fuit p dauid dicētē ps. lix. Dedisti metuēti
bus te significatōem vt fugiāt a facie arcus
et liberēt electi tui. Et tres aggeres fec̄ et eos
recluſit. Vespasian⁹ p⁹ obitū Tyberij elect⁹
in cesarē reliqt filiū suū Tytū ibi. q̄ biēnio
eos obsedit. et tāta fames erat q̄ pentes fi
lios. et filij pentibꝫ. viri vxoribꝫ et econuerso
cibos nō tm̄ ex māibꝫ sz eē ex dentibꝫ recipie
bāt. et tāta fames erat q̄ corrigias et calciam̄
ta māducabāt. iuuenes fortes vt simulacra
appebant. et q̄ mortuos sepeliebāt sup ipos
cadebāt exanimes et morichēbāt: ita q̄ ñ potu
erūt sepelire: sz solū pijciebāt de muro. Sed
Tyt⁹ circuiuit sec̄ et vidit valles plenas ca
daueribꝰ et terrā corruptā fetore fleuit dicēs
in celū. Dñe deus tu facis hoc. nō ego. Cū
legit̄ in scolastica hist. q̄ q̄dam mlr hūit pue
rū quē lactauit. et cū ampli⁹ ñ hūit lac ad nu
triēdū. occidit ꝑuū filiū di. O mi nate esto
cibus mri. et ꝺ occiso dimidiū coxit et alterā
partē occultauit. ꝑdones vo odorātes car
nes ad domū ipsi⁹ cucurrerūt et minādo p
carnibꝫ inqlierūt. q̄ oñdit eis mēbra infantis
pij edite. et aliā meditatē refuatā. At isti in
horruerūt q̄ ñ potuerit loqui. Factū ē scdo
āno impij Vespasiani Titus cepit ciuitatē
et euertit. ita q̄ lapis sup lapidē nō remansit
Qd testat̄ transpositō. qr sepulcr̄ xp̄i prius
erat extra ciuitatē. nūc in medio Et sic̄ xp̄m
p. xxx. denarijs emerūt. ita. xxx. iudei erant
venditi. p vno denario. sic̄ narrat Josephꝰ.
nonagintanouē milia vēditi sūt et vndecies
centena milia pierunt. totidē gladio pempti
sunt. Et egesippus dic̄. nonagīta septē milia i
captiuitatē ducti. Josephꝰ dic̄ q̄tidie de no
cte q̄ngēti ꝺ ihrlz erierūt fugiēdo: et captiua
ti i die crucifigebāt̄ don⁹ deficiebāt cruces
et loca. et ꝺ est qꝺ dic̄. veniēt dies in te. i. ꝯte
et circūdabūt te inimici tui vallo. i. cbatbe
natura facta de lignis. Dñi romani obsiden
tes ihrlm tres aggeres circa eam fecerūt. et
valles munitas. vt nemo egredi aut ingre
di posset. De quo Ecclesiastes. ix. Venit
contra eam rex magnus et vallauit eam. ex
truxitq̄ munitōes p gyz. et pfca ē obsidio.
Hec añ circūdatio bⁱ ciuitatis fuit in vindi
ctam. quia caput xp̄i circūdederūt iudei coro
na spinea. Et etiā qr circūdederūt xp̄m in tē
plo. Ideo dic̄ scdario. circūdabūt te. s. pūctia 2.
corpali. et hoc itez in vindictā. qr circūdede
runt iudei xp̄m in orto cū gladijs et fustib⁹.
Ecci. li. Circūdederūt me vndiq̄ꝫ et nō erat q̄
adiuuaret. Respiciēs erā ad adiutoriū hoiz
et nō erat. Et hec ē scda aduersitas siue mi
seria q̄ nō erāt soluz circūdati vallo: sz etiā
mltitudie exercituū hoiz fortiū. Et Ter 3.
cio aduersitas erat āgustatō isti⁹ ciuitat̄. de
q̄ dic̄. et coangustabunt te vndiq̄ꝫ. Coangu
stati ei erāt q̄ nulla erat euasionis via. ereū

tes enī ciuitatē incidebāt ī gladiū. manētes
vo in ea fame pibāt. Et ℔ ꝓdixit eis moises
Deutro. xxviij. Obsidebeꝛ intra portas tu
as in oī terra tua q̄m dabit tibi dñs de⁹ tu⁹.
et ꝓmedes fructū vteri tui ⁊ carnes filio⁊ tu
o⁊ ⁊ filia⁊ tua⁊ q̄s dedit tibi dñs de⁹ tu⁹ in
angustia ⁊ vastitate q̄ oppꝛimet te hoſt⁊ tu⁹.
et hoc fuit in vindictā. qꝛ xp̄m potabāt ace/
to ⁊ cibabant felle. iuxta illō ps. lxviij. Dede
rūt in escā meā fel. et ī siti mea po. me aceto.
Ite tres aduersitates ꝓcesserūt captiōem ci
uitat⊃. sꝛ alie tres miserie seq̄bant̄ destructōꝛ
ciuitat⊃. Quarta miseria p⁹ captōeꝛ ciuitat⊃
fuit ip⁹ euersio ⁊ pstratō. de q̄ in textu. ⁊ ad
terrā ꝓsternēt te. cūcta nāq̄ edificia turres
⁊ munitōes ciuitat⊃ deiecerūt ad terrā. Unde
Treñ. ij. Precipitauit dñs nec pꝛepcit omīa
speciosa iacob. ꝺstruxit in furoꝛe suo munitō
nes ꝛginis iuda ⁊ deiecit ī terrā. Et ℔ ꝑphe
tauit Moyses Deutro. xxviij. Destruentur
muri tui firmi atq⁊ sblimes ī q̄bꝫ bēbas fidu/
ciā in oī ra tua. et ℔ fuit ī vīdictā. qꝛ corp⁹
xp̄i mortuū optuit sepeliri in terrā. Quinta
miseria ip̄oꝝ iudeoꝝ fuit occisio. de q̄ subdit
et filios tuos q̄ ī te sūt. i. iudeos a te genitos
ꝓsternēt occidēdo sine miscōia ⁊ ad terram
pisciendo. de q̄ Treñ. ij. Jacuerūt in terra fo
ris puer et senex. ꝛgines mee ⁊ iuuenes mei
cecidert in gladio. interfecisti eos ī die furo
ris tui. pcussisti nec miſt⁹ es. et hoc fuit in
vindictā. qꝛ xp̄m occiderūt ⁊ clamauert. san
guis ei⁹ sup nos ⁊ sꝑ filios nrōs. ⁊ sic euert
eis iuxta optatū. Sap. xi. Per q̄ qs peccat
p hec ⁊ toꝛq̄. Sexta miſia fuit oīmoda ip̄i
us desolatio. De q̄ in textu. Nō relinq̄t in
te lapis sup lapidē. Et ℔ ꝓphauit Miche.
ca. iij. Sion q̄ ager arabit. et ibrl⁊ q̄ acerꝰ
lapidū erit. ⁊ mōs tēpli in excelsa siluaꝝ. Et
hoc factū est cū Titus euertit ciuitatē. quaꝛ
oēs iudei q̄ fugierūt p⁹ eius recessum ceperūt
edificare. tūc romāi miserūt Helū adrianū
q̄ sic ciuitatē euertit. vt ñ remaneret lapis sꝑ
lapidē. ⁊ sic tē in ꝓpetuū vsq⁊ nūc dispsi sūt
et hoc in vindictā. qꝛ nolueꝛt sub alis xp̄i cō
gregari vt bñ Mat. xxiij. Quotiēs volui ꝑ
gregare filios tuos sc⁊ ī fide ⁊ vnitate eccl'e.
sic gallina ꝑgregat pullos suos sub alas ⁊ no
luisti, ꝓpter qꝺ in oꝛbē dispsi. ⁊ relinq̄t̄ dom⁹
eoꝝ deserta. ✠ Tūc subiūgit generalem

rationē: eo q̄ nō cognouisti tps visitatōnis
tue sc⁊ p incarnatiōem. qꝛ ex malicia ⁊ inui/
dia noluert ⁊ pꝛagscere q̄ coꝛpali pnītia eos
visitauit. De q̄ ꝑq̄rit dñs Iere. viij. Mil/
uus in celo cognit tp⁹ suū turtur et hirundo
et ciconia custodierūt tps aduent⁹ sui. pp̄s
aūt me⁹ nō cognouit iudiciū dñi. Sil'r ysa.
i. Cognit bos possessoꝛē suū ⁊ asin⁹ pꝛesepe dñi
sui. isrl' aūt me ñ cognit. Itē visitauit eos ñ
solū p incarnatōem. sꝛ ec̄ p doctrinā ⁊ infoꝛ
matōꝛ. Unñ ps. xciij. dixi sp hi errant coꝛde
ip̄i vo ñ cognuerūt vias me. q̄bꝺ iu. ī ira mea
si. ꝺ ē nō introibūt in requiē meā. Jō dicit
saluatoꝛ Joh. xv. Si ñ venissem ⁊ eis locu
tus nō fuissem: pctm̄ nō hꝛent. s. tm̄. nūc aūt
excusatōem nō hñt de peccato suo: qꝛ q̄ me
odit ⁊ pꝛem meū odit. Tercō visitauit eos
per passionē ī cruce. Lu. i. Per viscera mīe
dei nrī in q̄bꝫ visi. nos oꝛiēs e xal. In hac vi
sitatōe cognouerūt eū celi ⁊ terra. nā sol in ce
lo obscurat⁹ ē terra tremuit. sꝛ iudaica plebs
eū cognoscere noluit. Jō dic̄ ps. cxli. Cōside
rabā ad dexterā ⁊ videbā ⁊ ñ erat q̄ cognsceret
me. Jō implebit̄ in eis illud ps. ix. Cognscet̄
domin⁹ iudicia faciēs ī op⁹ manuū suaꝝ
cꝑhēsus ē pctōꝛ. Idcirco visitauit eos ī gla/
dio duro et forti eos extirpando. de q̄ Ero.
xxxij. Cerno q̄ pp̄s iste dure cervicis sit. di
mitte me vt iraſcat furoꝛ me⁹ ꝛ eos ⁊ delea
eos. ⁊ hoc factū est ꝑ pncipes romāos. de q̄
Aug. sup ps. Romāi istā victoriā a deo ha
buerūt. licz dijs affcripserūt. Nā in ℔ roma
ni sūt facti instrumētū dei irati. ⁊ facti sunt
securis dei q̄ excisi sunt iudei. ℣ Sꝛ. d.
quare xp̄s noluit eos penitus extirpare. sed
dispgere. Rñdet pl'es sunt cause. Prio, ꝓt
reuerētiam xp̄i ⁊ ap̄lorꝝ q̄ ex isto pp̄lo fuerūt
sm carnē. Joh. iij. Sal⁹ ex iudeis ē. Secꝺo
ꝓpter bonoꝛē, pbaꝝ ⁊ patriarchaꝝ ex q̄bus
pp̄s iste pcessit. Tercio qꝛ in fine mūdi con
uersuri sunt. Unñ ysa. x. Si enī fuerit pp̄lus
tu⁹ isrl' q̄ arena maris. reliquie ꝑuertent̄ ex
eo. Jobis. x. Erit vnus pastoꝛ ⁊ vnū ouile.
Quarto qꝛ sunt liberarij nostri. de q̄ Aug. su
per psal. Ne dicāt pagani q̄ xp̄iani ꝑpsuet/
rūt litteras. iō eccl'ia sustinet iudeos. qꝛ pe/
nes se hñt libꝛos autēticos ex quibꝫ testimo
nia ꝓferim⁹ ō xp̄o. Quīto eccl'a obſuat eos
nobis in duplex exēplū. Primo in exēplum

recordatõis scz dñice passiõis. Clñ ps. lviij. Dei? occidit mihi sup inimicos meos ne occidas eos. ne qñ obliuiscãt ppli mei. s. passionis mee. Secõ i exẽplũ credulitatis: ne simꝰ incredduli sic illi q ita sũt flagellati ppt incredulitatẽ eor. Sz inter istas causas potior cã ẽ qꝰ adhuc sũt crediturꝰ. De q psal. lviij. Convertent ad vesperam. Hiere. xxiij. z. xxxij. c. In diebꝰ illis saluabit iuda. sz erq nescimꝰ determinate hoc tps. nõ eccia ñ eradicat iudeos ℣ Sz. d. quõ xpiani se hẽ dñt q ad iudeos. Rñdet ꝑm Raymun. nõ dñt cũ eis mãducare. vt hẽ in ca. xxviij. q. i. nullus Nulliꝰ cũ eis azima mãducet. Rõnez ponit Barthꝫ. briccie. in glo. qr inter epulas qs facilius decipit. Secõ xpiani ñ dñt iudeos vocare ad se in suis infirmitatibꝫ nec ab eis sumere medicinã. Tercio nec xpiani cũ eis in eisdẽ balneis balneari dñt. vt pz ibiꝫ. c. nullus. silr in c. seqnti Oms. Quarto nõ deñt pmitti inter xpianos officia publica hũi. de iudeis. c. Cum sit. Cũ sit nimis absurdũ vt blasphemꝰ xpi in xpianos vim ptãtis exerceat. nõ inhibemꝰ z mãdamꝰ qꝰ iudeꝰ susceptũ officiũ cũ pudore dimittat qꝫ irreuerenter assumpsit. z susceptа a xpianis restituat pauperibꝫ. Quinto noua s synagogas nõ edificẽt sed veteres reparẽt z reedificẽt z ñ exaltẽt. nec ampliorel qz antea fuerũt faciãt. vt hẽ ꝫ iude. c. Cõsuluit. z est Alexander tercius. Sexto ñ dñt hre famulos nec famlas xpianos. nec nutrices pueros eor nutrictes. de iude. c. Ad hec. Rõ: qr facilr ad suã pfidiam animos simpliciũ inclinarent. z si q xpiani eis famularentꝰ in domibꝫ dñt excommunicari. Septio in diebꝰ lamẽtatõis dñice passiõis nõ dñt in publicũ pdire. sed in die palcue es dñt hre bestia clausa. vt hẽ de iude. z iara. c. qr sup his. Octauo cogẽdi sũt talẽ bitum deferre qꝰ ꝓgnoscant distincte a xpianis. vt hẽ de iude. z iara. c. In nõnullis. Nono xpiani nõ dñt locare domos ad exercẽdũ vsurã in eis: alis rei erũt pctõr iudeorũ q ipi iudei in domibꝫ suis ꝓmittũt. qr ẽ vnũ de alienis pctis hospitare malos z pctã i domibꝫ suis ꝓmittere ꝓpetrare. qr dic apls Ro. i. Non solũ qui ea faciũt sz eẽ q ꝓsentiũt facietibꝫ digni sunt morte. De q etiã Isid. z hẽ in can. xi. q. iij. Qui ꝓsentit peccãtibus z defendit aliũ delinquẽtẽ. maledictꝰ erit apd deũ z hoies Decimo xpiani nõ dñt retinere dona vl munuscla a iudeis eis data. ℣ Sz. d. an licz recipe dona vl munuscla a iudeis. Rñdet qꝰ licz. tali tñ mõ qꝰ ipe recipiẽs nõ velit aliqd facere ppt quod talia qd sit ꝯ deũ. z tũc licite pt recipe sz nõ debz sibi retinere nisi forte essent talia q ab eo vel añcessoribꝫ suis ipi indei ꝓ vsurã recepissent. Clñ dicit. s. Tho. in qdaz lra ad ducissaz lotharigie. Cũ ea iudei ꝓ vsurã exorserũt ñ pñt licite ab ipis retineri. ꝓseqns ẽ: vt si nos licite ab ipis recipimꝰ nec nos licite retinere possumus. nisi forte eẽnt talia q a nobis vl antecessoribꝫ nris exorserũt. Si qui vo dant q exorserũt ab aliis. dñt restitui eis quibꝫ iurdi restituere tenẽtur si sunt. alioquĩ in pios vsus ꝑm sui dyocesani ꝓsilium sunt talia dona z munuscula erogãda. Q qd ad hec dicturi sunt q recipiunt ppinas z dona a iurdis q nõ dñt nisi vsurariã pecuniã. oia talia sunt erogãda pauperibus z nõ sunt hereditãda ad posteros. Nã si vnus heres scienter talia bona possideret: talis dãnaret. z ex hꝫ ꝓuenit qꝰ tales cõiter sunt inforiãti in bis bonis q a iudeis recipiũt: qr tales raro vl nunqꝫ ditant. Undecimũ est qꝰ xpiani nõ dñt sentẽtiare nc aliquez cogere ad soluẽdũ vsuras siue iurdis siue xpianis vsurarijs. nã ptãtes. rectores. cõsules. iudices. officiales q statuta faciũt ꝓ q ꝓpelli tur quis soluere vsuras vl nõ repetere iã solutas. aut q obseruãt talia statuta z ꝑm ea iudicant. tales ipo facto oẽs incurrerũt sniam maioris excõicatõis. z tles nõ pñt absolui a pctis nisi velint desistere et antea sint a snia excõicatõis absoluti. vt hẽ de vsur. c. ex gravi. in Clem. Et dico notãter priuꝰ dñt absolui ab excõicatiõe. qr absolutio a sentẽtijs dz ꝓcedere absolutõem a pctis. ℬ Sed d. vtr pueri iudeor mortuis parentibꝫ sint baptisandi. Rñdet san. Tho. ij. ij. Nõ licet añ annos discretõis. sz qñ ad ãnos discretõnis puenerunt: pñt fidẽ suscipe etiã inuitis parentibꝫ. Sz tñ si qs puer iudeor baptizaret in agone mortis statim puer euolaret si sic moreret. Sz. d. vtr pueri iudeor sũt silꝫ pueris xpianor si sine baptismo decedũt de hoc seclo. Rñdet qꝰ sic. qr dñt equalẽ culpã scz pctm originale z nullũ actuale. g dñt equalez

penam scz damni. Sz qñ infideles ad ãnos discretõis peruenerint si nõ suscipiũt fidẽ ipso facto peccãt mortl'r ñ suscipiẽdo fidẽ ⁊ nullã excusatõem p̃t hrẽ infidel'. qz fides xp̃iana p̃dicata ẽ p̃ vniuersũ mdm. Vñ xp̃c dixit discipul' suis. Marci vlt. Eũtes ĩ vniuersũ mũdũ predicate euãgeliũ oĩ creat'e. Et p̃s. xviij In oẽm terrã exiuit so. eoꝝ. Et sic nõ ẽ aliq̃ infideli excusatio. sz eterna dãnatio. Marci vlt. Qui crediderit ⁊ bap. fu. sal. erit. q̃ v̄o ñ crediderit ꝯdẽnabit'. C Itẽ nota istud scdz mẽbꝝ p̃t exponi moral'r de q̃libet pctõre veniẽt dies in te. i. ꝯ te. s. dies mortis p⁹ diẽ p̃ñtis vite. nã p̃ñs vita est q̃ivn⁹ dies respectu et'nitatꝫ. Job. vij. Nihil eĩ sũt dies mei Et Gre. Breue ⁊ momentaneũ est qd̄ delectat ⁊c. iõ dic̃. veniẽt dies. s. eternitatꝫ in pena inferni ꝓ die transitorio voluptatis. Vñ Job. xxx. In memetip̃o marcescit aĩa mea. ⁊ possidẽt me dies afflictõis. Agonisante eniz hoĩe pctõre in exitu aĩme a corpe graues patitur aduersitates. Prĩo circũdabũt te inimici tui. i. demones triplici vallo pctõꝝ. s. cogitationis. locutõis ⁊ opatõis. ita q̃ aĩa videat vndiq̃ ꝓfunditatẽ suoꝝ sceleꝝ. Jone. ij. Circũdederũt me aq̃ vsq̃ ad aĩam. abiss⁹ vallauit me. Scdo etiã demões circũdãt aĩaz sua p̃ñtia horribili. Sap̃. xvij. Persone tristes appentes pauorẽ illis p̃stabũt. Aug⁹. Presto erit diabol⁹ obijciẽs oĩa q̃ fecimus Tercio coangustat' aĩa vndiq̃ ⁊ ĩ arto ꝯcluditur. coãgustat' enĩ inter vitã et mortẽ. int' culpã ⁊ penã. Est eniz tũc inter finẽ culpe et initium pene ꝯstringet eũ pena ꝯseq̃ns mortez ⁊ vite termin⁹. ita q̃ nesciat q̃d faciet. coartat' a corpis infirmitate. a iudicis seueritate. a demõis crudelitate. iuxta illd̄ Sap̃. v. Pre angustia sp̃ñs gemẽtes. Quarto hõ in terrã ꝓsternit'. cũ corp⁹ ĩ terrã ꝓijcit'. Eccĩ. xli. Oĩa q̃ de terra sunt in terrã reuertẽtur. aĩma v̄o ꝓsternet' ad infernũ. qd̄ ẽ in medio terre. Hiere. xxij. Dabo te in manu q̃rentiũ aĩam tuã ⁊ in manu q̃ꝝ tu formidas faciem Quĩto filios tuos q̃ in te sunt. i. omẽs act⁹ ⁊ opa ad terram deijciũt. qz tũc nll'a adest bñ opandi facultas. Eccs. ix. Qd̄cũq̃ p̃t facere man⁹ tua instãter opare. qz nec opus nec rõ nec sapĩa nc̃ scĩa erũt apd̄ inferos q̃ tu ꝓperas. Oĩs enĩ aĩme ꝯsideratio sic ẽ ad terrã ꝓstrata vt nihil occurrat tc̃ nisi pẽa infernal'. De h̄ dic̃ Aug⁹. O q̃ꝫ anguste erũt vie reꝓboꝝ vndiq̃. supi⁹ erit iudex irat⁹. inferius horrẽdũ inferni chaos. a dextris pctã accusãtia. a sinistris infinita demonia. ad supplicia eterna trahẽtia. intus vrẽs ꝯscĩa foris md̄⁹ ardẽs. retro vita detestabil'. añ iudiciũ siñ misericordia. O q̃ tũc diuertet' pctõr sic dep̃hẽsus. vl' quo effugiet. appere erit intolerabile latere impossibl'e. Vñ dñs d. p̃ Amos ꝓphetã. ix. c. Nõ erit fuga eis. ⁊ q̃ fugerit ex eis ñ saluabit'. Si descẽderint vsq̃ ad infernũ inde man⁹ mea educet eos. ⁊ si ascẽderint vsq̃ in celũ: inde detrahã eos. et si absconditi fuerint in vertice carmeli ind̄ scrutãs auferã eos. et si celauerĩt se ab ocul' meis in ꝓfundũ maris. ibi mãdabo serpenti ⁊ mordebit eos. Ecce quõ reprobi coãgustabũt' vndiq̃. D Vñ legit' q̃ Aristo. appuit p⁹ mortẽ cuidã suo discipl'o ⁊ ille interrogauit eũ. Quid genus. quid spẽs: q̃d drñtia. Et rñdit Aristo. Nõ est apd̄ nos q̃d gen⁹ q̃d spẽs. sed quid ignis ⁊ dolor. propterea prudẽtissime dixit mgr̃ sulco. Linquo coax ranis cra coruis. vanaq̃ vanis. Ad loycã pergo q̃ mortꝫ nõ timet ergo. Sexto nõ relinquit' lapis sr̃ lapidem. i. nichil v̄tutis in aĩa dãnata relinquit' ex q̃ p̃t eẽ sp̃uale edificiũ. Treñ. iiij Quõ obscuratũ ẽ auꝝ: mutat⁹ ẽ color optim⁹: dispsi sunt lapides sanctuarij ĩ capite oĩz plateaꝝ. vel sic. nõ relinq̃nt lapidẽ sr̃ lapidẽ qñ funditus euertit' qd̄ ꝯstructũ ẽ a pctõribꝫ. Hã peccatores ꝯstruũt vt d. Isid̄. de sum. bo. Primo locãt ꝓ fundamẽto malã cogitatõz. mala cogitatõ parit p̃uã delectatõz. p̃ua delectatõ ꝯsensuz. ꝯsensus actiõz. actõ ꝯsuetudinẽ. cõsuetudo prauã nc̃citatẽ. nc̃citas desp̃atõem. desp̃atio eternã mortẽ. Hãc malã ꝯstructõz destruẽt demões. cũ de singul' accusabũt peccatricẽ aĩam añ districtũ iudicẽ. ⁊ de singul' spẽal'r cruciabunt' in flãma inferni. Vñ dñs p̃ Hieremiã dic̃. ca. xlv. Ecce q̃s edificaui ego destruo. ⁊ q̃s plantaui ego euello. Nam structura maloꝝ nõ stabit sz bonoꝝ. ideo ad Gal'. vi. Dũ temp⁹ hẽm⁹ opẽm bonuz ad om̃s. Dic̃. Bet. ĩ ser. Nẽo nr̃m p̃uipendat qual'r tp̃s ꝯsumit' ĩ v̄bis ociosis. volat v̄bũ irreuocabile. volat tp̃⁹ irremediabl'e. Discat insipiẽs q̃d amittat: o si tp̃⁹ h̄ p̃tereat q̃ndo

agis pñiam ⁊ obtinebꝫ vẽniã. qñ acquirꝫ grãz vt obtineas gl̃iaz. ℣ si ꝯgnouisses ⁊ tu fleres nã hec oĩa mala eueniẽt tibi. qz nõ ꝯgnouisti tps visitatõis tue. s. tp⁹ grẽ. de q̃. tj. Coz. vi. Ecce nẽ tp⁹ acceptabile. ℣ q̃ Bet. mil pciosi⁹ tpe. Jõ aplꝰ Eph. v. Redimẽtes tẽp⁹ qñ dies mali sunt. ⁊ Eccl. iij. Fili ꝑserua tps et deuita a malo. nã ℣m Bet. oñe. tps tibi impensum q̃reꝝ a te quõ sit expensum.

De eadem dominica

Sermo. cxxxi.

Videns ihs̃ ciuitatẽ fleuit sup illã. Lu. vbi sup. ℣ Cõmẽtator ℣ somno ⁊ vigilia dic̃. Nõ nataꝝ r ciuius obdormit in caloze ℣ in frigoze. Idem dic̃ Xristo. i ꝓbleumatibꝫ. qz calozis ẽ dilatare. frigidi ꝓstringere. mõ calor dilatat venas q̃ ꝓcedũt de corde ad caput. vt d. Xrist. de sõno ⁊ vigilia. et ꝑ istas venas fumi cibo rũ de stomacho libenti⁹ ascẽdũt in caput. sꝫ a frigore ẽpcutiũꝝ ⁊ ingrossanꝝ illi fumi. et sic ingrossati cadũt ireuerato dorsũ: ⁊ obstruũt vias ⁊ meatus ꝑ q̃s bꝫ ferri spũs ⁊ calor ad organũ sensuũ exteriorꝫ. ⁊ sic ꝓpter defectũ caloris ⁊ spirituũ in organa sensuũ exteriorꝫ fit impotẽtia sentiẽdi. ⁊ sic causaꝝ somn⁹ ℣ spiritualiter. ℣ sic cit⁹ obdormim⁹ ĩ pctõ dũmõ sum⁹ in caloze bũane felicitatꝫ ⁊ affluẽtie ℣ in frigoze pauptatꝫ ⁊ penurie. Exẽplũ in dauid. tj. Reg. xi. qñ seq̃baꝝ ⁊ pascebat gregez pr̃is sui ñ fec̃ adulteriũ. sꝫ qñ factꝰ ẽ rex ⁊ haberet de inimicꝫ suis pacem: tũc ꝓmisit crimẽ. Sicꝛ hẽm⁹ de Salomõe. iij. Re. xi. antecꝫ fuit rex coronat⁹ nõ adorauit ydola ꝓpter amorẽ mlierꝫ sicꝛ qñ fuit occupat⁹ cũ edificatõne tẽpli sꝫ p⁹ tẽplo ꝑfũmato ⁊ cũ nlia affuit aduersitas ⁊ factꝰ ẽ diues ⁊ potẽs sup oẽs p̃de cessores suos deprauatũ ẽ coz ei⁹. Jõ d. Hieroni. Quere ⁊ inuenies singulos fideles aduersa ꝓpressos. solus Salomõ in delicijs fuit tõ corruit. Sic factũ ẽ cũ filijs isrl̃ cũ essent ĩ oppꝫssione pharaonis in egipto fi adorauerꝫ ydola necꝫ ꝓphas occiderꝫ. sꝫ qñ libati erãt et restituti mlta mala fecerũt ⁊ vitulũ ꝑflati lẽ adorauerũt. vt hẽ Exo. xxxij. et sic somno culpe dormierꝫ. qz d. Crys. Vouerca ℣tutũ est, ꝑsperitas ⁊ mẽ delicti. de q̃ psal. xc. Cadẽt a latere tuo mille ⁊ decẽ mil. a dex. tu. Vbi dic̃ Bet. in ser. de palmis. Licꝫ mlitos frangat aduersitas. tñ multo plꝰ extollit ꝑsperitas. nã vbi mille cadũt in sinistro aduersitatis. ibi decẽ milia a dextris ꝑsperitatꝫ. ꝓꝛ qđ dicit Gre. i cura pastorali. Prosperitas aliqñ daꝝ vt ad meliorẽ vitã, puocet. vt iudeis. de q̃bus ℣s. ciij. Vedit illꝰ regiões gentiũ ⁊ labores ꝓphoꝝ possederꝫ ut custodiãt iustificatões eius. aliqñ daꝝ ꝑsperitas vt ineternũ dãnet. de q̃ Hiero. Sic mactãdis vitulis libertius dãꝝ pascua. sic damnãdis ℣na tpalia. et sic faciũt eos dormire in pctis, Vñ ꝓuer. i. Prosperitas stultoꝝ pdet eos, ꝓpter qđ dicit Jsiõ. Electi dei pl⁹ timẽt, ꝑspa ℣ aduersa. sigñãter qñ ꝑsperitas daꝝ alicui in malicia ꝑseuerãti. qz d. Aug⁹. nil infelici⁹ felicitate peccãtiũ. nam talꝰ felicitas claudit oculos ne ꝯgnoscãs. ⁊ sic factũ ẽ iudeis qui obdormierũt in ꝑsperitate ⁊ in pctis. ℣ sic fidelꝰ pr̃ videns filios suos dormire inter hostes q̃ mortẽ eis machinanꝝ inferre dolet excitat ⁊ hortaꝝ vt ñ dormiãt. ⁊ si eũ audire nolierũt plorat sr̃i stulticiã filioꝝ. ⁊ sic xp̃c pr̃ nr̃ q̃ẽ in celi lepius exhortabaꝝ illos in ihr̃m: vt a somno pctõ ꝑ pniam surgerẽt ⁊ ℣ inimicos suos demões vigilarẽt. sed nolueꝝ eũ audire. idcir co ex magna pietate fleuit sup eos. de q̃ thema Videns ihm ciuitatẽ ⁊c. ℣ In summa euãgelij duo innuũt. Primo lacrimatõ dñice ꝓpassionis. ibi. videns ihs̃. Secõdo subiungit pdictio iudaice destructõis. De prio dic̃. videns ihs̃ ciuitatẽ fleuit. Nota licꝫ de oẽm creaturã respicit oculꝰ sue dñitatis teste Iob xxviij. Deoẽs fines mõi intueꝝ. cui ꝯsonat aplꝰ ad Heb. iij. Omia nuda ⁊ apta sũt oculꝰ eius. singulari tñ respcu pietatꝫ respicit electos suos. et dilectos cũ ipos ad fletũ ꝓuocat ⁊ ꝓpungit. hoc itaq̃ sciatis q̃ oĩs q̃ iam flens ꝓpungitꝰ dñs eũ oculis sue misercõie intueꝝ. in q̃ intuitu deꝰ talẽ affectũ hꝫ ad ipsuꝫ quẽ iã flentẽ ꝓpungit. nõ ei pctõr flere possꝫ si nõ eũ ℣tus dim respẽs secretissima q̃dam admonitõe intꝰ in aĩa, ꝓmoueret. tj. Coz. iij. Nõ sumus sufficiẽtes cogitare ⁊c. nec minus flere. vt pꝫ de Petro q̃ ter negauit. ⁊ in peccato aliq̃ntulũ ꝑseuerauit frigidꝰ ad prunas durꝰ et obstinatꝰ. quẽq̃ respexit eũ dñs. Lu. xxij. Conuersus dñs ⁊ respexit petꝝ ⁊ recor-

datus ê ꝑ Petrus vbi dñi. ⁊ egressus foras
petr⁹ fleuit amare. iō Hiere. ix. Quis dabit
capiti meo aq̄m ⁊ ocul⁹ meis fontē lacrimaꝝ
q. d. a me ñ habeo. ¶ Nota fontes lacri
maꝝ hñt se vt fontes terraꝝ. Sūt eiꝫ q̄tuor
gña fontiū. Primi vemis nasalibꝫ nullo labo
re oriūt. Scōi duris laboribꝫ fodiunt. Ter
cij ꝓcauis cānalibꝫ artificialr trāsferuntur.
Quarti celestibꝫ pluuijs capiūt. Spāliť.
Prio aliq̄ vemis nasalibꝫ sine labore oriunt
et sic sūt aliq̄ molles q̄ facilr ⁊ nō magno de/
uotōis conamīe eliciūt lacrias. Et tles lacri
me nō mltū estimāt nec merent: eo ꝙ sīñ la
bore ⁊ sine deuotiōe. nā act⁹ mere naturales
nō sunt meritorij. Hbs. Ea q̄ nob insūt a na
tura nō sunt laudāda. Iō apls. ij. Cor. vij.
Qui flent tāq̄ nō flētes. Et. s. Tho. ij. ij. q.
xxvij. Quāto act⁹ difficilior difficultate ope
ris. tāto magꝫ meritorij⁹. nō negligētie l ꝓsue
tudinis prave. ⁊ sic tales ñ sūt laudādi. Ideo
Bern. Quosdā lugentes video sz si de corde
ꝓcederēt nō stati riderēt seu in risū resolue/
rent. nūc aūt abundāti⁹ ociosa ⁊ scurrilia vo/
ba ꝓferūt q̄b prius lacrimas. Iō lacrias esse
nō arbitror qbꝫ dīna ꝙsolatio ꝓmittit. q̄n do
quidē p⁹ illas vana ꝙsolatio admittit. tunc
aūt sunt nobiliores q̄ñ ex spūsctō sūt ꝓfusio
res. Scōm gen⁹ fontiū q̄ durꝫ laboribꝫ fodi
untur. significat gen⁹ lacrimaꝝ q̄ ꝓfūdis su
spirijs ⁊ intimis gemitibꝫ hauriūt. hic fōs
lacrimaꝝ tūc digne ꝓpabitur q̄ñ ois terreni
tas de ꝓfundo cordis nēi duris laboribꝫ spi
ritualiū exercitioꝝ fundit⁹ exhauritur. ⁊ hūc
fontē lacrimaꝝ appellauit agar Geñ. xvi. pu
teuꝫ viuētis ⁊ videntiꝫ me. i. dei q̄ tūc primū
hō viuere ⁊ dñ videre incipit. q̄ñ ois terrena
affectio plenarie exhaurit. De hꝫ fōte Job xl.
.iij. Fons de domo dñi egredief. ⁊ irrigabit
torrētem spinaꝝ. i. mltitudinē pctōꝝ. hic pu/
teus q̄ alt⁹ est. iō hō intō hauriēs aq̄m lacria
rum sepe ꝺbilitatur viribꝫ ⁊ euacuat caput
sensibus. ¶ Terci⁹ fons ē duct⁹ arti/
ficialr ī cānalibꝫ: ⁊ sīgficat hūc fontē lacriaꝝ
q̄ ꝓ cānale dulciū meditationū effluit. nam
sic ꝓ cānas aq̄ ꝺ loco ducitur. sic pena infer
ni ⁊ gaudiū celeste. iudiciū extremū et silia.
de loco vo vbi sūt ad locū cordis nostri vbi
vere ⁊ppere nō sunt ꝓ cānas nrāꝝ meditatō
nū aduehūtur. ⁊ cor nostꝝ deuotōe resoluit
et lacrias ꝓ oculos elicit vt ꝓ cānas. iō Bern.
sr illo vbo Eccī. vij. mēorare nouissima: &
Mēorare mortis horrorē. iudiciū tremēdū.
ardentē gehennā. ꝓgrinatōis tue miseriaz.
si sensuz habes. nō te a lacrimis continebis.
et talis anima commendatur Prouerbioꝝ
xxxi. Facta est q̄si nauis institorꝫ de lōge po/
tās panē suū. Quart⁹ fons cisterna dicitur.
qui nihil nisi celestē pluuiā bz. ⁊ sīgficat fon
tē lacriaꝝ q̄ nullo labore nrō sz a sola influen/
tia celestiū grāꝝ elicit. ps. cxl vij. Flauit spūs
ei⁹ ⁊ fluēt aq̄. i. cū spūscts in corde flat: tūc
aq̄ lacrimaꝝ fluit ꝙ se nullo cogēte. imo nllo
ei ꝓhibere valēte. De q̄ or Cañ. iiij. Surge
aquilo ⁊ veni auster ꝓfla ortū meū. i. cor hoīs
q⁹ auster administrat pluuiā. De hac cister
na lacrimaꝝ or Deutro. vi. cum dñs de⁹ tu⁹
dederit tibi cisternas q̄s nō fodisti: caue dili
genter ne obliuiscar⁹ dñi dei tui. Hm⁹ cister
ne aq̄m desiderant dauid. ij. Re. xxiij. dicēs
O si q̄s michi daret potū aque de cisterna q̄
est in bethleē. Ad hāc aq̄m hauriēdā mone/
mur ꝓuer. v. Bibe aquam de cisterna tua.
Prime lacrime q̄si sīñ grā dei ⁊ sine conatu
hoīs affluūt. Scōe cū conatu hoīs principa
liter ⁊ ex grā ꝙsequte Tercie cum grā ⁊ cona
tu. quarte ex sola grā. ¶ Cūm multis de
causis lacrime exiccātur sic̄ fontes. Prio ꝓ
aridi tpis exiccatōnem. ⁊ sic corda superbor q̄
in alto posita sunt. de⁹ ꝓ pluuia visitatis gte
rigare nō poterit cū superbia aridītatē efficit.
qr pluuiā grē non admittit. ij. Re. i. Mōtes
gelboe nec ros nec pluuia veniet sr vos. Eccī.
x. Radices gētiū superbaꝝ arefecit de⁹. Quā
to ei mōtes altiores tanto aridiores. ps. cij
Qui emittiꝫ fōtes ī vallibꝫ. Bern. Aque q̄/
tiaꝝ fluunt in valle hūiliū aimoꝝ. Jaco. iiij.
De⁹ superbis resistit hūilibꝫ dat grām. Iō
ꝙqueri pñt illō Hūeri. xi. Aia mea arida est.
Secō fontes exiccātur ꝓ terre repletiōem
iteratā. i. terrenā occupatōnem. ⁊ figuratur
Geñ. iiij. Cayn q̄ interptatur possessio inter
fecit Abel: ⁊ interptatur luct⁹. qr possessiōuꝫ
occupatio luctū nostꝝ interficit ⁊ occidit. vñ
Geñ. xxvi. Inuidētes palestini ysaac omēs
puteos ipleuerūt humo. ꝓ palestinos q̄ aliēi
interptātur ⁊ inuidētes nob fōtes de fossos
iterato replēt terrenis occupatōibꝫ. Cūm gre
go. Qui mōm deserunt ad exteriora ōficia

puebi ñ dñt nisi p būilitatē diuti⁹ in eiusdē mundi ꝓtēptu solidēt. Aercō fontes exiccāt qñ crebra aq̄ ex eis ñ hauriť. sic fōs lacrimarū qñ p ꝓtinuā meditatōz ⁊ intimā ſpūs exercitatonē ñ hauriť exiccať. Un dic Judith. vij. Incidi p̄cepit bolofernes aq̄ductū. ⁊ sic dy abol⁹ qñ infert tediū meditatōibꝫ q̄b⁹ lacrie exhauriūtur. Quarto exiccātur qñ circūstātie dissipātur. qz tē p riuos aq̄ ꝺfluit. p dissipationē intellige mētis euagatiōem. p quaz oīs deuotōis lacrime exiccāt. Hiere. ij. De dereliq̄runt fontē aq̄ viue ⁊ fodert sibi cisternas dissipatas q̄ ꝓtinere nō valēt aq̄s. Eccl xxi. Cor fatui q̄si vas ꝓfractū. De q̄ ꝓq̄ritur Job. xvij. Cogitatōes mee dissipate sūt cor q̄ntes eor meū. noctē vertert i diē. ⁊ rursꝰ p⁹ tenebras ſpo lucē. Hoīa cā detur fōtibꝫ naturalib⁹. Scōa putealibꝫ. tercia aq̄ ductis. q̄rta cisternis.

Dominica Undecima. Sermo. cxxxij.

Non sum sic ceteri boīm. scribiť Lu. xviij. ⁊ legitur i p̄ntis dñice euāgelio ik. Apes qñ portāt dulcediez huoris absentāt se a vētor qz ille humor p vētuz exiccať. ⁊ lapilluz in pedibꝫ portāt l'terrā ⁊ t nō p venti violētiā circūferātur. Spūal'r Per apes intelliguntť bomies. Eccl. xi. Breuis in volatilibꝫ apis et initiū dulcoris bz fruct⁹ e⁹. sic boīes bonī et deuoti q̄ bñt humorē grē er q̄ oritur mel. i. dulcedo gl'ie dñt cauere a vento elatōis ⁊ superbie. qz exiccat hūorē grē. de q̄ Aug. Bōis opib⁹ insidiatur superbia ⁊ facit pire ea. scōm q̄ dic Gre. Perit oē qđ agitur nisi būilitate custodiat. Idcirco bō dz portare terrā vl lapidē q̄ coopiet⁹ p⁹ mortē p mortiſ ꝓsideratione q̄ ꝓsideratio deprimit ⁊ būiliat boiem iuxta illō Eccl. x. Quid superb terra ⁊ cinis Ideo aug. Agnoscat se bō mortalē ⁊ frāgat elationē. dic nāq̄ Hiero. Quō bō superbiat q̄ sp ꝓsiderat q̄ sent. nā portat. Hāc būilitatē docz saluator Lu. xvij. Cū feceritis oīa q̄ p̄cepta sunt vobis ꝛc. Hā fm aug. sūt p̄s. oīa vicia sunt timēda in male factis. superbia vo i bñ factis ē metuēda. qz superbia ē initiū oīm malor. Eccl. x. Initiū omis pcti est superbia. qui tenebit illā implebiť maledictis. Dic it nāq̄ Amb. in eramerō. Apes si oleo pfūdūtur moriunť. ⁊ sic boīes fructuosi oleo elatōnis pfuli occidūt bona opa. de q̄ Thob. iiij. Superbiā nunq̄ in tuo sensu aut in tuo verbo dñari p̄mittas. in ipa enī initiū sumpsit oīs p̄ditio. et taľ fuit iste pharise⁹ q̄ dixit in elatione cordis sui. nō sum sic ceteri boīm. ℣. In sūma euāgelij duo innuunť. Dño pbari sei elatio infatuata. ibi. duo boīes ascēderūt ꝛc. Scdo publicani būiliatio ꝓmēdata. ibi. stās autē publican⁹. De primo dic. In illo tpe locz cū xp̄s dixit. qñ optz sp orare. ⁊ nō deficere. Dicit san. Tho. licet dñs p̄pauit regnū electis. tñ disposuit mediū p q̄d datur. Et est ord̄ p quā grā descendit ad nos ⁊ nos ad gl'iam p̄ducit. vt dic Gre. ⁊ bī i ca. xxiij. .q. iiij. obtineri. Obtineri nequaq̄ p̄nt que p̄destinata nō fuerit. sz ea q̄ viri scti efficiūt. ita p̄destinata sūt vt p̄cib⁹ obtineātur. Hā ipa q̄z perbēnis regni destinatio ita est ab oī potenti deo dispōsita. ut ad hoc electi ex labore p̄ueniāt. q̄tenus postulādo mereātur accipe qđ eis oīpotēs de⁹ añ secla dispōnare. idcirco dic. oportz sp orare. Ubi Aug. id ē iuste ⁊ pie viuere. Cū orō ipetrās grāz dz esse būilis et nō superba. qz dic ps. ci. Respexit in orōem humiliū. ⁊ lz oñdit in parabola p̄nti. ⁊ merito lz euāgeliū sequiť p̄cedēs. naz in dñica p̄cedenti dictū ē de ciuitate iudeor et p̄alitatibꝫ eor eo q̄ occidert ꝓphas ⁊ dominū ꝓphaz. In euāgelio vo p̄nti oñdit rādicē ⁊ originalē cām malicie eor sez superbiā. qz dic Gre. xxi. mo. Hīm vicior regina est superbia. de q̄ dic. dixit ibs ad q̄sdā. s. singulares. ꝺ q̄bus dic in canōica Jude. Hi sunt q̄ segregant semetipos sez labalijs in elatione cordis Dic enī greg. i mo. Superbi cū cernūt se florere in boc mūdo. ⁊ in multis bonoꝝ ri tūc estimāt se tm valere cor deo sic cor hominib⁹. et sic surgūt in ꝓsumptōez. i. paeceptionē alicui⁹ sanctitat̄ vl dignitatis q̄m ñ bñt. sic superbi iudei er ꝓspitate ꝓsumebāt se fore in grā dei. ⁊ q̄ deus essz cū ipis. ⁊ ignorauerūt q̄ essent in mag indignatōe oīpotentis dei. et iō lōgū tps fuit eis datū ad pniaz sz ipi in sua superbia tpe dato ad pniam abusi sūt ad voluptatē carnis. Hā deus expectauit eor pniaz p. xlij. ānos. mō vt adhuc oñderz

eis suã exuberantẽ miscõiaz deus p signa am
monuit eos. Nam audita est vox angelox q̃
custodiebãt ciuitatẽ q̃ clamabãt. Eamus ab
hac peccatrice ciuitate. Dic etiã Josephus
li. vij. de iudaico bello. Die festo pẽtbecostes
nocte sacerdotes intimũ tẽpluz more suo ad
dĩnas res celebrãdas ingressi. primũ q̃dem
motũ quẽdã ac strepituz senserũt. postea vo
subitã vocẽ audierẽt. q̃ dicerz. Migrem⁹ hinc
Quidã etiã dicũt vt Joseph⁹. q̃ añ vindi
ctam ciuitatz ibi'm gladi⁹ sanguine⁹ pende
bat sup ciuitatẽ in aere in ꝓspectu oĩm inba
bitantiũ. in q̃ de⁹ minabaẽ eis ex miscõia. sz
nõ aduerterẽt hec omĩa. sz abusi sũt ꝓsumẽto
ex superbia ꝺ sanctitate. de q̃ subdit in textu q̃
ꝓfidebãt sẽ se tanq̃ iusti. ¶ Cñ mlta gña
boĩz sunt q̃ fiduciaz suã ñ ponũt i deũ sz i ẽre
nis reb⁹. iõ reprobãẽ a ꝺo cui marie displicz
bũana ꝓsumptõ Cõfidunt ei aliq̃ i sua sapĩa
aliqui in potentia. aliqui in sui consilij pru
dẽtia. aliq̃ in longa vita. aliqui i diuitiax ab
undãtia. aliq̃ in vbox eloq̃ntia. aliq̃ in ingẽ
ti amicicia. aliq̃ confidũt i meritox opulẽtia
Primi ꝓfidũt in sua sapĩa. vt philosophi. fe
cerũt bui⁹ seculi q̃ pscrutati sunt cursum celi
gyrum planetax in spera sua. ỽtutes lapidũ
z herbax z ꝓfidebant in sua sapĩa nimiũ. Jõ
sapĩaz diuinã q̃ de celestibꝫ et eternis bonis
est plene nõ cognouerũt z defecerũt in vani
tate sua. De quib⁹ dicit Aug⁹. in soliloquio.
Audiuimus z vidim⁹ multos sua sapiẽtia
celos ascendisse z aĩmas in abissos periisse.
qõ vtiq̃ sine timore nõ recolo. z siñ magno
tremore nõ ꝓfiteor. Cñ idez Aug. sup psal.
cxl. Absorpti sunt iuncti petre iudices eoruz
manifeste dic q̃ Aristo. oĩm plꝺox plꝺus se
det in inferno. vbi est stridor dentiũ z fletus
oculox. qz dic aplꝰ. i. Cor. i. Qꝺ stultuz est
dei sapiẽtius est bomĩbꝫ. z qꝺ infirmum est
dei fortj⁹ est boĩbus. Videte g̃ vocatõem ve
stram frẽs. qz non mlti sapiẽtes ſm carnem
nõ multi potẽtes. nõ multi nobiles. sz q̃ stul
ta sunt mundi elegit de⁹ vt ꝓfudat sapientes
zc. vnõ gliet oĩs caro in ꝓspectu ei⁹. Ex ip
so añt vos estis in xpo ihu qui factus est no
bis sapĩa z iusticia z sanctificatõ z redẽptio.
vt quẽadmodũ scriptum est Hiere. ix. Qui
gliat in dño gliet. z nõ in sapĩa eius. Nam
sapĩa carnis inimica ẽ deo. ad Ro. viij. z ad
Ro. xij. Nolite esse prudentes apꝰbis metip
sis. Et Luce. xi. Vide ergo ne lumẽ quod
in te est tenebre sint: et si illi ita miserabili
ter damnati sunt et damnantur qui ita ab
iectis multis vicijs et terrenis reb⁹ diligen
ter inquisierunt z inquirũt sapiẽtiam rerum
que delectabilis est valꝺ. Quid tunc illi eo
q̃ nimis ꝓfidebãt in sua sapientia. quid tũc
estimas de illis de quib⁹ dñs Hiere. xlij. cõ
queritur. Sapiẽtes sunt vt faciant mala bñ
autẽ facere nescierũt. Adulteri sapienter ex
cogitãt modũ p quem ad adulteriũ puenire
possunt: sicut ꝺr Job. xxiiij. Oculus adulte
ri obſuat caliginẽ dicẽs. nõ me videbit ocu
lus z opiet vultũ suũ. Perfodit in tenebrz
domos sicut in die ꝺixerant sibi. Sic aua
ri sapienter excogitãt modũ acquirẽdi diui
tias mltas. sic̃ scribit Baruth. iij. Filij q̃cꝫ
agar q̃ ꝺr aliena. auari sunt q̃ alieni sunt ab
eterna felicitate z vnitate fideliũ xpi q̃ exq̃
sierunt prudentiã que de terra ẽ. quõ vnus
aliũ circũueniat in negocio suo. negociatores
terre z fabulatores z exq̃sitores prudẽtie et
intelligentie. viam autem sapientie. scz dei
nescierũt: neq̃ commemorati sunt semitas
eius. ¶ Secundi confidunt in sua
potentia. vt potentes bunus mundi q̃ in mul
ta fortitudine gloriãtur qui cõfundent. sicut
Sennacherib rex assirioz. Isa. xxxvi. z xxx
vij. Qui in mltitudine exercitus ſmi z poten
tia ꝓfidebat. et subiugauit sibi reges et prin
cipes multos. z eleuatũ est cor ei⁹ in superbia.
ascendit ad vniuersas ciuitates iuda muni
tas z cepit eas. post hoc ascẽdit in iherusalẽ
ut faceret sibi nomẽ magnũ z subiugaret si
bi regem Ezechiam z blaspbemauit dñm in
superbia sua sicut ibidem pz. Quo audito rex
Ezechias scidit vestimẽta sua z accepit litte
ram sibi missam a rege Sẽnacherib. in qua
verba blaspbemie scripta erãt. Ezechia nõ
seducat te deus tuus zc. Itaq̃ cum acce
pisset Ezechias litteras de manu nunciorũ
et legisset eas. ascẽdit in domũ dñi z expan
dit eas coram dño et orauit in conspectu dñi
sicut etiã diffusius babẽ eadez bistoria. iiij.
Regũ. xviij. z xix. Sed quid factũ est. cuz
rex Sennacherib ascendisset cũ multitudie
exercitus in superbia sua z confidens in poten
tia sua. in nocte illa deus misit angelũ suuz q̃

percussit exercitum assirioꝝ ⁊ interfecit centum milia. et centũoctogintaquinq; milia hominũ. Cunq; diluculo surrexissẽ vidit omnia corpora mortuoꝝ. ⁊ recedẽs abijt. ⁊ reuersus est Sennacherib rex assirioꝝ et mansit in niniue. Cũq; adoraret in templo nesrach deũ suum Adramelech ⁊ Sarasar filij eius percusserũt eũ gladio. Ecce qualiter iste ꝓpter blasphemiã ⁊ confidentiã in sua potentia hũiliatus est. Hoc cognouit beatissima virgo Maria sc̃z confusionẽ potentie huius mũdi. Ideo dixit in cantico suo Luc̃. i. Deposuit potentes de sede. Talib⁹ eĩ qui confidunt in fortitudine sua. ⁊ opprimunt paupertes ⁊ viduas pturbant dominus minaꝛ eternum vẽ. Isa. xxi. Ve qui descendunt in egiptum ad auxiliũ. in equis sperantes ⁊ habẽtes fiduciam sup quadrigis quia multe sunt: et super equitibus. quia ualidi nimis. et non sunt confisi sup sanctũ israel et dominũ nõ requisierũt. ipe autẽ domin⁹ sapiens adduxit malum. scilicz pene sup eos. ⁊ verba sua nõ abstulit. ⁊ consurget contra domũ pessimoꝝ et contra auxiliũ operantiuz iniquitatẽ. Jõo de talibus. Sapiẽ. vi. Potentes potenter tormẽta patientur. ⁊ qui potentes hic sunt opprimẽdo paupes ⁊ vim faciendo viduis et orphanis. erunt in inferno amentes. et a vilissimis demõibus torquebũtur. vt dicũt sancti ad confusionẽ maloꝝ potentiuz huius seculi dum moriunt̃ capere eorum animas ad eterna supplicia nõ veniũt nobiliores demones ⁊ potẽtiores sed viliores. Valis ãt potẽtibꝰ hꝰ seculi qui exercent pompas suas in superbia quid veniet post finem vite audi Baruth. iij. Ubi sunt principes gẽtiũ ⁊ qui dominant̃ sup bestias que sunt super terraz. exterminati sunt ⁊ ad inferos descenderunt et alij loco eoꝝ exurrexerũt. O Tercij sunt qui confidunt in suo prudenti consilio. multi enz sunt qui sciunt dare astuta consilia quõ paupes depdẽtur. viduaꝝ ⁊ orphanoꝝ bona auferant̃ ⁊ quõ multi opprimantur iniuste. sedẽt enĩ in latibul̃ suis in absc̃ondito ⁊ excogitãt mala psilia ꝑ ꝓrios quõ auferãt eos q̃ ꝓrij sũt illis sic̃ scriptuz ẽ in ps. ix. Sedet ĩ insidijs cũ diuitib⁹ ĩ occulz vt interficiat innocẽtẽ. Oculi ei⁹ in paupez respiciunt. ⁊ talib⁹ minaꝛ eternũ vẽ. Isa. xxix. Ve qui ꝓfundi est cõsilium a dño absc̃ondatz psiliũ. quoꝝ sunt in tenebrz opa ⁊ dicũt. q̃s videt nos ⁊ q̃s nouit nos. puersa ẽ hec vã cogitatio q̃si lutum ꝑ figilũ cogitet. ⁊ cũq; astuti sint vt sciãt excogitare mala psilia in quibus psidũt. marie tñ pfundẽt ⁊ in patibulo suspẽdent̃. vt figurat̃. iij. Re. xvij. de achitofel qui tũc tpis dedit psilia q̃ de⁹. ita q̃ multi q̃sierũt psilia ab eo. Et cũ Absolõ filiꝰ regz dauid: venit cũ multitudie magñ in ihrlm ꝑ prẽz suũ. et pr̃ ei⁹ David fugit a facie Absolõis cum exercitu suo. Achitofel dedit absaloni psiliũ ꝑ dauid iustũ ⁊ innocẽtez. vt dimissa multitudine exercit⁹ dauid interficeret̃. Quo audito cbusi amic⁹ dauid reuelauit psiliũ dauid regi. q̃ euasit man⁹ absolõis. ⁊ sic cassatuz ẽ psiliũ. ⁊ pfusus ẽ Achitofel. qui pfusus laqo se suspẽdit. Qz puer. xxi. 02. Nõ est sapia nõ est prudẽtia. nõ est psiliũ ꝑ dñm. Job. v. qui dissipat cogitatões maligꝝ ne possint iplere man⁹ eoꝝ qõ cepant. q̃ apprehẽdit sapiẽtes ĩ astutia eoꝝ. ⁊ psiliũ prauoꝝ dissipat. vñ Gre. ĩ mor. De⁹ dissipat psilia ꝑuoꝝ cũ ĩ eo q̃ ꝑ dinã volũtatẽ agũt multotiẽs implẽt eã. nõ tñ illis ad salutẽ iz ad dãnatõez. de⁹ enim scit vti psilijs ⁊ mal̃ volũtatib⁹ aduersoꝝ ad impletõez eterne sue volũtatz. nã in eo q̃ mali bonos psequunt̃ ⁊ mali psilia ꝑ eos inueniunt in hꝰ ꝓpãt eos ad eternã felicitatẽ. multotiẽs etiã in hꝰ sc̃lo boni exaltant̃ in psilijs maloꝝ sine velle eoꝝ. ⁊ hoc pbat Gre. multis exẽplis. Prio ꝺ xpo. de q̃ pontifices iudeoꝝ et principes sacerdotũ inierũt malũ cõsiliũ ex inuidia cũ viderũt totũ mũz eũ seq̃ ⁊ oẽs turbas ei inherẽtes ꝓpter suã celestẽ doctrinam ⁊ miracula. dicebãt Quid facim⁹. qz hic hõ multa signa facit. si dimittim⁹ eũ sic: omnes credẽt in eum. ⁊ venient romani ⁊ tollent nr̃m locum ⁊ gentem. Unꝰ autẽ ex ipis Caypbas noĩe cũ eẽt pontifex anni illius dixit. Vos nescitz q̃cq; nec cogitatz. qz expedit vob. i. vtile ẽ vt vn⁹ moriaꝛ hõ ꝓ pplo ⁊ nõ tota gẽs peat Cõsiliũ eoꝝ ĩ hũc finẽ fuit vt ois pplus separet̃ a xpo ⁊ ipe occidẽret̃ ne turbe eũ seq̃rent̃. Sz de⁹ dissipauit psiliũ eoꝝ ⁊ apphẽdit eos in astutia dũ p eoꝝ psiliũ occiso xpo innũerabiles turbe vnite sunt xpo capiti suo p fidem spem ⁊ charitatẽ. et vnde voluerũt xpm deficere. xpus pfecit ⁊ electi sui

qui post resurrectõem sibi ꝯiũcti sũt. Sic eẽ bñ Gen. xxxvij. Frẽs ioseph cũ retulisset eis somnia sua quõ vidisz eos ligare mãipulos in cãpo et suũ stare eoꝝ aũt cadere ꝛ suũ adorare. Dicit eẽ q. xi. stelle ꝛ sol ꝛ luna adorauerũt eũ ꝛ erinnõ intellexerũt q futur? essz dñs eoꝝ. ꝛ exide odio eũ bũerũt. ꝛ cogitauerũt ꝙsiliũ eũ occidẽdi. Del' vo eo veniente ad eos dixerũt. Ecce somniator veit. venite occidamus eũ ꝛ videam? q̃d, pfint illi somnia sua. Judas ãt d. frib⁹ suis. ñ occidam? eũ sz vendam? eũ ismahelitꝫ q̃ ducẽt eũ in egiptũ. qõ ita factũ ẽ. Joseph ãt i egipto exñs p prudẽtiã ꝛ pudẽtiã suã q̃ ꝙfuauit totã regiõez egipti p semetipm a fame effect? ẽ dñs toti? egipti a pharaõe rege. Q? ea vo frẽs ei? famẽ patiẽtes venerũt i egiptũ emere frumta ꝛ venientes ad ioseph p̃positũ toti? regiõis egipti. ceciderũt pni facie i terrã ꝛ adorauerũt eũ. ꝛ sic deus dissipauit ꝙsiliũ eoꝝ. ipi enĩ ꝙsiliati sũt vt venderẽt ioseph egiptꝰ ne ꝙstitueretur dñs eoꝝ. ꝛ exinde disponẽte vo fit dñs eoꝝ Sic hodie fit q de? dissipat prava cõsilia impioꝝ q̃ excogitant prava cõsilia contra pxios suos vt nõ ꝓcedãt ad finẽ quẽ ipi volueũt. vt etiã factũ ẽ Amon. vt bñ in li. hester q̃ dedit ꝙsiliũ regi Assuero. vt mardocheus iust? ꝛ innocẽs occideret. cui in domo sua p pauit patibulũ. sz de? eũ appbendit i astutia sua ꝛ dissipauit ꝙsiliũ ei? cũ iubẽte rege assuero amon suspẽsus ẽ loco mardochei i patibulo qõ ꝓpauit mardocheo ℣ Quarti sũt qui ꝙfidũt in suo sctõ ꝓposito. de qbꝫ in pñti euãgelio eterna vitas dic̃. q̃ in se ꝙfidebant tãqꝫ iusti. Et eẽ pharise? stãs apũd se orabat vt patebit. ꝛ ꝫ ẽ abominabile coꝝ deo. Nam dic̃ Gre. sup Job. Horꝛz in oculꝫ dei qõ fulget i oculꝫ opantꝫ. ꝛ alibi d. Dis iustícia nra respcũ dine iustície ẽ magꝫ iniustícia q̃ꝫ iustícia. Est enĩ spẽs superbie mẽtis q̃ sp de se ꝑsumit vt supi? dictũ ẽ. De talibꝫ q̃ sic ꝙfidũt in sua sanctitate vt faciũt ypocrite. Apc. xviij. dicit sub metbaphora ciuitatꝫ babilõis q̃ confusio dr. Ue ve ciuitas illa magꝫ babilon ciuitas illa fortis. qñ vna hora venit iudiciũ tuũ ꝛ negociatores terre flebũt ꝛ lugebũt sꝑ illã qñ mercedes eoꝝ nẽo emet amplí. merces auri ꝛ argenti ꝛ lapidis p̃cios? ꝛ margarite ꝛ bissi ꝛ purpure ꝛc. vbi glo. dic̃ q ypocrite p̃sumẽtes de suis meritꝫ simulãt se bñ omnes vtutes designatos p auꝝ ꝛ argentuꝫ et lapides pcciosos. tales negociant hic nõ celestia sed terrena in suis vtutib⁹ in quibus ꝙfidunt ꝛ p qbꝫ eos hic boies amãt. in futo aũt ꝙgnoscẽt eoꝝ falsitatẽ ꝛ ꝑsumptiõez. iõ cũ eis ñ negociabũt ampli?. videtes eos dãnatos in flãma inferni. Unñ de illis q̃ ꝙfidunt in sua sanctitate dr Ecc̃s. viij. Vidi impios sepultos qui etiã cum adhuc viuerẽt in loco sctõ erant ꝛ laudabant in ciuitate q̃i iustoꝝ opera bñnt. Q Quinti ꝙfidunt in diuturnitate vite. de qbus btus Gre. vi. mora. Reprobꝝ mẽtes erga dies vite pñtis tãto amore ꝙstringũtur. vt sic sꝑ hic appetant viuere. q̃tenus si valeãt viuẽdi curlum de side rarent nunq̃ꝫ finire. cogitare q̃ppe futura despiciũt spem totã in rebꝫ trãseuntib⁹ ponũt augeri sibi optãt tpa. sz tñ in illis subsistere nõ pñt. q̃nto enĩ plẽs dies addunt. tanto pplores morti sunt. Unñ Orosius sup ps. q̃. Cũ exarserit in breui ꝛc. dic̃. Cũ estimãt adhuc bñ lõga tpa vite sue: subitanea mors rapiet eos ad eterna supplicia. Jõ stultũ ẽ confidere in diuturnitate vite.. R Serti ꝙfidũt in abũdãtia diuitiaꝝ vt diuites huj? mũdi. qui iuxta Gre. tanto amore diligunt transitoria vt totam spem suã ponant in illis. Sz spes coꝝ pibit sic̃ scriptũ ẽ Baruth. iij. Ubi sunt q̃ argentũ thesaurisant ꝛ auꝝ in q̃ ꝙfidunt boies. ꝛ nõ est finis acquisitõis eoꝝ qui argentũ fabricant ꝛ solliciti sunt. nec ẽ inuentio opꝝ illoꝝ. Exterminati sunt ad inferos descenderũt. Et Job. xxvij. Diues cum dormierit nihil secũ afferet aperiet oculos suos et nihil inueniet. Apprehẽdet eũ q̃i aqua inopia. nocte eterne damnatõis oppimet eũ tempestas. ꝛ tollet eum ventus vrens. scz. sententia maledictõis. ꝛ sunt verba bec: vt dic̃ san. Gre. valde notabilia. Diues cũ dormierit nichil secũ ꝛc. nã dormire ꝛ oculos apire sunt i corpe ꝛria. sz intelligendũ ẽ cũ corp? dormierit in morieẽdo. oculi ei? claudent. sed oculi aie tũc apiũtur ad intelligendũ ea que hic ꝙtempsit. qz dum corp? dormit in morte aĩa vigilat. ꝛ tunc videt se aĩma miseraꝫ et paupeꝝ eternal'r dãnatã cũ diuite i inferno qui hic in corpore fuit in abundantia diuitiarum. nam diuitibus b? mundi ista vita esĩ

sic somnꝰ in q̄ sommiāt se eē felices ⁊ bē ab undātiā diuitiaꝝ. sz pꝰ mortē euigilabūt aie eoꝝ ⁊ ꝓgnoscēt eternā egestatē ⁊ intolerabilē miseriā. tūc vificabit dictū psal. lxxv. Turbati sūt oēs insi. corō: dormierūt somnū suū ⁊ nihil inuenerūt oēs viri diuitiaꝝ in manib⁹ suis sc̄ꝑmq̄ vite eterne sz dānatiōis. ¶ Septimi ꝓfidūt i sua eloq̄ntia. vt marie sūt heretici q̄ in alto ꝯmōe et marie in eloq̄ntia florida venūt ad simplices vt mētes eoꝝ facili⁹ attrabāt in amorē suū ⁊ inō eos facili⁹ decipiāt. De hō dic̄ ⁊ declarat Greg. sꝛ Job in pluribꝫ locꝭ vt pz intuēti ⁊ legēti. Jō hortatur fideles xp̄i. b. Aug. in li. ō vita xp̄iana Quāto maior eloq̄ntia i doctore tāto maior ee dz puidētia i auditoribꝫ: ne falsitas ꝓ vita te capiaꝛ. nā d. Gracian⁹ in decretꝭ. Sacra scriptura ñ ē ornāda vbis sz vitate ⁊ aūcte scōꝝ. Et di. lxxxvi. §. in doctrina. ⁊. c. seq̄nti cū mlta. vbi ec̄ꝑhibz ne ep̄s l'sacerdotes ornz vba sacre scripē sz simplē pnūciet. nā sacra scripta dña scīaꝝ ñ vult fulciri sñia iouis ⁊ poetaꝝ sz autoritatib⁹ scōꝝ. Hinc venit q̄ dicit scriptura ꝑ Salo. puer. xxiij. Hone modū sapie tue ne sapiēs videaꝛ. Et Jsi. i. iij. de sū. bo. De supbis doctoribꝫ q̄ vtūt eloq̄ntia et ornatu vboꝝ ad oñtatiōem nō ad edificationē fideliū xp̄i q̄ tles ꝓfundent teste scriptura p̄s. xxx. Muta fiāt labia dolosa. Et. i. Re. ij. Impij in tenebꝛ ꝓticescēt. i. ekne dānatōis. nā regnū dei ñ est i ꝯmōe sz i vitate ⁊ vtute. teste ap'lo. i. Coꝝ. iiij. ⁊. i. Coꝝ. xiij Si linguis hoim loq̄r ⁊ angeloꝝ. charitatē aūt. i. dei ⁊ pximi. nō habeaꝝ fact⁹ sum velut es sonās aut cimbalū tinniens. ¶ Octaui ꝓfidūt in mltitudine amicoꝝ ⁊ fauore hominū qui gl'ant de mltis amicis: ⁊ ꝓiungūt se adinuicē vt nēo possit eos diuidere. ⁊ iō alios ꝓturbāt ⁊ oppimūt vbi pñt. taliū amicicia picl'osa ē. vt dic̄ Jsido. i. iij. ō sū. bo. Dic̄ ei amicicia ⁊ vnitas bonoꝝ ē laudāda ⁊ vtil' sic amicicia maloꝝ mala ē ⁊ ōria bonis. Un̄ de amicicia maloꝝ ō Job. xli. Corp⁹ illi⁹ q̄ si scuta fusilia. ꝓpactum squamis se premēti bus. vna vni ꝓsūgit. ⁊ ne spiracl'm q̄dē incedit ꝑ eas. vna alteri adherebit. ⁊ tenētes se nequaq̄ sepabunt. Hic vt d. san. Greg. notātur mali q̄ sunt corp⁹ diaboli. q̄ firmit' radicant in hō mōo ꝑ amicicias mltoꝝ q̄ sunt firmi q̄ scuta fusilia: ⁊ ꝑ multitudinē amicoꝝ q̄ sibi inherēt tāq̄ squame in pisce. ⁊ tenētes se nō pñt diuidi. ⁊ tles faciūt vim alij⁹ ipugnātes vitatez. Et si vn⁹ in aliq̄ appendit' oēs accurrūt ⁊ eū defendūt etiā ꝓ vitatem. sz ipi ꝓfundent'. cū amicicia eoꝝ i odiū eḳne dānatōis vtet'. nā Gre. sꝛ Job. Qui hō sūt socij in culpa erūt socij in pena. Ex his oīb⁹ pz q̄ pric̄losum ē ⁊ dānabile spem ponere in aliq̄ pl⁹ q̄ in deo. signāter ꝓfidētia securitatis piculosa ē. s. cū hō nimis ꝓfidit de ꝓpr̄is meritis ⁊ ꝓpria iusticia. ⁊ credit se secuꝝ. Contra q̄s d. Aug. in. x. ꝓsl. Nēo secur⁹ dz ee in via ista q̄ tota tēptatio nostra. vtꝝ eiz fieri poterit. s. ex deteriori melior: ⁊ ex meliori deterior. Nam de talib⁹ dic̄ Jsi. de sum. bo. Securitas parit negligētiā. negligentia trahit ad vicia. ꝓpter q̄ scribit' puer. xiij. Sapiens timet ⁊ declinat a malo. nā de ꝓfidentia securitatis d. Aug. Multū strenu⁹ est q̄ illuc ire ꝓtēdit vbi mltos meliores se corruisse ꝓspicit. q̄s lucifero clariores. q̄s Sāsone fortiores. q̄s nabuchodonosor potētior. Petro feruentior. q̄ oēs ꝑpt' ꝑsumptōez corruer't. Jō Gre. xxix. moraliū. Sepe quē tēptatōis certamē superare nō valuit securitas ꝓstrauit. Exemplū de q̄dā pr̄e qui vsq̄ ad senīū pduxit in heremo ⁊ cepit ꝓfidere de meritis. et dicere post obitū eū dignū ministerio angeloꝝ ad celū eū ducentiū. a ꝓpinq̄nte termino vite venit diabol⁹ ducēs eū ad puteū inferni. Ideo Cassio. sꝛ psal. lxxij. Nihil est securi⁹q̄ q̄ totū deo ꝓmittim⁹ qui nouit prestare ꝓgrua ꝑ futura suis cultoribꝫ. eo q̄ scribit' Eccēs. ix. Sūt iusti atq̄ sapientes. ⁊ opa eoꝝ in manu dei. Ideo ap'ls. i. Coꝝ. x. Qui se existimat stare videat ne cadat. et Eccī. vij. Noli te iustificare añ deum. q̄ agnitor cordis ipe est deus. q̄ hꝫ Job. xv. Celi nō sunt mundi in ꝓspectu eius. q̄nto magis abominabilis ⁊ inutilis hō. Nam ꝑaul⁹ dic̄. i. Coꝝ. iiij. Nihil mihi ꝓsci⁹ sum. sz in hoc nō iustificatus sum. ꝓpter q̄ dic̄. Gre. in mo. Nihil securi⁹q̄ cū spe sp timere. ¶ Sciendū q̄ ꝓfidendū nō est in ꝓpria iusticia q̄ttuor de causis: quia nostre iusticie sūt incerte. mixte. non firme. nō approbate. Dixi primo ꝓfidendū non est. nē. Eccliastes. ix. Nescit homo vtꝝ amore an odio dignus sit: sed omnia in

futuꝝ ſuāt incerta. vñ Job.ix. Si ſimplex fuero: hoc ipm ignorabit aīa mea. Scdo iuſtitie nre ſunt mixte. Iſa.lxiiij. Quaſi pānꝰ mē ſtruate oēs iuſticie nre. q̄ in vna pte ē mūd⁹ et in alia macꝫt⁹. Et ſic de nob ſcribit eccs. vij. Nō ē hō iuſt⁹ ī terra q̄ faciat bonū ⁊ non peccet. Jō puer.xx. Quis pt dicere mūdū ē cor meū: purꝰ ſū a pctō.q.d.null⁹.⁊ ad Ro. iij. Oēs peccauerūt ⁊ egēt glā dei. Tercio iuſticie nre nō ſūt firme. nā ſi bodie hō ē iuſt⁹: cras pt fieri iniuſt⁹. vñ Job.xv. Ecce inter ſctōs eiꝰ nēo īmutabil ē. aſpice petꝝ q̄ eſtimabat ſe firmū.d. Mat.xxvi. Si oportuerit me mori tecū ⁊c. attñ cecidit. idcirco nō debes in te confidere. Quarto iuſticie nre ñ ſūt approbate. qz adhuc dñt examinari dei iudicio. ps. lxxiij. Cū accepo tps ego iuſticias iudicabo et nēo ſcit q̄lis ī iudicio dei futur⁹ ſit. ꝓpt qđ dic Job.ix.ca. Si iuſtificare me voluero os meū codēnabit me. ſi innocētē oſtendero p̄uum me apbabit. ꝓpt qđ ſubdit. verebar oīa opa mea ſciēs q̄ ñ pceres d̄ linq̄nti. iō Gre. Se pē nīa iuſticia ad examē dīni iudicij adducta iniuſticia ē. iō dic Cōfidebāt in ſe tāq̄ iuſti nō ve iuſti. qz d. Gre. vera iuſticia compaſſiōz hz ſz falſa indignatōz. ⁊ ſic erāt ipi. qz aſpnabant. i. valde ſpnebāt ceteros. Ecce p̄ſumptio. nō ſūt ptēti de cōfidētia in ſuis meritis ſz alios habuerūt ptēptibiles volētes reſpicere in corda alioꝝ ⁊ ñ cogūerūt ſeipos. Jō d⁹ talib⁹ Eccl.xxi. Ꝑes fatui facit in domū. pri et ad Ro.ij. In q̄ alterꝫ iudicas teipm codēnas. ⁊ ad Ro.xiiij. tu qs es q̄ iudicas alienū ſuū dño ſuo ſtat aut cadit. Nā tales bñt ſe ſic ille q̄ ſtat in tenebris ⁊ videt aliū in luce. et nō ecōuerſo. ⁊ ſic mali ſūt in tenebris pctōꝝ ꝓuer.iiij. Via impioꝝ tenebroſa neſciūt vbi corruāt. Boni vo ſunt in luce. Ibidē. Semita iuſtoꝝ q̄ lux ſplendēs. ꝓpt qđ mali vident bonos ⁊ iudicāt eos ſpnēdo. Juſti vo cernūt ſeipos in defectib⁹ eoꝝ neminē iudicādo. de q̄ Beꝛ. ad Eugeniū papā. Quis⁹ iuſt⁹ ſe nunq̄ ꝓfbendiſſe putat. ſz in oīb⁹ timet. De q̄ etiā Leo papa. Perfectoꝝ va ē iuſticia vt ſe nunq̄ p̄ſumāt pfectos. et b cauſat ex eoꝝ būilitate. quā nō habuerūt iſti. g̃ defuit eis va iuſticia et grā. Qz dic Gre. vbi deſt būilitas. ibi nō eſt alicuius gre vitas.

De eadem dominica Sermo.cxxxiij.

Duo hoīes aſcēderūt ī tēplū ut oratēt Lu.xviij. ✠ In iſta pte euāgelij ꝓponit ſaluator duas ꝑſonas in modo orōis realiter differētes. nā vn⁹ orat cū mētis elatōe. alter cū cordis ⁊ corpis būilitate. ⁊ d. de eis. duo hoīes aſcēderūt in tēplū. dic Gre. Duob⁹ gñib⁹ hoīz ꝓmixta ē eccl̄ia. ſ. electoꝝ ⁊ repboꝝ. nā oēs ad fidē generat. ſz ñ oēs pducit. ſic bñ in ca.xxiij.q.iij hec añt. Hec añt vita q̄ int celū ⁊ ifernū ſita ē ſic ī medio ſubſiſtit vtrarūq̄ ptiū cines cōiter recipit. q̄s tñ ſcā eccl̄ia ⁊ indiſcrete ſuſcipit poſtmodū in egreſſione diſcernit. de q̄ etiā Aug. de fide ad petꝝ circa finē d. Quā diu durabit eccl̄ia militās ī ſe tenet bonos et malos tāq̄ paleas cū tritico ī area. ſz cū venerit xp̄s iudex tenēs vētilabꝝ ī manu ſua purgabit areā ſuā in fine mūdi. Bz. d. āgre eccl̄ia ꝓtinet bonos ⁊ malos. Rñdet vt q̄ntūcūq̄ q̄s ꝓficiat ñ dz ſecuritatē ſibi ꝓſtituere. ecō tra q̄ntūcūq̄ peccem⁹ ñ deſpem⁹. iō ſum⁹ miſti ⁊ bēm⁹ ſil̄ q̄uenientiā apō boīes ⁊ dñtiā apō deū. q̄uenīūt bōi ⁊ mali in q̄ttuor. Ꝓmo bñt vnā denoīatōz ſic q̄ xp̄iani vocāt. ut dic Aug. ō vita xp̄iana ī p̄in. Mali ſolū bñt denoīationē ⁊ nō rē. boni āt rē cū noīe. ſz ei oēs dicāt xp̄iani in eccl̄ia. tñ de bonoꝝ nomīe ōr Eccl.xli. Bonū nomē ꝑmanebit ī euum. De mal⁹ vo bñ ibid⁹. nomē impioꝝ d̄lebit. Secdo bōi ⁊ mali q̄uenīūt ī b q̄ ſil̄ bñt vocatōz. qz ſil̄ vocati ſūt ad fidē ⁊ ad ſacrā eccl̄ie. ſic̄ ſcribit Mat.xxij. Multi ſūt voca. pauci vo electi ad eām būitudinē triūpbantē eccl̄e. Hoc p̄bat Hugo de arra aīe. vbi aſſumit figurā de lib. Heſter.c.ij. vbi loq̄t⁹ q̄ mlte regiōe Aſſueri vocate ſūt ad regalē cibū q̄ vngebāt vnctiōe regali ⁊ vtebāt cibo regali et ornatu ī domo regis. Trāſactꝫ āt duodecī mēſibo rex iuſſit inducere regiēs vt eligerꝫ ſibi vnā int oēs. ⁊ vna ſola inuēta ē. ſ. Heſter q̄ placuit oculis regis. q̄ cū rege ingreſſa ē in cubiculū regis abiectis alijs oīb⁹. Sic et mlti introducunt ⁊ vocāt in domū ſūmi regis ad p̄ſentē eccl̄iaz in q̄ vngūt crīſmate ⁊ oleo ſacro in baptiſmate. ⁊ vtunt cibo regali ſcz ſacro

corpis Jhu xpi in altari. sz tñ vna spōsa. i. oēs exñtes i vnitate dilectōis dei ⁊ pxi q̄rū pauci sūt. eligit ingredi cū rege ekno xpo in cubiclm ekne felicitatz. ad fruēdū castis amplexibꝫ celestis spōsi i eternis delicijs. nā teste scriptura Ro. iiij. dr vocat ea q̄ nō sunt tanqz ea q̄ sūt. Jpe enī vocauit taz bonos qz malos ad pñtem eccliaz. sz solū bonos elegit ad eternā bītudinē. Tercō in ℔ gueniūt boni ⁊ mali: qz nakalr bñt oēs vnā intentionē ad sūmā felicitatē. oēs eiz intēdūt venire ad ekna vitā nakalr. vt dicit. Boeti⁹ cōsolatu Jētibꝫ oim boiz nakalr inserta ē cupiditas sūmi bōi. q̄uis deui⁹ erroz p falsa gaudia hoīm mūdi eos abducit. Hoc ec̄ vlt apls. i. Corz. ix. Oēs quidē currūt: sz vn⁹ accipit brauiū In q̄ apls innuit q̄ oēs boīes boni et mali in cursu hoīs vite q̄rūt ⁊ intendūt venire ad sūmā felicitatē Sz vnus. i. pauci exñtes in vnitate dilectōis dei ⁊ pxi accipiūt brauiū eterne vite. Quarto gueniūt in ℔. qz silem actōez bñt. vt cōr i pñti euāgelio. ambo ascēderunt in tēplū. vñ boni ⁊ mali mktoriēs similes sūt in actōe apō boīes. qz sil ascēdūt i tēplū. simul orāt. sil celebrant dīna. sil accipiunt sacrāmta anar⁹ ⁊ largus. sil ieiunāt. luxuriosus ⁊ castus siml elemosinas dāt. De q̄bus Beriū. Isti boni ⁊ mali duz simul sūt in actōe boīes vidēt sil'es actōes. dr aūt discernit voluntates ⁊ intētōes. vn⁹ q̄sq; enī ex fructibꝫ sue intentōis pascit pscīam suā. naz repbi quidquid faciūt intētionalr ordināt ad krena. boni vo ad celestia. idcirco orōes repboz repellunt. Hiere. xviij. Cū ieiunauerint nō exaudiā pces eoz. ⁊ si obtulerint holocaustomata ⁊ victimas ñ suscipiā ea. qm̄ gladio et fame ⁊ peste ego psumā eos. Sz orōes bonoz exaudiūt. Ūlī ysa. lxv. Anteq̄z clamēt ego exaudiā. ℣ Pro q̄ sciēdū ad orantem q̄tuor requrunt. Pro ne sit distractus a sensibꝫ interioribꝫ. ⁊ notat in ℔ q̄ duo boīes ascendebāt. s. q̄ exterior ⁊ interior dñt esse sil in orōe. qz dic̄ Aug. Quid pdest strepitus labiorū vbi cor ē mutū. q. d. nihil. ⁊ Hiero. Nō vbis sz corde orand⁹ ē dr. Idcirco dicit san. Tho. ij. ij. q. lxxxiij. Si euagatio mentis fit ex ꝓposito pcm̄ est ⁊ impedit orōnis fructum. i. Corz. xiiij. Nā si orē lingua. spūs meus orat. mēs aūt mea sin̄ fructu ē. Quid g̃ est. Orabo spū: orabo ⁊ mēte. psallā spū psallā et mente. Jō docet Aug. in regula. Cū oratis hoc vsetur in corde q̄ pfert in ore. Si antē euagatio mētis sit p̄ter intētionē orātis. fructum nō impedit. De quo Basili⁹. Si causa debilitatis orare neḡas q̄ntū potes teipm exhibeas vt dr ignoscat. Idcirco Eccs. iiij Meli⁹ ē duos eē simul qz vnū. q̄ bonuz est orare vocalr. melius mētaliter. optūm vocalr ⁊ mētaliter sil'. Scdo orās dz eleuari in superioribus. ⁊ notat in hoc q̄ dr ascenderūt. qz Im Damascenū. orō est mētis in deū eleuatio. iō p̄s. lxxxiij. Btus vir cui⁹ ē auxiliū abste. ascensiōes in corde suo disposuit in valle lacrimaz in loco quē posuit. Debet eiz mēs orātis ascēdere p tres gradus. Prio p fidē summe trinitatz. scdo p spem eterne retributionis. tercio p charitatē summi boni. Sed mali nō ascēdunt. De quibꝫ psal. xvi. Oculos suos statuerūt declinare in terrā Obli sūt intellect⁹ ⁊ affectus hos deprimunt ad terrena desideria. Ūlī psal. lxxi. Inimici ei⁹ terrā lingēt. ꝓpter q̄d nō exaudiūt: qz sunt sine charitate ipi⁹ sūmi boni. ꝓpter q̄d d. Hugo Nō clamor sed amor sonat in aure dei. Dicam⁹ igit cū Hiere. Treñ. iij. Leuem⁹ cordia ntā cuz manibꝫ ad dīm in celos. Tercio orans dz q̄rere locū ꝓpitentē. ⁊ notat in hoc cū dic̄. in templū. Ūlī san. Tho. ij. ij. q. lxxxiij. arti. iij. d. Licz vbiqz sit orādū sic̄ dic̄ ps cij. In oi loco dīnatōis ei⁹ bñdicaīa mea domino. Signater tñ in tēplo. Prio ꝓpter locī significatiōez. qz tēplū significat cor fidele q̄d dz esse tēplū dei. iuxta illd. i. Corz. iij. Tēplum dei sctm̄ est q̄d estis vos. Hoc tēplū dz esse dō dedicatū. ij. Corz. vi. Clos est tēplū dei viui. Scdo ꝓpt devotōz. qz ex pītia corpis xpi et intuitu crucis ⁊ ymaginū auget devotio. Ūlī Bed. Cum astat orāti sacra ymago dei nascētis morientis vl resurgētis stringit aīm in amorē vtutū. Tercō ꝓpter celeriorem impetratōem. ⁊ ℔ rōe orōnis sacerdotis qui orat in collecta. Quisqs ℔ tēplū bñficia petitur⁹ ingredit cūcta se impetrasse letet. Quarto ꝓpt fideliū associatōz. vñ Joel. ij Clocate cetū. congregate ppl'm. Nā ad ℔ sunt cāpane ꝓpt vocatōez ppli. Aug. Multi minimi dum gueniūt fiūt magni. naz sic abbas citius exaudit totū gentū q̄s frēm vnicum

sic ꝺm Hiero. impossibile ē mltoꝝ ꝓces non exaudiri. nā Mat. xviij. dic̄ saluator. vbi sūt duo l' tres ꝯgregati in no. m. ibi sū in medio eorū. Et ibidē. Si duo ex vob̄ ꝓsenserīt sup terrā de oī re q̄cūq; peti. fiet ill'a ꝑe m. q̄ i cel' est. Et si duo tm̄ impetrare pñt. mlto magꝫ si mltitudo petit. Quarto orās dz ascēdere i tēplū vt deū q̄rat deuoti⁹. ⁊ b̄ innuit' i textu cū dic̄ vt orarēt. ñ vt se ostentarēt vt supbi. nec vt murmurarēt vt vaniloq. qz d. c̄ Aug. In oratorio nihil aliꝺ agendū est q̄ illō ad qꝺ factū ē. s. ad laudē dei. de q̄ ps. xxviij. In tēplo ei⁹ oēs dicēt gl'iam. ⁊ Lu. xix. Dom⁹ mea dom⁹ orōis vo. ℣ Tūc subiūgit' am boꝝ orato. Et ꝓio pharisei orō infatuata d. pharise⁹ stās hec apꝺ se orabat. Nā pharise⁹ in orōe sua būit q̄tuor mala. ꝓmo būit cor ꝓis irreuerentiā. cū ꝺr stās. ecce elato. qz erecto collo orabat. cū scribit' ysa. xlix. Eltu i terrā demisso adorabūt te: nā xps adorās ꝓꝫ ꝓcidit in faciē. Luc. xxij. nobis i erēplū būilitatis. qz ꝺr ad Philip. ij. In noīe iesu oē genu flectat'. Et ꝺm Gre. i mo. Quāto quisq; sibi v.lioꝝ tāto deo ꝓciosioꝝ. ideo Amb. Qui vlt in orōne eruditi dz pompā a se remouere. qz de⁹ supbis resistit būilib⁹ dat gratiaz Jaco. iij. Scōm malū qꝺ būit pharise⁹ est mētis ꝯplacētia. ⁊ notat' cū ꝺr. apꝺ se orabat Ubi Basili⁹. nō apꝺ deū qz rediit ad seipꝫ. erq̄ sibi ꝯplacuit. Naz dic̄ Gre. Oro bois sibi ꝯplacētis nō ascēdit ad deū. qz nil inueniūt orasse. ꝫ seipm laudasse ⁊ orāti insultasse Tercio būit oris iactantiā. ⁊ innuit' cū dicit deus grās ago tibi. Ūñ Aug. de vbis dñi. Nō repbendit' qz grās agebat. sed qz nil grē sibi addi cupiebat. Idcirco subdit. O phariseam plen⁹ es. iā abundas vt nō dicas dimitte nob̄ debita nra. q̄ nullū pctm̄ haberes cū tñ dic̄ Crisо. sc̄ Mat. q̄ñ mare sine ꝓcell' tūc nos sin̄ pctis. Idcirco iste quertit ordinē orōis. qz scribit' puer. xviij. Just⁹ prior ē accusator sui. ꝫ iste nō accusabat seipm: ꝫ se iactabat. Quarto būit primi ꝓtētū. Et notatur in hoc cū ꝺr. Nō sum sicut ceteri hoim. Ecce male ꝓsecutus ē: qz alios i cōmuni accusauit. q. ꝺ. ego sū sol⁹ iust⁹. Ūñ d. Symō de cassia. Clemēs ad dei tribunal in suo tribunali se posuit. se iustificās. alios ꝯdemnās solē iusticie credebat apꝺ se lucere solum. et suoꝝ oblitus criminū alioꝝ iudicabat. cum ꝺxit. Nō sum sic̄ ceteri hoim. raptores. iniusti. adulteri. Reuera ea q̄ in se esse negauit in illa incidit. incidit enī in spūalē rapinā dum titulū bonitatis sibi vsurpauit. cū hō Marci .x. Nemo bonus nisi sol⁹ deus. Incurrebat in iniusticiā dū ꝓxim temerarie iudicauit. qz ad Ro. ij. In q̄ alterꝝ iudicas teipꝫ ꝯdēnas. Itez incurrebat spūale adulteriū dū gl'iam dei q̄ est ꝯsponse dñi sibi vsurpauit. Ūñ Isa. xlij. Gl'iam meā alteri ñ dabo. ℣ Idcirco ꝑ supbiā in pharisео facta ē oīm vtutum euacuatio. Dicit Beda. Quid ē si tota ciuitas custodiat' ⁊ vnū foramē ꝑ qꝺ hostes intrant reliquat'. Sic q̄ꝺ ꝓdest oēs bē vtutes si nō adest būilitas. iō subdit' sua elatio cum dicit'. velut etiā hic publican⁹. Crisо. Nō enī satiauerat ꝯtēptū ei⁹ tota nata būana ꝫ etiā aggressus ē publicanū. moderatius enī peccasset si publicanū excepisset. Er quo patꝫ q ꝓpriū delictum nō nouit. quia dicit Bed. Qui peccatū suum ꝓfecte exāminādo intelligit nullius peccatū par suo existimat. ⁊ hoc non fecerat iste sed fatue egit. naz elemosinā petere venit et diuitias suas ostendit. ſz bona opera dicēs. Jeiuno bis in sabbato. Dic enī Theophilus. Pharisei feria ſcꝺa ⁊ q̄rta ieiunabāt. ⁊ in hoc religiosiores erāt aliq̄bus christianis qui feriā ſrtā nō ieiunant: cū sit vna bona ꝓsuetudo que facit legem. ſz fatue egit iactās se de ieiunio sic̄ de falsa moneta. ita q ꝺbēbat ieiuniū coꝝpale sine spūali qz ieiunauit a cibo ſz ñ a pctō elatōis. Unde Pius pp̄. ⁊ bē in ca. de ꝓse. dist. v. Nichil. Nichil ꝓdest homī ieiunare ⁊ orare ⁊ alia religiōis bona agere. nisi mēs ab iniq̄tate et ab obtrectatōe lingua cohibeat'. Et ysa. lviij. Nunqꝺ tale est ieiuniū qꝺ elegi. Ipse enim abstinuit se a gula ⁊ crapula: nō aūt a superbia. Sed iactabat se nō forе auarum dicēs. Decimas ꝺo omniū que possideo. sed per b̄ non fuit iustus. Qz dic̄ Greg. Quid ꝓdest sua dare deo: seipm diabolo. q. ꝺ. nichil: qz ꝺr Eccl. xxxiij. dona iniq̄ q̄ ñ ꝓbat altissim⁹. Nā ꝺm Aug. nihil bonū nisi ex te bono. attn iustior fuit i b̄ aliq̄ꝺ rp̄iānis q̄ decias dare recusant. nā decime a ꝺo iubent' dari in oī lege. Prio in lege nature. vt ptz in Abel ⁊ cayn. Gen. iij. et i Abrahā Gen. xiij. abrahā

rediens a cede regu3 tedit decimas ex oib3 Melchisedech sacerdoti. ideo bñ in ca. xvi. q.i. decimas. Decias a pplo sacerdotib3 ac leuitis eē reddēdas diui legis sanxit autoritas Scdo in lege moisi Leui. vlt. Oēs decime terre siue de pomis arboꝝ siue de frugib3 domini sunt. et illi sctificant. Tercō lege ꝓphetica. Malach. iij. Inferte oēm decimam in horreū meū. Et sanct3 Tho. ij. ij. q. lxxxvij. ar. ij. Radix solutōis decimaꝝ ē debitū. qz seminantib3 spūalia dantur tpalia. et oppositū facientibus magna pena est imposita. de penis in Clemen. Cupientes. ℞ Sed. d. Quid tūc vbi nō est ꝓsuetudo. Rñdz sanc. Tho. ij. ij. q. lxxvij. ar. iiij. ibi eccl̄ia nō repetit: licz repetere possz ꝓpt̄ vitare scandalum. naz pri3 breui manu soluerūt. nō eccl̄ia redonauit eis. Aug3. et bñ xvi. q. i. decie. Decime tributa sūt egentiū aiaꝝ. q si decimā dederis non solū abundātiam fructuum recipies. sed etiam sanitatē corpis ꝙsequeris. sequit̄. Cuz enī decimas dando et terrena et celestia possis premia pmereri, p auaricia duplici bñ dictō e fraudaris. hec eiz est dei iustissima cō suetudo vt si illi decimā nō dederis tu ad decimā demonū reuocer̄. dabis impio militi qđ nō vis dare sacerdoti. Malach. iij. Me vos configitis me et dixistis. in quo configimus te. in decimis et in primitijs. et in penuria vos maledicti estis. Ideo. xvi. q. vij. maiores. Hoc tollit fiscus qđ nō accepit xp̄us Ecce ille peccauit in iactātia. iō iactātia vitāda est plurib3 de causis. ℞ nō qz deuz offendit. De q̄ Marim3 in ſmōe. Nō possum3 simul ꝑ vno et eodē ope fauorē mundi expetere et p̄miū celestis glie acq̄rere. nā vbi gloria hoīm q̄rit̄ ibi grā dei perdit̄. Eccl. xx. Fatuoꝝ gre effundent̄. Jō Greg. in moralib3. Miseri sunt qui laudes hoīm affectāt. Nā fructus laboꝝ suoꝝ dissipant. Scdo qz this de seipō testimoniū phibet. q̄ ad tale p̄t dici sicut xp̄o false dixer̄t. tu de teipō testimoniū phibes et testimoniū tuū nō est verū. Joba. viij. Nā xp̄s potuit de seipō loq̄ veꝝ. nos āt non. Jō Hylari3. Soli deo de se credēduz est qui se solus nouit. Sed in alijs verū est quod dicit̄. ij. Corin. x. Non qui seipm ꝓmēdat ille ꝓbatus ē sed quē deus cōmendat. Ideo Bern̄. Quid mei vl̄ alteri3 ꝓtentus sum testimonio cū dei suz pñtādus iudicio. Tercio qz qui se iactat ydolū se facit et seipsū colit. et gloriā sibiipi tribuit. cuz tñ scribit̄. i. Thim. i. Soli deo honoꝝ et glia. p̄s. cxiij. Non nob3 dñe nō nobis ꝛc. ℭ Sz. d. quādo iactātia ē pctm̄ Rñdet̄ seipm iactare vel laudare p̄ro fit ꝓpt̄ bone fame ꝙsuatōz. et sic se Samuel laudauit coꝝā filijs isrl̄. i. Re. xij. di. Cōuersatus sū coꝝā vob3 ab adolescentia mea vsq̄ ad hanc die: ecce p̄sto sū loquimi de me coꝝā dño et coꝝā xp̄o ei3 vtrū bouē cuiusq̄ tulerim aut asinū. si q̄nq̄ calūniatus sum. si depssi aliquē. si de mānu cuiusq̄ mun3 accepi et ptēnam illud hodie. restituam vob3. Et subdit. testis est mihi dñs qz nō inuenerit̄ in manu mea quippiā. Dic simili mō est cū qs inculpat3 essz iniuste vl̄ timeret inculpari in tali casu. Dic Aug. Cruelis ē q̄ neq̄t defendere famā. imo bō tenet̄ vt dic̄ Aug. de cōi vita clericoꝝ. et bñ. xij. q. i. Nolo. Nolo vt aliq̄s de nobis inueniat mali viuendi occasionē. Hugo de san. victo. Non sufficit nobis sca vita nisi assit bona fama. Aug. Cōscia ꝓpter te. fama ꝓpt̄ ꝓximū ē necaria. Scdo pōt qs se laudare ꝓpter spei subleuatōnem. sic se laudauit Ezechias rex. vt bñ Isa. xxxviij. cū egrotauit vsq̄ ad mortē et venit Isaias dicēs. Dispone domui tue qz morier̄s tu et nō viues. et quertit Ezechias faciē suā ad p̄etē et fleuit amare et dixit. Obsecro dñe memito q̄so quō ābulauerim coram te in vitate et i corde pfecto. et qđ bonuz ē in oculis tuis fecerim: qz valuas tēpli apuit q̄s Achaz p̄ su3 clauserat. Qui statuas ꝓtriuit q̄s ille erexit. q̄ tēplum mundauit qđ ille polluit. qui sacerdotes honorauit q̄s ille cō tempsit. q̄ ſpentē eneū fregit cui ppl̄s incensum obtulit. et sic cū bō esset in temptatōne despatōis: tūc posset bona sua ad memoriaz reducere ne ōsparet. sic ecōuerso cū tēptare tur ō elatōe. tūc pctā oz reducere ad memoriam. Tercō ad dei glificatōez et ꝓximi edificationē. et sic fec̄. b. Saul3. i Coꝝ. xv. dicēs Abundāti3 oib3 illis laborauī. et ij. Coꝝ. xi. Jactat se ō illis q̄ passus est in erumna. labore. in vigilijs multis. vt alios ad tolerātiaz animaret. et vt ꝓpter talia passa sua p̄dicatō non ꝓtemneret̄. sic docuit Ro. xij. Bñdicite ꝑsequentib3 vos. bñdicite et nolite maledicere.

et sic nos vt deus bonoꝛeꝫ ꝓxim⁹ edificetur Mat.v. Sic luceat lux vra ⁊c. Gre. Actio sit in publico. intētio i occlto. Quarto qñ ds se iactat ꝓpꝫ actū venialē pcti: vt cū ds se iactat de aliq̄ quo qđ nō est ꝑ charitatē dei ne cę ꝓximi. tali intētiōe vt noīeꝫ ⁊ estimeꝫ bonus soci⁹. ℔ est veniale. Quinto ꝓpꝫ lucꝝ tē porale ut ex auaricia solent aliq̄ se laudare vt ypocrite. ⁊ sic ē pctm̄ mortle. si nō indigz elemosina teneꝫ ad restitutōez. Sexto cū ds iactat se in malicijs. ⁊ tē est pctm̄ tale q̄le ē peccatuz de q̄ se iactat. s. mortale vl veniale. sic de turpi ope vl tactu illicito vl de supbia in corisando. Un̄ poeta. Dupliciter peccat q̄ se ꝺ crimine iactat. ꝑs. li. Quid gl̄iaris in malicia. Beꝺ. Quid magz puerilius cę de culpis gl̄iari siue letari de q̄bꝺ debem⁹ tristari. Septimo cū ds se falsē ⁊ mēdacit iactat de bis q̄ nō sunt vꝺa ⁊ q̄rit vanā gl̄iam. ⁊ tūc ē pctm̄ ꝑm materiā falsitatis sic est ea falsitas vl mendaciū de q̄ se iactat. Octauo dū ds se iactat i bis opibꝫ q̄rens gl̄iam q̄ debeꝫ honoꝛi dīno et ꝑfert siue saluti vl dilectōe ꝓximi. et sic est mortale. qz ibi ꝓstituit finē. sec⁹ aūt est vbi finis nō est laus. nā vbi laus ē finis ꝺānatur quis cū bono opere: sicut ille pharisē⁹.

De eadem dominica

Sermo. cxxxiij

DEscendit iustificat⁹ in domū suam Luc. xviij. ✠ Ista ē scꝺa ꝓs principalis ist⁹ euāgelij i q̄ vt ꝺixi sermone prio istius dñice. xi. q̄ est in ordine. cxxxij. in lra L. innuit publicani būiliatio ꝓmē data. ibi. publi. stās ⁊c. Iste enī gerit tipum oīm penitētiū. nā oīa q̄ requrunt ad vere penitentē būit iste publican⁹ in se. Prio ve penitēs ꝺz bre firmā intētionē. s. nō peccādi q̄m ille būit. qđ innuit in ℔: qz stetit ⁊ ñ iacuit ꝑ recidiuatōz. Et sic nos Ecci. ij. Fili accedens ad seruitutē dei sta. s. in recta intētiōe Nā ꝛm Greg. xxviij. mo. Intentō ꝑstituit fundamētū opi nr̄o. nā sicut fabrica colūnis colūne basibꝫ fulsciunt. ita vita nr̄a ✠tutib⁹ ✠tutes i intētōe subsistūt. Jō Greg. Cligilanti cura intētio ē pēsanda. rō. qz q̄ rectā intētionē in ope ñ tenet totū op⁹ amittit. Ugē i .ij. dist. xl. Act⁹ simplr mali sunt q̄ puersam intētionē bñt. Beꝺ. Intende in deū ⁊ ꝓpꝫ deum. nam intētio est suauioꝛ ⁊ melior illo qđ cōcupiscit. Heb. iiij. Discretoꝛ cogitatōum ⁊ intētionū coꝛdis ē. Scꝺo penitēs ꝺz brē timoꝛē reuerētialē. qz ꝺr Eccī. i. Qui sine timoꝛe ē nō poterit iustificari Ro. xiij. Cū malū fecerȝ time. s. ira dei. ⁊ sic ille stabat a lōge cogitādo. tu es in ei⁹ indignatōe. tu irritasti eū pctis. o vtinā a ꝓpinq̄ret sua grā cuz i dign⁹ suz a ꝓpinq̄re ei. Un̄ Cassio. sē ꝑs. Nihil securi⁹ cę cū spe sp timere. Rō ꝑs. cxliij. Uolūtatē timētiū se faciet ⁊c. Et sic ꝺ filio ꝓdigo Lu. xv. Cū adhuc lōge essz vidit illū pr̄ ipi⁹. ⁊ miscḊia mot⁹ ē. Ꝺz beu aliqui ita irreuerēter se bñt ad coꝛp⁹ xpi in enoꝛmibus pctis locātes se sup altare. de q̄bꝺ eccs viij. Būt impij q̄ ita securi sūt q̄i iustoꝛ fcta bēant. Cū tñ Amb. noluit Theodosiū impatoꝛē ꝓmittere intra cācellos stare. remandās ei ꝑ archidiaconē ꝺi. ✠ impatoꝛ interioꝛa loca sacerdotibꝫ tm̄ sūt collata qđ ceteꝛȝ nec ingredi nc cōtingere ꝓmittit. Purpura nāq̄ impatoꝛes ñ sacerdotes fac. put diffuse habeꝫ in specło historiali Clinē. lib. xviij. c. liij. Naz bñ de vita ⁊ hone. cle. Laici sec⁹ altare q̄ñ sacra misteria celebrāt stare vel sedere inf clericos nō ꝓsumāt. sz ꝑs illa q̄ cācellis ab altari diuidit tm̄ psallētibꝫ pateat clericis. Nā. ij. Reg. vi. Extendit Oza manū ad archā ꝺi ⁊ tenuit eā qm̄ calcitrabāt boues et declinaueꝛt eā. Iratusq̄ ē indignatione dñs ꝓ Ozam ⁊ ꝑcussit eū sup temeritate. q̄ mortuus ē ibi iuxta archā dei. Sz debem⁹ facere ⁊ dicere sic Centurio Mat. viij Dñe nō sū dign⁹ ⁊c. Petr⁹ Lu. v. Exi a me dñe qz hō pctōr sū. Beꝺ. Quāto q̄sq̄ sibi vilioꝛ tanto deo ꝓcioſioꝛ. ⁊ sic ille stās a lōge. Tercio penitēs ꝺz brē pudoꝛē. qz ꝺi. Gre. Quā tū diplicz impudētia tāto placz pctōꝝ erubescentia. ⁊ sic ille nō audebat oc'los ad celuz leuare. qz iudicabat se indignū ꝑ verecūdia pctōꝝ. sic manasses. ij. paralip. vlt. dic. Dec cani sup numeꝝ arene maris ⁊ liberat⁹ erat qz dicit. Eccī. xxij. Est ꝓfusio adducēs gl̄iam ⁊ grāz. Aug. Uerecūdia ē magꝫ ps penitētie Rich. de san. vic. Quāto maioꝛ verecundia fuerit tāto clarioꝛ diuinis oculi innotescit. et sic ille. Euzebi⁹ Uerecūdia tpat penā q̄m quis ꝑ pctō pati debuerat. ℭ Quarto

penitens debet hr̄e ꝓ pctis dolorez. De quo Hiero. Nulla culpa delebit̄ nisi tristicia anxietur. ⁊ Hugo de sanc. vic. Tūc pctōꝝ salꝰ incipit cū veraciter ꝓ peccatis ingemiscit. ⁊ sic ille ꝑcutiebat pectus suū ꝓpter ꝯtritōis dolorē. nā sub pectore ē cor vñ ꝓcedūt cogitatōes male. homicidia. adulteria ⁊c̄. vt dr̄ Math. xv. Cognouit enī iste publicanꝰ illd̄ Sap̄. xi. Per q̄ quis peccat ꝑ hec et torq̄t̄. Ipse enī hūit priꝰ delectatōez in corde. nunc v̄o ꝯtritōem. ⁊ sic nos p̄s. l. Cor cōtritū ⁊c̄. Dañ. iij. In aīmo ꝯtrito ⁊ spū hūilitatis suscipiamur a te. Bed. Dolor cordis mētem purgat. angelos letificat. deū placat. Nam posset ꝯtritō esse tāta ꝙ deleret penā ⁊ culpā nō ex valore ꝯtritōis p̄cise. sz ex merito passionis xp̄i. qñ hō in fide xp̄i detestat̄ pctm̄. ⁊ tunc deꝰ dimittit ea ꝓpt̄ hoc: qꝛ dei filiꝰ pro pctis istis sic ꝓ oībus peccatis mortuꝰ ē. Jō necessariū essz vt hō mane ⁊ sero ad cor rediret ⁊ ꝯscientiaz discuteret pctm̄ deleret. ⁊ si dormiēdo morte p̄uentꝰ etiā sine ꝯfessiōe decedret saluaret̄. iuxta illd̄ p̄s. lxxxiiij. Audiā quid loquat̄ in me dñs deꝰ qñ loquet̄ pacez in plebē suā. ⁊ sup̄ sctōs suos ⁊ in eos q̄ ꝯuertunt̄ ad cor. Ezech. xviij. In q̄cūq̄z hora peccator ⁊c̄. ideo ñ dic̄ ibidē. ꝯfessus. sz ꝯuersus

¶ Quinto penitēs dz hr̄e deuotam orōem. Gre. Ea q̄ predestinata sunt p̄cibꝰ obtinent̄ Et sic ille dixit. Deus ꝓpicius esto mihi peccatori. Ecce fides qꝛ confitet̄ singularē eius ptātem ⁊ bonitatē. in eo ꝙ dicit deus. q. d. qui es oīpotens. peccaui ꝑ infirmitatē ꝯ tuaz potentiā. ꝓpicius esto fili dei q̄ es summe sapiens. peccaui ꝑ ignorantiā. ꝓpiciꝰ esto mihi pctōri. O oratō breuis ⁊ vald̄ fructuosa impetrat pctōꝝ remissionē ⁊ infusionē grē ⁊ vite eterne collationē. Ecce quīq̄z v̄ba de q̄bꝫ .i. Cor. xiiij. Volo q̄nq̄z v̄ba seu su meo loq̄. q̄z. x. milia v̄boꝝ lingua. Ecce diuinū misterium ꝙ pctōꝝ ꝯuersio ⁊ salus q̄nq̄z v̄bis exprimitur. s. deus ꝓpiciꝰ ⁊c̄. Nā sunt q̄nq̄z libri Moysi in q̄bꝫ scribūtur decē p̄cepta que sūt v̄a via ad eternā salutē. Mat. xix. si vis ad vitā ingredi s̄ua mādata. q̄nq̄z sunt v̄ba ordīata. a xp̄o summo sacerdote quibꝫ p̄mū ꝯsecrauit sacr̄m. ⁊ dedit auctoritatē sacerdotibus ꝯsecrandi ad salutē generis humani. Quīq̄z v̄bis ꝯcepit v̄go xp̄m. fiat mihi s̄m verbū tuū. Et sic hꝰ q̄nq̄z v̄ba deꝰ ꝓpiciꝰ esto mihi pctōri si contritꝰ ⁊ deuotꝰ q̄s dixerit. descendet iustificatꝰ in domū suā et deꝰ ꝓpiciabitur ei. de q̄ Ecc̄i. xvij. q̄z mag̃ miscdia dñi et ꝓpiciatio illiꝰ ꝯuertētibꝫ ad se. Reuertere igit̄ a diabolo ⁊ ꝯuertere ad deū. Hiere. xviij. ⁊. xxvi. ⁊. xxxvi. Reuertat̄ vnusq̄sq̄z a via sua pessima. ⁊ ꝓpiciꝰ ero iniq̄tati ⁊ pctō eoꝝ. Ecce q̄tiens monet nos reuerti. ꝙ si audire noluerimꝰ dicet nobis illd̄ ꝓuer. i. Qꝛ vocaui ⁊ rēnuistis ⁊c̄. Ego q̄z in interitu vestro ridebo. Subdit in textu. Oīs q̄ se exaltat hūiliabit̄. exaltauit se Adam ⁊ factus est mortal̄. Geñ. iij. plenus defectibꝫ. p̄s. xlviij. Hō cū in honore eēt ñ intellexit. exaltauit se pharao et submersus ē in mari rubro. Exodi xiiij. exaltauit se dathan ⁊ abyron. ⁊ terra deglutiuit eos. Nūeri. xvi. exaltauit se Saul. et demoniacꝰ factꝰ est. i. Re. xvi. Exaltauit se Absalon ⁊ crinibꝫ suspēsus ē in quercu. ij. Reg. xviij. Exaltauit se nabuchodonosor ⁊ ī bestiā ꝯuersus ē. Dañ. v. Exaltauit se superbus anthiochꝰ ⁊ a v̄mibꝫ ꝯsumptꝰ ē. ij. Machabe. ix. Aug. Oīmibꝫ v̄tutibꝫ insidiat̄ supbia ⁊ fac̄ ꝑire eas. Jdo d. Mat. xi. Discite a me qꝛ mitis sum ⁊ hūil̄ corde.

De eadem dominica

¶ Sermo. cxxxv.

Deus ꝓpicius esto mihi pctōri. Lu. vbi sup̄ ¶ In v̄b p̄missis tria innuūt̄ que hic publicanꝰ intellexit Primo credidit diuinā potentiā. cū dic̄ deꝰ p̄s. cxvij. Deus meus es tu ⁊ ꝯfitebor tibi. Scdo supplicat dei clemētiā cū dicit. ꝓpicius. p̄s. xxiiij ꝓpter nomē tuū dñe ꝓpiciaberꝫ pctō meo. Tercio replicat suā maliciā. cum dic̄. mihi pctōri. Quia sciuit illd̄ dictū saluatoris Ezech. xviij. Nolo mortē pctōris. Vñ homo meret̄ dei ꝓpiciatōem mlt̄ꝫ mōis. Primo per verā ꝯuersionē. de q̄ Ecc̄i. xvij. q̄z magna mīa dñi. ⁊ ꝓpiciatio illiꝰ ꝯuertētibus ad se. Si g̃ vis ꝙ ꝓpicie t̄ tibi dñs cōuertaris ad dñm: ⁊ reuertaris a diabolo. cōuertaris ad virtutes ⁊ reuertaris a vicijs. Hiere. xxxvi. Reuertat̄ vnꝰ quisq̄z a via sua pessima ⁊ ꝓpiciꝰ ero iniq̄tati ⁊ pctō eoꝝ. via enī pctōꝝ est mala. peior ⁊ pessima. mala est

ꝑmittẽdo culpã. peior extinguẽdo grãm. pssi
ma ꝓdẽdo gl'iam. Jõo bñ ór magẽ est dei ꝓpi
ciatio ꝙuertẽtib ad se. ⁊ sic publican⁹ ꝙuer
sus ẽ ad dñ. sz pharise⁹ ad seipm. Zach. i.
Conuertimini ad me ⁊ ego ꝙuertar ad vos.
Sc̃dõ ꝑ mediatorẽ fidẽ. Ñ. s. Tbo. Oibꝫ
quibꝫ de⁹ ꝓpciat⁹ est vt cẽnt de nũero saluan
dꝫ: ꝓpciatus ẽ ꝑ fidẽ mediatorẽ i. Jobis
iiij. Misit de⁹ filiũ suũ ꝓpciationẽ ꝑ pctis
nr̃is. Ad hꝫ enĩ ipm passioni ⁊ morti tradidit
Ro. iij. Quẽ ꝓposuit deus ꝓpciatorẽ ꝑ fidẽ
sz ex ꝑte nr̃a. Jõ Moyles dcutro. xxi. Pro
picius esto ꝓplo tuo isr̃l. quẽ redemisti. i. san
guĩe tuo. Jõ ipz añ oc̃los nr̃os aduocatũ cõ
stituit. i. Job. ij. Si qs peccauerit aduocatũ
hẽmus apd pr̃em Jh̃m xpm iustũ. ⁊ ipe est
ꝓpciacõ ꝑ peccatis nr̃is. Et dic̃ iustũ aduo
catũ. qz respicit iustaz cãm. Isa. lxiij. Ego q̃
loquor iustic̃iã ⁊ propugnator ad saluandũ
Et exq̃ aduocat⁹ iust⁹ dr. ideo de hac ꝓpcia
tione alicꝗs nõ dz stulte ꝓsumere. nc̃ ꝓpt mag
nã dei misc̃diã nec ꝓpter suã magnã pniam.
Eccl. v. De ꝓpciatu pctõꝝ noli eẽ sĩn metu
nescis enĩ si va sit tua ꝙuersio. si accepta sit
deo tua satisfactio. qz dño pensat iudicio et
nõ bñano. Tercio ꝑ fraternã ꝯdonatõem. i.
Re. xxiij. dixit dauid. Propic⁹ sit michi
dñs ne faciã hãc rẽ dño meo xpo dñi vt mit
tã manũ meã i eũ. qz xp̃c dñi ẽ. certe cui dñs
tam ꝓpic⁹ ẽ vt ei grãm pcẽdi tribuit ꝓtio.
mlto magz sibi ꝓpic⁹ erit cũ pcit. Aug. Un⁹
quisqꝫ talẽ indulgẽtiã accipiet a deo q̃lem sa
ciet ꝓtio ꝓpicius enĩ erit de⁹ si tu ꝓpic⁹ eris
ꝓximo ipm ñ grauãdo nec ĝuamẽ affectan
do. aliq enĩ nõ grauat sz tam ĝuamẽ diligũt
qđ nõ diligerent si rancorẽ nõ fuarẽt. Eccl.
xxviij. Hõ hoi refuat iram ⁊ a deo q̃rit me//
delam. Amb. Indignũ est illi deũ eẽ ꝓpiciꝫ
qui crudel' est ĩ ꝓxim. Et sic ille publican⁹ sz
spretus fuit a phariseo tñ illõ ad mẽtem nõ
reuocaut. Quarto ꝑ mentẽ hũiliatõem ꝓpi
cius erit terre ꝓplꝰ sui hꝫ ẽ hũilib⁹. iõ Amos
vij. Dñe de⁹ ꝓpicius esto obsecro. qs suscita
bit Jacob qz puul⁹ ẽ. mikt⁹ ẽ dñs sup hoc.
Bap. vi. Exiguo ꝓcedit mia. ⁊ tles facili⁹
euadũt retbe diaboli. sic pisc̃i pui. Mar. x.
Sinite puulos venire ad me. ⁊ sic ille ñ au
debat oc̃los eleuare. ĩputãs se pctõrẽ ⁊ alios
meliores. Bed. Quãto quisqꝫ sibi vilior tãto
deo ꝓximior vt ꝑciosor. Quinto ꝑ cordꝫ dꝰ
lorem. Hiere. xxxi. In fletu veniẽt ⁊ in mia
reducã eos. ⁊ adducã eos ꝑ torrẽtes aquaꝝ
Et sic ille ꝓcutiebat pectus suũ in signũ do//
loris. qz sub pectore ẽ cor vñ. ꝓcedũt cogita//
tiones male hõicidia: adulteria ⁊c̃. vt dicit
Mat. xv. ꝯgnouit eĩ iste publican⁹ illd sapi
entie. xi. Per q̃ qs peccat ꝑ hec ⁊ torq̃t. Ip
se enĩ prius hũt delectatiõem in corde. nunc
vo ꝙtritõnem. ps. l. cor ꝙtritũ ⁊c̃. Dañ. iij.
In aĩo ꝙtrito ⁊ spũ hũilitatꝫ suscipiam̃ a te.
G Sexto ꝑ deuotã orõem. iij. Reg. viij.
Si qs coĝuerit plagã cordis sui ⁊ expãderit
manꝰ suas in domo hac tu exaudies d̃ celo ⁊
ꝓpciaberꝫ. Propiciat enĩ de⁹ hoĩ ꝓpt orõez
factã a seipo: ⁊ a ꝓtio. a seipo vt hꝫ. i. ꝓcutiẽ
do os manꝰ ⁊ oĩa mẽbra. signãter pect⁹ qz hꝫ
eo cor ⁊c̃. ij. Paralipo. vi. Quicũq; orauerit in
loco isto exaudi de hitaculo tuo. i. de cel' ⁊ ꝓ//
piciare. Itez orõem factam a ꝓtio ꝓcipue a
sacerdotib⁹. Leui. iiij. Rogante ꝓ eis sacer
dote ꝓpicius eis erit dñs. Quilibet g̃ solici
tus in orõne esse dz. Jac. v. Orate pinuicez
vt saluemi. ⁊. i. Jacob. iiij. Nũc clamemus
in celũ ⁊ mlebit nr̃i dñs. Septio ꝑ ꝓfessio
nẽ. Hiere. l. Quere⁊ iniq̃tas isr̃l ⁊ nõ erit.
et peccatũ iuda ⁊ ñ inuenie⁊. qm̃ ꝓpicius ero
eis qs reliquero. Judas interpt⁊ ꝓfitens.
ꝙuer. xxviij. Qui abscõdit sceleta sua nõ di
rigetur. q aũt ꝓfessus fuerit ⁊ reliq̃rit ea mi//
sericordiã ꝓseq̃tur. et sic iste dicẽs: ꝓpicius
esto mihi pctõri. Isa. xliij. Narra si qđ hẽs
vt iustificer. ps. xxxi. Dixi cõfitebor ⁊ tu re
misisti ⁊c̃. Octauo ꝑ piã erogatõz. i. elemosi
nam. Exo. xxx. Suscepta pecuniã q̃ collata ẽ
a filijs isr̃l trades in vsus tabnaculi testimo
nij. vt sit monimẽtũ eoꝝ corã dño ⁊ ꝓpcie⁊
animabꝰ eoꝝ. Quidđ eiz ad cultuz dei ad
ncc̃itatẽ tribuis pauꝑm: hꝫ tibi ꝓficit. Dañ.
iiij. Pcta tua elemosinis redime. Aug. Re
dime te o hõ dñ viuis. redime te dñ potes.
redime te dñ pciñ ⁊ tps hẽs Leui. xxiij. Of
feretis holocaustũ dño ⁊c̃. qz dies ꝓpciatio
nis ẽ vt ꝓpcie⁊ vob dñs de⁹ vr̃. ⁊ sic fec̃ Ja
cob de frẽ suo Esau Gen. xxxij. Placabo eũ
mũeribꝰ q̃ pcedũt. Sz heu aliq̃ ꝓsecutiue. a//
liqui d̃ alieno. Eccl. xxxiij. Dona iniquoꝝ ñ
ꝓbat altissim⁹ nc̃ respicit in oblatões iniq̃rũ
nec in mlitudine sacrificioꝝ eorũ ꝓpciabit

peccatis. Subdit. Qui offert sacrificiuz de substātia pauperꝝ q̄i qui victimat filiū in cō spectu pr̄is. nā ꝑ ista meret̄ hō septē modis ꝓpiciari sibi. Pr̄io ꝓpiciat̄ deꝰ pctōrē longa nimiter expectādo ⁊ eū in statu pctī nō dele rendo. Neemie.ix. Tu aūt deꝰ ꝓpicius cle mens ⁊ misericors. lōganimis ⁊ mlte misera tionis. nō dereliq̄sti eos cū fecissent vituluz ꝯflatilē. Scd̄o ꝓpiciat̄ mīora pctā nō impu tando. Sap̄.xi. Dissimulas pctā hoīm ꝓpt̄ pnīam. Ber̄. Ego peccabā tu dissimulabas ego ꝓlōgaui iniq̄tatē: tu pietatē.ij. ꝑalipo. xxx. Dñs bonꝰ ꝓpiciabit̄ cūctis q̄ in toto cor de requirūt dñm deū patꝝ suoꝝ ⁊ non impu tabit eis ꝙ minꝰ sctīficati sunt. Tercio ꝓpi ciatur oīa pctā vniuersal'r indulgēdo. p̄s.cij. Qui ꝓpiciat̄ oībus iniq̄tatibꝫ tuis. Quarto oīa merita ꝑ pctā ꝑdita restituēdo.ij. Ma chabeoꝝ.ij. Famosissimū in toto orbe terra rū tēplū recuꝑarēt ⁊ ciuitatē liberarēt vt le ges q̄ abolende erant restituerent̄ dño cū oī tanq̄llitate ꝓpicio facto illis. Quīto viaz sa lutꝫ oñdēdo. Eccī.xviij. adīpleuit ꝓpiciatōz in illis ⁊ oñdit ill' viā eq̄tatꝫ. Sexto ꝑ viaz oñsam eos ducēdo.ij. ꝑalipo.vi. Propicia re pctō ꝓpl'i tui ⁊ reduc eos ad terrā quā de disti eis.s.in spe. ⁊ in futuro daturꝰ es in re. Septīo ad patriā eis reductis ꝑfectā sui cō gnitōem tribuēdo. q̄ quidē cognitio ē vita eterna. Johis.xvij. Hec ē vita et̄na vt co gnoscāt te solū verꝝ deū. De q̄ ꝯgnitōe Hie re.xxxi. Oēs cognoscēt me a mīmo vsq̄ ad maxīm dic̄ dñs. qꝛ ꝓpiciabor iniq̄tati eoꝝ et peccati eoꝝ nō mēorabor amplꝰ. Ad quā co gnitōem ꝑducat nos deus ⁊c̄.

De eadem dominica

Sermo.cxxxvi

Non sum sic̄ ceteri hoīm raptores: iniusti: adulteri. velut etiā h̄ publi canꝰ. Lu.xviij. H Nux ī testa nō potest laudari vl' vituꝑari. licz pondꝰ sit signū bonitatꝫ ⁊ color tñ interiꝰ aliq̄n reperit̄ vermis corrodens nucleū. Moral'r. Sic hō q̄ꝫdiu latet aīa in testa corꝑis nō dz laudari. Eccī.xi. Añ mortē ne laudes hoīem q̄nq̄ꝫ. Nā licz aliq̄ videant̄ magni ponderꝫ ī ꝯuer satōe. tñ ibi q̄nq̄ꝫ latz v̄mis in corde. qd̄ solꝰ deus respicit. licz hoībꝫ nō appet.i. Re.xvi Hō videt ea q̄ parēt. deus āt intuet̄ cor. Jō Lu.xvi. Qd̄ hoībus altū est abominatio est añ deū. Dicit enī Auicēna. Vitꝝ coloratur ad modū lapidis p̄ciosi qd̄ a stulto nō intel ligente lapis reputat̄. sic aliq̄ mali reputant̄ boni ex appentia. ꝓpter qd̄ d. saluator Joh̄. vij. Nolite iudicare s̄m faciē Qꝛ dic̄ Ber̄. Judiciū s̄m faciē allidit opinionē. sz illū nō fallit q̄ corda ꝯgnoscit ⁊ renes. nos v̄o fallit ideo Ro.xiiij. tu q̄s es q̄ iudicas alienū ser uum. Nā hō seip̄m ñ pōt rite iudicare vt di xit apl's.i. Coꝝ.iiij. Neq̄ꝫ meip̄m iudico. q̄ aūt iudicat me dñs ē. Sz iste pharise⁹ iudi cauit publicanū viliorē se nesciēs eū meliorē fore. laudauit seip̄m vituꝑans sociū suū. Cō tra qd̄ scribit Amb̄.d. Lauda post vitā. ma gnifica pꝰ ꝯsummatōem. nō lauda nauigātꝫ felicitatē nisi cū venerit ad portū. qd̄ ille non fec̄. sz oībus hoībꝫ se p̄tulit di. Nō suz sicut ceteri hoīm. ¶ In sūma residui textus euan gelij duo innuunt̄. Pr̄io duoꝝ hoīm ascen sus paritas. ibi. duo hoīes ascēderūt Scd̄o amboꝝ ordīs ineq̄litas. ibi. phariseus stās. De pr̄io mēbro pz in s̄mōe.ij. istiꝰ dñice.xi. qui est in ordīe.cxxxiij. ⁊ incipit. duo hoīes ⁊c̄. J Pro q̄ sciendū dic̄ Gre.xxij mo. Duplex ē iuꝑbia īterior ⁊ exterior Interior est q̄druplex Prima cum hō bonū qd̄ hz esti mat se hrē a seip̄o ⁊ nō a deo. tal' fuit Nabu chodonosor q̄ dixit Dañ.iiij. Nōne hec est babilon ciuitas magna quā ego edificaui in domū regni ī robore fortitudīs mee. ⁊ in gl'a decoris mei. ⁊ plerīq̄ꝫ sūt hodie tl'es. ꝯ q̄s di cit apl's.i. Coꝝ.iiij. Quid hēs qd̄ ñ accepi sti. si autē accepisti: q̄d gl'iaris q̄i nō accepis. nam tal' ꝯtemnit deū in donis suis. De quo Theo. Suꝑbia est dei ꝯtemptꝰ. quotiēs si bi ascribit tociēs deū negat. ⁊ Gre. Aucto ris sui grām negare ꝯuincit̄. q̄ sibi attribuit bona q̄ oꝑat̄. Nā d̄r Isa.xxvi. Oīa oꝑa nr̄a oꝑatꝰ es nob̄. ⁊ Jac̄.i. Om̄e datū optīm: et omne donū ꝑfectū ⁊c̄. Talis etiā fuit dauid qui fecit numerare ꝓpl'm.ij. Re.vlt. Quasi victoria essz in mlt'itudine ꝓpl'i. qd̄ tñ nō est .i. Mach̄.iij. Nō in mlt'itudīe exercitꝰ vic toria belli. sz de celo fortitudo ē. ꝓpt̄ qd̄ plaga uit eū dñs occidēs septuaginta milia viroꝝ. Sic sūt hoīes ingrati sibi ascribentes bona

habita.quibꝫ dꝫ subtrabit grãz.dꝫ q̃ Gre.
Non ẽ dign⁹ dãdis q̃ nõ agit grãs dꝫ datis
2 Scõa supbia interior ẽ qñ bõ credit sibi da
tũ a deo.sz ex suis meritꝫ ⁊ ñ ex dei grã ⁊ mi
sicordia .O q̃ magna stulticia.qz d. Bed.
Quid sunt nrã merita nisi dei grã. Hoc cõ
siderãs apl's dic.i.Cor.xv. Gr̃a dei sum id
qõ suz. Sil'r.ij. Cor.iij. Nõ sum⁹ sufficiẽtes
cogitare aliq̃d a nobis tanq̃ ex nobis. ⁊ si ñ
possum⁹ cogitare ml'to min⁹ opari. Job.xv
Sine me ml' potestꝫ facere. Jõ apl's ad Tbi
tum.iij. Nõ ex opibus iusticie ⁊c. Bed. Nõ
sunt talia bona ꝓpter q̃ dar̃ vita eterna. nisi
ex dei grã. ñ ex nr̃a iusticia vt estimabat pha
riseus stans q̃si a se bñet. ⁊ apõ se orabat q̃si
3 ex suis meritis. Tercia supbia interior ẽ qñ
bõ iactat se bñeqõ nõ bz. Vñ Apoc.iij. Di
cis quia dines sis ⁊ locupletatus et nullius
egeo. ⁊ nescꝫ qz tu es miser ⁊c. ⁊ sic ille pha
rise⁹ putabat se iustũ ⁊ nõ fuit.iactãs se ⁊ di
cẽs. Gr̃as ago. Vñ dic apl's ad Gal'.vi. Si
quis existimat se aliq̃d esse cũ nihil sit ipe se
seducit. Sic chore: dathan ⁊ abyron. Nũe.
xvi. estim abãt se similes esse moysi q̃s terra
absorbuit ⁊ ignis. Talẽ supbiã iactantie ba
buit Ozyas.ij.paliꝑ.xxvi. eleuatuz est cor
eius ⁊ voluit adolere incẽsuz sup altare. cui
dixit Azarias sacerdos. Non est tui officij
ozia vt adoleas incẽsum dño sed sacerdotũ
Ille nolẽs dimittere sz tenens thuribulũ vt
adoleret incẽsuz.statimq̃ orta ẽ lepra i fron
te ⁊ pmãsit leprosus vsq̃ ad die mortis sue
4 Quarta supbia interior qñ bõ reputat se san
ctiorẽ alijs.q̃lis fuit q̃ dixit. Nõ suz sic cete
ri hoim. Bed. O pharisee si nõ vis esse sic
ceteri hoim.esto sicut ceteri demonũ. Et me
rito qui nõ vult esse eq̃lis hoibus in pnia fit
equal' diabolis in pena. Jõo ps.lxxij. In la
bore hoim ñ sunt ⁊c. Glo. sed cũ demõibꝫ qz
supbus celũ nõ ascendit.iõ Bern̄. Noli te
ꝓpare maioribꝫ.noli miozibꝫ.noli equalibꝫ.
nulli te ꝓponas.nec ꝓparare ꝑsumas.qz ne
scis q̃lis ille futur⁹ sit.cum scribit Eccs. ix.
Sũt iusti atz sapiẽtes q̃z opa in manu dei.⁊
tñ nescit hõ vtz amore an odio dign⁹ sit. Nã
ligna putrida lucẽt in nocte ⁊ non viridia.⁊
sic mali in putredine viciorꝫ exñtes volunt
appere hic in mũdo. nõ añt boni.iõ Bern̄.
Miseri quẽ seqmr̃. nõne supbia ẽ mõs i quẽ
ascendit angelus ⁊ factus ẽ diabolus. K
Propter qõ supbia valde ẽ cauẽda inr̃ cete
ra vicia. Prio qz est viciũ magz generosuz i
nascẽdo qz spñale.⁊ inter angelicos spũs ad
inuentũ.⁊ iõ nobiles mẽtes nimis impedit.
Vñ Hiero.in epl'a. Supbia natõe celestis
sublimũ appetit mẽtes.⁊ q̃i ad ꝓpios reuo
lans ort⁹ appetit gl'iam ⁊ puritatẽ boim rñ
pere: q̃ de gl'ia ac puritate ãgelorꝫ erupit. vt
q̃s inueĩt pticipes faciat ꝑsortes ruine. Sic
tñ fatua ẽ qꝫ ad deũ nescit redire. vñ Hugo
li.iij.de aĩa. Supbia in celo nata ẽ.sz velut
immemor q̃ via inde cecidit illuc p⁹ea redire
non potuit. Scõo supia ẽ cauẽda qz ẽ viciuz
animosuz in inuadẽdo.qz nõ pcit loco neq̃
psone nec tempi nec statui. Nõ pcit loco.qz
q̃nto loc⁹ solẽnior tãto supbia ꝓmptior i cõ
gregatoibꝫ.in pdicatoibꝫ vl' in q̃buscunq̃
publicis negocijs statiz se supbia immiscet.
qz in eccl'ia in sacro loco valõ lucrar̃.qz vtri
usq̃ serus psone in ornatu ⁊ gestu marĩe in
eccl'ia vbi ꝓtitõi ⁊ bũilitati se dare deberẽt
ibi oñtatiõi ⁊ supbie magz studẽt q̃ deuotõi
Nec ꝑcit supbia xp̃o.xp̃m ei spũs supbie
invasit. Mat.iiij. angelũ.primũ hominẽ.et
vnũquẽq̃ sctm̃.qz dic Hiero. Difficili⁹ ar/
rogantia q̃ auro vel gẽmis carem⁹. Vñ Au
gust.in epl'a ad dyoscoꝝ. Vicia cetera in pec
catoribus.supbia vo in rectis cauenda ẽ ne
illa q̃ laudabil'r facta sunt ipius laudis cupi
ditate amittant̃. Idẽ dic in regl'a. Quecun
q̃ iniq̃tas alia in malis opibꝫ exerceĩ vt fi/
ant.supbia vo etiã bõis opibꝫ insidiar̃ vt pe
reant. Tercio ñ pcit tpi.imo q̃nto dies san/
ctior.sic in natali pascbate ⁊ hmõi: tanto ma
gis infestat.⁊ min⁹ de nocte q̃ de die.amat
enim lucẽ qz sunt de vna patria.ambo enim de
nerũt de celo. Quarto ñ parcit statui. quia
oẽs invadit senes cum iuniorib⁹. religiosos
cũ seclaribꝫ.divites cũ paupibus. subditos
cum supioribꝫ: vt nõ sit q̃ absẽdat se a calo
re eius. Et iõ metrice dr. Tũc bñ pugre cuz
cũcta subacta putare. Que post infestat vin/
cenda supbia restat. Et ideo orat ps. xxxv.
Nõ veniat mihi pes supbie ⁊ man⁹ pctõrꝫ
nõ moueat me. Ibi.id ẽ in pede supbie ceci
derũt.q̃ opant̃ iniq̃tatẽ expulsi fũt nec ptue
rũt stare. Pes supbie ẽ affect⁹ q̃ itur a deo
⁊ man⁹ pctõrꝫ ẽ temptatio ab extrinseco vel

impulsio p suggestionē diaboli vel malū exē plū primi. Tercio supbia est vitanda. qz est viciū magz cautelosum alliciēdo. facile enīz ē declinare gulā z deuitare luxuriā respectiue ad furtū z hoīcidiū z hmōi grossa pcta vñ sicut sagittari? si pcusserit bestiā in pede vel in dorso. nō est secur? de ea. sz tm̄ si in corde ita diabol? maximā securitatē se reputat de boīe hrē qñ ip̄z pcutit ī corō p supbiā. iiij. re gū. ix. Egressa est sagitta p cor reg̃. statimq; corruit. Hiere. xlix. Arrogātia tua decepit te et supbia cordis tui. ois enī supbus hz deuz aduersariū. qz Eccī. x. or. Odibilis corā do est z hoībus supbia. Ēn or metrice. Actib et vbis hō quicūq; supbis. Hoc retine ver bū frāgit de? oēz supbū. ¶ Itē nota iste pharise? z supbus in iactātia z supbia ꝓpo/ suit duo. Primo mala siue pcta q̄ non hūit Et hec tria. s. rapinā. iusticiā z adulterium Prio rapinā d. raptores. nā rapīa magnuz est pctm̄ Prio qz destruit iusticie fundamtū Quid sit aūt fundamētū iusticie hr̄ in ca. x ij. q. ij. Cū deuotissimā. §. si secli. Summū in reb bonuz ē iusticiā colere ac sua cuiq; iura seruare z in subiectos nō sinere qđ ptātis ē fieri. sz qđ equū ē fieri z custodiri. sic q; nlli noceaī iuxta illū. qđ tibi nolueris: alteri ne feceris. z Mat. vij. Oia q̄cunq; vultis rē. Secō rapina est ꝯ dei p̄ceptū. Exo. xx. Pō? q; ꝓhibuit furtū hōicidiū ī actu. post ꝓhi bet volūtatē. rapiēdi dicēs. Nō ꝑcupiscas rem ꝓximi tui. si enīz ꝑcupīa est ꝓhibita: mlt̄ to magis rapina. Tercia rapina ē pctm̄ deo odiosum. Isa. lxi. Ego dñs diligēs iudiciū et odio hns rapinā in holocaustū. q̄ est digni or spēs sacrificij vt pz. i. reg. xv. de Saul re ge. q̄ volebat offerre deo sacrificia de preda amalech. cui dictū est Melior ē obedīētia q; victima. Quarto rapīa est sctis in ꝓriū. Ēn Eccs. iiij. Verti me ad alia z vidi calūnias q̄ sub sole gerunt. z lacrīas innocētū z nemi nē ꝓsolatorē nec posse resistere eor violētie cūctor auxilio destitutos. Et laudaui magz mortuos q; viuētes. z felicioꝛ vtroq; iudica ui q̄ nec duz natus est nc vidit mala q̄ sub so le fiūt. ad idē ptinet qđ legit Abac. i. Usq; quo dñe clamabo z nō exaudies vociferabor ad te vim patiēs z nō saluabis. z subiūgit. Quare respicis ꝓtēptores. z taces ꝑculcāte impio iustiorē se. Quito rapīa est magnū pec catū: qz est q̄ hōicidiū. Eccī. xxxiij. Qui au fert in sudore panē q̄ qui occidit ꝓximū suuz. qz raptor aufert vitā. hōicidiū mortē infert et hec sunt ꝙuertibilia. Texto in hoc qz rap tores peiores sunt furib?. vniuersal'r enī pec care peius ē apte q; occ̄te. sic adulterari pe ius ē apte q; occulte. et sic pei? est apte iniu riā inferre q; occulte. vt faciūt raptores. de q̄ dic. s. Tho. ij. ij. q. lxvij. Violētia ē magz ꝯ volūtatē q; ignorātia. mō raptor violenter rapit. sz fur illo ignorāte. Itē qz ꝑ rapinā nō solū inferī dānū in reb sed eē in ꝓsona. Jō br̄ in ca. xiij. q. v. Penale ē occulte auferre multo maiorz pene ē visibil'r eripe. Septio qz hoc pctm̄ diabolo assimulat hominē. dia/ bolus enī prim? fuit raptor q̄ voluit altitudi dinē dei rape. d. Isa. xiij. Similis ero altissi/ mo. z adhuc incessanter laborat vt bona nr̄a rapiat. nec solū assimilat' diabolo in rapiēdo bona hoīm. imo etiā in torq̄ndo boīes vt bo na eor extorq̄at ab eis. ¶ Nota rapto res in tribus peiores sūt diabolo. Prio in hꝰ qz diabolus solū torquet in futuro q̄ hic ma/ le agūt. sed illi ecōuerso pl? torq̄nt bonos q; malos. z spoliant bonos. Isa. lix. Qui recessit a malo p̄dē patuit. Et puer. xxix. Viri sā guinū oderī simplicē. Ēn diabol? poterit se iustificare ī ꝓpatōe raptor in die iudicij. po terit enī dicere. Ego enī illos solos in infer/ no afflixi q̄ te offenderī. sed raptores illos de p̄dati sunt et afflixerūt q̄ nō meruerī. Secō sunt peiores in hoc. qz diabol? timet angelū hoīs et signū crucis z aq̄m bñdictā. vt ñ violētiā faciat boī in corpe. sed raptores nc timēt angelū nec ipm̄ deū. nec signū crucꝭ nc aq̄m bñdictam. sed suā seuiciā exercēt violē/ ter in boīem eū spoliando. Tercio sunt peio/ res in hoc. qz diabol? torq̄t boīes in inferno vbi est ꝓprius locus torm̄toꝝ. sed illi in mū do. vbi deus dedit homī libertatē de se et de suis reb facere ꝑm volūtatē suā. q; merito il/ li raptores possent dici āgeli diaboli missi in mūdū. ad faciendū illō in mōo qđ diabolus in inferno. Et dicer' in iudicō eis illō. Mat. xxv. Ite maledicti in ignē eternū q̄ patus ē diabolo z angel'is eius. Sciendū aūt q; nō so lum sunt raptores q̄ ꝑ se rapiūt. sed etiā qui p̄cipiūt z ꝓsulūt Et q̄ eos scient ad hospitiū

recipiũt. ⁊ q̃ inde comedũt vl̃ bibũt l̃ rem rapt̃a sciẽter emũt. tales tenẽt ad restitutionẽ de q̃ ap̃s Ro. i. Nõ solũ q̃ ea faciũt: sz eẽ q̃ psentiũt faciẽtib⁹ digni sũt morte. Nã bt̃ in ca. ij. q. i. notũ sit. i fi. vbi ⁹r Faciẽtẽ ⁊ psenti entẽ par pẽa pstrigit. ⁊. xi. q. iij. Qui psentit peccãtib⁹ ⁊ defendit aliũ de linq̃ntẽ maledi/ ctus erit apd̃ deũ ⁊ hoies. ⁊ corripiet̃ increpatõe seueriſſima. Nã bt̃ in ca. lxxiij. dist. error. Error cui ñ resistit̃ approbat̃. ⁊ vitas cũ mime ⁹fensat̃ opprimit̃. Negligere q̃ppe cũ possis pturbare puersos nihil ẽ aliud q̃ fouere. Jõ sic̃ rapĩa magꝝ est culpa. sic rapto ribꝰ magꝝ dat̃ pẽa. Ũñ exẽplũ legit̃ q̃ q̃dã miles rapuit cuidã vidue vaccã vnã. q̃ duz fleret ⁊ instãter peteret vt ei vaccã restitueret ꝓpter puos pueros q̃s bꝛ̃et. Rñdit. si ego ñ rapiã tũc alꝰ seq̃ns me tibi rapiet. ⁊ sic vac/ cã retinuit ⁊ recessit. Pꝰ obitũ eiꝰ punitus est a diuerſ dem̃ib⁹ ⁊ vnꝰ inẽ ceteros eum inceſſanter ⁊ infatigabiliter punuit. tũc ille mi les dãnatus dixit ad talẽ demonẽ. cur me tã ptinue flagellas ⁊ punis ⁊ plꝰq̃ aliq̃s eorũ. Rñdit. Si ego te nõ punirẽ tũc alꝰ te puni ret. Hec sunt ⁹ba q̃ ptulisti dñ vaccã paupi vidue violẽter rapuisti. ⁊ sic in eo impletuz est illd̃ Hab. xi. p. q̃ q̃s peccat p hec ⁊ torq̃t̃. N Scien⁹ plã sunt q̃ faciũt ad magnitu dinẽ hꝰ pcti. Primũ est q̃ raptores pciores sunt q̃cũq̃ bestia. Nã vnꝰ raptor vnã totaz patriã deuorat. Lupꝰ aũt interdũ p ãnũ nõ deuorat vnũ boiem. Ũñ sacra scriptura rap tores ꝓparat diuerſ generib⁹ bestiaꝝ. q̃q̃ lupo. Zoph⁹. iij. Judices eiꝰ lupi vespe ñ re linq̃bant i mane. q̃q̃ ⁹o ꝓpat eos leõi vel vrso. vñ. puer. xxvij. Leo rugiẽs ⁊ vrsus esu riens prĩceps impiꝰ sup pꝛm paupez. Se cundo dz cohibere boies a pctõ rapĩe bꝰ. q̃ macl̃a hꝰ pcti ita adheret. vix enĩ aliq̃s resti tuit pfecte ea q̃ rapuit. videmꝰ eos q̃ nouas vestes bñt: q̃ diligẽtiſſime cauẽt eas ab oleo ⁊ ab aliꝭ q̃ꝫ macule remoueri nõ p̃nt dicẽ/ tes. pdita essz vestis si caderet sup̃ eã aliq̃d tale. q̃nto magꝝ q̃ nõdum rapuit debez se ca uere a rapĩa. ⁊ dicere intra se. pdit⁹ sum si in/ cepero rape nunq̃ enĩ decetero restituam. Tercio dz cohibere raptores bꝰ. q̃ magꝝ igno bilitas ẽ ⁊ rusticitas i rapiẽdo. dare eiz nobi le ẽ. Ũñ i thobia ⁹sificatore. Est dare leti cie vꝛ. ⁹bũ nobile. verbũ mellifluũ. dantis gloria. dãtis honoꝛ. Et valde assilat boiem deo. deus ex libertate sua fecit quidq̃d fec̃ et ad dandũ alia; fec̃ vt bꝛ̃et q̃ daret. alia vo ut bꝛ̃et q̃bus darz. Si aũt dare boiem nobilẽ reddit. auferre reddit rusticũ ⁊ vilẽ. Quare to deberet raptores cohibere magnũ dãnum spũale q̃d̃ incurrũt dũ aliq̃d terrenũ rapiũt. Ũñ Aug. Lucꝛ in arcba dãnuz in pscia. tol lit vestẽ ⁊ pdit fidem. acquirit pecuniã ⁊ p/ dit iusticiã. raptor lucꝛ bz in arcba q̃d̃ cum luctu relictur⁹ est. sz dãnũ bz in pscia q̃d̃ cuz damno delatur⁹ẽ. Fidẽ pdit quã debat deo ⁊ fratri suo xp̃o. Justiciã etiã pdit: qz nõ ba bebit eã in auxiliũ in die iudicij. sz poti⁹ erit ꝓtra eũ. Quinto dz raptores cohibere bꝰ: q̃ puaz vtilitatẽ bñt de rapina sua q̃ ad corp⁹ Est enĩ eis paꝛ. qz cito trãsit. Eccl̃. xl. Sub stantie iniustoꝛ sic̃ fluui⁹ siccabunt̃. ⁊ sumit̃ ibi fluui⁹ ꝓ torrente q̃ plnuꝭ ꝓgregat̃. quia quo ad aiaz nulã bñt vtilitatẽ qz nõ p̃nt in de facere elemosinã vl̃ oblatiõez. Ũñ eccl̃. x xxiij. Qui offert sacrificiũ ex substantia pau peꝛ q̃i qui victimat filiũ in ꝓspectu pẽis cuz substãtia paupeꝛ vita sit eoꝛ q̃ ea offerũt do mino q̃i vitã vl̃ sanguinẽ paupeꝛ q̃ sunt filij dei offerũt. Et bꝰ ẽ q̃ ibidẽ subiungit̃. Panis egentiũ vita pauꝑis ẽ: q̃ defraudat illũ: hõ sanguis est Ũñ suba pauꝑis vocat̃ sanguis biere. tj In alis tuis inuẽt⁹ẽ sangs aiaꝛ pau peꝛ ⁊ innocẽtũ. Ale vocant̃ extremitates p/ ciosoꝛ palliaꝛ. in q̃b⁹ alis sanguis inuenitur cũ de rapinis paupeꝛ fuerit. cũ bis alis non volat q̃s in celũ. Sexto dz cohibere boies a rapina magꝝ pena quã sumptur⁹ẽ de⁹ de rap/ ptoribꝰ. O Quattuor⁹o sunt p q̃ põt ostendi q̃ deus punitur⁹ sit multũ raptores Primũ est q̃ ipe ita districte iudicabit eos qui ꝓpria nõ largiunt̃ pauperib⁹ Si eiz dam nat eos q̃ ꝓpria pauꝑib⁹ nõ tribuũt. quid de eis q̃ eis sua auferunt. Ũñ dic̃ glo. sup Lu. xvi. Nõ repbendit̃ quia aliena rapuit: sz q̃ sua ñ erogauit. quid g̃ erit ei q̃ aliena rapit. Ad idẽ valz q̃d̃ legit̃ Mat. xxv. tc̃ dicz rex bis q̃ a sinistris eius sunt tc̃. discedite a me maledicti tc̃. esuriui enĩ tc̃. Raptoribꝰ vero dicere poterit. Esuriui ⁊ abstulistis mihi q̃d debebã mãducare. ozi meo subtraxistis ⁊ aui bus et̃canib⁹ vris dedistis. raptores eiz ozi

dei in paupib⁹ rapiũt qđ i ore ꝓcor.i. vo/luptuosor hoim. vel i ore canũ.i. detractorũ ponũt. nã etiã aues ⁊ canes pascunt rapinis pauperũ. ⁊ eẽ auferũt de ore dei qđ ponũt in ore diaboli. Os enĩ dei ẽ os paupis. os vo diaboli ẽ os ipi. Cũ enĩ impi⁹ fu⁹ sit diabo li os ⁊ q̃ hz diaboli sunt. cũ g̃ subtrahũt pau pi qđ dãt pcõri ori di subtrahũt qđ ponũt in ore diaboli. Raptoribꝫ eẽ ꝓterit dñs di cere. sitiui ⁊ abstulistis mihi qđ debui bibe re. imo qđ pl⁹ ẽ sanguinẽ meũ in paupibus bibistis. Mat. xxv. Quãdiu enĩ vni ex mi/nimis meis fecist⁹ mihi fe. Poterit etiã eis dns dicere. hospes erã ⁊ nõ collegistis me. imo qđ pl⁹ ẽ domũ in q̃ colligi debebã ꝑbui sistis. Et itez. nud⁹ erã ⁊ nõ cooꝑuistis me imo qđ pl⁹ ẽ in paupibꝫ me excoriast⁹. ⁊ vñ cooꝑiri debui mihi subtraxist⁹. Axores enĩ taliũ raptoꝝ vestibꝫ caudat⁹ terrã cooperiũt ꝑ qbꝫ viri eaꝝ deũ in paupibꝫ denudãt. et qñqꝫ trahũt i cauda sua totã substãz vni⁹ pau pis dois. Et itez. Infirm⁹ fui ⁊ nõ visita/stis me. sz sup dolorem vulnez me oz addi distis. et q̃si sup vuln⁹ vulnere me ꝑcidist⁹ In carcere fui ⁊ ibi me cruciastis ⁊ q̃si itez me cruciastis. Scdo ꝑt ꝓpendi q⁹ de⁹ sit g̃/uiter punitur⁹ raptores ꝓ maledictiões q̃s faciũt eis pupilli ⁊ vidue q̃s ipi spoliãt. dic̃ enĩ scriptura q⁹ tales maledictões a dño ex audiunt. Eccl. xxxv. Nõ despiciet de⁹ pces pupilli nec viduã si effundat loq̃lã gemitus Nõne lacrie vidue ad maxillã descendunt. ⁊ exclamatio ei⁹ sup deducentẽ eas. i. super eũ q̃ facit eã lacrimari. a maxilla enĩ ascẽdũt vsqꝫ ad celũ ⁊ dns exaudito⁹ nõ delectabit in eis. q. d. g̃uissime vlciscet⁹ i eis de⁹. vbi di cunt lacrie viduet̃ ad maxillã descẽdere. hz in vitate ascẽdũt ad celũ vsqꝫ ad ꝓspectũ dei q̃ntũ ad vtutẽ. Idcirco valde timedũ ẽ de salute raptoꝝ ꝓt qꝫ pces eoꝝ ꝓt ra/pinas nõ exaudiunt. Isa. i. Cũ multiplica/ueritis oraõem nõ exaudiã. man⁹ enĩ vre san guie plene sunt. ⁊ oraões bonoꝝ ꝑ eis facte se pe nõ exaudiunt qꝫ aduersant eis lacrie pu pilloꝝ ⁊ viduaꝝ q̃ lacrime sunt violẽte i pci bus sic̃ dic̃ Aug. sup illũ ps. xxxviij. Auri/bus ꝓcipe lacrias meas. Feruẽtiores ⁊ fluẽ tiores sunt pauperꝝ pces q̃ raptores qꝫ pces bonoꝝ ꝑ eis facte. Eccl. xxxiij. Un⁹ orans ⁊ vn⁹ maledicẽs cui⁹ vocẽ exaudiet de⁹. Si enĩ ẽ vn⁹ oraõs ⁊ multi maledicẽtes. timẽdũ ẽ ne forte vocẽ maledicẽtiũ dns exaudiat. vo/nũ tñ remediũ ẽ ut a rapinis cessent ⁊ opꝑ sis subueniãt ꝓut ꝓterint. ⁊ tũc dñm ꝓpi/ciũ habebũt. Isa. i. Querite iudiciũ subueni te oppsso. iudicate pupillo defendite viduam ⁊ venite ⁊ arguite me dic̃ dns. Si fuerit pec cata vra ut coccinũ q̃si nix dealbabunt ꝑ Tercio ꝓt oñdi q⁹ g̃uiter punitur⁹ sit de⁹ ra ptores ꝓpt amorẽ quẽ hz celestis iudex ad paupes q̃ spoliant. Amor enĩ xpi ⁊ pauper tant⁹ est q⁹ sibi fieri reputat qđ eis fit. Ma/thei. xxv. Quãdiu vni ex minis ꝛc. ꝓpt ꝫ etiã venit i carnẽ. ps. xl. ꝓpt miseriã inopuz ⁊ gemitũ pauperꝝ ꝛc. et Isa. lxi. Euãgelizare paupib⁹ misit me. sic̃ hr̃ Lu. iiij. Nã in pri mo ꝺmone noue legi regnũ suũ cõicauit eis vicẽs Bti paupes spũ. Mat. v. Cñ visi/mile ẽ q⁹ districte iudicabit oppssores. Ideo dr in ps. lxxi. Judicabit paupes ꝓpli et sal/uos faciet filios pauperꝝ et hũliabit calũni/atorẽ. Jo ꝓuer. xxij. Nõ facias violẽtiam pauꝑi qr pauꝑ ẽ. neqꝫ ꝓteres egenũ i porta qr dns iudicabit cãm ei⁹ ⁊ ꝓfiget eos q̃ ꝓfi/xerũt aiam ei⁹. Quarto põt oñdi magna pẽ na raptoꝝ ꝑ ꝫ qr paupes q̃s ipi spoliauerẽt erũt eoꝝ iudices. vñ in Job. xxvi. dr. Pau pib⁹ iudiciũ tribuit. Nã sic̃ paupes in isto mõdo multipl⁹ puniunt. sic stabũt iusti i ma/gna ꝓstãtia aduersus eos q̃ se angustiauerẽt. ⁊ q̃ abstulerũt labores eoꝝ ut dr Sap. v. Et tũc erũt rapine ut mole asinarie collis eorũ suspense. trahẽtes eos ad inferiora loca ifer ni. ꝓuer. xxi. Rapine impioꝝ detrahẽt eos ideo rapina ẽ cauẽda. nã de⁹ iurauit ñ obli/uisci. Amos. viij. Audite hec q̃ ꝓteritis pau/perẽ. ⁊ subdit. Jurauit dns in supbiã iacob si oblitus fuero in finẽ oia opa eoꝝ. Q Itẽ sciẽdũ. scdm graue pẽtm qđ iactauit se nõ hẽe phariseꝰ fuit adulteriũ. Reuera g̃ue est peccatũ ⁊ g̃uius q̃ stupꝝ. nã magnitudo hui⁹ vicij ꝓt ostendi prio in ꝫ. qr ẽ ꝺ sacram tũ matrimonij qđ de⁹ ꝑ se instituit in ꝑadi/so. g̃ nõ fit iniuria tanto sacro absq̃ magna contumelia. Nam si monach⁹ ꝓfessus ali/quẽ ordinẽ peccat graviter transgrediendo

ordinē quē ille sctūs instituit. mlto magꝭ de illis q̄ trāsgrediunt ordinē quē dr̄ instituit .s. mīmonij. qđ ē vnū de .vij. sacrīs. Scđo qr̄ ꝑ pctm̄ excedit oīe furtū tpale. qr̄ id qđ infert sic suo ꝓrio ē mai⁹ q̄cūq; rtena suba ꝑ ptz qm̄ pl⁹ dz vir diligere vxorē q̄ oīa tē palia. r ecōuerso vxor virū. imo sup oēs alios hoīes i mđo exīstes. Gen̄. ij. dixit adā ꝺ eua vxore sua. ꝓp̄t ꝑ relinq̄t hō ꝑrem r matrē r adhęrebit vxori sue. In signū h⁹ multi sunt q̄ pot⁹ vellēt exhereditari q̄ ꝑ maluz scīēter r volūtarie in suis vxoribꝫ sustinere. Tercio qr̄ ꝑ vicīū qđāmodo assimilat homicidio. Cū em̄ vir r mlr̄ sint vna caro. g̃ q̄ aufert vxorē alicui idē ē ac si ipm̄ auferret. g̃ ꝓhibitio adulterij i ꝺcalogo imediate ponitur p⁹ ꝓhibitōem homicidij. r añ ꝓhibitōez furti. vñ Clemēs papa. Quid i oībꝫ pctīs adulterio gravi⁹. scđm i pēnis locū tenet. i. i ꝓhibitōibꝫ. Vñ adulteriū ē gue pctm̄ q̄ pot⁹ hō deberet oēm pēnā tpalē sustinere. vl̄ si nccē esset deberet pot⁹ mori r se ꝓmittere ab alio occidere q̄ i adulteriū ꝓsentire. Vñ Joseph magis voluit icarcerari q̄ adulterio cōsentire. ut hr̄ Gen̄. xxxix. Itē susanna q̄ est speculū mlier pot⁹ voluit inocēter occidi: q̄ adulteriū ꝺ deū ꝓmittere Danielis .xiij. Quarto ꝑt oñdi gravitas adulterij ex pēnis q̄ infligūt ꝑ ꝑ vicio R Vñ adulteriū q̄nq; punit corꝑal⁹. aliq̄n spūal⁹. tpal⁹ r eternal⁹. ꝓrio corꝑalit q̄nq; a deo punit. vñ .ij. Reg̃. xij. dixit nathā ad dauid postq̄ ꝓmisit adulteriū .nō recedat gladi⁹ de domo tua vsq; in sempit̄nū. eo q̄ despexeris me r tuleris vxorē Urie. r q̄nq; talis adulter ex permissiōe dei torq̄t hic in pñti a diabolo i trorē alioꝝ. Vñ legit̄ q̄ q̄dā ꝓmisit adulteriū r postq̄ ecclīam intrauit obsessus ē a demonibꝫ. r grauiter punitus coram oīm ꝓplo. et sic suā infelicē aīaz reddidit sine oīm ꝓtritōe et pñia. Itē q̄nq; punit tpaliter ut a iure. q̄nq; fustigabant aut sudibꝫ ꝑforabant r quāq; lapidabant. ut ꝑz Job. viij. vbi scribe r pharisei duxerūt mulierē i adulterio dēp hensam ad ihm̄ dicētes q̄ moyses talē ꝑcepisset lapidare. tūc ihūs dixit. Qui sine pcto ē vēm prim⁹ i illā lapidē mittat. Dz si oēs adulteri hodie lapidari deberēt forte lapides deficerēt. sed si hic nō tm̄ in futuro lapidabunt r sepelient in inferno nisi penituerint. Itē punit spūal⁹. s. i priuatōe regni celestij. vñ apl's. i. Cor. vi. Adulteri regnum dei nō possidebūt. Itē eternal⁹. Apoca. xxi. Pars illoꝝ erit i stagno ardenti igne r sulphure q̄ ē mors scđa. et Osee. vij. Omnes adulterātes q̄si cliban⁹ succēsus. ℞ Vñ legit̄ q̄ q̄dā vir sctūs r devot⁹ orauit ꝓ vxore sua defūcta. Illa apparēs dixit ei q̄ se q̄rel̄ eā. que duxit eū ad domū teterrimaz in q̄ vidit demōes horribiles portātes cupam igneā in q̄ ꝓiecerūt burgēsem vnū mortuū de villa sua. et vxorē alteri⁹. r ibi ꝺburebāt r balneabant tāq; i metallo bullīēti. r ambo clamauerūt ve ve ve. Qđ ille audiēs q̄rit⁹ ē tūc vxor ei⁹ dixit ei. Cū his q̄s bñ nosti balnearer ego eternal⁹ nisi dei mīa ꝑ pñiam me a pctō revocasset. Illi enī relicto marito tali thoro adulterino thoro sibijnuicē adherūt. diu sic̄ peccātes. r horꝝ mediatrix ego fui. r eis viā r modū ꝓpetrādi dedi. sed illis in pctis mortētibꝫ ego pñiam ptuli salubrē ℞ vir dixit. qđ tūc eis ꝓfuit ꝓfessio in fine vel̄ agone r sacroꝝ ꝓceptio. Rñdit. nichil eis ꝓfuit. qr̄ ñ ex charitate sz ex timore mortis talis ꝓfessio ꝓcessit r pñia. Unde Aug. Sola charitas ē q̄ libat a morte. g̃ q̄dq̄d nō fit ex charitate nō ē meritoriū vite eterne. Terciū malū qđ negauit se hr̄e fuit iniusticia. Dē q̄ d. apl's ad Ro. i. Revelabitur ira dei de celo sup oēm impietatē r iniusticiam hoim eoꝝ q̄ veritatem dei in iniusticia detinēt ꝑ est q̄ sciūt iusticiā r faciunt iniusticiā. vel q̄ ꝓferūt eā iusticie. de qbꝫ Isa. v. Ue q̄ iustificatis impiū ꝛc. tō Thob. xiij. Facite iusticiā coram dño credētes q̄ faciat vobiscū misericordiā. qr̄ scriptū est Isa. iij. Dicite iusto q̄m bene. q̄m fructū adinuentionū suaꝝ ꝓmedet. Ecōuerso ibidē. Ue impio in malū. retributio enī manuū eius fiet ei.

Dominica duodecima. Sermo. cxxxvij.

Bene oīa fecit. Marci. vij. et legit̄ in pñti dñice euāgelio I Cō mune est ꝓuerbiū. op⁹ ꝓmēdat opi

ficē. Et tria sunt que opificē laudabilē faci/
unt. Primū ē qñ bñ incipit op⁹ ⁊ laudabili
ter finit. alias dr̄isorie dicēt sibi illud Luce
xiiij. Hic hō cepit edificare ⁊ nō potuit cōsū/
mare. Nā dic pbus. ij. phisico. Oia a fine
sunt denoīanda. Et poeta. Dū finis bon⁹ ē
totū laudabile tūc ē. Scōm qñ scit oia face
re q̄dq̄d vult ⁊ q̄dq̄d fuerit ab eo req̄sitū. mḷ
ti ei sunt q̄ vasa lutea bñ faciūt sz aurea ne/
sciūt facere. sic multi sunt q̄ sciūt sculpere so
lē ⁊ lunā in lapide vel ī ligno. sz nesciūt for/
mare piscē in aqua minimū vel ī tra ꝓmicu
lū stellas in celo. Terciū qō facē opificē lau
dabilē est qñ opaī vtile sp. qz q̄ opaī inuti/
lia pdit labōrē. Spūalr. Sic xp̄s subtilissi/
mus ē artifex sup oēs artifices ī ope creati/
onis. Prio ī ℔ qz bñ incepit ⁊ laudabilr fini
uit. ps. ciij. Oia in sapia fecisti. Nā d. dyo.
Optimi ē optia facere. sic ipe oia creauit si
ne vicio. ut d. mgr̄ ī. ij. di. iij. ⁊ est Au. Nō
potuit optim⁹ creator esse malī auctor. eccls
vij. Solūmō ℔ inueni q̄ fecerit de⁹ hoiem
rectū. ⁊ ipe se infinitz miscuerit q̄stiōib⁹. Se
cūdo op⁹ ꝓmēdat eū in ℔: qz scit oia facere.
ps. cxiij. Oia q̄cūq̄ voluit fec̄. Nā fmo il/
lius ptāte plen⁹ ē. nec dicere ei q̄sq̄ pt. q̄re
ita facis. Eccls. viij. Tercio op⁹ ꝓmēdat
eū in ℔ qz oia vtilr pfecit. Gen. i. Vidit de⁹
cūcta q̄ fecerat ⁊ erāt valde bona. licz ñ oia
p̄sc̄im⁹ bona. vbi gr̄a. sic fatu⁹ videōs in ar
chitectoria cultr scindēs se dic̄. ad q̄d ℔ va
let. sic nos nescim⁹ vtutē aliq̄r rer̄ creatar
iō dubitam⁹ de bonitate ear cū tñ oia sint bo
na. iuxta illō Deut. xxij. Dei pfecta sūt ope
ra. Jō mgr̄ in. ij. di. xij. dic. Totū bonū erat
q̄ ex ipo erat. De q̄ thema. Bñ oia fec̄

¶ In sūma euāgelij duo fac̄. Prio ꝓpo
nit hūanū defectū in surdi ⁊ muti pñtatōne
vel adductōe ibi. Exiēs ihūs de finib⁹ thi/
ri adducūt ei surdū ⁊ mutū. Scōo subiun/
git diuinū miraculū i sanitatz restitutōe. ibi
apprehendens ꝛc. de q̄ dic̄. In illo tpe p⁹q̄
exhibuit mḷieri chananee mīcordiā libez
do ei⁹ filiā a demonio. tūc exiēs ihūs de fini
bus thyri. Thyr⁹ fuit ciuitas nobilissima ⁊
opulentissima ī tra chananeor. de q̄ scribit
Isa. xxiij. Cui⁹ negociatores p̄cipes. insti
tores ei⁹ inclīti tre. ⁊ fuit sita ī insula marz.
Et tota regio dicebaī thyr⁹ ab illa ciuitate.
illuc ꝓfluebāt oia mūdi p̄ciosa. ut pz Ezech⁹.
xxvij. p totū. De finib⁹ illis exiit ihs. Dic̄
Thxop. Noluit facere morā ī locz gētilium
ne daret occasiōem iudeis ut eū estimarent
trāsgressorē legz q̄ se gētilib⁹ associaret. tūc
venit p sydonez. Sydon erat ciuitas minor
thyro. ⁊ veit p sydonē ad mare galilee p me
dios fines decapoleos. ⁊ ē nomē regiōis de
cē vrbiū. cui⁹ vna ps vltra iordanē. alīa cir
ca mare galilee qō respic̄ termīos vtriusq̄
regiōis. Cū āt ibi essz ī ℔ loco addu. ei sur. et
mutū. ñ fuit surd⁹ ⁊ mut⁹ a natiuitate vl ab
infirmitate supueniēte sz a demōe ipm obsi/
dēte ⁊ eī loq̄lā ⁊ auditū impedīēte. qz demō
ex pmissiōe diuia p̄t hoīs mēbra mouere ad
nutū suū. ⁊ sic ꝓptū est obsessoī loq̄ ydeoma
ta icōsueta. ⁊ sic p̄t mēbra ad placitū mouer
re. sic ⁊ ipedire ab officijs suis. ⁊ sic ipediuit
hic mēbra maxīe vtilia ad salutē. aures ne v
bū dei audiret. līguā ne deū collaudarz. Cō
sidera hic q̄ adducētes fuerūt ꝓmēdabiles
Prio ex mīcordia ⁊ ꝓpassiōe sup miseria
p̄xi cui vellēt subuenire ⁊ ñ possent ꝓp̄ijs
viribꝫ. iō adducūt ad ihm̄ nare reparatorem.
Nā tales ꝓmūdanī p p̄s. xl. Beāt q̄ intel. su
p egē. ⁊ pau. Scōo ꝓmēdanī ex fide ō q̄ ℔
dit in textu. dep̄cabanī eū ut ponat illi ma/
nū. credētes ī mēbrz xp̄i esse diuinā vtutez
oīm defectuū sanatiuā. credētes eū esse ō q̄
Isa. lix. Nō ē abbreuiata manꝰ dñi ut salua
re neq̄at. Hec ē illa manꝰ de q̄ p̄s. ciij. Ape
riēte te manū tuā oia iplebunī bonitate. ⁊ p̄s
cxliij. Aprs tu manū tuā ⁊ iples oē aīal bñ
dictōe ✠ Mozaīr p surdū intelligiī q̄li
bet p̄ctor ī mortali p̄cto quē diabol⁹ fac̄ surd/
dū ⁊ mutū. Nā pla sunt q̄ faciūt hoīem sur/
dū. Prio hō efficiī surd⁹ ex defectu intelli/
gibilis attētōis. ⁊ sic sunt aliq̄ mētē eoz dā
tes ad carnis delicias nō p̄cipiētes q̄ ipūs
dei sunt. vñ. i. Chor. ij. Talis hō ñ p̄cipit ea
q̄ sunt spūs dei. De quib⁹ Zacha. vij. Noluerūt attēdere ⁊ auerterūt scapulā recedē
tes. Jō de⁹ clamauit Isa. xlvi. Audite me
duro corde q̄ lōge estis a iusticia. mg̃ videt
cordis duricia. Xp̄s ascēdit ad arborē crucz
et clamauit ut longius audiret. sicut dic̄ pa
ter ad filium. Hiere. xxij. Ascende libanū

ꝛ in basan da vocẽ tuã ꝛ clama ad trãseũtes qz ꝓtriti sunt oẽs amatores tui. Ber. Alcẽ dit arborẽ ut ab oĩbꝫ videret. clamauit ut ab oĩbꝫ audiret. fleuit ut ꝗlibet ꝓpateret. O ꝙt sunt hodie surdi ꝙ ñ audiũt vocẽ quã insensibilia elemẽta audierũt. audiuit sol ꝛ obscurat⁹ ẽ. lapis ꝛ diuisus ẽ. terra ꝛ tremuit. audiuit pctõr ꝛ ꝓnct⁹ nõ ẽ. Aug. in li. ꝓfect. Dñe celũ terra ꝛ oĩa ꝙ in eis sunt dicũt mihi ut amem te. o nõ solũ ẽra ꝛ celũ sz sanguis xpi. De ꝙ hab. xij. Accessistis ad mediatorẽ testamẽti noui ibm̃ ꝛ sanguis aspsionẽ melius loqntẽ ꝗ abel. videte ne recusetis loqntẽ ps. xxxv. Noluit intelligere ut bene ageret. Scõo ex impedimẽto obturatiõis. s. amore ẽrenoz ut auar⁹. ps. lvij. Sic aspidis surde ꝛ obturãtis aures suas ꝙ ñ ꝛc. Aspis ẽm Jsi. cũ cepit pati incãtatorẽ vnã aurẽ ẽraz p̃mit. alterã cauda obturat ꝛ operit. atꝗ ita voces illas magicas nõ exaudiẽs nõ erit ad incantãtẽ. Sic auar⁹ aurẽ affect⁹ claudit ẽrena affectõe. sz aurẽ intellect⁹ obturat cauda lõgeuitatis vite. sic fecerat ille diues qui reposuit multa bona ĩ ãnos plimos. sz deceptus fuit. ut hꝫ Lu. xij. Et tales sunt adhuc plres. Hiere. xxij. Locutus sum ad te ĩ abundãtia tua. dixisti nõ audiã. Accipiter enĩ sentur nõ audit militẽ se vocãtẽ. nec gallina tpe messis dñaz suã. ꝛ sic auari diuites nõ audiunt dñm clamãtẽ ĩ paupe. Hiere. xxij. Terra terra terra audi ẽmonẽ dñi ut ãim amoueas a terrena cupiditate. puerbi. xxi. Qui obturat aurẽ suã ad clamorẽ paupis clamabit ipe ꝛ ñ exaudiet. Zach. vij. Cor suũ posuerũt ut adamãtẽ ne audirẽt. Reuera ita surdi sunt ꝙ nolũt audire ꝙ sunt mutabiles et mortales. Jsa. xlij. Quis cec⁹ nisi seru⁹ meus ꝛ surd⁹ nisi ad quẽ nũcios meos misi. sz creaturas. Oẽs creature clamãt mutabiles sum⁹. ut pz ĩ superioribꝫ. planete trãseũt Eccl i. Solorit ꝛ occidit. in inferioribꝫ oẽs fructus nascũt ꝛ corrũpunt. aq̃ trãsit ꝛ fluit. et sic nos. ij. Reg. xiij. Oẽs morim̃ ꝛ q̃siaq̃ dilabim̃. Heb. xiij. Nõ hẽm⁹ hic manentẽ ciuitatẽ. Gre. i moza. Pl⁹ trãsitoria ꝗ eterna diligũt. ió spem ĩ eis ponũt. tũc dicũt. cõmisi filios. Gal. vi. Un⁹ ꝙq̃ on⁹ suũ portabit. Ezech. xviij. Nõ portabit filꝰ iniqtatẽ ꝓtris. vñ Hiero. di. xxxvij. nõne. Nõne vobis videt ĩ vanitate sensus ĩgredi ꝙ diuitias ꝓ fas ꝛ nefas q̃rit. ꝙ adulat regibꝫ hereditates captat alienas ꝛ opes ꝓgregat q̃s ĩ momẽto cui sit relictur⁹ ignorat. Y Tercio ꝙs efficit surd⁹ ex ẽme interi⁹ exñte ꝛ manente. ꝛ sic sũt aliq̃ ꝙ ꝓp̃ ꝓsciam remordẽtẽ nolũt audire ne gũet in ꝓscia. ꝛ ẽ ẽmis ꝓscie. puer. xxv. Sic tinea vestimẽto ꝛ ẽmis lignita tristicia viri nocz cordi. Ecci. xiij. Sicut q̃ẽ stimulat⁹ ĩ tristicia delicti. i. Chok. xiij Jgnas ignrabit. Ber. Frustra blãdiũt sibi ꝰ ignorãtia ꝙ libent ignorãt. Gre. ĩ mo. ꝛ hꝫ ĩ ca. xxxviij. di. ꝙ ea. Qui ea ꝙ dei sunt nesciũt a dño nesciũt. Jsa. xxx. Popul⁹ ad iracũdiã puocãs ẽ. filij mẽdaces. filij nolẽtes audire legẽ dei ꝛc. sequit. ꝙ dicũt videtibꝫ ꝛc. Loqmini nobis placẽtia. videte nobis errores. Hi sunt de qbꝫ scribit aplꝰ. ij. Thi. iij. Erit tẽpus cũ sanã doctrinã nõ sustinebũt sz ad sua desideria coacernabũt sibi mgros pruriẽtes auribꝫ. ꝛ a ẽritate ꝙdẽ auditũ auertẽt. ad fabulas aũt ꝓuertẽt. puer. xxviij. Qui declinat aures suas ne audiat legẽ oro ẽ⁹ erit exectabil. Aug. Citius audit vna oro obediẽtis ꝗ decẽ milia ꝓuaricantis. Crisꝰ. Quid postulas qd̃ ꝓmisit ꝛ nõ vis audire qd̃ precepit Quarto surditas causat ex tumore. s. supbie Aug. Tumor mẽtis est obstaculũ veritatis qz supbꝰ nõ vult ep̃hẽdi. sed in b̃ nõ facẽ irreuerẽtiã p̃dicatori. sz xpo saluatori Ezech. iij Fili hoĩs. ꝛc. sequit. Domus isrl nolũt audire te qz nolũt audire me. Omis ꝗppe domus isrl attrita fronte est ꝛ duro corde. Et i hoc nõ spernũt p̃dicantẽ sed xpm. ut dicẽ ipe met Lu. x. Qui vos spnit me spnit. Tales audient illud Math. xxv. Ite maledicti ꝛc. Quinto surditas causat ex putrefactõe auris Et sic luxuria facit hoiem surdum. sicut herodes ꝛ herodias facti sunt surdi Mar. vi. Tales sũt surdi ad vocẽ inuitantis ad pnitentiã. Luc. xiij. Nisi pnitentiã egeritis ꝛc. ꝛ Ecci. xxi. Audiuit luxuriosus ꝛ displicebit ei. i. Cor. ij. Animalis homo nõ percipit ea ꝙ sunt spũs dei. Isti sunt quinq̃ digiti in manu diaboli. Sexto surditas causatur ex lõga ẽgtudine q̃ñ hũores collecti ascẽdũt ad cerebrũ. ꝛ ibi meat⁹ audit⁹ intercludit.

Nota. Longa egritudo est mala ꝓsuetudo q̄ vertit in naturā. Jō Eccl. x. Languor ꝓlixior grauat medicū. qz d. Gre. Difficile, surgit quē moles male ꝓsuetudis ꝑmit. Hūo/res sunt mali mores q̄ impedīūt spūalē auditum. Uñ fiūt pctōres sic litargici q̄ nō solū clamoribꝫ ꝫmonū. sz etiā pūctionibꝫ flagel/lor excitādi sūt. qz dic Jsaie. xxviij. Et tm̄ mō sola veratio intellectū dabit auditui Bz quō vidō in textu illo ysaie p̄cedēti. vbi dicit Jdcirco bc dic dñs. ℣ Itē nota mut? efficit hō mlt̄z mōis. Prio ex lingue idispositione. s. q̄ lingua palato adheret et soluta nō est. Sic muti sunt qui loqui in ꝓfessione nesciūt. vñ Ezech. iij. Fili hoīs linguā tuā adhere facia palato tuo. et eris mut?. hoc fit cū vecundia ligat linguā ne seq̄tur ꝓfessio: vbi implet illd ps. xxx. Muta fiant labia dolosa Hec infirmitas curat cū hō recte loq̄t in cōfessione. iuxta illud in textu. solutū ē vinclm lingue ei? et loq̄bat recte. recte loq̄ est seipm accusare et nō excusare in ꝓfessiōe. iuxta illd ꝑuer. viij. Just? prior ē accusator sui. dic nā q̄ Aug. Qui se accusat hūc de? excusat. dic igit illd Job. x. Dimittā aduersum me eloq̄um meum loquar in amaritudine aīe mee. Secdo hō efficit mut? ex aditus vocis interclusione. sic q̄ trāsitus voc̄ ad os non est patens vt plenā vocē possit emittere. Spūalit Sic muti sūt q̄ vocē laudis et grātē actiōis i deū nō emittūt. Dis dicet illd iob. xxxviij. Ubi eras cū me laudarēt astra matutina et iubilarēt oēs filij dei. q. d. nō habuisti vocez laudis. Nā de talibꝫ scribit Eccl. xv. Nō ē spēcōsa laus in ore pctōris. Hmōi infirītas curat cū hō devote loq̄tur in grātē actiōe. vñ ad Eph. v. Loq̄ntes vobismetipis in psalmis hymnis et canticis spūalibꝫ. dicēdo cuz psal. xxxij. Confitemini dño in oi tpe. sp laus e? in ore meo ℣ Tercō q̄s efficit mut? ex lingue infrigidatiōe. vt cum lingua motū nō habet. sicut i paliti. hoc modo muti sunt qui frigidi sunt in amore dei. carētes feruore dilectōis. tales sunt muti a p̄dicatōe abstinentes et ab aliox informatōne. Et tal fuit alchimus. i. Jacob. ix. qui p̄cepit destrui muros dom? sancte interiores. et destrui opa ꝑbetē. et cū cepit destruere dissolutus est paliti nec vltra potuit loq̄ verbū et mādare de domo sua. hoc fit cū plati impediūt eccl'ie edificatōem nec ipi verbū p̄dicatōis bñt nec alios facere verbo et exēplo p̄mittūt sz ꝓhibent. vñ Jsa. lvi. Speculatores ei? ceci oēs. nesciēt vniuersi canes muti nō valētes latrare. tles fuēt scribe. Lu. xi. Ue vobis legisp̄itis q̄ tulistis clauē scie. ipi nō introistis et eos q̄ introibāt ꝓhibuistis. ō tles scribit ꝑuer. iij. Noli ꝓhibere bñfacere eū qui p̄t si vales et ipe benefac. Quarto efficit q̄s mutus ex calidi bumoris effusione. Unde et apostema q̄dāz nascit sub lingua q̄ rana vocat. Is mō muti sunt q̄ sunt ardētes in auaricie ꝓcupiscētia. ꝓpē mūera bñtes apostemata sub līgua. vñ Eccl. xx. Exenia et dona excecāt oculos iudicū et q̄i mut? in ore auertit correctōes eoz. et sic q̄n ꝓfigit os cani latranti vt obmutescat. sic amor pecunie mutos facit. Nā mut? ōr a mutādo qz ꝓpē pecuniā et mūera mutat iusticiā Cōtra q̄s scribit Deutro. xvi. Nō accipies psonā nec mūera. qz mūera excecāt oculos sapiētū et mutāt verba iustoz. iuste q̄ iustū ē exeq̄ris vt viuas et possi. terrā q̄m dñs de? tu? dederit tibi. ℣ Dixi scdo subiūgit diuinū miracl'm in sanitat̄ restitutōe. et subdit. et adducūt ei surdū et mutuz et dep̄cabant eū vt imponat illi manū. Nota. Adducētes sunt plati. de quib? in ca. vij. q. i. scisciteris. vbi ōr Prelati tāq̄ arietes ducatū gregibus p̄bent. et pastores si solū dñt pctōres adducere. sz ecē ꝓ eis ōpcari. vt bē. xxxvi. di. c. Si q̄s vult. vbi colligit. non solū plati ꝑ se sz ecē ꝓ subditz tenent orare. sic fecit moyses Exo. xxxij. d. Quiescat ira tua dñe. esto placabil sup nequcia ppli. Itē p? q̄ pctōr adductus fuit p̄ plātos ad ihm. tūc ihs eū appbēdit. et boc fit cū de peccato eū ad grām adducit. vñ Hiere. xxxi. Appbendi manū eoꝝ vt educerē eos de terra egipti. i. de statu pctī. vbi iplet illd Isa. xli. Deuue me? appbēdi te ab extremis terre. qz d fauctibꝫ diaboli: ut bē Mat. xiiij Cū petr? cepisz mergi clamauit. d. dñe salua me. et ꝓtinuo ihus extendens manū appbēdit eū Et sic q̄ sūt i grā appbendit vt ad ꝓseuerātiā grē inducat. iuxta illd Cañ. viij. Appbendā te et ducā te in domū mātis mee et in cubiculū genitricz mee. i. sancte mātis eccl'ie. Tercō a turba eū seorsuz recepit. hoc ē a ꝓsortio maloz sepauit. Uno

Sermo

Hiere.xlviij. Relinqte ciuitates ⁊ habitate in petra.i. sepate vos a maloꝝ ꝓsortio vt vo cemur. Eccl.xviij. Ne oblecterꝭ in turb nec in modicis.nā Maria in turba pdidit ihm et sic grā dei pdit in ꝓsortio maloꝝ.de q Seneca. Quotiens inter boīes fui,min⁹ pfect⁹ redij. Quarto misit digitos in aures. i quo significat infusio grē q ad opa vtutū q̄ scri bit Job.xv. Sine me nil ꝓtestꝭ facere. Nā q̄nq; digiti h⁹ man⁹ sūt. prim⁹ ē pollex q̄ hz duos articulos .s. grām resistendi malo .et exercitādi se in bono. vt hī in ca. de ꝓse. dist. iiij. placuit. Hzā q̄ p xp̄m dat nō solū pctoꝝ remissionē facit.sz etiā vt lex impleat: vt na tura libere.ne pctm̄ dñet. Hcōs digitus ē index ⁊ hz tres articulos. s. sciam cognoscendi creatorē: bñfactorē ⁊ redemptorē. Tercⁱ⁹ di gitus medi⁹.h⁹ est triplex articul⁹.s. grā di ligendi deū.seip̄m ⁊ p̄xim. De his trib⁹ ar ticul⁹ dr Isa.xl. Quis appendit trib⁹ digitꝭ molē terre.i. aīam peccatricē leuat bis trib⁹ a terrenis. Quart⁹ digitus fidi⁹.i. pnīa. h⁹ sunt tres articuli.s. ꝓfessio ꝓtritio ⁊ satisfactō Quīt⁹ ē auricularꝭ. p q̄z intelligit obedietia h⁹ sunt tres articuli.s. obedire p̄ceptꝭ .prohibi tis ⁊ ꝓsilijs. iuxta illud p̄s.xviij. In auditu auris obediuit mihi. ¶ Quīto ihs ex pūes tetigit līguā e⁹ saliua. h fit cū p̄stat nob dulcedinē in ope. nā sic saliua ē medū gust⁹ et si corrupta fuerit decipit gust⁹ ⁊ corrūpit vt patz ī febricitātib⁹. sic grā dine sapie dat vt sapiāt res ,put sape dñt. nā sīn grā amaꝝ videt dulce. ⁊ dulce amaꝝ. vñ Aug. Mala tū febricitātis hz cui mel celi insipidū ē. iux ta illō p̄s.xxxiij. Gustate ⁊ vide. qm̄ su. ē d. Hac saliua aliq̄n de⁹ tangit cor nr̄m ad veri tatis ꝓgnitōz. aliq̄n līguā ad verā ꝓfessionē. aliq̄n man⁹ ad rectā opatōem. vt hō possꝭ di cere illō Job.vi. Que pri⁹ nolebat tangere aīa mea. nūc p̄ angustia cibi mei sūt. ⁊ subdit Et hec mihi sit ꝓlatō vt affligēs me dolo re nō pcat. Certo ihs suspexit in celū nob ī exemplū: ut rectā intētionē surs̄ū hr̄ē dēam⁹ iuxta illō apli Col.iij. Hīa quersatio ī celo est. dicētes cū p̄s.cxxij. Ad te leuaui oculos meos ⁊c. nā ꝑm Aug. desiderio bono leuam̄ in celū sic malo p̄cipitam̄ ad yma. Septio ihs ingemuit docēs nos ingemere ꝓ incola tu p̄ntis miſie. ⁊ oriē ex desiderio ⁊ intētiōe celesti q̄ tūc vilescūt frena. Gre. Si ꝓsidet rem⁹ q̄ ⁊ q̄nta ꝓmittūt in celo vilescūt oīa in terris. p̄s.cxix. heu mihi ⁊c. ⁊ p̄s.cxxxvij. ru giebā a gemitu cor. mei. Tūc dixit. effeta. qō ē adapire. Aug. aures ad q̄s vbū intrat sūt vires intellectuales ꝓ q̄s ē capax mēs diuīe p̄ntie. h desiderat Can̄.v. Aperi mihi soror mea. recte aīa fidel dr soror vbi eterni. Un̄ Aug. ad imagiez di mēs fcā q̄ nulla īterposita suba a deo formar. Ad hāc vlt ingredi ⁊ iue nit clausas portas dicēs api. ¶ Nota claudūt porte mētis duplici repagulo. ꝑ ui no ꝓ inclusiōez mali. Bap. i. In malīuolaz aīam ⁊c. Scdo ꝓ exclusionē boni. ⁊ sic de⁹ ñ intrare dignat sz diabol⁹. Lu.xi. Cuz ītūd⁹ spūs ⁊c. Hoc vtrū q̄ repagulū ꝓfitet. Aug. .i. ꝓfert. O q̄ angusta. i. vacua ē dom⁹. veni ad eā et dilatat abs te ruinosa. refice eā. hoc repagulū debes a mēte remouere. Aug. Qui te creauit sīn te: nō te iustificabit sīn te: iō d. effeta media correpta vl vltima acuta. hoc ē adapire: supple ꝓ te sz ñ in ptāte tua. sz ī grā dei. h notat ly ad. i. fac ad h q̄d in te ē. Sile .ij. Jacob. i. Adapiet cor vr̄m ī lege sua ⁊ in p̄ceptis suis: q̄ dei est dare grāz. hoīs adhi bere libere arbitriū. Hz deus nō īmediate in trat ad aīam. Et statī aperte sunt aures ei⁹ ⁊ solutū est vinc̄lum lingue ei⁹. Tūc impletū est vaticiniū Isaie ꝓphe dicētꝭ .c.xxxv. Tūc apient oculi cecoꝝ ⁊ aures surdoꝝ patebūt. Tūc saliet sic̄ ceru⁹ claud⁹. ⁊ apta erit līgua mutoꝝ. Et illō Bap̄.x. Sapia aperit os mu toꝝ. ⁊ linguas infantiū facit disertas. Aures sunt duplices. ꝓsideratō gebēne ⁊ glie. p̄s. lxxxiij. Audiā q̄d loquat in me ⁊c. ⁊ loq̄bat recte. Hymō ō cassia. Loqui recte est loqui virtute dictāte. Primo bona deo. tibi mala attribuere Ozee.xiij. Perditio tua ex te ꝙ rabel. tantūmō in me auxiliū tuū. ⁊ sic Adaz nō recte locut⁹ ē. sed dixit Mulier quaz de⁹ disti mihi sociā ⁊c. q̄ volēs retorq̄re culpā in creatorē ei⁹ ⁊ socie siue mulierꝭ. Scdo se accusare in ꝓfessiōe. puer.xviij. Just⁹ prior ē accusator sui.ij. Thi.ij. Solicite cura teipz ꝓbabilem exhibere deo. Tercio in gratiarum actione. psal. xxxiij. Benedicam dñm in omī tpe. Et sic fecit turba di. Bñ omia fec. Hy mon de cassia. Bene omnia fecit qui facere mala nō pt, nō hoīm merito sz sua bonitate.

Hiero. Btã ligua q̃ ꝺ deo ſcit ꝓſtituere oꝛõ nẽ ꝛ collaudare eius opatiõem.

De eadem dominica

Sermo.cxxxviij.

Bene omĩa fecit. Marci. vij. Ē b In vbis ꝓmiſſis ꝓmẽdaꝝ ſaluatoꝛ a duobꝫ. Primo q ẽ venerabil' per ꝓtentiaz oĩm ꝓductiuã. Scõo q eſt amabilis ꝺe ꝓpitoꝛ ꝓtẽtia reſtauratiua. primũ ibi. bene omĩa fecĩ. ſcõm ibi. ſurdos fecĩ audire: mutos loqui. Diri ꝑmo ẽ venerabil' ꝓ ꝓtentiã oĩm ꝓductiuã. cũ dicĩ. bñ oĩa fecĩ. reuera. Nã dicĩ Hyo. Nichil bonũ ẽ niſi ab eo q eſſentialiter bon⁹ eſt Bz oĩa ꝓ ipm facta ſunt. Job. .i. ideo oĩa bene ꝑ ipm facta ſunt: eo q effect⁹ ſequit' ſuã cãm. ꝓpt qꝺ dicĩ Ugĩ in. ij. diſt. iij. Totũ bonũ erat qꝺ ex ipo erat. ſed ex ipo q eſt bonitas oĩa ſunt. ad Ro. xi. ex ipſo ꝛ in ipo ꝛ ꝓ ipm ſunt oĩa. Jõncce ẽ oĩa q ex ipo ꝛ ab ipo fluũt eẽ bona. iõ merito dicit bñ oĩa fecĩ. Pro q ſciẽꝺ. multiplicia ſũt opa dei q̃ oĩa bñ fecit. Primũ ẽ op⁹ creatiõis. ſecundũ gubnatõis. terciũ redẽptõis. q̃rtũ glificatõis. Bz oĩa bec bñ fecĩ. Prio bñ fecĩ opus primeue creatõis. nã primo creauit angelos vltio homĩes. Et merito q̃ ꝑcellũt nos nature dignitate. q̃ eoꝝ eẽntia ẽ ſimplex. ꝛ ſũt ſpũs Ꝺe q̃ damaſce. Angeli ſunt q̃ꝺã lumia trãſparẽtia ex prio lumĩe redũdantia. g̃ prio fecĩ et bñ fecit angelos. q̃ ꝺ. Tho. pte. i. Creati fuerĩt in grã gratũ faciẽte. ſicut rõ ſeminal' in arboꝛibꝫ. nã ſm Aug. Rõ ſeminal' facĩ ad effectũ naturalẽ. ſic grã ad btitudinẽ. Jtẽ bominẽ creauit bñ. q̃ dicĩ Iſiꝺ. li. i. ꝺe ſũ. bono. c. xx. Malũ nõ eſt creatũ a deo bz a diabolo ĩuentũ. iõ nichil ẽ malũ creatũ. Aug. i enchiridion. Ꝺe⁹ cũ ſũme ſit bon⁹ nichil ſinit eẽ malũ in opib⁹ ſuis. ꝛ bñ creauit boiem. prio ſapiẽtẽ. Eccĩ. xvij. Ꝺe⁹ creauit ꝺe terra bominẽ ꝛc. Et ſeq̃t. Et coꝛꝺit illi ercogitãꝺi et diſciplina intellect⁹ repleuit illos. Creauit illis ſciam ſpũs. ſenſu impleuit coꝛ illoꝝ. ꝛ bona ꝛ mala oſtꝺit illis. Scõo innocẽtem Eccs. xij. Ꝺe⁹ fecĩ boiem rectuz ꝛc. Tercio elegantẽ: q̃ ad ꝺi imaginẽ. Geñ. i. Faciam⁹ boiem ad imagiez nr̃am. Quarto ꝓtentez. Geñ. i. Ꝺñamĩ piſcib⁹ marĩ ꝛ volatilibꝫ celi Quito bñ creauit boiem vltio. ꝛ bz iõ: q̃ ꝺ. magiſter in. ij. diſt. xv. Oĩbꝫ creatĩz ꝺiſpoſitis nouiſſime fact⁹ eſt bõ tãcꝫ ꝺñs ꝛ poſſeſſoꝛ q̃ oĩbus ꝑferẽꝺ⁹ erat. Bz beu aliq̃ ſũt q̃ arguũt bop⁹ creatõis. ꝺ. cur nõ creauit deus boiez ĩmutabilẽ. Rñdeꝝ q ꝺe⁹ creauit bominẽ q̃ꝺruplici cã mutabilẽ. Prĩa ẽ vt oſtẽꝺaꝝ ꝓtentia dei q̃ ſol⁹ ĩmutabil' eſt ꝛ oĩa mutabilia fecĩ. Cã ꝑs. ci. Mutabis eos ꝛ mutabunt: tu aũt ꝛc. ꝛ Boeci⁹. iij. ꝺe ꝓſo. O qui ꝓpetua mũꝺũ rõe gubernas. terraꝫ celicꝫ ſatoꝛ. qui tp⁹ ab euo ire iubes ſtabilisq̃ manẽs das cũcta moueri. Scõa cã eſt. vt oñdaꝝ ꝺi ſapĩa. q̃ ex malo ſcit eligere bonũ. q̃ꝺ ñ poterat fieri niſi creaturã feciſſz mutabilẽ. iõ aug. Veli⁹ iudicauit ꝺe⁹ ex malo bonũ eligere q̃cꝫ mala ne penit⁹ fierẽt. phibere. Tercia cã vt manifeſtaret' dei clemẽtia ꝓ quã xp̃c ꝓ moꝛtẽ ſuã boiem ꝓditũ liberauit. ꝺe q̃. i. Ꝺe. iij. Xp̃s ſeĩ ꝓ pctis nr̃is moꝛtu⁹ ẽ: iuſt⁹ ꝓ iniuſtis. Quarta cã ẽ dei iuſticia q̃ nõ ſolũ boĩs reddit p̃mia. ſz ꝛ mal' ſupplicia. Juxta illuꝺ ij. Coꝝ. v. Recipiet vn⁹ q̃ſq̃ ꝓpria coꝛporis prout geſſit ſiue bonum ſiue malũ. Ꝺe q̃ magiſter in. ij. diſ. xxiij. Oportebat vt ſi eſſent mali nõ impune. ſi boni ñ fruſtra. ſed adhuc murmurãt aliqui ingrati ꝛ imprudẽtes. nõ attendentes dignitatẽ creatõis. q ad imaginem ꝛ ſimilitudnem dei facti ſunt. calumniari volũt ꝺ. cur deus boiez tẽptari ꝑmiſit quẽ ſciuit caſuꝝ. Rñdet mgr̃ in. ij. diſt. xxij. Gꝛioſi⁹ eſt tẽptari ꝛ ñ ꝑſentire q̃cꝫ temptari nõ poſſe. potuit enĩ reſiſtere vt bñ Eccĩ. xv. Deus ab initio creauit boiem ꝛ reliq̃t eũ in manu ꝓſilij ſui. adiecit mãꝺata ꝛ ꝑcepta ſua ſeq̃t. Appoſuit tibi aq̃m ꝛ ignẽ. ad qꝺ volueris porrige manũ tuã. añ boiem vita ꝛ moꝛs bonũ ꝛ malũ. q̃ꝺ placuerit ei dabit' illi. Et g̃ nõ ꝓt iuſte ꝙqueri ꝺe deo q miſit eũ tẽptari q̃ ꝑſcientia ꝺi de caſu boĩs nõ fuit cã inobꝛdientie ꝛ caſus ſui. Exemplũ ponit Beꝛ. diceꝫ. Si homĩ ſit datus terminꝰ ad ambulandũ. alĩ⁹ ſup ſpeculam ꝓuidet furã ꝛ monet eũ vt ñ trãſeat ꝑ viã ſiniſtrã bz aut ꝑ ꝺexterã aut ꝑ mediã. ꝛ ille ꝓtẽneus vadit ad ſiniſtrã cui⁹ ẽ culpa ſi incidit in piclin. ſic ẽ ꝺe boie ꝛ deo. Nam ꝺ. Aug. Deus nequaq̃ redderet homĩ interitũ: niſi voluntarie mereret' hẽ peccatũ. nam ꝑſcientia ꝺei nõ eſt cã labendi

sed multꝫ est cā standi. Sz adhuc aliq̄ dicūt q̄rentes. cur deus fec̄ hoīem quē sciebat pec catuꝝ ⁊ dānandū. nōne melꝰ foret q̄ talē nō fecisset. ¶ Ad q̄ curiosi et p̄sumptuosi et fatui sunt tales. ⁊ maxīe si sunt simplices et illitterati. Primo stulti sūt. q̄ si eēt aliq̄s ita infirm⁹ q̄ nō posſz portare leue pond⁹ nō/ ne iudicaret fatu⁹ si supra poneret sibi guius ita intellectus nō ꝑpt̄ sui imbecillitatē habet se ad mānifestissima nature sic̄ ocul⁹ noctico/ racis ad lumē solis. ij. Nethaphisice. Naz legit̄ q̄ vn⁹ pbs stetit mltis ānis vt cogno/ sceret naturā apūm ⁊ nō potuit sortiri effectū. quid tūc de deo. Jte legit̄ q̄ q̄dam pbs fuit interrogat⁹ a rege q̄dam q̄d essz de⁹. ⁊ ille pe tiuit inducias triū dieꝝ. q̄bus expletꝫ adhuc petiuit tres dies ꝑ inductis. ⁊ iteꝝ ac iterū. Cui rñdit rex vis me decipe. At ille respōdit Nō dñe mi rex. sed de⁹ taz magnū ⁊ ꝑfun/ dū ⁊ summū bonū est q̄ q̄ntū pl⁹ cogito tātū plus deficio ⁊ min⁹ inuenio. ⁊ sic intellectus noster infirm⁹ ē ⁊ deus excellius. Job. xi. Ex celsior celo est ⁊ q̄d facies. ꝑfūdior inferno ⁊ vnde cognosces. Dic̄ nanq̄ Aug. in li. de quidditate dei. Cū aq̄ sit illi⁹ nature q̄ extin guit ignem. q̄d tūc est q̄ in egipto est fons i quo faces accense nō extinguunt. Si hoīes sunt tam fatui q̄ nō possent reddere rōnē de rebus creatis. quō volunt opa dei inuestiga re quid ⁊ quō agit de nobis. cū dicit p Hie remiā ꝓphaz. c. xviij. Sicut lutū in manu fi guli. sic vos in manu mea. nā nō possum⁹ sci re oēm vtutē minime herbe l'lapidis: quid tunc volum⁹ de causis opeꝝ dei q̄rere. Ideo Eccs. viij. Intellexi q̄ oīm opm dei nullaz posset hō inuenire rōnem eoꝝ que fiūt sub so le. Et q̄nto plus laborauerit ad querēdū tan/ to minus inueniet. Attamē rñdet talibus curiosis inquisitoribꝰ q̄ non fuisset melꝰ q̄ deus eū non fecisset quē sciuisset fore dānan dum. Primo rōne bonitatis diuine. q̄ me/ lius est esse aliq̄d cum defectu aliq̄ q̄ simplr non esse. nam cū in peccatore damnādo duo sunt. s. natura q̄ est bona. ⁊ culpa q̄ est mala ergo nō debuit ꝓpter culpā malam subtrahe re naturā que bona est. verbi grā. Sic bon⁹ artifex archā facit quā sit macłaz ꝓtractura ⁊ tamē ꝓpt̄ maculā contrahēdam nō dimit/ tit. ⁊ sic ō deo. Et si diceres artifex archā nō facerꝫ q̄m sciꝝ i breui ꝙburēdā Rñdet si sci ret in ꝙbustione arche suā sapiam relucere ⁊ archā in igne nō deficere. ñ ꝓpter hoc se sub traheret de factiōne illius. Cū cū damnati in igne nō deficiunt. ⁊ dei iusticia ⁊ sapiētia in eoꝝ punitōne reluceat. conueniēs fuit vt deus se ab eoꝝ creatōe nō subtraheret. ¶ Sed. d. tamē ōr Matb. xxvi. Melius illi erat si nat⁹ nō fuisset. Et Apc̄. ix. Desidera bāt mori ⁊ fugiet mors ab eis. Rñdet petr⁹ de tharantasia. ⁊ sctūs Tho. in. iiij. distin. l. Nō eē capit̄ dupl'r. vno mō simpl'r ⁊ p̄m se ⁊ sic nll'o mō ē appetibl'e. q̄ sic nullā bz rōez boni cum sit pura priuatio. Alio mō inquan tum est ablatiuuz penalis miserie. ⁊ sic habz aliquā rōez bonitatꝫ: q̄ carere miſia ē aliq̄ bonū. ⁊ sic pōt appeti voluntate appetitiua nō absoluta. sed ꝙdictionata volūtate. scz vt careant pena. ⁊ sic appetunt nō esse. s. in pena Sc̄o nō esset melius nō fecisse damnandū et hoc rōne dine ꝓuidentie cui⁹ interest ma/ gis cōseruare vniuersale bonū q̄ ꝑticulare. Ad ꝓfuatores enī reipublice ꝑtinet latrōes suspendere. homicidas interficere. Cuz igit̄ natura humana ꝑ generatōem ꝓpaget̄ ⁊ cō seruet̄. si de⁹ hoīem dānandū nasci non sine/ ret vl'aīam non infunderet. tūc ordinē gene/ ratōnis humane destrueret. cuz de mal' dam nandis ml'ti sunt generati sctī. Sic de Esau. Job. de Achaz malo Ezechias bonus. ⁊ de hereticis Petr⁹ nou⁹ martir. sicut de spina rosa. si enī omīs spina abscinderet̄ nll'a rosa nasceretur. Tercia ratio sumit̄ rōne diuine reuerentie. q̄ supplicia dānatoꝝ augēt gl'iaz electoꝝ. Nā dū boni vidēt malos ꝓ supplicia regratiant̄ dño de euasione ⁊ letantur cū vi/ derint iusticiā dei in malis relucere. de q̄ ps. lvij. letabitur iustus cum viderit vindictā. ¶ Sed diceres nullus debet ꝑcurare ꝓpriam vtilitatem vel reuerētiam cū dispen dio aliorum. Rñdetur. verum est hoc si aliq̄ fraus vel iniusticia ꝑmitteret̄. hic vo iusti cia nō deseritur sed potiꝰ ꝓuat̄. vt dic̄ Aug. in li. de ꝑdestinatōne sctōꝝ vi. Descende si vales in ꝑfundū miscōie. et ascēde in altitu/ dinez iusticie dei. Tūc enī ex miscōia aliqui saluantur. ⁊ ex iusticia dei aliqui damnant̄. Quarta ratio sumit̄ ratione diuine potētie et sapientie. quā deum occultare non decet.

Dz si deus ñ fecisset quē scinit dānandū pu
tassz insipiēs reputari q̄ pl⁹ essz malicia q̄z
dīna potētia vl sapia. C⁹ oppositū hī Sap̄.
vij. Sapiam ñ vincit malicia. Dz. d. null⁹
dz oñdere potentiā in alteri⁹ iuriā. Rñdeť
nulli hoīm a deo fit iniuria. q̄z quidq̄d hō bo
ni habz a deo hz: vñ hz esse suū. i. Corin. iiij.
Quid hēs q̄d nō accepisti. maliciā aūt hz a
seipo. vt d. Aug. sup Geñ. Ideo Sap̄. xvi.
Hō occidit p̄ maliciā aiam suā. ⁊ Sap̄. i. de
us mortē nō fecit sz impij. Quāta rō sumiť
ex pte hūane arrogātie. q̄z si de⁹ nō fecisset ali
quē hoiem damnandū: hūana p̄sumptio oīa
suis meritis ascripsisset: ⁊ ñ dei grē. credidisset
eni se suis meritis posse saluari. ꝫ q̄d hr ad
Thytū. iij. Hō ex opib⁹ iusticie q̄ fecimus
nos. sed ſm suā miscōiā saluos nos feč. Jō
bñ oīa fecit creando celū empireū ad inhabi
tatōz btōz. ⁊ infernū ad māsionē dānādoz.
¶ Scōm opus ē gubernatōis q̄ etiā bene
omīa feč. q̄z ex bonitate sua oīa in esse ꝓduat
nam q̄d se p̄ se in esse ꝓduare non p̄t indiget
aliq̄ gubernatore. sz res create p̄ se se in esse
ꝓduare non p̄nt. De quo Damas. Oīa q̄ de
nichilo sunt in nichilū tenderēt nisi manu oī
potētis tenerenť. Jō apls Heb. i. Portās s
oīa v̄bo virtut⁹ sue. de q̄ etiā Sap̄. viij. Sa
piētia attīgit a fine vsq̄ ad finē fortiter ⁊ di
sponit oīa suaviť. Dz deus aliq̄ insipiētes mur
murāt multis mōis de dispositōe dīna. Pri
mo aliq̄ dicūt ꝫ op⁹ gubernatōis. q̄re p̄mit
tit iuuenes cito mori ⁊ senes q̄ libēter more
renť diu viuere. Rñdeť in hī bñ feč. Prio si
iuuenes boni sūt ne malicia mūdi eos coinq̄
net. vñ Sap̄. iiij. Rapt⁹ ē ne malicia muta
ret intellectū ei⁹. aut ne fictio malicie decipe
ret aiam illi⁹. nā sepe fit q̄ ꝺ vno bono efficiť
mal⁹. Dcōo bonos iuuenes cito mori p̄mit
tit: eo q̄ falsus mōs nō est dign⁹ hīe tales bo
nos. Tñ glo. sup illō ad Heb. xi. Quibus
dign⁹ nō erat mūs. Dic̄ generaliť oēs pesti
lentie a iuuenib⁹ incipiūt in signuz q̄ probi
et innocētes sunt. idcirco eripit eos dñs de
hoc seculo neq̄m. Tercio bonos iuuenes ci
to mori p̄mittit ꝓpter hī q̄ p̄ntes eos nimis
indiscrete ⁊ superflue diligūt. ideo deus aliq̄n
subtrahit eis tales pueros vt nō sint pentib⁹
impedimētū salutis ⁊ dilectōis dei. q̄z dicit
Aug. Nin⁹ te amat qui tecū aliquid amat.
Quarto ꝓpť pctā pentū. vt hť. ij. Reg. xij.
dixit Nathan ad dauid. Nō morieris. verūtn
q̄m blasphemare fecisti inimicos nomē dñi
ꝓpter v̄bū hī. filiꝰ q̄ natꝰ ē tibi morte morieť
Et subdit. percussitq̄ dñs puerū quē pepit vr
or Urie dauid ⁊ vīpatꝰ ē. sic hodie ꝓpť pctā
pentū morte corpali ac tpali moriūť filij. vt
ptz ꝺ filijs egiptioꝝ ⁊ sodomoꝝ. licz d. sacra
scripta Ezech. xviij. nō portabit filiꝰ iniq̄tatē
p̄tis. hī est eternaliť. licz tpaliť puniūť ꝓpť
pctā pentū. ¶ Item mali iuuenes cito
moriūť etiā ꝓpter q̄ttuor. Prio ꝓpť pctā p
pria. vñ ps. lxxij. Ebito defecerť. qui ť ꝓpť
iniq̄tatē suā. vbi ip̄leť i eis illō ps. liij. Viri
sāguinū et do. ñ dimi. dies su. vt pz ꝺ filijs
Chore ⁊ dat bā ⁊ Abyrō. Nūeri. xvi. Silť
de filijs Hely. Ofni ⁊ Phynees. vt hī. i.
Re. iij. Scōo ex ꝺi misc̄ōia ne pciores fiāt
et eoꝝ pena augmētareť. q̄z d. Amb. sī Lu.
Heli⁹ esset pctōribꝰ mori q̄z in pctis diu cō
uersari. Rō q̄z pena eoꝝ mior erit. q̄z scriptū
est Apoc. xviij. Quātū glificauit se ⁊ in deli
cijs fuit tantū date illi tormētū ⁊ luctū. Nā
ſm mēsurā peccati erit ⁊ plagarum modus.
Deutro. xxv. Tñ aug. Tāto ibi tolerabilio
rem bēbūt pēnalitatē q̄nto minorē habueť
hic iniq̄tatē. Tercō ꝓpter inhonorātōem pa
rentū demeruerť cito mori. nā sicut dē⁹ vult
plongare vitā bis qui honorāt parētes. sic
habeť Exo. xx. Honora p̄rem tuū ⁊ matrem
tuā vt sis longeu⁹ sup terrā. Sic econuerso
vult abbreuiare vitā bis q̄ inhonorāt De q̄
Exo. xxi. Qui maledixerit p̄ri suo vl matri
morte moriať. Quarto mali iuuenes cito mo
riūť in alioꝝ terroē. vt alij videtes ex hoc
terreanť ⁊ vitā suā emēdent. Tñ Luce. xiij.
dr. Sicut illi. x. ⁊ viij. sup quos cecidit tur
ris in syloe ⁊ occidit eos. putatisq̄ ⁊ ipi debi
tores fuerť preter oēs hoīes habitantes in ihe
rusalem. nō dico vobis. sed si non pnīam ha
bueritis oēs simil peribitis. De q̄ ps. vij. Ni
si quersi fueritis gladiū suū vibrabit. Nam
sicut cattul⁹ verberať coā leone vt leo time
at. sic parui pctōres aliq̄n puniunť ad intui
tū magnoꝝ pctōꝝ vt emēdenť. Scōo ali
qui cōtradicunt operi gubernatōis murmu
rantes ⁊ dicētes. q̄re dē⁹ p̄mittit malos diu
viuere. Rñdeť prio ꝓpť quersionē. Tñ ysa.
xxx. ꝓpterea expectat dñs vt misereať vr̄i.

Et Sap̃.xi. Dissimulas pcta hoim ꝓpter penitentiã. de q̃ apl's ad Ro.ij. Ignoras qm̃ benignitas dei ad pniaz te adducit Scdo ad bonoz exercitatõez. de q̃ Aug. Dis malus aut ideo diu viuit vt corrigat̃ aut vt bonus p eũ exerceat̃. Qz dic̃ Gre. Abel esse rẽnuit quẽ Cayn malicia nõ exercet. ℒ Tercõ dicunt ꝯre paupes cecos claudos diu pmittit viuere. Primo vt pcta poeniteãt. qz forte peccauẽt in iuuẽtute. ⁊ sic pauptate ⁊ infirmitate quassati ſm Gre. mirificorditer inserit deus tpalẽ leueritatẽ ne eternã det penalitatem. Hoc ꝓsideras Aug. dic̃. Dñe hic seca hic vre ⁊c̃. Scdo paupes diu viuere pmittit. vt diuites hẽant in q̃b mereãt̃ Job.xij et Mat.xxvi. Paupes sp̃ hẽbitis vobiscũ. Crisſ. sẽ Mat. ne putet̃ q ꝓpẽ vtilitatẽ pauperz deus paupes fec̃ q̃s sine diuitib⁹ sustentare potuit. Sz ꝓpẽ vtilitatẽ diuitũ paupes fec̃ q eẽnt infructuosi ⁊ steriles miſ paupes essent facti. Quarto aliq murmurãt de ineq̃litate distributõis vt paupes. ꝯre vni dedit multa tpalia. alteri mẽdicitatẽ. Audi habet̃ Job.v. Nihil in terra sine cã fit. Rñdet̃ pr̃mo ideo in signũ electõis ad salutẽ. qz dedit hic eis pauca. illic vo pmittit eterna. Mat. v. Btĩ paupes sp̃ũ. Jaco.ij. Nõne de⁹ elegit paupes in boc mõdo. diuites in fide ⁊ heredes regni. in signũ illi⁹ q deus pauperes diligit ⁊ elegit. xp̃us pauptatẽ sustinuit. ps lxix. Ego vo egenus ⁊ paup sum de⁹ adiuua me. Bet̃. Xp̃s paup natus ẽ: paup v.rit paup obijt. ut ait Lu.ix. Vulpes foueas bñt et volucres celi nidos ⁊c̃. Jdeo Gre. Dos xp̃s elegit q̃s mõs sprexit. iõ. i. Cor.i. Nõ mlti sapiẽtes ſm carnẽ nõ mlti potẽtes. non multi nobiles. sz q̃ stulta sunt mõi elegit de⁹ vt cõfundat sapiẽtes ⁊ infirma mũdi elegit deus vt ꝓfundat fortia. Scdo q deus diligit patz in boc. qz eoz oronem exaudit. ps ix. Desideriũ paupz exaudiuit dñs. iõ. puerbioz. xxij. Nõ facias violẽtiã pauꝑi. qz pauper est. ne q̃ cõteras egenũ in porta: qz iudicabit dñs cãm eius Tercõ q diligit eos pz qz est mẽor eoz ⁊ solicitus. ps. ix. Nõ in finẽ oblivio erit paupis. Jdez ps. xxxix. Ego ãt mẽdicus sum ⁊ paup: dñs solicit⁹ẽ mei. Jõ puer. xxij. Qui calũniat̃ paupem vt augeat diuitias suas. dabit ipe ditioꝝ se ⁊ indigebit

Quarto ptz ex hoc. qz saluare paupes vult ps. lxxi. Parcz paupi ⁊ inopi: ⁊ aias paupẽ saluas faciet. ex vsuris ⁊ iniq̃tate rẽdimet aias eoz. ⁊ honorabile nomẽ eoz coram ipo Hã si brẽt multa tpalia tũc forte exercerẽt vsuras ⁊ supbiã ⁊ alias iniq̃tates p'les q̃ impedirẽt aiaꝝ salutẽ. Jdeo Aug. Nõ displiceat tibi pauptas tua. nichil ea diti⁹ pt inueniri. vis scire q̃ locuples sit qui celũ emit. Mat. v. Ipoz ẽ regnũ celoz. Aug⁹. Plus est pauꝑi dare celũ stellatũ q̃ diuiti tectum deauratũ. q̃ paupes dñt esse patiẽtes. ℒ

Sz. d. quare aliquib⁹ dant̃ multa tpalia. Rñdet̃ primo vt emẽdentur ⁊ ad deũ conuertant̃. ⁊ sic fecit filijs isrl. ps. cuij. Et dedit illis regiones gentiũ ⁊ labores ꝓloz possederunt vt custodiãt iustificatões ei⁹ ⁊ legẽ eius requirant. Scdo in exemplũ vt bona inimicj exhibeant̃. Greg. Dis xp̃i actio ẽ nra instructio. Cũ enĩ es pctoꝝ tũc inimic⁹ es dei. ⁊ bñ facit tibi. ⁊ sic tu. Mat. v. diligite inimicos. Tercio vt hoies principal'r ⁊ finaliter pro tpalibus deo nõ famulent̃ que etiã mal' dat. sed ex charitate fruire debem⁹ ⁊ spem habere q deus hic in tpalib⁹ ad nccitatẽ, puidebit ⁊ in futo vitã eternã dabit. Bet̃. in ser. Tria consideranda in deo in q̃b tota spes ꝓsistit. s. charitatẽ adoptiõis. veritatẽ, pmissiõis. ⁊ ptãtem traditõis. Quarto vt ex, pspitate continua filij dei et filij diaboli cognoscant̃. Nam ſm Gre. Cõtinu⁹ afflux⁹ tpaliũ eterne dãnationis ẽ indiciũ Sz aduersitas cũ pacia ẽ signũ dilectõnis a deo siue dei. Heb. xij. Flagellat de⁹ oẽm filiũ quẽ recipit. Vñ Gre. Si exceptus es a passiõe flagelloz eris excepꝰ a numero filioz dei. Quita rõ vt mali b̃ remũerent̃. nã nõ est aliq̃s ita mal⁹ q̃n etiã aliq̃n faciat aliq̃ bona in mortali pctõ. Et dic̃ Aug. Nullũ bonũ irremũeratũ. Sz p b̃ nõ mererent̃ vitã eternã. iõ optz vt b̃ in terris remunerent̃. iõ Gre. Quicũq̃ hic in seclo bñ batis cũ vos bona egisse recolitis valde b̃ ipsis ptimescite ne tpaliũ ꝓcessio sit bonoz remuneratio. Sic ecõuerso de bonis nõ est aliquis ita bon⁹ q̃n aliq̃n faciat aliq̃ mala Eccs vij. Nõ est bõ iustus in terra q faciat bonuz et nõ peccet. Jac. iij. In mltis offendimus oẽs. Jdeo exq̃ electi faciunt leuia mala ideo hic puniũt̃ vt purgent̃. Jac. i. Oẽ gaudium

eristimate cū in tēptatōes varias inciderit3 Gre. Nō īdignemī cū mali florēt ī mūdo. qz nihil bñt ī celo. vos vo nil' in mūdo. g̃ beredi tatē bēbitis in celo. Idē in mor. De⁹ salubri ter negat electis qđ p̄cedit̄ reprobis. Serto dat aliq̄d tpalia vt vitā eternā mereant̄. Lu. xvi. Facite vob amicos ⁊c. ps. xl. Bēs q̄ in telligit ⁊c. Aug. Redime te dux viuis. redi me te dū potes. redime te dux p̄ciū in manu babes. ne te p̄ueniat amara mors ⁊ vitā ⁊ p̄ ciū ⁊ tps pdas. ℞ Quito aliq̄ murmu rāt ⁊ arguūt deū ꝺ intēperie aeris. iaz ei eis nimis pluit. iā eis nimis ningit. iā nimis to nat. iā nimis est⁹ ē. Rñdet̄ talib⁹ vt bē Act̄. .i. Nō est vr̄m nosse tpa l' momēta. ꝺ stultū est deū de aura informare. q̄ sol⁹ nouit omia gubernare. Cñ sciēꝺ q̄ mult3 de causis dñs suscitat aeris intēperiē. Prio ꝓpter boīm pec cata. Leui. xxvi. q̄ si nō audieritis me nec fe ceritis oia mādata mea ⁊c. sequit̄. Dabo vo bis celū ꝺsup sicē ferrū ⁊ terrā eneā. ꝺ bñ p̄z tpe diluuij vbi de⁹ ꝓpt̄ pctā boīm totū mūz submersit p̄ter octo' boīes q̄ remāserūt in ar cba Noe. Silr̄ p̄z in sodomis. vbi de⁹ ꝓpt̄ pctā boīm ꝓbussit q̄nq̄ ciuitates ⁊ oēm ter rā circūiacentez igne ⁊ sulpbure. Scꝺo vt pctōres terrore ꝓcutiat. ⁊ sic ꝓuertāt̄. i. Re. ij. Dñm formidabūt aduersarij ei⁹. ⁊ sup ip sos in cel' tonabit. Tz. d. q̄re fit pulsus cā/ pana ⁊ p̄ tēpestatē aeris. Rñdet̄ prio vt bo/ mines p̄ auditū cāpane ꝓuocēt̄ ad inuocan dū deū ne nos plaget ꝓpter pctā nrā. sic totū mūdū plagauit diluuio. g̃ boīes ꝺberēt surgere ⁊ deuz inuocare ⁊ ñ iubsannare. Cñ le git̄ q̄ tres fuerūt iuuenes iacētes in lecto tpe tempestatis. medi⁹ surrexit ⁊ orauit. alij duo derisērūt eū ⁊ dormierūt. ⁊ dñs ꝓmisit vt to/ nitrus eos occidit. ⁊ medi⁹ sol⁹ illesus per/ mansit. Scꝺo pulsat̄ vt diaboli exītes ī aere nobis nocere volētes terreant̄. q̄ cāpa ne sunt tube regis celestis. Tercio ne nimis boīes cōfidant in labore suo neglecto dīno of ficio ac seruitio. Si eiz labore tuo diuiuū ne gligis officiū laborando dieb⁹ festiuis. vl' p tuū aratz p̄scidis limitē ꝓtimi tui. scire de/ bes q̄ labores tui in manu dei sūt. ⁊ q̄ñ vult p̄t̄ q̄ aeris intēperiē deuastare. ps. lxxvij. De dit erugini fruct⁹ eoz ⁊ labores eoz locuste. ℞ Cñ legit̄ ꝓtigisse i anglia q̄ blada pulcer/ rima erāt. ⁊ venit qꝺā gen⁹ muscaz in tan ta multitudine q̄ totū deuastauerūt. q̄ vix ī quiq̄ miliarib⁹ vnū q̄rtale semis euenerat. et boīes illi⁹ patrie ceperūt muscas. ⁊ eas ī/ tuētes inuenerūt in alis aureis līs depictū ira dei in vna ala. ⁊ in alia plaga dei. ⁊ sic co gnouerūt q̄ ꝓpt̄ ꝺmer. tū ꝺ factū est. iō Ecc̄i. xxxix. Ignis grādo: fames ⁊ mors. oīa bec ad vindictā. s. pctī creata sūt. Quarto ꝓpt̄ vitare auaricīā ⁊ incitare ad misc̄iaz. vt. s. decimā ⁊ elemosinas ꝓmptiores reddam⁹. ⁊ in hoc ꝓfic̄am⁹ q̄a nobis nihil bēm⁹ nisi q̄ dñs deus dederit. ⁊ illa bēmus ꝓdiuide/ re pauperibus. Lu. vi. Date ⁊ dabit̄ vob. p/ verb. xxviij. Qui dat pauperi ñ indigebit. Et ꝓverb. iij. De primicijs oīm frugū tuaz da pauperibus ⁊ īplebunt̄ borrea tua saturitate ⁊ vino torcularia tua redūdabūt. Iō cū grā/ rū actōe bēm⁹ vt dominis dei. ⁊ nullo modo ꝺ deū murmurare. iz oīa deo ꝓmittere. Cñ legit̄ de duob⁹ heremitis bñtib⁹ caules. vn⁹ q̄nq̄ petiuit pluuiā. q̄ñq̄ serenitatē. alter ni chil' petiuit in spēali iz totū deo ꝓmisit et sue diuine ꝓuidētie. Cū aūt venit messis primi terra tota⁹ fuit sterilis. scꝺi satis vberosa in q̄ ꝓgnouerit q̄ q̄ ꝓmisit diuīe ꝓuidētie meli⁹ fecit. ℞ Sexto aliq̄ arguūt deū de in/ eq̄litate pueroz. qz sepe de⁹ dat multos pue ros illis pauperib⁹ q̄ eos pascere nequnt. et q̄ñq̄ diuitib⁹ q̄ eos libēter brēnt dat paucos vl' nullos. Rñdet̄ q̄ tales bñt se vt inscius rustic⁹ q̄ veit ī op̄ariū interrogās de instrum/ tis p̄scidēs aliq̄ digitos. ꝺ. o ad q̄ꝺ dz ꝺ cū tū dñs officine nichil ꝓtinet inutile. ⁊ sic nec dñs de⁹ fac ꝺ sine cā q̄ dat aliq̄ pauperibus/ multos pueros. Prio ad incidendū incōfidē tiam. qz nō diffidēdū q̄n dñs pascet eos. p̄s. cxlvi. Qui dat iumētis escā ip̄oz. Dñs enim brutis nō ꝓmisit. attamē nutrit ea. multo am plius nos. Mat. x. Nōne duo passeres asse veneūt: ⁊ vnus ex illis nō cadit sup terrā sin patre vr̄o ⁊c. seq̄t̄. multis pascentib⁹ meliores estis vos. Iō Lu. xij. Nolite soliciti ee anie vre q̄ꝺ māducetis. aīa pl⁹ est q̄z esca ⁊ corp⁹ plus q̄z vestimētū. Mat. vi. Respicite vola tilia celi q̄ nō serūt neq̄ metūt neq̄ ꝓgregāt in borrea. ⁊ tñ p̄ vr̄ celestis pascit illa. Silr̄ Lu. xij. Quib⁹ nō est cellariū neq̄ borreum et de⁹ pascit illos. q̄nto magis vos pluris est3

℞

illis. Psal. xxxvi. Nō vidi iustū derelictū. Mat. vi. Querite ꝫ primū regnū dei ⁊ iusticiā eius. ⁊ hec oīa adijcient vob. Scōo ꝓpt̄ ꝑmīj multitudinē. qz multos bñtes pueros multū merent̄ dūmō intendūt eos ad bonorem dei enutrire vt boni serui xp̄i fiāt. ⁊ si ip si ꝓntes sint in grā oēs labores q̄s cuꝫ pueꝫ bñt cedent eis ad meritū. s. lactādo. balneando. portando. cibādo. inuoluēdo. corrigendo q̄ relinquūt. ista oīa erūt eis meritoria. Ro. viij. Scim⁹ q̄m diligētibꝰ ⁊c. ps. cxxvij. Labores manuū tuaꝝ ⁊c. vxor tua sic̄ vitis abūdans filij tui ⁊c. Idcirco sic̄ de⁹ mltiplicat bona semē bonoꝝ pauꝑm. ⁊ sic in celo eoꝝ gaudiū Nā erit eis spēale gaudiū q̄ videbūt illos in celo q̄s hic grauiter nutrierūt ad laudē dei. ꝫ nō dñt q̄rī hic nec deū arguere. sed laudare et grates referre. ℣ Sz. d. q̄re diuitibꝰ nō dat pueros. Rñdet̄ q̄ bꝰ facit ꝓpter tres causas. Primo ꝓpter ipos ꝓntes q̄ sunt auari ne ampli⁹ peccēt p auariciā. ꝓpt̄ mltitudiem pueroꝝ. qz q̄m q̄s ē auar⁹ si bret̄ mltos pueros efficeret̄ auarioꝝ. ⁊ sic pl⁹ offenderet deū Scōo ꝓpt̄ oppssiones pauꝑm ne intātū exactiones faciāt in suis subditis. Si enī añ grauabāt suos subditos. q̄d tūc facerēt si brēnt mltos pueros. Tercio ꝓpt̄ pueros ne dānarent̄ cū ipis ꝓntibꝰ. cū enī bñt patrētes imiustas res scienter. deus ex sua mīa talibꝰ subtrahit generatōez ne pueros generēt ad dānationē. qz nō solū ꝓntes sz etiā beredes dānant̄ ꝓpt̄ res iniustas. ꝫ q̄libꝫ diues videre dz ne res possideat iniustas. q̄ libenter vellet brē pueros ⁊ nō bz. licz eē q̄nqꝫ ꝓtingit ex naturali defectu. ¶ Septimo aliq̄ arguūt deū de difformitate creatōis. d. quare nos deus fecit difformes ⁊ alios pulcros. Rñdet̄ primo deus fec̄ aliq̄s difformes vt tolleret materiā peccādi. puer. vlt. Vana ē pulcritudo Eccl. ix. ꝓpter spēm mlierꝫ multi pierēt. Iōo Dañ. xiij. legit̄ de Susanna. cuius fuerat deuota ⁊ sancta. tñ pulcritudo illi⁹ duobꝰ iudicibus fuit occasio male ꝓcupīe. Gre. Si in corpe difformi vir poteris a vana glia ⁊ luxuria ꝓseruari q̄d in corpe speciosо. Gal. v. Caro ꝑcupiscit aduersus spm̄. Ex q̄ dz q̄ illi qui ex naturali inclinatōe sunt superbi vl luxuriosi deus oīpotens bñ facit subtrahēdo eis pulcritudinē corpis. Sz diceres. quō dz se habere q̄ pulcꝫ corpus videt ⁊ p se nō habet Rñdet̄ q̄ dz cogitare duo. Primo nunq̄m tantā curā habuisti ad ornādum aiam tuam deo. sic̄ ille corp⁹ ad placēduꝫ mōo. ⁊ dolere debet de negligētia. Scōo cogitandū est illi qui se cernit pulcꝫ creatū vl aliuꝫ pulcꝫ. o q̄ pulcre sunt facies electoꝝ in celo. cū ornabūt̄ stola glē. cū ille mortal⁹ qui hodie ē ⁊ cras forte morit̄ tam pulcer est ad videndū. quid tē erit de imortalibꝰ p⁹ iudiciū eternalt̄ viuentibꝰ cū corpe ⁊ aīma. ⁊ cum bꝰ dz sibi acq̄rere affectū ꝓueniēdi ad celestē claritatē. ℣ Tercium opus ē redemptōis. De q̄ Luce. i. Benedict⁹ dñs de⁹ isrl. Et Apōc. v. Redemisti nos deo in sanguīe tuo. De bꝰ ope Abac. iij. Cōsiderauī opa tua ⁊ expaui ī medio duū aīmaliū. Sz bꝰ arguūt aliq̄ dicētes. potuisset nos vna gutta liberasse ⁊ sufficiss̄et. q̄re sibi tot angustias ꝓcurauit. Rñdet̄ illis. tales sunt stulti ⁊ ingtissimi. nam de q̄ deberēt deū laudare ⁊ grās agere inde ōtrabūt. nā bꝰ op⁹ factū sapiētissime ē. Primo vt dilectōz dei ꝓgnoscam⁹. Apōc. i. Dilexit nos ⁊ lauit nos a pctis nr̄is in sanguine suo. Aug. Nescirui quō me de⁹ diligeret nisi ꝓ me mori eligerꝫ Bet̄. In q̄ illuxit clarius q̄ nos dilexit deminus nisi in suis vl̄neribꝰ. Ro. v. Cōmendat charitatē suā de⁹ ⁊c. Scōo vt p illo artius deū diligam⁹. Bet̄. Quāto ꝓ me vilioꝝ tanto mihi cariorꝝ. Gre. xxix. mo. Tāto magꝫ bō dñi debitor existit. q̄to ꝓ illo indigna pertulit. Ideo Damas. li. iij. c. xxiij. Quid enīz magis ad charitatē accēdit q̄ q̄ filio ꝓprio suo nō pepcit. Bern̄. in ser. Tantā dilectōez in corpe exhibuit vt durissimi cordꝫ sit q̄ eū toto affectu ñ diligat. Aug. O bō preciū tuū attēde ⁊ cū morte xp̄i totuꝫ mōm appende. Tercō vt eo magꝫ peccata caueam⁹ q̄ ita chare redempti sum⁹. i. Coꝝ. vi. Empti estis p̄cio magꝫ. Aug. O mūde īmunde: noli teipꝫ pdere cū ille dispsuit te ita chare redimere noli ꝓpter vile viciū tuū pdere bñficiū. nam licet potuisset nos alio mō redimere vel solo imperio. nō tñ fuit mod⁹ q̄uenīētioꝝ. de q̄ Aug. in li. de trini. Magis voluit vti iusticia q̄ potentia in semetipo penas suscipiendo. nā ad satisfactōem ꝓ nr̄is peccatis req̄rebat̄ vt satisfactiō esset tal⁹ ex iusticia q̄ deberet ⁊ posset sed bō simplex debuit ⁊ ñ potuit. deus potuit

et nō debuit. ꝙuenies fuit: vt deus hō fieret. vt hō esset ꝙ deberet ⁊ deus qui posset satisfacere. Et cuius vna gutta sufficisset ex radice ⁊ ꝓdictione ꝓsone sustinētis. tñ ex ꝑte hois redimēdi vt ꝑ multos ꝑtis satisfaceret. ⁊ mītis penis ꝯs hō merebat. mītas eū decut penas ⁊ āgustias tolerare. Jō tale genꝰ pene finalr volut tolerare in ꝙ quodāmō ꝛtualr esset oīs pena. ſ. acerbissimā mortē. ⁊ sic dixit bēs Siluester. captꝰ ē vt nos a captiuitate redimeret. ligatus ē ut nos solueret. flagellatus vt nos a flagellis eriꝑet. sanguinē fudit vt nos pri reconciliarz. mortuꝰ vt nos a morte redimeret ⁊ suscitaret. Isa. liij. Disciplina pacis nrē sup eū. ⁊ liuore eiꝰ sanati sumꝰ.

R Quartū est opꝰ glificatōis vl remuneratōis. Mat. xvi. Reddet vnicuiqꝫ ſm opa sua. Aug. Nullū bonū irremūeratū. Matb. x. Quicūqꝫ potū dederit ⁊c. nō ꝓdet mercedem suā. Mat. v. Merces vrā co. ē in celis. .i. Coꝛ. iij. Unꝰquisqꝫ ꝓpriā mercedē accipiet. Sz aliq arguūt remuneratōez malorū dicētes ꝙ pctō tpali ⁊ delectatōe pua etna pena dar. est hoc iustū. Rñdet ꝙ sic. qz ille est eternꝰ ꝯ quē offensa ē facta. ſ. deꝰ. g̃ pena eterna. Aug. in li. de pnīa. qui sp sine charitate semp plenꝰ iniqtate. torqbit sine fine. Alii qui vo redarguūt remuneratōem bonoꝛ d. quare vult mīcors deꝰ vt ita care emamꝰ btūdinē ſ. ieunijs oꝛōibꝰ ⁊ tribulatōibꝰ. Act. xiiij. ꝑ multas tribulatōes ⁊c. Rñdet primo rōe diuine iusticie. sic enī ē mīcors ita ⁊ iustus. ps. xxiij. Uniuerse vie dñi mia ⁊ vitas. i. iusticia. ⁊ sic in dānatōe reꝓbor relucet iusticia ī pena. sic ⁊ misericordia. qz punit citra ꝓdignū. sic ⁊ in glificatiōe electoꝛ iuenit mīcordia inēstū remūerat sup ꝓdignū Ro. viij. nō sūt ꝓdigne passiōes bꝰ tpis ⁊c. Et eē immenit iusticia inēstum remunerat ⁊ glificat ſm exigentiā meritoꝛ. Uñ nullꝰ sñ meritis ad hāc gliam puenit. Phs. Beati tudo ē ꝑmiū ꝛtuosoꝛ opꝝ l opationū. Matbei. xx. Uoca oparios ⁊c. Athanasi. Qui bona egerūt ibūt in vitā eternam.

Dominica tredecima. Sermo. cxxix.

Beati oculi q̃ vidēt q̃ vos videtis. Scribit Lu. x. ⁊ legit in pncij dñice euāgelio. Dicūt naturales tria delectant ipm visum. ſ. aque limpiditas floꝛ ⁊ viriditū venustas. ⁊ speci claritas. ſm illud metriste. Fōs speculū gramē dat oculi alleuiamē. Et hoc ē verꝰ de oculis sanis non infirmis. Hā oculi infirmi nō delectāt inspicere speci. sed magis grauant ⁊ pena afficiunt illud inspiciēdo. qz aspect speculi sūme nocet languidis ſm medicos. Spūaliter sic oculi aīe sane q̃ sunt affect ⁊ intellectꝰ tria affectāt ⁊ desiderāt vidre. ſ. aquā sacre scripture. de qua bē Apoc. xxij. Ondit mihi fluuiuz aque vite splēdidū tanqꝫ cristallū ꝓcedentē de se de dei ⁊ agni. ⁊ ē sacra scripta in q̃ anīa lauat tanqꝫ ab aq̃ a sordibꝰ ignorātie. Joh. xv. Jam vos mūdi estis ꝓpter ſmonē quez locut sum vobis. Dic nanqꝫ Hugo. Nihil ita illūinat intellectū ⁊ accendit affectū sicut sacra scriptura. Jdeo xps remisit iudeos ad illam aq̃m. Joh. v. Scrutamī scipturas. qz vos putatis in ipis vitaz eternā hrē. Et ille sunt q̃ testimoniū pbibent ō me. Dic nanqꝫ Dyo. Impossibile ē nobis diuinū raditū lucere nisi sub velamie scripturaꝝ. nam in hac aq̃ videm nos ⁊ deū. de q̃ san. Tho. ꝑte. i. q. i. ar. ix. Maioꝛ noticia in hac vita de deo nō hr̄ nisi in sacra scripta. Scōm est venustas floꝛ. boc est amenitas celestis patrie. ibi sūt rose martiꝝ. lilia vginum. viole ꝓfessoꝛ. gramina viridia mītoꝛ sctōꝝ. eoꝝ vitā ⁊ merita dēm bꝰ ꝓtemplari. ⁊ ad eoꝝ ꝑmia anbelare. Uñ. i. Jacb. iij. Uemētote q̃liter salui facti sunt prēs nri. Dic greg. Exēplū sctōꝝ inspiciam. vt in moꝛibꝰ, pficiam. in ꝓbis mitatem. in apīis sctitatē. in martiribꝰ pacīaz in vginibꝰ pudicicia. Terciū ē speculū dei tatis. ꝓtēplantes eternitatē leticie ciuiū celesti um. ⁊ ꝓformē vnitatē. Hūe. xiij. Ascendite ꝑ meridionalē plagā. cuqꝫ venerit ad montes. i. ad altitudiez ꝓtēplatōis. ꝓsiderate terram q̃lis sit. ⁊ ppꝫ q̃ inbitatoꝛ ē ei. vtꝝ fortis sit an infirmꝰ. pauci nūero an plēs. ipa terra bona an mala ⁊c. sic terrā plustrādo nō exeam. imō q̃sqꝫ cū explozatoꝛibꝰ Joysi botꝝ celestis gaudij reꝓrtem. Hā scribit Deutero. xi. Terra ad quā ingredieris possidenda. nō est sicut terra egipti. i. bꝰ mūdi. sz fuit

lacte ⁊ melle.id ē diuītatis ⁊ bñanitatꝫ fruitione.nā hoc ē ſpeculm claritatis.de q̄ Bap. vij.Candor ē lucꝫ eterne ⁊ ſpeculm ſine macla Ad b ſpeculm aſpiciēs Paul⁹ dixit ad phi/lipen.i.Cupio diſſolui ⁊ eſſe cū xpo.Et h nō eſt minꝫ.q⁹ hoc ſpeculm cū erit obiectū nr̄e felicitatꝫ erit oim repñtatiuū Vñ Greg.Quid eſt qđ nō videt q̄ videntē oīa videt.⁊ ſz ſcī apli dū erāt ī pñti mīa clara facie nō vident viriditatē celeſtis p̄rie nec ſpeculm diuine glie.tñ p ſpeculū ſcz in fide ⁊ in ſcripta et in enigmate.i.in creaturꝫ vltra ꝓmūes hoīes videbāt,ꝓterea ſaluator dixit eis. Bti oculi qui vident q̄ vos videtis. ℣ In ſumma euāg.duo innuūt. Prio aliquoꝫ oculos beatificat.ibi. Bti oculi. Scdo viā eterne vite demōſtrat.ibi.ecce q̄daz legiſperit⁹. De prio dr̄. Bti oculi rc̄. Nota beatificari oēs appetim⁹.vt d.Aug⁹ in.iiij.di.xlix. q̄rens vtruz oīs hoīes delideret btitudinē.Vñdet ꝙ ſic ⁊ allegat Aug.in.xiij.de ciui.dei.c.iiij.dicēs Oēs eā volūt ſz nō oēs nouunt.ſ.in q̄ ꝙſiſtit Hoc idē vult Boeci⁹.iij.de ꝙſo.,ꝓſa.ij. Dis mortaliū cura quā mltipliciuꝫ ſtudioꝫ laboꝫ exercet.diuerſo q̄dē calle ꝓcedit.ſzad vnuꝫ tñ finē btitudinis nitit̄ peuenire. Et ſubdit. Eſt eīz mētibꝫ hoīm veri boni naturalr inſerta cupiditas.ſz ad falſa deui⁹ erroꝫ abducit. Nā aliq̄ dicūt btitudinē eſſe in bonoribus aliq̄ in diuitijs.aliq̄ in potētijs.ecce vari⁹ erroꝫ. Primi dicūt btitudinē eſſe in diuitijs. de q̄bꝫ p̄s.cxlviij. Btū dixerūt pplm cui bt ſūt ſcz ꝓmptuaria eoꝫ plēa.oues fetoſe.boues craſſe.dom⁹ firme.⁊ ceperūt rōnē ex b.q⁹ btitudo ē ſtat⁹ oīm bonoꝫ aggregatōe pfectus. Et ſic ſcribit Eccs.x. Pecunie obediūt oīa. ita in pecunijs ⁊ diuitijs oīa poſſidere videt Mr̄ br.v.etbi. Nūmus ē fideiuſſor in oībus ⁊ p eo bēm⁹ q̄q̄d volum⁹.⁊ ſic in pecunia quodāmō ſm eos ꝙſiſtit beatitudo nūcupatiua Sz hec noīatio ē falſa.q⁹ diuitie ſint beatitudo.q⁹ btitudo ē vltim⁹ finis.⁊ hoc ñ eſt pecunia ſz ordinat̄ finalr ad hoīem.nā ſi btitudo eet in pecunia:cur dixiſſet Xp̄s Lu.xviij q̄ difficile q̄ pecūias bñt regnū dei intrabūt facilius ē camelū p foramē acus trāſire. Et Eccl.viij Vltos ꝓdidit aurꝫ ⁊ argentū. Jō ps.lxi. Diuitie ſi affluāt rc̄. Et apls.i. Thi. vi. Qui volūt diuites fieri incidūt in tēptationē ⁊ in laqum diaboli. Et ſic btitudo ñ eſt in diuitijs. Itē aliqui dicūt beatitudinē eſſe in delitijs et voluptatibꝫ. vt epicuri. Et fuit eoꝝ rō.q⁹ btitudo bz delectatōz ānexā que ē in delitijs. Sz iſta opinio ē ſtultoꝝ ⁊ bruto/rū qui nō ꝓgnoſcūt pfectū bonū boīs:qđ in/timā delectatōem cauſat.⁊ nō cōſiſtit in appē hēſione ſenſus ſz intellect⁹.⁊ nō bz triſticiā admixtā.ſz oēs corꝑales delectatōes triſtes bñt eritus.ſ.corꝑal̄r ⁊ ſpūal̄r Corꝑal̄r: de q̄ Eccs.ij.Coaceruaui mihi argentū ⁊ aurū: ⁊ ſubſtātias regū ⁊ puīciaꝝ.Feci mihi cantores ⁊ cātatrices ⁊ delitias filioꝝ hoīz.ciphos et vrceolos in mīſterio ad vina fundenda.⁊ ſupgreſſus ſum opibꝫ oīm q̄ añ me fuerūt in ihr̄m.Sapīa q̄z pſeuerauit mecū.⁊ oīa q̄ deſiderauer̄t oc̄li mei nō negaui eis:nec p/hibui coꝝ meū quin oīi voluptate frueret̄. et oblectaret ſe in his q̄ prepauerā. Et hāc ratus ſum ptē meā ſi vterer labore meo Cum q̄ me ꝙuertiſſem ad vniuerſa opa q̄ fecerūt man⁹ mee:⁊ ad laboreſ ī q̄bꝫ fruſtra ſudauerā vidi in oībus vanitatē ⁊ afflictōem animi.⁊ nihil ꝓmanere ſub ſole. Ecce triſticia admixta. De q̄ puer.xiij. Riſus dolore miſcebit̄ et extrema gaudij luctus occupat Jō Boe. de ꝙſo.li.ij. In rebꝫ fortuitꝫ nō eſt btitudo vt in diuitijs ⁊ delitijs. Rō q⁹ oīa fortuita auferri poſſunt:ſz btitudo eſt bonū ſtabile.⁊ bz delectatōem ꝓmanentē. delitie vo ꝙducunt finalr ad triſticiā ⁊ cruciatū. Vñ Gre. Jo mētaneum eſt qđ delectat eternū q̄đ cruciat Jō de talibꝫ ſcribit Jſa. iij. Populē me⁹ q̄ te btū dicūt ipi te decipiūt. Jerē. Impoſſibile ē hoīem pñtibus ⁊ futuris frui delitijs Aliq̄ in bonoribus.rō q⁹ btitudo ē maxime deſiderabilis.⁊ ſic bonoꝝ vt bē.iij.etbi. Bonor eſt ꝑmiū virtutis.⁊ ſic btitudo. Sz hec opinio nō eſt rōnabil̄.nā btitudo ē ꝓpriuz bonū.⁊ habet eſſe in aīa.i.Ethicoꝝ. Honor nō eſt in honorato ſz in honorāte.ſ.poteſtatiue. Vñ ab honorātibꝫ daī ⁊ auferr̄:ergo beatitudo hoīs nō eſt ī honore exhibito.ſz pot⁹ in illo bono qđ reddit hominē dignū honore. Jō Boeti⁹ de ꝙſolatu li.ij.,ꝓſa.vi. Glia mūdana nō eſt ſummū bonū nec ſpectat ad beatitudinē.ſz gloria ⁊ honor cōſequit̄ beatitudinē. Ideo d talibꝫ ſcribit Bap.ij. Hec cogitauerunt ⁊ errauerūt.excecauit eīm illos malicia

eoꝝ. Et neſcierũt ſacramẽta dei neq̃ mercedem ſpauerũt iuſticie nec iudicauerũt honorẽ aiaꝝ ſctãꝝ. Ideo in pñti oñdit q̃ btitudo nõ conſiſtit in his de q̃bus dictũ eſt. ſz i cognitõe dñitatis ⁊ bũanitatis xpi. Uñ Joh̃.xvij. hec eſt vita eterna vt cognoſcãt te ſolũ vꝝ deuꝫ et quẽ miſiſti Jhm xpm. iõ dic̃. Bti oculi q̃ vidẽt q̃ vos videtis. ¶ Pro q̃ ſcienꝺ viſio q̃ xps videt eſt triplex ſcz corpal': ſpual' et eternalis. Prima viſio ẽ corpalis. ⁊ rõe illius nõ ꝺr q̃s btũs. nam ſic viderũt euꝫ iu/dei ⁊ ſũt ad iracũdiã moti. Sap̃.ij. Grauis eſt nobis etiã ad videndũ. Et Matthei.xxi. Agricole videntes filiũ ꝺixerũt intra ſe. hic ẽ heres. venite occidam⁹ eũ ⁊ hẽbimus hereditatẽ eius. Et ſic viſiõe corpali videbũt eũ mali in iudicõ. de q̃ Apc̃.i. Uidebit euꝫ oĩs ocul⁹. ⁊ qui eũ pupugerũt. ꝓpter hãc viſiõeꝫ nõ ſunt beati ſz plãgent ſup eum Zach̃.xiij. Oculi tabeſcẽt in foramĩb⁹ ſuis. ⁊ lĩgua eoꝝ tabeſcet in ore. Secũda viſio ẽ ſpualis. Dic̃ enĩ Berñ. Cũ hõ ſit ꝓpoſitus ex corpe ⁊ aĩa rõe bz ſpualia ⁊ corpalia organa Et differt in hĩ. qz organa corpis ſunt diſtincta. ſpũs vero indiſtincta. Et ſubdit berñ. Aĩma q̃ ſpũs eſt ſpuales oc̃los bz. ſ. cognitõeꝫ ⁊ dilectõz. De q̃bꝫ ſcribit Eccl̃.xvij. Poſuit de⁹ oc̃los ſup corda illoꝝ ſcz oculos fidei ⁊ dilectõis. Dicit nanq̃ Hiero. Illoꝝ oculos btificat q̃ eũ boiem viderũt ⁊ deũ credidẽrũt. Qualis fuit Thõas cui xps ꝺixit Joh̃.xx. Quia vidiſti me thoma credidiſti. bti q̃ ñ viderũt et crediderũt. ſic pñiarche ⁊ ꝓphe viderũt eũ p fidẽ Joh̃.viij. Abrahã pr̃ vr̃ exultauit vt videret diem meũ. vidit ⁊ gauiſus eſt. vidit in fide Et ſic hic loquit̃ de viſiõe corpali ꝓiũcta ſpirituali. qz dñitatẽ in bũanitate p fidẽ videtunt. Uñ Joh̃.i. Uidim⁹ gl'iam eius q̃ſi vnigeniti a patre. id ẽ ſigna ineffabilia dine potentie. ſic gl'iam tranſfiguratõis r̃ſurrectõis et aſcẽſionis. p q̃ innotuit eſſe filiꝰ dei. Hec omĩa ꝓphete cõſiderauerũt. ſed ñ viderũt niſi a longe p ſpẽs q̃ſdam ⁊ p fidem. ſic Moyſes in rubo igneo. Exo.iij. ſic ⁊ nos btificam̃ p viſionẽ fidei. Tercia viſio ẽ eternal'. de q̃ ps.xxvi. Credo vidẽre bõa dñi i terra viuẽ. Illa erit facialis ⁊ pfecta. i. Coꝝ.xiij. Uidemus nũc p ſpeculũ ⁊ in enigmate. tunc aũt facie ad faciem. Nũc ꝓgnoſco ex pte. tũc autẽ ꝓgnoſcã ſicut ⁊ cognitus ſũz. Et iobes in canonica. i. Joh̃.iij. Uidebim⁹ eũ ſicuti ẽ De qua viſione ſcribit Iſa.lij. Leuauerũt voce ſimul laudabũt: qz oc̃lo ad oculũ videbũt. vñ Ber̃. O btã viſio videbim⁹ deũ in ſeipo. ipſum in nobis: ⁊ nos in ipo. hec viſio ẽ eterna Uñ Aug. Uiſio dei ẽ tota merces. Sz i volum⁹ eũ videre in btitudine: optz q̃ pri⁹ videam⁹ eũ in fide ⁊ dilectõe. Primo fide: qz dicit Greg. ⁊ bẽ in ca.xxviij.q.i.qz. Niſi q̃s fidei ſoliditatẽ tenuerit duriã pñtiã nõ agnoſcit. Jõ aug. Ambula p fidẽ ⁊ pueniet ad ſpẽm. nẽo letificat̃ in pria. niſi quẽ fides ꝓlat̃ in via. ⁊ nõ ſufficit oculus fidei niſi aſſit ocul⁹ dilectõis. ¶ De q̃ dyonſi⁹ lib. de diuĩs noĩb⁹. Ad obtinẽdũ viſionez celeſtis glie: necẽ eſt vt hõ ſe exerceat in dei dilectõe ⁊ amore. Hi enĩ ſunt oculi ſpuales ipi⁹ aĩe vt dicit Ber̃. ſcz intellect⁹ ⁊ charitatiꝰ affectus. nã bis ſpũs ad eterna ſe extendit. ſ. ꝓgnitõe fidei et dilectõe ꝺi. dic̃ nanq̃ Ber̃. in li. de charitate. Cognitõ eſt ocul⁹ ſiniſter amor dexter. cui⁹ rõ eſt. qz videm⁹ q̃ ex natura tam in oculis q̃z in manib⁹ ſp ſiniſtruꝫ mẽbꝝ debili⁹ eſt. dextꝝ vo fortius. ⁊ ſic oculus cognitiõis debilioꝝ ẽ. qz in hac vita non poſſum⁹ deũ ꝓgnoſcere ſic in ſeipo exiſtit. ipſum tñ amam⁹, put in ſeipo ꝓſiſtit. Jõ ap'lus ad Ro.xij. Prefigit nobis modũ cognitõis dicẽs. Nõ plus ſape q̃z optz: ſz nõ pfigitur nobis mod⁹ dilectõis. qz q̃nto dilectio fuerit feruẽtioꝝ ⁊ intimioꝝ tãto eſt melioꝝ: qz magis deo vnit̃. vt dic̃ Dyo. Charitas ẽ virt⁹ vnitiua amãtis cũ amato. ꝓterq̃ dic̃ Ber̃. Deus omĩa fec̃ in nũero ponꝺre ⁊ mẽſura. excepto ſolo amore. qz mod⁹ amoꝝ ẽ nõ bẽ modum bene g̃ ocul⁹ amoris ẽ oc̃lus dexter. quia dic̃ Hugo in de angelica gerarchia Cognitio foris ſtat vbi amoꝝ ſubintrat. ¶ Scienꝺ igit̃ ſm Ber̃. q̃ ille ocul⁹ dexter. ſ. amoris pl'es bz p̃rogatiuas. eſt enĩ caſtus: ſimplex ⁊ rectus. Caſtus qz ñ exoꝝbitat a bñplacito diuino. i. Coꝝ.xiij. Charitas nunq̃ excidit. eſt ſimplex qz nulla i eo cadit ſuſpicio. Uñ ibidẽ Caritas nõ cogitat malũ. oĩa credit. oĩa ſperat. omĩa ſuffert. Eſt etiã rect⁹. qz nõ deoꝛſũ ſed ſurſũ vertit intẽtionẽ. vñ Hug. de laude charitatis. Coꝝ in q̃ eſt charitas. ſp bz deſideria ſurſum ad ſupna eleuatũ. quidq̃ bõ

facit charitas suis indicijs se ꝓdit. Jō apls vbi supꝝ. Charitas nō agit ꝓperam. nō inflat nō est ambiciosa. nō q̄rit q̄ sua sunt. ñ irritat nō cogitat malū. Iste ē oculꝰ vxr⁹. ō q̄ Cañ. v. Vulnerasti cor meū soror mea sponsa. vulnerasti cor meū in vno oculoꝝ tuoꝝ. spōsus q̄ppe ab amātibꝰ vtroq; oc'lo videt: ꝫ altero solū vlnerat ī corde. qz vbi intellect⁹ caligat amor penetrat ⁊ puenit. vbi ille repellit iste admittit. Hūc oc'lm dextꝝ rex amonitarum noīe Naas: qđ interꝓtat serpens. ꝺ ē diabolus summo studio nititꝫ euellere. d. i. Re. xi. In hoc feriam vbiscū fedus vt eruā omniū vestꝝ oc'los dextros. ⁊ sublato isto oculo. s. amoꝛ ad solū errorē remanet oculꝰ sinister. s. intellect⁹. intelligere enī ⁊ ñ amare erroꝛ ē. Vñ ad Ro. i. Qui cū deū cognouissent nō sic deū glificauerūt ꝫ euanuerūt in cogitatōibꝰ suis. Hoc est ꝺ illos q̄ solo intellectu deo placere volūt. cū tñ dicat apls. i. Coꝝ. viij. Scientia inflat. charitas vꝺo edificat. Jō Jsiꝺ. li. ij. ꝺ sñ. bo. c. i. Veli⁹ ē studiū recte viuēdi q̄ mꝛta sciēdi. Iste oculꝰ dexter. s. dilectio deq̄nto ampli⁹ deū respicit. tāto magꝭ illūinatꝫ. Vñ ps. xxxiij. Accedite ad eū ⁊ illuminamī. et Eccī. ij. Qui timetis dñm diligite illuꝝ ⁊ illūinabunt corda vrā. Ꝫ cū sinistro oculo scz intellectu sin̄ dextro oc'lo. s. charitatis ꝓ biberī accedere ad deū. Eccī. iij. Altiora te ne q̄sieris: ⁊ fortiora te ne scrutatus fueris. ꝫ q̄ ꝑcepit tibi deus illa cogita sp. Nā scr. bitur ꝓuer. xxv. q̄ scrutatoꝛ ē maiestatꝭ oppꝛimet⁹ a glia. Ꝫ tute accedit q̄ vtrūq; oculuꝫ ꝺ. dexter enī sine sinistro. i. affectus charitatis sin̄ intellectu ꝑcipitat. Jō Bern̄. Quanto fuerit feruoꝛ charitatꝭ vehemētioꝛ. tanto ꝺz intellect⁹ esse vigilātioꝛ vt tempet ⁊ adornet charitatē. Intellect⁹ eiꝫ ꝓ sciam illuminat⁹ feruoꝛē adornat ⁊ regit: dās discretoꝫ dexter xo sin̄ sinistro ē impetuosus. qz intellectus sin̄ affectu vanitati deseruit. Ꝫ cum hō ꝓ intellectū scit: ⁊ ꝓ affectū velit. tūc opꝛtime stat negociū. cū añt inf illa dissensio fit tūc ē cōtradictio vt dic̄ Ber̄. qz tunc vnus summa alter infima appetere vr̄otur. ac si hō penderet. vnū ꝺñs brachiū sursum. aliud deorsum. Idcirco sciendū ad videndum deum requirit ꝙ isti duo oculi sint puri ⁊ mundi si saltē videre dēmus eū in glia. Vñ Matꝺ. v. Bti mūdo coꝛꝺ. qm̄ ipi deū videbūt. iō Apc̄. iij. Collirio inunge oc'los tuos vt vi deas. per collirīū intellige amaritudiez pnie qꝺ collirīū figurat Thoꝺ. xi. Thobias felle piscis liniuit oculos patris ⁊ visum recepit. Spūalr. Per fel piscis qꝺ ē amaꝝ significatur amaritudo pnie dicendo cum Ezechia Isa. xxxviij. Recogitaui tibi oēs ānos m. in amaritu. aīe mee. Dic̄ ei Aug. Pnīa ē sole clarioꝛ. auro rutilātioꝛ. stellis splēdidioꝛ. scz quo ad effectū qz efficit claritatē ⁊ splēꝺoꝛē anime. Z Itē nota. vij. dñtias oc'loꝝ q̄ nō clare ⁊ acute vident ꝓprie sunt oc'li sublimes. i. superbi. puer. vi. Ser sunt q̄ odit dominus et septimū detestat aīa ei⁹. Oculos sublimes ⁊c. ps. c. Superbo oculo ⁊ insatiabili corde ⁊c. Et item ibidē. Nō bītabit ī medio domus mee q̄ fac superbiaz. Jꝺo ps. cxxx. Dñe ñ ē exaltatuz cor meū neq; elati sunt oculi mei. Sciebat enī illud Isa. v. Oculi sublimū deprimētur. Ꝫ oculi qui acutius vidēt. i. mites ⁊ bñles. ⁊ sic publican⁹ Lu. xviij. Nō audebat oc'los ad celū leuare. iꝺo iustificatus. Et ꝙ petebat Eccl'iasticus. c. xxiij. Extollentiā oculoꝝ meoꝝ nō dederis mihi. ps. xvij. Oculos superboꝝ bñliabis. Secundi oculi q̄ nō vidēt acute sunt strabonici. ⁊ sunt oculi inuidi. tales ñ recte vidēt. Vnꝺ. i. Reg. xviij. Postq; dauꝺ triūphauit de philisteo. nō rectis oculis Saul aspiciebat dauꝺ. nam felicitas alterius inuido ē cruciatus. Jꝺeo ꝺz inuiꝺ⁹. q̄i nō vidēs felicitatez alterius. ⁊ sic Laban Gen̄. xxxi. audiens ꝙ Jacob de illius facultate diues fact⁹ fuisset inclitus nō būit ad eū facie sicut heri ⁊ nudi ustercius. tales sunt silles auibus vidētibus in nocte ⁊ ñ in die. Vñ Eccī. xiij. Nequaz est oculus liuidi. Et tales nō vidēt dei faciez Nam xp̄us ꝺz se ut aquila. ducēs pullos suos ad solez. ⁊ q̄ clarius respicit illū nutrit et ꝓfuat ⁊ reliq̄s abijcit. Et sic xp̄s Deutero. xxxij. Sic aq̄la. ꝓuocās ad volandū pullos suos ⁊ sup eos volitans. Idꝺeo Aug. li. viij. ꝺ trin. De q̄nto flagranti⁹ diligimus ⁊c. Tercij sunt oculi rubei. i. iracūdi. qz sanguis rancoris turbat oculū rōnis. ps. xxx. Cōturbatus ē i ira oculꝰ me⁹. aīa mea ⁊ vēter me⁹ Jꝺeo Hugo de san. vic. Superbia aufert bonum deū. inuidia ꝓxīm. ira seipm. Sic enī

ymago in aqua turbida nõ apparet. sic ĩ mẽ
te turbata ira veritas non relucet. Gre. Ira
dũ mentes possederit putat iuste fieri quod
male fit. Ideo dyabolus fac̃ vt piscator qui
turbat aquã vt pisces capiat. ⁊ sic in homĩe
turbat oculũ ratõnis. Ideo Job.xxxvi. Nõ
te superet ira. Eccs.vij. Ira in sinu stulti re
quiescit. Et ad Eph.iiij. Sol nõ occidat su
per iracũdiam vestrã. Quarti oculi qui non
vident acute: sunt oculi somnolẽti. id ẽ som
no pigricie ꝯuati. figurati ꝑ discipulos Ma
thei.xxvi. Inuenit eos dormiẽtes. erant eĩz
oculi eoꝝ grauati. Hi possunt dicere cũ ps.
cxviij. Dormitauit aĩma mea ꝑ tedio. Hoc
prouenit primo ex inconsideratõe eterne io
cunditatis. si enim ꝓmissam gl̃iam conside
rent. somnũ accidie discuterẽt. Baruth.iiij.
Circũspice hierusalem ad orientem ⁊ vide
iocunditatẽ a deo tibi venientẽ. Itez causat̃
etiã hic somnus accidie ex inconsideratione
pene future. alias dicerent illud Gen̄.xxxi.
Die noctuq; estu vrebar. fugiebatq; somn⁹
ab oculis meis. Ille estu ⁊ gelu vritur qui
mentis oculis eterna supplicia ꝯtemplatur
Job.xxiiij. Ad nimiũ calorẽ transiet ab aq̃s
niuiũ. Ideo legitur ĩ vitaspatꝝ. abbas achil
les interrogabat̃ a quodaz cur pateret̃ acci
diam. Rñdit: qꝛ nõ consideras premia que
speramus vl̃ supplicia que timem⁹. Et tl̃es
non vidẽt deum. Hiere.xlviij. Maledictus
qui facit opus dñi negligenter. Quinti ocu
li sunt puluerulenti. ⁊ sunt oculi auaroꝝ pul
uere terrene possessionis pleni. Bern. Sic̃
puluis iniectus oculis. sic est auaricia menti
Greg. Mens visibilibus dedita non ꝑt vi
dere inuisibilia. O quot sunt tales qui exce
cantur auaricia. Eccĩ.xx. Xenia ⁊ dona exce
cãt oculos iudicũ: licz sint ceci in spũalibus
videntur tamẽ sibi prudentissimi. Apoc̃.iij.
Dicis quia diues sum ⁊ locupletat⁹ ⁊ nulli
us egeo. et nescis quia tu es miser ⁊ mis̃abil̃
⁊ paup ⁊ cecus ⁊ nudus. miser in vita. pau
per in bonis opibus. nud⁹ v̄tutibus. cecus
spũali cognitiõe priuatus. Sexti sunt oculi
lippientes ex nimijs hũoribus ⁊ sunt gulosi.
Iuuenalis. Sunt quib⁹ in solo est viuendi
cura palato. illoꝝ oculi ad escam ꝯtẽplantur
Philipen.iij. Quoꝝ deus venter ẽ. Hugo
libro.ij. de claustro anĩe. Templũ est coqui
na. altare mẽsa. mĩstri coci. imolatio cibi cocti
assati. fum⁹ incẽsoꝝ. odor sapoꝝ. De talibus
ꝓuer.xxiij. Cui ve. cui⁹ patri ve. cui rixe. cui
fouee. cui sine cã vulnera. cui suffusio oculoꝝ
nõne his q̃ ꝯmorant̃ in vino ⁊ studẽt calici
bus epotandis. Septimi oculi sunt putrefa
cti sanie. id ẽ maculati. hoc ẽ luxuriosi. ⁊ figu
rant̃ ꝑ cecitatez Thobie. Thob.ij. ex nido
hyrundinũ dormiẽti illi calida stercora inci
derũt super oculos eius fieretq; cecus. Eccĩ.
ix. Auerte faciem tuam a muliere compta.
Greg. Luxuria ebetat sensuz obscurat intel
lectuz. ps.lvij. Supcecidit ignis ꝯcupiscẽ
tie et ñ viderũt solẽ scz iusticie. Aug. Volup
tas carnis est maximũ impedimẽtũ salutis.
Apoc̃.xxij. Foris canes ⁊ venetici ⁊ impudi
ci.i. Corint.vi. Fornicarij ⁊ adulteri regnũ
dei nõ possidebũt. Aug. O q̃ parua ẽ concu
bit⁹ hora ꝑ q̃ ꝑdit̃ vita eterna. Ideo ab his
omĩb⁹ oportet homĩem purgari ꝑ ꝯfessionẽ
Eccĩ.xvij. Nõ demoreris in errore impioꝝ
añ mortẽ confitere. A mortuo quasi nihil pa
rit confessio. Confiteberis viuẽs. viu⁹ ⁊ san⁹
confiteberis ⁊ laudabis deum. ⁊ gl̃iaberis in
mis̃atõnib⁹ ei⁹. sed post purgatõz seq̃t̃ visio.
A Sed.d. que sunt illa q̃ sunt vidẽda
spũalibus oculis. Rñdet̃ ꝙ quattuor sunt.
Primo seip̃m in malis pctõrum. Hiere.ij.
Leua oculos tuos in directũ ⁊ vide vbi nũc
ꝓstrata sis. Hec visio est hoĩ valde nc̃caria.
quia dicit Seneca. Qui se nõ videt nihil be
ne videt. Ideo.ij. Johãnis.i. Videte vos
metip̃os ne ꝑdatis que opati estis. Hãc vi
sionem sui orabat btũs Ber.di. Nõ det mi
chi deus aliã visionẽ nisi vt meip̃m videaz.
Dic̃ enĩ Plato. Sũma philosophia est sui
ipsius noticia. Scdo debem⁹ videre interio
ribus oculis defectus ꝓximoꝝ vt ꝯpatiam̃
et nõ iudicem⁹ nec despiciam⁹. Vñ Luc.vi.
Quid vides festucã in ocl̃o frĩs tui. trabem
aũt q̃ in oculo tuo est nõ ꝯsideras ⁊c̃. Nam
ꝓximus nõ est iudicãd⁹ sic̃ nec despiciend⁹.
Math.xviij. Videte ne contẽnatis vnũ ex
pusillis istis. sed magꝫ cõdolere ⁊ subuenire
debem⁹ d̃fectui ꝓximoꝝ.i. Joh.iij. Qui ha
buerit substãtiam huius mũdi ⁊ viderit fra
trẽ suũ necesse habere. ⁊ clauserit viscera sua

ab eo quomõ charitas dei manet in eo. Ter
cio videre debemus cumulũ beneficiorũ dei
scilicet cum gratiarũ actione. Vñ Lu. vlt.
Videte man⁹ meas ⁊ pedes meos. s. quomõ
crucifixus sum. dicendo illud Thobie xij.
Quid dignum poterit esse beneficijs eius.
nos duxit ⁊ reduxit. bonis omĩbus per eum
repleti sumus. Idcirco merito grati esse de
bemus vt dicit Gerñ. Nichil possum⁹ deo
ꝓ beneficijs ꝓferre q̃ gratias agere. Quar
to videre debem⁹ oculis mentis regnum ce
lorum ⁊ statum beatoꝝ cum desiderij inflam
matione. vt figurat̃ Numeri. xiij. Ascendi
te ꝑ meridionalẽ plagam. id est ad dei beni
gnitatem. ⁊ cum veneritis ad mõtes. id ẽ ad
altitudinẽ diuine ꝯtemplatõnis cõsiderate
terram. q̃lis sit ip̃a terra viuentiũ. vbi nullũ
latebit bonũ. nullum aderit malũ. nam si hõ
veniens in alienam ꝓuinciã per breue tp̃is
spaciũ diligenter inquirit de ꝯsuetudine ter
re ⁊ de moribus hominũ: multo magis cogi
tatione nostra debemus esse in eterna patria
vbi non ad breue temp̃is spacium. sed eter
naliter manebim⁹. Ideo Ezech. xliiij. Fili
homĩs pone cor tuuz in vijs templi ꝑ omẽs
exitus sanctuarij. Nam ibi videbitur deus
deorum in syon. scilicet in eterna speculatõe
De qua dicit Augustinus. Videbimus
eum sine medio. amabim⁹ sine modo. cohe
rebimus sine termĩo. quod prestet nobis pa
ter et filius ⁊ spũssanctus. Amen.

De eadez dominica Sermo. cxl.

Dico vobis ꝙ multi ꝓphete ⁊ reges
voluerunt videre que vos videtis:
et non viderunt. Luce. x. B

Reuera multi reges de sanctis patribus
veteris testamẽti toto corde desiderauerunt
aduẽtum christi in carne vt viderent redem
ptorem humani generis in hũana natura.
Hoc rex Dauid desiderauit dicens psalmo
cxliij. Domine inclina celos tuos ⁊ descen
de. Et psal. lxxix. Ostende faciẽ tuam ⁊ sal
ui erimus. Item Salomon rex iherusalem
valde desiderauit videre christum sponsum
animarũ. Cañ. ij. Ostende mihi faciem tuã
sonet vox tua in auribus meis. vox eniz tua
dulcis ⁊ facies tua decora. Item Cantico.
v. Veniat dilectus me⁹ in ortum suum. Et
iterum Canticoꝝ. viij. Quis michi det te
frẽm meum scilicz Ihesum Xp̃m sugentem
vbera matris mee scz virginis Marie. Itez
multi ꝓphete desiderauerũt christum vide
re in hũanitate. Isaias enĩ pre desiderio cla
mauit capl̃o. lxiiij. Vtinaz dirumpes celos
et descenderes. Idem capl̃o. xvi. Emitte ag
num tuum domine. dominatorẽ terre de pe
tra deserti. ad mõtem filie syon. Et quidem
nobis in quos fines seculoꝝ deuenerunt ne
cessarius fuit christi aduẽtus. Nemo enim
reperitur in nobis. qui non interim ⁊ consilij
et auxilij ⁊ presidij indiguus videat̃. Nimi
ruz generalis est humano generi miseria tri
plex. ⁊ quotquot degimus in regiõe vmbre
mortis in infirmitate corporis. in loco tem
ptationis si diligenter aduertimus triplici
hoc incõmodo miserabiliter laboram⁹. Naz
et faciles sumus ad seducendũ et d̃biles ad
operanduz. ⁊ fragiles ad resistendum. Si
discernere volumus inter bonũ ⁊ malum de
cipimur. si temptamus facere bonum defici
mus. si conamur resistere malo. deijcimur ⁊
superamur. Necessari⁹ proinde saluatoris
aduentus. necessarius sic preocupatis ho
minibus presentia christi. Atq̃ vtinam sic
veniat vt copiosissima dignatiõe sua ⁊ in no
bis per fidem habitans illuminet cecitatem
nostram. ⁊ nobiscũ manens adiuuet infirmi
tatem nostrã. ⁊ pro nobis stans fragilitatez
nostram protegat. ⁊ ꝓpugnet. Si eniz ille in
nobis quis iam decipiat nos. Si ille nobis
cum quid de cetero non possumus in eo qui
confortat nos. Si ille ꝑ nobis quis contra
nos. Fidelis conciliari⁹ est qui nec falli om
nino nec fallere queat. Fortis auxiliarius
qui nõ lascescat. patronus efficax qui et ipsuz
sathanã sub pedibus nostris velociter conte
rat. ⁊ omĩa eius machinamẽta confringat.
Nimirũ ipse est dei sapientia cui semper in
ꝓmptu sit instruere ignorãtes. ip̃e dei v̄tus
cui facile sit ⁊ deficientes reficere. ⁊ eripere
periclitantes. Ad hunc ergo tantũ erudito

rem frēs mei in omī deliberatōe curramus. hunc tam strennuū adiutorē in omī opatōe inuocemus. huic tam fido ꝓpugnatori in omni colluctatiōe ꝯmittamus animas nostras qui ad hocip̄m venit in mūdum. ut habitās in hominib9. cum homībus, ꝓ homīb9. et tenebras nostras illuminaret. labores leuaret et pericula ꝓpulsaret. Item alius propheta Abacuck. capl'o. ij. Veniēs veniet et nō tardabit. Vñ etiam canit ecclesia. Veni dñe et noli tardare. Et Jesus filius sydrach dicit Ecclesiastici capl'o. xxxvi. Da mercedē sustinentibus te, vt ꝓphete tui fideles inueniant̄ sed illa p̄rogatio nō est eis data ꝙ vidissent xp̄m in hūanitate. sed tñ q̄uis christū non viderēt oculis corpeis: tamē oculis mētis perspexerunt ꝑ fidem formatam charitate. Nam dic̄ Aug. Sine fide Jhu nemo. id ē nullus purus homo saluus fact9 est. Dicit enim sanctus Thomas. Sancti patres veteris testam̄ti crediderunt hoc futuruz quod nos credimus factuz. scilicet christū venturum in carne. passuꝝ ⁊ moriturū. ⁊ in fide illius salui facti sunt. vbi iam christū vident in duplici natura. scz diuītatis ⁊ hūanitatis in eterna gl'ia. vt de eis possit dici. Bti oculi qui vident que vos videtis. Dico vobis ꝙ multi ꝓphete et reges voluerūt videre q̄ vos videtis ⁊ nō viderūt. ¶ Pro quo sciendum ꝙ quattuor reges leguntur voluisse venire in paradisuz terrestrē qui est loc9 amenissimus. decoratus rosis. lilijs et arborib9: et vniuersis generibus aromatū ⁊ floꝝ. cōtinens lignū vite in se: ⁊ in medio eius fons largissim9 q̄ diuidit̄ in quattuor flumīa. sed nec viderūt: nec illuc venerūt. Primus fuit rex Xerses. q̄ postq̄ subiugauit sibi mltas regiones tendebat ad paradisuz vt ip̄z etiā possideret. sz p̄peditus erat fame. qr cibus ⁊ pot9 deficiebat sibi. Scdus erat Cambises rex medoꝝ ⁊ persaꝝ. qui etiā tendebat ad paradisuz videre eius amenitatē. sed impeditus erat ab aquis. quia ex inundatione aquarum non potuit proficisci. Tercius qui voluit venire ad paradisum erat Alexander magn9 rex qui vniuersum mūdum sibi subiugauit. ⁊ silentiū imposuit omībus regibus terre. et fecit eos sibi sub tributo. ⁊ ideo cuz pax redundauit circumquaq̄ ⁊ non esset opus leuare gladium in bello ipse tēdebat ad paradisum et ꝑuenit etiam vsq̄ ad zonam igneam quā circumducitur paradisus. Nam vt dicunt doctores ignis circumquaq̄ circumdat paradisum quasi murus. et ipse Alexander peruenit ad circuluz ignis. et prepeditus fuit ꝙ intrare nō potuit. Quartus rex fuit Nero interfector beatorum apostoloꝝ ⁊ multorum martirum. qui etiam tendebat ad paradisuz. sed anteq̄m iter faceret interfectus est a suis principibus. ¶ Mistice. Per quattuor reges ad paradisuz terrestrem tendentes: sed impediti significant̄ omnes homīes in quattuor partibus mundi habitantes et viuentes sub quattuor generibus peccatoꝝ qui ex naturali inclinatione tendunt sursuz ad celestem paradisuz. videlicet ad visionez summe et eterne trinitatis. quos naturalis intentio adducit. sed deuius error abducit. Sunt enī quadruplices homīes qui nunq̄m peruenient ad illam beatam visionem dei. Primi deficiunt in cibo et potu. Et sunt illi qui non habent agnitōnem fidei vt sunt omnes infideles. Nam vt dic̄ Augusti. Sine fide falsa est omnis virtus. etiā in bonis moribus: quia fides est fundamētum salutis ⁊ bonoꝝ opeꝝ. Propter quod dicit apostolus ad Heb. xi. Sine fide impossibile est placere deo. Sunt aliq̄ qui licet habeant fidez: tñ adhuc deficiunt in cibo anime. hoc est in scriptura sacra ⁊ in dei verbo. Vñ Deutro. viij Non in solo pane viuit homo: sed in omni verbo quod procedit d̄ ore dei. Ideo psal. xxij. Parasti in ꝯspectu meo mēsam aduersus eos qui tribulant me. Mensa ē sacra scriptura in qua tot fercula celestia proponuntur. quot dicta sanctorū in ea reperiuntur. in quibus anime fidelium spiritualiter reficiūtur Ideo Gregorius. Omnes qui viam vite desiderant verba vite audire debent. Ratio: quia vt dicit Hugo. Nichil ita illuminat intellectum: accendit affectum sicut dei verbum. Deficiente isto cibo prepeditur homo ne veniat ad celestē paradisuz id ē ad visionē dei. Unde Marci. viij. Si dimisero eos ieiunos in domū suā deficient in via. Nam sine cibo sacre scripture homo

saluari nō potest nec hāc vitam grē. nā fides sine q̄ impossibile ē saluari ē exauditu. audit? aūt p verbū dei. ad Ro. x. Secundi q̄ desiderant deū videre in celesti paradiso impediūt ab aq̄s carnalis cupiscētie ⁊ luxurie. O quot sunt tales in hmōi aq̄s carnalis voluptatis pereūtes. De quib⁹ apl's ad Ro. viij. Qui in carne sunt deo placere nō pñt. Hāz tales sunt velut bruta aīmalia. Ūñ Seneca. Qui ventri obediūt loco animaliū nō hoīm numerem⁹. De q̄bus. i. Cor. ij. Animal' homo nō p̄cipit ea que spūs dei sunt. q̄ scribit Mat. v. Beati mūdo corde: q̄m ipi deuz videbūt. Sic econuerso immūdi. luxuriosi. adulteri deū non videbūt in eterna claritate nisi dignos fructus penitētie egerint. Ūñ. i. Cor. vi. Fornicatores ⁊ adulteri regnuz dei non possidebūt. sed dicet eis illō Apō. xxij. Foris canes venetici ⁊ impudici. Jō Hiero. detestat' hoc vicium dicens. O ignis infernalis luxuria. cui⁹ materia gula. cuius flāma superbia. cui⁹ scintille prava colloquia. fum⁹ infamia. cinis inopia finis gehēna. Jō hortatur nos Moyses leuitici. xi. Nolite cōtaminare animas vr̄as ꝛc. sancti estote quia ego sanct⁹ sum. Et apl's. i. Thessa. iiij. Hec est enī voluntas dei sanctificatio vr̄a vt abstineatis vos a fornicatōne. ℭ Tercij qui desiderant venire ad celestem paradisum: id est ad visionē dei impediunt' ab igne auaricie ⁊ cupiditatis temporaliuz rer⁹. De quib⁹ psal'. lvij. Supcecidit ignis ⁊ nō viderunt solez. Heu quot sunt tales quod q̄ritur dominus p̄ p̄bam Hiere. vi. A minore vsq̄ ad maiorē omēs auaricie studēt. Ubi impletur illud. i. Johānis. v. Totus mūd⁹ in maligno positus est. id ē in malo igne cupiscentie. Ideo dicit Augustin⁹. Auaricia totum mūdum sibi subiugat. litteratos ⁊ illitteratos. prelatos ⁊ subditos: ⁊ pauci sunt qui auaricie nō studēt. Multi sunt q̄ diuites sūt in scientijs. tam diuinis q̄z būanis ⁊ non deficiūt in cibo cognitōis veritatis. multi etiā sunt qui casta habent corpa. sic q̄ nō impediuntur ab aq̄s luxurie. ⁊ tñ ex ardore auaricie inflāmant' ut plus amēt talia q̄z eterna. terrena q̄z celestia. quare celestē paradisum intrare nequeūt. Ideo Eccl̄. x. Nihil est iniquius q̄z amare pecuniā. ℭ Propter quod dic̄ saluator Luce. xij. Cauete ab omī auaricia. quia dicit apostol⁹ Coloceñ. iij. Auaricia ē ydolo lor̄ seruitus. Quarti qui desiderāt naturali inclinatiōe venire ad celestē paradisum ⁊ videre deū in sua eterna claritate impediuntur a bello. ⁊ interficiunt' ab eo. ⁊ sunt superbi qui in sua superbia contradicūt diuinis p̄ceptis ⁊ ecclesie statutis. ideo a suis principib⁹. id est demōibo interficiunt': qui sunt principes superbor̄. Job. xli. Ipse est rex sup oēs filios superbie. Superbi nāq̄ interficiūtur i bello vitiorum. q̄ sunt inermes ⁊ carētes virtutib⁹ que sunt arma iustor̄. q̄uis aliq̄s incipiant reluctari. quibusdā victis. tñ victores nō existunt. q̄ carēt būilitate. ⁊ si aliq̄ndo q̄dam vicia actualiter non agūt. tamē mentaliter illa p̄petrant. Unde psalmo. cxviij. Superbi iniq̄ agebant vsq̄quaq̄. ⁊ sic anime eorum priuantur vita grē ⁊ non pñt puenire ad vitam glorie eterne. Omnis enī scriptura veteris et noui testamēti clamat q̄ impossibile sit superbos ingredi regnū celor̄. Ūñ lucifer creata pulcerrima p superbiā suā dejectus est. Dicit enī ps. c. Non habitabit in medio domus mee q̄ facit superbiam. Ūñ stat⁹ superbor̄ periculosissim⁹ est inter omēs status pctōr̄. naz ipi directe se opponūt deo ⁊ sibi resistūt. sic etiaz de⁹ illis. Ūñ Jac̄. iiij. Deus superbis resistit būilib⁹ aūt dat grāz. p̄pter q̄ etiā scribitur Eccl̄. x. Odibilis coram deo est ⁊ hominibus superbia. Nam si angeli exclusi sunt a visione diuina. multo magis homines. Unde scd̄a Petri. ij. Si deus angelis peccantib⁹ non pepcit: sed rudentib⁹ inferni detractos in tartarū tradidit cruciandos in iudicium reseruari ⁊ originali mūdo. nō pepercit nec tibi parcet. ℭ Item sciendum sicut quattuor sunt que impediūt hominem ne veniat ad illā btāz visiōez. Sicnūc dicendum est de his qui p grām dei hic illuminati in cognitōne veritatis. merētur in vita futura videre christuz in duplici natura. diuinitatis scilicet ⁊ būanitatis. Et figurātur p septem viros. qui deum in hac vita legunt' vidisse. Primus est Abrahā. de quo habetur Genes. xvij. ⁊ xviij. ⁊ in pluribus locis cui deus appuit. ⁊ loquebatur cum illo.

et fecit cū eo testamētum eternuz. ꝓmisit sibi in semine suo benedictōem omniū gentium. id est possessionē eterne claritatis. Secūdꝰ fuit ysaac. de q̄ hr̄ Geñ.xxvi. cui etiā apparuit dñs in ip̄a nocte dicēs. Ego sum deus Abrahaz patris tui. noli timere: qꝛ ego tecū sum. bñdicam tibi ⁊ mltiplicabo semē tuum ꝓpter seruū meū abraham. Tercꝰ fuit Jacob. de q̄ hr̄ Geñ.xxxij. Vidi dñm facie ad faciem ⁊ salua facta est aīa mea. Quartꝰ fuit Moyses. de q̄ hr̄ Exo.xxxiij Loq̄baturq̄ dominus cū Moyse cernētibꝰ vniuersis q̄ columna nubis staret ad ostiū tabernacli. Et sequit̄. Loq̄batur aūt dñs ad Moysen facie ad faciē. sicut solet loqui hō ad amicū suum. Quintus fuit Job. de quo hr̄ Job vltimo. Auditu auris audiui te. nunc aūt oculꝰ meꝰ videt te dixit Job ad dominū. Sextus fuit Jsaias. de quo Jsa.vi. Vidi dñm sedentem super soliū excelsum ⁊ eleuatū: ⁊ plena erat domus a maiestate eius. Sequitur. Seraphin stabant sup illud. sex ale vni ⁊ sex ale alteri. Septimus fuit Micheas ꝓpheta. de q̄ iij. Reg.xxij. ⁊ ij. Paralipo.xviij. Vidi dominū sedentē super soliū suum. et omnē exercitum celi assistentē ei a dextris ⁊ a sinistris.

G Hij septez viri predicti qui viderūt dominū in hac vita ⁊ vident eum in eterna gloria p̄figurant septem ordines sancte matris ecclesie fideliū christi qui in hac vita vident deum in contēplatione eternorum: et per illuminatā fidem. ⁊ fidebunt euz in eterna felicitate ꝑ manifestā sp̄em sue eterne deitatis. vbi christus manifestabit seip̄m illis sicuti est ī duplici natura. scilicz clarissime diuinitatis. ⁊ gl̄iosissime hūanitatis. sicut scriptum ē Job.xxxiij. Videbūt faciē eius in iubilo. Primi sunt religiosi vtriusq̄ sexus. q̄ abrenūciant mdo ⁊ oībus q̄ in eo sunt. vt solum ꝯtēplationē eternoꝝ hr̄e possint. ⁊ tales bñ figurant̄ ꝑ Abraham. de q̄ habet̄ Genes xij. Dixit autem dñs ad Abram. Egredere de terra tua et de cognatione tua ⁊ de domo patris tui ⁊ veni in terraz quā monstrauero tibi. faciamq̄ te in gentē magnā ⁊ bñdicam tibi ⁊ magnificabo nomē tuum ⁊c̄. vt ibidez patet. Abram obediens voci surgens nocte egressus est sicut p̄cepat ei dominꝰ. cui apparuit iterum dñs in terra chanaan. ⁊ dixit ei Semini tuo dabo terrā hanc. Et tercio apparuit ei cū essz annoꝝ nonaginta ⁊ nouez et dixit ei. Patrem multaꝝ gentiū cōstitui te. vt habet̄ Geñ.xvij. capl̄o. Et sig̃ficat viros religiosos qui obedientes diuine voci. De qua Mat.xix. Vende oīa q̄ hēs ⁊ da paupibus ⁊ sequere me. sequūtur dñm relinquentes parētes. fratres. sorores. amicos. moriūtur mūdo. deo autē viuūt vita grē. ⁊ postea vita eterne glorie. ip̄i enim tenent voluntariam paupertatē mentis ⁊ corpis castitatem et veram obedientiā. tales sunt patres mltarum gentium. id ē multaꝝ v̄tutū: quia abundant virtutibꝰ. iō ꝑueniēt ad visionē diuinitatis. teste saluatore Mat.xix. cuz btūs Petrus dixit in ꝑsona omniū religiosoruz. Domine: ecce nos reliquimus omnia ⁊ secuti sumus te. quid g̊ erit nobis. Rñdit ih̄us. Amen dico vobis: vos qui reliquistis omnia ⁊ secuti estis me in regeneratōne cum sederit filiꝰ hoīs in sede maiestatis sue. sedebitis ⁊ vos sup sedes duodecim iudicātes duodecim tribus israel. ⁊ omīs qui reliquerit domuz vl̄ fratres aut sorores. aut prēm aut matrē: aut vxorem aut filios aut agros propter nomē meū centuplum accipiet. i. grām iustificatōnis in hac vita. ⁊ vitam eternam possidebit in futuro. Ideo Hugo. Bonum est paupibus tempalia erogare. sed melius est omnibꝰ renunciare et egere cum christo. Nam de talibus dicit̄ Luce.vi. Beati pauperes quia vestrum est regnum dei. H

¶ Secundi qui merentur xp̄m videre in sua diuinitate ⁊ hūanitate in hac vita per fidem et in futura ꝑ gloriam sunt ministri ecclesie qui seruiūt deo die noctuq̄ in puritate conscientie in sp̄uali leticia De quibus scd̄a Corinthioꝝ.vi. Nemini dātes vllā offensionē ut non vituꝑetur ministeriū nostrum. sed in omnibus exhibeamꝰ nosmetipsos sicut dei ministros. in multa patientia. in tribulatōnibus. in necessitatibus. in angustijs. in plagꝫ. in carceribus. in seditionibus. in laboribus. in vigilijs: in ieiunijs. in castitate. in sciētia. in longanimitate. in suauitate. in spiritusancto. in charitate non ficta. in verbo veritatis in virtute dei. Tales qui sic ministrant deo merentur visionem eterne trinitatis. ⁊ hic incipiunt laudare deū ⁊ ineternū ñ cessabūt

Unde Isa.li. Et nunc q̄ redempti sunt a domino reuertent̄ ⁊ veniēt in syon laudātes. ⁊ leticia sempiterna sup̄ capita eoꝝ. gaudiū et leticiā obtinebūt. ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus. Propter qd̄ dixit Zacharias Lu.i. Seruiamus illi in sctītate ⁊ iusticia corā ip̄o oībus diebꝫ nr̄is. qꝛ saluator dixit Job.xij. Si q̄s mihi mīstrauerit honorificabit eū pr̄ meus. Et ibidē. Ubi ego sum. s. in eterna claritate illic ⁊ mīster meꝰ erit. Et illi bene figurantur p̄ ysaac. qui risus vl' gaudiū d̄r. quia tl'es sic deo seruientes: gaudent de puritate ꝯsciētie. De qua Seneca. Nō est maior huiꝰ mundi leticia q̄ꝫ pura ꝯscientia. Etiam gaudēt consolatione spūssancti. ⁊ videbūt in eterna claritate in celestibꝰ gaudijs. iuxta illud Ro.xv. Deus spei repleat vos omni gaudio ⁊ pace in credendo. vt abundetis in spe ⁊ v̄tute spūssancti. J Tercij qui merent̄ xp̄m videre in eterna gl'ia sunt om̄s sancti martires Unde etiaꝫ illi qui supplātant vicia carnis. mundi ⁊ temptatōis diaboli in charitate dei et in desiderio eternorū figurant̄ p̄ Jacob q̄ dicitur supplantator. qꝛ tales supplātant per amorē eternoꝝ vicia carnis. sup̄biam p̄ hūilitatē. inuidiā per benignitatē. auariciā p̄ largitatē. accidiam p̄ fortitudinē. iram p̄ charitatem. gulam per temp̄antiam. ⁊ luxuriā per castitatem. Jp̄i etiā supplātant om̄ia aduersa huiꝰ mundi p̄ veram patiētiam: qꝛ in amore dei ⁊ eternoꝝ patienter sustinēt omnia genera tormētoꝝ. De quibꝰ dicit btūs Greg. in moralibꝫ. Sancti viri foris despecti sunt et velut indigni om̄ia tolerant. sed dignos se sup̄nis sedibus confidētes eternitatꝫ gl'iam cum certitudine expectant. cūq̄ laborant foris aduersitate p̄secutōis ad momētū recurrunt intrinsecꝰ ad arcē mentis. ⁊ inde cūcta sub se ire despiciunt vtriq̄ etiaꝫ semetipsos trāsire corp̄al'r cernūt. ruinas ñ metuūt. qꝛ tormēta patiendo ꝯtēnunt. Hinc ⁊ ꝓuerb. xxviij. dicit̄. Justus q̄i leo confidēs absq̄ terrore erit. Et iteꝝ ibidē capl'o. xij. Nō contristabit iustum quidq̄d ei acciderit. Qd̄ autē tales supplātatores vicioꝝ et omniū aduersorum in hoc mdo victores p̄ueniant ad visionē eterne trinitatis. habet̄ Apocalips. iij. Qui vicerit scꝫ vicia carnis. aduersitates mundi. et temptam̄ta diaboli. dabo ei sedere mecuꝫ in throno meo. in eterna claritate. sic̄ et ego vici. et sedeo cum patre meo in throno eius. Et infra. vij. eiusdē. Et rn̄dit vnus d̄ senioribus q̄ erant in ꝯspectu dei ⁊ dixit mihi. Hi q̄ amicti sunt stol' albis q̄ sunt ⁊ vn̄ venerunt. ⁊ dixi illi. Dn̄e mi tu scis. Et dixit michi. Hi sunt q̄ venerūt de tribulatione mag̃ ad eterna gaudia: et lauer̄t stolas suas. ⁊ dealbauerūt eas in sanguīe agni. ideo sunt ante thronū dei in ꝯspectu eterne trinitatis. ⁊ seruiunt ei die ac nocte. ⁊ sequit̄. Nō esurient neq̄ sitient ampliꝰ. neq̄ cadet sup̄ illos sol: neq̄ vllus estus: qm̄ agnus q̄ in medio throni est reget illos ⁊ deducet eos ad vite fōtes aquaꝝ. ⁊ absterget deꝰ oēm lacrimā ab ocul' eoꝝ. K ¶ Quarti qui vidēt deuꝫ in eterna claritate sunt omnes boni p̄lati. tam spirituales q̄ꝫ seculares. qui sicut p̄cedunt in dignitate. sic ⁊ p̄cedant suos subditos in splēdoribus virtutū. in operibꝫ iusticie vt sint suis subditis recta forma viuēdi. Tales figurantur per Moysen. cum q̄ dn̄s loq̄batur facie ad faciem sicut amicus cū amico. Sic dn̄s spūaliter loq̄tur bonis p̄latis inuisibil'r inspirando rectū modū regendi subditos. Et sic̄ moises eduxit ꝓpl'm isrl' d̄ egipto p̄ desꝛtū in terrā ꝓmissiōis fluētē lacte ⁊ melle. sic boni p̄lati ducunt populū dei fidēles xp̄i doctrina et exemplis de tenebris vicioꝝ ad lumē grē et ad spūalem vitā. deinde ad eternā patriā Et hoc figurat̄ Apoc̄. iiij. vbi Job'es vidit in circuitu sedis diuine maiestatis sedilia viginti quattuor. et super thronos viginti quattuor seniores sedētes. circumamicti vestimentis albis. et in capitibꝫ eoꝝ corone auree. Dicit glo. Per vigītiquattuor seniores intelligunt̄ omnes prelati veteris ac noui testamenti: qui requiescūt cum deo in eterna gloria. circūamicti stolis albis. id est claritate corp̄is et anime. Et auree corone. id ē eterna p̄mia sup̄ capita eoꝝ. Hoc idē vult psal. xlvi. cum dic̄. Principes populoꝝ ꝯgregati sunt cum deo Abraham scꝫ in eterna claritate. quoniā dij fortes terre. i. prelati q̄ sūt dij. Exod. vij. ⁊. xxij. vehementer eleuati sunt ad celestia regna ad visionem dei. Unde apostolus. i. Thymothei. v. Qui bene presunt presbiteri duplici honore digni habeantur. scilicet in presenti et in futuro. Et

sunt tales. de qbꝫ Gre. dic̃. Bonus ꝑlatus gaudet plus ꝓdesse q̃ ꝑesse. Nam ſm Gre. in regula. Apud deū non gradus elegantioꝝ ſz actio melioris vite ꝙpbat. ¶ Quīti q̄ videbūt deū i celesti ꝑadiſo ſūt boni ꝙuges ſeruãtes dīna ꝑcepta q̄ ꝑ latã viã mãdatorū dei currūt ad eterna gaudia. q̄ bñ figurant ꝑ Job. c. vlt. Auditu auꝝ audiui te: ⁊ nūc oculus me⁹ videt te. Ipi ꝓius audiūt dñz loq̄ntem in veteri ⁊ nouo teſtam̃to dīna ꝑcepta ea implēdo. ⁊ tūc poſtea videbūt in eꝛna beatitudine oculo ad oculū. Ecce iob interꝑtat̃ dolens: ⁊ ſignificat bonos ꝙuges. q̄ iuſtos dolores ⁊ tribulatões carnis patiūt̃ laborãdo ⁊ curãdo. nõ ſolū ꝓ ꝑſentibus. ſz etiã ꝓo eternis. de qbꝫ ꝑs. cxxvij. Labores manuuꝝ tuaꝝ qz mãducabis. bꝫs es ⁊ bñ ti. e. Nã bñ in. iij. ſniaꝝ. Non ſolū virgines ſz eē ꝙuges ꝑ bona opa ⁊ miſcõiã ꝙueniunt ad regnū celoꝝ. Dic̃ eiz apls. i. Thi. ij. Mulier ſaluabit̃ ꝑ filioꝝ gñationē. Sexti q̄ videbūt deuz in ſua eterna claritate ſūt oēs vidue ⁊ ve penitentes. q̄ hic lugent ꝑ pctis ſuis: ⁊ etiã alioꝝ expectãtes reꝑmiſſiõez etne vite. Et iſti figurant̃ bene ꝑ Jſaiã. q̄ dicit̃ ſalus dñi. qz vere penitẽtes ſaluat deus ꝑ grãm ſuam. iuxta dictum ſaluatoris. Matb. x. Pniam agite appꝓpinq̄bit enī reg. ce. Septimi qui vidẽt deū in eterna viſione ſunt vgines q̄ hic dedicãt deo virginitatẽ ſuã in ꝓpetuo ꝓpoſito. vt dic̃ Amb. Virginitas ẽ integritas corꝑis cū ꝑpoſito ꝙtinẽtie. Tales offerūt deo ſacrificiū immaculatū. ⁊ bi figurant ꝑ Micheã. q̄ dz. quis ẽ iſte. nõ interrogatiue ſz admiratiue. qz valde pauci ſunt q̄ virgĩtatẽ mentẽ ⁊ corꝑis cuſtodiūt ⁊ ꝙnãt. De q̄ matb. xix. Non oēs capiūt vbum b. ſz q̄ ꝑt cape capiat. qz ñ eſt bois ſed dei. de q̄ Sap. viij. Nõ poſſum eſſe ꝙtinens niſi deus det. Sic̃t Aug. Dñe iubes ꝙtinentiã. da qđ iubes. ⁊ iube qđqđ vis Nã ſm Hiero. Viuere in carne ꝑter carnẽ nõ eſt vita bũana ſz angelica. Et legit̃ in collatiõibꝫ patꝝ. Maioꝝ ẽ virtus caſtitatẽ tenere q̄ dem̃ones expellere. Idcirco ꝓpẽ hanc excellentẽ virtutẽ clarã hẽbunt dei viſionẽ. De quo Apoca. xiij. Virgines enī ſunt. bij ſequũtur agnum q̄cunq̄ ierit.

De eadem dominica

¶ Sermo. cxli.

Homo q̄dam deſcẽdebat ab ihꝛl̃z in hierico. ⁊ incidit in latrões. ſcribitur Lu. x. ¶ In ꝑabola q̄dam pler ſtatus boiz deſignat̃ ſm q̄tuoꝝ tpa q̄ fluxerunt a principio mũdi vſq̄ ad finẽ. ſ. demiationis. reuocatõis. recõciliatõis ⁊ ꝑegrinationis. Temp⁹ demiatõis fuit ab Adaz vſq̄ ad moyſen. ad Ro. v. Regnit mors ab adã vſq̄ ad moyſen. Scõm tps reuocatõis. et fuit a moyſe vſq̄ ad xp̃m. qz ꝑ legẽ ⁊ ꝓphetas a pctõ de⁹ boies reuocauit. ỏ q̄ ad Gal. iij. Lex ꝓpter trãgreſſionẽ poſita ẽ. ſ. vt tranſgreſſio cogſceret̃. ad Ro. vij. Pctũm nõ cognoui niſi ꝑ legẽ. nã ꝙcupiſcentiã neſciebaz lez pctm̃. niſi lex diceret nõ ꝙcupiſces. Terciũ tps recõciliatõis fuit a natiuitate xp̃i vſq̄ ad miſſiõz ſpũſcti. qz ꝑ ea q̄ xp̃c geſſit i carne recõciliauit nos ỏo pri. Joh. i. Lex ꝑ moyſen data ẽ. grã ⁊ vitas ꝑ ihm xp̃m fcã eſt. et ad Ro. v. Recõciliati ſum⁹ ỏo ꝑ mortẽ filij eius. ⁊ Ro. xiij. Ipe ſpũs teſtimoniũ reddit ſpũi nõo q⁹ ſum⁹ filij dei. Quartũ tps. ſ. ꝑegrinatõis eſt a miſſiõe. ſſ. vſq̄ in diem iudicij. dum ꝑeginatur ꝓ̃s eccl̃ia in hac vita Unỏ. ij. Coz. v. Dũ ſum⁹ in ꝺ̃o corꝑe ꝑegrinamur a dño. Lyra. id ẽ ſepati ſum⁹. ꝑ fidẽ enī ambulam⁹ ⁊ nõ ꝑ ſpẽm. Primo g̃ innuit̃ ſtatus demiatõis. ibi. Nõ quidã deſcẽdebat ꝛc̃. Scõo reuocatõis. ibi. accidit aũt vt q̄dã ſacerdos. Tercõ ſtat⁹ reconciliatõis. ibi. ſamaritan⁹ aũt ꝛc̃. Quarto ꝑegrinatõis. ibi. altera die ꝛc̃. De primo dic̃. hõ quidã deſcẽdebat. ſ. Adam qz a glia paradiſi cecidit. ⁊ in exilium bui⁹ mũdi venit. ⁊ nõ noiatur. qz dic̃ Symon de caſſia. Digni nominari non ſunt qui ſe ad peccandũ diſponũt. qz ỏ libro vite delent̃ qui pctã ꝓficiũt. ꝑs. lxviij. Deleant̃ de libro viuẽtiũ ⁊ cũ iuſtis nõ ſcribãtur. quo enī nomĩe nuncupet̃ q̄ creatori rebellare diſponit. q̄ cenſebit̃ titulo q̄ a ỏo diuoꝝtiũ querit. Symõ de caſſia. Caret dignitate nomis qui vult lege tartarea. Jõ nomẽ ꝙdidit dignitatis. ſ. vt filiꝰ dei diceret̃. qz ab ihꝛl̃m receſſit. retinuiſſet enim hoc nomẽ ſi ſtetiſſet. iuxta illud Mat. v. Bti pacifici quoniã filij dei vocabunt̃, ſic nos dicimur xp̃iani a xp̃o.

Sermo

Symon de cassia. Dignū est vt illū imitem cui⁹ noīe insigniā. ℞ nomē pdūt q ei⁹ mori bus ꝯdicūt. sic ⁊ adā ꝺr q̄i a deo ⁊ ñ noiaī. iō qr descēdebat ab ihrlm. i. a visiōe pacis. Hā in statu inocētie triplicē habuim⁹ pacē. Pri mo tpalē. Baruth. iij. Si in via dei ābulas ses bitasses vtiq; in pace sup terrā sz nūc nō Job. xx. qs restituit ei ⁊ pacē būit. q. ꝺ nullus Scōo spūalē. puer. iij. Oēs semite ei⁹ paci fice. sz iā nō. de q̄ ps. xxxvij. nō ē pax ossibus meis ⁊c. Et ysa. xlviij. Nō ē pax impijs dic dñs. sz ipleī illō ps. xiij. Cōtritio et infelici tas in vijs eoꝝ ⁊ viā pacis nō gnouerūt Tercō pacē eternitatis. ad Hebr. iij. Pax dei q̄ exu perat oēm sensū custodiat corda vrā ⁊ itelli gētias vrās sz nūc nō. de q. ij. palip. xv. Nō erit pax egrediēdi nec ingrediēdi. ⁊ hic adā de scēdebat ab ihrlm in iericho. i. in mutabilitatē H Reuera mutabil⁹ fact⁹ ē. psidera eius priorē dignitatē in q̄tuor. Prio creatus est indeceptibil⁹ rōe. Scōo malterabil⁹ passiōe. ter cio imortal⁹ duratōe. q̄rto eqpabilis platiōe. Dico prio adā creat⁹ erat indeceptibil⁹ rōne Geñ. i. Faciam⁹ hoīez ad ima. ⁊ sili. no. non in silitudīe corpis: sz aīe ⁊ potētiaꝝ ei⁹. i. me morie. intellect⁹ volūtat⁹. ⁊ sūt potētie vnius substātie. sic pr ⁊ filij ⁊ sc. mēoria erat tenax. intellect⁹ pspicax. volūtas efficax. in mēoria id q̄ voluit potuit ñ obliuisci. intellect⁹ potēs erat nō decipi. volūtas potēs erat ñ ꝓpelli nec inclīari. nūc vo mēoria facta ē labilis. intelle ctus vmbratil⁹. volūtas instabil⁹. Idcirco Ge nes. iij. Adā vbi es. i. vbi mēoria volūtas ⁊ intelligētia. ⁊ Job. xxviij. Uñ ḡ lapia venit: et qs ē loc⁹ intelligētie. Eccs. vij. Deꝰ crea uit hoīem rectū ⁊ ipe se infinitꝫ inuiscuit q̄stio nib⁹. Scōo creat⁹ ē hō inalterabilis passiōe tam innata q̄ illata. ꝓpetuebat enī eū fruct⁹ ligni vite. nā potuisset nō mori. vt dic mgr in. ij. di. xix. Non ledi. nō pati. nō turbari. nō infirmari. nūc aūt descēdit ab ihrlm. ⁊ ipletū est in eo illō ps. cxliij. Hō vanitati sīlis fact⁹ est ⁊c Tercō creat⁹ ē imortal⁹ duratōe. Geñ. ij. Inspirauit in faciē ei⁹ spiracl'm vite. ⁊ fa ctus ē hō in aīam viuentez. Magister in. ij. dist. xix. i. vitam corpi dantē. sic q̄ posset nō mori. nō infici. ñ interfici. nihil enī amitteret nisi deū ꝓderet. Si enī aīa deo subesset semꝑ corpori suo pesset: qr nō fuisset pena sepatōis nisi pcessisset culpa trāsgressionis. Nūc vo descendit Job. xiij. Hō natus ex mliere ⁊c. Ham scribit. ij. Re. xiij. Oīs morīs ⁊ q̄i aq̄ dilabim̄ in terrā. ⁊ ad Heb. ix. Statutū est oībus homib⁹ sel mori. Quarto creatus est equipabil⁹ platōne. quia oīs creatura fu it creata ad sibi obseq̄ndū. ꝺ q̄ ps. viij. Oia subiecisti subpedibꝰ eius. et Ecci. xvij. Deꝰ dedit ptātez boī eoꝝ q̄ sunt sup terrā. poluit timorē illius sup oēm carnē. Sz nūc descen dit. vñ Aug. de ciui. dei. Nunc terrēt te for tes fere. vastāt te bestie. infestāt mīsie. insidi antur ꝺmicī. inuadit hō hoīem. vt ꝙqrit Salomon Eccs. viij. Interdū dñaī hō hoī in malū suū. Uñ enī venit tam cōtumeliosa subiectio nisi qr hō noluit subesse deo. idō pt ei dici illō Hiere. ij. Leua oculos tuos ⁊ vi vbi nunc ꝓstrata sis. O Reuera hō de scēdit sic scribit Eccī. xl. Occupatio magna creata ē oīmbꝰ hoībus ⁊ graue iugū sup filij os Adam a die exitus de ventre mris eoꝝ vsq; in diē sepulture. ⁊ sic descendēdo inci dit in latrōes. i. in misias pñtis vite. Et no tanī hic q̄q; mala in q̄ incidit hō ꝓ pctūm. Primū est amissio interne quietis q̄ est q̄si paradisus spūalis. De q̄ Seneca. Nō est ma iorꝫ mōr leticia q̄z tranqlla ꝓscia. banc hō pdidit. Scōm malū ē defectus oīm bonorū qd notaī ibi. in iericho. qd interptaī defe ctus. qr nunc oībus indiget. ⁊ aliunde cū la bore cogit medicare. vtpute victū a terra. ve stimētū ab animalib⁹. admiculū a iumētis Juxta illd poeticū Ouidij de arte amandi. Uestes q̄s geritis sordida lana fuit. Unde increpat dñs iactātiam diuitiaꝝ hui⁹ mundi. Apoc. iij. Dicis qr diues sum ⁊ locupletat⁹ et nulli⁹ egeo. ⁊ nescis qr tu es miser ⁊ mi ſa bilis paup ⁊ cecus ⁊ nud⁹. Deñ. Si quē ve re vis estimare nudū inspice patrimonium honores. diuitias: ⁊ alia fortune bona. nunc vo nudus est. Tercū est oppssio maloꝝ spi rituū qd notaī ibi. incidit in latrōes. i. in po testatē dmonū ꝓ sensū ꝓprū. Job. xix. Si mul venerūt latrōes eius ⁊ fecerūt sibi viaz p me. qr qui primū pntē inuaserūt. etiā totā posteritatē inuadūt Et dicūt latrōes a latē do ꝓpī inuisibilitatē nocturnā. vñ ps. ix. In sidiaī in absc̄dito q̄i leo in spelūca sua. Itē quia inuestigāt occulta nīa. Unde Abdias

Quō scrutati sunt Esau. iuestigauerūt absco
dita eius. Quartū ē omissio gtuitoꝝ bonoꝝ:
qđ notaꝫ ibi. q etiā đspoliauerūt eū. s. vestimē
tis grē ⁊ innocētie ⁊ imortalitatꝭ. q tē erāt. s.
posse ñ mori. qz mō nēo ē qui viuit ⁊ ñ vide
bit mortē. vt dē ps. lxxxviij. ⁊ Treñ. i. Ma
nū suā misit hostꝭ ad omia desiderabilia eius
Hinc ē q q̄rēte dño adā nudū se eē q̄ritur
Geñ. iij. ¶ Nā sic ait. b. Bern. q̄ttuor
đtutibꝫ fuit indut⁹ in exordio sue creatōis.
Pria fuit misericordia q̄ dirigebat eū tāq̄ peda
gog⁹ ⁊ fuabat vbiq̄. hāc amisit mlr cū exau
dit in ꝓcupia sua. vt nec sibi nr̄ viro nec filiꝭ
ꝓceret vniuerꝫ. Silr amisit adā cū maiesta
ti dine mulierē obiecit: q̄ p⁹ tergū ei⁹ volēs
declīare sagittā. d. mlier dedit mihi ⁊ come
di. Secda vtus fuit vitas q̄ tāq̄ eruditor i
struebat vt ī agnitōꝫ sūme ꝓduceret vitatꝭ.
hāc amisit mlr cū pl⁹ ꝑenti q̄ deo credidit
mēdaciū suadēti. silr ⁊ Adā vbi culpā erubu
it ꝓfiteri. Tercia fuit iusticia q̄ regebat eum
vt sapiēs essꝫ ne faceret malū. hāc hō amisit
cū Eua ꝑētis Adā mlierꝫ voci obediuit po
ti⁹ q̄ dine. Quarta fuit par q̄ fouebat ⁊ de
lectabat eū. cū nec int⁹ pugne nec fortis eēnt
timores. hāc hō amisit ꝓtin⁹ cū peccauit. qz
nō ē pax impijs dic dñs Isa. xlviij. Ufi sta
tim fugierūt a facie dñi qz legē sentiebāt grīā
in mēbrꝭ suis. Nasi itaq̄ vestes recupare nō
valuit nisi xp̄s sua amitteret indumēta. sicut
enī viuificari in aīa nisi interuenīte corpali
morte nō potuit. ita nec reuestiri siñ spoliatō
ne ipius. Ufi ⁊ in q̄ttuor ptes dñi diuisa sūt
vestimēta. vl latrones sunt vicia tanq̄ satel
lites magni latroīs. qbo ille magn⁹ pdo tra
didit boīem spoliādū. Superbia nāq̄ abstulit
homī palliū būilitatꝭ. de q. iij. Re. xix. Ope
ruit Helias vltū suū pallio. Invidia abstulit
boī tūicā lōganimitatꝭ. de q̄ Geñ. xxxvij. Fec
ei tūicā polimitā. Auaricia abstulit ei bursā
largitatꝭ. de q̄ Ecci. xvij. Elemosina viri q̄si
facculus cū ipo. Ira abstulit ei baltheū fortī
tudis. ō q̄ Geñ. xlix. Gad accinctus ꝑliabit
añ eū. Accidia ei abstulit camisiā interne io
cūditatꝭ. de q̄ ꝑcepit dñs Moysi Exo. xxviij
vt faceret Aaron lineā structā. Gula abstulit
ei calciamēta de pedib⁹. de qbo Exo. xij. Cal
ciamēta bēbitis in pedibꝫ. Luxuria abstulit
femoralia castitatꝭ. ō qbo Exo. xxviij Facies
filiꝭs Aaron feminalia linea vt opiāt carnē
turpitudis sue. Q Quītū est vulnera
tio siue debilitatō bonoꝝ naturaliū. qđ notaꝫ
⁊ plagis impositꝭ abierūt. Homī nanq̄ nudo
in q̄libet mēbro facile ꝑt vuln⁹ infigi dū vul
nerata est aīa in rōne ꝑ ignorātiā. in mēoria
ꝑ obliuionē. in volūtate ꝑ malicīā. Ufi Isa.
i. Omne caput lāguidū. l. a libo arbitrio qđ
torpet a bono. ⁊ oē cor merēs. l. a rōne q̄ ebes
est ad oē ꝓsiliū. A plāta pedis vsq̄ ad vticē
nō ē in eo sanitas. qz vbiq̄ feruet ꝓcupiscen
tie malū vt ñ bēat in nob iā noua plaga locū
Eruerūt q̄z illi oculos itelligētie. Ufi ps. xxx
vij. Lumē oculoꝝ meorū ⁊c. Precidert eē au
res obedientie ⁊ nares discretōis. iuxta illud
Ezech. xxiij. Nasum tuū ⁊ aures tuas ꝑsci
dent. Mutilauerūt linguā diuīe laudis. ps
xxxviij. Obmutui ⁊ silui a bonis. Amputa
uerūt q̄z man⁹ bone opatōis ⁊ pedes stabili
tatis. iuxta illud Judicū. i. Septuaginta re
ges amputatis manuū ac pedū sūmitatibus
colligebāt sub mensa mea cibꝝ reliq̄as. Fo
derūt eē lat⁹ fraterne dilectōis. Hiere. ix.
Unusq̄sq̄ se a ꝓrio suo custodiat. ⁊ in oī fra
tre suo nō bēat fiduciā. Vulnerat⁹ eē est ex
teri⁹ in capite ꝑ superbiā. Juxta illō ps. lxxxij
Qui odert te extulerūt caput. In oculi ꝑ inui
diam. iuxta illud Nusq̄ recta acies sz videt
ingratus tabescitq̄ videndo successus boīm
Mat. xx. An oculus tu⁹ neq̄m ē q̄ ego bonus
sum. Ufi berñ. Quid ē inuidere nisi male vi
dere. In dentibꝫ ꝑ irā. Act. vij. Stridebāt
dentibꝫ in eū. ps. cxi. Pector viōbit ⁊ irascer
⁊c. In corde ꝑ tristiciā. Eccī. xxv. Omnis
plaga tristicia cordis ē. In manibꝫ ꝑ auaricī
am. Mat. xij. Ecce hō manū bñs aridā. In
ventre ꝑ gulā. i. Cor. vi. Esca ventri ⁊ vēter
escis. de⁹ aūt ⁊ hūc ⁊ has destruet. Philip.
iij. Quoꝝ deus vēter est. In renibꝫ ꝑ luxu
riam. ps. xxxvij. Lūbi mei impleti sunt illu
sionibus. Treñ. iij. Visit in renibꝫ meis fi
lias pbaratre sue. q aūt abierūt innuit q̄ dia
bolus postq̄ vlnerat boīem aliq̄ vicio rece
dit ad tps vt inficiaꝫ tot⁹ in eo vt demuz ve
niens liberius in aliud vicū trahat. Unde
Osee. vij. Quemit paululū cuitas a ꝓmix
tione fermēti donec fermentaret totū. ⁊ ita
q̄ aliq̄n cessat infestatio tēptatōis caliditas
est temptatorꝭ ⁊ non victoria homīs. Unde

Hiere.xxxvij. Nolite recipe anias vrās di/
centes. Eūtes abibūt ⁊ recedēt a nob cbal/
dei q̄ ñ abibūt. q̄ aūt sequit abierūt semiuiuo
relicto. hoc ē cū prius hō viueret vita. s. nasce
et grē nūc viuit tm̄ p̄ pctm̄ vita nature. ℟
Sequit de statu reuocatōnis. cū dr. Acci
dit aūt vt sacerdos q̄dā ⁊c. In sacerdote no
tat lex siue mīster legis. ⁊ in leuita pphete.
q̄ p legē ⁊ pphetas disposuit ad se de⁹ hoiez
reuocare. Et spāliter sacerdos iste fuit mo/
yses legislator. q̄si sacer dur ⁊ sacra docens.
De q̄ tria dicunt. Primū est q̄ descēdit ea
dem via. s. ad defectū. ñ solū pene sz ec culpe
Isa.xliij. Interptes tui p̄uaricati sunt ī me
vbi.glo. Moyses ⁊ Aaron ad aqs p̄dictōis.
Nūeri.xx. In q̄ notat infirmitas legis. q̄ lex
vt dr Heb.vij. Nemīnē ad pfectū adduxit
Scōm ē q̄ vidit illū. i. fecit illū videre vul/
nera sua. ⁊ ē mod⁹ locutōnis. sic. Gen.xxij.
Nūc cognoui q̄ timeas dñm in q̄ notat vtili/
tas legis q̄uis semiplena. q̄ ⁊ ñ nō curaret
tñ oñdebat pctā ⁊ cohibebat ea. ad Ro.iij. ⁊
vij. Per legē enī cognitio pcti. Et ad Gala.
iij. Cōclusit scriptura oīa sub pctō. Terciū ē
q̄ cito pterijt in q̄ notat breuitas observātie
legis. fuit enī vmbra siue figura future vitatis.
Heb.x. Umbrā hz lex futuroz bonoz nō ip
sam imaginē rez. Data enī sunt vt d. Amb.
infirmis in pedagogū. supbis in frenū. durz
in flagellū. pfectis in signū. Sīlr et leuita. s.
chorus ppbaz. q̄ p⁹ moysen venerūt lauciatū
p pctm̄ viderūt. sz nullo impenso auxilio per
transierūt ℣ Secūt de statu reconciliatōis
Samaritan⁹ aūt q̄dam iter faciēs ⁊c. Sa/
maritan⁹ iterptat custos ⁊ significat xpm. cui
dr Isa.xxi. Custos q̄ de nocte: custos q̄ d no
cte. q̄si dicerēt pctōres ad eū clamātes. o xpe
custos ppli tui q̄ liberasti nos de nocte culpe ī
primo aduētu p grām. cur nō liberas nos de
nocte pene in secōo aduētu p gl̄iam. ⁊ dixit cu
stos q̄ venit mane ⁊ nox. venit mīe ppspita
tis. ⁊ nox aduersitatis. Si q̄ritis me in aduer
sitate. q̄rite ⁊ in ppspitate. ⁊ quertimini malū
deserēdo. ⁊ venite bonū opando. Et sic dicū
tur ser b de xpo. Primū ē q̄ iter fecit. q̄ in
mūdū p icarnatōz sic ipe ait. Job.xvi. Exi/
ui a pre ⁊ veni in mūdū. Baruth.iij. Post
hec in terris visus ē ⁊ cū hoīb⁹ conuersat⁹ est
Et Hiere.xl. Quasi colon⁹ futur⁹ es ī terra
scz de patria celesti descēdens in pegrinatōz
huius secli. ⁊ q̄i viatoz declinās ad manēdū
ī ē transiēs de pplo iudeoz ad pplm gentiū
Scōm ē q̄ venit ad eū ⁊ secus eū p būane
passibilitatz assumptōz. Phil.ij. In sīlitudi
nē hoīm factus. Ubi dicit. Hominū ait. ⁊ ñ
hoīs. q̄ prim⁹ hō nec in carne pcti nec in sīli
tudine carnis pcti creat⁹ est. xp̄s aūt in vni
uersali hoīm mīsia ꝓfundi⁹ se īmersit. ne sī
tilis ille diabol⁹ magnū pietatis de p̄benderz
sacrm̄. Terciū est q̄ vidit eū p passiōis af
fectum. Unde ait Ezech.xvi. Trāsiēs p te vi
di te pculcatū in sanguīe tuo. Hinc etiā vul
neratus clamauit ad eū. Treñ.i. Uide dñe
et considera quō factus sum vilis. Quarto
appropinquit ad eū p passiōis ⁊ mortz susce
ptionē. ps.lxviij Uem in altitudinē marz. i.
sponte ascēdi patibulum crucis. vbi gustaui
amaritudinē mortis. ⁊ tēpestas dimersit me
scz feuicia ⁊ impetus iudeoz ad sīlitudinem
Jone quē cetus absorbuit. sz tercia die euo/
muit. Jone.ij. Quīto alligauit vlnera eius
p sacramētoz appositōem q̄bz q̄i q̄busdā fa/
scijs pctōz vlnera cohibent. Isa.xxx. Alliga
uit dñs vulnera ppli sui ⁊ pcussurā plage ei⁹
sanauit. Eccī.vi. Uincula illi⁹ alligata salu/
tis. infundēs oleū ⁊ vinuz. in oleo significat
misc̄ia q̄ generat spem. in vino iusticia q̄ co
gnoscit timorē. ⁊ iuste vtrūq̄ p̄iūgit ne spes
degeneret in p̄sumptōem. vt timor declinet
in desp̄atōz. ps.xxxiij. Dulcis ⁊ rect⁹ dñs. Sz
oleū p̄fert ⁊ supfert vino. q̄ mia superal/
tat iudiciū. Jac.v. Postpōit vinū. q̄ timor
p̄stantiu⁹ ē oīm. Eccī.xxij. Si non in timore
dñi tenuerit te instāter. cito subuertet dom⁹
tua. Bern. Infudit oleū meis visceribꝫ. infu
dit ⁊ vinū: sz min⁹ q̄ oleū. sic nēpe ꝓgruebat
meis infirmitatibꝫ. vt misc̄ia superaltaret
iudicō quēadmodū vino oleū supfert. Sex
to ponens illū in iumētū suū duxit ī stabulū
⁊ curā eius egit. ⁊ b iumētū fuit corp⁹ ip̄i⁹
Un dic ad p̄em ps.lxxij. Ut iumētū factus
sum apd te. q̄ sic dr. i. Pe.ij. Pctā nrā ipe
ptulit in corpe suo sup lignū. q̄ in nobis a
planta pedis vsq̄ ad vertice ñ erat sanitas.
totū enī corp⁹ p̄ter flagellis. spinis. clauis.
et lancea vlnerari p̄mīsit. vt sic liuore liuorē
vulnera vlnerib⁹ pius medicus. ppulsaret.
Stabulu⁹ est ecclia in q̄ reficiunt animalia

mansueta. Ñ ps.lxvij. Vialia tua bitabūt i ea. ℣ Sequit de statu pegrinatōnis. ℟ altera die scz post resurrectōem. s. in die glie post die mkie. quia ñ volebat diuti? i terra morari cū oportuit eū ad patrē redire. ꝑsum mato nre redemptōis ope. ꝓtulit duos de/narios. i. duo testamēta. ℟ dedit stabulario et ait: curā illi? habe. q? apl's ℟ eoz successo ribus claues ꝓcessit. cū ait Job. xx. Accipite spīm sc̄m quoz. remkitis pctā tc̄. vbi dic̄ glosa q? due claues sunt. s. discretio ℟ ptās ligandi ac soluēdi. bas mīstri ecclie dñt exercere circa curā sanctiati. s. pctōris ad deū conuersi discrete iudicādo diuersitates ℟ circū stātias pctōz. sic̄ dr Ecc̄i. xxv. Oēm plagā et nō plagā videbit cordis. i. discernet inter mortale ℟ ñ mortle. ℟ oēm nequiciā ℟ ñ neq/ciā mlier̄. i. discernet iné venīale ℟ ñ venīale quia ex hūana fragilitate ꝓcedit. ℟ oēm ob/ductū ℟ ñ obductū odientū. i. discernet iné vere ℟ simulatorie penitētes. ℟ oēm vīdictā et ñ vindictā inimicoz. i. discernet cui lenis sit pnīa inūgenda. Et notādū q? pīo agit de us curā pctōris culpam remouēdo. Deinō ꝑ mīstros absoluēdo ℟ pnīam imponēdo, vñ Job. xi. Ihe ꝑ se Lazar̄ suscitauit. deinō di scipulis soluēdum ꝓmittit d. Soluite eum ℟ sinite abire. In quo ꝓz q? inutiliter exbibet cura ministri nisi p̄ueniat cura dei. vñ Gre. Si discipuli lazar̄ mortuū soluerēt. fetētez magis oñderent ēē viuentē. Dñt etiā supero gare. i. sup bonā vitaz ℟ rectā doctrinā ad q̄ tenent opa ꝓfitioz addere. sic̄ apl's qui etiā a licitis abstinebat. d. i. Coz. x. Omīa mihi licent sz nō oīa expediūt. talibus reddz dñs mercedē labor̄ cuz redierit di. Euge fue bo ne ℟ fidelis. q? in pauca fuisti tc̄.

Dominica. xuij.

Sermo. cxlij

Nonne decem mūdati sunt. ℟ nouē vbi sunt. nō est inuent? q̄ rediret et daret gl'iam d̄o nisi hic alienigena Scribit Lu. xvij. et legit hodierna die pro euāgelicali officio ℣ Dicūt naturales. Infirmus volēs adipisci sanitatē debz hē tria. Primo dz sapiēti medico suū defectuz mānifestare. Ñ Ecc̄i. xxxviij. Fili i tna infir mitate non despicias teip̄m. q? altissim? de terra creauit medicinā. ℟ vir prudēs ñ abhor rebit eā vt dr ibidē. Dic̄ nāq̄ Boeci?. Si opus medicātis expectas opz vt vuln? de/tegas. Secdo p̄cepta medici dz seruare. q? sm Gre. seip̄m interimit q̄ seruare negligit medi ci p̄cepta. Tercia sanitate adepta dz regra/tiari medico. iuxta illd̄ poete. Bñficij mēor esto. Spūalr. Sic nos oēs infirmi. Ñ ysa. .i. Oīne caput languidum ℟ oē cor merēs. Idcirco querere dēm? sapiētē medicū. i. do minū deū. q? scribit Ecc̄i. xxxviij. A deo est omīs medela. huic debem? manifestare no/strā infirmitatē. iuxta illd̄ Isa. xlij. Narra si quid bēs ut iustificeris. s. sacerdoti loco dī De quo Aug. et hī de pe. di. i. Quē penitz. Quē penitz oīno peniteat ℟ dolorē lacrimis oñdat. repñtet vitam suā deo ꝑ sacerdotes. p̄ueniat iudiciū dei ꝑ confessionē. Ñ ps. xxx vi. Reuela dño viā tuā ℟ spera in eo ℟ ipe fa ciet. i. operabit sanitatē. ps. cij. Qui sanat oēs infirmitates tuas. Secdo requit vt p̄cepta me dici fuet. Ecc̄i. iij. Que ꝓcepit tibi de? illa cogita sp̄. q? scribit Ecc̄s. viij. qui custodit ꝓceptū nō experiet quicq̄ mali. sz bō faciēl vi uet in eis. Leui. xviij. taz hic in gra q̄ ibi in gl'ia. iuxta illd̄ Mat. xix. Si vis ad vitā in/gredi. mandata. Tercio sanitate adepta dz regratiari medico. Ñ Ecc̄i. xxxviij. Ho nora medicū ꝓpter necitatē. Vn dic̄ Cassio. sup ps. lxxvij. Nimis im,pbū ē bñficia cape et de ꝓceptis grās nō referre. Propt̄ quod apl's dicz. i. Thessa. v. Sine intermissione orate in oībus grās agite. hec est eiz volūtas dei. Vn sm Aug. ad aureolū. Nil melī? agō gerimus aut ore ꝓmimus aut calamo exprimimus q̄ vt deo grās agam?. ecōuerso dic̄ Bed. Nil ita displicz deo sic̄ ingratitudo q? ingtitudo est ventus vrēs siccās fontē pieta tis. Quales fuer̄t isti nouē hic mūdati quia xp̄o de beneficio sanitat̄ ingrati. ꝓpter qđ d. ibus: nōne decem mūdati sunt tc̄. ✠ In sūma euāg. duo innuunt. Prio supplicatō le ꝓpz ꝑ corpis sanitate. Secdo subiūgit ex auditio eoz ex mera pietate. primū pz in pn cipio. secdz ibi. q̄s vt vidit d. ite ℟ oñdite vos sacerdotibꝫ. De primo dicit. In illo tpe. sez feria sexta añ palmaz. cū dñs post suscitatōz lazari vltimā faceret viā in ihr̄lm. de q̄ dicit

P

Sermo

Dum iret ihs in ihrlm ābulabat p mediaz samariā ⁊ galileaz. Glo. dic. Samaria erat terra gentiū. Galilea vo iudeoz. trāsibat p mediū vtriuscz regiōis ad dēsignādū q̄ voluit pati p duob⁹ pplis. s. p iudeis ⁊ gentib⁹ de q̄ ad Ro. viij. p nob⁹ oīb⁹ tradidit illum. Dic. s. Tho. pte. iij. hoc est vez q̄ ad sufficientiā: nō aūt ad efficaciā. dic Theo. voluit etiā ideo ire p mediū vtriuscz regiōis ad designādū q̄ volut esse mediator q̄ vtrūcz coniungeret. de q̄ apls ad Ephe. ij. Ipe est pax nostra q̄ fecit vtracz vnū. ⁊ mediū parietem macerie soluens inimicicias. vnde. s. pli ad altez in carne sua. Tūc subdit. Cuz ingrederet quoddā castellū occurrerūt ei decez viri leprosi. dicit glo. Excludebant ab opidis ⁊ vrbib⁹ q̄i immūdi scōm legē Moysi. ⁊ tales simil habitabāt. sic hodie ōbet esse vt ē a pprobatū a iure. ⁊ hī de purificatōe p⁹ partū. ca. cū dicat aplus. vbi ōr q̄ leprosi dēbāt sil habitare a sanis sepati. ⁊ pprīā debent hre ecclīam. s. ne sani ab ipis inficiant. Hō tñ mō q̄ vir sanus mulierē leprosā vel mlr sana vir leprosus debita administratōe ⁊ piugali affectu nec defraudet vt d. Alexander tercius. ⁊ hī de coniugio leprosoz. Peruenit. ℣ Moralr. Per hos decem leprosos significant omēs in pctō mortali exītes. De q̄ haymo. Lepra inuisibil est q̄n varijs pctīs coinq̄nat conscia mā sic aliq̄ lepra est q̄ facit cadere vngues et destruit digitos manuū ⁊ pdū. sic pctūm mortale facit ineptos decē digitos. i. x. māda tra̅sgredi. De q̄ Amb. Pctīm est trāgressio legis dīne ⁊ celestiū inobedientia mādatoz Et mortle pctīm ppat lepre mlris de causis. Prīo q̄ faciē deturpat. scōo vocē attenuat. tercio si occultat crescit. q̄rto alios inficit. quinto a psortio sepat. Primo lepra faciē deturpat. scz pscie ⁊ pt de eo dici illō Treñ .iiij. Quō obscuratū ē aur mutatus ē color optim⁹. Mā pulcritudinē quā deus dederat maclat ⁊ deturpat. vt sic merito possz sibi dici illud Ezech. xvi. Abominabilē feci fili ōcorem tuū. ita vt impleat illō p̄s. v. Virz sanguinū ⁊ dolosuz abominabit dñs. itacz de⁹ñ vult eos cognoscere. dicēdo eis illō Matb̄ xxv. Amē dico vobis nescio vos. Rō psal. xiij. ⁊ lij. Abominabiles facti sunt in iniq̄tatibus suis. Scōo lepra vocem attenuat. sic fit peccatorib⁹ vt dñs deus vocē eoz nō acceptet. Vñ Eccī. xv. Nō est speciosa laus i ore pctōz: necz exaudiat eos. Isa. i. Cū mltiplicaueritis oratiōem nō exaudiā vos. manꝰ enī vre sanguīe plene sunt. i. crīmīe pctōrum. Psal. xv. Iniq̄tatē si aspexi in corde meo nō exaudiet dñs. Job. xx. Scimꝰ q̄ deus pctores nō exaudit scz inq̄ntū pctōres. sine ꝓtritione in malo ꝓposito pseuerātes. Tercio lepra si occultaī crescit. sic scōz Gre. Pctīm dum nō abluīt mor suo pondere ad aliū trahit. vnde fit ñ solū pctīm sz ei causa peccati. nam dū cogitatōi prave nō resistit. deīnō se quit delectatō. deīnde ꝓsensus. post hō opus malū orīt. vt ptz de Dauid. q̄ nō refrenans sensualitatē vidit mulierē Bersabee se lauātem: ⁊ puenit ad malā delectatiōem. deīnde ad opatiōem adulterij. post hō ad homicidiū. Ideo Aug⁹. Nullū pctīm adeo pūū q̄ nō crescat neglectū. Quarto alios inficit lep̄ q̄ est morbus ꝓtagiosus. ⁊ sic pctīm mortle. Vñ eccī. xiij. Qui tetigerit picē inquinabit ab ea. ⁊ q̄ ꝓmunicauerit superbiam. Jō puer. i. Fili mi si te lactauerīt peccatores ne acq̄escas eis. q̄ dic p̄s. xvij. Cū sctō scīs eris: ⁊ cū puer. pū. ppt q̄ scribit Nūeri. xvi. Recedite a tabernaculis impiorū et nolite tāgere q̄ ad eos ptinēt ne involuamini pctīs eoz. Vñ. xxij. q. iij. Quisq̄s. vbi dicit. Quō incorrupt⁹ poteris pmanere: q̄ corruptis sociaris. q̄ hī. xl. dist. c. Clerici⁹. Ad societatē requirit ꝓcordia moz. Unde poeta. De ꝓsorte malo fit mēs tua sepe egra Et. xxiij. q. iij. resecāde. Resecande sunt putride carnes: ⁊ scabiosa ouis a caulis ē repellenda: ne totus tomus massa corp⁹ ⁊ pecora ardeant. corrūpant. putrescāt. intereant. Quito lepra a ꝓsortio sepat. Vñ leuit. xiij. Leprosꝰ extra castra hītabit. ⁊ sic pctīm sepat a deo ⁊ ab āgel. Mat. xiij. Exībūt āgeli et separābūt malos ꝺ medio iustoz. sic prim⁹ angelus leprosus effect⁹ sepat⁹ est ab angel aliis mūdis. ij. De. ij. Si enī peccantib⁹ angelis nō pepcit dē. q̄nto min⁹ boī impio. sz dicet ei illud Isaie. xxvi. Tollat impi⁹ ne videat gl̄iam dei. nā scribit Apoc. xxi. Nō intrabit in eā aliq̄d coinq̄natū q̄ ipe est candor lucis eterne ⁊ speculū sīne macla ꝺi maiestatis. Sap. vij. Idcirco oportz vt sint mūdo corde q̄ deū

videbunt. Matb. v. ℣ Si igit̄ maclati sumus hac infirmitate. vicz lepza mortalis peccati. videam⁹ nūc de mō curatōis ⁊ mū dationis quō dēmus mūdari. Rñdet̄ ad sa nandū lepzā anie q̄ ad ℔ mēbz lex requrūt̄ Primo diuina illūinatio. scdo nr̄e volūtatz cū diuina ꝓformatio. tercio a pctis cessatō. qrto pctī vilitatis ꝓsideratō. quinto cordis deuo tio. sexto vocalis orō. Dixi ꝓio ad sanādā lepzā aīme req̄rit̄ diuīa illūinatō. Ūñ Gre. xvi. mor. Si lumē p̄ueniētis gr̄e nos non irradiaret. pfecto mēs nr̄a in pctō⁹ tenebr̄ obscura remaneret. ꝓpter qđ aplus mutat⁹ de pſecutore in ꝓdicatorē dixit. i. Corin. xv. Gr̄a dei sum id qđ sum. Hā scdm aug. Si ne gr̄a dei nec infantes nec etate grādes sal uari possunt. Jō saluator dic̄ Joh. xv. Sin mendil potestis facere. iō opt̄z ad sanandū lepzā aīe q⁹ Jh̄s ingrediat̄ castellū cordz̄ no stri p̄ gr̄ām mouentē libez arbitriū nr̄m ⁊ il luminantē tenebras cordis. Nam. d. Aug⁹. Gratia ē lumē aīe faciēs boīem pctī suum agnoscere. de q̄ gre. Quāto q̄s maiorē gr̄am recipit: tanto magis reꝑbēsibilē se cog̃scit ⁊ ad ad amorē inflāmat̄. Ūñ Crys. Nulli dubiū cū xp̄s ingredit̄ cor pctōris ⁊ inueit qđ suuz nō ē. s. pctm̄ destruit illō ⁊ plātat qđ suū ē. s. gr̄ām illūinantē p̄ cordis ꝓtritōem. Jō oīs qui peccauim⁹ sup arenā marz̄ nccē habem⁹ desiderare hodie xp̄z ingredi castellū cordis nr̄i ⁊ illūinare tenebras pctō⁹ p̄ suā gratiā et destruere edificiū diaboli. i. pctā. ⁊ plātare salubrē pn̄iaz dicēdo illō Gen. xxiij. Ingre dere bñdicte dñi cur foris stas. Scdo req̄ ritur nr̄ē voluntatis cū dīna ꝓformatio. Hā dicit Damasc. Aīmalia q̄ sunt liberi arbitrij sunt actuū suoz dñi. mō licz nos de⁹ illūinat p̄ ꝓuenientē gr̄ām. tñ bēmus liberū arbitriū illā inspiratōem suscipe vel spnere. vt hē de pen. di. ij. Cetez. Liberi arbitrij nos ꝓdidit deus. nc ad virtutē nc ad vicia nccitate tra bimur. alioq̄n vbi nccitas nec corona ē. Hā scdz Richd. Gr̄ā bz se ad libez arbitriū sicut sessor ad equū q̄ licz pūgat ipz. si tñ nō vult ire cadit sub ipo. ⁊ sic dō si non vult libez ar bitriū ꝓformare deo manet i pctō. Richar. Sic̄ caput regit totū corp⁹. sic libez arbitriū ꝓpus: q̄ opt̄z libez arbitriū ꝓformari dīne v luntati. Aug. Sicut nō p̄t corp⁹ viuere nisi vnīat̄ aīme. sic nec aīa nisi deo p̄iungat̄. i. cō formet̄. ⁊ tangit̄ ibi. occurrerūt ei. i. se cōfor mādo inspiratōi. Jac. iiij. Appropinq̄te deo ⁊ appropinq̄bit vobis. Aug⁹. Semp p̄sto ē gr̄ā si ñ fuerit repulsa. s. reluctētie. Ad Ter cio req̄rit̄ a pctis cessatio. ⁊ tāgit̄ ibi. steterūt sic pctōz dz stare. i. a pctis cessare. Eccl. ij. Fi li accedēs ad seruitutē dei. sta. i. cessa a pctis vt dixit ibs palitico Job. v. Ecce sanus fa ctus es. iā noli peccare ne deteri⁹ tibi aliq̄d p̄tingat. Sil̄r Joh. viij. dixit mulieri adul tere. Vade ⁊ iā ampli⁹ noli peccare. nā qui nūq̄z vult cessare a pctis ꝓmittit blaspbemiā in spm̄s. cui neq̄z in boc mōdo neq̄z in futuro dñs remittet. Hā dic̄ Aug. i li. ō pnīa. Qui sp plen⁹ iniq̄tate sp sin̄ charitate torq̄bit̄ sin̄ fine. ⁊ Gre. Voluissent impij si potuissent si ne fine viuere vt possent sin̄ fine peccare. iō ad magnā iusticiā iudicis p̄tinet vt nunq̄m careat supplicio in futuro qui nūq̄z voluit ca rere pctō in p̄nti seclo. idcirco sta. i. cessa: qz deus ñ acceptat opa tua in pctis pacta. Ūñ Pius papa de pse. di. v. Nichil. Nihil eiz pdest bō ieiunare. orare ⁊ alia religiōis bo na agere nisi mēs ab iniq̄tate. ⁊ ab obtrecta tionib⁹ lingua cohibeat̄. Quarto req̄rit̄ pctī vilitas ꝓsideratio. ⁊ notat̄ ibi. steterūt a lōge qz verecundātes de imūdicia. ⁊ sic pctōz dz ꝓsiderare. q̄z imūda sunt vicia sup oēm cor palem imūdiciā. nā corpalis immūdicia fetz tm̄ ad eos q̄ ppe sunt. immūdicia aūt spūal pctō⁹ nō tātū fetet ad angelos dei circa nos sz vsq̄z ad altissimi dei aspectum. Ūñ Hugo in li. de bono pscie. Tolerabilioz ē canis pu tridus in ꝓspectu boīm q̄z aīa pctōris in cō spectu dei ⁊ angelo⁹. Hoc ꝓsideras Senec. dicit. Si scirē deos ignoscituros ⁊ domīes ignoturos adhuc peccare dignarer ꝓpter peccati vilitatē. Jō Aug. ⁊ hē de pe. di. i. quē penitz. Quip vos peccastis p̄ vos erubesca tis. Erubescētia eiz ipa magnā bz ptē remis sionis. Richd. Quāto erubescētia maior. tan to in oculi di clarior. Eccl. iiij. Est ꝓfusio ad ducēs gl̄am ⁊ grām. Hā ſm aug. Erubescē tia ō pctō mag̃ est pena. ⁊ facit boīem dignū dei misericōia. Quinto est cordis deuotio. ⁊ tangit̄ ibi: leuauerūt vocē. s. p̄ deuotōz in altū dīne pietatz̄. sic pctōr clamare dz ad dēm cuz deuotōe būili. Hā deuotō est magn⁹ clamor

Sermo

in auribꝰ dei: ita ꝙ vsqꝫ ad celū ꝓtenditur Exo.xiiij. Quid clamas ad me dictū ē moy si ḋñs clamauit. hz cordis deuotōe loqbaī. sīr Anna. i. Re. i. Anna loqbaī in corde suo. tā tūqꝫ labia eius mouebāī. ⁊ vox penit⁹ nō audiebaī. Estimauit ḋz eā Hely temulētaz. dixitqꝫ ei. Vsqꝫq ebria eris: digere paulīsper vinū quo mades. Rñdens Anna. nequaq̄m inq̄t dñe mi. nam mīr infelix nimis ego sum ⁊c. Tunc Hely ait ei. Vade in pace. ⁊ deus isrl̄ det tibi petitōnem tuā quā rogasti eum. Et factū ē p⁹ circulū diey ꝙcepit anna ⁊ peperit. vocauitqꝫ nomē ei⁹ Samuel. qz deo tio est feruida mētis in dū directō. Sic ille ve clamat ad xp̄m ḋ toto desiderio ⁊ tanto nūc querit celestia q̄nto pri⁹ terrena ꝙcupiuit. Hoc ꝙcupiunt Aug. dicēs. O si possem excitare boies ⁊ excitari cū ipis vt tales essemus amatores vite ꝑmanētis. q̄les boies mūdāi amatores sūt b⁹ vite fugiēt̄z Jō legīt in vitas patr̄z: ꝙ abbas Pambo vidit mīerē theatricā in alexādria ornatā ⁊ fucatā fleuit valde. ⁊ alijs interrogantibꝰ cām flet⁹ Rñdit. Fleo qz nō habeo studiū placēdi deo q̄le ista hz ad placendū boibꝰ ⁊ mūdo. Idcirco dicam⁹ cū ps. xxxvij. Dñe añ te oē desiderium meū. Greg. Aime vba sunt desideria. ⁊ Aug. Si lingua taceat ḋ desiderat corde clamat. Aug. ad ꝑfectos religiosoꝝ Nō clamor sed amor sonat in aure dei. Certo est vocalis orō ⁊ deuota ac feruēs. o q̄ feruēter desirabāī isti decē leprosi mūdari a lepra corporali. mīto magis pctōres a lepra spūali. dicē do cū ps. l. Cor mundū crea in me deus ⁊c. Nā pura orō est pctoꝝ purgatio. Mat. xviij Serue necꝫ oē debitū ⁊c. Eccl. xxi. Fili pec casti nō adijcias itez. hz de pristinis depcare vt tibi dimittaī. ꝓpter qd docet Jhs. quotiens hō tangīt vicio totiēs dz subsequi orō. B Dz. d. q̄lis fuit eoꝝ orō. Rñdet prio fuit dulcis ⁊ potentialis. scdo būilis ⁊ obediētialis. tercio mitis ⁊ spūalis. q̄rto cōis sine generalis. Dico prio fuit dulcis. qz a dulci noīe inceperūt. de ḋ noīe Berñ. dic Jbs est mel in ore: ubil⁹ in corde: ⁊ melos in aure. Itē fuit potētialis. qz ab hꝰ petenti noīe incepit orare in q̄ oēs debem⁹ saluari. Joel. ij. Omis q̄cunqꝫ inuocauerit nomē dñi salu⁹ erit Et Act. iiij. Nō est aliud nomē sub celo datū hoibus. in quo opteat nos saluari nisi in nomīe Jhu. in ḋ vt dr Phil⁹. ij. flectit oīe genu celestiū terrestriū ⁊ infer. Nā ꝙ potentia hui⁹ noīs ꝙersus ē Dionisi⁹ ad fidem sicut refert Ygē in hist⁹ijs sup Act. aplorum. Contigit q̄ndā cecū cora Paulo ⁊ dyonisio trāsire i athenis. Dixit dionisi⁹ paulo. Si dixeris in noīe Jhu vide. et si videbit ego credā statiz: hz ne vtar magicis verbis. ego scribā tibi formā vbox ī hac forma. In noīe Jhu xp̄i nati de vgine. crucifixi. mortui. qui resurrexit ⁊ ascēdit in celū vide. Cui paulus vt suspicio tollat. dic ꝙ te ista vba ⁊ videbit. ḋ facto ḋ fuerat cec⁹ vidit. et Dyonisius ꝙersus ē. ecce potētia hui⁹ nominis. De cūdo: orō eoꝝ fuit būilis et obediētialis. ⁊ notat ibi. ꝑceptor volētes ei obedire. qz ꝙgnouerūt ptātem dīnitatis. et sic nos ps. xxxvi. Subdit⁹ esto dño et ora eū. Crisi. Quid postulas qd ꝓmisit si nō facis qd ꝓmisit. Dicē enī Aug. in li. de ope mōachoꝝ. Citi⁹ audit vna orō obediēt̄z q̄ x. milia ꝙemptoꝝ. gregori⁹ i mor. Obediētia victimis iure ꝑponit qz ꝙ victimas aliena caro. ꝙ obediētia ꝓpria volūtas mactat. Heb. xiij. Obedite ꝑpositis vr̄is. Gre. Si obediētes fuerit⁹ ꝑposit⁹ deus obediet oratiōibus vestris. ecci. xv. Orō būilis antis se nubes penetrabit. Tercō fuit mit̄z et spūalis. et tangīt ibi. miserere. qz non petierūt pecuniā vt alij. hz dei misericōiā et virtutem. q. d. nō sprenisti Mariā lacrimantem nō chananeā supplicantē. nec publicanū. nec Mathei⁹ in theoloneo sedentē. qz tu es fōs pietatis. qui dixisti Mat. xi. Venite ad me omēs qui laboratis ⁊ onerati estis. et ego reficiā vos. Et tu venisti medic⁹ de celo dicēs Mat. ix. Nō est opus valentibꝰ medic⁹. sed male bñtib⁹. idcirco miserere nr̄i. Quarto orō fuit generalis. et tāgīt ibi. nr̄i. ecce vnitas orōnis. qz ꝙ oibus simul orauerūt. nō dicūt mihi hz nostri. sic hō in generali ñ dz tm̄ ꝙ amicis sed eī ꝙ inimicis orare. Mat. v. Orate ꝙ psequentibꝰ et calūniātibꝰ vos: et ñ. tm̄ ꝙ se sed etiā ꝙ alijs. i. Pe. iij. Oēs vnanimes estote in orōe. Crisi. Pro se orare est necessitas. ꝙ alio fraternitat̄z charitas. sed dulci⁹ ē afi deū orare ex charitate q̄ ex necessitate. Hbs. Bonum de q̄nto ꝙmuni⁹ de tāto diuini⁹. Ideo Jac. v. Orate pro inuicē vt saluemini.

¶ Dixi scdo subiungit eruditio eoꝝ ex mera pietate. d. quos vt vidit oculo scz misericordie dixit eis. ite ⁊ ostendite vos sacerdotibus. Sz. d. qre eos fec sacerdotib ostendi. Rñdet q quadruplici de cā. Primo ne iudei eū trāsgressorē legis iudicarēt. qz scriptū ē Leui. xiij. plaga lepre si fuerit in hoīe adducet ad sacerdotē ⁊ videbit eū. sz xps nō venit legē soluere sz adimplere. Mat. v. iō istos leprosos iubet ad sacerdotes ire. vt ipi experientur si eēnt mundati an nō. Et etiā postq̄ mūdati erant vt p eis offerrēt sacrificiū vt erat ordinatuz in lege. iuxta illud qđ saluator dicit Matth. viij. Vade inqt ⁊ ostende te sacerdoti. ⁊ offer munꝰ tuū qđ pcepit Moyses in testimoniū illis. Secdo vt sacerdotes cogerent laudare miraclm. ⁊ vt xps ostenderet se esse maiorē virtutis q̄z lex in eo q mūdauit lepraꝫ quā lex ⁊ sacerdotes mūdare nō poterāt. Tercō vt sacerdotes honorare doceret. iuxta illō Eccl. vij. Honora deū ⁊ honorifica sacerdotes et purgā te cū brachijs. da eis ptē sic mandatum ē tibi. Nā xps ꝺ fec. xi. q. i. sacerdotib? Quid igit miꝝ si illos vrā pietas dignet honorare qđ in suo eloquio honorē tribuens. eos aut angelos aut deos ipe etiaz appellat deus. sic ⁊ nos eos honorare dēmus. qz dic aplus. i. Thi. v. Qui bñ psunt psbiteri duplici honore digni bēant. ⁊ ñ solū illis sz ec si mali sunt. Nam dr. xij. dist. dns. Dns nr Jhs xpc rex ⁊ iudex ⁊ deꝰ nr vsq̄ ad passionis die fuauit honorē pontificib ⁊ sacerdotibus. q̄nus illi nec timorē dei nec agnitōem xpi seruassent. Quarto misit leprosos ad sacerdotes nobis in exēplū vt leprā pcti debitorem? eis ostendere in pfessiōe. Vñ dic Symō de cassia. Cū deꝰ factus ē hō instituit vt hoī notificarent pctā loco di. ppt qđ dic Amb. in li. de paradiso aīe. ⁊ dr de pe. di. i. Nō pōt. Non pt quisq̄ a pctō iustificari nisi pctūm fuerit añ pfessus. naz sola ptritio nō sufficit si pfessio ptēnit ⁊ haberi pt. Idcirco pfessio ꝺ figurat. sz Joh. ix. instituit cū dixit saluator Accipite spūm sctm q̄z ꝛc. Jō Eccl. iij. Pro anima tua ne pfundaꝝ dicere vez. est enī cōfusio adducēs pctūm. ⁊ est pfusio adducens gr̄iam ⁊ grām. Jō būilia psbitero aīam tuā vt in eodē capō dr. Tūc subdit. dum irent mundati sunt. s. ex obedientia ⁊ vide. Unus autē ex illis vt vidit qz mūdatus ē. regressꝰ est. s. mēoz bñficij. cū magā voce. i. magno desiderio magnificās deū. Et cecidit in faciez añ pedes ei? grās agēs. ⁊ potuit dicere cum ps. lxviij. Laudabo nomē dei cū cantico. et magnificabo eū in laude. ⁊ hic erat samaritanus. q grās egit nō solū de mundatōe: sz etiā de plagatōe. nobis in exēplū q in ꝓspis ⁊ in aduersis grās agere dēmus. Nā scribit eccs vij. Melior est ira risu. i. plus placz deo gratia q̄z actio in aduersitate q̄ ꝓsperitate. Sic fecit Job. c. ij. Si bōa suscepim? de mānu dñi mala aūt q̄re nō sustineam?. ⁊. c. i. dns dedit dns abstulit: sicut dño placuit ita factū ē: sit nomē dñi bñdictū. Dicam? igit cū ps. xxxiij. Bñdicam dñm in oi tpe. s. ꝓspis et adversis. sic fecit Gre. vt hr in ca. xxi. q. v. si episcopoꝝ. Sz q epi mei me despiciant ⁊ ꝺ me refugiū ad seculares iudices hēant oipotenti deo grās ago pctis meis deputo. Tūc subdit ingratoꝝ reprehensionē dicēs. Rñdēs ihs dix. t. Nōne decē mūdati sunt ⁊ nouem vbi sunt sz q nō referūt gtes. nō ē inuētus q̄ rediret ⁊ daret gl̄iam deo nisi ꝺ alienigena. In hoc fuerūt valde reprehēsibiles illi nouē qui erāt israhelite. de q̄z pplo erat ihs. q̄ recepissent ab eo bñficiū et nō sunt ei regratiati. Et fuit figura q gentiles futuri xpiani deberent esse grati xpo de mūdatōe lepre pctī facta p eius passionē. et iudei ingrati: vt impleret illud ps. lix. Mihi alienigene subditi sunt. ¶ Pro q sciendū. q pctūm ingtitudis multū displicet deo. de q Bern. sup cantica. Nil ita displicet deo sic ingtitudo. Nā ingratitudo est inimica aīe. extermiatio meritoꝝ. dispsio virtutū. pditio beneficioꝝ siccās fontē pietatis. Jō Hug. de sacrāmtis. pte. ij. Quanto maior grā datꝰ. tanto nequior ingtitudo ꝓbatur. Jō apls. i. Thes. v. In oib? grās agite Et ad grāz actiones inducūt nos tria. Pri mū est sacra scripta. Tbob. iij. Omni tpe benedic deū. Qua dic Aug. in li. pfess. Vere felix esset. q diuine laudi sp insistere posset. Secōm incitās nos ad grāz actōez est omis creatura. superiores vt angeli. De q̄bus Apocalipsis. iij. Nō cessant die ac nocte clamare dicētes sanct? sctus sanctus ꝛc. Itē medie creature De q̄bus Dan. iij. Bñdicite oīa opa dñi dño: benedicite mōtes et colles dño. bñdicite

vniuersa germiantia ⁊c. Haz creature bñdi cunt in lꝰ dñm qꝫ tenẽt cursũ ⁊ motũ eoꝝ terra fructus fert arboꝛes in altũ ferẽdo. Sed heu pctoꝛ obticet laudẽ ỽi. ij. Thi. iij. Erũt in nouissimis diebꝫ hoĩes seipos amãtes. ingrati ⁊c. vt implereť illó ps. cv. Obliti sũt deũ q saluauit eos. Gre. de talibꝫ. Viꝝ est qꝫ hõ deũ nõ sp laudat cũ oĩs creatura ad deuz laudandũ sp inuitat. Terciũ incitãs nos ad grãꝝ actionẽ. est nostra ꝓpria natura. nã deꝰ in coꝛpe bũano tot dedit mẽbꝛa vt dicũt phi sici qt sunt dies in ãno. vt ex hoc rõnali instituto informeñ qꝫ nulla dieꝰ transeat siñ laude diuina. g cũ qs mẽbꝛa ꝓspicit recoꝛdari dz dei ⁊ studeat grãs agere ei. ideo ad Colo. iij. Oñe qcunqꝫ facitis in ỽbo aut in opere ⁊c. grãs agẽtes deo ⁊ pñi p ipm. Sic homo posset mereri in oĩb⁹ actibꝫ suis. qđ feť qui dã frater mõach⁹ cisterciẽñ. cui⁹ ỽtute mlti saluabanť infirmi. maxime ex ꝓtactu vestimẽ toꝝ eius. Qui cuz interrogareť ab abbate q esset ỽtus miraculoꝝ. Rñdit. nõ pre ceteris fratrib⁹ laboꝛo ieiuno vl oꝛo. sed vnum scio qꝫ ertollere me nõ pt ꝓspitas nc frãgere aduersitas. cui abbas. ñ te turbat qꝫ miles q dã nup ꝑdat⁹ ẽ nrãm grangiã. rñdit. Nõ. totũ enĩ deo ꝓmitto. si modicũ habeo cũ grãꝝ actõe recipio. si mltũ itez grãs agoꝛ ⁊ cognouit abbas qꝫ ỽtus tãtoꝝ miracloꝝ essz amoꝛ dei. ⁊ pacia in aduersis. ⁊ ꝓtẽptus rez.

De eadez dominica

Sermo. cxliij.

Factuz est vt iret Ihs in ihrlm. occurrerũt ei decẽ viri lepꝛosi. Lu. xvij

Ihc Iustice. xps p suũ coꝛpalem transitũ docz nos trãsire ad celestẽ ihrlm. i. ad eternã felicitatẽ. Haz xps in suo coꝛpali transitu tria fecit. Prio trãsiuit de loco. scz de finibꝫ gentiliũ. scdo ibat p mediũ. s. samariam ⁊ galileã. tercio ad terminuz. s. ihrlm. Sic in trãsitu spũali ad visionẽ eterne pacis ad supnã felicitatẽ: qđ ihrlm sonat tria debemus facere. Prio trãsire de vicijs ⁊ malꝰ moribꝫ. ad qđ nos dñs hortať p ysaiã. lij. Exite scz de medio maloꝝ. exite. s. ỽ vicijs. imũdũ nolite tãgere. ⁊ nolite vltra peccare mortlr. qđ ẽ tangere imũdũ. Vñ Gre. in. i. moraliũ Non pñt esse acceptа opa deo q maloꝝ admixtõe maculanť. g optet nos prio recedere a malo. Secđo transire per mediũ ỽtutũ ⁊ facere bona. In his enĩ duobꝫ psistit omis moralis iusticia. vt ait Aug. Recedere a malo ope ⁊ facere bonũ. supbꝫ enz recedere debet a supbia. inuid⁹ ab inuidia. auar⁹ ab auaricia. ⁊ sic ỽ alijs. Hec est pria ps ỽe iusticie. Secũda ps ẽ bonũ agere. ⁊ significať in trãsitu p samariã ⁊ galileaz. Samaria ỽ custodia ꝓuncta dño. vl mũda lana. ⁊ significat ỽtutes p qs transire dẽm⁹ ad visionẽ eterne pacis. In eo qꝫ samaria ỽ custodia significat tres virtutes q nos custodiũt ab iniusticia Pria ỽtus est timoꝛ dñi q est initiuz sapie. Ecci. i. ⁊ ibidẽ ỽ. Timoꝛ dñi expellit pctm Ex illo ptz qꝫ timoꝛ dñi segregat nos ab omi malo. timoꝛ dñi subijcit nos deo. timoꝛ dñi custodit nos a ꝓsumptõe. Deinde oriť bũilitas q nos custodit a supbia. ⁊ sꝰbijcit nos ỽ vt ait. b. Aug. ad mrẽm. Hũilitas nanqꝫ erimia virtus est. et de terrenis hoĩbꝫ facẽ celestes. p hãc dyabol⁹ supať. p hãc laquei dyaboli vitanť. sicẽ. b. Anthoni⁹ dixit. Vidi oẽs laqos inimici tensos in via et ingemiscens dixi. Quisputas dñe trãseat istos laqueos et audiui vocẽ dicẽtẽ hũilitas. Hẽo enĩ pt euadere laqos diaboli nisi verus hũiľ et obediens. hoc etiã declarat. b. Aug. p miracľm aliud qꝫ magꝝ sit ỽtus hũilitas. Fuit enĩ monach⁹ qdam Marcus noie q a iuuẽtute valꝰ fuit hũilis. valde obediẽs. mãsuetus ac sapiens ⁊ ỽ amabilis. vt dũ ad dñicũ coꝛpus accederet angel⁹ dei ꝓbuit ei sacẽm coꝛpis ⁊ sanguis ihu xpi. ⁊ hoc meruit ỽtute hũilitatis p qm hõ moꝛtal tã amabiľ ⁊ acceptabilis efficiť deo. Abbas etiã Dañ. narrat miraculũ p qđ ỽtus hũilitatis declarať. Erat enim in babilõia filia cuiusdã viri boni bñs demonẽ. ⁊ pť ei⁹ diligebat qndã monachũ q dixit Filia tua ñ potest mũdaꝛi a demõe nisi p qsdam quos scio solitarios. Sz cum ab eis rogauerz curare eam nõ acqescent ꝑci tue ꝓpter humilitatẽ. acquiesce ꝓsilio meo cuz venerit in ciuitatẽ copbinos bñtes eme ab eis et introduc eos in domũ tuã vt ꝑciũ eis desinter qs venit vnus venales bñs sꝑortulas qs feť. a qđ pť filie emit sꝑortulas ⁊ introduxit cũ in domũ suã vt daret ei ꝑcium. et statim

eo ingrediente surrexit filia pñsessa. ⁊ dedit monacho alapā. q̄ tacuit ⁊ humilr sustinuit. vertens ei alterā maxillā ꝛm p̄ceptum dñi. Demō aūt cū torq̄rek cepit clamare. O vio lētia mādator ibu xp̄i expellit me hinc. ⁊ sta tim mūdata ē puella: ⁊ ait. O sāctissima hu militas hui⁹ felicissimi mōachi. Si g̃ hūili/ tas alteri⁹ ab altero ꝺmonē expulit. sine du bio firmiter credere dēm⁹ q̄ nrā hūilitas in cordib⁹ nostris dyabolū regnare ñ sinet. Et tūc verā hūilitatē hēmus si nos omibus pu tamus esse inferiores. ⁊ oibus veneratōem exhibeam⁹. ⁊ oia aduersa q̄ nobis alij faciūt. hūiliter toleram⁹ ꝓp̄ dī amorē. Ecce q̄ glo riosa vtus ē hūilitas q̄ tāta bona opat vt di ctum est. ¶ Deinde ozīt va obediētia mādator dei ⁊ institutionū sctē mris eccl'ie. de q̄ dicit. b. Aug. ad mrem. Ut agnoscas q̄ mag̃ sit obediētia o mr̄ sctissima miraculū frequēter lege. Narrat enī q̄dā sctor patrū se vidisse q̄tuor ordines btor in celo. Pri/ mus ordo erat oim infirmor deo grās agen tium in sua paupt̄ate seu infirit̄ate. Secūs erat illor hospitalitatē ⁊ misericordiā sectantiuz instanter mīstrantes infirmis. Terci⁹ ordo erat in solitudine quersantiū ⁊ boies nō vi dentiū. Quartus erat obediētiū q̄ ad obedi/ dū se dans spūalib⁹ patrib⁹ ⁊ platis eccl'ie i diuis p̄ceptis ꝓpter deū. Videbat aūt ordo obedientiū torquē aureā hīe. ⁊ mlto maiorē q̄ alij gl'iam eterne felicitatis. ego aūt dixi ei q̄ mihi oñdebat. q̄re iste ordo q̄ plus ē ma/ iorē q̄ alij hz gl'iam. Et ille rñdit mi. Ordo eor q̄ se dāt ad obediēduz p̄cepti dei ⁊ eccl'ie et scōr pat̄r abiiciūt suaz ꝓpriā voluntatē et tendūt in deū. iō maiorē gl'iam hñt in celo. Qua ꝓp̄ o mr̄ hōa ē obediētia q̄ ꝓp̄ deū fit obediētia enī ē salus oim fideliū. obedientia est genitrix oim virtutū. obediētia apit celū boiem terrenū a terra elevat ad celestia. obe dientia ē cohabitatrix angelor. obediētia est cibus oim sctōr. Per hāc enī boies abluūt a pctis eor ⁊ pueniūt ad pfectōez grē ⁊ eter ne gl'ie. Secūo samaria dicit ꝓiunctio dñi ⁊ verā significat charitatē dei ⁊ ꝓximi q̄ nos sepat a terrenis ⁊ ꝓiungit deo. vt ait. b. Au gusti. Per illā vtutē scz dilectōis dei ⁊ pxi mi hō hic beatificat in gratia. ⁊ in futo i eter na gl'ia. Vñ Aug. Scio eū nō mediocriter esse btūm q̄ se dño adiunāte saluat. sz ē mlt⁹ beator q̄ secū alios trahit ad celeste regnum p vtutē dilectiōis. mīstrando eis opa bona et exempla vtutū. vt ñ solū de suo sz etiā de ꝓfectu alior recipiāt remūerationē eterne vite. oculus eīz nō vidit nec auris ꝛc. q̄ ꝓpa rauit de⁹ diligentib⁹ se. Festina igr̄ ad illō gau dium ad illā leticiā in q̄ mlti sctor recelcūt Considera mr̄ dilecta q̄nta sit felicitas dei vultū sine defectu cernere. sctor angelor in teresse chorīs. cū sctor hoīm turba sine fine gaudere. Ad hāc gressibus mētis p dilectō nē ꝓximi appropinq̄re q̄tidie stude q̄ ita ne cessaria ē. q̄r sine charitate nec lacrime nec vi gilie. nec nuditas nec castitas nec elemosine nec martirū boies saluare pñt. hec mādo eīs inq̄t saluator vt diligat̄z iuicē sic dilexi vos. Tercio samaria ꝺr mūda lana dñi. ⁊ signifi cat puritatē ꝓscie ⁊ candorē innocētie. Naz sic de lana fit vestis hoīm. sic de puritate cō scientie ⁊ cādore innocētie fit celestis vestis fideliū xp̄i. ⁊ maxīe ꝺ victoria vicior: vt hr̄ Apoc. iij. Qui vicerit sic vestiet vestimētis albis. Hec vestis ē summe necc'aria ad eter/ nam vitā ⁊ ingressuz celestz ibr̄m ad visiōz eterne pacis. Hā vt ꝺr Apoc. xxi. In illam supnā ciuitatē celestē ibr̄m nichil introibit coīq̄natū. q̄r deus candor eterne lucis dicit ⁊ spec'm sine macla. Sap. vij. Et videri nō pōt nisi in puritate ꝓscie: ⁊ cādore innocētie. et q̄nto puriores boies fuerīt hic a maculis pctōr. tāto clariores erūt in eterna claritate et lucidius speculabunt̄ faciē dei. ¶ Postq̄ dño auxiliāte in trāsitu nrō spūali transiuim⁹ p mediā samariā. i. p vtutes de signatas p samariā. nūc ingredimur galileā quod interp̄tat trāsmigratō. ⁊ significat de fidrū eternor q̄ mētes nrās elevat ꝺ amo re tpalū ad appetendū eterna. ⁊ q̄tidie hr̄ debem⁹ in recordatōe remūeratōem eterne vite. sic dicit. b. Gre. sr̄ Job. Electi dei sp cernūt illa tpalia trāsire ⁊ etiā seipos ñ pma nere in hac vita. iō añ oc'los ponūt eterna et celestia. ad q̄ quotidie anhelant ardenti de si derio vt ibi quiescāt dulciter ineternū p⁹ la bores. Et cū sic transim⁹ p mediū vtutū scz timoris dei. hūilitatis obediētie ⁊ charitat̄z. et etiā ardentis desideriꝫ celestiū finalr ꝓse/ uerādo in illis. ꝓculdubio ingrediemur ad

ad terminū supne felicitatis.i.ad visionem eterne pacis.s.celestē ibrlm.vbi deū videbim⁹ oculo ad oculū.⁊ hoc erit pmiū oīm electorū in visione summi dei. vt ait.b.Augu. et Ysa in.xij.di.penulť. Ibi erit de⁹ oīa in oībus.ibi videbim⁹.laudabim⁹ ⁊ amabim⁹ et gaudebim⁹ ineternū. ℣ Oculi qui pertransiēt ad illā celestē ibrlm.qm ibi de⁹ erit corona glie eor. sic scribiť Isa.xxviij. q illi q recedūt a malo ⁊ ābulant p medīū vtutū vt iam dictū est accipiēt regnū dei ⁊ vyadema speciei ď manu domini quoniaz dextera sua teget illos ⁊ brachio suo defendet eos. Cap.v. ℣ Tunc subiungit deside rabilem leprosorum occursuz dicens. Et occurrerunt ei decē viri leprosi. Dictuz est in primo sermone huius dominice q spiritualis et insensibilť lepra est quādo vanis peccatis coinquinať conscientia. Idcirco notādū q decē sunt vicia q̄ inficiūt aiam q̄i lepre macula. q̄ significāť p decē pprietates. q̄ psequūť lepra ¶ Prima pprietas ē tumor cutis. ⁊ significat superbiā. nā sic cutis leprosi tumescit. sic superbia inflať ⁊ eleuatur. Et figurať p lepra Ozie regis. de q̄. ij. paralipo. xxvi. q̄ vsurpauit sibi dignitatē sacerdotalē in superbia accipiēs thuribulū volēs offerre in templo. tē percussit eū dñs lepra in fronte. ⁊ pmānsit sic vsq; ad mortē. sic superbia ē infirmitas incurabilis. puer. vi. Sex sunt q̄ odit dñs ⁊ septimū detestať anima ei⁹. Oculos sublimes. līguā mēdacē man⁹ effundētes innocuū sanguinē. cor machinās cogitatōes pessimas. pedes veloces ad mē. Oculos sublimes odit deus. q̄ tales nolūt corrigi ⁊ pmanēt ī malicia eor finaliť de q̄ Eccī.iij. Synagoge superbor ñ erit sanitas. Nā sic cutis lepre tumet. sic ſm Hiero. superbia plus audet q̄s pt. q̄ scribiť Leuit.xiij Leprosi ejiciebanť de castris ne bītarēt cuz mūdis ⁊ sanis. sic superbi ejiciūť ď regno dei ne bītent cuz sanctis angelis ⁊ dei electis. de q̄ ps.c. Nō bītabit in medio dom⁹ mee q̄ facit superbiam. ¶ Scda pprietas lepre ē q̄ fetet corpaliť. ⁊ significat scām pctm mortale. s. luxuriā q̄ fetet in psspectu dei. Spūaliť. Aug⁹. Nō sordet ita putrid⁹ canis ī psspectu hoīm sicut luxuriosus in psspectu dei ⁊ angelor vt habeť in Vita spat⁹ de q̄dā heremita sepeliēte q̄driduanū mortuū de mādato angeli sibi assistētis. heremita fortiter nares obturabat pre fetore cadaueriz. sz angel⁹ nō. ⁊ ecce iuvenis pulcerrim⁹ ⁊ iocūd⁹ obuiabat eis. pacta sepultura. tūc angel⁹ fortiter obturauit nares donec ille iuuenis lōgius recessissz. Interrogauit aūt heremita angelū cur nō obturasset nares a fetore cadaueris. sz nunc obturaret iuuene trāseunte. Rndit q̄ ego sū angel⁹ nō fetorē corpis sentio. sz aīma illius iuvenis sic abominabilis est ⁊ fetida in pctis: q̄ fetorē eius sustinere non potui. ⁊ sic lepra luxurie figurať p leprosum quē Matheus nō nomiat.c.viij. ad innuēdum q̄ pctm luxurie etiā in nobis nullaten⁹ noīetur. De q̄ apls Eph̄.v. Fornicatō ⁊ oīs immūdicia nec nominet in vobis. Idcirco scribiť Leuit.xiij. Leprosus dz brē os veste p̄tectū. ad designādum q̄ vba nīa nō dñt fore impudica. Iuxta illō ps.xi. Eloquia dñi eloquia casta. Dicit enī Albertus. Sic lumē extinctū ad ignē appositū cito accēdiť. ⁊ sic mēs ⁊ caro ex pua collocutiōe inflāmať. Jō.i. Cor.xv. Corrūpunt bonos mores colloquia prava Et sicut lepra hz pprietatē q̄ alios inficit. q̄ est morbus contagiosus. sic ⁊ luxuria ⁊ locutio de ea. ⁊ puersatio psonaz coinquinat pura cor da. Eccī.xiij. Qui tetigerit picez inquinabiť ab ea. Ideo dr Eccī.ix. Auerte faciem tuaz a muliere compta. ⁊ nō circumspicias spēm alienam. propter speciem mulieris multi perierunt. ⁊ ex hoc concupiscentia quasi ignis exardescit. ¶ Tercia pprietas lepre ē q̄ sitit. ⁊ cutis leprosi prurit. ⁊ significat terciuum mortale pctūm scz auariciam. que sitit ⁊ desiderat diuitias. De quo philosophus. Appetitus diuitiaz p̄ crescit in infinitū. iuxta illud Ecclesiastes.v. Auarus non implebitur pecunia. Quod confirmat Seneca in lib. de clemētia ad Neronem. Auaro dest tam q̄ō habet q̄s q̄ō non hz. nā eo q̄ō hz nō audz vti. et quod nō habet concupiscit. eo q̄ scribiť Eccī.xiij. Insatiabilis est oculus cupidi. sed postq̄s leprosus patieť pruritum deinde sequitur amaritudo ⁊ contritio. sic etiā de auaro rapienti aliena. q̄ dicit Aug. Si tenes oblū teneris a diabolo. ⁊ figurať in lepra Gyesy seruo Helisei.iij.Re.v. Qui sitiēs diuitias vt emeret possessiones accepit p̄ sanatione Naaman auz ⁊ argentū ⁊ vestes. ⁊ ex

hoc lepram incurrit ipsius Naamã. ⁊ sic omnes auari q̃ desiderãt diuitias iniuste acquirendo. negociãdo mẽsuras ⁊ pondera falsificando. mẽdacia et piuria ꝓferẽdo incurrũt lepraꝫ Giesy. De talib⁹ scribit Abac. ij. Ve qui multiplicat nõ sua. vsq̃q̃ ⁊ aggranat sup se densum lutũ. Idcirco Eccl. v. Noli attẽdere ad possessiones iniq̃s. Nã saluator dicit Mat. xvi. Quid ꝓdest homini si vniuersũ mũdũ lucret. aĩme vo sue detrimẽtũ patiatur. q. d. nichil. ¶ Quarta ꝓprietas lepre est q̃ vrit intrinsece ⁊ sanguinẽ ꝑbustũ generat ⁊ significat q̃rtũ pctũ mortle. s. iram q̃ est accẽsio sanguis circa cor. ⁊ figurat q̃ Symonez leprosum Lu. vij. qui xp̃m inuitauit ⁊ indignatus ꝯ xp̃m dixit. Hic si esset ꝓpha sciret vti q̃ que ⁊ q̃lis est mle que tangit eum: q̃ peccatrix est. Cui rñdit ihs. Intraui in domum tuam aquã pedibo meis nõ dedisti nec oscullũ michi ꝑbuisti. oleo caput meũ nõ vnxisti. q̃ iracũdi nõ bñt lacrias ꝓtritionis sz rãcorẽ in corde. nec oscullũ pacis in ore. nec oleũ pietatis in ope. puer. xxvij. Ira nõ habet misericordiã. ⁊ Jaco. i. Ira viri iusticiã dei non operatur. q̃ dicẽ Gre. Ira dũ mẽtẽ semel posse derit putat iuste fieri q̃ male fit. ꝓpẽ q̃ dicẽ aplus ad Epbe. iiij. Sol non occidat super iracundiã vrã. ⁊ sicut sani fugiũt leprosos sic mites iracundos. puerb. xxij. Noli esse amicus homĩ iracundo nec̃ ambules cũ viro furioso. ne forte discas semitas eius. ⁊ sumas scandalũ aĩe tue. Jõ scribit ꝓuer. xvij. Spiritũ ad iracẽdũ facilẽ q̃s poterit sustinere. ¶ Quita ꝓprietas lepre est q̃ cutis exterius est alba ⁊ interi⁹ nigra. ⁊ significat q̃ntuz peccatũ mortle sz inuidiã. Nã inuid⁹ ertetius videt esse innocẽs ⁊ albus erga ꝓxim. tamẽ interi⁹ in corde est denigrat⁹. Et figuratur Nũeri. xij. in lepra Marie sororis Moysi ⁊ Aaron. cui⁹ lepra erat sic nir. videbat eã sororẽ Moysi ex carne ⁊ spũ. licz soluz carne fuit nõ spũ. illo vicz tpe quo lepra inuidie eã ab ipo sepauit q̃n murmurabat ex inuidia ꝯ ipm. ideo dr Leui. xiij. Leprosus bẽbit vestimenta dissuta. quia inuidia facit scismata. ⁊ dissuit tunicã inconsutilẽ cũ xp̃i crucifixoribus. q̃ scindit charitatẽ. Naz dicẽ Aug. Inuidia est odiũ felicitatis aliene. bñt enĩ tres exteri⁹ vba pacis. interius prauitatẽ intentionis. De quib⁹ Psal. liij. Mollliti sunt sermones eius sup oleum. ⁊ ipi sunt iacula. ex inuidia famã ꝓximi maculãtia. De q̃b⁹. vi. .q. i. Si omĩa. Qui bonos ex leui suspitione accusat. hũc nõ charitatis sz inuidie stimul⁹ exagitat. ℟ ¶ Sexta ꝓprietas lepre est pinguedo. q̃ vt ꝓmuniter maxime comedũt et bibunt. ⁊ sic impinguant. ⁊ significat gulã Et figurat. iiij. Re. vij. in q̃tuor leprosis cũ Benedab rex syrie vallasset samariam. ita vt ex fame maxima in samaria matres filios proprios mãducarent. quattuor leprosi forz samariã dicebãt. quid faciemus si transim⁹ in ciuitatẽ oportet nos fame mori. eamus potius ad castra syrie ad inimicos. si forte miserentur nostri. Factũ est q̃ ibant ad pcĩm mortis. cum a ꝓpinquassent deus terruit syros vt omnes fugerent. Isti intrauerunt vnum tentoriũ: ⁊ neminẽ inuenerũt. comederunt ⁊ biberũt tollentes aurum ⁊ argentũ et vestes pcciosas ⁊ absconderunt. tunc intrantes aliud tentorium fecerunt similiter. Timẽtes ergo ne ex hoc crimĩs arguerentur intrauerũt ciuitatẽ narrantes oĩbus rez gestam. Ecce pri⁹ repleti erant ⁊ satiati. post hoc tribulatis ⁊ famẽ patientib⁹ nunciauerũt Et sic gulosi solũ de scipis ꝓsiderãt. nolẽtes scire quid patiant famelici sz seipos replẽtes in crapula. quã prohibet saluator Lu. xxi Attendite ne corda vestra grauent̃ crapula ⁊ ebrietate. Etiam illa ꝓprietas figuratur Leuitici. xiij. leprosus solus habitet. Et sic gulosi tm̃ seipsos respiciũt timẽtes ne eis deficiat. De hac lepra gulositatis habet̃ in ca. de conse. dist. v. Ne tales. vbi dicit. Gula nihil celeste sed solũ de ingluuie facit cogitare. ⁊ est principium omnis mali. ¶ Septima proprietas lepre est grauitas siue ponderositas. quia efficit hominẽ tediosum ad laborandũ. ⁊ significat septimũ peccatũ mortale scilicz accidiam: que est torpor boni. ⁊ figuratur per leprã Naaman. iiij. Reg. v. qui tediuz habuit septies se lauare in Jordane. sic accidiosi sunt non curantes se lauare in iordane penitentie vt mundarent̃ a septẽ peccatis mortalibus. De quib⁹ Apoca. iij. Quia tepidus es incipiaz te euomere de ore meo. Glo. de ore euomit̃ q̃s in deteriora ꝓcipitat̃ sz maledictõis eterne. de q̃ Iere. xlviij.

Maledict⁹ q̄ fac̄ op⁹ dñi negligēter. iō Iere/ro. dicit. Mp aliq̄d opis facito ꝛc̄. Nā scri bit Eccl̄. xxxiij. Mltā malicīā docuit ociosi/tas. ꝛ sic generat lepꝛe maculā. Octaua ꝓ prietas ē falsa rubedo q̄ inficit alios ꝛ displi cet intuēti. et significat octauū pctm̄ mortle q̄ maculat aiam. bñs falsum colorē coꝛaz hō mibꝰ. s. sctītatis actū. q̄ offendit ocl'os dīne maiestatz. de q̄ Aug⁹. ꝛ hī. lxxxiij. di. Nemo nocz in eccl'ia dei āpli⁹ q̄ q̄uerse agēs nostī vl'ordinē sanctitatz et sacerdotis bz. quales sunt ypocrite bñtes bonū colorē ꝛ falsaz opa tionē. de q̄ Her̄. Mita ipoꝛ ē visio phantas matū q̄ appet ꝛ nō ē. Iō ysa. ix. Mis ypo/crita neq̄m. Hoc ꝓsiderans Job. xiij. dixit. Hō veniet in ꝓspectu dei ois ypocrita. ideo Lu. xij. Attēdite a fermēto phariseoꝛ q̄ est ypocrisis. hec lepꝛa figurat̄ ꝓ lepꝛā Moysi Exo. iij Qui manū misit in sinū ꝛ lepꝛosam extrarit. ꝛ sic in secreto cordis ypocrite sūt le prosi. ꝛ in apto volūt appere mūdi. vñ Aug. in ser. dñi de mōte. ypocrita iust⁹ eē nō q̄rit. sed tm̄ videri vult. L Nona ꝓprietas le/pꝛe est vox rauca. ꝛ significat pctm̄ ingratitu dinis. vicz q̄ hō nō eleuat vocē ꝓ grāz actō nē de beneficijs ꝓceptis. q̄lis fuit leruꝰ neq̄ qui ingtus fuit de dimissione. x. miliū talēto rū. qui suffocabat ꝓseruū suū. ideo oīa debita fuerūt ab eo repetita. Sic ē de pctō ingtitu dinis q̄ retrahit dona pr⁹ a dño deo colla ta. de q̄ Gꝛe. Hō est dign⁹ dādis q̄ non agit grās de datis. Hec lepꝛa figurat̄ in nouē le ꝓsis de q̄b⁹ pñs euāgeliū dicit. Nōne decē mūdati sunt. Taleꝛ lepꝛā spūalē incurrunt oēs recidiuātes. Vñ Her̄. Deteri⁹ ē reinci dere q̄ incidere. Et Crisᵏ. in q̄dā ome. Cogi ta o hō grauioꝛē esse culpā post veniaz. reno natū vuln⁹ pei⁹ dolere post curā. sic boiem sordidari p⁹ grāz. Idcirco indulgētie ingra tus est q̄ p⁹ veniā peccat. sanitatis indignus est qui seipm̄ post grām sordidat. Hec ille.

Decima ꝓprietas q̄ lepra morbus ē incu/rabilis nisi cureᵗ a dño hō. ꝛ sic oē pctm̄ mor tale ñ est curabile. sine dei grā ꝛ virtute. Lu. vij. Quis ē bꝰ qui etiā pctā dimittit. ipse est altissim⁹ oīm dñs. q̄ dixit Isa. xliij. Ego sum qui deleo iniq̄tates tuas ꝓpter me ꝛ pctōꝛ tuoꝛ nō recordabor. Et ps cij. Qui ꝓpiciat oībus iniq̄tatibꝰ tuis. Et bꝰ cognouit iste le/prosus dicimus. q̄ fuit alienigena q̄ xp̄s fu it ingressus castellū b⁹ mūdi q̄ venit ꝓ samaria. m. q̄ interp̄tat̄ ꝓiunctio. qz ꝓ vnionē diui nitatis ꝛ hūanitatz venit mūdare nos. vt d. Aug. ꝛ vbis apli. Hō liberaret̄ hō nisi deus fieret hō. Ipe etiā venit ꝓ galileā q̄ interp̄ tat̄ transmigratio. qz per desideriuz patz q̄ introiuit in aures dñi. de quo desiderio Aggei. ij. Veniet desideratꝰ cūctis gētibꝰ. hunc ille ꝓgnit rediēs. ꝛ pcidit in faciez añ pedes ei⁹ ꝛ grās egit se mūdatū ꝓgnoscēs dīna vi tute. ꝓpter q̄ fuit ab īmūdicia corꝓis ꝛ anie ꝓfuatus. qz dicit Her̄. Dona mltiplicanᵗ si prioꝛa cū grāz actiōe sulcipi videnᵗ

Dominica quindecima Sermo. cxliij.

PRimū q̄rite regnū dei. scribit Mathꝫ. vi. ꝛ legitur in pñtz dñice euangelio. I Videm⁹ natu/raliꝛ loquēdo q̄ vnaquēq̄ res appetit suum finē ꝛ terminū ꝛ ad ipm̄ mouetur nisi impediat̄. Sic videm⁹ q̄ lapis ꝛ q̄ libet gue appetit centz deorsuz. ꝛ omia leuia sursuz. qz cū vnaq̄q̄ bēat ꝓfuari i loco ꝓprio et appetit suā saluatōz ꝛ ꝓfuatōez. Idcirco cū q̄libet res appetit sibi locū debitū. ꝛ intel lectiuus appetit⁹ naturā nō destruat sz pfici at: ꝓuenies ē vt hō appetitu intellectiuo ꝛ vo luntate deliberata suū finē terminū ꝛ locum appetere dēat ꝛ ad ipm̄ anbelare. nā finis ꝛ locus bōis ñ est bīn mōo. sz i alio. de q̄ apls ad Heb. xiij. Hō hēm⁹ bꝰ manētē ciuitatez sz futurā inq̄rim⁹. q̄ ciuitas ꝛ hītatio ē regnū celoz. ꝓpter quod hō a deo ꝑcialiter ē cre atus. vt dicit Magister in. ij. sniaz dis. i. Et est Aug. Deus hominē fecit vt summū bo/num intelligeret. intelligendo amaret. aman do possideret. possidendo frueretur. iuxta il/lud quod dicturus est christ⁹ in die iudicij. Venite benedicti patris mei possidete regnū quod vobis paratum est ante cōstitutōnem mundi. Idcirco homo de istis rebus huma nis seu mūdanis nō debet esse nimis solicit⁹ cum ipas semp possidere nō debeat. sed eas velit nolit dimittere oportet dum morīᵗ. iux ta illud. i. Thimoth. vi. Nichil intulim⁹ in

bunc mꝫ baud dubiū. quia nᶜ auferre quid ꝓssumus. nec ꝓpter ipsas principaliter es creatus sed ꝓpter regnū celoꝝ. Idcirco intēdit nos saluator ab amore terreno ꝝ abstrahere et ad amorē celestiū inducere. d. primū q̄rite regnū dī. ¶ In sūma euāg. duo innuūt. Primo innuit ꝙ vni dño fuitiū est ipendē dū. scdo subiūgit ꝙ a supflua solicitudie tpa liū est abstinēdū. Primū ptz i principio. scdz ibi. nolite soliciti ee. De prio dic. Nemo pt duob⁹ dñis fuire. s. sibimuicē ꝓtrariantib⁹ qz dic Aristo. ix. metb. Cōtraria simul stare ñ pñt: vt sunt de⁹ et mds. spūs et caro. deus et dyabol⁹. Prio nēo pt fuire bis duob⁹ dñis deo et mūdo. qz sunt ꝯrij. Jac. iiij. Adulteri nescitis qz amicicia b⁹ mūdi inimica est dei. Quicū qꝫ q̄ voluerit amicus esse scli huius inimicus dei ꝓstituit. Rō qz tales q̄runt cō placentiā hoim. iuxta illud Job. xv. Vūd⁹ qd suū ē diligit. Et de talib⁹ dic ps. lij. Qui hominib⁹ placet ꝓfusi sunt. qm deus spreuit eos. Hoc ꝓsiderās apls ad Gal. i. dixit. Si adhuc hoīb⁹ placerē xpi fu⁹ ñ essem. Scdo nēo pt duob⁹ dñis seruire vicz spūi et carni. de q̄ apls dixit ad Ro. viij. Qui i carne sūt deo placere ñ pñt. qz de⁹ spūs ē et caro ꝓcupiscit aduers⁹ spm. ad gal. v. Nā caro ē aīal et aīal hō ñ ꝓcipit ea q̄ sūt spūs dī. i. Cor. ij. Tercio nēo pt duob⁹ dñis fuire deo et diabolo. vt. ij. Cor. vi. Que ꝓuētio xpi ad belial lucis ad tenebras. qz voluntates illoꝝ dñoꝝ ꝯrie sūt in mlt̄z. Primū dñs de⁹ vult sibi fuiri in sapie claritate. i. Thi. vi. Lucē inhitat inaccessibilē. ꝓpt qd dr puer. xiij. Accept⁹ est regi mīster intelligens. nā neminē diligit de⁹ nisi quē cū sua sapia inhitat. sap. vij. In oppositū vo diabolus odit lucē et vult vt sibi seruiat in tenebris pctoꝝ. a q̄bus saluator nos ꝛuocat. Job. xij. Ambulate dū lucē habetis ne tenebre vos ꝓpbendāt. s. pctoꝝ. de q̄bus apls Ro. xiij. Abij ciam⁹ opa tenebraꝝ et induam⁹ arma lucis sic vt i die honeste ambulemus. Scdo sunt ꝯrij in b. qz de⁹ vult habere seruitiū in ꝓscie puritate. iuxta illud ps. c. Ambulās i via imaculata hic mihi mī strabit. In oppositū vo dyabol⁹ in spurcicia vt hī Mat. viij. vbi dmões petiert se mitti in porcos d. Crisᵏ. Porci sūt q̄ sceneose libidini seruūt. in bis delectant. deus vo i mūdis cordib⁹ Ihū can. vi. Dilect⁹ meus mihi q̄ pascit inē lilia. i. pura corda. Ideo apls. i. Thess. iiij. Hec ē volūtas dī sctificatō vra. ¶ Tercō de⁹ vlt hē fuitiū in va būilitate. iuxta illd Lu. xviij. Cū feceritis oia q̄ precepta sunt dicite inutiles serui sum⁹. i. būilia te vos nō exaltātes. Nā dic ps. c. Nō habitabit in medio dom⁹ mee q̄ fac superbiā. ꝓpt qd xps docuit nos būilitatē iuxta illd Mat. xi. Discite a me qz mitis sum et būil corde. vbi Aug⁹. nō d. discite a me mōm fabricare. aut mortuos suscitare. sz qz mitis sū et būil corde vt suos seruitores ducat ad eternā exaltatōz p būilitatē. Juxta illd Lu. xviij. Qui se būiliat exaltabit. In oppositū vo diabol⁹ vult hē fuitiū i supbia et elatōe. qz scribit Job. xli. Ipe ē rex sup oēs filios superbie. nā ipse dixit Isa. xiiij. Exaltabo solium meum et similis ero altissimo Et sic instigat discipulos suos ad honores et ꝓlaturas anbelare vt ꝓcipitet. sic legit⁹ d mōacho ꝓore clareuallis Gamfredus noie q̄ fuit electus in epm papa Eugenio a ꝓbante. Rñdit ille mōach⁹. fugitiu⁹ ee pterο. eps nūq̄z ero. Post b factū est vt eūdē Gāfredū ꝓtingeret ifirmari ad mortē. alter mōach⁹ petiuit vt si fieri posset de volūtate dei p⁹ obitū rediret et succession ꝓpalaret. at ille ꝓmisit. Factū ē p⁹ obitū eid̄ appuit. et dixit. ꝓgnoui dño reuelāte. ꝙ si fuissem d nūero eꝝ tūc fuissez de nūero reprobꝝ. alias sum de nūero saluādoꝝ. Jō Greg. xxij. mor. Consideret hō elat⁹ qd in terra meret si preclar⁹ angel⁹ in pfundū inferni sternit. Et iō sic dñi sunt ꝯrij sic et fui. qz d. Aug. ad comite. Supbia deo odibil ē et diabolo silis. ꝓpt qd superbi displicēt do. iuxta illd Judith. ix. Nec supbi ab initio placuerunt tibi ¶ Quarto deus et dyabol⁹ sūt ꝯrij in b. qz de⁹ vult hē seruos ꝓcordes in charitate. Unō ij. Thi. ij. Seruū dei nō oportz litigare sz mā suetū esse ad oēs. Nā dic aplus. i. Cor. xi. Si qs videt ꝓtētiosus esse nos talē ꝓsuetudinē nō bēm⁹. nā de⁹ vult suos hē ꝓcordes et vnanimes. de q̄ ps. lxviij. Deus qui inhabitare facit vnius moris in domo. scz in inferiori et supiori. Usi Job. xxv. Qui facit concordiā in sublimib⁹ suis. In oppositum vo dyabolus diligit discordiā. Lu. xi. Qui non colligit mecū dispgit. Quinto sunt cōtrarij

quia deus vult hẽ fuos suos oĩ tpe. Lu.i. Seruiam? illi in sanctitate ⁊ iustitia coram ipo oĩb⁹ diebꝫ nr̃is. Dyabol? eẽ vlt hẽ fuos oĩ tpe. iuxta illꝫ Hiere.xvi. Seruietꝫ dijs alienis die ac nocte q̃ nõ dabũt vobis requiẽ ⁊ sic ñ est mediũ. qz q̃libet vlt sibi fuiri oĩ tpe ꝑpt̃ qꝫ bis duob⁹ dñis nõ ẽ simł ⁊ sel fuien dũ. Ideo subdit in textu. aut enim vnũ odio hẽbit ⁊ altez diliget. aut vnũ sustinebit ⁊ al tez ꝓtẽnet. dic̃ glo. Duo videt fuiciũ tange re genera. quidã enĩ seruiũt liberalt ex amo re. quidã vo fuiliter ex timore. Si enim ali quis ex amore fuiat vni dño ille ita eũ dili git ꝙ omnẽ inimicũ eius odio hz. Si aũt ꝑ ponat seruire duob⁹ ꝓtrarijs. tũc illũ diligz cui seruit ex amore. ⁊ altez odio hẽbit. et sic nõ poterit vtriqꝫ eq̃liter fuire. Si vo alicł ex timore seruiat alicui dño ille eũ ita timet et eius sustinet honorẽ. ita ꝙ honorẽ cumsti bet eius ꝓpriũ ñ ꝓtemnet. ⁊ sic duob⁹ dñis cõ trarijs sit ⁊ sel nõ ẽ seruiẽdũ sz vni. ꝓpter qꝺ scribit Deutro. vi. ⁊. x. Dñm deũ tuũ time bis ⁊ illi soli seruies. ¶ Reuera nos ob ligamur deo soli seruire septẽ ꝺ causis. Pri mo cã creatõis. Dic enĩ ps. cxix. Ipe fecit nos ⁊ ñ ipi nos. ⁊ hꝫ ad eius fuitiũ. Tñ ysa. xliij. Formaui te seru? me? es tu. Jõ dicũt naturales ꝙ in hoie tot sunt mẽbra q̃t dies i anno. ad designandũ ꝙ hꝫ oĩ tpe oĩbus mẽbrz suis tenet fuire deo. Tñ bern̄. Infidelẽ eẽ vrget nat̃alis iustitia se totuz tradere illi ad seruiendũ a q̃ se totũ hz. s. in eẽ nature. ¶ Se cundo teneñ seruire deo rõne possessionis. Nam omia q̃ possidemus sunt a deo. Jac̃. i. Omne datũ optim ⁊ oẽ donũ ꝑfectũ desur sum est descendẽs. iuxta illꝫ ps. viij. Omia subiecisti sub pedib⁹ ei⁹ ⁊c̃. Ubi aug. Omia subiecta sunt hoĩ. ut hꝫ sꝫbiectus sit deo soli. Hz. d. tñ dr. i. Pe. ij. Serui subiecti estote i omi timore dñis. Rñdet hꝫ dz fieri in ordie ad summũ dñm. cui⁹ locũ ⁊ ꝑsonã tenẽt. ad Ro. xiij. Nõ est ptãs nisi a deo. que aũt sũt a deo ordinata sunt. Itaqꝫ qui r̃sistit potesta ti dei ordinatõi resistit. Jõ apl̃s ad Colo. iij Serui ꝓ omia obedite dñis carnalib⁹ nõ ad ocłz seruiẽtes q̃si hoib⁹ placẽtes. sz in simpli citate cordis timẽtes dñm. qꝺcunqꝫ facitis ex aĩmo opamini sicut domino ⁊ nõ homĩb⁹ scientes ꝙ a dño recipietis retributõz hereditatis. Qui enĩ iniuriã facit recipiet id qꝺ iniq̃ gessit: vt pz in Gyesi. iiij Re. v. Idcir co nõ est q̃ deũ seruire hoĩ ꝓpter deũ. si ñ pre cipit qꝺ est q̃ deũ. qz magz oportz obedire deo q̃ hominib⁹. Act. v. De q̃ Hiero. sup epl̃a ad Ephe. ⁊ habet. xi. q. iij. si dñs. Si domi nus ea iubet q̃ non sunt aduersa sanctis scri pturis subijciat̃ dño seruus. Si vo ꝓria ꝑ cipit magis obediat spũs q̃ corpis dño. ⁊ sic soli deo est seruiendũ. qz seruitũ homini im pensum ordinat̃ ad ipz. eo ꝙ oia possides ab ipo. Tñ mgr̃ in. ij. di. i. Fact? est hꝫ ꝓpt̃ deũ vt ei seruiret. ⁊ mos ꝓpter hoiem vt hoĩ ser uiret. ⁊ posit? ẽ in medio vt seruiret ⁊ ei ser uiret̃. De quo Apl̃s. i. Cor. iij. Omnia ve stra sunt: vos autẽ christi. ¶ Tercio teneñ seruire ꝺo rõne obligatõnis. qz nosipos ob ligauim? a deo eius seruitiũ. et vouimus in ba ptismo abrenunciãdo dyabolo. iuxta illꝫ ps cxviij. Jurauí ⁊ statui custodire iudicia iu sticie tue. ꝓpt̃ qꝺ ꝺr ps. lxxv. Uouete ⁊ red dite ⁊c̃. Hã scribit Eccs. v. Multo melius ẽ nõ vouere q̃ post votũ ꝓmissa nõ reddere. Dicit glo. Tñ votũ est libertas. Post votũ vero necc̃itas. Quarto tenemur seruire ꝺo ratõe emptõis. qz ipe emit nos ad eius ser uitium. i. Cor. vi. Empti estis ꝑcio magno. Reuera magno. i. Pe. i. Scientes q̃ ñ cor ruptibilibus auro vl̃ argento redempti est̃ sed ꝑcioso sangnine q̃si agni immaculati xp̃i ⁊ inconta minati, ꝓpter quod nõ dem? ei ser uitiũ recusare qui ita voluit nos care ꝓpare. ¶ Quinto tenemur seruire deo teneñ rõne recompẽsa tionis. qz ipe seruiuit nob⁹ prius. iõ nos sibi viceuerso. Lu. xvij. Ego i medio vr̃m sz sic̃ qui mi. Reuera. xxxiij. ãnis. iuxta illꝫ Ysaie xliij. Seruire me fecisti in pcis tuis. ꝑbui sti mihi labore in iniq̃tatib⁹ tuis. Jõ dic cuz ps. cxv. Quid retribuã dño ꝓ oĩb⁹ q̃ retri buit michi. Uerñ. O bone iesu qꝺ ego sum respectu tue maiestatis. ⁊ si millesies millies me rependerẽ tibi nõ recompẽsarem. Dica mus igit̃ cũ Thobia. c. xij. Pater quã mer cedem dabim? ei. aut quid dignũ poterit eẽ eius beneficijs. qñ oĩbus bonis repleti sum? per eum. ¶ Sexto rõne iustificatõis. Ro. v. Justificati in sanguine ipius salui erim? ab ira ꝑ ipm. ⁊ non solũ semel: sed quotidie in sacramentis sz in baptismate ⁊ penitẽtia.

Ām mgr in.iij. Sic miscōia dī ⁊ pietas humanis lapsib⁹ subuenit.ut in q̄cūq; bona bō ingemuerit ⁊c. Nā scribit Isa.lv. Gēs ⁊ regnū q̄ nō ñ fuerit tibi pibit. Ideo.i. Re.vij. Prepate corda vēa dño ⁊ fuite ei soli.⁊ eruet vos ⁹ manu philistijm.i. demonū. Septimo rōne, pmissiōis mercedis: q̄ pmisit nos cibare potare ⁊ letificare. Isa.lxv. Ecce fui mei ꝓmedēt ⁊ vos esurietis. ecce fui mei bibēt ⁊ vos sitietis. ecce fui mei letabūt ⁊ vos cōfundemī. ecce fui mei laudabūt p exultatōe cordis. ⁊ vos clamabitis p dolore cordis. ⁊ pre cōtritōe spūs vlulabitis. iō. ij. Cor. vi. In oībus exhibeamus nosmetipos sic dei mīstros nā, pmisit magnū p̄ciū. Mat. v. Merces vra copiosa ē in cel. Nā xps valō exaltauit arma sua. patz ℔ de cruce ⁊ clauis. quō facit et seruis suis. dic Aug. cū tm̄ bonoz̄ tribuit penis. Job. xij. Ubi ego sum illic ⁊ minister me⁹ erit. si q̄s michi mīstrauerit honorificabit eū pr̄ me⁹. ℟ Sz beu sex genera boīm excusant se de seruitio dei. Primi ppr̄ iuuētutē dicētes illō vulgare, puerbiū. Gaudendū est iuuētuti cū senuero totuz me deo dedam. Sikr illō Dap. ij. Utam̄ creata tan cīt̄ i iuuētute celeriter. vino p̄cioso ⁊ vnguētis nos ūpleam⁹. ⁊ nō ꝓtereat nos flos tpis Audi illud. Valedict⁹ q̄ flozem sue iuuētutis offert diabolo ⁊ feces senectutis deo. Ro. xij. Obsecro vos p̄ miscōiā dei vt exhibeatis corpa vra hostiā viuētē. nā valde placz deo q̄ iuuenes ei fuiūt. vt bī Treñ. iij. Bonum ē viro cū portauerit iugū ab adolescentia sua. Hiere. xij. Si mutare p̄t ethiops pellem suā ⁊c. puer. xxij. Adolescēs iuxta viam suā etiā cū senuerit nō recedet ab ea. Nā scribit Leui. xxij. Caput cum cauda offerri. Scōi se excusant ppr̄ tpaliū occupatiōem. q̄ diuites sunt ⁊ multa bñt. iō min⁹ volūt seruire deo cū eis de⁹ plus dederit. Sz si tales aduerterēt q̄ oia bñt a deo plus sibi fuirent Lu. xij. Cui multū donatū ē multū q̄rēt ab eo et si multa habes a deo bēs. i. Cor. iij. Quid habes q̄ ñ accepisti. Ideo de talib⁹ deus cōquerit illō ps. cxij. Posuerūt aduersum me mala p̄ bonis: ⁊ odiū p̄ dilectōe mea. Tercij deo seruire nolūt ppr̄ bonitatē dicētes. benignus ē de⁹ q̄ donabit michi. ⁊ sciēter ⁊ frivole faciūt q̄ deū. iō q̄ ñ statiz punit ⁊ sua bonitate eos longo tēpe ꝓseruat. de q̄b⁹ Eccs viij. Quia nō pfertur cito cōtra malos sentētia absq; vllo timore filij boīm ꝓpetrāt mala ptz hoc ex eo. q̄ si q̄s certitudinal'r sciz q̄ cīt̄ peccaret luxuriādo incurreret lepr̄ corpis. ⁊ sic q̄ chorizaret ūputarent sibi pedes. mentiēdo līguā amitteret. vl si solueret festū celebre eruendi essent sibi oculi. talis semp a pctis caueret. Sz ex q̄ non putant parui pendunt. ⁊ benignitatē dei ꝓtēnunt. de q̄bus ad Ro. ij. An diuitias bonitatis ei⁹ ⁊ pacie et longanimitat⁹ ꝓtemnis. Ignoras q̄m benignitas dei ad pnīam te adducit. ℞m autez duriciā tuā ⁊ impenitēs cor thesaurizas tibi iram in die ire. Dicit enī Greg. Quanto diuti⁹ expectat tāto duri⁹ puniet. Quarti se excusant p̄ pauptatē. timētes fame mori si p̄cepta dei deberēt seruare ⁊ in iusticia ⁊ vitate emere l'vendere. nō attēdentes illō ps. xxxvi. Nō vidi iustū derelictū: nec semē eius q̄rens panē. Dic nāq; Aug. Nunq̄d pascet ⁊ potabit ꝓtēnentes se. ⁊ deserit diligētes se quasi diceret. nullo mō. Job ps. liij. Jacta cogitatū tuum in dño ⁊ ipe te enutriet. recordare quomō pauit filios isr̄l in ⁹serto mānā Exo. xvi. Et quō Helias pauit p̄ corui. mittendo carnes ⁊ panes mane ⁊ velpe. iij. Re. xvij. Quinti se excusant p̄ grauitatē. q̄ sit nimis graue deo seruire: ⁊ estimant se nunq̄m aliquid bonū habituros q̄n deo incipiūt seruire. Contra quos dicit saluator Matb. xi. Jugū meū suaue est ⁊ on⁹ meum leue. Sz hoc nō apparet eis. q̄ sunt sic axis nō vncta in curru. que murmurat. et sic tales nō sunt vncti oleo charitatis. q̄ dic apls. i. Cor. xiij Caritas omia suffert etiā mortē. Cant. viij. Fortis est vt mors dilectio. Ber. Charitas omne graue facit leue. ⁊ vbi amor dei ibi nō est labor sed sapor. Ideo Hiero. Sicut credenti nihil impossibile. sic amāti nichil difficile. Sexti se excusant p̄ erubescentiā. q̄ erubescunt de hūilibus seruitijs dei. sicut ꝓfiteri peccata. visitare infirmos. ⁊ illis seruire. ce cos ducere. de illis dixit Jhs in euangelio Lu. ix. Qui me erubuerit ⁊ sermōes meos hunc filius hois erubescet cū venerit in maiestate sua ⁊ patris ⁊ sctōz angelōz. sed mundo ⁊ diabolo seruire iam communiter est honorificum ⁊ laudabile. vt saltare: chorizare:

superbe incedere. crapulose viuere. et sic de aliis. hoc iā reputat̄ a secularib⁹ honorificuz iuxta illd̄ p̄s. ix. Qm̄ laudat̄ pctōr in desiderijs aīe sue. ⁊ iniqu⁹ bn̄dicit̄. Sz boni ⁊ ſui dei derident̄ ⁊ vilipendunt̄ ⁊ detractorie loquunt̄ d̄ ſuis xp̄i. de q̄ Ber. Si q̄s ē hūilis dicūt eū ypocritā. si misericors dicūt ꝓdigū si quis diues dicūt auaꝝ. si affabilis noīnant eū dissolutū si simpler fatuū. si docz dicūt honoris mūdani cupidū. si tacet inutilē. si ieiunat ypocritā vl̄ tenacē. si comedit dicūt euz fore voracē. De talib⁹ dic̄ p̄s. ij. Qui hītat ī celis irridebit eos. ⁊c̄. Et isti boni q̄ patiēter sustinēt derisiōes alioꝝ s. maloꝝ. honorabūt̄ a sctis in cel̄ ⁊ ab angel̄: ⁊ ab ip̄o d̄o. iuxta illud Sap̄. v. q̄d dicēt ꝑsecutores ⁊ tl̄es derisores bonoꝝ. Hi sūt q̄s habuim⁹ aliqn̄ in derisum. Et sequit̄. Ecce quō ꝯputati sunt int̄ filios dei: ⁊ inter sctōs sors illoꝝ ē. g̃ erraui mus ⁊c̄. S Exemplū d̄ amatorib⁹ mundi q̄ sunt opa eoꝝ legit̄ in vitaspatꝝ. libro. ij. Erat quidā pr̄ d̄ senioribo in cella sua sedēs ⁊ subito venit ad eū vox di. Veni ⁊ oñdā tibi opa hoīm. ⁊ egressus ē foras. ⁊ duxit eum angel⁹ in q̄ndā locū ⁊ oñdit ei ethiopem incidentē ligna ⁊ faciētē sarcinā grādem. ⁊ temptabat portare eā ⁊ ñ poterat. ⁊ pro eo ut auferret sarcinā illā. ibat iteꝝ ⁊ incidebat ligna et addebat ad sarcinā. hoc aūt faciebat diutius. ⁊ ꝓcedens paululū oñdit ei hoīem rursus stantē sup̄ lacū. ⁊ implētem aq̄m ex eo. ⁊ infundentē in cisternā ꝑtusam q̄ cisterna ipsam aq̄m iteꝝ refundebat in lacū. ⁊ dic̄ ei iterum. Veni ⁊ oñdaz tibi aliud. ⁊ ecce vidi tēplū ⁊ duos viros sedentes ī equis ⁊ portantes lignū trāsuersuz vn⁹ ꝯ vnū. volebāt aūt ꝑ ianuā introire in tēplū ⁊ ñ poterāt ꝓpt̄ lignū illud q̄d in transuerso portabāt ⁊ nō inclinantes se vn⁹ post vnū vt fieret lignū illud directū. remāserūt foꝝ extra ianuā tēpli. Et cū interrogassz q̄d h̄ esset. Ille rn̄dit ei. Hij sunt q̄ portāt velut cū sup̄bia iusticie iugum et nō hūiliati sunt. vt se corrigerēt ⁊ hūiliter ambularēt in via xp̄i. ꝓpt̄ q̄d ⁊ remanēt foris a regno dei. Ille aūt q̄ ligna incidit. hō ē in pctis mltis ⁊ ꝓ eo vt agat pn̄iam ⁊ subtrahat se d̄ pctis suis alias iniq̄tates adhibz super iniq̄tates suas. Qui autē aq̄m implet hō est q̄ opa quidē bona facit sz hz in eis etiam et mala ꝑmixta. ꝑ hoc ꝑdit ⁊ bona opera sua Quapꝓpter ꝯuenit oēm hoīem sobriū esse in cōsiderādis opib⁹ suis. ne inuanū videat̄ sustinere labores suos. optz g̃ hominē sic̄ dicit apl̄s cū tremore et tīore salutē suā opari. iuxta illud. ij. Coꝝ. vij. Perficiētes sanctificationem in timore dei ⁊c̄.

De eadez dominica

Sermo. cxlv.

Non potestis d̄o ſuire ⁊ mammone Math. vi. T Scd̄m sn̄iam phi contrarioꝝ ꝯrij sunt effect⁹. Sz q̄ tꝑalia ⁊ spūalia sunt opposita. iō ꝯrias hn̄t ꝯditōes. Prīo in h̄. q̄ spūalia hn̄t mētē hominis ꝯsolari ⁊ d̄lectari. iuxta illd̄ eccī. xxiiij Spūs me⁹ sr̄ mel dulcis. Sz tꝑalia habēt mentē affligere ⁊ spm̄ cruciare. Juxta illud Eccs. i. Vidi cūcta q̄ fiūt sub sole. ⁊ ecce vniuersa vanitas ⁊ afflictio spūs. q̄ ex his cuncti dies hoīs doloribo ⁊ erūnis pleni sunt. vt d̄r Eccs. ij. Scd̄o spūalia hn̄t intellectū in via dei illūinare. iuxta illd̄ eccī. xxiiij Illumīabo oēs sp̄antes in dño. ⁊ h̄ facit v̄bū dei De q̄ p̄s. cxviij. Declaratio ser. tu. illu. ⁊ intel. dat par. Silr̄ h̄ opat̄ grā dei. q̄ ſm aug. est lumē aīe faciēs hoīem pctm suū cog̃scere sed tꝑalia hn̄t intellectū deprimere ⁊ diminuere. ſm illd̄ Sap̄. ix. Terrena īhabitatō deprimit sensum multa cogitantez. Tercio spūalia hn̄t aīam deo vnire. vt dic̄ apl̄us. i. ad Coꝝ. vi. Qui adheret deo vnus spirit⁹ efficit̄ cū eo. sz tēpalia hn̄t aīam a deo elōgare ⁊ causant dei obliuionē. iuxta illd̄ Deut̄. xxxij. Incrassatus ē dilect⁹ recalcitrauit incrassatus. impinguatus ⁊ dilatat⁹. dereliq̄t deum factorē suū. ⁊ recessit a d̄o salutari suo. Et p̄s. cv. Obliti sunt deū qui saluauit eos Nam sicut impossibile est vno oculo celum et terrā intueri siml̄ ⁊ semel. sic non est possibile eq̄liter terrenis ⁊ celestib⁹ insistere De quo thema. Nō potestis deo seruire ⁊ mammone. V In summa v̄boꝝ euangelij duo innuunt̄. Primo innuit ꝓpositionē veridicā ⁊ gratiosam. ibi. Nō potestis deo seruire et māmone. Scd̄o ꝓhibet solicitudinē sup̄fluā ⁊ viciosam. ibi. nolite soliciti esse. De primo dicit. Non potestis d̄o seruire ⁊

mãmone ſm glo. Mãmon ẽ dyabolus. quia eſt nomẽ dyaboli q̃ ꝑeſt diuitijs. nõ q̃ ei⁹ ptãte ſint. ſz q̃ ipſis vtiť ad decipiendũ irretiendo hoies laq̃is diuitiar̃ eos fallendo. i. Thi. vi. Qui volũt diuites fieri incidũt in temptatões ⁊ in laqueũ diaboli. a q̃bꝫ laq̃is ſaluator nos volẽs eruere dic̃. ỏ vtroq̃ꝫ. ſ. de diuitijs ⁊ dyabolo. nõ poteſtis deo ſeruire et mamone. Hã ſm Aug. in ſer. dñi de monte Qui mãmone fuit. i. diuitijs illi vtiq̃ꝫ ſeruit q̃ princeps hui⁹ ſcli a deo vocať. Job⁹ xij. Nũc iudiciu⁹ eſt mũdi. nũc princeps hi⁹ mũdi eiciet foras. nam fuit ẽ bñplacitũ ere qui alteri⁹. ſm illỏ Ro. vi. Cui exhibet̃ vos ſeruos ad obediendum ſerui eſtis ei⁹ cui obedijſtis ſiue pcti ad mortẽ ſiue obeditõnis ad iuſticiã. vbi glo. Illi⁹ ſerui ſum⁹ c⁹ volũtatẽ explem⁹ opibus. ſi dei deo. ſi dyaboli dyabolo ſeruiem⁹. Hz illi ꝯtriant. vt figurať Zacharie. iij. vbi dic̃ oñdit mihi dñs ihm ſacerdotẽ magnũ ſtantẽ coꝝ angelo dñi. ⁊ ſathã ſtabat a dextris ei⁹ vt aduerſareť ei. Spũaliť Per ihm ſacerdotẽ magnũ intelligiť xp̃us de q̃ ꝑs. cir. Tu es ſacerdos i eternũ ſm ordinẽ melchiſedech. Per ſathan vo qui interp̃tať aduerſari⁹ intelligi ꝑt dyabol⁹ q̃ xp̃o et ſuis fidelib⁹ aduerſať. ⁊ iõ ſignãter dic̃ q̃ ſtabat vt aduerſareť ihu ſacerdoti. ꝓpt̃ qỏ cautos ⁊ attẽtos reddit. b. Petr⁹. i. pe. v. d. Sobrij eſtote ⁊ vigilate q̃ aduerſariu⁹ vẽ dyabolus tanq̃ leo rugiẽs circũit q̃rẽs quẽ deuoret. q̃ igiť diabol⁹ ſic deo ỏr aduerſari. iõ hõ nõ põt ſimul deo ⁊ diabolo ſeruire. ⁊ voluntates vtrorũq̃ ⁊ bñplacita opari. iuxta illỏ. i. Cor. x. Nõ poteſtis mẽſe dñi ꝑticipes eſſe et mẽſe demoniorũ. ⁊ hỏ eſt q̃ dicit Helias populo. iij. Re. xviij. Uſq̃ q̃ claudicatis in duas partes. ſi dñs ẽ de⁹ ſequmini eũ. Si autẽ Baal ſequimi illũ. q. d. Exq̃ dñs ceh ẽ deus et nõ baal. Joo debet̃ ſeruire deo ⁊ nõ baal. id ẽ diabolo q̃ ſunt ꝑui. Hã deus ſuadet miſericordiã. Lu. vi. Eſtote miſericordes ſicut ꝑ vẽ miſericors ẽ. Diabol⁹ vo ſuadet auariciã ⁊ inducit hoiem ad ĩmoderatũ appetitũ diuitiarũ. q̃ mãmon temptat hoiem de diuitijs. ⁊ d. apl⁹ ad eph. v. Auaricia ẽ ydolorũ ſeruitus. iõ dic̃. nõ poteſtis deo fuire ⁊ mãmone. i. diuitijs. Et nõ dicit cũ diuitijs nõ poſſe deo ſeruire q̃ hoc ꝑt fieri. Hã abrahã fuit diues mltas hñs poſſeſſiões. Sic Job de q̃ dñs dic̃ Job. i. nunq̃d cõſideraſti ſeruum meũ Job q̃ non ſit ei ſimilis in terra. ⁊ tñ fuit eius ſeru⁹. Qz dic̃ Amb. ſr̃ Luc̃. Dic̃ diuitie ſunt impedimẽta reprob. ſic bonis ſunt coadiuuamẽta vtutis. ℣ Idcirco cũ diuitijs poſſum⁹ ſeruire deo mltipliciť. Primo erogãdo. q̃ diuitie dicũť a diuidẽdo. eo q̃ ſũt aliis impartiẽde. iuxta illỏ Lu. xi. Quod ſupeſt date elemoſinã. Cũ elemoſina eni ꝑt homo emere regnũ celorũ. ſcdz illỏ Aug. Regnuz celorũ tũ valz q̃ntũ hẽs. Joo lu. xvi. Facite vob amicos de mãmõa iniq̃tať. vt recipiant vos in eterna tabernacla. Scdo ꝑt hõ ſeruire deo cũ diuitijs aiam ſuã de carcere diaboli redimẽdo. puer. xiij. Redẽptio aĩme viri diuitie ſue. ⁊ hỏ ſuadet Aug. Redime te dũ vinis. redime te dũ tps ⁊ pciũ hẽs ne pciũ et tps pdas. Dicit etiã dauid. iij. Rex place at tibi q̃ filiũ meum. pctã tua elemoſinis redime. Hã hẽ Thob. xij. Elemoſina a morte liberat. Tercõ poſſum⁹ ỏ ſeruire cũ diuitijs ipſz ỏũ obligãdo ad ẽtribuẽdũ. ſ. grãz ⁊ glaz puerb. xix. Fenerať dño q̃ miſereť pauꝑis Hã ſicut vſurari⁹ pl⁹ accipit q̃ dat. ſic nos ſi diuitias cã ỏi pauꝑibꝫ dam⁹. Aug⁹. Da tpale ⁊ accipies eternale. da qỏ tecũ accipere nõ potes: ⁊ recipies qỏ ĩeternũ poſſidebis Idcirco auaris parcis ⁊ tenacibꝫ ỏr illud Lu. xix. Serue neq̃ꝫ quare ñ dediſti pecuniam meã ad mẽſam. i. ad elemoſinam vt recipere plura q̃ eẽnt iſta tpalia. Quarto poſſumus deo ſeruire cũ diuitijs viã ad celum prepando. De q̃ puer. xviij. Donũ hoĩs dilatat viã ei⁹. et añ principes ſpaciũ ei facit. Sic ⁊ diuitie in opibꝫ mie exp̃ſe p̃pant hoĩ viam in celũ. Vñ Ecci. xvi. Uilicꝫia faciet locũ vnicuiq̃ꝫ ſcdm meritũ operũ ſuorũ. Hã ipſa ẽ oſtiaria paradiſi. claudit ei⁹ oſtiũ auaris et aperit munificis. Quito poſſum⁹ fuire ỏ cum diuitijs theſaurũ in celo recondendo. Matỏ. xix. Uende oĩa que habes ⁊ da pauperibus: et habebis theſauꝝ in celo. Jobes criſoſtim⁹. Si hic manſurus es hic repone ſi iturus illic mitte. nam qỏ ꝑ aĩa tua hic feciſti tuũ eſt. qỏ vo hic relinq̃s pdidiſti. Hã dic̃ Amb. ſr̃ Lucã. Nõ ſunt hominis bona que nõ poteſt ferre ſecũ. ſz ſola elemoſina comes eſt defunctorũ. Idco Ecci. xxix dicitur:

Conclude elemosinã in sinu paupis.ꝛ bc p te exorabit ab oñi malo.ꝛ sic possum? do ser uire cũ diuitijs.sed ñ simꝫ ꝛ sel deo ꝛ diuitijs Sz.d.qs fuit diuitijs. Rñdeꝫ primo scõz Bedã in omel. Diuitijs seruit q eas auide custodit vt suus ꝛ retinet.vt dives Lu.xvj. fecerat.iõ Bet. Si tibi fuerit tpalia eme ce lestia.dic eiz Salo. Eccs.viij. Interdũ dña tur hõ boi in malũ suũ. Scdo diuitijs fiunt qui eas nimis ardẽter ꝛ inordiate diligit.qõ phibet.i. Job.xj. Nolite dili.mũdũ nc ea q i mũdo sũt.si qs diligit mõz ñ est charitas pa tris i eo.qz sm Aug. Cupiditas ꝛ charitas i vno corde sil stare nõ pñt.nã cupiditas ẽ ca ritatj venenũ. Jõ ps.lxi. Diuitie si affluant ꝛc.eo q scribit eccl.x.nihil iniquiꝰ amare pecuniã. Nã amor pecũie causat ydolatriaz quod phat Aug. Quidqd pꝰ deo diligis de us tu? ẽ.si pecuniã pecunia.si bdiem hõ. Ter cio diuitijs fuit q oẽm spem ꝛ fiduciã in eis ponit.qõ phibet aplus.i. Thi.vi. Diuitib? hui? seculi pcipe nõ sublime sape.i.i supbiaz eleuari.neq spare in incerto diuitiaꝝ. sed in deo viuo qui pstat nob oia abũde ad fruẽ dũ.bñ agere.diuites fieri i bois opib. Nã scribit puer.xi. Nichil pderũt diuitie i die vltõis.iusticia aũt liberabit a morte. idcirco diuitijs nõ dẽm? seruire.nã diuitijs seruire est deũ negare. Et licz oẽs auari diuitijs ser uiũt signãter vsurarij.idcirco deo fuire non pñt.ꝛ eis singulariter pt dici illõ dictũ euã gelij. Nõ potestis deo fuire ꝛ mãmone

Pro q sciendũ.vsura ẽ pctũ magnũ.ꝛ ex hoc vsurari? peior ẽ aliis pctõrib? in multis Primo peior ẽ fure.qz fur secrete ꝛ in nocte furat.sz vsurari? apte die noctuq.ꝛ etiã qz magz depauperat ꝛ plẽs exhereditat.qõ fur ita facilr facere nõ pt. Scdo peior est aliquo mõ inferno.qz sm wilbel.lugdunẽsem. In/ fernus in passiõe dñi q sua nõ erãt restituit vsurari? aũt audita passione dñi nõ vlt alie na restituere.sz potius vult carere oi fructu passiõis xpi. Jtẽ infern? solũ punit malos q meruerũt peccãdo in pñti ꝯ deũ sz vsurari? punit bonos ꝛ malos indifferẽter. Jtẽ sic in fern? nunq implebit vsq ad nouissimã diẽ sic auarus ꝛ vsurari? nunq implebit pecũia sed sp anhelat ad plura acqrenda. Tercio vsurari? peior ẽ iudeo.qz iude? a balio iudeo vsuras ñ accipit.sz vsurari? a fratre suo chri stiano vsuras exqrit. Quarto vsurarius pe ior est morte corpali.qz mors solũ interimit corpus.sz vsurari? corp? ꝛ aiaz. Quito peior est Juda traditore.qz iudas semel christum vendidit ꝛ dedit p.xxx.denarijs.sz vsurari? totiens xpm vendit qtiens vsuras accipit. et nõ sicut iudas p.xxx.denarijs.sed p vno solo euz vendit.et ñ solũ eũ vendit:sz ec btãm ygine Mariã ꝛ societatẽ oim scõꝝ ꝛ ãgeloꝝ Jtẽ vẽdit seipz proxẽ et oẽs heredes suos q possident pecunias vl bona tpalia cũ vsura acqsita. Jtem qz iudas.xxx.denarios restitu it qs iniuste acquisiuit. Sexto vsurarius pe ior est oi pctõre. Ib ptz:qz alij pctõres qñq a peccatis cessant.sic lupus in.xl.cessat a su/ pbia.luxuriosus desistit a luxuria.gulosus ie iunat.sed vsurarius pctm vsure oi die ꝑmit tit nullo die excepto.siue in pascete: die na tiuitatj xpi:resurrectõis.ꝛ sic de alijs.intan tum peccat sic in die simplici. Jtẽ peccat in oñi loco.qz siue sit in eccl'ia audiẽdo missaz siue in mẽsa comedẽdo l' dormiẽdo.ꝛ vbicũ q fuerit sp pctm eius augmẽtat. Ex ib patz q vsurari? ñ vereꝫ ptumeliã facere deo ꝛ be ate ygini ꝛ vniuerꝫ sanctis ꝛ angelis i quo rũ festiuitatibꝫ ptinue peccat ꝑmittẽdo vsu/ rã.ꝛ iõ restitut? erit in extremis auxilio dei ꝛ oim sctõꝝ. Ũñ cũ dicet. Dñe miserere aie bui? vsurarij.põt rñdere Jb's xpus. Quõ miserebor eius.qz nec ipa die q gen? bũanũ in cruce redemi mẽorare mei voluit Sic eẽ potest dicere btã ygo Maria de suis festiui tatibꝫ in quibꝫ ab vsura ob reuerẽtiaz eius cessare noluit. Silr oẽs sancti cũ interpella bunt ad intercedẽdũ p vsurario rñdere pñt Una ẽ nob festiuitas in ano ꝓsecrata.s.oim sanctoꝝ.hãc festiuitatẽ vsurari? ꝛprobrauit in q nobis oibus ptumeliã erogauit.ꝛ hono rem oim nostꝝ postposuit. Jdem pñt rñdere oẽs angeli qꝝ festiuitatẽ scz sancti Michael qõ est festũ oiz angeloꝝ nõ celebrauit. sz vsu ram suã exercuit. g nõ immerito vsurarius mala morte morietꝫ. Item sciendũz q vsurarij sunt duplices.s. publici ꝛ occulti. Nã ipsi vsurarij plectũtur a iure pena q̃dru plici. Prima est q ipsi iure sunt excõicati. Scda ẽ priuatio ꝯmuniõis.qz sacrim eucha/ ristie talibꝫ denegandũ est.tam in morte q̃

de vsurario

in vita: nisi ve peniteāt ⁊ restituāt. Tercia est exclusio oblatōis. Quarta est priuatio sepulture eccl'iastice: qz ñ dñt i sacro loco sepeliri. vt bñ extra de vsu. c. qz in oibus. Sz si diceres. vbi ē loc⁹ sepl'ture vsurarioꝝ. Rñdeo ꝙ infra patibulū sepeliēdi sunt. Unō ꝟ idem oñdit ꝑ exemplū ꝙ fuit quidā vsurarius qui nolut restituere. licz sp amoneret ifirmatus vsq; ad mortē. vocauit sacerdotē et petiuit sacm ⁊ eccl'iasticā sepulturā. Sacerdos rñdit ꝙ nō daret ei nisi plene restituere. qđ ille facere rēnuit. Recedente vo sacerdote ⁊ infirmitate ualescente appropinq̄bat morti. et reuocatus ē sacerdos vt aīam angelis dei recōmēdaret. Ait sacerdos. ego recōmendo eam oibus demōibꝫ in infernū. et sic sacerdos recessit. qz adhuc ille restituere noluit. ipo defuncto rogauerūt amici eius sacerdotē vt defunctū sepeliret in atrio benedicto ꝓpter amicoꝝ bonorē. qđ sacerdos eis negauit qz in vita sua vsuras restituere nolu it. Habebat dictus sacerdos vnum asinum qui nibil aliud faciebat q; libros ad eccl'iam ferebat ⁊ deferebat. ⁊ iō nullā aliā viaz scie bat. tūc rogauerūt amici ipius defuncti sacerdotē vt corpus mortuū sup asinū ponerēt. ⁊ ad quēcūq; locū trāsiret ꝙ ibi sepeliret⁹ putantes ꝙ illud ad eccl'iam delatur⁹ essz vl' ad domū sacerdotis qz aliā viaz nesciebat. placuit pactū sacerdoti. asino corpus vsurarij imposituū fuit qui nō declinās ad dexterā vl' ad sinistrā tulit ꝟ ad patibulū. ⁊ se excutiēs corā oñi pplo ꝓiecit illud a se sub patibulo et ibi sepult⁹ ē in sepulcro patꝝ suoꝝ. A.

Scdo sciendū: vsura m'tis mōis ꝙmittitur ꝓximo cū aliq̄ ꝑstant cū ꝙditōe ⁊ pacto pl⁹ recipiēdi. ⁊ isti sunt exꝑssi vsurarij etiā scōz eccl'iam. Scdi sunt qui sin̄ aliq̄ pacto. eo tñ aīmo ꝙ aliq̄d vltra sortē accipiāt. qz al's non mutuarēt. Isti sunt vsurarij q̄ ad deū ꝓpter intētionē corruptā quā ꝓhibet saluator Lu. vi. Mutuū dātes nibil inde sperātes. g̃ q̄dq̄d sub spe recipiēdi aliq̄s mutuat ⁊ ꝑcipue pecuniā si alias nō essz mutuatur⁹. quidq̄d postea accipit vsura ē q̃uis etiā nibil postulat et tenet ad restitutōem. Tercij sunt q̄ mutuant res suas ad certū terminū: quo veniente nolūt ꝑstare vlteriorē dilatōez: donec aliq̄d emolimētū ꝓcipiant licz exꝑsse nil petant.

Quarti sunt q̄ vendūt res suas lōge carius ꝓpter dilatōem q̃ ꝙ eis in ꝓtinēti soluerēt vt ꝓz extra de vsu. c. ꝓsuluit. Est enī regl'a uris. Quidq̄d accidit vltra capitale vsura ē. habet bñ. xiiij. q. iij. plerīq;. Quinti sunt q̄ ꝓmpta pecunia tā emēt aliq̄d: et imediate sup dilatōem illi⁹ rei empte. Alij ecōuerso vendūt i cariori foro q̃ valet vel valere possz Sexti sunt q̄ emerūt vinū vl' bladū dū adhuc creuit in orto in bono foro. ⁊ ꝙ verisimile est ꝙ nll'o mō tpe solutōis ita modicū solueret: ⁊ post boc cari⁹ dāt. tl'es vsurā ꝙmittūt Verbi grā. Qui emūt vinū ab ipis vindemiatoribꝫ cū sunt in necitate ꝓstituti. q̄ dant ꝓ tam vili ꝑcio ꝙ tñ indubitāter tpe solutōnis m'to pl⁹ solueret. ⁊ tales sunt vsurarij ⁊ tenent ad restitutōez. Sz q̄d tūc est. si quis emat fruct⁹ puēturos bñ anno de agro semīato. Rñdeo ꝙ nō est vsura. Qz dubitat vtr plus vl' min⁹ ꝑt valere. ⁊ boc stat adhuc in uolūtate dei vtr deus velit ꝓuare a tēpestate aeris ⁊ aliꝭ ꝑicul' supuenturis. Septimi sunt q̄ recipiūt aliq̄d pign⁹ vl' ꝓcedūt pecuniam sup aliq̄d ꝓdiū. ⁊ fruct⁹ eius ñ ꝓputant in sortē. Circa q̄d q̄rit quid de ꝙmunitatibus q̄rundā ciuitatū q̄ dāt pecuniā ad vsuram. Rūdeo ſm Ray. Oñs illi ciues q̄rū autoritate ⁊ ꝓsensu fit vsurarij sūt. sic si ciuitas vel ꝙmunitas recipet aliq̄d pign⁹. s. ciuitatē: castr vl' hmōi. ⁊ fruct⁹ nō ꝓputaret ad sortē. oēs isti sūt vsurarij. vij. q. i. Sic ⁊ vir. et. xxiij. q. iij. Si habes. Sikr itellige de aliquo q̄ pecuniā locaret sup aliq̄d castr. vl' sr aliquā ciuitatez ⁊ fruct⁹ hmōi tolleret ⁊ in sortē nō ꝓputaret. vsurari⁹ ē ⁊ tenet ad restitutōem. Sūt adhuc octaui q̄ dāt granū vet⁹ ⁊ tollūt postea nouū De bis di. Ray. ꝙ vsurā ꝙmittūt q̄ meliorē recipiūt. qđ Hostiens intelligit. qñ aliq̄s ꝓpter h̄ facit ut illā meliorem lucret. Si vo facit ne sua messis ꝑeat: nō ꝙmittit vsurā. Sz tc etiā sine dubio excusat qñ ꝑsumit ꝙ nouū min⁹ vbeat valere Secus ē si ꝑsumit ꝙ valeat magz vl' plus. extra de vsu. c. nauigāti. Nomi sūt qui emūt a paupibꝫ oues ⁊ boues q̃s sorte nō bñt. ⁊ talia aīmalia locāt eis. quid g̃ de illis. Rñdeo ſm wilbel. Si emptor scit vl' credit ꝙ venditor ille nō hēat ⁊ locat ei ꝑ ānua pensione vsura ē. vl' saltē in fraude vsure fit. Si vero

Q

credit eū bñe ⁊ sine fraude emit nō est vsura Decimi sunt q̄ mutuāt pecuniā sub eo pacto vt ille sibi remutuet. vtꝫ illi vsurā ꝓmittūt. Rñdeo ꝟm san. Tho. scōa scē. q. lxxviȷ. Licitum est q̄ mutuāti vnū simile mutuet alius. sed nō licz obligare debitorē ad mutationē in postꝫ faciendā. ¶ Circa terciū sciendū q̄ eccl̄ia vsurarios ꝓsequit̄. Ꝫ patz q̄ ꝓtra solutōem eorū multiplex remedium adhibuit. q̄ si ꝓmisisset aliq̄s vsuram soluere cogi nō dz ad soluēdū. q̄ vsure sūt indebite. de iureiurā. c. debitores. Consules iudices officiales si statuta faciūt scribūt vl̄ dant p q̄ ꝓpellit̄ quis soluere vsuras vel nō petere iā solutas: aut q̄ obſuāt illa statuta et ꝟm ea iudicant ipo facto sunt excōicati ſnīa maioris excōicatōis. Itē scōm remediū est q̄ p⁹ solutōem p̄t eas repetere. et vsurarius tenet̄ sibi restituere q̄ ꝓ vsurā ab eo recepit ¶ Circa quod q̄ritur vtrum vsurari⁹ teneatur deb. tori ad dāna. Rñdetur scōm Raymundum: tenetur ad omia dāna q̄ ille ꝓpter solutōz vsure passus ē. vt si domū suā ꝓpter hoc vili⁹ venderet ⁊ aliā ꝓduxit. aut si ꝓpter ꝟ alia bona sub vsura q̄siuit. Terciū remediū est q̄ si vsurari⁹ nō vult restituere. tunc pōt iudici vl̄ alio p̄lato denunciare. ⁊ iudex p̄t ex officio ⁊ tenet̄ illū cogere ad restituēdū. Ꝫ antiq̄tus fuerūt vsurarij valde ab alijs hoīb⁹ despecti et cū hoc rari vt narrat willelmus lugdunē. in ſūma viciorū. q̄ antiq̄⁹ q̄n q̄z i vna tota ciuitate vix inueniebat̄ vn⁹ fenerator nisi dato q̄ nō publicaret̄. de q̄ tamē cū certitudinaliter ꝓstaret eū eē vsurariū. tc̄ amplius dicebat̄ dom⁹ eius dom⁹ diaboli. ⁊ vinea e⁹ diaboli. ⁊ sic de ceteris rebꝫ ei⁹. oscl̄m pacis nō dabat̄ ei in missa. ignis a vicinis in domo ei⁹ nō sumebat̄ ad ei⁹ occursuz pueri pauescebāt. sz cū digito mōstrabāt. nūc vero nīis tpib⁹ vsurarij sunt principū cubicularij ⁊ ab hominib⁹ eis assurgit̄ ⁊ valde honorāt. q̄ tñ est absurdū ⁊ abominabile mūdo. Sciendū q̄ vsurarij nō solū dānant seipos sz etiā vxores suas ⁊ oēs pueros ⁊ heredes q̄ scienter possidēt bona tpalia ꝓ vsurā acq̄sita. Ꝫ legit̄ exēplū q̄ q̄dam deuot⁹ hō rapt⁹ est ad videndū gaudiū electorū ⁊ penas dānatorū. qui vidit q̄ndā in iferno sepultū. ⁊ arbor magna ⁊ lata de eius visceribꝫ ꝓcessit, ⁊ in ramis arboꝛib⁹ pendebāt hoīes vtriuscz sex⁹ ⁊ ingens flāma ab imo inferni: ⁊ ab illo q̄ sepult⁹ erat in iferno ascēdit. ⁊ torq̄bant̄ illi pendētes i ramis illi⁹ arboꝛis horribil̄ ab illa flāma ignis q̄ ascendit. tē ille deuot⁹ q̄ vidit hoc q̄siuit ab angelo. q̄d ꝟ esset. ⁊ q̄re isti sic crudeliter torq̄rent̄. Rñdit angel⁹ ille q̄ in imo sepult⁹ est p̄ est ⁊ origo illoꝝ. qui in ramis pendent. ⁊ erat q̄ndā paup. sed ditat⁹ ē ꝓ vsuras ⁊ nō restituit male acquisita. ⁊ sic obijt. ⁊ iō hic in inferno sepl̄t⁹ est. ⁊ isti i ramis sūt heredes q̄ sciēter possederūt illas diuitias. ⁊ iō ipi ⁊ oēs sequaces eoꝝ q̄ de ꝓgenie ipoꝝ nascunt̄: et illa bona iniuste acq̄sita scienter possederūt oēs ad illam arborem et ad illos ramos pertinēt.

De eadez dominica

Sermo. xlvi

Nolite soliciti eē dicētes: q̄d mādu cabim⁹. aut quid bibem⁹ aut q̄ opiemur. ⁊ seq̄tur. Primū q̄rite reg. ꝺi Mat. vi ¶ Dicūt naturales. Ille qui dat esse alicui dat illō ꝓ q̄ō possit se ꝓseruare in esse. ⁊ ratō: q⁹ ille qui vl̄t venire ad finē optet q̄ habeat illa q̄ ad finē sunt necaria. vt si vl̄t transire mare oportz q̄ hēat nauē. ⁊ q̄ dat esse domus ordinat ligna ⁊ lapides ut dom⁹ talib⁹ in eē posset ꝓseruari. nā agens naturale dat eē arbori. ideo ꝓuidet sibi de hūore terreno q̄ est loco alimēti ut posset in esse ꝓseruari. Spūaliter Sic deus q̄ est primū ⁊ summū ens dat oīb⁹ entib⁹ esse. Nā in vnoq̄q̄ gñe est causa oīm q̄ sunt. vt bñ Jac. i. Oē datū optim⁹ tē Ideo dat etiā ꝓ q̄ possint conseruari in esse. Dicit enī Gre. Sic̄ esse nostꝫ ex nihilo est ita ad nihilū tenderet nisi conditor oīm manu sui regimis ꝓseruaret. Naz si de⁹ ꝓuidit auib⁹ celi ⁊ bestijs terre de cibo ⁊ potu ⁊ tegumēto q̄ sunt inferioris ꝓditiōis. q̄nto magis ꝓuidebit hoīb⁹ q̄s redemit suo sanguine. Ideo apl̄s ad Phil. iiij. Nihil soliciti sitis sz in oī orōne ⁊ obsecratōe cū grāz actōe petitōes vestre innotescāt apd deū scz ꝓ dei regno. de quo thema. Nichil soliciti tē.

In vbis p̄missis duo innuūt. Primo ꝓhibet solicitudinē mētis timorate. ibi. nolite eē soliciti. scōo docz rectitudinē mētis ordiate

ibi. Primū q̄rite regnū dei. De prio d. Nolite soliciti esse aie vre. i. vite animali q̄d mā ducetis. nec corpi vro quid induamī. Duo enī sunt necessaria vite hūane. s. victꝰ ⁊ vestitus ꝓ q̄bus boies nimiū solicitant. ⁊ hoc ꝓ hibet in p̄nti. D Pro quo sciendū solicitudo est triplex. s. tolerabil': laudabil' ⁊ vitupabilis. Prima est tolerabilis vt dū hō sic instat pꝰ tpalia moderate loco ⁊ tpe vt non amittat eterna. ut martha Lu. x. Martha martha solicita es. Hāc hec solicitudo est nobis imposita ꝓpter pctm̄. ⁊ est pena pcti. Gen. iij. In sudore vultꝰ tui vc̄. Hāc solicitudiez moderatā docet Salomō ꝓuerb. vi. Vsq̄ q̄ piger dormis. ⁊ dicit ibidē. Vade ad formicā o piger ⁊ ꝓsidera vias eius q̄ cū nō hēat ducem nec p̄ceptorē nec̄ p̄incipē parat in estate cibū sibi. ⁊ congregat in messe q̄d comedat. Hāc dicit san. Tho. ij. ij. q. clxxxvij. ar. vij. Solicitudo quā diuitie secū afferūt a diuitijs totaliter separari nō pt. siue sint magne siue pue. sed necesse ē hoiem aliqualit' solicitari de acquirēdis vl' ꝓseruandis rebus exterioribꝫ. idcirco hec solicitudo moderata non est ꝓhibita. Secūda est solicitudo laudabil' q̄ est circa spūalia. Vñ ad Ephe. iiij. Soliciti sitis seruare vnitatē spūs i vinculo pacꝭ. Hec solicitudo aliq̄n est ꝑ egenoꝫ ꝓpulsione in caritatis opatōe. De qua Gelas' pp. lxxvij. dist. diuine. Diuīe retributōis mēoꝛ ad pontificalē ꝓsciētiam nō ambigas ptinere egentium cōmodis piam solicitudinē nō negare. Itē solicitudo laudabil' est de aie custoditōe scz a pctis. Deutero. iiij. Custodi temetipm et animā tuā solicite. Et puer. iiij. Omni custodia ſua coꝛ tuū. Itez laudabilis ē solicitudo de mādatoꝛ obſuatōe. Josue. xxiij. Tantum ꝓfortamī ⁊ estote soliciti ut custodiatis cuncta q̄ scripta sūt in volumīe legis. Hāc solicitudinē req̄rit a nob̄ deꝰ. Michee. vi. Indicabo tibi o hō quid sit bonū et q̄d dñs requirat a te. vtiq̄ facere iudiciuz et diligere misc̄iam ⁊ solicitū ambulare cum deo tuo. Jō. ij. ad Thi. ij. Solicite cura teipz. Bil' ad Ro. xij. Solicitudine nō pigri. Tercia solicitudo est vitupabilis q̄ ꝓuenit ex inordiato amoꝛe tpalium ⁊ diffidētia ꝓuisiōis diuine. Vñ Crisо. Solicitudo cupiditatꝭ est filia desperationis: ⁊ impedit hois salutē, matthei. xiij. Solicitudo seculi istius ⁊ fallacia diuitiaꝝ suffocat dei v̄bum. imo facit transgredi omne dei p̄ceptū. Nā auari ꝑ solicitudinē supfluā violant primū p̄ceptū dei. s. nō habebis deos alienos. nā auaricia ē ydoloꝝ seruitꝰ. Epb. v. Et Aug. Quidq̄d plus diligit deus tuꝰ ē. si pecuniā pecunia. si hoiem homo. Item trāsgrediunt scōm p̄ceptuz. scz non assumas nomē dñi dei t. inuanū. Auari enī ꝓ parua pecunia mētiunt ⁊ ꝑiurāt. Itē solicitudo talis facit trāsgredi terciū p̄ceptū scz memēto vt diem sabbati sanctifices quiescēdo ab oīb̄ opib̄ exterioribꝫ. tu ⁊ filiꝰ tuus ⁊ filia tua seruus tuus ⁊ aduena q̄ est intra portas tuas et vacando diuīs opib̄? Juxta illud Aug. Nōnicis diebꝫ nihil aliꝰ agēdum est q̄s deo vacādū. sz auari plꝰ q̄runt ac q̄rere pecunias festiuis diebꝫ negociādo vendendo ⁊ emēdo q̄s in ferialibꝫ. Itē in singul' aliis p̄ceptis fit trāsgressio ꝓ solicitudinem auaricie. vt ptz intuēti. et banc ꝓhibet dñs di. Nolite soliciti esse. s. inordīate supflue ⁊ illicite. E Hāc solicitudo illicita fit q̄druplr. Primo ex pte illius de q̄ solicitaī vt si tpalia tanq̄s finē querim̄. cū deus sit finis oīm. Apc̄. i. Ego sum alpha ⁊ o. Jō. i. Coꝛ. x. Oia in gl̄iam dei facite. Secūdo fit illicita ꝓpter supfluū studiū. ꝓ quod a spūalibus bō notabil'r retrahit. vt dicit dñs Matthei. xiij. Diuitie spine sunt q̄ pungūt ⁊ vulnerant. ⁊ sic solicitudo tpaliū pungit mētez. vulnerat ꝓsciam. Tercia fit illicita q̄n est inutilis. vt mercatoꝛ manēs domi mittit merces ad foꝝ. ⁊ ipe ꝓtinue solicitat' pro absentibus cogitādo anxie ne pereant. ne rapiantur. et tñ sua solicitudine nō p̄nt custodiri. ⁊ sic illa solicitudo ē inutilis. sz deberet deo ꝓmittere iuxta illd. i. Pe. v. Om̄em solicitudinē vestrā ꝓiciētes in eū. q̄m ipsi est cura de vob̄. Quarto solicitudo ē illicita ⁊ inordinata ex pte timoris supflui. cū hō timet q̄n facē ea q̄ dz ꝓ necaria sibi deficiāt. ⁊ ꝗ̄uenit ex diffidentia. Et hāc dissuadet m'ltis rōmbus. Prima rō est a maiori. Victꝰ enī requirit' ꝓpter vitā aīme. indumētū vo ad ꝓtectiōz corpis. Sz deus dedit qd maius ē. aīaz. s. ⁊ corpꝰ. ergo dabit qd min? ē scz victū ⁊ amictū. Vñ Crisо. Nisi deus vellz ꝓseruare homīnē qui est ipm nō creasset, qz ipe instituit

vt aiam cibo corpus vestimento ꝙseruaret. Jō
vtriq; ipe tribuit. Et bñ ē qđ d. Nō poteſtis
deo ſeruire et mamone. ſz oꝑtz altey ꝓtēnere
attēdite q; ſeruitutē mamone fugiatis. iō di
co vob. ne ſoliciti ſitis. i. anxij et nimis inten/
ti. Crisſ. Nō dicit opari nolite. imo opari ma
nibus vt corp⁹ ſuſtinet laudabile ē. Sed vt
dicit glo. pbibet ſolicitudinē q; trahit ab eter
nis. et rurſus ſm Crisſ. afflictiōem aīmi ꝓhi
bet in acq̄rendis tpalibꝫ et in pditis. aīe vrē
qđ māducetꝫ. nō q; intelligibilē aīa comedat
ſz qz nō manet ꝓiuncta corpi niſi cum nutrit
vel qz aīmati corpis ē ſuſcipe nutrimētū cō/
grue nutrire aīe attribuit. Ita ſm aug. Aīa
in bō loco ꝓ animali vita ponit. neq; corpi ve
ſtro qđ induamī. Ecce alia ſolicitudo q; ꝓhi
bet circa veſtimētū. Premiſſo intēto primā
ꝓbatōem adducit. nōne aīa plus eſt q; eſca.
de bō nō eſt dubiū. qz eſca nunq; poſſet viuifi/
care niſi eſſz aīa in q; ē ꝓncipiū vite. pl⁹ ē igi
tur aīa viuēs q; eſca. et corp⁹ pl⁹ q; veſtimē
tū. Nā aīam deus carne veſtiuit. qz caro aīe
eſt veſtimētū. nullū igit veſtimētū tāti eſt va
lorꝫ q̄nti ē corp⁹. qđ tñ aīe eſt. qz viuēs cū ea
eſt. etiā qz fruſtra apponerent veſtimēta niſi
ipm bēret naturalē calorē in ſe. Cirill⁹. De⁹
qui exhibuit qđ maī ē nō negabit qđ miī
eſt. Attende g; q; pbibet ſolicitudo ſuꝑfluita
tis. Jtē attende q; ñ ꝓhibet opis laborē ſz ſo
licitudinē. Jtē attēde q; aīa pl⁹ eſt q; eſca. et
tñ guloſi ꝑdunt aīam ꝓpter cibū. Exemplū
de diuite epulone et Eſau. Jtē cū corp⁹ plus
ſit q; veſtimētū. magꝫ tñ ſolicitant ipi luxu/
rioſi mūdare veſtes et ornare q; corp⁹ a luxu
rie fece purgare. iō quotidie i fece luxurie vl
ſimo corp⁹ velut porci maculāt. Scda rō ē
exēplaris. qz de⁹ paſcit volatilia abſq; eoy ſo
licitudie quoy miōr eſt cura q; boim. mlto
magꝫ boies. et de bō dicit. Reſpicite volatilia
celi. Job. xij. Jumenta et docebūt te. et volatilia celi et indicabūt tibi.
Et ei⁹dē. xxx. Sup volucres celi erudit nos
Nec enī nō ſolicitāt quō cibo naſcat. ſi quō
ſeminat. Jtē nō ſolicitāt ꝙgregādo ꝓ futa i
digentia. neq; ꝙgregāt in horrea. ſed pater
veſter paſcit illa: paſcit paterfamilias ſeruos
paſcit aīalia ſcz in obſequio filioy. q̄nto ergo
magis filios q; cariores ſūt illis. nōne vos
magis pluris. ſ. ꝑcij eſtis. plus enī valet hō
q; volatilia. Dicō qdem ſm Aug. qz hō cū
ſit aīmal rōnale ſublimi⁹ ordinat in rey na/
tura. Nam ſm Criſo. omīa alia aīalia deus
fecit ꝓpt hoiem. hoiem vo ꝓpt ſeipm. Jtez
ſcōm Dam. ij. phiſicoy. Nō eſt qđāmodo
finis oīm. et finis dignior ē ordinatꝫ i finem.
Et ideo qz homī eternitas ꝓmittit. aues ve
ro hodie ſunt. et cras ñ ſunt nec erūt. et ſi de⁹
abſq; eay ſolicitudie tribuiſſet victū. mlto
magis homī cui deus dedit opandi ſcientiā
et fructificādi ſpem. ¶ Et nota nō dicit
q; ñ volāt ad agros q̄rentes cibū. ad deſigñ
dum q; hīe debemus moderatā ſolicitudinez
et adhibere laborē. bñ eſt ꝙ quoſdā. de qb⁹ Au
guſt. Fuerūt aliq; dicētes nō debere laborare:
ſed totū diuine ꝓuidētie ꝓmittere. et hoc ē fal
ſum. qz dicit Pſal. cxxvij. Labores manuz
tuay q̄. Silr et apls. ij. Theſſa. iij. Neq;
gratis panē māducauimꝰ ab aliq;. ſz in labo/
re et fatigatōe nocte ac die opantes. et ſbdit.
Si qs nō vult opari nec māducet. Sz. d.
Exq; de⁹ paſcit volatilia celi abſq; labore q̄re
ita nō paſcit hoiem abſq; ſolicitudine et labo
re. Rñdet qz volatilibꝫ de⁹ ñ dedit artē et ſci
entiā laborādi. hoibꝫ vo dedit ſcire et poſſe la
borare. Et iō qui labore victū acq̄runt a deo
nutriunt. et viteri⁹ ꝓpter eoy opatiōem dat
etiā homī tpalem mercedē. Si q; vo eſſent
qui nec ſcirēt nec poſſent laborare illos deus
ſine eoy ſolicitudie paſceret ſic volucres celi
Ita dicit aug. In cui⁹ figurā genet. i. poſtq;
deus creauit hoies ſciens q; viuere nō pote
rāt ſine aliīto ſtatim ꝓuidit eis de cibo di.
Ecce dedi vobis oēm herbā afferentē ſemē
ſuꝑ terrā. et vniuerſa ligna q; hūt in ſemetip
ſis ſementū generis ſui. vt ſint vobis i eſcam
et cūctis aīmātibꝫ terre oiq; volucri celi. Cū
igit virtus dei nō ſit ꝛbilitata et hoc q̄tidie fa
cit in minoribꝫ aīalibꝫ. q̄nto magꝫ in maiori
bus. Tercia rō eſt ex defectu nrē ſolicitudis
quia neq; nrā ſolicitudo tanti vigoris eſt ut
poſſim⁹ ꝙ eā acquirere. vt dicit ꝓbat dicēs.
Quis veſtꝝ cogitās ſcz ſolicitudine cogita/
tionis ſue ꝑt adijcere ad ſtaturā ſuā cubitū
vnū. i. quis ē ille q; ſolicite cogitando poſſet
ſe maiorē facere vno cubito. certe null⁹. igit
qz nutrimentū ordinat ad augmētū corpis
ſi augmentū nō acquirim⁹ ex nrā ſolicitudie
g; nc nutrimētū. Jtē ſm Aug. Illi relinq̄nda

est cura augẽdi corpis cui⁹ cura facta est vt esset tante stature ⁊c. ¶ Quarta rõ est ex psideratõe florũ q̃ crescunt ⁊ vestiunt̃ sic diuersis coloribꝰ. nec tñ subsistunt sz mittũt in clibanũ. mlto magis ḡ dẽ⁹ nutriet ⁊ vesti// et boies q̃ capaces sunt fidei ⁊ noticie ipi⁹. ⁊ ß ẽ qđ dic̃ ꝺ vestimẽto. qđ solliciti estis. p̃ xime due rões arguũt magis ꝑ solicitudiez vict⁹. q̃ nccitas est freq̃nter maioꝛ. hec autẽ ratio arguit ꝑ solicitudinẽ vestimẽtoꝝ q̃ mi noꝛ est. qꝛ multi sine vestib⁹ vixerũt. sz sine victu nõ. Cõsiderate lilia agri. noĩe liliꝝ in telligit generaliꝛ q̃scunq̃ flores quõ crescũt terra illis p̃bẽdo nutrimẽtũ. cũ roꝛe celi cre scunt absq̃ solicitudine. nõ laboꝛãt acq̃ren// do victũ vt crescãt. neq̃ nent. Here est fila ꝓponere. flores igit̃ nõ filant vestimẽta colo ris varij sibi texendo. Deinde ꝓmẽdat floꝝ ornatũ. qꝛ excedit oẽm ornatũ bũana indu// stria factũ. Dico ãt vobis. qm̃ nec Salomõ qui sup oẽs reges delicijs abũdauit in omi gl̃a sua. i. qñ magis fuit gl̃iosus. cooptus est ne in isto colore sic vnũ ex istis. Hiero. Re uera inqt. Qꝺ sericũ. q̃ purpura regũ q̃ pic// tura textricũ p̃t floribus cõparí. Ipse coloꝛ dicit̃ vestimẽtũ floꝛis. sic ꝺr. oꝓuit istuz ru boꝛ. Quid ita rubet vt rosa. qđ ita candet vt liliũ. viole vo purpurã nllo supare murice. id ẽ purpureo colore. oculoꝝ magis q̃ fmo num indiciũ est. Si aũt fenũ agri qꝺ ideo fenũ ꝺr. qꝛ facile igne accẽdat̃ qꝺ bodie ẽ. vi ret ⁊ floꝛet. cras exiccatũ in clibanũ. i. in fur num vl in fornacẽ mittit̃ vt ꝓburat̃. Deus sic vestit. statuto tpe lilia formãt̃ in frondib vestiunt̃ candoꝛe. ⁊ implent̃ odoꝛe. ⁊ qꝺ ter// ra radici nõ ꝺederat deus inuisibili opatiõe largit̃. q̃nto magis vos modice fidei. Ve mo dice sum⁹ fidei q̃s etiã exemplo sensibilium oꝓtet ad fidẽ ducere. ¶ Quitã rõem adducẽ ex ꝺñtia q̃ ꝺz esse ĩter fideles ⁊ incredulos Cñ nõ credẽtes esse quicq̃ ꝓeter hec sensi bilia. ea sola inq̃runt q̃ dei ꝓuidentia nõ cre dunt largiri. sz bũana haberi solicitudine. sz qꝛ tales ñ sũt fideles bñ repetit principaleꝝ ꝓpositu. Nolite ḡ solliciti esse. i. Coꝛ. vij. Vo lo vos sine solicitudine eẽ. dicẽtes. qđ mãdu cabim⁹ aut quid bibem⁹ aut q̃ opiem̃. Ra// banus. Nõ dixit. ne sitis soliciti ꝺe victu po tu ⁊ vestitu. sz qꝺ mãducetis. qꝺ bibetz. quo opiamini. vbi illi argui vident̃ q̃ spreto cõ// muni victu vl lautioꝛa vel austerioꝛa q̃runt q̃ß bi cũ quib⁹ vitã ducũt. hec enĩ omĩa gen tes inquirũt. ⁊ hoc ꝓpter cãm iã dictã qꝛ ñ credẽtes ⁊c. Et scõm Hze. qꝛ nullã spẽz ba bent futuri seculi neq̃ iudicij. iõ ista querũt tanq̃ bona maxĩa. Itẽ scõm Crik. qꝛ nõ cre dũt tpalia dei gubernari ꝓuidẽtia sz casu eue nire. iõ ꝓ ipis solicitant̃. xp̃iani vo qꝛ spant eternũ. nõ ꝺe tpalib⁹ dñt esse soliciti q̃ etiaz sciũt dei ꝓuidẽtiã distribui hoĩb⁹. ¶ Sextã rõem adducit ex solicitudine dei patrz erga nos. ꝓpter qꝺ nos solicitos esse nõ optet. ne q̃ß enĩ filij dñt solicitari. sz hãc solicitudinez reliquũt patri. Cñ text⁹. Scit eũz p̃ vt ⁊c. Crisо. Qui creauit naturã. eĩ⁹ nouit indigẽ tiaz. q̃ si pater ẽ nõ p̃t despicere filios. quia bis omĩb⁹ indigetis. sicut prẽs licz filijs nõ dãt supflua. tribuũt tñ eis necẽaria. Cñ Lu. xi. Si vos cũ sitis mali nostis bona data da re filijs vris. q̃nto magis p̃ vester celestz de celo dabit spũm bonũ petentib⁹ se. ¶ Sz. ꝺ. tñ videm⁹ multos bonos ⁊ eẽ malos pati penuriã. vñ hoc ꝓuenit. Rñdet̃ q̃ sep tem de causis aliq̃n patimur penuriã in ne// cessarijs vite. Prio ex demerito pcꝺoꝝ nro// rum. Deutro. xxxij. Consument̃ fame ⁊ de// uorabũt eos aues morsu amarissimo. Et po nit rõez. derelicq̃rũt deũ factoꝛẽ suũ. ⁊ recesse runt a deo salutari suo. iõ Ecci. xxxix. Ignis grãdo fames ⁊ moꝛs oĩa hec ad vindictam creata sunt. Secda cã ꝓpt̃ virtutis exercitiũ Cñ. ij. Coꝝ. xi. In laboꝛe ⁊ erũna. i. vigilijs multis. in fame ⁊ siti. in ieunijs multis. ⁊ ß fuit ꝓpter augmẽtationẽ meriti. Tercia cã ꝓpter nrẽ auaricie importunitatẽ. Cñ Am broſi⁹. Immoderat⁹ tpalium appetitus facẽ vt necessarijs caream⁹. ꝺe q̃ Hiere. xlij. Fa mes ꝓ q̃ solliciti estis adherebit vob. Quar ta causa ꝓpter bũanã supfluitatẽ. qꝛ supflua querim⁹. iõ dignũ ẽ vt necessarijs caream⁹. qꝛ cui nihil ẽ qꝺ bz: ꝓstat illũ egere Quinta causa ꝓpter abusum tpaliũ: qꝛ creata dei abu tunt̃. ⁊ ḡ dignũ q̃ aliq̃n etiã necessarijs care ant. qꝛ dic̃ Aug. Male possidet q̃ male vtit̃. ergo nõ est dignus bonoꝝ possessiõe. Sexta cã ꝓpter ingratitudinẽ. qꝛ ꝺ. Hze. Nõ ẽ dig nus dãdis q̃ nõ agit grãs ꝺe datis. Septĩa causa est. vt credam⁹ dẽũ nobis p̃bere tpalia

Si enī nr̄e solicitudini sp committerent. fortasse crederem⁹ tpalia esse a nobis. vel ex debito tribui a deo. cū ꝙ de⁹ aliqñ ea subtrahit oñdit qp ipe sit dñs q̄ prebet. iuxta illō .i. Cor. iiij. Quid hēs qō nō accepisti. si autē accepisti quid gl̄iaris q̄si nō accepis. Ideo apls .i. Thi. vi. Diuitibꝫ huj⁹ secli p̄cipe nō sublime sapē .i. p superbiā elevari. neq; sperare in incerto diuitiaꝝ. sz in deo viuo q̄ p̄stat nobis oīa abunde. ꝛ hoc considerās Job. i. dixit. dñs dedit dñs abstulit ꝛc. ꝑ ꝙ subdit. Querite p̄mū regnū dei ꝛ iusticiā ei⁹. ꝛ hec omīa scz tpalia adjcient⁹ vobis. q⁹ dic̄ Ambrosius. Dedecus ē homī curare de cibo qui militat pro dei regno.

De eadem dominica

Sermo clxvij.

Primū querite regnū dei. Mat. vi. In Christo. dic̄ illō qō ē vltimū in executōe dz esse primū in intētione. Spirituale. Sic vltimat⁹ finis oīm boīm ē beatitudo ꝛ felicitas ꝓpter quā creati sum⁹. vt dicit Agē in. q̄. dist. i. Deus fecit boīem ut summū bonū intelligeret. intelligēdo amarz amādo possideret. possidendo frueret. ꝓpter qō felicitas ꝛ btitudo ꝛ fruitio summi boni debet esse primū in intentōne cuuslibet boīs xp̄iani. Nā dicit Aug. de ciui. dei. Si bō illud summū bonū attingit in illo oīa bona p̄cipit. Nā illud solū est optimū ꝛ vez bonuz quod oīa bona p̄cellit. sine q̄ nulla natura sb̄sistit. nulla doctrina instruit. nl̄lus vsus expedit. ibi oīa secura sunt ꝛ nulla bona ōficiūt ꝓpter qō merito dicit. primū querite regnū dei. Ista ē scōa ps p̄incipal⁹. in q̄ vt dixi sermone p̄cedenti doc̄z rectitudinē mētis ordinate. d. Primū querite. Pro q̄ sciendum triplex est regnū dei. Primū est circa nos. et est militātis eccl̄ie. Scōm est in nob̄ siue interius. ꝛ est regnū gr̄e. Terciū ē sup nos et est regnū gl̄ie. Dixi primo: regnū dei ē circa nos ꝛ est militātis eccl̄ie. ō q̄ Mat. xiij. Mittet filj⁹ hoīs angelos suos ꝛ colligēt de reg̃ eius oīa scandala. i. de eccl̄ia. nā in eccl̄a sunt varia genera hoīz q̄ ptinet bonos ꝛ malos ꝛ b̄ ideo ꝑm Aug⁹. vt boni p malicias malox exerceant⁹. ꝛ b̄ cōsueuit fieri ab initio mundi: vt dic̄ Gre. xx. moza. In ecclesia sic̄ in area sunt triticū ꝛ palee. q̄ simul p̄mittunt⁹ crescere vsq; ad messem. ꝛ in tēpe messis dicet⁹ messoribꝫ. colligite primū zyzania ꝛ alligate ea in fasciculos ad ꝑburendū. triticum aūt congregate in horreū meū. ꝛ sic tollet⁹ scandalū de regno dei. i. de eccl̄ia. qō regnū querere debem⁹ ꝛ iusticiā eius. R. Sed. d. Que ē iusticia ei⁹. Rñdet⁹ vnio fidei ꝛ charitatis. vt b̄ de ꝑse. dis. i. Eccl̄ia. Ecclesia ē mlt̄itudo vl̄ collectō fideliū fide ꝛ charitate vnita. Pro q̄ vnione xp̄s orauit Joh̄is. xvij. Pater rogo vt oēs vnū sint: sic̄ tu pr̄ in me ꝛ ego in te. Itē iusticia eius ꝑsistit in christi imitatiōe. Exo. xxv. Inspice ꝛ fac scōm exēplar qō tibi in mōte monstratū est. i. in xp̄o. qui dixit Joh̄. xiij. Exemplū dedi vobis vt quēadmodū ego feci vob̄ ita ꝛ vos faciatis. Dic̄ nanq; Aug. in li. de vita xp̄iana. Christiani nomē frustra sortit⁹ q̄ xp̄z minime imitatur. Quid ei⁹ ꝓdest vocari qō nō es. ꝛ nomē vsurpare alienū. vl̄ quō xp̄ianus dicer⁹ is qui xp̄i actus nō sequit⁹. Itē iusticia huius regni cōsistit in hoc qp̄ p̄cepta eccl̄ie dēmus obseruare. iuxta illō Prouer. vi. Conserua fili mi p̄cepta p̄ris tui. ꝛ ne dimittas legem mr̄is tue. Scōm regnū est regnū interi⁹. id est regnū gr̄ē ꝑsistens in aīa quā deus inhabitare dignat⁹. De quo Lu. xvij. Regnū dei intra vos ē. Dicit nanq; aug. qñ voluntas nr̄a deo obedit ꝛ tota nr̄a intentio in deum tendit. ꝛ oīs mēs nr̄a et affectio se i deū dirigit. tūc dicit⁹ regnū dei esse in nob̄. Nā ꝑm Bed⁹. Sic̄ in regno beatitudis deus se p̄sentē exhibet electis suis ad gl̄ificationem. ita etiā se eis exhibet in via pegrinatōis ad iustificatōez. vt a q̄ glorificādi sunt p̄ speciez ab ipo prius iustificent⁹ p fidē. Terciū regnū est supius vbi sanctox angelox habitatio est p̄pata. De quo Mat. xxv. Venite benedicti p̄ris mei p̄cipite regnū ꝛc. Nunc igit⁹ in p̄nti ꝑmone dicēduz ē de regno gr̄ē. quod de⁹ opat⁹ in aīa nr̄a dicendo. Primū querite regnū dei. q. d. q̄rite diligēter opibꝫ meritorijs. deuotꝫ exercitijs. vtutibꝫ ꝛ gr̄ijs vt fiant aīe vr̄e regnū dei. Nā aīa rōnal⁹ curis vtuosis opibꝫ ꝛ deuotis exercitijs allicit sibi deū vt ipam misericordit⁹ dignet⁹ inhabitare. Nā ipe dixit. puer. viij. Delicie mee

esse cū filijs hoim. ¶ Gz.d.quis ē thronus in q̄ rex regū residz. Rñdet. thron⁹ ē sup̄mū mētis in q̄ verbū eternū sedet. figurat̄ iij. Reg.x. fec̄ rex Salomō thronū de ebore grādē ⁊ vestiuit eū auro fuluo nimis. Spūaliter. thron⁹ significat sup̄mū mentis q̄ dz eē d̄ ebore. s. mūdicie ⁊ castitat̄. nā ebur ē frigidū ⁊ cādidū. ⁊ sīgnificat mūdicie nitorē Cañ. v. Uenter ei⁹ eburneꝰ. i. cast⁹ ⁊ mūd⁹. Haz de⁹ in mūdis pscientijs habitare vult: ⁊ ñ in immūdis. iuxta illd̄ sap̄. i. Nō habitabit i corpe subdito pctis. Iste thron⁹ dz esse vestit⁹ auro charitat̄. i. Joh̄. iiij Qui i charitate manet i deo manz ⁊ deꝰ i eo. ⁊ sic ania d̄r regnū d̄i. vñ. Ber. Uacare deo. laudare deū fuit deo qd̄ cū in nobis ipletū fuerit sīñ dubio aia nrā p dei pñtiaz regnū d̄i erit. vñ Eccs. iij. De carcere catbenis q̄z interdū q̄s egreditur ad regnū. ⁊ ali⁹ nat⁹ in reg̃ inopia psumit̄ ac si diceret. q̄ñ magni pctores de carcere ⁊ de catbenis pctoꝝ egrediūt̄. hoc regnū qd̄ intra nos ē psequūt̄. ⁊ ali⁹ nat⁹ ad regnū. i. inocēs p torpr̄ē ⁊ negligētiā ab hoc regno lōge fiet qd̄ Lu. xv. in duob⁹ filijs euident̄ innuit̄. q̄z vni q̄ substātiā suā cū meretricib⁹ male expēderat pīg̃nuū instauravit occidēs ei vitulū saginatū qd̄ tñ nunq̄ exhibuit alio filio q̄ ab ei⁹ impio ñ recessit Ad h̄ regnū in nob⁹ pstruendū religiosi hoies spēal̄r sūt vocati. q̄ li negligētes inuēti fuerint trālit dñs ad̄ sec̄larēs et gētes dās eis tl̄es grās q̄ lōge sūt ab oib⁹ religiosis. Qd̄ pulcre figuratū ē Mat. xxij. vbi d̄r Simile ē reg. celoꝝ hoi regi q̄ fec̄ nuptias filio suo. ⁊ misit suos suos vocare invitatos ⁊ nolebāt venire. Glo. vt gustarēt h⁹ regni delicias. Et ideo sequit̄. nuptie quidē parate sunt. sz q̄ invitati erāt ñ fuerūt digni. Ite g̃ ad exit⁹ viaꝝ. ⁊ q̄scūq̄ inueneritis vocate ad nuptias. qz nō est de⁹ accept̄or psonaꝝ. sed in oñi gente. in omī statu q̄ inocāt illū hui⁹ regni delicias psequūt̄. ¶ De h̄ regno quod intra nos ē tria dicam⁹. Prio de mō querēdi. scdo de locis inueniēdi. tercio d̄ grā fruendi. Primo sciendū q⁹ hoc regnū q̄dr upliciter q̄ritur. s. p purā querlionē. volūtatis inclinatōem. totius cordis exhibitōz ⁊ horū triū ptinuatōem. Primo ergo ad efficacē inquisitōem requirit̄ querlio. q̄ enī aliq̄ mō rē inquirere querit. necē est vt ad eā q̄rendam totaliter se quertat. quertēs aūt se ad eā necē ē vt ab oibus q̄ nō sunt illud penit⁹ se auertat Plena g̃ querlio ē cū oēs sensus interiores et exteriores. pīter ⁊ affectiōes a mūdo et ab alijs q̄ mūdi sūt abstrabūt̄. ⁊ ad hoc regnuz q̄rendū oia simil̄ quertūt̄. De hac inquisitiōe d̄r Isa. xvi. Si queritis q̄rite quertimini ⁊ venite. ac si d. si efficaciter q̄ritis ⁊ q̄rere cupitis. tūc quertimi ⁊ venite ad q̄renduz. Quē modū querēdi inuit nobis sapiēs Eccl. xvij Reuertere ad dñm ⁊ auertere ab iniusticia tua et nimis odito execratōz. ⁊ pḡsce iusticias ⁊ iudicia dei. Hāc pfectā querlionē trāsfigurauit in se aplus ꝓpter nos vt ⁊ nos ita faciam⁹ ad Philip̄. iij. dicēs. vnū aūt q̄ q̄dem retro sunt obliuiscēs. ad ea vo que sūt priora extēdēs meipm. Qd̄ exponēs Ber. dic̄. In vobis istis apl̄i mānifeste declarat̄ p fecta eoꝝ q̄ retro sunt obliuio ⁊ pfecta in anteriora extēsio. Talis enī est bonis iusti in hac vita pfectio. Scd̄⁹ modus q̄rēdi regnū dei p̄sistit in plena volūtatis inclinatōe dantes volūtatē ad oia q̄bus regnū dei p̄t acquiri. de hoc d̄r. ij. Paralip̄. xv. In tota sua voluntate q̄sierūt dñm et inuenēt. plena aūt ⁊ pfecta volūtas p̄sistit in trib⁹. vicz in pmunione. affectōe. opatōne. Cōmunione vt sit pmunis cū deo volēs oia q̄ deus vult. Affectione vt nō solū volūtas pcedat ex iudicio rōnis sz ex affectu intime devotōis. Opatōne vt q̄d volūtas desiderat q̄ntuz possumus operemur ⁊ ope expleam⁹. tal̄ volūtas d̄ q̄rit inuenit. qz cū nō poterit volūtas p facto reputat̄. De hac volūtate dic̄ Greg. Añ dei oculos non est vacua man⁹ a munere vbi arcba cordis repleta sit bona volūtate. Tercio⁹ modus q̄rendi regnū d̄i p̄sistit in toti⁹ cordis exhibitōe. ut vicz ad q̄rendū regnū totū cor nostr̄ sine scissione. sine claudicatōe exhibeam⁹ q̄d facere moneñi p dauid. i. Paralip̄. xxij. Prebete corda vrā ⁊ aīmas vrās vt q̄ratis dñm deū vrm. Ad q̄d faciendū instruit nos forma cordis. In natur̄ enī rex legit̄. q⁹ cor h⁹ supius ē latū ⁊ aptū. inferi⁹ vo strictuz et clausum. signās q⁹ ad supiora q̄renda dz esse latū in affectōibus ⁊ aptū. ⁊ ad terrena ptēnenda dz esse strictū ⁊ clausuz. toto ergo corde regnū dei q̄rim⁹. si cū oib⁹ affectōib⁹ cordis illud q̄rim⁹. De q̄b⁹ affectōib⁹ dicit

Bernardus. Totū cor nr̄m quersum est in affectōibz z de eis accipiēdū est qđ dr ut toto corde ad dñm quertam. quertat amor tuus vt oīno nihil diligat pter deū. sic z gaudium tuū z tristicia quertam. ℔ aūt fiet si fm deū solū voleas aut leterz. De ℔ mō q̄rendi dr deutro. iiij. Cuz q̄sierz dñm deū tuū inuenies eū. si tñ toto corde quesierz z in tota tribulatōe aie tue. Quart⁹ mod⁹ q̄rēdi regnū dei ꝓsistit in pdictoꝝ triū ꝓtinuatōne. vicz vt q̄ram⁹ dñm z itez q̄ram⁹ z acq̄rendo nunq̄ animū remittam⁹. De hoc dr. i. palip. xxij. Prebete corda vra z aīas vras: vt queratz dominū deū vr̄m. ps. cuij. Querite faciem ei⁹ sp. Hec aūt ꝓtinuatio agit pcipue p intētionē. sp enī q̄rim⁹ si oīa q̄ agim⁹ ad q̄rendū regnū dei ordinam⁹. Lu. ix. Nemo mittens manū suā ad aratz z respiciēs retro aptus ē reg dī. ac si. d. Quicūq̄ respiciēdo retro abī tentōe q̄rendi dñm animū remiserit. nō ꝓsequet illud regnū. ℍ Scdo dicet dr locis illud regnū inueniēdi. sunt enī loca in qbz regnū dei de⁹ posuit. in quibz si efficacit q̄rit sine dubio inuenit. s. in pfūda būilitate. tenui pauptate. in psecutiōis anxietate. in virtutū sanctitate. Primo q̄rēs regnū dei inuenīt illud in pfunda būilitate. nā de⁹ illō būilitati balēdū dedit. vt dr Lu. xij. Nolite timere pusill⁹ grex. q⁹ ꝓplacuit pri vr̄o dare vob regnū. Glo. pusill⁹ grex. i. humil. Hinc ē q⁹ domin⁹ volēs nos ad bnm regni gustū pducere obmissis oībus aliis vtutib⁹ z exercitijs bonis. d. Mat. xi. Discite a me q⁹ mitis sum z humilis corde. Hinc gloriabat beata virgo sentiens in se hoc regnū ꝓstructū in qua oīs plenitudo diuinitatis hītabat corpalr. cū diceret. quia respexit būilitatē ancille sue. ac si diceret nullis meis meritz. sz sola būilitate quā respexit dñs in corde meo hāc sum grāz ꝓsecuta. Qui ergo regnū inuenire voluerit būilitate se vestiat z cogitatōe z locutōe habitu z opatōe. z hoc regnū inueniet certi⁹ oīm certo. Scdo regnū celoꝝ in tenui pauptate est collocatū. De q̄ Mat. v. Beati pauperes spū: qm̄ ipsoꝝ ē reg. ce. Deus enī edificator et dator buius regni nunq̄ visus ē nec inuētus nisi paup. Hec aūt pauptas tribus dr appendēcijs decorari. s. volūtatis ꝓtinētia. rerum carentia. z visus abstinētia. Primo dico hec pauptas debet hāc volūtatis ꝓtinentiaz: vt sit volūtaria nō coacta. Nō enī vt ait bernard⁹. pauptas ē virt⁹. sz amor pauptatz Et idcirco ad hoc discernēdū addit dñs bti pauperes spū. i. voluntarie. Scdo hec pauptas ꝓsistit in rez carētia vt actu nihil penit⁹ possideat. De q̄ gl̄iatus ē Petrus di. Ecce nos reliq̄m⁹ oīa. Tercō hec pauptas ꝓsistit in vs⁹ abstinētia vt cū pauperes sum⁹ victū z vestitū pauperū habeam⁹ sola necitate ꝓtenti. Tercō regnū celoꝝ inuenīt in psecutōis anxietate: quepp̄ deū z eius iusticiā sustinet. de q̄ Mat. v. Beati q̄ psecutōem patiunt pp̄ iusticiam. Hec psecutio in tribz ē. qñ sine cā tpalia nobis auferūt. s. in rebz. in psona qñ infirmitate vl q̄busdā dolorib⁹ corpa ꝓterūtur. in spū cum fidei falsitate vl blasphemia. l⁹ occisione siue dānatōe. vl etiā despectōe spūales boies grauāt impugnāt. Quarto regnū celoꝝ collocatū est in virtutū sctitate. i. Cor. xiij. Nō in fmōe ē regnū dei: sz in vtute In quibz aūt sit vtutibz. idē ad Ro. xiiij. eui dentius oīdit dī. Non est regnū dei esca et potus. sz iusticia pax z gaudiū in spūsctō. Et subdit. Qui enī in ℔ seruit xp̄o placet deo z probat⁹ est hoīb⁹. Hā de iusticia dic̄ ps. xiij. Dñe q⁹ hītabit in tabernaculo tuo. Rñdit Qui ingredit sine macla z opat iusticiam. De pace vo dei dr Mat. v. Beati pacifici: qm̄ filij dei vocabunt. Q, si filij dei z hered⁹. Ro. viij. Sz ó gaudio. Job. xvi. Itez videbo vos z gaudebit cor vestr. z gau. re. nēo tollet a vobis. p gaudiū aūt spūale in hac vita habitū eternū gaudiū pmerek. ℍ Tercio dicendū ē de bni⁹ regni fruitione. quā z si nulla lingua possit exprimere aliqđ tamē quasi a remotis possumus depingere de buius fruitōis delicijs. q̄ in hoc regno interiori ꝓfluunt z ꝓcurrūt. Sex sunt breuiter agenda. ubi enī sentit dei pntia. oīm grāz affluentia. oīm maloꝝ absentia. z hoc ex pte dī ex parte vo aīe alia tria ꝓsequunt. s. cognitio luminosa. dilectio gloriosa. fruitio delicio sa. Primo enim in hoc regno fruimur dei pntia. quē pntem adoramus z gustam⁹. Nam ipe ℔ pmisit Leui. xxvi. vbi dicit. Ponam tabernaculū meum in medio vr̄i. z nō abiciet vos aīa mea. ambulabo inter vos z ero deus vester. qđ Salomō legēs admirando dixit

scdi. Paralipo. vi. Ergo ne credibile ē vt habitet deus cū hoībꝫ sup terrā. ⁊ hꝫ est qd̄ promisit Mat. xxviij. Ecce ego vobiscū suꝫ vsqꝫ ad ꝯsūmatōeꝫ secli. Scdo he delicie ꝯstāt ex omniū gratiaꝝ affluentia. de q̄ Deutro. viij. Rerum oīm abundātia ꝑfrueris. Itē ibidē xxxiij. Inundatōem marꝫ q̄i lac sugēt. ⁊ iteꝝ. xxxiij. Ipe erit plenus bñdictōibꝰ dñi. Unde Bern. Ex intuitu siml oīm bonoꝝ expieris mltitudinē magnitudīs eiꝰ. De tercio. s. absentia oīm maloꝝ figuratiue legimꝰ. i. Reg. iiij. vbi dr̄ Timuerūt philistijm dicētes ve nobis. De hijs tribus siml iunctꝫ dic̄ Ber. Ex motu cordis intellexi pñtiam dei. ecce p̄mū et ex intuitu sil oīm bonoꝝ expaui mltitudiēꝫ magnitudinis eiꝰ. ecce scdm. et ex fuga viciorū carnaliū ⁊ ꝯp̄hēsione affectuū aduerti potentiā eius. Ecce terciuꝫ. Ex his g̃ tribꝫ ex pte dei in regnū aīme ꝯfluentibꝫ sequūt̄ alie tres delicie ad ineffabile gaudiū aīe afficientes. quaꝝ prime sunt cognitio luminosa. licꝫ enī alias ꝑ fidei vitatē deū cognoscimꝰ. hoc tñ fit ī enigmate ꝑ q̄lemcūqꝫ expientiā ⁊ gr̄arum affluentiā q̄bꝫ ꝯgnoscimus deū. ⁊ ideo hec ꝯgnitō dicit̄ luminosa Scde delicie sūt et existūt in dilectōe gl̄iosa. Aīma enī videns se in diligendo tā sup̄ modū victā incipit saltim in hoc mom̄to mādatū dilectōis exsoluere diligere deū ex toto corde. tota aīma. tota virtute. ⁊ ideo eius dilectio dr̄ gl̄iosa. Tercō ꝯsistit in fruitione deliciosa. gustat enī gr̄a bona dñi q̄ agnomīe dicimꝰ spūales ꝯsolatōes quas describit Ber. sic dicēs. Cōsolatio diuina ē suauissima delectatō boni ⁊ gustus sapientie licꝫ exiguꝰ q̄bus interim benignꝰ dominꝰ afflictā refrigerat. Gustꝰ āt ille nichil aliud est nisi irritamētū desiderij ⁊ incēsiuū amoris. Recipit itaqꝫ aīa tria genera deliciarum q̄ in hac visitatōe ꝯfluūt. Nā ex deo patre q̄ amorē inebriat̄ aīa affectuosissima charitate. de filio q̄ sapīa est illustrat̄ anima illuminosa vtute. ex deo spūsancto qui bonitas ē et dulcedo ꝑungit̄ aīma dulcissima bonitate Ex his tribus ꝯfluentibus anīa a se alienat̄ et in statum diuinum ꝓ illo tpe penitus mutatur ad quē statum nos ꝑducat ⁊c̄.

De eadem dominica

Sermo CXLVIII.

Primum querite regnū dei. Mathei. vi. P Expedito vno sermone de regno interiori ad religiosos ꝓprie pertinente. nūc accedendum est ad scdm sermonē de regno exteriori vel superiori omēs electos generaliter suscipiente. Secundū hoc verbum ꝓpositum in tria diuidit̄. Primo enī hortamur ad hoc regnū quod supra nos est principaliter inq̄rendum. Secundo innuit̄ q̄bus hoc exercitijs sit faciendū. Tercio promittit efficaciter hoc regnuꝫ querētibus tempalia se adijcere. Primū ibi. primum q̄rite regnuꝫ dei. secundū ibi. ⁊ iusticiam eius. tercium ibi. et hec omīa adijcient̄ vobis. Unde quia regni acquisitio nichil aliud est nisi iusticie opatō teste Psal. xiiij. qui cū quereret a dño dicēs Dñe quis habitabit in tabernaculo tuo. accipit domini responsum. Qui ingredit̄ sin̄ macula ⁊ opatur iusticiam. Ideo d̄ hac iusticia ꝑ quā regnū celoꝝ acquirendū sit ⁊ inueniēdum tria dicemꝰ Primo de iusticie descriptione. scdo de iusticie rmuneratōe. tercio de iusticie ꝓgressione siue opatiōe. A primo g̃ incipiētes hic ē sciendū: q̄ vis iusticie nat̄aliter ē hominibꝫ insita ꝯtinēs hec duo p̄cepta nature. qd̄ tibi nō vis fieri alteri ne feceris. et quod tibi vis fieri alteri fac. q̄bus concordat illud Math. vij. Omnia q̄cunqꝫ vultis vt faciant vobis homīes ⁊ vos facite illis. De hac iusticia dicit Aug. Iusticia ē in corde hominis naturaliter. Iteꝫ alia descriptō iusticie. Iusticia est virtus general compre hendens totius anime rectitudinē que consistit in debita ordinatione hominis ad deum ad se ⁊ ad proximū. inquātuꝫ enī ordinat hominem ad deum cōtinet in se virtutes theologicas. quia enim vnū deum cognoscimus iustum est vt in ipsum credamus. ecce fides Quia vero ipsum fidelem credimus. iustuꝫ est vt in ipsum speremus. ecce spes. Et quia multa bona ab eo percepimus. iustum est vt ip̄m sup omīa diligamus. ecce charitas. Et quia ip̄m nostris offendimus peccatis iustū est ut euꝫ timeamꝰ. ecce timor. Et qm̄ ex peccatis viles facti sumꝰ. iustum ē vt humilitatem habeamꝰ. ecce hūilitas Et sic possumus d̄ oībus virtutibꝫ ratiocinari. ip̄a eīꝫ iusticia om̄s virtutes que ad deum ordinant plene

hāc relinq̄mus ei cū reuerētia cordis et cor
pis inclinātes. Scd̄a reuerētia est q̄ ꝑ grām
adiuuantē ⁊ hominē conantē in cordib⁹ fide
lium excitatur. q̄ nō est aliud q̄ꝫ admiratio.
maiestatis. Hanc reuerētiā dupl'r exercem⁹
scz interi⁹ ꝑ mētis deuotōnem. et exterius
per opatōem. Est aūt triplex affectus qui ad
hanc reuerētiā in nobis construendā ꝯfluit
scz timoris ⁊ amor⁹. Solus enī timor nō re
ueretur deuz sed tremit ⁊ latitat. nec solus
amor reuerentiā hz Sz vt ait Bern̄. Amor
reuerentiā nescit: sz claudit oculos maiesta/
ti. cognitio v̄o sine p̄dictis affectib⁹ est tumi
da ⁊ superba. qz vt ait Ber̄. amor impetuose
cognitio curiose fiunt. Sed hec tria ꝯtenta
simul ⁊ ꝑmixta in corde homīs reuerentiaz
dei faciūt. Et quia hec deuotio ociosa esse n̄
poterit. iō ex eisdē trib⁹ affectib⁹ triplex exur
git opis effect⁹. Nā ex timore in omī loco ⁊
tēpe ꝓpt' dei p̄ntiam erubescim⁹ peccare. ex
amore aūt bona incipim⁹ opari. sz ex cogni
tione sublimitatē dei incipim⁹ admirari. pec
catoꝝ aūt cessatio. bonoꝝ opatō. dei admira
tio. sunt effect⁹ q̄ ex prioribꝰ affectib⁹ gn̄ant'
De his eiz dic̄ Boeti⁹. Magna vob̄ si dissi
mulare nō vl'tis indicta ē nc̄citas ꝓbitat⁹. cū
an̄ ocl'os agitis iudicis cūcta cernētis. Sic
g̊ ex timore dei peccare erubescim⁹. ex amore
bona facere ꝯtendimus. ⁊ ex cognitōe ei⁹ q̄n
tum possum⁹ in admiratōem assurgim⁹. deo
reuerentiā quā possum⁹ exhibem⁹. illa autez
maxima est reuerētia. cū contēplando ad deū
accedimus. accedēdo eius sublimia miram̄
et admirādo deficim⁹. ⁊ deficiendo nos vilē
puluerē reputamus.

Dominica sedecima.

Sermo. cxlix.

Misericordia motus sup eā dixit
Noli flere. Lu. vij. ⁊ legit' in p̄/
sentis dn̄ice euāg. ¶ Vide
mus q̄ sol natural' ⁊ corpal' alid̄ opat' in ocu
lis hoīs patient⁹ aliud in aq̄s fontis. Nā cla
ritate sua ocl'os homīs patiētis resoluit i la
crimas ⁊ fac̄ eos flere. sz v̄tute caloris aq̄s
fontis minuit ⁊ exiccat. Spn̄al'r. Sic sol iu
sticie xp̄s de⁹. de q̄ Malach. vlt. Orie' vo
bis timētib⁹ nomē meū sol iusticie. alid̄ opa
tur in oculis penitētis. aliud in oculis iusti
et innocētis. In oculis penitentis generat
lacrīas vt ptz in Dauid qui dixit in Psal.
lv. Posuisti lacrimas meas in ꝯspectu tuo.
sic fecit in oculis Petri Lu. xxij. Cōuersus
dn̄s respexit petꝝ ⁊ recordat⁹ est petr⁹ verbi
hiesu ⁊c. egressus foras fleuit amare. Und̄
Hiero. in epl'a. O humilis lacrima tuū est
regnū. tua est potentia. ascendis tribunal iu
dicis. inimicis accusantib⁹ silētiū imponis.
si sola intras vacua n̄ redibis. qz dic̄ Cassio.
sup p̄s. Nemo ad deū flens accessit q̄ nō im
petrauit q̄d postulauit. Et sic̄ in oculis infir/
mis generat lacrīas. sic in ocul' sanis innocē
tis generat gaudiū ⁊ leticiā. Ecc̄s. xi. Dul/
ce lumē ⁊ delectabile ē ocul' videre solez. sic
sol iusticie v̄tute caloris diuini minuit aq̄s
tribulatōnis in fonte cordis hui⁹ tribulate
mulieris. ⁊ ꝯsolatus est eam in tribulatione
eius miscd̄ia motus. d. noli flere. In sum
ma euangelij duo innuunt'. Prīo vita nr̄a
miserabil' ⁊ penuriosa. Scd̄o miscd̄ia xp̄i in
explicabilis ⁊ copiosa. Primū ptz in princi
pio. scd̄m ibi. miscd̄ia mot⁹. De primo dic̄
In illo tpe. scd̄m Vincentiū in specl'o histo
riaꝝ. Finito s̄mone in monte cū in descensu
mōtis sanauit leprosuz. ⁊ ingressus caphar
naū sanauit seruū Centuriōis. vt hr̄ Luce.
vi. ⁊. vij. Post h̄ trāsiēs ad portā naym. d.
textus. ibat ih̄us in ciuitatē q̄ vocat' naym.
Bed̄. Naym est ciuitas galilee in scd̄o mi
liari a mōte thabor. ibāt discipl'i eius cū eo
scz tanq̄ꝫ stelle seq̄ntes solez. ⁊ sicut filij imi
tantes prēm. ⁊ turba copiosa. Hoc factū est
ordinatōe diuina vt euidenti⁹ fierēt miracu
la. cum appropinq̄ret porte ciuitatis. ecce de
functus efferebat' fili⁹ vnicus matris sue. et
ex hoc maior fuit causa doloris. Dicit enim
Gregori⁹ nycenus. Erūne molē breuib⁹ ex/
primit v̄bis. Fuit nanq̄ꝫ tristicia ei⁹ magna
multiplici de causa. Prima qz hō mortu⁹ ē
qui natural'r est deflend⁹. s̄m illd̄ Ecc̄i. xxx
viij. Fili in mortuū ꝓduc lacrimas. Scd̄a
causa qz filius eius mortu⁹ erat q̄d fuit ma/
gis. Tercia cā. qz fuit filius vnic⁹ ⁊ vnige
nit⁹. dolor de morte vnigēiti ē maxim⁹. hie
re. vi. Luctū vnigēiti fac tibi plāctū ama/
ruz. Idcirco dauid volēs exp̄mere magnū
dolorē de morte Jonathe dixit. ij. Regū. i.

Doleo sup te frater mi ionatha. seqt̃. Sic̃ mr̃ vnicũ amat filiũ suũ. ita ego te diligebã. Quartã cãm tristicie sb̃dit. ⁊ hc vidua erat qꝛ ꝑsona miserabil' ⁊ desolata nullã hñs ꝯsolatõem secl'arẽ ⁊ mũdanã. iõ ꝯsolabat̃ a dño .i. Thi. v. Que vẽ vidua est ⁊ desolata speret in deũ. ⁊ dñs erit fiducia ei⁹. Hiere. xvij Nã scriptũ ẽ in p̃s. lxvij. De⁹ est pr̃ orphanoꝝ ⁊ iudex viduaꝝ. ꝓpter qd̃ orphani ⁊ vidue nõ sũt tribulatõib⁹ anxiãdi. nã dñs ista iudicat. Eccĩ. xxxv Nõne lacrime vidue ad maxillas descẽdũt ⁊c̃. seqt̃. De maxilla ascẽdunt vsq̃ ad celũ. ⁊ dñs exauditor nõ delectabit̃ illis q̃i diceret. sꝫ acriter iudicabit. ꝓuerb. xxij. Nõ facias violẽtiã paupi qꝛ pauper est. neq̃ ꝯteras egenũ in porta. qꝛ dñs iudicabit cãm eius. U Idcirco officiũ ẽ regũ ⁊ principũ pupillos et viduas tueri. vt hr̃ in ca. xxiij. q. v. Regũ. Regũ officiuꝫ est ꝓpriuꝫ facere iudiciũ atꝫ iusticiã ⁊ liberare de manu calũniãtiũ vi opp̃ssos. ⁊ ꝑegrinis pupillisq̃ ⁊ viduis q̃ facili⁹ opprimunt̃ a potentib⁹ p̃bere auxiliũ. nã in hoc magnã acquirunt dei grãm. Eccĩ. iiij. In iudicando esto pupillis misericors vt pr̃. seqt̃. ⁊ eris tu velut fili⁹ altissimi obediẽs. Quintã cãm tristicie subdit. qꝛ efferebat̃ ⁊ turba copiosa ciuitatis fuit cũ illa. s. eam ꝯsolando ⁊ ei ꝯpatiẽdo nobis in exẽplũ vt mortuos ꝯducamus. iuxta illud Eccĩ. xxxviij. Fili in mortuũ ꝓduc lacrimas. sequit̃. ⁊ ꝯtege corp⁹ illi⁹ ⁊ ñ despicias sepulturã illi⁹. qꝛ ex h̃ Thobias meruit illuminatõꝫ ocl'oꝝ suoꝝ. Thob. xij. cui dixit angelus. qñ sepeliebas mortuos ⁊ derelinquebas prandiũ. tũc ⁊ mortuos abscõdebas per diẽ in domo tua ⁊ nocte sepeliebas eos. ego obtuli orõeꝫ tuã dño. Ideo Eccs. vij. Melius ẽ ire ad domũ luct⁹ q̃ ad domũ ꝯuiuij In illa enim finis cunctoꝝ ãmonet̃ hoĩm. et viuẽs cogitat q̃d futuꝝ sit Reuera hõ exñs in ꝯductu mortui recordare dꝫ ꝙ tal' sit futurus q̃lis ille pñs est. Primo ꝙ ꝑdidit tps grẽ. Apoc. x. tps ñ erit ampli⁹. Scdo cogitare dꝫ ꝙ vadit singulariter. p̃s. cxl. Singulariter sum ego donec transeã. Nã oẽs amici eius derelinq̃nt eũ. ⁊ implebit̃ illd̃ apl'i ad Gal'. vi. Unusquisq̃ on⁹ suũ portabit. ⁊ Ezechiel'. xviij. Filius nõ portabit iniq̃tatẽ pris et pr̃ nõ portabit iniquitateꝫ filij. Tercio ꝙ exibit nudus. De q̃ Ber̃. Mundus inexorabilem ꝯstituit sibi ianitorẽ qui nihil sinit deportare. Et. i. Thi. vi. Nihil intulim⁹ ĩ hũc mũdũ ⁊c̃. Iõ scribit Salomõ Eccs. xi. Si annis mlt̃ vixerit hõ memisse dꝫ tenebrosi tpis ⁊ dieꝝ multoꝝ. q̃ cum venerint vanitatis arguent̃ p̃terita. qꝛ erit temp⁹ iusticie. d̃ quo p̃s. lxxiiij. Cũ accepo tps ego iusticias iudicabo. Nã dic̃ ber̃. Statim p⁹ mortem pñtabor añ districtũ iudiceꝫ. de oĩbus opib⁹ redditurus rõem. X Idcirco circa exequias mortuoꝝ ñ est ridendũ neq̃ vanitas exercenda. sꝫ salubri deuotõe sepulture mortuoꝝ assistendũ. nã sepelire mortuũ est vald̃ meritoriũ. Uñ narrat Valeri⁹ maxim⁹. li. i. Symonides poeta cũ ad lit⁹ nauẽ applicuisset ⁊ corp⁹ in humatũ iacẽs sepelissꝫ admonit⁹ ab eo ne ꝓximo die nauigaret interiꝫ remãsit. qui aũt nauigare ceperũt fluctib⁹ ⁊ ꝓcellis obruti sunt. Idẽ in eod̃. Symonides cũ apd̃ scopam cenaret nunciatũ est ei duos iuuenes ad ianuã stare. rogantes vt ad eos ꝯtinuo ꝓdirꝫ. q̃ cũ exisset neminẽ repit. eod̃ aũt momẽto triclinũ collapsuꝫ oẽs ꝯuiuas opp̃ssit. ⁊ ipe ꝓpter hãc pietatẽ euasit. Idcirco bonuꝫ est sepelire mortuos. qꝛ ab antiquo solebat fieri signũ circa sepulcra vt d̃r. i. machabeoꝝ. xiij. Misit symon ⁊ accepit ossa ionathe fratris sui ⁊ sepeliuit ea in modyn. in ciuitate patris eius. sequit̃. Et edificauit symon sup sepulcꝝ patris sui ⁊ fratꝝ suoꝝ edificium altũ visu. lapide polito añ ⁊ retro. et statuit colũnas magnas. ⁊ sup colũnas arma ad memoriã eternã. vicꝫ ꝙ pr̃ ⁊ frẽs fuerunt in exercitio armoꝝ ꝓ defensiõe fidei et ꝓpl'i sui. ex h̃ in ꝯsuetudinẽ venit ꝙ lapides sculpti ponũt̃ in aliq̃b⁹ sepulcris ⁊ in aliq̃b⁹ ligna ĩ figura crucis. ut vidẽtes viui orẽt ꝓ defunct̃. Nã dic̃ Gre. ⁊ hr̃. xiij. q. ij. aĩme. Exequie pompose ñ sũt mortuis auxiliatiue. sꝫ magꝫ viuoꝝ solacia. nõ tñ abijciẽda sũt corpora defũctoꝝ maxĩe iustoꝝ q̃ hic fuerũt templa spũsscti. sꝫ cũ deuotõe ⁊ honore sũt tumulanda. qꝛ dic̃. Aug. in li. de cura agenda pro mortuis. Et hr̃. xiij. q. ij. nõ estimem⁹. Sepulture deuote officiũ bone fidei ẽ testimoniũ. qꝛ ĩ h̃ oñdim⁹ ꝙ bonã fidẽ hũerũt. et ec̃ fidẽ nrãm d̃mõstram⁹ ⁊ nobismetip̃is ꝓficim⁹. ⁊ licꝫ exequie solẽnes ñ ꝓficiant malis

in se cõtinet ꝛ pfecte. Scõo nõ solũ illos qui net sz etiã vtutes ordinãtes boiem ad seip suz. Cognoscẽtes enĩ nos a vicijs impugri iustũ est vt eisdẽ ꝓ vtutẽ resistam⁹: ecce fortitudo. ꝛ qz necessitati nre voluptas insidiat iustũ ẽ vt ꝓ tpantiã vtrũq; moderem. ecce tpãtia. sic etiã castitas. abstinẽtia ꝛ mũdicia ordinãt boiem ad seipm ad deũ ꝛ ad ꝓximũ sic amor ꝓximi. eqtas. fidelitas. miscõia in pauꝑes largitas. ꝛ alie plres. Scõo dicẽduz est ꝺ iusticie remũeratõe. vt viso fructu iusticie ꝛ vtilitate ipaz iusticiã studiosi⁹ opemur. Faciẽtibꝫ enĩ et opãtibꝫ iusticiã optima dantur quibꝫ maiora ñ bz de⁹. s. pñtis vite sctificatõz. inferni euasionẽ. celestis regni possessionẽ. De quo Mat. v. Bti q̃ esuriũt ꝛ sitiũt iusticiã. Si ꝯ beati. ꝯ ꝛ sanctificati. Itẽ ps. lxxx viij. Justicia ꝛ iudiciũ ꝑparõ sedis eius cui cũ dñs insidet ꝓ suã pñtiã aiam sctificat. De scõo ꝓuer. x. Justicia liberat a morte qꝺ de morte eterna oꝑtz intelligi eo ꝙ nulla iustitia a morte liberat naturali. Quis etiã iusticia liberat a morte infligẽda ꝓ iniusticia. De tercio ꝓuer. xiij. Justicia eleuat gentẽ. glosa. ineternũ. Mat. v. Nisi abũdauerit iusticia vra plꝰq; scribaz ꝛ pharisey nõ intrabitis in regnũ celoꝝ. ꝯ ꝓ oppositũ ꝑabũdantẽ iusticiã regnũ possidebitis. Per bos tres maximos fruct⁹ hortamur crebrius in scriptura vt iusticiã opemur. Deutro. xxiij. Habeas iusticiã corã dño deo tuo. Itẽ Eccl. iij. Usq; ad mortẽ certa ꝓ iusticia. ℟ Usis ergo fructib⁹ qs ꝓ iusticiã ꝙsequiñ. nũc instãdum ẽ quõ ꝛ q̃liter iusticiã opemur. Scõz ergo diuisionẽz suppositã dicẽdũ est ꝺ iusticie opatõe. Uerꝝ cũ dicat Bek. Justicia ẽ vt⁹ reddens vnicuiq; qꝺ suũ ẽ. Sũt ergo aliq̃ singulariter q̃bꝫ ex iusticia tenemur reddere qꝺ suũ est. s. pctis pniam. vicijs resistẽtiam. meritꝫ diligentiã. flagellis pacĩam. boibus beniuolẽtiã. mũdo displicẽtiã. deo reuerẽtiã Primo ꝯ pctis reddam⁹ pniaz quã facilime soluerem⁹ si damna q̃ ex pctis incurrim⁹ vitaremus. nocẽt enĩ pctã deo angel' sanctꝫ. bonis bonibꝫ ꝛ mal' boibus. ꝛ ꝓ ꝙsequẽs omni creature. Primo enĩ dico nocẽt deo. patris enĩ impediũt pmissionẽ filij passionẽ. spũs. s. adoptõem. angelo⁹ restauratõem. sctoꝝ ꝙsummatõem. bono⁹ ꝓmotionẽ. malo⁹ ꝙuersiõez damnato⁹ ampliorẽ faciũt ꝙcrematõem. in purgatorio existentiũ impediũt liberationez. omnium creaturarum renouationem. super omĩa aũt et ꝓe omĩbus oĩm bono⁹ faciunt priuatõem. peccãs enĩ sibiipsi aufert bonorẽ. diuitias atz vitaz. Et idcirco ex his q̃ dicta sunt necessario ꝙsequẽs ẽ ut hĩcpctm̃ suo mõ omnibꝫ nocet. et omne bonũ quãtũ in ipo est impedit. ita in die iudicij a peccatore omĩa q̃ sunt exꝑtẽt vltiõem. Hinc ꝺr Sap. xvi. Creatura tibi factori deseruiẽs exardescit in tormẽtum aduersus iniustos. Itẽ ibidẽ. c. v. accipiet armaturã zel⁹ illi⁹. ꝛ armabit creaturã ad vltiõem inimico⁹. Uñ de pctõre recte ꝺr illud Geñ. xvi. Manꝰ eius ꝯ omẽs. ꝛ manꝰ oĩm ꝯ eũ. qz sicut manꝰ pctõ⁹ peccãdo est ꝯ deũ ꝛ oẽm creaturã. sic in iudicõ manꝰ dñi ꝛ oĩm q̃ sunt vlsciscẽdo sunt ꝯ eũ. vt dicere posz illꝺ Hiere. xv. Oẽs maledicũt mihi. Scõo reddam⁹ vicijs resistẽtiã. nisi em ꝓ pniaz iam mũdati vicijs nos impugntibꝫ viril'r resistam⁹ subito nos subuertent et erit fine dubio nouissim⁹ error peior priore. De bis vicijs ꝺr Numeri. xxxiij. Si nolueritꝭ interficere bitatores terre qui remanserit erũt vobis quasi claui in ocul'. ꝛ lancee in lateribꝫ et qui sunt q̃ remanent. vicia vticq; q̃ post peccata dimissa itez nos impugnãt. Josue xxiij. Si volueritis baz gentiũ que inter vos habitãt adherere erroribꝫ. ꝛ cũ eis miscere cõnubia atq; amicicias copulare. Jã nũc scito te ꝙ dñs de⁹ nr̃ nõ eas deleat añ faciẽ vraz sz erũt vobis in foueã ꝛ in laqum ꝛ offendiculũ ex latere vrõ. donec vos auferat atz disperdat. quotiẽs ergo nos impugnauerint viriliter resistam⁹. dicẽtes illud Cañ. v. Expoliaui me tunica mea quõ induar illa. laui pedes meos qm̃ inqnabo illos. ꝛ illud Eccl. xxxiij. Qui baptisat' a mortuo ꝛ itez tãgit mortuũ. quid prodest lauatio illius. Est aũt ipis vicijs triplr resistendũ. vicz actõem subtrahendo. mẽte nõ ꝙsentiẽdo. nec opẽ ꝓpetrando. De primo ꝓuer. iiij. Auerte pedem tuũ a malo. affectũ pedẽ vocãs. De scõo dicitur Thob. iiij. Caue ne aliq̃n pctõ consentias. De tercio ꝓuer. xvi. Sic canis qui reuertit ad vomitũ. sic imprudẽs qui iterat stulticiã suam. ℟ Tercio reddam⁹ bonis opib⁹ diligentiã ea fidel'r exercendo. ꝛ ad hoc tria

sunt necessaria debemus enī in oībus opib agendis toto corpe ⁊ oībus e⁹ mēbr̄ vacare attētione alligare. ⁊ p intētionē ea in deum ordinare. de q̄ or Eccl. xxx. Cōtine ⁊ congrega cor tuū in sctītate. Ibidē. li. Cōgregate vos in domū disciplīe. q⁹ or ꝓuerb. xviij. Frat qui adiuuat a fratre q̄i ciuitas firma. De secundo or Josue. xxij. Custodiatis attente et ope impleat̄. De tercio. i. Cor. x. Oīa in gl̄iam dei facite. Et de oībus talib or. ij. Paul. xix. Cū dilīgētia cūcta facite. Quarto flagellis reddam⁹ paciam. sufferētes patiēter ⁊ humil⁹ quidq̄d aduersitatis nobis aduenerit pure ꝓpter deū. Sūt aūt flagella domini sufferenda patiēter ꝓp̄ tria bona q̄ ex eis ꝓsequimur. Prio vt p flagelli amaritudinem pcti dulcedo expiet. Scdo vt hō ex flagello in vtutib ⁊ cognitōe ī extollat̄ sed būliet̄. Tercō vt cū mala nrā cū tāta difficultate vincim⁹ pctm̄ soliciti⁹ caueat̄ De primo or Job. xx. Panis ei⁹ in vtero illi⁹ vertet̄ in fel aspidū. ac si diceret. Quātū de pane delectatōis sumim⁹ tātū⁹ nob de felle tribulatōis ꝓpinat̄. Et h̄ est q̄d dicit̄ Apoca. xviij. In poculo q̄ miscuit vobis miscete illi duplū. Quātū gl̄ificauit se ⁊ in delicijs fuit tantū date illi torm̄tū ⁊ luctū. De scdo or ij. Cor. xij. Ne magnitudo reuelationū extollat me ⁊c. Q̄d exponēs Gre. dic. Dum tribulatōibus exercemur diuina dispensatione agit̄ ne vtutib splendēs extollat̄. sed tanq̄ male opans būliet̄. De tercō Job. v. cuidam sanato dixit dn̄s. Ecce sanus fact⁹ es iam noli peccare ne deteri⁹ tibi aliq̄d ꝓtigat Cū reiterantib pctā grauiora deus supplicia minat̄. Ezech. viij. cū dicit. Ecce isti applicāt ramū ad nares suas ⁊c. Has tres causas sim̄ ponit Bed. dicēs. Sciant q̄ in tribulatōe sciūt q̄ pia sit dispensatio dei. ad hoc enī tribulatōes immittit vt in eis nunc exp̄iamur dū cruciam̄ q̄d deliquim⁹ quādo delectabamur. ⁊ sic expiem̄ a pctō Ecce pria causa. Et sequit̄. Et idcirco flagellamur vt nostre infirmitat̄ memores dulcē sp cogimur remittere q̄d fuim⁹ nō extollam̄. si mō meliores sum⁹. ecce scda. sequit̄. Et quia mala nostra tanta difficultate vincimus tribulatio immittitur vt peccare ampli⁹ timeam⁹. Cuz ergo ex tēptatōe vtilitates ꝓueniāt oportet nos quotiēs tēptamur diuinā dispensatōez obediēter suscipe. ⁊ patiēter tēptatōis molestiā sustinere. Nemo g̃ ꝓtemnat disciplinaz dei. q⁹ si pctō⁹ ē necē est illi vt erudiat̄. Qui enī nō est tēptat⁹ q̄d scit. si sanct⁹ ē necessariū est illi vt p̄miū augeat̄. S Quīto reddam⁹ ꝓximis benivolētiā. ⁊ i medio natōis proxime ⁊ ꝓuerse sine q̄rela ꝓuersemur studētes solicite oīm importunitates ⁊ aduersitates patiēter portare ⁊ a nullo porteī. De hac benivolētia or Job. xxx. Frater fui draconum ⁊ socius strucionū. de h̄ hortamur Ro. xij. Si fieri p̄t q̄d ex vob est cū oībus hoībus pacez hītes. Itē. i. Pe. ij. Cōuersatōz vr̄ām inter gentes hītes bonā. ut in eo q̄ detractant de vobis tanq̄ de malefactorib⁹ ex bonis opib⁹ vos ꝓsiderātes gl̄ificēt dn̄m. ⁊ subiūgit. Subiecti estote oi hūane creature ꝓp̄ deū. Studeam⁹ igit̄ amare ⁊ amari ⁊ portare infirmitates tā mor⁹ q̄z corpor⁹ ꝓrior⁹. Hec aūt benivolētia ad ꝓximū hīda triplici exercitio ipletur. Si ꝓximis nulla mala irrogam⁹. irrogata eq̄nimiter toleram⁹. bona ꝓ mal⁹ impendim⁹

Sexto reddam⁹ mōdo displicētiā. vt euz ⁊ oīa q̄ ei⁹ sunt ꝓp̄ deū ꝓtemnam⁹. q⁹ dic dominus Mat. vi. Nēo pōt duob dn̄is ser. aut enī vnū hēbit odio ⁊c. q⁹ or Jac. iij. Qui cunq̄ voluerit amic⁹ ee̊ seculi h⁹ inimicus dei ꝓstituit̄. Hec aūt mōdi displicētia vl mōdi cōtempt⁹ trib⁹ exercitijs acq̄rit̄. Prio si ꝓpter timorē mūdanū nihil facim⁹ q̄d ē ꝓ deum. Scdo si mūdū nō dilīgimus. Tercō si deo fruentes negocijs extraneis nos nō immisceam⁹. De pmo or Mat. x. nolite timere eos q̄ occidūt corp⁹. aiam aūt nō p̄nt occidere. sz potius timete eū q̄ p̄t ⁊ aiam ⁊ corp⁹ pdere in gehēnā. De scdo. i. Joh. ij. Nolite diligere mōm neq̄ ea q̄ in eo sūt. si q̄s dilīgit mūz nō ē charitas patris in eo. de q̄. ij. Tbi. ij Nemo militans deo implicat se negocijs secularibus. ¶ Septimo reddamus reuerētiam deo. Est autez dupler dei reuerentia. vna in deo. quam nulla creatura etiam angelica vel quecunq̄ celestis attingere potest: nec cognoscere nec de ea quicq̄m dignum dicere. quanto enī propius contemplando ad illū accedit̄. tanto sblimi⁹ euolat ⁊ ascendit. ſm illud Psal. lxij. Accedet hō ad cor altum et exaltabitur deus. Et ideo

vt dicit Aug. ⁊ habet. xiij. q. ij. quib⁹ peccata dimissa ñ sunt a sacris locis post mortē adiuuari nō pñt. sz bonis pdest. Vñ Gre. Cum grauia dimissa sint. tūc pdest mortuis. De q Aug. Si quis sepelit in eccl'ia alicui⁹ martiris ipe videt pdesse defuncto. ⁊ hoc si ē de numero electo⁹ in vera pnia finiēs vitā. nō aūt obstinatis ⁊ impenitētib⁹ pdest. Et hē exemplū de vsurario in eccl'ia sepulto q̄ non misit mōachos quiescere clamās ⁊ eiulans. discoopiebat tecta. adiurat⁹ a q̄dā frē sācto cur nō mitteret eos quiescere. Rñdit. q⁹ sic vsuris instituit die ac nocte nō quiescēs a feno re. sic nō quiescā die noctuq; imp̄petuū. Jō Crisost. ⁊ hē in ca. xl. di. multi. Nō loc⁹ sancti ficat boiem. sz hō locū. p̄pter q⁹ loc⁹ sepultu re ⁊ monumētū. q̄i monens mētem. scz ad compassionē. p̄mi. simil⁹ p hoc quilibz monetur vt mortalē se cognoscat ee elationem frangat vt homo mortu⁹ posset dicere viuo illud Eccl. xxxviij. Memor esto iudicij mei sic enī erit ⁊ tuū mihi heri ⁊ tibi hodie. Sexta causa ei⁹ tristicie fuit q⁹ adolescēs morie batur. ℣ Sed diceres. cur homines p⁹i diutius vixerunt q̄ nunc. Rñdet mlt̄iplici de causa. Primo ex bonitate cplexionis primo⁹ hentū qui fuerūt imediate a deo formati. ⁊ p cplexionis optime cplexionis. Nā q̄nto remoti⁹ ab igne aliq̄d est tanto frigidi⁹. ⁊ sic q̄nto diuti⁹ ab Adam tāto debili⁹. ⁊ p cplexiones nō ita ad longā vitā dispositi sumus. Scdo ex mō viuēdi cptingit. q⁹ tēpate viuebant. Unde Boeti⁹. Felix nimiū prior etas. nā comedebāt glādes ⁊ radices: ⁊ bibebāt aq̄m Eccl'iastici. xxix. Initiū vite hominis panis ⁊ aqua et vestimentuum. Tercio ex bonitate nutrimēti. qm̄ aī diluuiū nascentia terre fuerunt meliora q̄ nunc post diluuiū. q⁹ inundatio diluuij fuit p maiorē p̄te ex aq̄s oceani. Unde Gen. vij. Rupti sūt omēs fontes abyssi magne. sed aque salse inducūt sterilitatem terre. ⁊ p cplexiones reddūt terre nascentia peiora ex q̄b⁹ abbreuiat⁹ vita boīs. Quarto ex scientia Ade. quia formatus fuit in pfectione scientie. sic q⁹ cognouit ꝓtutes lapidū et herbaꝝ q̄ faciūt ad sanitatē cpuādā et ad vitā, plōgandā. Quinta ex diuina dispositōne: vt p lōgā vitā hoīm mlt̄iplicaret genus hūanū. Sexto vt boies illi⁹ tp̄is p longaz vitam possent hr̄e experientiaz de cursu celi et effectib⁹ sideꝝ ⁊ aliaꝝ rer⁹. que experientie sūt principia artis ⁊ scientie. vt habet. i. metha phisice. Hominū gen⁹ arte ⁊ ratōne viuit. Septimo q⁹ tunc in perfecta etate ⁊ robore parētū generabant. nūc vo nō expectāt tempus debite etatis ad generāduz. q⁹ est tria septēnia. vt ait Plin⁹ in l. b. de animalib⁹. Jōo annis sexcentis. octingentis. noningentis et vltra vixerūt p⁹ius. nūc vo dicit ps. lxxix. dies annoꝝ nrōꝝ in ipis. lxx. anni. Si aūt in potētib⁹ octoginta anni ⁊ amplius eoꝝ labor et dolor. Ideo dic̄ Boetius de cpsola. li. iij. pſa. iij. Vita nr̄a breuis meta Psal. cxlij. dies ei⁹ sicut vmbra ⁊c. Z

Scda questio cur iuuenes cito moriūtur. Rñdet si boni sunt de⁹ p̄mittit eos cito mori ne malicia eos inquinet. Sap. iij. Rapt⁹ est ne malicia mutaret intellectū ei⁹. aut ne fictio malicie decipet aīam illi⁹. Scdo bonos iuuenes cito mori p̄mittit: eo q⁹ falsus mūd⁹ nō est dign⁹ tales h̄er vt ait ap̄lus ad Heb. xi. Quib⁹ dign⁹ nō erat mōs. In signum illius pestilētie cmuniter a iuuenibus incipiūt eo q⁹ probi sūt. Tercō q̄n pentes nimis indiscrete ⁊ superflue diligūt pueros suos. deus subtrahit tales per mortē ut maiores solicitudies habeāt p salute anime ⁊ diligenti⁹ deo fuiāt. O q̄ fatue flent pentes. ñ sauētes pueris vitam eternā. ⁊ inutiles lacrimas fundūt. Exemplū de q̄dam mr̄e q̄ incōsolabil'r fleuit. visum est ei q⁹ multi iuuenes in via q̄daz ābularēt cū gaudio. ⁊ cuz filium ei⁹ ibi nō vidit fleuit. Post ꝫ filiū suū post alios lento gradu subsequētez cognouit. Cui mr: quid est fili q⁹ tu cū alijs nō vadis Cui ille. in toga talari magnū pond⁹ aq̄ ostēdens. ecce inq̄t mr̄ lacrīe q̄s inaniter p me fūdis ⁊ illarū pondere ab alioꝝ insecutiōe retardor. quia ad deum fles p tua oratione. nō pro mea liberatiōe. fle igit̄ ad deū p mea liberatione. A Sz diceres. quare mali iuuenes cito moriūtur. Rñdet: ne peiores fiant: et ne eoꝝ pena augmētaret̄. Vñ Ambrosius. Melius est pctōrib⁹ mori q̄ in peccatis diu vertant̄. Et rō hui⁹ est. q⁹ pena eoꝝ ex hoc minor erit. Unde Aug⁹. Tanto ibi vnusquisq; tolerabiliorē habebit dānatōnem q̄nto minorem hic habuerit iniquitatē

Deut.xxv. Pro mēsura pcti erit ꝛ plagaꝝ mod⁹. Et Apoca. xviij. Quantū glificauit se ꝛ in delicijs fuit tm̄ date illi tormēta. Se cūdo qz pctis demeruit aliqñ ꝙ inhonorātōz parentū. qz sic vult plōgare vitā pentes hō norantib⁹. sic diminuit ꝛ abbreuiat dis q̄ de bonestāt parētes. Exo. xx. Honora pr̄z tuū et mr̄em tuā vt sis longeu⁹ sr̄ terrā. ꝛ Exo. xxi. Qui maledicit patri aut matri morte moriatur. vl etiā alijs qñcz pctis demeruerī p̄s. liij Viri sāguinū ꝛ dolosi ñ dimidiabūt dies suos. ego aūt ꝛc. Tercō in terrore alio rum. vt alij iuuenes puersi ex hoc terreant. ꝛ corā omibus arguet vt ceteri timore habe ant. Isid. Dū vn⁹ corrigit mlti emēdant.

¶ Diri scdo subiungit mia dei inexplica bilis ꝛ copiosa ibi. quā cum vidisset ihs mi sericordia motus dixit. noli flere. s. mortuuz quē statim videbis viuū. Nō sup mortuum flendū est et nō flendū. Flendū moderate et ꝓpassiue. Eccl. xxij. Sup mortuū plora. defe cit enī lux illius. Modicū plora sup mortuū qm̄ requiescit. Glo. sup illō. lux eius id ē tp⁹ grē qđ ampli⁹ nō pōt mereri. Dz mortui ñ sunt deflendi inconsolabiliter ꝛ inmoderate. et ꝟ quadruplici de cā. Prima quia mors est de bitum vniuersitatis. hoc debitū cōtraximus ꝙ trāsgressum dei p̄cepti. Gen. ij. In q̄cūcz die comederis ex eo morte morieꝝ. Propt̄ qđ dicit apls ad Heb. ix. Statutū est oīm bus hoīb⁹ semel mori. Jō querit Psal. lxxxviij Quis est hō q̄ viuit ꝛ nō videbit morte. q̄si diceret. nemo. siue nobilis siue ignobilis. pau per vel diues. siue senex siue iuuenis. omēs su mus mortales. ij. Reg. xiiij. Omēs morim̄ et quasi aq̄ dilabimur in terrā. ꝛ sic est debitū vniuersitatis. Scdo qz est decretum diuīe voluntatis. i. Re. ij. Dns mortificat ꝛ viuifi cat. nam ipe dixit Apoc. i. Ego habeo claues mortis ꝛ inferni. Dicamus igit̄ de morte ca rorum nostroꝝ illud Job. i. Dns dedit do nus abstulit ꝛc. Hunqđ orām⁹. fiat vol tas tua sic in celo ꝛ in terra. Vles igit̄ incō solabiliter flentes videnī p̄dicere dine volun tati rep̄hendentes dnm in sua voluntate et opatōe sua. cū dicit p̄s. cxliij. Justus dns i oībus vijs suis ꝛc. Dicit nācz Aug. Deus adeo bon⁹ ē ꝙ nihil mali ꝑmittit quin bonū elicere velit. Dicamus igit̄ de morte amico rum nostroꝝ sicut saluator ō ꝓpria morte di xit: nō sicut ego volo sz sic tu vis p̄. Mat. xxvi. ¶ Tercio nō dēmus īmoderate fle re mortuos. quia vanū ꝛ inutile. de q̄ hr̄. ij. Reg. xij. Cum dauid peccauit in adulterio cū bersabee vxore vrie ordinās vriā in acie belli vt occideret. venies Nathan ꝓpha ex iussu dn̄i ad Dauid dixit. Feciste malū in ꝙ spectu dn̄i. Qđobrē ñ recedet gladi⁹ de domo tua. Ecce ego suscitabo sup te malū. tu enī fe cisti abscondite. ego aūt faciā verbum istud in conspectu omis populi israel. Rñdit dauid Peccaui domino. dixitcz Nathan ad Da uid. dns quoq; transtulit petm̄ tuum: non morieris. Veruntamē quia blaphemare fe cisti inimicos nomē dn̄i ꝓpter verbum hoc filius qui nat⁹ ē tibi morte morieꝝ. et reuer sus ē Nathā in domū suā. percussitcz dns par vulum quē peperit vxor Vrie dauid. ꝛ desperatus est. deprecatusqz est dauid dominum pro paruulo. et ieiunauit dauid ieiunio. et ingressus seorsum iacuit sup terrā. Venerūt autē seniores dom⁹ eius cogentes eū vt sur geret de terra. qui noluit neqz comedit cum eis cibum. Accidit aūt die septimo vt more retur infans. timuerūtcz serui dauid nun ciare ei ꝙ mortuus esset paruulus. dixerunt enī cum adhuc paruulus viueret loquebam̄ ad eum et non audiebat vocez nostrā. quan to magis si dixerim⁹ mortu⁹ est puer se affli get. Cū ergo dauid audisset seruos suos mu sitantes. intellexit ꝙ mortuus esset infantu lus dixitcz ad seruos suos. Num mortu⁹ ē puer. qui rñderunt ei. mortuu⁹ est. Surrexit igitur dauid de terra ꝛ lotus vnctusqz est Cūcz mutasset vestē ingressus est domū dn̄i et adorauit ꝛ venit in domū suam. petiuitcz vt ponerēt ei panē ꝛ comedit. Dixerūt autē ei serui sui. Quis est sermo quē feciste ꝓpter infantē cū adhuc viueret. ieiunaste ꝛ flebas mortuo aūt puero surrexiste ꝛ comediste pa nez. Qui ait. Propter infantē cū adhuc vi ueret ieiunaui ꝛ fleui. dicebā enīz quis scit si donet michi eū dom⁹ vt viueret infans nunc aūt quia mortuus ē quare ieiuno. nun quid potero reuocare eum amplius. ego va dam magis ad eum. ille vo nō reuertetur ad me. quasi diceret. Vanum et inutile esset nunc flere. eo ꝙ nō possum eum reuocare.

Quarto mortui nõ sũt imoderate deflẽdi qꝛ mors ẽ lucꝝ felicitatꝫ. Vñ apl's ad phil'. .i. Michi viuere xp̃c ẽ ⁊ mori lucꝝ. qꝛ mors corpal' est via ad eternã vitã. vt scribit Eusebi⁹ ad Damascenũ de morte scti Hieronimi. q̃ dicito mors dulcis ⁊ iocũda q̃ veram largiris vitã q̃ fugas febres ⁊ vl'nera sanas famẽ ⁊ sitim extiguis. O mors tu es pia bonis. aspera mal'. ꝑ te itur de tribulatõe ad cõsolatõem. de miseria in leticiã. de labore ĩ requiẽ. Apoc. xiiij. Amodo iã dic̃ spũs me⁹ vt requiescãt a laboribꝫ suis. Nã pñs vita ẽ laqueis plena ⁊ miserijs. i. Coꝝ. xv. Si ĩ hac vita tm̃ spantes sum⁹. miserabiliores sum⁹ oĩbus homĩbꝫ. Eccs. ij. Cuncti dies ei⁹ doloribus ⁊ erũnis pleni sũt. Idcirco nõ debemus incõsolabil'r amicos nr̃os deflere. sꝫ in spe resurrectiõis ad vitã eternã ꝯgaudere. Vñ Cyprian⁹. ⁊ hr̃ in ca. xiij. q. ij. q̃ ꝑposterum. Quã ꝑposterꝝ est q̃ꝫ ꝑuersum. vt cuꝫ dei voluntatẽ fieri postulem⁹ qñ vocat nos ⁊ accersit nos ꝺ hoc mũdo nõ stati voluntatis ei⁹ impio pream⁹ obnitimur ⁊ reluctamur ⁊ ꝑuicaciũ more seruoꝝ ad ꝯspectũ dominicũ cuꝫ tristicia ⁊ merore ꝑducim̃. Et sequit'. De dei dignatõe p̃ceptũ est vt ꝯtestarer assidue vt publice p̃dicarẽ frẽs nõ eẽ lugendos accersiõe dñica de secl'o liberatos. cũ sciam⁹ nõ amitti sꝫ p̃mitti recedẽtes p̃cedere vt ꝓficiscentes ⁊ nauigãtes solẽt Jõ apl'us .i. Thess. iiij. Nõ ꝯtristemĩ sic̃ ⁊ ceteri q̃ spẽ nõ hñt. vbi dic̃ Hiero. Si nr̃os defunctos plangim⁹ q̃s tm̃ resurrecturos credim⁹. q̃d faceremus si mori tm̃ p̃ciꝑet nos de⁹. voluntas ei⁹ vtiq̃ sola sufficerꝫ ad solaciũ. cui nullum p̃ponere iubemur affectũ.

De eadeꝫ dominica

Sermo. cl.

Accessit ih's ⁊ tetigit loculũ dicẽs Adolescens tibi dico surge. scribit' Lu. vij. D Ph's in ꝓbleu. dic̃ Omnis fons maior ⁊ diffusior ẽ in nocte q̃ in die. Spũal'r. Per fontẽ ĩtelligit' dĩna pietas ⁊ miseratio. de q̃ fonte scribit' Zach. xiij In illa die erit fõs patẽs domui dauid ⁊ oĩbus hĩtantibꝫ in ihrl'm. i. in eccl'ia. in absolutione criminũ. Iste fõs miscdie maior dinoscitur in nocte aduersitatꝫ ⁊ tribulatõis q̃ ĩ die ꝓspitatis mũdane affluẽtie. nã de mundana ꝓspitate scribit' ꝓuer. i. Prosperitas stultoꝝ ꝑdet eos. De aduersitate v̄o Isaie xxviij. Vexatio dat intellectũ. s. dĩne clemẽtie ⁊ mĩe. Nã in tribulatõibꝫ ꝯgscit' ei⁹ p̃ntia q̃ ip̃e est ꝯsolator merẽtium Isa. lxi. Spũs dñi sup me eo q̃ vnxerit me. ad ãnunciãduꝫ mãsuetis misit me vt mederer ꝯtritis corde vt ꝯsolarer oẽs lugẽtes. ij. Coꝝ. i. Bñdictus deus q̃ ꝯsolat' nos in oĩ tribulatõe nr̃ã. De q̃ Aug. ꝯ Faustũ. Tũc dĩna miscdia ꝯprobat' dũ q̃s hũanis aduersitatibꝫ coartat'. ⁊ sic hc̃ vidua fuit in aduersitate tribulatiõis posita. ꝓpter qd̃ oĩm merentiũ ꝯsolator s̃m multitudĩeꝫ doloꝝ ei⁹ letificat'. ⁊ ꝯsolatões xp̃i saluatorꝫ letificauerẽt aĩam ei⁹. cũ audiuit. adolescẽs tibi dico surge. Pro q̃ sciẽd tres mortuos suscitauit dñs: ad designdũ q̃ triplex ẽ mors. Pria corpis. scda aĩe. tercia corpis ⁊ aĩme. ⁊ q̃libet mors hꝫ suũ sepulcꝝ. Prima est mors corporis. Sꝫ. d. vnde venit mors. Rñdet'. q̃druplex est cã ꝑtialis hui⁹ mortis quarũ nll'a est cã ꝑ se total' vel sufficiẽs. Prima est iusticia dĩne ꝓhibitõis. Nã genes. ij dr. De oĩ ligno ꝑadisi comede. de ligno autẽ scie boni ⁊ mali ne comedes. In q̃cũq̃ eniꝫ die ⁊c̃. ecce v̄ba dĩne ꝓhibitõis. qꝛ si ñ fuissꝫ ꝓhibẽs nõ fuisset tẽptans ⁊ peccãs. nã vbi ñ ẽ lex ibi nc̃ p̃uaricatõ. Ro. iiij. Nã sine lege pctm̃ mortuũ erat. Scda est malicia dyabolice tẽptatõis. Sap. i. Inuidia diaboli mors ⁊c̃. Tercia est stulticia feminee ꝯditõis. Genes. ij. Vidit mlr̃ q̃ bonũ essꝫ lignũ ad vescẽdũ et pulcꝝ ocul'. aspectuq̃ delectabile. ⁊ tulit de fructu illi⁹ et comedit. q̃ s̃m Amb. magis mobilitate animi q̃ prauitate peccauit. Quarta cã est cupida delectatõ viril' assensiõis qꝛ mox addit'. deditq̃ viro suo ⁊ comedit. Jõ mgr̃ in. ij. di. xxij. adã nõ fuit seduct⁹ eo mõ quo mlr̃. nõ enĩ putabat esse verũ qd̃ dyabolus suggerebat. sꝫ in eo fuit tm̃ seduct⁹ scꝫ vt veniale putaret qd̃ ꝑemptoriũ erat. et Aug. sr̃ gen̄. vi. ⁊ Mgr̃ in. ij. di. xxij. Si vir nõ peccasset. hũanũ gen⁹ mĩme pctis corruptũ periret. Jõ Sap. i. De⁹ mortẽ nõ fec̃ sed impij. E Sꝫ. d. deus fuit cã mortꝫ. quia si deus nõ ꝓhibuissꝫ nõ peccassꝫ hõ. nec diabolus temptassꝫ hoĩeꝫ de licito. Rñdetur q̃

deus nõ est causa efficiẽs nc inducẽs nec de
dit occasionẽ. sed homo sumpsit occasionez:
vt ptz Eccĩ. xv. Deꝰ ab initio ꝯstituit hoĩez
et reliq̃t eũ in manu ꝯsilij sui. adiecit mãda
ta ⁊ p̃cepta sua. Si voluerꝫ mãdata ꝯseruare
ꝯseruabũt te in ꝑpetuũ. apposuit tibi ignẽ et
aq̃m ad qd̃ voluerꝫ porrige manũ tuã Añ ho
minẽ vita ⁊ mors bonũ ⁊ malũ. qd̃ placuerit
ei dabit̃ illi. Jõ Aug. li. i. q̃st. noui ⁊ veterꝫ
testam̃ti. q. xxxiiij. dicẽs. Non est deꝰ mortꝫ
inuẽtor sz iudex. qz mortꝫ auctor pctõr ẽ. quõ
g̃ possit facere mortẽ q̃ nescit peccare. Item
dixi scd̃a cã ꝑtialis mortis ẽ malicia diaboli
ce fraudis ⁊ temptatõis. Geñ. iij. Serpens
erat callidior cũctis animãtibꝫ terre q̃ dixit
ad mulierẽ. cur p̃cepit vobis deus ne come/
deretis ex omĩ ligno ꝑadisi. Cui rñdit mlr̃.
ne forte moriam̃. Dic̃ mgr̃ in. ij. di. xxi. Hoc
qd̃ deus dixit ꝓ v̄bo ⁊ affirmauit. ipa mulier
q̃si in dubio posuit cũ dixit. ne forte. Cui rñ/
dit serpẽs. nequaq̃: sz eritis sic̃ dij scientes
bonũ ⁊ malũ. Dicit Berñ. O nequã neq̃m
vbi est tuũ nequaq̃. nõne oẽs morim̃ ⁊ sicut
aq̃ dilabimur. ij. Re. xiiij. O misera ꝑsuasio
o doctrina fraude plena q̃ veritatẽ dei cõmu
tauit in mẽdaciũ dicẽs. nequaq̃. vbi. Aug.
Per neq̃q̃ innocẽtiã deo gratã vertit in cul
pam debitã. ⁊ hũilẽ seruitutẽ v̄tit in sup̃biã
dicẽs. eritis sic̃ dij. dic̃ Strabꝰ. Artificiali
dolo v̄ba ꝯponit ut si ꝑ obedientie ꝯtemptũ
subuertere nequiuerit. saltẽ in hoc ꝙ fidem
corrupit ⁊ ad ydolatriã suaserit victorem se
gl̃ier̃ Si aũt ꝑ obediẽtie ꝯtemptũ seduxerit
in vtroq̃ victor existat. Nõ eĩz poterat ali
ud dicere. nisi qd̃ ex seip̃o expt̃ fuit q̃ dixit.
In celũ ꝯscendã sup̃ astra dei exaltabo soliũ
meũ ⁊ sil̃is ero altissimo. ꝓpt̃ qd̃ subdit. Ve
rũtamẽ ad infernũ detraherꝫ in ꝓfundũ laci
Nã ip̃e adinuenit sup̃biã ex q̃ p̃ria orta ẽ fi/
lia. s. inuidia q̃ deiecit hoĩez. vñ Aug. in ser.
de resurrectõe dñi d. Vñ angeli ceciderunt
illic hoĩes venturi sũt. implebunt locũ eoꝝ q̃
ceciderũt. dyabolꝰ vidit hoĩem ascensuꝝ vñ
ip̃e ceciderat. vidit ⁊ inuidit. cecidit eiectꝰ ẽ
cecidit ille de celo: iste eiectꝰ ẽ de ꝑadiso. il/
lũ ꝓstrauit sup̃bia. istũ expulit ĩuidia. Sap̃.
ij. Inuidia diaboli mors introiuit ĩ orbẽ ter
raꝝ. ¶ Sz. d. q̃re in aliena forma venit.
Rñdz mgr̃ in. ij. di. xxi. qz ꝑ violẽtiã nocere
nõ poterat. ido ad fraudẽ se ꝯuertit vt dolo
hoĩem supplantaret. quẽ v̄tute sup̃are neq̃ret
ne g̃ manifestaret̃ nõ vcĩt in ꝓpria spẽ sz alie/
na. Sz. d. cur dyabolus ꝑ serpentẽ ⁊ ñ aliud
aĩal tẽptauit hoĩez. Rñdet mgr̃ in. ij. di. xxi.
allegãs Aug. sr̃ Geñ. ad lr̃am di. Nõ eĩz ẽ
putandũ ꝙ diabolꝰ serpentẽ ꝑ quẽ tẽptaret
hoĩem eligeret. sz cũ decip̃e cup̃et. ñ poterat
nisi ꝑ qd̃ aĩmal ꝑmissus ẽ nocere. nã nocẽdi
voluntas inest vnicuiq̃ ꝑ se. sz ptãs a deo.
Nã mgr̃ in. ij. dic̃. Forte si ꝑmitteret̃ ĩ colũ
be specie maluisset venire sz ñ erat dignuz vt
spũs malignꝰ illã formã homĩ odiosã facerz
in q̃ spũssct̃s apparitur̃ erat. Sz. d. cur deꝰ
hoĩem tẽptari ꝑmisit. Rñdz aug. sr̃ geñ. Nõ
essz laudabile hoĩ si bñ viueret ⁊ ei nullꝰ ma
le viuere ꝑsuaderet. Gl̃iosiꝰ enĩ ẽ ñ ꝯsentire
q̃ tẽptari ñ posse Sz. d. cur p̃rio aggressus
ẽ mlierẽ ⁊ ñ viꝝ. Rñdz mgr̃ vbi sup̃. mulie
rem primo tẽptauit in q̃ minꝰ q̃ in viro rõz
vigere notauit. Sz. d. q̃s fuit modꝰ tẽptatõ
nis. Rñdz mgr̃ vbi sup̃. Stãs corã femina
hostis sup̃bꝰ. in v̄ba ñ audz ꝑsuasionis exire
metuẽs dep̃hendi. sz sub interrogatõe eã ag
gredit̃: vt ex rñsione colligeret q̃liter ĩ mali/
cia ꝓcedere posset di. Cur p̃cepit vobis ⁊c.
Cui rñdit mlr̃. ne forte moriamur. ⁊ cũ dubi
tauit ab affirmãte recessit ⁊ negãti appropin
q̃uit. Sz. d. q̃re mlr̃ ñ horruit serpentẽ. Rñ
det mgr̃ in. ij. qz nouerat eũ esse creatũ a deo
et etiã loq̃ndi officiũ a deo accepisse putauit
Sz. d. q̃re serpentes plꝰ mouẽt̃ carminibꝫ
q̃ alid̃ genꝰ aĩalium. Rñdz aug. sr̃ geñ. Hoc
enĩ nõ ꝑua testificatio ẽ naturã primitꝰ hũa/
nam seductã esse serpentis colloq̃o. sed d. ꝙ
fiat v̄tute diabolica volũtate dĩna ꝑmittẽte
vñ d. Gaudẽt enĩ demões hãc sibi ptãtẽ da
ri. vt ad intẽtionẽ hoĩm serpentes moueant
vt q̃libet mõ fulciant̃ ad primi facti mẽoriaz
Itẽ Josephꝰ dic̃ ꝙ p̃rio sup̃ pedes ambula/
uit. sz post pctm̃ Ade deus pedes abstulit. vt
pz Geñ. iij. Maledictꝰ es int̃ oĩa aĩantia ⁊
bestias terre. sr̃ pectꝰ tuũ gradierꝫ. ⁊ terrã co
medes. qd̃ vtiq̃ nõ essz maledictio si nõ ha
buisset pedes. Sz aug. sr̃ geñ. dic̃. Serpens
in nat̃a sua nõ fecerat. sz diabolus ꝑ illũ ⁊ in
illo fuit opatus. Qd̃ g̃ de serpente d̃r ad eũ
q̃ ꝑ serpentẽ opatꝰ ẽ refert̃. Itẽ tercia causa
partial̃ ip̃iꝰ mortꝫ ẽ stulticia feminee curiosi

tatis. de q̄ Gen̄. iij. Vidit mlr q̄ bonū eēt lignū ad vescēdū. ⁊ pulcr ocul' aspectuq̄ delectabile. ⁊ tulit de fructu illi⁹ ⁊ comedit. O fidel' aīa vide ꝓgressuz b⁹ mlierz vsq̄ ad pditionē. vidit. s. uaz rōe excecata a diabolo illecta. lignū ad escēdū bonū. s. cupiditate venenata. pulcr ocul'. s. curiositate fatuata. tulit ꝺ fructu temeritate ꝓbibita. comedit. s. impietate ꝓsūmata. vt ꝑplerel' illō ecci. xxv. A muliere initiū factū est pcti. de q̄ Origē. Mlier arma dyaboli. initiū pcti. expulsio paradisi.

G ⁊ Bz. d. quō mlr ad lō q̄uenerat. Rndz Aug. in lib. cur de⁹ hō. c. ij. Cū serpēs sibilat et laudes pomi vetiti reiterat. mulierq̄ ꝺ pomo nondū illicite cogitauerat. aures appōit libent' audit. oculos leuat. fructūq̄ vidit. accipiēs gustauit. inde mors nomē accepit. qz ꝓ morsuz mors momordit totū gen⁹ hūanū. Ūñ canit eccl'ia. ⁊ sunt ꝟba. s. Amb. pominorialis morsu ī mortē corruit. Itē quarta cā ptial' est cupida delectatio viril' alcēsionis de q̄ Gen̄. iij. Mulier comedit ⁊ dedit viro suo. O mlr data in adiutoriū facta ē mortis exciliū. Ūñ aug. in ser. de adā dic. qꝺ dyabolus ꝓ se ñ potuit ꝓ mulierē effecit. ꝓ vxorem ade incipit interitū q̄ data ē ei ī auxiliū. Adā plus mulierz gladio q̄ hostili vulnerat' mlier infecta ē ⁊ infecit. decepta ē ⁊ decepit. O q̄ plures hodie decipiūt' ꝓ mulieres. puer. vij. Mltos vlneratos ꝺiecit: ⁊ fortissimi quiq̄ interfecti sunt ab ea. vt Samson Salomō: et ꝺ pr̄ nr̄ Adam. De q̄ dic Strab⁹. Adam inexcusabil' oñdit' qz potuit ex deliberatōe dolū in lingua mlierz aduertere. sz ex q̄ nō fecit. ideo ꝓ adā mors in oēs hoīes ptrāsijt. de q̄ Aug. in enchiridiō. Ade pcti vicia totū genus hūanū. Nā dic. s. Tho. i. scōe. q. lxxxi. arti. v. Originale pcti in oēs hoīes ñ ptrāsisset si vir ñ peccassz. ⁊ sic mors corpal' ortū bz a q̄tuor causis partialibꝫ simil' ꝯcurrētibꝫ signāter ⁊ maxie ex ꝓsensu ade. de q̄ ad Ro. v. Sic ꝓ vnū hoiem pcti in hūc mūm intrauit: ⁊ ꝓ pcti mors ita in oēs hoīes mors ptrāsijt. i. Cor. xv. In adā oēs moriūtur. Ista mors ē grauis ⁊ amara pctōribꝫ ⁊ iniustis. Eccl'i. xli. O mors q̄ amara ē mēoria tua hōmini pacē hūti in substātijs suis. Bz extra tustis ē delectabil': vt ibidē ꝺr. O mors bonū est iudiciū tuū hoī indigēti. paupi ⁊ iusto

Tal' mors ē meditāda: qz facit ꝓtēnere mūz et ea q̄ mūi sūt. vñ Hiero. Facile ꝓtēnit oīa qui se ſp cogitat morituꝝ. Itē facit oē pcti vitare. Eccl'i. vij. In oībus operibus tuis memorare nouissima tua: ⁊ in eternū ñ peccab. Sepulcr⁹ b⁹ mort⁹ ē terra. q̄tuor portitores sunt q̄tuor elemēta. q̄ dū discordāt in q̄litatibꝫ suis hō morit' morte naturali. qz dic Ps. vita ꝓsistit in calido ⁊ hūido. intellige moderatis. dū aūt vnū illoꝝ supabūdat vl' deficit. tē mors corpal' adest. Ps. Scōa ē mors aie: et illa fit ꝓ pcti mortle. Ezech. xviij. Alma q̄ peccauerit ipa morietur. Dic eīz mors corpis est sepatio aie a corpe: sic mors aie ē sepatio anie a deo. Bap. xvi. Hō ꝓ malicia occidit aīam suā. Dic enī. b. Gre. in. xiij. mor. Multi sūt q̄ viuūt corpal'r ⁊ mortui sūt spūal'r ī aīa corā deo. sic enī absente aīa corp⁹ mortuū ē. sic ⁊ absente dīna grā aīa mortua ē. Per defunctū illū sigificat' q̄libet pctōr mortu⁹ ī peccatis mortalibꝫ. vt ait bs Gre. vbi supr̄. vbi loquit' de q̄tuor mortuis. q̄ruz tres suscitauit dns. q̄rtū aūt nō. Prim⁹ fuit puella de qua Mat. ix. quā xp̄s suscitauit in lectulo ei⁹ sin labore magno nisi a ꝑprehēdens manū eius ⁊ dixit Puella tibi dico surge: ⁊ statī surrexit. Scōs fuit adolescēs hic quē dns maiori difficultate suscitauit: vt ꝓz ī lra: qz miscōia mot⁹ accessit ⁊c. Terci⁹ fuit Lazarus q̄dri duan⁹ in sepl'cro fetid⁹: quē cū mag̃ difficultate suscitauit. Joh. xi qz in spū se perturbauit: ingemuit. q̄siuit vbi posit⁹ eēt. ⁊ voce magna clamauit Lazare veni foras. Quart⁹ fuit pater vni⁹ adolescētis. vt bt Mat. viij. q̄ ait ad Jhm. Dñe ꝑmitte me primū ire sepelire ꝑēm meū. Jhs aūt ait illi. Sequre me. ⁊ dimitte mortuos sepelire mortuos suos. ista exponit Gre. in. xiij. mo. dicēs Quattuor sūt modi peccādi. Prim⁹ ē intern⁹ ꝓ ꝓsensū voluntat'. q̄n hō ꝓsentit mortali q̄cunq̄ sit siue superbia siue luxuria ⁊c. ⁊ sic intern⁹ aīa morit' corā deo. Scōs mod⁹ q̄n iā ꝓsensus pcti pfic' actu: ⁊ tūc hō morit' manifeste. ⁊ q̄i iā extra ciuitatē portat': qz qꝺ absconditū erat in corde soli deo notū iaz mānifesto ope ꝓpetrat' ⁊ tāto grui⁹ est q̄nto mānifesti⁹ plibꝫ ꝑpē scandalū. Tercius mod⁹ peccādi fit cū ꝑpē frequentem reiteratōem vicioꝝ pctā ducūtur in cō suetudinē, ⁊ sic anim⁹ mortu⁹ q̄i in sepulcro

vicioꝝ sepelik: ⁊ quot pctā duxit in ꝓsuetudi
nē tot vinculis se astrinxit. ita ꝙ euadere ñ pt
quis aliqñ libenter vellz. Quart⁹ mod⁹ peccā
di ē defensio pctoꝝ. qñ pctor venit in ꝓfūdi
tatē vicioꝝ. et tūc placet sibi vita sua ⁊ defen
dit etiā vicia. ⁊ hoc est piculosuz genus pctoꝝ
qz ñ vult corrigi. ⁊ inducit obstinatoꝝ cordz
⁊ freqnter finalē impenitētiā. ⁊ sic erit gnūssi
mū pctm. i. ss. insanabile. Nā q̄ peccāt tribꝫ
primis modis pñt suscitari a dño ꝑ gratiaz.
Primi qui peccāt solū in ꝓscia sua corā do
ꝑ ꝓsensuz mali ⁊ puersas cogitatiōes facilr
suscitant in domo ꝓscie sic puella. Nā deus
appēndit manū bone volūtatz ⁊ suscitat eos
in secreto cordis sicut in secreto peccauerūt
Scōi q̄ peccāt manifeste difficilr suscitant
quia ꝓpinquiores sunt corruptōi eterne dā
natōis ⁊ iam extra ciuitatē portant circa q̄s
maior difficultas requirit vt de⁹ ꝑ grāz eos
resuscitet. ¶ Pro q̄ sciēdū q̄tuor sūt vicia
quasi q̄tuor portitores q̄ manifeste peccātes
portant extra ciuitatē fideliū xpi ⁊ meritorū
sctoꝝ ad sepulcz diffozmitatz pcti. de q̄ sepul
cro Matth. xxiij. Ve vob q̄ similes estis sepulcris
dealbatis q̄ foris appent hoīb⁹ speciosa. in
tus vo plena sunt ossib⁹ mortuoꝝ ⁊ oī spur
cicia. sic ⁊ vos in pctō mortali existētes foris
appetis hoī bo iusti. intus aūt pleni estis ypo
crisi ⁊ iniqtate. Prim⁹ portitor ē pctoꝝ omis
sio in ope. nā meli⁹ ē ⁊ leuius vt dicit Ysi⁹.
de sū. bo. li. ij. vicio cauere q̄ emēdare. Nā
quot vicia hō ꝓmittit tot fac passus ad infer
nū. Iurta illō ps. xx. Cōuertāt pctōres in i
fernū oēs gentes q̄ obliuiscunt deū. Ideo dr
in eccīastico. noli facere mala ⁊ ñ te appēn
dent. Nā pctā facere ē a summo ⁊ eterno bo
no recedere ⁊ appropinq̄rē ferno. Scōs
portitor ē pcti defensio. sic Eua fecit ⁊ adam
que requisita. cur comedisstz de pomo vetito.
dixit: serpens decepit me. ⁊ Adā requisitus
cur ꝓmedisstz. rñdit. mulier quā dedisti mihi
dedit mihi. ⁊ sic arguebāt aduersus dñm se
excusantes. Jō ps. cxl. Nō declies cor meū
ad excusandas excusatōes in pctis. Dic eiz
Aug. Qui se excusat būc de⁹ accusat. Silr
glo. sup ps. lxix. Valū ē peccare pei⁹ ꝑseuera
re. ꝓnciosū defendere. Nā sm Arist. ij. poli
tico. Deterrima ē iniusticia hīs arma. Nā
glo. ps. d. Vicioū excusatōis ē magnū. qz cor
nua erigit. in alteꝝ torqns pctm. Tercio⁹ por
titor est i alīs ꝑsuasio. gaudēt enī puersi ha
bere socios i mal. ideo alios incitāt vt ipi nō
soli videant mali ⁊ despiciant ab alīs. Jōo
ꝑsuadent alīs mala facere. Vñ puer. i. Fili
mi si te lactauerint pctōres ne acqescas eis. s.
cū tibi ꝑsuaserint mala. Si dixerit: veni no
biscū insidiemur sanguini. absc̄ōdam⁹ tendi
culas ē insontē frustra. oēm pciosam sub
stātiā repiem⁹ ⁊c. Varsupiū vnū sit omniū
nostz. fili mi ne ābules cū eis. ꝓhibe pedem
tuū a semitis eoꝝ. pedes enī eoꝝ ad malum
currūt. Quart⁹ portitor ē gl̄iatio. puerb. ij.
Letant cū male fecerint ⁊ exultāt in rebꝫ pes
simis. tales duplicāt pctm. Vnō poeta Du
plicit peccat q̄ se ō crimine iactat. Nā. d. s.
Tbo. pte. iij. Unusq̄sq̄ tenet ꝓteri ꝑ peccatz
cū meōrat se peccasse mortlr. ⁊ sic isti primo
peccāt in actōe pcti. Scōo renouāt pctūm
in gl̄iatōne. ⁊ ñ volēt. De q̄bꝫ ps. li. Quid
gloriaris i malicia q̄ potēs es iniqtate. R
Itē sunt alia q̄tuor vicia q̄ quasi q̄tuor porti
tores mortuos in pctis ꝑ manifestā ꝓpetrati
onē vicioꝝ q̄tidie portāt ad eternā corruptō
nē. Primū est pudor ꝓfitendi ꝓpetrata pec
cata cum pctōres accumulāt sibi pla vicia ⁊
turpia: ⁊ cōsiderāt turpitudiez ⁊ inhūanita
tē eoꝝ pctoꝝ. ⁊ tūc verecūdant ꝓfiteri talia
enormia vicia. ⁊ sic ꝑmanēt i morte pctoꝝ
et portant ad corruptōem eterne dānatōis.
Hz hō est pessim⁹ pudor, puemēs ex instictu
dyabolico. prius emz nō verecundati sūt pua
⁊ turpia agere in ꝓspectu dei ⁊ angeloꝝ eius
et etiā mltotiēs in ꝓspcu mltoꝝ hoīm. iaz ve
recūdant ꝓfiteri corā vno hoie ⁊ simili eis i
natura. ⁊ tales nō ꝓpendūt vtilitatē verecun
die ꝓfessionis. Nā verecūdia vt dic mgr in
iij. de pnia inducit gl̄iam. qz maxia est pars
pnie. nā releuat lapsos ad celestes sedes. hō ñ
ꝓpendūt ipi. timēt ꝓfundi corā vno homie ⁊
nō timēt ꝓfundi corā deo ⁊ ag̃el⁹ ⁊ sctis eius
et vniuerso mūdo in iudicio qñ eoꝝ vicia ma
nifesta erūt oīb⁹ hoīb⁹. Scōm vicioū portās
mortuos pctōres ad sepulcz eterne corrup
tionis est timor aggrediēdo opa pnie. Heu
iste portitor miltos portat ad eternā dānatō
nez ⁊ corruptionē. q̄ postq̄ ꝑpetrauerūt innu
merabilia pcta ⁊ inebriauerunt se voluptate
carnis. ⁊ nutrierūt corpa sua delicate scom

concupiscentiã eoꝝ ex auditu eterne dulcedi
nis ⁊ celestiũ gaudioꝝ q̃ naturaliṫ desiderat
etiam oĩs homo cupiũt ꝓsequi illas celestes
voluptates et incitanṫ ad pniam. sed obuiat
eis ille malꝰ timor aggrediendi ardua opera
pnie ⁊ agendi dignos fructꝰ pnie. ⁊ sic retra
hunṫ a ꝓposito sctõ ⁊ ꝑmanẽt in vicijs. ṫhs
dicit remissa quersio q̃ multos seduxit vt d.
Jsiõ. de sũmo bõ. Et ẽ vitanda a ꝝ penitẽ
tibꝫ. De talibꝫ scribit Job. vi. Qui timent
pruinã irruet sup eos nix. hoc exponit Gre.
dicẽs. Pruina infernꝰ gelescit. nix de supꝰ
cadit. qđ ꝑ pruinã quenienꝫ intelligitur q̃
ṫpal pena cuiuscũq̃ modi sit. qđ ꝑ niuẽ nisi
pena eternalis quea deo eterno iudice infli
gitur damnaṫ. ꝑgrue ḡ sequit qui timẽt pru
inam. i. ṫpalem penã in ꝝ pnia. ⁊ iõ nõ peni
tent irruet sup eos nix. s. eterne damnatiõis
in futuro. dicente eterno iudice. Jte maledi
cti in ignẽ eternũ. Qđ amplꝰ declarat bea
tus Greg. ibiđ. Predicatoꝝ libenter defen
deret ꝝitatẽ. sꝫ trepidat timẽdo penã ṫpalez
tiranoꝝ. vl̃ psecutõem vl̃ inimicitiã pati vl̃
ꝓdere lucꝝ tẽpale. Sic diues vellet libenṫ
impartiri pauꝑibꝫ largas elemosinas. sed ti
met sibi deficere. ideo tenet. sic luxuriosus li
benter desisteret a turpitudine. sꝫ timet care
re voluptate ⁊ patꝫ tẽptatõnes carnis. Sic
auarꝰ libenṫ ageret pniam. sꝫ timet restitue
re iniuste ablata. sic ⁊ aliq̃ supbus si ageret
pniam se bũliando timet ne despiciaṫ siue ꝑ
vili habeaṫ. ⁊ sic arguendo ꝺ oĩbus pctõribꝫ
et de singulis gradibus pctõꝝ qui timent in
currere ṫpalem penam si ageret pniam. sꝫ ꝑ
manent in pctis. Jdeo sup eos veniet pena
sempiterna. ℒ Terciũ quod mltos de
tinet peccatis ⁊ portat ad eternã corrupti
onez est falsa spes. Et hec ẽ triplex. Prima
est longe vite q̃ ꝓmittit peccantibꝫ spaciuꝫ
longe vite. ⁊ ideo eo liberi peccãt cogitãtes
intra se maniter dicẽtes. adhuc tꝑ sufficiẽs
penitẽdi erit cũ senescem. ⁊ dicũt illꝺ Ba
pti. ij. Venite fruamur bonis q̃ sũt ⁊ vta
mur creatura tanq̃ in iuuentute celeriter. se
quit. coronem. nos rosis ⁊c. In hꝺ intelligi
tur maxia voluptas carnis ⁊ delicie hꝰ vite i
quibꝫ iuuenes delectanṫ. sed de talibus qui
ꝓmittũt sibi longũ tempꝰ viuendi dicit scri
ptura. i. Thess. v. Dies dñi sicut fur i nocte
ita veniet. ⁊ Prosi. sẽ ꝑs. Cũ ꝓmittũt sibi
lõga spacia viuẽdi. ⁊ q̃ min⁹ pũtãt rapiũṫ
ad ekna supplicia morte subitanea. ⁊ Aug⁹.
Heu infelix mors hoĩes mille modis rapit
cum estimãt se adhuc longe viuere moriunṫ
et perit omis spes eoꝝ. Secũda falsa spes q̃
multos portat ad eternã dãnatõez est fallax
spes diuitiarũ hui⁹ mũdi q̃ ꝓmittit diuitias
multas et abũdantiã ṫpalium. sed audiãt in
felices tales ꝝbũ lamẽtabile ex ore ꝝitatis
Jathꝺ. xvi. Quid enĩ ꝓdest homini si mun
dum vniuersum lucreṫ. aĩme vo sue detrimẽ
tum patiaṫ. aut quã dabit hõ ꝯmutatiõem ꝓ
anima sua. Tercia spes falsa ꝓmittit veniã
circa finẽ vite accipe cum latrone. iõ ṫles ꝑ
sumptuose peccãt sup misericordiam dei dicẽtes
deus misericors ẽ. quacũq̃ hora pctõr inge
muerit dimittet ei oĩa pctã. Cõtra tales scri
bitur Eccl. v. De ꝓpiciatu pctõꝝ noli eẽ sĩ
metu. neq̃ adijcias pctũm sup peccatũ. ⁊ ne
dicas. miꝝatio dñi magna ẽ. multitudinis
pctõꝝ meoꝝ miserebiṫ. misericordia enim ⁊
ira ab illo cito ꝓmanat. ⁊ in peccatores respi
cit ira illius. nõ tardes cõuerti ad dñm ⁊ ne
differas de die in diẽ. subito enĩ veniet ira il
lius. ⁊ in ṫpe vindicte disꝑdet te. Quartuꝫ
viciũ qđ multos portat ad eternã dãnatõez
est denegatio venie. Cũ enĩ pctõres instigã
te diabolo paulatim labunṫ de vno peccato
in aliud: donec veniãt in ꝓfundũ pctõꝝ. tunc
diabolꝰ eis ꝑcludit viã eterne salutis. scilicz
spem venie q̃ erigit lapsos ad celestes sedes
tũc ꝓsuadet illis despatõem. ⁊ negat illis ve
niaz. Et sic ꝑclusi pctõres pñt ꝙqueri quod
scribit in Hieremia Treñ. iij. Jpe sez diabo
lus ꝓsuadendo despationẽ ⁊ negãdo pecca
toꝝ veniã ꝙclusit vias meas lapidibꝫ q̃dris
semitas meas subuertit. ⁊ vt dicit Job. xix.
Transire nõ possum. Nam dicẽ Jsiõ. de sũ.
bono. Diabolus hꝺ bz in sua fallaci arte. cum
ꝓduxerit peccatores ad multitudinẽ pctõꝝ
precludit illis viam salutis eterne ꝓsuaden
do despatõez ne euadãt fauces eiꝰ ꝑ spez ve
nie q̃ erigit lapsos ad celestes sedes. ℐ
Tercij mortui qui iaz sunt in sepulcro vicioꝝ
ꝑ malã ꝓsuetudinẽ ⁊ q̃ iam fetẽt in suis neq̃
cijs cum magna difficultate suscitanṫ a dño
ꝑ grãm spũscti. ⁊ ḡ oꝑtet q̃ sancta mr̃ eccl̃ia
et ei⁹ fideles ꝓ talibꝰ orent. ⁊ deus per suam

misericordiā desup infundet illis grām magnaz ꝑm mēsurā vicioꝝ. vt vbi abūdauit delictū ibi supabūdet ⁊ grā dīna. Quarti mortui sunt qui iam defendūt culpā ⁊ gl'ant' ī nequicia sua. ⁊ a stultis iam laudantur. iuxta illud ps. ix. Laudat' pctōr in desiderijs aīme sue ⁊ iniqu⁹ bñdicit'. vn⁹ pctōr laudat aliuz. et fouet illū in pctis suis. ⁊ sic incurrūt eternā dānatōem vt hr̄ in decret⁹ ⁊ sūt v̄ba dñi Isa. v. Ve qui dicitis malū bonū ⁊ bonum malū. ponētes tenebras lucē ⁊ lucē tenebras Sed ꝙ xp̄us q̄rtū mortuū nō suscitauit sed dixit. sine mortuos sepelire mortuos suos. et tu seq̄re me. h̄ exponit. b. Gre. li. iiij. sup Job. mortui mortuos suos sepeliūt cū pctōres pctōres laudāt. ⁊ fauēt illis in nequicia sua ⁊ defendūt illos v̄bis ⁊ factis. tales raro suscitant' a dño vl' nūq̄. sz tñ nll'i denegāda ē gr̄a ⁊ miscdia q̄diu viuit sup terraz: qꝛ mag̃ est miscdia de i. vt hr̄ in decre. d̄ pnīa. ⁊ in libro iiij. snīaꝝ. ꝙ pnīa mult⁹ modis subuenit humanis lapsib⁹ etiā in extremo vite cū līgua tacet. cor tñ clamat si grā infundit'. ⁊ potēs est deus infundere verā penitētiam cui vult et quādo vult. etiam in fine vite.

De eadem dominica

Sermo cli.

Ecce defunctus efferebat' fili⁹ vnic⁹ matris sue. scribit' Lu. vij. N Pro quo sciendū. mors spūalis ē duplex. s. bona ⁊ mala. Mors spūalis mala est sepatio aīme a deo. Nā ꝑm Aug. Sic̄ anīa est vita corpis. sic deus est vita aīe. Vñ Ber. Vita aīme de⁹ ē. qui se ab eo sepat mortu⁹ ē. Ad hanc mortē fit ꝓgressus ad sil'itudinē mort⁹ corpalis. nam hō corpal'r moriēs multas hz ꝯditiones. Primo hō distempat' ⁊ incipit ꝯqueri de dolore capit⁹ pedū ⁊ manuū. Spūaliter. sic hō prius deo subiect⁹ stetit ī iusticia nec sensit in se aliq̄d retractiuū a deo. sz post q̄ temptat' de pctō dolet caput. i. mens hoīs aggrauat'. nā licet in spū nō est assignare locum: tñ caput aīe mēs est. Nā ꝑm Gre. sic capilli capitis nūc sunt albi nūc nigri. sic cogitatōes nūc male nūc bone. in mēte ocl'i duo designant intellectū ⁊ affectū q̄ prius erant in deo fixi. nūc erūt aduersi. iuxta illud Isa. .i. Omne caput lāguidū ⁊ oē cor merēs. sic ꝙ hō temptatus vicō p̄t dicere illd̄. iiij. Re. iiij. Caput meū doleo. īmo ⁊ oīa mēbra spūalia. pedes. i. affect⁹. man⁹. i. opa sunt lāguida. iuxta illud Isa. i. A planta pedis vsq̄ ad verticē nō est in eo saītas. Scdo hō corpal'r moriens post distempatōem infirmat'. nam nullus īmediate ex distēpatōe morit'. nisi infirmitas inualescat. ⁊ hoc fit cuz hō cessat ab omī ope bono. ⁊ decidit sub tēptatōe. ⁊ cib⁹ aīme. h̄ est v̄bū dei nō sapit ei. De q̄ ps. cvi Oēm escā abominata est aīa eoꝝ. ⁊ appropī q̄uerūt vsq̄ ad portas mortis. ita ꝙ hō p̄t dicere cū ps. vi. Miserere mei dñe qm̄ infir. sū. Tercio hō cruciat' scz nūc a frigore tepiditatis ⁊ accidie. nūc a calore praue ꝯcupīe fit cruciat⁹ in redargutōe ꝯscīe. Nā sic̄ v̄mis corrodit lignū ⁊ tinea pānū. sic ꝯscīa mordet hominē cū a bono ope cessat ⁊ malū opari intēdit. Dic̄ enī glo. sr̄ ps. Nulla maior homīs pena q̄ remordēs ꝯscīa. sic ꝙ hō ꝑdit loq̄laz ꝯfessiōis crimīs ⁊ laudis. de q̄ Ecci. xv. nō ē speciosa laus ī ore pctōris. ⁊ ps. cxiij. Nō mortui laudabūt te dñe. In h̄ cruciatu hō ꝑdit intellectū. s. ꝓuide cognitōis. qꝛ tā p̄terita q̄ p̄ntia q̄ fut'a ignorat. vñ eccs. ix. Mortui nihil nouerūt ampli⁹ nec hñt vltra mercedem. qꝛ obliuioni ē tradita memoria eoꝝ. Idcirco hō in tēptatōe vicioꝝ dicere debet cū ps. xij. Illumina oculos meos ne vnq̄m obdormiā ī morte. nā cū hō sentit se īfirmū ita ꝙ ex vicijs g̃uit' impugnat' intm̄ vt totū corpus incēdat' ex adustiōe vicioꝝ. q̄diu tñ ibi persistit neq̄q̄ morit'. sz nc̄ cariū ē si mori debeat ampli⁹ ꝓcedat. Quarto hō agonisat et hoc fit cū victus importunitate tēptatōuz nutare incipit ⁊ deliberare. q̄d velit ⁊ quid faciat. ⁊ sic rō ꝯ sensualitatē luctat'. hec luctatio est ꝑiculosissima O Quīto hō morit' ꝑ ꝯsensū mali dās man⁹ hostib⁹ cuz vincit' ꝑ impugnatōem vicioꝝ ꝙ cōsentiat in peccatū. iam ex ꝯsensu exalat spūm. ⁊ sic deus q̄ est vita aīe euolat ⁊ aīam mortuā derelinq̄t Vñ Leuiti. xx. Si q̄s dederit de semine suo ydolo moloch. q̄d interp̄tat' pctm̄ morte moriat'. notāter dic̄ de semine suo. i. de ꝯsensu. q̄ ꝯsensus semē spūs ē. ⁊ si pctō dederit morietur. Vñ Aug⁹. sup Gen̄. Ex ꝯsensu rea fit ꝯscīa. pctūm imputat' etiā si factū nō sequat'

Jō scribit Thobie.iiij.Caue ne aliqñ pctō ꝓsentias.qz dicē Ecc̄. Qui ꝓsentit pctō manet horror in exitu.dolor i trāsitu. Idē. Sicut bona voluntas remunerat̄ qz origo oīm bonorū sic mala voluntas sp punit̄.qz oīm vicioꝝ mr qz ōr Eccl̄i.xviij. Post ꝓcupiscētias tuas ñ eas ⁊ a voluntate tua auertere.si pstes aīe tue ꝓcupias suas faciet te in gaudiū inimicj tuis.qz iam hō mortuꝰ ē p̄ ꝓsensū in domo coꝛ dis. Ñ Nath.v. Qui viderit mulierē ad ꝓcupiscendū eam iā mechat̄ est eā in coꝛde suo. Sexto hō mortuꝰ spoliat̄ oībus bonis.s. vita.dignitate. diuitijs ⁊ amicj. sic pctōr p ꝓsensuꝫ pcti mortalis. Prio spoliat̄ vita.i. deo.qz deꝰ ē dulcis vita aīe. Amb. Si mortem times.vita xp̄s ē.de q̄ Deutro.xxx. Ipse est vita tua ⁊ lōgitudo dierꝫ. Hāc pdit hō p pctm̄ mortle.iuxta illō Isa.lix. Iniqtates vre diuiserūt ink vos ⁊ deū vrm. Secūdo spoliat̄ amicis.i. ꝓsortio sctoꝝ ⁊ angelorum. Treñ.i. Oēs amici ei⁹ spreuerūt eā.⁊ sic aīa peccatrix erit desolata.scōm illō Isa.v. Auferā sepem eius ⁊ erit in direptōem. Nō p̄t ꝓqueri illō Job.xix. Derelinqrūt me ꝓpinq mei.⁊ q̄ me nouerāt obliti sunt mei. Tercō spoliat̄ dignitate.i. sili̇tudie dei. Ñ ps.xlviij. Hō cū in honore esset ñ intellexit.ꝓpatus ē iumētis insipiētibꝫ ⁊c.q.d. diuinā sili̇tudiez ⁊ imaginē ꝓmutauit in bestialē difformitatē Eccl̄i.x. Quis honorificabit exhonorātē aiam suā. Quarto spoliat̄ diuitijs.ps.lxxxviij Hō cū interierit ñ sumet oīa. Job.i. Nudus egressus suꝫ de vtero mr̄is mee.⁊ nud⁹ reuertar illuc.sic q̄ mortē spūal⁹ per pctm̄ mortale priuat̄ diuitijs spūalib⁹.s. virtutib⁹ ⁊ opatiōibus bonis. Eccl̄s.ix. Qui in vno peccauerit mlta bona pdet.iuxta illō Ezech.xviij. Si auerterit se iust⁹ a iusticia sua oēs iusticie ei⁹ q̄s fecerat nō recordabunt̄. ita q̄ ꝓqueri pōt de aīa peccatrice illō Treñ.i. Egressus ē a filia syon oīs decor ei⁹. Quīto p mortē hō priuat̄ sensu ⁊ motu.i. ꝓgnitōe ⁊ meritoria operatōe. De cognitōe bī ꝓuer.xviij. Verbera nerūt me ⁊ ego nō dolui.traxerūt me et ego ñ sensi. De meritoria opatōe bī Exo.xv. Fiant imobiles q̄si lapis.s.ad bñ opandū.scōz illō ysa.lix. Opa eoꝝ opa inutilia.⁊ op⁹ iniq̄tat̄ in mānibꝫ eoꝝ Hā p̄cipiū opatōis meritorie est grā dei q̄ pdit̄ p mortle pctm̄.⁊ sic sine ea homo nichil meritorie opat̄. Job.ix. Veniet nox qñ nēo opari pt. Per nocte intelligit̄ pctm̄ mortle.qđ inducit obscuratōz ꝓscientie.iō ad Ro.xiij. Abijciam⁹ opa tenebraꝝ ⁊ induam⁹ ar.lu.sic vt i die hone.ābu. Septio mortuꝰ pānis inuolui⁹.et ꝟ fit q̄n hō iam vict⁹ pctō ꝓsensit vt ipm ꝓpetret opere.⁊ adhuc inuoluit ea ut valeat ea occulte facere.qz adhuc erubescit de ꝓpetratis crimiꝫb⁹.sic occ̄ltabat adā pctm̄ suū: cū interrogat⁹ a dño dixit.mr̄ quā dedisti mihi sociā ōdit mihi ꝛ lig⁹ ⁊ ꝓmedi. Sil⁹ eua occultauit cū interrogata dixit:serpēs decepit me Sic dauid adulteriū occ̄lte ꝓpetratū nitebatur abscōdere cū mitteret,p vria vt veniēs i traret domū suā.vt dormiēs cū vxore ꝓceptū crederꝫ esse suū.⁊ cū feciſſz dixit deꝰ. Tu feciſti absc̄ōdite.ego aūt faciā ꝛbū istō i cōspectu oīs isr̄l⁹ ⁊ in ꝓspcu sol⁹ h⁹.⁊ ꝟ ē qđ di. Naū.iij. Reuelabo pudēda tua in facie tua. et ꝟ ꝓtingit in extremo iudicio cū reuelabit ꝓsilia coꝛdiū. Octauo mortuꝰ pānis inuolutus ꝛportat̄.sic pctōr cū crebri⁹ occ̄lte peccat deinde ⁊ in pei⁹ ꝓfic̄ vt iā audacter peccare incipiat in apto.⁊ nihil iā erubescit penit⁹:ſz magꝭ gl̄iat̄ in malicia.iuxta illō ꝓuer.ij. L.e⁹ tant̄ cū malefecerint ⁊ exultant in reb⁹ pessimis. de q̄b Hiere.iij. Frōs mr̄iꝝ meretricis fcā ē tibi noluisti erubescere. Nono mortuus deplorat̄.⁊ sic mors spūal⁹ est deflenda. Hiere.ix. Deducāt oculi nr̄i lacrias.seq̄t̄.qz mors ascēdit p feneſtras.i.pctm mortle per sensus ad aiam.⁊ hoc ꝛfleuit Hieremias.c. ix.q⁹ dabit capiti meo aq̄m:⁊ oculi mei fōtē lacriaꝝ.⁊ plorabo die ac nocte interfctōs filie ꝓpli mei.⁊ hoc ꝛceñ Eccl̄i.xxij. Super mortuū plora.defecit eiꝫ lux ei⁹. Decimo tumulat̄.⁊ hoc fit cū hō ex apta malicia peccādi obdurat̄ in ꝓsuetudine pcti vt nlluꝫ b̄eat retentiuū vl̄ retractiuū sz tāq̄ aial brutū sequit̄ affectū. Juxta illō ps.lxxij. Prodijt q̄si ex adipe iniq̄tas eoꝝ.trāsierūt in affectū coꝛdis Et sic pficiūtur in seplcꝝ.i. difformitatē peccati p q̄tuor portitores i.q̄ttuor vicia. Prim⁹ portitor ē assiduitas male cogitatōis Mat.xv. De corde exeūt male cogitatōes. homicidia.adulteria.fornicatōes.nā sic difficile ē ignē in sinu tenere ⁊ nō ꝛburi.ita difficile ē crebre male cogitare ⁊ nō peccare etiā

mortaliter. Nam dic Gre. Sepe mes cogi/
tatiõe peccati pcutiť: vt lõge pei? voluntate
pcti q3 etiã opatõe rapiať. Nã fm August.
Quãto cogitatões male maiores sũt. tanto
facilius in act? pcedũt. Scõs portitor ê po
testas opatiõis. nã multi sũt liez malũ pcipi
unt tñ pbibenť ab opib? p timorẽ aut impo
tentiã. sz q ptãtẽ bñt male opandi: audacter
peccãt. iõ di. Aug. li. q. ỏ dono disciplie. Ni
chil pei? q3 ptãtem ꝛ libertatez peccãdi hte.
de q Isiỏ. de sũ. bo. Difficile ê pricipẽ regre
di ad meli? si vicijs implicat? fuerit ppli pec
cantes iudicẽ metuũt. reges vo ꝛ principes
nisi solo dei timore metuq3 gebẽne coarceã
tur liberi in pcipiciũ ruũt. Terci? portitor ê
pluralitas assimilatõis. cuz plures vnũ op?
malũ faciũt. tũc vn? ab alio accẽdit sic carbo
mortu? a carbone viuo. ꝛ dicũt. hoc facit ille
hoc fac iste: cur nõ ego. Dic aug. in li. pfes.
Hoc nõ est excusare sz socios ad gebẽnã ac/
qrere. Nã fm gre. Nõ min? ardet q cũ mł
tis ardet. ideo Hiero. Multitudo sociorum
ñ causat impunitatẽ criminñ. ppť qỏ scribiť
Exo. xxij Nõ sequer? turbã ad faciẽdũ malũ
qz dic apls ad Gala. vi. Unusq3 on? suuz
portabit. simłr. ij. Coꝛ. v. Un? q3 recipi/
et put gessit. Quartus portitor ê leuitas esti
matõis. s. cuz bõ exiguũ ꝛ leue estimat pctñ
vt sunt illi q dicũt dũtaxat semel vel ter feci
Isti pensare debẽt q adã semel peccauit et
totũ gen? bũanũ pdẽnauit. celũ clausit ꝛ dia
bolo se subdidit. Idcirco pctõr nõ dz estima
re paruũ illud qỏ exbonorat deum. ꝛ ỉb facit
qỏlibet pctñ mortale. vicz q excludit boiez
a deo ꝛ ponit in sepulcris eterne dãnatiõis
vbi sepultus ê dines. Lu. xvi. Mortu? ê di
ues ꝛ sepult? in inferno. Ultimo dať vmi/
bus ad cozrodẽdũ. s. pscia mala. Isa. vltio.
Uermis coꝛ ñ morieť. sed sine fine miser a
pscia remordeť. Ecce tot mala incurrit bõ ex
pctõ mortali. ỏ quo pñs. xxxij. Mors pctõꝝ
pessima. Reuerą pessima. Primo mala: qz
hõ sepať ab angel? ꝛ sctis di. Scõo peior qz
segregať a deo sũmo bono. Tercio pessima
qz sepelit in inferno cũ remordẽte pscia ꝛ di
abolo ꝛ psortõ. iõ Eccł. xxi. Fili si peccasti ñ
adijcias itez. sz de pristinis depcare ꝛ q3 a fa
cie colubri fuge pctã. R Hũc vo videa
mus de resuscitatõe. nã vn? quisq3 mortuus
spũal? in pctõ mortł. tanto facili? resuscita
tur p grãm. q3nto leui? mortu? est p culpam
Ideo dñs suscitãs puellã Mat. ix. nõ legiť
aliud fecisse nisi q intrauit ꝛ tenuit manum
eius ꝛ dixit. Puella surge ꝛ surrexit. cũ vo
Lazarũ resuscitauit magna legiť fecisse. nã
ibi fleuit. seipm turbauit. prẽm orauit. voce
mag̃ clamauit. Lazare veni foras. p hoc insł
nuauit q qui pctã in ꝓsuetudinez duxerint
difficilime quertũtur. de q Gre. Difficilime
surgit quẽ moles male ꝓsuetudis ꝑmit quia
dicit Aug. Omẽ pctm ꝓsuetudine vilescit ꝛ
boĩ quasi nullũ sit putrescit nec dolz. Nam
fm Crił. Infelix ê ꝓsuetudo peccãdi. nam
q3nto magis peccat tanto min? intelligit. Id
circo mala ꝓsuetudo nõ min? q3 pniciosa cor
ruptela vitanda ê. vt hť in ca. dist. viij. Ma
la aũt. ppter qỏ dic Gre. iij. mor. Cũ culpa
in vsum venit iã anim? debili? resistit ꝛ vin
ci? iacet. Idcirco adolescẽs mortu? ꝛ resusci
tatus significat boiem pctõrem q p op? ma/
lũ peccauit. sz tñ in ꝓsuetudiez nõ duxit. hũc
suscitauit Ihs ỉb mõ. qz vidit mrẽm flentez
Spũal?. mater vidua ê pscia ỏ tutib? vidu
ata. q dz deflere ꝛ dolere de morte aĩe. qz hõ
nõ ẽsuscitať spũal? in aĩa nisi hẽat vrã pri
tionẽ ꝛ dolorẽ in pscientia. ỏ q Hiero. Nul
la culpa delebiť nisi tristicia anxieť. Daniel
. iij. In spũ hũilitatis ꝛ aĩo ptrito suscipiamñ
a te. Scõo xps fuit miscordiamot? sup eã. et
sic dic psal. l. Coꝛ ptritũ ꝛ hũiliatũ de? ñ de
spicies. vbi Cassiod. Nemo flens accessit q
non impetrauit qỏ postulauit. Tercio ad de
functũ accessit. ỉb fit cũ pctõri tribuit veniaz
ꝛ noticiã sui ut cognoscat mala q fecit ꝛ bona
que neglexit. dicendo cum Paulo Act. x.
Quid me iubes facere. ꝛ pformat voluntatez
suã voluntati dine di. Nõ sic ego volo sz sic
tu. Quarto feretr? tetigit. ꝛ hoc fit cũ coꝛ pec
catoris ad amorẽ sui accẽdit vt doleat ex amo
re sui sibi peccasse. qz d. Aug. Nõ solũ optz
deũ timere vt iudicẽ sz etiã diligere vt prẽz
Quito dixit adolescẽs. tibi dico surge. nõ le
nex. nã qui senescũt in vicijs raro resurgũt.
Prouer. xxij. Adolescẽs iuxta viã suã etiaz
cũ senuerit ñ recedet ab ea. Nã scribiť Hie
re. xiij. Si mutare pt ethiops pellẽ suaz aut
pard? varietates suas. ꝛ vos poteritis bñ
facere cũ didicerit? malũ. Idco Eccs xij.

Memento creatoris tui in diebꝰ iuuētutis. nā bonū est viro portare iugū dñi ab adolescentia. Treñ. iij. Iuuētus eī hꝫ se sic̄ ꝟgula q̄ est flexibil̄. senectꝰ ꝟo vt lignū vl̄ arbor inueterata et arida q̄ potiꝰ frāgit̄ q̄ꝫ flectit̄. iō Holgoth sup lib. sapi. Oē pctm̄ incurabilius est ī sene q̄ꝫ in iuuene. Señ. Pctā senuꝫ p̄dicant̄ in quid. pctā iuuenū in q̄le. hoc ē fenum sunt quasi substātialia ⁊ iuuenū accidētalia. ideo Hiero. Dū puul⁹ ē hostis interfice eum. Sexto portātes steterūt. hoc fit cū oīa vicia cessant. Eccī. v. Fili accedēs ad seruitutē d̄i. sta id ē a vicijs cessa vt docuit ysaias. Quiescite agere puerse discite bñfacere Septīo cepit loq̄. et sic pctōr resuscitatꝰ ad vitā dꝫ loq̄ tripl̄r. Primo in ꝯfessione ysaie xliij. Narra si q̄d habes vt iustificerꝫ Scd̄o in orōne. i. Pe. iiij Si q̄s loq̄t̄ q̄i ꝑmōes d̄i Tercio dꝫ loqui in grāꝝ actōe q̄ apit fontē pietatis: vt dicit Hug. de scō vic. Grārum actio est mag̃ virtus q̄ gratiā augmētat bñficia ꝯſuat mētē ad pl̄a ꝑcipienda p̄ꝑat.

Dominica xvij.

Sermo. clij

Cum inuitatus fueris ad nuptias recumbe in nouissimo loco. scribitur. Luc̄. xiiij. et legit̄ hodierna die pro euangelicali officio. S Cōmentator de imp̄ssionibus aerum di. Nubes alte nō pluunt sed depresse. Spūaliter. Sic mētes sup̄be non habent pluuiam gr̄e sed mentes dep̄sse ꝑ hūilitatem. Jacobi. iiij Deus sup̄bis resistit hūilibus aūt dat grāꝫ Nam scd̄m Hieronimū. Nulli licꝫ veniam sp̄are sine hūilitate. De quo Origenes. Si humilis nō fueris: grām spūssancti nō habebis. Figuratur. ij. Regū. i. Montes gelboe nec ros nec pluuia descendat super vos. vbi ceciderunt fortes in israel. Spūal̄r. Fortes id est angeli ceciderūt in monte sup̄bie. In quo nec ros grē nec pluuia miscd̄ie dei appa ret. vt habet̄ Judith. ix. Superbi nō placuerunt tibi ab initio. ꝓpter q̄d docuit Thobias filium suū. c. iiij. Sup̄biam nunq̄ꝫ in tuo sensu in tuo ꝟbo dominari ꝑmittas. qꝛ dicit Gregorius. xxxiiij. moraliū. Euidentissimuꝫ signū reproboꝝ est sup̄bia electorum humilitas. Ideo Aug. Si vis cape altitudinem recipe prius eiꝰ humilitatē quā docuit xp̄s dicēs. cū inuitatꝰ fuerꝫ ⁊c̄. // In sūma euāg. duo innuunt̄. Primo saluatoris potētia in ydropici curatōe. Scd̄o māifestat̄ eiꝰ sapīa in benigna instructōe. Primū pꝫ in p̄ncipio scd̄m ibi. Cū inuitatꝰ fuerꝫ. De prīo dic̄. in illo tp̄e. s. tercio āno p̄dicatōis xp̄i pꝰ decollatōem Johis vt dicit Vinc̄. in spec. histo. lib. viij. c. xxvi. Postq̄ꝫ xp̄s reprobauit auariciā phariseoꝝ per tres ꝑabolas. s. de diuite epulōe. et de vilico iniq̄tatꝫ. aliā q̄ꝫ de denario diurno. tūc sabbato cū manducaret cum principe sacerdotū sanauit ydropicū. de quo dic̄ textus. Cū intraret in domū cuiusdā p̄ncipis phariseoꝝ ñ in ꝓpriam domū. qꝛ dixit Mat. viij. Filiꝰ hoīs ñ hꝫ vbi caput suū reclinet. sꝫ intrat in domū principis. Symon de cassia. Intrauit ñ amore ꝯuiuij: sꝫ rōne docendi vt eis p̄beret panē sapīe ⁊ salutis: de q̄ anīa nutrit̄ ⁊ viuit. Joh. iiij. Ego cibuꝫ hēo māducare quē vos nescitis. Nam ꝟtuosoꝝ hoīm est panē gratis nō māducare absq̄ꝫ recōpensatōe. ⁊ sic xp̄s fec̄. nā in nuptijs aquā in vinū ꝯuertit. Joh. ij. in domo symonis leꝓsi Marie magdalene pctā remisit. Lu. vij In domo Zachei principē publicanoꝝ ꝯuertit. Luce. xix. In domo Mathei hospitē in apl̄m ⁊ in euāgelistā recepit. Mat. ix. Et sic vbiq̄ꝫ fec̄ recōpensatōeꝫ. Tūc subdit. sabbato māducare panē. nā iudei sabbato cōuiuia fecerūt. T Pro q̄ sciend̄. ꝯuiuia in se nō sūt ꝓhibita. Vñ Gre. ⁊ hr̄. xliiij. dis. ꝯuiuia. Cōuiuia cōia q̄ ex intētione impendēde charitatis fiūt recte vr̄a fraternitas ī suis epl̄is laudat. Sed tñ sciend̄ ē ꝙ tūc ex caritate veraciter ꝓdeunt cū in eis nulla absentiū vita mordet̄. null⁹ ex irrisione rep̄hēdit̄. nc in eis inanes seculariū negocioꝝ fabule. sꝫ ꝟba sacre lectōis audiūt̄. Cū nō plus q̄ꝫ necesse sit ſuiūt corpi. sꝫ sola eiꝰ infirītas reficit̄ vt ad vsus exercende virtutꝫ hēatur. Hec itaq̄ꝫ si vos in vr̄is ꝯuiuijs agitis abstinentiū fateor nigr̄i estis. Et hēs ꝙ ꝯuiuia bene p̄nt fieri et male: sic̄ hic istd̄ ꝯuiuiū ꝯtinebat aliq̄d malicie. ⁊ etiā aliq̄d bonitatꝫ. Aliquid bonitatis hēbat primo ex ꝑte eiꝰ cui imp̄ēsuꝫ ē. s. xp̄o

Sic paupi xp̃ian⁹ ꝙ iusto dz fieri elemosina Primo paupi. Lu.xiij. Cū facis conuiuiū voca paupes: debiles ꝙ claudos ꝙ cecos. ꝙ beatus erꝛ. qz nō bñt retribuere tibi. retribuet tibi eiz in resurrectōe iustoꝝ. Prosp ⁹ vita ꝓtemplatia. Bñti dare ē ꝓdere. pauperi ⁹ dare est ꝓbere xp̃o Mat. xxv. Qđ vni ex mīmis m. fe. ꝛc. de quo Gre. Qđ paupi in terra dederis xp̃o in celo regnāti largiꝛ. Jđo poeta. Dū sedes in mēsa: prio ⁹ paupe pēsa Tunc bene prandet: cuz xp̃s adesse videt. Et signāter de residuo dñt vesci pauperes. Lu. xi. Qđ superest date elemosinā. Aug. ⁹ vbis dñi. Paupm sunt reliquie nō delicie nō oblectamēta sz fragmēta. ¶ Scđo bēbat alīquid bonitatis ꝙ fuit ꝓmēdabile ex pte largitātis. quia princeps sacerdotū. princeps enim ꝙ qui plus bñt debent ꝛtribuere indigentib⁹ Thob. iij. Si mltū tibi fuerit abūdāter tribue. si exiguum tibi fuerit etiam exiguum libenter impartiri stude. Luce. xij. Cui multum donatū est: mltum queretur ab eo. Basilius. Si fateꝛ tpalia tibi venisse a dño deo cur tu abūdas ꝙ paup eget nisi vt tu de superfluo largiaris egeno ꝙ vt mereaꝛis Bz nūc in domib⁹ pncipū plēs repiunt fures ꝙ p̃dones qui cibant cū paupes. qđ ꝙqueꝛit ysa. i. Principes tui infideles socij furum. plus recipiūt nūc paupib⁹ cū tribuāt. de q̃ ysa. iij. Rapina paupis i domo vra ⁊re atteriꝛ ppl̃z meū. ꝙ faciēs paupeꝝ ꝓmolitis di. dñs exercituū. ꝙ Isa. xxxij. Ue q̃ prædaꝛ nōne ꝙ ipse p̃daberis. s. vita eterna. Aug. Si tenes obolū teneris a diabolo. tales cibātur de sanguine paupeꝝ. Eccl. xxxiij. Panis egentū vita paupis ē. Tercō fuit cōmēdabile ex pte tpis. qz in die festo qz i solēnitatib⁹ paupes vocandi sūt ad mēsam. Ulñ legit Thob. ij. Dū eēt patū prādiū bonū thobie i die festo misit filiū suū vocare paupes timētes deū. ꝙ ꝑ docuit filiū suū di. c. iij. Panē tuū cū esurientibus ꝙ egenis comede. ꝙ Neemie. viij. Mittite partes eis q̃ nō ꝓparatū sibi. qz sctus dies dñi est. nā qđ quis duris ꝙ iustis laboribus acqsiuit: dz diebus festiuis pauperi impti ri. vt ptz in exēplo i li. narra. Crisp. Omīa q̃ nob⁹ dñs dat ꝓ nos alijs dat. Ul Quarto fuit laudabile: qz ibi fuit modestia. s. in cibo et notat ibi. vt māducarēt panē. Per panez intelligit necessitatē vt petiuit Salomō pro uerb. xxx. Mendicitatē ꝙ diuitias ne deder mihi. tribue tm̃i victui meo necaria. ⁹ q̃ aug. Docuisti me dñe vt quēadmodū medicamīta sumptur⁹ sim alimēta. s. vt sufficiat ad sustentatōz ꝙ ꝓsit corpi ꝙ aīe. Ulñ Eccl. xxxvij Propter crapulā mlti obierūt. s. ī corpe et anima. q̃ aūt abstinēs ē. i. moderat⁹ adiciet vitam. ideo Lu. xxi. Attendite ne forte grauent corpa vra crapla. Galie. Plures moriunt crapula ꝗ gladio. iō Eccl. xxxvij. Noli auidus esse ī oīi epulatiōe. iō Eccl. xxxi. Utere quasi bō frugi bijs q̃ tibi apponūtur non q̃ bestia sicut filij ir̃. de quib⁹ ps. lxxvij Manducauerunt ꝙ saturati sunt nimis. sequ tur. Adhuc esce erant in ore ipsoꝝ. ꝙ ira dei ascendit sup eos. ideo habet in Canōe ⁹ ꝓse. di. v. Ne tales. vbi dicit. Nemo oneret cibis vsq ad inflatōem ventris. ideo petim⁹ panem nostꝝ quottidianū. notant dicit nēm Crisp. Qui panez iuste quesitū māducat: suū panē māducat. de talib⁹ Psal. cxxvij. Labores manuū tuaꝝ ꝛc. Thob. ij. dic Tobias Cum audiuit agnū balantē dixit. videte ne forte furtiu⁹ sit. qz nō licz nobis aut edere ex furto aliq̃d aut ꝓtingere. ꝙ p panez intelligim⁹ necē tatē. Ulñ Cyprian⁹. Si vno die tantum expendis q̃tū plib⁹ diebus tibi sufficere posset. iam ñ panē q̃tidianū. sz mltoꝝ dierū ꝓmedis. Jtē in hac dictōe. Panē. exclud. t delicias ꝙ voluptates. Grego. Ut freq̃nter epulas comitat voluptas. iō tles sūt resecan de ꝙ euitande in fuis dei. Jō Aug. in li. q̃st. et bt. xli. di. ca. qđ dicit Nō vsus sz ꝓcupīa rep̃hendēda est. Idcirco si aliquis est consuetus delicijs. Dicit August. de vbis dñi. Et habet. xli. dist. Non coganꝛ. Nō coganꝛ tur diuites paupeꝝ cibis vesci. vtantur consuetudine infirmitatis sue. sed doleāt aliter se nō posse sustentare. Dicit enim san. Tho. contra gentiles libro. iij. cap. cxxvij. Sic venereoꝝ vsus absq pctō est si fm rōez fiat ita etiā vsus ciboꝝ. Fit aūt fm rōem quādo ordinat fm qđ ꝓgruit debito fini. Finis autem debit⁹ ciboꝝ est consuatio corpis ꝓ nutrimētū. ꝙ cuncq cib⁹ ꝑ facere pt absq pec cato pt sumi. nulli⁹ igit cibi sumptio ē pctm̃ scđm se. Si aūt ꝓpter delectatiōez vl etiā in mīma q̃ntitate sumat ꝓtrariat saluti corpis

Subdit in textu. Ipi obfuabāt eū. ecce hoc fuit reprehensibile. ⁊ sic hodie psecutōes ⁊ detractōes fiūt in quibus. Jō est q̄stitutio i pci. Tol. ⁊ hr. xliij. di. p tuerētia statutuz ē vt in mēsis clericoz sacra lectō recitet ad vitandū vba inutilia ⁊ detractoria. Sup q̄ dicunt doc. q̄ nō solū sacerdotibus sz etiā laicis ab stinendū est ab inutilib⁹ fabulis ⁊ detractōibus. rō qz detractō ē vnū pctm̄ ꝺ maris. teste Alexādro pp̄ sexto. q. i. Sūma. Sūma inicq tas est detrahere. ⁊ sctus Tho. ij. ij. q. lxxiij. ar. iij. Detractio fm̄ gen⁹ suū ē mai⁹ pctum̄ mortale q̄z furtū. qz magis nociuū qz detractor furat bonā famā. puer. xxij. Veli⁹ē nomē bonū q̄z diuitie multe. Eccl. xli. Curā habe ꝺ bono nomine. tūc subdit. Ecce q̄dā ydropicus erat añ illū. nō pcebat sanitatē. qz infirmitas loq̄bat̄ p illo. vl fm̄ Cirillū. ꝓpter iudeoruz pñtiam ñ audebat in sabbato curatōem pcte re. Sz vidit xp̄s benignū expectās ei⁹ grām qui nouit occulta cordis. Et rndēs ibs ad legis p̄tos. s. nō ad dicta sz ad cogitata. In q̄ dei sapiaz in se demōstrauit dne. qz corda hominū de⁹ scrutat̄ ps. vij. Scrutās corda ⁊ renes de⁹. d. Si sz sabbato curare. i. si licz sabbato op⁹ caritatis facere siñ sabbati violatōe vt eēt illꝰ curare ifirmū. At illi tacuerūt. Beda. merito tacēt qui ꝑ se dem̄ q̄dq̄ dixerint vidēt. Si enī sz sabbato curare: cur ip̄m observāt. si nō licz cur pecora curāt. tacebant ꝙ quia nesciebāt q̄d dicere dēbant. ℣ Nota taciturnitas ē triplex. s. ingrati⁹. prudentis ⁊ insidiātis. Pria ē taciturnitas ignorātie. Eccl. xx. Est tacēs ⁊ ñ bñs sensū loq̄le. ⁊ hoc est laudabile. de ꝫ Eccl. v. Si ē tibi intellect⁹ rndē p̄ximo. siñ aūt sit man⁹ tua sup os tuū Scda ē taciturnitas prudentis. de q̄ Eccl. xx. Est tacēs scies tps aptū tpis. nā hō sapiēs tacebit vsq̄ ad tp⁹. vt dicē Jsiꝰ de sū. lxv. Tpe ꝙruo loquere. tpe ꝙruo tace. Jō agathon p triēnū portauit lapidē i ore vt disceret tacere. Jō Ambr. sup Lu. Maior ē virtus tacendi q̄z loq̄ndi. Jō idez li. i. de officio. Plures vidi loq̄ndo pctum̄ incidisse. vix q̄nq̄ tacēdo. ꝺo tacere nosse difficili⁹ est q̄z loq. plures sunt q̄ loqui nesciūt. pauci vo tacere bene sciunt. Jꝺo legit̄ de tribꝰ plis nō multa loq̄ntibus cur tacerent. Rndit prim⁹ stultus tacere nescit. Scds q̄ bñ loqui nescit melius est vt taceat ne q̄d diuisse peniteat. nā sapiēs nō loquit̄ multa nisi pus ꝙsideret q̄d aut quo loco vl qre dicat. Terci⁹ noīe Solin⁹ vt d. Valeri⁹ maxim⁹: rndit. Me diuisse aliq̄n penituit. tacuisse nunq̄. Juxta illꝰ. nulli tacuisse nocz. nocet esse locutū. Dicē enī Ambr. li. i. de officijs. Paciētia silendi ⁊ optūitas loq̄ndi sunt maxia fundamenta vtutū. Tercia taciturnitas ē insidiātis nolēti⁹ informare ꝓxim vt bēat q̄d vituperet. de q̄ Hiero. Solūt vituperare q̄z emēdare. q̄les fuerūt isti. Id circo de⁹ nō aduertit malicia eoz: sz vt sbditur. Ipe apprehensum sanauit eū ac dimisit. Bed. in ome. di. Jō añ pbariseos ydropicū sanauit vt mox ꝑ auaricia disputet. vt ip̄oz auaricia arguat. p q̄m sabbatū violāt. naz p illius egritudinē corpis exprimit illoz egritudo mēt. s. ℣ Nā sic ydropic⁹ hz tres ꝓprietates. s. corp⁹ inflatū. anhelitū fetiduz. et sitim inextinguibilē. sic p ista tria designant tria gña pctoꝝ: q̄ marie regnāt in domibꝰ diuitum ⁊ principū. Primo p inflatōnem corpis intellige superbiā. Vñ ysa. iij. Eleuati sūt ambulauerūt extēto collo ñ curātes an paupes peūt. di. illꝰ Sap. ij. Sit fortitudo nra lex iustitie. Sequit. Nō pcam⁹ vidue ⁊c. de talibꝰ ysa. xxvij. Ve corone superbie. qz odibil̄ coram deo ē ⁊ hominꝰ superbia. Eccl. x. ꝓpter qđ scribit̄ Sap. iij. Virtūpet inflatos sine voce. s. excusatōis. ⁊ hoc erit in die iudicij. de q̄ ysa. ij. Dies dñi exercituū sup oēm superbū et excelsum ⁊ sup oēm arrogantem ⁊ būiliabit̄ ⁊c. de anime eoz. qz implebit̄ illud ps. xxx. Retribuet abundāter facientibꝰ superbiā. Scdo p sitim intelligit̄ auaricia. nā sic ydropic⁹ q̄nto pl⁹ bibit: tāto ampli⁹ sitit. sic ⁊ auar⁹ Eccs. v. Auar⁹ nō implebit̄ pecunia. et vt dicit Didimus. Dis auar⁹ est insatiabilis appetit⁹. nō dicit sufficit sicut infernus De quo puer. xxx. Tria sunt insaturabilia et quartū quod nunq̄m dicit sufficit infern⁹ ⁊c. Nam scdm Hiero. Auaricia moduz ignorat. Ideo Tullius in rethorica libro. viij. Pessimū vicioꝝ auaricia precipue in principibus ⁊ rempublicā gerentibus. ꝓpter qđ Jetro cognat⁹ moysi dixit moysi Exo. xviij. Prouide omni plebe viros sapientes et timentes deum in quibus sit veritas et qui oderint auaricia. Sz vbi sunt. raro inuenīt

tur tales.nã ꝙquerit Isa.c.i.Principes tui infideles socij fur.oẽs diligũt munera.seqnt retributões.pupillo nõ iudicãt.r cã vidue nõ ingreditur ad illos.de talib⁹ dr.apls ad Eph⁹.v.Scis auar⁹ ñ hz hereditatẽ i regno xpi r dei.Tercõ p fetidũ anhelitũ intelligitur luxuria q̃ seqtur auariciã.Vñ Hiere.v. Saturati eos r mechati sunt.sz vbi ẽ amplior fornicatio r excessio puritatis i carnali mollicie cꝫ in domib⁹ principũ r diuitũ.Mat. xi.Qui mollib⁹ vestiũtur i domib⁹ regũ sũt ió Hiero.Vbi supbia:vbi auaricia:vbi luxuria cꝫ apó infelices diuites dur⁹ mór.Nũc subiũgitur saluator sapia in obfuatore insidiantiũ ꝓfutatõe dr.Et tñdês ibs nõ ad voces sz ad corda quib⁹ murmurabũt.r dr.ad illos.Cui⁹ vẽm bos aut asin⁹ cadet in puteũ et nõ ꝓtinuo extrahet illũ die sabbati.Notã ter dr vẽm i plurali.qr oẽs laborabãt vicio auaricie.iurta illó Hiere.vi.A mĩori vsq ad maiorẽ oẽs auaricie studẽt.r a ꝓpha vsq ad sacerdotẽ.Nã cupiditas mouebat ipsos aĩalia extrahere de puteo die sabbati.xpz ãt charitas ad sanandũ hoies.r ñ poterãt ad hẽ tñdere qr sciebãt sepos culpabiles r reos p cupiditatẽ violare sabbatũ A Hzo q̃ scindũ.de festiuitate sabbati dr. Tho.q.q.q.cxxvij.pceptũ ó sabbato fuit q̃dãmodo morale r quodãmõ cerimoniale.Incꝫtũ cerimoniale.r sic fuit figura quietis xpi in sepulcro q̃ pterigt.r sic cessare debuit vt hẽ de ꝓse.dr.iij Quenit.vbi ór.Qui die sabbati ꝓhibẽt opari pdicatores antixpi dicim⁹.Hec Gre.Hz inq̃ntũ morale tẽ designat in pcepto q vn⁹ dies hz eẽ in ebdomoda honori dño singulariter reputatus.in q̃ debem⁹ q̃escere ab opere seruili.i.pctõ.vñ Aug.ser.xx.sr Iob.Hac mẽtũ sabbati ẽ antiqs patrib⁹ pceptũ qó nos xpiani spũalr obfuam⁹.cũ ab oi ope seruili.i. pctõ abstinem⁹.r sic festiuitas sabbati ẽ mutata p eccliam sctãm in die dñicã q̃druplici rõne.Hzio ob mẽoriã dñice natiuitatis quia dñico die natus est Ihs in mõm.in h⁹ mortalẽ charitatẽ nob⁹ exhibuit.Vñ aug.sr iob. Si deus pctõres nõ amaret de celo ad terra nõ descenderet.Iõ Bern. O natiuitas sctã mõo amabilr angelr letabilr.Reuera fuit natiuitas amabilr r letabilis.vt dr Aug.Qr deus factꝰ ẽ filiꝰ hois:ut filios hoim faceret filios dei de q̃ angeli letabãtur dr. Luce.ij. Euangelizo vob gaudiũ magnũ qó erit oĩi ppło.qr natus est nobis hodie saluator.Reuera gaudiũ magnũ fuit isto die.qr dr.Aug. Hbiecit se vt exaltaret te.inclinauit se vt susciper te.exinanuit se in maiestate vt ipleret te diuitate.descẽdit vsq ad te vt ascẽderes vsq ad eũ.r hoc factũ est die dñico Scõo ob mẽoriã beneficij resurrectõis q̃ fuit die dominico.q̃ est cã r exẽplar nre resurrectionis. Iob⁹.xi.Ego sum resurrectõ r vita.naz illa die tria nobis ꝓtulit bona.Hzio morte nrãz moriendo destruxit r vitam resurgẽdo reparauit.Scõo naturã hũanã veste imortalitatis induit.cũ immortalr r impassibilr resurrexit. Tercio qr timorẽ mortis abstulit.r nos p suam resurrectõz de eterna beatitudine assecurauit.Cũ certũ sit q mẽbra sequi debẽt vbi caput pcessit.vñ Gre.Si mẽbra nri redemptoris sum⁹ psumam⁹ in nob⁹ qó iam gestuz constat in capite.i.q resurgemus ad vitam immortalẽ.de q̃.i.Cor.xv.Sic in adã oĩes moriũtur ita r in xpo omes viuificabuntur Ideo scribr in can.de ese.dist.iij.Sabbato vbi ór.diem dñicuz ꝓpter venerabilẽ resurrectõem nõ solũ in pasca sz singulr dñicis celebram⁹.Tercio festiuitas sabbati mutata ẽ in diem dñicum ꝓpter hoc.ne videamur iudaisare.de quo dr Aug.sup Iob⁹. sermone xx.Sacrm sabbati est ãtiquis patrib⁹ pceptum.qó nos xpiani spũaliter obfuamus cuz ab oi seruili ope.i.pctõ abstinem⁹.ó quo r glo.Deutro.v.Quidqd agim⁹ si ꝓpẽ futuram requiem facim⁹ sabbatum obseruamus Quarto festiuitas sabbati mutata ẽ in diem dñicũ ꝓpẽ dignitatẽ diei dñice. B Dicit enĩ Leo pp⁹.r hẽ in ca.lxxv.di. q die dñico quidqd a dño insigne ẽ institutũ i h⁹ diei dignitate ẽ gestũ.In hac eĩ die mó⁹ supplit exordiũ.in hac p resurrectõez moꝛs interitũ et vita accepit ꝓncipiũ.nã cꝫ pla opa digna deus fec̃ die dñico.Hzio illo die dc⁹ celũ r terrã r angelos creauit.Scõo illa die stetit arcba Noe p⁹ diluuiũ i mõtib⁹ armenie.Tercio ipo die dñs eripuit pplm suũ ó egipto in mãu forti.Quarto eadẽ die pmitus mãna pluebat ó celo i escã filioz yslr.Quinto eoó die xpc natꝰ ẽ ó vgĩe maria.Sexto eoó die xps circũcisus ẽ r primo sanguinẽ iuũ fudit

p nobis. Septimo eadē die querit aq̄m in vinū in nuptijs. ⁊ fec̄ initiū signoꝝ. Octauo aliq̄ dicūt q̄ baptisat⁹ sit eodē die xp̄s. No no eoꝫ die satiauit. v. milia hoīm q̄nq̄ panibus ⁊ duobꝫ piscib⁹. Decio eodē die bonoꝝ/rificat⁹ ē cū ramis in die palmaꝝ. Undecio eoꝫ die surrexit. Duodecio milit spūs. disc. Idcirco scribit Exo. xx. Semito vt diē sabbati sanctifices. i. sūmo studio illū honores. ⁊ nihil op⁹ manual⁹ in eo facies p q̄ possis impedire quietē mētis in deū. Dic ei Aug. in regla. Dñico die a labore ꝛreno cessandū atq̄ oīno oꝛōib⁹ insistēdū ē: ut si q̄d negligē/tie p sex dies agit⁹ p diē resurrectiōis dñice pcib⁹ expiet. Hā dr̄ in ca. de pse. di. iij. ieunia. Dñico die nihil aliꝫ ē agendū q̄ꝫ ꝺo vacandū. Pro q̄ sciendū q̄ p̄ceptū de celebra/tiōe festiuitatꝫ ptingit trālgredi q̄druplicit. Prīo manual⁹ op̄ando. scōo placitādo. tercio mercādo. q̄rto peccando. Primo duī trālgreditur festiuitas manual⁹ op̄ando. q̄ pbibet a deo. Exo. xx. Nō facies in eo omē opus. Uñ dic. s. Tho. ij. ij. q. cxxij. In q̄tu oꝛ casib⁹ ptingit laborare manual⁹ ⁊ festiuitatē nō trālgredi. Prīo ꝓpt laboris modicitatē. puta si labor tā modic⁹ sit q̄ quietē mentis impedire nō possit in ꝺo. q̄ sol⁹ ille labor qui tollit quietē aīm ⁊ spūs libertatē causat mortale pctū. Scōo ꝓpt laborꝫ necessitatē. q̄ tanta ꝺz esse vt labor op⁹ sīt rei piculo p/uenire vl̄ differri nō possit. sic ptingit i messe ꝓpter pic⁹m hostū. Uel ꝺm voluit. Si iacentib⁹ segetib⁹ in agro aut fenū immineret tēpestas. Itē nō viꝺr peccare carnifex. pistor vl̄ pincerna q̄ prep̄at victualia ut seq̄nti die vendāt si pr⁹ cōmode nō poterāt p̄parare vel p̄pata ꝓseruare. Sil⁹ ptingit in vindemijs ꝓpter frig⁹ imminēs. l⁹ in captura allecū: vt dr̄ ꝺ ferijs. c. Licꝫ. Tercō ꝓpter cordis pietatē qua bñ licꝫ ꝓpt deū arare et agrū pauperis seminare vl̄ ducere religios⁹ pauperib⁹ ligna vl̄ alijs p̄sbiterꝫ miseris. sic⁹ q̄ pauptas ꝺ exigat et nō affectō carnalis vl̄ spes remūeratiōis Quarto ꝓpter publicā vtilitatē puto laborare p ponte vl̄ in muro vl̄ fossato ꝺ invasiōnem hostū: sic machabei fecerūt. i. Macha. ij. sic ꝺm glo. in bello iusto possent se homies munire. sic etiā p ꝓseruatōe vite vt conficere species in apoteca vl̄ fodiendo herbas. et sic hic reꝑhendit iudeos. Cui⁹ festꝫ hos l⁹ alīs⁹ q. ꝺ. si licitū ē ⁊ sīn pctō sꝫ uenire iumēto. magis hoīi in die sabbati. ¶ Scōo trālgreditur festiuitas placitādo. Uñ. xv. q. iij. placita. Placita sec⁹aria dñicis diebꝫ vl̄ alijs p̄cipuis festꝫ seu ec̄ in his diebꝫ i q̄bꝫ legitima ieunia celebrāt ꝺm canonicā ꝓstōez mīme fieri decreuim⁹. Dic̄ volbel⁹. Nisi p pace. ⁊ sic etiā iuramēta p̄nt fieri. Tercō festiuitas transgredit⁹ mercādo vt hī de ferijs. omēs dies dñicos decreuim⁹ obs̄uari vt mercatura i eis mīme exerceat⁹. dic̄ tñ volbel. Si hō nō facit ex ꝓsuetudie sed ex necessitate vt forte alio die ita ꝓmode ñ possꝫ uenire q̄ indiget nō credo peccare mortl⁹. Sin aūt ꝺ sāc cupiditate lucri. vt mercatores mane exponentes ñ visitāt officia dīna nr̄ꝫ ꝺmones. ⁊ tles mortl⁹ peccāt. Si āt emptio ⁊ vnditō fierꝫ de victualibꝫ vt pane carnibꝫ ceruisia ⁊ sic ꝺ alijs. ⁊ si fieret p⁹ sermonē ⁊ diuinū officiuꝫ nō neglectū: nō credit illicitū. q̄ libet xp̄ianus tenetur audire missas totas die dñico. vt hī de pse. di. i. missas. Missas totas die dñico audire p̄cipim⁹. sil⁹ vt hī ca. sequenti cū ad celebrādas. Cū ad celebrādas missas in dei nomīe q̄uenit pl⁹s nō añ discedat q̄ꝫ misse solēnitas ꝓpleatur. ⁊ vbi eps ñ fuerit bñdictōez a sacerdote accipiat. sil⁹ die dñico tenetur vnusq̄sq̄ ad dei v̄bū audiendū. vt hī de pse. di. i. sacerdote. Sacerdote v̄bum dei in eccl̄ia faciēte. si q̄s egressus de auditorio fuerit excōicetur. Itē fabri subferrantes eq̄s in die festo ꝺm voluit. si nō faciūt ꝺ excitate: ꝫ ex cupiditate peccāt mortl⁹. sil⁹ q̄ faciūt serta de floribꝫ ñ excusantur. q̄ in hijs de facili fit abusus ⁊ sūt incitamēta vanitatꝫ ⁊ lasciuie. volbelm⁹. nisi fiat sine p̄cio. ⁊ cuꝫ sit modic⁹ labor ⁊ ñ est intētio ad lasciuiā. ꝫ ad recreatōꝫ moderatā. eq̄ bñ est vsuale pētꝫ ¶ Quarto trālgreditur festiuitas peccando Hiere. xvij. Nolite portare pondera in die sabbati. ꝺ est pond⁹ pctī. De q̄ psal. xxxvij. Iniq̄tates mee supgresse sūt ⁊c. Scribitur nāq̄ ꝺ ferijs. Omēs dies dñicos decreuim⁹ obs̄uari ⁊ ab oī op⁹ vili illicito abstinere. modo pctūm mortale ē opus seruile illicitū. Per illud enī seruitur diabolo. Johannis viij. Qui facit peccatum seruus est peccati. sic simil⁹ ⁊ dyaboli. ij. Petri. ij. A quo q̄s

supatus est huius ⁊ fuus ē mō indignū ⁊ illicitū est seruire diabolo q̄ nullo placat obsequio. Nā d. san. Tho. ij. ij. Nō magis ipedit a rebꝫ dīnis p op⁹ pctī q̄ p aliud op⁹ corporale q̄cunq;. Dicit Alexander de halis in suo tercio. Qui pctm̄ i die festo ꝓmittit dupliciter peccat. Prīo facit mortale ꝫ p̄ceptū. Nō mechaberis vl aliq̄ aliud. Scdo facꝫ illud p̄ceptū de obsuatōe festiuitatis. Jō scribit Gre. in dyalogo. Mulier a viro ꝓgnita sabbato de mane die dñico imiscuit se ꝓcessioni ⁊ a diabolo ē obsessa ⁊ grauit̄ vexata. Jō valde uersi sunt q̄ diebꝫ festiuis nolūt sctē viuere. qz sic scō loco ꝺferēd⁹ ē bonoꝝ: sic et tpi. vñ si q̄s ioīb⁹ festiuitatib⁹ araret mal⁹ iudicaret. sz peiores q̄ fornicāt chorizāt ⁊ iebriant. dic eiꝫ Aug. Meli⁹ ē die dñico arare q̄ chorizare. meli⁹ ē femīa lanā texere q̄ tota die impudice saltare. ¶ Propt q̄ nota qui festiuitates violāt tripl̄t puniūt. Primo in tpalib⁹. qz in bis ñ pspant. sz q̄nq; captiuāt. equi leduntꝫ. vl dom⁹ ꝓburūt. Juxta illud Ba. xi. Per q̄ q̄s peccat p hec ⁊ torquet. Scdo puniunt in corpe ut aliq̄n infirmant p mēsem vel duos. vl frāgunt crura: vel brachia vl manū ⁊ sic optz eos festiuare. Tercio puniunt in aīma. qz q̄tiens festa soluunt totiens mortl̄r peccāt ⁊ aīam occidunt Exo. xxxi. Qui polluerit sabbatū morte moriat. Jac. i. Pctm̄ cum ꝓsummatū fuerit generat mortē. ita q̄ de talib⁹ ꝺr Isa. i. Solennitates vr̄as odiuit aīa mea. nā qui violant festiuitatē diei dñice: in sctām trinitatē peccant. Prīo in prēm cui⁹ potētia mūs creatus ē. Scdo in filiū cui⁹ sapia mūs redēpt⁹ ē Tercio in spūm sctm̄ q̄ tali die in mūm missus est. Et sic ꝓsequnter ingrati sūt creatori: redēptori ⁊ consolatori. ꝓpter quod legit Nūeri xv. de q̄dam q̄ collegit ligna in sabbato. nescierunt quid facerēt ei. ⁊ ꝓsuluerūt dominū qui dixit. Morte moriat homo iste. obruat eum lapidibus omis turba. et sic ecōuerso qui festiuat dat ei deus ꝓsperitatē aīe ⁊ corporis. exemplum dic.

De eadem dominica Sermo cliij.

Cum inuitatus fueris ad nuptias recumbe in nouissimo loco. Scribitur Luc. xiiij. ¶ Ista est scda pars principal̄ huius euangelij. in qua inuit̄ saluatorꝫ sapia in benigna instructiōe di. Cū inuitat⁹ fuerīꝫ ad nuptias. Pro q̄ sciendū triplices sūt nuptie ad q̄s inuitam̄. Prime culpe. scde gre. tercie glie. Prīe sunt nuptie culpe ⁊ celebrant̄ int aīam ⁊ diabolū per ꝓsensum pctī mortal̄. ad illas inuitat nos diabolus p nunciū praue suggestiōis allicies nos ad pctm̄. sz nō recūbe in primo loco. ꝓsiderādo pctī delectatōez. sz recūbe i loco nouissimo ꝓsiderando ꝓfusionē eternā ⁊ infernī pnā. ꝺ q̄ Gre. Mometaneū ē q̄ delectat ⁊c. iō Eccl. vij. Memorare nouissima ⁊c. nā leccatoꝝ extrahit̄ ab esu morselli ex magnitudine pagamēti. nᶜ est credendū cauponi potū suggerēti. qz nō facꝫ nisi vt expendat ⁊ vt bursam spoliet. sic diabol⁹ facꝫ ut te spoliet salute. puer. v. Nouissima illi⁹ amara q̄si absynthiū. qz stipendia pctī mors. ad Ro. vi. Scde sūt nuptie gre. i. vnio aīe cū ds. Cibi bazꝫ nuptiazꝫ sunt ꝓsolatōnes spūales. Ad has nuptias inuitamur p sacrā scripturam ⁊ p̄dicatōes ⁊ inspiratōes dīnas. sz ñ discūbas i primo loco. i. noli extolli de grā tibi collata ne forte honoratioꝝ te sit inuitat⁹. i. alter q̄ te p̄cellit in grā. ⁊ veniēs q̄ te inuitauit ⁊ illū id ē de⁹ q̄ singula corda nosci dicat tibi. da huic locū. i. ex eo q̄ alijs te p̄tulisti sōtrahet tibi grām. Dic enī Gre. De medicīa venenū facit q̄ de grā supbit. Jaco. iiij. Deus superbis resistit būlib⁹ āt dat grām. Idcirco recūbe i loco nouissimo. s. minimū te alijs reputando. vt apl's. i. Cor. xv. Ego sum minimus apostoloꝝ q̄ non sum dignus vocari apl's. q̄m ꝓsecut⁹ sum ecclīam dei. grā autez dei sum id q̄ sum. Ecce nihil ascripsit sibi sz deo. talis fuit Dauid q̄ dixit. ij. Re. vi. Vilior fiam q̄ fact⁹ sum ⁊ ero būlis i oculis meis. Dicit nanq; Aug. de ꝺbis dñi. Magis cogitare debes q̄d tibi desit q̄ quid tibi assit quod habes caue ne ꝓdas q̄ non habes supplica q̄ habeas. s. in humili oꝛōne. Eccl. vij Humilia valde spūm tuū. Nam vas de q̄nto profundi⁹ de tanto capacius ad suscipiendū humoꝛē. sic ⁊ coꝛ ꝓfunde būlitatis dispositū ē ad grāz. Eccl. iij. Quāto magn⁹ es

humilia te in omibꝫ ⁊ inuenies grām. Naz scom Berñ. Hūilitas vine grē familiarz. Idem sr Cañ. In veritate didici nihil ita efficax ad grām ꝓmerēdā: ꝙ fuandā ⁊ nutriēdam. sic nō alte sape ꝯ timere. Tercie sunt nuptie glie. de qbꝫ Mat. xxij. Silē ē reg. ce. boī regi q̄ fecit nuptias filio suo. Ad bas nuptias mlti sunt vocati ꝯ pauci electi. vocat? fuit lucifer: ꝯ nō recubuit in loco nouissimo sed ꝑmo cū dixit ysa. xiij. In celū ꝙscendā sr astra celi exaltabo soliū meū ⁊ silis ero altissimo. ꝓpter qꝺ cecidit vt bē ibidem. Et Lu. x Videbā satbanā q̄i fulgur de celo cadētem Q ꝗt sunt bodie tles q̄ volunt intrare ad nuptias celestes ⁊ volunt recūbere in ꝑmo loco de qbꝫ Ber. Quē sequimini miseri quē seq̄mini. nōne iste est mōs in quē ascēdit angel? et factus ē diabol?. ℣ Idcirco merito dicit. recūbe in loco nouissimo. i. teipm hūilia. et boc mlt̄is de causis. Primo ꝓpr̄ securitatē Prouerb. x. Qui ābulat simplr: ābulat ꝙfidenter. Aug. Qui in terra sedet nō bz q̄ cadet. ecōuerso idē dic̄. Quāto quis in loco superiori tanto in ꝑiculo maiori Et scribit Ecclesiastici. iij. Qui amat ꝑicl'm ꝑibit in illo. Jō Seneca. Ad ymā te redige mi Lucille. Secōo ꝓpter ꝙditōis vilitatē qz terra ⁊ pulvis es. Ecci. x. qꝺ superb̄ terra ⁊ cinis. Nā terrā teris frā gerz̄ terrā reuertez̄. ꝓpr̄ qꝺ exclamat Innoc. in de vilitate hūane ꝙditōnis. Vñ homi fastus ⁊ superbia cū hō in principio est sperma fetidū in medio sacc? sterco rū: in fine cibꝫ vermiū. Tercō ꝓpr̄ xpi conformitatē. Philip. ij. Exinaniuit semetipz formā serui accipiēs. Nā ipe di. Apoc. i. Ego sum prim? ⁊ nouiss̄im?. Glo. Prim? in eternitate ⁊ nouiss̄im? in hūilitate. Et bāc docuit Mat. xi. Discite a me qz mitz̄ sum cc̄. Hieroni. Quātumcūqꝫ te hūliaueris xpo hūilior nō eris. nō igit̄ verearis sedere in loco in quo xps sedet. Jō Aug. Erubescat superbire humana infirmitas cū se ita hūliauit diuina maiestas. Quarto ꝓpr̄ acceptabilitatē. nam nullū op? nec vlla aīa est deo accepta siñ humilitate. de q̄ Grego. Perit oē qꝺ agit̄ nisi hūilitate custodiat̄. Jō Isa. vlt. dicit dñs. Ad quē respiciā nisi ad pauperc'm ⁊ ptritum spū ⁊ tremētē sermōes meos. Nā d. Innoc. Quāto q̄sqꝫ sibi vilior. tāto deo acceptior et ꝑciosior. Silr ⁊ opa hūiliū acceptat dr?. Judith. ix. Hūiliū et māsuetoꝝ sp tibi placuit deꝑcatio. Hinc est q̄ Maria se iactat ꝺ hūilitate di. Lu. i. Respexit hūilitatē. ac si d. nichil tā acceptū erat deo in me. de q̄ Ber. Audeo dicere q̄ nec ygitas Marie placuisset deo si hūilitate caruiss̄z. iō Jsi. Esto prud? in oculis tuis ⁊ eris magn? in oculis dei. Quito ꝓpter necessitatē. qz sine ea nullus ad regnū celoꝝ ingredit̄. Mat. xviij. Nisi conuersi fueritz̄ ⁊ efficiamī sicut pueri nō intrabitz̄ in reg. ce. G Aug. Excelsa est patria sz hūilior est via. ambula p viaz hūilitatis ⁊ peruenias ad gaudiū eterne claritatis. de quo text?. Qui se hūiliat exaltabit̄. sez in terris in iudicio ⁊ in celo. Primo exaltabitur in terris p gre visitatōnē. Isa. xl. Omnis vallis exaltabit̄ Unde Cassiod. sup ps. ciij. Inter medium montiū pertransibunt aque. In vallibꝫ humiliū animaꝝ ptrāseunt aque gratiaꝝ. Jō Berñ. Magna virtus humilitas cui facile se inclinat diuina maiestas. Secōo humilis exaltabit̄ in iudicio p iudicis assessionē. Mathei. xix. Vos q̄ secuti estis me. sez in vera hūilitate xpi ⁊ exemplo sedebitis sup sedes cc̄. ⁊ implebit̄ illud Sap̄. v. Hi sunt quos aliqñ habuim? in derisum cc̄. Ecce quō cōputati sunt inter filios dei ⁊ inter sctōs sors illoꝝ est. Tercio hūilis exaltabit̄ in celo per glām. Prouerb. xxix. Humilē spiritu suscipiet glia. Reuera glia. quia dicit Isidorus. Humilitas nos deo iungit. superbia separat a deo. Ideo ter in anno legūtur ista verba. qui se hūiliat exaltabitur. ad designandū q̄ vera humilitas debet stare in tribꝫ Primo in cor de p defectuū ꝙsideratōez. Michee. vi. Humiliatio tua in medio tui. Augus. Estimate vos in corde inferiores q̄ in manifesto estis superiores. Secōo in ore p locutōem ꝙfessiōis Ecci. iij. Presbitero hūilia aīam tuā. habet enī de pe. dist. i. taciturnitas. Taciturnitas pcti ex superbia nascit̄ cordis. ne talis reputet̄ apō homies foris q̄lem se iam dudū exhibuit dño ꝙspectui. Ubi āt superbia regnat vel ypocrisis hūilitas locū hr̄e nō pōt. Tercō in opere p sanctam opatōem. vt habet̄ de peni. distin. ij. Siquis. vbi dicit̄ exercitia humilitatis sunt viliorib⁹ se subdere officijs. sicut xpus qui lauit pedes discipuloꝝ. Job. xiij.

tales tripl'r exaltant' vt dictū est. Sz q̄ exal
tat se hūiliabit'. s. in terris a p̄uatōe gr̄e. In
iudicio stabit ī terra: p⁹ iudiciū erit in īferno
Vñ Gre. xxxiij mor. Cōsideret hō q̄d elat⁹
in terra merebit': si angel⁹ aliis p̄lat⁹ ī infer/
nū ꝓsternit'. ij. Pe. ij. Si de⁹ angel' peccanti
bus ñ pep̄cit sz rudentibꝰ inferni detractos
ī tartaꝝ tradidit cruciādos. q̄d faciet figmē
to ⁊ neq̄ ꝟuo. nā sup̄bia ē dño d̄o val' ꝯria
ꝓuer. vi. Sex sunt q̄ odit dñs ⁊ septimū d̄te
stat' aīa eius. Oculos sublimes ⁊c. Jō scri/
bit' Eccī. xxiij. Extollentiā oculoꝝ meorū ne
dederꝫ mihi. rōnem dic̄ Eccī. iij. Sinagoge
sup̄boꝝ nō erit sanitas. s. gr̄e. H Est em̄
sup̄bia infirīta s incurabil' duplici rōe. Pri
ma ē q̄ ñ ꝯgnoscūt se infirmos. ⁊ dic̄ Aug.
Nemo insanabilior q̄ qui san⁹ esse videt' ⁊
nō est. ⁊ sic sup̄bi. vñ Ber. oīs sup̄bia ē stul/
ticia q̄ seip̄m nescit. Nā ꝟm Hiero. Super
bia pl⁹ audz q̄ p̄t. ⁊ sic seip̄m ig̃rat. ⁊ sic erit
insanabil'. dic̄ eī Sen̄. Salutis initiū cogni
tio ꝓpria. iō ad sanitatē difficult' venim⁹: q̄
nos egrotare nescim⁹. Scd̄o nō curat' de fa
cili. q̄ remediū a sup̄b ñ accipit'. q̄ deterio
res fiūt ex correptōibꝰ sic̄ iudei ex p̄dicatōe
xp̄i. Crisꝰ. Sic̄ q̄nto plura ligna tāto maior
orit' flāma. sic ignis rācorꝫ in sup̄bis. d. quid
iste hz me arguere. Jō Job. xi. Vir van⁹ in
sup̄biā erigit' ⁊ tanq̄ pullū onagri se liberuz
natū putat. q̄i sub nulli⁹ ditione ⁊ ptāte esset
vt dicit Aug. d̄ ciui. dei. Oīs sup̄bus cupit
eminere sol⁹. Jō Gre. Quāto quisq̄ altius
hic erigit'. tanto ibi dep̄ssius īmergit'. Jō re
cumbe in loco nouissimo q̄ scribit' Job. xxij
Qui humiliat⁹ fuerit erit ī gl'ia. Dic̄ nanq̄
Cass. sr̄ p̄s. cxlvi. Suscipiēs māsuetos dñs
Māsueti suscipiunt' in celū. sup̄bi v̄o deijci
unt' in terrā. Juxta illd̄ Abdie. c. vnico. Si
exaltat⁹ fueris vt aquila. ⁊ si inter sidera po
sueris nidū tuū. inde detrahā te. di. dñs.

De eadem dominica

Sermo cliij.

Cum intraret Jh̄s ī domū cuiusdā
principis phariseoꝝ sabbato man/
ducare panē. ⁊ ip̄i obꝟuabāt eū. Lu. vbi su
pra J In summa euāgelij duo innun
tur. Prīo principis malignitas in inuitādo
ibi. cuz intraret. Scd̄o saluatorꝫ benignitas
in instruēdo ibi. inuitat⁹ ⁊c. De prīo di. In
illo tp̄e. dic̄ Vinc̄. in spec̄. hist. li. viij. c. xxvi.
scz xp̄i p̄dicatōis āno tercio post decollatōez
Jobis. postq̄ xp̄us reprobauit maliciā aua/
ricie phariseoꝝ per tres p̄abolas. s. de diuite
epulone ⁊ de villico iniq̄tatis. ⁊ aliam de de
nario diur. tūc princeps vn⁹ phariseoꝝ īui/
tauit eū. ñ amorose sz inuidiose. q̄ cū intrarz
domū ip̄i obꝟuabāt eū. Dic̄ Cōstātin⁹ sup̄
metheoroꝝ. triplices sūt stelle. aliq̄ vere ⁊ fi/
xe in firmam̄to sic̄ clau⁹ in rota. alie erratice
id ē planete q̄ aliū motū hñt p̄terq̄ motum
orbis. aliq̄ v̄o sūt apparentes ⁊ sūt incensio
nes vapoꝝ q̄ app̄ent stelle ⁊ nō sūt vt come
ta. qui ē ex vapore terrestri mlt̄ū eleuato ig/
ne inflāmato vbi aer ꝯcauitatē ignis ꝯtīgit.
Moral'r. sic triplex est amicicia. q̄dā v̄a ī fir/
mamento. i. necessitate. Eccī. vi. Amicus
fidelis ꝓtectio fortꝫ q̄ nō dimittit hoīem in
necessitate. ꝓuerb. xvij. Omni tp̄e diligit q̄
amicus est. Alie sunt erratice q̄ aliuz motum
hñt p̄terq̄ orbis. ⁊ sūt amici qui leuiter mo
uent' ad inimiciciā. Eccī. vi. Est amicus ꝟm
temp⁹ suū. ⁊ illi nō sunt ꝯstantes. De quib⁹
Salusti⁹ in iugurtino. Ver⁹ amic⁹ nunq̄m
fuit qui aliq̄ñ amicus esse d̄serit. Tercie sūt
apparentes: que causant' ex vapore eleuato ⁊
accenso. sic aliqui amici ex eleuatōe ꝓsp̄itatꝫ
diuitiarū ⁊ dignitatū. Eccī. vi. Est amicus
soci⁹ mense ⁊ non p̄manebit in die necessita
tis. Et ibidem. Si possides amicū in temp
tatione posside illum alias falsus. Isidorus
libro. iij. de sūmo bono. Amicicia in ꝓsperita
te est incerta. quia nescitur an diligit' ꝓsperi
tas vel p̄sona. et sic ille falsus amic⁹ ⁊c. Q̄
īuitauit eū sub specie amicicie ⁊ obꝟuabat eū
id est insidiabat'. Psal. xxxvi. Obseruabit
peccator iustum. Ber̄n. Christus habuit in
factis obseruatores. in dictis cōtradictores.
in tormentis illusores. O q̄t sunt hodie tl'es
qui in ꝯuiuijs se oñdunt amicabiles ⁊ ñ sunt
vbi implet' illd̄ Lu. xxij. Man⁹ tradētis me
mecum est in mensa. Sed d. Cur intrauit
Rñdet Symon de cassia. Non amore con/
uiuij sz rōne docendi. Sz. d. an ꝯuiuia in se
sint licita: vl'an sint ꝓhibita. Rñdz Greg.
natali ep̄o. ⁊ habet'. xliiij. distin. cōuiuia. Cō
uiuia q̄ ex charitate fiunt sunt landāda.

Sermo.

Nota ad ℔ q̄ quinq̄a sint sim̄ pct̄o req̄rū tur mlta. ⁊ notant in his quinq̄bus in q̄bꝫ xp̄c fuit. Prīo xp̄c fuit in quinq̄o nuptiar. Joh̄. ij. in chana galilee. Et in nuptijs fit vnio duarū psonar. in chana. i. in charitate ad dei gnāduz q̄ vbi vnio ibi est charitas. Luce. x. In quācūqꝫ domū intraueritis dicite. pax huic domui edentes et bibentes q̄ apd̄ illos sūt qz deo placz pcordia. Eccl̄. xxv. In tribꝰ bñ ⁊c. Jō orauit xp̄s Joh̄. xvij. Rogo vt hi vnū sint ⁊c. honestius ⁊ sanctiꝰ ē vnū ferclm cū charitate q̄ decē cuz odio ⁊ rācore. puer. xv. Melius ē vocari ad olera cū charitate q̄ ad vitulū saginatū cū odio. nō vt Absolon q̄ vocauit frēm amon ⁊ interfecit eū. ij. Reg. xiij. Nā vbi pax ibi deꝰ. ij. Cor. vlt. Pacē habete ⁊ deꝰ pacꝭ ⁊ dilectiōis erit vobiscū. i. Cor. i. Nō sint in vobis scismata. i. Cor. xi Si q̄s videt pētiosus esse. nos talē psuetudinē nō bēmꝰ necꝫ ecclia dei. ij. Thi. ij. Seruū dñi ñ oportz litigare sz māsuetū ee ad oēs

Scōm quinq̄ū in q̄ fuit xp̄s ē quinq̄ū q̄nq̄ panū q̄s bñdixit ⁊ mltiplicauit ⁊ saturauit q̄nq̄ milia hoīm. Joh̄. vi. ⁊ ꝺsignat hoc esse xp̄ianū quinq̄ū vbi bñdictio pzeuia est vt fec̄ xp̄s antecꝫ pauit turbā. iō Mat. vi. Quere te primū reg. dei. Ro. xiij. Non ē regnū dei esca ⁊ pt̄ꝰ: sz iusticia ⁊ pax. iusticia requirit vt recipiēs cibū ab alīq̄ prio petat vl salutet. nō statim vt sus adeat cibū. ⁊ sic nos debemꝰ laudare deū. Martinꝰ papa. xliij. d. l. nō licet clericis nisi hymno dicto edere panez et dicit ar. in glosa. Sicut tenēt clerici hymnū siue bñdictōem p̄mittere. sic illitterati tenētur vnū Pater nr̄ ad mīmū ozare. de q̄ apl's .i. Thi. iiij. Sāctificat cibꝰ p verbū dei ⁊ ozō nē. oppositū faciēs. videt locū dare diabolo put narrat. b. Greg. in li. dyalogoz ꝺ q̄dam moniali q̄ intrās ortū: comedit lactucā nō p̄missa bñdictōe. ⁊ statim a dyabolo possessa ē. Nō simꝰ igit̄ gulosi. de qbꝰ ꝺr Philipē. iij. Quoz deꝰ venter ē. qui currūt ad p̄libādū et nullā missam audiert. de qbus ec ꝺr Isa. v. Ve q̄ psurgitis mane ad ebrietatē sectandam ⁊ dei obliuiscūtur. ⁊ sic i fine obliuiscet deus eoz. De q̄ dic̄ps. xx vij. Scōm opera manuū eoz tribue illis. redde retributiōem eoz ipis. Uñ ec dic̄. Aug. Hac animaduersione pcutit peccatoz vt in fine obliuiscatur sui q̄ in vita oblitus ē dei. nā missam audire die dñico est p̄ceptū. de pse. dist. i. Missas. Missas totas die dñico p̄cipim? audire. silt dei verbum. de pse. di. i. Sacerdote. Leo pp. lxxv. dist. Quidq̄d a dño ē insigne pstitutū in huius diei dignitate sit gestuz. in hac die mos sumpsit exordiū. in hac q̄ resurrectōez ⁊ moꝛs interitū ⁊ vita accepit p̄ncipiū.

Terciū quinq̄ū in q̄ xp̄s fuit ē vbi septē panibꝰ satiauit q̄tuoz milia hoīm. Marci. viij. vbi dicit. Misereoꝛ st turbā qz ñ bñt q̄d mādūcēt. si dimisero eos ieiunos defici. in via. et significat q̄ xp̄iani i quinq̄bus dñt exercere misc̄ōiā in paupes. Neemie. viij. Mittite partes eis q̄ sibi nō p̄parauerūt. Mozalt. Duz sedes in mēsa primo de paupe pensa. Ratō: qz in oībꝰ talibꝰ vescit xp̄s. Mat. xxv. Quōd vni ex mīmis meis ⁊c. Ideo. xlij. di. Decet sp̄ talē oportz esse sacerdotē. Crisō. Omia q̄ nob dñs dat p nos alīs dat. Jō Thob. iiij. Si multū tibi fuerit abundāter tribue. Et ibidē Panē tuū cū esurientibꝰ ⁊ egentibꝰ q̄mede ⁊ Lu. xi. Quōd superest date elemosinā. i. Thi. iiij. Pietas ad oīa vtilē. Eccl̄. iiij. Ne auertas faciē tuā ab egēo. Amb. li. pfessi. Nihil ita q̄mēdat xp̄ianū sic opꝰ pietatꝭ. econuerso q̄d grauiꝰ q̄ꝫ q̄ supbo oculo paupes frēs despicimꝰ Lu. vi. Estote misericordes ⁊c. Ratō Aug. li. iiij. omeliar. Añ fores gehēne stat misc̄ōia. nemnē misericordē p̄mittit intrare qz misericordes mīam pseq̄nt. Hiero. Non memīni me legisse mala morte mortuū q̄ se in opibꝰ mīe nouerit sedulū. Quartū quinq̄um in q̄ xp̄s fuit. fuit domꝰ Symōis pharisei. Lu. vij. Qui detrarit xp̄o ⁊ Marie magdalene dicēs. si hic esset ꝓpha sciret vticꝫ q̄ ⁊ q̄lis ē mlr q̄ tangit eū qz peccatrix est. Cui xp̄s. Symō habeo tibi aliq̄d dicere et dixit ei iustū ⁊ equuz. Sic in cōuiuio xp̄ianoꝝ ꝺz fieri locutio de deo. i. Pe. iij. Si q̄s loquit q̄si p̄mōes dei ñ detractorie. Exēplo bti aug. qui neminē in sua mēsa alīs detrahentē p̄misit. vñ ē vsꝰ. Quisq̄s amat dictꝰ absentū rodere vitā. hāc mēsā indignā nouerit esse sibi. Ideo exp̄ci. Tol. ⁊ bē. xliij. di. p reuerētia. Pro reuerētia dei ⁊ sacerdotū ꝺ vniuersa pstituit sinod? vt qz solēt crebro mēsis ociose fabule interponi i oī sacerdotū quinq̄o lectō dinaꝝ scripturaꝝ inmisceat. Sup q̄ dicūt

dctores q̄ nō solū sacerdotibꝫ sed etiam laicis est ab inutilibꝫ fabulis ⁊ detractiōibꝫ abstinēdū. Rō qz inf oīa peccata vnū de maximis est detractio. teste alexādro. vi. q. i. summa. Sūma iniq̄tas est detrahere. qz dic̄. s. Tho. q̄. ij. q. lxxij. ar. iij. Detractō f̄m gen⁹ suū est maius pctō q̄z furtuz. qz magis nocivū. hō enꝫ habet tria bona sc̄z bona aīe. bona corporis. ⁊ bona exteriora. ⁊ vt dicit Pro. xxij. Veli⁹ est nomē bonū q̄z diuitie multe. ideo detractō est magis pctō. min⁹ tamē q̄z homicidiū vl' adulteriū iō Eccī. xli. Curam habe de bono noīe iō p̄ se loq̄ndo est mortale peccatuz f̄m q̄ ordinat' ad denigrādā famā alteri⁹ nisi ex leuitate eueniret tūc eēt venale. xliij. di. Quinta laudant' dū detractiombꝫ fabul' ludis turpibꝫ non misceant' ꝓpter qđ nō est libenter audiēda detractio Bern̄. Detrahere ⁊ detrahentē audire q̄d horꝫ dānabilius sit nō facile dixerim. Iō homo in conuiuio dz oīdere verbo vel facto q̄ sibi displicet fratris detractio Prouer. xxv. Ventus aq̄lo dissipat pluuias. ⁊ facies tristis linguam detrahentē erēplū patet in claustris. i. Cor̄. xv Corrūpūt bonos mores colloq̄a p̄ua. p̄s. xi. Eloq̄a dñi eloq̄a casta. Matth. xix. De ore tuo te iudico fue neq̄z. Iō. Gre. de diuite epulone. q̄ cōuiuādo loquaciter peccauerat in lingua ardebat. Quintum genuinuz in q̄ fuit christ⁹ fuit cōuiuiuz matthei q̄ reliq̄t omnia Matt. ix. ⁊ zach. ij. Lu. xix. Si quē defraudaui reddo q̄druplū ad denotādū q̄ in cōuiuio bonis christiani nihil dz eē male acq̄situ. nā oram⁹ Matt. vi. panē no. tē. y saie. iij. Panē nr̄m comedem⁹ ⁊ vestimētis nostris operiemur. Crisō. Qui panē iuste acq̄situ mādu ducat suū panē manducat. p̄s. cxxvij. Labores manuū tuaꝝ. tē. nō raptum nec ablatuz Thobie. ij. Nō licet nobis aut edere ex furto aliq̄d aut ꝓtingere. Sic balthasar Danielis. v. Bibit ⁊ comedit de vas raptis. ⁊ vidit manū scribentē. mane thecel phares id ē nūerauit. ponderauit. diuisit. Quia scribit' Eccī. xxxiij. Panis egētium vita pauperis est qui defraudat illuz homo sanguinis est.

¶ Sextū autē genuinū ē illud presens De q̄ dicit. Intrauit domū principis phariseoꝝ sabbato māducare panez nō dic̄ carnes vel delicata ⁊ varia fercula ad denotandū q̄ in genuino christiani debet gula ⁊ voluptas vitari ⁊ modestia in edendis ⁊ bibendis haberi. Lu. xxi. Attendite ne grauent' corda vra crapula. Eccī. xxxvij. Propter crapulaz multi obierūt. Ibidē. Noli auidus esse in oī epulatiōe. Galien⁹. Plures morīūtur gula q̄z gladio Eccī. xxxi. Utere q̄si hō frugibus que tibi apponunt'. nō q̄ bestia sicut filij isr̄' in esu carnū. Nūeri. xi. de q̄ p̄s. lxxvij. Adhuc escē eoꝝ erāt in ore ipoꝝ. ⁊ ira dī tē. ⁊ iō de cōse. di. v. c. ne tales. Nemo oneret' cibis q̄z ad inflatiōem ventris Augu. Non voluptas sed necessitas q̄rēda est in cibo Aug. de vbis dñi ⁊ xli. di. nō cogātur. Nō cogantur diuites pauperū vesci cibis. sed valeant aliter se sustētari nō posse. Sz sciendū q̄ q̄n hō esurit ⁊ in comedendo delectat' in cibo n̄ est peccatū qz naturale. Itē si p̄pat vt sumere possit nō peccat sz vitet duo sc̄z gulositatez ⁊ voluptatē. di. Gre. in moralibꝫ. Qui nunc in voluptatibus se dilatat illū pena in sū pplicijs angustat Hiero. Impossibile est presentibꝫ ⁊ futuris frui delicijs. ⁊ dic̄ Aug. Esau primogenita pdidit nō ꝓpter gallinaz. sz ꝓpter leticulā. Legim⁹ christū nō de carne sed de pane temptatū Augu. de doctrina christiana. Sapiēs p̄ cioso cibo sine vicio gule vtitur. insipiēs aūt fetidiss.mo cibo inardescit. nam helias nō repbendit' in carnis esu. esau autē in lente. Eccī. xxxvij. Qui abstinēs ē adijci et vitā. ¶ Septimū cōuiuiū in quo fuit christ⁹ fuit in vigilia palmaꝝ in bethania. in quo cōuiuio vt dicit Augu. de verbis dñi fuit lazarus. cui christus di. Lazare surge et narra q̄ vidisti. ⁊ narrauit penas inferni que sunt formidande ad designādū q̄ in cōuiuio debet esse timor dñi. nā ibi diabolus adest. ⁊ sicut primos ꝑentes decepit in cibo. sic adhuc nititf nos decipere vt patet in filijs iob. Job. i. Filijs cōuiuātibꝫ affuit sathan. Si igit' volum⁹ esse securi ⁊ deo accepti habeam⁹ timorē. qz dz Actu. x. In oīni gēte q̄ timet deū ⁊ opat' iusticiā accept⁹ ē illi. ⁊ Eccī. i. Timor dñi expellit pctō. ⁊ sic fecit Thobias. Thobie. ix. In timore dñi nuptiaꝝ cōuiuiū exercebāt. xi. q. iij. Qui oīpotētez deum metuit nec ꝑ euāgeliū nec ꝑ aplos nec cōtra ꝓphetas vel sctōꝝ patrū instituta agere aliquid vllo mō ꝓsentit. Octauū genuinū est cē

na dñi Matth.xxvi. Accepit panē gratias
ꝛc. sic in ꝯuiuio christiani debet eē gr̄arūactō
vñ Martin⁹ pap̄.xliiij.d.nō liceat. Nec op
tet aliqñ clericos nisi hymno dicto comede/
re panē ꝛ p⁹ cibos gr̄am auctori deo referre.
vbi etiā d. de laicis ꝛ p̄ſtim religioſ. Simō
de cassia. Sic añ cibū bñdictō. sic p⁹ cibū dz
seq̄ gr̄arūactio Cirill⁹. Cibo illo tā corp⁹ q̄ꝫ
aīa reficit. q̄ cū gr̄arūactiōe recipitur exem/
plo christi. q̄ post cenā hymno dicto eriuit ī
mōtem oliueti. ꝛ sic laici dñt orare vnuz pat̄
nr̄ ꝓ salute. aliud ꝓ gr̄arumactione. tal' gr̄a/
rūactio valde placet deo Gre. Multiplicat̄
bñficiū q̄ regr̄at̄ deo post cibū sumptū. Uide
m⁹ freq̄nter ꝙ hospes curialis refert hospiti
grates. sz heu sunt aliq̄ qui g̃tes nō referunt
nec gratitudinē oñdūt vt porci q̄ sb̄ quercu
glādes comedūt nec in arborē respiciūt vñ
venerūt. p̄s.xxi. Edēt paupes ꝛ saturabunt̄.
aug. Nihil nobis fructuosi⁹ ꝛ deo accepti⁹
q̄ꝫ ꝙ de singul' donis gr̄as agim⁹. Dixi scdo
subiūgit̄ xp̄i pietas ī instruēdo ibi. cū īuitat⁹
fueris. Nota triplices sūt nuptie. crimīose
graciose. gl'iose. Prīe sunt culpe q̄ inter aīaz
celebrāt̄ ꝛ diabolū. ad illas inuitat nos dia/
bolus ꝑ nūciū p̄ue suggestiōis. sz ñ recūbe in
primo loco. ꝛ iste nuptie patēt in scdo ſmōe
istius dñice. xvij. q̄ est in ordīe. cliij. in p̄n.

De eadem dominica Sermo.clv.

Amice ascēde supius ꝛ erit tibi gl'ia.
Lu.xiiij. O glo. sup psal. ascē/
sus spūal' ñ fit passibꝰ pedū sz ꝓmoti
one affectuū vt de v̄tute in v̄tutē ascendat̄
vbi charitas mouz pedē. Jōq̄ q̄nto q̄s plus
diligit. tāto plus ascēdit. Jō. glo. sup. p̄s.xlv
Affect⁹ bon⁹ leuat aīam. aīa ascēdit amādo
descēdit negligēdo stans in terra in celo es
si deū diligis nō eñ mouet̄ cor sic corp⁹. cor
pus leuat̄ mutatiōe loci. cor v̄o mutatione
volūtatis ꝛ dilectiōis. hec ibi. Ad hūc g̃ ascē
sum hortat̄ dñs quēlibet fidelē. di. ei. amice
ascēde supius. Nota ꝙ ad ascēsum corpalē
tria hoīem disponūt scz leuitas in onere. agi
litas in corpe. vigor in robore. leuitatē spūa
lē cāt in hoīe ꝯtēpt⁹ terrenoꝝ. agilitatem ge
nerat appetit⁹ eternoꝝ. vigorositatez augm̄/
tat intuitus vel gust⁹ p̄mioꝝ. Primo dixi ꝙ
ad ascensum spūalez disponit leuitas spūalis
in onere quā cāt cōtempt⁹ terrenoꝝ. patet h̄
exēplo. Uidem⁹ eī ꝙ symea hñs truncū col
lo suo alligatū ñ pōt hinc inde ad nutū suuz
ascēdere. sz trūco soluta scādit ad libitū suuz
quo vult. Moral'r. Symea significat q̄zlibz
hoīem q̄ sicut symea nō ꝯtētat̄ videre facta
hoīm vel audire. sz ip̄a nititur eadē ꝛ facere.
sic hō nō debet cōtētari ꝙ videat vel audiat
bona opa ꝛ v̄tuosa ab alijs fieri sed ꝑ semet
ipsuz dz eadē ꝓ posse suo adimplere vt dicat
ei dñs Lu.x. Uade ꝛ tu fac sil'r. g̃ hō hñs si/
bi alligatū trūcū. i. āorē t̄renoꝝ ñ p̄t ascēdere
ad ꝯp̄hēdēdū vl' ꝯtēplādū celestia ꝛ dīna. q̄z
d. aug. i. Nēo pōt amplecti deū ꝑiter ꝛ mūdū
Sed si hō a tali trūco. i. terrenoꝝ amore est
solut⁹ pōt scādere sursum celestia meditādo
ꝛ cōtemplādo. Uñ d. aug. Illā speciez intue
or q̄ oēm aīam attrahit sui desiderio. ꝛ tāto
ero ꝓmptior q̄ꝫto fuero mūdior. ꝛ tanto ero
mūdior. q̄ꝫto fuero ad spiritualia ardentior.
et tanto ero ad spiritualia ardentior. q̄uāto
fuero a terrenis ꝛ temporalibꝰ expeditior ꝛ re
motior. hec ille. Huius figurā habem⁹ Jo/
han.xvi. vbi legit̄ ꝙ dñs dixit disci. suis. si ñ
abiero paclit⁹ non veniet ad vos si aūt abie/
ro mittam eū ad vos. Moraliter. Jesus dici
tur sumptus a terra. ꝛ pōt signare oīa que in
mūdo possident̄. q̄z omnia de terra oriunt̄ ꝛ
in terrā redigunt̄. ꝛ hec omnia nisi cōtigerit
ab appetitu nr̄o alienari. ꝛ residuuz nr̄m toto
conamine supnis applicari dono celestis gr̄e
nō poterim⁹ dotari. vñ ambro. li. de fuga se/
culi. Qui deo placere desiderat sup̄ mūdum
ascēdat. q̄rat verū apud deū hūc mūdū relin
quat. non enim p̄t illd̄ ꝑcipe nisi pri⁹ hītum
relinq̄t. hec ille. Ideo terrenoꝝ cōtemptuz
optauit Aug. dicēs in q̄dā suarum orationū
lxxij. Fac me dulcis iesu amore ꝛ desiderio
tuo deponere on⁹ carnaliū desideriorꝝ ꝛ ter/
renaꝝ cōcupiscētiaꝝ. dominet̄ carni mee a/
nima. aīe rō. rōni tua gratia. ꝛ tue me int⁹ et
exteri⁹ subde volūtati. da mihi vt te laudet
cor meū līgua ꝛ omnia m̄bra mea. dilata mē
tem meā ꝛ intuitū cordis mei attolle. vt aut
da cogitatiōe spiritus meus attingat te eter/
nam sapiētiam sup omnia manentē. Ueni g̃
dulcissime dñe ad me vt videaz te. sed angu/

sta est dom⁹ aie mee qñ̃o veñies ad eaz dila/
tet̃ queso a te. ruinosa est refice eaz que in se
habet q̃ offendat oculos tuos. scio dñe fate/
or. sed q̃s mũdabit eaz aut cui alteri clãbo ab
occ'tis meis mũda me dñe. absolue g̃ oro o
mie mea vincul' q̃bo teneor vt derelinq̃ns
oia ista tibi soli intẽdã. ad te festinez tibi ma/
gistro spũ ⁊ aĩa sine fine eternalit̃ inheream
Felix est eĩ aĩa q̃ terreno resoluta carcere li/
bera celũ petit. q̃rẽs dulcissimũ dñz facie ad
faciẽ cernere q̃ nullo mortis metu afficit̃. sz
de icorruptiõe ꝓpetue glie letat̃. trãquilla ẽ
⁊ secura nõ timet mortẽ nec hostẽ bymnidi
cis sociata choris. melliflua ꝓpetue felicita/
tis carmĩa ad laudẽ glie tue rex xp̃e in eter/
nuz cantabit. inebriabit̃ ab vbertate domus
tue ⁊ torrẽte voluptatis tue potabis eã. hec
ille. ¶ Scõo dixi q̃ ad ascẽsuz spũalẽ
disp̃it hoĩem spũal' agilitas in corpe quam
generat appetit⁹ eternoz ptz hoc exemplo.
Videm⁹ eĩ q̃ auis q̃ nata ẽ ad volãdũ ñ dele
ctat̃ in terra. sz cupiẽs delectari sursũ volat.
mõ superi⁹ mõ inferi⁹ mõ dextrorsuz mõ sini
strorsuz mõ in medio aeris se suspẽdit. ⁊ tre/
mul' alis ad lumẽ sol' q̃i immobiliter se figit.
Moralit̃. auis ẽ q̃libz ꝑsona devota q̃ creata
est ad volãdũ sursum ad deũ ⁊ ad celestia desi
deria. hec ñ delectat̃ in terris. sed dulcedine
cõtẽplatiõis interdũ suspẽsa in aerẽ volat. i.
oĩm exterioz ⁊ mũdanoz ꝑfecta obliuione
supgrediẽs trãsitoria soli deo inardescene. p
supne patrie dilatiõe suspirãs ⁊ gemẽs. di.
cũ. ps. crix. Heu mihi q̃ inco. me. ꝛc. talis
aĩa frequẽti desiderio sursuz ad deuz eleuata
tãq̃ interna devotiõis illustratione. ꝑfusa ac
supnoz desiderio accẽsa mõ sursum celi gau
dia. mõ deorsum inferni supplicia mõ a dex/
tris sctõz exẽpla. nũc a sinistris p̃uoz hoĩm
pctã. ꝑspicit mõ in se rediẽs ⁊ in medio ꝑscie
lue q̃i in aere immobilit̃ exñs cum timore dei
maiestatẽ ꝓtẽplat̃. ei⁹ pacĩam admirãs. ⁊ ta
li admiratiõe ei⁹ meditatõ eleuat̃. ⁊ ipe ma/
gis in dei amore ⁊ eternoz desiderio inflãma
tur. vñ Rich. li. iiij. de cõtẽplatiõe. Debem⁹
ad illud divine ꝓtemplatiõis speculuz quod
in futuro speram⁹ aĩas nostras suspẽdere. et
in eius expectatione fermenti desiderio anhe/
lare. ad hoc enim infunditur nobis eternoz
intelligẽtia vt sciam⁹ q̃d indefesse ꝑ studium
debeam⁹ q̃rere ⁊ ꝑ desideriũ scire ⁊ suspira/
re. alioquĩ frustra in nobis divine cognitõis
abũdãtia crescit si nõ in nobis divine dilecti/
onis flãma ignescit. Dz g̃ in nob crescere sp̃
ex cognitiõe dilectio. vt ex m'tis incremẽtz
id q̃ videm⁹ ꝑ speculũ ⁊ ĩ enigmate. tãdem
mereamũ facie ad faciẽ videre. Hic ẽ q̃ abra
hã in ostio tabernacli sui sedebat. helyas ĩ spe
lũce sue ostio stabat. vtercz ad egressuz pat⁹
vtercz ad aduẽtuz dñi eleuat⁹ hec ille. Et ꝛ
merito nobis in exẽplũ fecerũt qz d. Deũ. i
ome. Ad vrã ꝓtẽplatiõez ꝑtinet ab exterio
bus q̃escere. soli cõditoris desiderio inhærere.
vt nil agere libeat nisi calcatis curis oĩbus ad
videndũ faciẽ sui ꝓditoris aĩ⁹ inardescat. hec
ille. tali aĩe sic oĩa cõtemnenti ⁊ soli deo inten
denti p̃t dici illõ Job. xi. Viserie obliuiscerz
⁊ q̃si aq̃z que ꝑterierũt ñ recordaberis. ⁊ q̃si
meridian⁹ fulgur ꝓsurget tibi ad vespa m. et
cũ te cõsumptũ putaveris orieris vt lucifer
⁊ bẽbis fiduciã ꝓposita tibi spe ⁊ defossus se/
cur⁹ dormies. Requiesces ⁊ ñ erit q̃ te exterre
at. ¶ Tercio dixi q̃ ad ascẽsuz spũalẽ
disponit hoĩem spũal' vigor in robore quem
augmẽtat intuit⁹ vl' gust⁹ ꝑmioz. bẽm⁹ hui⁹
figurã Mat. xvij. vbi legit̃ q̃ saluator sump
sit secũ petrũ iobã. ⁊ iaco. q̃ ascẽdit in mõtẽ
thabor. Moraliter. thabor interꝑtat̃ accessio
lucis. ⁊ significat btitudinẽ eternã vbi ẽ lux
divina va ⁊ infinita. qz dr Apoca. xxi. q̃ civi
tas supna ñ indiget sole necz lũa vt luceant
in ea. qz claritas dei illũiat eã ⁊ lucerna eius
est agn⁹ dei. Ad hãc btitudinẽ ꝓtẽplãdo ac/
cedere ⁊ ascẽdere possum⁹ q̃ñ subtilia et cele
stia diligim⁹ ⁊ diligẽdo ꝑgustam⁹ cum iobã.
vñ Richar. in q̃dã ꝓmõe. Q̃ñ divĩa dulcedi
ne sup̃ nosmetipos rapiñ q̃i mire suavitatis
vinũ sumptes inebriañ ⁊ bñanũ q̃dãmõ sen/
suz excedẽtes in dñũ q̃ndã affectũ a nobis/
metipsis alienañ. Nihil enim in hac vita hac
dulcedie iocũdi⁹ suaviusz sẽtit̃ nihil audi⁹
sumit̃ nihil sic aĩaz ab amore mũdi elõgat ni
hil sic mẽtez ꝓtẽptatiões roborat. quẽcunq̃
tal' suavitas inebriaverit ad oẽm labore ⁊ ad
offie op⁹ bonũ hilarescit. laborat ⁊ ñ lacescit.
festĩat ⁊ ñ deficit. Q̃ autẽ hec tria sil' dispo/
nũt hoĩez ad ascẽsũ spũalẽ. s. divĩe ꝓtẽplatio
nis ⁊ eẽne btitudis figurat̃. ij. Re. xv. vbi le
gĩt̃ q̃ david ascẽdebat clivũ olivaz ꝛ scã dẽs

ꝛ flens. nudis ꝓdibꝫ incedẽs ꝛ opto capite Mozaĩ. dauid interꝓtaꝫ vultu desiderabiĩ ꝛ significat pulcritudiez aĩe deuote. naz d. ei dñs Cañ. ij. Surge ꝑpera aĩca mea ſpecioſa mea ꝛ veni. colũba mea i foramĩbꝫ petre ꝛ i cauerna macerie. oñde mihi faciẽ tuam. ſonet vox tua in auribꝫ meis. vox eñ tua dulcis et facies tua decora. iſta aſcẽdit coopto capite ꝛ nudis pedibꝫ. qñ oĩa trãſitoria ꝓpter deum bũili mẽte ꝓtẽnit flẽs aſcẽdit qñ ex ỽſiderio eĩnoꝫ vehemẽti accẽdit ꝛ iardeſcit. d. cũ ps cxix. Heu mihi ꝛc. Hz tẽ cliuũ oliuaꝫ aſcendit qñ future retributiõis ſuauitatẽ ꝑgustãdo cognoſcit. d. illõ Cañ. i. Trahe me p̃ te curremꝰ i odore ꝛc. vñ d. Bernñ. in ſmõe de aſſumptiõe. tria ſũt q̃ ocl̃m intelligẽtie ꝓfundũt atz eũ a ꝓtẽplatiõe veri lũis excludũt ſcz tenebre pctõꝝ. recordatõ priozꝫ pctõꝝ. cura terrenoꝝ actuũ cũ ei luce iuſticie deſtituim̃ nihil aliud q̃ pctõꝝ nr̃oꝝ tenebras iuenim̃ Quicũq; g̃ ſitis ocl̃z diuĩe ꝓtẽplatiõi vult intẽdere ꝑfecto eſt ncẽe vt eũ pri ab hoc triplici impedimẽto ſtudeat purgare. qõ ſi qs facere ꝓtẽderit. nouerit ꝫ triplicẽ morbũ fore triplex remediũ. nã pri purgaꝝ ꝑ confeſſionem vbi pctã ỽteſtanꝝ. ſcõs p oĩoez vbi celeſtia affectanꝝ. terci ꝑ q̃etẽ vbi eterna ꝓtemplanꝝ. hec ille. g̃ ad p̃dictũ aſcẽſuz hortatur nos Beõ. ſup illud Lu. ij. Trãſeam̃ vſq; ꝛc. d. cũcti fideles exẽplo boꝝ paſtoꝝ trãſeant cogitatiõe vſq; bethleẽ. ꝛ incarnatiõem chriſti digniſ celebrẽt honoribꝫ. Trãſeam̃ aũt abiectis ꝓcupiſcẽtijs carnalibꝫ toto mẽtis deſiderio vſq; in bethleez ſupnã. i. in domũ panis ꝛ vini. vt quẽ ipi aliq̃n viderũt in p̃ſepio vagitẽtez. nos in patris ſolio mereamur eum videre regnantem. quod nobis ꝛc

Dominica xviij.

Sermo. clvi.

Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo. Matt. xxij R. In ſumma verboꝝ duo innuũꝫ Dño dilectionis poſtulatio ibi diliges ꝛc. Scõo ſubiũgiꝫ eiꝰ modificatõ. ibi ex toto corde. De primo d. diliges ꝛc. Bernñ. de hac ỽtute loq̃ ꝓscia dicatt charitas ſuggerit. ſpũs ingerit. ꝛ tñ indigne de charitate p̃dicat q̃ñ amat. ꝛ iõ ego vir videẽs pauptatẽ meã de hac ſancta materia alios audire mallem q̃ egoip̃e loq̃. nã de dignitate buiꝰ laudabiĩ ỽtutis d. Raba. i q̃ dã ſmõe. Charitas ẽ ignis i meditatiõe mẽtẽ purificãs a ſordibꝫ vicioꝝ. puer. x. Vniuerſa delicta opit charitas. Itez ẽ lux i oĩoe mẽtẽ irradiãs Eccl̃. ij. Qui timetis dñm diligite illũ ꝛ illũiabũiꝫ corda vr̃a. nã charitas eſt lux pducẽs ad eternã claritatẽ. vñ Dioni. de diuiſ no. Adviſionẽ celeſtiſ gr̃ie ncẽe ẽ vt hõ ſe exerceat i dei ãore Gilbꝰ. nihiz bonũ pfctẽ cognoſciꝫ qõ ñ pfcẽ amaꝝ. nã ſm ãorẽ hẽbim̃ ỽi cognitiõez ỽ q̃ Aug. viij. ỽ ẽnitate. Quãto flagrãtiꝰ ỽũ diligim̃ tãto ſerenim̃ eũ videbim̃. iõ Hu. ſup Job. d. Maioꝛ eſt dilectõ q̃ itelligẽtia. Intelligẽtia foris ſtat vbi charitas ĩtrat. itẽ caritaſ ẽ lux i oĩoe Gre. i regiſtro. Nihil ĩpetrat q̃ ſine charitate oꝛat. Itẽ ẽ mel i gr̃arũactioe m̃tẽ dulcoꝛãs i dulcedie diuiõꝝ bñficioꝝ. Iõ epla eſt hodie ꝓcordans cũ euangelio. gr̃as ago deo meo ſp. ſ. dulciꝫ ꝓpter dilectiõez quã exhibuit i creatiõe. redẽptiõe. btificatiõe. ꝛ hoc dulciꝫ ꝛ amabiliter. Caſſio. Nil cõſtat fore bonũ niſi ab ipo collatũ. Itẽ ẽ vinũ i ꝓtẽplatiõe m̃tẽ iebriãs iocũda dilectõe. de q̃ Aug. xiij. cõfeſſionũ. Quãto amoꝛ pluſ accẽditur tãto ſpũs magz ſurſũ ferꝫ. nc̃ deſcit donec ad locũ veniat ſcz ad dñm i q̃ deſcat. ꝛ q̃to altius eleuaꝝ tanto nihil de inferioribꝫ occupat. de q̃ Gre. vij. moꝛa. Scti viri intãta altitudie ſe ſubleuãt vt audire q̃ mũdi ſũt gue onꝰ credãt. ꝛ pñs vita tedere icipit dũ amoꝛ interioꝛ dulceſcit Gilb. ſup canti. O q̃ durũ eſt amãti aĩm cũ mũdo diuidere ꝛ xp̃o pegrinas curas admittere ꝛ celeſte ſecretũ ĩfeſtare Idcirco dilige. nã dilectõ tanta ẽ vꝰ vt d. aug. q̃ nẽo dãnaꝝ cũ charitate ꝛ ſine charitate nẽo ſaluaꝝ. Rõez ponit Hug. de laude charitat̃ d. Charitas ẽ fons ꝓpriꝰ de q̃ñ cõicat alienꝰ. Idcirco deutro. xv. Audi iſrl̃ q̃d dñs deꝰ tuꝰ petit a te niſi vt timeas dñz deũ tuũ ꝛ ãbules i vijs eiꝰ ꝛ diligas eum ex toto corõ tuo ꝛc. ſup q̃ ỽbũ d. aug. O pie dñe q̃d tibi ego ſũ vt amari iubeaſ te a me ꝛ minaris mihi ĩgẽteſ mi ꝛias. ꝛaſcerꝫ ſi ñ faciã ꝛ q̃d amoꝛ meꝰ q̃ ỽlectaris i eo. rñdz Aug. niſi ꝑfectũ meũ. idẽ. Tãto bẽmꝰ ỽm p̃cipaliozẽ quãto maiozẽ puriozẽ. Iõ d. ꝓꝑ ꝓfctñ me/

um. de q. i. Cori. ij. Qđ ocul⁹ nō vidit ꝛc di
ligētibꝫ se ‖ Hu. Quātū potes tm̄ dilige ptās
tua erit mēsura tua. q̄to plus amas tanto
plus bēs. q̄to plus bēs tāto felicior es S
‖ Sz d. libēter vellē ꝓsequi charitatē nescio
quō acqrā. Rñ. q̄ q̄ttuor requrūt. Primuz ē
peccati depuratō. ps. xcvi. Qui diligitis dñz
odite malū. i. pctm̄. nā sic aq̄ igni ē ꝛria ipm
extinguēs. sic pctā extinguūt charitatez Ju/
ditb. v. Dei? illoꝝ odit iniqtatē Gre. Qui
adhuc p illicita desideria defluit, p̄fecto deū
nō amat Figurat̄ i natura cordis q̄ ñ pt pa/
ti dura. ꝛ sic charitas mortale pctm̄ Aug. su/
p Job. ome. viij. Charitas ꝛ mortale pctm̄
opponūt̄. nisi vnū radicit⁹ euulsū fuerit alīd
plātari nō poterit. Jō er q̄ tāta malicia ē int̄
boīes pauca int̄ eos dilectō ē Matt. xxiiij.
Qñ abūdabit iniqtas refrigescet caritas mlt
oꝝ Scōm ē aliene charitat̄ extirpatō vt di
lectō terrenoꝝ. i. Job. ij. Si q̄s diligit mūm
nō ē charitas p̄ris i eo Aug. ibidē sup̄ ep̄la
Joh. Charitas ē actō rectitudis sp bñs ocu/
los ad deū. nā cū ꝑpri⁹ loc⁹ diuīe charitatis
sit cor būanū iō requrit totuz Gerñ. Caritas
destruit charitatē q: carnal̄ spūalē. terrena
celestē. Figurat̄ Leui. x. Filij aarō thuribul̄
imposuēr ignē alienū ꝛ incēsū offerētes dño
egressus ignis deuorauit eos ꝛ mortui sūt. ꝛ
sic aliena dilectō. Jō. aug. sp̄ ps. Noli extra
deū aliq̄d q̄rere vl̄ diligere. nimis ē auarus
cui ñ sufficit de⁹. Reuocem⁹ igit̄ nīal affecti
ones de reb⁹ ꝛ de amicis Matth. xv. Qui a
mat p̄rem aut mātrem plus q̄ me ñ ē me dig/
nus. nā ꝫ intelligēdū est de oīb⁹ q̄ in do ꝛ cū
deo ꝛ ꝓpter deū diligi ñ p̄nt. Jō Gre. Qui
deū puro corde diligere desiderat necessariuz
est vt alieñ diligere ñ affectet. Terciū ē mē/
tis sursū eleuatio Colocē. iij. Que sursum
sūt q̄rite. vbi ē chr̄ist⁹ i dextera dei sedēs que
sursuz sūt sapite ñ q̄ sūt sup terrā. vñ Gerñ.
d. Ānia ad imaginē dei creata. q̄nto inferi⁹ ar
tat̄ tāto superi⁹ eleuat̄. sic aq̄ que naturaliter
deorsū fluit ꝫ naturā sursuz eleuat̄. sic sol q̄
to altior tāto clarior. ꝛ sic mēs alta i dilecti/
one Quarta est bñficioꝝ dei recordatō. aug.
Ad dilectiōez dei i nob excitādā ꝛ nutriēdaz
nil meli⁹ cognoscō q̄ bñficioꝝ dei recordatō
o q̄ta bñficia sūt nob collata. de qbꝫ Hug.
in li. meditationū. Quid amplius de⁹ debu
it tibi facere ꝛ nō fecit. cū ñ eras creatit te. f
nū peccati ꝛ diaboli te feceras ꝛ redemit te.
O q̄ dure redeit te. de q̄ bernñ. d. Plura fec
mira. ptulit dura ñ tā facile redēpt⁹ sic fact⁹
Hugo In mūdi picul̄ fabulabas angelū tibi
dedit p se venit ꝛc Aug. Nil ita būanis affe
ctib⁹ impssuz ē q̄ vt diligas diligētē teip̄m
si pigeat amare ñ pigeat reamare L Di
xi scdo subiūgit dilectiōis modificatiōez. ibi
ex toto corde q: bz pcientiā cuz dilectione
Aug de doctrina xp̄iana. Sic ē vt oēm intel
lectū affectū. mēoriā volūtatē i illū ꝓfers a q̄
bēs q̄ ꝓfers. hoc ē primū q: radix Osee. ix.
radix eoꝝ exiccata ē fructū neq̄q̄ faciēt. ꝛ sic
Gre. Qđ p̄cipit̄ in dilectiōe fūdat̄. g̃ meri/
to primū. p̄no q: facile ad intelligēdū, puer
bi. xiiij. Doctrina prudētū facil̄. i. Joha. v.
Mādata ei⁹ gña ñ sunt. ñ ē necē phōs adi/
re mare trāsfretare Deutro. xxx Mādatum
hoc qđ ego p̄cipio tibi hodie ñ ē sup̄ te neq̄
procul posituꝫ ꝛc. Scdo ad portādū leue a pau
pere ꝛ diuite Matt. xi. Jugū meū suaue ē et
on⁹ meū leue Gerñ. O iugū sācti amoris q̄
gl̄iose illaq̄as q̄ suauiter p̄mis. Aug. Oia le
ua ꝛ immania charitas facit leuia. ꝛ gerñ. su/
per Cāti. Ubi est amor ibi ñ labor sed sapor.
Actuū. v. Ibāt apli gaudētes ꝛc. ꝛ sic crux
andree. ignis laurētij. gre. Qui deū veracit̄
amat oīa aspa eq̄nimiter portat Aug. Amo
re dei nil suauꝰ. ps. xxxiij. Gustate ꝛ vide/
te Hiero. Amātib⁹ deū nihil durꝫ nihil diffi
cile. Tercio ē breue ad retinēdū. Decuit ei
vbū abbreuiatū i carne etiā abbreuiatā fa/
cere legē Aug. Si ñ vacat tps oēs paginas
pscrutari. oīa volūmina ꝑmonū euoluere tene
charitatē ibi pendēt oīa Aug. Qui charitatē
tenet i moꝝ tenet oīa q̄ latēt ꝛ patēt i diui
nis ꝑmōib⁹. Idē i li. de doctrina xp̄iana. Ut
nēo excusatiōez hꝫ ret i die iudicij ꝛc. Quar/
to ē vtile ad ꝓfectū in p̄nti ꝛ i futuro. In p̄nti
ꝓpter gr̄ationē Gre. in pastorali. Desent in
uidi q̄te vtutis sit charitas q̄ sine labore ali
ena opa facē nīa. bernñ. Charitas ē vt⁹ largi/
flua q̄ oīa facit cōia etiā celestē gl̄iaz vñ aug.
Ad visiōez celestis gl̄ie nec̄e ē vt hō exerce/
at se in dei amore Gre. in mo. O sanctū op⁹
charitas. qđ in me ñ hēo diligo in te qđ tuū
est p laborē. meū p amorē Bernñ. O chari/
tas que neminem spoliatas. omnia rapis. nulli

aufers ſua. omnia facis tua in futuro.

De eadez dominica.

Sermo. clxij.

Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo Matt. xxij ¶ In ſumma verboꝝ duo innuūtur. ℙrīo legis dñice plenitudo. ibi diliges ꝛc. ſcō charitatis vnice latitudo. ibi. ⁊ primuz. De prīo d. Diliges dñm deū tuū. ſanc. Tho. ſup. iij ſñiaꝝ diſ. xxij. dicit q̄ totalitas in dilectiōe diuina ē duplex. ℙrīa ſm actū in q̄ nihil de erit ī his q̄ ꝑt bō expēdere in amore dñi quī in dilectiōe ponat. ⁊ hec totalitas ñ ꝑt ꝓpleri in vita. ſed magis oñdit vt ſciat q̄ quenien dū eſt ⁊ erit in patria vt d. Aug. q̄ illa totalitas excludit oē illud quod etiā ad tps actū intercipe poſſet ⁊ ꝫ nō pōt fieri. q̄ ſcribitur Sap. ix. Corp⁹ qđ corrūpit aggrauat aīaz Alio mō capit totalitas ſm bitū ſm quē bō nihil ſubtrahit de bis q̄ dz ponere ſm tps illud in amore dei. ſic q̄ nihil debet eē in cordē boīs quod eſt ꝯ dilectiōem dei vl ſup dilectiōem dei. ⁊ ſic eſt in p̄cepto. de q̄ mgr ī. iij. di. ij. Illud p̄ceptū ñ penitus impleꝫ in hac vita ſed in ꝓte. ſic eñ ex ꝓte cognoſcim⁹ hic diligim⁹. Jō bern. Infimū gradū charitatꝫ attingim⁹ dū nihil ſup eū vel ꝯ eū diligim⁹. ſi cut eñ ꝓpēs moyſi deuorauit ꝓpentel mago rū. ſic dilectō diuina oēm aliā dilectionem Notāter d. diliges ñ timeas ñ ſcias ſz diliges. d. nāq̄ Aug. ſup illo ꝛbo apli Ro. xiij. ℙlenitudo legis ē dilectio. q̄ charitatē tenz in moribꝫ. ille tenet quod latz ⁊ ptz ī diuīs ꝓmoiby. Jō de⁹ tria ponit de charitate ī ſcriptura. ſ. poſtulatiōem. ꝓbatōem. ⁊ remūerationē. ℙrīo poſuit de dilectiōe poſtulatiōez. Deutro. x. Audi iſrl q̄d dñs petit a te niſi vt timeas dñm deū tuū ⁊ ambules in vijs eius vt diligas eū. ac ſeruias dño deo tuo in toto corde tuo ⁊ in tota aīa tua. cuſtodiaſq̄ mandata dñi. vbi Aug. O bone ieſu q̄d tibi ſim ego vt amari te iubeas a me niſi faciam ira/ ſceris mihi minaris ingētes miſerias q̄d eſt tñ amor meus. Rñdit aug. niſi ꝓpter ꝓfectū meū. Jdē. Quāto hēm⁹ puriorē amorē tanto habem⁹ deū p̄cipaliorē. i. Joh. iiij. Qui in charitate manet in deo manet ⁊ de⁹ in eo Jō d. ꝓpter ꝓfectū meū. d. nāq̄ apls. i. Corint. ij. Quod oc̄s ñ vidit ꝛc. Jō Aug. li. vi ij. de tri. Quāto ardēti⁹ deū diligim⁹ tanto ſerem⁹ eū videbim⁹. ✠ Itē dignū ⁊ ꝫ ſtū ē vt deū diligam⁹. ℙrīo ꝓpter euis bōi tatem. ſcō ꝓpter dilectiōis prioritatē. ℙri mo q̄ ſumme bon⁹. Marci. x. Nemo bon⁹ ꝛc. De ſcō. i. Joh. iiij. Nō q̄ nos dilexeri mus deū ſz q̄m ipe prior dilexit nos Hiere. xxxi. In charitate ꝑpetua dilexi te. Joh. iij. ſic de⁹ dilexit mūdū ꝛc Aug. Dilige dñz deum tuū q̄ peccatis tuis fuire fecit vnigenitū ſuū. q̄ dedit tibi ī miſterū āgelos. aerē cū volucribꝫ. terrā cū germinibꝫ. aq̄m cū piſcibus. aug. Nihil hūanis affectibꝫ ita eſt impreſſum q̄ꝫ vt diligas diligētē teipm. ſi pigeat amare nō tedeat reamare. O ſi diligis corpalē patrē a q̄ bēs corp⁹ mortale. magis celeſtez a q̄ habes immortale. Si mrem q̄ te ꝓduxit in mūdū miſeriis plenū. q̄ꝫto q̄ te ducz in aliū mūdum eternis gaudijs plenum. Si intm fratres carnales q̄ tecū hereditatem participādo pauperiorē te faciūt. q̄ꝫto chriſtū q̄ tecū diuidet hereditatē patris. ⁊ ditiorez te faciet. Si filiū diligis cū q̄ intātuz laborās. nec ſcis ſi in aliq̄ pficias. q̄ꝫto xp̄m q̄ infinitū tibi bñfactur⁹ ē. Si vxorē diligis q̄ forte aliū pl⁹ te diligit q̄ꝫto magꝫ xp̄m qui nūq̄ ſeperabit amorē ſuū a te. Nā chriſt⁹ ꝓ te reliqt ⁊ dedit aīaz Hiere. xij. Dereliq̄ domū meaz dimiſi hereditatē meā. i. angelos q̄ ſunt hereꝺes celi. ⁊ dedi dilectā aīam meā in manꝰ inimicoꝝ. Et ſi diligis aīcū q̄ꝫ ꝓ te effudit lachrimas. q̄ꝫto magis xp̄m q̄ꝫ ꝓ te effudit ſanguinē. i. Joh. v. Tres ſūt q̄ teſtimoniū dāt in terra. ſ. dilectiōis ſpūs. i. aīa. ſanguis ⁊ aq̄. ſ. lachrimaꝝ Bern. O q̄ vehemēter amplexat⁹ eſt me in cruce. in q̄ effluxit aq̄ de latere. manauit ſanguis ex corde. receſſit aīa ex corpore. Jdē Bern. Nō eſt paſſus ꝓ ſe q̄ non peccauit. nec ꝓ angel⁹ bonis. q̄ nō nēce erat nec ꝓ malis. q̄ nō ꝓdeſt eis. ex q̄ nūq̄ habebunt gl̄iam. ſed ꝓ te. ps. lxviij. zelus domus tue. i. aīe fidel⁹ ꝓmedit me. i. fuit cā paſſionis Apoc. i. dilexit nos ⁊ lauit ꝛc. Si diligeres illū q̄ ꝓ te daret oculū vl manū. ipe totū corpus dedit ꝓ te in mortē. Ex bis pz q̄ merito debemus diligere xp̄m plus q̄ꝫ res tpales. plus q̄ꝫ aīcos nros. plus q̄ꝫ corp⁹ ꝓprīū ſic

martires fecerit. Si enī ñ habes tantā vtutē
ꝛ fortitudiez dilige tñ ita deū vt ꝑ̄ dilecti
onē relinq̄s vilissimū i toto mūdo .hoc ē pec
catū.qđ ē ita vile ꝙ nlli ꝓdest.nec corpi nec
aie.ꝛ vili? q̄z ꝑ̄s ꝛ rana. Gāfre.in poetria
noua Pessima res vicīū nil eq̄ pniciosū.ꝛ si
ñ dimittꝫ ꝫ vile ꝓpter xp̄m quō tpe antichri
sti dabres manū vl'oculū.iō in vilissimū locū
deputanť pctōres.i.i infernū.p̄s. Pluet su/
p̄ pctōres laq̄os ignis ꝛc̄.nā sicut gutte plu/
uie sūt innūerabiles.sic pene dānatoꝝ. igit̄
dilige deū ꝛ effugies. Hugo in li.de arra aie
nihil possum? deo ꝓ bñficijs repēdere q̄z re
amare ℣ ℟ Qz d.q̄nta debet eē charitas
mea ad deū.rñdet Bernī.mod? diligēdi de/
um est sine mō.prio qz de? est infinit? ꝛ im/
mēsus.iō nō est finis amoris termin? ꝛ mē
sura. Scđo qz nos dilexit in infinituz.bernī.
Amat immēsitas.amat eternitas.amat deus
cui? magnitudinis nō est finis. Jō vt infini/
tati correspōdeam? in infinitū diligere debe/
mus. Tercio qz infinita nobis bona tribuit.
Jō infinitos teneñ affect? charitatis.vnde
san.tho.sup.iij.dist.ij.dic̄. Causa diligendi
deū est diuina bōitas q̄ est infinita. ꝛ sic non
est modus vltra quē nō oꝑtet ꝓgredi. Hu/
go. Quātū potes tm̄ dilige mensura tua sit
ptās tua. Quarto qz infinita vtilitas nob e
uenit.p̄s.xxx. Quā magna m'titudo dulce
dinis tue dñe ꝛc̄ Aug. Si timētibꝫ qđ tunc
diligētibꝫ te cū suoꝝ est timere.filioꝝ dilige
re. Idcirco nota vtilitates charitatis. Pri
mo valet ad pctōꝝ purgatiōez.pu er.x. Uni
uersa delicta opit charitas.ꝛ.i.Pe.iij. Cha
ritas opit m'titudiez pctōꝝ Aug.qđ gutta i
camino ignis hoc facit pctm̄ veniale in bōe
diligēte.de hoc gne Lu.xij. Ignē veni mit
tere ꝛc̄. Leuit.vi. Ignis i altari ꝑdebit.
Scđo valet ad laboris alleuiationem Aug.
Charitas oīa immania ꝛ difficilia facē leua.
Matt.xi. Tollite iugū meū ꝛc̄. Hiero. Ni/
hil amātibꝫ duꝝ nihil difficile.i. Corin.xiij.
Charitas oīa suffert Gze. Vens q̄ fortiter
deū diligit dulce estimat qđ amarū sit Actu.
v. Ibāt apli gaudētes ꝛc̄.p̄s.xxxiij. Gusta
te ꝛ videte ꝛc̄. Gze.q̄ vere deū amat oīa eq̄ni
miter portat. Tercio valet ad oīm tpalium
despectiōez. Zophonie.iij. In igne zeli mei
deuorabit̄ oīs tra.i.oīs terrena dilectō. ber.
Affectāti celestia nō sapiūt terrena.gre. Gu
stato spū desipit oīs caro.ita vt bō desiderat
dissolutiōem a treno corpe. Job.x. Tedet
aīaz meā vite mee ꝛc̄.ꝛ sic apl's ad philipp.i
Cupio dissolui ꝛ eē cū xp̄o.gilb. O q̄z duꝝ ē
amāti aīm cū xp̄o ꝛ mūdo diuidere. Quarto
valz ad oīm nēm sctificatiōez ꝛ melioratiōez
nā q̄dq̄d agim? i charitate meritoriū efficit̄
atz sctm̄ vñ aurū supductū nobilitat oē me/
tallū.sic oīa opa nra caritas.apoca.iij. Sua/
deo tibi emere a me auruz ignitū,pbatū vt lo
cuples fias.i.charitatē.aug. Charitas si de/
sit frustra assunt cetera.si assit bñ̄ oīa.pbūs.
q̄ bz vnā vtutē bz oēs. Jli. Charitas oīz v
tutū obtinet p̄cipatū.vñ sic de? ꝓtinet oīa.
ꝛ sic charitas oēs vtutes Colł.iij. Supoīa
hec charitatē bēte qđ ē vinculū pfectionis
aug. Tē bō est pfect? qñ charitate plen?.iō
i.Corī.xvi. Oīa vra in charitate fiāt.i.Cor.
xiij. Si liguis boiz ꝛc̄.fact? suz ꝛc̄. Aug. Nō
nūerositas opū.ñ diuturnitas tpm.sz maioꝝ
charitas augz meritū ꝛ p̄miū. Ex illo seq̄t̄ ꝙ
cū paucis opibꝫ bō posset magis mereri q̄z al/
ter cū m'tis si maior adest charitas. Hilari?
Frustra erit oīs opatō si ñ adhibeať dei dile/
ctō.i. Joh.iij. Qui ñ diligit manet i morte.
Hug. Dilige ꝛ fac q̄dq̄d vis. Quinto valz
charitas ad oīm bonoꝝ ꝑticipatiōem.naz ex
vinculo charitatis colligañ ꝛ vniñ ꝙ oīa no
stra mutuo ꝓmūicam? Bernī. Charitas est
virt? largiflua.nā oīa facit ꝓmūia.p̄s. cxviij
Participē me fac de? oīm timētiuz te. gre.
in pastoral. Hinc ĝ pensent inuidi.charitas
q̄nte vtutis sit.q̄ alieni laboris opa nra sine
labore facit.qđ tuū ꝑ laborē meū ꝑ amorem
Bernī. O charitas. neminē spolias.oīa ra/
pis nulli aufers sua omnia facis tua. de cōse.
di.iij.eccle charitas. Ecclesie charitas q̄ ꝑ
spūmsanctū diffundit̄ in cordibꝫ eoꝝ q̄ ꝓti/
cipes sui sunt pctā dimittit.eoꝝ q̄ sui nō sunt
tenz Serto caritas vz ad oīm maloꝝ nroꝝ ꝛ
alioꝝ bonoꝝ coopatōz Ro.viij. Scim? qñ
diligētibꝫ ꝛc̄. Si añt oīa ĝ nra ꝛ alioꝝ bona
ꝛ mala.quō ei mala mea ñ coopāť ex q̄z cog
nitiōe būlitatē teneo.ꝛ in patientia me affli
go.aut quō alioꝝ mala ñ coopāť mihi in bo/
nū qbꝫ ex corde ꝓpatioꝝ.quē affectū apl's ha
buit.ij.Cor.xij. Lugeā m'tos ex his q̄ pecca
uerūt ꝛ ñ egerit pñiaz.ꝛ.ij.Corint.xi. Quis

infirmat & ego nõ infirmor. Et sic patz quõ ex fidelibꝫ nr̃is affectibꝫ nr̃a & aliox mala ꝓ uenirũt ad salutẽ. ℣ Nota amor dei caret septuplici defectu q̃s hz amor carnalis. Prim⁹ ẽ q̃ diligit deũ sp̃ põt eũ hr̃e p̃tem. ps.cxxxviij. Si ascẽdero ĩ celũ tu illic es. si del. ad infernũ & cẽ. mgr̃ in. i. De⁹ ẽ vbiq̃ essẽ tialit̃ p̃tialit̃ & potẽtialiter. & sic ñ ẽ de amore carnali. Secũd⁹ defcs ẽ q̃ amor carnal' nõ diligit vacit. q̃ si diligis aliquẽ nescis vtr̃ te diligat. sz de deo nõ ẽ dubiũ q̃n si eũ diligz ipe te diligit ℣ Prouer. viij. Ego diligentes me diligo. Tercio amor carnalis diligit aliquẽ & ipe nescit & facit aliq̃d aliq̃n ĩ amore q̃ displiceat ei. sz si diligis deũ cert⁹ sis eũ non ignorare Job.ij. Ipe sciebat q̃d essz in hoie Quarto amor dei nõ inuidet alijs sumꝫ amãtibꝫ. sz amor carnal' inuidet q̃ aliq̃s sit eidez familiaris quẽ amat. sz dei ñ. q̃r vellet q̃ oẽs hoies deũ amarent. q̃r p hoc nihil ei deperit sed accrescit. Quinto q̃uis deum diligo sup oĩa. nõ tñ doleo si aliq̃z pl⁹ diligit. rõ q̃r scio q̃ iust⁹ ẽ & sapiẽs. & oĩa iuste fac̃ & hoc amor carnal' nõ hz. Sexto cũ ꝓsidero q̃ ipe tãtus est ego tã modic⁹ mihi sufficit q̃ inter extremos me ponat. dũ tñ etiã sum de nũero afco rũ suox. hoc etiã carnal' amor ñ hz. Septio etiã cert⁹ sũ q̃ ei⁹ amicicã pdere ñ possuz nisi ex meo vicio. ipe eñ in se est immutabil' et mors me ei auferre ñ pt. hoc etiã carnalis amor ñ hz. si igit̃ seriosuz se oñdat de ꝺ nõ doleas sz gaudeas. Apoca. iij. Ego quos amo arguo & castigo.

De eadez dominica.

Sermo. clviij.

Diliges primũ tuũ sic̃ teipm. Matt. xxij. ℣ In vbis p̃missis duo inuit̃ Primo dilectõis necessitas Scõo diligẽdi q̃litas. primuz ibi. diliges. q̃d sonat p̃cipiẽtis auctoritatẽ. fm ibi. sicut teipm. q̃d designat diligẽdi q̃litatẽ. De primo. d. diliges primũ tuũ. Ecce p̃cepit. q̃r in sac̃ scriptura pomit̃ frequẽter futuꝝ indicatiui ꝓ imperatiuo more hebreoꝝ & grecoruz. Nota necessitas dilectiõis patz ex q̃ttuor. ex scriptura. figura. natura. creatura. Pmo in scriptura ex eo q̃ crebri⁹ monet ad dilectionem primi in scripturis. Leuitici. xix. Diliges primũ tuũ sicut teipm. Job. xv. Hoc est p̃ceptũ meũ vt diligatz inuicẽ. Lu. x. Diliges pri. t. si. te. Et hic ĩ posito adeo necessaria ẽ hui⁹ mãdati executõ q̃ de⁹ teipm diligere nõ reputat si ñ & primũ diligamus. i. Job. iiij. Qui ñ diligit fr̃em suũ quẽ videt deũ quẽ ñ videt quõ p̃t diligere. Itẽ. i. Joh. iij. Si q̃s dic̃ diligo deũ & fr̃ez suũ odit mẽdax ẽ. Et iterũ. i. Joh. iij. Omis q̃ odit fratrẽ suũ homicida ẽ. ex q̃bꝫ oibꝫ ptz necessitas dilectiõis. Scõo ptz ex figura. i. exẽplo et regla q̃ de⁹ in seipo nobis ꝓposuit ad imitãdũ. Nã de⁹ intẽm nos dilexit q̃ omis hoies vult saluos fieri. i. Thimo. ij. et sic nos. Jdcirco ꝓpm⁹ siue bon⁹ sit siue mal⁹ ẽ diligendus. de bono satis claret q̃ amãd⁹ est. q̃r tal' filij dei nominat̃ & est. i. Joh. iij. Videte q̃lẽ charitatẽ dedit nobis pr̃. vt filij dei nomineñ & sim⁹. & xp̃s reputat eũ attinere sibi oi genere attinẽtie. Mat. xij. Quicũq̃ fecerit voluntatẽ p̃tis mei q̃ in cel' ẽ ipe fr̃ me⁹ soror & mr̃ ẽ. Si aũt mal⁹ ꝓpm⁹ ẽ adhuc ẽ diligendus & ꝓpter deũ. & ꝓpter seipm & ꝓpter te. primo ꝓpter deũ. q̃r si deũ diligis & ei⁹ filiũ amabis. cũ sane mẽtis ẽ. & ꝓpter deũ debes amare ꝓximũ cũ ĩ sane mẽtis fact⁹ ẽ. Scõo ꝓpter ipz. q̃r si fr̃em amabas sanuz. nihilomin⁹ debes amare egrotũ. ĩ tali eñ statu magis indiget amore tuo q̃̃ ĩ alio. Tercio ꝓpter teipm debes amare eũ. magis ei lucraris amãdo eũ cũ tibi nocet q̃̃ cũ tibi bñfic⁹ erat. Inde eñ efficiñ filij dei Mat. v. Diligite ĩmicos & vt sitis filij p̃tis vr̃i q̃ in cel' ẽ. nã xp̃s dilexit nos cũ inimici eẽm⁹ sui Ro. v. Cuz inimici eẽm⁹. reconciliati sum⁹ p mortẽ filij ei⁹. & sic nos facere debem⁹ ex imitatiõe & figura ei⁹. Tercõ necessitas hui⁹ p̃cepti patz ex natura q̃ cõiuncti sum⁹ adinuicẽ. de q̃ aug. Voluit de⁹ vnicũ formare hoiez ĩ principio a q̃ oẽs ꝓcederẽt vt tãq̃̃ fr̃es oẽs hoies se amarent. nec sic factũ legim⁹ in angel' & aialibꝫ brutis. nec solũ fr̃es sum⁹ fm hoiem. sz etiã hẽm⁹ adinuicẽ fr̃itatẽ spũalẽ. de q̃ aug. Oẽs frẽs sum⁹ fm q̃ hoies q̃̃to magis fm q̃ xp̃iani sum⁹. n ã rõne fr̃itatis spũs ẽ vn⁹ p̃r de⁹. vna mr̃ eccl'ia. q̃ fr̃itas tãto fortiꝰ stringit ad diligẽdũ q̃̃to reuerẽtior p̃r de⁹ ẽ q̃̃ hõ. & q̃̃ to reuerẽtior mr̃ eccl'ia q̃̃ carnal'. & quãto hx/

res celestis melioꝛ ꝯ tpal'. Quarto nccitas hui⁹ ꝓcepti pꝫ ex creatura. oēs em̄ creature eiusdē ſpeciei mutuo ſe diligūt Eccī. xiij. oē aīal diligit ſile ſibi. nā lup⁹ ꝓpēs ⁊ crudelioꝛa aliꝭ animalibꝫ ñ ſolēt malicīā inferre ī ea q̄ ſūt ſui generis. ⁊ ſic ab oībꝫ moneīn noſmutuo diligere. ℣ Nota q̄nq̄ ſūt diligēda ſm ordīez charitatis. Primo de⁹ q̄ ē ſuper oīa diligēd⁹. de q̄ dicit. diliges dn̄m. de. tu ex to. cor. t. Aug. hec totalitas intēdit vt oēs mot⁹ aīe ad deū referāt. vt cor tuū ñ ſit inclinatū ad allq̄d q̄ ſit ꝫ deū. Nā cor bz q̄ttuoꝛ affect⁹. ſ. dolorē. ſpem timoꝛē ⁊ gaudiū. et oīa illa dīſt pmaxīe ⁊ ſup oīa in cord̄ tuo inclinata eē ad deū. puer. xxiij. Prebe fili mi cor tuū mihi. nā dilectō bz ſilitudinē cū cord̄ aliq̄lē. primo cor ē calidū ⁊ ſiccū. ⁊ ſic ꝺi charitas inflāmat ad āoꝛē celeſtis glie ⁊ patrie. augu. xiij. cofeſ. Quāto amoꝛ pl⁹ accēdit. tāto magis ſpūs ſurſū fert. ps. lxxij. Inflāmatū ē cor meū ⁊ renes mei ꝓmutati ſunt. i. cogitatiōes a mūdo ſepate Ro. xij. ſpū feruentes dño ſuiētes. Bz cor ē principiū vite ⁊ oīs mot⁹. ſic dei dilectō. Ephe. iij. In charitate radicati ⁊ fūdati. vt poſſitis ꝙpbēdere cū oībꝫ ſanctis ⁊c. nā charitas illa nutrit alias vtutes ſic mat⁹ filias. iō ad gala. v. Fruct⁹ ſpirit⁹ ſūt charitas. gaudiū pax. Tercio cor eſt indigētis nature. qz ñ pt pati infirmitatē magnā ſic alia mēbra. ſic dilectō ꝺi ñ pt pati vnū pctm̄ mortale. Aug. ſup Job. ome. viij. De⁹ q̄ charitas ē ⁊ pctm̄ mortale opponunt̄ niſi vna euulſa radicit⁹ fuerit alia plātari nō poterit. Patit aūt charitas venale ſic cor a liquā leuē diſtpātiā q̄ ñ mortē infert. puer. xxiij. Septies in die cadit iuſt⁹ ⁊c. Quarto cor inferi⁹ ē acutū ⁊ ſupi⁹ latū ſic dilectio bz eē dilatata ſurſū. infra acuta ⁊ pua. Gre. electi ꝺi tāta latitudie cor in dilectione dilatāt. vt audire q̄ mūdi ſūt gue pōd⁹ eſtiment Scdo teneīn diligere ꝳ q̄ ē in nob. ſ. aīam ꝓpriā ⁊ aīaz pxī ſic ſigillū regi. naz ſic imago diligit ꝓpt illū cui⁹ ē ſignū. ſic crucifixū diligit ꝓpt xp̄z. ñ qz lapis vl lignū. ſz qz xp̄z repſētat ⁊ ſic diligere debes aīaz tuā ⁊ pxīmi tui tāq̄ imaginē ꝺi. Itē diligere debes aīaz tuā ⁊ pxīmi tui ſic p̄cioſū thx ſanx. p q̄ xp̄us oīa dedit. vñ aug. Sic de⁹ oēm creaturā ſic aīa oē corꝓreū nature dignitate p̄cellit. iō ber. Tot⁹ mūd⁹ reſpectū vni⁹ aīe p̄ciū eſtimari ñ p̄t. ñ ei ꝙ toto mūdo aīaz daret quā ꝙ bñana aīa dedit. iō eā ita dilige q̄ ñ macules eā pcatz. ps. x. q̄ diligit iniq̄tatē odit a. ſ. Tercio diligere teneīn cor⁹ vt ꝙfuet in eē ⁊ q̄ poſſim⁹ ꝺo fuire. vt in corpe mereaīn vitā et nā ꝓmereri. dādo ei cibū ⁊ q̄tē Bene. Sic teneto cor⁹ tuū ſic medic⁹ egx. xo. xij. Rōnabile ſit obſeq̄ū vēm. q̄rto teneīn diligere ꝓximū q̄ ꝓpe nos ē. ⁊ primo dēm⁹ diligere vxorē ⁊ pētes. ſcdo amicos ⁊ filios. tercio domeſticos. q̄rto extraneos. q̄nto inimicos. Sed d. an magz teneāt bō pxez vl matrez diligere ꝯ vxorē Rich. de media villa rñdet Aq̄ bō amplī⁹ dilectōez ⁊ bñficia recepit ⁊ ꝓcurationē. maioꝛē dilectiōcz impēdere dz. ſz ſic ē de pētibꝫ ⁊ ñ ꝺ vxore. biero. meīnto pētū ſb q̄x manibꝫ recepiſti increīntū. ſit tibi gta vita iſtoꝛ q̄i vita tua Eccī. viij. Retribue illi q̄mō ⁊ illi tibi. ſz d. tñ ꝺz geñ. i. ꝓpt hoc relinq̄t bō patrē ⁊ matrē ⁊c. B intelligit quo ad hꝰionē bītatiōis. ñ q̄ ad amoꝛē. Quinto diligere dēm⁹ q̄ ꝺ infra nos ē. ſ. tpalia ſolū ad ſuſtētatiōez q̄ ꝺ nos ⁊ elemoſinaꝝ largitiōem q̄ ad alios Lu. xi. Q ꝺ ſupē date elemoſinā et ecce oīa mūda ſūt vob Crit. Omnia q̄ ꝺs nobis dat p nos aliꝭ dat. Jō Thobi. iij. Pane tuū cum eſurētibꝫ ⁊ egentibꝫ comede.

De eadem dominica Sermo. clx.

Diliges dn̄z ꝺm tuū ex toto cord̄ tuo ⁊c Mat. xxij. Mar. xij. ⁊ Lu. x. C Theophil⁹ i breuiloq̄o diuerſaꝝ artiū d. in quo igne vitrū frāgit in mag ꝙloliḋat. rō qz pu⁹ ignis ñ ē tāte ꝛtutis vt poſſz ſil ⁊ ſemel circūq̄q̄ vim ignitiuā inducere. Spūalit. p ignē intelligit āoꝛ ſiue dilectō ꝺ q̄ Lu. xij. Ignē veni mittere in trā. ſz pvitx intelligit homo ꝓpter debilitatē nature. Cū em̄ iſte ignis dilectiōis eſt paruus. tūc vitx i. homo frangit tedio. ⁊ diſtrahit ⁊ tepeſcit in ope. ſ. q̄ oꝛat ſine deuotōe. dat elemoſinā ⁊ ieiunat cū attediatiōe ⁊ murmure. Rō qz ſm Aug. talis vnuſquiſq̄ ē qualis ſue dilectō ſi dilectō pua. ſic ⁊ opa. ſi aūt ignis dilectionis eſt magn⁹ ſolidat ⁊ roborat hominem in bonis opibꝫ Cañ. viij. Fortis eſt vt moꝛs dilectio. ſic q̄ bō nihil timet aggredi. De q̄

Sermo

Hiero. Nihil amantibꝰ durꝝ nihil difficile. eo ꝙ charitas oĩa suffert. i. Cor. xiij. Et qui ista caret huic oĩa sunt ḡuia. sic̃ eĩ rota ñ vncta sonū facit ⁊ cātū. ⁊ hic tles sunt i murmure sine charitate. Nā fm gre. Charitas opatur magna vbi ẽ. cessat opari vbi ñ ẽ. Idcirco cū scriba siue legis doctor interrogauit de mādato magno. rñdit ihesus dicēs, Diliges dñm deū tuū. In summa euāgelij duo innuunt. Prio q̄stio legis doctoris inuidēter postulata. scdo rñsio saluatoris sapiēter declarata. Primū ibi. mgr q̄ ẽ mādatū magnū ⁊c. scdm ibi. diliges dñm deū ⁊c. De prio d. In illo tpe. s. feria scda pꝰ palmaꝝ. cū audissent pharisei ꝙ ihesus imposuisset silētiuꝫ saduceis q̄ negabāt resurrectiōem accessert ad ihesuꝫ pharisei Crisꝰ. vt mlitudie vincerēt quē rōe supare ñ poterāt ⁊ interrogauit eū vnꝰ ex eis. licet essent mlti tñ ordinauerunt vnū dolose Crisꝰ. Unꝰ loqr̄ ꝓ oĩb. ⁊ oēs loquūr̄ ꝙ vnū. vt si ꝙsulus esset solus videret̄ cōfundi. si aūt vinceret oĩs viderent̄ ꝙ euꝫ vicisse. Et hic fuit legis doctor. tēptās cū. qr putabat se sapientē. cogitabat velle seducere eternā veritatem. interrogās. mgr q̄ ẽ est mādatū magnū i lege. ñ erat eis dubium ꝙ tria mādata i prīa tabula fuerūt maxima. ⁊ putabāt christū vnū de bis rñdere. ⁊ deinde volebāt eū trālgressorē vnius cuiscq; pbare. ꝫ non est sapia. nō ẽ prudētia. nō est ꝓfiluꝫ ꝺ̄ dñm Prouer. xxi. Quia sciebat q̄d eēt in homīe Joh. ij. Idcirco rñdit ꝓducēs radicē ꝓceptorꝝ. s. dilectiōem dicēs. diliges dñm deū tuum. ¶ ¶ Hec ẽ scda ps in q̄ vt dixi ĩnuitur saluatoris rñsio sapiēter declarata dicēs diliges dñm ⁊c. s. q̄ ꝓ te fuus factus est. ad Philipē. ij. Exinaniuit semetipm ⁊c. dicit deū. q̄ ꝓ te incarnat⁹ est. tuū. qr ꝓ te in cruce suspēsus ē. ⁊ dedit tibi corpꝰ suū i eduliū. et sanguinem in ablutiōem criminū Apoca. i. Lauit nos a pctis nr̄is in sanguine suo. ⁊ nō tāter dicit diliges ⁊ nō cognosces. qr noticia dei ⁊ cognitō alta ꝓ se nō saluat. Jacobi. iiij. Sciēti igr̄ bonū facere ⁊ ñ faciēti pctm̄ est illi. Jō Isido. li. ij. de. sum. bo. c. i. Deꝰ ẽ stu diū bñ viuēdi q̄; mlta sciēdi. ꝯ d. diliges nō cognosces. Nā diligere deū religiosi cordis est Cañ. i. Rctī diligūt te. ꝫ q̄ recti nō sunt deū ñ diligūt. De q̄ bētur i cano. xxiij. q. iij. c. hoc aūt. §. ex bis. Oĩs iniquus bonoꝝ est inimicꝰ. seq̄r̄. cū sit inimicꝰ iusticie amatoreꝫ iusticie ⁊ bonitatis q̄ est deꝰ diligere non ꝑt. Jtē ñ d. time deū ꝫ dilige. qr diligere magꝭ est q; timere. aug. Timere fuoꝝ ẽ. diligere filioꝝ. timere sub necessitate. diligere in libtate Crisꝰ. Qui in timore deo fuit pnā cuadet. mercedē iusticie ñ bēbit. Duū nāq; duo que nos in futuro expectāt. s. vita ⁊ pena. nā ꝓ opꝰ bonū ad vitā. ꝫ ꝓ opꝰ malū ad penā puenit. Idcirco ꝙ timore bō bñ declinat a malo ꝫ ꝙ amore ambulat ad vitā. Idcirco d. diliges. Notāter d. diliges in futuro. ñ in pñti. nā fm Bern̄. hoc mādatū in pñti vita nō ꝑt adimpleri. qr ꝑdctā verba. s. diliges. d. d. t. ⁊c. dē significāt ac si dicat. diliges. d. d. t. ex oi cogitatiōe ex omni voluntate ⁊ oi memoria. cordis em̄ est cogitare. ⁊ iō ex toto corde i. ex omni cogitatiōe. Dilr aīe est velle. et iō ex tota aīa. i. ex tota voluntate siue memoria. Dꝫ q̄s ẽ q̄ hec tria sp pficiat q̄ ex toto corde sp cogitet. q̄ voluntatē suā diuine voluntati sp cōformet. ⁊ q̄ deū sp memoriter teneat. Revera null⁹ ad hoc sufficit in hac vita. vbi vl corpis necessitas. vl cordis vanitas. vl mētis instabilitas etiā maximis sanctis aliq̄d surripit. hic bern̄. Ego sane puto ñ ante pfecte impletū vt diligas dñm deū tuuꝫ ex toto corde tuo ꝙsq; ia cor nō cogitat cogitare de corpe ⁊ aīa eiō i ꝫ statu viuificādo ⁊ sēlificādo intēdere desinat. ⁊ vt⁹ eidē releuata molestiꝫ i dei potētia roborēt. impossibile nāq; est cor hic ex toto ad deū colligere ⁊ diuīo ifigere vultui q̄diu huic fragili ⁊ erūnoso corpi ncēe ẽ fuure. itaq; i corpe spūali ⁊ immortali i corpe integ placidoq; ⁊ ꝓ oĩa subiecto spūi speret se aīa ꝫ ꝓceptū posse iplere. qō revera solū ptiget pꝰ gnāle resurrectiōeꝫ ¶ Dꝫ d. sic hec difficulta ꝓstituit nos oēs huī ꝓcepti trālgressores. rñdit ber. q̄ ñ. nā qō mīn⁹ ꝫ ipfectō ꝙuersatōis nr̄e suppleat bīlitas ꝓfessiōis. poti⁹ eī vult deꝰ a nob bīlez defectiōeꝫ q; supbā ꝓpletiōeꝫ. ꝓterea mandata sua mādauit custodīt nimil vt videtes impfectōeꝫ nr̄aꝫ i implēdo istō mādatū ⁊ nō posse implere qō debem⁹ fugiam⁹ ad mīam eius dicentes illud. ps. lxij. Quoniā melior est misericordia tua sup̄ vitas. Vel aliter rñdere possum⁹. q̄ huius ꝓcepti imcōpletio ñ

constituit trāsgressores sed ꝓtempt⁹. licet ei impossibile sit dictū ꝑceptū in hac vita posse attingere. trāsgressiōez tñ euadim⁹ si infimū gradū charitatis attingim⁹. Est aūt infim⁹ grad⁹ charitat⁊ diuīe vt nihil sup̄ deū á eq̄l'e bo diligat'. a q̄ gradu q̄ deficit a salute deficit. Uñ sic nullⁿ ī hac vita ꝑdēm mādatū poterit adimplere. sic etiā nullus infra būc infimuz gradū poterit remanere. in q̄ si morte ꝓccupati fuerim⁹. cū conatu ampli⁹, pficiēdi in refrigerio erim⁹. dicemusq̄ deo. noli me ꝓdēnare. fecim⁹ em̄ quod potuim⁹. ⁊ si nō quod debuim⁹ fecim⁹. impletio g̃ huius mādati ñ est de necessitate salutis. alias oīs bō esset in statu dānatiōis. sed conat⁹ ad pficiendū q̄ mandat' de necessitate salutis est. iō dicit in futuro. diliges dñm deū tuum. Cetera hui⁹ sermonis bīta sunt sermone. clvij. p totū

Et nota q̄ alīq̄ exemplaria habēt in hoc loco adhuc vnū ꝓmonem de eadez vñica. xviij qui in oībꝫ cordat cū ꝓmōe. clvij. ideo huic opi non est insertus. quia superfluus.

Dominica xix.

Sermo. clx

Confide fili remittūtur tibi pec/cata tua Matth. ix. ⁊ legitur hodierna die p̄o euangelicali offi/cio. ¶ In summa euangelij duo innuūtur. Primo ꝓponit opationem nostre salutis. Secūdo subiūgit manifestationem diuine virtutis ibi. vt quid cogitatis mala. De primo dicit. In illo tpe. s. post ejectiōem demonū de obsessis in regiōe Gerase noz. tūc ascēdit in nauiculā ⁊ venit in ciuitatem suā sez capbarnaū. quā nō nascendo sed miracul' illustrādo fecit suā ibi offerebant ei paraliticū iacētez in lecto. vidēs fidē illoz̄ mittētiū siue offerētiū dixit paliticō Jesus. cōfide fili remittūt tibi pcta tua. Pro q̄ sciē dū. cōfidētia ē q̄drupler. Prima est p̄ua et malicioſa. s. cū q̄s peccat ꝓpter hoc q⁹ ꝓfidit de dei mīa. negās q̄ dei iusticiā. in eo q⁹ dñs nō punīēs statī pctōrez oīdit ei suā mīaz ꝓp quā debuit ip̄m honorare sz vult eū pctis suis deboneſtare. de q̄bus Eccs. viij. Qui nō p fert' cito ꝑ malos sn̄ia absq̄ vllo timore filij hoīm ꝓpetrāt mala. ñ ꝓsiderātes illō Aug. Nullū malū impunitū. Uñ talibꝫ ꝓsulit' Ec clesiastici. v. Fili ō ꝓpiciato pctō noli eē sine metu. neq̄ adjcias pctm̄ sup̄ pctō ⁊ ne dicas miſatio dñi magna ē. mīltitudīs pctōrū meoz miſebit'. mīa enīz ⁊ ira ab illo cito ꝓximāt. ⁊ in peccatorez respicit ira illi⁹. ac si diceret. licz est miſicors ꝓpter q̄ mali peccāt attñ nō derelinq̄t suā iusticiā p quaz peccatores puniat. q⁹ d. august. Nūq̄ stat dedec⁹ culpe sine decore iusticie. Nam esto q⁹ confequeris mīam quā tibi polliceris p maledictā fiduciā. nō tñ impune abibis. eo q⁹ scribit' Job. xxiij. Dei⁹ iultū abire ñ patit'. ⁊ Eccs. xij. cūcta q̄ fiūt adducz dñs ad iudiciū p omi errato siue bonū siue malū sit. De q̄ Job. xx. Luet q̄ fec̄ oīa nec tñ ꝓsumet'. iuxta mīltitudinē adinuētionū suaz sic sustinebit. s. in purgatorio si ñ hic punietur. Deutro. xxv. Pro mēsura pcti erit ⁊ plagaz modus. ⁊ Apoc. xviij. Quātū glificauit se ⁊ in delicijs fuit tñ date illi tormētū ⁊ luctū. Et hec fiducia dr merito malicioſa. q⁹ d. Bern̄. Est infidelis fiducia soli⁹ maledictiōis capax cū peccam⁹ in spe venie. tal' em̄ fiducia vertimus ꝓcept⁹ iudicatur. ad Ro. ij. An diuitias bonitatis dei et patiētie ⁊ longanimitatis ꝓtēnis. Ignoras q̄m benignitas dei ad pñiam te adducit. Tm aūt duriciā tuā ⁊ impenitēs cor tūc saurisas tibi irā in die ire ⁊ reuelationis iusti iudicij dei q̄ reddet vnicuiq̄ ſm opa ei⁹. ¶ Scōa fiducia ē fatua ⁊ p̄sumptuoſa. vt cum hō sperat se factuz q⁹ in soli⁹ dei ptāte ē positū. ⁊ cū sperat se factuz q⁹ vires suas excedit. ⁊ q̄d p se ⁊ ex se adimplere nō poterit. sic cū q⁹ peccat lati⁹. ⁊ p̄sumit se statuto tpe cōuersuz. De q̄ fiducia dr Eccī. xxix. Repmissio neq̄ssima mītos pdidit. fatuū ē ei cōfidere de finali pñia. cū scribit' Eccs. ix. Nescit hō finē suū. ⁊ aug. Maxima insania ē boiez ertū nosaz vitā ducētē in seipo mutabili carni et spūi ꝓfidere. in q̄ ꝓfidētia fatua pauci saluāt'. de q̄. ꝑs xv. Nō congregabo ꝓuēticula eoz de sanguinibꝫ. q⁹ exponēs. Bern̄. d. de sanguinibꝫ i. q̄ in pctis pdurāt ñ magnas mīltitudines talīū congregabo. nec ingētes acervos colligā ī regno meo. q⁹ oī scriptura canonica vnū tñ inuenies extrema illa pñia saluatū ī hora dñice passiōis. O q̄ fatuū ē ⁊ p̄sumptuoſuz ī extrema necitate sb vni⁹ hore momēto oīa ad

mentē reuocare ⁊ in ꝓfessiōe exprimere. Jō aug. in li. de pñia. ⁊ hēt in cano. de. pe. di. vij nullus. Nullꝰ expectet quisqꝫ peccare ñ pōt. nā nō necitas sz arbitrij libertas respicitur a deo gra sua coopāte. iuxta illud Aug. de spū ⁊ lra. Justificat̄ bō nō p liberā volūtatē sed p christi graz. nō qꝫ sine volūtate ⁊ arbitrio nro fiat. sz nō ē ex libero arbitrio causante sz tm̄ ꝓsentiēte. Jō Aug. Liberāt̄ boies a malo sola gra ⁊ pducūtur ad bonū: O qt sunt tales p̄sumptuosi de qbꝫ Eccs. viij. Sūt im̄ pij q ita securi sunt q̄ iustoꝝ facta habeāt. de bono fine sperātes ⁊ malā vitā ducētes. cū tñ sit in dubio vt scribit̄ Jobꝫ. ij. Quis scit si cōuertat̄ ⁊ ignoscat deꝰ. Idcirco tal̄ p̄sumptuosa fiducia ñ est habēda. eo qꝫ d. Gre. Timēdū est ne dū qs expectat miam inueniat iudiciū ⁊ iusticiā. ℣ Tercia fiducia ē vana ⁊ defectuosa. vt q̄ in trāsitoriis mūdi cōfidūt vt aliq̄ in sapiētia. De qbꝫ Aug. In soliloq̄o. Audiuim⁹ ⁊ vidim⁹ multos sua sapiētia celos ascēdisse. ⁊ alas i abissos perisse liē pbi qui sciuerūt cursū planetaꝝ. naturas creaturaꝝ. ō qꝫnūero fuit aristo. ō q̄ d. aug. sup illud ps. cxl. Absorpti sunt iūcti petre ui dices eoꝝ. vbi inqt Aristo. oim philosopho rū pbūs sedet in inferno vbi ē stridor dētiū ⁊ flet⁹ oculoꝝ. Jō tales sapiētes mūdi horta tur christ⁹ Lu. xi. Vide ne lumē qđ i te est tenebre sint. nā mltoties lumē sapie bui⁹ mundi pducit ad tenebras inferni. vt achitofel. ij. Re. xvij. Jō hortat̄ etiā nos dñs Hiere. ix. Hec d. dñs. Nō gl'iet̄ sapiēs in sapia sua Rōez d. apls. i. Cor. iij. Sapia bui⁹ mūdi stultitia ē apd deū. q̄ vana ē fiducia ipi⁹ confidētis in sua sapia. Jtē aliq̄ ꝓfidūt i sua potētia ⁊ oppримūt paupes. dicētes illud Sapiē. ij. Oprimam⁹ paupez iustū ⁊ ñ pcam⁹ vidue ⁊c. sequit̄. sit fortitudo nra lex iusticie. Circūueniam⁹ iustū qm̄ inutil̄ est nob ⁊ cōtrari⁹ est opibꝫ nris. Tal̄ fuit pilat⁹ Job. xix. dicēs. nescis q̄ ptātem hēo crucifigere te ⁊ ptātē hēo dimittere te. de talibꝫ Amos vi. Ve vobis q̄ opulēti estis in syō. ⁊ ꝓfiditis in monte samarie. i. in alta potentia. cum scribit̄ Eccī. x. Omnis potentat⁹ breuis vita. vtz de alexādro q̄ paradisum intrare voluit. ⁊ quid factū est. dat⁹ ē ei lapis qui añ̄ꝫ fuit cooptus terra ponderabat vltra omne pondus auri ⁊ argēti. cooptus vero terra fuit leuior pluma. ⁊ sic est potentia terrenoꝝ Jsaie. xxxv. Cōfidis super baculū arundineum cōfractū. Jtem aliqui cōfidunt in diuitiarū copia. cōtra qs scribit̄ Prouer. xi. Qui cōfidit in diuitijs suis corruet. fatu⁹ mercator est qui cōfidit in mercimonijs in via ꝓsti tutis dū nō sunt in domo. de qbꝫ Baruth. iij. Vbi sunt qui argentū thesaurisant ⁊ aurū in q̄ cōfidūt boies. ⁊ ñ est finis acq̄sitionis eoꝝ ⁊ subdit. exterminati sunt. ⁊ ad inferos descenderūt sq̄ nudi ⁊ inopes. ⁊ alij loco eorū exsurrexerūt Job. xxvij. Dues dū morit nihil secū afferet. Idcirco tal̄ fiducia merito est vana ⁊ defectuosa. q⁹ scribit̄ Ecclesiastes. i. Vidi cūcta q̄ fiūt sub sole. ⁊ ecce vniuersa vanitas ⁊ afflictio spūs. ⁊ si vniuersa quid tūc ꝓseq̄ñ. subdit ibidē. c. ij. Quid ꝓdest homini de vniuerso labore suo ⁊ afflictione spūs q̄ sub solo cruciat⁹ est. rñdet. Cūcti dies ei⁹ laboribꝫ doloribꝫ ⁊ erūnis pleni sūt nā oīs diuitie potētie ⁊ sapiētie bui⁹ mūdi tele aranearuꝝ cōpantur. De quibꝫ ysaie. lix. Nō est qui inuocet iusticiaz. neq̄ est q̄ iudicet vere sed cōfidūt in nihilo ⁊ telas aranee texuerūt. ⁊ tele eoꝝ nō erūt in vestimētū. nec operientur operibꝫ suis. opa eoꝝ opa inutilia. ⁊ opus iniquitatis in manibꝫ eorum ℣ Quarta fiducia est falsa ⁊ mēdacios a cuiꝫs sperat quod futurū nō est. s. lōga vita quā qs sibi blandit̄ dicens. Adhuc iuuenis es. longo tempe babes viuere. vtere bonis ⁊ iocundis in tpe iuuētutis. De quibꝫ Sap. ij. Nō pretereat nos flos temporis. coronem⁹ nos rosis anteq̄ marcescant. nullum pratum hꝫ qđ nō pertranseat luxuria nostra. nemo nr̄m exors sit luxurie nostre. vbiq̄ relinquamus signa leticie. quasi diceret. ⁊ in senectute cōuertamur. talibꝫ dicit dominus. hieremi. vij Nolite confidere in verbis mendacij. ⁊ seq̄tur. Ecce vos confiditis vobis in sermonibꝫ mendacij que non ꝓdesse nobis. nam qui ꝓfidūt se diu viuere ⁊ in hac fiducia licenti⁹ peccāt spez suaz ponere dicunt̄ in mendacio q⁹ inter mille boies vn⁹ nō tam diu viuit q̄ diu se viuere posse sperat. de hac fiducia dicitur Sap. v. Spes impij quasi lanugo est q̄ a vento tollit̄. ⁊ tanq̄ spuma gracil̄ q̄ a procella dispergitur. ⁊ tanq̄ fumus qui a vento

diffusus ē. ⁊ tanꝯ memoria hospitis vni⁹ diei ꝓtereūtis. sic ēm illa q̄ttuor sunt vana ⁊ inutilia ⁊ vanioza eē nō pñt. ⁊ velociter euanescūt. sic illa fiducia de lōga vita Isai. xxx. Dū nō sperat veniet ꝓtritio ei⁹. ⁊. i. thes. v. Cū dixerīt pax ⁊ securitas tē repētin⁹ eis superueniet interit⁹. ꝓpter qđ hortat nos Aug. d. Nemo de corde suo ꝑsuma t. nēo de suis viribꝫ ꝓfidat. qz nemo securꝰ in hac vita. q̄ tota tēptatio nominat. Nā hō in hac vita est sic in domo aliena. Jō Bern. Nō est ꝓfidētie sed pfidie in seipo ꝓfidere. q̄lē ꝓfidētiam habuit dines ille cui⁹ ager fructꝰ vberes attulit. ⁊ dixit aīe sue. Anima mea hēs m̄lta bona reposita ⁊c. dictū est ei. stulte hac nocte repetent aīam tuā a te. q̄ aūt parasti cuius erūt. Et sic ꝓtinget oīb⁹ q̄ fiduciā suā in bis mēdacijs ponūt. Unde q̄dꝫ Aug. O insensati filij hoīm q̄diu dicitis cras cras. cotidiana voce deū de cipe cupiētes. q̄re nō mō. ⁊ q̄re non statim. an nescitis ⁊ nō intelligitis quia cras nihil estis vel cras min⁹ q̄ hodie potestis. iuxta illud Gre. Qui hodie apt⁹ nō est. cras min⁹ apt⁹ erit. nā q̄ veniā spopondit penitēti. peccāti die crastinū non promisit. Jō Prouer. xij. Qui ꝓfidit in cogitatiōib⁹ suis impie agit Has q̄ttuor fiducias immittit angel⁹ satbane cordib⁹ stultoꝝ cui⁹ immissioni ꝓsentire nō debem⁹ sz diuine inspirationi. Prouer. iij. Habe fiduciā in dño ex toto corde tuo. ⁊ ne innitaris prudentie tue. Rō Isa. lvij. Qui habet fiduciā mei hereditabit terrā. ℟ Quīta fiducia est sancta ⁊ tuosa. cū hō oēs priores abicit ⁊ ꝓtēnit. ⁊ in solo deo fiduciaz ponit. de q̄ dr in ps. ij. Beati oēs q̄ ꝓfidūt in dño. Rō qz sperātes in eū sua fiducia nō fraudant. de q̄bꝫ ps. xxxvi. Spera in eo ⁊ ipe faciet Eccī. ij. Respicite filij natiōes hoīm. et scitote qz null⁹ sperauit in dño ⁊ confusus est. Quis ēm permānit in mandatis ei⁹ ⁊ derelict⁹ est. Hinc iob. iiij. Recordare obsecro te q̄s unq̄ innocēs periit aut q̄n recti deleti sunt. nā quāto fiducia talis in deū est fortior ⁊ audatior tāto securi⁹ ⁊ abūdātius q̄s impetrabit q̄d sperat. de q̄ Bern. Tāta est abūdātia pietatis vt q̄ttū sinū fiducie expādere possum⁹ tantū accepturi erim⁹. Jō Hiere. xvij. Benedict⁹ vir q̄ confidit in dño ⁊ erit dñs fiducia eius. Pro quo sciendū. cōfidere debem⁹ in deo in q̄ttuor. Primo in tpali ꝓuisione. Secūdo de pcto⁹ remissione. tercio de tēptatōnū erep tione. q̄rto de bonoꝝ remūeratione. Diri prio bēe debem⁹ fiduciā in deo de tpali sustētatione. de q̄ ps. liij. Jacta cogitatum tuū in dño ⁊ ipe te enutriet. ⁊ Hiere. xvij. Qui cōfidit in dño erit tanꝯ lignū q̄d trāsplantat sup aq̄s q̄d ad humorez mittit radices suas ⁊ nō timebit cū venerit est⁹. Sicut ēm ex aquis lignū trahit humorē. sic de⁹ administrat victū ⁊ amictū vniuers. Jō scribit. i. Petri v. Omnē solicitudinē vram ꝓiciētes in eū nā ipi cura est de vobis. Ipe est q̄ dic matt. vi. nolite soliciti esse ⁊c. sequtur. cōsiderate lilia agri ⁊c. Istam fiduciā ꝓuidētie debem⁹ cape ex trib⁹. Prio ex paterna ꝓditiōe. ad pkem ēm ptinet ꝓuidere filijs suis sic dixit discipul⁹ suis Matt. vi. Scit ēm pr̄ester qz bis omnib⁹ indigetis. ⁊ Lu. xi. Si ḡ vos cū sitis mali nostis bona data dare filijs vestrꝫ quanto magis pater vester. ⁊c. et psalmo. cij Quomodo miserebitur pater filioꝝ. mist⁹ est dominus timentib⁹ se. Secō fiduciā prouidentie debem⁹ recipe ex priori euentione. quia deus prius sustentauit in se cōfidentes vt legit. iij. Reg. xvij. quez pauit p corui⁹ qui attulit ei panes ⁊ carnes circa torrentez Carith. ⁊ torrēte exiccato sustentauit eū dominus p mulierē in sarepta sidonioꝝ dicēs Precepi ēm mulieri vidue vt pascat te. vbi ydria farine nō defecit nec lecbitus olei. sic similiter. pauit filios israel Exodi. xvi. defficiente farina de egipto dedit eis mānā de celo de q̄ Sap. xvi. Angelorꝝ esca nutriuisti populum tuū. Tercio fiduciam ꝓuidētie debemus recipe ex liberalitatis dispēsatiōe. quia nō solū rōnalibus sed etiā irratōnalib⁹ animalibus ꝓuidet. Matt. vi. Respicite volatilia celi qño nō serunt neq̄ metunt neq̄ congregāt in horrea sz pater vester celestis pascit illa. nōne vos magis pluris estis illi. Ista fiducia tollit diffidētiam superfluę pusiōis et solicitudinis. cū dicit p psal. cxliij. Aperis tu manū tuam ⁊c. ⁊ ps. cxxxv. Qui dat escam omni carni. Ipe ēm est de quo. i. Regum. ij. Dñs pauperē facit ⁊ ditat. Ideo Prouer. xi. Qui ꝓfidit in diuitijs suis corruet scz in defectū pauptatis ex diuīa pmissiōe. ⁊ ꝑm Ambro. Dedec⁹ est hōi curare de cibo q̄ militat

dei regno. ⁊ Raban⁹. Nimia solicitudo cupiditatis facit vt caream⁹ necessarijs. ¶ Secũdo debem⁹ confidere in dño fiducia veme ꝺ pctõꝝ ẽmissiõe. de q̃ sbdit ĩ textu. Cõfide fili remittũt tibi peccata tua. Istã fiduciam debem⁹ recipe ex tribꝰ. Prio ex dñi incarnatiõe. qz ꝺ. aug. de vbis dñi. Qui fecit hominẽ fact⁹ est hõ ne periret qꝺ fec. nã ꝓpter pctõres incarnat⁹ ẽ. de q̃. i. Thimo. i. Christus venit in hũc mũdũ pctõres saluos facere ⁊ Matt. ix. Nõ veni vocare iustos sz pec/catores. Et hoc dz esse nob magñ cã fiducie venie. qz ẽm aug. Si boies pire voluisset de cel' ad terrã ñ descẽdisset. ⁊ Lu. ix. Filiꝰ hominis ñ venit aĩas ꝓdere sz saluare. Secundo istã fiduciã venie debemus recipe ex innata mĩkatiõe. de q̃ Gze. Deꝰ cuiꝰ ꝓpriũ est misereri sp ⁊ pcere. de q̃ ꝺ. Matt. ix. Miam volo ⁊ ñ sacrificiũ. nã ẽm Aug. ꝓnior est ad miserãdũ ⁊ ad dãdũ q̃ nos ad recipiẽdũ. Tercio fiduciã venie debem⁹ recipe ex pactẽti expectatiõe. de q̃ Isa. xxx. ꝓterea expectat dominꝰ vt mĩkeat vñ. Jõ hortat nos aplus. ad hebze. iiij. Adeam⁹ cũ fiducia ad thronuz gr̃e ei⁹. Hãc fiduciã nõ bñt desperantes vt Chayn Genñ. iiij. Maior est iniq̃tas mea q̃ vt veniã merear. de q̃ Genñ. Vẽtris chayn. maior ẽ dei miã q̃ q̃ nr̃a mĩkia. Ideo tales sunt maledicti Eccĩ. ij. Ue dissolutis corde q̃ ñ credũt deo. iõ non ꝓtegent ab eo. Nã ꝺ. aug. sup Job. Solũ desperatiõis crimen mederi nõ ꝓt. ⁊ Ambro. Nõ põt agere penitẽtiã q̃ nõ sperat indulgẽtiã. Quaꝓpter hortat nos bernñ. ꝺ. Corrige teipm ⁊ spera in dulgẽtiã. nulla ẽ culpa q̃ nõ bẽt veniã. ¶ Tercio debem⁹ bre in deo fiduciã de tẽptationũ ereptione. dẽ q̃. ps. xc. In me speravit liberabo eũ. ⁊c. ⁊ itez ibidẽ. clamavit ad me ⁊ ego exaudiã eũ cũ ipo ⁊c. Hãc fiduciã ẽbre m⁹ cape ex tribꝰ. prio ex bostiũ depssiõe. Joha. xvi. Cõfidite qm̃ ego vici mũdũ. ⁊ nõ solũ mũdũ vicit sed etiã diabolũ Job. xij. Nũc ꝓceps hui⁹ mũdi ej̃cietꝫ foras. ita q̃ dicit. Hiero. Debil' est bostis ñ ꝓt vincere nisi volentẽ. Scõo ex adiutorij diuini ꝓmissione. de q̃ ad Hebze. xiij. Ipe dixit. ñ te deserã neq̃ derelinquã. naz celũ ⁊ terra trãsibũt vba mea ñ trãsibũt. Lu. xxi. Jõ ꝓfideter cuz ps. cxvij. dicam⁹. dñs mihi adiutor. ñ timebo q̃d faciat mihi hõ. Tercio illã fiduciam debemus recipe ex diuse bõitatis dispositione. Nam tãta est dei bonitas q̃ mẽsurat põd⁹ tribulatiõis ẽm vires vnuscuiusq̃ homis. de q̃. i. Corin. xv. Fidel' deꝰ q̃ nõ patiet' vos tẽptari sup̃ id qꝺ potestis. sz faciet etiã cũ tẽptatione, puentum vt possitis sustinere. ¶ Quarto debem⁹ cõfidere in dño in fiducia glie de oĩm bonoꝝ remũeratiõe. de q̃ Ixbze. x. Nolite amittere ꝓfidẽtiaz vrã q̃ magnã hz remũeratiõez. de q̃ Sap̃. iij. Qui ꝓfidũt in illo intelligẽt veritatẽ sz illaz. de q̃ Joh. iiij. Ego sum via vita ⁊ vita. via in exilio veritas in ꝓmisso. vita ĩ ꝓmio. Hãc fiduciã glie debem⁹ recipe ex tribus. Prio ex cõuẽtiõe. nam cõuenit nos pro denario diurno. Matt. xx. Cõuẽtiõe facta ex denario diurno ⁊c. Quia dicit Sap̃. iij. Bonoꝝ laboruz gloriosus est fructꝰ. Scõo ex ꝓphetica promissione. de qua ps. lxxxiij. Gratiaz ⁊ gliam dabit dñs. ⁊ Isaie. lxiij. Oculus non vidit ⁊c. expectantibꝰ. Tercio fiduciã glie debem⁹ recipe ex christi passiõe. de q̃ Hebze. x. Habem⁹ fiduciã in introitu sanctoꝝ in sanguine christi. Dic nã q̃ gre. Premiũ vtutis erit ipe q̃ dedit vtutẽ. Idcirco nõ in nr̃is meritis sz in meritis passiõis iesu christi debem⁹ cõfidere vt possim⁹ saluari. De quo Bernñ. super cãtica. Dñe scio me neq̃q̃ posse pervenire ad te nisi adiutus a te. ¶ Nota vt nr̃a ꝓfidẽtia in deũ bita ñ frustret' ad hoc requrunt' septẽ. Prio requrit' vt bẽam⁹ puritatẽ cõscie. naz citat⁹ ad iudiciũ nõ vadit cũ fiducia si sentit se iniustũ. sz si iustũ se sentit vadit secur⁹. i. Job. iij. Si cor nr̃m nõ repbẽderit nos fiduciã bẽm⁹ ad deũ. de q̃ Genñ. Nihil ita timiduz facit aĩm hĩ repbensibil' cõscia. sz cõscia pura cãt securitatẽ. Sap̃. xvij. cuz sit esñ timida neq̃cia data ẽ in oĩm ꝓdẽnationez Scõo aspitatẽ pñie. si. n. laborantes ociose stetissent ĩ vineã missi ñ secure postularẽt pciũ Matt. xx. Voca operarios ⁊c. nã opãtibꝰ dat' ꝓmiũ. ij. thes. iij. Si dns ñ vult opari nec mãducet. ps. cxxvij. Labores manuũ tuaruꝫ ⁊c. mgr̃ in iij. di. xxvi. c. i. d. Spes ẽ certa expectatio future bẽtudis, pueniẽs ex dei gra ⁊ meritis pcedẽtibꝰ. naz sine meritis spare nõ est spes sed ꝓsumptio ideo. ps. xxxvi. Spera in dño ⁊ fac boni. Grego. Cũ opꝰ pficit' ꝓmij fiducia

creſcit. Tercio vt fiducia nr̃a non ſit fruſtra
hr̃e dr̃m? pietatẽ elemoſine. naz aduenīente
dño dr̃o ñ inueñt hoſpitr̃ apd̄ te. qd faciet cũ
veneꝛ ad eũ. d. n. Crik. ſup mat. qd a do ſci
pies cũ do nihil ddiſti. ſz d. tibi. eſurini 7 nõ
de. m. mã. bo. erã 7 ñ col. me. ite ma. ĩ ig. e. iõ
hortat nos ſaluatoꝛ lu. vi. Date 7 dabit vo/
bis. nã domũ elemoſine opabit fiducia glie.
Thobie. iiij. Fiducia magna erit coꝛã sũmo
deo elemoſina. Quarto debem? hr̃e charita
tẽ benuolẽtie. nã hõ pfidit de amico ñ de ini
mico. Jõ. i. Job. iiij. In hoc pfecta eſt chari
tas dei nobiſcũ vt fiduciã hr̃eamus. Grego.
Qui plus diligit plus pſumit. Eſt em̃ natu/
rale qp aĩalia q̃ abũdãt ĩ caloꝛe ſunt audacia
vt canes 7 leones. ſz aĩalia frigida ſunt pau
da vt lepoꝛes 7 catti. 7 phũs in etbicis. Be
nes puſillanimes ſunt 7 male ſpei. ecõuerſo
vo iuuenes ſunt magnanimes 7 bone ſpei, pp
ter caloꝛẽ. 7 ſic hñtes charitatiſ caloꝛẽ mag
na pñt de deo pfidere vt maria 7 martha pfi
ſe ſunt de ſuſcitatiõe lazari Job. xi. Dñe ec/
ce quẽ amas infirmat. Naz ſine charitate ñ
eſt habẽda fiducia glie. vñ ambꝛo. Sic̃ ſine
via null? puenit q̃ tẽdit ſic nec ſine charita/
te. Berñ. Charitas audet magñ petere 7 ad
deũ ſuã fiduciã eleuare. Quãto dr̃m? hr̃e ti
miditatẽ reuerẽtie. nã ciuitas q̃ ſp rebell' eſt
dño 7 ñ timuit eũ nec obediuit ei. ñ pt hr̃e fi/
duciã alicui? bonoꝛis ſiue doni. ſic illi q̃ non
ſunt timẽtes deũ. qꝛ ſcribit' puer. xviij. In ti
moꝛe dñi fiducia foꝛtitudinis. et ps. cxliij.
Volũtatẽ timẽtium ſe faciet 7c. Jõ hortañ
Eccl. ij. Qui timetis dñm ſperate in illũ. et
in oblectatiõem veniet vob̃ mia. Sexto deb
m? hr̃e ſtudioſitatẽ doctrine. nã ſcolariſ q̃ ne
ſcit doctrinã mgri nõ hz fiduciã eũ accedẽdi
iõ docẽm. Prouer. xxij. Appone coꝛ tuũ ad
doctrinã meã. 7 ſeq̃. vt ſit ĩ dño fiducia tua
dic̃ ei ſaluatoꝛ Luc. ix. Qui me erubuerit et
meos ſmões hũc fili? hois erubeſcet. Sep/
timo hr̃e debem? firmitatẽ pſeuerãtie. nã mi
les q̃ nõ fugit de p̃lio ſi firmiter ſtetit fiducia
liter ad dñm redit. 7 ſic hõ pſeuerãs in bono
Ad qõ hortañ. i. Job. ij. Vanete ĩ eo vt cũ
apparuerit hr̃eam? fiduciã. 7 ñ cõfundañ ab
eo in aduẽtu ei?. nã ſcribit' Lu. ix. Nẽo mit/
tens manũ ſuã 7c. ſed qui pſeuerauerit vſq̃
in finẽ hic ſalu? erit Mat. x. 7. xxiij. Jõ gre.
Incaſſum bonũ agit' ſi añ terminũ vite d̄hab'

De eadem dominica.

Sermo. clxi.

Quid cogitatis mala in coꝛdibꝰ ve/
ſtris. Matt. ix. Iſta ẽ ſecũ/
da ps p̃cipal' iſti? euãgelij in q̃ in
nuit' maniſeſtatõ diuĩe ꝛ tutis. nam nr̃a gni/
tio oꝛtuz hz a ſenſu. ad ro. i. Inuiſibilia dei p
ea q̃ facta ſunt ĩtellecta ſpiciũtur. 7 ſic xps
in eo qꝛ ppalauit coꝛdiales cogitatiões mani/
feſtauit diuinã ꝛtutẽ qꝛ ptinet ad dm cogno
ſcere cogitatiões. i. reg. xvi. Hõ videt ea q̃
parẽt de? añ intueꝛ coꝛ Jõ ad oñdẽdũ ſe ve/
rũ deũ arguebat coꝛdiũ cogitatiões dicens.
vt qd cogitatis mala in coꝛdibꝰ vr̃is. dic̃ nã
qz Hiero. ad demetriadẽ ꝛginẽ. Eſt tutiſſi/
mũ atz pfectũ vt anim? aſſueſcat diſcernere
cogitatiões ſuas. vt bonas alat. malas occi/
dat. qꝛ fons boni cogitatõ bona. fons mali co
gitatio mala. Notãdũ ſm Ruptuz holgot
ſup libꝝ Sapie. Cogitatiões ſunt mltipli/
ces. p̃ie ſũt ociose 7 neglecte q̃ doꝛmiẽte ra/
tiõe p̃ter intẽtiõez nr̃az in coꝛde diuerſ' ima
ginationibꝰ volutãt'. de q̃. ps. xciij. Dñs ſcit
cogitatiões hoĩm qñ vane ſũt. Iſte ſunt ab
ijciẽde. nec in eis diu ẽ moꝛãdũ. qꝛ d. Berñ.
Tã facile eſt eas reijcere ſic̃ recipe in aĩa. et
ſũt ẽpellẽde. p̃cio qꝛ iutilef. yſa. lix. Cogitati/
ones eoꝛ cogitatiões inutiles. Sc̃do ſũt re
pellẽde qꝛ cãnt pditiõz tpis. qꝛ d. Caſſiodo.
ſuper illud. ps. xxxix. Et coꝛ meum dereliq̃t
me. Quocunq̃z tempoꝛe non noueriſte de
deo cogitaſſe illud tempus cogitate pdidiſſe
Tercio ſi hõ moꝛat' in eis trãſferũt ad tur/
pia. vñ berñ. Dũ ociosa tanq̃z mima ñ ſper/
nimus interdum labimur ad turpia et inho
neſta. Ideo hortatur nos Hieronim?. Nũ
q̃z vagis cogitationibus pateas que ſi in a/
nimo ſederint dominabuntur tui 7 adducẽt
te ad delictum maximũ. diabolus enim in ex
pugnatione anime vtitur duplicibus inſtru
mentis. ſcz paruis 7 magnis. ppendit nãq̃z
qꝛ groſſam ſuggeſtionẽ nõ recipes. Jõ ſicut
puul? latrũcul? p feneſtrã mittit' vt maioꝛi/
bus latroĩbꝰ ſeras apiat. ita diabol? puas co
gitatões imittit. 7 ſi ille p negligẽtiã admit/
tũt trabũt ñ tẽ ad malũ p̃ſenſũ. iõ ille dꝛ bea

tus q̄ statī dō incipit cogitare turpia inf̄icit cogitat⁹. ps. cxxxvi. Btūs q̄ tenebit. ⁊ alli. par. l. ad pe. Q Scōe cogitatiōes sunt criminose ⁊ infecte. i. q̄n sūt de his q̄ in se sunt pctā mortalia. De his d. hugo ē distinguēdū. q̄ fiūt mltis modis. Prīo sine oī delectatiōe. q̄ vēt⁹ flās ⁊ sine ꝓsensu ⁊ sic nullus cauſant dānū. hz p resistētiā hō meret. De q̄ gre. in moza. Tūc ad summā pfectiōez ptinḡim⁹ cū cogitatiō es supfluas a mēte resecam⁹. q̄ fm Isido. de sum. bo. Nō est nr̄i arbitrij cogitatiōis p̄ue suggestiōnē p̄uenire. hz diaboli ē malū suggerere. nr̄m ñ consentire. Secūdo tales p̄uenīūt vsq̄ ad delectatiōez sine ꝓsensu. ⁊ sic est venīale. de q̄ hugo. Cogitatio mentē ñ polluit. hz si delectatio cōsciam corrūpit fac̄ pctm̄ mortale. Tercio tales cogitatōes p̄uenīūt ad ꝓsēsuz. vnō mō q̄ vult in delectatōne voluptari licz ñ vult ī op⁹ p̄cedere. ⁊ sic ē mortale. maxīe in pctis carnalib⁹. fm Aug. q̄ sponte cōtra rationem admittit quod scōm rationem expellere debet attam̄ d. hug. de archa noe. q̄ tal⁹ ꝓsensus ē duplex. aut subit⁹ sine ꝑliberatiōe ⁊ a sola surreptiōe ⁊ a prīo motu. ⁊ tal⁹ surreptio ē venīale pctm̄. Alius ꝓsensus est ex delectatiōe motuū ⁊ deliberatiōe. ⁊ sic ē mortale. ⁊ aggrauatur cū intēdit in op⁹ de tl̄i scribit Sap. i. p̄uerse cogitatiōes sepant a deo. ⁊ mltiplices sūt fm mltiplicitatē vicioꝝ. Aliq̄ rācoroſe vt cogitatō saul q̄ cogitaunt dauid tradere in man⁹ philistinoꝝ. i. Reg. xix. ⁊ cogitatō filioꝝ iacob ꝯ frem ioseph Genē. xxxvij. q̄ cū vidissent eū cogitauerūt eū occidere. isti fuerūt homicide mētales Aug. Gladiū ñ eduxisti ⁊ primū occidisti. Itez aliq̄ sunt ambicioſe ista cogitatō intrauit ī apl̄os. Lu. xxij. Facta ē ꝓtētio inter eos q̄s eoꝝ videret̄ maior dic̄. ¶ Petr⁹ blesen. Ambitō ē q̄dā simia caritatis caritas patiēs ē p ēmis. ambitō patit̄ oia p cauc̄. charitas benigna ē paupib⁹. ambitō diuitib⁹. charitas oia suffert. p veritate. ambitio p vanitate oia credit oia sperat. sed lōge dissimili mō hec ad gl̄iā hui⁹ vite. hz illa scz charitas ad gl̄iā sine fine. Isti scz ambicioſi in vigilijs in picul⁹ maris ac latronū. in mortib⁹ freq̄nter sunt martires scī in curijs dominoꝝ. Isti vo in charitate p mltas tribulatiōes intrāt ī regnū celoꝝ. Ista cogitatō ambitiosa ex āgelo fec̄ diabolū. put ambitio capit p desiderio vane gl̄ie. Itez aliq̄ sunt auare ⁊ cupide cogitatiōes. Unde aug. Res quā desideras muscipula est. tenes obolū teneris a diabolo. ꝓsito etiā q̄ solū intentiōem ipsoliādi habeas ⁊ nō ꝓsequeris. De quo hiero. ⁊ habet̄ in cano. xliij. q. vi. fur. Nō em̄ quod furto ablatū est sed mens furātis attendit̄. R Itē alique sunt voluptuose. i. de volupte carnis. de q̄bꝫ Genē. viij. Sensus ⁊ cogitatō būani cordis in maluz ꝓna sunt ab adolescentia sua. i. ex quo corrupta sūt in primis parētib⁹. certe modicuz meliorata est in suis posteris. Albertus tractatu ij. libri. ij. de cauſ ꝓprietatū elementoꝝ. c. ij. dic̄. Si sup carbonē cādele extincte nō tñ omnino mortificate quin aliq̄s ignis remaneat sup̄ ꝓiect̄ tenuis puluis sulpburis reaccēdit̄. sic moraliter quātumcūq̄ homo in se flāmas voluptatis extīxerit. sp tñ manet ignis culus nō mortificat⁹. hoc est fomes carnalis ꝓcupiscētie. qui totaliter in vita extingui ñ pōt. iō summopere cauēdū est ne supza ꝓiciat̄ tenuis puluis sulpburis. Sulpbur calidū fetiduz ⁊ tenax est. ⁊ designat luxuriā. ⁊ puluis tenuis huius sulpburis est cogitatio morosa de circūstantijs ⁊ delectationib⁹. ideo cauendum est vnicuiq̄ penitenti. ne de eisdē cogitationes recordatiuas admittat. q̄ fm Aug. i. epla ad demetriadē vginē. Quidq̄d pudz dicere. pudeat ⁊ cogitare. eo q̄ dic̄. Gen. xxxv. moraliuz. Sepe mēs ita in recordatiōe culpe erudit̄ vt ad ꝓpetratiōem illi⁹ lōge grauiq̄ q̄ prius capta fuit vrgeat̄. Iō Deutro. xv. Caue ne forte surrepat tibi impia cogitatio. attñ surreptio adhuc nihil est sed mora. Hiere. iiij. Usq̄quo morabunt̄ in te cogitatōes nocie. Ubi gre. xxvij. mora. Nō repbendit cur ve nīūt sz cur morant̄. naz in bono corde q̄nq̄ veniūt cogitatiōes illicite. hz morari ꝓhibent̄. Ideo Hiero. ad eustochiū. Dū parvuus est bostis interfice eū S Et Isai. i. Auferte malū cogitationū vr̄aꝝ ab oculis meis. ⁊ hoc mltis de cauſ. prīo q̄z cor inquināt q̄ nobili⁹ i hoie. q̄z deus hītat in eo. i. Reg. vij. ꝑpate cordia vr̄a dño. ⁊ puer. xxiij. Prebe fili mi cor tuū mihi. Hinc ē q̄ dato q̄ in mal⁹ cogitatiōibus nullū sit pctm̄. tamē ꝓpter nobilitatem cordis dedignari deberet

homo cor suū sedis cogitatiōibꝫ deturpare. exemplo illi⁹ gentil Senece q̄ dic. Si scirē deos igscituros ⁊c. Nō ꝑsideras ꝓpba petit in ps. l. Cor mūdū crea i me de⁹. Scdo qr catbenā infernalē parāt. de qua greg. Ex cogitatōe nascit delectacio. ex delectatōe affectō. ex affectōe ꝑsensus. ex ꝑsensu opatō. ex opatōne ꝑsuetudo. ex ꝑsuetudie despatio. ex despatōe defensio. ex defensiōe gl'ia. ex gloriatione eterna damnatō Ecce ẽztū malū induc cunt cogitatōes male. Hiero. Ꝑcius est in corde ꝙ meditatōz peccare ẽz ꝙ ꝑcipitatōz i ope. Tercio qr domiciliū diaboli ꝑpāt. ꝙ nō ap'ls Eph. iiij. Nolite locū dare diabolo. locus enī diabolo dat ꝙ sedas cogitatōes ⁊ imūdas. in qbꝫ ipse imūd⁹ spūs delectat ⁊ ꝙ eas sibi hō obligat. Tñ Gre. in mor. Licet reprobꝫ mētes ñ sp diabolū sequūt in ope valō tñ illi se obligāt i cogitatōe Sic ecōtra ꝙ bonas cogitatiōes ꝑpat loc⁹ in corde nro Juxta illō. i. Re. ij. Ipsi ꝑpank cogitatōes glo. bone. Quarto qr male cogitatiōes cum mal' delectatōibꝫ faciūt i hoīe ifernū. nā vbi est diabol⁹ ibi infern⁹. sic ecōtra vbi ē deus ibi est celū. qr igit diabolus hz domiciliū in corde polluto mal' cogitatōibꝫ sic dictū ē. ergo quodām mō facit ibi infernū. qr sic in iferno est ignis. sic in corde tali ē ignis ardentis ꝙcupie. fetor luxurie. vmis remordēt ꝙscie. tenebre obscurate itelligētie. Tñ ps. lxviij Obscurent oculi eor ne videāt. Sic ē enī stercus byrūdinis excecauit oculos Thobie sic stercus diaboli malaꝫ cogitationū oculos cordis excecat ne videāt lucē boni. qr lux grē spūssctī aufertur ꝙ malas cogitatōes. Ide q Bern. Sicut repellere a se spūsctūm nō est in voto cogitantis. fit tñ ex culpa negligētis Sap. i. Spūssctūs discipline effugiet fictū et aufert se a cogitatiōibꝫ q̄ sūt sine intellectu Quartū malū est ꝙ male cogitatōes hoiem grā dei priuāt. Tñ postq̄ dyabolus misit in cor inde vt traderz deū ꝙdidit oēz grāz irrecupabiliter. sic et alij pctōres ẽz ꝙ plēs ec̄ irrecupabil'r ꝓpt malas cogitatōes ꝙdūt grām nam multi brēnt a deo ipūales grās duotōnis ⁊ dīne dulcedinis in orōne ⁊ meditatōe q̄s ꝙdunt q̄nq̄ ꝙ malas cogitatōes. Eccl. x Fusce morientes ꝙdūt suauitatē vnguēti. Fusce sunt cogitatōnes volatiles ⁊ vage q̄ tūc sunt morientes. q̄n ad instar cadaueꝛ mor tui putrescūt in corde. et iste muscę ꝙdūt suauitatē vnguenti. i. omīs deuotiōis ⁊ grē. qr deuotio ꝙ spūsan. vncta ē. ¶ De tali ꝙ ditōne hꝫ exemplū in vitaspatꝝ de q̄dā bere mita q̄ omī die pascebat cibo celesti. cui invidēs diabol⁹ tēptauit eū nepbādz ⁊ turpibꝫ cogitatōibꝫ in qbꝫ delectat⁹ ē. hic g̃ cuz posset orōnes more solito cibū quesuisset ad vespera ingressus locū in q̄ refici ꝙsueuerat. inuenit panē muscidū mēse suppositū. ex q̄ refect⁹ nichil emēdare curauit de bis q̄ versebāt i cor de: necꝫ ꝓpriū dānuz sensit. interea cū grauiam libidinis incēdio stimulat⁹ et inflāmat⁹ turpi ꝙscia reuerti ad seculū cogitabat. illa die cobibuit se ⁊ solitas orōes ꝙsolut. Jtez ingressus vt cibū sumeret inuenit panē mē se suppositū: sz sordidiorē. tristz effect⁹ ē. attn cibo isto refect⁹ p⁹ die terciū triplicatz cepit vrgeri stimulis ⁊ vagis oculi captiuus mēte videbat sibi accubentis mulierz imago. ⁊ illam amplecti. ingressus ad vesperam q̄siuit cibū quē inuenit sub mēsa sordidissimū quasi a muribꝫ ⁊ canibꝫ corrosuz. tūc vt vidit ingemuit ⁊ lacrias fudit intelligēs suis mal' cogitatōibꝫ demeruisse ⁊ ad priorē deuotōz nunq̄ puenit ¶ Sz. d. vñ hñt ortū male cogitatōes. Rñdet q̄ntū ad primeuā originez oīs male cogitatōes ortū habuerūt a diabolo. qđ sic ꝓz. cū enī prim⁹ hō condit⁹ in statu innocētie nil ꝺ malis cogitatōibꝫ sciret. vēit diabolus in specie serpētis ⁊ suasit mulieri ⁊ mulier viro. ⁊ sic ad suggestiōz diaboli ortuz habuerūt male cogitatōes. ⁊ eodē mō ⁊ ordine q̄ ibi suggesserūt adhuc in nobis suggerit Tñ Fmaug. Suggestio fit ex ꝙntz i nob ē ꝑm⁹ motus ex fomite. comestio ꝺo mulieris ē delectatio. sz ꝓmestio viri est ꝙsensus. ꝙ hec ei tria. scilz suggestionē: delectatiōez ⁊ ꝙsensuz hō in temptatōem ducit. qr tēptatio ꝙ suggestionē q̄ in cogitatōe ꝙsistit incboat. ꝙ delectationem cogitatio ꝓgreditur. ⁊ ꝙ ꝙsensum ꝙsummat. Sz. d. ḡre hō ꝓnior sit ad cogitādum malū ẽz bonū. hꝫ ꝑñt assignati tres cause. Prīa est ex nature corrptōe in prīo pente. ⁊ ad illud facit qđ dr Sap. ix. Corp⁹ qđ corrūpit aggrauat aiam. ⁊ terrena bitatō ꝺ/primit sensum multa cogitantez. Tñ vnus equus plus trabit deorsum ẽz decē sursum.

¶

sic fomes q̄ mouet ad malum sp̄ intra nos ē ergo, pni sum⁹ ad malū. Scōa cā qr incitās nos ad malū est pñs. delectabile eiz app̄ben sum p̄ sensū q̄ ncītate mouet ꝯcupīam. sz incitās nos ad bonū ē absens ⁊ mltū distās scz beatitudo q̄ est fons oīm ꝟtutuz. Tercia cā qr malū possum⁹ facere p̄ nos: sz bonū nō possum⁹ sin̄ grā. Osee. xiij. ꝓditio tua ex te is rael tātūmodo in me auxiliū tuū. iō Gre. in v. mor. Sūmo studio cogitatões male sunt amputāde. X Sz. d. q̄b cautel' dz se q̄s a malis cogitatōib⁹ p̄munire Rñdet. primū est timor dñi. vicz vt hō imaginet' sp̄ deum pñtem ee ⁊ videre secreta cordis. multa enī pctā opis cauent' p̄ timorē hoīm ne hoīb⁹ innotescāt. mlto magz p̄ deū qui oīa videt puer. xv. Per timorē dñi declīat ois a malo. ⁊ Eccī. i. Timor dñi expellit pctm̄. Secundū est q̄ deprimēdi sunt occli. de q̄ Gre. Ut mens sit mūda a cogitatōne deprimēdi sunt occli q̄i raptores ad culpā. oculi enī sunt prima tela libidis. nā aspect⁹ mētē et cor vulnerat. Treñ. iij. Oculꝰ me⁹ depdat⁹ ē aīam meā. Ideo docem̄ Eccī. ir. Auerte faciē tuā a mlt̄iere cōpta. Iō Job. xxxi. Pepigi fed⁹ cū oculis meis ne cogitarē de ꝟgie. vbi dic Gre. nō ei eua lignū tetigiss nisi pri⁹ ī canta respexisset. Tercū est fuga ocij. de q̄ Hiero. Sem p̄ aliq̄d boni opis facito ⁊c. nō enī facile capit' a diabolo. q̄ sedule vacat bono exercitio. Ull̄ legit' in vitas patꝝ. Qui ē occupatus aliq̄ bono exercitio. bz vnū demonē euz tēptantē. sz q̄ ē ociosus bz mille demões euz tēptantes. Y Sz sciendū q̄ male cogitationes p̄ q̄nq̄z expellunt' q̄ intelligūtur p̄ q̄n q̄z digitos in manu p̄ quā hō expellit a se inimicū volētem eū ledere in corpe. Primū est mēoria mortꝭ. Aug. Nihil sic revocat a pec/cato q̄z freq̄ns mortis meditatō. Scōm est mēoria passiōis xp̄i Aug. Tot⁹ nob̄ figatur in corde q̄ p̄ nobis fixus ē in cruce. Terciū est mēoria extremi iudicij vbi reddit'i sum⁹ rōnē de cogitatōib⁹ nr̄is. Sap̄. i. In cogitationib⁹ impij interrogatio erit. Quartū est pena dānatoꝝ. Isid. in sinonimis. Intende aīa mea q̄scunq̄z penas seculi. q̄scunq̄z torm̄ toꝝ dolores gehēne ⁊ opa. ꝟ totū leue ē q̄d patꝭ. Hiero. in epla. Tāta in iferno ē vis doloris q̄ mēs ad aliud dirigi ñ poterit nisi q̄d vis doloris impellit. Quintuz est gloria beatoꝝ. de q̄ ps. lxxix. Oculi mille ānī añ oculos tuos tanq̄m dies hesterna q̄ p̄terijt. Cui p̄ exclusione illius fmōis cauere nos dēm⁹ a mal' cogitatiōib⁹. ⁊ si incidāt eas imediate expellere debem⁹. Cesarius. Incipiam⁹ bonas cogitatiões diligere. ⁊ statī ab illis que male sūt nos dignabit' dñs liberare. Nō autem diabol⁹ delectet' in mal' cogitatōib⁹: p̄z p̄ tale exēplū. Legit' q̄d q̄daz būit malas cogitatões ⁊ delectatōnes. ⁊ dyabol⁹ se ei associans in spēcie cursoris secū ambulauit. ⁊ cū simul ambularēt: ille hō cepit expauescere. ⁊ cū pueniret ad q̄ndā eccīam. ille hō intrauit et p̄uct⁹ ad sacerdotē accessit. eo p̄ in q̄dragesima eet ⁊ p̄fessus ē. ⁊ stetit sors dyabol⁹ q̄ñ exiuit de eccl'ia: ⁊ inspexit hoies exeūtes de eccl'ia interrogauit vbi socius suus mansisset. ⁊ cū ille diceret. ego sum q̄ tecū huc veni. eam⁹ vias nr̄as. At ille. tu nō me⁹ es socius q̄ antea fuisti: ⁊ nō cognuit eum eo p̄ cō fessus ess ⁊ deus sibi pctā indulsiss. Et iō dolendū est de malis cogitatōib⁹ habitis. qr cogitatões male p̄pant' radici ⁊ tinee. Primo radici. de q̄ Gre. xij. mora. Sic radix arboris. sic cogitatio hoīm. Nā q̄ñ radix exicatur corrūpit' tota arbor. ⁊ sic ꝺ cogitatōne mala. De qua Gre. xxiij. mor. Dis iniquus prius arescit in cogitatōib⁹. ⁊ postea ab oīb⁹ actib⁹ deficit. Ideo q̄ vult hāc arborez bene crescentē videat ne radix arescat. sic hom⁹ q̄ vult crescere in bonis. videat ne arescat i ramis cogitatōnis. ⁊ cū videt hō se deficere recurrat ad radicē cordis. hoc ē ad cogitatōes circa q̄s occupat': ⁊ emēdet illas si vlt vitā suā emēdare. Dic nanq̄z Hugo ꝺ san. vic. Sic ligna nutriūt ignē. sic cogitatões delideria pascūt. si sunt bone: ardet ignis charitatꝭ si ꝟo sūt male: ardet ignis cupiditatis. Secundo p̄pant' tinee sm̄ Gre. xi mora. Sicut tinea sine sonitu penetrat vestimentuz. ita cogitatio trālsigit mētē. iō merito arguit malas cogitatões dicēs. vt q̄d cogitatis mala ⁊c. Z Tercie sunt cogitatiões piculose ⁊ nō recte. vt q̄dā cogitāt de lōga vita ⁊ velle i senio penitere. vt dives Luc. xij. Letare aīma mea ⁊c. Cōtra q̄s Eccī. v. Ne dixeris ē mihi sufficiēs vita ⁊c. qr ꝺr Jac. iiij. Que est vita vra. vapor est ad modicū parēs. Iō p̄s

xx. Cogitauerũt ꝓsilia q̃ nõ ꝓtuerũt stabilire Tales sunt isti de q̃bꝫ Sap. ij. Dixerũt impij cogitãtes apud se nõ recte. venite fruam̃ bonis ꝛc. subdit. hec cogitauerũt ꝛ errauerũt in voluptatibꝫ suis. Quarte sunt cogitatões ꝓmodose ꝛ recte. vt sunt ille q̃ sunt de necessarijs vite. sine quibꝫ subsistere non valem⁹ et dicũt tãdiu recte q̃diu ñ excedũt limites neĉitatis. s. tpe ꝛ loco. Vñ dicit Eccs. iij. oĩa tpus bñt. q̃ si in loco incõgruo. i. oratorio ꝛ tpe incõgruo. i. tpe orõis in cordibus vsant erunt maxie noxie ꝛ ideo reprimẽde exẽplo abrahe geñ. xv. q̃ aues bona oblatõis q̃ ipꝫ impediebãt abigebat. Quite sunt cogitationes vtuose ꝛ pfecte q̃ ab oĩbus bis expedite quersant. vl̃ in suis defectibꝫ bũl̃r vel in dei bñficijs dulciter. vl̃ se erigũt ad deũ fortiter ꝓplantes celestia et diuĩa de quibus Sap. v. Cogitatiões eoꝝ apud altissimũ. A

Et tales cogitatões sunt q̃druplices. Prime sunt q̃ faciunt ad pcti detestatõem. dicere s q̃ sũt. rñdeñ. cũ quis cogitat damna que pctã inferũt. nam pctã faciũt hoiem miserũ in hac vita q̃ spoliãt eũ oĩbus bonis. ꝛ que q̃s fecit in oĩbus vtutibꝫ. etiã si tot opa q̃s hret quot paduse bꝫ nobiles arbores. flores herbas ꝛ radices. quot celũ stellas. q̃t guttas mare. hec omnia ꝓ vnicũ ꝓeũt mortl̃e q̃ nũ q̃ hẽbit aliq̃ bonũ ꝓ bis in celo nisi ꝓ penitẽtia ꝫ recuparet. Ezech. xviij. Si auerterit se iust⁹ a iusticia sua ꝛc. Insup peccator erñs in pctõ mortali. nihil bom ꝑt operari q̃ sibi sit meritoriuꝫ q̃diu scienter stat in pctõ mortali. Leui. xxij. Si maculã habuerit nõ offeretis. neq̃ erit acceptabile. s. dño. ꝛ Isa. i. Ne offeratis vltra sacrificiũ frustra. man⁹ eiꝫ vre sanguĩe plene sunt. Itẽ pctm̃ facit hominẽ tam vilẽ ꝛ indignũ q̃ ille q̃ añ peccatũ erat dign⁹ celo ꝛ celestibꝫ bonis post pctũm nõ est dignus pane q̃ vescit. ideo moderati⁹ vti deberet q̃tumcũq̃ ꝑt. Ezech. iiij. Panẽ tuũ in pondere comedes. ꝛ aq̃m tuã in mẽsura bibes. imo pctõr est indignior oĩbus creaturis. Vñ Aristo. x. polit. Sicẽ optim aĩalium ẽ hõ fruens lege ꝛ iusticia. sic pessimũ aĩaliũ est hõ a lege ꝛ iusticia sepat⁹. g̃ si indignior ẽ oĩbus creaturis irratõnabilib⁹ ꝓsequẽnter sequit q̃ nõ est dign⁹ vti creaturꝫ. g̃ peccatũ facit hoiem tã miserꝫ q̃ nulli⁹ bom nec temꝑalis nec spũalis ẽ dignus. ergo miseria pctõꝝ tã magn̄ est ꝛ periculosa q̃ si oĩs creatꝰ defleret miseriã pctõꝝ. s. oĩa ligna ꝛ oss̃ lapides. oĩa aĩalia terre. oss̃ volucres celi. et oẽs hoies viuẽtes in mõdo. ñ taꝫ ꝓdigne deflerent illud dãnũ in qõ ꝓ vnũ pctm̃ mortl̃e incidit. sed heu q̃dam hoies centũ pctã mortalia ꝓmisert. ꝛ nec vnã guttã flent. ratio est qr nõ cognoscũt q̃ta bona ꝓdiderunt ꝛ in q̃t mala inciderũt. sꝫ si hec vacater cognoscerẽt nõ solũ plorandũ esset sꝫ etiã vlulandũ. qr nichil tã malũ hoĩ q̃ pctm̃ mortale. melꝰ enim esset hoĩ q̃. x. milia demonũ in se hrẽt. vel eẽ cũ gladijs oĩbus q̃ fabricati sunt transfigere tur vl̃ in igne ꝓbureret. vl̃ in aq̃s mergeret vel cũ rotis rotaret. q̃ cũ pctõ mortali deuꝫ scienter ꝛ volũtarie offenderet. qr pctm̃ cuꝫ ꝓsũmatũ fuerit gñat mortẽ scꝫ aniẽ q̃ magis timẽda ẽ q̃ mors corpis. Greg. Mortẽ corpis oĩs hõ timet. mortẽ aĩe pauci. Ex bis se quit q̃ hõ potius deberet mori q̃ deũ cũ pcto mortali offendere. Vñ Arist. iiij. ethi. Melius ẽ mori q̃ facere ꝑ bonũ vtuꝫ.

B Scõe cogitatões sunt q̃ faciũt ad cõtemptũ sui ipius ꝛ ad hũiliatiõem ꝓpriã. dicere s q̃ sunt. Rñdeo. cogitare defect⁹ nrõs in cõi ꝛ in spẽali cogitare q̃d sum⁹. q̃d fuim⁹ quid erim⁹. Aug. i fmõe. O hõ si ꝓsideres q̃d ꝓ os q̃d ꝓ nares ceteros q̃ meat⁹ egredi atur. nunq̃ vilius sterquilinũ inuenisti. et Ber̃. Nos miseri ꝛ mirabil̃r nati q̃bꝫ datũ est cũ merore nasci. cũ labore viuere. cũ dolore mori. ꝛ Aug. de spũ et aĩa. Lugẽtes i hac vitã intrauim⁹. cũ labore viuim⁹. cũ dolore ꝛ timore exituri sumus. Tercie cogitatões sunt q̃ ꝓmouẽt hoiem ad ꝓfectũ ꝛ studiũ vtutũ. Sꝫ. d. que sunt. Rñdeo de premio q̃d vtutibꝫ dat̃ ꝛ etiã de dignitate virtutũ. naꝫ nihil repit̃ nobili⁹. nil ꝑciosi⁹ virtutibꝫ. Vñ pbi qui nõ bũerũt noticiã dei sicut ꝛ nos ꝑmiũ futurꝫ q̃d dat̃ vtuosis. ipi ñ expectabãt sed intẽdebãt vtutibꝫ ꝓpter nobilitatẽ eaꝫ. tpantiã enim bũerũt in cibo ꝛ potu ꝛ opibꝫ carnis fortitudinẽ q̃ est scda vtus. bũerũt sic q̃ multa mala ꝛ aduersa opprobria derisiones patienter sustinuerũt. deinde in prudẽtia spũs studuerũt. q̃ est tercia virtus. qr hec tẽpalia bona valde ꝓtẽpserũt ꝛ nõ dilexerũt eo q̃ cũ labore acquirũt̃. cũ timore ꝛ solicitudie possi

dent. ⁊ cū dolore amittunt. Ūn mlti eoꝝ magnos thesauros abiecerūt. sic Socrates et Dyogenes. ⁊ mlti alij q̄ ꝑp studiū oīa reliq̄runt. et iusticiaz q̄ est q̄rta vt⁹ tm̄ dilexerunt vt nlli inferrēt iniuriā aliq̄m: ⁊ ita studiose ad vtutes se dederūt. qz null⁹ ē honorād⁹ nisi vtuosus. de q̄ Aristo. iiij. ethi. Honor ē p̄miū vtutiz. Et aug. Virt⁹ ē aīe donū excellētissimū. ⁊ null⁹ valz ipaz remunerare nisi de⁹

¶ Quarte cogitatões q̄ hñde sunt hoī volenti ꝑficere sūt ille cogitatões q̄ incitāt hominē ad dilectõez dei ⁊ ꝓximi. Bz. d. q̄ sūt Rñdeo. meditatõ bñficioꝝ dei ⁊ charitatis ipius. de q̄ psal. xxxviij. In meditatõne mea exardescet ignis. Nota q̄ bñficia dei ⁊ charitatē ipi⁹ cognoscere debes in dignitate creationis. in assumptõe carnis. in tolerātia passionis. In dignitate creatiõis oñdit q̄ pl⁹ hominē dilexit q̄z aliq̄m creaturaz mūdi. ⁊ b in duobꝫ. Ꝓmo qz ad imaginē ⁊ silitudiē suā fecit eum. Genes. i. Faciam⁹ hoiem ad ymaginē ⁊ silitudinē nrām. Scdo qz eū omnū creaturaꝝ dñm ꝓstituit. Gen. i. Dñamī piscibꝫ maris ⁊ volatilibꝫ celi ⁊ vniuers⁊ aiantibus q̄ mouent⁊ sup terrā. ps. viij. Oia subiecisti sub pedibꝫ eius. In assumptõe carnis sue oñdit: q̄ pl⁹ dilexit hoiem q̄z angelum. ⁊ hoc tripl⁊. Ꝓmo in honore. qz ei⁹ naturam assumpsit ⁊ nõ angeli. Ad heb. ij. Nusq̄m angelos apꝑhendit sz semē abrahe. Scdo i amore qz hoiem ꝓprio sanguīe repauit qđ ñ fecit angelis lapsis. i. Coꝝ. vi. Empti estis pcio magno. ⁊. i. Pe. i. Scientes q̄ ñ corruptibilibꝫ auro v̄ argēto redempti estis. sz pretioso sanguīe q̄si agni imaculati xpi. Tercio in visione ⁊ cõtemplatõe hūanitatis q̄ angel⁹ nõ pfruet⁊ ī pria. qz ibi hoies videt suā naturam diuine nate vnitā qđ nõ videbit angel⁹ vñ Job. xix. In carne mea videbo deū salvatorē meū. In tolerātia passionis oñdit q̄ pl⁹ dilexit hoiem q̄z seipz ꝑ mõ loq̄ndi. qñ ꝓ homine exposuit corpus et vitam. Ūn Joh xv. Maiorē hac dilectõnem nemo hz q̄z vt aiam suā ponat quis ꝓ amicis suis. Sic habes quō deus hoiem sup omnia dilexit. s. in per oīs creaturas corpales. sup angelos ⁊ sup seipm. Et qñ hō cogitat talia bñficia dei incitat⁊ ad dilectõz dei ⁊ ꝓximi. quā nob ꝛc.

Dominica vicesima

Sermo. clxij

Multi sunt vocati: pauci vo electi. Mat⁹. xxij. D Hugo in dyascolon dic. Quatuor sūt que impediunt solis splēdorē ⁊ radiū. s. nox. eclipsis. nebule ⁊ nubes. Spūal⁊. Per solis radium intelligit⁊ dei grā. nā sic sol est cā gñatõnis fructuū. sic dei grā est cā generatõis oīm bonoꝝ. De quo Bed. Que sunt merita nīa nisi dei grā. sz illa impedit q̄tuor. Primo ꝑ noctē tenebras. i. pcā mortlia. Aug. Sic lux ⁊ tenebre sunt oppositа. sic pctm̄ mortale et dei grā nisi vnū eradicet⁊ aliō nō plantat⁊. Scōm qđ impedit splendorē sol⁊ est eclips⁊: id ē interpositio lune int⁊ solē ⁊ aspectū nr̄m hoc ē amor mūdi. Aug. Si in te est amor mūdi ñ est q̄ intrat amor dei. vas es effunde qđ habes. Ūn Jac. iiij. Amicicia b⁹ mūdi inimica est deo. ⁊ q̄cunq̄z voluerit amic⁹ esse secl⁊ hui⁹ inimic⁹ dei ꝓstituit⁊. ⁊ sic obtuscatur lux grē. Terciū qđ impedit lumē solis ē nebula et grossus vapor ascēdens de terra. ⁊ significat auariciā et terrenoꝝ nimiū appetitū. de quo Eccl. x. Nihil iniqui⁹ q̄z amare pecuniam. Jō Lu. xij. Cauete ab oi auaricia. qz ōr. i. Thi. vi. Radix oīm maloꝝ cupiditas. et sic impedit lumē grē. de q̄ Mat. vi. Nō potestis dō seruire ⁊ mā. Quartū ē nubes. s. superbie in alto sita q̄ impedit lumē grē. Ja. iiij Deus superbis resistit hūilibꝫ aūt dat grām. Hiero. Nulli licz veniā sperare sine hūilitate Jō Thob. iiij. Superbiā nunq̄z in tuo sensu aut ī tuo vbo dñari ꝑmittas. Jō Judith. ix. Nec superbi ab initio placuerūt tibi. ⁊ sic impedit lucē solis. i. grāz dei. ⁊ sic euenit q̄ pauci saluātur. q'multa sunt impedimenta salutis lumē grē impedientia. de q̄ thema Multi sūt vocati ⁊c.

¶ In summa euāg. tria innuunt Primo grē ꝑparētū. Scdo miscdie impedimentum. tercio iusticie complementū. Primū in principio. Scdz ibi. nolebāt venire. tercium ibi. rex aūt cū audisset iratus ē. De ꝓmo dic In illo tpe sez feria tercia p⁹ palmaꝝ cū loq̄batur turbis iudeorū ⁊ scribis in parabolis hūc dixit eis hāc silitudinē. Simile ē regnū celoꝝ. i. militās eccl̄ia ī q̄ habitat de⁹ ꝑ grāz

homini regi .i. deo pri q̃ dr hō rōne miscōie
rbibite generi būano. ꝛ rex rōne sue iusticie
qui fecit nuptias filio suo. scz xp̃o scz spūales
in ꝯiunctōe fidel anime ꝑ fidē. Uñ Osee ij
Disponsabo te mihi in fide. De nuptie cele
brant in pctōr ꝯuersione. vbi implet illud
.i. Cor. vi. Qui adherz deo vn⁹ spūs efficit
cū eo. De quib⁹ nuptijs d. Gre. Nuptie spi
rituales in luctu incipiūt ꝛ ad gaudia ꝑdu
cūt. Nā de his nuptijs gaudz tota celestis cu
ria. de q̃ Luc. xv. Gaudiū ē angel dei sr vno
pctōre pnīam agente. De nuptie celebrant
in thalamo ꝯscie tue vbi aīa disponsat do. qñ
ꝑponis deo adherere firma dilectōe ꝛ nō re
sistere. ꝛ sic aīa erit di sponsa. de q̃ Sap. viij
Hanc amaui ꝛ exq̃siui eā a iuuētute mea. et
q̃siui sponsaz michi eā assumere. ꝛ amator fa
ctus sū forme illi⁹. Reuera ē amator sponse
d ē anime fidel. Nā sic zelotes terren⁹ pro
puella quā sibi cupit copulare inf cetera q̃n
cq̃ facit. sic sponsus celestis. Primo portat
amore ei⁹ sertū. ꝛ sic xp̃s amore aie coronaz
spineā. Job. xix. Itē cirotbecas depictas et
calceos excisos. i. vulnera manuū cruētata.
ac pedū forami na ꝑ aīa tua tulit. Lu. vi. Ui
dete man⁹ meas ꝛ pedes meos. Itē cingu
lū depictū. i. liuorē flagellor. Job. xix. App̃
bendit pylatus ibm ꝛ flagellauit. Itē vestes
curiales. i. purpurā pylati. ꝛ albā vestē hero
dis portauit tibi ad amorē: sibi in oppr̃obriū
ꝛ in illusiōez tulit. Scdo cātilenas amatori
as canit sic xp̃us cecinit. i. dixit in cruce. nō
vnā sed septē omni instrumēto musico dul
ciores. ad q̃tū melodiā sol in celo obscurat⁹
est. latro in cruce ꝙersus. Maria iuxta cru
cē turbata. terra tremuit. petre icisse sūt. velū
templi scissuz a sūmo vsq̃ deorsuz. de q̃bus
Isa. viij. Zelus dñi exercituū faciet h̄. Ter
cio dat clenodia nobilissima. ꝛ sic xp̃c dedit
de corpe animaz. de corde sanguinē. de late
re aq̃m. Quarto ꝑ illa se fatigat. sic xp̃us la
borauit torneamēti more: vt adimpletū ē il
lud Isa. i. A plāta pedis vsq̃ ad vticē nō ē
in eo sanitas. ꝛ fuabit cicatrices vsq̃ i diē
iudicij in signū amoris tui. Quinto p̃pat ei
balneū aromaticū. ꝛ sic xp̃c nos balneauit i
sanguine suo. Apocal. i. Dilexit nos ꝛ lauit
nos a pctis nr̄is in sāg̃ suo. O q̃ suauissim⁹
odor illi⁹ balnei q̃ recōciliauit trā pr̄is. Ro.
v. Cū inimici essem⁹ recōciliati sum⁹ ꝑ san
guinē filij ei⁹. Sexto aures puelle pulsat ro
gās ministerialr taz ꝑ lras q̃ ꝑ seipm ꝛ nun
cios. sic xp̃s fecit ꝑ lras vetez ꝛ noui testa.
ꝛ ꝑ seipm mltipler in euāgelio. ꝛ ꝑ nūcios. i.
p̃dicatores vt maneam⁹ in eius dilectōne.
Joh. xv. Manete in dilectōe mea. ꝛ Zach.
i. Cōuertimī ad me ꝛ ego ꝙuertar ad vos. ꝛ
sic hodie vt subdit milit suos suos vocare ī
uitatos ad nuptias. ¶ Nota ad nuptias
gr̃e vocat nos deus dupler. s. occlte ꝛ aperte
Prio occulte mittit seruos. i. inspiratiōes.
Uñ Aug. de triplici hītaculo. Dei vocatio ē
occulta inspiratio. de q̃ scribit Job. iiij. pro
ro ad me dictū ē verbū absconditū. vbi Gre.
in hom. Verbū absc̄ditū ē diuinū inspira
culū Et subdit. nolebāt vrire. i. dīnū inspira
culū mēte ꝓcipe. iuxta illud p̃s. xxxv. Nolu
it intelligere vt bñ ageret. Hic tāgit scdā p̃s
illius euāgelij. in q̃ vt dixi innuit miscōie i
pedimētū. ꝛ est q̃ntuplex. Primū est ꝑpria
volūtas. qz dic. nolebāt venire. scz ex puersa
volūtate nolebāt obedire. de q̃ Bern̄. Quod
odit de⁹ aut punit nisi ꝑpriā voluntatē. tol
le ꝑpriā voluntatē ꝛ infern⁹ ñ erit. Hr̄ nan
cq̃ in ca. lvi. di. nasci. vbi dr. Nō in seminib⁹
sz in volūtate nascētis cā vicior ē atz virtutū
Uolūtas bona ē origo virtutis. Uolūtas vo
mala ē origo vicij. Jō hortamur Eccl. xviij
Post ꝓcupias tuas nō eas ꝛ a volūtate tua
auertere. Si p̃stas aīe tue ꝓcupias e⁹. faciēt
te in gaudiū inimicj tuis. Scdo vocat nos
deus apte. s. voce p̃dicator. iuxta illud Isa.
lviij. Clama ne cesses q̃si tuba exalta voce tu
am ꝛ ānūcia ꝑplo meo scelera eor. d q̃ voca
tione subdit in tex. Itez misit alios suos. i.
p̃dicatores. d. Dicite inuitatj Ecce prādiū
meū ꝑaui. i. corp⁹ meū ꝑ man⁹ sacerdotis ti
bi tradendū. O q̃ venerabile prandiuz est.
Uñ Sap. xvi. Angelo ꝛ esca nutriuisti ꝑplz
tuū. s. in nuptijs gr̃e. Thauri mei. i. prēs ve
teris testamēti q̃ cornu ventilabāt inimicos
ꝛ altilia. i. prēs noui testa. q̃ pēna ꝓtēplatōis
alta petūt occisa sūt. i. pctis mortui. q. d. fm
Gre. Patr̄ p̃cedētū morte aspicite. ꝛ ꝑ sa
lute vr̄a cogitate oia ꝑata venite ad nuptias
sczgr̃e. ¶ Renera oia ꝑata sūt. Primo
ꝑata ē scripr̄a q̃ doceat q̃d fugere q̃d facere de
bemus. Job. v. Scrutami scripr̄as in q̃b⁹

putat3 vitã eternã hãe. Et ille sũt q̃ testimo
niũ ꝓhibẽt ꝺ me. iõ Gze. ſ̃t Ezech. Qui vi
am vite ꝺesiderãt ꝟba vite audire dñt. ⁊ in
ps. xcviij. Tu pasti directõ es iudiciũ ⁊ iusti
ciã in iacob tu feciſti. iudiciũ q̃ꝺ timẽdũ est
et iusticiã faciẽdã pasti in scripꝛis. ꝺ q̃ Ro.
xv. Quecũq; scripta sũt ad nr̃am doctrinã
scripta sunt. vt ꝑ pacias ⁊ ꝓsolatõem scriptu
rarũ spẽz habeam⁹. Deꝺo pata ẽ ꝺei miscꝺia
sc3 ꝑ passiõez. Vñ Bet. Deficiẽte mihi sci
tate et iusticia succurrat mihi passio tua. ꝺe
q̃ apl's ad Tyt̃ũ. iij. Cũ aũt benigtas ⁊ hũa
nitas appuit saluatoꝛis nr̃i ꝺei nõ ex opib⁹
iusticie q̃ fecim⁹ nos. sz ſm suã miaz saluos
nos fecit. Tercio pata ẽ mẽsa p̃s. xxij. Pa
rasti i ꝓspectu meo mẽsaz aduersus eos qui
tribulãt me. Quarto patus ẽ loc⁹ Job. xiij
Clado pare vob locũ. O q̃ amenus locus
ps. xxij. In loco pascue ibi me co. Vñ Job
. x. Ingrediet ⁊ egrediet ⁊ pascua inuenet
sc3 in reg̃ celoꝝ. ꝺe q̃ Luc. xxij. Ego ꝺispono
vob sic ꝺisposuit mihi p̃ me⁹ regnũ vt eda/
tis ⁊ bibat3 ſ̃t mẽsã meã in reg̃ meo. ⁊ sic oĩa
pata sũt. ꝺe q̃ Cruc. ſ̃t Mat. Quidq̃ꝺ req̃ri
tur ad salutẽ patũ est ꝑ e⁹ mortẽ. Jõ in cru
ce ꝺixit illõ Job. xix. Cõsummatũ est. ſ. op⁹
redẽptõis ad salutẽ hũani gener3. venite ad
nuptias q. ꝺ. cũ tanta sit instãtia nũcioꝝ ⁊ p̃
patio ꝓrandij ⁊ ꝓuocatio exẽpli neq̃q̃ ꝺe be
tis ꝓtradicere. sz subdit. Illi aũt neglexerũt
ecce scõm impediſſitũ in nuptijs gr̃e negligẽ
tia. ꝺe q̃ Gze. Illi negligũt q̃ terr̃ea appetũt
eterna ñ intelligũt. intellecta ꝓtẽnũt. ꝺe q̃ꝺ
ps. cv. Pro nihilo bũerũt terrã ꝺesiderabi
lẽ. i. pupendũt ad modicũ curãtes. ꝺe talib⁹
ꝺicit Gze. Quãtũ negligis tm̃ ꝺe creſcis ⁊ re
troꝛsuz vadis. Nã ꝺicit Leo pp̃. Nõ negli
gentib⁹ ociantib⁹ ⁊ toꝛpentib⁹. sz laboꝛantib⁹
ꝓmittit p̃miũ. cũ ꝺo Mat. xx. voca opaꝛios
nõ ꝺesides ⁊ negligẽtes ⁊ redde illis merce
dem. Tercũ impedimẽtuz in nuptijs gr̃e ẽ
supbia dñatõis. Ide q̃ ꝺi. Alij abierũt in vil/
lam suaz terrenã appetendo dñationẽ. ꝺe ita
lib⁹ ꝺicit Gze. xxvi. moꝛ. Qui de terrenis re
bus supbiũt celesti3 patrie aditũ sibi claudũt
Nã via ad nuptias gr̃e et gl'ie est bũilitas.
Lu. xiij. Cũ inuitat⁹ fueris ad nuptias recũ
be in nouissimo loco. Rõ: q̃ꝺ ꝺicit p̃s. c. Non
habitabit in medio dom⁹ mee q̃ fac̃ supbiam.
Et Aug. Supbia aufert ꝺeũ. inuidia ꝓ
ximũ. ira seip̃m. Aufert deuz. q̃ꝺ de⁹ supbis
resistit. Jac. iij. Greg. Qui diligũt gloriaz
vanã: amittũt eternã. Quartũ impe
dimẽtũ est amoꝛ terreno⁹ bono⁹ ꝓ auariciã
de qua subdit. Alij abierũt in negociatõz suã
sc3 cupiditatis. vñ Mañ. iij. Vles feciſti ne
gociatões tuas q̃ stelle celi sunt. Hij sũt q̃ꝺ
nimis ꝓ plurũ appet q̃ꝺq̃ꝺ agit̃ i eccl'ia cãtan
ꝺo ⁊ p̃ꝺicando. quoꝝ est mẽs circa terrẽa oc
cupata magis q̃ ꝺiuina. Vñ Gze. Maledictũ
negociũ ꝑ q̃ꝺ negligit̃ ꝺiuinũ ꝓuisũ. q̃ iꝺu
cit p̃ꝺitõem. ꝺe q̃ Eccl'i. viij. Multos ꝓꝺidit
auꝝ ⁊ argentũ. ⁊ Math. xvi. Quid ꝓꝺest
homi si vniuersũ mꝺm lucret. aĩe vo lue ꝺe
trimẽtũ patiat. aut quã ꝑmutatõez ꝺabit hõ
ꝓ aĩma sua. ſ. in ꝟ q̃ lucraris pecuniã ⁊ ꝓꝺis
aĩam. q. ꝺ. q̃ erit finalis spes taliũ. ꝺe q̃bus
Greg. Quid pñt spare in cel'o q̃ maioꝛẽ spez
et amoꝛẽ ponũt in terris. Jõo p̃s. lvi. Diui
tie si affluãt nolite coꝛ apponere. eo q̃ scribit̃
Mat. xix. Facilꝰ ẽ camelũ ꝑ foramen acus
trãsire q̃ꝺ diuitẽ ꝛc. Quantũ q̃ꝺ impedit
puenire ad nuptias gr̃e ẽ ꝓpria malicia. Vñ
subdit in textu. Reliqui tenuerũt ſuos eius
et ꝓtumelijs affectos occiderẽt. ⁊ sic feceꝛũt iu
dei q̃ occiderẽt ꝓpꝛas ⁊ apl'os q̃ eos vocabãt
et iuitabãt ad nuptias O q̃t sũt hodie t'les q̃
ſuos regis celestis. ſ. ꝓꝺicatoꝛes ꝓsequũtur
et odiũt. Amos. v. Odio bũerũt coꝛripien
tẽ in poꝛta. ita q̃ possent ꝺicere illõ p̃s. cvij
Posuerẽt aduersuz me mala ꝑ bonis ⁊ odiũ
ꝓ ꝺilectõe mea. sz ne timeas q̃ hoc ꝺeus di
mittet inultũ. Qꝛ ꝺicẽ Petr⁹ in ordinatiõe
demẽtis ⁊ hẽ in Ca. xi. q. iij. quicũq;. Qui/
cunq; cõtristauerit doctoꝛẽ veritatis peccat
in x̃pm ⁊ prẽm oĩm exacerbat ꝺeũ. ꝓpter q̃ꝺ
⁊ vita carebit eterna. hec ille. nã nõ facis cõ
tũeliã p̃ꝺicatoꝛi sz x̃po. Lu. x. Qui vos audit
me audit. ⁊ q̃ vos spnit me spnit. iõ Gal. v.
Qui ꝓturbat vos portabit iudiciũ q̃cũq; est
ille. ꝺe q̃ iudicõ erat terciũ mẽbꝝ. J De
q̃ subdit in tex. Audiẽs rex irat⁹ ẽ. Ei⁹ audi
re est aperte ad vindictã iusticie ꝓsurgere ⁊
alijs mãifestare. ⁊ ꝺicẽ irat⁹ est. Aug. Ira ꝺi
est vindicta pctĩ. nã tũc iraſci ꝺr cũ exigẽte
culpa iusticia sua malos punit. licz ſ̃ in sum
ma tranquillitate fac̃. ⁊ missis exercitib⁹. i.
plagis vl' angel'is suis ꝓdidit hõicidas illos:

scz qui occidert seipos in aīa ꝛ alias ꝑ mala exēpla. De qbꝫ Gre. in mor. Deꝰ ꝗs dānā/ dos eternaliꝫ nouit. ꝫ etiā aliqñ tpaliꝫ punit vt sic tpalis pena sit initiū eterne dānatōis. g̃ ꝓteritū ponit ꝑ fuō. ꝑ certitudie vitatz. qz ita certa est dānatio maloꝝ apud dēū ac si iā facta esset. Jō nō vocat eos dicēs eis. qd au dio de vobis sic̄ de villico. Lu. xvi. ad designandū q̄ mānifesta crimia ñ indigēt ꝓbatōe. de quo bī de ac. ꝛ denū. c. enidētia. vbi dicit Euidentia patrati sceleris nō indigz clamo re accusatorz. iō subdit in ter. Ciuitatē illorū succēdit. i. corpꝰ illoꝝ cū sensibꝫ succēdit ig ne ifernali. ꝛ sic ꝓgnoscēt duplicē penā. Pri mo penā dāni q̄ tangit ibi. ꝓdidit bōicidas illos. Scōo penā sensus. q̄ tangit ibi. ꝛ ciui tatē eoꝝ succēdit. i. corpa in quibꝫ bītauerūt igni gebēne tradet ꝙ exercitꝰ suos. i. angelos pumēdos. ꝑ ꝗs vidictā exercet. ſm illō ma thei. xiij. Exibūt angeli ꝛ sepabūt malos de medio iustoꝝ. Subdit. tūc ait Ruis suis. nu/ ptie quidē pate sūt. s. gtiaꝝ. qz ſm Aug. pa ratioꝝ est grām dare q̄ nos accipe. sz q̄ inui tati fuerāt ñ erāt digni. i. indignos se reddi derūt ꝙ abusum liberi arbitrij. ite g̃ ad exitꝰ viaꝝ ꝛ q̄scunq̄ inuenerit vocate ad nuptias Ubi Crisō. Jubet cuiuscūq̄ ꝙuersatōis bo/ mines inuitare ad dei grām. qz nō est ꝓsona rū acceptio apud dēū. Act. x. qz vlt oēs bo/ mines ſaluos fieri. i. Tbi. ij. Jō Aug. de vi ta xp̄iana. Magis vult te sua pietate ſaluari q̄ tuo pctō puiri. Jō subdit. Et egressi serui e. us. i. ꝓdicatorꝫ q̄ dicūt egredi a voluptā/ tibus carnis ꝛ vanitatibꝫ mūi ꝛ ab oībꝫ vi cijs. in vias. i. ad celestes doctrias q̄ sūt vie ſaluz eterne. in qbꝫ ipſi ꝓdicatores ꝓcipaliꝫ ambulare dēbūt ꝛ alios ad eos vocare. vt secū venire possint ad nupcias grē. ℟ Jō sub dit. Et ꝙgregauerūt oēs ꝗs inuenerūt bonos ꝛ malos. qz ecā mī eccl̄ia in ꝫ seculo militās ī medio ē inter celū ꝛ infernū. iō ꝓtinet ciues ad vtranq̄ ciuitatē ꝓtinētes. s. bonos ꝛ ma los. iō ꝙpaſ ſagene misse in mari. ꝙgreganti in se pisces bonos ꝛ malos. Mat. xiij. Sed cū implebiſ in nouissimo die. tūc angeli dei educētes eā de mari bꝰ mūi ad litus eterni/ tatis eligūt bonos in vasa sua. i. in eterna ta bernacula. malos aūt foras mittūt extra cō/ sortiū btōꝝ ad ignē eternū. Jō subdit. ꝛ im plete sunt nuptie discūbentiū. i. sacr̄a eccl̄e su mentiū et cibū grē comedentiū. i. eucaristiā. ſm qd̄ canit eccl̄a. Sumūt boni sumūt mali quoꝝ dñtiam innuit text⁹ di. Intrauit aūt rex vt videret discūbentes. Crisō. Dies as/ pectōis est dies iudicij. vbi manifeste appe bit qui vbiq̄ pñs ē ꝛ videbit. i. alios virōre faciet ordinē discūbentiū in pñti eccl̄ia. Et ſb dit. vidit ibi. i. videre faciet boiem. i. ꝙgrega tionē oīm maloꝝ q̄ in vno designāt. nam hī oēs electi cū xp̄o vnū corpus sūt. sic oēs ma li cū diabolo vnū sunt corpꝰ. iō ꝙ vnū hoiem oēs intelligunt. nō vestitū veste nuptiali. id est nō bītē caritatē dei ꝛ ꝓxi. ꝛ ait illi. Ami ce solo vbo nō opere ñ in vitate. sz in similitu/ dine. amice obligatōne. ñ solutōe amice ꝙ q̄ tāta feci dixi ꝛ sustinui. feci mirabilia in creatu. iuxta illō ps. cxxxviij. Mirabilia opera tua et anīa mea ꝙgnoscet nimis. Dixi vtilia in scripturis. Isa. xlviij. Ego dñs deꝰ tuus docēs te vtilia. sustinui crudelia in pssuris. Treñ. i. O vos oēs q̄ trāsitis vc̄. Quō huc intrasti. q. d. miroꝝ cū tātā dilectōz tibi exhi bui. tantā amicitiā tibi ondi. infinita bñficia tibi tribui. ꝛ tu ingratꝰ fuisti illoꝝ. ideo dic quō sic ꝑsumptuose intrasti ac si amicꝰ esses nō bñs vestē nuptialē. i. caritatē dei ꝛ ꝓximi ¶ Ubi charitas ꝺr merito vestis nuptialis. Primo ſm Gre. qz xp̄s hanc vestē induit dū ad nuptias eccl̄ie venit. Job. iij. Sic de us dilexit mūm vt filiū suū vnigenitū daret Aug⁹. Sola charitas fecit xp̄um incarnari. Idem. Si boies ñ diligeret de cel̄ ad terrā nō descēderet. ꝛ Bern̄. Tantā caritatē in carne exhibuit. ut durissimi cordis sit q̄ cuz toto affectu nō diligit. g̃ hāc vestē omīs hīe dēm⁹ qz nō sufficit fides sīñ caritate. i. Cor. xiij. Si habuero oēm fidem. ita vt mōtes transferā. charitatē aūt ñ habuero nihil suz. Nam illā vestē caritatis texuit non ex lana brutoꝝ aīmaliū. sz ex sanguīe vilceꝝ. de quo Bern̄. Ptz archanū cordis ꝙ foramē corpo ris. clauus pnetrās: clauꝰ referās factus ē mihi vt videā voluntatē dñi. Nā idē di. Ip se sustinuit passionē vt emeret tuā dilectōez Jō miꝝ. q̄ hō fidelis careat veste caritatis nā ad vestē charitatz bñdam incitāt nos oēs creature. De q̄ Aug. in li. ꝙfess. Celū et ter ra ꝛ oīa q̄ in eis sunt dicūt mihi vt amez te.

Ite charitas dr vestis. qr tegit turpitudinē
peccatoꝝ. puer. x. Uniuersa delicta opit ca
ritas. Ideo Apoca. xvi. Btūs qui custodit
vestimēta sua ne nudꝰ ābulet. Et dr nō solū
vestis sz ꝛ nuptiaꝝ. qr ad nuptias vite eterne
nullꝰ ꝑt ingredi sñ charitate. de q̄ Bernar.
Nisi qs hūerit in pñti vestē charitatꝭ nūqm
in futo bēbit stolā eterne iocūditatꝭ. figurat
Hester. iiij. Nō erat licitū indutū sacco au
lā regꝭ Assueri intrare. Sic spūalr nō sz in
gredi in regnū celi tiore fuli ꝑ quē malū vi
taꝝ. sz debet fore indutꝰ veste nuptiali. i. ca
ritate ꝑ quā qs meritorie bonū opaꝝ. Jō au
gust. in ꝑmōibꝫ. Multi sunt q̄ putant qꝫ ad
vitā eēnā sufficit mala nō agere sz dcipiūtur
nisi assit bonū ex charitate facere. iuxta illud
ps. xxxiij. Declia a malo ꝛ fac bonū. ꝛ Ma
tb. vij. Dis arbor q̄ nō facꝫ fructū bonū ꝛc.
nō dicit malū. qr xp̄us in iudicō nō obiciet
mala q̄ qs fecit. sz bona q̄ nō feꝫ. Dic b in ꝓ
posito. quō huc intrasti. nō dicꝫ qr tale maluz
feciſti. sz ait. ñ bñs vestē nuptialē. i. caritatē
nā deficiēte charitate deficiūt omia bona. vt
dicꝫ Hylari⁹ sr Job. Frustra ē dis bona opa
tio nisi assit dr dilectō. iō Aug⁹. sr Job. Ha
beto vestem charitatis ꝛ oia bēbis. Et Am
bro. in examerō. Nunqꝫ accipiet aliqs eter
nitatē felicitatis ꝓpetue sine dña charitate
q̄ caruit iste. de q̄ subdit. Et ille obmutuit. ꝛ
merito fm Gre. Dis excusatio cessat cū fo
ris ꝛ intus increpat q̄ ꝓscias ꝓsiderat. ꝛ ip̄le
bic illō ps. xxx. muta fiāt labia dolosa. ꝛ illō
Isa. xxxvij. Quid rñdebit mihi cū ipe fece
rim. Gre. Nō dabit locꝰ audiētie vbi argu
untur ꝑprie ꝓscie. Et si rñdisset. tñ imitasti
me. tūc audiuisset. mutare debuisti vestē vete
rem exuēdo. ꝛ vestē charitatꝭ induēdo. Naz
scōm Aug. Hec est tunica incōsutilis quaz
noluit xp̄s scindi. qr vestē charitatis vult in
uiolatā suari. fm qd̄ docuit. Diliges dñm
deum tuū ꝛc. glo. Qui totū dicit nihil excī
pit. vbi dat intelligere illud Aug⁹. Caritas
valz ad oia sine qua nihil valēt omnia.

¶ Ideo subdit. Tūc dicet rex ministris
id est dēmōibꝫ. ꝑ qs exequit suā iusticiaz. de
quo ps. lxxvij. Tribulatiōem ꝛ immissiones
ꝑ angelos malos. Un Adamanti⁹ sr libū
Judicū. Ipi sunt pene auctores q̄ fuerīt cul
- suggestiōes. ligatis manibꝫ. i. ꝑ bꝫ ꝛ pe
dibus id ē affectibꝫ. Et merito manꝰ ligant
peccatoꝝ. Prio qr noluit se defendere ꝙ dia
bolū. vt scribit Jac. iiij. Resistite diabolo et
fugiet a vobis. Scdo qr noluit opari ut acq̄
reret cibū vite. ij. Thessa. iij. Si qs nō vult
opari nec māducet. Tercio qr ñ extēdit ma
nus ad paupem ꝑ elemosinaꝝ largitiōnem.
Proueb. vlt. Manū suā aperuit inopi. cum
scribit, pverb. xxviij. Qui dat paupi nō in
digebit. qui despicit dēpcantē sustinebit pe
nuriaz. Quarto ligant manꝰ pctōrī. qr nō le
uauit eas ad deū ꝑ grārum actōez. iuxta do
ctrinam Treñ. iij. Leuem⁹ corda nrā cū ma
nibus ad deum in celos. Item pedes ligant
ꝛ merito. Primo qr noluit fugere pctōrum
occasiones. iuxta doctrinā Eccī. xxi. Quasi
a facie colubri fuge pctūm. Scdo qr fuit tar
dus ad opa lucis ꝛ obedientie. vt docemur
Job. xij. Ambulate in luce dū lucē habetis.
et Eccī. xxxi. In omnibꝫ opibus tuis esto ve
lox. Eccs. ix. Quodcūqꝫ facere ꝑt manꝰ tua
instāter opare. qr nec opꝰ nec rō nec sapiētia
nec sciētia erūt apd̄ inferos q̄ tu ꝓperas. de
quibꝰ subdit. Proiicite eū in tenebras exte
riores. qr hic habuerūt interiores tenebras
ibi exteriores. qr Sm Ugīm in. iij. dist. vl.
Tūc mali penit⁹ extra lucē corpalem ꝛ spi
ritualē dei erūt. nūc aūt si patiunt tenebras
in cecitate mētis. nō tñ penit⁹ extra lucē dei
sunt nec ꝓuant corpali luce. sz ibi licz ignis
lucet. nō tñ ad aliquā cōsolatiōem sed ad pe
narum augmētatiōez Un tenebre exteriores
sunt malignitates odij ꝛ uolūtatis. ita qꝫ vel
lent deū nō esse: ꝛ est q̄dam oblitio dei. quia
tormēto ꝝ interio ꝝ ꝛ exterio ꝝ doloribus ita
afficientur ꝛ turbabūtur: vt ab illis ad co
gitandū aliqd̄ dō deo vix ꝛ raro vl nunqꝫ mē
tem reuocēt. Un aug. Illuc tēdit vis cogi
tatiōis vbi est impet⁹ doloris. sz in hac vita
nullus adeo malꝰ est vt penitus excludatur
a cogitatiōe dei. sīr et ante iudiciū isti in ifer
no ꝑñt videre ꝛ ꝓgnoscere deū oculo intelle
ctus: vt dicit Aug. de diuite in inferno posī
to qui eleuās oculos vidit Abraham ꝛ in si
nu eius Lazaꝝ. sz ꝑ⁹ iudiciū erūt in tenebris
vbi nullā lucem dei videbūt. Subdit. Ubi
erit fletꝰ ꝛ stridor dentiū. Bed. Fletus erit
ob ignem qui nō extinguit. stridor ob vmez
qui nō morit. de q̄ Isa. vlt. Uermis eoꝝ nō

morietur et ignis eorum non extinguetur. Similiter fletus erit ex dolore. stridor dentium ex tremore. vel fletus pro risu. stridor pro corporis cultu. quia multi sunt vocati. s. ad gratiam. pauci electi. s. ad gloriam Ubi Gre. O quam solicite vnusquisque metuere debet cum ignorat quid restat. Nam si vnus solus de toto genere humano crederetur periturus deberet pro se quilibet formidare ne ipse esset vnicus ille. Sic dominus ait discipulis Mat. xxvi. Unus vestrum me traditurus est et contristati valde ceperunt singuli dicere. Nunquid ego sum domine. multo magis cum dixit. multi sunt vocati. etc. timere deberent. Ideo Aug. Nemo glorietur. nemo desperet. solus deus scit qui sunt eius inquantum possumus nulli desperationem inducamus: sed omnes dicamus. fiat voluntas tua Dicit nanque san. Tho. Sicut preordinata sunt premia. sic et media ad consequendum illa. que sunt bona opera ex charitate facta. ad que hortamur. ij. Petri. i. Satagite vt per opera vestra bona certam vocationem vestram atque electionem faciatis. quia dicit Athanasius. Qui bona egerunt ibunt in vitam eternam.

De eadem dominica
Sermo. clxiij

Multi sunt vocati: pauci vero electi. Math. xxij. N ¶ In summa euangelij duo innuuntur. Primo proponit nobis dei amorem. ibi. Multi sunt vocati. Secundo incutit nobis terrorem. ibi. pauci vero electi. De primo dicit. multi sunt vocati. hoc est amoris indicium quod vocamur sine nostro merito De quo ad Romanos. xi. Sine penitentia sunt dona et vocatio dei. Ideo d. Ro. iiij. Vocat ea que non sunt tanquam ea que sunt. s. predestinata. vt patet de iuda qui in numerum apostolorum fuerat vocatus s. attamen non predestinatus. Ideo apostolus prima Corinth. i. Videte vocationem vestram fratres. Nam ipse di. Math. xi. Venite ad me omnes. ecce vocatio est generalis sed predestinatio singularis. ideo multi sunt vocati: pauci vero electi. Pro quo sciendum. deus vocat multa genera hominum. Primo peccantes ad penitentiam. de qua scribitur Isaie. xxij. Vocabit dominus in die illa ad fletum et ad planctum et ad caluicium et ad cingulum sacci. ad fletum compunctionis in corde. ad planctum confessionis in ore. et ad cingulum sacci. id est humiliationis et satisfactionis in opere. Unde Mat. ix Non veni vocare iustos sed peccatores ad penitentiam Et sic vocauit Adam Gen. iij. Adam vbi es. quasi diceret. recordare excessus et defectus tuos. et dole et fiduciam remissionis habe. et sic etiam vocauit dominus Agar Gen. xxi. Vocauit angelus domini agar de celo dicens. Noli timere etc. Et. xvi. Vade humilia te sub manibus domine tue. sic nos vocamur vt humiliemur sub manu potentie dei. de qua vocatione Exo. iij. Vocauit nos deus et ibimus viam trium dierum in solitudinem. id est penitentiam ad contritionem. confessionem et satisfactionem. et sic vocauit sanctum Paulum ad Gala. i. Cum autem placuit ei qui me segregauit de vtero matris mee. et vocauit per gratiam Sequitur. continuo non acquieui carni et sanguini. i. iudeis. sed respondit illud Actuum. ix. Domine quid me vis facere. Sic hodie multi sunt vocati ad penitentiam. sed heu pauci qui veniunt. quod conqueritur Hiere. c. viij. Attendi et ausculta ui nemo quod bonum est loquitur. nullus est qui agat penitentiam super peccato suo dicens. quid feci. omnes conuersi sunt ad cursum suum quasi equus impetu vadens ad prelium. sic peccatores in consuetudine culpe multi sunt. pauci vero in vera penitentia. hec paucitas figuratur Gen. vi. Omnis caro corruperat viam suam super terram. propter quod venit diluuium et deleuit omnes preter octo animas que saluate erant in archa Noe. sic hodie multi sunt peccantes. Ro. iij. Omnes peccauerunt et egent gratia dei. sed heu pauci penitentes. de quo Amb. Facilius inueni quod seruauit innocentiam quam qui veram penitentiam egit.

O ¶ Secundo vocat penitentes ad cordis mundiciam et continentiam. Hiere. iij. Amodo vocame pater meus dux virginitatis mee es tu. id est puritatis. De qua vocatione. Thes. iiij. Non vocauit nos deus in immundiciam: sed in sanctificationem. i. Petri. i. Vocauit sanctos vt et ipsi in omni conuersatione vestra sancti sitis id est mundi. Hec mundicia figuratur Genes. xxvij. Vocauit Rebecca filium suum Jacob dicens. Esau frater tuus minatur vt occidat te. nunc ergo fili audi vocem meam et consurgens fuge ad Laban fratrem meum donec requiescat furor fratris tui. Spiritualiter. per rebeccam intelligitur diuina gratia. que iacob. i. penitente

ad se trahit. ⁊ ꝯ carnalē affectū q̄ est frat nr̄ er pte nostri suadet vt ad Laban. i. candorē mētis tendat. Juxta illō ysa. i. Lauamī mū/di estote. Hec etiā mūdicia ad quā vocant penitētes figurat Geñ. xxviij. vbi ysaac vo cauit iacob ⁊ p̄cepit ei di. Noli accipe cōiu gem de genere chanaan. sz vade ⁊ pficiscere in mesopotamiā syrie ⁊ accipe tibi inde vxorē de filiabꝫ laban. Spūalit. q. d. noli inherere illecebris voluptatū sz puritati. sz beu pauci sunt voluptati carnis ꝯdicētes ⁊ mundicie adherētes. Hec paucitas figurat Exo. xij. ⁊ Nūe. xi. vbi dr q̄ filij isrl egressi de egipto fuerūt sexcēta milia peditū virorꝫ absq; puer et mlieribꝫ ⁊ vulgo promiscuo innūerabili qđ ascēdit cū eis. ⁊ tm̄ duo pueneūt ad terrā p/missionis. s. Josue ⁊ calepb. Nūe. xiiij. ⁊ hic mlti egrediūt de egipto. i. de tenebris pctōrꝫ sz pauci pseuerāt se ꝓtinentes a pctis. sz cō muniter recidiuāt. de talibꝫ dr Lu. ix. Nēo mittēs manū suā ⁊c. Bed. deteri9 ē reincide re q̄z incidere. ⁊ ij. Pe. ij Veli9 ē nō agnce re viā iustitie q̄z post agnitōem retrorsuz cō uerti. ℣ Tetcō vocat pastores ⁊ p̄latos ad pli custodiā. Un̄ ad Heb. v. Nec q̄sq̄z sumat sibi honorē nisi q̄ vocat a đo tāq̄z aa/ron. Vocant nanq̄z pastores ad tria. Prio vt sint pastores in caulis. figurat Geñ. xlvi Dixit ioseph fratribꝫ. cū vocauerit vos pha rao ⁊ dixerit. qđ ē op9 vēm. rñdebitꝭ. viri pa stores sum9 fui tui ab infantia. qz dñt pasce re pl'm đo ⁊ erēplo ⁊ subsidio. i. Pe. v. Pascite q̄ in vob ē gregē dei. Sz beu iā im plet illō Ezech. xxxiij. Ue pastoribꝫ pascen tes semetipos. Scdo vocat eos vt sint ipe/culatores in piculi. Ezech. iij. Speculatorem dedi te domui isrl. Sz beu ꝓphrit dñs p ysa. c. lvi. Speculatores eoꝝ ceci oēs. nesciēt vni uersi. canes muti ñ valētes latrare. nō attē dētes q̄ sint rōnē reddituri p aiabꝫ ꝓmissis Ezech. xxxiij. Pastores audite đbuz dñi. ⁊ sequit. Ecce egoipe requrā oues meas. Et Hiere. xxxiij. Adhuc trāsibūt greges ad ma nū nūerantꝭ. ⁊ dicz illō Hiere. xxxiij. Ubi ē grex q̄ dat9 ē tibi pec9 inclitū tuū. Hā scdm Gre. nazāzenū. Dic in corpibꝫ sūt aliq̄ mē/bra q̄ regūt corp9. aliq̄ q̄ regunt. ita in eccla ꝓstituit de9 aliq̄s rectores ⁊ aliq̄s subditos de qbꝫ ad Heb. xiij. Obedite ꝓpositis vris et subiacete eis. Ipi enī puigilāt q̄si rōem p aiabꝫ vris reddituri. Tercio vocat eos vt sint doctores in scripturꝭ. Here. iij. Dabo vob pastores iuxta cor meū ⁊ pascēt vos scia et doctria. Jō dic Leo pp. ⁊ bē. lxi. di. statui mus. Rudis ⁊ impitis gubernacla eccle nō sunt ꝓmittēda. de q̄ Osee. iij. Qz tu repuli sti sciam repellā te ne sacerdotio fungaꝭ mi chi. vñ Gre. Nō dz fieri rustic9 q̄ nescit ara re. nec miles q̄ nescit militare. nec nauta qui nescit pericula vitare. sic nec pastor qui ne/scit pascere oues scia ⁊ doctria. ideo Vala/chie. ij. Labia sacerdotis custodiūt sciam. eo q̄ scribit de elec. c. nichil. Nichil ēqđ eccie dei magꝭ officiat. i. noceat q̄z q̄ indigni assu/mant̄ plati ad regimē aiarꝫ: ad qđ sunt mlti vocati. sz pauci plunt vt dñt. vñ gre. Quid miserabili9 ⁊ tristi9 q̄z q̄ mlti sunt pastores noie pauci vo re. Hec paucitas figurat. i. Reg. xvi. vbi de mltis filijs ysai tantū vn9 electus ē in regē. s. Dauid. ⁊ sic mlti sūt vo cati plati vt sint doctores in ppl'is. pauci ve ro fm doctrinā viuētes. Jō d. Joh. vij. nō ne Moyses dedit vobis legē. et nēo ex vob facit legē. Q⁊ Quarto vocat religiosos et regulares ad ꝓtēplatōis dulcedinē. figu/rat Joh xi. Vocauit martha sororē suā silē t o di. Magister adest et vocat te. Anīa con tēplatiua vocat in silētio. qz a carnalibꝫ sen/sibꝫ exuta ⁊ extra mōz effecta. Osee. ij. Du/cam eā in solitudiez ⁊ loqr ad cor ei9. ⁊ Za/cha. iij In illa die vocabit vir amicū suū sub ter vineā. dulcedie inebriātē. ⁊ subter ficuz sobrie reficiētē. Greg. sr̄ Ezech. Quid dul/ci9 q̄z supnis lumis pasci ꝓtēplatōibꝫ. Cañ. ij. Fruct9 ei9 dulcis gutturi meo. Origenes Attolle dñe đsideriū meū ⁊ da michi gusta re dulcē ꝓtēplatōis tue fructū. Jtē inebriāt dulcedine ⁊ a seipis alienant. nihil hac dul cedie iocūdi9 sentit. Rich. đ scō vic. Un̄ p ꝓtēplatiōis dulcedinē supnos rapimur q̄si quodā suauitatꝭ vino inebriam̄: ⁊ a nobis met ipis alienam̄. nihil hac dulcedine iocundi9 sentit. nihil sic abamore mūdi sepat. nihil sic mētem ꝯ temptatōes firmat. vt dicz aia cō tem platia illud Cañ. ij. Introduxit me rex in cellā vinariā. Un̄ Aug. Nō actiui sz con tēplatiui gustare pñt sicerā vnā. Ad qđ gu standū necē est relinqre secli tumultuz. Jō

scōa Thy.ij. Nēo militās deo implicat se negocijs secularibꝫ. iō Hiero. ad Paulinū ꝛ bē. xvi. q. i. Si cupis. Si cupis eē ꝙ dicetis maōchꝰ. i. solꝰ qđ facis ī vbibꝫ. q̄ vticꝫ nō sunt solozꝫ bītacla ſz mltozꝫ. Jō ysa. xlvi Vocās ab oriēte auē ꝛ de terra longinq̄ viz voluntatis mee. Spūale. ꝙ auē intelligit cō tēplatiuꝰ. sic eīz auis mō lupius mō inferꝰ volat mō dextrozsū mō sinistrozsū mō in medio suspendit aeris ꝛ tremul' alis atz stupidis ad lumē solis q̄si īmobilit se figit. Sic aīma ꝙtēplatiua mō volat surſuz ad gaudia. mō deorsum ad supplicia. mō a dextris ꝙtēplās scōꝝ exēpla. mō a sinistris hoīm pctā. mō in se redies: ꝛ ī medio ꝙcīe lue īmobil'e exīs. mō pendet in aere dñice passiōis ꝛ ꝙtēplat' dīnā maiestatē mirat' ei⁹ pacīam ꝛ hūilitatē ꝛ vocat' ab oriēte. i. a seipō ꝛ ab oībꝫ terremis. ō q̄ Gre. Bācti ōi in tāta altitudīe se eleuāt ꝙ ea q̄ circa ipōs ꝙtingūt ignorāt vt dicere possīt illō Can. v. Ego dormio ꝛ cor meū vigilat. Ad hāc dormitōz ꝙtēplationis sūt vocati religiosi. vt figurat'. i. Re. iij. ꝙ Samuel dormiebat ī domo dñi. ꝛ vocauit dñs samuelē. ꝛ seq̄t'. revelauit ei dñs qđ futuꝝ sē domū hely erat. Sic somno ꝙtēplatōis dormiētibꝫ reuelat secreta dei sed mlti sunt vocati ad ꝙtēplatōis apicē: pauci vō electi. qz plēs sunt religiosi q̄ magꝫ ꝙfidūt in hītu q̄ī actu. in exteriori religione q̄ī in interiori deuotōne. ō q̄s scribit ysa. i. Erubescetis sup̄ oztis q̄s elegeratis cū fueritis velut querc⁹ defluētibꝫ foliꝫs ꝛ velut ortus absq̄ aq̄ vbi berbe arescūt. sic religiosus hītu et nō actu quozꝫ sūt mlti ꝛ pauci boni. Que paucitas figurat' Hel. ij. Multe vgines adducte sunt ad regē Assuez. sola Hester electa ē in regiā. ꝛ sic pauci sūt veri religiosi. de qbꝫ dñs. Videō mltos ꝛ doleo p⁹ derelictā secl'i vanitatē in scola hūilitatis stadere supbiam. in gimnasio pauptatis addiscere auaricīā. qbꝫ magꝭ cura ē erigere muros ꝛ negligere mores R Quito vocat milites ꝛ barones ad iusticie rectitudinē Ūñ ysa. xlij. Ego dom̄ vocaui te ī iusticia ꝛ apprehēdi manū tuā. vtiq̄ enī eccl'ia ꝙ p̄fuāda iusticia manu laicali ꝛ gladio materiali. de q̄ ad Ro. xiij. Nō enīz sine cā gladiū portat. dei enī mīster est vindex in irā ei q̄ malū agit. ꝛ subdit. iō eni ꝛ tributa p̄statꝭ. s. ꝙ defensionē. ꝛ vt d. Hiero. ꝛ bē in ca. xxiij. q. v. Regū. Regū officiū est ꝙnū facere iudiciū atz iusticiaz. et liberare de manu calūniantiū vi oppſſos. sed vbi sūt. mlti vocati ſz beu pauci electi. ō q̄ Isa. i. Pīncipes tui infideles socij furū oēs diligūt mūera sequūtur retributōnes. pupillo nō iudicāt. ꝛ cā vidue nō ingredit' ad illos. Scribit' nāq̄ Exo. xxij. Vidue ꝛ pupillo nō nocebitꝭ. si leseritis eos vociferabūt' ad me. ꝛ ego audiā clamorē eoꝝ. ſz beu paupes diligūt qz mltos faciūt. Idcirco īplebit' in eis illō Sap. vi. Potētes potēter tormēta patiētur. de qbꝫ Baruth. iij. Fuerūt gigantes noīati illi q̄ ab initō fuerūt statura magna sciētes bella. Nō hos elegit dñs neq̄ viaz discipline imenerūt. ꝙterea pierūt. Nā ipi impugnāt eccl'iam ꝙmouēt bella. iō re,pbant' qz q̄ deberēt esse defensozes sūt raptozes. bie remie. xxij. Pīncipes tui q̄ī lupi rapiētes p̄dā. ꝛ tales sūt mlti. de q̄ ysa. i. Oēs diligūt mūera. sequūtur retributōes. pauci vō iusticiā faciētes. hec paucitas figurat' Judic. vij. vbi mltꝰ ppl's erat cū gedeone. ſz tm̄ trecēti viri q̄ nō flexo poplice bibebāt aq̄m isti fuerūt electi ad pugnā. ō Serto vocat clericos in seculo ad sapie altitudinē. de q̄ Exo. xxxi. Ecce vocaui ex noīe beselel. ꝛ implebi eum spū dei sapie ꝛ intelligētie ꝛ scie Sapia ad cognitōz dīnoꝝ. intelligētia ad ꝙgnitiōez hūa noꝝ. ꝛ scia ad industriā vtrozūq̄. vt. s. sint a terrēis purgati ī celestibꝫ illūinati. ō q̄ ad galatas. v. Vos ī libtatē vocati estꝭ. Tm̄ ne libertatē in occasionē detis carnis. ꝙ caritatē spūs fuite īuicē. Vidō⁹ ei ꝙ aīa ꝙiūcta corpori ꝛ carni nō est libera: ſz alligata. sic q̄ bñt oc'im mētꝭ ad tpalia l'trālitoria ꝛ carnalia ñ sūt liberi. Jō. i. Pe. ij. Vos estꝭ gen⁹ electū regale sacerdotiū ꝛc. seq̄t'. vocauit vos deus de tenebris in admirabile lumē suū. s. sapie ꝛ claritatꝭ vite. Dic eīz Symach⁹ pp̄. ꝛ bē in Can. i. q. i. vilissim⁹. Vilissim⁹ ꝙputand⁹ est nisi p̄cellat sciētia ꝛ sctitate q̄ est honore p̄stantioz. ſz heu mlti sunt vocati ad honorē sacerdotiꝭ: pauci vō in vita ꝛ ope inuenti. hec paucitas figurat' Nūeri. xvij. vbi mltevirge posite fuerāt in tabernacl'o federꝭ sed solius Aaron virga floruit ꝛ virut ꝛ fructꝰ edidit in signum electionis sacerdotalis

dignitat⁹.⁊ sic hodie plᷓes sūt sacerdotes nomine sic̄ d.Crisᵏ.⁊ hᵗ in ca.xl.dist.mlti.multi sacerdotes ⁊ pauci sacerdotes mlti in nomie ⁊ pauci in ope. Jō.ij.Pe.i. Satagite vt p bona opa certā vrāz vocatōez ⁊ electōz faciatis. ℒ Septio vocat dñs plebeios hoies ad obediētie pmptitudinē. Uñ ps.xxxiij. Uenite filij audite me timorē dñi docebo vos nō solū timorē sz etiā ad alias virtutes agēdas vocamur. de q̄ ad Eph̄.iiij. Obsecro vos vt digne ābulet⁊ vocatōe q̄ vocati estis cū oi hūilitate ⁊ māsuetudie. In hoc obediūt hoī de qbꝫ Baruc.iij. Stelle celi vocate sunt ⁊ dixerūt assum⁹. et luxerūt ei cuz iocunditate q̄ fecit illas. ⁊ sic nos obedire debem⁹ ei⁹ volūtati: vt docuit pr̄ Lu.iij. Hic ē filiꝰ me⁹ dilect⁹ ipm audite. Hoc eē docuit mē Job.ij. Quōcunq; dixerit vob facite. Ih̄ docz eccl̄ia di. Huic oēs auscultate ppl̄i p̄ceptori.⁊.i. Coz.vij. Unusq̄sq; ea vocatiōe q̄ vocat⁹ ē in ea pmaneat. s. vocatōne obie. iuxta illd.i. Pe.i. Quasi filij obie nō pfigurati priozibꝫ ignorātie vr̄ē desideriꝭ. Sz ben multi sunt vocati pauci obediūt: sz vt datbā ⁊ abyron sunt. De quibꝫ Nūeri.xvi. Uisit moyses vt vocaret eos: q̄ rīderūt nō veniemus. in q̄ notat⁹ ꝓtumacia ⁊ inobediētia multoz. de qbus ꝑuer.i. Uocaui vos ⁊ renuistis Et seq̄ttur. despexistis oē ꝓsiliū meuz. ⁊ sic ſm Gre. Ulti vocati sunt. sz ben ꝑpt inobedientiā ꝓtradicūt. ⁊ sic pauci electi. Nō q⁹ aliq̄ nec bonū incipiūt sz dicūt. Si de eo eē de numero p̄destinatoz sum. si ñ immutare nō possuz. nō sic q⁹ dic̄ Aug. Qui te creauit sin̄ te ñ te saluabit sin̄ te. Cui dixit dñs mat. xix. Si vis ad vitā ingredi ſua man. Item aliq̄ sup fidē se remittūt dicētes. scriptū est Mat.vlt. Qui crediderit ⁊ bap. fu. sal. erit. hoc ē vez ꝺ fide formata ñ aūt informi. q⁹ d. Hiꝛō. li.ij. de sū.bo. Ulti fidē ēcipiūt: sz opi fidei dissentiūt. ⁊ Jac.ij. Fides sn̄ operibus mortua ē. Itē aliq̄ sunt q̄ bona incipiūt bōa fide. sz mala intentōe. de qbꝫ Ugō in.ij.dis. xl.dic̄. Act⁹ simplr mali sūt q̄ puersā intētionē bn̄t. Itē aliq̄ bona agūt intentōe bōa. sed nō ꝑseuerāt. Jō finaliter ad salutē nō ꝓueniēt ⁊ hᵗ est q⁹ ꝺz Mat.x. q̄ ꝑseuerauerit in finē hic salu⁹ erit. ⁊ sic euenit q̄ multi sunt vocati: pauci ℞o electi.

De eadez dominica Sermo.clxiij

Ulti sunt vocati: pauci ℞o electi. scribit Matḥ.xxij. ℣ In ℞bis premissis duo innuunt. Primo vocatoꝝ boīm pluralitas. scōo p̄destinatoꝝ a ℞o paucitas. Primū ibi. mlti sūt vocati. scōm ibi. pauci ℞o electi. Primū respicit dānandos. scōm saluādos. De primo dic̄: mlti sunt vocati. Pro q̄ sciendō q⁹ vocatio iustoꝝ siue electio differt a p̄destinatōe i duobꝫ. Prio q⁹ omīs a deo p̄destinat⁹ est electus ⁊ dilectus. sz nō econuerso q⁹ oīs a deo electus sit p̄destinat⁹. q⁹ iudas fuit elect⁹ a deo ad nūerum ap̄loꝝ ⁊ vocat⁹. nichilomin⁹ tñ nō fuit p̄destinat⁹ ⁊ p ꝑns nec saluat⁹. Sz q⁹ fuit electus ptz Job.vi. Nōne duodecī elegi ⁊ vnus ex vobis diabol⁹ est. Sz. d. quare dñs hunc vocauit ⁊ in ap̄lm elegit quē sciebat peritur⁹ Rñdet. dñs i ℣ oñdere voluit q⁹ ℈ tū in ipo ēiomnibꝫ grāz dare pat⁹ sit ⁊ neiem vlt perire. ⁊ iō nemo pit nisi qui salutē suā negligit ⁊ se ad grām nō disponit vl̄ dei grā male vtitur. nā dei grā bz se vt lux solis q̄ est cōis omnibus. iuxta illud Job xxv. Sup quē nō fulget lumē illius. in q̄ innuit ꝓmunitatē. sed beu ꝓquerit Job.ij. Lux venit in mūz ⁊ dilexerunt hoīes magis tenebras ℈ lucē. ⁊ sic grā di affuit Jude eū vocando ⁊ in tpe eligēdo sz nō in eternitatē. ⁊ ℣ fec̄ malicia ꝑpria ⁊ q⁹ abusus ē dei grā. Scōo sic differt. q⁹ p̄destinatio ſm Aug. est ꝓpatio grē in pñti et glie in futo. Electio aūt respicit pñtē iusticiā siue grām. predestinatio ℞o finaliter in gratia ꝑseuerantiā. Sed. d. quē plus diligit de⁹. prescitū qui ē in grā in pñti. vl̄ p̄destinatū i pctis vt pz ꝺ iuda latrōe vl̄ Paulo. Rñdet q⁹ vteroꝫ diligit sz differēter. q⁹ p̄scitus pro nunc diligit dilectōne tempali nō pmanēte sed predestinat⁹ simplr ⁊ nō tempe vt nūc. Cum ergo perpetuū et pmanens sit melius tempali ⁊ nō permanēte. Jō predestinati peccatoris dilectō est melioꝛ ℈ prescīti iusti ꝓpter q⁹ ꝺ Paulus et latro plus diligebant ℈ iudas. Ratio. q⁹ nullū bonū: nlla⁹ grā in pñti ē compabilis finali beatitudini ⁊ glie in futuro. Cum g̃ deus maius bonuz magis

diligit finaliter. ¶ Sed quia dicitur quod magis diligit predestinatum quem prescitum. ¶ Secundo dixi subiungit predestinatorum a deo paucitas. ¶ Pro quo sciendum in predestinatione multiplex erat error. ¶ Primus mathematicorum dicebat quod ex diuersa constellatione contingit aliquem approbari vel reprobari. Contra hoc facit Ro. ix. Jacob dilexi: esau autem odio habui. nam iacob et esau ex uno patre et eadem matre sunt nati. et sub eadem constellatione attamen unus approbatur et alter reprobatur. Secundus error aliquorum dixerunt fore ex diuersitate puncti. ut ille sit approbatus qui est ex bonis punctis. ille reprobatus qui ex malis punctis. Sed hoc iterum excludit in Jacob et esau ubi supra. qui ex eisdem punctis erant. Tertius error est Origenis. dicentis quod in alia vita fuerunt animae in celo constituate et secundum bona vel mala quae egerit in illa vita aliquos saluabunt et aliquos damnabunt. Sed hoc est falsum. quia secundum Themistium. Dicit in principio creationis est tanquam tabula rasa in qua nihil est depictum: sed apta est depingi, nam sine corpore non est meritum nec demeritum. Contra apostolus ad Titum. iij. Non ex operibus iusticie que fecimus nos: sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit. Sed eius misericordia et gratia est prima iuxta illud dictum Aug., prior est dare quam reddere. Nullus accipit Johannis nota de predestinatione tria. Primo predestinatio a deo incohatur. secundo de peccatione electorum ad iustificationem. tertio premia operationis glorificationis. Dicit primo a deo incohatur. i. per vocationem. i. eternam per uisionem et gratie collationem ut scribit Johannes. vi. Nemo potest venire ad me nisi pater me traxerit eum. ubi aug. Non violenter trahitur sed suauiter et inspiratione. de quo Ps. lxxxiij. Audiam quid loquatur in me dominus. Quia eius locutio est inspiratio. Secundo sanctorum per bona adiuuatur. de quo Gre. et habetur in ca. xxiij. q. iij. obtineri. Obtineri nequam potest quod predestinata non fuerit. Sed ea quae viri sancti orando impetrant ita predestinata sunt ut per eos obtineantur. Nam ipsa quae probemus regni destinato. ita est abscondito/tenti deo disposita. ut ad hoc electi ex labore perueniant, quatenus postulando mereantur accipere quod est ineffabiliter desiderans deus alia disposuit donare. hoc gre. Cui accordat aug. et habetur di. xc. di. i. §. cecy. Tres mortuos resuscitauit ipse alios ordine. quartum dominum mortuum in Mat. viij. dimitte mortuos sepelire mortuos suos. hunc in suscitauit quia iam fetebat vinum. quia per eos parentes. Quo resuscitari in me ruit. Tertio predestinatio, premia operatione glorificationis quae dicit. i. Cor. iij. Dei enim sumus adiutores. ita quod dicit Aug. Qui te creauit sine te. Quo sicut hoc pte. i. q. xxiij. Predestinato in imponit necessitate bona operandi in saluandis sicut nec prescientia male agendi in damnandis. ut dicit Aug. et habetur in ca. xxiij. q. iij. Nabuchodonosor. Item vasis ire nunquam deus redderet interitum si non spontaneum inueniret hoc habere peccatum. quod non necessitas sed voluntas operatur ad damnationem vel saluationem quia dicit Mat. xvi. Reddet unicuique secundum opera sua. nam sic deus scit quod sunt predestinati vel prescitum. illa tamen scientia dei neiem coartat ad hoc vel male faciendum, dicit quod gre. in dyal. li. i. Predestinatio dei mirabilis est cum stando. nemini nocet cum labendi. Quo. ij. De. i. Satagite ut per bona opera certam vestram vocationem et electionem faciatis. hec ei facientes non peccabitis aliquando. Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in eternum regnum domini. de quo Aug. Electi ex labore puenient ut mereantur accipere quod deus ab eterno disposuit eis dare, nam deus est iustus et misericors. iustus quia neiem coronat sine iusticia et meritis. misericors quia neiem damnat nisi sua exigente malicia. ¶ Pro quo sciendum quod nullus certitudinaliter scit an sit electus vel prescitus ut dicit Eccles. ix. Nescit homo vtrum amore an odio dignus sit. i. certitudinaliter. Attamen sunt aliqua signa per quae percipere possumus aliquem fore de numero predestinatorum vel damnatorum et quod quantum per talia apparet in homine de tanto est maior spes. Dicit ei hec. Si nihil est signum in hac vita eius celi et ciuis inferni quae tempore est consolatio inest spes et metus anxia solicitudine fluctuantibus sine vtique certus sine testimonio consolatoris electos suos derelinquat. ideo notemus signa electionis.

¶ Primum est protectorum detestatio. de quo Hiero. Tunc protectorum salus incipit cum quis vacuit, per delictis ingemiscit. sic viceuersa si letatur de peccatis, ut illi de quibus puer. ij. Letatur cum malefecerit et exultat in rebus pessimis: et hoc est malum signum quod dicit Gre. Qui adhuc per illicita desideria defluit per fecte deum non amat. Contra Ps. xcvi. Qui diligitis dominum odite malum. quod dicit Aug. in epla ad quendam comite. Nullum sceleratorum adeo tam abominabile quam deperitis petis remissionem dando gaudere. quod est signum quod nunquam vere displicuerit. Contra Lu. ix. Nemo mittat manum ad aratrum etc. Secundum signum est delectabilis rubi dei auditio. de quo Joh. viij. Qui ex deo est rubea dei audit. nam rubum dei est cibus ane. de quo matthei. iiij. Non in solo pane vi. homo etc. Contra Greg. quisquis alimenta non retinet, perfecto deo habet vita despatat sic quod non retinet alimentum ane. i. rubum dei. Et tales

fuerit scribe ⁊ pharisei Joh. viij. vos ñ audi tis q⁹ ex ðo ñ estis. vt sūt pleriq; stātes in fo ro vl' cimiterio vl' etiā pñtes exñtes ⁊ aures auertētes cū arguūt eoꝝ vicia qbꝫ sūt inno dati. ⁊ h malū est signū. de qbꝫ ps. lvij. Dic aspidis surde ⁊ obturātis aures suas. iō Gre. Oñs q viā vite desiderāt ðba vite audire dñt. Et idē. Certissimū pdestinatōis signuꝫ est libent audire ðbū dei. ℣ Tercū sig nū ē aduersitatis patiēs toleratio: vt infir mitas corpis. pauptas rer. eo q dic aplus ad Hebr. xij. Flagellat oēm filiū quē recipit ⁊ Apoc. iij. Ego qs amo arguo ⁊ castigo. et si hō patiēter fert ē bonū signū de quo Gre. Qual' vn⁹ q̄sq; apō se lateat ptūelia illata ꝓ bat. Jō hortat nos Job. v. Btūs hō q corripit a dño Increpatōz g̃ dñi ne reꝓbes. cū g̃ pateris in mēbris ⁊ in reb cogita. q⁹ hijs sepe deū offendisti. eo q dic Gre. i mor. Di uina dispensatōe agit vt plurior vicō ꝓlixi or det egritudo. Hā sm Aug. in smōib. corꝓis aduersa sūt aīe medicamēta. iō Jac. i. oē gaudiū existimate frēs cū in tēptatōes vari as inciderit. s. i despectōes mōi. tēptatōes carnis ⁊ diaboli. ⁊ in psecutōes a mal' hoib q⁹ di. saluator Joh. xv. Si me psecuti sunt et vos pseq̄nt. ⁊ ij. Thi. iij. Oēs q pie volūt viuere in xpo ibu psecutōz patient. Sic ecō uerso ꝓtinua, pspitas in reb ⁊ corpis sanita te: honore ⁊ delicijs ē malū signū. de q Gre. Cōtinu⁹ successus tpalū ē eterne reꝓbati onis indiciū. ⁊ implebit in eo illō ps. xlviij In vita bñdicet. ⁊ sequtur. ⁊ i eternū ñ vide bit lumē. ⁊ illud Job. xxi. Ducūt in boīs di es suos ⁊ in pūcto ad ifernū descēdūt. vt pz de hospite scti Amb. querat in vita ei⁹. Jō aplus ad Hebr. xij. Si extra disciplinā estis cuius pticipes facti sunt omnes. Et ibidem Quis enī filius quē non corripit pater. naz dicit Judith. viij Oñs qui placuerit deo ꝓ multas tribulatōes transierit fideles. Jdeo Greg. Si exceptus es a passiōe flagelloꝝ nō eris heres in regno celoꝝ. Sz. d. Quid fa ciam cū nō puniar a deo. Rñdet. debes teip sum punire pctā deflendo ⁊ te būiliando. et tibiipi tribulatōes iferēdo. ieunijs. vigilijs orōnib ⁊ castigationib. Nam vt bñ scōm Hiero. Impossibile ē vt qs transeat de deli cijs ad delicias. ⁊ Gre. Nēo pt hic gaudere sez in seculo: ⁊ illic regnare cū xpo. De quo legitur exemplū in Vitaspatꝝ pte. ij. c. de pꝝ uidentia ⁊ ꝓtēplatōne. Erat quidā solitari⁹ in heremo Hylopoleos ⁊ mīstrabat ei qdaz secularis sz fidel'. erat aūt in eadē ciuitate hō qui erat diues ⁊ impi⁹. cōtigit g̃ vt mozeret ille diues. ⁊ deducebat eū tota ciuitas sim' et episcopus cū lampadib. Egressus est au tem ille q mīstrabat illi solitario scōm ꝓsuetu dinē portās ei panes. ⁊ inuenit q⁹ comederat eū belua ⁊ cecidit in faciē suā in ꝓspectu dñi dicēs. Nō surgam hinc donec ðmonstretur mihi a deo q̄ sint hec. q⁹ ille quidē impi⁹ ta lem a pparatū hūit in deducēdo. hic ðo q̄ ser uiuit deo die noctuq; ista ptulit. Et ecce an gelus dñi veniēs dixit ei. Ille impi⁹ habuit puū bonū in h̄ seclo ⁊ recepit illō hic ut illic nullam req̄em inueniat. Jste aūt solitarius qui hō erat ornat⁹ ad oēm ðtutē. bēbat ðo et ipe vt homo modicū aliquid culpe. ⁊ rece pit hic illud vt ibi inueniat purus coā deo et ita ꝓsolatus in his ðbis abijt glorificās deum sup iudicia eius q⁹ vera sunt. ℣ Quartū signū est sub penalitatib vite me lioratio. dicēdo cū ps. cxviij. Tribulatiōem et dolorē inueni ⁊ nomen dñi inuocaui. Sz econtra induratio est malū signū. de q Eccli. iij Cor duz bēbit male in nouissimo. De q Eugen⁹ pp. Cor duz est qđ nec ꝓpūctōne scindit nec pietate mollit. nec mouet precib⁹ nec minis cū ceditur sz in flagellis indurat Talis fuit Pharao ð q Gre. Qui inter fla gella deteriores fiūt illis tpale supplicium sit eterne pene initiū. ⁊ vt hic videatur quid in inferno sequat. sez illud Deutro. xxxij. Ig nis succensus est in furore meo ⁊ ardebit vs q̄ ad inferni nouissima. id est hic incipiet ⁊ ibi durabit. ℣ Quintū signū est si qs timen tes deū honorificat. ps. xiiij. Dñe quis habi bit in tabernaculo tuo ⁊c. Et subdit. timētes autē dñm gl'ificat. et sic bonū signū est bonos diligere. Et etiā si tu es peccator. nam sicut ꝓtingit q̄ q̄q; denarius falsus inter bonos recipitur. ⁊ sic quandoq; peccator merito bonoꝝ suscipitur. nam si dñs voluit parcere sodomitis in q̄n q; ciuitatib et regionibus circumiacentib ꝓpter decē bonos nōne de beret de⁹ misereri vni peccatori ꝓpter mul tos bonos qs fouet ⁊ diligit. nam sicut ille

natuale est vtuosus q alienas amat vtutes Seneca. Scias būc mltis vtutib abūdare q alienas amat. sic ecōuerso ē signū reprobatōis. Aug⁹. Iniqu⁹ est bonoꝝ inimic⁹. sic dyabol⁹ Joh̄. viij. Vos ex pr̄e diabolo estꝭ. Sic Chayn Abel Esau Jacob: ⁊ ē grande pctm̄. Mat. xv. Qđ vni ex mīmis meis fecistꝭ ⁊c. ¶ Sertū signū ē būlitas. ⁊ equersio supbia. Gre. Cuidētissimū signū reproborū est supbia. electoꝝ būlitas. Ber. Cū te būilem videris bēto signū grē appropinq̄ntis. Origenes. Si būilis ñ fueris grām spūsscī nō bēbis. Aug. Quē supbū vides filiū diaboli nō dubites. nā sic p arma milites ꝓgnoscunt cui⁹ regis sunt. sic ⁊ hic Job. xli. Ipe ē rex sup oēs filios supbie. Septimū signū est qñ quis nō libent audit male loq̄ de ꝓxīs et omīa dicta ⁊ facta primi ad bonū quertit. nam hꝭ est signū dilectiōis ꝓximi. de q̄ Joh̄. xiij. In hoc ꝓgnoscēt oēs q mei estꝭ dis. si dilectōem habueritis ad inuicē. Hꝭ ecōuerso detrabere ⁊ detractōes audire ⁊ oīa q̄ hō vidit l audit in malū interptari est malū signū de q̄ Bern̄. in li. de ꝓsideratōib Detrabere et detrabētē audire qđ illoꝝ dānabili⁹ sit: ñ facile direrim. nā detractor ⁊ libens auditor vterq̄ diabolū in lingua portat. Idcirco noli exponere in malo qđ nō scis fore malū. alias est signū malicie tue. De q̄ Crisp. sup Matḥ Sicut difficile suspicat quis malū q̄ bonus est. sic econuerso difficile suspicat quis bonū qui mal⁹ē. Idcirco noli iudicare Ro. ij. In quo alterꝝ iudicas teipm cōdēnas. nā dubia ad meliorē ptē sunt interptāda. l. a bonis bonibus. hꝭ de mal⁹ hī Canōe. xi. q. iij. Graue Graue satis ē ⁊ indecēs vt in re dubia certa det sentētia. ¶ Octauū signū est ꝓximi īcōmodatib ꝓpassio ⁊ miseratio de q̄ ps cxi. Jocūdus hō q̄ miseret ⁊c. nam misatō bene dicit signū ꝑdestinatōnis. vt di. saluator Mat. v. Beati misericordes: q̄nā miscōiaꝝ ꝓsequnt. nā scōm Gre. Aliter membra nostri redemptoris nō efficimur nisi ꝓximo cōpatiam̄. Et hō. xxiij. mor. Tāto q̄q̄ pfectior ē q̄nto pfectius dolores sentit alienos. Idcirco ps. xl. Btūs q̄ intelligit sup egenū ⁊c. econuerso vo īmiscōia malū est signum. Jac. ij. Judiciū sine miscōia fiet illi q̄ nō facit miam vt sunt tales qui sperunt paupes petentes et qđ amplius ē verecūdant loq̄ paupibus et infirmis. qđ est malū signū. eo q̄ d. Gre. Miscōiā dei mereri nō poterit q̄ hic miseri cors nō fuerit. qꝝ scribit Eccl̄. xvi. Qis mia faciet locū vnicuiq̄ ſm meritū opꝝ suoꝝ. ¶ Nonū signū inuite facilis dimissio. qđ docet apl⁹ Epḥ. iij. Estote inuicem benigni ⁊ misericordes ꝓdonātes inuicē. Juxta illud Lu. xi. Dimittite ⁊ dimittem̄. Rō Aug⁹. Unusquisq̄ talē indulgentiā accipiet a deo q̄lem faciet ꝓximo. ⁊ si quis ad indulgentiā inclinat⁹ ē: signū est bonū. ecōuerso vo rācorosita⁊ ē signū malū. de q̄ Amb. Indignuꝝ ē illi deū ee ꝓpiciū qui crudel⁹ est ad ꝓxim. Jō doctꝝ apl⁹ .i. Corꝝ. xi. Si q̄s videt ꝓtemos⁹ esse nos talē ꝓfectudinē nō bēm⁹. l. pdestinati. Qꝝ dr. ij. Thimo. ij. Seruū dei nō oportet litigare. sꝫ māsuetū esse ad oēs. Qua ꝓpt̄ docem Eccl̄. xxviij. Relinq̄ ꝓximo tuo nocenti te. ⁊ tūc dep̄canti tibi peccata soluent̄. eo q̄ scribit Lu. vi. Eadem mēsura qua mēsi fueritis remetiet̄ vobis. ¶ Decimū signū est melioritatis adoptio: vicꝫ q̄ñ quis freq̄nter monet̄ ab intra. vt bonus fieri valeat. Mat. .v. Beati qui esuriūt ⁊ sitiunt iusticiā. Ubi glosa ordinaria. Justiciā esurire ⁊ sitire ē desiderii ꝓficiendi hre. Dic̄ nanq̄ Bernar. Cū in nobis deficimus: tūc corā deo p desiderium, proficim⁹. qꝝ nō attēdit deus qđ es sꝫ qđ esse desideras. Psal. xx. Desiderium pauperū exaudit dns. ⁊ sic licet hō deficit in opib. nō tamē debet deficere i desideriis. Jō d. Aug. Ubi dixisti sufficit ibi deficisti. eo q̄ scribit Lu. xvij. Cum feceritis oīa q̄ precepta sunt vobis. dicite quia serui inutiles sum⁹ quod debuimus facere fecim⁹. Ideo doctꝝ Aug⁹. d verbis apl̄i. Sēper tibi displiceat qđ es si vis puenire ad id quod nō es. Undecimum signū est passionis xp̄i freq̄ns meditatio ⁊ regratiatio. vt scribit d electis. Ezech̄. ix. Signa thau in frontib eoꝝ .i. signū crucis. qꝝ dicit Bonauētura. Nihil ita illuminat intellectū accēdit affectū. nichil ita mouet ad dilectōꝫ eleuat ad ꝓtēplationē. nihil ita opat̄ ad vniuersalē sctificatōez sic passio dn̄i. Jō sp̄ deberet fore in corde: ore ⁊ opere Hꝫ ecōuerso vbi tradit oblutioni ē malum signū De q̄ fertus pitagoric⁹. Nulla salus cernit̄ vbi passio xp̄i a mēoria elongatur.

¶ Duodecimū signū ē ad mādata dei inclinatio. Ysa. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mādata. ⁊ Eccē. viij. Qui custodit p̄ceptū non expiet quicq̄ mali. Et econuerso mādator dei trāsgressio ē malū signū. qz dicit Bene. Deipm occidit q̄ p̄cepta medici nō custodit. mō deus ē medic⁹ aie. ideo ad salutem p̄cepta eius dēmus custodire. puer. xix. Qui custodit legē bt̄us ē. s. hic in gr̄ia. ibi in gloria. Et trāsgredientes maledicūtur oībus maledictōibꝫ. vt patz Deutro. xxviij. Ideo Eccī. xxiij. Nichil dulci⁹ q̄ respicere in mādatis dñi. ¶ Tredecimū signū est ad dei visionē ardēs anbelatio Juxta illud Job. x. Tedet aiam meā ⁊c. Sup q̄ Greg. Pñs vita tedere incipit. cū vita celestis dulcescit. ⁊ sic pñs vita fuit in tedio ip̄i Dauid dicēti p̄s. xli. Fuerūt mihi lacrime mee ⁊c. Econtra q̄ toto desiderio iacz in infimis nichil curando de celestibus ⁊ eternis. est signum reprobatōis. de q̄bꝫ ad Phil. iij. Quorum finis interitus quor⁹ de⁹ venter ē ⁊ gl'a in confusionē ipsor⁹ q̄ terrena sapiūt. Quartumdecimū signū ē in oībus p̄missis bona intentō. qz dicit Gre. xxviij. moz. Intētio p̄sti tuat fundamētū opi nrō ⁊ vigilanti cura p̄cuncta opa nr̄a intentio ē pensanda. eo q̄ dicit mgr̄ in. ij. dis. xl. Actus simpl'r mali sūt q̄ puersam intētionē hñt. eo q̄ mala intentio facit opus bonū nō valere. de q̄ Gre. xxviij. moraliū. Qui rectā intētionē in ope ñ tenet totū opus amittit. Ideo Lu. xi. Si oculꝰ tu⁹ neq̄m est totū corpus tenebrosum erit. Vbi Gre. Sicut oc'lus corpal'i est corpis lucerna sic p̄ radiū intentōis illustrant' actōis nostre merita. Quintūdecimū est in oībus p̄fatis finalis p̄seuerātia. de q̄ Mat. x. Qui p̄seuerauerit vsq̄z in finē ⁊c. nā ꝑm Gre. in omelia. In cōiunio nuptiali nō initiū sz finis q̄ritur. nā nō solutus ē debitor a debitis q̄ dedit multa. sed q̄ oia reddidit. ⁊ sic nos ñ respiciamus id q̄ egim⁹: sz q̄ supest q̄ agamus. In figura bꝰ legit' Leui. iij. q̄ in sacrificō deberet cauda ostie adesse designās p̄seuerātiā De quo greg. Incassum bonū agitur si ante terminū vite deseratꝝ. Jō mlti vocati: pauci electi. qz multi sunt q̄ bona incipiūt. sz pauci p̄seuerāt. ¶ Sedecimū signum ⁊ finale est dei dilectio. nichil enī p̄desset oīa p̄dicta sine dei dilectōe. eo q̄ dic⁹ Aug. Sola charitas distinguit inter filios dei ⁊ filios diaboli.

Dominica xxi

Sermo. clxv

Erat quidā regul⁹ cui⁹ filius infirmabat Capharnaū. Scribitur Joh'is. iiij. ⁊ legit' in p̄nti dñice euangelio. ¶ Dic Aristo. vij. politico. et p̄hibet pueris dare vinū in prima infirmitate p̄ter infirmitates inde seq̄ntes. Ideo Egidi⁹ roman⁹ in de regimīe p̄ncipū dicēs Juuenes decet esse sobrios ne efficiant' ebrij ex nimia sumptōe p̄tus. vinū enī immoderate sumptū tria causat mala. Primo venerea p̄uocat qz calefacto corpe maior fit incitatio ad actus venereos. ⁊ hui⁹ figurā hēm⁹ Gene. xix. in lotb q̄ cū inordinate vinū bibisset ambas filias p̄dormiuit. Secōm malū est depssio rōis. nā ascendentibꝫ fumositatibꝫ vini ad caput turbat' cerebr̄. q̄ turbato deprimit' ratio q̄ntū ad suos actus. Tercū malū ē lis et dissensio. turbato enī cerebro ex nimia sūptione vini ⁊ amisso vsu rōnis de facili, p̄cip'it in ꝛba inordinata. ex quibꝫ p̄surgūt dissensiōes ⁊ lites. imo qz ira p̄surgit ex inflammatōe sanguis. vinū q̄d p̄ sui caliditatē inflammat sanguinē reddit boiem animosum ⁊ irascibilē. hec ille. Raro eiz fit q̄ iuuenes ⁊ spec'alr diuitū filij viuāt moderate in cibo ⁊ potu. ideo illa tria mala adhibet eis spec'alr q̄ reddūt eos infirmos in corpe ⁊ p̄q̄nter in aia. p̄terea p̄ntes eor ⁊ p̄cipue p̄ēs debent cum deuotōne ire ad Jh̄m ⁊ rogare p̄ filijs suis exēplo bꝰ reguli q̄ rogabat ih̄m. de q̄ thema. ¶ In sūma cuāg. duo inuūt. Prio regli supplicatio p̄ filij sanitate. scdo xpi repbēlio p̄ eius incredulitate. De primo dic. in illo tpe scz cū in Chana galilee p̄uertit aq̄m in vinū et dis. credere feciss. post ꝫ descēdit in chapharnaū cū mr̄e ⁊ dis. ⁊ ibi nō mānsit multis diebus: sed inde descēdit iherosolimā primo pascate post inceptā publicā p̄dicatōem vbi eiecit vendētes ⁊ emētes. ⁊ aliqs discipulos sibi attraxit sic ꝺr Joh. ij. postea voluit reuerti in galileā optuit eū ire p̄ mediū samariā. vbi mltos sibi ad fidē copulauit. in ciuitate tychar mānsit p̄ duos dies. postea iterum de

Samaria venit ī Chanā galilee vbi ꝙuertit aq̄m in vinū. Et vt esset ibidē erat q̄dam regulus. nō diminutiue id est parui⁹ rex. quia tūc tempis ñ legit aliquē fuisse in galilea regem uisi Herodē antipā. g̃ ſm Origenez dz b̄ capi ꝓ officiali regis vl cesaris. bñs tūc in iudea ptātē. qz dic̄ Nicola⁹ de ly. Romāi abstulerūt regnū ⁊ diuisert in q̄tuor tetrarchias. ⁊ sic ille nō fuit rex sz q̄dam nobil⁹ habens ptātē regis. Nota hic tria. ℣Primū vnde dz ortum nobilitas. Scōm q̄ sunt signa nobilitatis. Terciū q̄d tenent nobiles suis subdit⁹. ℣ Dico q̄ sciendo nobilitas ortū habunt a vtutibꝫ. nā prim⁹ rex sup istl̄m sez Saul ē electus a deo. qz hūilis fuit ⁊ virtuosus. Unde .i. Reg. xv. Cū esses puul⁹ in oculis tuis. id ē hūilis: caput in tribub⁹ istl̄ factus es. vnxit q̄z te dñs in regē sup istl̄. Itez scd⁹ rex fuit Dauid. q etiā ꝓpter suā ꝓbitatē elect⁹ est a deo. Unde dicit dñs de eo. Inueni virū secdz cor meū. s. misericordē. vbi q̄ scribit. i. Iacob. ij. Dauid in misericordia ꝓsecut⁹ est sedē regni ī secula. Ex bis bē q̄ nobiles sunt ex vtute cognoscēdi. de q̄ Greg. Sūma nobilitas ē clarū esse virtutibꝫ. iō nō ex longis tunicis ⁊ longis manicis ⁊ scissuris sunt ꝙnoscēdi. qz sic mechānici ⁊ rustici ēent nobiles. qd̄ ñ est. qz dic̄ Arist. in poli. li. x. Turp⁹ ⁊ malicia determināt nobiles ⁊ ign̄biles. ⁊ Can̄. xl. dist. nos Nobilitas mor ꝓl⁹ ornat q̄z ꝓgēitor. Et Socrates. Generosissim⁹ est q optim⁹ ē. q. ꝓpter iudei qui se iactabāt de nobilitate abrahe. Illis rñdit ibs Iohis. viij. Si filij abrahe estis opa Abrahe facite. Hā ſm Crisostl̄m. Quid ꝓdest generatio clara quē mores sordidant. Idem Hiero. Ille apud deū est generosior qui est fide deuotior. vita sanctior. ⁊ ope virtuosior. Sz diceres. que sūt ille vtutes ꝑ quas cognoscūtur nobiles. Respondet. prima ē largitas. vnde d⁹ q est nobilissimus ē largissim⁹. qz non solū dat nob sua bona sz seipm in pñti sacramētaliter et ī futuro in ꝑmiū. Gene. xv. Ego ero merces tua mag̃ nimis. Itē appet eius largitas in hoc. qz scribit Mat. v. Facit solē suum oriri sup bonos et malos. Itē in b̄ q q̄n q̄z milia hoīm cibauit Iob. vi. Hā sic aquila non comedit ꝑdam sola sz diuidit alijs rōne sue nobilitatis. sic ⁊ xp̄s fecit q̄d ꝑtinet ad nobiles

Unde Aristo. de regimīe principū. O alexander tuis larg⁹ esto. qz ignominia regis vel principis ē paupt̄as ꝓpria. sz viceuersa auaricia ⁊ rapina sunt ignobilitatis signa. qz non decet principem fore sociū furū. Secūda vtus est gratitudo ⁊ recognitio bñficioꝝ dei et hominū. de qua Aug. Qui bñficia ñ ꝙnoscit ingr̄tus ē. vt dīt de q̄bd̄ ps. lxxvij. Obliti sūt bñfactoꝝ eius. Que q̄dē gratitudo nō solū dz referri deo. sz exhiberi subditis a q̄bd̄ nutriunt nobiles etiā ꝑ sudoris effusionē rusticorum. ⁊ q̄nto in maiori reuerētia bñt subditos. tanto sunt nobiliores. sed isti sunt ignobiles q̄ spnunt ⁊ puipendūt paupes. ⁊ sunt ignobiliores cambd̄ q cognoscūt bñficia eis exhibita. ⁊ ēttribuūt q̄ñcq̄ bona suis bñfactoribus. vt legit in vita bti Iacharij. q cum q̄daz leena brēt spelunc̄ iuxta cellā scti viri duz inuenissent vna vice cattulos excecatos. portauit eos ad pedes ei⁹. Cūcq̄ intelligeret vir dei leenā rogare ꝑ illuminatōe cattuloꝝ eo orante illūminabant: ⁊ leq̄bant ad spelunc̄az nō tñ ingrate. qz pelles ouiū cū pilis q̄s capiebāt in vrnatōe cū matre q̄ ꝓ mercede añ ostium celle deportabāt. ℣ Tercia vtus ꝑ quā nobiles ꝙnoscūtur ē miscdia in paupes. ideo in signū clemētie reges mūgunt et rex apū nō bz stimulū pūgēs sic alie apes Nd̄ aūt clemētia pert. net ad reges ⁊ principes oñdit Sen̄. dicēs. Nullū ex oībus magz q̄z clemētia regē ⁊ principem decet. Sz illi qui sunt duri ⁊ imisericordes ad paupes nō sunt cor̄ deo nobiles ℣ Quarta virtus nobiliū est virilitas ⁊ strenuitas. s. paupes et subditos defendēdo. iō nonis militibꝫ dat ensis ad defendēdū orphanos ⁊ viduas. vt legit de Dauid. ij. Re. xij. Conuenerūt ad eum omēs qui erant in angustia ꝓstituti. et oppressi ere alieno ⁊ amaro aīmo. ⁊ factus est eor̄ princeps. qz bē ī ca. xxij. q. v. regū. Regū ꝓpriū est facere iudiciū atz iusticiā ⁊ liberare de manu calūniantiū vi oppr̄ssos. Sed heu quidaz defendūt subditos ab alijs. sz ꝑ se ipos spoliāt eos ⁊ tales sūt lites ceto ī mari q̄ defendit alleca ab alijs piscibꝫ. sz ꝑ seipm devorat. q̄bd̄ mīat dñs ysa. xxvij. In illa die occidet dñs cetū qui in mari est. Quīta virtus est iusticia. de q̄ Sap. vi. Audite reges et ītelligite. discite iudices finiū terre. ꝓbete

aures vos q̄ ꝓtinetis inꝭtitudinē ⁊ placetis vobis ī turbis nationū: qm̄ data est a dño potestas vob̄ ⁊ virtus ab altissimo. Et sequit. Ad vos g̃ reges sunt hec̄ sermões mei vt discatis sapiaz ⁊ ne excidatis. Sap̄.i. Diligite iusticiā q̄ iudicat̄ terrā. p̄s.lxij Recte iudicate filij hoiz. Rō Sap̄.vi. Qui custodierint iusticiā iuste iudicabunt. ⁊ q̄ didicerint iusta inuenīet q̄d respondeāt: vt scribit Thobie.xiij. Facite iusticiā coꝝ deo credētes q̄ faciat vobiscū miscōiā suā. Jdeo Deutro. xvi. Juste q̄ iustū est ꝓseqūtis. ⁊ t̄les sūt nobiles coꝝ deo. Jdeo subdit in textu. cui? filius infirmabat capharnaū. hic cum audisset q̄ ihs aduenīret a iudea in galileā abijt ad eū ⁊ rogabat eū vt descēderet ⁊ sanaret filiū eius. Capharnaū fuit sita in valle respectu chanegalilee. Cui infirmitas illi? fuit cā sanitatis patris in fide q̄ xp̄m nō visitassz regul? illesi filius ei? infirmus ñ fuissz. ⁊ p cōseqūns nec credidisset. Sic bodie infirmitas immittit alicui a deo ꝓpter ei? salutē. vt dic̄ Gre. ⁊ h̄ in canōe. vij. q. i. cum ꝓcussio. Cū ꝓcussio coꝝpal̄ imminet vt̄ ꝑ purgatōne an ꝑ vindicta ꝓtingat dei iudiciū in hꝭ ignorat̄ et iō nō dz a nobis addi flagellatis afflictō. ne nos culpe q̄d absit offensa respiciat. ¶ Jdeo sciendū q̄ infirmitas patiēter est toleranda mltis de cauſ. Prima q̄ ad bonū incitat. vt scz homo se ꝓpet ad exitū ab hꝭ sclo iuxta illd Lu.xij. Cum venerit ⁊ pulsauerit ꝓfestim apiant ei. incerti enī sum? q̄n ⁊ q̄lit̄ veniet ⁊ in q̄ statu moziem̄ vt dicit Seneca Moz vbiq̄ te expectat. si sapiēs fueris vbiq̄ eam expectabis. g̃ infirmitas est nūcius quē nobis xp̄s mittit vt p̄pemus nos Ecci xxxi. Infirmitas grauis sobriā facit animā Gre. in moza. ⁊ h̄ in ca. xxxviij. di. Qui ea. Quicūq̄ stultus ē in culpa erit sapiēs in pena. p̄s. xv. Multiplicate sunt infirmitates eoꝝ ac̄. Scdo dēmus patiēter infirmitatē sustinere q̄ a pctis purgat. Gre. in moza. Dīna dispensatōe agit̄ vt plixiori vicio prolixior det̄ egritudo. vt patz Nūe.xij. Maria sozor Moysi ꝓcussa est lepra ꝓpter detractionem eo q̄ detraxit fratri suo moysi. vt sic p illā infirmitatē purgaret̄ ab illo pctō. Jsid. ī sinonimis. Aduersa coꝝpis sūt aie remedia. egritudo carnē cruciat sz mentē curat. Jō q̄q̄ per eadē mēbra punit̄ q̄s ⁊ infirmat̄ p q̄ pec cauit. Verbi gra. Sic qui offendit deum p illicitū visuz efficit̄ q̄q̄ cecus. ⁊ q̄ p illicitū gressuz. scz saltādo: clozilando ⁊ supbe incedendo deū offendit. erit q̄q̄ claud?. Silr qui libent̄ audit detractōes erit q̄q̄ surdus Juxta illd Sap̄.xi. Per q̄ q̄s peccat p hec ⁊ toziq̄t̄. vt etiam d. Gre. Cōtraria ꝓtis curant̄. nā sic mē in suo dilecto filio nō ꝑt sustinere maculā ī facie sz īmediate lauat. sic xp̄c in suis dilectis ñ pōt sustinere maculā pcti: sz delet p coꝝpis infirmitatē. Tercio patiēter debem? infirmitatē sustinere. q̄ hoste nostr̄ debilitat. s. carnē que ꝓcupiscit aduersus spūm q̄ coꝝp? ē maxim? inimicoꝝ nrōꝝ. Vicb. vij. Inimici hoīs domestici e?. ⁊ Bern̄. Est mānifestū q̄ in carne gerimus laqueū nostr̄. q̄ coꝝp? de terra formatū est. iō sp trahit in fra. sz aīa a deo creata ē ⁊ infusa. iō sp tendit sursuz. Bz q̄n coꝝp? infirmat̄ tunc spūs fortificat̄. ij. Coꝝ.xij. Cū infirmor tūc fortior sū ⁊ potēs. Amb. Infirmitas coꝝpis ē sobrietas mētis. g̃ libent dēm? infirmitates coꝝpis sustinere vt aīam sanā bēam?. ¶ Quarto infirmitas ē patiēter sustinēda q̄ a pctis trahit. ⁊ ad bonū faciēdū incitat Juxta illd Jsa.i. Quiescite agere peuerse discite bñfacere. sic infirmus quiescit a multis mal̄. nō delectat̄ enī supbire in vestibus. nec luxurijs exercere. nec ad tabernam ire ⁊ inebriari. ut implcat̄ illd ꝓpheticū Osee.ij. Sepiā viaz tuā spinis ⁊ sepiā eā maceria. Et illd Eccī. xxviij. Sepi aures tuas spinis ⁊ lingnā ne quā noli audire. ⁊ ozi tuo facito ostia ⁊ seras auribꝰ tuis. q̄ hō mlta pctā sanꝰ facit q̄ in infirmitate dimittit. Jō ¶ Hugo li.iij. de aīa d. Quosdā p̄sciens deus multa peccare posse flagellat eos infirmitate coꝝpis ne peccent. et vtil? est frangi doloribꝰ ad salutē q̄s vti colūitate ad dānatōem. Cui exemplū. quidam labozans in graui ⁊ longa infirmitate: rogauit sctm̄ Thomā cantuar̄. vt ipetraret sibi sanitatē. ⁊ factū est statim ille cepit cogitare. forte sanitas illa ñ expedit tibi. q̄ sensit se pronū ad peccādū. Jte rogauit p̄dictuz sanctū cū ꝓditione salutis vt daret sibi sanitatē vl infirmitatē q̄d expediret saluti sue. ⁊ statim infirmatus est. Jtē non soluz a peccatis trahit: sed etiam ad bonū adducit. sic q̄

homo ꝓfitet ⁊ ꝓpũgitur: ꝙ alias nõ faceret
iurta illõ Lu.xuij. Cõpelle intrare. Vbi gre.
Vala q̃ nos hic ꝑmũt ad deũ ire ꝓpellũt. ⁊
Isa.xxvi. Vñe in angustia requisierũt te. nã
infirm⁹ odit gaudiũ mũdi. ⁊ hz tediũ vidre
et audire q̃ mõi sũt. dic cũ aplo ad Phil.i.
Cupio dissolui ⁊ ee cũ xpo. ⁊ q̃rit miam dei
et auxiliũ ei⁹ d. illud ps.cxiij. Tribulatões
⁊ dolorẽ inuẽi ⁊c. ⁊ sic infirmitas trahit hoies
ad bonũ. Exemplũ narrat mgr Jacobꝰ de
vitriaco. ꝙ qdã miles erat i frãcia. cui pau
per cleric⁹ deferebat aqm bñdictã ad domũ
ei⁹. ⁊ ille miles paupi nihil dabat sz ꝓtume
liꝰ eũ afficiebat. ꝓst hꝫ miles infirmabat ⁊
misit vocari clericũ ꝑcipiẽs sibi dare eleosi
nã. rogãs vt oraret ꝓ eo vt de⁹ eũ sanarz. quẽ
q̃siuit cleric⁹ in q̃ statu essz magis ꝺ tuosus.
Rñdit. in infirmitate ibi deũ magꝭ timeret san
ctos ĩuocaret. tũc cleric⁹ ait. Et ego rogabo
deũ vt i illo statu vos ꝓfuet in q̃ melior estz.
¶ Quinto: infirmitas ẽ patiẽter sustinẽda qz
est spẽale donũ dei ⁊ signũ dilectõis ipsius
Apc̃. iij Ego q̃s amo arguo ⁊ castigo. ⁊ hic
castigauit lazaꝝ Job. xi. dñe ecce quẽ a mas
infirmat. Vñ Origenes sr Osee. iiij. Qui
diligit a dño corripit: q̃ ñ diligit in pctis lu
is dimittit. g̃ potiꝰ dz hõ velle ꝙ sit ꝺ amicꝫ
dei ⁊ filiꝰ q̃ de inimicis. Itẽ legit in vitas
patꝝ. Quidã senex freq̃nter infirmabat oĩ
anno ꝑter vnũ annũ. q̃ flebat grauiter dicẽs
Vñe reliq̃sti me: ⁊ hꝫ ãno ñ visitasti me. scz
dũ sanꝰ fuit. Jõ in vitas patꝝ legit. ꝙ sũma
est religio i infirmitate grãs agere deo. eo ꝙ
dicit Sen̄. Infirmitas corꝑis ẽ intermissio
voluptatꝫ. ¶ Sexto infirmitas corꝑis ẽ li
benter sustinẽda. qz a futuris pẽis liberat.
Nau. i. Affluxi te in pñti ⁊ amplius ñ affligam
Quã afflictõem pñtẽ desiderabat Aug. d.
Hic seca hꝫ vre ⁊c. Est nanq̃ dei magꝭ misi
cordia hꝫ punire crimia. de q̃ Hiero. ⁊ hr in
ca. xxiij. q. v. quid g̃. vbi ꝺr. Scitote eũ isto
ad pñs reddidisse supplicia ne ĩeternũ puni
ret. ĩõ hic q̃busdã ꝑcit vt eos i eternũ seruat.
ecõuerso. aliq̃s hic ferit ñ ꝑcendo vt ĩeternũ
parcat. Hoc sũme placere dz cuilibet pctõri
q̃ peccauit ⁊ necẽ ẽ eũ puniri aut hꝫ aut i futo
cũ tñ pñs tribulatio ẽ mĩma respectu future
tribulatõis. de q̃ sapiẽs Eccl. xxi. Minimũ
ꝓ magno placeat tibi. nã pñs tribulatio ⁊
infirmitas est q̃si denarius respectu mille flo
renoꝝ. qz ignis purgatorij ⁊ ignis inferni vi
nus est q̃ ad calorẽ. nisi ꝙ ignis purgatorij
est trãsitorius sz inferni ꝑpet⁹. ignis nr̃e re
spectu ignis purgatorij ẽ q̃si depict⁹ vbi vn⁹
q̃q̃ purgabit ⁊ gr̃issime punict q̃ hꝫ ꝓ pctis
suis nõ est purgat⁹. Exẽplũ legit ꝙ qdã ad
uocat⁹ rogauit q̃ndã hoiem sibi caꝝ ⁊ dilec
tũ vt p⁹ obitũ sibi instra. xxx. dies appareat.
et ille ꝓmisit sibi si dei volũtas essz. ⁊ p⁹ obi
tum apparuit sibi dicẽs se esse in maxis pẽis
Et ille. Es in purgatorio: aut in inferno. rñ
dit. In purgatorio sum. Et ille. Est ne aliq̃
pena talis q̃ posset ꝙpari tue pene. Rñdit
Tanta ẽ pena mea. ꝙ ñ oes montes ⁊ oĩa li
gna ⁊ oĩa visibilia in mõdo exñtia arderẽt. et
ego in medio illius starẽ: adhuc ñ possent eq̃
parari pene mee q̃m patior. Tũc ille aduoca
tus q̃siuit in q̃ statu eet. Rñdit defũctus eũ
esse in malo statu ꝓpt̃ superbiã ⁊ auariciã su
am. ⁊ si sic in tali statu morerer: eternal'r dã
narer. Qui ex hꝫ ꝓiectus cõuersus ẽ a pctis
suis penitẽdo ⁊ satisfaciẽdo bon⁹ fact⁹ ẽ. vitã
q̃ suã i bono finiuit. Vñ tãta ẽ pena purga
torij ꝙ ds poti⁹ deberet hꝫ ꝙ triginta ãnos in
firmari q̃ ibi vnã diẽ ardere. Vñ ꝺr in de
cretis. Igit purgatorij nulla pena ẽ ꝙpabil'.
dist. xxv. §. Qui in aliud. Ergo patiẽl debz
esse q̃libet in infirmitate sua. ⁊ deo ꝓ pctis su
is offerre. sz q̃ est impatiẽs hz duplicẽ infer
nũ. qz hic illã infirmitatem p̃ quã murmurat.
et post eternam dãnationẽ. qz sicut in pacia
q̃s possidz aiam suã Lu. xxi. sic in impatiẽtia
ꝑt quis ꝑdere aiam suã. Gre. Regnũ celo
rum null⁹ murmurãs accipit. nec q̃ accipit
murmurare ꝑt. ¶ Septimo: infirmitas
⁊ tribulatio ẽ sustinẽda patiẽter qz ẽ pignus
eterne salutꝫ ⁊ via ⁊ porta celi. qz i tribulatio
ne ꝓformamur capiti nr̃o sczꝫ xpo in pñti vt
seq̃mur vestigia eiusꝫ. i. Pe. ij. Xps passus ẽ
ꝓ nobis vobis relinq̃ns exemplũ vt seq̃mi
n⁹ ⁊c. eo ꝙ scribit Eccl. xxiij. Magꝭ gla ẽ sequi
dñm. Et apls. ij. Tbi. ij. Si sustinebim⁹ ⁊
cregnabim⁹. Sz heu q̃s plres sũt volẽtes re
gnare cũ xpo in celo sz nichil volũt pati cuz
eo hic in mõdo. Contra q̃s ꝺr Luc. vlt. Nõ
ne oportuit xpm pati et sic intrare in glaz suã
Sic ⁊ nos in necitate optz pati si volum⁹ i
trare in regnũ dei. nã hec ẽ porta salutꝫ et ne

Ideo Greg. Si dulcia querim⁹ necesse est vt amara tolerem⁹. Bern̄. Qui carnalibus voluptatib⁹ pascit̄ eternaꝝ deliciaꝝ epul' indign⁹ habet̄. Nā ſm Hiero. Impossibile ē vt pn̄tib⁹ q̄s ⁊ futuris fruat̄ bonis. vt h̄ ventrē ⁊ ibi mētē repleat. ⁊ d̄ delicijs ad delicias trāseat. Insup etiā pn̄tes tribulatōes ⁊ infirītates augmētāt hoī premiū celeste. vbi implet̄ illd̄ Lu. vi. Gaudete in illa die ⁊ exultate. ecce enī merces vr̄a mlta est in celo. Quapp̄t dicit Hiero. in epl'a. Libens nunc tormēta patior vt futura mihi gl'a ſuet̄. mō quotiēs aliquē dolorē corpis patiēter sustines. totiēs mereberis coronā vite eterne. et illud premiū excedit oēs passiōes pn̄tis tēpis. etiā si vn⁹ sustineret oīm hoīm infirmitates. de q̄ ad Ro. viij. Nō sunt ꝯdigne passiones huius tpis ad futurā gl'iam q̄ reuelabit̄ in nobis. Item nō solū est meritoriū infirmitates patiēter tolerare. sz ec̄ valde meritoriū est infirmis famulare. De qua mgr̄ Humbert⁹ sup regulā btī Augustini sic inq̄t Nō est maior miscdia in exterioribꝰ opibꝰ miscdie q̄ q̄ exercet̄ circa infirmos mīstrando ⁊ ſuiendo. Rō: qꝛ ibi pascit̄ esuriens. ibi potat̄ sitiēs. ibi nudus tegit̄. ibi hospitalitas exhibet̄. qn̄ lect⁹ ad quiescendū pat̄ ibi visitatur infirmus. ⁊ vinct⁹ vinculis infirmitatis ligatus. tandē exhibet̄ mortuo officiū sepulture. ⁊ sic infirmis ſuiēdo exhibent̄ opera mīe omnia q̄ xp̄us ita accipit ac si sibi sit factū. de quo Math. xxv. Qd̄ vni ex mīmis meis fe. ⁊c̄. Itez ſuire infirmis p̄cellit alia opa mīe ⁊ religiōis. qd̄ sic ꝓbat̄: qꝛ in opibꝰ rigoris ⁊ religionis seruitur qn̄q̄ deo vno sensu vl' mēbro. vt in obediētia de gustu in ieiunio. de lingua in silentio. de oculis in vigilijs ⁊c̄. In opibꝰ v̄o pietatis circa infirmos Primo ſuit ocul⁹ in vigilādo. ⁊ interduz horrenda videndo. ꝓ quib⁹ dabit̄ visio diuina in celis. Scd̄o seruit̄ odoratu fetores sentiēdo. Tercio auditu dura ⁊ importunitates infirmoꝝ audiendo. Quarto tactu infirmū tangendo. Quinto gustu solitā comesationē intermittēdo. Sexto lingua eos ꝯsolādo. Septimo pedibꝰ ꝓ eis discurrēdo. Octauo totū corp⁹ ſuit ꝓ eis diuersimode laborādo. Que ergo religio poterit huic comparari. in q̄ seip̄m hō ligat ⁊ totū se hō religat. vt ei ex toto corde ſuiat et corpe ⁊ oībꝰ sensibꝰ vt dictū est. H⁹ religionis sectande dedit nobis exemplū xp̄s q̄ taz benignū exhibuit se infirmis eos visitando. dulciter allo q̄ndo ⁊ freq̄nter sanādo. Qd̄ aūt meritoriū sit īfirmis ſuire legit̄ exemplū in Vitas patꝝ. Duo erant sr̄ēs quoꝝ vn⁹ multū ieiunabat. ⁊ alter ſuiebat infirmis d̄uote. q̄situ aūt erat a q̄dam sene: quis eoꝝ esset maiorꝫ meriti. Rn̄dit senex. si frater ille ieiunās appenderet se per nares non posset ꝑuenire ad mensurā illius q̄ ſuit infirmis.

De eadez dominica

Sermo. clxvi

Descende dn̄e priusq̄ moriat̄ filius meus. scribit̄ Joh. iiij. L. Ista est secunda ꝑs isti⁹ euāgelij. in q̄ dixi subiungitur xp̄i rep̄hēsio ꝓ eius incredulitate. Dicit nāq̄ Theophil⁹ ille regul⁹ interfuit miraculo facto in nuptijs cū aq̄m ꝯuertit ī vinū. ⁊ ex hoc credidit christū posse sanare filium eius. sz credidit hoc nō posse facere sine pn̄tia corpali. ideo xp̄c corripuit incredulitatem eius di. Nisi signa ⁊ ꝓdigia videritꝫ nō credetis. rep̄hendit eū. nō qꝛ petiuit ꝓ sanitate filij. sz ꝓp̄t defectū fidei. Vn̄ Gre. Memētote q̄d petijt ⁊ apte cognoscetꝫ. qꝛ in fide dubitauit. poposcit nāq̄ ut descenderet. O q̄t sunt hodie tales signa poscētes. cū tn̄ dic̄ Gre. Jam fides xp̄i est firmata ꝑ scriptas et sanguīs effusionē xp̄i. iō signa nō sūt q̄renda. Mat. xij. Generatio praua ⁊ adultera signū querit. Vbi Greg. Sēp signa q̄rere est nunq̄ velle q̄d credere. Ideo glosa ysa. vij. Achaz noluit signa petere ne videret̄ deum tēptare. talis fuit iste d. Dn̄e d̄scende prius q̄ moriatur fili⁹ me⁹: incipiebat enī mori. Moral'r. regul⁹ est ratio hom̄is a ꝑuo suo regno. qꝛ hz regimē sensuū exterioꝝ ⁊ interiorū sup cogitatōes et desideria. Vn̄ Isid. de sūmo bo. Rex inq̄m eris si ratio te rexerit. Dic̄ nanq̄ Phs. iiij. politic̄. Mēs rōnal' regali dominio regit appetitū sensitiuū. Et merito supior ꝑs rōis d̄r rex a dignitate corone: qꝛ digna ē eterna corona si bn̄ rexerit. Ido ꝓuer. xx. Rex qui sedet in solio iudicij dissipat oē malū intuito suo. Sic rō p̄cauet

solicite ne qs vnq̃m mot⁹ inordiatus insurgat in regno aīe p̃ diuinū honorē. ⁊ si insurgere cepit statim in regali mā dz cohibere ⁊ ꝓpescere. iur. illō. ps. cxviij. Ala mea i manibꝫ meis sp. Sup q̃ Amb. Qui corp⁹ ꝓprium rōm subegerit nec ei⁹ passiōibꝫ aīam suā turbari ꝑmiserit hic corona eterna dignus erit. ⁊ hoc totū fit p rōem. Jō aug. Hō per rōnē efficit capax dīne essentie. Nota vt ꝺ regimīe spūs rōnal' debite gubernet' tria sūt necaria. scz sapīa: iusticia ⁊ potētia. Prio ad regimē req̃rit sapiētia in ordinatōe. de quo Sap̃. vi. Audite reges ⁊ intelligite. Secd' Ad vos g̃ reges sūt hij sermōes mei vt discatis sapiam. ⁊ ne excidat. Hāc petiuit Salomō. iij. Reg. iij. Da fuo tuo cor docile vt pplm tuū iudicare possit ⁊ discernere int' bonū ⁊ malū. nō petiuit aur ⁊ argentū nec gl'az terrenā scz sapiam. ⁊ si hoc petiuit rector corpor magis rector aīar. eo q̃ scribit Sapie vij. Neiem diligit deus nisi quē cū sapiētia inhitat. iō dīnā sapiam oīs dēm⁹ appetere dicētes illō Sap̃. ix. Mitte sapiam de celis sanctꝫ tuis ⁊ a sede magnitudīs tue vt mecū sit ⁊ mecū laboret. vt sciam q̃d acceptuz sit corā te oi tpe. Que q̃dē sapīa ꝓsistit in vbo dei Eccī. i. Fons sapie vbū dei in excelsis. q̃ si q̃s careat corā deo fatu⁹ ⁊ delir⁹ ē. Sap̃. x iij. Vani sūt oēs hoies in q̃bꝫ ñ subest sciētia dei. Et ca. xxxviij. dis. qui ea. xb. dic̃ Greg. Qui ea q̃ vi sūt sapūt a dño lapūtur. Et q̃ ea q̃ dei sūt nesciūt a dño nō sciūt'. iō Gre. sr Ezechi. Oēs q̃ eternā patriā vsiderāt vba vite scire ⁊ addiscere dñt. ⁊ q̃ hec ignorāt veri ignari sūt. de q̃ Hiero. Ille lras nescit q̃ sacras ignorat. nec vere p̃t deū cogscere sīn sapientia vbi dei. De q̃. s. Tho. pte. i. Maior noticia nō bet de deo in hac vita q̃ in sacra scripta. iō Crisо sr Mat. sup illo vbo Oia pata sunt Mat. xxij. dic̃. In sacra scripta ignorās inuenit q̃d discat. ꝓtumax q̃d timeat laborās q̃d speret. Jō hec ē sapientia quam vnusquisq̃ rex aīe hre debeat ne aīa in eternū pereat. qr scribit' Eccī. x. Rex insipiēs pdet pplm suū. s. mētis. voluntatē ⁊ intellectū. bonas cogitatōes ⁊ inspiratōes q̃s rō regere debeat: ⁊ sic implebit' illō Eccs. x. Ve tibi terra cui⁹ rex ē puer. i. ratō' puerilis seqns vanitatē. Secdo rex dz hre iusticiā. Isa. xxxij. Ecce in iusticia reg. rex. Nā nullū regnū p̃t subsistere sine iusticia. puer. xxv. Firmabit' in iusticia thron⁹ eius. Dic̃ nāq̃ Cyprian⁹ Queq̃ bona i regno opat' iusticia Et idem i li. de. xij. abusiombꝫ secli dic̃. Justicia regz pax pplor. tutamē subditor. vnitas plebis munimētū gentis. gaudiū bonm. sic tu in regno aīe iusticiā hres hrē. Thob. xiij. Facite iusticiā credētes q̃ de⁹ faciet vobiscuz miserīa corda. Ij Dz. d. quid est iusticia. Audi Dic̃ canō. xij. q. iij. cū devotissimā. §. si secli. Justicia est summū bonū colere ac vnicuiq̃ sua iura seruare. hec fac ⁊ eternal' regnabis. puer. xi. Justicia liberabit a morte. Thn pz i daniele Daniel'. vi. Deus meus misit angelū suū ⁊ pclusit ora leonū ⁊ ñ nocuerūt mihi. qr corā deo inuēta ē iusticia i me. ⁊ sic rex ezechias ysa. xxxviij. ⁊. iij. Re. xx. d. Ambulo dīne quō ambulauerim corā te in vitate. ⁊ q̃d rectū erat i oculis tuis feceriz. ⁊. xv. āni ei sup additi erāt. Tercio rex dz hrē potētiā vt possit rebelles coarcere. Eccī. xij. Noli q̃rere fieri iudex nisi valeas vtute irrūpe iniq̃tates Sic rō dz hrē potentiā vt valeat oēs mot⁹ animi ad bonū vtutꝫ ordiare. vt figural' in rege Jozia. iij. Reg. xxij. qui potentia lucos succidit ⁊ pplm ad veri dei cultuz reduxit. Primo mala eradicauit. secdo bona induxit. Sic ⁊ tu in regno aīe. Thn Amb. li. i. ꝺ offi. Hō mediocris ē fortitudo spūs vt aduersis⁹ oia certet vicia. ⁊ aduersus voluptates custodiat iusticiā. Illā potētiā būit Eustrosina: de qua q̃re in Vitaspatr. q̃ potenter p̃ vicia carnis puguit. Jō Prosp Hō caret regia ptāte q̃ nouit corpi suo rōnabil' impare. Et gre. xxij. mor. Bñ sancti viri sacre scripture testimonio reges vocant'. q̃ mō ignē luxurie. mō estū auaricie. mō gl'iam mūdi vincūt. qd̄ de eis scribit' Lu. xxij. Regnū dei intra vos ē. In bijs trib⁹ in statu innocētie eram⁹ reges qr magna erat nrā potētia ⁊ iusticia. sz nunc p transgressionē primor. pntū facti sum⁹ reguli. ꝺ q̃ Aug. i enchiri. Ade pctm viciauit totū gen⁹ hūanū. nā cū cecidit de dei caritate ⁊ obediētia fact⁹ ē quus in sapīa: iusticia ⁊ potētia. Idcirco merito nūc ꝺr regulus et fili⁹. i. opa nrā. Nā sm Arist. i. iij. ethi. nos ꝓpiis ad opa nrā sic pr ad filios ex se natos hic fili⁹. i. opa nrā infirmata sūt i capharnaū

id est in paradiso. Nã capharnaũ interptatur villa pinguedis. qz ĩ pinguedine gule fuit cã infirmitaꝫ hũane. Ecci. xxxvij. ꝓpter crapu laz mlti pierũt. q̃ possum? ꝙrere illõ Ezech. xviij. Pres comedert vuã acerbã ꝛ dentes filioꝝ obstupescũt. qz d. Amb. ĩ li. de paradiso. et hr̃ in ca. xxxv. dist. sexto die. Gula a paradiso regnãtẽ expulit. ꝛ de ꝙse. di. v. nichil. Gula morbos facit. molestias ingerit. q̃ qlibz põt ꝙrere illõ ps. xxxvij. Nõ est sanitas in carne mea. ꝛ illõ Isa. i. De caput lãguidũ. Et sic q̃ libet infirmaꝫ cũ ad opa bõa indisposit? redditr. Incipit aũt mori cũ ad pctm mortle inclinaꝫ. ezech. xviij. Alia q̃ peccauerit ipa morietr. ℟ Sz sic in infirmitate corpali sũt alia q̃ signa mortis piculosa. sic ꝛ in spũali. Primũ signũ si infirm? odit lucẽ. ꝛ fugit homies et factẽ abscõdit: est signũ mortis. Spũaliter. q̃ odit lucẽ sacre scripte ꝛ vbũ di. ita q̃ nõ pt audire vbũ dei ꝛ vitatẽ. Job. iij. Qui male agit odit lucẽ ne arguant opa ei?. de q̃ ps cxviij. Lucerna pedibz meis vbũ t. ꝛ lumen semi. m. Hec lux ẽ delectabiliꝫ sanis ꝛ ad vitã tendẽtibz. Eccs. xi. Dulce ẽ lumẽ ꝛ delectabile oculis videre solẽ. ꝛ sic fuit odibile iudeis vbum dei ꝛ delectabile discipulis Job. vi. cũ dns interrogauit eos an vellẽt etiã abire Rndit petr?. Dne ad quem ibim? vba vite eterne habes. ℣ Decm signũ si stridet venti bus ꝛ ẽ antiqu?. nec hoc añ facere ꝙsuevit ẽ malũ signũ. Spũaliter. sic q̃ ẽ iracũd? ꝛ impatiẽs. ꝛ cũ vbis maledicꝫ ꝓxim offendit. est signũ mortis spũal. de q̃. i. Coz. vi. Nec maledici nec rapaces regnũ dei possidebunt. Et sunt tales q̃ nullo mõ pñt ꝙcordiã nec pacem hr̃e. tales hẽbũt duplicẽ infernũ in pñti penã ire. in futo penã dãnatõis eterne. de q̃b? Piere. xvi. Seruiet sibi dns aliẽis die ac nocte q̃ nõ dabũt vob requiẽ. ps. xiij. Cõtritio ꝛ infelicitas in vijs eoꝝ ꝛ viã pacis non ꝙgnouerũt. Gre. Impacifici sũt filij diaboli et ecõuerso pacifici sũt filij dei. ꝛ de q̃ est vita anime ẽ cũ eis. ij. Coz. xiij. Pacẽ hẽte et deus pacis et dilectõis erit vobiscuz. qz dicẽ ps. lxxv. In pace fac. ẽ lo. ei?. ℣ Terciũ signũ: si os ꝛ labia ꝙbit: ẽ signũ mortis Spũaliter Sic q̃ nõ aprit os ꝛ labia ad deũ laudandũ et ei regtiandũ. est signũ mortis spũal. de q̃ Psal. cxiij. Nõ mortui laudabũt te dne. qui aũt os aprit ꝛ labia ñ euanescũt: ẽ signũ vite q̃ grãs agit vt possit dicere cũ ps. xxxiij. Benedicã dnm in oi tpe. qz dic Aug. Nil melius ore ꝓmim? q̃ grãs agam? dicẽdo cũ apl'o. i. Coz. i. Grãs ago deo meo sp. Jo fm ambro. De? pl? tribuit ei q̃ grãs agit. ℣ Quarto signũ: si infirm? bz linguã siccã ꝛ nigram et pustulã in lingua ẽ signũ mortis. ꝛ sic qui bz linguã mẽdacẽ: est signũ mortis spũalis Sap. i. Os q̃ mẽtit occidit aiam. nã mẽdax lingua ẽ tanq̃ falla moneta. q̃ nõ valet nisi ad ignẽ. ps. v. Perdes oẽs q̃ loquunt mẽdaciũ. Jo Amb. in ser. ꝛ hr̃ ĩ ca. xxij. q. v cauete. Cauete frẽs mẽdaciũ. qz oẽs q̃ amãt mẽdaciũ filij sũt diaboli. ꝛ ecõuerso si bõ est verax ĩ vbis ẽ signũ vite. puer. iij. Misericdia ꝛ vitas te ñ derelinq̃t. qz scribit puer. xij. Labiũ veritatis firmũ erit in ꝓpetuũ. ꝛ qz xps vitas ẽ Job. xvij. Et q̃ in caritate manet in deo manet. ℣ Quintũ signũ ẽ: si stermutatiõe caret dũ piper vl' elleboꝝ ĩmittit in naluz infirmi: qõ tñ simplices facere nõ debent. alioqn lederẽt infirmũ: ẽ signũ mortis. sic si audit infirm? de morte ꝓpria vl' õ extremo iudicõ: vt de penis inferni ꝛ gaudijs celi ꝑditis ꝑ pctã ꝛ ñ ꝙcutit in seipo. est signum mortis eterne. qz reputat se q̃si secuꝝ Eccs. viij. Sũt impij q̃ ita securi sunt q̃i iustoruz facta bẽant. ꝛ ecõuerso boni timẽt. ps. cxviij. A iudicijs tuis timui. ꝛ Job. xxxi. Quid faciã cũ surrexerit ad iudicãdũ de?. Hieroni. siue dormio siue vigilo sp sonat mox ista ĩ auribz meis. surgite mortui venite ad iudiciũ. ℣ Sextũ signũ est si aruina auriũ est dulcis q̃ naturaliter ẽ amara. Spũaliter. sic si dulce est audire detractõem õ ꝓxis: signũ est mortis. Dñ Aug. Nõ accõmodes aures tuas audire detractões ne ꝙcipias mortẽ in aĩa tua. õ trabenti essñ ꝛ audiẽti vtriusq̃ esca ẽ mors aĩe. Jo apl's Ro. i. Detractores deo odibiles. Et ps. c. Detrabentez secrete ꝓximo suo hunc ꝓsequebar. sic ecõuerso. si q̃s libenr audit bona loqui ꝛ ex fraterna charitate ꝙgaudet est signũ vite. i. Job. iij. Nos scim? q̃m trãslati sum? de morte ad vitã q̃m diligim? fratres. ℣ Septim signũ ẽ si infirm? ñ põt plẽa et intelligibilia vba ꝓferre ꝛ exprimere. signũ est mortis corpal. Sic spũaliter: si q̃s p verecundia nõ pt integre ꝙfiteri ꝛ plene ẽ signũ

mortis eterne. Psal.xxi. Aruit tāq̄ testa vir
tus mea ⁊ lingua mea adhe. sau. m. ⁊ in pul.
mortis deduxisti me. Dic ei Amb. in li. de pa
diso. Nō enī quisq̄ a pctō iustificari poterit
nisi ipm pctm añ pfessus fuerit. ⁊ puer. xxv
iij. Qui abscōdit scelera sua ñ dirigēt. q̄ aūt
pfessus fuerit ⁊ reliq̄rit ea mīaz pseq̄tur. de
q̄ ps. xxxi. delictū meū cognitū tc. iō ysa. xl
iij. Narra si q̄d bēs ut iustificer. Octauū
signū ē si anhelit? frigescit ⁊ pedes ⁊ man? fri
gide sūt ⁊ corpe signū ē mortis Spūal'r. sicq̄
frigidus ē ⁊ tepid? in amore dei ⁊ sine oi de
notōe existit in his q̄ ptinēt ad salutē aīe. est
signū mortis etne. i. Job. iij. Qui ñ diligit
manet in morte. Ecōuerso vo si anhelit? pe
des ⁊ man? bñt calorē naturalē est signū vi
te. sic si opatōes ⁊ affectōes fiūt in caritate.
Hug. in li. de laude caritatis. Charitas est
fons ꝓprius de q̄ nō ꝯmunicat alien? q̄cūq̄
illam hz a deo alien? ñ est. ℘ Nonū
signū si infirm? rapit lectū trahēs fila ⁊ plu
mas ⁊ hz man? nigras ē signū mortis Spūa
liter. sic q̄ auare retinet nec alīēa restituit nec
de ꝓpriis eleōsinā prestat: est signuz mor. s
spūal'. Abac. ij. Vle q̄ mltiplicat ñ sua. Aug.
Pctm nō dimittit tc. Dic nāq̄ apls. Ne
q̄ auari neq̄ rapaces regnū dei possidebūt
.i. Cor. vi. ⁊ Mat. xvi. Quid ꝓdest homi si
vniuersū mūz tc. Jō docem Eccī. v. Noli
attēdere ad possessiones iniq̄s. ⁊ ne dixeris
est mihi sufficiēs vita. nichil enī ꝓderint in
tpe vindicte ⁊ obductiōis. ⁊ Mat. v. Esto
psentiēs aduersario tuo cito dū es cuz eo in
via. ne forte tradat te aduersari? iudici tc.
Sequit. Amē dico tibi. ñ exies inde donec
reddas nouissimū quadrātē. Jō Aug. ⁊ hr
in ca. xiiij. q. vi. si res. Si res aliēa ꝓpe quā
pctm ē reddi possit ⁊ nō reddit pnia nō agit
sz simulat. ℘ Decimū signū est si aures con
trahunt ē signū mortis. sic q̄ odit correctōes
est signū mortis spūal'. De q̄ puer. xv. Qui
increpatiōes odit morie'. et seq̄t. Nō amat
pestilēs eū q̄ se corripit. Jō Cri. Correctō ñ
est ptēnenda. qz ē via aīe ad deū. Idcirco q̄
correptōes suscipit benivole ē signū sanitat
aīe. qz hr Eccs. vij. Melius est a sapiēte cor
ripi q̄ stulto? adulatōne decipi. ℘ Undeci
mū signū si infirm? nō pt manere i vno loco
sed iā vlt huc mō illuc. Spūal'r. sic q̄ semp
occupat circa terrena ⁊ trāsitoria: die noctu
q̄ diebo eē festiuus ñ cessat a laboribo timēs
sibi sp deficere ⁊ inq̄etū hz cor suū p̄ solicitu
dine q̄ eē de deo ñ pōt cogitare ⁊ de ꝓpria sa
lute est signū mortis spūal'. iō Mat. vi. Noli
te soliciti esse dicētes. q̄d māducabim? tc.
De hac cupiditate di. Cris. Solicitudo cu
piditatis ē filia despatōis. iō Philip. iiij.
Nihil soliciti sitis. i. ex cupiditate. ⁊. i. De.
v. Oēm solicitudinē vrām ꝓiciētes in eū.
qm̄ ipi cura ē d̄ vobis. ipe ei est q̄ dixit Mat.
vi. Primū q̄rite reg. dei ⁊ iusticiā ei? ⁊ hec
oīa adiciēt vobis. ℘ Duodecimū signū ē
si infirmus perdit requiē est signū mortis. sic
qui nō pt q̄escere a pctis ē signū mortis spi
ritual'. ideo ꝓuerb. iij. Time deū ⁊ recede a
malo. sanit as q̄ppe erit vmbilico tuo. d̄ quo
dr Isa. i. Quiescite agere puerse. discite be
nefacere Sz heu iā aliq̄ se pctā dicūt dimit
tere nō posse. De tribo d. Gre. Tane indul
gētie grāz sperāt q̄ a pctis nō cessant. qz dicit
Cris. in de lapsu. Huānū est peccare. sz dya
bolicū in pctis pseuerare. de q̄ Aug. d̄ ancho
na dic. Nolētes si peccauerint resipisci q̄d ē
nisi cū d̄ mōdo damnari. ⁊ sic tal' incipit eter
nal'r mori. iō Eccī. xxi. Fili peccasti ñ adiici
as iteꝝ. sz de pristinis depcare vt tibi dimit
tant q̄si a facie colubri fuge pctā. ⁊ si accesse
ris ad illa suscipiēt te. dentes leonis dentes
ei? interficiētes anīas hoīm. qz q̄i rumphea
bis acuta oīs iniq̄tas. ⁊ plage illius non est
sanitas.

Dominica uicesima secunda

Sermo. CLXVII.

IRatus dñs ei? tradidit eū tor
toribo q̄ad usq̄ redderet vniuersū
debitū. scribit Mat. xviij. ⁊ legi
tur in pīs dñice euāgelicali
officio. Agricola plātans arborē exi
git ab arbore fructū tpe suo q̄m plātauit in
orto qz inutiles arbores ñ sinit crescere. Spi
ritual'r. Sic de? pt ē agricola Job. xv. Pr
me? agricola ē. q̄ plātauit hoiem in orto ec
clesie ad fructificandū. Joh. xv. Ego posui
vos ut eatis ⁊ fructū afferatis. i. bonoz opez.
De quo Col. i. In oī ope bono fructificātes
et crescētes in scia dei. Hūc fructū requiret

a nob tpe autūm.i.iudicij vl' mortj Ihñ aug. ō vita xp̄iana. Nō solū a xp̄iāo q̄rit vt malo careat.sz vt i bono se exerceat.7 si bonū ñ inueniet in ignē eū,p̄iciet. Ihñ ezech.xv. Fili hoīs q̄d fiet de lig̃ vitis ꝛc.nunq̄d tollet de ea lignū vt fiat op?:aut fabricabit ō ea paxillus vt dependeat ī ea q̄cūq̄ vas.ecce igni datū ē in escā.de q̄ bñ figuratiue Mat.xxi.ficus infructuosa in q̄ xp̄s q̄siuit fructū 7 nō inuenit.maledixit ei 7 statiz aruit.sic hō nō fe rēs fructū boni op̄is.de q̄ Matb.vij. Omis arbor q̄ ñ fac fruc̄.bonū exci.7 ī ig.mittet. iō hortat nos Origē.in ome. Audite delides. audite negligētes q̄ spatis saluarīi bꝰ q̄ xp̄i ani appellam̄.cū nō nomē sz xp̄iani vita sal uat boiem.iō bis sīñ fructu boni op̄is ī asci tur de?.de q̄ tbema. Irat? dñs ꝛc. ¶ In sū/ ma euāg.duo īnuenit. Primo dīna iusticia debitū exigēs.scōo bīana miseria ,primum puniēs. Primū a p̄ncipio.scōm ibi.egress? Fu? ille ꝛc. De p̄mo dic. Sile est reg.celoꝝ id ē p̄sens eccl'ia militās:boī regi.i.xp̄o ibu. ō quo Apōc.xix. Rex regū 7 dñs dñantiū.q̄ō figurabat pylat? in titulo triūphali quē scri plit triplici lingua.s.hebraica.greca 7 latina. in qua tot? mōdus p̄bendit.quē 7 iudei vo luerūt delere sz ñ potuerūt. R Pro q̄ no/ ta:antiq errauerūt circa,puidētiā di dupl'r Primo in gñali. scōo ī speciali. Primo in ge nerali dicētes mūdū general'r ñ regi ,puidē tia dei.sz oia fieri vl' euenire a casu hē empe/ docles.sz bꝰ ē falsū:q2 assil'at bomī regi.cui? officiū ē gubernare.7 sic de? totū mōz regit de q̄ Bap.xviij. Tua pt̄ ,puidentia ab initio cūcta gubernat.7 bꝰ etiā p̄z in ordine rex. q2 quecūq̄ bñt certū ordinē op̄tz q̄ aliq̄ ,puidē tia gubernāt.eo q̄ scribit ,puerb.xi. Ubi nō est gubernator p̄ls corruet.sz ecōtra vbi ,p/ uidus gubernator ibi oia rite ordinant.vt p̄z de Salomōe.iij.Re.x. de ordine curie. vbi omīa rite fuerūt ordinata. sic nos videmus q̄ oēs res naturales certū tenēt ordinē in suis motibꝰ. vt corpa celestia 7 elemēta. vt patz de terra Marci.iiij. Ultro terra fructificat primū herbā.deinde spicam ꝛc. Jō apls ad Ro.xiij. Que a deo sunt ordinata sūt. iō nō a casu sz ordinatiōe dīna reguntur. De quo Phs.vij.politicoꝝ. Uirtus dīna totū vni uersum p̄tinet 7 gubernat.7 p̄s.lxxij. Deus rex nr̄ añ secla.i. ab eterno oia p̄sciendo 7 p̄/ uidendo.7 p̄s.xlvij. Omñ hic est dñs deus nr̄ ineternū 7 in seculm secli.ipe reget nos in secla scz p̄suādo 7 gubernādo. de q̄ Boeti? iij.de p̄siola.li.iij.metro.ix.sic d. O q̄ ppetua mūdm rōne gubernas. Terraꝝ celiq̄ latoꝝ q̄ tps ab euo. Jre iubes stabilisq̄ manēs das cuncta moueri.iō dic̄ boī regi, rōe guberna tionis in gñali.7 dic̄ boi rōe pietatis 7 vir/ tuositatis.q2 oia q̄ deus regit 7 ordinat pie et bñ ordinat.licet aliqua male eueniāt.illa fiunt p̄missiue vt aliq̄ bona eliciat.q2 dic̄ san ctus Tho.,gentiles li.i.c.xcv. Deus non p̄t velle malū.q2 volūtas mali est ab errore. sz de? nō errat.iō oīs opatio dei ē opatō vir tutis. Jdeo deutr.xxxij. De? fidel'7 asq̄ vl la iniq̄tate.7 p̄s.v. Omñ nō deus volēs iniq̄ tatē tu es.7 Aug. De? adeo bon? ē q̄ nullū malū p̄mittit ḡn bonū elicere velit.scribitur nanq̄ Job.v. Nichil fit in tra sine cā.s.rō/ nabili vl' gubernatōnis siue p̄missionis sue. Scōo errauerūt antiqui circa ,puidētiā dei in spēali dicētes deū spēal'r de būanis actibꝰ ,puidentiā nō bre.tles fuer't amici Job qui dixerūt Job.xxij. Nubes latibulū ei? circa cardines celi p̄ābulat 7 nostra ñ p̄sideraṫ. ꝫ hoc dic̄ in textu.q̄ volut rōem ponere cū ser uis suis. In bꝰ q̄ exigit rōem dar' intelligi q̄ p̄sīderat opa nrā. Ihñ p̄s.incḡt.p̄s.xciij. Qui finxit ocl'm ñ p̄sīderat.q.d. insipiēter 7 stulte estimar' ille nō p̄sīderare opa nr̄a qui finxit oculū.7 q̄ plantauit aurē q̄ ille ñ audiat: vt ōr in illo p̄s. S ¶ Et dicit cū seruis su is.i.cū oibus boībus.nam oīes sum? serui xp̄i dei trib? rōibꝰ. Primo rōe creatōis.de quo Isa.xlviij. Formaui te seru? me? es tu isr'l.nō obliuiscar? mei.de q̄ Mgr̄ in.ij.dis.i. Fact? ē bō ,ppt̄ deū vt ei fuiret.7 mōs ,ppt̄ boīez vt bomī fuiret. Posit? est ḡ hō in me dio vt ei fuiret et ipe fuiret.7 v trūcq̄ acci/ pet.voluit enī sibi de? ab bomīe fuiri vt ea fuitute nō deus hz hō fuiēs iuuaret.7 mūd? seruiret boī vt sil'r hō iuuaret. Totū igit̄ bo num bois 7 q̄ō factū est ,ppt̄ ipm 7 ,pter q̄ō ipe fact? ē. Jō apls.i.Cor.iij. Oia vra sunt vos aūt xp̄i. dicit oia.scz superiora equalia 7 i/ feriora.superiora ad p̄fruendum vt deus tri nitas.equalia ad communēdum scilicet angeli qui licet modo sunt nobis superiores. in fu/

turo erunt equales. Matbei.xxij. Erunt sicut angeli dei in celo.qui et modo nostri sūt quia ad vsum nobis sunt ministrandi: sicut res dominoꝝ dicūtur esse famuloꝝ nō dñio sed qz sunt ad vsum illoꝝ. Sed diceres: tñ de homīe in scriptura interdū repit̄ q̄ fact? sit ꝓpter repatōnem angelice ruine. Rñdit mgr̄.vbi supꝝ q̄ nō est ita intelligendū q̄i nō fuisset homo fact? si nō peccasset angel?.sz qz inter alias causas ꝑcipuas hec etiā nōnulla id ē aliq̄ extitit. Scdo ossis sum? Ku dei rōe emptōis.qz empti sum? ad ei? seruitium.i. Cor.vi. Empti est? ꝑcio ma.n.i. Pe.i. Nō corruptibilibꝫ auro vl̄ argēto redempti est? sz sang.q̄i ag.īmacu.xp̄i n incōtami. Tercō sumus serui dei rōe ꝓductōis.ꝓducti enī sumus i vineā pñtis vite. Mat.xx. Exit prīo mane ꝓducere oparios i vineā suā ꝛc. Vbi Gre.in ome. Cōductio ē vite etne ꝑmissio ꝓpositꝫ futuꝝ nē.cū quibꝫ seruus vl̄t ponere rōem.s. in morte spēal̄t.in nouissimo die general̄t qñ mānifestabit oībus quō vnusq̄sq̄ vixit in vita sua. nā deficientibꝫ nūdinis vadūt mercatores ad pagamētū.sic deficiente pñti vita rōnem sumus reddituri an vtrim? rōnabil̄t vt hoīes vel irratōabilit̄ vt bestie. nā hō est aīal rōnale. iō rōnabiliter dz viuere: n de vita ei? rōem deo reddere. De quo bñ in ca.xv.q.i.merito.§.et eo. Hoīes quia rationabiles sūt facti de se n ō oībꝫ rōem reddituri sunt.melꝰ ei esset hoī rōne carere q̄z cū magr̄ sapīa rōis irrōnabil̄t viuere. qz scribitur i ca.xv.q.ij.si quis. Ea q̄ fiūt mēte alienata n si nō imputant̄ ad penā. tñ sacri muneris executōem impediūt.vt pz de pueris fatuis q̄ sine ꝓpria culpa incidūt in furiā. et si q̄d mali agūt nō imputat̄ eis ad culpam. qz bñ.xv.q.i.nō est. Ex volūtate nascit̄ peccatū. Et Aug.li.i.retracta. Nabil pctm̄ nisi volūtariū. n q̄ melꝰ essz rōne carere n salvari q̄z abuti n dānari. Ysō Aug.in soliloqo. Infelices sunt q̄ ignorāt quid faciūt n rōem bñt.vadūt ō tenebris ad tenebras n nesciūt vbi cadūt. infeliciores q̄ sciūt ꝙ rōem quid faciūt.n aptis oculis ad infernū descendūt Idcirco in fine vite vel mūdi de oīb? rōem sum? reddituri. Vñ Greg. Tūc ab vnoq̄q nostꝝ ventur? iudex eriget ꝙ iusticiā et veritatē q̄ ō dedit ꝙ miscōiā n largitatē.crescunt dona: crescūt n rōnes donoꝝ. Qua ꝓpt̄ gre. dat nob salubre ꝓsiliū di. Tāto būliorꝫ atz ad seruiendū deo ꝓmptior quisq̄z dz esse ex mūere q̄nto obligatiorē se esse ꝑspicit i reddenda rōne qz scribit̄ Eccs.xij. Cūcta q̄ fiūt adducet dominus ad iudiciū.n ꝓ omni errato sive bonum sive malū expetet̄ ratio et exigetur. ¶ Nota illa ratō erit magne periculositatis n mltiplicitatꝫ. Primo magne ꝑiculositatis.quia dicit̄ Ecclesiastes ix. Qui in vno peccauerit multa bona pdet Ite m erit magne multiplicitatis. qz ō oīb? Primo de oīb cogitatōibꝫ.de q̄ Job.xxiij Ipe scit vias meas. Sup q̄ Gre. Sic de? gressus nrōs ꝑsiderat vt minutissime cogitationes indiscusse n remaneāt.vt scribit̄ Mat. x. Oēs capilli capitꝫ vēi nūerati sūt.capilli .i.cogitatiōes. Dap̄.vi. Interrogabit opa vrā n cogitatōes vrās scrutabit̄. iō Hiero.i epla ad filiū Mauricij. Nō dicas cogitaui malū sed nō feci.nā cogitare malū nephas ē sz facere crimē.iō aug. Quidq̄d pudet dicere pudeat n cogitare.qz scribit̄.i.Reg.xvi. Nō videt ea q̄ parēt de? aūt intuet̄ cor n arguet cogitatōes cordis. Dap̄.i. In cogitatōnibus impij interrogatio erit. Scdo ista rō erit de oībꝫ locutionibꝫ. Mat.xij. De omi vbo ocioso q̄ locuti fuerint hoīes reddent rōem Hiero. verbū ociosuz ē q̄ō sine vtilitate loq̄ntis n audientis ꝑfert̄.n si de talibus reddituri sum? rōez q̄d de scurrilibꝫ n criminalibꝫ.ō q̄bꝫ glo. Matt.xij. Verba scurrilia nō sunt ociosa sz criminosa.iō mutilia ꝓhibet apls ad Epbe.iij. Dis ꝯmo van? vl̄ malus de ore vro ñ ꝓcedat.rōez d. Isi. Sermo van? ē vane mittis signū.q̄lis essꝫ ꝯmo audit̄ tal̄ anim?,ꝓbat̄. Attñ nota exceptis vbis vanis n ociosꝭ mltiplicia sunt vba criminosa de q̄bꝫ rōem dēm? reddere.s. vba adulatoria.male dictoria.detractoria.nugatoria.blasfematoria.pompsa.luxuriosa. Ꝓria sunt vba adulatoria.vñ aug. Adulatio ē puersa laudatio vbi inducit̄ ille q̄ laudat̄ ad peccandū.de q̄ Gre.n bēt̄ in ca.xlvi.di.sunt nōnulli. Sūt nōnulli qui male facta hoīm laudāt illi edificant isti linunt parietem. tales adulatores sunt de numero fatuorum. De quibus Ecclesiastes .vij. Melius est a sapiente corripi q̄z stultorum adulatiōe decipi.quia dicit

Aug⁹. sup ps. Adulatio ē fallaci laude seductio. vt ēc narrat Varro in sñis. Tal ē qui adulatorie suggerit sic ꝙ clā ꝓmit ⁊ occidit. Qua ꝓpt scribit Tul⁹ Nolo esse laudator ne videar adulator nā adulatores sūt valde nociui laudatores. de ꝙ Gre. Quē ꝓsecutō nō vincit mltotiens adulatō ꝓmit. iō Aug. et bt in ca. xi. q. iij. nemo. Veh⁹ ē ꝓ vitate pati suppliciū ꝗ ꝓ adulatiōe ꝓseq̄ bñficium Ⅶ Scōa sunt ꝟba maledictoria vt ex rācore: ira l' inuidia. ꝙ etiā hoiem segregāt a facie dīna. ō ꝙ apl's. i. Cor. vi. Neq̄ maledici regnū dei possidebūt. iō Ecci. xxviij. Verb tuis staterā facito. ⁊ frenos ori tuo rectos. ⁊ attende ne forte labaris in lingua tua. nam ista sunt mortalia ⁊ dānabilia. de q̄b Mat. xij. Ex ꝟbis tuis iustificaberis. ⁊ ex ꝟbis tuis dānaberis. Justificaberis q̄dem ex bonis damnaberis ꝟo ex maledicis. de q̄b Geñ. xxvij. Qui maledixerit tibi sit ipe maledict⁹ De quo can. xxiij. q. iij. qui negligūt. vbi dicit Hiero. Qui negligūt oris maledicti cōsuetudinez resecare. ⁊ si nō corde maledicūt tamē immūdiciā labioꝝ ꝛm ysaie ꝟbum. et inquinamēta oris ꝙ maledictōz incurrunt. Tercia sunt ꝟba detractoria q̄ etiā dñs odit vt d. apl's Ro. i. detractores ꝺo odibl'es. et Psal'. c. Detrabētē secreto ꝓximo suo hūc ꝙ sequebar. qz qui mala faciūt bonis peiores sūt q̄ infern⁹ ꝙ malos devorat. sz isti bonos et malos. ⁊ tolerabiliores sūt fures q̄ detractores qz fures tm̄ bona tpalia auferūt. isti ꝟo auferūt qō restituere nō pñt. s. famā bonā. vñ Anacletus pp̄. ⁊ bt in ca. vi. q. i. deteriores Deteriores sunt ꝙ detrabēdo vitā ⁊ mores corrūpūt q̄ qui substias auferūt. Et Aleander. ⁊ bt in ca. vi. q. i. summa. Sūma iniqtas est detrabere. qz ois ꝙ detrabit fr̄i suo hōicida est. de q̄ ⁊ ca. xi. q. iij. nemo. Nēo ꝓtoruz aut prudētiū putet q⁹ min⁹ sit piclm in ꝟbis lingua mētiēdo q̄ manib⁹ sanguinē fundēdo ⁊ Bek. Nunqd detrabētis lingua est q̄i vipera q̄ tres inficit vno flatu. s. fetm. i. aiam. ⁊ illū de q̄ detrabit in fama. ⁊ audiētē vulnerat ⁊ inficit in sua ꝓscia. iō puer. xxx. Generatō q̄ ꝓ dentib⁹ gladios bz maledicta. iō Aug. sr̄ illō ps. cviij. Pro eo vt me diligerēt. detrabebāt. dic. Ne detrahas aut audias detrabentē. naz qui detrabit eradicabit de terra viuentiū. qz dic Bern̄. Detrahere ⁊ detrahentē audire ꝺo bꝺ dānabilioꝝ ñ facile dixerim. qz detractor ⁊ libēs auditor vterq̄ dia bolū in lingua portat. Quarta sūt verba nugatoria. de quib⁹ Isi. ō. ⁊ bt in can. xxij. q. ij. Omne gen⁹ mendacij sumope fuge. nec calu nec studio loq̄ris falsū. qz dic san. Tho. ij. ij. q. cx. arti. iij. Oē mēdaciū ē pctm̄ ad min⁹ venniale vt iocosuz ⁊ officiosum. sz dānosum est mortale. de q̄ Bap̄. i. Os qō mētit occidit aiam. ⁊ ps. v. Perdes oēs q̄ loquūt mēdaciū. iō Gre. Incauti sunt būiles qui mendacio se illaqueāt. vt sūt qui negāt veritatez cū interrogant. De quib⁹ Aug. ō verb apli et bēt in ca. xxij. q. ij. cū būilitatis. Cū būilitatis cā mētiris si nō eras pctōr mentiendo eff. cier. Nā d. aug. sr̄ Job. Nō ita arrogātia caueat vt veritas relinq̄tur. Jō Ecci. xx. Potior ē fur q̄ assiduitas viri mēdacis. iō Aug. Nec artificioso mēdacio nec simplici verbo opz q̄nq̄ decipe. ✠ Quinta sunt verba blasphematoria vt in deū ⁊ in sctōs e⁹ O q̄ dura sunt talia. de quib⁹ Leuiti. xxiiij Qui blasphemauerit nomē dñi morte moriat. Nā tales peiores sūt iudeis. Un̄ aug. sup illō Mat. xxvi. blasphemauit d. nō minus peccāt q̄ xp̄z blasphemāt regnātē in celis q̄ qui crucifixerūt ābulātē in terris. imo et magis peccāt. nā alīq̄ iudei ignorāter crucifixerūt. vt ō. i. Cor. ij. Si ꝙguissent nūq̄ dñm glie crucifixissent. q̄uis nō excusantur Dz milti xp̄iani sciēter eū blasphemant. iō Glo. sr̄ ps. lxxiij Grau⁹ peccat ptēptor sedētis in celo q̄ qui crucifixit ābulātē in terra In signū illi⁹ xp̄s nō orauit ꝓ blasphematorib⁹ qñ dixit Lu. xxiij. Pr̄ dimitte illi. nō ei sciūt q̄d faciūt. iō Lu. xij. Fu⁹ sciēs volūtatē dñi ⁊ nō faciēs. vapulabit plagis milt̄is. Quapter aut saluator Mat. xij. Spūs blasphemie nō remittet. Glo. i. difficulter dimittet hoc facit enormitas ⁊ ptēpt⁹. qz blasphemus infert ptumeliā deo in ꝓpria ꝑsona. qō nō facit supbus l' auar⁹. iō Glo. ysa. i. Oē pctūz leue respectu blasphemie. qz ꝛm Tho. ij. ij. q xiij. ar. i. Blasphemia ē derogatio dīne bonitatis. Verba sūt verba pomposa ⁊ elata. cuz quis gliatur non solū de bono peracto. ꝫ etiā de malo. Prouer. ij. Letantur cum malefecerint ⁊c. tales inficiūt corda alioꝝ. iō poeta

Dupl'r peccat q̄ se de crimie iactat. qs argu it ps. li. Quid gl'ar3 i malicia. Nā est signū q̄ de talib3 peccat3 nunq̄ egerit uerā pniam: qz dic̄ Aug. ver⁹ penitēs sp doleat sz de pcto remiscendo gaudere ē nō ve penitere. De ptia sunt v̄ba luxuriosa 7 carnalia q̄, pbibet dns Eccl. v. Sit man⁹ tua sup os tuū. ne capiaris in v̄bo indisciplinato. i. luxurioso. naz talia v̄ba sūt signa indisciplinati aīmi. de q̄ Cris. sup Mat. Cū audier3 hoīez male loq̄n tē. multo ap̄li⁹ estimes nequciā q̄q̄ v̄ba de mō strāt. Nā qđ exterī⁹ ōr ē ex superfluētia illī⁹ qđ intus ē. Mat. xij. Ex abundantia cordis os loquit. Jō ps. xi. Eloquia dñi elo. casta. nam corrūpūt bonos mores colloq̄a praua. .i. Cor. xv. iō Isi. Discerne qđ loq̄ris. tal' fmo ꝓcedat ex ore tuo q̄ expedit 7 ñ impedit Nā fm Aug. loq̄la tm̄ hoībus rōnabilibus data ē vt v̄ba nrā sint fm rōnē. plata qz scribitur puer. x. Qui moderat labia sua pru/ dentissim⁹ ē. Isi. de sū. bo. Tpe ꝑgruo loq̄ re: 7 tpe ꝑgruo tace. ab ocioso fmōe ꝑpesce linguā. qz ōr. puer. xiij. Qui custodit os su um custodit aīam suā. Nā si quis ꝑsideraz rōnē de v̄bis reddēdā silētiū sibi placeret.

¶ Tercio: ratio reddēda erit de oīb3 ope ribus sz viū tactu 7 auditu. de q̄. ij. Cor. v. Oēs nos mānifestari oportz añ tribunal xp̄i ut referat vnusq̄sq̄ ꝓpria corpis, put gessit sive bonū sive malū. Dic̄ nāq̄ ps. cxxxviij. In libro tuo oēs scribēt. Ubi Ans. O iuste iu/ dex signasti q̄i in sacculo pecuniā 7 siluisti 7 patiēs fuisti. ve mihi demū ut ꝑqres 7 ñ sile bis sz rōem exiges. ꝑqri possuz illō Job. xxxi Quid faciā cū surrexerit ad iudicādū deus implet in me illō Job. ix. Si voluerit ꝓten dere cū eo ñ poterit rndere ei vnū, p mille. et ꝓtinget nob sic̄ huic de q̄ in tex. Oblatus ē ei vn⁹. i. qlibet pct⁹ designat⁹ p vnū. ad ga latbas. vi. Un⁹q̄sq̄ onus suū portabit. Greg. Nō alio7 v̄tutes nos sequūt sz nre opatōs Sz hāc rōem incipit ponere hic i mōdo. fm Gre. cū hō in ꝑscia pensat ea bona q̄ recepit a deo 7 mala q̄ egit cū sit in eo ꝑscia accusās ratio iudicās. Qui debebat. x. milia talenta Ubi Gre. h̄ est. vniuersal'. x. ꝑcepta transi/ gressus ē. 7 cū ñ hret vñ redderet. qz p se nō ꝑt satisfacere vt dic̄ Isi. de sū. bo. Nō p se ꝑt ruere. nō añt resurgere. 7 Osee. xiij. pdi/ tio tua ex te isr'l tm̄mō in me auxiliū t. aplus Ro. vij. Uelle adiacet mihi. pficere añt bo/ nū ñ inueio. qz d. Aug. ō libe. arbitrio 7 hr̄ i ca. de ꝑse. di. iij. gra. Nō ē nr̄i tm̄ arbitrij. sz donū dñi. iō facili⁹ 7 meli⁹ ē pct̄m cauere q̄q̄ penitere qz ex puris naturalib3 ad tp⁹ ꝑt hō aliq̄d pct̄m cauere. sz ō nll'o sin̄ gra assistente penitere. de q̄ Job. vi. Nēo ꝑt venire ad me nisi pr̄ me⁹ traxerit illū. iō. ij. Cor. iij. Nō su mus sufficientes cogitare aliq̄d a nob q̄si ex nobis. sz sufficiētia nra ex deo ē. iō nō possu mus reddere debita sine eius gr̄ia. Sbdit. iussit eū dns ei⁹ venūdari. i. eterno incendio dari. pr⁹ enī pct̄or vendidit se diabolo ex de lectatōne culpe. iuxta illud Treñ. i. Dedecor ꝑciosa q̄q̄, p cibo ad refocillādā aīam. deide vendit' sup̄plicio. Isa. l. Ecce enī in iq̄tatibus vestris venditi est3. vbi Bern̄. Nra voluntas nos diabolo mācipat ñ ei⁹ ptās. Nā scōm Amb. de btā vita. Neminē iugo suituz diabol⁹ possidet nisi se pr⁹ ere pct̄or vendiderit ꝑima venditio sit ab hoīe ad culpā. scda sit a dei iustitia ad penā. Deut. xxxij. De⁹ su⁹ vendidit eos 7 dns ꝓclusit illos. Et vxorem. i. ꝓcupiaz. de q̄ Jac. i. Cōcupiscētia cuz ꝓcepit parit pct̄m. 7 filios. i. cogitatōes. de/ lectatōes 7 ꝓsensus et opatōes. q̄ oīa elicium tur a ꝓcupia praua. De q̄b3 filijs scribitur Ero. xx. Uisitabo iq̄tatē patr̄ in filios in terciā 7 quartā generatōz. Jō Raban⁹ sup Leviticū scribit. Cōcupiscētia prava omis pcti mē ē. ℣ Sbdit. 7 omia q̄ bēbat. i. oīs circūstātias. qz oēs circūstātie pcti sūt puniēde. 7 reddi. i. 7 omēs vires aīme ven ditioni exponunt'. eo q̄ dic̄ Aug⁹. Nullum malū impunitū. Ecce q̄q̄ seriosa erit rō. quā etiā tenuit san. Piero. di. Quotiēs die illū cogito toto corde ꝓtremisco. Jō hortat' nos Greg. dicēs. Nunq̄ sit b⁹ tp⁹ leticia q̄ re cedat amaritudo iudicij a meoria. Rōem po nit Ans. d. Latere erit impossibile. appere v̄o intolerabile. qđ igit' faciēdū sit docemur cū subiungit'. pcidēs añt ku⁹ ille. 7 sic nos p hūilitatē 7 pniaz. iuxta illō ps. xciij. Ueni/ te adorem⁹ 7 pcidam⁹ 7 plorem⁹ añ dñz. qđ docet Bern̄. di. O si videas q̄q̄ mlta debeas nihil ē qđ facj. nā xp̄o dēs totā vitā tuā. qz p te expēdit totā vitam suā. Idcirco ꝑsiderata dei iustitia appella ad curiā sue misericordie

eo q̄ dic̄ p̄s.cxliiij. Vindicatōes ei⁹ sup omia opa e⁹ Jō Anſ. i ozōibo di. Hic ꝑsidera q̄d feciſti: q̄d neglexiſti. feciſti mlta mala: neglexiſti mlta bona Idcirco mltū luge. ⁊ cū p̄ñti suo procide. dic̄ paciam ba. i me. i. miſerere mei clamādo cū Job. x. Dimitte me vt plā gā paululū dolorē meū añq̄ vadā ⁊c̄. Nam ipe diſſilat pctā hoim ꝓpter pniam. Sap̄. xi Et subdit. Vindicte ē dñs sui illi⁹. ⁊ di. eū ⁊ debita dimiſit ei. de q̄ Ozoſi⁹ sē p̄s. l. miſerere mei de⁹ ſic d. q̄ būilitatē ⁊ ozōez deuotā relaxauit pctā Eccl̄i. xxxv. Ozō būiliantis se nubes pene. ⁊ p̄s. ci. Reſpexit in ozōz h. ⁊c̄. reuera reſpexit. q⁹ d. Criſ. famul⁹ petit dilatiōez ⁊ accipit totalē dimiſſionē. ⁊ ſic freq̄nt pl⁹ dat nobis de⁹ q̄ petim⁹ Juxta illō amb. Maioz ē gra q̄ ꝑcatio: vt ptz in latrōe Luc̄. xxiij. q̄ petuit mēoriā di. Memēto mei dñe. ⁊ ipe trauit regni glam audiēdo. Hodie mecū eris in ꝑadiſo. Vbi Aug. Viſcōia attulit q̄ miſeria diſtulit. iō Criſ. Dic̄ gutta vna ad aq̄s pelagi. ſic oīs nra miſeria ad mīaz dei. de q̄ Apl⁹ ad Heb. iiij. Adeam⁹ cū fiducia ad thronū gre ei⁹ vt mīaz ꝓseq̄mur orādo cum p̄ñti seruo. Patiētia habe in me. q⁹ fm gre. Judicis terroz añ iudiciū p̄cibo placat.

De eadez dominica Sermo. clxviij

Erue neq̄ oīe debitū dimiſi tibi: q̄m rogaſti me. nōne g̃ oportuit et te miſereri ꝓserui tui. Mat. xviij. Ad Hby laretus in de nata febriū dic̄. q̄ a morbo qua leſcit ⁊ denuo incidit i ip̄z morbū tal⁹ moriet ideo q⁹ p̄cedēti morbo natura ē nimiū debilitata. aduenīte vo morbo altero reſiſtere nō poterit. Spūal⁹. ſic q̄ a morbo pcti p grām dei ſurrexerit. ⁊ p pctm̄ ingtitudis iteruz in pctm̄ ceciderit in aīa moriet. q⁹ d. Aug⁹. ad comitē in epla. Eſt zelus cozā deo abominābile pctā dimiſſa ruminare. q⁹ ē vicīū ingtitudinis. de q̄ Criſ. in ome. Ingrat⁹ eſt q̄ p⁹ venia peccat. indign⁹ eſt q̄ poſtq̄ ſanatus eſt ſe vulnerat. ſic q̄ leip̄m p⁹ grām ſordidat. nā ſcōm Gre. Nō eſt dign⁹ dādis qui nō agit grās de datis. In figura illi⁹ filij iſrl ꝓpter pctm̄ ingtitudis oēs in deſto mortui sunt p ter duos. q⁹ obliuiſcebant beneficioz dei. de quibus Pſal. lxxviij. Obliti sūt bñfic̄. ei⁹ q̄ ostendit eis. nā fm Criſ. Quāto maioza bñficia tanto maioza iudicia. ⁊ b ꝓpt ingtitudinē. Jō symon de caſſia. Ingratitudis vicīū est inexpiabil⁹ imq̄tas apō deū. q̄ ꝓpt hortat nos Criſ. di. Audiam⁹ quō ingtos corripit dñs vt nos ei gratos exhibeam⁹. nā seruum ingratū dicit nequicioſū in themate fuisse quā. ¶ Jſta ē scōa ps principal⁹ iſtius euangelij. in q̄ dixi innuit bōana miſeria ꝓmū punīēs. ibi. Egreſſus seru⁹ ille inuenit vnū de ꝓseruis suis q̄ debebat ei centū denarios Criſo. Dic̄ sunt. x. milia ad centū ꝓputādo. ſic pcta ḡ deū reſpectu exceſſus ḡ ꝓxim. nam ſicut q̄ peccat in regē grauī⁹ delinq̄t q̄ ḡ mlitem. ſic mai⁹ ē pctm̄ ḡ deū q̄ ꝓtra hoīem. et tenēs suffocabat eū. i. ḡuiter iſiſtebat. ⁊ acriter. nolēs audire excusatōez dicēs. Redde q̄ debes. pcidēs ꝓxu⁹ su⁹ rogabat eū d. patientiā habe in me ⁊ oīa reddā tibi. Ille aūt noluit sz abijt ⁊ miſit eū in carcerē donec redderet vniuersum debitū. B Pro q̄ scīe dū. oīe debitū dimittit⁹ p sex. Pro penitēti ſufficiēter. ſcōo rogāti d. ligēter. tercō amāti feruēter. q̄rto ꝓpatiēti clemēt. q̄nto tolerāti patiēter. sexto ꝓdonāti libēter. Pro pctm̄ dimittit⁹ penitētī ſufficiēter. ō q̄ Hiere. xviij Si pniam egerit gēs iſta a malo suo agā: et ego pniaz sup malo q̄ cogitaui vt facerē ei. sz rōnē exigendo. iō hortat nos Lu. iij. Facite fructꝰ dignos pnie. dic̄ nāq̄ apl⁹. i. Cor. xi. Si nosmetip̄os diiudicarem⁹ ñ vtiq̄ iudicarem̄. De q̄ ⁊ Anaclet⁹ pp̄. vi. q. i. si oīa. Si omia in b seculo vindicata essent locum diuina iudicia nō hrēnt. Idcirco impenitētibus minat dñs Lu. xij. Nisi pniam habueritis oēs simil pibitis. ⁊ Aug. Quisquis pnie būilitatē reculat deo appropinq̄re ñ cogitat Nā null⁹ bō transit ad xp̄m nisi eū peniteat fuisse q̄ erat. Jōo Aug. in lib. ō fide ad petrum. Feſtinem⁹ ingredi in requiē ꝓ pniam emēdando vitā extinguam⁹ mortē moriēdo pctis vt vitā acquiram⁹ vite meritis. nam ipe eſt patiēs ⁊ miſericors q̄ dixit Ezech̄. xviij. Si auerterit se impi⁹ ⁊c̄. Ecce debitoꝝ remiſſio. ¶ Bene dimittūt debita roganti diligenter. ō q̄ in tex. Oīe debitū dimiſi tibi q̄m rogaſti me. ecce q̄nta est vtus pure orōnis. Jdeo hortat⁹ Eccl̄i. xxi. Fili peccaſti ñ

adijcias itez. sz de pristinis depcare vt tibi dimittat. vt scribit Leui. iiij. de offerete sa/ crificiū p pctō. rogabit p eo sacerdos z di mittet ei. sic. b. stephan⁹ orauit p lapidator/ bus et exaudit⁹ ē p scō Paulo. de q Aug⁹. Si stephan⁹ nō orasset eccla Paulū nō ba buissz. Tercio dimittūt debita amāti ferue ter dīm deū. puer. x. Uniuersa delicta opit caritas. sic factū ē marie magdalene Lu. vij Dimittūt ei pcā mlta ꝛc. Jō Remigius Si mltū peccasti multū dilige vt mltū tibi dimittat. qz scribit. i. Pe. iiij. Caritas opit multitudinē pctōz. de q Aug⁹. Pctm pdo natur p grām. delet p xpi sanguinē. tegit p charitatē. De quo Ezech. xvi. Expādi ami ctuz meū sup te. z opui ignominiā tuā. s. p vestē charitatz. Quarto remittūt debita cō patiēti clemēter. puer. xv. Per misc̄ōiā z fidē purgant pcā. nā misc̄ōia est q̄ vnguen tū pietatis. de q Bern⁹. Multe misere p̄/ moz collecte oc̄lo pietatis inspecte de nec̄i/ tatibus pauperz z anxietatib⁹ oppressoz sunt species vnguentoz q̄ sanāt vulnera pctōz. Eccī. iij. Ignē ardentē extīguit aq̄ z elemo sina resistit pctis. Luc. xi. Date elemosinaz et ecce oīa mūda sūt vobis. Quinto dimit/ tunt obita tolerāti patiēter. de q Thob. iij. In tpe tribulatōis pcā dimittz. iō bortam Eccī. ij. In dolore sustine z in būilitate tua paciam habe. q̄m in igne p̄bat aurz z argētū homies vo receptibiles in camino būliati onis. iō Apoc. vij. vidit Jobes turbā ma/ gnā in albis. cui dixit vn⁹ de senioribꝫ. Hij sunt q̄ venert de tribulatōe magz z lauert sto las suas ꝛc. iō tribulatōes patient sūt susti/ nēde. qz bt in Canōe. v. q. v. nō oīs. Sepe deus mordacissimū medicamentum tribulatō nis adiūgit ad aīe medicamētū z ad culpe remedū. Serto dimittūt debita p donāti li benter. de q Eccī. xxviij. Redimē p̄cio tuo nocēti te. z tūc depcanti tibi pcā soluentur De q z Mat. vi Si dimiseritis hoīb⁹ pec/ cata eoz dimittet et vobis de⁹ debita vra. ¶ Sūt eiz multa q̄ inducūt ad dimitten dū offensam z ad indulgēdū inimicis. s. pec catoz dimissio. orōnū exauditio. bonoz acce ptatō. mortis aie vitatio. z sctōz exultatio. Primū qō inducit ad indulgēdū inimicis est pctōz dimissio. de q Lu. vi. Dimittite et dimittet vobis. iō libenter debemus dimitte re paruū vt de⁹ dimittat nob magnū. Hā sm Aug. vnusq̄sq talē grām accipiet z in/ dulgentiā a deo q̄lē faciet. p̄cio. de q Lu. vi. Eadē mēsura q̄ mensi fueritis remetietur z vobis. Ideo Petr⁹ raueñ. vis tibi dimitti alijs dimitte. Hā sm Gre. in ome. Ille re cte sui delicti venīā postulat q̄ pri⁹ delinq̄nti in ipo relaxat. Tal fuit q̄dā miles de q legit qui occidit p̄rem alteri⁹ militis. z ille volēs vindicare hōicidiū p̄tis. nūq̄z tñ potuit eum dem militē inermē inuenire. sz sp armat⁹ in/ cessit. accidit aūt die pascues q̄ idē miles incessit nudipes z inermis. tūc alius miles euaginato gladio cucurrit ad ipm vidicare homicidiū p̄tis. tūc ille miles p̄straut se añ pedes alteri⁹ militz dicēs ei. Ego būlr sup plico vos p illū q̄ hodie p nob in cruce moz tu⁹ est: vt ignoscatis michi q̄d q̄d p̄ vos feci occidēdo p̄rem vestz. z ille miles exiit euz. et p̄ ibm xpm crucifixū totū indulsit ei. et in signū recōciliatōis oscular⁹ ē eū. cū aūt il le miles in eccla cū ceterz hoīb⁹ oscular vo luit crucifixū sic moris ē in illa die. tūc ibs in cruce ap̄lexat⁹ ē eūdez militē cū brachijs et oscular⁹ ē eū cora oī p̄plo. z vr ab oīb⁹ au dita est. tu hodie p̄ter me indulsisti illi q̄ oc cidit p̄rem tuum. z ego indulgeo tibi oīa pec cata tua hodie. z sic impletū est in illo mili/ te illō dictū xpi qō bt Lu. vi. Dimittite z di mittemī. Ūñ Aug. Multa sūt genera eleō/ sinaz. q̄s cum facimus adiuuamur z dimit tunt pcā nrā. sz eo nihil est maj⁹ q̄z cum ex corde dimittim⁹ qō in nos quisq̄z peccauit. Sz indurati q̄ nolūt indulgere offensoribꝫ suis nullo mō dñt sperare venīā suoz pctōz etiam q̄ntūcunq̄z pterant vl̄ p̄fiteant. qz d. Jsi. ō. de sum. bono Frustra sibi p̄piciari deū credit q̄ cito placari p̄cio negligit. imo obsti natis z iracundis q̄ nolunt indulgere. ip qō eis dimissuz fuit exigt ab eis. Ūñ Grego. li. iiij. mor. Si hoc qō in nos delinquit ex cor de p̄cō ñ dimittim⁹? z ip̄ rursuz exigit qō no bis iā p pnām dimissum fuisse gaudebam? ¶ Secō debem⁹ indulgere. ideo vt de⁹ exaudiat orōes nostras z acceptet bona ope ra nostra. Rō qz deus nullū bonū acceptat nec orationez exaudit q̄diu quis stat in ran core. et non vult indulgere. Ūñ Aug. Qui

non vult dimittere fratri suo nō spēret orō/
nis effectū. Ūñ etiā Amb. Si iniuriā ñ di
mittis q̄ tibi facta ē. orōem, p te nō fac̄. sed
maledictōem sup te inducis. Itē nec opera
bona: etiā quecūq̄ sūt illa siue eleōsina: siue
ieiunū: siue pegrinatio. ⁊ castigatōes corpo
ris ⁊ freq̄ntatio eccl'ia⁊ ⁊ missa⁊ auditio ⁊c
Si enī tot bona opa q̄s oī die facer⁊ q̄t sunt
stelle celi. de⁹ nullū illo⁊ acceptat Ūñ gre.
Nun⁹ ñ acceptab̄ nisi añ discordia ab aīmo
pellab̄. Ūñ ec̄ Aug. in ser. de sc̄o Stephāo.
Nemo se circūueniat. nēo seducat q̄ vl' vnū
hoīem in ꝟ mōdo odio hz. quidq̄d deo in bo
nis opib⁹ obtulerit totū pdet. g̃ reconciliari
debem⁹ fratri nō si volum⁹ vt deus acceptet
bona opa nr̄a. Ūñ saluato⁊ Math. v. Vade
prius recōciliari fratri tuo. ⁊ tūc veniēs of/
fers mun⁹ tuū. Ūñ Eccl. xxxiij. Dona iniq̄
rum ñ pbat altissim⁹. Quartū est mor⁊ aīe
vitatio. nam p odiū ⁊ rancorē occidim⁹ aīaz
De q̄. i. Job. iij. Qui odit frēm suū homici
da est. s. ꝓpie aīe. q⁊ ꝑm Aug. vita aīe amor
est. q̄ nō amat mortu⁹ ē. de q̄. i. Joh. iij. Qui
nō diligit manet ī morte. sc⁊ anime. ⁊ Aug.
Mai⁹ ē dānū in amissiōe vni⁹ anime q̄ cor
po⁊ mille. nōne stult⁹ esset qui manū p fora/
ret vt tm̄ tunicā ꝓrimi ledere posset. sic stul
tio⁊ est q̄ ꝓpter vindictā ꝓrimi occidit ꝓriā
aīmā q̄ preciosio⁊ ē q̄ tot⁹ mōs ⁊ oīa vi
sibilia mōi. Ūñ Bern̄. Totus mōs ille re/
spectu vni⁹ anime nō p̄t estimari. Quantuz
est sctō⁊ ⁊ angelo⁊ exultatio. Unō Eccl. vi.
Verbū dulce mltiplicat amicos. naz angeli
et sancti p indulgētiā inimico⁊ erūt tui ami
ci. nō solū angeli sz et de⁹. De q̄ Aug. in ser.
de btō Stephano. Pro amore hoīs inimi
ci efficieris amic⁹ dei. Nā ꝑm Crisō. Nihil
facit hominē deo ita ꝓbabil'r sil'em sic ledē
tibo⁊ fore placabilē. iō Mat. v. diligite inimi
cos vr̄os ⁊c. vt sitis filij p̄r̄is vr̄i q̄ in cel'is est
Nā p̄r̄is celestis filij p naturā. sc⁊ xp̄s ꝟ fec̄:
qui cū in ligno extenderet⁊ crucifigeret⁊ q̄si
omniū imm̄eo⁊ clamauit ad p̄rem di. Pat
dimitte illis. sic dz facere filj⁹ dei p gratiaz
Ad q̄d hort̄ nos Aug. dicēs. Indulgere
inimicis grandis est labo⁊ in hoc seculo. sed
grandius p̄miū in futuro.

De eadez dominica

Sermo. clxix

Patientiā habe in me ⁊ oīa reddā
tibi. Mat. xviij. ¶ Oīnis pctō⁊
qui ad ratiocinia spūalia ē astrict⁹: dz impio
rare oīa ipotētē. vt ipe p pacīam eū tādiu su
stineat don⁹ possz agere d peccatz pīam di.
Patiētiā habe in me. ¶ Pro q̄ nota. triplex
ē patiētia dei. Prima q̄ tolerat reprobos mi
sericordit vt q̄uertant q̄ ad eos: ⁊ vtil⁹ q̄ ad
bonos vt p eos purgent. Aug. Oīnis ma
lus aut iō vivit vt q̄uertat aut vt bon⁹ p eū
exercitetur. Ro. ix. Sustinuit in mlta pacia
vasa ire apta in interitū vt oīnderet diuitias
glie sue in vasa miscōie q̄ prepauit in gl'iam
Gre. Tanto districti⁹ iudicabit d q̄nto diu
tius patiētiā progauit. Eccl. v. Ne dixeris
peccaui. et q̄d mihi accidit triste. Alia ē pa/
tientia q̄ expectat p̄destinatos adhuc auer/
sos sulspendēs vltōz vt impleat p̄destinatōm
electōez. Sap. xi. Dissimulas pctā hominū
ꝓp pīam: ⁊ sic de Paulo. i. Thi. i. Ideo
miscōiā p̄secut⁹ sum vt in me primo oīnderet
xp̄us ibs oēm patiētiā ad informatōz eorū
qui credituri sūt illi in vitam eternā. Bern̄.
Propter ꝟ dissimulat ut ꝓmēdet patientiā
suā vt impleat electōem suā ⁊ p̄firmet chari
tatē suam. Tercia patiētia est q̄ q̄uersis ad
se indulget spaciū vite vt faciāt dignos fru/
ctus penitētie. sic regi Ezechie Isa. xxxviij
Ecce ego adiciā sup dies tuos. xv. annos.
Sap. xij. Dās tps ⁊ locū p q̄ p̄nt mutari a
malicia. Hāc paciaz ꝟ hu⁹ exorat d. paciaz
habe in me. ¶ In ꝟbis p̄missis tāgit būane
beneficentie ḡtitudo cū dic̄. patiētiā habe in
me ⁊c. q⁊ ꝑm Aug. in li. de pacia. Patientia
dr a patiendo. bene g̃ xp̄s eaz nobis dedit in
exemplū dū ꝓ nobis mlta passus ē vt ⁊ nos
reddam⁹ ei patientiā ꝓ ipso recipr̄oce patiē
do. quia ipe venit ad nos descendēdo ad pas
sionem. vt p eam similt̄r ad ipm ascendam⁹.
¶ Est aūt duodecī gradib⁹ ad ipz ascen
dendū. Primus gradus patientie est nō resi
stere malo. sicut dr Math. v. Ego aūt dico
vobis non resistere malo: q⁊ patiens hō sūm
ictu de hoste triumphat. Secūd⁹ grad⁹. ma
lū ꝓ malo nō reddere. sic scribit ad Ro. xij
Nulli malū ꝓ malo reddētes. sic dic̄ Glo.
sup Mat. xxi. Pacia ē aliena mala eq̄nimit

pati.⁊ ꝓtra eū qui irrogat mala nullo aīm̄i dolore morderi. Sic enī tela hostiū in cor illoꝝ retūdit. ℔m illud p̄s. xxxvi. Gladi⁹ eoꝝ intret ī corda ip̄oꝝ. sic hō vincit ꝓsecutores sic faciebat sctūs Vincēti⁹ q̄ dicebat Dacia no. videbis me dei v̄tute pl⁹ posse dū torq̄/ or q̄ posses ipe inferre q̄ torq̄s. Sic etiā hō vincit demōes. sic legit de q̄dā mōacho quē dū q̄dā puella a demōio arrepta fortiter in marillā p̄cussisset ⁊ ipe mox aliā p̄buisset stati diabol⁹ recessit di. O violētia mādatorum xp̄i expellit me hinc. Sic eē hō vincit seip̄m ℔m illū, puer. xvi. Melior ē patiēs viro forti Glo. sē illū Job. iij. vbi ē timor tu⁹. fortitudo tua. pacia tua ⁊ ꝓfectō viaꝝ tuaꝝ. sic dic̄ qui se vincit oīa vincit. si ꝯ oīa fortē. Terci⁹ gd⁹ pacie ē malo ñ rndere. ℔m qđ scribitur, puer. xxvi. Ne rndeas stulto iuxta stulticiā suā ne efficiaris ei sīlis. p̄ō ei maxīe vicit inimic⁹ ita vt magis affligit ille q̄ infert iniuriam q̄ q̄ patit iniuriaz. sicut dicit Amb. li. .i. de offi. c. vi. Nñ nob aliqs puiciat vt ad iurgiū ꝓuocz. tē silētio muti fieri ñ erubescamus. pctōr enī q̄ ꝓuocat nos q̄ iniuriā facē ⁊ nos sīles sui fieri desiderat. deniq̄ si taceas si dissimlas solz dicere qđ taces. loq̄re si audes: sz ñ audes mut⁹ es. elinguem te feci. si ḡ taces pl⁹ rūpit. victū se oīno putat ⁊ illusū si rndeas supiorē se factū arbitrat q̄ parē inuenit. si enīz taceas dicet. ille puiciatus est hūc. ꝓtempsit iste. sinautē ꝓferas ꝓtūeliā dicet ambo puiciati sūt. vterq̄ ꝑdēnat neuter absoluit. ḡ illi⁹ ē studiū vt similia illi loq̄r si milia agā. iusti āt ē dissimulare. Cū ps. xxxviij. Obmutui ⁊ hūiliat⁹ sū ⁊ silui a bonis Qui vo bñ sibi ꝓscius ē falsis nō dz mouēri. nec estimare pl⁹ ponderis eē in alieno cōuicio q̄ in suo testimonio. hec Amb. Sic su sanna suis accusatoribꝫ. sic ⁊ xp̄s suis falsis testib⁹ ñ rndit. G ¶ Quart⁹ grad⁹ patientie est inimicū diligere. ℔m illū Matth. v. Diligite inimicos vr̄os. q̄ ℔m Aug. in li. ō pacia. Tanto q̄sq̄ iustoꝝ tāto est ad q̄cūq̄ toleranda fortior. q̄nto in eo maior ē charitas dei. ip̄a enīz est ignis q̄ in se aduersa ꝓsumit. De q̄ igne dic̄ Aug. in eos lib. Volūtas humana nisi desup adiuta ⁊ accēsa igne sp̄ūsc̄i patienter aduersa sustinere ñ sufficit. nisi eīz sic accēsa diligat impassibile bonū ferre non potest qđ patic̄ malū. sic enīz structio naturali calore ferꝝ ꝓsumit. sic tu calore charitatis dulras iniurias debes ꝓsumere. nūc q̄rēs vindictā. q⁹ ℔m Gre. sē Ezech. ome. viij. Patientia vera est q̄ etiaz ip̄um amat quem tolerat Nā tolerasse ⁊ odisse ñ est v⁹. mālue tudis sz vlamētū furoris. ¶ Quīt⁹ ḡdus patiētie ē male facieti bñfacere. sic dr Mat. v. Bñfacite bis q̄ odert vos. Et itez ibid̄. Orate p p̄ seq̄ntib⁹ ⁊ calūniātib⁹ vos. scdm Aug. Nō est magnū circa eū q̄ tibi nihil mali fecit esse benivolū. de q̄ Matth. v. Si diligitis eos q̄ diligūt vos quā mercedē bēbitis. q. d. nullā ¶ Sextus grad⁹ patientie est ꝯ flagella non murmurare. ℔m illd. i. Corin. x. Neq̄ murmurauerit sic quidā eoꝝ murmurauerūt. et perierūt ab exterminatore. vt iudei in deserto Qr dicit Greg. Nēo murmurās regnū dei accipit. Ideo Sap. i. Custodite vos a murmuratōe q̄ nihil ꝓdest. sz nocz. q⁹ nocuit marie sorori Joysi q̄, ꝓpter pctūm murmuris fuit plagata lepra carnis. Nūe. xij. ¶ Septim⁹ ḡdus pacie est q̄libet aduersa libenē sustinere. Sic eīz salamādra in igne delectabiliter vivit. ita etiā sancti ⁊ electi dei delectātur in tribulatōe. O q̄z ta dulcedo fuit ī sanctoꝝ pacia. Sic dic̄ Aug. in soliloqo. Peto dñe vt oīa amarescāt mihi. tu sol⁹ dulcis appareas qui es dulcedo p quā cuncta amara dulcorant. tua enī dulcedo craticulā Laurētio dulcē fec̄. tua dulcedo stephano lapides torrētis dulcorauit. p tua dulcedie ibāt apostoli gaudentes a ꝓspectu concilij. q̄m digni habiti sūt p noie ihū ꝓtumelias pati. p tua dulcedie ibat Andreas ad crucē securus et gaudēs. q⁹ ad tuā dulcedinē ꝓperabat. Dec tua dulcedo ip̄os apl̄oꝝ p̄ncipes sic repleuit. vt p ipsa vn⁹ crucis patibulū eligeret. Alter vo caput ferieti gladio subdicere nō timeret. p hac eē Bartholome⁹ ꝓpriā pellez dedit. p hac gustāda veneni pocl̄m iobes intrepid⁹ potauit. ⁊ vt hāc gustauit ℣Petrus oīm inferioꝝ oblitus clamauit q̄ebri⁹ dicēs Bonū ē nos hic eē. Et infra. hanc dulcedinez tuā ineffabilē gustauit virgo agathes q̄ letissime ibat ad carcerē q̄ ad epulas iuitata hāc vt reor ip̄e gustauit q̄ dixit. q̄z mag̃ mlt̄i tudo dulcedis tue dñe quā abscōdisti timentib⁹ te. q⁹ ⁊ nos hortās dic̄. gustate ⁊ vidēte ⁊

Hanc dulcedinẽ expectamus daturã te nob ꝑ qua tibi dñe ꝑtinuo militam⁹. ꝑ q̃ morti/ ficamur tota die aduersa sustinẽdo vt in tua vita viuam⁹. ¶ Octauus grad⁹ pati entie est de flagellis gaudere. sicut aplus. ij Cor. xij. Libenter gloriabor in infirmitatib⁹ meis vt inhabitet in me virtus xpi. Ũ gre go. xx. moraliũ. Sic in tritura palee grana p munt. ⁊ sic flores inf spinas ꝓdeũt. ⁊ rosa q̃ redolet crescit. cũ spina q̃ pungit. sic necesse est tibi vt aduersitatib⁹ pmaris. ⁊ spinarum aculeis ꝓpũgaris: vt maiorẽ ꝺo offeras odo rem suauitis. nã nõ potes esse bonus nisi tole rando malũ. sicut dicit ibidem Gre. Si bo nus es tolera malũ. quisquis enĩ malũ tole/ rare non ꝑt. ipe sibi ꝑ impaciam testis est ꝙ bonus nõ est. Abel enĩz esse renuit. quẽ malu/ cia Chayn nõ exercet. ¶ Nonus grad⁹ pa tientie est tribulatõnem salutẽ reputare. me dicina enĩ ⁊ si amara. tamẽ est causa salutis Jõo dulcis reputat. De ꝟ dic̃ Gre. v. mo raliũ. Si mẽs forti intentõe in deũ dirig. ẽ quidq̃d ĩ hac vita maluz est sibi dulce existi mat. ⁊ omne q̃ affligit requiẽ putat. Decimus g̃dus patientie est de tribulatõnibus deo grãs referre. sicut ꝺr. i. Thessa. v. In oĩ bus grãs agite. In ꝟ eĩz christi passionibus ꝓformamur sicut dic̃ Gre. Sine ferro ⁊ flã ma martires esse possum⁹ si paciam in aĩmo veraciter ꝓquam⁹ ⁊ in amore dino ꝟ tolera/ mus. sic̃ dicit Aug. de ꝟbis apli sermõe. xv Si in te fuerit charitas dei communicabis passionib⁹ xpi ⁊ ver⁹ martir eris. in q̃ eĩz ca ritas coronat ipe est ver⁹ martir. ¶ Unde/ cim⁹ grad⁹ patiẽtie ẽ ad alia sustinenda se ꝑ pare. sic̃ ꝺr Mat. v. Qui vult tecũ in iudicõ ꝓtendere ⁊ tunicã tuam tollere dimitte ei ⁊ palliũ. Ũ aug. in epla ad marcellinũ. Pre cepta patiẽtie sunt sp in cordis ꝑpatõe reti nenda. ipaq̃ benuolẽtia. ne reddat malũ ꝓ malo. sed in voluntate ꝓplẽda ẽ. i. si hoc non ꝓtingit tibi nichilomin⁹ ad hoc patus exñs ⁊ in volũtate implẽs potes meritũ obtinere. ¶ Duodecim⁹ g̃dus patiẽtie est in flagellis dolorẽ ñ sentire. Talis fuit Tyburti⁹. q̃ su per prunas ardẽtes incedẽs dixit Videt mi chi ꝙ sup roseos flores incedo in nomĩe dñi Jhũ xpi. Ideo ambro. li. i. de offi. c. vij. dic̃. In oĩbus tribulatõib⁹ fugiendo ⁊ nõ reuer berando oẽs hostes ferimus ⁊ ꝓsternimus naz q̃ fugiẽdo repetit inimicũ maiores pla gas infert seq̃nti se. ex eo ꝙ ille ĩpetuose cur rit ad gladiũ. ⁊ gladius sibi impetuose occur rit. fugiẽs aũt si ꝓtitur q⁹ cedit ictibus mi nus offendit. Sic g̃ q⁹ xp̃s ꝓ nobis passus est. dicamus. patientiã habe in me tanꝟ in membro tuo. ⁊ omĩa ꝑdicta reddaz tibi tan ꝟ gratus beneficioꝝ tuorum.

Dominica xxiij.

Sermo. clxx

Quid me temptatis ypocrite. scri bitur Matꝟ. xxij. ⁊ legit in pre sentis dñice euãgelio. ¶ Di cit Aristo. in ꝓblematib⁹ ꝙ boies ebrij au dientes dulcẽ ⁊ bonã melodiã freq̃nter lacri mant. Ratio. q⁹ ebrij cõiter sunt leti et eis vapores ⁊ fumi potus ascẽdunt sursum ad caput ⁊ ducũt ⁊ detrahũt secũ materiã me/ lancolie ⁊ tristicie. ⁊ sic alleuant ⁊ letantur. mõ audiẽtes tali tpe dulces cant⁹ leticia eo rũ fortificat. ⁊ sic ꝑ nimia leticia lacrimãt. li cut etiã fit tpe risus ꝙ homines ꝑ leticia lacri mant. Spũal⁹. Sic ebrij in charitate dina audiẽtes dulcia ꝟba adulatõis aut lacrimãt aut suspirãt. de q̃ Crisꝰ. Cur sapiẽs cũ lauda tur i facie flagellat in corde. q⁹ ꝓpendit illõ Isa. iij. Populeme⁹ q̃ te btm̃ dicũt: ipsi te decipiũt. Sic fuit ꝺcept⁹ achab. iij. Re. vl. qui noluit credere michee ꝓphe. sz adherẽs falsis ꝓphis egressus in ꝓliũ ꝺ regẽ Syrie et ꝓcussus ẽ sagitta inter stomachũ ⁊ pulmo nẽ. ⁊ mortu⁹ ẽ vespe. ⁊ canes linxerũt sangui nẽ eius. Spũal⁹. sic bõ nolẽs credere corre ctori sz adulatori oppit se regi celi. venit tẽ sagitta dine iusticie ⁊ corruit vespe. i. ĩ hora mortis. tũc canes infernales lingũt ei⁹ sãgui nẽ. i. delectat in dãnatõe. ⁊ sic ꝺceptum⁹ blã dicijs adulatoꝝ. Ideo Sydon⁹ in epla. Magis timeo adulatorẽ boiem ꝟ infernalez pncipẽ. Nã adulatores sũt diaboli ioculato res. ⁊ letificãt boiem in bis q̃ nichil sũt Jõo Hiero. Adulator apõ ꝓbos diffinit blãd⁹ inimic⁹. g̃ tles sũt timẽdi. de q̃ Cycero. Nõ intm̃ sũt timẽda ꝓsecutoris ꝟbera q̃ntũ adu latoris ꝟba suauia depicta. Ideo puer. i. Fili mi si te lactauerit pctores. i. adulatores

ne acquiescas eis. nã sunt diaboli ꝓditores ut iudas xp̃m sub ſpecie oſculi et amicicie tradidit: ⁊ Joab amaſam amicabiliter ſaluta/uit dicẽs. ij. Regũ. xx. Salue mi frater: ⁊ effudit inteſtina eius occidẽs eũ. ⁊ ſic tales occulte occidũt hoiem in ania. vñ Catho. Cũ te alicꝫ laudat. iudex tuus eſſe memẽto. plꝰ alis de te q̃ tu tibi credere noli. Dicit nanq̃ Marro in ſentẽtijs. Talis ẽ q̃ adulatorie ſuggerit ſicut q̃ clam ꝓmit. i. occidit. Qua ꝓpter inquit Aug. Plus nocet lingua adulatoris q̃ manꝰ ꝓſecutoris. Ideo tales ſunt acriter arguendi ⁊ nõ lete audiẽdi. exẽplo xp̃i q̃ ſuis adulatoribꝫ rñdit. Quid me temptaſ̃ ypocrite. ℞ In ſumma euãgelij duo innuunt. Primo phariſeoꝝ ceca malicia. ſecũdo xp̃i ſaluatoris va iuſticia. Primũ ibi. ab eũtes phariſei. ſecõm ibi. oñdite mihi nũmiſma cẽſus. De primo dicit. In illo tpe. ſ. cum xp̃s impoſuit ſilentiũ ſaduceis q̃ errauerunt de reſurrectõe. tũc phariſei abeũtes ⁊c. Nota malicia eoꝝ notat̃ in ſex. Primo in ſepatõe a xp̃o. cũ dicit abeũtes. ſ. a facie diuine dulcedinis. q̃ dulcedo ſm Orioſium facies eſt diuina. ab hac receſſerũt ꝓmanẽtes in eoꝝ obſtinacia ⁊ voluntate puerſa. abeũtes a ſũmo bono in malũ ꝓccati. a iuſticia ad iniuſticiã. a vita ad mortem. ab eterno lumine ad tenebras vicioꝝ. De qbꝫ Iere. xvij. Oñe oſſ q̃ te derelinquũt ꝓfundent̃. recedentes a te in terra ſcribent̃. q̃m dereliquerũt venã aquaꝝ viuentiũ dñm. Qlt ſunt hodie tales q̃ cum corrigunt̃ nõ emẽdant̃. ſed ꝓiores efficiunt̃ ut dicit Criſ. Sicut ignis de q̃nto plura ligna ſuſcipit de tãto maior flamma exit. ⁊ ſic puerſi de q̃to plura bona ſuſcipiũt. de tãto deteriores fiunt. Tales fuerũt iudei. de quibꝫ Amos. v. Odio habuerũt corripientẽ i porta. Scõo notat̃ eoꝝ malicia i ꝓſilij puerſi inquiſitõe. de quo ſubdit in textu. inierũt ꝓſiliũ cũ herodianis. de quo Criſo. Quale ꝓſilium tales ꝓſiliarij. De eoꝝ ꝓſilio dic̃ patriarcha iacob Geñ. xlix. Symeon ⁊ leui fratres vaſa iniq̃tatis bellãtia. in eoꝝ ꝓſiliũ nõ veniat aia mea q̃ malũ ℒ ℞ Nam ꝓſiliũ bonũ q̃rit a q̃ttuor. Primo a deo. ſcõo ab hoie bono tercio a ſapiente ⁊ nõ fatuo. q̃rto a ſene ⁊ experto. Primo bonũ ꝓſiliũ principaliter q̃rendũ eſt a deo. Thob. iiij. Ois ꝓſilia tua i ipſo ꝑmaneant. ⁊ ergõ in magnis cauſis ⁊ opibꝫ deberet fieri inchoatio ab inuocatõe ſpũſſcti De quo Hoſe. in de ꝓſolatu. Inuocandum duximus gubernatorẽ oim. q̃ ꝓtermiſſo nullũ rite fundat̃ exordiũ. Hoc fecit Judith. c. viij. dicẽs. Orate ut firmũ faciat deꝰ ꝓſiliuz meũ. quod ⁊ factũ eſt. qz ſcribit̃ Job. xij. Ipſe habet ꝓſilium ⁊ intelligentiã. et ꝑuer. viij. Ego ſapiẽtia habito in ꝓſilio. ⁊ Eccl̃i. Oiſ ſapientia a dño deo eſt. iõ ab eo q̃renda eſt. Ideo aug. de ciuitate dei. ⁊ habet̃ in cañ. xxvi. q. ij. q̃ ſine. Qui ſine ſaluatore ſalutẽ vult habere. ⁊ ſine dꝰa ſapientia eſtimat ſe prudẽtem fieri poſſe. nõ ſanꝰ ſed eger: nõ prudẽs ſz ſtultus in egritudine aſſidua laborabit. ⁊ in cecitate noxia ſtultus ⁊ demens ꝑmanebit. Qlt ſunt hodie tales ꝓprie prudẽtie ꝓfidẽtes: ⁊ ꝓſiliũ a deo nõ q̃rentes. Quibꝫ male/dicit Iſa. v. c. dicẽs. Ve q̃ ſapiẽtes eſtis in oculis vr̃is. ⁊ coꝝ vobiſmetipis prudentes Scõo bonũ cõſiliũ debet q̃ri ab homie bono ⁊ nõ malo. Ber̃n. Bonus in ꝓſilio. bonꝰ in obſequio. ſicut a veneno ſic a malo ꝓſiliario fuga aiam tuã. Eccl̃i. xxxvij. A ꝓſiliario malo fuga animã tuã. rõ ps. cv. Ipi exacerbauerũt eũ in ꝓſilio ſuo. et ſic. ij. Regũ. xvi. dixit abſalon ad achitofel. Inite ꝓſiliũ q̃d agere debeamus. ⁊ ait achitofel ad abſalon. Ingredere ad cõcubinas patris tui q̃s dimiſit ad cuſtodiendã domũ. et cũ audierit omnis iſrl̃ q̃ fedaueris patrẽ tuũ roborent̃ tecũ manꝰ eoꝝ Criſo. Quale conſiliũ tales conſiliarij. ⁊ ſic hic. Ideo ꝑuer. xij. Conſilia impioꝝ fraudulenta. Tercio bonũ ꝓſiliũ debet q̃ri a ſapiẽte De quo Thob. iiij. Conſiliũ ſp a ſapiẽte ꝓquire. Nã aqua nõ eſt hauriẽda de ciſterna arida. Sic aqua ſapientie ab inſipiẽtibꝫ nõ eſt querẽda. De quo Eccl̃i. viij. Cũ fatuis cõſiliũ ne habeas. nõ eñ poterũt diligere niſi q̃ eis placent. ita ut de eis verificet̃ illud Iſa. xix Sapiẽtes ꝓſiliarij pharaonis dederũt ꝓſiliũ inſipiẽs. Quarto ꝓſiliũ eſt q̃rendũ a ſene experto. nõ a iuuenibꝫ. qz ſunt laſcini ⁊ inexperti. Sic fecit Roboam. iij. Regũ. xij. q̃ derelicto ꝓſilio ſenioꝝ qõ ei dederunt ſecutus eſt ꝓſiliũ iunioꝝ. ꝓpter qõ ꝓdidit ꝓlm ſuũ. Iõ ariſt. Non ſunt iuuenes ad philoſophiã vtiles. qz nimis paſſionati. Idcirco dicit gre. et habet̃ in canone. i. q. i. eſtote Experti graueſcꝫ moribꝫ

ꝓ ꝯsilio sunt req̄rēdi. Dicit em̄ sic. Graues exptosq̄ viros ꝯsilij vr̄i adhibete participes quā req̄sitōem docuit ihūs filiꝰ sydrach. Eccl̄i. xxxij. Fili sine ꝯsilio nihil facias. s. seniorū ⁊ exptoꝝ. ⁊ subdit. Post factū nō penitebis Ideo ꝓuer. xiij. Astutꝰ oīa agit cū ꝯsilio. nā vbi multa ꝯsilia ibi salꝰ. ꝓuer. xi. M Tercio notat̄ malicia phariseoꝝ in praua intentōe. de q̄ subdit. ut capent ihm̄ in ꝑmone. Ecce malicia. voluerūt illū cape in v̄bis: qui v̄bo celū ⁊ terrā ꝯdidit: ⁊ quē celi cape ñ possunt. ut dicit̄. iij. Reg. viij. Et q̄ est sapiētia dei pr̄is et q̄ nouit decipientē et eū q̄ decipit̄ vt habet̄ Job. xij. Et q̄ nouit abscōdita cordis. hūc voluerūt cape in v̄bis. ecce quanta malicia. Quarto notat̄ eoꝝ malicia in v̄boꝝ dulcedine. Crisꝰ. Mgr̄m vocāt cuiꝰ discipuli esse noluerūt. Et reuera est mgr̄. Job. xiij. Vocatis me mgr̄ et [illegible] bñ dicitis. sū etenim. Est nāq̄ mgr̄ hūilitatis. pietatis. charitatis ⁊ v̄itatis. Prīo est mgr̄ hūilitatis. de q̄ Job. xiij. Si ḡ ego laui pedes vr̄os dñs et mgr̄. ⁊ vos debetis alter alteriꝰ lauare pedes i. hūilitatē exhibere. quā docuit Mathei. xi. Discite a me q̄ mitis sum et hūilis corde. Qui igit̄ vult fore discipulus illiꝰ mgr̄i dz doctrinā hūilitat̄ seq̄. q̄ scribit̄ Lu. vi. Nō est discipulꝰ sup mgr̄m. et supbi eius nō pñt fore discipuli. Ideo pñt ꝯq̄ri illud ꝓuer. v. Magistris nō inclinaui aurē meā. pene fui ī omni malo et merito. q̄ dicit p̄s. cxviij. Increpasti supbos. maledicti ⁊c. Ideo ait Job. viij. Si vos māseritis in ꝑmōe meo veri discipuli mei eritis. Scdo est mgr̄ pietat̄ quā exhibuit Job. viij. cū mulier esset deꝑhensa in adulterio dixerunt pharisei. mgr̄: moyses mandauit nobis huiuscemodi lapidare. ipse aūt ꝑ pietatē absoluit eā dicēs. Nemo te cōdemnauit mulier: rñdit. nemo dñe. et sic ꝑ suā pietatē eā absoluit. Hāc pietatē etiā exhibuit cū māducauit cū pctōribꝫ. vñ scādalisati sunt pharisei ⁊ dixerūt Mat. ix. Quare cū publicanis et pctōribꝫ manducat mgr̄ vr̄. rñdit. Nō est opus valētibꝫ medicꝰ sz male hñtibꝫ. Sic q̄ volūt fore eiꝰ discipuli dñt fore misericordes et pij. q̄ dicit Ambro. Nil ita ꝯmendat xp̄ianū q̄ misericordē se exhibere et piū erga ꝓximū. Ideo. i. Thi. iiij. Exerce teip̄m ad pietatē. q̄ ꝑm̄ Ambro. sup Btī im maculati. Pietas omniū v̄tutuz est fundamētum. iō apl̄s. i. Thi. iiij. Pietas ad oīa vtilis est. ꝓmissionē hñs vite q̄ nūc est ⁊ future. Tercio xp̄us est mgr̄ charitatis q̄ charitatē habuit et docuit. habuit ut patet Johā. xv. Maiorē hac dilectōem nemo hz q̄ vt animā suā ⁊c. de q̄ apl̄us ad ephe. ij. Propter nimiā charitatē suā q̄ dilexit nos cū essemꝰ mortui pctis ꝯuiuificauit nos in xp̄o. Item charitatē docuit Mat. xxij. Mgr̄ qd̄ est māndatū magnū in lege. rñdit. Diliges dñm deū tuū ⁊c. Et sic q̄ volūt fore eiꝰ discipuli debent hr̄e charitatē dei ⁊ ꝓximi. De q̄ Johā. xiij. In hꝰ ꝯgnoscent oēs q̄ discipuli mei estis si dilectōem habueritis adinuicē. Dicit nāq̄ Aug. Sola dilectio discernit inter filios dei ⁊ diaboli. Signēt se om̄es signo crucis. Rñ deant omnes amen. cātent oēs alleluia. baptisent̄ om̄es. intrēt eccl̄ias. nō discernunt̄ filij dei et diaboli filij nisi ex charitate. Quarto ē mgr̄ v̄itatis. de quo subdit in textu. Mgr̄ scimus q̄ verax es Hic notat̄ phariseoꝝ quīta malicia. s. in adulatōe. de q̄ Crisꝰ. Ut seducere possint ab adulatōe incipiūt. velut thaurū ferocē cape desiderātes ⁊ in frōte fricantes ut eū deijcere possint. sic et ip̄i ꝑ adulationez xp̄o fecerūt eū collaudātes de v̄itate dicētes Mgr̄ scimus q̄ verax es. reuera verax. ad Ro. iij. Est aūt deus verax. oīs autē hō mēdax. imo nō solū verax sz et v̄itas. Job. xiij Ego sum via v̄itas et vita. N Erat eī in xp̄o v̄itas triplex. s. vite: doctrine ⁊ iusticie. Primo v̄itas vite. de q̄. iiij. Regū. xx. ⁊ Isa. xxxviij. Memēto q̄so dñe quō ambulauerim corā te in v̄itate ⁊ in corde ꝑfecto. et qd̄ bonū est in oculis tuis fecerim. sic locutꝰ est Ezechias rex. multo magis xp̄s. i. Petri ij. Qui pctm̄ nō fecit. nec inuētꝰ ē dolꝰ in ore eiꝰ. q̄ v̄itas est a q̄ omne verū est. De quo Aug. Nemo p̄t dicere q̄d v̄itatis est nisi illuminet̄ ab illo q̄ mentiri nō p̄t. s. a deo. Dic̄ em̄ apl̄us ad Hebre. vi. Impossibile ē mentiri deū. ⁊ Numeri. xxiij. Nō est deꝰ q̄si hō ut mētiat̄. Iō merito ꝯmendabāt eū de v̄itate vite. Scdo habuit v̄itatē doctrine. d̄ quo subdit in textu. ⁊ viā dei in v̄itate doces. reuera veritatē docuit ⁊ nō tacuit. de q̄ p̄s. xxxix. Nō abscōdi misericordiā tuā et veritatez tuā a ꝯcilio multo. Ideo dicit Johan. xviij.

In ℣ natus sum et veni in mūdū ut testimo/
niū pbibeā vitati. Nam piculosū est vitatē
scire ⁊ obticere. De quo aug. et habet in ca/
no. xi. q. iij. qsquis. Quisqs metu cuiuslibet
potestatis veritatē occultat irā dei sup se, quo
cat vterqꝫ re? ē. qz magis timet hoiem qꝫ deū
Et post pauca. et q vitatē occultat. ⁊ q men/
daciū dicit qz ille pdesse nō vult iste nocere
desiderat. Tercio habuit veritatem iusticie.
ita q nec timore nec munere illā puertit nec
pmutauit. ut vitas puerti solet in seclo. De
q gre. ⁊ habet in cano. xi. q. iij. qttuor modis
Quattuor modis būanū iudiciū puertit. s.
amore: odio: timore et cupiditate. quoꝝ nul/
lū fuit in xpo. de q subdit in textu. Nō est tibi
cura de aliquo. nō em respicis psonā hois. s.
diuitis vel paupis. De quo Act. x. In vita/
te ꝓperi qz nō est acceptor psonarum deus.
Sic nec debet esse inter hoies. Jaco. ij. Si p
sonā accipitis peccatū operamini. Unde dic
sctus tho. ij. ij. q. lxiij. ar. ij. In acceptōe pso/
narum est triplex ordo considerandus. Pri
mo prelatōnis. ⁊ sic persona in prelatōne cō
stituta est p alijs honorāda rōne boni gmūis
i. Petri. ij. Regē honorate. ⁊ ad Rom. xiij.
Nō est ptās nisi a deo. Scō psiderandus
est ordo fraterne dilectōis. ⁊ sic xpian? ma/
lus optimo iudeo est pferend?. qz dicit apls
ad Gala. vi. Operemur bonū ad oēs. maxie
aūt ad domesticos fidei. Tercio pt psidera/
ri ordo vtutis. ut ei q maioris est gre ⁊ vtu
tis maior ho nor exhibeat. qz dicit phūs i. iiij
ethicoꝝ. Honor est exhibitio reuerētie in si/
gnū vtutꝫ Et pt istos tres ordines qrto psi
derand? ē ordo pmij qō expectat. ut cū bono
ras diuitē ꝓpter hoc qz pdesse pt reipublice.
vel tibi aut alijs in necessitate ꝓstitutis. ⁊ sic
pferendus est diues paupi q hoc nō pt. nō ta
mē paup est spernend?. qz dr Eccls. ix. Cur
paup et sapiēs liberauit vrbē p sapientiā suā
Cū aūt honoras diuitē ꝓpter munera. ⁊ in ℣
spernis pauper a quibꝫ talia nō speras. ℣ est
peccatū mortale. qz ꝓtra dilectionē ꝓximi ⁊
ꝓceptū dei. qz scriptū est Leui. xix. Nō psi/
deres psonā paupis. nec honores vultū potē
tis in iudicio. Ideo d. Hugo. Acceptio pso
naꝫ est vacua reuerētia exhibita alicui ñ cau
sa debiti vel meriti. sed ꝓpter timorē vel ꝓpri
am vtilitatē. s. diuitias ⁊ munera.

Pro quo sciendū q piculosum est accipere
munera q̄ttuor de causis. Prio rōem excecāt
scō mentē corrūpunt. tercio maledictōem
inducūt. quarto ad gehennā pducunt. Prio
rationem excecāt ⁊ mutos faciunt erga verita
tē. de q Eccl. xx. Xenia ⁊ dona excecāt oculos
iudicū. ideo Exo. xxvi. Nō accipias mune/
ra q etiā excecāt prudētes ⁊ subuertunt vba
iustoꝝ. qs em insanos recipet in hospitiū suū
a quibꝫ deberet excecari vel mut? effici. Qua
pter d. gre. Nō pt constanter argui a q accipit
mun?. Eatenꝰ apls noluit accipe ne dū acci/
pet: auctoritatē magisterij ⁊ correctōis de/
clinaret. nam tales ad munera respicientes ut
dicit Isa. lvi. sunt sicut canes muti nō valen
tes latrare. qz euenit interdū q̄ latus cū tā
to latratu obuiat paupi q̄si vellet eū deuora/
re. sz iste ꝓicit aliq̄d in os ei? ⁊ aufert ei loq̄
lā. Ideo cassio. in epla. Oblatio muneris ē
tinea regimis. Scō munera mentē corrū/
pūt ⁊ vitatē iusticie puertūt. De q. i. Reg.
viij. Declinauerūt p? auariciā: acceperūtqꝫ
munera ⁊ puerterūt iudiciū. O quot sūt ho
die tales. quod ꝓq̄rit Isa. i. Principes tui in
fideles socij furū. oēs diligūt munera. sequūt
retributōes. pupillo nō iudicāt. ⁊ causa vidue
nō ingredit ad illos. Ideo gue est in plat; q
diligūt munera. Qua ꝓpter dixit ietro moy
si Exo. xviij. Prouide aūt de oī plebe vi/
ros sapientes ⁊ timētes deū in qbꝫ sit vitas
⁊ q̄oderint auariciā. et stet q aliq̄ p munera
nō corrūpant. tñ p̄sumptio habetur ꝫ eos de
corruptōe. de quo Piero. Sicut matrona ñ
est casta que mūera accipit cū togat. sic iu/
munuscula accipiēs immunis a corruptōne
nō iudicat. ideo ꝓuer. xvij. Munera de sinu
impius accipit ut peruertat semitas iudicij.
Tercio munera maledictionē inducūt. De
utro. xxvij. Maledictus q accipit munera ut
occidat aiam sanguis innocētis. Iniquū est
em iudicē vel principē munera q̄rere. vñ ps
xxv. In quoꝝ manibꝫ iniquitates sunt dexte
ra eoꝝ repleta est muneribꝫ. vbi Petr? ble/
sens. Trāsibūt iniq̄tates in pēnā. et munera
in dolorē. de q Isa. i. Ue q iustificatis impiū
ꝓ muneribꝫ. ⁊ iusticiā iusti auferꝫ ab eo. Cu
pidus enim cū mun? accipit credit se bñdicti
onē accipe. vñ mun? vocat bñdictio. iiij. Re
gū. v. Dixit naaman heliseo. Obsecro ut ac/

cipias bñdictõnem a seruo tuo. sed latuit ibi maledictio: quã Giezi sensit cũ lepra naamã ei adhesit. Ideo ꝑuer. xvij. Qui iustificat impiũ et q̃ ꝯdẽnat iustũ. s. ꝓpter munera vterq; abominabilis est apud deũ. Quarto munera adgehennã ꝓducũt. Job. xv. Ignis deuorabit tabernacula eoꝝ q̃ munera libẽter accipiunt. Ecõuerso vo scribit̃ Puer. xv. Qui odit munera viuet. de quo Isa. xxxiij. Qui excutit manus suas ab oĩ munere. iste in excelsis habitabit. vbi Gre. dicit. ab oĩ munere. nã aliud est munus ab obsequo. aliud a manu. aliud a lingua. Munus ab obsequo est subiectio indebite impẽsa. munus a manu est pecunia. munus a lingua ẽ fauor quẽ q̃rit manus gl̃ia. s. adulatio laudis ℙ ℍ Sz d. est ne semp reꝑhensibile munera accipe. Rñdet̃ tribus modis est reꝑhensibile. Primo q̃n accipit q̃ nõ indiget. ut q̃n recipit qõ pauperib; dari deberet. vnde Hiero. ad Damasuz papã. Clerici q̃ de bonis parentũ sustẽtari pñt. si quod pauperũ est recipiũt sacrilegiũ ꝑmittũt ꝙ abusionẽ. tales iudiciũ sibi manducãt ⁊ bibunt. Et ꝓpter de vita ꝯtẽplatiua. Habẽtes vnde sustẽtẽt̃ ñ sine grãdi peccato vñ paup victurus erat accipiũt. Scõo est reꝑhensibile cuz accipiũt ea q̃ dantes tenent̃ restituere eis a q̃bus habuerunt. de quibus dicit Hiero. Qui a raptoribꝫ: simoniacis: feneratoribꝫ ⁊ malis oĩbꝫ munera accipiũt similes sunt illis. qui minores pisces a magnis deuoratos ꝑmedũt. Sicut em̃ pisces deuorati nulli vsui sũt apti. nec oblatio taliũ vlli vsui apta est. Hoc vicio laborãt quidã religiosi exteri? ꝓtendentes sanctitatẽ. interius pleni auaricia. qui q̃si mercatores sunt pelliũ agnellorũ qui indifferenter omnes accipiunt. figurati ꝙ gedeonem. q̃ inaures aureas de ꝓda madianitarũ accepit: ut faceret inde sacerdotales vestes. ⁊ factũ est gedeoni ⁊ omni domui ei? in ruinaz vt legit̃ Judic. viij. Isti etiã sunt silues sauli q̃ regem amalech ⁊ meliores de ouibꝫ reseruauit volens imolare deo. ꝓpter quod eũ abiecit dñs ne esset rex. ut legit̃. i. Reguz. xv. Isti etiã contra ꝓhibitionẽ legis morticiniũ ꝑmedunt a bestijs captum. Tercio est reprehensibile q̃n accipiũt munera ꝓ causa ꝓ qua non deberent. sicut iudices qui munera accipiunt ut iusticiã deserant. vel iusticiã faciũt quã gratis debent facere. xi. q. iij. Non licet iudici vendere iustũ iudiciũ. Nam iusticiã vendita dñs iudicabit. ps. lxxiij. Cum accepero tpus ego iusticias iudicabo. Nam munera accipe ut deseraꝫ iusticia est quasi peccatũ iude. Vnde sup illud Matb. xxvi. Exinde q̃rebat oportunitatẽ ut eũ traderet. dic̃ Glo. Multi hodie sunt qui factũ iude execrant̃: et idem faciunt. nam cum ꝓ munere falsum testimonium dicunt. deũ q̃ veritas est vendũt. a simili q̃ ꝓ munere falsum iudicium faciunt deum qui iusticia est vendunt. O q̃z multotiens fit hoc. qõ conq̃rit Jnno. li. vij. de vilitate bõane ꝯditõis dicens. Clamat pauper nullus audit. loquitur diues cũctis applaudit ⁊ quod peius est ut habeat̃. xi. q. iij. paup: vbi dicit Jsidorus. Paup dum nõ habet q̃d offerat in iudicio. nõ solũ audiri ꝓtemnit̃. sz etiam contra veritatẽ oppr̃imitur. Et sic patz q̃z grãde est peccatũ acceptio munez et ꝑsonaꝝ ideo Jacobi. ij. Fratres nolite in acceptõne ꝑsonaꝝ habere fidẽ dñi nr̃i ihũ xp̃i. Etenim si introierit in ꝯuentũ vestrũ vir aureũ anulum habens in veste candida. introierit autẽ ⁊ paup in sordido habitu ⁊ intẽdatis in euz qui indutus est veste ꝑclara. et dixeritis ei. tu sede hic bene. pauꝑi autẽ dicatis. tu sta illic aut sede sub scabello pedũ meoꝝ. Nonne iudicatis apud vosmetipos et facti estis iudices cogitationũ iniquarum. Nonne elegit deus pauperes in hoc mundo diuites in fide: ⁊ hæredes regni. Quibus dicit Matbei. v. Beati pauꝑes spiritu ꝛc. Attamẽ dic̃ sanctus Tho. ſcõa ſcõe. q. lxiij. ar. iij. ꝙ grauiꝰ peccat qui ꝑsonam accipit in dispensatõe spiritualiũ q̃z corꝑalium siue temꝑaliũ rerum

℣ ℍ Sexto notat̃ malicia phariseorũ in falsa inquisitõne. de qua subdit. Dic ergo nobis. quid tibi videtur. licet dare censuz cesari an non. Vnde iudea facta erat tributaria a tẽpore natiuitatis xp̃i. ideo Tyberius ꝑfecit pilatum. Et de hac questiõe longa ꝯtẽtio habita est. quia phariſei dicebant ꝙ nõ. alij vero ꝙ sic ꝓpter defensionẽ reipublice. ⁊ sic miserunt discipulos eoꝝ cum herodianis. dicentes. quid tibi videt̃. nõ dicũt. dic nobis quid est bonũ. q̃d expediẽs. quid legale. sz q̃d tibi videtur. Respiciebant enim ad tradendum eum pilato vel ad inimicandum populo.

Cognita aũt bieſ⁹ neᷓcia eoꝝ. dicit Hiero. Prima virt⁹ reſpondẽtis eſt interrogantiũ mentẽ cognoſcere. quã ipe cognouit Sapie. viij. Ipe ſcit verſucias hoim diſſolutões argumentoꝝ. qꝛ ſcribit̃ puerb. xxi. Nõ eſt ſapientia. nõ eſt prudẽtia. nõ eſt ꝓſiliũ ꝓtra dñm Ideo ait illis. Quid me temptatꝫ hipocrite. Greg. Hipocrita eſt q̃ ſimulat eſſe qõ nõ eſt De tali dicit Iſa. ix. Omis hipocrita neᷓcꝫ Ideo Eccl̃. i. Ne fuerꝫ hipocrita in ꝓſpectu hoim ꝛ ne ſcandaliſeris in labijs tuis. Attende in illis ne forte cadas ꝛ inducas anime tue inhonorationẽ. qꝛ hipocriſis eſt mendacium opis. de q̃ ſanct⁹ tho. ij. ij. q. cxi. Hipocriſis ẽ mendacium in exterioribꝫ ſignis. ꝛ nõ refert vtꝝ quis mentiat̃ verbo vel facto.

De eadeꝫ dominica.

Sermo. clxxi.

Otẽdite michi nũmiſma cẽſus. matthei. xxij. Reſt cõmune ꝓuerbiũ. numm⁹ nullibi eſt ita aptus niſi vbi fabricat̃. Spũaliter. ſic anima humana ẽ dei numm⁹. iuxta illõ Ezechi. xviij. Oẽs aie mee ſunt vt aĩa patris. ita ꝛ aĩa filij mea eſt. hic numm⁹ a deo fabricat⁹ eſt. Juxta illõ Aug. Anima a deo creat̃. creando infundit̃. Iſte numm⁹ habet imaginẽ regis eterni. De quo Berñ. ſup Canti. O aĩma inſignita dei imagine. decorata ſimilitudine. redempta ſãguine. dotata ſpũſſancti gr̃a. deputata cũ angel̃ heres diuine bonitatꝫ. Ideo iſte numm⁹ nullibi ita apt⁹ eſt. niſi vbi fabricat⁹. ſ. apud deũ. Dicit nancꝫ pl̃us. Unaquecꝫ res ꝓficit in ꝓiunctõe ſui principij ꝛ origiꝰ. ꝛ nõ quieſcit donec illuc puenat. Sic ꝛ anima vt figurat̃ Geñ. viij. Noe emiſit columbã de archa. cũ nõ inuenit vbi quieſceret reuerſa eſt in archã Spũaliter. Noe interp̃tat̃ quieſcẽs ꝛ ſignificat deũ qui ſemp ab eterno in ſeipo quieuit ſine oĩ mutabilitate. iuxta illud Malachie iij. Ego dñs ꝛ nõ mutor. Attñ licet immutabilis eſt de⁹. tñ mutabilia ꝓduxit. De q̃ Boetius. iij. de ꝓſo. philoſo. metro ix. Stabilis ille manẽs dat cuncta moueri. Sed archa in qua fuerũt oĩa genera aĩaliuꝫ viuentiũ ſignificat mentẽ paternã in q̃ ſunt oĩa genera ꝛationes ydeales ꝛ cauſales. vt dicit ſanctus tho. pte. i. q. xiij. ar. i. In deo ſunt ꝓfectões oĩm rer̃. Sꝫ colũba. i. ſpũs rationalis nõ inuenit vbi requieſcat in re creata. ergo iter̃ in archã celi ꝛ diuinitatꝫ reuerti debet. dicẽdo cũ ps. lxxxiij. Cõcupiſcit ꝛ deficit aĩa mea in atria dñi. qꝛ dicit Aug⁹. Dñe feciſti nos ad te. ꝛ inquietũ eſt cor noſtꝝ donec requieſcat ĩ te. qꝛ aĩma ad bñ eſt creata vt dicit mgr̃ in. ij. ſuiar̃. di. i. De⁹ fecit ratõaleꝫ creaturã vt ſũmum bonuꝫ intelligeret. intelligẽdo amaret. amando poſſideret. poſſidẽdo ꝓfrueret̃ Qua ꝓpter requirit bñ nũmiſma cẽſus. de q̃ tho. ma. ¶ In vobis p̃miſſis duo innuũtur. Primo requiſitio nũmiſmatꝫ in oĩſione. ibi oĩdite michi nũmiſma. Secundo requiſitio de imaginis impreſſione. ibi. cuiꝰ eſt hec imago ꝛ ſuꝑſcriptio. Pro q̃ nota. tria debem⁹ oĩdere deo. primo iniquitatẽ ꝓfeſſione. ſecũdo bonitatẽ in opatõe. tercio imaginẽ ĩ expiratõne. Dixi primo debem⁹ oĩdere iniquitatẽ in ꝓfeſſione. De q̃ Luce. xvij. Ite ꝛ oĩdite vos ſacerdotibꝫ. Nã ſi oſtẽdis miſeriã ĩ ꝓfeſſiõe ipe oĩdet miſericordiã in remiſſiõe. De q̃. i. Joh̃. i. Si ꝓfiteamur peccata nꝛa fidelis eſt ꝛ iuſt⁹ vt remittat nobis peccata nꝛa ꝛ emundet nos ab oĩi iniquitate. De q̃ ꝛ Jſi. Cõfeſſio ſanat. ꝓfeſſio iuſtificat ꝛ veniaꝫ peccati impetrat. Ideo peccatũ nõ eſt abſcõdendũ ſꝫ oſtendendũ. Juxta illud puerb. xxviij. Qui abſcõdit ſcelera ſua nõ diriget̃. qui aũt cõfeſſus fuerit ꝛ reliquerit ea miſericordiã conſequet̃. Ideo Iſa. xliij. Narra ſi quid habes vt iuſtificeris. de q̃ Greg. Nunqꝫ de⁹ mentem deſerit que ſe ĩ peccatis veraciter cognoſcit. ꝛ ꝓfitet̃ malũ qõ fecit. Secundo debem⁹ oſtendere bonitatẽ in opatione. de quo Jaco. iij. Quis ſapiẽs ꝛ diſciplinat⁹ inter vos oſtẽdat ex bona ꝓuerſatõe opationẽ ſuã in manſuetudine ſapientie. iuxta illud. i. Pe. ij. Cõuerſationẽ veſtram inter gentes habentes bonam. Nam ſicut arbor cognoſcit̃ ex fructu. ſic homo ex opere. nã vbi eſt patiẽtia. vbi charitas. vbi humilitas. vtiqꝫ certo tpe ſe oſtendit. iuxta illud Matth̃. v. Sic luceat lux vꝛa coram hominibꝫ vt videãt opa veſtra bona. Debem⁹ eĩm oĩdere opa noſtra bona ad dei glorificatõeꝫ ꝛ primi edificatõeꝫ. nõ ad ꝓpriam cõmendationẽ. exẽplo Ezechie Iſaie xxxix. ꝛ iiij. Reg. xx. qui oĩdit thеſaurꝫ ſuum

nuncijs regis babilonis. ⁊ postea omnia perdidit. ita euenit huic qui opa bona ostendit p iactantiã ⁊ hoim cõplacentiã. De q̃ Chrisо. Nõ quis ꝓpter hoies facit totũ pdit ⁊ amittit. ⁊ Aug⁹. Jactantia est eo piculosior q̃ nomine religiosior. Tercio debemus ostendere imaginẽ in exspiratõe. ⁊ est membꝝ secundũ in q̃ dixi immut̃ inq̃sitio de imagine impssione dicẽs. cui⁹ est imago ℔. Glo. sic̃ cesar impssionẽ imaginis exigit ĩ nũmismate. ita de⁹ animã vult⁹ sui lumine insignitã. De q̃ imagine dicit̃ Geñ. i. Faciam⁹ hoiez ad imagiez ⁊ similitudinẽ nostrã. dicit san. Tho. pte. i. q. xciij. ar. v. ℔ est intelligendũ ꝑm aiam nõ ꝑm corpus luteuz. vt dicit Amb. in exameron. Quid est de⁹ aut caro aut spũs. nõ vtiq̃ caro ꝙz spũs. ergo ꝑm carnẽ nõ sum⁹ deo similes ꝙz ꝑm spũm. Attñ adhuc est impfecta ⁊ ñ pfecta dei imago. ⁊ ℔ significat cũ dicit hoiez factũ ad imaginẽ dei. prepositio eñ ad significat quendã accessũ q̃ cõpetit rei distanti. ℨz primogenit⁹ oĩs creature est imago dei pfecta. pfecte implẽs illõ cui⁹ est imago. ⁊ ideo dicit̃ imago ⁊ nõ ad imaginẽ. hõ vo dicit̃ ad imaginẽ ⁊ similitudinẽ ꝓpter impfectõez similitudinis. qz silitudo dei pfecte nõ ꝑt esse nisi in idẽptitate nature. ⁊ sic imago dei est ĩ filio suo primogenito. sic̃ imago regꝫ in filio sibi naturali. De q̃ Amb. Ille est pfecta dei imago. q̃ semp est ⁊ erat a principio. q̃ dixit Job. x. Ego ⁊ pater vnũ sum⁹. ⁊ Joh. xiiij. Philippe q̃ videt me videt ⁊ patrẽ meũ. q̃modo tu dicꝫ. ostende nobis patrẽ. Ideo Aug⁹ in li. de decẽ cordis. In hoie vo. i. aliena natura est dei imago. sic̃ imago regis ĩ nũmo argenteo. quapropter inq̃t. Bernñ. Audi ℔ imagine dei pfecta. de⁹ est veritas. sapiẽtia iusticia ⁊ lux. sic ⁊ filiꝰ est veritas de veritate. sapientia de sapiẽtia. iusticia de iusticia. lumen de lumĩe. de⁹ ℔ deo. Hoꝝ nichil est aia. ergo impfecta est imago. Ideo aug. li. xiiij. de trinitate. Anima eo ẽ imago dei q̃ ei⁹ capax est ꝑticepsq̃ esse ꝑt. s. veritatꝫ iusticie ⁊ lucꝫ dei Et sic est ad imaginẽ Dicit eñ sanct⁹ tho. pte. i. q̃ imago dei solum inuenit̃ in natura intellectuali. q̃ dis est spũs racõnalis buman⁹ T Vtez ꝑm Bernñ. audi qũo hoĩs anima est ad similitudinẽ dei. Primo qz sicut de⁹ est immortalis. sic ⁊ aia. Secũdo qz de⁹ est vbiq̃ tot⁹ ⁊ vnic⁹. vt habeat Hiere. xxiij. Celũ ⁊ terrã ego ĩpleo. sic aia est tota in toto ⁊ in q̃libet ei⁹ pte tota. vt dicit ꝑs. ij. ℔ aia. Tercõ deus nõ inquinat̃ sordib⁹ orbis. sic nec aia sordib⁹ corpis. Quarto sic̃ de⁹ in dissimilibus creaturꝫ dissilia opat̃. ⁊ sic aia totũ corp⁹ vnificat. attñ dissimiliter opat̃. qz i aure opat̃ actũ audiẽdi. i oculo actũ videndi. ⁊ sic ℔ alijs Quito sic̃ de⁹ est vn⁹ in essentia ⁊ trin⁹ in psonis. ⁊ sic est vna aia tres hñs potẽtias intellectũ. voluntatẽ. ⁊ memoriã. ⁊ hic est ad similitudinẽ dei. Jõ Amb. in exameron. Exquo aia est ad dei imaginẽ. iõ ꝓpter istã dignitatẽ aia noie hois nuncupat̃. Jõ scriptũ ẽ Geñ. xlvi. Oẽs aie q̃ intrauerũt cũ iacob ĩ egiptũ fuere. lxx. Silr Treñ. iij. Bon⁹ est dñs sperantibꝰ eñ. ⁊ aie querenti illũ. nã vivificatio pti⁹ attribuit̃ aie q̃ corpi. ⁊ sic etiã denoiatio aliq̃n fit a digniori ℨz diceres q̃re nos de⁹ ita dignificauit vt nos ꝑm aiam ad eius imaginẽ creauit. cũ ꝙsideratio ꝓprie dignitatis aliq̃n inducat supbiã. vt pateat ĩ primo angelo q̃ ex ꝙsideratõe nobilitatꝫ nature sue elatus in supbiã dixit Isa. xiiij. Silis ero altissimo. Ad ℔ rñdet̃ q̃ vtile est dignitatẽ imaginis dei ĩ nobis ꝙsiderare ꝓpter quattuor. Primũ vt inde arti⁹ deũ diligam⁹. q̃libet ei⁹ sile naturaliter diligit suũ simile. Eccĩ. xiij. Uñ etiã licet natural̃ sit amor inter patrẽ ⁊ filiũ. tñ tenacior est amor si filiꝰ valde silis sit ptri. Cũ ergo in oĩb⁹ rebꝰ creatꝫ ĩ terrꝫ aia rationalis sibi nichil sile possit inuenire. in deo añt ĩuenit suã similitudinẽ cũ ad ei⁹ silitudiez facta sit. digne totũ amorẽ suũ ĩ deũ debet reflectere. Uñ aug⁹. Amand⁹ est genitor ꝓponendus creator. Secõm est vt imagini dei in nobis reverentiã debitã exhibeam⁹. ℔ q̃ Eccli. x. Fili ĩ mãsuetudine tua aiam tuã. Indignũ est vt creatura rõalis in ℔ deũ ihonoret in q̃ eã de⁹ ꝑ ceterꝫ creaturꝫ honorauit. sic̃ nephas est imaginẽ btẽ vginis ĩ lutũ ꝓicere. q̃to magꝫ imaginẽ sũme trinitatꝫ peccati turpitudie inquinari. Uñ sup illõ ꝑs. lxxij. dñe ĩ civitate tua imaginẽ ipoꝝ ad nichilũ rdigesti Glo. qz ipi inicj ĩ sua terrena civitate imaginẽ dei ad nichilũ redegerũt. iõ in civitate sua celesti imaginẽ ipoꝝ ad nichilũ rediget. qz ℔ va beatitudie nichil habebũt. cui⁹ capacitas ex imagine. de q̃ ꝑs. xiiij. Ad nihilũ deducti⁹

est in ꝓspectu eiꝰ malignꝰ. ihō Chrisᵗ. Sic corꝓus diligamꝰ vt aiaꝫ saluare possimꝰ. nō est aīa ꝑ corꝑe sꝫ corꝑ, ꝑ aīa factū. Et autor de spū ⁊ aīa di. Quis aīa oīni corꝑe nobilior est. idcirco ꝑ hoc ei reuerentiaꝫ tangꝫ imagini dei. Dicit nangꝫ Bernᵘ. sup cant. Quo melius aīa cognoscit suū originē eo amplꝰ erubescit vitā hāc degenerē. Jō aug⁹. de spū ⁊ aīa. O aīa nobilᵉ creatura q̄ te deijcis si terraꝫ amas melior es. si solē mirarꝫ pulcrior es. si celū cō templarꝫ altior es. solo creatore tuo iferior es Nā nllᵃ creatura ita ꝑciosa est sicᵘ aīa. Ideo Jsat. xvi. Quā cōmutatōem dabit hō, ꝓ aīa sua. Ber. sup can. Oibꝰ occupari ꝑt. sꝫ ipleri nllo mō ꝑt nisi sūmo bono. g̃ venerāda Tercia ē vt ei cui sīles sumꝰ i natura studeam⁹ sīles eē in gr̃a ⁊ gl̃ia. in q̄ ꝓfecta nr̄a consistit beatitudo. de q̄. i. Joh. iij. Scimꝰ cū apparuerit sīles ei erimꝰ. qr videbimꝰ eū sicuti est Dicit esse pbs. i. de celo ⁊ mūdo. Frustra est res q̄ nō erit i opatōez suā. sicᵘ frustra esset igms q̄ nō calefaceret. sic frustra essꝫ imago dei in aīa si aīa nō oparet ꝓm eā. Nā tres sunt potētie in quibꝰ relucet imago trinitatꝫ. q̄ dñt trāsire i actꝰ suos vt induāt similitudinē trinitatꝫ deifice. nā opatio memorie ꝓsistit i ꝓtinua dei memoratōe Bernᵘ. in li. de meditatōe Sicᵘ nullū momentū est q̄ hō nō vtaᵗ dei bonitate ⁊ misericordia. sic nullū dꝫ esse momētū q̄ eū nō habeat ꝑsentē i memoria. Idē oē tps in q̄ de deo nō cogitas hoc cōputa te pdidisse. Secūa opatio intelligētie ꝓsistit i dilectoꝫ secretoꝫ cognitōe seu ꝓtēplatōe. apls ad Colᵒ. iij. Que sursū sūt q̄rite. Tercio opatio voluntatꝫ ꝓsistit i diuini amoris inhesione. nā amor efficit ꝙ ꝑsto ē q̄d q̄d volūtas desiderare pōt. Vñ aug⁹. Magꝫ inq̄t est res amor. nā p̄ fidꝫ fiducialiter accedit ad deū ihēret deo. familiariter ꝓcunctaᵗ q̄ dei sūt. Quartū igit̄ ꝙ nosᵈ⁹ ita dignificauit ē. vt agnito dei bñficio, ꝓ eodē deo grās agam⁹. rō qr ad hāc imaginē ꝑtinet capacitas eterne bītudinis q̄ soli⁹ creature rōalis ē q̄ toti mūdo ꝑualet. tantā g̃ dignitatē vtile ē ꝓsiderare. nō vt extollam̄ sꝫ vt gti efficiam̄. nō qr meruim⁹. sꝫ ex sua benignitate gratꝫ accepim⁹. ō q̄ benignitate dic̄ bern̄. de meditatōe in ꝑmone. O q̄ta gl̃ia aīaꝝ ꝙ dñs vniuersoꝝ q̄ nullā dꝫ indigētiā tēplū sibi fieri voluit i illis. Sbdit. Heu ꝙ tā parū nobilitatē aīe attēdim⁹ q̄ ꝑsente viuit corꝑus cui⁹ absētia, ꝓbat q̄d ei⁹ ꝑsentia ꝓtulerit. quā de⁹ tanti estimauit ꝑcij vt vnigenitū suū ad mortē daret quā diabol⁹ tāti pensauit vt, ꝓ ea totum mundū offerret.

De eadē dominica

Sermo CLXXII.

Qui⁹ ē hec imago ⁊ supscriptō. mat. xxij. ℞ Plin⁹ i speculo naturali di. Cizca fines marꝫ oceani mōtes ⁊ litora estuāt tota nocte. rō qr litora marꝫ plena sūt sulpbure ⁊ ꝑ ꝓseqns plena igne Spūa liter ꝑ lit⁹ marꝫ significaᵗ finis vite hoīs. ibi inueniᵗ ignis diuie iusticie q̄ manifestat oīa q̄ fecim⁹ ⁊ illūinat. de q̄. i. Cho. iij. Illūinabit absc̄ō. tene. ita ꝙ implebiᵗ illō Jsat. x. nichil occultū qō nō reuelabiᵗ. ita ꝙ di. biero. Erūt oīa fca nr̄a q̄si i tabula depicta. cui etiā ꝓsonat greg̃. Ibi oīa patebūt i iusticie statera gesta. ℞ba. cogitata bona ⁊ mala aduersꝫ se inuicē diuersa ⁊ q̄libet ꝓscientia Jō Anᵗ. Rōnalis creatura nichil dꝫ intm̄ studere q̄ aīaꝫ suā ad imaginē dei creatā purā ⁊ mundā tenere. qr ī illo die vt di. Amb. req̄ret deꝰ dicēs cui⁹ ē hec imago. In ℞bis ꝑmissis duo innuunᵗ. primo imaginis req̄sitio ibi. cui⁹ est hec imago. Secūo subūngit̄ supscriptōis interrogatio. ibi. ⁊ supscriptio ei⁹ De primo di. cui⁹ est hec imago O q̄ magna ē dignitas aīe ꝙ imago dei vocat. d. nā q̄ aug. xi. de ciui. dei In reb⁹ a deo creatꝭ nichil ē dō ꝓpinquiꝰ imagine sua q̄ hō. Idcirco nota ꝙ. ix. sūt dignitates aīe. Prīa ē ꝙ aīa hoīs ad imaginē dei creata ē. Gen̄. i. Faciam⁹ hoīez ad ima. ⁊ si. no. vide in ꝑcedēti ꝑmōe. Secūa dignitas aīe est ꝙ q̄d q̄d dꝫ corꝑ⁹ dꝫ ab aīa. i. pulcritudinē fortitudinem. locutōnez. motū. ⁊ sic ō alijs. Ber. O corꝑus q̄ nobile dꝫ spitē habes a q̄ oīa habes. ꝙ aūt corꝑ⁹ oīa habet ab aīa patet ex hoc. qr cū aīa recedit a corꝑe corꝑus erit difforme ⁊ ꝑdet pulcritudinē. fortitudinē. ⁊ locutionē. ⁊ erit tangꝫ truncᵘ⁹ inobilis q̄ le nichil mouere ꝑt. Aristo. i. de aīa. Egrediente aīa de corꝑe corꝑ⁹ marcescit ⁊ expirat. ⁊ sic fit ī morte cū aīa sepaᵗa corꝑe Vñ Aristote. Mors nichil aliud est nisi recessus aīe a corꝑe Tercia dignitas aīe est ꝙ ꝑcellit omnē creaturā corꝑreā. Aug⁹. Aīa oēm corꝑreā

creaturā nature dignitate ꝓcellit. Exq̄ patet q̄ vna aīa dignior ⁊ ꝓciosior est q̄ꝫ oīa regna mūdi ⁊ omne aur̄ ⁊ argentū ⁊ lapides ꝓciosi aīe equipari nō ꝑnt. Ulñ Bernñ. in li. meditationū. Tot⁹ ille mund⁹ q̄ ad ꝓcium vn⁹ aīe estimari nō ꝑt. Aug⁹. Si possibile esset infinitos esse mūdos vna aīa ꝓciosior est illis. q̄ patet ex eo. q⁹ a xp̄o ita chare empta est. Unde apl's. i. Cor̄. vi. Empti est⁊ ꝓcio magno. nā ex ꝓcio pensat' valor rei ēpte. q⁹ si q̄s emit aliq̄ rem ꝑ centū florenis esset signū q̄ ē res ꝓciosa. si aūt ꝑ mille emisset adhuc ꝓciosior illa res esset. modo iestimatōe hoīm nichil ꝓciosi⁹ est sanguīe xp̄i. q⁹ vna gutta sanguinis xp̄i ex ꝓciositate ⁊ nobilitate ac dignitate ꝑcellit infinitos mūdos. ſz ī estimatōe xp̄i aīa hoīs tā nobilis est q̄ coequit eā ad sanguinē suū. effundēdo ipm ad redimendū aīaz hoīs. ſz si infiniti essent mūdi nec guttā vnā ꝑ eis xp̄s effudisset. ſz ꝓpter aīaz hoīs totū suū sanguinē effudit. ps. xxi. Aruit tanq̄ testa virtus mea ¶ Quarta dignitas anīe est q̄ xp̄s ei angelos ad custodiā deputauit. Ber. in ome. Magna dignitas aīaꝝ vt vnaquęq̄ ab ortu natiuitat⁊ in suā custodiā habeat angelū deputatuz. Angeli enī custodiūt hoīem in ꝑsenti vita. in oīb⁹ locis. ⁊ omni tpe. ergo ſm Bernñ. in quouis diuersorio. ī quouis angulo reuerentiā exhibe angelo. nec audeas illo ꝑsente q̄ꝺ me vidēte non auderes. Insup angeli exeuntē hoīez de h̄ mūdo ad vitā eternā ꝓducūt. ps. xc. Angelis suis mandauit ꝺ te ⁊c. ſ. q̄ ad vitā ꝑsentē. in manib⁹ portabūt te. q̄ ad vitā futurā. Ulñ Luc̄. xvi. Mortuus est lazar⁹ ⁊ portat⁹ ab angelis in sinū Abrae. Quinta dignitas aīe est q̄ xp̄s eā magnis laboribꝰ acquisiuit. ⁊ triginta tribꝰ annis ꝓ ea in h̄ mūdo laborauit. ps. lxxxvij. In laboribꝰ a iuuentute mea. Nā xp̄s laborauit ꝑ aīa hominis discurrēdo ꝓdicando ieiunādo fatigādo seipm. vt habet Job̄. iiij. Fatigatus ex itinere sedebat sic supra fontē. Insup fleuit pluries ⁊ nō risit. Ulñ sciendū q̄ vir sapiēs non multū dolet de amissione parue rei. xp̄s autē dei sapiētia ꝑ fletū oñdit se dolere de amissione aīaꝝ. Nā multū aur̄ ꝓditum est tpe xp̄i ⁊ multe ciuitates cōbuste ꝑ quib⁹ nullaten⁹ legim⁹ eū fleuisse. ſz ꝓditionē aīaꝝ fleuit Luc̄. xix. Uidēs ihesus ciuitatē hierusalē fleuit sup illā. Ibi enī fleuit ꝓditionē aīaꝝ ⁊ non do mor̄ destructionē. Sexta dignitas aīe est q̄ eā cū corpe suo cibat ⁊ ꝓcioso sanguine potat Job̄. vi. Caro mea vere ē cib⁹ ⁊ sanguis me⁹ vere est potus. Quid enī magis potuit dare aīe nisi seipm. vnde ex ꝓciositate cibi ⁊ pot⁹ pensanda est dignitas aīme. Septima dignitas aīe est q̄ de⁹ eā elegit sibi ad inhabitādū ps. cxxxi. Hec requies mea ī seculū seculi. h̄ habitabo ⁊c. Ulñ aīa hoīs vocat' templū dei. vt dicit apl's. i. Cor̄. iij. Templū dei sanctū est q̄ꝺ estis vos. etiā multū delectat' inhabitare ipam aīam Ulñ scriptū est Prouerbio. viij. Delicie mee esse cū filijs hoīm. Octaua dignitas anime est q̄ nichil eā implere ꝑt nisi solus deus qui est ſponsus aīe. Ulñ Bernñ. Ad imaginē dei q̄ppe facta est aīa rōnalis. ceteris oīb⁹ occupari ꝑt. impleri oīnino nō ꝑt. capax enī dei est. ⁊ q̄dq̄d deo min⁹ est nō eaz implebit. Ulñ si de⁹ daret aīe terrā cū oīnib⁹ aīalib⁹ ⁊ regnis. firmamentū cum sideribus celi cū omnib⁹ sanctis. hec oīa ꝑ nichilo haberet q̄ꝺ diu ſpōso xp̄o careret. ps. xv. Adiplebis me leticia cū vultu tuo. Idē. xvi. Satiabor cuz apparuerit gl'ia tua. Nona dignitas aīe est q̄ ipa ordinata est ad eternā beatitudinē vt noue chorꝭ angelor̄ associari debeaz. ⁊ cū sanct⁊ ⁊ angel' dei eternaliter ī leticia sempiterna ꝓtemplaret. Ulñ aug. Nobilis creatura est aia q̄ ad fruendū visiōe dei creata est vñ ꝓpter illas nouē dignitates q̄s habet aīa cū magna solicitudine ipa custodiēda est. Deutro. iiij. Custodi temetipm ⁊ aīaz tuā solicite ſua. ⁊ nō īmerito. q⁹ ſm aug. Vai⁹ est damnum in amissiōe vn⁹ aīe q̄ mille corpor̄ ¶ Quantū ad secundū sciendū q̄ sicut de⁹ maxime habet caram aīam ⁊ eā multipliciter dignificat. ita ꝑ oīa mali hoīes summe quipendunt eā. Citi⁹ enī mundāt sotulares si fedantur q̄ animas suas. Ulñ Aug⁹. in sermone. Quid est q̄ꝺ vis habere malū. dices michi nichil oīnino. non vxorē. nō filiū. non filiam. non seruū. non ancillā. non tunicā. postremo non caligā. ⁊ tamē vis habere malā animā ac vitā. Rogo te ꝑpone animā tuam caligę tue Idem Aug⁹. ꝺ doctrina xp̄iana. Homo malus plus diligit morte bonā q̄ vitam bonam ps. x. Qui diligit iniquitatē ⁊c. Unde ſm Holgot sup̄ librum Sapiētie. iiij. Aliqui hō

mines puersi animas suas vendũt. aliqui perdunt. aliqui impignorant. aliqui pro nichilo dant. ¶ Primo eĩ cupidi vendũt animas suas vt sunt illi q̃ p diuitijs bui⁹ vite exponunt se rapinis. furtĩ. periurijs. vsuris. ⁊ falsis mercantijs. Eccli. x. Nichil est iniqui⁹ q̃ amare pecuniã. hic eĩ et aĩaz suã venalẽ habet. ⁊ q̃ti ens pecuniã vel aliud iniuste lucrat totiens aĩam suã vendit. in signũ bui⁹ diaboli repetũt aĩaz ei⁹. vt habeã Luce. xij. Stulte hac nocte reptẽt aĩaz tuam a te. O magna fatuitas q̃ quis audet animã suã dare pro denario quã nõ deberet dare pro toto mundo. eo q̃ est mlt̃ pciosior. Itẽ luxuriosi vendũt aĩas suas Eccli. xx. Ne des fornicarijs animam tuam. ⁊ satis ĩ bono foro dant. Nã qui centũ libras daret p vno obolo satis p leui daret. Sic q̃ daret eternã dulcedinẽ pro tpali dulcedine ⁊ voluptate. ⁊ qõ satis mirabile est nõ daret ribaldus pro vno pcubitu digitũ suũ. ⁊ tamẽ dat aĩam suã centũ mille demonibꝫ. procul dubio nimis in bono foro dat talis suam nobilem ⁊ pciosaz animã. Itẽ vendũt aĩas suas guloſi ⁊ bibuli qui ꝓponunt ꝑsentez voluptatem cibi ⁊ pot⁹ ꝓmuio celesti. vbi sunt fercula multa dulcia ⁊ pciosa. Lu. xvj. Ego dispono vobis sicut disposuit michi pater meus regnum vt edatis ⁊ bibatĩ sup mensaz meã in regno meo. Insup guloſus eternã famẽ patietur. ⁊ bibul⁹ eternã sitim. vbi nec guttam aque poterit habere. sed potus eorũ erit amarissimus. ps. x. Ignis ⁊ sulphur ⁊ spirit⁹ p̃cellarũ pars calicis eoz. Itẽ vendũt animas suas superbi ⁊ pompoſi pro tpali honore ⁊ exaltatõe. ⁊ carebũt illo honore celesti quẽ habet beata virgo maria ⁊ oĩs sancti angeli in celo. Unde de vnoquolibet sancto dr̃ in ps. viij. Gloria ⁊ honore coronasti eũ domine.

¶ Secũdo aliqui pdunt animas suas vt sunt ocioſi negligẽter viuentes. ⁊ accidioſi ad omne opus bonum pigri. nichil curãtes nisi q̃ vna dies vadit ⁊ alia succedit. Ecclesiastici. xi. Nescit q̃ tp̃s ptereat illũ ⁊ mors appropinquet. Eccl. xxij. Est qui pdet aĩaz suaz p̃ cõfusione. Tales vadunt spaciatũ. ludũt in alea. dormiunt. ꝓpterea q̃ tpa ptranseãt. non attendentes illud Bern̄. q̃ omne tp̃s nobis impensum a nobis exigẽt q̃liter sit expensum Greg⁹. Sicut nec capillus de capite. sic nec momentũ pibit de tpe. Un̄ Chrys. in li. de reparatione lapsi. Si animã negligim⁹ nec corpus sanare poterimus. Non eĩ aĩa pro corpore sed corpus p aĩa factum est. Unde Leo papa in quodã sermone. Nõ dormientibꝫ p uenit regnum celoz. nec desidioſis beatitudo eternitatis ꝓmittit. qui eĩ sic tp̃s ⁊ vitã suã negligunt illi aĩam suã perdunt. Tercio aliqui animas suas impignorant. ⁊ hoc putant fieri vtuose. ⁊ potest fieri vt ꝓlati ⁊ curati qui animas suas obligant pro animabꝫ subditoz quia vnicuiq̃ dicit cũ sibi cura cõmittitur illud. iij. Regũ. xx. Custodi virum istum. qui si lapsus fuerit erit anima tua p anima illius. Ꝫ bonis ꝓlatis dicit beat⁹ paul⁹. i. Thimot. v. Qui bene presunt p̃sbiteri duplici honore digni habeant̃. Bern̄. in epla. Nichil in eccl̃ia pciosius. nichil optabili⁹ bono vtiliq̃ pastore at q̃ ecclesie rectore. Un̄ Greg. Illi deuz p̃ ceteris videre sublime merent̃ qui fidelibꝫ gregibus solicite p̃esse sciunt. Sed si ꝓlatus est negligens tunc anima sua stabit. p animabus sibi cõmissis. Sapie. vi. Judicũ durissimũ in his qui p̃sunt fiet. heu q̃ lamentabile est q̃ quidã curã aliaz animaz suscipiunt. et suã ꝓriã aĩam curare nesciũt. Cũ tñ dicatur cuilibet ꝓlato illo Gen̄. xlvij. Nõ videbiz faciez meã nisi adduxeritz fratrẽ vestr̃ minimũ .i. minimũ vestrum subditũ. Quarto aliqui animas suas p nichilo dant. vt sunt ꝫm bolgot iracũdi ⁊ inuidi. Hoc probat̃ sic. Nã cui⁹ pid⁹ recipit diuitias. lubric⁹ querit voluptates. superbus honores. ⁊ sic de alijs. Sed isti inuidi ⁊ iracundi nichil recipiũt delectabile. sed amaritudinẽ ⁊ laborem. ideo animas suas gratis dant diabolo. Unde de eis verificatur illud Judicũ. v. Qui sponte obtulistis animas vestras ad periculũ. Unde legitur in exemplo. Quidã sedens in taberna dixit ad socios suos si credant aĩas esse. ⁊ q̃ ipe nullo modo crederet aliquã aĩaz esse nec aliquã vm q̃ vidisse in inferno. sz sacerdotes ⁊ mõachi aĩas ⁊ ifernũ adinuenet̃ ꝓpter tpale lucr̃. ⁊ ꝓpterea ñ crederet ifernũ nec aĩas eẽ. ⁊ cũ alij socij assererẽt oẽs ꝫm fidẽ catholicã esse aĩas ⁊ ifernũ silr ⁊ celũ. ⁊ q̃ aĩa p⁹ discessũ a corpore aut erit ĩ pẽnis inferni. aut ĩ gaudijs celi Tũc ille subiũxit. si aliquis vellet emere animã suã ipe ei eam vẽderet. Rñdet alter volo

ꝛ emit ꝑquarta vini.q̄ mox fuit epotata. Et ecce affunt demon ī forma bōis.ꝛ ite ꝙ vna quarta emit illā ab eo q̄ eā antea emerat.ꝛ vino potato dixit demon ad eū a q̄ emerat. Da michi animā quā emi q̄ mea est.ꝛ direxūt q̄ aderāt.iustum est vt qui rem aliquā emit vt eā possideat.ꝛ mox ille bibul⁹ qui animā vendiderat a diabolo suffocat⁹ est.ꝛ socijs vidētibꝫ eum cū corpe ꝛ anima rapuit.ꝛ ad infernum deduxit.a quo nos liberet deus.

De eadē dominica.

Sermo.clxxiij.

Reddite q̄ sūt cesarꝭ cesari.ꝛ q̄ sūt dei deo Mat.xxij ℞ Audistꝭ ī primo ꝓmone istī⁹ dñice.xxiij.de pharisęo ꝙ malicia inuidiosa ꝛ ℔ sex modis.nūc dicendū est de saluatoris iusticia gratiosa q̄ innuit ī bis ꝝbis reddite q̄ sunt cesarꝭ cesari.ꝛ q̄ sunt dei deo.merito ℔ euāgeliū sequit̄ ꝓcedēs.q̄ ī ꝓcedēti euāgelio dictū est de rōe reddēda ī spāli ꝛ ī generali.i.iudicio. In isto ꝝo euangelio docemur quō debem⁹ euadere arduū ꝛ districtū iudiciū.s.p iusticiā.de quo ꝓuerb.xi. Nō ꝓderūt diuitie ī die vltōnis iusticia aūt liberabit a morte.difficile em̄ erit iniustꝭ.de q̄ ps.v. Nō pmanebūt inusti añ oculos tuos:sꝫ implebit̄ illud Ro.i. Reuelabit̄ ira dei de celo sup omnē impietatē ꝛ iniusticiā hoīm.q̄ dic̄ aug. Si iust⁹ essez nō timerē. Rō Amb.ō offi. Just⁹ nunq̄ sol⁹ est sp cū deo est ꝛ de⁹ cuꝫ eo. Ecce quāta securitas. Sꝫ diceres q̄d est iusticia. Rñdet macrobi⁹ Justicia est virt⁹ reddēs vnicuiq̄ q̄ suū est Cui ꝙsonat greg.ꝛ habet̄ in cano.xij.q.ij.cuꝫ deuotissimā.§.si seculi. Et q̄ summū ī rebus bonū est iusticiā colere ac sua cuiq̄ iura seruare.ꝛ ī subiectos nō linere q̄ ptātis est fieri. sꝫ q̄ equum est fieri ꝛ custodiri. Et ℔ docuit xp̄s ī p̄sentibꝫ ꝝbis di.reddite q̄ sūt cē.q.d. reddite vnicuiq̄ q̄ ad eū ptinent ꝛ eū cōcernunt. ¶ Ꝙro q̄ nota aliq̄ sunt q̄ ꝙcernūt diabolū.aliq̄ mundū.aliq̄ corp⁹.aliq̄ ꝙsciētiā aliq̄ aiaꝫ.aliq̄ ꝓximum.ꝛ aliq̄ deū.ꝛ illa debem⁹ reddere vnicuiq̄. Ꝓximo diabolū cōcernūt tria.s.inimicicia.resistētia.ꝛ pugna. Ꝓximo inimicicia q̄ est inimic⁹ nr̄ q̄ q̄rit nos perdere.i.pe.v. Vigilate frēs q̄ aduersarius vr̄ cē.possem⁹ em̄ dicere cū ps.cxxxviij.ꝑfecto odio oderā illos.inimici facti sūt michi Sup q̄ dicit greg. Inimicos ꝑfecto odio odire est ℔ q̄ facti sunt diligere.ꝛ q̄d faciūt respuere.vt habet̄ in cano.lxxxvi.dist.odio. Odio habeant̄ pēta nō bōies. Nā dicit sanct⁹ tho. ij.ij.q.lxxvi.ar.i. In diabolo sunt ꝙsiderāda duo.natura ꝛ culpa. Natura ei⁹ est bona.q̄ a deo.nō eū maledicere licet. Culpa ꝝo eius maledicēda est. Idcirco pcōres ī mortali existentes vt ebrioli ꝛ furiosi nō debēt maledicere diabolū. Nā scribit̄ Eccli.xxi. Nū maledicit impi⁹ diabolū.maledicit ipe aiaꝫ suā q̄ cū pcōre diabolū maledicit ꝓpter peccatuꝫ seipm̄ silī modo indicat maledictōe dignū ꝙpter suū ꝓpriū peccatū Ideo tenemur inimicicia malicie sue ꝛ nō nature. Sēm q̄d ꝙcernit diabolū est resistētia. Jaco.iiij. Resistite diabolo ꝛ fugiet a vobis. Bern̄. Demonū est mala suggerere.nostꝝ nō ꝙsentire. Nā dicit Aug⁹. Diabol⁹ nō nocet cogēdo sꝫ suadēdo dat ꝙsiliū:sed nostꝝ est eligere vel repudiare q̄d suggerit. Piero. Debilis est hostis nō ꝑt vincere nisi volentē. Bern̄. Nō sua ptās sꝫ nostra volūtas nos mācipat diabolo. Nā dicit aug. Si intantū posset nocere diabol⁹ quātū vellet.null⁹ iust⁹ remaneret.sꝫ nō ꝑt.quia ei⁹ ptās est sub ptāte.s.dei.ꝛ de⁹ nobis astat. i. Thoꝝ.x. Fidelis de⁹ qui nō patiet̄ vos tentari supra id q̄d potestis. Bern̄. in ꝓmone. Nō ꝑt inimic⁹ excitare temptatōis motū in te nisi velis dare ꝙsensum. Idcirco noli te excusare ꝙ diabolū. Exēplū.erat quedā puella q̄ ibat ad q̄dam castꝝ ad fruendum ibi.cui obuiauit diabol⁹ in forma bōis dicēs ei.quo tendis.illa rñdit.ad castꝝ illuc ꝓgo ꝛ ibi fuire volo.ꝛ ille dissuasit ei dicēs.tu dolebis seu penitebis de ℔.at illa pensandēs iuit.ꝛ postmodū lapsa est in peccatū.ꝛ dñs castri eā depulit de castro.ꝛ in via descendēs iterum obuiauit ei diabolus dicens.vnde venis.at illa diabol⁹ michi suasit illud seruitium in castro vbi cecidi ꝛ ꝙcepi.tunc ille ꝑcussit eam ī maxillam dicens.mentiris ego sum diabolus et dissuasi tibi hic in eodem loco q̄n ascendisti ꝛ acquiescere noluisti.ergo falsē me īculpas cum fuit tua ꝓpria volūtas. Ideo.xv.q.i.nō est. Diabol⁹ neminē iugo seruitutis astrictum possidet nisi se ei pri⁹ peccatoꝫ ere vendident

Idcirco nēm est resistere qz dic̄ Chrisō. sup Matb̄. In primis ē grauis li qs animo forti restiterit in secūdo inueniet eū ifirmiorē. ꝙto emptō pcussus fuerit tātomagis ofticit. Ideo Chrisō. ibidē. Quoties diabolo resistim⁹ totiens eū supam⁹. angelos letificam⁹. deū honoram⁹. z coronā nobis acquirim⁹. Exemplū de frē iuuene orāte cū seniore. Senior frater attenuat⁹ capite cepit ad modicū declinare vt iunior eū expectaret. iunior vō vigilās z temptat⁹ septē vicibo ad quālibet temptatōz surrexit z orauit. z ad quālibet temptatōez cessauit temptatio. z senior euigilās dixit qm vidisset septē coronas i capite eius. z interrogauit frēm qd fecisset eo dormiēte. z ille respondit se/rie rei. z cognouit senior qm septē coronas/ meruit p septē resistētias. iuxta illud Jac̄. i. Beat⁹ vir q̄ suffert temptationē ꝛc̄. Tercio qō pcernit diabolū qō debem⁹ ei reddere est pugna. Vñ ad Epb̄. vi. Nō ē nobis colluctatio aduersus carnē z sanguinē. iz aduersus principat⁹ z potēt⁹. aduersus mūdi rectores tenebraꝝ harū. i. aduersus demones i tenebroso aere exītes. diabol⁹ eū pugnat pmue ꝫ nos. de q̄ Greḡ. Diabol⁹ pmue temptat vt saltē tedio vincat Sic nos debem⁹ eū impugnare p charitatē opa q̄ sibi sunt valde cōtria. vt dic̄ Huḡ. in expositōe regule. Nichil est qō diabol⁹ timet nisi sic charitatē vnitatē. Itē debem⁹ ꝫ eū pugnare p sacrā scripturā. iuxta illud Epb̄. vi. Induite vos armaturā dei. vt possitis stare aduersus insidias diaboli. armatura dei ē sacra scriptura p quā xp̄s vicit diabolū. Mat. iiij. Nō i solo pane ꝛc̄. z iterꝫ. Scriptū est. nō tēptabis dām deū tuū. Sic z nos debem⁹ pugnare p sacrā scripturā ꝫ diabolū Vñ greḡ. sup Ezech̄. pte. ij. omel. iij. Universa nra munitio ꝓsistit i sacro eloquio ¶ Secūdo debem⁹ reddere mūdo q̄ mūdi sunt etiā tria. primo detestatōez. secūdo mentis alienatōez. tercio miserie ꝓsideratōez. Prīo debem⁹ reddere mūdo detestatōez. Dicit q̄. i. Joh̄a. ij. Nolite diligere mūdū neq̄ ea q̄ i mūdo sūt. Si qs diligit mundū nō est charitas patris i eo. Nā non pōt simul stare amor dei z mūdi. Auḡ. Si in te est amor mūdi nō est q̄ intret amor dei. Jac̄. iiij. Adulteri nescitis qz amicicia hui⁹ mūdi inimica est deo. Quicūq̄ ergo voluerit amic⁹ esse hui⁹ mūdi inimicus dei ꝓstituit⁹. Secūdo debem⁹ mūdo reddere mentis alienatōez. Amb̄. de fuga seculi. Qui salu⁹ esse desiderat supra mundū ascēdat. si corpus est in mundo. mens sit in celo. Ro. xij. Nolite cōformari huic seculo. Ratō Job̄. xvi. In mūdo pressurā habebitis. Vñ auḡ sup Job̄. Iter hui⁹ seculi plenū est temptationib̄. nūc ꝓsperis extollit. nūc aduersis frāgit ꝓpter qō d. Chrisō. sup matb̄. Sicut difficile ē custodire arborē iuxta viā posītā z fructū seruare ad maturitatē. sic difficile est inhærentē mundo ꝓscientiā z aiaz seruare immaculatam Tercio debem⁹ reddere mūdo miserie ꝓsideratiōnē. nā scribit⁹. i. Job̄. v. Tot⁹ mūd⁹ i maligno posit⁹ ē Hoc ꝓsiderās salomō Eccs. ij. dixit. Affluā delicijs. fruar bonis ꝛc̄. sequit⁹. Vidi in omnib̄ vanitatē z afflictōnez animi. z nichil pmanere sub sole. Ideo Bern̄. Nō est verior vl̄ peior miseria q̄ mūdi letitia Ecclesiastes. ij. Cūcti dies ei⁹ doloribo z erumnis pleni sunt. z si aliq̄d videt delectabile hoc est modicū. De q̄ Greḡ. Momentaneuz est qō delectat ꝛc̄. iō Seneca omnia mūdana q̄si quedā somnia vana. iō Chrisō. Miser est mūdus. misimi qui eū sequunt⁹. Nā semp mundialia opa excluserūt hoīez ab eterna vita. de q̄ Greḡ. Nemo pōt hic gaudere cū seculo z illic regnare cū xp̄o. ¶ Tercio debem⁹ reddere corpi nostro q̄ corpis sūt. z sunt tria q̄ debem⁹ ei reddere. s. refectōez i necessitate. refrenationē i voluptate. exercitatōez i opposita te. ō bis tribo scribit⁹ Eccī. xxxiij. Cibaria et vga z onus azino. i. corpi. In b̄ q̄ dic̄ cibaria notat refectōez. in b̄ q̄ dic̄ vga significat refrenatōez. iz i b̄ q̄ dic̄ op⁹ designat exercitationē. Dixi prīo debem⁹ ei reddere refectōez i necessitate. q̄ dic̄. Hiero. De rapina holocaustū offert q̄ corp⁹ immoderate castigat. iō Ro. xij. Rationabile sit obsequiū vr̄z. Ber. Oportet corp⁹ reprimere nō extinguere. sufficit corp⁹ sic facere vt sit subiectū spiritui. ꝓpter qō dr Eccī. vij. Nō ledas fidē in veritate opanis tem. Et b̄ figuratuz est Leuitici. ij. Quicq̄d obtuleris sacrificij sale condies. b̄ est discretōe. q̄ dicit Theban⁹ papa. z habet⁹ in can̄. i. q. v. p̄sentiū. Discretio est auriga z mater omniū virtutū. Tcio debem⁹ corpi reddere refrenationē in voluptate vt nō vitiamus fm corpis desideria. De quo apl's ad Ro. xiij. Carnis

curã ne feceritis in deſideriis. vbi Alanus. Nõ in deſideriis ſz bene in neceſſariis. ꝓpter qõ dñs in euãgelio. Luc. xxi. dicit Attẽdite vobis ne forte grauent corda vra crapula & ebrietate. Eccl. xxxvij. ꝓpter crapulaz multi obierũt. Galien⁹. plures moriũt gula q̃z gladio. vn⁹ efficit leꝑſus. alter ptyſic⁹. tertius hydropic⁹. & b̃ non ex alio niſi ex inordinata vita. qz ſi refrenãt corpis deſideria. de q̃ Eccl. xxxvij. Noli aut⁹ eſſe ĩ oĩ epulatõe. in mltis eñ eſcis erit infirmitas nõ ſolũ corpalis ſed & moꝛs ſequit ex b̃ & infirmitas ſpũalis. De q̃ Greg⁹. Qui corp⁹ delicate reficit hic in ſpiritu deficit. Ideo petrus in canonica. i. petri. ij. Obſecro vos tanq̃z aduenas & pegrinos abſtinere vos a carnalibꝫ deſideriis que militant aduerſus aiam. & Ro. viij. Si ſm carnẽ vixeritis moriemini. nõ ſolũ corpaliter & ſpũaliter: ſz etiã eternaliter. De q̃ Grego. Qui nũc in voluptatibꝫ ſe dilatat. in ſuppliciis euz pena eterna anguſtat. & Apoc. xviij. Quantũ glorificauit ſe & ĩ delicijs &c. ꝓpter qõ hortat nos apl⁹ ad Ro. viij. Debitores ſum⁹ nõ carni ſz ſpiritui. Greg. Quidq̃d de lectatõis carni ſubtrahim⁹ in ſpiritu inuenimus. Caſſiod. Caro q̃ hic delectabiliter vi/uit ibi cruciabit. & caro q̃ hic vincit ibi coꝛonatur. Tercio debem⁹ corpi exercitatõez in oꝑſitate. Hiero. Sp aliq̃d opis facito &c. Ber. Ociũ eſt ſentina oĩm vicioꝝ. et Eccl. xxxiij. Malã maliciã docuit ociſitas. vt habet de ſodomitis. Ezech. xvi. Ecce hec fuit iniquitas ſodome ſoꝛoris tue ſuperbia. ſaturitas panis & abundantia & ociũ. Ideo Aug⁹. ĩ ſermone ad fratres heremitas. Fratres oportz ociũ expelli. quos tedet oꝛare vel legere. manibꝫ opari nõ deſerãt. cogitantes q̃ q̃z diu david exercitauit ſe in militia nõ ſibi inſultauit luxuria. Samſon q̃z diu cũ philiſteis pugnauit ab hoſtibꝫ capi nõ potuit. ſz poſt q̃z ocioſe ĩ ſinu femine doꝛmiuit capit & excecat. Silr ſalomon occupat⁹ in edificio templi nõ ſenſit luxuriã. Caſſio. Mens ocioſi hoĩs nichil cogitare nouit niſi de ventre. Aug⁹. Ociſitas ſine deꝛi timoꝛe eſt magiſtra nequicie. vnde tã multiplex ludus & deceptio & fallacia niſi ex ociſitate. Jo ſcribit Matb. xij. Diabol⁹ inuenies domũ euacuatã intrauit. ſicut eſſi ĩ veſte que nõ portat naſcit tinea & rubigo de ferro nõ vſitato. & ſic viciuz de ocio. Tlñ poeta. Querit egiſcus cur ſit fact⁹ adulter. In ꝑmpto cauſa eſt deſidioſus erat. Jo Bern. Nũ q̃z ocioſus ſit dei ſeruus. Valerius. Vanam dant ocia mentem. Idcirco debem⁹ recipere coꝛpoꝛi exercitatõnem in oꝑſitate. F

Quarto debemus reddere ꝓſciẽtijs noſtris que eas ꝓcernũt. & ſunt etiã tria. Primo debemus reddere ꝓſciẽtie noſtre diligentẽ diſcuſſionẽ. de quo Eccl. xxxij. Precurre priꝰ in domũ tuam & illic aduocare & illic lude. & age ꝓceptões tuas. in domũ. ſ. ꝓſciẽtie. vide ibi quid cõcepiſti boni vel mali meriti vel demeriti. Bern. Quotidiana diſcuſſiõe examina vitã. vide in ꝓſciẽtia vtz deficis vel profecis. Dicit nãq̃z aug⁹. Omis qui diſcuſſionẽ ꝓſciẽtie ſue amiſit ĩ piculũ vergit. rõ qz ꝓſciẽtia erit teſtis in iudicio. Ro. ij. Teſtimoniuz phibente illis ꝓſcientia eoꝝ. & ſi bonũ bñ oꝛietur gaudiũ. ij. Cho. i. Gl'a nr̃a hec eſt teſtimoniũ ꝓſcie nr̃e. Si vo ꝓſciẽtia teſtat de malo ve tibi. Jaco. ij. Offendẽs in vno factus eſt omniũ reus. ideo habet in cano. xi. q. iij. inter verba. Nõ hoĩm linguas ſz ꝓſciẽtias curare debem⁹. Rationẽ aſſignat. Greg. ſup ezechi elẽ omel. ix. Quid ꝓdeſt ſi oẽs te laudant cõ ſcientia accuſat. Ecõuerſo. q̃d nocet ſi omnes te accuſant. cõſcientia vero excuſat. ꝓpter qõ ſubiũgit Greg. ibidẽ. In oĩi qõ agit vel dicit ſemp tacite debem⁹ ad mentẽ recurrere & interiorẽ teſtẽ. ſ. ꝓſcientiã reqrere. Secundo debem⁹ reddere ꝓſciẽtie purificatõez ſiue mũdationẽ. Ila. i. Lauamini mũdi eſtote. qz cõſciẽtia habet ſe vt ocul⁹ dirigẽs totũ coꝛpus. Luc. xi. Si ocul⁹ tu⁹. i. ꝓſciẽtia fuerit ſimplex totũ corp⁹ tuũ lucidũ erit Si aũt neq̃z fuerit etiã corp⁹ tuũ tenebroſũ erit. Nã ſicut clarus ocul⁹ reqrit ad gaudioſũ viſũ. ſic clara & mũda ꝓſcientia ad videndũ deũ Mat. v. Beati mũdo coꝛde qm̃ ipi deũ videbunt. Tlñ dicit Bern. Duo ſũt q̃ mundãt ꝓſcientiã nr̃am a malis penitere & abſtinere & bonis intrare. Nã ſic pua feſtuca gnat oculũ & impedit viſũ: & ſic vnũ pctm̃ q̃z tũcun q̃z paruũ ſi eſt ꝺ cõ ſcientiã impedit viſionẽ diuinã. de q̃ Aug⁹. & habet xxxiij. q. i. §. ex his. Omie qõ cõtra ꝓſciẽtiã fit edificat ad gehẽnã. Idcirco Hieremie. iiij. Laua a malicia coꝛ tuũ vt ſalua fias. Apoca. xxi. Non intrabit in eam al. quid

coinq̃natū. Tercio debem⁹ ꝓscientijs nr̃is reddere custoditõem. puer. iiij. Omī custo/dia serua cor tuū. i. ꝓscīam tuā: qr ex ipo vita ꝓcedit. nā ꝓsciētia erit in curia dei sic instru/mentū porrectū ꝑ hereditate celesti petēda. qō caute custodiē ne a tineis et vermib⁹ corro dar. vel ab aq̃ siue igne destruar. ꝛ sic ꝓscien tia diligēter ē custodiēda. Hugo. Nō queni tur ad bonā ꝓscientiā nisi ꝑ cordis custodiaz nā videm⁹ qꝑ carte liniunt cedrina resina: q̃ ſm Ysido. xvij. ethimo. fluit de cedro qua re sina libri liniti seruant a corruptõe. Et sic cō scientia nostra sanguie xp̃i linita q̃ fuit resina de cruce. cui⁹ infima ps de cedro erat ꝓuar. de q̃ ad Heb. ix. Sāguis xp̃i emūdauit ꝓsciē tiā nr̃am ab opib⁹ mortuis. Jō freq̃nter aspi ciamus ꝛ custodiam⁹ hāc cartā. Rō Ysi. li. ij de sūmo bono. Ubicūq̃ hō abierit reat⁹ sui ꝓsciētia illū nō derelinq̃t. omnia ꝑt hō fugere ꝑter cor suū. a seipo nō ꝑt recedere. Qui enī hic ꝓsciētie siue reatu punit illic ꝑpetua pena dānabit. Hoc em̄ significat illud ps. xli. Abyssus abyssum inuocat in voce catharactarū tuarꝝ. Abissum inuocare abissum est de iu/dicio siue ꝓsciētie ire ad iudiciū dānatōis ꝑpe tue. in voce catharactarꝝ. i. in p̃dicatõe sctōꝝ ideo custodiēda est G Quinto dēmus reddere ꝓximo q̃ ꝓximi sunt. nā ꝓxim⁹ bz se in triplici differētia. vel em̄ ē supior vel in/ferior: vel eq̃lis tibi. Primo si est supior tu⁹ s. dñs vel ꝑlatus tūc teneris ei tria reddere. Primo reuerentiā. i. petri. ij. Regē honora te. Dicit Jobā. de sctō geminiano. Prelati honorādi sunt: etiā si mali sunt. nō rōe mali/cie sed inq̃ntū gerūt vicem dei. Roma. xiij. Nō ē ptās nisi a deo. Jdeo xp̃s rñdit pilato. Nō bres aduersuz me villā ptātem nisi tibi datū esset desup. Jobā. xix. Et si aliq̃s ꝑlati sunt dep̃uati bñ faciūt pctā nr̃a. Job. xxxiij. Dei⁹ regnare facit hoīez ypocritā ꝓpter pctā ppli. vi. q. i. deteriores. Ex merito plebis nō/nūq̃ deprauant ꝑlati. et plītas dñoꝝ cupien tiū ꝑesse ꝛ nō ꝓdesse causant plerūq̃ ex pctīs nr̃is. de quo ꝓuer. xxviij. Propt pctā terre multi principes ei⁹. Scōo obedientiā teneñ eis reddere. ad Ro. xiij. Dis aīa ptātib⁹ sub limioribus subdita sit. Greg. Obediētiā sic te neas ut malis ī malo nō ꝓsentias. ꝛ malis in bono nō p̃dicas. dic notāter ī bonis. qr ī ma lis nūq̃ licz obedire. de q̃ habet in can. xi. q. iij. si is. Nō ē obediēdū in bꝫ qō p̃ deū ꝓcipit sz in bꝫ qō deificū est tūc malo et bonis ē obe diendū ꝑlatꝫ. i. Petri. ij. Subiecti estote oi būane creature ꝓpter deū. seq̃t. nō tm̄ bonis ꝛ modestis. sz etiā discolis. ad heb. xiij. Obe/dite p̃positis vr̃is ꝛ subiacete eis. ipi enī pui/gilāt q̃si rōem ꝑ aiab⁹ vr̃is reddituri. Ter/cio tenemur eis reddere orōis instantiā. qō dicet aplus. i. ad Tbi. ij. Obsecro primuz oīm fieri obsecratōes: oratōes: postulatōnes gr̃arū actōes ꝑ omnib⁹ hoīb⁹. ꝑ regib⁹ ꝛ oīm bus qui in sublimitate cōstituti sunt. ut q̃etā ꝛ tranq̃llam vitā agamus in omni pietate ꝛ castitate. hoc enim bonū est ꝛ acceptū coram saluatore nostro deo. H Sed si ꝓxim⁹ est inferior ut seruus vel ancilla redde ei que eius sunt. Prio ꝓuisionem in cibo et potu. ij. Thes. iij. Opantes suū panē manducēt qr merenť. i. Cor. i. ꝛ originaľ. Deutro. xxv. Nō alligabis os boui triturāti. glo. Nico. ō de lyra. ut nō ꝓmedat de labore suo. si nō boui multo mīn⁹ hoī. Scōo piā ꝓuersatōez. de q̃ Sene. Cū inferiori sic viuas quēadmoduz supior ē tecū viuere vel nō cū clamore ꝛ ela/tōe. Philip. ij. In būilitate supiores inuicē arbitremi. ꝛ ad Ephe. vi. Vos dñi, ꝓpt deuz ēmittētes minas sciētes. qr ꝛ illoꝝ ꝛ vr̃ dñi ē in cel. Tercio mercedis donatōez. De quo Matb. x. Dignus est mercēnari⁹ mercede sua. ꝛ tenent eis dñi soluere p̃ciū ante sol⁹ oc/casum. Thobie. iiij. Quicūq̃ tibi aliq̃d ope ratus fuerit statim ei merce dē restitue ꝛ mer/ces mercēnarij tui apud te omino nō remane at. et nō ꝑ noctē debes retinere vltra suā volū tatē. qr est pctm̄ clamitās in celū nō soluere p̃ciū mercēnarioꝝ, vñ Jaco. v. Merces ope rariorꝝ vr̃oꝝ q̃ defraudata est a vobis clamat ꝛ clamor eoꝝ in aures dñi sabaoth introiuit Sed plerīq̃ sunt qui ꝙpendunt mercedez ꝓtraben tes ad longum tempus. cū scribit Eccl. xxxiij. Qui effundit sanguinē ꝛ q̃ frau dē facit mercēnario fratres sunt. Sz si ꝓxi/m⁹ est par tibi et eq̃lis redde ei que ei⁹ sunt. Primo. s. dilectõnem. Ro. xiij. Nemi q̃q̃ debeatis nisi ut inuicē diligatꝫ. ꝛ hec dilectō quā tenemur stat in trib⁹. Primo redde ei in aduersitate ꝓpassiõem. ad Ro. xij. Flete cuz flentib⁹. et. i. Cor. xij. Si patit vnū mēbrū

ꝑpatiunt omnia mẽbra. ⁊ sic nos vt scẽ apls ꝯ. Corint. xi. Quis infirmat ⁊ ego nõ infir/ mor. iõ Eccl. vij. Ne desis plorãtibꝫ in ꝓ/ latõe. Gre. Quãto qs charitate ꝓfectior tã to ꝓfectius dolores sentit alienos. Scõo red de ei in ꝑspitate ꝯgratulatõem. ad Rom. xij Gaudete cũ gaudẽtibꝫ. et hoc opat charitas i. Corin. xiij. Charitas ꝯgaudet vitati. Aug. Vis habere mercedẽ de alieno bono gaude ⁊ mercedẽ ꝯpasti. Gre. Charitas aliena bo na facit nra. Tercio redde ei i necessitate sub uentionẽ. i. Job. iij. Qui habuerit substãtiã hui? mũdi ⁊ viderit frẽm suũ necesse hre: et clauserit viscera sua ab eo. quõ charitas dei manet in eo. Crisꝰ. Omnia q̃ nobis dns deus dat ꝓ nos alijs dat. iõ Lu. xi. Dõ superest da/ te elemosinã. Sexto debemus reddere deo q̃ dei sunt. ⁊ sunt tria. Pmo corpa nra ad imo/ landũ. ad Ro. xij. Obsecro vos ut exhibeatꝭ corpa vra hostiã viuentẽ sctãm deo placentẽ Scõo cor ad diligendũ. Deutro. x. Et nunc isrl̃ qd dns deus tu? petit a te nisi ut timeas dnm deũ tuũ ⁊ ambules in vijs ei?. ⁊ diligas eũ ac ꝓfias dño deo tuo in toto corde tuo ⁊c Ro. xiij. Plenitudo legis est dilectio. Aug. Dilige ⁊ fac qdquid vis. qz cum dilectõe ne/ mo dãnat ⁊ sine dilectõe nemo saluat. Ter/ cio animã ad deũ laudãdũ Eccl̃. xxv. Bono aio gl̃iam redde deo. ps. cij. Bñdic aia mea dño. ⁊ oia q̃ intra me sunt nomi sancto e?. Et sic fecit maria Lu. i. Magnificat aia mea do minũ. Ultimo deniq; redde ei nũmũ cẽsua lẽ ad dnm ꝓfitendũ. hũc nũmũ de? fabrica/ uit. qz aia a deo creãdo infundit. et hz imagi/ nẽ eius. ideo req̃ret eã a nobis. Ezechiel. xv iij. Omnes aie mee sunt sicut aia patris ita ⁊ aia filij mea ẽ. ideo dicit. Ondite mihi num misma census. et cui? est imago. Geñ. i. Faci am? hoiem ⁊c. Idcirco reddite q̃ sunt dei deo

Dominica vicesima quarta Ser. clxxiij

Uella tibi dico surge. scribitur Mat. ix. Mar. v. Lu. viij. ¶ Cõmune ꝓuerbiũ dinoscit. lon ga egritudo est mortis certitudo. Spiritualiter. sic qui diu egrotat iacẽdo in mortali. talis raro resurgit ad vitã gr̃e. De q̃ Greg. in registro. Qui ad extremã expectat horã obitus. a merito pñie est alienus. Cui ꝯ sonat apls Ro. ij. Scõm impenitẽs cor tuũ thesaurizas tibi irã in die ire. ꝓpter qõ horta tur nos Aug. in li. de pñia. ⁊ habet in canõe de pñia. di. vij. null?. Nullus expectet q̃libꝫ peccare nõ pt. arbitrij est q̃dit libertatẽ ut de lere possit omissa non necessitatẽ. Idcirco dr Eccl. v. Nõ tardes conuerti ad dnm ⁊ ne differas de die in diẽ. Rõ gre. Timendũ est q̃ ex pectat misericordiã inueniat iudiciũ ⁊ iustici am. Sicut amon filiꝰ manasses. iiij. Regum xxi. qui fecit malũ in ꝯspectu dñi sicut fecerat pater eius et misit se sup sera penitentia sicut euenit patri suo. sed nõ inuenit. qz serui ei? in terfecerũt eũ in domo sua. et sic mortuus est in peccatis. ideo Aug?. Periculosissimuz est ⁊ interitui vicinũ vlq; ad mortem ꝓtrahere penitentie remedium. quod docet Eccls. xij. Memẽto creatoris tui in diebꝫ iuuentutis tue añq; veniat tpus afflictõis tue. nã hoc ẽ homini salubre et deo acceptabile. iõ Treñ. iij. Bonũ est viro cũ portauerit iugũ ab ado lescẽtia sua. et ꝫ est qõ vult thema. Puella ti bi dico surge. Notãter dicit puella ⁊ nõ vetu la. qz senectus difficulter surgit a ꝓsuetis. vt dicit gre. Difficulter surgit quẽ moles male ꝓsuetudinis ꝓmit. In hodiernis euangelij duo innuunt. Primo principis synagoge deuota supplicatio. Scõo mulieris emorroisse secre ta sanatio. primũ ibi. loq̃nte ibũ ecce princeps vnus ⁊c. Scõm ibi. ecce mulier q̃ fluxũ san/ guinis ⁊c. De primo dicit. In illo tpe loq̃n/ te ibũ ad turbas ecce princeps vn? accessit ⁊c. hic datur doctrina principibꝫ vtriusq; sta tus ut libenter accedant ad verbũ dei. ⁊ dili genter audiant illud. vt prudenter regãt po/ pulũ dei dicẽtes cũ salomone. iij. Reguz. iij. Ego sum puer paruulus et ignorãs. seq̃t. da bis seruo tuo cor docile ut ꝓpl̃m tuũ iudica/ re possit ⁊ discernere inter bonũ et malũ. nam dicit Isido. de sũ. bo. Reges et principes sic ceteros statu dignitatis excellũt. sic moribus ⁊ sciẽtia alios ꝓcellere debent. sed heu iã pau ci sunt tales. Ideo dicit. Ecce. q̃si q̃d nouum ⁊ mirabile. nã sic est inter principes xp̃ianos sic erat inter principes in deos. de quibꝫ Jo/ han. vij. Nunquid ex principibꝫ aliquis cre didit in eũ. aut ex phariseis. sed turba hec q̃

nō nouit legē maledicti sunt. ꝓpter qō loquit̄ Aug. dicens. Principes ⁊ reges hui⁹ seculi de q̄nto in seculo sunt altiores: de tāto ad mala ꝑniores. ⁊ iō q⁹ neminē bñt quē tument si deū ꝓ oculis nō habent. licut scribit Isidor⁹ de sūmo bono. li. iij. c. xi. Difficile ē principē ad melius regredi si victis fuerit implicatus ꝓli esn iudicē metuūt ⁊ a malo sub legibꝫ coercent̄. reges aūt et principes solo dei timore ⁊ metu gehēne coercent̄. ideo subdit ibidē Principē nō optet delinq̄re ne alijs ꝓbeat formā delinq̄ndi. sed alijs ꝓdere debent exē pla iusticie. ut inq̄t Isido. de sū. bo. li. iij. c. x. Qui recte vtit̄ ptāte factus dz oñdere formā iusticie. ut habet̄ in de ꝓstitutōibꝫ. c. omnes Nō q̄s iuris in alterꝫ statuit eo ipe cōtra se v ti dz. Sed heu oppositū repit̄ ut scriptura ꝓquerit̄. i. Esdre. ix. Vanus principū et magistratuū fuit in trāsgressione hac prīa. ꝓpter qō et priores erūt in pena. ut dicit Isi. Quāto nitidiores sunt hic in purpura regali tāto despectiores in via infernali. ꝓpter qō ꝙq̄rit apl̄us. i. Corint. i. Nō multi sapiētes sm carnem. nō multi potētes. nō multi nobiles. sed q̄ stulta sunt mūdi elegit de⁹. ideo dic̄ in textu Ecce princeps vn⁹ ⁊ hic dicebat Jayr⁹ q̄si in fide illuminat⁹. hic accessit ⁊ adorauit euꝫ s. faciēdo sibi reuerentiā ut nathan dauid fecit ℟ Nota iste impetrauit quod petijt Rō q⁹ vtebat se ad suū principiū. corp⁹ ad terrā. animā sursum ad celū. Pro q̄ sciendū q̄t tuor sunt genera hoīm q̄ accedūt ad xp̄z ⁊ impetrāt grām ⁊ gl̄iam. Primi sunt vere credentes. Secōi certa spe sperātes. Tercij in charitate dei feruētes. Quarti bona opātes. Primi q̄ accedunt ad xp̄m et impetrāt sunt vi credentes. ut patet. i. Jaco. i. Si q⁹ vestrꝫ indiget sapiētia postulet a deo. postulet aūt in fide nihil hesitans. nā dubius in fide infidelis est. ut habet̄ de hēre. c. dubi⁹. iō apl̄us Heb. xi. Credere optꝫ accedentē ad deū. rō Aug. de fide ad petrū. Fides est būane salutꝫ initium et fundamentū oīm vtutū. ꝓpter qō apl̄s Ro. v. Habem⁹ accessum p fidē in grāz istā in q̄ stam⁹. nā fides impetrat triplicē salutez. Prīo corpalē Lu. xviij. dixit ibūs ceco sedēti sec⁹ viam. respice: fides tua te saluuꝫ fecit. Secōo salutē spūalem ut habet̄ Luc. vij. de maria magdalena. cui ait ibūs. vade in pace fides tua te saluā fecit. Tercio fides ipetrat salutē eternalē ut habet̄ Marci vl. Qui crediderit ⁊ baptisatus fuerit salu⁹ erit. ⁊ Job xi. dixit ibūs martḥe. Si credideris videb gloriā dei. Ideo mgr̄ in. iij. di. xxv. Sine fide nemo pt ꝙseq̄ iustificatōem a petis in hoc seculo ⁊ queīre ad eternā vitā in futuro Hebre. xi. Impossibile est sine fide ꝛc. Ro. xiiij. Oīne q⁹ nō est ex fide pctm̄ est. nō intelligit̄ q̄ peccent in oīm ope suo. ꝫ intelligit̄ q̄ peccāt q̄ncūq; aliq⁹ op⁹ ex infidelitate opantur Vel sic. vita infideliū nō est sine pctō eo q̄ sine fide non tollit̄ peccatū. Secūdi sunt certa spe sperātes. nā ex fide ꝙgnoscūt deū remuneratorē ꝫ spe expectāt remunerationē. Vgr̄ i tercio. dist. xxvi. Spes est certa expectatio future btītudinis ex grā dei ⁊ meritis p̄cedētibꝫ, pueniēs. iō Heb. iij. Adeam⁹ cū fiducia ad thronum ꝛc. Sctūs tho. ij. ij. q. xvij. Spes erigit mentē a terrenis ad celestia cū fiducia impetrādi ea q̄ desiderat. Deutro. xi. Oīs locus quē calcauerit pes vr̄e vester erit. Berñ. Inq̄ntū pedē spei nre ponim⁹ in deū. intantū possidem⁹ hic in grā in futuro i gl̄ia. Ro. v. Spes nō confūdit. Eccī. ij. Qui timetis deū sperate in illū. sciētes q̄ nulli⁹ spauit in dño et ꝓfusus est. Tercij sunt in charitate dei feruētes. Gre. sup Ezech. Deū amare ē ad eū accedere. Aug. Ad deū accedim⁹ nō pedibus corpis sed affectōibꝫ mētis. iō apl̄us i. Corin. xiij. nominat charitatē excellentiorē viā qua ad deū itur. Quarti bona opantes. nā sicut p mala opa hō elōgat se ab eterna hereditatione. sic p bona opa approp̄inq̄t Jacobi iiij. Approp̄inq̄te deo ⁊ approp̄inq̄bit vobis s. eterna p̄mia dādo. iuxta illud. i. Petri. ij. Jhūm xp̄m accedētes sicut ad lapidē viuū. s. p bona opa. q⁹ fec̄ ille q̄ accessit p fidē ⁊ adorauit eū pcerā būilitatē. q⁹ d. text⁹. pcidē rogabat eū d. dñe filia mea mō defūcta ē. ecce būilitas cū se ad trā ꝓstrauit: ꝓpt̄ qō ipetrauit. iuxta illō Eccī. xxxv. Oro būliantē se nubes penetrabit. ⁊ ps. ci. Respexit i orōez hu. ꝛc ℣ Jō subdit deliderū h⁹ principis dicēs. Veni ⁊ ipone manū tuā sup eā ⁊ viuet. q. d. man⁹ tua ē valida q̄druplici mō. Prīo est omniū creatiua. de quo ps. cxiij. Ipi⁹ ē mare et ipe fecit illud et siccaz ꝛc. Secundo oīm ꝙservatiua. de quo ps. cxxxviij. Manus

tua deducz me ꝛc. tua scz in esse. nã ſm greg. Esse nostrũ ex nihilo est et in nihilũ rediret. nisi deus manu regiminis cõseruaret. Ter/cio manus eius est oĩm ꝓtectiua. De q̃ Isa ie. xlix. In vmbra manus sue ꝓtexit me. qz ſm Bern̄. bũana natura sic est ꝓdita ut neces sario habeat ꝓtectorẽ quẽ habuit conditorẽ Et sic magna fatuitas est se erigere ꝓtra deuz ꝛ ei ꝓtradicere. Iu silꝫ ut scribit Isa. x. Nũ quid gloriabit securis ꝓtra eũ q̃ secat i ea. aut exaltabit serra ꝓtra eũ a quo trahit. q. d. non Sic nec pctor exaltari dz ꝑ deũ. cũ sine e⁹ ad iutorio nihil agere ꝑt saltẽ meritorie ps. xcij Si dicebã motus ẽ pes me⁹ ꝛc. Quarto ma nus ei⁹ est oĩm saluatiua. Isa. xlix. Nõ ẽ ab/breuiata man⁹ dñi ut saluare neq̃at. Idcirco dauid desiderauit hãc manũ dicẽs ps. cxviij Fiat manus tua ut saluet me. Hec est man⁹ sub cuius ditõe omnes sum⁹. iuxta illõ Hie re. xviij. Sicut lutũ in manu figuli sic vos i manu mea. Quito hec manus est oĩm remu neratiua. de quo ps. cxliij. Aperis tu manuz tuã ꝛc. vnicuiq; efficit tribuet iuxta meritũ bois ꝛ malis. Isa. vlti. Cognoscet man⁹ dñi in ſ uis ei⁹. et indignabit inimicis ℣ ℣ Ho raliter. filia pricipis est aĩa. et supior parſ ra tõis est princeps. Filia. i. aĩa est defuncta q̃ iacet in mortali. Ezech. xviij. Aia q̃ peccaue rit ipa morietꝛ. Nã sicut mors est sepatio aĩe a corpe. sic peccatũ est sepatio a deo. Isa. lix. Iniq̃tates vre diuiserũt inter vos ꝛ deũ ve/strũ. Illius mortis tria sunt signa. Primuz carẽtia anbelitus. i. ꝓfessionis defectus. Iu/dit. vi. Gladius militie mee trãseat ꝑ late/ra tua. et ꝓfixus cades inter vulneratos isrl̃. ꝛ nõ respirabis. Gladius est tẽptatio dya/bolica. q̃ verberat aĩa peccatoris. et ñ respirat emittẽdo anbelitũ in ꝓfessione. i. Regum. ij. Impij in tenebris ꝓticescẽt. Scõm signũ ẽ omniũ mẽbroz frigiditas. De quo Matb. xxiiij. Qñ abũdabit iniq̃tas refrigescet cha ritas multoz. Charitas est q̃dã spũalis calor in aĩa. quo extincto ꝑ venenũ peccati remanz frigida. Hiere. vi. Sicut frigidã facit cister na aquã suã. sic frigidã fecit maliciã suã. sic ꝛ malicia tua animã tuã. Terciũ signũ ẽ pulsus defectus et carẽtia motus. s. pietatis ꝛ bono rũ operũ. Exo. xv. Fiant imobiles q̃si lapis. Hec ꝑt dicere xp̃o. Veni et impone manum tuã et viuet. Reuera dis nra vita stat in eo. Nam ipe est de quo puer. viij. Qui me inue nerit inuenet vitã. Nã ipe est lignũ vite in medio paradisi situm. i. vteri vginalis. Ipe ẽ verbũ vite q̃ oĩb nobis dat vitã gre et glie. Jobã. x. Ego veni ut vitã habeant. De quo i. Joh. iij. In hõ apparuit charitas dei in no bis qm̃ filiũ suũ vnigenitũ misit in mundum ut viuam⁹ ꝑ eũ. Nam ipe dixit Jobã. xiiij. Ego sum via veritas ꝛ vita. De q̃ Actu. xvij Ipe dat oĩb vitã ꝛ inspiratõem. Dicamus igit̃ hũiliter adorãdo. dñe filia mea ꝛc. Ne Pro q̃ sciendũ. ad resuscitatõem hui⁹ puel/le septẽ legunt̃ facta. Primũ q̃ pẽ. ꝑ illa roga ut. in quo notat̃. q̃ existẽti in mortali necesse est oro alicui⁹ iusti cũ ꝑ se nõ possit sibi gra3 ꝓmereri. Cui⁹ q̃druplex est rõ. Pria est in/dignitas status. qz ille q̃ ẽ in mortali indign⁹ est oĩ bono: ut dicit Aug. etiã pane q̃ vescit Job. xxx. Ipa vita putat indign⁹. sic̃ miles q̃ denegat seruitiũ debitũ dño suo regi. ꝛ va dit ad aduersariũ regis. sic pctor q̃ se sepat a deo. Isa. lix. Iniq̃tates vre diuiserũt ꝛc. id/circo nõ exaudit̃ a deo. ps. lxv. Iniquitatem si aspexi in corde meo nõ exaudiet dñs. De cũda rõ qz est in ira dei. Ro. ij. Ira ꝛ indig/natio: tribulatio ꝛ angustia in omnẽ aĩam hois operantis malũ. ꝛ est digna morte. Sapie. xv. Valoz amatores digni sunt morte. Tercia rõ. qz nõ bz radicẽ merẽdi. i. charitatẽ. meri tum enim est seruitiũ cũ dilectõe impensum. sed pctm̃ mortale ꝛ charitas ſm Aug. dire/cte opponunt̃. ꝙpter si hõ seruit diabolo in mortali nõ ꝑt seruire deo dilectõne filiali. Mat. vi. Nemo ꝑt duobz dñis ꝛc. Quarta rõ qz nõ est dignus ꝑ se venire ante faciẽ re gis. vñ Gre. Cũ is q̃ displicet ad intercedẽ dũ mittit̃ animus irati iudicis ad deteriora ꝓuocat̃. Ideo optet q̃ ꝑ mediatorẽ reconcili etur. sicut absalon reconciliatus est dauid me diante Joab. ij. Regũ. xiiij. Propter quod consulitur peccatori ad aliquod suffragiũ san ctorum conuerti. Et hoc significat̃ per patrẽ puelle: qui vocatur Jairus: quod interpre/tatur illuminatus: et significat virũ iustum. gratia illuminatũ qui debet intercedere ꝑ pec catore. quia scribit̃ Jaco. v. Multũ valz dep̃ catio iusti assidua. Nã ad oratiõe Josue ste tit sol vsq; vlciscereꝛ se de inimicis. Josue. x.

Item ad oratiõem ezechie reuersus est sol decẽ gradibꝫ qbꝫ descẽderat. Isaie.xxxviij. Itẽ ad ipi⁹ oꝛoem vna nocte pcussit angel⁹ dñi.clxxv.milia in castris Sẽnacherib regis assiriozꝫ.iij.Regũ.xix. Itẽ ad oꝛoez bꝛ/ lie clausum ẽ celũ annis tribꝫ ⁊ sex mẽsibꝫ.iij Reg.xvij.⁊.xviij. Itẽ ad oꝛoem eccl̃ie .hoc est christi fidelũ liberat⁹ est petrus a carcere Actu.xij. Idcirco est m̃tũ necc̃aria ⁊ ꝓficua oꝛo iustoꝝ deuota ꝓ infirmo pctõze. dicẽdo veni ⁊ impone manũ tua ꝛc̃. ℣ ℟ Pro q̃ sciẽdũ man⁹ christi bꝫ quinqꝫ digitos.id est quinqꝫ bñficia qbꝫ a morte pcti suscitaꝫ aĩa. Primꝰ digit⁹ est pollex.⁊ dicit̃ a pollicẽdo q̃ tangit aĩam penitentis qñ pollicet̃ a pctis de cetero abstinere.sic̃ dauid in ps.cxviij. Iu/ rauí ⁊ statui ꝛc̃.hic ẽ digit⁹ q̃ scribit in terra cozdis,ꝓpositũ nõ peccãdi dicẽs .iniq̃tatẽ o/ dio habui ⁊ abominat⁹ sum.ps.cxviij. Se/ cũd⁹ digit⁹ dicit̃ index ab indicãdo.illo di/ gito tãgit peccatoz ẽ qñ ꝑ cõfessiõem indicat act⁹ suos.de q̃ Lu.xi. Si in digito dei ejcio ꝛc̃.Hic.est ille digit⁹ q̃ tetigit linguã muti ⁊ cepit loqui recte Marci.vij. Ter. ℣ Per cõ/ fessiõem remittit̃ pctm̃ ⁊ diabol⁹ amittit pñ cipatum. Tercius digitus est medius quo tunc tãgit penitẽtẽ qñ seruat mediuz.scilicz qꝫ non nimis ꝓsumit de venia sed timet.neqꝫ nimis timet sed etiã sperat.Gre.Nihil secu ri⁹ spe.⁊ Eccl̃i.v. De ꝓpiciato pctõ noli esse sine metu Aug.Nẽo secur⁹ esse debet in hac vita Prouer.xviij. Sapiens timet ⁊ declí/ nat a malo Exodi.viij. Digitus dei hic est. Quart⁹ digit⁹ est fidus siue anularis.⁊ est ab anulo dict⁹.⁊ signficat opat̃õem bonaz. Per hunc digitũ ℔m Berñ .opaꝫ qꝺ volu mus.cooperatur qꝺ possum⁹ Philippẽs.iij. Omnia possuz in eo q̃ me cõfortat. Quint⁹ auricularis.⁊ significat humilitatẽ.vt de bo nis se non eleuet Canti.v. Digiti mei pleni mirrha ꝓbatissima.mirrha eñ vmes de coꝛ pe extermiat.⁊ sic hũilitas vermẽ superbie.il/ la est man⁹.i gratia adiuuãs Ezech.iij. Ma nus dñi erat mecũ ꝓfortans me. Sequitur in euãgelio.⁊ viuet.ad Gala.ij. Viuo autez iaz ñ ego viuit vero in me christ⁹ .⁊ Rom̃.vi. Gr̃a dei vita eterna. Scõm qꝺ factũ est circa resuscitatiõez bur⁹ puelle ẽ pris ⁊ matris assumptio. Vocal̃.prem ⁊ mr̃em assumit q̃ se ꝑrenũ ⁊ mortalẽ cognoscit.iuxta illõ Gen̄ iij. Terra es ⁊ in terrã reuerteris. Nã scõm Gre.nihil sic reuocat a peccatis sic̃ fr equẽs mortis meditatõ. Terciũ est tibicinũ exclu/ sio.⁊ significat vane leticie remotiõez. Dic̃ nãqꝫ aug. Quid est seculi leticia nisi impuni ta neqcia.nã est a deo maledicta Luce.vi.ve vobis q̃ hic ridetis .qñ lugebitis ⁊ flebitis. idcirco est excludẽda vt d. Hiero. Nõ põt hic qs gaudere cuz seculo ⁊ ibi regnare cum christo. Quartũ est turbe electio.i.tumultu antiũ cogitationũ expulsio. de q̃ Aug.ad de/ metriadẽ vginẽ. Est tutissimũ atz pfectũ ex/ pellere tumultũ malarũ cogitationuz. Nam ℔m Berñ. Dũ mũma nõ spernim⁹ interdum labim̃ ad turpia. Idcirco Isa.i. Auferte ma lũ cogitationũ vrazꝫ ab oculis meis Sapi.i. Peruerse cogitatiões sepant a deo. Quin/ tũ est triũ discipulozꝫ petri iacobi ⁊ iohãnis susceptio.q̃ significãt tres vtutes.ꝑ petrum significaꝫ pctõ cognitio .qz d. Psi.li.de sum. bo .Magnã ptẽ iustificatiõis bz qui seipm cognoscit.eo qꝫ inq̃t Ber Neminẽ posse la/ uari sine cognitiõe siue mẽt̃ . idcirco req̃rit̃ petr⁹.i.ꝑpria cognitõ. Scõdo ꝓ iacobũ intelli git̃ vicioz supplãtatõ.nã q̃d valeret peccata cognoscere si bõ ꝓdisplicẽtiã nõ supplãtaret Idcirco ps.xvij. Supplãtasti insurgẽtes in me subt⁹ me.i.affect⁹ viciozꝫ.nã pctm̃ nõ no cet dũ displicet.s.ꝓ cozdis ꝙtritiõem.cuz in animo cõtrito ⁊ spũ hũiliato suscipiam̃ a te dñe. Dan̄.iij. Tercio ꝓ iohãnẽ intelligit̃ bo m ꝓpositi cõceptio ⁊ volũtatis bone. eo qꝫ d. Gre. Nõ vacat manus a munere vbi arcba cozdis est plena bona volũtate. Sextum est manus puelle a christo retẽtio.qz tenuit ma nũ ei⁹ ⁊ significat ei⁹ auxiliatõez .qz hec oĩa nõ pñt fieri sine auxilio gr̃e. Iõ ps.lxxxviij. Veritas mea ⁊ mia mea cũ ipo .man⁹ enim mea auxiliabit̃ ei.naz ℔m Berñ. Redituris ad patriã tria necessaria sunt.scz.bene nosse. bene velle ⁊ bñ posse. Primũ est bñ nosse.qz d.Aug. Incognita amare ñ possum⁹ .sz cog/ nitõ boni nõ est a nobis sza deo . Job.xxxij. Inspiratõ oipotẽtis dat intelligẽtiã. Ideo Sap̃.ix Sensuz tuũ qs sciet nisi tu dederis sapiẽtiã ⁊ miseris spũm sanctũ tuũ de altissi/ mis. Scõm est bñ velle.⁊ boc nõ est a nobis vt d.Aug. nemo põt bonũ velle sine gr̃a .nõ

tamē est ex grā sola sed etiaz arbitrio nr̄o. vt
d. aug. de pfectiōe iusticie. nō q̄ sine volūta
te nr̄a agat̄ sed volūtas nr̄a nihil boni agit ni
si diuinit⁹ iuuet̄. Tercū est bñ posse nā non
sufficit bñ velle. vt bē. lxxxvi. di. non satis.
Nō satis est bñ velle sz̄ bñ facere. neq̄ sat̄
est iterū bñ facere nisi id ex bono fonte pce/
dat. boc ē ex bona voluntate pficiscat̄. sz̄ bñ
facere nō est nēm Ro. vij. Velle adiacet mi
hi pficere aūt bonū ñ inuenio. sed est dei grē.
vt d. Aug. Grā dei opat̄ q̄ volumus. coope/
ratur q̄ possumus..

De eadez dominica.

Sermo. clxxv.

Confide filia. fides tua te saluā fecit
scribit̄ originalit̄. Mat. ix. P
Ista est scōa ps ist⁹ euāgelij. i qua
dixi. scōo subiūgit̄ mlieris emorroisse secre/
ta sanatio. ibi. ecce mlr q̄ patiebat̄ fluxū san
guinis annis. xij. Marc⁹ z̄ lucas dicunt q̄
medicis erogabat oīa sua bona sz̄ nō pfece/
rat. sz̄ deteri⁹ bēbat. vbi notat̄ piculuz infir/
mitatis q̄ nō potuit sanari a medicis terrenis
iō seruata erat medico celesti xpo. Ecce scili/
cet miraculū magnū. mlr q̄dam sez martha
accessit retro. pter verecūdiā. qz̄ immūda
fm legē. tetigit fimbriā vestimēti eius. ecce
būilitas. dicebat intra se. si tetigero tm̄ fim/
briam vestimēti ei⁹ salua ero. ecce fides. z̄ ie/
sus q̄uer⁹ dicūt lucas z̄ marc⁹ q̄ statiz sana
ta ē xps aūt cognoscēs vtutē q̄ ꝺ eo exierat
cōuert⁹ ad turbā d. q̄s tetigit vestimēta mea
cūctis negātibꝫ d. mlier z̄ q̄ cū ea erāt disci/
puli. p̄ceptor turbe te ꝓmūt. z̄ tu dicis. q̄s
me tetigit. q̄bꝫ ie⁹us ait. nā z̄ ego noui de me
vtutez exisse. z̄ circūspexit eā videre q̄ b̄ fec̄.
vidēs aūt mulier. qz̄ eū nō latuerat tremēs
venit z̄ pcidit ad pedes ei⁹. z̄ ob quā cām te/
tigerat eū indicabat coz̄ oī pplo. z̄ quō pfe/
stim sanata ē. tūc christ⁹ d. illi. cōfide filia qz̄
fides tua te saluā fec̄. z̄ statim sanata ē ex illa
hora. Querit Crisō. qre bāc mlierē laterew
lentē xps manifestauit. Rñdet pr̄o vt nō ba/
reret cōscie remorsum. qz̄ fec̄ ꝯ legis p̄ceptū
Secōo vt ipam corrigeret. qz̄ xpm latere ex
istimabat q̄ ē ognitor oīm. Tercō vt fidē ei⁹
cūctis in exēplū oñderet. Quarto vt fidem
principis cōfortaret Ambro. d. q̄ fuit mar/
tha Eusebius in scolastica hist⁹ia li. vij. d.
nō. sed gētil. iō Crisō. Fidelior fuit hec mlier
archisinagogo nā ille medicū ducebat. huic
tact⁹ fimbrie sufficiebat. Et vocauit eā filiā.
vñ pueniat hec filiatō vt cognoscam⁹ qz̄ a fi/
de. subdit. fides tua te saluā fec̄. Joh. i. De/
dit eis ptātē filios ꝺi fieri xc̄. Crisō. d. Fides
sanauerat eā si vt⁹ sua. ad ꝺsignādū q̄ bono
tē deo ꝺbem⁹ Q Moral⁹. p hāc mlierē
significat̄ pctōr carnali vicō sanguinolētus
Isa. i. Man⁹ vre sanguīe plene sunt xc̄. talis
xij. āmis. i. supabūdāter peccat. Hec mulier
mlta ppessa ē vt ꝺr Marci. v. z̄ sic huic vi/
cio dediti amara vba. amariora facta. s. mo/
lestias corpis cecitatē mētis. dāna rerū. o/
dia hoīm. dispēdiū fame patiūt̄. Item ero
gāt oīa p volūtate carnis. Gre. in mora. luxu
ria extat sensum. cōfundit intellectuz. ma/
culat volūtatem. obscurat memoriā. z̄ i men
tē occupauerit vix bona pcogitare pmittit. z̄
substātiā ꝓsumit tpalē sz̄ nihil pficit Hiero.
sup osee. Luxuria insatiabil ē voluptas. z̄ q̄ꝫ
to magis capit̄ tāto magis incentiuū patit̄.
vires in fornicatiōe deficiūt. z̄ fornicādi desi
deriū nō deficit. Qui vult ab hoc vicio mū/
dari tāgat fimbriā vestimēti christi. i. passio/
nem christi in carne. vestimētum est būanitas
Philippen. ij. habitu inuētus vt bō. Hec ē tu
nica talaris ioseph intincta edi sanguine. boc
est vestimētū q̄ꝺ redēptiōe būani generis fu
it rubricatū in cruce. q̄ꝺ mirātes angeli fm
dio. dixerūt illꝺ Isaie. lxiij. Quare rubr̄ ē
indumētū tuū. rñdit torcular calcaui solus
Fibria vestimēti ē ei⁹ passio. q̄ ē finale p̄ciū no
stre redēptiōis. hoc tāgam⁹ philippen. ij. hoc
sentite i vobis xc̄. d. Bern̄. Passio tua dñe
sup fidera illūiat intellectum. sup ignem ac
cēdit affectū. sup aerē emollit cor meū. z̄ sup
aq̄m fecūdat. passio vltimū z̄ singulare refu
giū. deficiente iusticia deficiente sctitate et
meritis succurrit passio tua.

De eadem dominica

Sermo. clxxvi.

Uella tibi dico surge z̄ surrexit. ma
thei. ix. R Bern̄. sup cañ. fmo
ne. xxi. d. In hoc nobilis creatura

ad imaginē ⁊ silitudinē dei facta in se facit antiq̄ dignitatis bonorē receptare. eūq̄ recuparese indicat cū se indignū ducit huc labenti seculo cōformari. reformari magis satagēs. iuxta apli doctrinā. in nouitate sensus sui in eā silitudinē in q̄ se cōditā nouit. Ac etiam p̄ hoc cogēs vt dignū est ipm sclm q̄d, pter se factū ēē vsquice mirūmodū cōformari sibi. Cū oīa ei oparī in bonū incipiūt tanq̄ in ꝓpria ⁊ naturali forma abiecta de genere spēcie recognoscēdo dñm suū cui ad cōformandū creata fuit. hec ille. De tali nobili creatura. i. anima loq̄tur euāgelista sub q̄dā silitudine dicēs. puella surrexit. Nota q̄ a pctō ē surgendū citi? ꝓpter tria. Primo q̄ statuz vilificat. scō q̄ subiectū mortificat. tercio q̄ cruciatū ꝑpetuat. Primo dixi q̄ a pctō ē surgendū q̄ statū vilificat. Dicit enī ꝓmentator q̄ q̄libz res fm nobilitatē suā sortit locū. patz hoc in corpe būano. vbi oculi q̄ sunt ceteris mēbris nobiliores in supiori loco vt in frōte sunt positi. pz hoc etiā idē in mundo in q̄ inter oīa elemēta terra est inferi? tanq̄ ignobilior. ⁊ ignis superius tanq̄ nobilior ⁊ ideo quia homo est nobilior creatura debet supius locari. sed p̄ peccatū vilificat. ⁊ q̄ si cū ignobiliorib⁹ reputat. vñ de pctōre dicit̄ ps. xlviij. Nō cū i bono. eēt tē. Cui? figurā bēm? Dañ. iij. vbi legit̄ q̄ Nabuchodonosor rex ꝓpter pctū suū fuit ꝓuat? sensib⁹. ⁊ ab hoīb⁹ abiect?. ⁊ cū feris ⁊ bestijs reputatus. fenū vt bos comedit. ⁊ rore celi corpus ei? infectū fuit. donec capilli ei? crescerēt in silitudinē aq̄le ꝛ. vngues ei? q̄si vngues auiū Sic morat̄ fit homi. q̄ ꝓpter pctm̄ ꝓuat̄ regio honore regni celestis. ⁊ ꝓuat̄ sensib⁹ i. meditatiōe dei ⁊ ꝓtēplatiōe. ⁊ abijcitur ab hoīb⁹. i. electis ⁊ sanctis angel'. ⁊ reputatur cū bestijs. i. demonib⁹. iō d. dñs Matth. xv. Nō est bonū sumere panē filioꝝ ⁊ mittere catulis. i. nō est bonū gr̄am honorē ⁊ salutē electis ꝓpatā dare pctōribus q̄ bñ canib⁹ ꝓpanit̄ ob pctī feditatē Prouer. xxvi. Sic canis q̄ reuertit̄ ad vomitū suū. sic imprudens q̄ iterat stulticiā suā. berñ. Hāc stulticiā deplorāt̄ in semetipo d. in meditatiōib⁹. Si me nō inspicio meipm nescio. si aūt me inspicio me tolerare no possum. tāta inuenio in me q̄ digna sunt reprēhēsiōe. ⁊ ēēto sepi? ⁊ subtili? meipz discutio. tāto plures abominatiōes in angulis cordis meis inuenio. Ex q̄ enī peccare cepi nūq̄ vnū diē sine pctō trāsire potui. nec adhuc peccare cesso. iz pctā peccatis addo. ⁊ ea p̄ oīb⁹ hēo nec gemo. erubescēda video nec erubesco. intueor volēda nec voleo. leuis sum ⁊ dissolutus nec me corrigo sz ad pctā q̄ confessus sum redeo q̄tidie. vñ nō vt hō sz vt canis vino ⁊ bestia. cuiq̄ plorare deberē ꝓ malo q̄ feci. ⁊ bonis q̄ facere neglexi. heu versum est mihi in ꝛsum. nā tepui ⁊ frigui a feruore oronis. nā sine sensu vt lapis inutil' frigid? remāsi. ⁊ iō flere meipz nō possum q̄m gr̄a lachrimarū recessit ame. vñ vt lignū vile ⁊ putridū remāsi. hec ille. Vñ ad fugiendū ipi? pctī sedita tē hortat̄ nos dñs Isa. lij. Recedite recedite exite inde. pollutū. i. pctm̄ nolite tāgere. q̄ ei pollutū tetigerit. i. pctm̄ fecerit. inq̄nabit̄ ab eo. Vñ Hugo hāc pctī feditatē statū homis vilificātē cogscēs ⁊ ipm fugere cupiēs dixit li. de arra spōse. c. xxxij. O vtinā ad modicū ab oculo dilecti mei possem abscōdi. vo nec maculas istas oēs detergerē ⁊ sic demuz añ ꝓspectū ei? sine macula apparerē. naz quō in hac difformitate illi placere potero qui ⁊ mihi q̄q̄ in illa vehemēter displiceo. O macule veteres. o macule fede ⁊ turpes. q̄d tam diu beretj. Abite ⁊ discedite. ⁊ ne p̄sumatis amplius oculū mei dilecti offendere. nā ipo iuuāte firmi sp̄ me cū manebitis. ego iuraui super vobis. q̄ nec teneā nec diligā vos amplius sz abominor ꝓsus turpitudinē vr̄am. Jā q̄q̄ deinceps ⁊ si possem fi videri nolle z tñ a vob infici. q̄to magis nūc. q̄ palā ipi luz. Et q̄ plus me ꝓtristat ei? offensio q̄ mea turpitudo. recedite g̃ inuanū mihi adheretis amplī?. q̄ ⁊ mecū manētes meē estis. alienas a sorte mea vos iudico. hēo ei aliud exēplar ⁊ cui ꝓformari cupio ⁊ ad illū iugit̄ respicio ex quo enim hoc didici q̄ vos exterminare debeo. ⁊ q̄liter hoc faciā iam agnosco. hec ille

Scdo dixi q̄ debem? surgere a pctō. q̄ subiectū mortificat. pz hoc q̄ d. aristo. q̄ corp? būanū ꝓponit̄ ex q̄ttuor. ⁊ añq̄ pecca ta eēnt. ipa elemēta in tāto amore ⁊ ꝓportione iūgebant̄ q̄ nulla fieri poterat dissolutō. vñ si pecc̄atū nō fuisset adā nō fuisset mortu? nec infirmat? nec sui seq̄ces. Iz cū intervenit pctm̄ solutū ē amoris vinculū. ⁊ iō elemē-

ta ceperit intra se repugnare. s. calidū ꝫ frigi
dum siccū ꝓtra humidū. ꝛ ex hac pugna seq̄/
tur resolutio corpis. languor. debilitatio et
mors. vñ ad ro. viij. Corp⁹ mortuum ē ꝓpter
pctm̄. imo ꝛ aīa ꝓpter pctm̄ morit. Ezech. ꝛ
viij. Aīa q̄ peccauerit ipa morietur. ꝓz ꝫ exē/
plo. dic̄ ei plin⁹ in speculo naturali. li. viij. c
xxiiij. q̄ natura q̄rūdā ꝓpetuz ē q̄ vno inter
fecto incredibil' vltiōis alē ꝓsequit interfecto
rē sui ꝙparis. ꝛ illū solū in mag̃ ꝑte agmine
agnoscēs infestat. interrūpit oēs difficulta/
tes donec vltio de morte ꝙparis capiat. Ho
ralit. ꝓpēs designat iesuz christū ꝺi filiū q̄ d.
ꝑphēta ps. xxi. Ego sum vermis ꝛ nō hō. ei⁹
cōpar est aīa. de q̄ Sap. viij. Hāc amaui et
exq̄siui a iuuētute mea. ꝛ q̄siui sp̄sam mihi
eā assumere. ꝛ amator factus sum formе illius
Ꝫz interfector illi⁹ ē pctōr. q̄ dū ꝓmittit pec/
catū aīaz suā spūaliter interficit Thob. xij.
Qui facit pctm̄ ꝛ iniq̄tatē hostis est aie sue
Dolz autē summe ꝺi fili⁹ de morte ꝙparis sui
In cui⁹ figurā ꝺr Lu. xx. Videns iesus ciui
tatē dixit. i. aīaz pctis infectā fleuit sup illā
Et⁹ igit̄ interfectorē. i. pctōrē insequit ꝛ infe
stat tribulatiōibꝫ. egestate. corpis infirmita
te. ꝛ tādē morte vt vltionē sui ꝙparis accipi
at. Unde ꝺr ps. xxxv. Ibi ceciderūt q̄ opant' ini
q̄tatē. expulsi sunt nec potuerūt stare. Itē. luij
Uiri sanguinū ꝛ dolosi nō dimidiabūt dies
suos. vñ d. aug. Deus fecit hoiem ita ꝙ q̄diu
nō peccaret im mortalitate vigeret. ꝛ postq̄ p
inobedientiā peccauit subtracta ē ei gra. ꝛ ex/
pulsus de paradiso vt nō posset sumere de lig/
no vite. ꝛ sic nature relict⁹ p pctm̄. resolui'
naturaliter p mortē. Istud satis mirabil'
deplāgit Anſ. in suo plogio dicēs. O mi/
sera sors hoīm cū hoc ꝓdidit ad qđ factus ē
O dur⁹ ꝛ dirus casus ille. heu q̄d ꝓdidit. ꝛ
q̄d inuenit. q̄d abscessit. ꝛ q̄d remāsit. ꝓdidit
beatitudiem ad quā fact⁹ ē ꝛ inuenit miseriā ꝓ
ter quā fact⁹ nō est. ꝓdidit vitā inuenit mor
tem. abscessit sine q̄ nihil felix ē. ꝛ remāsit qđ
p se nō nisi miserū ē. māducabat tunc hō pa
nē angelor quē nūc esurit. māducat nūc pa
nē dolor quē tūc nesciunt. heu public⁹ luct⁹
hoīm vniuersalis plāct⁹ filior ade. Ille ru/
ctuabat saturitate nos suspiram⁹ esurie. ille
abūdabat. nos mendicam⁹. ille feliciter tene
bat ꝛ miſe deſunt. nos infeliciter egem⁹ ꝛ mi
serabiliter desideram⁹. ꝛ heu vacui remane
m⁹. Cur nos nō custodiunt cum facile possz q̄
tā ꝺiuiter carem⁹. ꝺue dānū grauis dolor. ꝺ/
ue totū. q̄ suo casu miseriā ꝛ mortē nobis he
reditauit. hec ille. ¶ Tercio dixi q̄ de
bem⁹ surgere a pctō q̄ cruciatū ꝓpetuat. ꝓz
hoc d. Alan⁹ in maxis theologicis. Qui ma
le agit in infinitū magna pumēd⁹ est pena. ꝛ
ꝑbat. q̄ male agēs ē deo iniuriosus ꝛ tanto
maior dign⁹ est pena q̄nto maior est cui in/
fert' iniuria. Ꝫz oī re in infinitū maior est de⁹
q̄ faciēs iniuriā ꝺo in infinitū magna dign⁹
est pena. ꝛ sic erit eterna. vñ d. Orige. sup il
lud Nūeri. xiij. Ann⁹ ꝓ die imputabit. q̄si
ꝓ die annū recipietis pctā vra p. xl. annos.
Timeo hoc misteriū discutere. Unde ei q̄
in ꝫ ꝓpēdit rō pctōr ꝛ pena. Si ei cuiq̄
pctōr ān⁹ ascribit ad penā. p vni⁹ diei pctō
ꝛ fm rōem diez q̄bꝺ peccat. totidez annor
numer⁹ in supplicijs ꝙsumit. vereor ne forte
nob⁹ qui q̄ttidie peccam⁹ nec ipa secula aut eti
am scla scloꝝ sufficere possent ad penas luen
das. Et seq̄t. Ꝫz hoc nullus ad integrū no/
uit nisi cui pt⁹ oīne iudiciū tradidit. hec ille.
Ꝫz istō videt incōueniēs cum pena de beat
corrūdere culpe ꝛ cū delectatō q̄ est in culpa
sit tpal'. efficit q̄ pena tpalē ꝛ nō eternaz. Ad
qđ dicēdū q̄ hoc fit iusto iudicio ꝺi. qr iustū
est vt ꝺi. Gregor. vt qui nunq̄ voluit carere
pctō nūq̄ carere ꝺz supplicio. Ꝫz posset ali/
quis dicere. alicꝺs ꝓmittēs homicidiū non
ꝓponit sp ē in pctō. Ad hoc dico q̄ hō com
mittēs pctm̄ mortale in tl'e statū se ponit a q̄
surgere ñ valet a se sine gra. Exēplū de illo q̄
ꝓiecit lapidē in puteū. q̄añq̄ ꝓiciat ꝺz po/
testatē ñ. ꝓiciēdi. sz postq̄ ꝓiecit ñ pt eū iā ñ
ꝓiecisse. Morale Sic pctōr añq̄ pctm̄ ꝓmit
tit ex libtate arbitrij ꝺz voluntatē ꝛ ptātē ñ pec
cādi. qr null⁹ pt ei facere violētiā. sed postq̄
peccauit iā nō pōt nō peccasse. qr difficulter
pōt a pctō resurgere ꝛ non sine gra ꝺei spāli.
Dic ei Isido. li. ij. de sum. bo. c. xxij. Istis so
mitibꝫ. i. q̄busdā q̄dibꝫ qualescit oē pctm̄ co/
gitatō ꝑua delectatiōem facit. delectatō ꝙsen
sum. ꝙsensus actiōez. actio ꝙsuetudinē. ꝙsue
tudo necessitatē. Hicq̄ dū his vinculis im
plicat hō q̄i q̄dā cathena vicior tenet astri/
ctus. ita vt ab ea euelli non pt. nisi diuina gra
manū iacētis apprehendat. hec ille. Iō bern̄.

ſuiſpi? infirmitatē ⁊ a pctis reſurgēdi diffi/
cultatē ꝓgſcēs dnūmā grām exꝓſcēs dicit.
O bōe ihū uuoī me cogſco.ſ.aiaz quā tu fe
ciſti.⁊ pctīm qō ego feci ⁊ adieci .fateoꝛ dñe
q̄ p culpā ō̄formaui naturā.ſed meſito q̄ſo
qꝛ ſpūs ſū vadēs ⁊ ñ redīēs.p me iui ī pctīm
p me redire ñ poſſū.Eya benigniſſime ieſu ro
go te p pīſſimā clemētiā q̄ oēs boies vis ſal
uos fieri vt tollaſ a me quod feci ⁊ remaneat
qō feciſti.ne peat qō tuo pcioſo ſanguine in
cruce redemiſti.ſed tibi gratias referam te/
cū cōgratuler qō nobis p̄ſtare digneſ.

Dominica xxv.

Sermo.clxxvij.

Nde emem? panes vt mād̄ucēt hi.
Job.vi. ¶ In ſumma euan
gelij duo inmuīt.Dño xp̄i pietas ī
turbe ꝓpaſſiōe.ſcdo ſbūgit e? ptās in panuz
mltiplicatiōe ibi .accepit g̃ ieſus panes.pri
mo dixi inmuit xp̄i pietaſ ī turbe ꝓpaſſiōe d.
In illo tpe.ſ.ſpacio vnius anni ante xp̄i paſ
ſiōez qñ herodes decollaſſz iohez baptiſtaz
ꝓpt herodiadē.venētes diſcipuli iohannis
ad xp̄m narrauer̄t q̄ fec herodes iohānī.vt
hēr Mat.xiiij.Mar.vi.Lu.ix.tūc xp̄s abijt
a hierl̄z in deſertū locū ad mare tyberiadis .⁊
erat ꝓpe paſcha iudeoꝛ.cū ſbleuaſſz ieſus o/
culos.⁊ vidiſſz maxiaz mltitudinē venīētez
ad ſe.Nota tribꝰ vicibꝰ legit xp̄m leuaſſe o/
culos.Dño volēs turbā eſurientē paſcere
vt hc. ad dādū nob erēplū q̄ oclos dirigeſ
ad paupes dēm?.vt doceñ Ecc.xiij .ab ī no
pe ne auertas oclos tuos vt faciūt diuites ō
q̄bꝰ amb.ſup illō p̄s.cxviij.increpaſti ſuper
bos d.Nihil g̃ui? q̄ꝫ vt paupes frēs ſupbo
oclo deſpiciam?.tles ꝓgſcēt ī iuditō d .illō
ſap.v.Hi ſūt q̄s aliq̄ñ habuim? ī derſuz ⁊c.
ecce quō ꝓpu.ſūt inē fi.dī.qꝛ ꝑm gre.oclos
q̄s culpa claudit pena apit.iō thobi.iiij.No
li auertere faciez t.ab vllo pau.ita .n. fiet vt
nō a te auertaſ facieſ dñi.Scdo leuauit xp̄s
oclos cū volut miracla facere vt lazarū reſu
ſcitare.⁊ ſic nos q̄ñ wlum? aliq̄d bōi facere
dicam? cū p̄s.cxx.Leuaui oclos m.ī mō .⁊c
nā p nos nihil boni facere poſſum? Job.xv.
Sine me nihil po.fa.⁊.ij.Coꝛ.iij.Nō ſum?
ſuffi.ali.co.a no.dic nāq̄ dio.Dē qō bonuz
eſt ē ab illo q̄ ſol? bon? ē.iō oclos nros de
m? ad eū leuare.nā ipe eſt ō q̄ oꝛ ad philip.
ij. Dē? opaſ ī nob velle ⁊ pficere.iō.ij.pali
po.xx.Cū ig̃ram? q̄d agere deam? ō ſolū dē
m? reſidui vt oclos nros dirigam? ad te.ter
cio xp̄s leuauit oclos cū volut oꝛare .Job.
xvij.Subleuatꝫ ieſus oculꝰ in celū dixit p̄ē
clari.fi.t.⁊c.nob in erēplū q̄ q̄ñ oꝛare volu/
m? dēm? leuare oclos.p̄s.cxxij.Sic oculi ſ/
uoꝛ ī maibꝰ dñoꝛ ſu.ita o.nri.⁊c. Et ſi ñ o/
culos exteꝛiozes q̄ aliq̄ñ ſūt deprimendi,ꝓpter
būilitatē ⁊ ꝓpt devecūdiā ecl̄ie vt fec publicā?
Lu.xviij.tñ oclos iteriozes.ſ.itellectū ⁊ affe
ctū leuare dēm? p intētiōez ⁊ deſideriū .naz
vbi amoꝛ ibi ocul?.⁊ celeſtia bōa debem? a/
mare ſupoīa.g̃ ibi dz eē ocul? ō̄ſideriꝫ leua/
t?.mat.vi.vbi ē thꝛſaur? t.ibi ē ⁊ coꝛ t .⁊ ple
tū q̄bꝰ ocul?.Crīſ.Cū oras nēo ſit ī coꝛō tuo
niſi quē adoraſ.⁊ hoc ē q̄ō dez dñs ī euāge
lio.Mat.vi.Cū oraueris itra ī cubi.t.⁊ clau
ſo oſtio ora pa.t.i abſcō.⁊c.Caſſia.Intra cu
biculū oram? cū ſtrepitū cogitatōnū ⁊ ſolici
tudinū remouem?.de q̄ d.Iſi.Tūc vacāt o/
ram? cū aliūde ñ cogitam?.ſz oclos ñtis ad
celū bēm? ¶ Tūc ſbdit.⁊ leq̄baſ eū mlti
tudo magñ.q̄dā vt mirabilia videret̄ vt curi
oſi.de q̄bꝰ Mat.xij.mgē volum? a te ſignuz
videre.⁊ figurat illos q̄ p̄dicatōes audiunt
vt aliq̄d nouī ſciāt ñ vt faciāt.Apl̄s ad ro.ij
nō auditoꝛes legis iuſti ſūt apd deuz.ſz fac.
le.in. Jaco.i.Eſtote factoꝛes v̄bi dei ⁊ ñ au/
di.tm̄.Lu.xi.Bti q̄ audiūt ⁊c .De q̄ ī tex/
tu.qꝛ videbāt ſig̃ q̄ faciebat ſup bis q̄ ifirma
bāt Crīſ.magis mouebāt ſignis q̄ doctri/
nis.Secūdi vt cibarēt.de q̄bꝰ Joh.vi.q̄ri/
tis me ñ qꝛ vidiſtis ſigñ.ſz qꝛ mād̄ucaſtis ex
panibꝰ ⁊ ſaturati eſtis .⁊ fuer̄t ociosi.Et ſic a/
liq̄ intrāt religiōez ⁊ ſuūt deo ꝓpter victuz.
ad philipp.iij.Quoꝛ deꝰ venter eſt.q̄bꝰ dz.
Mat.vi.Primū q̄rite regnū dei ⁊ iuſticiaz
ei? ⁊ hec oīa adijciēt vob.Tercij vt ditarēt
de illꝰ Mat.viij.Accedēs vn? ſcribaꝛ d.ma
giſter ſeq̄r te q̄cūq̄ ieris.rñdit ei ieſus Vul
pes foueas bñt ⁊c .⁊ ſignificat auaros q̄ pl?
rogāt deū,p tpalibꝰ diuitijs q̄bꝰ p ek mīſ.mat.
vi.Nō pteſtis deo ſuire ⁊ māmone. Aug.
Si q̄s aliq̄d opaſ vt terrenū ꝓmodū adipi/
ſcaſ.ñ ē coꝛ mūdū qō ī terra volutaſ.Quar
ti ,ꝓpt ifirmitates eoꝛ Lu.vi.Omis turba

querebat eū tāgere. qz vt? de illo exibat ⁊ sanabat oēs. ⁊ sunt illi q̄ deū inuocāt qñ infirmant. ⁊ in sanitate obliuiscūtur Job. v. Ecce sanꝰ factꝰ es tā noli peccare ne deteriꝰ tibi aliq̄d ꝓtingat Lu. xi. Fiūt nouissima peiora prioribꝫ. Quinti ꝓpter doctrinā sanctā vt discipli Job. vi. Ad quē ibim? vba vite eterne hēs. Legit de naturꝫ aialiū q̄ elephātes qñ egrotāt colligūt herbas salutiferas vt sanēt. ⁊ sic nos dī docēnā vba Sap. xvi. Et eīm neq̄ herba neq̄ malagma sanauit eos. sꝫ tuus dñe ꝰmo q̄ sanat oīa. ps. cvi. Misit vbū suū ⁊ sanauit eos Deū. Vella sequūt muscę ꝓpter dulcedinē. ⁊ sic nos dei vba q̄ sunt dulciora melle. ps. cxviij. q̄ dulcia faucibꝫ meis eloq̄a ⁊c. Job. vi. dñe ad quē ibim? ⁊c. sꝫ hoc aliq̄ ñ sentiūt istā dulcedinē. qz prī? sa tu rati sunt auaricia superbia luxuria. ⁊ sic de aliis Bern̄. Dulcia ñ pñt eē vba dei in faucibus aīe in q̄bꝫ est amaritudo neq̄cie. corrupta iniq̄tatis febre. puer. xxvij. Ala saturata calcabit fauū. Tūc sbdit. vidit mīrtudinez magnā veniētē ad se. vidit oculꝰ mie ⁊ pietatis. nā eiꝰ videre ē miserere Job. xi. Nemi et vide ⁊ lachrimat? ē ihesus. ecce pietas. d. ad philippū. vñ emem? panes vt māducēt hi

¶ Sꝫ d. cur xp̄s de turba pascēda ñ interrogauit iudā q̄ loculos portabat sꝫ philippū Rñdet q̄ philipp? oriūd? erat de illa pria. s. de galilea. ⁊ iō not? erat turbis. qz de bethzayda. ꝓpter hoc de turbis pascendis magis erat solicit?. qz hēt marci. vi. ⁊ Lu. ix. vsque facto accesserūt ad eū discipli dicētes. dexꝰt? est loc? hic ⁊ iaꝫ hora ꝓterijt. dimitte illos vt eūtes in pria villas ⁊ vicos emāt sibi cibos q̄s māducēt. Et credēdū ē q̄ philippus inter eos erat q̄ magis solicitabat xp̄m. ideo xp̄s philippū req̄siuit diceus. vñ emem? panes. Hic xp̄s oīndit puidētiā ⁊ curā quā hꝫ sup oēz creaturā. de q̄. i. pet. v. Oēz solicitudinem vram ꝓiciētes in eū ⁊c. Et oīndit in hoc qz nō dixit ꝓpter se. qz in textu dr. hoc dicebat tēptās eū. Ipe eīm sciebat q̄d eēt factur? qz suos ñ erat relictur? sic ⁊ hodie facit. ps. liiij. Jacta cogitatū tuū in dño ⁊ ipe te enutriet Nazꝫ triplex ē eē. s. nature gre ⁊ glie. iō dat triplicē cibū. s. naturalē spūalē ⁊ eternalez naturalē ⁊ materialē ad ꝓfuatiōem nature ps. cxxv. q̄ dat escā oī carni. Hāc petimus

Matt. vi. Panē nr̄m q̄tidianū ⁊c. Sc̄do dat cibū spūalē q̄ nutritur spūs. s. vbuz dei. Matt. iiij. Hō in solo pane viuit ⁊c. Tercio cōsiderat hō ꝑm vtrūq̄ꝫ. s. p vnionē corpis ⁊ aīe p? resurrectiōem. ⁊ sic dat cibū glie. s. visionez būanitatis ⁊ deitatis fruitiōem ihesu christi. hic cibꝫ ꝓfuat oēs electos i eccl̄ie eterne in celo. Ut hoc aūt posset nobis ꝓuidere eternus pr̄ misit filiū suū q̄ ꝓposuit seipꝫ nobis in sacrāmto altarꝫ cibū salutis eterne Job. vi. Ego sū panis viu? ⁊c. ⁊ q̄ māducat hūc panē viuet in eternū. nā i hoc sacrāmto tres sūt substātie vt corp? aīa ⁊ deitas. a corpore hēm? corroboratiōez vite nature. ab aīa xp̄i in q̄ ē plenitudo gr̄aꝫ accepim? oīa necc̄aria ad vitam gre vt ē fides spes ⁊ charitas. ⁊ vij. dona spūssctī. Jō de cibatiōe panū legitur ter euāgeliū i anno. ad denotādū q̄ cibat nos triplici pane vt cibo naturali. spūali ⁊ eternali. Jō oēs debem? fiduciā puidētie ponere in deū de tpali sustētatiōe. de q̄ Hiere. xvij. Bñdict? vir q̄ confidit in dño. ⁊ erit dñs fiducia eiꝰ ⁊ erit q̄si lignū q̄d trāsplātat sup aq̄s q̄d ad būorē mittit radices suas. ⁊ nō timebit cū venerit estꝰ. sic ei ex aq̄s lignū būoreꝫ trahit. ⁊ ex būore fructuꝫ. sic hō ex deo victū

¶ Et istā fiduciā puidētie debem? recipe ex tribꝫ. Ꝓmo ex pēna ꝓditiōe. ad pōtem eīm ptinet puidere filijs suis. Lu. xi. Quis filiꝰ patrem petit pro pisce. nunquid pro pisce serpentem dabit illi. aut si petierit ouum nūquid porriget illi scorpionem. Si ergo vos cum sitis mali nostis bona data dare filijs vestris. q̄to magis pr̄ vester d̄ celo ⁊c. Mat vi. Scit eīm pater vr̄ q̄ his oībꝫ indigetis. Jō ps. cij. Quō miserꝰ patꝰ filioꝝ ⁊c. Sc̄do istā fiduciā debem? hr̄e ex priori euentione. qz prī? factū ē q̄ cibauit helyā p corui circa torrētē Carith. iij. Reg. xvij. Deficcato vo torrēte ñ relict eū dñs. sꝫ d. helye vade i sareptā sydonioꝝ. p̄cepi ei ibi mlieri vidue vt pascat te. ⁊ factū ē ydria farina ñ defecit. nec lechit? oleo. Tercio debem? recipe illā fiduciā ex liberalitatis dispēsatiōe. qz ita liberal̄ est dñs q̄ ñ solū rōnalibꝫ sꝫ etiā irrōnalibꝫ puidet. Mat. vi. Respicite volatilia celi quō ñ serūt neq̄ metūt neq̄ ꝓgregāt i horrea ⁊c iō. ps. cxlvij. apis tu manū tuā ⁊c. ⁊ alibi. i. Reg. ij. Dñs pauperem facꝫ ⁊ ditat. būiliat ⁊

sublenat. g̃ ponere debes i eũ fiduciã. puer. iij. Habe fiduciam in dño ex toto corde tuo ⁊ ne inniteris prudẽtie tue. dic̃ nanq̃ aug. ad macedoniũ. Maxima insania est homi/nem erũnosam vitam ducentẽ mutabili car ni ⁊ spiritui cõfidere vt aliqui faciũt qui ex diffidẽtia loquũtur verbũ christi. vnde eme mus panes vt hij mãducẽt. s. filij ⁊ familia ideo vt mãducent emũt ⁊ vendunt cũ pecca to ⁊ nõ cũ iusticia. p vsuras. falsitates. men dacia. ⁊ sic de alijs dicẽtes. vñ ememus pa/nes vt hij mãducẽt. Nota alicq acquirunt ⁊ requirũt eoz panem p vsuram. ⁊ primi sunt hi qui emũt frumẽtũ ante tps messis dum est in agro p modico p̃cio q̃ nõ dubitat q̃n tpe messis plus sit valiturũ ẽ vsura. Si aũt probabiliter dubitat vtruz plus vel minus potest valere nõ est vsura. vtz extra ỏ vsuris c. in ciuitate. Secũdi sunt qui ꝓpter dilatio/nẽ tempis carius vendũt q̃ valet. vel vale/re possit est vsura. vt patet extra de vsu. c. cõ suluit. Tercij sunt qui tpe messis vl̃ post. vl̃ tempe vindemie nõ ꝓpter necessitatem sed cupiditatẽ annonã vel vinũ ꝓpant. vt postea cari9 vendant. ⁊ vnus ex auaricia tantuz cõ gregat vt alij oẽs cõpellant ab ipo emere ad libitũ suum tales graviter peccãt. ⁊ tl̃e lucrũ recipiunt. vt habet. xiiij. q. iij. quicunq̃. Si aũt ꝓpter ꝑmũe bonuz emeret vt ioseph. vt vẽderet pl̃is tpe necessitatis hoc eẽt meri torũ. Si autẽ emeret ad suam necessitatem ne postea carius emeret. ⁊ si postea cari9 ven/deret sicut in foro venditur quod nõ indiget sicut credebat. hoc etiã ẽ licitũ dũ nõ inten/debat emere vltra necessitatẽ. Itẽ si aliquis emit ex pietate vt ex lucro venditõis habeat vñ subueniat pauplibz dũmodo hoc mode/rate faciat sic q̃ ꝓpter caritatẽ ꝑmunitas ñ le vatur. Item si aliquis ꝑm iusticiã cõmutati onem faciat vt mercatores posſunt p labore suo recipere dũ non intẽdũt caritatẽ induce re. maxime cũ alio9 gen9 mercãtie nõ noscũt Si autem ex auaricia ⁊ cupiditate caritie emat tũc peccat cõtra iusticiã ⁊ cõmunitatem hec wilhelm9. Nota vsurari9 est peior fure ille recipit mobilia bona. vsurari9 vero here/ditaria. Secõ peior est inferno. q̃ infern9 re stituit q̃ sua nõ fuerũt auarus audita passiõe christi pti9 vult carere fructu passionis ⁊c̃. Tercio peior est iudeo qui vsuram nõ reci/pit ab altero iudeo. Quarto peior est iuda quia reportauit pecuniam. Quinto peior est alijs peccatoribus quia aliquãdo cessant vt in tpe festiuo ⁊ in loco sacro. vsurari9 omi tẽ pore nõ cessat. iõ restitut9 est gr̃a dei ⁊ suffra gijs oim sctõz. A ¶ Jõ publici vsurarij a iure plectũtur quadruplici pena. Primo excõmunicatiõe si moniti nõ desistãt. vt habet extra de vsu. c. ꝓterea. Secõ sacramẽtũ eu/caristie tam in vita q̃ in morte eis denegat nisi restituãt. extra de vsu. c. q̃ in oĩbz. Ter cio denegat eis sepultura. eod. ca. Quarto oblatio ab eis nõ recipit. ibidẽ. Actuũ. viij. Pecunia tua tecũ sit in pditiõez. Et sic̃ non quiescit ab vsura hic. sic nec in futuro a pena Exemplũ de patre ⁊ duobz filijs quoz vn9 reliquit hereditatẽ ⁊ intrauit heremum ⁊c̃. Aug. Si tenes obolũ tenez̃ a diabolo. Se/cũdi furãt eoz panẽ. ⁊ sunt q̃ bñt falsa ponde ra ⁊ mẽsuras ⁊ vlnas seu nõ recte mensurãt ⁊ sic furant. primo q̃ ꝓhibet ap̃s. i. Thes. iiij. Videte ne q̃s supgrediat nec circũue/niat in negocio frẽz suũ. aug. Doctm̃ ñ dimit titur ⁊c̃. Lu. vi. eadẽ mẽsura ⁊c̃. Si iuste re cipies mercedẽ iustoz. si iuste. mercedẽ im/pioz. Sap̃. xi. Per q̃ q̃s peccat ⁊c̃. Si dat pauperi aut diuiti malã ceremoniam punieris. Matt. xxv. q̃ vni ex mĩmis m. fe. ⁊c̃. Ter/cij acq̃rũt panẽ p p̃dã. tl̃es peiores sũt furib9 q̃ manifeste peccare pei9 ẽ q̃ occ̃te. de q̃ san. tho. q̃. ij. q. lxvi. violẽtia ẽ magis ꝺ volũtatẽ q̃ ignorãtia. Itẽ secõ p rapinã ñ solũ infert dãnũ i reb9 sz ec̃ i pson̄a. iõ. xiij. q. v. penale ẽ occ̃te auferre. mlto maioris pene ẽ visibl̃r eripe ẽ. n. rapina q̃si homicidiũ. Ecci. xxxiiij qui aufert i ludo. panẽ q̃i q̃ occi. pri. suũ. rap tor aufert vitã. boicida ifert morte. ysai. xxx iij. Tle q̃ p̃daris nõne ⁊ ipe p̃daberis. s. leti/cia eterna. cũ dicit Matt. xxv. Ite maledicti ⁊c̃. Esurivi vos rapuistis. Isaie. lxi. Ego do minus diligens iudicium ⁊ odio habens ra/pinam. Gregorius. Si in inferno sepultus est diues qui sua bona bene acquisita paupe/ribz non dedit. qua pena mulctabitur qui ali ena abstulit. Quarti panem per laborem fi delem acquirunt. Geneſis. iij. In sudore vultus tui vesceris pane tuo. nõ alieno. ps. lxxij. In labore hominũ nõ sunt ⁊ cũ boib9 nõ flagellabũtur. glo. sed cũ ỏmonib9 Job. v. Homo nascit ad laborẽ ⁊ auis ad volatũ.

ps.cxxvij. Labores manuū tuaꝝ ꝛc ¶ Sequit̄ hoc aūt dicebat tēptās eum. Nota d. glo. sup̄ ps. xxv. ꝓba me de⁹ ⁊ tēpta. alit̄ tēptat de⁹. aliter hō. aliter diabol⁹. temptat de⁹ salubr̄iter. hō bon⁹ vtiliter. ꝫ diabol⁹ cā/ro ⁊ hō mal⁹ bostilit̄. de ꝓmo genē. xxij. Tēp/tauit de⁹ abrahā. ō scdo hic. hoc aūt dicebat tēptās eū. de tercio gre. diabol⁹ ꝓtinue tēp/tat. ꝫ d. tñ hēt̄ Jaco. i. De⁹ neminē tēp/tat. Rñ det̄ tēptatō ē duplex. ꝑna ē ꝓbati onis. ⁊ ita de⁹ tēptat sctōs. nō vt ipe deus p hoc capiat noticiā ꝫ vt ipi seipos ꝓbēt vt li bīpis innotescāt. Vñ aug. sup̄ ps. Tēpta/ris vt exercearis. ꝓbaris vt q̄ nesciebaris a temetipo inueniaris. ⁊ hāc tēptatiōez ꝓphe/ta petiuit in ps. xxv. dicēs ꝓba me dñe ⁊ tēp/ta me. ⁊ tr̄ abrahā ē tēptatus. Deutro. xiij. Tēptat vos dñs de⁹ vr̄ ut palā fiat vtꝝ dili/gatis eū an ñ. Alia ē tēptatō deceptiōis. illa vnusq̄sq̄ tēptat̄ a ꝓcupiscētia sua. ⁊ hac tēp/tatiōe de⁹ neminē tēptat. hec aūt tēptatio deceptiōis fit a trib⁹. s. a carne mūdo ⁊ dia/bolo. ꝓmo a carne. ad gala. v. Caro ꝓcupiscit aduersus spūm. gre. in moza. nos gerim⁹ la/q̄z nēm. aug. Inter oīa xp̄iano⁹ certamia duriora sūt castitatis p̄lia. Scdo a diabolo. i. petri. v. Aduersari⁹ vr̄ diabol⁹ ꝛc. Tercio a mūdo Job. xvi. In mūdo p̄ssurā bēbitis aug. sup̄ ps. Hēo i hac pegrinatiōe p̄t viue re line tēptatiōe. Innocēti. Si tēptat⁹ ē sal uator ñ mirū si pctōr Jaco. i. Btūs vir q̄ sus/fert tēptatiōez. qm̄ cū ꝓbat⁹ fuerit accipiet cozonam vite.

De eadez dominica Sermo. clxxviij.

¶ Vide emem⁹ panes vt māducēt bis v Job. vi. ¶ Nota ēptio uēditō ⁊ negociatō i se bon̄ ē ⁊ boīb⁹ neces/saria. de q̄ wilhelm⁹. Ordinauit ei deus ut nlla terra sibi p̄pi i oīb⁹ sufficiat. ut cū alia ter ra sibi subuenerit eā cariozē bēat. Subuen tio vo ista mediāte fit negociatiōe. sed mali cia boīm adeo impleuit fraudib⁹ negociatio nē q̄ mlti sūt negociatozes hodie nō minus mali raptoziby nl̄ vsurarijs. Vñ hodie ad/impletū ē illō Apoca. xiij. ō bestia quā uidit iob̄es. ⁊ faciet vnḡt ne q̄s possz emere nl̄ uen/dere nisi q̄ hēat caracterē aut nom̄ bestie. aut nūer̄ nois ei⁹. Spūal̄r. bestia ozo uastādo. ⁊ ē diabolus cui⁹ caracter siue imago ē falsi tas siue fraus. ipe ei fuit p̄m⁹ mēdax ⁊ pat̄ ei⁹ Job. xiij. Ipe ē mēdax ⁊ pr̄ eius. Absq̄ ista imagine ꝓfitent̄ hodie mlti mercatozes q̄ñ p̄nt vendere uel emere. ⁊ tñ Apoca. xiij legit̄. q̄ q̄ acceperit caracterē bestie in fronte sua nl̄ in manū sua hic bibz de vino ire dei q̄ mixtū ē mero ī calice ire ipi⁹. ⁊ cruciabit̄ ig/ne ⁊ sulpbure ī ꝓspectu angelor sctōr ⁊ ante ꝓspectū agni. Jō nota. xij. gña mercatoruz q̄ dānant̄. Primi sūt q̄ cū mēdacio emūt uel vendūt Sap̄. i. Os q̄ mētit̄ occidit aiam. d. eiñ Ray. q̄ties cā decipiēdi sciēter q̄s mē tit̄ pccat mortaliter ⁊ tenet̄ ad restitutiōem p̄s. v. pdes oēs q̄ loquūt̄ mēdaciū. Vñ am bro. xxij. q. v. cauete. Cauete fres charissimi mēdaciū. q̄r oēs q̄amāt mēdaciū filij sūt dia boli. ñ solū in falso vbis sz etiam in simulatis opib⁹ mēdaciū ē. Sz beu ñ sunt ꝓpēti q̄ fal/sum loquūt̄ sz etiā iuramēto affirmāt mēdaci ciū ꝑ q̄s d. saluator Mat. v. Ego dico vob ñ iurare oīno. sz si iurare optz iurabis ī vitate ⁊ in iudicō ⁊ iustitia ut dr̄ Hiere. iij. vñ bie/ro. ad iuramētū req̄rūt̄ tria. s. vitas iudiciū ⁊ iustitia Aug. in li. ꝑ mēdaciū. Non iurabis oīno. i. ñ leuiter nisi magn̄ necessitate ꝓpul⁹ ne hō incurrat ꝑiuriuz. q̄ sic diffinitur sm mgrm in. iij. di. xxxix. ꝑiuriū ē mēdaciū iura mēto firmatū. Scdi sūt q̄ in statera ⁊ mēsu ra deliquūt. ⁊ hoc fit tripliciter. ꝓmo q̄n q̄s hz diuersa pōdera. sic q̄ emit ad mai⁹ ⁊ ven dit ad mīn⁹. ꝑ q̄s dr̄. Deutro. xxv. non sit ī bo mo tua modius maior ⁊ mīor. Scdo cū ba bēt mēsurā iustā ⁊ pōdus iustū ⁊ sciēter ma le mēsurāt. ut cauponel q̄ replēt mensurā cū spuma ⁊ etiā q̄ digitū fīsure imponūt. Sil̄r pannicide q̄ pollice vl nā retrabūt ⁊ sic de a/lijs. Tercio fit cū q̄s hz iustā libram ⁊ mēsu rā ⁊ dat eādē. sz facit ut res pōderosior fit tem pore vendit̄ionis. ut qui lanā aspgit aqua uel piper nl̄ crocū nl̄ ad celariū portant ⁊ volunt de vno latere ad aliud ut eo ponderosior effi ciat̄ ⁊ vinū cum aqua miscent. ¶ Hoc magnū ē pccatū. ꝓmo ex hoc q̄ pctm̄ istō dei abominatō est. puer. xi. Statera dolosa abominatō ē apud deū. Secūdo ex hoc q̄ duplex dānuz incurrūt spirituale ⁊ tempale

de tpali habet Deutro.xxv. Nō habebis in sacculo diuersa pōdera mai⁹ ⁊ min⁹. pōdus habebis iustū ⁊ ver. ⁊ modius eq̄lis ⁊ verus erit tibi. vt multo viuas tpe sup terrā quam dominus de⁹ tuus dederit tibi. Et p oppositū faciētes cito moriūt. Michee.vi. Nūq̄d iustificabo staterā impiaz. ⁊ saccelli pōdera dolosa. Et subdit penā ei⁹ q̄ talia facit dicēs. Tu seminabis ⁊ nō metes. tu calcabis oliuam ⁊ non vngeris oleo. Itē pena falsarioꝝ mensure habet de emptione ⁊ venditiōe.c. vt mensure. Ut mēsure ⁊ pondera iusta fiāt qui hoc mutauerit.xxx.diebꝫ ī pane ⁊ aqua peniteat. Item spūale dānum est qd tangit Michee.vi. Adhuc ignis in domo impij thesauri iniquitatis. ⁊ mensura minor ire plena ⁊ q̄tū mēsure subtrahit tm̄ ira ⁊ offensa dei acquirit iuxta illud Sapiē.xi. Per q̄ quis peccat ⁊c. Vñ cum in statera peccēt in statera btī michael puniētur. Tercij mercatores sunt qui ꝓpter dilatiōez tpis res multo carius vendūt ⁊ maiori p̄cio q̄ valet vel valere posset. vbi gratia. Si quis statuit in corde suo vēdere equū vel stamē panni ꝓ.xx.florenis ⁊ si ꝓpter dilatiōem dat pro.xxi.florenis vsurā ꝯmisit. extra de vsuris. c. ꝯsuluit. nisi dubiū sit ꝙ tpe solutiōis deberz plus vl minus valere. Quarti sunt q̄ aliꝺ oñdūt ⁊ aliꝺ vēdūt vt sunt illi q̄ occultāt malū sub bono. ⁊ supius ponūt illud quod bonū est in ꝯspectu hoīm ⁊ in medio illud qꝺ deterius est. et dicūt ꝙ totū sit sicut supius apparet. vt sic mētiendo ꝓximos decipiant. Apl's.i.thes.iiij. Videte ne q̄s supgrediat neq̄ circumueniat in negocio fratrē suum. Sicut legit exēplū in dyalogo cesarij mulier quedā veniēs in quadragesima ꝯfiteri flectēs genua corā sacerdote cepit narrare sua bona opa cū phariseo dicēs se sextis ferijs ieiunare. dñico die freq̄ntare eccl'ias. ⁊ elemosinā dare. ⁊ sic de alijs. Cui sacerdos. nūq̄d ꝓ istis vultis recipere pñiaz. q̄re nō dicitis peccata vr̄a. Illa rñdit. nihil mihi ꝯscia suz. Cui sacerdos cui⁹ estis officij. Rñdit mulier. ferrū vendere soleo. cui sacerdos. Soletis ne minores particulas maioribꝫ ligaturis immiscere. vt sic totuz vendatis. rñdit illa. soleo. cui sacerdos. ecce criminale pctm̄. quia dol⁹ ⁊ fraus. que nulli patrocinari dñt. vt ptz extra de dolo et cōtumacia. Scꝺo interrogauit sacerdos. soletis ne mētiri ⁊ mentiēdo iurare ⁊ alijs pl⁹ vēdētibꝫ inuidere. rñdit illa. in illis sepe deliqui. et sacerdos. illa omīa sunt mortalia. nisi pñiaz egeritis ⁊c. vnde pellifices maculāt cum creta ne videant ꝯmissure. i. cōiuncture partiū. Quinti sunt mercatores q̄ vili⁹ solēt emere q̄ valeat. vt cū viderint aliquē in necessitate ⁊ optet eū cū dāno bona sua vēdere ⁊ multomin⁹ dāt ꝓ re aliqua q̄ valz. tl'es tenētur ad recōpensandū damnū ꝓximo. hoc isti ñ aduertūt q̄ qñq̄ si possent libēter emerēt ꝓ vno floreno qꝺ valz duos. ⁊ de hoc sibi nullā cōsciam volūt formare. heu nō cōtenti in isto sed vilipendūt rem quā sciūt bene valere. ꝺ q̄bꝫ Prouer.xx. Malū est malū ē dic omīs emptor. ⁊ cū recesserit tunc gl'iabit. sic carnifices faciūt dū pecora emere volūt. vbi primo vn⁹ venit. deinde scꝺus. ⁊ vnus semp min⁹ exhibet q̄ alter. ⁊ nullus emere audet carius q̄ prim⁹ exhibuit. Sexti sunt qui defectuosam rem vendunt pro bona. E

Sed diceres. vtrū venditor tenet dicere viciū rei. Respōdet san. Tho. scꝺa scꝺe.q.lxxvij. Si vicia sunt occulta ⁊ venditor nō detegit illa. dolosa erit illa vēditio. Si vero viciū rei sit manifestū. vt si equus essz monoculus. ⁊ venditor ꝓpter hoc subtrahit de precio quātum oportet non tenet ad manifestandum viciū. Septimi sunt qui ꝓ prompta pecunia emunt. ⁊ incōtinēti illud alteri vēdūt ecōuerso. ⁊ ꝓpter dilatiōez dāt cari⁹ q̄ valere pōt. ⁊ nll'm laborē vel aliqꝺ dubiū vel aliquas facit expensas. rem suam rehabeant qui emunt vinum vel bladum dum crescit. Sz d. vtꝝ negociatores possint licite lucrū recipe ⁊ carius vendere q̄ ē emptū. Rñdet wilhelmus. cuz laborāt ꝓ omībꝫ. quasi cōmune negociū in mercibus gerūt pñt moderatū lucrū recipe. vt pz extra de emp. ⁊ vē. c. placuit. ⁊ notāter si rē meliorauit aut etiaz si p̄ciū rei mutatū est ꝑm diuersitatē loci vel tpis. vl ꝓpter piculū cui se exposuit trāsferēdo. vt est de loco ad locū pōt carius vēdere. dū hoc moderate fiat. Octaui mercatores qui tenebrosa loca q̄rūt ⁊ lucē diei vl sol' obtenebrāt. ⁊ hoc ideo faciūt vt res aliter appareat q̄ sit. sic pānicide faciūt. ⁊ iō in h̄ ostendunt se esse filios tenebraꝝ. vñ dñs merito

dicet eis illud Matt.xxij. Mittite eos in te/
nebras exteriores. qꝛ dilexerunt tenebras.
Jō habebūt tenebras. ⁊ in hoc ostendunt se
velle male agere. vt habet Joh.iij. Oīs qui
male agit od.t lucē. ⁊ nō venit ad lucē vt non
arguant opa eiꝰ. Qui aūt facit veritatem ve
nit ad lucē vt manifestent opa eiꝰ qꝛ in deo
facta sunt. Et tales mercatores q̄ causa deci/
piendi hoc faciūt q̄ꝫtū in eis est oculus chri
sti conant velare in hoc ꝙ malū ꝓ bono nitū
tur vendere. dare. mutare vel mutuare. No
ni sunt q̄ cū mechanicis dādo ꝓmptā pecu/
niā negociant. vt sibi sup terminū assignatū
tot paria p̄parent. vel tot res. ⁊ sciunt ꝙ tpe
illo mechanico multoplus soluerēt. ⁊ sic ni/
mis grauant paupes mechanicos ꝙ vix ex
grauibꝫ laboribꝫ nutrimētū habere possunt.
Decimi sunt qui illas vendūt q̄ ad nullum
vsuꝫ sunt vtiles nisi ad peccādū. vt qui ven
dūt falsos tasseres. sagittas intoxicatas ⁊ ve
nenū. Itē mercatores qui inter se ꝯueniunt
vt certo p̄cio vendant. de talibꝫ dico ꝙ pa/
ctum p̄cij est illicitū. Undecimi sunt q̄ die/
bus festiuis mercimonia exercent. vt patet
extra de ferijs. c. omnes. Omnes dies dñi/
cos obseruare p̄cipimus vt mercatum in eis
minime fiat. ¶ Sed d. an tales peccāt
mortaliter. Rñdet wilhelmꝰ. Si aliquis hꝰ
facit ꝓ sua necessitate. ⁊ añ audiuit diuina ñ
credo ꝙ peccet mortaliter. secus qui ex ꝯsue
tudine vel lucrādi cupiditate ⁊ maxime si se
subtrahit a diuinis. Et si tūc emit victualia
vel necessaria ad diē. nō credo illicitū. Hoc
nō curant institores qui in diebꝫ dedicatio/
nū totū officiū negligūt. ⁊ non audiunt mis/
sam vel sermonē. in hoc grauiter delinquunt.
imo ꝓhibet eis omnis cōmunio in festo pa/
sce nisi penituerīt. Duodecimi sunt q̄ emūt
rapinam vel furtū. Pro q̄ sciendū ꝙ qui scit
vel probabiliter credit rem esse furatam et
emit peccat grauit quinq̄ modis. Primo
quia semp tenet rem reddere siue ignorāter
siue violenter auferat. etiā si ante decem an/
nos emisset animal. ⁊ eodē die sibi mortuuꝫ
fuissꝫ. adhuc tenetur restituere si vult veraci
ter penitere. nisi in vno casu si obtulisset reꝫ
domino ⁊ noluissꝫ. Scdo qꝛ tenet reddere
omnes fructꝰ pceptos. ⁊ q̄ medio tpe perci/
pi potuerāt. Tercio qꝛ restituēda ē res sm
eius statum. vt si res tpe venditiōis esset vl
fuisset melior. Quarto qꝛ non pōt repetere
ab illo p̄ciū qd dedit cuius res est. nec etiam
pōt agere cōtra venditorē de p̄cio soluto. ob
stat enim sibi sua turpitudo. Quinto qꝛ ex/
pēsas etiā pdit volūtarias. Si aūt emat fide
bonā. ⁊ sic bonā fides q̄ttuor sibi ꝯfert. Primo
nō tenet rem restituere durāte bona cōsciē/
tia. sed si postea sciuerit rem esse furatā tenet
restituere. Scdo pōt rē alienare ⁊ vendere
stante bona cōsciētia. Sꝫ si aliquod lucrum
ex venditiōe huiꝰ ꝯsequit illud dꝫ dño resti/
tuere veniēti. Tercio non tenet restituere si
pierit durāte bona cōsciētia. Quarto pꝰ re/
stitutiōem rei p̄t agere ꝯ vēditorem de p̄cio
⁊ venditor tenet restituere p̄ciū Leo papa.
Difficile est inter emētis ⁊ vēdētis ꝯmerci/
uꝫ nō intreuenire peccatū. Jō ꝓhibet clericꝫ
lxxxviij. di. Cōseq̄ns ē Ecci. xxvi. Diffici/
le exuit negociās a negligētia. Jō. lxxxviij.
di. c. eijciēs. dr. Quemadmodū eīm si triti/
cū aut aliud tale cernas in cribro. duꝫ huc ⁊
illuc iactat oīa grana deorsuꝫ cadūt. ⁊ tandē
in cribro nil remanet nisi stercꝰ. sic de substā
tia negociatoꝝ nouissime nil remanet nisi se/
lū peccatum. A q̄ nos liberet dñs noster Je
sus christus qui sine fine viuit ⁊ regnat. faci/
atq̄ nos veros ⁊ iustos negociatores regni
celoꝝ. siles homini negociatori q̄rēti bonas
margaritas. Inuēta aūt vna p̄ciosa marga
rita. abijt ⁊ vēdidit oīa q̄ habuit ⁊ emit eaꝫ.

¶ Opus putile sermonum dñicaliū totius
anni. Thesaurus nouus nuncupatum. im/
pressum argentine. Anno dñi. Mccccl xxx
iiij. Finit feliciter.

20709

colorchecker DIGITAL SG
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
calibrite
X-rite ColorCheckerSG S/N:151021-1259 Data 15.10.21 Item No.:MX-7181
mm
0
1
2
3
4
5
6